

BIBLE

PŘEKLAD MILOŠE PAVLÍKA

Genesis – Zjevení

Upravená verze bez poznámek

2023.8

s Božím svatým jménem **Jehova**,
se jménem Božího Syna **Jehošua**,
sedmým dnem **šabat**,
bez **pekla**
a **ponořením** místo křtu

Tato upravená verze Překlada Miloše Pavlíka
nemá žádnou spojitost s Náboženskou společností Svědkové Jehovovi.

PŘEDMLUVA VYDAVATELE K TÉTO VERZI

Dovolujeme si Vám představit Studijní překlad Bible od Miloše Pavlíka, který během 26 let připravil překlad celé Bible nejen do českého, ale i do slovenského jazyka. Kromě velice přesného překladu dostáváte do rukou i obrovskou knihovnu upřesňujících poznámek a komentářů — v celé Bibli se nachází neuvěřitelných 136 000 odkazů na komentáře...

Miloš Pavlík byl vědec, mikrobiolog, výborně ovládal více než 7 jazyků a celý svůj život se zabýval hledáním pravdy v Bibli i v životě. Toužil přeložit Bibli jiným způsobem, než to doposud dělaly české a slovenské překlady. Jeho přáním bylo vytvořit překlad, který by čtenářům co nejpřesněji přiblížil, jak je biblický text vyjádřen v originálních jazycích. O svém přístupu k překládání Písma informuje čtenáře ve svých předmluvách k Novému i ke Starému Zákonu. Jeho krátký životopis, a v něm i nádherné svědectví o Boží veliké milosti k věrnému a pravdu hledajícímu člověku, naleznete hned za touto předmlouvou.

Překlad celé Bible vyšel knižně v originální podobě již v roce 2014 v nakladatelství Kvartus. Bible, kterou máte před sebou, je upravená verze s Božím jménem „Jehova“ namísto „Hospodin“ a s jménem Božího Syna „Jehošua“ namísto „Ježíš“.

Důvody vydání upravené verze

Tato upravená verze není aktivitou žádné křesťanské denominace, ale vznikla jako odpověď natouhu lidí, kteří si ve své Bibli přejí mít skutečné Boží jméno všude, kde je zapsáno v hebrejských zdrojích. V nich se totiž nachází téměř na 7 000 místech. Chceme tak respektovat Boží příkaz: „toto je mé jméno navěky, atak necht' jsem připomínán v každém pokolení!“ (Ex 3:15b PKM), který je již po staletí ignorován skrze zvyk nahrazování skutečného Božího jména českým titulem „**Hospodin**“. Namísto Božího přání „tak necht' jsem připomínán v každém pokolení“ dochází k totálnímu odstranění Božího svatého jména z naprosté většiny překladů Bible!

V nejstarších, hebrejsky psaných svitcích, je Boží jméno zapsáno ve tvaru JHVH, protože tehdy se samohlásky nezapisovaly. A protože se o jeho správnou výslovnost dnes vedou spory i mezi odborníky na hebrejštinu, obrátili jsme se přímo na Toho, o jehož jméno jde. Jednoznačně nám byla potvrzena výslovnost „**Jehova**“ (JeHoVaH – koncové 'H' se nečte). Každému, kdo chce mít ohledně pravého Božího jména jistotu, vřele doporučujeme, aby udělal totéž. Existují desítky překladů Bible v různých jazycích, které Boží jméno uvádějí např. ve tvarech Jehovah, Jehova, Jehová, Jehowa, Yehovah. Více než 20 si jich na

<https://bozijmeno.webnode.cz/clanky/bozi-jmeno-jehovah-v-prekladech-bible/>

můžete prohlédnout. Ani jeden z nich přitom není dílem Svědků Jehovových. Některé z nich mají Boží jméno i v Novém Zákoně, nejčastěji v citátech hebrejských Písem. Učinili jsme tak i my, avšak pouze tam, kde Miloš Pavlík kapitálkami zvýraznil slovo „Pán“ s poznámkou, že to „znamená tolik co starozákonní 'Hospodin'.“

V současné době nemá Boží svaté jméno „Jehova“ mezi lidmi vážnost, úctu, ani lásku, která mu, jako jménu Nejvyššího Boha, náleží. Ba naopak. Je zpochybňováno, komoleno a často je jím i pohrdáno. Biblická prorocství však jednoznačně svědčí, že přijde doba, kdy jej sám Jehova Bůh posvěti a vyvýší v očích všech národů (Ez 36:23; 38:23; 39:7; Ž 102:15; Za 14:9).

Náš respekt a láska náleží také skutečnému jménu Božího Syna — „**Jehošua**“. Uvádíme jej namísto počeštěného tvaru „**Ježíš**“. Strongův slovník píše, že jméno „Jehošua“ (H3091) je vytvořeno z Božího svatého jména „Jehovah“ (H3068) az hebrejského slova „yasha“ (H3467) překládaného jako „záchrana, spása, vysvobození“. Skutečné jméno Božího Syna oznamuje: „Jehova je záchrana“, „Jehova je spása“, „Jehova je vysvobození“. Samo jméno Božího Syna tedy vydává svědectví o jménu nebeského Otce.

V hebrejsky psaném textu Bible se nachází mnoho lidských jmen, která jsou, podobně jako jméno Jehošua, vytvořena z Božího jména „Jehova“ a nějakého dalšího slova. Mnohá z nich začínají předponou „Jeho-“ např. Jehonatan, Jehošafat, Jehonadab, Jehoram. Většina překladů Bible do češtiny je však uvádí v počeštěném tvaru atudíž z nich nelze vidět, že vsobě obsahují část Božího svatého jména Jehova. Miloš Pavlík je jedním z mála překladatelů, který, až na výjimky, ponechává vlastní jména tak, jak jsou v hebrejském textu zapsána atudíž je u nich dobře patrná souvislost s Božím jménem Jehova.

Na <https://www.obohu.cz/prispevky/hebrejska-jmena-vytvorena-ze-jmena-jehova> si některá z nich můžete prohlédnout.

Kvůli možnosti správného pochopení ponecháváme v textu Nového Zákona původní řecké slovo „**Gehenna**“ namísto „**peklo**“, což činí i několik desítek překladů domnohých jazyků. Božím Synem zmiňovaná „Gehenna“ totiž asociovala naprosto jiné představy, než vytváří české slovo „peklo“. Gehenna (hebrejsky „Ben – Hinnom“, aramejsky „Gehinnám“) bylo údolí za Jeruzalémem, kde byly spalovány mrtvolky zvířat a lidí, které nechtěl nikdo pohřbít. Hořel tam stálý oheň, který byl udržován přidáváním síry, ale v žádném případě nesloužil k mučení a trápení. Při Jehošuvě vyučování o trestu Gehenny vystávalo posluchačům varování před hrozbou úplného zničení, ale rozhodně ne před nekonečným trápením, jak asociuje slovo peklo.

Dále jsme nahradili slovo „**sobota**“ původním názvem Božího dne odpočinku „**šabat**“, protože se spolu časově rozcházejí. Používání pojmu „sobota“ namísto „šabat“ tak zcela znemožňuje správné pochopení některých míst Písma. Na adrese <https://obohu.cz/biblicke-rozborny/sabat-sobota> můžete najít podrobnější vysvětlení.

Také jsme nahradili termín „**křest**“ významem řeckého slova „βάπτισμα“ (baptisma) — ponoření, resp. úplné ponoření. V této souvislosti jsme si dovolili pozměnit i jméno postavy „**Jana Křtitele**“ na „**Jana Ponořujícího**“.

Bible, kterou máte před sebou, navíc obsahuje upravený poznámkový aparát — byly v něm opraveny některé chybné odkazy naverše a oproti originální tištěné verzi jsou nyní veškeré odkazy naverše uvedeny včetně čísla kapitoly azkratky názvu knihy.

Elektronické verze

Přáním Miloše Pavlíka bylo i to, aby byl jeho překlad Bible volně dostupný v digitální podobě — např. na internetových stránkách. V současné době je možné tento překlad Bible, včetně všech poznámek a komentářů, najít vetrech biblických programech:

- v programu pro operační systém Windows s názvem **DAVAR** (www.davar3.net)
- v biblickém programu pro systém Android s názvem **MyBible** (podrobné informace na stránkách www.obohu.cz/biblicke-programy/mybible)
- v biblickém programu Studijní on-line bible — **SOB** (www.obohu.cz/bible)

Poslední zmiňovaný program má mimo jiné tu výhodu, že přímo nabízí on-line možnost záměny Hospodin ↔ Jehova a Ježíš ↔ Jehošua (kliknutím tlačítka v patičce). Při hloubkovém studiu Bible představují tyto programy obrovskou pomoc, zejména díky možnosti pokročilého vyhledávání a díky tomu, že zobrazení komentářů je narozdíl od papírové podoby okamžité.

Vzhledem k aktuálním možnostem nízkonákladového tisku jsme byli nuceni rozdělit celý text do šesti dílů. Pokud máte o toto dílo zájem, napište na adresu „bible.mp@seznam.cz“. Pokud kdekoli v textu narazíte na nějakou chybu, dejte nám prosím vědět na „info@obohu.cz“.

PŘEDMLUVA EDITORA K TÉTO VERZI

Odstranění poznámek

Přestože jsem si velice vědom důležitosti a reálného bohatství poznámkového aparátu, kterým svůj již tak dozajista skvělý překlad Bible pan Miloš Pavlík obohatil, a za což jsem mu neskonale vděčný, dovolil jsem si tento poznámkový aparát vynechat.

Důvodem mi nebylo protivenství k hodnotě, ani shledání její zbytečnosti, ale důvod byl zcela praktický. Jelikož sám používám tento překlad denně k svému poučení, a studijní potřeba poznámek se jaksí upozaďuje z všedního používání slova Božího, stalo se mi přehlížení leckdy dlouhých číselných znaků na obtíž. Stejným způsobem, jako je všední čtení Bible, používám překlad Miloše Pavlíka i k citacím, a i veškerým dalším potřebám ve svém bádání na cestě Boží.

Časté a nezbytné odstraňování „hluchých odkazů“ na poznámky, které nebyly obsahem přiloženého textu, nebo to ani nebylo náplní aktuálních potřeb, mi bylo podnětem k vytvoření čistého textu Bible bez těchto odkazů. Formátování písma a nejvýše dva fonty v obsahu jsou pouze dalším rysem běžných potřeb, které mne vedly k odstranění poznámek.

V žádném případě však tímto stylem používání nijak nehodlám snížit důležitost, potřebu, a ani výjimečnost studijního materiálu, který nám ve svém díle pan Pavlík zanechal. Naopak, s čistým svědomím prohlašuji, že Studijní překlad Miloše Pavlíka je natolik zajímavý, výjimečný a důležitý, že jsem od studijních potřeb přešel k potřebám všedním, a tím jsem důležitost díla potvrdil jako základ pro zdroj Božího Slova pro širší veřejnost.

Aby se takový překlad odlišil od pravého studijnímu záměru, a bylo na první pohled patrné, že pan Miloš Pavlík nabízí více, nežli se zde dá pro studující potřeby nalézt, odstranil jsem z názvu Bible přívlastek „**Studijní**“, a ponechal jsem název „**Překlad Miloše Pavlíka**“.

Je tedy velice nezbytné, aby každý, kdo vezme toto vydání do rukou, měl na paměti, že v případě zájmu či studijních potřeb autor připravil mnohem obsírnější dílo, které zde není v plné šíři.

Na začátku předmluvy jsou také uvedeny odkazy, kde se dá plný obsah s poznámkami nalézt či pořídit v tištěné podobě.

Ať již vás tedy přivádí k tomuto vydání jakýkoliv důvod či cesta, přeji vám, ať zavčas najdete cestu k plné bohatosti díla Miloše Pavlíka, za které mu jsem vděčný, a můžete plně při studiu využít potenciál, který zde není možný.

Stará a Nová smlouva místo Starého a Nového zákona

Pojmenování Starý a Nový zákon jsou natolik vžitými termíny, že málokoho napadne toto spojení a zavedení termínů znovu zvažovat jako vhodné či nevhodné.

Jelikož je ale z Bible patrné, že Bůh neučinil žádný nový zákon, který by nahrazoval starý, tak tato absence souvislostí mi byla příčinou, proč jsem použil vhodnějšího termínu „smlouva“.

Samotná logika věci by mi ale nebyla natolik překážkou k ponechání vžitých termínů, jako jejich zneužití k mylnému výkladu Bible. Lidé v dobré víře, a leckdy po vzoru starších či dogmat některých církví uvěřili, že Bůh učinil zákon, který již neplatí, a že jej nahradil Novým zákonem. Nic není však vzdálenější pravdě, a já se tímto stručným vysvětlením budu snažit tomuto omylu předejít:

Když Bůh na hoře Sinaj vydal zákon, tak jej učinil trvalým pro všechna pokolení, a také upozornil, že se jedná o zákon věčný. Stejně jako se Bůh nemůže změnit, zrovna tak je Jeho slovo neměnné. Boží zákon, známý pod pojmem **Desatero**, nebyl nikdy zrušen, a „Nový zákon lásky“, jak jej leckdy lidé mylně nazývají, není jeho nahrazením, nýbrž shrnutím. Jak řekl Jehošua, „Nedomnívejte se, že jsem přišel zákon a proroky zbavit závaznosti; nepřišel jsem závaznosti zbavit, nýbrž vyplnit“.

Poněvadž tedy **Boží zákon nebyl zrušen**, není možné, aby existoval nějaký nový zákon. Dělit tedy něco na starý a nový zákon je tudíž zavádějící, a podporuje to mnoho dalších nedorozumění a omylů.

Z těchto příčin jsem se rozhodl toto napravit, a svazky **Starého a Nového zákona** přejmenovat na **Starou a Novou smlouvu**.

Smlouva v krvi, to je totiž to jediné, co se ve skutečnosti změnilo. Stará smlouva s Bohem byla učiněna tak, že odpuštění hříchů přichází skrze krev zvířat z obětních obřadů prolitou za tímto účelem, a nová smlouva je učiněna skrze krev Kristovu, která je prolita jednou provždy. Tedy rozdíl před a po Kristu není o zákonu, ale o smlouvě krve. Zákon je stále takový, že za hřích je smrt, ale smlouva s Bohem je učiněna tak, že za hřích lze zaplatit obětovanou krví. Dnes již ne krví zvířat, ale krví Syna Božího, vylitou na kříži, Syna, ke kterému vše staré směřovalo.

Budiž vám tedy vodítkem k pochopení této skutečnosti alespoň změna názvů. Slovo Boží nelze měnit, ale vše ostatní nám může napomoci ke správnému pochopení toho, co nám pro náš život a spásu Bůh zanechal a ohraničil - tedy Bible.

STRUČNÝ ŽIVOTOPIS MILOŠE PAVLÍKA

Miloš Pavlík se narodil ve Vyškově v roce 1922 v rodině právníka. Rodina se brzy odstěhovala do Olomouce a později do Brna, kde byl jeho otec zaměstnán jako soudce nejvyššího soudu. Když mu byly dva roky, rodiče odešli z církve. Cestu k Bohu a víře našel, když mu bylo 20 let.

Jako vynikající student musel čekat na ukončení vysokoškolského studia až do konce války. Hned po otevření univerzity získal během dvou let ve zrychleném studiu červený diplom na Přírodovědecké fakultě MU v Brně.

Převrat v roce 1948 mu znemožnil absolvovat dvouletou stáž v USA. Prozatím zůstal na žádost profesora Vladimíra Úlehly na Masarykově univerzitě. Jeho talent a pracovitost by mu bezpochyby zajistily úspěšnou akademickou kariéru, ale pro svoji neskrývanou víru v Boha mu byla komunisty další práce na univerzitě zapovězena.

Našel si místo v mikrobiologické laboratoři v Šumperku. V té době již byl ženatý a s manželkou Vlastou měli první ze svých čtyř dětí. Ale i zde si ho komunistický režim našel a začal mu kvůli jeho víře působit potíže. Následovalo další stěhování až na východní Slovensko do Šarišských Michaľan u Prešova.

Za další čtyři roky se ze stejných důvodů znovu s rodinou stěhoval, tentokrát na Oravu do Trstěné. Odtud to byl již jen kousek do Dolního Kubína, kde žil až do roku 2009.

Celých čtyřicet let vlády komunistů byl kvůli své víře považován za člověka nebezpečného pro režim. Byl celou dobu sledován a jeho domov byl pravidelně podrobován rozsáhlým domovním prohlídkám. Ve složkách StB byl Miloš Pavlík nazýván „náboženským fanatikem“ a jeho korespondence s křesťany v zahraničí vyvolávala podezření, že se pokouší rozvrátit republiku...

Kromě mikrobiologie se ve svém čínorodém životě zabýval také na vědecké úrovni matematikou a samozřejmě biblistikou. Jeho mimořádný talent na jazyky mu umožnil zvládnout nejen biblické jazyky – řečtinu, hebrejštinu a aramejštinu – ale uměl výborně německy, anglicky a španělsky, ovládal obstojně i francouzštinu a další jazyky. Když například v roce 1968 jel na pracovní cestu do Nizozemí, naučil se během několika předchozích týdnů holandsky natolik, že tam s Holanďany hovořil k jejich velkému údivu jejich mateřštinou. Sám z několika jazyků přeložil množství křesťanské literatury. Při překládání písní, poezie a chval použil i svůj básnický talent.

Jeho víra byla celoživotním hledáním Boha, hledáním pravdy v Písmu i v životě. Vyústila v touhu přeložit Bibli jiným způsobem, než to dělaly dosud existující překlady do češtiny nebo slovenštiny. Jeho touhou bylo vytvořit překlad, který by co nejpřesněji ukazoval čtenářům, jak biblický text zní a jak se přesně vyjadřuje v originálních jazycích.

Podle nejmladšího syna Miloše Pavlíka přijal poslání věnovat čas svého důchodového věku překladu Bible. Prý již asi tři roky před odchodem do důchodu si na čtverečkovaném papíře odškrtoval dny zbývající do odchodu do penze a tedy do zahájení svého překladatelského díla.

Ve věku šedesáti let v roce 1982 zahájil svoji 26 let trvající práci. Nejdříve psal překlad na obyčejném psacím stroji. Používal několik kopíráků, aby mohl výsledky své práce chránit na různých místech před komunistickými prohlídkami. Jednotlivé kopie z bezpečnostních důvodů označoval jmény svých dětí, aby nemohl být nařknut z rozšiřování nepovolených materiálů.

V druhé polovině osmdesátých let dostal darem ze zahraničí první počítač ATARI. Na něm dokončil Nový Zákon v češtině i slovenštině, který v obou jazycích vydal knižně v devadesátých letech minulého století vlastním nákladem za pomoci syna Rostislava. Mezitím již vybaven běžným PC počítačem pokračoval v práci na Starém Zákoně až do jeho dokončení na jaře roku 2009.

Krátce po změně režimu uskutečnil za podpory svých přátel v zahraničí cestu kolem světa, kdy na většině kontinentů přednášel o své víře a překladatelské práci. V posledním roce života na něm byla vidět obrovská touha dílo dokončit. Když byl ze zdravotních důvodů hospitalizován, vyžádal si při první návštěvě svých blízkých, aby mu přinesli počítač a asi čtyři různé Bible. Po návratu domů mu přestávaly fungovat nohy. Navzdory tomu napůl seděl a napůl ležel u psacího stolu a pracoval dál. Podle syna Rostislava mu bylo dáno shora, aby práci dokončil. Bylo mu 87 let, dokončené dílo svěřil Rostislavovi s prosbou, aby se postaral o jeho knižní vydání. Za necelé dva měsíce po dokončení překladu odešel k Pánu.

PŘEDMLUVA PŘEKLADATELE KE STARÉMU ZÁKONU

Příznivé přijetí mého českého a slovenského překladu Nového Zákona mezi čtenáři a milovníky Svatého Písma, jakož i přání vyslovené některými z nich, abych se pokusil i o překlad Starého Zákona, mě posléze přimělo odhodlat se k uskutečnění i této úlohy, již se mi nyní, po deseti letech práce, s Boží milostivou pomocí podařilo dokončit.

Předlohou tohoto překladu mi byl týž hebrejský (v některých knihách zčásti amorejský) tzv. „masóretský“ text, podle něhož je vypracována valná většina známých mi jiných překladů novější doby, text sestavený židovskými učiteli z dochovaných rukopisů v 9. století našeho letopočtu; a jelikož v hebrejském písmu není zvláštních znaků pro samohlásky (jen souhláska „j“ [zvaná v abecedě „jód“] někde značí i dlouhé „i“, a souhlásku „v“ [„váu“] někde lze číst jako „ú“ [n. v dvojhlásce „u“, jako např. právě ve „váu“ zde shora] n. „ó“), a hebrejšтина od babylonského zajetí přestala být živou řečí (srov. Nech. 8:8, pozn. 355), zajistili správnou výslovnost vypracováním značek pro samohlásky (tečky n. dvojtečky a trojtečky a malé čárky n. jiné drobné značky pod a nad znaky souhlásek). Také zavedli přízvučná znaménka, jichž význam odpovídá významu rozdělovacích znamének (tj. teček, čárek, dvojteček, středníků atd.) v našem nynějším písmě ve větách, kde udávají vzájemné vztahy jednotlivých jejích částí.

Kde pak měli tito učenci (zvaní též „masórety“¹) podezření, že některé psané slovo je zatíženo chybou zaviněnou opisovačem, takže by na jeho místě mělo být uvedeno jiné, nedovolili si souhláskovou skladbu dotčeného výrazu měnit, nýbrž zavedli v něm samohlásky výrazu, o němž předpokládali, že by na onom místě měl stát, jež pak v poznámce pod čarou uvedli. Výraz podle jejich soudu chybný pak označili aramejským slovem „kethív“, tj. „psané“, výraz pod čarou pak nazvali „keré“, jež v témž jazyce značí „čtené“. V překladu jsem v poznámkách použil výrazů „psaný text“ a „čtený text“; pokud „psaný text“ dával jasný smysl, dal jsem mu v překladu přednost, „čtený text“ pak jsem v textu překladu uvedl tam, kde „psaný text“ v dané souvislosti smyslu nedával anebo kde jeho skutečné znění nebylo možno odhadnout, protože se samohlásky „čteného textu“ k němu nikterak nehodily.

V této souvislosti je záhodno povšimnout si jednoho výrazu, jenž se všude v SZ vyskytuje ve tvaru „psaného textu“, aniž je tak označován (to se nazývá „keré perpetuum“, tj. „trvalé [n. „stálé“, „ustavičné“] keré“). Jde o Boží Jméno, vzhledem k němuž masoreté vytvořili jakousi „ohradu okolo zákona“, tj., jelikož zákon zakazuje pronášet Boží Jméno pro daremnost², nechť se nesmí vyslovovat vůbec, a proto při čtení n. citování těch míst Písma, kde je uvedeno, budiž místo něho vyslovováno něco jiného, totiž „Adónáj“ tj. „Pán“, je-li však takovýto název Boha uveden před tímto Jménem, nechť se místo něho vyslovuje „Elóhím“, tj. „Bůh“. Ono Jméno pak je tvarem slovesa „hávah“, tj. „být“, jež se kromě něho vyskytuje jen na několika málo místech SZ (Nech. 6:6, pozn. 56, Jób 37:6 [„Buď“], Kaz. 2:22 a 11:3, pozn. 96, a Is. 16:4 [„buď“]) a zde snad značí „Jsoucí“ n. „Stávající se“ (srov. Exod. 3:14, pozn. 110, kde však je použito poněkud odlišného, ale podobného a mnohem častěji se v SZ vyskytujícího slovesa „hájah“) a jeho souhlásková skladba je „Jhvh“, takže tam, kde se mělo vyslovovat „Adónáj“, nabývá podoby „Jehóvah“ (první samohláska je pozmeněna v důsledku jistých hláskoslovných pravidel hebrejské mluvnice), kde je pak (poněkud řídkěji, např. v Gen. 15:2) měl zastupovat název „Elóhím“, má v „psaném textu“ tvar „Jehóvih“ (poslední samohláska „i“ je krátká, neboť jinak by bylo nutno vložit souhlásku „j“, jež značí dlouhé „i“ ve slovu „Elóhím“, v tomto slovu však jí není). Jaké bylo skutečné znění tohoto

¹ Hebr. „massóráh“ n. „massóreth“ značí „odkaz“ n. „podání“, „tradiční“.

² Viz Exod. 20:7.

Jména, je nesnadno zjistit, zejména vzhledem k řídkému výskytu tvarů dotčeného slovesa v SZ, někteří navrhují tvar „Jahveh“, sotva však lze s určitostí říci, že právem; velmi mnozí překladatelé si pak pomáhají tak, že místo skutečného znění používají tvaru „psaného textu“, „Jehováh“, třebaže tento tvar vlastně nedává smyslu. Zamlouvá se však výraz „l'Éternel“, tj. „Věčný“, ve francouzském překladu J. N. Darbyho, ale ti, kdo tento překlad převedli do angličtiny, použili shora uvedeného výrazu „Jehováh“; za zmínku stojí i německý překlad židovských autorů M. Bubera a F. Rosenzweiga, v němž se toto Jméno uvádí v podobě osobního zájmena „On“, vypsaného velkými písmeny („ON“, něm. „ER“). V Septuagintě, řeckém překladu SZ, pořízeném ve 3. století před naším letopočtem v Egyptě, jehož název znamená latinsky 70 podle domnělého počtu učenců, kteří jej vypracovali, a pro nějž se používá zkratka LXX, tj. římská číslice 70, je toto Jméno uvedeno výrazem „Kyrios“, tj. „Pán“, a tak je podáno i všude v Novém Zákoně, a obdobně („Dominus“) i ve Vulgátě, latinském překladu Písma, sestaveném koncem 4. a začátkem 5. století našeho letopočtu Hieronymem, učencem ilyrského původu. Jelikož se tento překlad podává v knihách Nového Zákona, vypracovaných pod vedením Svatého Ducha, počínám si ve svém překladu podobně, přičemž využívám skutečnosti, že v češtině i ve slovenštině existuje výraz značící „pána“, vl. původně „hospodáře“, „hlavu domu“, jehož se však v nynější podobě těchto jazyků nepoužívá v jiném smyslu než jako pojmenování Boha, totiž „Hospodin“ (proti některým jiným jazykům slovanským, v nichž je obdoba „gospodin“ tohoto výrazu běžným zdvořilostním označením mužských osob stejně jako české „pán“ n. „pan“ a slovenské „pán“), jež jsem tedy vyhradil pro překlad dotčeného Jména všude, kde se vyskytuje (k odlišení od slova „Pán“, jímž překládám jiný výraz, totiž „Adónáj“). Nejsem v tom ovšem sám, k témuž závěru zřejmě došli i Kraličtí i prof. Roháček ve svém slovenském překladu i mnozí jiní. Kde pak v poznámkách pod čarou podávám doslovné znění míst, kde se toto Jméno vyskytuje a jež jsou v textu podána ve volnějším překladu, uvádím jen jeho souhláskovou skladbu („Jhvh“). Vyskytuje se i zkratka „Jáh“ tohoto Jména, viz Exod. 15:2, pozn. 494, již ponechávám nepřeloženou.

Pokud pak jde o jiné názvy Boží Bytosti, je slovo „**Elóhím**“, jež překládám prostě „Bůh“ bez jakýchkoli označení, ve skutečnosti množné číslo (tzv. majestátní, tj. vyjadřující vznešenost n. veličenství) slova „Élóah“ majícího též význam, ale bez významového odstínu, jehož dodává množné číslo; kde se vyskytuje tento tvar, překládám jej stejně, ale se znaménkem „+“ („+Bůh“, viz např. Deut. 32:15). Tohoto výrazu v obou uvedených tvarech se ovšem používá i o božích pohanských národů, pak však množné číslo má nejčastěji doslovný význam („bohové“), někdy však se ho používá i v obdobném smyslu jako o pravém Bohu, viz např. Exod. 32:1, 4, pozn. 1122. Dalším pojmenováním Boha je „Él“, vl. „Silný“, „Mocný“; překládám je rovněž stejně, ale je vyznačováno KAPITÁLKAMI, tedy „BŮH“, a opět podobně i o pohanských božích („BŮH“), viz např. Is. 45:20nn., i množné číslo („élím“, tj. „BOHOVÉ“, viz např. Exod. 15:11).

Slovo „**Adónáj**“ pak vlastně znamená „moji Pánové“, zde je tedy v majestátním množném čísle slovo „Adón“, tj. „Pán“, při němž koncovka „-áj“ značí množné číslo s příponou vyjadřující zájmeno „můj“; tato přípona však zde jaksi ztrácí svůj význam, neboť tohoto tvaru se používá prostě ve smyslu „Pán“, a nahrazuje se, kde to smysl vyžaduje, příponami vyjadřujícími přivlastňovací zájmena jiných mluvnických osob, jež pak svůj význam neztrácejí, jako např. „tvůj Pán“ u Is. 51:22, nebo odpadá, kde je tento výraz součástí Božího výroku, viz Mal. 1:6, kde slovo „Pánem“ je v množném čísle bez jiné přípony („Adóním“); kde je pak slovo „Adón“ v jednotném čísle, je v tomto překladu vyznačováno KAPITÁLKAMI, ať již s jakoukoli zájmenou příponou nebo bez ní („PÁN“, „můj PÁN“ apod.). A obdobně jako výraz, jehož se týká předchozí odstavec, má i toto slovo také jiný význam než název Boží Bytosti, jak je tomu ostatně i v češtině; znamená i „pána“ nevolníků (např. Gen. 24:12), je zdvořilým oslovením krále (např. 1 Sam. 24:8; Jer. 22:18) n. vysoko postavené osoby (např. Gen. 24:10), někde značí i „manžela“, viz např. Ám. 4:1, pozn. 153, n. „majitele“ něčeho (1 Král. 16:24, pozn. 822) apod. Množné číslo tohoto podstatného jména pak zpravidla překládám doslovně, má-li význam tohoto druhu (tj., je-li uvedeno s malým začátečním

písmenem, což se ovšem týká pouze překladu, neboť v hebrejském písmu není malých a velkých liter v tomto smyslu), takže pak nejsou nutná žádná rozlišovací znaménka; v případě potřeby bližšího vysvětlení stačí odkaz na poznámku pod čarou.

Zájmenné přípony, o nichž jsem se zmínil shora, jinak zvané přívěsná zájmena, zastupují, jsou-li připojena (jako shora) k podstatným jménům, samostatná zájmena přivlastňovací, jsou-li pak připojena k slovesným tvarům, zastupují předmět dotčeného slovesa, pokud na něm není zvláštní důraz; jinak se připojují k předložce vyjadřující pád n. smysl, o jaký v tom či onom spojení jde.

Stran slovesných tvarů třeba uvést, že v hebrejštině, podobně jako v jiných semitských jazycích, není slovesných časů v tom smyslu, v jakém jsou v češtině a v jiných jazycích indoevropských. Místo toho se rozlišují slovesné tvary dokonavé a nedokonavé, přičemž se ze souvislosti musí rozpoznat (ne vždy ovšem jednoznačně), zda děj n. stav, vyjadřovaný dotčeným slovesným tvarem, nastal nebo nastával v minulosti, či nastává v přítomnosti a či nastane n. bude nastávat v budoucnosti, ač sice dokonavé tvary nejčastěji vyjadřují minulost, nedokonavé pak budoucnost n. přítomnost, takže se dokonavé tvary někdy označují jako „preteritum“, tj. „minulý čas“, nedokonavé pak „futurum“, tj. „budoucí čas“; ale „nejčastěji“ nikterak neznámá „vždy“, takže přesnější je označení „perfektum“ a „imperfektum“, názvy, jakých se sice obvykle používá ve smyslu „minulého času“, jejich vlastní význam však je „dokonané“ a „nedokonané“. V překladu pak má čeština značnou výhodu vůči mnohým jiným jazykům v tom, že dokáže dokonavost n. nedokonavost velké většiny sloves přesně vyjádřit, což se o mnoha jiných jazycích nedá říci; a není-li to snad někdy z různých příčin dost dobře možno, lze použít opisů; pro nedokonavost pomocí způsobových sloves („chtít“, „moci“, „smět“, „muset“, atd., viz např. Gen. 2:16 a dále, pozn. 74), pro dokonavost pomocí slovesa „jmout se“, viz např. Gen. 15:11, pozn. 155.

„Měsíc“ jako část roku se v SZ převážnou většinou nazývá „chódeš“, na několika místech se však v tomto smyslu používá výrazu „jérach“, příbuzného názvu „měsíce“ jako nebeského tělesa („járéach“); kde je tomu tak, je v překladu opět vyznačováno kapitálkami, tedy „MĚSÍC“.

Vlastní jména osob, měst, zemí apod. ponechávám většinou v tom znění, v jakém jsou uvedena v původním textu, jen některá jména všeobecně známá podávám v jejich vžitě počeštěné („Eva“, „Isák“, „Mojžíš“, „Jerúsalém“ atd.) nebo jiné vžitě (např. „Egypt“ a odvozená slova) podobě, přičemž při jejich prvním výskytu zpravidla uvádím v poznámkách pod čarou znění původního textu. To platí i o jménech, jež jsou uváděna v nadpisech jednotlivých knih, většinou jako jména jejich autorů, jež upravuji tak, abych čtenářům usnadnil orientaci, ale vyhýbám se přitom, jakož i všude v textu v tomto překladu SZ, vžitě koncovce „-áš“ mužských jmen (pokud ovšem tato koncovka není součástí takových jmen v jejich znění v původním textu, jako např. jméno krále Jóáše, 2 Král. 11:2, a j.), jež je zřejmě počeštěním koncovky „-as“ pořečtěných tvarů dotčených jmen, uvedených v LXX, převzaté pravděpodobně prostřednictvím latiny.

Poznámky pod čarou jsou zde, proti způsobu obvyklému ve většině jiných známých mi překladů, i v mých vlastních překladech Nového Zákona, označovány nikoli písmeny abecedy tak, že se na každé stránce znovu začíná písmenem „a“, nýbrž číslicemi, počínaje od začátku každé knihy znova, takže při opětovném výskytu slova, předmětu atd., jenž byl označen poznámkou v téže knize, se uvede znova totéž číslo poznámky. Jestliže se pak v poznámkách pod čarou odkazuje na jiné poznámky v téže knize, jsou čísla těchto poznámek podána týmž způsobem jako v textu, tj. drobnějšími číslicemi shora, kdežto čísla poznámek v jiných knihách, na něž se odkazuje, jsou v témž postavení a formátu jako písmena v textu poznámky. Pokud jde o poznámky v následujícím Úvodu, jsou to většinou poznámky mé jako překladatele, jichž v původním textu tohoto Úvodu není, podobně jako v překladu Písma; kde jsou tam vlastní poznámky autorovy, jsou jako takové označeny; k jedné takové poznámce (9) jsem připojil malé

doplnění (k poznámce 57 tři taková doplňení), jež je tam označeno podle toho („pozn. překl.“); doplňení poněkud obsírnější jsem obdobně připojil k tamní poznámce 43.

K objasnění významu některých slov a výroků v textu Písma se v poznámkách na některých místech odvolávám na některé jiné překlady, novější i staré; ze starých překladů uvádím znění LXX a Vulgaty podle vlastního pohledu do nich, stran ostatních starých překladů mohu podat jen údaje o nich v literatuře, neboť nemám možnosti je posoudit přímo.

Stejně jako ve většině jiných známých mi překladů jsou i v tomto slova n. části slov, jichž v původním textu Písma není, ale jimiž bylo záhodno doplnit text v zájmu patřičného vyjádření významu dotčených slov n. výroků, vypsána ležatým písmem (kurzívou). Toto se ovšem týká jen textu Písma, v následujícím Úvodu je kurzívy použito, jako je jinde obvyklé, k zdůraznění dotčených slov.

Kéž se velebenému nebeskému Bohu v Jeho neskonalé milosti zalíbí použít si i tohoto skromného díla k užitku a požehnání Jeho draze vykoupeného lidu pro radost Jeho srdce a slávu Jeho Jména!

V Dolním Kubíně v listopadu 2008.

Překladatel (Miloš Pavlík).

PŘEHLED POUŽITÝCH ZNAČEK A ZKRATEK

Slova vyznačená kurzívou nejsou v řeckém a hebrejském textu, text překladu však jimi byl doplněn vzhledem k povaze českého jazyka nebo pro zřetelnost. Slova v hranatých závorkách ([...]) chybějí v některých významných rukopisech, ze závažných příčin však byla pojata do textu.

Vyznačení textu KAPITÁLKAMI znamená:

1. u slova „MĚSÍC“ ve SZ, kdy je pro část roku (většinou nazývanou „chódeš“) na několika místech v tomto smyslu použito výrazu „jérach“, příbuzného názvu „měsíce“ jako nebeského tělesa („járéach“).
2. u slova „BŮH“ ve SZ, kdy pojmenováním Boha je „Él“, vl. „Silný“, „Mocný“.
3. u slova „BŮH“ ve SZ, jde podobně i o pohanského boha, viz např. Is. 45:20nn., i množné číslo („élím“, tj. „BOHOVÉ“, viz např. Exod. 15:11).
4. u slova „PÁN“, „můj PÁN“ apod., ve SZ, kde je slovo „Adón“ v jednotném čísle, ať již s jakoukoli zájmenou příponou nebo bez ní.

„D.“ znamená „doslovně“, „VI.“, „vl.“ „vlastně“, „N.“, „n.“ „nebo“, ale při odkazech na kapitoly a verše Písma značí „n.“ za číslem verše „a následující verš“, „nn.“ za číslem verše „a následující verše“; „V.“, „v.“ znamená „verš“, „VV.“, „vv.“ „verše.“

„LXX“ je označení tzv. Septuaginty, starověkého řeckého překladu Starého Zákona, viz str. 10 v předmluvě.

„JND“ je zkratka jména Johna Nelsona Darbyho.

PŘEDMLUVA PŘEKLADATELE K NOVÉMU ZÁKONU

Podávám zde svůj vlastní zcela samostatný překlad z řeckého originálu, při práci na něm jsem však přihlížel k anglickému překladu J. N. Darbyho (příležitostně i k jeho překladu francouzskému a německému). Při mé práci mi často tanula na mysli jeho slova z předmluvy k anglickému překladu Nového Zákona. Tato slova vyjadřují i moji tužbu vytvořit týmž duchem se nesoucí překlad český. Proto si dovoluji se s nimi pro svůj překlad ztotožnit:

„Nebylo nikterak mým úmyslem vytvořit učené dílo; ježto však jsem měl přístup ke knihám a různým pramenům poučení, k nimž většina čtenářů, jimž je Boží slovo stejně drahé, ovšem přístup nemá, toužil jsem poskytnout jim, pokud jsem toho byl schopen, ovoce svého vlastního studia a všeho, co jsem z oněch pramenů mohl vytěžit, aby se jim dostalo Božího slova v jejich mateřštině a to v podání tak dokonalém v tomto jazyce, jak jen možno.“

Mám za to, že bude vhodno na tomto místě především stručně pojednat o řeckém textu Nového Zákona, jenž byl předlohou i tohoto mého překladu do češtiny. Mnohé starší překlady Nového Zákona měly za svou předlohu tzv. „všemi přijatý text“, jenž byl vydán v Leydenu v Holandsku r. 1633 a jehož základem byly texty uveřejněné v 16. století Erasmem z Rotterdamu v Basileji a Robertem Stephanem a Theodorem Bezou v Paříži; některý z těchto textů byl i předlohou prvního českého překladu Nového Zákona z řečtiny, jenž je dílem Jana Blahoslava (1564) a jenž byl posléze pojat do známé a mnoha milovníkům Božího slova drahé Kralické Bible. Tyto texty byly výsledkem studia a porovnávání velmi malého počtu tehdy známých – značně pozdních – rukopisů řeckého Nového Zákona; knihu Zjevení měl Erasmus z Rotterdamu v rukopise jediném a to chatrném a neúplném (pomohl si tak, že si chybějící část sám do řečtiny přeložil z latinského překladu, jež měl po ruce). V následujících staletích však bylo postupně objeveno několik set dalších řeckých rukopisů Nového Zákona nebo jeho částí, z nichž některé jsou velmi staré, i překladů, např. do syrštiny, jež jsou namnoze ještě starší; všechny tyto rukopisy byly pečlivě zkoumány a porovnávány, takže bylo možno text očistit od chyb, jež se do něho během staletí vloudily nedbalostí nebo opovážlivostí lidí. Tak byla v nové době pořízena řada vydání řeckého textu Nového Zákona, sestavených podle toho, jak který z učenců, kteří všechen svůj čas a veškeré své schopnosti věnovali tomuto nesmírně namáhavému zkoumání, nalezené rukopisy hodnotil. Nepochybně i v tomto, jako ve všem, co je svěřeno člověku, zanechala své stopy lidská slabost, Boží prozřetelnost však bděla nad Jeho slovem, takže, ačkoli každý z učenců, kteří se revizi textu věnovali, postupoval podle svých vlastních zásad, jsou výsledky, k nimž dospěli, téměř stejné – výjimkou několika málo míst jsou různá vydání řeckého Nového Zákona téměř ve všem navzájem souhlasná a rozdíly mezi nimi, poměrně nečetné a převážnou většinou druhotného rázu, jsou zhusta takové povahy, že v překladu je sotva lze vyjádřit.

Výsledků pilné a úmorné práce učenců, o níž bylo stručně promluveno v předchozím odstavci, ovšem nebylo možno nedbat a proto se proti dřívějším překladatelům Nového Zákona podobně jako další novodobí překladatelé zříkám „přijátého textu“ jako předlohy pro překlad svůj, neboť ona zkoumání ukázala, že je to text v nejednom místě nepřesný a nespolehlivý. Na druhé straně však nikterak nesdílím názory těch moderních vydavatelů, kteří „přijatý text“ příliš podcenili a veskrze zamítli. Mnozí totiž sestavili své texty jen na základě rukopisů nejstarších, majíce za to, že čím je rukopis starší, tím je spolehlivější a tím méně obsahuje chyb opisovačů a pozdějších dodatků a jiných úprav; J. N. Darby však právem poukázal na to, že jednostranné uplatnění této zásady vede k nesprávným závěrům, neboť, ač ovšem je pravda, že stáří samo o sobě každému rukopisu jisté závažnosti dodává, je také nutno uvážit, že nějaký poměrně pozdní rukopis může někdy být přesnějším opisem mnohem starobylejší a hodnotnější předlohy než ne jeden rukopis starší. K nejhorším porušením textu Nového Zákona totiž došlo již v prvních sto letech od jeho

vzniku a mnozí tzv. církevní otcové a jiní učenci 3. a 4. století měli po ruce mnohem porušenější a méně spolehlivé rukopisy než sestavovatelé „přijatého textu“ o 13 století později. K sestavení textu co nejméně tedy nutno pečlivě zvážit všechny rukopisné doklady, jež jsou dostupné; žádný jednotlivý rukopis nemůže sám o sobě poskytnout naprosto spolehlivý text, mnozí moderní vydavatelé však neprávem podcenili ne jeden hodnotný a závažný rukopis jen proto, že byl mladšího data než jimi jednostranně přeceňované rukopisy staré.

Jak již shora poznamenáno, byl řecký text, jež podle právě vyložených zásad za svou předlohu zvolil J. N. Darby, základem i tohoto mého překladu do češtiny; čtenáři Písma, kteří jsou zvyklí používat překladů starších, zejména českého překladu kralického nebo slovenského překladu prof. Roháčka, jež jsou vypracovány v podstatě podle „přijatého textu“, tedy shledají, že text tohoto překladu je v nejednom místě od těchto starších překladů odlišný nejen co do pojetí a způsobu tlumočení řeckého originálu, nýbrž i co do volby samé textové předlohy. Ve shodě s dalšími novějšími vydavateli jsem rovněž upustil od odkazů na „přijatý text“ a ostatní rukopisné odchylky uvádím ve výběru přibližně odpovídajícím tomu, jež podávají tato novější vydání, tu i tam poněkud rozšířeném. Slova a věty nebo části slov a vět, jež v některých významných rukopisech chybějí, ze závažných důvodů však byly do textu přijaty, byly dány do hranatých závorek ([...]).

Plné přesvědčení o Božím vdechnutí Písem vedlo k snaze překládat tak doslovně, jak jen bylo možno; bylo-li někde, ať v zájmu srozumitelnosti či pro vyhnutí přílišným jazykovým tvrdostem, záhodno podat překlad volnější – leckdy lze volnějším překladem vystihnout smysl originálu lépe než překladem formálně doslovným – je doslovný překlad zpravidla uveden v poznámce pod čarou se značkou „D.“ („doslovně“). Kde povaha českého jazyka nebo zájem zřetelnosti vyžadoval doplnění textu slovem nebo slovy, jež v řeckém textu nejsou, byla tato slova dána „do kurzívy“. Mnoho výrazů a úsloví lze do češtiny přeložit dvěma nebo několika způsoby, z nichž každý je sám o sobě správný; na tyto možné obměny překladu je pod čarou upozorněno poznámkami se značkou „N.“ („nebo“). V poznámkách jsou na některých místech, někdy v obyčejných závorkách, někdy bez nich, připojeny různé opisy těch míst, jichž se poznámky týkají; tyto opisy dlužno chápat jako pokusy o plnější vystižení nebo dokreslení smyslu dotčených míst, nežádka v znění, jež z různých příčin nebylo vhodné začlenit do textu.

Mám za to, že se zásadou překladu pokud možno doslovného nikterak není v rozporu, že jsem se na mnoha místech více než je snad v jiných překladech obvyklé odchýlil od slovosledu původního textu. To zejména proto, že slovosledem se zhusta vyjadřuje důraz na některé části věty, a to se v řečtině Nového Zákona namnoze děje jinak než v češtině. Vyjma jednoho byli všichni pisatelé Nového Zákona Židé a je tudíž pochopitelné, že jejich řečtina v různé míře projevuje známky vlivu hebrejštiny (hebraismy); jelikož pak v hebrejštině se slovo nebo skupina slov, na níž spočívá důraz, zpravidla klade na první místo ve větě, je tomu tak velmi často i v řečtině Nového Zákona. Někdy se tak ovšem děje i v češtině, mnohem častěji však čeština klade zdůrazněné slovo na konec věty a proto jsem na mnoha místech, kde je zřejmé, na čem důraz ve větě spočívá, slovosled v tomto smyslu upravil. Uvedu příklad: u Jana 6:35 praví Pán Ježíš (v slovosledu původního textu): „ Já jsem tím chlebem života“; důraz však zde zřejmě spočívá na slůvku „ já“, neboť tento výrok osvětluje význam obrazu „chleba“, jehož je shora použito; i soudím, že slovosledem „tím chlebem života jsem já“ je smysl výroku vystižen mnohem věrněji než kdyby byl formálně ponechán slovosled původního textu. Při násobných podmínkách ovšem pravidla o mluvnické shodě přísudku s podměttem leckdy vyžadují, je-li slovosled změněn, jiného čísla a případně jiného mluvnického rodu než je v původním textu; na to je někde upozorněno v poznámkách. V delších a složitějších větách však jsou takovéto úpravy slovosledu obtížné a ne jednou nedostižné, neboť vedly k příliš rozsáhlému přemístování slov a tím by často docházelo k přetržení větné souvislosti, neboť na slovo, jež je v původním textu na konci

věty, nezřídka přímo navazuje začátek věty další; ve větách takovéto povahy tedy bylo často od úprav tohoto druhu upuštěno, byť byly odůvodněny, a ponechán slovosled původní.

Důslednému uplatnění zásady doslovného překladu je do dosti veliké míry překážkou skutečnost, že řečtina se co do svých výrazových prostředků po nejedné stránce značně liší od češtiny. Tak např. mají řecká podstatná jména člen, podobně jako je tomu v němčině a mnoha jiných jazycích, čeština pak člen nemá a významové odstíny, jež v řečtině přítomnost nebo nepřítomnost členu zhusta vyjadřuje, v češtině tudíž zpravidla vystihnout nelze. Někdy bylo možno člen nahradit ukazovacím zájmenem „ten“, „ta“, „to“, v pátém pádu pak zájmenem osobním („ty“, „vy“), nepřítomnost členu jsem pak někde vyjádřil přidáním číslovky „ jeden“ nebo zájmena „nějaký“ nebo „ jakýsi“ (v kurzívě), to však nebylo vhodné vždy a všude a tedy jsem se jinak většinou omezil na to, že tam, kde jsou v původním textu členem nebo jeho nepřítomností vyjádřeny významové odstíny zvláště závažné, jsem to uvedl v poznámce. V textu jsem však všude vyznačil přítomnost členu u slova „**Kristus**“, a to KAPITÁLKAMI, takže označení „KRISTUS“ znamená, že tento výraz má v dotčeném místě člen, kde pak je „Kristus“ běžným písmem, je v pův. textu bez členu. Toto slovo je překladem hebrejského výrazu „Mašíač“ („Messiáš“) a značí „Pomazaný“; s členem je zpravidla vyjádřením ne jména, nýbrž titulu, postavení, bez členu pak je obvykle výrazem toho, že tento titul nabyl povahy vlastního jména Pána Ježíše. V souvislosti s tím ještě na tomto místě uvedu, že jiným Jeho titulem je často „Pán“; tento výraz vyjadřuje, že On je jako Člověk Pánem všech věcí („toho Ježíše,“ praví Petr, „ jehož vy jste ukřižovali, Bůh učinil i Pánem i Kristem,“ Skut. 2:36). Týž výraz však nezřídka, zpravidla bez členu a zejména v citátech ze Starého Zákona, znamená tolik co starozákonní „Hospodin“; kde je tomu tak, je užito vyznačení KAPITÁLKAMI, „PÁN“, v méně jasných případech s přidáním znaku „*“, „*Pán“.

Snaha o přesný a doslovný překlad se leckdy setkává s nesnázemi i v oblasti výrazů slovesných. Řecké slovesné časy, jež obvykle vyjadřují plynulé trvání nějakého stavu nebo děje nebo činnosti nebo opakování děje nebo činnosti, to jest čas přítomný (présens) a nedokonavý čas minulý (imperfektum), lze nejčastěji prostě překládat nedokonavým slovesem (prostým trvacím, opětovacím nebo opakovacím); někdy se však těmito časy vyjadřuje i úmysl, snaha, schopnost nebo možnost něco učinit nebo vykonat, přítomným časem pak i děj nebo událost, jež v blízké budoucnosti má nastat nebo se očekává, a tu bylo namnoze záhodno použít různých opisů a doslovný překlad pak zpravidla uveden v poznámkách. Dokonavý minulý čas (perfektum) vyjadřuje děj v minulosti skončený, jehož důsledky trvají do přítomnosti, a má nejednou i význam zdůrazňovací nebo zesilovací; překládá se zpravidla dokonavým slovesem v minulém čase, dosah do přítomnosti je někdy vhodné vyjádřit překladem v čase přítomném, občas různými opisy, na něž rovněž zpravidla upozorněno v poznámkách. Obdobně čas předminulý (plusquamperfektum). Nesnadno zhusta je vhodné překládat slovesa v čase neurčitém (aoristu); tímto časem se vyjadřuje prostá událost, nastavší nebo nastávající nebo očekávaná, tj. minulá, současná nebo budoucí, ač nejčastěji se snad tohoto času používá jako vypravovacího s významem minulým. Slovesa, jež jsou v řečtině v tomto čase, se vzhledem k jeho povaze do češtiny obvykle překládají slovesy dokonavými, to však přes veliké bohatství výrazových prostředků, jímž čeština v oboru slovesných tvarů díky rozmanitosti českého slovesného vidu vládne, nebylo možné nebo vhodné vždy a všude a tudíž bylo leckdy k přesnějšímu vyjádření významu slovesného tvaru času neurčitého v dané souvislosti opět nutno použít různých opisů; pokud bylo k těmto opisům možno upotřebit sloves významově málo výrazných, byly bez poznámky pojaty do textu, pakli však by bylo bývalo třeba užít sloves významově výraznějších, nebo jestliže bylo možno slovesný výraz v neurčitém čase chápat několika způsoby, byl v textu zpravidla přeložen slovesem nedokonavým a jeho smysl podrobněji vysvětlen v poznámkách. Zejména obtížné často je doslovně překládat přechodníky a příčestí neurčitého času, neboť tyto tvary mohou znamenat nejen událost předcházející ději vyjádřenému ve větě slovesné, nýbrž i událost s ním současnou nebo po něm následující, toto však česká dokonavá slovesa nejsou

schopna přechodníkem vyjádřit, neboť vlastně nemají přítomný čas a tudíž ani přítomný přechodník, a přechodníkem minulým i budoucím se vyjadřují jen události, jež ději ve větě slovesné vyjádřenému předcházejí. Pokud tedy přechodník neurčitého času v řečtině vyjadřuje událost s dějem slovesné věty současnou nebo po něm následující, bylo v překladu někdy použito přechodníku slovesa nedokonavého, nebo, a to mnohem častěji, opisu, buď rozvinutím ve vedlejší větu nebo užitím podstatného jména slovesného nebo jiného vhodného výrazu. To zpravidla bez poznámky; vůbec bylo užití přechodníku, v řečtině velmi hojné, bez poznámek – kromě případů hodných zvláštního zřetele – omezeno na míru v nové češtině obvyklou. Přiměřených opisů bylo leckdy vhodné použít i k vyjádření smyslu řeckého tzv. středního slovesného rodu (media), jenž je jakýmsi přechodem mezi rodem činným a trpným a do češtiny se obvykle překládá zvrátným slovesem, nezřídka však vyjadřuje pozoruhodné významové odstíny. V použití trpného rodu dokonavých sloves v češtině je někde upozorněno na dějový nebo stavový smysl dotčených tvarů; tyto dva smysly totiž ne vždy lze v češtině vhodně rozlišit, v řečtině pak zpravidla trpný rod času neurčitého třeba chápat ve smyslu dějovém, trpný rod dokonavého minulého času ve smyslu stavovém; někde jsem se pokusil k rozlišení těchto dvou smyslů použít dvojího různého tvaru (jmenného a složeného) trpných příčestí („dveře byly ... zamknuty,“ Skut. 21:30, neurčitý čas, smysl dějový [„někdo je zamkl“]; „byly ... dveře zamknuté,“ Jan 20:19, dokonavý minulý čas, smysl stavový, srov. v. 26), ani to však nebylo vhodné vždy a často tedy opět nezbylo než v závažnějších případech připojit přiměřenou poznámku.

O použití vztažných zájmen lze říci totéž co o použití přechodníku shora: řečtina jich používá velmi hojně, v tomto českém překladu však jejich užití bylo omezeno na míru v nové češtině obvyklou a jejich smysl tudíž zhusta vyjadřován různými opisy, kromě případů zvláštního zřetele hodných zpravidla bez poznámek.

Spojky „aby“ jsem užil zásadně jen k překladu řecké spojky „hina“ nebo jiných spojek („hopós“, „mépote“, „mépós“ aj.), jež zpravidla uvádějí ryze účelové věty; k opisným překladům vazeb krácených neurčitým způsobem a podobně jsem zpravidla použil méně výrazně účelové částice „by“. Pokud je tomu jinak, je na to obvyčejně upozorněno v poznámkách.

Nyní stručně proberu některé výrazy v původním textu, jichž překlad vyžaduje bližšího vysvětlení, pokud takové vysvětlení není podáno v poznámkách k místům, kde se ony výrazy vyskytují. Některé výrazy jsou v poznámkách vysvětleny jednou provždy a při jejich dalších výskytech se na tato vysvětlení neodkazuje, např. „velekněz“ , „písmář“ (Mat. 2:4); „pustina“, „kát se“, „pokání“ (kap. 3:1, 2); „učedník“ (kap. 5:1); „mocné činy“ (kap. 7:22); „pravomoc“, „apoštol“ (kap. 10:1, 2); „Židé“ v Janově evangeliu (Jan 1:19). Ač zajisté není možno týž řecký výraz vždy překládat týmž slovem českým, hleděl jsem tak nicméně činit, pokud to možné a vhodné bylo, zejména pak jsem dbal o to, aby, pokud se v blízké souvislosti v původním textu vyskytují tytéž nebo příbuzné výrazy, byly v téže souvislosti týmiž nebo příbuznými výrazy přeloženy i do češtiny, a aby v blízké souvislosti nebylo v českém textu užito stejných nebo příbuzných výrazů tam, kde jsou v řečtině výrazy různé; pokud jde o souběžná místa v evangeliích, hleděl jsem použít týchž výrazů tam, kde jsou v různých evangeliích výrazy tytéž, a různých tam, kde se v nich příslušná souběžná místa liší. Někde ovšem ani tyto zásady nebylo možné plně dodržet, pak však je na to zpravidla opět poukázáno v poznámkách.

Některé pojmy, jež mají závažný význam pro náležité pochopení poselství a učení Nového Zákona, nabyly vlivem nesprávných tradičních církevních nauk v průběhu staletí v myslích většiny lidí smyslu, jaký v Novém Zákoně nemají, a jsou-li nevhodně přeloženy, vzbuzuje se tím dojem, jako by Božím slovem byly odůvodněny mnohé pojmy, zřízení a zvyklosti, jež byly svévolně zavedeny v náboženském světě podle myšlenek lidí a nikoli podle myšlenek Božích a jež ovšem v Novém Zákoně ve skutečnosti nemají prázdňového podkladu. Bylo proto mou snahou překládat

tak, aby byl jakýkoli takový dojem vyloučen, a vyhnout se všem výrazům, jež by vzbuzovaly nesprávné představy.

Tak si mnozí pod pojmem „církve“ dnes představují nějakou náboženskou společnost; slovo „ekklésia“, jež se tak obvykle překládává, však znamená „shromáždění“, původně zejména shromáždění občanů řeckých obcí k projednávání veřejných záležitostí. Proto jsem tento výraz všude, kde se v Novém Zákoně vyskytuje, přeložil slovem „shromáždění“, ač znamená shromáždění jakékoli – shromáždění Israele v pustině (Skut. 7:38), „řádné shromáždění“ efeské obce nebo shluk davu (kap. 19:38, 41), všeobecné shromáždění Kristovců (viz níže) v nebesích (Hebr. 12:23) nebo shromáždění věřících v nějakém místě (1 Th ess. 1:1) nebo v soukromém domě (Řím.16:5). Písmo tohoto slova použilo k označení Božího shromáždění, Svatým Duchem vytvořeného duchovního útvaru nebo těla, složeného ze všech skutečných věřících a spojeného s Kristem jako oslavenou Hlavou v nebesích.

Výraz „Christianos“, jenž se v Novém Zákoně vyskytuje třikrát (Skut. 11:26; 26:28; 1 Petr 4:16), znamená „přívržence nebo následovníka Kristova“; tento význam je plně vystižen názvem „Kristovec“, jehož jsem k překladu tohoto výrazu na všech třech místech použil. Obvyklé „křesťan“ vzniklo tak, že slovo „Christianos“ bylo ve své původní hláskové podobě ve velmi staré době přejato do češtiny, v ní zdomácnělo a hláskoslovnými změnami, jež od té doby v češtině nastaly, nabylo podoby dnešní, v níž se však souvislost se slovem „Christos“ („Kristus“) již nepocituje; spíše působí nežádoucím, protože nepravdivým, dojmem odvozenosti od slova „křest.“ Na to ostatně upozorňovali již M. J. Hus a J. A. Komenský.

Slovo „episkopos“ znamená „dohlížitel“ a tak jsem je všude přeložil. „Dohlížitelů“ bývalo v každém místním shromáždění několik (Skut. 20:28; Fil. 1:1) a byli to starší bratři, požívající pro svůj příkladný život všeobecné vážnosti, důvěry a mravní autority, kteří byli od apoštolů nebo jejich přímých zmocněnců ustanoveni k výkonu služby dohledu nad zachováváním Božího pořádku v místních shromážděních. Toto slovo bylo rovněž v dávné době přejato do češtiny a v ní nabylo podoby „biskup“; tento výraz ovšem dnes značí vysokého církevního hodnostáře, představeného víceméně rozsáhlé oblasti církevní správy, a to je zřejmě opět smysl velmi vzdálený původnímu významu tohoto slova v Novém Zákoně. V každém místním shromáždění také bylo několik „pečovatelů“ (řec. „diakonoí“); o zřízení této služby se dovídáme v 6. kapitole Skutků a byla to služba týkající se hmotných potřeb věřících. Výraz „jáhen“, opět odvozený z hláskové podoby slova „diakonos“, taktéž budí představy nesouhlasící s jeho původním významem. V této souvislosti ještě poznamenám, že Nový Zákon naprosto nezná pojmu „kněží“ nebo „kněžstva“ jako zvláštní od ostatních odlišené třídy Kristovců; pokud se v něm vyskytují tyto výrazy, pak buď značí kněží ve smyslu Starého Zákona (kněží židovské), ojediněle i kněží nepravých božstev národů, anebo se týkají toho, že kněžími ve smyslu novozákonním jsou co do svého postavení všichni skuteční Kristovci. Pojem „kněze“ totiž především značí někoho, kdo přináší oběti, a v novozákonní době jde toliko o takové oběti, jaké všichni skuteční Kristovci mohou a mají přinášet (Řím. 12:1; Hebr. 13:15, 16; 1 Petr 2:5). Ve zvláštním a jedinečném smyslu je ovšem Knězem Pán Ježíš sám. Pojem „duchovních“ (Gal. 6:1) pak, proti představám většiny lidí v dnešní době, neznamená osoby lidmi za „duchovní“ ustanovené, nýbrž osoby Svatým Duchem ovládané a duchovně smýšlející, v protikladu k „přirozeným“, vlastně „duševním“, podle 1 Kor. 2:14, 15.

„Velikonoce“ a „letnice“ jsou názvy náboženských svátků, jež byly bez jakéhokoli podkladu v Novém Zákoně lidmi zavedeny v „křesťanstvu“; jestliže se, jak se v překladech Nového Zákona namnoze děje, těmito názvy označují starozákonní svátky „Minutí“ (Mat. 26:2) a „Padesátka“ (1 Kor. 16:8), vede to k nesprávnému dojmu, jako by tyto svátky „křesťanského“ náboženského světa

byly zdůvodněny Božím slovem. V tomto překladu se tudíž pro ony svátky starozákonní důsledně užívá názvů „Minutí“ (srov. „Jití“ v původním kralickém překladu Exod. 12:11, „pomínutí“ v Karafiátově revizi) a „Padesátka“ nebo „den Padesátky“, jež souhlasí s významem názvů v původním textu a neuvádějí v omyl.

„Evangelium“ je přepis řeckého „euangelion“, jež prostě znamená „dobrou n. šťastnou n. blahou zvěst n. zprávu“; v tomto překladu se pro dotčený pojem všude užívá názvu „blahá zvěst“; odvozené sloveso „euangelizó“ nebo „euangelizomai“ se pak překládá „přináším blahou zvěst“, „hlásám blahou zvěst“ nebo jiným podobným výrazem, „euangelisté“ pak „hlasatel blahé zvěsti“. Výrazu „evangelium“ bylo užito jedině v nadpisech knih Nového Zákona, jež jsou pod tímto jménem všeobecně známy.

Z různých příčin však byly některé vžitě výrazy, pokud nebudí nesprávných představ, ponechány; tak překládám „potérion“ vžitým výrazem „kalich“, pokud je tohoto slova užito ve smyslu přeneseném („kalich hněvu“ apod.) a o „kalichu“ při Večeři Páně; jinak je překládám „pohár“. Sloveso „baptizó“, jež vlastně znamená „ponořuji“ nebo „namáčím“, nicméně překládám obvyklým výrazem „křtím“, pokud, jak tomu zpravidla je, má takový význam; obdobně příbuzné výrazy „baptisma“ („křest“) a „baptisté“ („křtítel“). K překladu řeckého slovesa „kéryssó“, jež vlastně znamená „hlásám“, „prohlašuji“, jsem na mnoha místech, kde se to jevílo vhodným, použil vžitého výrazu „káži“; vyhýbal jsem se však výrazu „kazatel“ jako překladu řeckého „kéryx“, jež v souhlase s jeho významem zpravidla překládám „hlasatel“. Pod označením „kazatel“ se totiž dnes často rozumí lidmi ustanovený placený činovník náboženské společnosti, a to je opět pojem Novému Zákonu naprosto cizí.

Jerúsalémský chrám zaujímal v novozákonní době rozsáhlou oblast, v níž kromě vlastní chrámové budovy (svatyně) byla soustava nádvoří, různých přilehlých budov, sloupových síní, hradeb a bran; celý tento soubor se v řeckém textu označuje slovem „hieron“, vlastní chrámová budova pak slovem „naos“. Oba tyto výrazy vlastně značí „chrám“; v českém textu jsem k jejich rozlišení opět použil KAPITÁLKY, takže „CHRÁM“ je překlad slova „hieron“, „chrám“ běžným písem pak znamená „naos“. Podobně tomu bylo i s chrámy pohanských božstev a tudíž je při příležitostných zmínkách o nich použito týchž výrazů a v českém textu téhož rozlišení.

Pro pojem „služebník“ a příbuzné pojmy „služba“, „sloužit“ je v původním textu několik výrazů, jež se vzájemně liší svými významovými odstíny. Pojednám nyní o některých z nich ve stručném přehledu.

„Dúlos“ značí „otrok“, obdobně výrazy od tohoto slova odvozené; vzhledem k tomu však, že tyto výrazy nejsou v nynější době prosty jisté hanlivé příchuti, použil jsem v překladu většinou raději mírnějšího výrazu „nevolník“ a slov od něho odvozených, slova „otrok“ a jeho odvozenin jsem pak užil jen tam, kde ona hanlivá příchut' není na závadu.

„Diakonos“ a výrazy odvozené se od předchozího liší tím, že „dúlos“ vyjadřuje spíše vztah k pánu, „diakonos“ vztah k službě nebo práci. Toto slovo a jeho odvozeniny překládám zpravidla výrazy vyjadřujícími pojem „obsluha“, „posluhování“; pokud slovo „diakonos“ značí osobu vykonávající jisté služby v místním shromáždění, je zpravidla přeloženo „pečovatel“, jak již shora uvedeno; podobně je k překladu výrazu „diakonia“ („služba“) často užito slova „péče“, zejména jde-li o službu týkající se hmotných potřeb věřících.

„Pais“ a ženská zdobnělina „paidiské“ tohoto slova značí vlastně osoby mladého věku, potom mladistvé osoby služebné a služebné osoby vůbec. Pro překlad výrazu „paidiské“ jsem zvolil v češtině mu plně odpovídající slovo „děvečka“, v Gal. 4 „služka“, mužskému tvaru by odpovídalo

české „pacholek“ (odvozeno od „pachole“, „pacholík“, tj. „hoch“), jež však je nevhodné, neboť v dnešní češtině nabylo významu snad ještě hanlivějšího než „otrok“; pokud je tedy slova „pais“ použito v tomto smyslu, překládám je „sluha“.

Výraz „oiketés“ značí „domácího služebníka“ ; překládám jej slovem „čeledín“, výraz „oiketeia“, „domácí služebnictvo“, slovem „čeled“.

„Latreia“ a k tomuto podstatnému jménu příslušné sloveso „latreuó“ značí vždy službu Bohu – nebo, v pohanském světě, i službu modlám – ve smyslu uctívání, přinášení pocty, klanění; tyto výrazy zpravidla, pokud jde o službu pravému Bohu, překládám slovy „svatá služba“, „konám svatou službu“.

Někdy jsem k překladu těchto a ještě některých jiných slov, od jejichž výkladu zde upouštím, neboť jsou vysvětlena v poznámkách k příslušným místům, použil všeobecných výrazů „služebník“, „služba“, „sloužit“, pak jsem však vždy připojil poznámku vysvětlující význam dotčených výrazů v původním textu, anebo odkaz na jiné místo, kde takovou poznámku lze najít.

„Dávkoví výběřčí“, řecky „telónai“, byli lidé, které římská vrchnost pověřila vybíráním cel, mýt a jiných veřejných dávek a poplatků. Byli předmětem všeobecné nenávisti a pohrdání, protože se většinou, nejspíše v podstatě nijak kontrolováni a majíce tedy příležitost k beztravnému nezřízenému vydírání, na účet poplatníků „nenáležitě obohacovali, a v Judsku a v Galilei také proto, že jakožto Židé sloužící nenáviděným Římanům byli považováni za zrádce.

„Daimonion“ a ojedinele (Mat. 8:31) se vyskytující v podstatě souznačný výraz „daimón“ značí „zlého ducha“. Stran překladu těchto výrazů jsem myslil na slovo „běs“, jehož užívali k označení zlých duchů nebo božstev staří pohanští Slované, posléze jsem se však rozhodl pro přepis „démon“ těchto výrazů, jenž v češtině zdomácněl stejně jako v jiných moderních evropských jazycích. Tento pojem (někdy se jím označují i božstva pohanů) je třeba rozlišovat od pojmu ďábla čili Satana; ďábel je jeden, démonů je mnoho.

Slovem „dítě“, v množném čísle „děti“, překládám řecké „teknon“, jež souvisí se slovesem „tiktó“, „rodím“, a značí tedy „dítě“ ve vztahu k rodičům; pro zdobnělinu „teknia“ množného čísla tohoto slova, láskyplný výraz vyjadřující něžné otcovské city, jsem vyhradil slovo „dětičky“. Naproti tomu značí „pais“ „dítě“ jako nedospělou osobu; protože může být mužského nebo ženského rodu, překládám je „hoch“ nebo „děvče“, pokud, jak shora uvedeno, neznamená „sluhu“ ; obdobně množné číslo („hoši“, Mat. 2:16, „dítky“, kap. 21:15). Zdobnělinu „paidion“ tohoto slova překládám „děťátko“, případně „hošík“, „holčička“, v množném čísle („paidia“) „děťátka“ nebo „malé dítky“. Rozdíl ve významu slov „teknia“ a „paidia“ ukazuje zvláště názorně oddíl v 1. listu Janově, kap. 2:12–28: oslovení „dětičky“ („teknia“) ve vv. 12 a 28 se týká všech věřících, neboť apoštol vůči nim všem má vztah milujícího otce, a zahrnuje tedy všechny, o nichž je řeč v oddíle mezi těmito dvěma verši, tj. „otce“, „mladíky“ i „děťátka“; naproti tomu značí výraz „děťátka“ ve vv. 13 a 18 nejnižší stupeň duchovního růstu věřících, proti pokročilejším „mladíkům“ a duchovně plně vyspělým „otcům“. Jednou (Jan 6:9) se vyskytuje jiná zdobnělina „paidarion“, již jsem přeložil „hošíček“. Pokud je českých výrazů, uvedených v tomto odstavci, užito k překladu jiných řeckých slov, je na to poukázáno v poznámkách.

Pojem „života“ se v řečtině Nového Zákona vyjadřuje nejčastěji třemi výrazy, jež jsem se pokusil v překladu rozlišit takto:

Slovem „život“ (ne však ve spojení „způsob života“, „občanský život“ apod.) zpravidla překládám řecké slovo „zóé“, jež značí život jako princip, život v absolutním smyslu, život, jak jej má Bůh a Jeho Syn, život, jež Syn zjevil na tomto světě. Člověk se tohoto života stává účastným mocí Svatého Ducha na základě víry v Pána Ježíše Krista. Někdy však je tohoto výrazu užit o přirozeném životě lidí a jiných tvorů a o pobytu člověka na zemi vzhledem k jeho trvání. Slovem „žití“ (někdy „duše“) zpravidla překládám řecké „psyché“, výraz, jež značí přirozený život člověka a jiných tvorů, a ovšem i „duši“, nehmotnou a neviditelnou složku lidské bytosti.

„Živobyť“ je nejčastějším překladem slova „bios“, jež znamená život nebo způsob života člověka na zemi a také hmotné prostředky k uchování tohoto života.

Pojem „vzkříšení“ nebo „procitnutí“ mrtvých, jež patří k ústředním předmětům učení Nového Zákona, se v původním textu vyjadřuje zejména dvěma slovesy, „anistémi“ a „egeiró“, a výrazy od nich odvozenými. První z těchto sloves má původní význam „pozvedám“, „dávám vstát“, v některých tvarech v podmětém smyslu „vstávám“, „zvedám se“, potom také „budím“, „křísím“, případně „procitám“, „jsem kříšen“; předpona „ana-“ tohoto slovesa značí směr vzhůru, také však má význam „opět“, takže sloveso lze chápat i ve smyslu „opět pozvedám“ atd. Druhé sloveso má naopak prvotní význam „probouzím“ a také „křísím“, potom však i „pozvedám“, „vztyčuji“, „dávám vstát“, v podmětém významu a ve středním a trpném rodu „procitám“, „jsem kříšen“, případně „vstávám“. Obou těchto sloves se ovšem užívá nejen o mrtvých; v jiných spojeních nejsou v tomto překladu vždy přísně rozlišována, ledaže se obě vyskytují v textu v blízké vzájemné souvislosti a pak je každé přeloženo jiným slovesem českým. Pokud se jich však užívá o mrtvých a zejména o vzkříšení Pána Ježíše, snažil jsem se dbát o jejich rozlišení, a to tak, že jsem přihlížel k jejich prvotním významům a také k tomu, že sloveso „anistémi“ se v Novém Zákoně v tomto spojení častěji vyskytuje ve smyslu podmětém (nepřechodném), „egeiró“ pak častěji ve smyslu předmětém (přechodném); v těchto spojeních tedy zpravidla překládám „anistémi“ výrazy odvozenými od slovesa „vstát“ nebo „vstávat“, „egeiró“ pak tvary slovesa „(vz)křísit.“ V souladu s tímto rozlišením jsem obdobně překládal i příslušná podstatná jména slovesná: „anastasis“, odvozené od „anistémi“, výrazem „(opětovné) vstání“, „egersis“ od „egeiró“ pak „vzkříšení“ (jen u Mat. 27:53).

V souvislosti s tímto předmětem sluší ještě učinit poznámku o častém spojení „egeiró resp. anistémi n. anistamai ek (tón) nekrón“, jež se překládává „křísím resp. dávám vstát n. vstávám z mrtvých“. Řecká předložková vazba „ek (tón) nekrón“ však v tomto spojení znamená, že někdo byl mezi mrtvými, tj. byl mrtev jako ostatní mrtví, počítal se mezi mrtvé, a z tohoto prostředí n. postavení je vzkříšen n. povstává, takže potom již mezi mrtvými není, ostatní mrtví pak v smrti zůstávají. Domnívám se, že obvyklým překladem „z mrtvých“ není tento smysl dost jasně a důrazně vyjádřen a že většině čtenářů tato vazba neříká nic více než že někdo byl mrtev a ožil. Bylo vytvořeno i podstatné jméno „zmrtvýchvstání“, jež, mám za to, se běžně považuje prostě za souznačné s výrazem „vzkříšení“. V tomto spojení jsem tudíž předložku „z“ nahradil, pro nedostatek výrazu vhodnějšího, snad poněkud neobvyklou předložkou „zprostřed“ (té jsem ostatně někde užil i v jiných obdobných spojeních), takže tuto vazbu překládám „zprostřed mrtvých“; tím snad je uvedený smysl vyjádřen dostatečně zřetelně. Důležité je pak rozlišení pojmů nebo vazeb „anastasis (hé) ek nekrón“, jež překládám „opětovné vstání (, vstání) zprostřed mrtvých“ (Luk. 20:35; Skut. 4:2; 1 Petr 1:3), se smyslem shora vyloženým, a „anastasis (tón) nekrón“, jež překládám „(opětovné) vstání mrtvých“; tento výraz značí prostě, že vstávají nebo vstanou mrtví, ať již všichni nebo jen někteří. Oba tyto výrazy se překládávají týmž slovem „zmrtvýchvstání“ a tím se ovšem tento závažný rozdíl stírá.

Velmi důležitý je rozdíl mezi dvěma pojmy, jež se v řečtině Nového Zákona označují výrazy „sarx“ a „sóma“, a je velikým nedostatkem mnohých českých překladů, že oba tyto výrazy tlumočí

jedním a týmž českým slovem „tělo“. Je ovšem pravda, že na některých místech Nového Zákona se tyto dva výrazy svými významy navzájem velmi blíží, ba někde lze téměř říci, že znamenají totéž, jinde však, a to většinou, jsou vyjádřením dvou velmi různých pojmů, jež dlužno pečlivě rozlišovat. „Sarx“ vlastně znamená „maso“ a v Novém Zákoně označuje hmotnou podstatu těla, lidského i zvířecího, a v přeneseném smyslu „lidství“, i svaté lidství Pána Ježíše, v souhrnu všeho, co je pro lidství podstatné, zejména pak vše, co je hmotné podstaty v lidském životě a jeho zevních okolnostech. Nežřídko však má i velmi výrazný přízvuk mravní, neboť také označuje stav neobráceného člověka a tudíž i sídlo hříchu v člověku a onu stránku lidské bytosti, jež svými tužbami směřuje proti Duchu. „Sóma“ naproti tomu, značí „tělo“ jako ústrojný celek, nástroj života, a v duchovním smyslu znamená i „tělo Kristovo“, to jest shromáždění. Abych tyto dva pojmy v překladu důsledně rozlišil, přeložil jsem „sarx“ všude – s výjimkou Hebr. 10:20 – slovem „maso“, přes „tvrdou nezvyklost“ tohoto výrazu, jak se již před mnoha lety vyjádřil jiný, a přestože není pochyby o tom, že slovo „maso“ zní v mnoha spojeních nepříliš libozvučně; slovo „tělo“ pak jsem vyhradil pro překlad výrazu „sóma“. Rozdíl mezi těmito dvěma pojmy je velmi názorně osvětlen např. v Kol. 2:23, kde „nešetření těla, ne v jakési cti,“ nevede k podrobení a umrtvení „masa“, nýbrž naopak k jeho uspokojení a vyvýšení, neboť živí jeho náboženskou pýchu. Naše „tělo“ může být nástrojem oslavení Boha (1 Kor. 6:20), naše „maso“ však nikdy; naše „tělo“ může být služebníkem Ducha, nikoli však naše „maso“, neboť jeho „smýšlení“ je zásadně „nepřátelství vůči Bohu“ (Řím. 8:7). Pro pojem „masa“ má řečtina ještě slovo „kreas“, jež značí „maso“ jako pokrm a v Novém Zákoně se vyskytuje dvakrát (Řím. 14:21; 1 Kor. 8:11) a to v množném čísle; přeložil jsem je „masité pokrmy“.

Dbal jsem také o důsledné rozlišení pojmů vyjádřených slovy „allos“ a „heteros“; oba tyto výrazy mají význam „jiný“, rozdíl mezi nimi je ten, že „allos“ zpravidla značí „jiný“ ve smyslu „nikoli týž“, „heteros“ pak znamená „jinaký“, „odlišný“, „jiných vlastností“, „jiného druhu“. Výraz „jiný“ jsem vyhradil pro překlad slova „heteros“, „allos“ pak překládám „druhý“ nebo „další“; pokud je tomu jinak, je bližší vysvětlení zpravidla podáno v poznámkách. Slovo „druhý“ ovšem také znamená řadovou číslovku („druhý v pořadí“) a někdy je tedy překladem řecké řadové číslovky „deuteros“; kde je tomu tak, je to rovněž uvedeno v poznámce, pokud to není patrné z textové souvislosti.

V řečtině častý výraz „ta“ (množné číslo zpodstatnělého ukazovacího zájmena „to“ středního rodu) zpravidla překládám „věci“ nebo „ty věci“, obdobně zesílené ukazovací zájmeno „tauta“ („tyto věci“, někdy prostě „toto“) „panta“ („všechny věci“, někdy prostě „vše“) a podobně.

Slovo „amén“ je hebrejské a značí „vpravdě“, „zjistě“. Ve výročí Pána Ježíše v evangeliích, uváděných tímto výrazem, jsem jej v období s některými anglickými překlady (angl. „verily“) překládal slovem „věru“ (to ovšem nevyklučuje použití tohoto výrazu k překladu i některých jiných řeckých slov); jinde jsem jej ponechal nepřeložený.

Pojem „narození“, „zplodění“ vyjadřuje řečtina Nového Zákona nejčastěji dvěma slovesy, „gennaó“ a „tiktó“. První znamená prostě „dát vznik“, „přivést na svět“ a v daném spojení se ho používá o otci i o matce; překládám je zpravidla tvary sloves „zplodit“ nebo „zrodit“. Slovesa „tiktó“ se užívá jen o matce, neboť vyjadřuje pojem porodu; překládám je tvary slovesa „(po)rodit“, v středním a trpném rodu „narodit se“. Ojedinele (Jak. 1:15, 18) se vyskytuje sloveso „apokyeó“, jež překládám tvary slovesa „(z)plodit“.

K osvětlení významu některých řeckých slov jsou někdy v poznámkách odkazy na jejich použití v řeckém překladu Starého Zákona, jenž byl pořízen v 3. století před narozením Pána Ježíše a je znám pod jménem „Septuaginta“ (lat. „sedmdesát“, podle domnělého počtu překladatelů). Tento

překlad, podle něhož je v Novém Zákoně uváděna většina starozákonních citátů, je zvykem označovat symbolem „LXX“ (římská číslice 70), jehož jsem v poznámkách rovněž použil.

Některým čtenářům se snad bude zdát nezvyklé, že text tohoto překladu není graficky uspořádán tak jako v některých překladech jiných, např. v Kralické Bibli nebo v slovenském překladu prof. Roháčka, kde každý verš textu tvoří samostatný odstavec. Tu sluší připomenout, že rozdělení textu Písma na kapitoly a verše je – s výjimkou některých částí Starého Zákona – umělé a původu značně pozdního a bylo zavedeno nejen pro snazší nalezení hledaných míst v textu, nýbrž i z důvodů liturgických, tj. k rozdělení textu na oddíly, jichž předčítání v kostelích bylo církevně předepsáno na jisté dni v roce. Způsob, jakým je text uspořádán v Kralické Bibli a v některých jiných překladech, budí dojem, jako by každý jednotlivý verš byl jakýmsi samostatným celkem, a nezřídka znesnadňuje pochopení myšlenkové souvislosti textu; leckdy totiž začíná nový verš, ba někdy i nová kapitola, uprostřed věty, takže souvislost textu je jakoby přerývána, a to je někde, jako např. v Kralické Bibli, ještě zdůrazněno užitím velikého náslovního písmene na počátku každého verše, ať jde či nejde zároveň i o počátek věty. Novější překlady podávají text v souvislém celku, takže se v nich porozumění přirozené souvislosti myšlenek nekladou překážky. Proto jsem text svého překladu rovněž uspořádal tímto způsobem. Čísla kapitol jsou vysázena iniciálou a verše jsou číslovány přímo v textu číslicemi v obyčejných závorkách. Co do rozdělení na odstavce jsem se řídil podle smyslu textu.

V odkazech na různá místa Starého Zákona v poznámkách je číslování veršů tu i tam poněkud odchylné od číslování v Kralické Bibli i v některých překladech jiných. To se týká zejména odkazů na některé žalmy mající nadpisy, jež se proti pojetí např. Kralických nepočítají za verše. Tak tomu je i v úvodu, jež následuje po této předmluvě; tam jsou odkazy na text francouzský, v němž je číslování totéž jako v anglickém. Poznámky, jež tento překlad doprovázejí, jsou zčásti mé vlastní, zčásti převzaté z poznámek Darbyho k jeho anglickému překladu Nového Zákona (někde ovšem s úpravami přiměřenými českému překladu), nebo pořázené podle podkladů vybraných i z jiných pramenů, jež mi byly dostupné. I tato předmluva byla sestavena s použitím různých pramenů.

A nyní tuto skromnou práci poroučím Bohu, jenž řekl:

„Jako déšť a sníh sestupuje z nebes a nevrací se tam, nýbrž zavlažuje zemi a působí, že ona rodí a dává vzrůst, i poskytuje símě tomu, jenž seje, a chléb tomu, jenž jí, tak tomu bude s mým slovem, jež vychází z mých úst: nevrátí se ke mně bez účinku, nýbrž vykoná to, co se mi líbí, a zdárně provede to, k čemu je posílám“ (Isaiáš 55:10, 11).

STARÁ SMLOUVA

Genesis

Genesis 1

1 Na počátku stvořil Bůh nebesa a zem. 2 I stala se země pustotou a prázdnotou a nad tváří hlubiny nastala tma, a nad tváří vod se vznášející Boží Duch. 3 A Bůh řekl: Necht' nastává světlo; i nastalo světlo 4 a Bůh to světlo uviděl, že je dobré, i učinil Bůh rozlišení mezi světlem a mezi tmou. 5 A světlu dal Bůh název den a tmě dal název noc; i nastal večer a nastalo jitro, den první. 6 A Bůh řekl: Necht' vprostřed vod vzniká klenba a necht' je rozhraním mezi vodami a vodami. 7 A Bůh tu klenbu zřídil a učinil rozhraní mezi vodami, jež jsou vůči klenbě zespod, a mezi vodami, jež jsou vůči klenbě shora; a tak se stalo. 8 A té klenbě dal Bůh název nebesa; i nastal večer a nastalo jitro, den druhý. 9 A Bůh řekl: Necht' se vody zpod nebes shrnují na jedno místo a necht' se ukazuje souš; a tak se stalo. 10 A Bůh dal souši název země a souhrnu vod dal název moře; a Bůh uviděl, že to je dobré. 11 A Bůh řekl: Necht' země dává vyrůst mladému porostu, bylinstvu vysemeňujícímu se semenem, ovocnému stromoví rodícímu na zemi ovoce podle svého druhu, v němž bude jeho símě; a tak se stalo 12 a země vydala mladý porost, bylinstvo vysemeňující se semenem podle svého druhu, a stromoví rodící ovoce, v němž bylo jeho símě, podle svého druhu. A Bůh uviděl, že to je dobré, 13 i nastal večer a nastalo jitro, den třetí. 14 A Bůh řekl: Necht' na klenbě nebes vznikají zdroje světla k rozlišení mezi dnem a mezi nocí; i budou za znamení a na určená období a na dni a léta 15 a budou na klenbě nebes za zdroje světla k osvětlování na zemi; a tak se stalo 16 a Bůh zřídil dva velké zdroje světla, větší zdroj světla k ovládní dne a menší zdroj světla k ovládní noci, a hvězdy; 17 a Bůh je dal na klenbu nebes k osvětlování na zemi 18 a k vládě ve dne i v noci a k rozlišování mezi světlem a mezi tmou. A Bůh uviděl, že to je dobré, 19 i nastal večer a nastalo jitro, den čtvrtý. 20 A Bůh řekl: Necht' se vody rozhemžují hemžením živých bytostí a nad zemí na tváří klenby nebes necht' se rozléta letounstvo. 21 A Bůh stvořil veliká vodní zvířata a všechny pohybující se živé bytosti, jimiž se zahemžily vody, podle jejich druhů, i všechno okřídlené letounstvo podle jeho druhu; a Bůh uviděl, že to je dobré. 22 A Bůh jim poželhal výrokem: Plod'te a množte se a naplňujte vody v mořích, a letounstvo necht' se množí na zemi. 23 I nastal večer a nastalo jitro, den pátý. 24 A Bůh řekl: Necht' země vydává živé bytosti podle jejich druhu, dobytek a plazivé tvorstvo a živočišstvo země podle jeho druhu; a tak se stalo 25 a Bůh zhotovil živočišstvo země podle jeho druhu a dobytek podle jeho druhu a všechno plazivé tvorstvo půdy podle jeho druhu; a Bůh uviděl, že to je dobré. 26 A Bůh řekl: Zhotovujme člověka v náš obraz, podle naší podoby, a necht' mají moc nad rybami moře a nad letounstvem nebes a nad celou zemí a nade vším plazivým tvorstvem, plazícím se po zemi. 27 I stvořil Bůh člověka v svůj obraz, stvořil ho v obraz Boha, stvořil je mužským pohlavím a ženským pohlavím. 28 A Bůh jim poželhal a řekl jim Bůh: Plod'te a množte se a naplňujte zem a podmaňujte ji a mějte moc nad rybami moře a nad letounstvem nebes a nade vším živočištvem pohybujícím se po zemi. 29 A Bůh řekl: Hle, dal jsem vám všechno bylinstvo vysemeňující se semenem, jež je na tváří celé země, a všechno stromoví, na němž je ovoce stromoví, vysemeňující se semenem; to vám bude potravou. 30 A všemu živočišstvu země a všemu letounstvu nebes a všemu pohybujícímu se po zemi, v čem je duše života, jsem dal za potravu všechnu zeleň bylinstva; a tak se stalo. 31 A Bůh uviděl vše, co byl učinil, a hle, bylo to velmi dobré. I nastal večer a nastalo jitro, den šestý.

Genesis 2

1 I byla nebesa a země, i všechno jejich osazenstvo, dohotovena 2 a v den sedmý měl Bůh dohotoveno své dílo, jež byl konal, a od všeho svého díla, jež byl konal, v den sedmý přestal. 3 A Bůh den sedmý poželhal a posvětil jej, neboť v něm přestal od všeho svého díla, jež Bůh svou činností stvořil. 4 Toto jsou dějiny vzniku nebes a země při jejich vzniku stvořením v den zřízení nebes a země od Jehovy, Boha, 5 dokud na zemi ještě nebylo žádného polního křoví a nevzrůstalo ještě žádné polní bylinstvo, neboť Jehova, Bůh, na zem nedštil a nebylo člověka k obdělávání půdy, 6 ale ze země vystupovaly výpary a všechnu tvář půdy svlažovaly. 7 A Jehova, Bůh, v člověka ztvárnil prach z půdy a v jeho chřípě vdechl vanutí života, i stal se člověk živou duší. 8 A Jehova, Bůh, v Éden, na východě, vysadil zahradu a člověka, jehož vytvaroval, tam postavil. 9 A z půdy dal Jehova, Bůh, vzrůst veškerému stromoví, žádoucímu vzezřením a dobrému k poskytování potravy, i stromu života vprostřed zahrady, i stromu poznání dobra a zla. 10 A ke svlažování zahrady vycházela z Édenu řeka a odtamtud se dělila a stala se čtyřmi hlavními proudy; 11 jméno prvního: Píson, on, jež obtéká celou zem Chavílá, kde je zlato, 12 a zlato oné země je dobré; tam je bdelion a kámen onyx. 13 A jméno řeky druhé: Gíchón, on, jež obtéká celou zemi Kúš. 14 A jméno řeky třetí: Hiddekel, on, jež teče na východ od Aššúru. A řeka čtvrtá je on, Peráth. 15 A Jehova, Bůh, vzal člověka a usadil ho v zahradě Édenu k obdělávání jí a ke hlídání jí. 16 A Jehova, Bůh, člověku rozkázal výrokem: Ze všeho stromoví zahrady smíš libovolně jíst, 17 ale ze stromu poznání dobra a zla, z něho jíst nebudeš, neboť v den svého pojetí z něho jistotně budeš muset umřít. 18 A Jehova, Bůh, řekl: Není dobré člověku být o samotě; musím mu zřídít pomoc, jakoby jeho protějšek. 19 A Jehova, Bůh, byl z půdy vytvaroval všechno polní živočišstvo a všechno letounstvo nebes a přivedl je k člověku ke zjištění, co mu bude dávat za názvy, a vše, co mu člověk bude dávat za názvy, živým bytostem, ono že bude jeho jméno.

20 A člověk nazval všechnen dobytek a letounstvo nebes a všechno polní živočišstvo jmény, ale pomoc, jakoby jeho protějšek, se Ádámovi nenašla. 21 A Jehova, Bůh, uvrhl na člověka tvrdý spánek, i usnul; a vzal jedno z jeho žeber a na jeho místo vsadil maso, 22 a to žebro, jež z člověka vzal, vybudoval Jehova, Bůh, v ženu a přivedl ji k člověku; 23 a člověk řekl: Tato je tentokrát kost z mé kosti a maso z mého masa, této se bude dostávat názvu mužice, neboť ona byla vzata z muže. 24 Proto bude muž opouštět svého otce a svou matku a ulpí na své ženě, i budou jedním masem. 25 A oni oba, člověk i jeho žena, byli nazí a nestyděli se.

Genesis 3

1 A ze všeho polního živočišstva, jež Jehova, Bůh, zhotovil, nejchytřejším se projevil had; i řekl k ženě: Je tomu vskutku tak, že Bůh řekl: Nebudete jíst ze všeho stromů zahrady? 2 A žena k hadovi řekla: Z ovoce stromů zahrady jídáme, 3 ale z ovoce stromu, jež je vprostřed zahrady, Bůh řekl: Z něho nebudete jíst ani na ně sahat, abyste nemuseli umřít. 4 A had k ženě řekl: Vůbec nemusíte umřít, 5 protože Bůh ví, že v den vašeho pojedání z něho - tu budou vaše oči otevřeny, i budete jako Bůh, znající dobro a zlo. 6 A žena shledala, že ten strom je dobrý k poskytování potravy a že on je tužbou očím, a že ten strom je žádoucí k dodání chápavosti, i vzala z jeho ovoce a pojedla a dala spolu i svému muži, i pojedl, 7 a oči jich obou byly otevřeny, i poznali, že jsou oni nazí, i sešili listí fíkovníku a udělali si zástěry. 8 A uslyšeli hlas Jehovy, Boha, procházejícího se při ochlazení dne v zahradě; a člověk a jeho žena se před tváří Jehovy, Boha, ukryli vprostřed stromů zahrady. 9 A Jehova, Bůh, na člověka zavolal a řekl mu: Kde jsi ty? 10 I řekl: Uslyšel jsem v zahradě tvůj hlas a ulekl jsem se, neboť jsem já nahý, a ukryl jsem se. 11 A řekl: Kdo ti oznámil, že jsi ty nahý? Zda jsi pojedl z toho stromu, jež jsem ti zakázal, abys z něho nejedl? 12 A člověk řekl: Žena, již jsi mi dala, aby byla se mnou, ona mi z toho stromu dala, i pojedl jsem. 13 A Jehova, Bůh, řekl ženě: Cos to učinila? A žena řekla: Oklamal mě had, i pojedla jsem. 14 A Jehova, Bůh, řekl k hadovi: Protože jsi učinil toto, jsi ty prokletý nad všechnen dobytek a nad všechno polní živočišstvo; po všechny dni svého života budeš chodit po svém bříše a žrát prach. 15 A mezi tebe a mezi ženu zavádím nepřátelství, i mezi símě tvé a símě její; ono ti musí potřít hlavu a ty mu budeš potírat patu. 16 K ženě řekl: Velmi budu množit tvé utrpení v tvém těhotenství, děti budeš rodit v trápení, i bude tvá touha po tvém muži a on bude nad tebou vládnout. 17 A Ádámovi řekl: Protože jsi uposlechl hlasu své ženy a pojedl ze stromu, jež jsem ti zakázal výrokem: Nebudeš z něho jíst, bude půda tvou vinou prokletá, po všechny dni svého života z ní budeš jíst v utrpení, 18 i bude ti vynášet trní a bodláčí, a budeš jíst polní bylinstvo. 19 Chléb budeš v potu svého obličejce jíst až po svůj návrat do půdy, neboť z ní jsi byl vzat, neboť jsi ty prach a do prachu se musíš navrátit. 20 A člověk nazval jméno své ženy Eva, neboť ona byla matkou všeho živého. 21 A Jehova, Bůh, Ádámovi a jeho ženě udělal oděvy z kůže a oblékl je. 22 A Jehova, Bůh, řekl: Hle, člověk se stal poznáním dobra a zla jakoby jedním z nás; a nyní aby se nestalo, že by vztáhl svou ruku a vzal i ze stromu života a pojedl a žil navždy! 23 A Jehova, Bůh, ho ze zahrady Édenu vypudil obdělávat půdu, odkud byl vzat. 24 Tak člověka vyhnal a od východu k zahradě Édenu k hlídání cesty ke stromu života postavil keruby s plamenem kmitajícího meče.

Genesis 4

1 A člověk Evu, svou ženu, poznal, i otěhotněla a porodila Kajina, i řekla: S Jehovou jsem nabyla muže. 2 A dále porodila jeho bratra, Abela; a Abel se stal pastýřem drobného dobytka a Kajin se stal obdělavačem půdy. 3 A po uplynutí kolikasi dní se stalo, že Kajin z úrody půdy přinesl Jehovovi dar; 4 a Abel, i on, přinesl z prvotin svého drobného dobytka a z jejich tuku. A Jehova pohleděl na Abela a na jeho dar, 5 ale na Kajina a na jeho dar nepohleděl. A Kajin se velmi rozhněval a jeho tvář sklesla; 6 a Jehova ke Kajinovi řekl: Proč ses rozhněval a proč sklesla tvá tvář? 7 Zda se nepovznese, budeš-li jednat správně? Ale nebudeš-li správně jednat, leží hřích u vchodu, i bude jeho dychtivost po tobě, ale vládnout budeš ty nad ním. 8 A Kajin k Abelovi, svému bratru, promluvil; a při jejich pobytu v poli se stalo, že se Kajin proti Abelovi, svému bratru, pozvedl a zabil ho. 9 A Jehova ke Kajinovi řekl: Kde je Abel, tvůj bratr? I řekl: Nevím; zda jsem já hlídačem svého bratra? 10 A řekl: Cos učinil? Slyš - z půdy ke mně křičí krev tvého bratra; 11 a ty nyní budeš prokletý od půdy, jež otevřela svá ústa k přijetí krve tvého bratra z tvé ruky. 12 Když budeš půdu obdělávat, nebude ti nadále dávat svého bohatství; budeš na zemi poběhlíkem a běžencem. 13 A Kajin k Jehovovi řekl: Můj trest za vinu je těžší než lze unést; 14 hle, dnes jsi mě odehnal z povrchu tváře půdy a před tváří tvou se budu skrývat a stanu se na zemi poběhlíkem a běžencem; i stane se, že kdokoli mě zastihne, mě bude chtít zabít. 15 A Jehova mu řekl: Proto, kdokoli Kajina zabije, musí se to sedmkrát mstít. A Jehova položil na Kajina znamení, aby ho neskolil, kdokoli ho zastihne. 16 A Kajin z přítomnosti tváře Jehovovy odešel a usídlil se v zemi Nód na východ od Édenu. 17 A Kajin poznal svou ženu, i otěhotněla a porodila Chanócha, i jal se budovat město a jméno toho města nazval podle jména svého syna Chanóch. 18 A Chanóchovi se narodil Írád a Írád zplodil Mechújáela a Mechújáel zplodil Methúšáela a Methúšáel zplodil Lemecha.

19 A Lemech si vzal dvě ženy; jméno jedné - Ádá, a jméno druhé - Cillá. 20 A Ádá porodila Jávála; on se stal otcem obyvatel stanu a chovatelů dobytka. 21 A jméno jeho bratra - Júvál; on se stal otcem všech chápacích se lyry a flétny. 22 A Cillá - i ona porodila, Túvál-Kajina, kováře všech nástrojů z mosazi a železa; a Túvál-Kajinova sestra byla Naamá. 23 A Lemech svým ženám řekl: Ádo a Cillo, slyšte můj hlas, ženy Lemechovy, vpusťte v uši můj výrok, že jsem za svou pohmožděninu zabil muže a za svou modřinu hochy; 24 bude-li Kajin pomstěn sedmkrát, Lemech zato sedmdesátsedmkrát. 25 A Ádám svou ženu opět poznal, i porodila syna a jeho jméno nazvala Šéth ... Protože mi Bůh připravil jiné símě místo Abela, protože ho Kajin zabil. 26 A Šéthovi - i jemu se narodil syn a jeho jméno nazval Enóš; tehdy se začalo s vzýváním jména Jehovova.

Genesis 5

1 Toto je kniha rodokmenů Ádámových. V den Božího stvoření Ádáma - zhotovil ho v podobu Boha, 2 stvořil je mužským pohlavím a ženským pohlavím a požehnal jim a v den jejich vzniku stvořením nazval jejich jméno Ádám. 3 A Ádám prožil třicet a sto let a zplodil ve svou podobu, podle svého obrazu syna a jeho jméno nazval Šéth. 4 A dni Ádáma po jeho zplození Šéthha bylo osm set let, i plodil syny a dcery. 5 A všech dní Ádáma, jež prožil, bylo devět set let a třicet let, i umřel. 6 A Šéth prožil pět let a sto let a zplodil Enóše. 7 A po svém zplození Enóše prožil Šéth sedm let a osm set let, i plodil syny a dcery. 8 A všech dní Šéthha bylo dvanáct let a devět set let, i umřel. 9 A Enóš prožil devadesát let a zplodil Kénána. 10 A po svém zplození Kénána prožil Enóš patnáct let a osm set let, i plodil syny a dcery. 11 A všech dní Enóše bylo pět let a devět set let, i umřel. 12 A Kénán prožil sedmdesát let a zplodil Mahalaleéla. 13 A po svém zplození Mahalaleéla prožil Kénán čtyřicet let a osm set let, i plodil syny a dcery. 14 A všech dní Kénána bylo deset let a devět set let, i umřel. 15 A Mahalaleél prožil pět let a šedesát let a zplodil Járeda. 16 A po svém zplození Járeda prožil Mahalaleél třicet let a osm set let, i plodil syny a dcery. 17 A všech dní Mahalaleéla bylo pětadevadesát let a osm set let, i umřel. 18 A Járed prožil dvašedesát let a sto let a zplodil Chanócha. 19 A po svém zplození Chanócha prožil Járed osm set let, i plodil syny a dcery. 20 A všech dní Járeda bylo dvašedesát let a devět set let, i umřel. 21 A Chanóch prožil pětadesát let a zplodil Methúšelacha. 22 A po svém zplození Methúšelacha chodil Chanóch tři sta let s Bohem, i plodil syny a dcery. 23 A všech dní Chanócha bylo pětadesát let a tři sta let; 24 a Chanóch chodil s Bohem, a nebylo ho, neboť ho Bůh vzal. 25 A Methúšelach prožil sedmaosmdesát let a sto let a zplodil Lemecha. 26 A po svém zplození Lemecha prožil Methúšelach dvaosmdesát let a sedm set let, i plodil syny a dcery. 27 A všech dní Methúšelacha bylo devětašedesát let a devět set let, i umřel. 28 A Lemech prožil dvaosmdesát let a sto let a zplodil syna 29 a jeho jméno nazval Nóe výrokem: Tento nás bude moci potěšit stran našich prací a stran námahy našich rukou z příčiny půdy, již Jehova proklel. 30 A po svém zplození Nóeho prožil Lemech pětadevadesát let a pět set let, i plodil syny a dcery. 31 A všech dní Lemecha bylo sedmasmdesát let a sedm set let, i umřel. 32 A když Nóe dosáhl věku pěti set let, zplodil Nóe Šéma, Cháma a Jáfetha.

Genesis 6

1 A když se lidstvo na tváři půdy začalo množit a narodily se jim dcery, stalo se, 2 že dcery lidí viděli Boží synové, že ony jsou hezké, i brali si ze všech, jež si vyvolovali, za ženy. 3 A Jehova řekl: Můj Duch se s lidstvem nebude navždy přít, vždyť i ono přece je maso; i bude jeho dní sto a dvacet let. 4 V oněch dnech byli na zemi obrové, a tak i potom, co Boží synové vcházel k dcerám lidí a ony jim rodily. Toto jsou siláci, kteří odvědy byli věhlasní mužové. 5 A Jehova pozoroval, že se zloba lidstva na zemi rozmnožila a že každá představa myšlenek jeho srdce každý den byla veskrze zlá; 6 i bylo Jehovovi líto, že lidstvo na zemi zřídil, a rmoutil se ve svém srdci. 7 A Jehova řekl: Lidstvo, jež jsem stvořil, musím z povrchu tváře půdy vyhladit, od lidí po dobytek, po plazivé tvorstvo a po letounstvo nebes, neboť je mi líto, že jsem je zhotovil. 8 Ale Nóe našel v Jehovových očích přízeň. 9 Toto jsou příběhy Nóeho. Nóe, spravedlivý muž, byl mezi svými současníky dokonalý; Nóe chodil s Bohem. 10 A Nóe zplodil tři syny: Šéma, Cháma a Jáfetha. 11 A země byla před Boží tváří zkažena, neboť byla země naplněna násilnictvím. 12 A Bůh na zem pohleděl, a hle, byla zkažena, protože všechno maso zkazilo svou cestu na zemi. 13 A Nóemu Bůh řekl: Před mou tvář přišel konec všeho masa, protože se země od nich naplnila násilnictvím; a hle, já - chystám se je zničit i se zemí. 14 Udělej si schránu z góferového dřeva; v té schráně musíš nadělat komůrek a zevnitř i zevně ji vysmolit smolou. 15 A toto bude způsob, kterým ji budeš dělat: délka schrány bude tři sta loket, její šířka padesát loket a její výška třicet loket. 16 Té schráně musíš udělat světlík a shora ji dohotovit na loket, a dveře schrány vsadit v jejím boku; musíš jí udělat dolní, druhá a třetí podlaží. 17 A já, hle, já - uvádím na zem potopu vod k vymýcení všeho masa, v němž je duch života, zpod nebes; vše, co je na zemi, musí zahynout. 18 Ale s tebou chci ustanovit svou smlouvu, i vejdeš do schrány ty a s tebou tvoji synové i tvá žena a ženy tvých synů. 19 A ze všeho živého, ze všeho masa, do schrány budou vcházet dvojice z každého k jich zachování naživu s tebou; budou to samec a samice;

20 z letounstva podle jeho druhu a z dobytka podle jeho druhu, ze všeho plazivého tvorstva půdy podle jeho druhu, z každého k tobě budou vcházet dvojice k jich zachování naživu. 21 A ty si vezmi ode všeho jedlého, co se jí, a nadělej pro sebe zásob, a to bude k jídlu tobě i jim. 22 A Nóe tak učinil; podle všeho, co mu Bůh rozkázal, tak učinil.

Genesis 7

1 A Jehova Nóemu řekl: Vejdi ty a všechen tvůj dům do schrány, neboť tebe jsem shledal v tomto pokolení před svou tváří spravedlivým. 2 Ze všeho čistého dobytka si musíš vzít sedm a sedm, samce a jeho samici, a z dobytka, jenž není čistý, dvojice, samce a jeho samici; 3 z letounstva nebes také sedm a sedm, samce a samici, k zachování semene na tváři vší země naživu, 4 neboť ještě sedm dní a já sesílám na zem déšť, čtyřicet dní a čtyřicet nocí, a vše, co má své bytí, co jsem zhotovil, z povrchu tváře půdy vyhladím. 5 A Nóe tak učinil podle všeho, co mu Jehova rozkázal. 6 A Nóe byl ve věku šesti set let, když ta potopa vod na zemi nastala; 7 i vešel Nóe a s ním jeho synové i jeho žena a ženy jeho synů před vodami potopy do schrány. 8 Z čistého dobytka a z dobytka, jenž není čistý, a z letounstva a ze všeho, co se po půdě plazí, 9 vešlo dvě a dvě k Nóemu do schrány, samec a samice, podle toho, co Nóemu rozkázal Bůh. 10 A za sedm dní se stalo, že se vody potopy dostaly na zem. 11 V roce šesti set let života Nóeho, v druhém měsíci, v sedmnáctý den měsíce, v tento den byla protržena všechna zřídla rozsáhlé hlubiny a byla otevřena stavidla nebes, 12 i byl na zemi po čtyřicet dní a čtyřicet nocí příval. 13 Právě v tento den vešel Nóe a Šém a Chám a Jáfeth, synové Nóeho, a s nimi žena Nóeho a tři ženy jeho synů do schrány, 14 oni i všechno živočišstvo podle svého druhu a všechen dobytek podle svého druhu a všechno plazivé tvorstvo, jež se plazí po zemi, podle svého druhu, a všechno letounstvo podle svého druhu, všechno ptactvo, vše okřídlené, 15 i vešli k Nóemu do schrány, dvě a dvě ze všeho masa, v němž byl duch života. 16 A ti všedší, samec a samice ze všeho masa, vešli podle toho, co mu Bůh rozkázal, a Jehova za ním zavřel. 17 A potopa byla na zemi po čtyřicet dní, i rozmnožily se vody a vznesly schránu, i vystoupila z povrchu země. 18 A vody se na zemi vzmohly a velmi rozmnožily, takže schrána plavala na tváři vod. 19 A vody se na zemi vzmohly velmi, velmi, takže všechny vysoké hory, jež jsou pod všemi nebesy, byly zaplaveny; 20 na patnáct loket nad jejich výši se vody vzmohly, takže byly hory zaplaveny. 21 I zahynulo všechno maso, jež se pohybuje na zemi, z letounstva a z dobytka a ze všeho živočišstva a ze všeho hemživého tvorstva, jež se hemží na zemi, a všechno lidstvo; 22 vše, co mělo ve svých chřípích vanutí ducha života, ze všeho, co bylo na suchu, pomřelo. 23 Tak bylo vyhlazeno vše, co mělo své bytí, co bylo na tváři půdy, od lidí po dobytek, po plazivé tvorstvo a po letounstvo nebes; ano, byli se země vyhlazeni a zůstal jen Nóe a kteří s ním byli ve schráně. 24 A vody na zemi ve své mohutnosti trvaly po padesát a sto dní.

Genesis 8

1 A Bůh si připomněl Nóeho a všechno živočišstvo a všechen dobytek, jenž s ním byl ve schráně, i dal Bůh po zemi přejít větru a vody klesly, 2 a byla ucpána zřídla hlubiny a stavidla nebes a příval z nebes byl zastaven. 3 A vody z povrchu země postupně ustupovaly zpět a po uplynutí padesáti a sta dní byly opadlé. 4 A schrána v sedmém měsíci, v sedmnáctý den měsíce, spočinula na horách Aráratu; 5 a vody postupně opadávaly do desátého měsíce, a v desátém měsíci, v první den měsíce, bylo vidět temena hor. 6 A po uplynutí čtyřiceti dní se stalo, že Nóe otevřel okno schrány, jež byl udělal, 7 a vypustil krkavce, i vyletoval stále a vracel se, až do vysušení vod z povrchu země. 8 I vypustil ze své blízkosti holubici ke zjištění, zda vod z povrchu tváře půdy ubylo. 9 A holubice nenašla chodidlu své nohy odpočívadlo, i vrátila se k němu do schrány, protože na tváři vší země byly vody; i vztáhl svou ruku a vzal ji a vnesl ji k sobě do schrány. 10 A počkal ještě sedm dalších dní a opět holubici ze schrány vypustil, 11 a holubice k němu vletěla v čas večera, a hle, v jejím zobáku utržený list olivy, i seznal Nóe, že vod z povrchu země ubylo. 12 Vydržel tedy ještě sedm dalších dní a vypustil holubici, ale již se k němu více nevrátila. 13 A v roce prvním a šestistém, v prvním měsíci, v první den měsíce, se stalo, že vody z povrchu země byly obeschlé; a Nóe odstranil kryt schrány, i pohleděl, a hle, tvář půdy byla obeschlá. 14 A v druhém měsíci, v sedm a dvacátý den měsíce, byla země suchá. 15 A Bůh k Nóemu promluvil výrokem: 16 Vyjdi ze schrány ty a s tebou žena i tvoji synové a ženy tvých synů; 17 vyveď s sebou všechno živočišstvo, jež je s tebou, ze všeho masa, z letounstva a z dobytka a ze všeho plazivého tvorstva, jež se plazí po zemi, ať se na zemi hemží a plodí a množí se po zemi. 18 A Nóe vyšel a s ním jeho synové i jeho žena a ženy jeho synů; 19 ze schrány vyšlo podle svých rodů všechno živočišstvo, všechno plazivé tvorstvo a všechno letounstvo, vše pohybující se po zemi. 20 A Nóe Jehovovi zbudoval oltář a vzal ze všeho čistého dobytka a ze všeho čistého ptactva a na tom oltáři vnesl vzestupné oběti. 21 A Jehovovi zavoněla líbezná vůně, i řekl Jehova ve svém srdci: Nebudu již více půdě zlořečit vinou člověka, za to, že smýšlení srdce člověka je od jeho mládí zlé, aniž ještě budu bít vše živé tak, jak jsem učinil. 22 Po všechny dni země nebude přestávat setba a žení, a chlad a horko, a léto a zima, a den a noc.

Genesis 9

1 A Bůh Nóemu a jeho synům požehnal a řekl jim: Plodte a množte se a naplňujte zem, 2 a necht' na všechno živočišstvo země a na všechno letounstvo nebes přichází strach z vás a bázeň z vás; stran všeho, čím se hýbe půda, a stran všech ryb moře, ty jsou dány do vaší ruky. 3 Všechno pohyblivé tvorstvo, ono, jež je živé, vám bude za potravu, jako zelené bylinstvo jsem vám vše dal; 4 jen nebudete maso jíst s jeho žitím, jeho krví, 5 ale jen vaši krev budu vzhledem k vašim žitím požadovat; budu ji požadovat z ruky každého živočicha i z ruky člověka, žití člověka budu požadovat z ruky každého jeho bratra. 6 Prolivší krev člověka - jeho krev bude člověkem prolévána, neboť člověk byl zhotoven v Boží obraz. 7 A vy plodte a množte se, rojte se na zemi a množte se na ní. 8 A Bůh k Nóemu a k jeho synům s ním pronesl výrok: 9 A já, hle, já - ustanovuji svou smlouvu s vámi a s vaším semenem po vás 10 a se všemi živými bytostmi, jež jsou s vámi, z letounstva, z dobytka a ze všeho živočišstva země s vámi, ze všeho, co opouští schránu, co do všeho živočišstva země. 11 Ustanovuji tedy s vámi svou smlouvu, i nebude již všechno maso hubeno vodami potopy, aniž ještě bude potopa ke zrušení země. 12 A Bůh řekl: Toto je znamení smlouvy, již já zavádím mezi mnou a mezi vámi a mezi všemi živými bytostmi, jež jsou s vámi, do nedohledných pokolení; 13 v oblačnosti jsem umístil svou duhu, i bude za znamení smlouvy mezi mnou a mezi zemí, 14 a když nad zemí způsobím hustou oblačnost, bude se dít, že se v oblačnosti bude ukazovat duha, 15 i budu si připomínat svou smlouvu, jež je mezi mnou a mezi vámi a mezi všemi živými bytostmi ze všeho masa, i nebudou již vody potopou k vymýcení všeho masa. 16 A ta duha bude v oblačnosti, i budu na ni hledět k připomenutí smlouvy trvalé mezi Bohem a mezi všemi živými bytostmi ze všeho masa, jež je na zemi. 17 A Bůh k Nóemu řekl: Toto je znamení smlouvy, již jsem ustanovil mezi mnou a mezi vším masem, jež je na zemi. 18 A synové Nóeho, ti, kteří vyšli ze schrány, byli Šém a Chám a Jáfeth; a Chám, on byl otcem Kenáana. 19 Tito tři byli synové Nóeho a od těchto se rozptýlila celá země. 20 A Nóe začal být zemědělcem a vysadil vinici, 21 i napil se vína a opojil se a vprostřed svého stanu se obnažil. 22 A Chám, otec Kenáana, nahotu svého otce uviděl a pověděl svým dvěma bratrům venku. 23 A Šém a Jáfeth vzali šat a položili si jej oni oba každý na své rameno, i šli pozpátku a zakryli nahotu svého otce, se svými tvářemi nazpět, a nahotu svého otce neuvíděli. 24 A Nóe se po svém víně probral a dověděl se, co mu jeho mladší syn provedl; 25 i řekl: Budiž proklet Kenáan, budiž nevolníkem nevolníků svým bratrům. 26 A řekl: Budiž veleben Jehova, Bůh Šémův, a Kenáan mu budiž nevolníkem; 27 necht' Bůh dává rozšíření Jáfethovi a necht' pobývá v stanech Šémových, a Kenáan mu budiž nevolníkem. 28 A Nóe žil po potopě tři sta let a padesát let. 29 A všech dní Nóeho bylo devět set let a padesát let, i umřel.

Genesis 10

1 A toto jsou rodokmeny synů Nóeho, Šéma, Cháma a Jáfetha, neboť se jim po potopě narodili synové: 2 Synové Jáfetha: Gómer a Mágóg a Mádaj a Jáván a Tuvál a Mešech a Tírás. 3 A synové Gómera: Aškenaz a Rífath a Tógarmá. 4 A synové Jávána: Elišá a Taršiš, Kittím a Dódáním. 5 Od těchto se odloučily ostrovy národů v jejich zemích, každý podle svého jazyka, podle jejich čeledi v jejich národech. 6 A synové Cháma: Kúš a Micrajim a Pút a Kenáan. 7 A synové Kúše: Sevá a Chavilá a Savtá a Raemá a Savtechá. A synové Raemy: Ševá a Dedán. 8 A Kúš zplodil Nimróda; on začal být na zemi mocným. 9 On se stal před tváří Jehovovou mocným lovcem; proto se říká: Jako Nimród mocný lovec před tváří Jehovovou. 10 A počátkem jeho království byl Bável a Erech a Akkad a Kalné v zemi Šineáru. 11 Z oné země vyšel Aššúr a zbudoval Nínivé a Rechóvóth-Ír a Kálach 12 a Resen mezi Nínivé a mezi Kálachem - to je to veliké město. 13 A Micrajim zplodil Lúdím a Anámím a Lehávím a Naftuchím 14 a Pathrusím a Kasluchím, odkud pocházejí Pelišitím, a Kaftórim. 15 A Kenáan zplodil Cidóna, svého prvorozeného, a Chéthá 16 a Jevúsího a Emóriho a Girgášího 17 a Chivvího a Arkího a Síního 18 a Arvádího a Cemáriho a Chamáthího. A potom se čeledi Kenáaniho rozptýlily. 19 A pomezí Kenáaniho bylo od Cidónu, na tvém vstupu u do Geráru, po Gazu; na tvém vstupu u do Sodomy a do Gomory a do Admy a Cevójim, po Lášu. 20 Toto jsou synové Cháma podle jejich čeledi, podle jejich jazyků, v jejich zemích, v jejich národech. 21 Narodilo se jich i Šémovi, ano, jemu, otci všech synů Évera, staršímu bratru Jáfetha. 22 Synové Šéma: Élám a Aššúr a Arpachšád a Lúd a Arám. 23 A synové Aráma: Úc a Chúl a Gether a Maš. 24 A Arpachšád zplodil Šálacha a Šalach zplodil Évera, 25 a Éverovi se narodilo dvě synů: jméno jednoho Peleg, neboť v jeho dnech byla rozdělena země, a jméno jeho bratra Joktán. 26 A Joktán zplodil Almódáda a Šálefa a Chacarmávetha a Járacha 27 a Hadórama a Úzála a Diklu 28 a Óvála a Avímáéla a Ševu 29 a Ófira a Chavilu a Jóváva; všichni tyto jsou synové Joktána. 30 A jejich sídliště bylo u Méše, na tvém vstupu k Sefáru, hoře východu. 31 Toto jsou synové Šéma podle jejich čeledi, podle jejich jazyků, v jejich zemích, podle jejich národů. 32 Toto jsou čeledi synů Nóeho podle jejich rodokmenů, v jejich národech, a od těchto se po potopě odloučily národy na zemi.

Genesis 11

1 A celá země byla jedna řeč a jedna slova; 2 a při nástupu jejich cesty na východ se stalo, že v zemi Šineáru našli rovinu a usídlili se tam. 3 A řekli jeden k druhému: Hola, dělejme cihly a vypalujme je ohněm. I stala se jim cihla kamenem a zemská smůla se jim stala maltou. 4 A řekli: Hola, budujme si město a věž, jejíž vrchol bude v nebesích, a číňme si jméno, abychom nebyli rozptýleni po tváři vsí země. 5 A Jehova sestoupil shlédnout to město a tu věž, již synové lidí budovali; 6 a Jehova řekl: Hle, jeden lid, a oni všichni mají jednu řeč, a toto je jejich započetí s činností, a nyní si nebudou chtít dát zabránit v ničem, co zamýšlejí učinit. 7 Hola, sestupujme a maňme tam jejich řeč, takže jeden nebude rozumět řeči druhého. 8 A Jehova je odtamtud rozptýlil po tváři celé země, i nechali budování města. 9 Podle toho nazvali jeho jméno Bável, neboť tam Jehova zmátl řeč celé země a odtamtud je Jehova po tváři celé země rozptýlil. 10 Toto jsou rodokmeny Šéma. Šém byl ve věku sta let, i zplodil Arpachšáda, dvě léta po potopě. 11 A po svém zplození Arpachšáda prožil Šém pět set let, i plodil syny a dcery. 12 A Arpachšád prožil pět a třicet let a zplodil Šálacha. 13 A po svém zplození Šálacha prožil Arpachšád tři léta a čtyři sta let, i plodil syny a dcery. 14 A Šalach prožil třicet let a zplodil Évera. 15 A po svém zplození Évera prožil Šalach tři léta a čtyři sta let, i plodil syny a dcery. 16 A Éver prožil čtyři a třicet let a zplodil Pelega. 17 A po svém zplození Pelega prožil Éver třicet let a čtyři sta let, i plodil syny a dcery. 18 A Peleg prožil třicet let a zplodil Reúa. 19 A po svém zplození Reúa prožil Peleg devět let a dvě stě let, i plodil syny a dcery. 20 A Reú prožil dva a třicet let a zplodil Serúga. 21 A po svém zplození Serúga žil Reú sedm let a dvě stě let, i plodil syny a dcery. 22 A Serúg prožil třicet let a zplodil Náchóra. 23 A po svém zplození Náchóra prožil Serúg dvě stě let, i plodil syny a dcery. 24 A Náchór prožil devět a dvacet let a zplodil Teracha. 25 A po svém zplození Teracha prožil Náchór devatenáct let a sto let, i plodil syny a dcery. 26 A Terach prožil sedmdesát let a zplodil Abráma, Náchóra a Hárána. 27 A toto jsou rodokmeny Teracha. Terach zplodil Abráma, Náchóra a Hárána a Hárán zplodil Lóta. 28 A Hárán umřel před tváří Teracha, svého otce, v zemi svého narození v Úru Kasdím. 29 A Abrám a Náchór si vzali ženy; jméno ženy Abrámovy - Sáráj, a jméno ženy Náchórový - Milká, dcera Hárána, otce Milky a otce Jisky. 30 A Sáráj byla neschopna rodit, neměla plodu. 31 A Terach vzal Abráma, svého syna, a Lóta, syna Hárána, syna svého syna, a Sáráj, svou snachu, ženu Abráma, svého syna, a vyšli spolu z Úru Kasdím odebrat se do země Kenáanu. A přišli až po Chárán a tam se usídlili. 32 A dní Teracha bylo pět let a dvě stě let, a v Cháránu Terach umřel.

Genesis 12

1 A Jehova byl k Abrámovi řekl: Odeber se ty ze své země a ze svého příbuzenstva a z domu svého otce do země, kterou ti chci ukázat, 2 a chci tě učinit velikým národem a požehnat ti a tvé jméno učinit velikým, abys byl požehnaním; 3 a žehnat žehnajícím tobě a zlořečícího tobě proklínat, i budou v tobě požehnány všechny čeledi země. 4 A Abrám se odebral podle toho, co k němu Jehova promluvil, a Lót se odebral s ním, a Abrám byl při svém vyjití z Cháránu ve věku pěti let a sedmdesáti let. 5 A Abrám vzal Sáráj, svou ženu, a Lóta, syna svého bratra, a všechno jejich jmění, jehož nabyli, i duše, jež si v Cháránu opatřili, a vyšli odebrat se do země Kenáanu. I přišli do země Kenáanu 6 a Abrám tou zemí prošel až po kraj Šechema, až po strom Móróa. A tehdy byl v zemi Kenaaní. 7 A Abrámovi se ukázal Jehova a řekl: Tuto zemi chci dát tvému semeni. A tam Jehovovi, jenž se mu ukázal, zbudoval oltář. 8 A odtamtud se odstěhoval k hoře na východní straně Béth-Élu a rozložil své stany, maje od západu Béth-Él a od východu Aj, a tam Jehovovi zbudoval oltář a jal se vzývat jméno Jehovovo. 9 A Abrám dále cestoval, stále postupuje k jihu. 10 A v zemi nastal hlad a Abrám sestoupil do Egypta pobýt tam jako cizinec, neboť ten hlad v zemi byl tíživý. 11 A jak se přiblížil k příchodu do Egypta, stalo se, že řekl k Sáráji, své ženě: Nuže, hle, vím, že ty jsi žena vzezřením krásná, 12 a když tě budou vidět Egyptané, stane se, že řeknou: Toto je jeho žena, i zabijí mě a tebe budou nechávat naživu. 13 Říkej, prosím, že jsi ty má sestra, aby se mnou tvou příčinou bylo dobře, i bude má duše pro tebe žít. 14 A za Abrámovu příchodu do Egypta se stalo, že Egyptané ženu uviděli, že ona je velmi krásná; 15 a uviděla ji faraonova knížata, i vychválili ji vůči faraonovi a žena byla vzata v dům faraonův. 16 A on její příčinou Abrámovi učinil dobře, i dostalo se mu drobného dobytka a skotu a oslů a nevolníků a služek a oslic a velbloudů. 17 Ale Jehova faraona pro Sáráj, ženu Abrámovu, zraňoval velikými ranami, i jeho dům; 18 a farao Abráma povolal a řekl: Cos mi toto provedl? Proč jsi mi neoznámil, že ona je tvá žena? 19 Proč jsi řekl: Ona je má sestra, takže jsem si ji vzal za ženu? A nyní, hle, tvá žena, vezmi a odeber se. 20 A farao o něm dal rozkaz svým mužům, i poslali ho pryč, i jeho ženu a vše, co měl.

Genesis 13

1 A Abrám vystoupil z Egypta, on a jeho žena a vše, co měl, a Lót s ním, k jihu. 2 A Abrám byl velmi bohat na dobytek a na stříbro a na zlato; 3 i odebral se na svých cestách od jihu až po Béth-Él, až po to místo, kde byl na počátku jeho stan, mezi Béth-Élem a mezi Ají, 4 k místu oltáře, jež tam zprvu zřídil. A tam se Abrám jal vzývat jméno Jehovovo.

5 A i Lótovi, jež se ubíral s Abrámem, patřil drobný dobytek a skot a stany. 6 A země jim nepostačila k bydlení spolu, neboť jejich jmění bylo mnohé a nemohli spolu bydlet. 7 A mezi pastýři dobytka Abráмова a mezi pastýři dobytka Lótova nastala váda; a tehdy v zemi bydlel Kenaaní a Perizzí. 8 A Abrám k Lótovi řekl: Necht', prosím, není rozvaděnosti mezi mnou a mezi tebou a mezi mými pastýři a mezi tvými pastýři, my jsme přece bratři. 9 Zda není celá země před tvou tváří? Oduč se, prosím, zpřed mne; jestliže nalevo, pak půjdu doprava, a jestliže napravo, pak se budu obracet doleva. 10 A Lót pozvedl své oči a uviděl celou oblast Jordánu, že byla celá, před Jehovovým zpusťšením Sodomy a Gomory, zavlažovaným územím, jako zahrada Jehovova, jako země Egypta, na tvém vstupu do Cóaru. 11 I vyvolil si Lót celou oblast Jordánu, takže se Lót vydal na východ a odloučili se každý zpřed svého bratra: 12 Abrám se usídlil v zemi Kenáanu a Lót se usídlil ve městech oné oblasti a jal se stanovat až po Sodomu. 13 A muži Sodomy byli zlí a velmi hříšní vůči Jehovovi. 14 A Jehova k Abrámovi po odloučení Lóta z jeho blízkosti řekl: Nuže, pozvedni své oči a pohleď od místa, kde ty jsi, k severu a k jihu a k východu a k západu, 15 neboť celou tu zemi, již ty vidíš, navždy chci dát tobě a tvému semeni 16 a způsobit, že tvé símě bude jako prach země, takže, bude-li kdo moci spočítat prach země, bude umět spočítat i tvé símě. 17 Vstaň, projdi tou zemí na její délku i na její šířku, neboť ji chci dát tobě. 18 A Abrám se jal stanovat a přišel a usídlil se mezi stromy Mamréa, jež je v Chevrónu, a tam Jehovovi zbudoval oltář.

Genesis 14

1 A ve dnech Amrafela, krále Šineáru, Arjócha, krále Ellasáru, Kedorlaómera, krále Élámu, a Tideála, krále národů, se stalo, 2 že oni začali válku s Bérrou, králem Sodomy, a s Biršou, králem Gomory, Šineávem, králem Admy, a Šemeéverem, králem Cevójíma, a králem Bely, to je Cóar. 3 Všichni tito podnikli společnou výpravu do údolí Siddím, to je moře Soli. 4 Dvanáct let Kedorlaómera obsluhovali a třináctého roku se vzbouřili, 5 a v čtrnáctém roce přišel Kedorlaómer a ti králové, kteří byli s ním, a pobili Refáím v Ašteróth-karnajím a Zúzím v Hamu a Émím v Šávě -Kirjatájím 6 a Chóriho na jejich hoře Séír až po Él-Páran, jež je u pustiny. 7 A vrátili se a přišli k Én-mišpátu, to je Káděš, a pobili celé území Amalékího a i Emóriho, bydlícího v Chacacon-Támáru. 8 I vyšel král Sodomy a král Gomory a král Admy a král Cevójíma a král Bely - to je Cóar - a v údolí Siddím se seřadili k boji s nimi, 9 s Kedorlaómerem, králem Élámu, a Tideálem, králem národů, a Amrafelem, králem Šineáru, a Arjóchem, králem Ellasáru, čtyři králové z pěti. 10 A údolí Siddím - jámy a jámy zemské smůly, a král Sodomy a král Gomory prchali a zapadli tam, a zbývající uprchli do hor. 11 A všechno jmění Sodomy a Gomory a všechnu jejich potravu pobrali a odešli, 12 a sebrali Lóta a jeho jmění - syna bratra Abráмова - a odešli; neboť on v Sodomě bydlel. 13 A přišel jistý utečenec a podal zprávu Abrámovi, Hebreovi, zatímco on pobýval mezi stromovím Mamréa, Emóriho, bratra Eškólova a bratra Anérova; a oni byli účastníky smlouvy s Abrámem. 14 A když Abrám uslyšel, že jeho bratr byl zajat, vypravil své vycvičence, zrozence svého domu, osmnáct a tři sta, a pronásledoval je až po Dán. 15 A v noci se proti nim rozdělil, on a jeho nevolníci, a porazil je a pronásledoval je až po Chóvu, jež je zleva vůči Damašku; 16 a vrátil všechno jmění a i Lóta, svého bratra, s jeho jměním přivedl zpět, a i ženy a lid. 17 A po jeho návratu od porážky Kedorlaómera a těch králů, kteří byli s ním, mu do údolí Šávě, to je údolí krále, vyšel vstříc král Sodomy. 18 A Malkí-cedek, král Šalému, vynesl chléb a víno; a on byl BOHU, Nejvyššímu, knězem; 19 i požehnal mu a řekl: Budiž Abrám požehnán BOHEM, Nejvyšším, vlastníkem nebes i země, 20 a budiž veleben BŮH, Nejvyšší, jenž vydal tvé protivníky v tvou ruku. I dal mu ze všeho desátek. 21 A král Sodomy k Abrámovi řekl: Dej mi duše a jmění si vezmi. 22 A Abrám řekl ke králi Sodomy: Pozvedl jsem svou ruku k Jehovovi, BOHU, Nejvyššímu, vlastníku nebes i země, 23 jestliže od nitky až po řemínek opánku, ano, vezmu-li ode všeho, co patří tobě, ať neříkáš: Já jsem Abráma učinil bohatcem - 24 beze mne, leda co mladíci snědli a podíl mužů, kteří šli se mnou, Anéra, Eškóla a Mamréa, oni svůj podíl mohou vzít.

Genesis 15

1 Po těchto věcech se k Abrámovi ve vidění dostalo slovo Jehovovo, výrok: Nemusíš se bát, Abráme, štítem ti, tvou odměnou velmi mnohou jsem já. 2 A Abrám řekl: Pane, Jehovo, co mi chceš dát? Vždyť já odcházím bezdětek a majitelem mého domu bude on, Damašťan Eliezer. 3 A Abrám řekl: Hle, nedal jsi mi semene, a hle, dědicím po mně bude syn mého domu. 4 A hle, slovo Jehovovo k němu, výrok: Tento tvým dědicem nebude, nýbrž ten, jenž bude vycházet z tvých útroby, on bude tvým dědicem. 5 A vyvedl ho ven a řekl: Nuže, zahleď se do nebes a sečti hvězdy, budeš-li je moci sečíst. A řekl mu: Takové bude tvé símě. 6 I uvěřil Jehovovi; a přiznal mu spravedlnost 7 a řekl k němu: Já jsem Jehova, jenž jsem tě vyvedl z Úru Kasdím dát ti tuto zemi k zaujetí jí za vlastnictví. 8 I řekl: Pane, Jehovo, po čem mám poznat, že ji za vlastnictví mám dostat? 9 A řekl k němu: Vezmi mi tříletou jalovici a tříletou kozu a tříletého berana a hrdličku a holoubě. 10 I vzal mu vše toto a rozpůlil každé z nich vprostřed a dal od každého jeho polovici naproti jejímu protějšku, ale ptactvo nerozpůlil.

11 A na ty mrtvoly se snesli supové a Abrám se jal je zahánět. 12 A slunce bylo na zajítí, když na Abráma padl tvrdý spánek, a hle, padající na něho hrůza, hluboká temnota. 13 A řekl k Abrámovi: Necht' jistotně víš, že tvé símě bude cizincem v zemi nepatřící jim a budou jim otročit, a utiskovat je budou čtyři sta let; 14 ale já právě ten národ, jemuž budou otročit, budu soudit, a tak potom budou vycházet s velikým jměním. 15 A ty k svým otcům budeš vcházet v pokoji, budeš pohřbíván v pěkných šedinách; 16 a sem se bude vracet čtvrté pokolení, neboť nepravost Emóriho dosud není naplněna. 17 I stalo se, - slunce zašlo a nastala hustá tma, - že hle, kouřící pec a ohnivá pochodeň, jež prošla mezi těmi kusy. 18 V onen den uzavřel Jehova s Abrámem smlouvu výrokem: Tuto zemi, od řeky Egypta po tu velikou řeku, řeku Peráth, jsem dal tvému semeni, 19 Kéniho a Kenizzího a Kadmóniho 20 a Chittího a Perizzího a Refáim 21 a Emóriho a Kenaaniho a Gírgášího a Jevúsího.

Genesis 16

1 A Sáráj, žena Abráмова, mu nerodila; a měla služku, Egypt'anku, její jméno Hágár. 2 A Sáráj k Abrámovi řekla: Nuže, hle, Jehova mě uzavřel, abych nerodila; nuže, vejdi k mé služce, snad budu budována z ní. A Abrám hlasu Sáráje uposlechl 3 a Sáráj, žena Abráмова, vzala Hágár, Egypt'anku, svou služku, po uplynutí deseti let Abráмова bydlení v zemi Kenáanu, a dala jí Abrámovi, svému muži, jemu za ženu. 4 A vešel k Hágáře, i otěhotněla; a když shledala, že otěhotněla, ztratila její velitelka v jejích očích vážnost. 5 A Sáráj k Abrámovi řekla: Mé příkoří na tebe! Já jsem dala svou služku v tvou náruč, a když shledala, že otěhotněla, ztratila jsem v jejích očích vážnost. Necht' mezi mnou a mezi tebou rozsuzuje Jehova! 6 A Abrám k Sáráji řekl: Hle, tvá služka je v tvé ruce, učiň jí, co je v tvých očích dobré. A Sáráj se jí jala týrat, i utekla od její tváře. 7 A u pramene vod v pustině, u toho pramene na cestě do Šúru, ji zastihl Anděl Jehovův 8 a řekl: Hágár, služko Sárájina, odkudpak jsi přišla a kam jdeš? I řekla: Já utíkám od tváře Sáráje, své velitelky. 9 A Anděl Jehovův jí řekl: Vrať se k své velitelce a poddej se pod její ruce. 10 A Anděl Jehovův jí řekl: Velmi budu množit tvé símě, takže z příčiny množství nebude moci být sčítáváno. 11 A Anděl Jehovův jí řekl: Hle tě - jsi těhotná, i dochází k tomu, že porodíš syna a jeho jméno nazveš Jišmáél, neboť Jehova uslyšel o tvém týrání; 12 a on bude člověk jako divoký osel, jeho ruka proti všem a ruka všech proti němu, i bude pobývat před tváří všech svých bratrů. 13 I nazvala jméno Jehovy mluvícího k ní: Ty jsi BŮH vidění, neboť řekla: Zda jsem zde po jeho uvidění mne také neuviděla? 14 Proto té studni dali název Beér-lachaj-rói, hle, mezi Káděšem a mezi Báredem. 15 A Hágár porodila Abrámovi syna a Abrám jméno svého syna, jehož Hágár porodila, nazval Jišmáél. 16 A při Hágárině porození Jišmáéla Abrámovi byl Abrám ve věku osmdesáti let a šesti let.

Genesis 17

1 A když byl Abrám ve věku devadesáti let a devíti let, ukázal se Abrámovi Jehova a řekl k němu: Já jsem BŮH, Všemocný; chod' před mou tváří a buď dokonalý, 2 i chci mezi mnou a mezi tebou zavést svou smlouvu a rozmnožit tě v hojnost hojnosti. 3 A Abrám padl na svou tvář a Bůh s ním promluvil výrokem: 4 Já - hle, má smlouva s tebou, i staneš se otcem spousty národů; 5 aniž se tvé jméno ještě bude nazývat Abrám, nýbrž bude tvé jméno Abrahám, neboť jsem tě učinil otcem spousty národů. 6 A chci tě rozplodit v hojnost hojnosti a učinit tě národy; budou z tebe vycházet i králové. 7 A chci mezi mnou a mezi tebou a mezi tvým semenem po tobě do jejich pokolení ustanovit svou smlouvu za smlouvu trvalou, abych byl Bohem tobě a tvému semeni po tobě. 8 A tobě a tvému semeni po tobě chci dát zem tvého poutnictví, celou zem Kenáan, do trvalé držby, i stanu se jim Bohem. 9 A Bůh k Abrahámovi řekl: A ty budeš zachovávat mou smlouvu, ty a tvé símě po tobě, do jejich pokolení. 10 Toto je má smlouva, již budete zachovávat, mezi mnou a mezi vámi a mezi tvým semenem po tobě: Každý mužského pohlaví u vás necht' je obřezán, 11 i budete obřezáváni na mase své předkožky, to se stane znamením smlouvy mezi mnou a mezi vámi. 12 A každý mužského pohlaví u vás, ve vašich pokoleních, bude obřezáván ve věku osmi dní, zrozenec domu i koupení za peníze, stran každého syna ciziny, jenž není z tvého semene. 13 Musí být obřezán zrozenec tvého domu i koupení za tvé peníze, i stane se má smlouva na vašem mase smlouvou trvalou; 14 a neobřezanec mužského pohlaví, jehož maso předkožky nebude obřezáváno, ano, ona duše bude vyřata ze svého lidu - porušil mou smlouvu. 15 A Bůh k Abrahámovi řekl: Sáráj, tvá žena - její jméno nebudeš nazývat Sáráj, neboť její jméno bude Sárá, 16 a jí budu žehnat, a také ti dám z ní syna, ano, budu jí žehnat, i bude se stávat národy; budou z ní povstávat králové národností. 17 A Abrahám padl na svou tvář a zasmál se a řekl ve svém srdci: Zda se stoletému bude co rodit? A bude-li rodit Sárá devadesátiletá! 18 A k Bohu Abrahám řekl: Kěz před tvou tváří žije Jišmáél! 19 A Bůh řekl: Zajisté dochází k tomu, že ti Sárá, tvá žena, porodí syna, a jeho jméno nazveš Isák, a chci s ním ustanovit svou smlouvu za smlouvu trvalou jeho semeni po něm. 20 Vyslyšel jsem tě i stran Jišmáéla, hle, požehnal jsem mu a chci ho rozplodit a rozmnožit ho v hojnost hojnosti; bude moci zplodit dvanáct náčelníků a chci ho učinit velikým národem, 21 ale svou smlouvu chci ustanovit s Isákem, jehož ti má porodit Sárá k tomuto určenému času v příštím roce. 22 I dokončil Bůh řeč s ním a zpřed Abraháma vystoupil.

11 A na ty všechno koupené za jeho peníze - každého mužského pohlaví mezi lidmi domu Abraháma - a právě v týž den, jak s ním Bůh promluvil, obřezal maso jejich předkožek. 24 A při obřezání masa své předkožky byl Abrahám ve věku devadesáti devíti let 25 a Jišmáel, jeho syn, byl při obřezání masa své předkožky ve věku třinácti let. 26 Právě v týž den byl obřezán Abrahám a Jišmáel, jeho syn, 27 a s ním byli obřezáni všichni muži jeho domu, zrozenectvo domu i koupení za peníze z blízkosti synů ciziny.

Genesis 18

1 A Jehova se mu ukázal mezi stromy Mamréa, když on za horka dne seděl u vchodu stanu. 2 I pozvedl své oči a pohleděl, a hle, tři muži stanuvší před ním; a když je uviděl, rozběhl se jim od vchodu stanu vstříc a poklonil se k zemi 3 a řekl: Pane, našel-li jsem, prosím, v tvých očích přízeň, kž, prosím, nepřecházíš zpřed svého nevolníka. 4 Nuže, nechť se může přinést trocha vody, i umyjte své nohy a pohovte si pod stromem, 5 a chci přinést kousek chleba, i posilněte své srdce; potom půjdete dále, vždyť jste proto přešli mimo vašeho nevolníka. I řekli: Tak můžeš učinit, podle toho, co jsi promluvil. 6 A Abrahám pospíšil do stanu k Sáře a řekl: Pospěš, zamis tři sey hrubé a jemné mouky a nadělej chlebových placek. 7 A Abrahám se rozběhl ke skotu a vzal tele, útlé a pěkné, a dal je sluhovi a ten pospíšil je připravit. 8 A vzal smetanu a mléko a tele, jež připravil, a dal před jejich tvář, a on před nimi pod stromem stál, když jedli. 9 A řekli k němu: Kde je Sára, tvá žena? I řekl: Hle, ve stanu. 10 A řekl: Jistě se k tobě podle doby života chci vrátit, a hle, Sára, tvá žena, bude mít syna. A Sára u vchodu stanu - a ten byl za ním - naslouchala. 11 A Abrahám a Sára byli staří, pokročilého věku; Sáře bylo přestalo se dít způsobem, jaký mají ženy. 12 A Sára se ve svém nitru zasmála s výrokem: Nastane mi po mém zchátrání rozkoš? I můj pán je stár. 13 A Jehova k Abrahámovi řekl: Proč toto, že se Sára zasmála s výrokem: Zda ještě vpravdě budu rodit, když jsem já zestárla? 14 Zda bude jaká věc pro Jehovu příliš divná? K určenému času se k tobě podle doby života chci vrátit a Sára bude mít syna. 15 A Sára zapřela výrokem: Nesmála jsem se; neboť se bála. I řekl: Ne, nýbrž ses zasmála. 16 A ti muži odtamtud vstali a pohleděli dolů směrem k Sodomě, a Abrahám šel s nimi vyprovodit je. 17 A Jehova si řekl: Zda já před Abrahámem mám tajit, co já činím? 18 Vždyť Abrahám se jistě musí stát velikým a mocným národem a všechny národy země v něm budou požehnány, 19 neboť ho znám, že bude rozkazovat svým dětem a svému domu po sobě, takže budou zachovávat cestu Jehovovu k uskutečňování spravedlnosti a práva, za účelem Jehovova uvedení toho na Abraháma, co o něm promluvil. 20 A Jehova řekl: Ježto řev Sodomy a Gomory je mnohý a ježto jejich hřích je velmi těžký, 21 nuže, musím sestoupit a podívat se, zda si počínali zcela podle jejich křiku, jenž ke mně dospěl; a ne-li, musím zvědět. 22 A ti muži se odtamtud obrátili a šli k Sodomě, a Abrahám ještě vždy stál před tváří Jehovovou. 23 A Abrahám se přiblížil a řekl: Zda snad chceš smést spravedlivého se zlovolným? 24 Možná je vprostřed toho města padesát spravedlivých; zda snad chceš smést a nebudeš odpouštět tomu místu pro těch padesát spravedlivých, kteří jsou uvnitř něho? 25 Daleko ti od počínání podle této věci, usmrtit spravedlivého se zlovolným a že by se stalo - jak spravedlivý, tak i zlovolný; daleko ti od toho! Zda soudce vši země nebude vykonávat soud? 26 A Jehova řekl: Budu-li v Sodomě moci najít padesát spravedlivých vprostřed města, pak celému tomu místu jejich příčinou odpustím. 27 A Abrahám odpověděl a řekl: Hle, prosím, odhodlal jsem se mluvit k Pánu, ač jsem já prach a popel: 28 Možná bude pět z těch padesáti spravedlivých chybět - zda pro pět budeš ničit celé město? I řekl: Nebudu ničit, budu-li tam moci najít čtyřicet a pět. 29 A ještě k němu dále promluvil a řekl: Možná se tam bude moci najít čtyřicet? I řekl: Nebudu tak činit příčinou čtyřiceti. 30 A řekl: Nechť se, prosím, Pán nehněvá, že promluví: Možná se tam bude moci najít třicet? I řekl: Nebudu tak činit, budu-li tam moci najít třicet. 31 A řekl: Hle, prosím, odhodlal jsem se mluvit k Pánu: Možná se tam bude moci najít dvacet? I řekl: Nebudu ničit příčinou dvaceti. 32 A řekl: Nechť se, prosím, Pán nehněvá, že promluví jen ještě tentokrát: Možná se tam bude moci najít deset? I řekl: Nebudu ničit příčinou deseti. 33 A jak Jehova skončil s řečí k Abrahámovi, odešel a Abrahám se vrátil k svému místu.

Genesis 19

1 A navečer přišli do Sodomy dva andělé a v bráně Sodomy seděl Lót; a Lót je uviděl, i vstal jim vstříc a poklonil se, obličej k zemi, 2 a řekl: Hle, prosím, moji pánové, uchylte se, prosím, do domu vašeho nevolníka a přenocujte a umyjte své nohy, a můžete časně vstát a jít svou cestou. I řekli: Ne, nýbrž budeme přenocovat na prostranství. 3 Ale naléhal na ně velmi, i uchýlili se k němu a vešli do jeho domu, i uspořádal jim hostinu a napekl nekvašených chlebů, i pojedli. 4 Dříve než uléhali, tu se vůkol proti domu postavili muži toho města, muži Sodomy, od mladíka až po starce, všecken lid ze všech stran, 5 i volali na Lóta a říkali mu: Kde jsou ti muži, kteří k tobě vešli této noci? Vyveď je k nám, ať je můžeme poznat! 6 A Lót k nim vyšel ke vchodu a zavřel dveře za sebou 7 a řekl: Nesmíte přece, moji bratři, činit zlo! 8 Nuže, hle, mám dvě dcery, jež nepoznaly muže, nuže, mohu je k vám vyvést a učíně jim, jak je dobré ve vašich očích, jen těmto mužům nic nesmíte činit, vždyť přece vešli v stín mého trámoví.

9 I řekli: Jdi pryč! A řekli: Tento jeden sem přišel bydlet jako cizinec a bude dělat velikého soudce! Nyní ti budeme činit hůře než jim! A velmi dotírali na toho muže, na Lóta, a přiblížili se vylomit dveře. 10 A ti muži vztáhli svou ruku a uvedli Lóta k sobě do domu a dveře zavřeli, 11 a ty muže, kteří byli u vchodu domu, ranili slepotou, od malého až po velikého, takže až do únavy marně hledali vchod. 12 A k Lótovi ti muži řekli: Koho tu ještě máš? Zetě anebo své syny anebo své dcery anebo každého, koho máš ve městě, z tohoto místa vyved', 13 neboť se my chystáme toto místo zničit, protože jejich křik v tvář Jehovovu je veliký a Jehova nás vyslal zničit je. 14 A Lót vyšel a promluvil k ženichům svých dcer, chystajícím se jeho dcery pojmout, a řekl: Vstaňte, vyjděte z tohoto místa, neboť Jehova se chystá toto město zničit. Ale v očích ženichů jeho dcer se zdál jakoby žertujícím. 15 A jakmile vzešel úsvit, tu se ti andělé na Lóta jali naléhat výrokem: Vstaň, vezmi svou ženu a své dvě dcery zde přítomné, abys nemusel být smeten s nepravostí tohoto města. 16 Ale on váhal, i zmocnili se ti muži jeho ruky a ruky jeho ženy a ruky jeho dvou dcer v Jehovově slitování nad ním a vyvedli ho a nechali ho zvenčí vůči městu; 17 a za vyvádění jich ven se stalo, že řekli: Ujdi pro své žití, nesmíš se ohlížet za sebou ani se zastavovat nikde na rovině, ujdí do hor, abys nemusel být smeten. 18 A Lót k nim řekl: Ne, prosím, Pane, 19 hle, prosím, tvůj nevolník našel v tvých očích přízeň a velikým jsi učinil své milosrdenství, jež jsi při mně uskutečnil k zachování mé duše naživu, ale já nemohu utéci do hor, aby se mne nedrželo zlo, takže bych umřel. 20 Hle, prosím, toto město je blízké k uprchnutí tam, a ono je nepatrné, nechť, prosím, smím ujít tam - zda ono není nepatrné? - a má duše bude žít. 21 I řekl k němu: Hle, povolil jsem tvé tváři i co do této věci, nepodvracet město, jak jsi promluvil; 22 pospěš, ujdí tam, neboť až do tvého dojití tam nebudu moci nic učinit. Proto nazvali jméno toho města Cóar. 23 Když Lót došel do Cóaru, vyšlo nad zem slunce; 24 a Jehova se na Sodomu a na Gomoru jal dštít z blízkosti Jehovy z nebes sírou a ohněm 25 a podvrátil tato města a všechnu tu rovinu a zahubil všechny obyvatele těch měst a rostlinstvo půdy. 26 A jeho žena se zpoza něho ohlédla, i stala se sloupem soli. 27 A Abrahám se za jitra časně odebral k místu, kde byl stál před tváří Jehovovou, 28 a pohleděl dolů směrem k Sodomě a Gomoře a směrem k celé zemi té roviny, a uviděl, že hle, ze země stoupal dým jako dým tavící pece. 29 A při Božím ničení měst té roviny se stalo, že si Bůh připomněl Abraháma a vypustil Lóta zprostřed podvrácení, při podvrácení měst, v nichž Lót bydlel. 30 A Lót z Cóaru vystoupil a usídlil se v horách, a dvě jeho dcery s ním, neboť se bál bydlet v Cóaru; i usídlil se v jeskyni, on a dvě jeho dcery. 31 I řekla prvorozená k mladší: Náš otec je stár a v zemi není muže k vejítí k nám podle způsobu celé země. 32 Pojd', můžeme našeho otce napojit vínem a ulehnout s ním a zachovat naživu sítě od našeho otce. 33 I napojily v onu noc svého otce vínem a prvorozená vešla a ulehla se svým otcem, i nevěděl o jejím ulehnutí ani o jejím vstání. 34 A nazítří se stalo, že prvorozená k mladší řekla: Hle, včera jsem ulehla se svým otcem; můžeme ho napojit vínem i této noci, a vejdi, ulehni s ním, ať můžeme zachovat naživu sítě od našeho otce. 35 I napojily svého otce vínem i v tuto noc, a mladší vstala a ulehla s ním, i nevěděl o jejím ulehnutí ani o jejím vstání. 36 A obě Lótovy dcery od svého otce otěhotněly 37 a prvorozená porodila syna a jeho jméno nazvala Móáv; on je podnes otcem Móáva. 38 A mladší, i ona porodila syna a jeho jméno nazvala Ben-ammí; on je podnes otcem dětí Ammóna.

Genesis 20

1 A Abrahám odtamtud nastoupil cestu do země jihu a usídlil se mezi Káděšem a mezi Šurem, i bydlel jako cizinec v Geráru. 2 A o Sáře, své ženě, Abrahám říkal: Ona je má sestra; a Avímelech, král Geráru, poslal a dal Sáru přivést. 3 A le ve snu noci přišel k Avímelechovi Bůh a řekl mu: Hle tě, - jsi mrtev, pro ženu, již jsi přivedl, neboť ona je manželkou manžela. 4 A le Avímelech se k ní nebyl přiblížil, i řekl: Pane, zda chceš pozabíjet národ i spravedlivý? 5 Zda mi on neřekl: Ona je má sestra? A ona - i ona řekla: On je můj bratr. Toto jsem učinil v upřímnosti svého srdce a v čistotě svých dlaní. 6 A Bůh k němu ve snu řekl: Já také vím, že jsi to učinil v upřímnosti svého srdce, a já jsem tě také zdržel od zhřešení vůči mně; proto jsem ti na ni nedal sáhnout. 7 A nyní ženu toho muže vrať, neboť on je prorok a bude se za tebe modlit, i budeš žít. A le nejsi-li ochoten vrátit ji, věz, že jistotně musíš umřít ty i všichni, jež máš. 8 A za jitra Avímelech časně vstal a povolal všechny své nevolníky a všechna tato slova proslovil v jejich uši, a ti muži se velmi ulekli. 9 A Avímelech povolal Abraháma a řekl mu: Co jsi nám to provedl a čím jsem vůči tobě zhřešil, že jsi na mne a na mé království uvedl veliký hřích? Učinil jsi při mně činy, jaké se nemají činit. 10 A Avímelech k Abrahámovi řekl: Co jsi měl na zřeteli, že jsi učinil tuto věc? 11 A Abrahám řekl: Protože jsem si řekl: Na tomto místě jistě není Boží bázně, i zabijí mě pro mou ženu. 12 A také opravdu má sestra, dcera mého otce, ona je, jen ne dcera mé matky; i stala se mi ženou; 13 a když mě Bůh z domu mého otce vyvedl na toulky, stalo se, že jsem jí řekl: Toto bude tvá laskavost, již při mně budeš činit: Na každém místě, kam budeme přicházet, o mně říkej: On je můj bratr. 14 A Avímelech přivedl drobný dobytek a skot a nevolníky a služky a dal Abrahámovi, a Sáru, jeho ženu, mu vrátil; 15 a Avímelech řekl: Hle, má země je před tvou tváří, usídlil se, kdekolí to bude v tvých očích dobré. 16 A Sáře řekl: Hle, dal jsem tvému bratru tisíc peněz; hle, to ti bude zastřením očí pro všechny, kdo jsou s tebou, a přede všemi. I bylo jí učiněno zadost. 17 A Abrahám se modlil k Bohu a Bůh Avímelecha a jeho ženu a jeho služebnice uzdravil, i rodily; 18 neboť Jehova byl pro Sáru, ženu Abrahámovu, kolkolem každou dělohu domu Avímelechova pevně uzavřel.

Genesis 21

1 A Jehova se podle toho, co byl řekl, o Sárú postaral; ano, Jehova Sáře učinil podle toho, co byl promluvil; 2 i otěhotněla a Abrahámovi syna, jeho stáří, porodila Sára v určený čas, o němž s ním byl promluvil Bůh. 3 A Abrahám jméno svého syna, jenž se mu narodil, jehož mu porodila Sára, nazval Isák; 4 a Abrahám Isáka, svého syna, ve věku osmi dní obřezal podle toho, co mu byl Bůh rozkázal. 5 A Abrahám byl, když se mu narodil Isák, jeho syn, ve věku sta let. 6 A Sára řekla: Bůh mi způsobil smích; každý, kdo o tom bude slyšet, bude se smát se mnou. 7 A řekla: Kdo by byl Abrahámovi pověděl: Sára bude kojit děti! Ano, porodila jsem syna jeho stáří! 8 A dítě rostlo a bylo odstaveno, a Abrahám v den odstavení Isáka uspořádal velikou hostinu. 9 A Sára uviděla syna Hágáry, Egyptanky, jehož porodila Abrahámovi, posmívajícího se; 10 i řekla Abrahámovi: Vyžeň tuto služebnici i jejího syna, nebude přece syn této služebnice dědit se synem mým, s Isákem. 11 A tato řeč byla v očích Abrahámových pro jeho syna velmi nemilá, 12 ale Bůh k Abrahámovi řekl: Necht' to v tvých očích stran hochu ani stran tvé služebnice není nemilé; vše, co k tobě Sára řekla - uposlechni na její hlas, neboť símě ti bude nazýváno v Isákovi. 13 Ale i syna služebnice - chci ho ustanovit národem, protože on je tvé símě. 14 A Abrahám za jitra časně vstal a vzal chléb a měch vody a dal Hágáře, - položil na její rameno, - i dítě, a propustil ji, i odešla a jala se bloudit v pustině Beér-ševy. 15 A když byla voda z měchu spotřebována, pohodila dítě pod jeden z keřů, 16 a odešla a usedla sama naproti, ve vzdálenosti asi na dostřel luku, neboť si řekla: Necht' nehledím v smrt dítěte. Usedla tedy naproti, i pozvedla svůj hlas a zaplakala. 17 A hlas hochu uslyšel Bůh a z nebes na Hágár zavolal Boží Anděl a řekl jí: Co je ti, Hágár? Nemusíš se bát, neboť Bůh uslyšel hlas hochu tam, kde on je. 18 Vstaň, zvedni hochu a uchop ho svou rukou, neboť ho chci ustanovit velikým národem. 19 A Bůh otevřel její oči, i uviděla studnu vody, i odebrala se a naplnila vodou měch a napojila hochu. 20 A s hochem byl Bůh, i vyrostl a usídlil se v pustině a stal se střelcem z luku. 21 I usídlil se v pustině Páranu a jeho matka mu vzala ženu ze země Egypta. 22 A v oné době se stalo, že k Abrahámovi pronesl Avímelech a Píchól, velitel jeho vojska, výrok: Ve všem, co ty činíš, je s tebou Bůh; 23 i přísahej mi nyní zde při Bohu: Budeš-li se dopouštět klamu vůči mně anebo vůči mému zplozenstvu anebo vůči mému potomstvu! Podle laskavosti, v níž jsem naložil s tebou, budeš nakládat se mnou a se zemí, v níž ses jako cizinec usídlil. 24 A Abrahám řekl: Já budu přísahat. 25 A Abrahám se s Avímelechem přel o studnu vody, již nevolníci Avímelecha odňali. 26 A Avímelech řekl: Nevím, kdo tuto věc učinil, a ani ty jsi mi neoznámil, aniž jsem já o tom uslyšel, leč teprve dnes. 27 A Abrahám přihnál drobný dobytek a skot a dal Avímelechovi a oni dva uzavřeli smlouvu. 28 A obzvláště postavil Abrahám sedm mladých ovcí ze stáda; 29 a Avímelech k Abrahámovi řekl: Co oněch sedm mladých ovcí - tyto, jež jsi postavil obzvláště? 30 I řekl: Že můžeš přijmout sedm mladých ovcí z mé ruky, aby mi to bylo svědectvím, že jsem tuto studnu vykopal. 31 Proto onomu místu dali název Beér-ševa, že tam oni dva přísáhli 32 a v Beér-ševě uzavřeli smlouvu. A Avímelech vstal, i Píchól, velitel jeho vojska, a vrátili se do země Pelišitím. 33 A Abrahám v Beér-ševě zasadil tamaryšek a jal se tam vzývat jméno Jehovy, věčného BOHA, 34 a v zemi Pelišitím bydlel jako cizinec mnoho dní.

Genesis 22

1 A po těchto věcech se stalo, že Bůh Abraháma vyzkoušel; i řekl k němu: Abraháme! A řekl: Hle, já. 2 I řekl: Nuže, vezmi svého syna, svého jediného, jehož miluješ, Isáka, a odeber se ty do země Mórijjáh a tam ho na jedné z hor, o níž k tobě chci říci, vynes za vzestupnou oběť. 3 A Abrahám za jitra časně vstal a osedlal svého osla, i vzal s sebou dva své sluhy a Isáka, svého syna, a naštipal dříví k vzestupné oběti a vstal a odebral se k místu, o němž mu Bůh řekl. 4 V třetí den - tu pozvedl Abrahám své oči a uviděl z daleka to místo 5 a k svým sluhům Abrahám řekl: Vy zůstaňte zde s oslem a já a hoch půjdeme tamto, kde se chceme poklonit a vrátit se k vám. 6 A Abrahám vzal dříví k vzestupné oběti a naložil na Isáka, svého syna, a ve svou ruku vzal oheň a nůž; a šli oni dva spolu. 7 A Isák k Abrahámovi, svému otci, promluvil a řekl: Můj otče! I řekl: Hle, já, můj synu. A řekl: Hle, oheň a dříví, a kde dobytče k vzestupné oběti? 8 A Abrahám řekl: Bůh si dobytče k vzestupné oběti bude umět opatřit, můj synu. A šli oni dva spolu. 9 A když přišli na to místo, o němž mu byl Bůh řekl, zbudoval tam Abrahám oltář a narovnal dříví, i svázal Isáka, svého syna, a položil ho na oltář shora na dříví; 10 a Abrahám vztáhl svou ruku a vzal nůž k utracení svého syna. 11 Tu na něho z nebes zavolal Anděl Jehovův a řekl: Abraháme, Abraháme! I řekl: Hle, já. 12 A řekl: Nemusíš vztahovat svou ruku na hochu a nemusíš mu učinit nic, neboť nyní vím, že jsi ty ctitelem Boha, když jsi mi neodpřel svého syna, svého jediného. 13 A Abrahám pozvedl své oči a pohleděl, a hle, vzadu v houští za své rohy uváznuvší beran; a Abrahám tam zašel a toho berana vzal a vnesl za vzestupnou oběť místo svého syna. 14 A Abrahám nazval jméno toho místa Jehova umí opatřit; jakož se dnes říká: Na hoře Jehovově se bude opatrovat. 15 A Anděl Jehovův na Abraháma zavolal z nebes podruhé 16 a řekl: Sám při sobě jsem přísáhl, - prohlášeno Jehovou, - že, protože jsi učinil tuto věc a neušetřil jsi svého syna, svého jediného, 17 že ti budu bohatě žehnat a tvé símě velmi množit, jako hvězdy nebes a jako písek, jenž je na břehu moře, a tvé símě se bude zmocňovat brány svých nepřátel; 18 i budou ve tvém semeni žehnány všechny národy země, protože jsi uposlechl na můj hlas. 19 A Abrahám se vrátil k svým sluhům, i vstali a odešli spolu do Beér-ševy. A Abrahám v Beér-ševě bydlel.

20 A po těchto věcech se stalo, že byla Abrahámovi podána zpráva výrokem: Hle, Milká, i ona porodila Náchórovi, tvému bratru, syny: 21 Úce, jeho prvorozeného, a Búze, jeho bratra, a Kemúela, otce Aráma, 22 a Keseda a Chazóa a Pildáše a Jidláfa a Bethúela; 23 a Bethúel zplodil Rebeku. Těchto osm porodila Náchórovi, bratru Abrahámovu, Milká; 24 a jeho souložnice, jejíž jméno bylo Reúmá, také porodila, i ona, Tevacha a Gachama a Tachaše a Maachu.

Genesis 23

1 A života Sary bylo sto let a dvacet let a sedm let - léta života Sary. 2 A Sára umřela v Kirjath-Arbě, to je Chevrón v zemi Kenáanu. A Abrahám přišel truchlit pro Sárú a oplakávat ji. 3 A Abrahám vstal zpřed tváře své mrtvé a k synům Chéthovým promluvil výrokem: 4 Já jsem u vás cizincem a podruhem; dejte mi u vás držbu hrobu, ať svou mrtvou od své tváře mohu pohřbit. 5 A synové Chéthovi Abrahámovi odpověděli výrokem k němu: 6 Poslyš nás, můj pane: Ty jsi vprostřed nás Boží šlechtic; pohřbi svou mrtvou v nejvzácnějším z našich hrobů, nikdo z nás ti svůj hrob k pohřbení tvé mrtvé nebude odpírat. 7 A Abrahám vstal a lidu země, synům Chéthovým, se poklonil 8 a promluvil s nimi výrokem: Je-li vaše mysl pro pohřbení mé mrtvé od mé tváře, pošlyte mě a přimluvte se za mne u Efróna, syna Cócharova, 9 aby mi byl ochoten přenechat jeskyni Machpély, jež mu patří, jež je na konci jeho pole; nechť je ochoten mi ji za peníze v plné hodnotě přenechat v držbu hrobu vprostřed vás. 10 A Efrón seděl vprostřed synů Chéthových; i odpověděl Efrón, Chittí, Abrahámovi v uši synů Chéthových, přede všemi přicházejícími v bránu jeho města, výrokem: 11 Ne, můj pane, poslyš mě: To pole ti dám, i tu jeskyni, jež je na něm, dám ti ji; před očima synů mého lidu ti ji dám, pohřbi svou mrtvou. 12 A Abrahám se před tváří lidu země poklonil 13 a k Efrónovi v uši lidu země promluvil výrokem: Ale, jsi-li to ty, poslyš mě! Dám peníze, cenu toho pole, vezmi ode mne, ať tam svou mrtvou mohu pohřbit. 14 A Efrón Abrahámovi odpověděl výrokem k němu: 15 Můj pane, poslyš mě: Země za čtyři sta šeklů stříbra mezi mnou a mezi tebou - co to je? Jen svou mrtvou pohřbi. 16 A Abrahám na Efróna uposlechl, i odvážil Abrahám Efrónovi stříbro, jak byl promluvil v uši synů Chéthových, čtyři sta šeklů stříbra, běžných obchodníku. 17 Tak bylo pole Efrónovo, jež bylo v Machpéle, jež bylo před Mamréem, pole i jeskyně, jež je na něm, i všechno stromové, jež bylo na tom poli, jež bylo na celém jeho pozemku vůkol, zajištěno 18 před očima synů Chéthových za vlastnictví Abrahámovi mezi všemi přicházejícími v bránu jeho města. 19 A potom tedy Abrahám do jeskyně pole Machpély, před Mamréem - to je Chevrón v zemi Kenáanu - Sárú, svou ženu, pohřbil. 20 A to pole i ta jeskyně, jež je na něm, bylo Abrahámovi zprostřed synů Chéthových zajištěno v držbu hrobu.

Genesis 24

1 A Abrahám byl stár, pokročilého věku, a Jehova Abrahámovi ve všem požehnal. 2 I řekl Abrahám k svému nevolníku, staršímu jeho domu, vládnoucímu vším, co měl: Polož, prosím, svou ruku pod mé stehno, 3 neboť tě chci zavázat přísahou při Jehovovi, Bohu nebes a Bohu země, že mému synu nebudeš přivádět ženu z dcer Kenaáního, v jehož středu já bydlím, 4 nýbrž půjdeš do mé země a do mého příbuzenstva, ať mému synu, Isákovi, můžeš přivést ženu. 5 A ten nevolník k němu řekl: Snad nebude ta žena ochotna jít za mnou do této země; zda musím tvého syna, nechť bude jakkoli, zavést zpět do země, odkud jsi vyšel? 6 A Abrahám k němu řekl: Chraň se, abys tam mého syna zpět nezaváděl; 7 Jehova, Bůh nebes, jenž mě vzal z domu mého otce a ze země mého příbuzenstva, jenž ke mně promluvil a jenž mi přísáhl výrokem: Tuto zemi chci dát tvému semeni - on před tvou tváří bude posílat svého anděla, i budeš moci přivést mému synu ženu odtamtud. 8 A nebude-li ta žena ochotna jít za tebou, pak budeš od této mé přísahy osvobozen, jen tam mého syna nesmíš zpět zavádět. 9 I položil ten nevolník svou ruku pod stehno Abraháma, svého pána, a přísáhl mu stran této věci. 10 A ten nevolník vzal deset velbloudů z velbloudů svého pána a odešel; a všechno bohatství jeho pána bylo v jeho ruce. Vstal tedy a odešel do Aram-naharajim, do města Náchórova, 11 a zvenčí vůči městu dal velbloudům poklekat k studni vody, v čas večera, v čas vycházení žen čerpajících vodu. 12 A řekl: Jehovo, Bože mého pána Abraháma, dej, prosím, by se mi dnes zdařilo, a uskutečni laskavost při mém pánu Abrahámovi. 13 Hle, já jsem se postavil u pramene vody a dcery mužů města vycházejí vodu čerpat; 14 nuže, nechť se stane, že ta dívka, k níž budu říkat: Nakloň, prosím, svůj džbán, ať se mohu napít, a jež řekne: Pij, a chci napojit i tvé velbloudy, - ji jsi přisoudil svému nevolníku, Isákovi; a tak budu moci poznat, že jsi při mém pánu laskavost uskutečnil. 15 A ještě než on skončil s řečí se stalo, že hle, vycházela Rebeká, jež se narodila Bethúelovi, synu Milky, ženy Náchóra, bratra Abrahámovy, a na jejím rameni její džbán; 16 a ta dívka byla vzhledem velmi hezká, panna, ano, nebyl ji poznal muž; i sestoupila k prameni a naplnila svůj džbán a vystoupila. 17 A ten nevolník se jí rozběhl vstříc a řekl: Dej mi, prosím, usrknout trochu vody z tvého džbánu. 18 I řekla: Pij, můj pane. A spěšně sňala svůj džbán na svou ruku a napojila ho; 19 a když ho dosti napojila, řekla: I tvým velbloudům budu čerpat dotud, než se dosti napijí. 20 A pospíšila a vyprázdnila svůj džbán do napajedla a zase se rozběhla ke studni čerpat, i načerpala všem jeho velbloudům. 21 A ten muž, hledě na ni s úžasem, mlčel, chtěje zvědět, zda Jehova jeho cestu učinil úspěšnou čili nic.

22 A když se velbloudi dost napili, stalo se, že ten muž přinesl kroužek ze zlata, jeho váha beka, a dva náramky na její ruce, jejich váha deset šeklů zlata, 23 a řekl: Čí jsi ty dcera? Oznam mi, prosím. Zda je v domě tvého otce místo pro nás k přenocování? 24 I řekla k němu: Já jsem dcera Bethúéla, syna Milky, jehož porodila Náchórovi. 25 A řekla k němu: I slámy i krmiva je u nás mnoho, i místo k přenocování. 26 A ten muž schýlil hlavu a poklonil se Jehovovi 27 a řekl: Budiž veleben Jehova, Bůh mého pána Abraháma, jenž neodňal svou laskavost a svou věrnost z blízkosti mého pána. Já jsem byl na cestě a Jehova mě zavedl v dům bratrů mého pána. 28 A ta dívka se rozběhla a podala domu své matky o těchto věcech zprávu; 29 i měla Rebeká bratra, jehož jméno bylo Láván, i rozběhl se Láván k tomu muži ven ku prameni, 30 a při uvidění toho kroužku a těch náramků na ruce své sestry, a jak uslyšel slova Rebeky, své sestry, výrokem: Tak ke mně ten muž promluvil, stalo se, že přišel k tomu muži, a hle, on stál u velbloudů u pramene. 31 I řekl: Vejdi, požehnaný Jehovův, nač budeš stát venku? Vždyť já jsem připravil dům a místo velbloudům. 32 I vešel ten muž do domu a odstrojil velbloudy a dal velbloudům slámu a krmivo, a vodu k umytí jeho nohou a nohou mužů, kteří byli s ním. 33 I bylo mu předloženo jídlo, ale on řekl: Nebudu dotud jíst, než promluví, co mám promluvit. I řekl: Mluv. 34 A řekl: Já jsem nevolník Abrahámův; 35 a mému pánu velmi požehnal Jehova, takže se stal velikým, a dal mu drobný dobytek a skot a stříbro a zlato a nevolníky a služky a velbloudy a osly, 36 a Sára, žena mého pána, po svém zestárnutí porodila mému pánu syna, i dal mu vše, co má. 37 A můj pán mě zavázal přísahou s výrokem: Nesmíš mému synu přivést ženu z dcer Kenaaního, v jehož zemi já bydlím; 38 nepůjdeš-li do domu mého otce a do mé rodiny, abys mému synu mohl přivést ženu! 39 I řekl jsem k svému pánu: Snad ta žena za mnou nepůjde? 40 A řekl ke mně: Jehova, před jehož tváří jsem chodil, s tebou bude posílat svého anděla a učiní tvou cestu úspěšnou, abys mému synu mohl přivést ženu z mé rodiny a z domu mého otce. 41 Od mé přísahy budeš svoboděn potom, když budeš moci přijít k mé rodině a nebudou-li ti chtít dát; pak se staneš od mé přísahy svobodným. 42 I přišel jsem dnes k tomu prameni a řekl jsem: Jehovo, Bože mého pána Abraháma, chceš-li, prosím, učinit úspěšnou mou cestu, po níž já jdu - 43 hle, já stojím u pramene vody; nuž nechť se stane, že mladice ta, jež bude vycházet čerpat, k níž budu říkat: Napoj mě, prosím, z trochy vody ze svého džbánu, 44 a řekne ke mně: Pij i ty a chci načerpat i tvým velbloudům, ona bude tou ženou, již Jehova přisoudil synu mého pána. 45 Ještě než jsem já mohl dokončit řeč ve svém srdci, tu, hle, vycházela Rebeká, a na jejím rameni její džbán, i sestoupila k prameni a načerpala; i řekl jsem k ní: Napoj mě, prosím. 46 I sňala spěšně svůj džbán ze sebe a řekla: Pij, a chci napojit i tvé velbloudy. A napil jsem se, a i velbloudy napojila. 47 A otázal jsem se jí a řekl jsem: Čí jsi ty dcera? A řekla: Dcera Bethúéla, syna Náchórova, jehož mu porodila Milká. I nasadil jsem na její nos kroužek a na její ruce náramky 48 a schýlil jsem hlavu a poklonil jsem se Jehovovi a jal jsem se velebit Jehovu, Boha mého pána Abraháma, jenž mě vedl po cestě pravdy opatřit dceru bratra mého pána jeho synu. 49 A nyní, chcete-li při mém pánu uskutečnit laskavost a věrnost, oznamte mi, a ne-li, oznamte mi, ať se mohu obrátit napravo nebo nalevo. 50 I odpověděl Láván a Bethúél a řekli: Tato věc vyšla od Jehovy, nemůžeme k tobě promluvit zlého ani dobrého. 51 Hle, Rebeká je před tvou tváří, vezmi a jdi, a nechť je ženou synu tvého pána podle toho, co promluvil Jehova. 52 A jak nevolník Abrahámův jejich slova uslyšel, stalo se, že se Jehovovi poklonil k zemi; 53 a vyňal ten nevolník náčiní ze stříbra a náčiní ze zlata a roucha a dal Rebece; i jejímu bratru a její matce dal drahocenné věci. 54 I jedli a pili, on i muži, kteří byli s ním, a přenocovali; a když za jitra vstali, řekl: Propusťte mě k mému pánu. 55 I řekl její bratr a její matka: Nechť s námi dívka může pobýt několik dní, snad deset, potom půjde. 56 I řekl k nim: Neměli byste mě zdržovat, neboť Jehova učinil mou cestu úspěšnou; propusťte mě, ať mohu odejít k svému pánu. 57 A řekli: Povolejme dívku a otažme se jejích úst. 58 I povolali Rebeku a řekli k ní: Zda půjdeš s tímto mužem? A řekla: Půjdu. 59 I propustili Rebeku, svou sestru, a její chůvu a Abrahámovu nevolníka a jeho muže; 60 a požehnali Rebece a řekli jí: Ty jsi naše sestra - staň se tisíci desetitisíců a nechť se tvé símě zmocňuje brány nenávidících je. 61 A Rebeká vstala, i její dívky, i nasedly na velbloudy a odebraly se za tím mužem; a nevolník Rebeku vzal a odebral se. 62 A Isák byl přišel z cesty k Beér-lachaj-róí, neboť on bydlel v zemi jihu; 63 i byl Isák vyšel za nastávání večera rozjímat na poli. A pozvedl své oči a uviděl, že hle, přicházejí velbloudi. 64 A Rebeká pozvedla své oči a uviděla Isáka, i sesedla z velblouda 65 a řekla k nevolníku: Kdo je ten muž, jenž tamto jde na poli nám vstříc? A nevolník řekl: On, můj pán. I vzala závoj a zastřela se. 66 A nevolník Isákovi vyrozprávěl všechny věci, jež vykonal. 67 A Isák ji uvedl do stanu Sáry, své matky, i vzal Rebeku a stala se mu ženou a miloval ji. I dostalo se Isákovi po jeho matce útěchy.

Genesis 25

1 A Abrahám pojal ještě další ženu, jejíž jméno bylo Ketúrá; 2 i porodila mu Zimrána a Jokšána a Medána a Midjána a Jišbáka a Súacha. 3 A Jokšán zplodil Ševu a Dedána; a synové Dedána byli Aššúrim a Letúšim a Leummím. 4 A synové Midjána: Éfá a Éfer a Chanóch a Avidá a Eldáá; všichni tyto byli synové Ketúry. 5 A Abrahám dal vše, co měl, Isákovi, 6 a synům souložnic, jež Abrahám měl, dal Abrahám dary a odeslal je, ve svém ještě živobytí, zpřed Isáka, svého syna, na východ, do země východu. 7 A toto jsou dni let života Abrahámovy, jež prožil: sto let a sedmdesát let a pět let; 8 i skonal a umřel Abrahám v pěkných šedinách, jsa star a syt, a byl připojen k svému lidu; 9 a Isák a Jišmáél, jeho synové, ho pohřbili do jeskyně Machpély na pole Efróna, syna Cócharova, Chittího, jež bylo před Mamréem -

10 pole, jež byl Abrahám od synů Chéthových koupil. Tam byl pohřben Abrahám a Sára, jeho žena. 11 A po Abrahámově smrti se stalo, že Bůh požehnal Isákovi, jeho synu; a Isák bydlel u Beér-lachaj-rói. 12 A toto jsou rodokmeny Jišmáela, syna Abraháмова, jehož Abrahámovi porodila Hágár, Egyptanka, služka Sárina, 13 a toto jsou jména synů Jišmáela v jejich pojmenováních podle jejich rodokmenů: prvorozený Jišmáela Nevajóth a Kédár a Adbeel a Mívsám 14 a Mišmá a Dúmá a Massá, 15 Chadad a Témá, Jetúr, Náfiš a Kedmá. 16 Toto jsou oni, synové Jišmáela, a tato jsou jejich jména v jejich vsích a v jejich tábořích - dvanáct náčelníků jejich rodů. 17 A toto jsou léta života Jišmáelova: sto let a třicet let a sedm let, i skonal a umřel a byl připojen k svému lidu. 18 A pobývali od Chavily po Šúr, jenž je naproti Egyptu, na tvém vstupu do Aššúru; usadil se před tváří všech svých bratrů. 19 A toto jsou rodokmeny Isáka, syna Abraháмова. Abrahám zplodil Isáka 20 a Isák byl při svém pojmutí Rebečky, dcery Bethúela, Arammího z Paddan-Arámu, sestry Lávána, Arammího, za ženu ve věku čtyřiceti let. 21 A Isák se jal k Jehovovi úpět za svou ženu, neboť ona byla neschopna rodit, a Jehova se mu dal uprosit a Rebečká, jeho žena, otěhotněla. 22 A děti v jejím nitru spolu zápasily; i řekla: Je-li tak, nač já toto ...? A odebrala se dotázat Jehovy 23 a Jehova jí řekl: V tvém lůně jsou dva národy a z tvých útroby se budou odlučovat dva kmeny; i bude kmen nad kmen silnější a starší bude obsluhovat mladšího. 24 A když se naplnily její dny rození, hle, v jejím lůně dvojčata; 25 i vyšel první, červený, celý jako plášť ze srsti, i nazvali jeho jméno Ěsáv. 26 A potom vyšel jeho bratr a jeho ruka se držela za patu Ěsávovu; i nazval i jeho jméno Jákób; a při jejich narození byl Isák ve věku šedesáti let. 27 A když hoši vyrostli, stal se Ěsáv mužem znalým lovu, mužem pole, a Jákób mužem tichým, obyvatelem stanů. 28 A Isák si zamiloval Ěsáva, protože zvěřina mu byla po chuti, a Rebečká milovala Jákóba. 29 A Jákób navařil pokrmu a Ěsáv přišel z pole, jsa vyčerpán. 30 A Ěsáv k Jákóbovi řekl: Dej mi, prosím, zhltnout z toho červeného, tohoto červeného, neboť já jsem vyčerpán. Proto jeho jméno nazvali Edóm. 31 A Jákób řekl: Nejprve mi prodej své prvorozenství. 32 A Ěsáv řekl: Hle, já odcházím k smrti, nač mi tedy toto - prvorozenství! 33 A Jákób řekl: Nejprve mi přísahni. I přísáhl mu a prodal své prvorozenství Jákóbovi, 34 a Jákób Ěsávovi dal chléb a pokrm z čočky, i pojedl a napil se a vstal a odešel. Tak si Ěsáv prvorozenství znevažil.

Genesis 26

1 I nastal v zemi hlad, mimo ten první hlad, jenž nastal v dnech Abrahámových; a Isák odešel k Avímelechovi, králi Pelištím, do Geráru. 2 A Jehova se mu ukázal a řekl: Nesmíš sestoupit do Egypta; pobývej v zemi, o níž ti říkám; 3 bydlí jako cizinec v této zemi, i budu s tebou a požehnám ti, neboť všechny tyto země chci dát tobě a tvému semeni a dodržet přísahu, již jsem přísáhl Abrahámovi, tvému otci. 4 A tvé símě budu množit jako hvězdy nebes a chci tvému semeni dát všechny tyto země, a všechny národy budou v tvém semeni žehnány, 5 protože Abrahám uposlechl na můj hlas a zachoval má nařízení, mé rozkazy, má ustanovení a má poučení. 6 A Isák bydlel v Geráru. 7 A muži toho místa se tázali na jeho ženu, i řekl: Ona je má sestra; neboť se bál říci: Má žena (aby mě muži toho místa pro Rebečku nechtěli zabít, neboť ona je vzhledem hezká). 8 A když tam pobyl delší čas, stalo se, že Avímelech, král Pelištím, pohlédl oknem dolů a uviděl, že hle, Isák s Rebečkou, svou ženou, laškují. 9 A Avímelech Isáka povolal a řekl: Hle, ona je zajisté tvá žena - a jak to, že jsi řekl: Ona je má sestra? A Isák k němu řekl: Protože jsem si řekl: Abych pro ni nemusel umřít. 10 A Avímelech řekl: Co jsi nám toto provedl? Málem by byl někdo z lidu s tvou ženou ulehl, i mohl jsi na nás uvést vinu. 11 A Avímelech všemu lidu rozkázal výrokem: Kdo na tohoto muže anebo na jeho ženu sáhne, bude jistotně muset umřít. 12 A Isák v oné zemi sel a v onom roce dosáhl stonásobku, neboť mu Jehova požehnal. 13 I stal se ten to muž velikým a stával se stále a stále větším, až se stal velmi velikým, 14 a do stalo se mu bohatství drobného dobytka a bohatství skotu a početného nevolnictva, takže se mu Pelištím jali záviděti; 15 a všechny studny, jež vykopali nevolníci jeho otce v dnech Abraháмова, jeho otce - Pelištím je zasypali a naplnili je hlinou. 16 A Avímelech k Isákovi řekl: Odejdi z naší blízkosti, neboť jsi mnohem mocnější než my. 17 A Isák odtamtud odešel a utábořil se v údolí Geráru, i bydlel tam. 18 A Isák zase vykopal studny vody, jež vykopali v dnech Abraháмова, jeho otce, a Pelištím je po smrti jeho otce zasypali, a nazval je jmény podle jmen, jimiž je nazval jeho otec. 19 A Isákovi nevolníci se v údolí jali kopat a našli tam studnu živé vody. 20 A le pastýři Geráru se s pastýři Isákovými povadili výrokem: Ta voda patří nám; i nazval jméno té studny Ěsek, protože se s ním přeli. 21 I vykopali další studnu, ale povadili se i o ni; i nazval její jméno Sitná. 22 I odstěhoval se odtamtud a vykopal další studnu, o níž se nepovadili; i nazval její jméno Rechóvóth a řekl: Protože nám Jehova nyní uvolnil místo, i rozplodíme se v zemi. 23 A odtamtud vystoupil do Beér-ševy; 24 a oné noci se mu ukázal Jehova a řekl: Já jsem Bůh Abraháмова, tvého otce; nemusíš se bát, neboť jsem s tebou já, i budu ti žehnat a tvé símě množit, pro Abraháмова, mého nevolníka. 25 I zbudoval tam oltář a jal se vzývat jméno Jehovovo a rozložil tam svůj stan; a Isákovi nevolníci tam vyhloubili studnu. 26 A z Geráru se k němu odebral Avímelech a Achuzzath, jeho přítel, a Píchól, velitel jeho vojska; 27 a Isák k nim řekl: Proč jste ke mně přišli, když mě vy nenávidíte a zapudili jste mě ze své blízkosti? 28 I řekli: Zřejmě jsme shledali, že je s tebou Jehova, i řekli jsme: Nuže, nechť je mezi námi přísaha - mezi námi a mezi tebou, i chceme s tebou uzavřít smlouvu - 29 budeš-li s námi nakládat zle, jako jsme se my tebe nedotkli a jako jsme s tebou naložili jen dobře a propustili jsme tě v pokoji; ty jsi nyní požehnaný Jehovův. 30 I uspořádal jim hostinu, i pojedli a popili,

31 a za jitra časně vstali a přísahli si navzájem a Isák je propustil, i odešli v pokoji z jeho blízkosti. 32 A v onen den se stalo, že přišli Isákovi nevolníci a podali mu zprávu stran studny, již vykopali; i řekli mu: Našli jsme vodu. 33 I nazval ji Šiveá; proto je až po tento den jméno toho města Beér-ševa. 34 A když byl Ésáv ve věku čtyřiceti let, pojal za ženu Jehúdíth, dceru Beérího, Chittího, a Básmath, dceru Élóna, Chittího; 35 a ty se staly Isákovi a Rebece hořkostí ducha.

Genesis 27

1 A když Isák zestárl a jeho oči vyhasly, takže neviděl, stalo se, že zavolal Ésáva, svého staršího syna, a řekl k němu: Můj synu! I řekl k němu: Hle, já. 2 A řekl: Nuže, hle, zestárl jsem, neznám den své smrti; 3 nyní tedy, prosím, seber svou výstroj - svůj toulec a svůj luk - a vyjdi do pole a ulov mi úlovek, 4 i připrav mi lahůdku podle toho, jak já rád, a dones mi, ať mohu pojíst, aby ti má duše mohla požehnat, dříve než budu umírat. 5 A Rebeká při Isákově řeči k Ésávovi, svému synu, naslouchala; a Ésáv odešel do pole ulovit úlovek, by jej donesl. 6 A Rebeká pronesla k Jákóbovi, svému synu, výrok: Hle, uslyšela jsem tvého otce mluvícího k Ésávovi, tvému bratru, výrokem: 7 Dones mi zvěřinu a připrav mi lahůdku, ať mohu pojíst, a požehnám ti před tváří Jehovovou před svou smrtí. 8 A nyní, můj synu, uposlechni na můj hlas podle toho, co ti já přikazuji: 9 Jdi, prosím, k drobnému dobytku a vezmi mi odtamtud dvě pěkná kůzlata, ať je mohu upravit tvému otci na lahůdku podle toho, jak on rád, 10 tu můžeš donést svému otci, ať pojí, aby ti před svou smrtí mohl požehnat. 11 A Jákób k Rebece, své matce, řekl: Hle, Ésáv, můj bratr, je muž srstnatý a já muž hladký; 12 snad mě můj otec bude ohmatávat, i stanu se v jeho očích jako by podvodníkem a budu na sebe uvádět zloččení a ne požehnání. 13 A jeho matka mu řekla: Tvé zloččení na mne, můj synu, jen uposlechni na můj hlas a jdi, přines mi. 14 I odešel a vzal a donesl své matce, a jeho matka připravila lahůdku podle toho, jak jeho otec rád. 15 A Rebeká vzala roucha Ésáva, svého staršího syna, cenná, jež byla u ní v domě, a Jákóba, svého mladšího syna, oblékla, 16 a na jeho ruce a na hladkou část jeho krku navlékla kůže kůzlata; 17 a lahůdku a chléb - to, co připravila, - dala v ruku Jákóba, svého syna. 18 I přišel k svému otci a řekl: Můj otče! I řekl: Hle, já; kdo jsi ty, můj synu? 19 A Jákób k svému otci řekl: Já jsem Ésáv, tvůj prvorozený; učinil jsem podle toho, co jsi ke mně promluvil. Vstaň, prosím, usedni a pojez z mého úlovku, aby mi tvá duše mohla požehnat. 20 A Isák k svému synu řekl: Co toto, že se ti tak rychle povedlo, můj synu? I řekl: Protože Jehova, tvůj Bůh, mi nadehnal. 21 A Isák k Jákóbovi řekl: Nuže, přiblíž se, ať tě mohu ohmatat, můj synu, zda jsi ty vskutku můj syn Ésáv čili nic. 22 A Jákób se k Isákovi, svému otci, přiblížil, i ohmatal ho a řekl: Hlas je hlas Jákóbov, ale ruce jsou ruce Ésávovy. 23 A nerozpoznal ho, protože jeho ruce byly jako ruce Ésáva, jeho bratra, srstnaté, a požehnal mu. 24 I řekl: Jsi ty vskutku můj syn Ésáv? A řekl: Jsem. 25 I řekl: Podej mi to blíže, ať mohu pojíst z úlovku svého syna, aby ti má duše mohla požehnat. A podal mu to blíže, i pojedl, a donesl mu víno, i napil se. 26 A Isák, jeho otec, k němu řekl: Nuže, přiblíž se a polib mě, můj synu. 27 I přiblížil se a políbil ho, i zavoněla mu vůně jeho rouch, i požehnal mu a řekl: Viz, vůně mého syna jako vůně pole, jemuž Jehova požehnal. 28 A nechť ti Bůh dává z rosy nebes a z úrodnosti země, i hojnost obilí a moštu; 29 nechť jsou ti národnosti nevolníky a kmeny nechť se ti klanějí; buď pánem svým bratrům a nechť se ti klanějí synové tvé matky; proklínající tě buďtež prokleti a žehnající ti požehnání. 30 I stalo se, jak Isák skončil s žehnáním Jákóbovi, - tu se stalo, právě jen co Jákób vyšel z blízkosti tváře Isáka, svého otce, že Ésáv, jeho bratr, přišel ze svého lovu. 31 I připravil i on lahůdku a donesl svému otci, i řekl svému otci: Nechť můj otec ráčí vstát a pojíst z úlovku svého syna, aby mi tvá duše mohla požehnat. 32 A Isák, jeho otec, mu řekl: Kdo jsi ty? I řekl: Já jsem tvůj syn, tvůj prvorozený, Ésáv. 33 A Isák se ulekl nesmírně velikým úlekem a řekl: Kdo ti tedy ulovil úlovek a donesl mi? I pojedl jsem ze všeho dřívě než jsi přicházel a požehnal jsem mu; také požehnaným bude. 34 Jak uslyšel Ésáv slova svého otce, tu vzkřikl velikým křikem a nesmírnou hořkostí a řekl svému otci: Požehnej mi, i mně, můj otče! 35 I řekl: Přišel s podvodem tvůj bratr a tvé požehnání vzal. 36 A řekl: Zda je tomu tak, protože nazvali jeho jméno Jákób? Vždyť mě již dvakrát obelstil: mé prvorozenství vzal, a hle, nyní vzal mé požehnání. A řekl: Zda jsi nevyhradil požehnání mně? 37 A Isák odpověděl a řekl Ésávovi: Hle, ustanovil jsem ti ho pánem a všechny jeho bratry jsem mu dal za nevolníky a opatřil jsem ho obilím a moštem - copak tedy mám učinit tobě, můj synu? 38 A Ésáv k svému otci řekl: Zda máš jen ono jedno požehnání, můj otče? Požehnej mi, i mně, můj otče! A Ésáv pozvedl svůj hlas a rozplakal se. 39 A Isák, jeho otec, odpověděl a řekl k němu: Hle, tvé sídlo bude mimo úrodnost země a mimo rosu nebes shora, 40 i budeš žít na svém meči a budeš obsluhovat svého bratra; ale až se budeš sem tam potulovat, stane se, že jeho jho budeš moci strhnout ze svého krku. 41 A Ésáv Jákóba pro požehnání, jímž mu jeho otec požehnal, pojal v nenávisť, i řekl si Ésáv ve svém srdci: Blíží se dni oplakávání mého otce, pak budu moci Jákóba, svého bratra, zabít. 42 A Rebece byla slova Ésáva, jejího staršího syna, oznámena; i poslala a dala povolát Jákóba, svého mladšího syna, a řekla k němu: Hle, Ésáv, tvůj bratr, se vůči tobě utěšuje tím, že tě zabije. 43 Nyní tedy, můj synu, uposlechni na můj hlas, i vstaň, a uteč si k Lávánovi, mému bratru, do Cháránu 44 a zůstaň u něho nějaký čas dotud, než se vztek tvého bratra bude moci odvrátit - 45 do odvrácení hněvu tvého bratra od tebe, než zapomene, co jsi mu provedl; potom budu moci poslat a dát tě odtamtud přivést. Nač mám hned o vás oba být připravena jednoho dne? 46 A k Isákovi Rebeká řekla: Z dcer Chéthových se mi v mém životě zhnusilo; bude-li Jákób pojímat ženu z dcer Chéthových, jako tyto, z dcer této země, k čemu mi život?

Genesis 28

1 A Isák na Jákóba zavola a poželhal mu a přikázal mu a řekl mu: Nesmíš pojmout ženu z dcer Kenáana; 2 vstaň, jdi do Paddan-Arámu, do domu Bethúéla, otce tvé matky, a odtamtud si vezmi ženu z dcer Lávána, bratra tvé matky. 3 A BŮH, Všemocný, nechť ti žehná a dává ti rozplodit se a rozmnožuje tě, i staneš se množstvím lidu; 4 a nechť ti dává požehnání Abrahámovo, tobě i tvému semeni s tebou, k zaujetí země tvého poutnictví, již Bůh dal Abrahámovi, za tvé vlastnictví. 5 A Isák Jákóba odeslal, i odešel do Paddan-Arámu k Lávánovi, synu Bethúéla, Arammího, bratru Rebeky, matky Jákóbovy a Ésávy. 6 A Ésáv si uvědomil, že Isák Jákóbovi poželhal a vyslal ho do Paddan-Arámu vzít si odtamtud ženu, že mu při svém žehnání jemu přikázal výrokem: Nesmíš pojmout ženu z dcer Kenáana, 7 a že Jákób na svého otce a na svou matku uposlechl a do Paddan-Arámu odešel, 8 a uvědomil si Ésáv, že dcery Kenáana jsou v očích Isáka, jeho otce, zlé; 9 i odešel Ésáv k Jišmáelovi a kromě svých žen si za ženu vzal Machalath, dceru Jišmáéla, syna Abraháмова, sestru Nevajóthovu. 10 A Jákób vyšel z Beér-ševy a odebral se k Cháránu; 11 i dospěl na jakési místo a přenocoval tam, neboť slunce zašlo. A z kamenů na tom místě jeden vzal a položil v místech svého záhlaví a na onom místě ulehl. 12 I dostal sen, že hle, na zem postavený žebřík, a jeho vrchol zasahující do nebes, a hle, po něm vystupující a sestupující Boží andělé. 13 A hle, stanul na něm Jehova a řekl: Já jsem Jehova, Bůh Abraháma, tvého otce, a Bůh Isákův. Zemi, na níž ty ležíš, chci dát tobě a tvému semeni; 14 a tvé símě bude jako prach země, i budeš se rozmáhat k západu a k východu a k severu a k jihu a budou v tobě požehnány všechny čeledi země, i v tvém semeni. 15 A hle, já jsem s tebou a všude, kam půjdeš, tě budu chránit a chci tě přivést zpět na tuto půdu, neboť tě nebudu opouštět dotud, než vykonám, o čem jsem k tobě promluvil. 16 A Jákób ze svého spánku procitl a řekl: Vpravdě je na tomto místě Jehova a já jsem nevěděl! 17 I zhrozil se a řekl: Co za hrozné místo je toto! Toto není než Boží dům, a toto je brána nebes! 18 A Jákób za jitra časně vstal a vzal ten kámen, ježž si byl položil v hlavách, a postavil jej za pamětní sloup, a na jeho vrchol nanesl oleje; 19 a jméno onoho místa nazval Béth-Él, kdežto však prve bylo jméno toho města Lúz. 20 A Jákób slíbil slib, výrokem: Jestliže Jehova, Bůh, bude se mnou a bude mě na této cestě, již se já ubírám, chránit, a dá mi chléb k jídlu a roucho k oblečení, 21 a budu-li se moci v pokoji navrátit do domu svého otce, pak mi bude Jehova Bohem 22 a tento kámen, ježž jsem postavil za pamětní sloup, bude Božím domem a ze všeho, co mi budeš dávat, ti spolehlivě budu odvádět desátek.

Genesis 29

1 A Jákób vykročil a přišel do země dětí východu. 2 I pohleděl, a hle, studna v poli, a tam, hle, tři stáda drobného dobytka u ní ležící, neboť z oné studny stáda napájeli, a kámen na otvoru té studny byl veliký; 3 a když se tam všechna stáda shromáždila, odvalovali ten kámen z otvoru té studny a napájeli drobný dobytek a ten kámen dávali zpět na otvor té studny na jeho místo. 4 A Jákób jim řekl: Moji bratři, odkud jste vy? I řekli: My jsme z Cháránu. 5 A řekl jim: Zda znáte Lávána, syna Náchórova? I řekli: Známe. 6 A řekl jim: Zda se mu dobře vede? I řekli: Dobře; a hle, Ráchél, jeho dcera, přichází s drobným dobytkem. 7 A řekl: Hle, ještě je bílý den, není čas shromažďování skotu; napojte drobný dobytek a jděte, paste. 8 I řekli: Nemůžeme dotud, než budou moci být shromážděna všechna stáda; pak oni z otvoru studny kámen odvalí, i napojíme drobný dobytek. 9 Zatímco on ještě s nimi mluvil, tu přišla Ráchél s drobným dobytkem, jenž patřil jejímu otci, neboť ona byla pastýřkou. 10 A jak Jákób uviděl Ráchél, dceru Lávána, bratra jeho matky, a drobný dobytek Lávána, bratra jeho matky, stalo se, že se Jákób přiblížil a ten kámen z otvoru studny odvalil a drobný dobytek Lávána, bratra jeho matky, napojil. 11 A Jákób Ráchél políbil, i pozvedl svůj hlas a rozplakal se. 12 A Jákób Ráchél oznámil, že on je bratr jejího otce a že on je syn Rebeky, i rozběhla se a podala zprávu svému otci. 13 A za Lávánova slyšení zvěsti o Jákóbovi, synu jeho sestry, se stalo, že se mu rozběhl vstříc a objal ho a políbil ho a uvedl ho do svého domu, i vyrozprávěl Lávánovi všechny tyto věci. 14 A Láván mu řekl: Zajisté jsi ty má kost a mé maso. A zůstal u něho po dobu jednoho měsíce. 15 A Láván Jákóbovi řekl: Zda mi budeš, že jsi ty můj bratr, proto sloužit zdarma? Oznam mi, co má být tvou odměnou. 16 A Láván měl dvě dcery; jméno starší - Léa, a jméno mladší - Ráchél; 17 a Léiny oči byly bezvýrazné, kdežto Ráchél byla krásná zjevem a krásná vzezřením. 18 A Jákób si byl zamiloval Ráchél, i řekl: Budu ti sloužit sedm let za Ráchél, tvou mladší dceru. 19 A Láván řekl: Lépe mi bude dát ji tobě než by mi bylo dát ji jinému muži; zůstaň u mne. 20 I odsloužil Jákób za Ráchél sedm let, ježž při jeho lásce k ní byly v jeho očích jako jednotlivé dni. 21 A Jákób Lávánovi řekl: Sem mou ženu, neboť mé dni se vyplnily; ať k ní mohu vejít. 22 A Láván shromáždil všechny muže toho místa a uspořádal hostinu; 23 a navečer se stalo, že vzal Léu, svou dceru, a uvedl ji k němu; i vešel k ní. 24 A Láván jí dal Zilpu, svou služku, Léi, své dceři, za služku. 25 A za jitra se stalo, že hle - ona, Léa. I řekl k Lávánovi: Co jsi mi toto provedl? Zda jsem u tebe neodsloužil za Ráchél? I proč jsi mě ošidil? 26 A Láván řekl: V našem místě se tak nejedná - v dávat mladší před prvorozenou. 27 Vyplň týden s touto, ať ti můžeme dát i tuto - za službu, již u mne budeš sloužit ještě dalších sedm let. 28 A Jákób tak učinil a vyplnil týden s touto, i dal mu Ráchél, svou dceru, jemu za ženu. 29 A Láván dal Ráchél, své dceři, Bilhu, svou služku, za služku jí. 30 I vešel i k Ráchél, a Ráchél i miloval více než Léu. A odsloužil u něho ještě dalších sedm let.

31 A když Jehova zpozoroval, že Léa je odstrkovaná, otevřel její dělohu, kdežto Ráchél byla neschopna rodit. 32 A Léa otěhotněla a porodila syna, a jeho jméno nazvala Reúvén, neboť řekla: Protože Jehova pohleděl v mou bídu, neboť nyní mě bude můj muž milovat. 33 A ještě otěhotněla a porodila syna a řekla: Že Jehova uslyšel, že jsem já odstrkovaná, proto mi dal i tohoto; i nazvala jeho jméno Šimeón. 34 A ještě otěhotněla a porodila syna a řekla: Nyní, tentokrát, se ke mně můj muž bude chtít připojit, neboť jsem mu porodila tři syny; proto jeho jméno nazvali Léví. 35 A ještě otěhotněla a porodila syna a řekla: Tentokrát budu chválit Jehovu; proto jeho jméno nazvala Júdá. I přestala s rozením.

Genesis 30

1 A když Ráchél pozorovala, že Jákóbovi nerodila, jala se Ráchél na svou sestru žárlit a řekla k Jákóbovi: Sem děti mně, a ne-li, já umřu. 2 I vzplál na Ráchél Jákóbu hněv, i řekl: Zda jsem já na místě Boha, jenž plod lůna před tebou zadržel? 3 I řekla: Hle, má služebnice Bilhá; vejdi k ní, ať rodí na má kolena, i budu z ní budována i já. 4 I dala mu Bilhu, svou služku, za ženu, a Jákób k ní vešel, 5 a Bilhá otěhotněla a porodila Jákóbovi syna. 6 A Ráchél řekla: Bůh mi zjednal spravedlnost a také vyslyšel můj hlas a dal mi syna; proto jeho jméno nazvala Dán. 7 A Bilhá, Ráchélina služka, opět otěhotněla a porodila Jákóbovi druhého syna. 8 A Ráchél řekla: Zápasila jsem se svou sestrou Božími zápasy; také jsem přemohla. A nazvala jeho jméno Naftálí. 9 A když Léa pozorovala, že přestala s rozením, vzala Zilpu, svou služku, a dala ji Jákóbovi za ženu. 10 A Zilpá, Léina služka, porodila Jákóbovi syna; 11 a Léa řekla: Na štěstí! A nazvala jeho jméno Gád. 12 A Zilpá, Léina služka, porodila Jákóbovi druhého syna; 13 a Léa řekla: Na mou blaženost, neboť mě dcery nazvou blaženou. A nazvala jeho jméno Ášér. 14 A v dnech žně pšenice se Reúvén odebral a v poli našel bobule, i donesl je k Léi, své matce. A Ráchél k Léi řekla: Dej mi, prosím, z bobulí tvého syna. 15 I řekla jí: Zda je to málo, že jsi mi vzala muže, takže bys vzala i bobule mého syna? A Ráchél řekla: Necht' tedy za cenu bobulí tvého syna leží této noci s tebou. 16 A když Jákób navečer přišel z pole, vyšla mu Léa vstříc a řekla: Musíš vejít ke mně, neboť jsem si tě vskutku najala za bobule svého syna. I ulehl oné noci s ní 17 a Bůh obrátil sluch k Léi, i otěhotněla a porodila Jákóbovi pátého syna. 18 A Léa řekla: Bůh mi dal mou mzdu, že jsem svému muži dala svou služku; i nazvala jeho jméno Jissáschár. 19 A Léa opět otěhotněla a porodila Jákóbovi šestého syna. 20 A Léa řekla: Bůh mi věnoval dobré věno pro mne; tentokrát bude můj muž bydlet při mně, neboť jsem mu porodila šest synů. A nazvala jeho jméno Zevulún. 21 A potom porodila dceru a její jméno nazvala Díná. 22 A Bůh si připomněl Ráchél, i obrátil Bůh k ní sluch a otevřel její dělohu, 23 i otěhotněla a porodila syna, i řekla: Bůh odňal mou pohanu; 24 a nazvala jeho jméno Josef výrokem: Jehova mi přidává dalšího syna. 25 A jak Ráchél porodila Josefa, stalo se, že Jákób k Lávánovi řekl: Propusť mě, ať mohu odejít do svého místa a k své zemi; 26 dej mi mé ženy a mé děti, za něž jsem tě obsluhoval, ať mohu odejít, neboť ty znáš mou službu, již jsem ti odsloužil. 27 A Láván k němu řekl: Našel-li jsem, prosím, přízeň v tvých očích - zjistil jsem, že mi Jehova pro tebe požehnal. 28 A řekl: Urči mi svou mzdu a budu ti ji dávat. 29 I řekl k němu: Ty víš, jak jsem ti sloužil a čím se při mně stal tvůj dobytek; 30 vždyť bylo málo toho, co ti patřilo přede mnou, a rozmohlo se v množství, a Jehova ti za mou nohou žehnal. A nyní - kdy i já budu moci co učinit pro svou domácnost? 31 I řekl: Co ti mám dát? A Jákób řekl: Nemusíš mi dávat nic; chceš-li mi učinit tuto věc, chci obrátit, budu pást tvůj drobný dobytek, budu jej hlídat. 32 Všim tvým drobným dobyt看 budu dnes procházet k vyčlenění odtamtud každého skvrnitého a strakatého dobytčete a každého černého dobytčete mezi jehňaty a strakatého a skvrnitého mezi kozami, a to bude má mzda. 33 A v příští den za mne bude odpovídat má spravedlnost, až budeš přicházet stran mé mzdy, před tvou tvář: Vše, co nebude skvrnité a strakaté mezi kozami a černé mezi jehňaty, to bude u mne za ukradené. 34 A Láván řekl: Hle, kéž se děje podle tvého slova. 35 A v onen den vyčlenil pruhované a strakaté kozy a všechny skvrnité a strakaté kozy, vše, na čem bylo něco bílého, a vše černé mezi jehňaty, a dal v ruku svých synů; 36 a mezi sebou a mezi Jákóbem určil vzdálenost tří dní; a Jákób pásal ostatní Lávánovy ovce a kozy. 37 A Jákób si nabral čerstvého proutí bílého topolu a mandloně a platanu a loupáním na nich vytvořil bílá oloupaná místa obnažováním bělosti, jež byla na prutech, 38 a nakladl těch proutů, jež oloupal, v žlaby, v napajedla na vodu, před drobný dobytek, kam ovce a kozy přicházely pít, a při svém přicházení pít se běhaly. 39 A berani a kozlové se pářili naproti těm proutům a ovce a kozy rodily pruhované, skvrnité a strakaté. 40 A Jákób odloučil jehňata a obrátil drobný dobytek tváří k pruhovanému a ke všemu černému mezi drobným dobyt看 Lávánovým a sobě postavil stáda obzvláště a nepostavil je k drobnému dobytku Lávánovu. 41 A bylo tak, že při každém běhání silně vyvinutých ovcí a koz Jákób pruty před oči ovcí a koz v žlaby kladl, aby se pářily při těch prutech, 42 ale při zeslábnutí drobného dobytka jich nekladl, takže se zesláblých kusů dostávalo Lávánovi a silných Jákóbovi. 43 I rozmohl se ten muž velmi, velmi a dostalo se mu mnoha ovcí a koz a služek a nevolníků a velbloudů a oslů.

Genesis 31

1 I uslyšel slova Lávánových synů ve výroku: Jákób pobral vše, co měl náš otec, a z toho, co náš otec měl, si zřídil všechnu tuto slávu. 2 A Jákób si všiml Lávánovy tváře, že hle, on vůči němu není jako předtím.

3 A Jehova k Jákobovi řekl: Vrať se do země svých otců a k svému příbuzenstvu a budu s tebou. 4 A Jákób poslal a dal povolát Ráchél a Léu na pole k svému drobnému dobytku 5 a řekl jim: Já si všímám tváře vašeho otce, že on ke mně není jako předtím; ale Bůh mého otce byl se mnou 6 a vy víte, že jsem se vašeho otce naobsluhoval vši svou silou, 7 ale váš otec si ze mne natropil bláznů a mou odměnu desetkrát změnil, ale Bůh mu nedal naložit se mnou zle. 8 Řekl-li takto: Tvou mzdou budou skvrnité kusy, tu se všecken drobný dobytek jal rodit skvrnitě, a řekl-li takto: Tvou mzdou budou pruhované, tu se všecken drobný dobytek jal rodit pruhované. 9 Tak Bůh dobytek vašeho otce odňal a dal mně. 10 A v čas běhání drobného dobytka se stalo, že jsem pozvedl své oči a ve snu jsem uviděl, že hle, kozlové vyskakující na kozy byli pruhovaní, skvrnití a kropenatí. 11 A Boží Anděl ke mně ve snu řekl: Jákóbe! A řekl jsem: Hle, já. 12 A řekl: Nuže, pozvedni své oči a viz: Všichni kozlové vyskakující na kozy jsou pruhovaní, skvrnití a kropenatí, neboť jsem si všiml všeho, co ti Láván provádí. 13 Já jsem BŮH Béth-Élu, kde jsi pomazal pamětní sloup, kde jsi mi slíbil slib. Nyní vstaň, vyjdi z této země a vrať se do země svého příbuzenstva. 14 A Ráchél a Léa odpověděly a řekly mu: Zda ještě máme v domě našeho otce podíl anebo dědictví? 15 Zda jím nejsme považovány za cizozemky? Vždyť nás prodal a dokonale strávil i naše peníze. 16 Ano, všechno bohatství, jež Bůh odňal od našeho otce, ono patří nám a našim dětem. Nyní tedy učň vše, co k tobě Bůh řekl. 17 A Jákób vstal a vysadil své děti a své ženy na velbloudy 18 a sehnal všecken svůj dobytek a všechno své jmění, jehož nabyl, dobytek jím dobytý, jehož nabyl v Paddan-Arámu, aby přišel k Isákovi, svému otci, do země Kenáanu. 19 A když Láván odesel stříhat své ovce, ukradla Ráchél domácí bůžky, kteří patřili jejímu otci, 20 a Jákób přelstil Lávána, Arammího, tím, že mu neoznámil, že on utíká. 21 I utekl on i vše, co měl, ano, vstal a přešel řeku a upřel svou tvář na pohoří Gileád. 22 A v třetí den bylo Lávánovi oznámeno, že Jákób utekl. 23 I vzal s sebou své bratry a vyrazil za ním cestou sedmi dní a v pohoří Gileádu ho dohonil. 24 Ale ve snu noci k Lávánovi, Arammímu, přišel Bůh a řekl mu: Chraň se, abys s Jákóbem nemluvil od dobrého po zlé. 25 Láván tedy Jákóba dostihl, a Jákób byl v pohoří postavil svůj stan; i Láván se svými bratry v pohoří Gileádu svůj stan postavil. 26 A Láván Jákobovi řekl: Co jsi to učinil, že jsi mě přelstil a mé dcery jsi odvedl jako válečné zajatky? 27 Proč ses utajil s útekem a přelstil jsi mě a neoznámil jsi mi? A byl bych tě vyprovodil s veselím a při písničkách, při tamburíně a při lyře. 28 Ani jsi mi nedovolil políbit své syny a své dcery; to jsi svým činem provedl pošestilost. 29 Je v moci mé ruky naložit s vámi zle, ale minulé noci ke mně pronesl Bůh vašeho otce výrok: Chraň se od mluvení s Jákóbem od dobrého po zlé. 30 Ale nyní, nechť sis již odešel, protože ses velmi roztoužil po domě svého otce, proč jsi však ukradl mé bohy? 31 A Jákób odpověděl a řekl Lávánovi: Protože jsem se bál, neboť jsem si řekl: Abys nechtěl své dcery vyrvat z mé blízkosti. 32 U koho své bohy budeš moci najít, nebude žít; před našimi bratry si prohlédni, co je u mne, a vezmi si. Ale Jákób nevěděl, že je ukradla Ráchél. 33 A Láván vstoupil v stan Jákóbu a v stan Léin a v stan obou služebnic a nenašel; i vyšel ze stanu Léina a vstoupil v stan Ráchélin. 34 A Ráchél byla domácí bůžky vzala a vložila v sedlo velblouda a usedla na ně. A Láván prohrabal celý stan a nenašel; 35 i řekla k svému otci: Nechť v očích mého pána neplane, že nemohu před tebou vstát, neboť mi je podle způsobu žen. A prohledal vše a domácích bůžků nenašel. 36 A Jákób se rozhněval a s Lávánem se povadil; i odpověděl Jákób a Lávánovi řekl: Co je mým přestoupením, co je mým hříchem, že ses za mnou tak zřehavě přihnál? 37 Prohrabal jsi přece všechny mé věci - co jsi našel ze všech věcí svého domu? Předlož to zde před mé bratry a své bratry, ať mezi námi dvěma mohou rozhodnout. 38 Já jsem byl u tebe těchto dvacet let; tvé ovce a tvé kozy nezmetaly a beranů tvého drobného dobytka jsem nejidal; 39 roztrhaného jsem nepřinesl k tobě, jeho ztrátu jsem snášel já - z mé ruky jsi je požadoval, ukradené ve dne i ukradené v noci. 40 Bývalo se mnou tak, že mě ve dne sžíralo horko a v noci mráz a můj spánek ubíhal od mých očí. 41 Toto bylo mých dvacet let v tvém domě; odsloužil jsem ti čtrnáct let za tvé dvě dcery a šest let za tvůj drobný dobytek, a mou odměnu jsi desetkrát změnil. 42 Kdyby při mně nebyl býval Bůh mého otce, Bůh Abrahámův a bázeň Isákova, byl bys mě nyní jistě propustil s prázdnou. Bůh mou bídu a lopotu mých dlaní uviděl a minulé noci posoudil. 43 A Láván odpověděl a řekl k Jákobovi: Dcery jsou mé dcery a synové jsou moji synové a drobný dobytek je můj drobný dobytek, a vše, co ty vidíš, ono patří mně, ale pro mé dcery, co pro ně dnes mohu učinit, nebo pro jejich syny, jež porodily? 44 Nyní tedy pojd', můžeme uzavřít smlouvu, já a ty, ať je na svědectví mezi mnou a mezi tebou. 45 A Jákób vzal kámen a vyzdvihl jej za pamětní sloup; 46 a Jákób řekl svým bratrům: Nasbírejte kamenů. I nabrali kamenů a udělali hromadu, a tam, na té hromadě, pojedli. 47 A Láván jí dal název Jegar-sáhadúthá, a Jákób jí dal název Gáleéd. 48 A Láván řekl: Tato hromada je dnes svědectvím mezi mnou a mezi tebou. Proto její jméno nazvali Gáleéd 49 a Micpá, protože řekl: Nechť na mne a na tebe dohlíží Jehova, když budeme jeden před druhým ukryti; 50 budeš-li mé dcery utiskovat anebo budeš-li pojímat ženy kromě mých dcer... není při nás člověka, viz, svědkem mezi mnou a mezi tebou je Bůh. 51 A Láván Jákobovi řekl: Hle, tato hromada, a hle, pamětní sloup, jež jsem mezi mnou a mezi tebou zasadil - 52 tato hromada je svědkem a pamětní sloup je svědkyní, že já nebudu překračovat tuto hromadu k tobě ani ty že nebudeš překračovat tuto hromadu ke mně, ani tento pamětní sloup, ke zlému. 53 Nechť mezi námi rozsuzuje Bůh Abrahámův a Bůh Náchóruv, Bůh jejich otce! A Jákób přísáhl při bázni svého otce Isáka. 54 A Jákób v pohoří obětoval oběť a pozval své bratry jíst chléb, i pojedli chleba a v pohoří přenocovali. 55 A Láván za jitra časně vstal a políbil své syny a své dcery a požehnal jim; i odešel Láván a vrátil se k svému místu.

Genesis 32

1 A Jákób se odebral svou cestou a namanuli se naproti němu Boží andělé; 2 a jak je Jákób uviděl, řekl: Toto je Boží tábor; i nazval jméno onoho místa Machanájim. 3 A Jákób před svou tváří vyslal posly k Ěsávovi, svému bratru, do země Séru, na území Edómu 4 a přikázal jim výrokem: Takto musíte říci mému pánu, Ěsávovi: Takto řekl tvůj nevolník Jákób: Pobýval jsem jako cizinec u Lávána a zdržel jsem se doposud 5 a dostalo se mi skotu a oslů, drobného dobytka a nevolníků a služek, i poslal jsem podat svému pánu zprávu k nalezení přízně v tvých očích. 6 A poslové se k Jákóbovi vrátili s výrokem: Přišli jsme k tvému bratru, k Ěsávovi, a jde ti také vstříc, a s ním čtyři sta mužů. 7 Tu se Jákób velmi ulekl a přišlo mu úzko; i rozdělil lid, jenž byl s ním, i drobný dobytek a skot a velbloudy, na dva houfy, 8 neboť si řekl: Jestliže bude Ěsáv přicházet k jednomu houfu a pobije jej, pak houf, jenž bude zbývat, snad unikne. 9 A Jákób řekl: Bože mého otce Abraháma a Bože mého otce Isáka, Jehovo, jenž jsi ke mně řekl: Vrať se k své zemi a k svému příbuzenstvu a budu s tebou nakládat dobře, 10 jsem příliš malý na všechny tvé laskavosti a na všechnu tvou věrnost, již jsi uskutečnil se svým nevolníkem, neboť jsem tento Jordán přešel o své holi a nyní jsem se stal dvěma houfy. 11 Vyproš' mě, prosím, z ruky mého bratra, z ruky Ěsáva, neboť já se ho bojím, aby nepřicházel a nepobil mě, matku i s dětmi. 12 Ano, ty jsi řekl: Jistě s tebou budu nakládat dobře a chci způsobit, že tvé símě bude jako písek moře, jenž z příčiny množství nemůže být sčítáván. 13 A v onu noc tam přenocoval; i vzal z toho, co mu přišlo v ruku, dar Ěsávovi, svému bratru: 14 dvě stě koz a dvacet kozlů, dvě stě ovcí a dvacet beranů, 15 třicet kojících velbloudic a jejich mláďata, čtyřicet krav a deset býků, dvacet oslic a deset mladých oslů, 16 a dal v ruku svých nevolníků, každé stádo obzvláště, a k svým nevolníkům řekl: Postupujte přede mnou a mezi stádem a mezi stádem nechejte mezeru; 17 a prvnímu přikázal výrokem: Až tě bude potkávat Ěsáv, můj bratr, a bude se tě tázat výrokem: Komu ty patříš a kam jdeš, a komu patří toto před tebou, 18 pak musíš říci: tvému nevolníku, Jákóbovi; je to dar poslaný mému pánu, Ěsávovi, a hle, i on jde za námi. 19 A i druhému i třetímu i všem jdoucím za stády přikázal výrokem: K Ěsávovi musíte promluvit, až ho zastihnete, podle tohoto slova; 20 a také musíte říci: Hle, tvůj nevolník Jákób jde za námi. Řekl si totiž: Musím ho udobřit darem, jenž půjde přede mnou, a potom budu moci uvidět jeho tvář; snad mě bude chtít přijmout. 21 A dar byl přepraven před ním a on v tu noc přenocoval v táboře. 22 A v noci on vstal a vzal své dvě ženy a své dvě služky a jedenáct svých synů a přešel brod Jabbók - 23 vzal je tedy a přepravil je přes potok, a přepravil, co měl. 24 A Jákób byl ponechán o samotě; a do vzcházení úsvitu s ním kdosi zápolil; 25 a když shledal, že vůči němu nic nemůže zmoci, udeřil v jeho kyčelní kloub; a Jákóbov kyčelní kloub se při jeho zápolení s ním vymkl. 26 A řekl: Pusť mě, neboť vzešel úsvit. I řekl: Nebudu tě pouštět, ledaže mi požehnáš. 27 A řekl k němu: Jaké je tvé jméno? I řekl: Jákób. 28 A řekl: Ne již Jákób se bude nazývat tvé jméno, nýbrž Izráel, neboť jsi bojoval s Bohem a s lidmi a přemohl jsi. 29 A Jákób se otázal a řekl: Oznam mi, prosím, své jméno. I řekl: Proč toto, že se tážeš na mé jméno? A požehnal mu tam. 30 A Jákób nazval jméno toho místa Pení-Ěl - neboť jsem tváří do tváře uviděl Boha a mé žití bylo zachráněno. 31 A když prošel Penú-Ělem, vyšlo mu slunce; a on kulhal na svou kyčel. 32 Proto děti Izráele po tento den tu napínající šlachy, jež je na kyčelním kloubu, nejídají, neboť v kyčelní kloub Jákóbov udeřil, v tu napínající šlachy.

Genesis 33

1 A Jákób pozvedl své oči a uviděl, že hle, přichází Ěsáv a s ním čtyři sta mužů; i rozdělil dívky na Léu a na Ráchél a na obě služky 2 a postavil dopředu služky a jejich dívky a jako následující Léu a její dívky a jako poslední Ráchél a Josefa, 3 a on postoupil před ně a až do svého přiblížení až k svému bratru se sedmkrát poklonil k zemi. 4 A Ěsáv se mu rozběhl vstříc a objal ho a padl na jeho krk a políbil ho, i rozplakali se. 5 A pozvedl své oči a uviděl ženy a dívky, i řekl: Kým ti jsou tyto? A řekl: Dítkami, jimiž tvého nevolníka obdařil Bůh. 6 I přiblížily se služky, ony a jejich dívky, a poklonily se, 7 a přiblížila se i Léa a její dívky a poklonili se, a potom se přiblížil Josef a Ráchél a poklonili se. 8 A řekl: Nač ti je celý tento houf, jež jsem potkal? I řekl: K nalezení přízně v očích mého pána. 9 A Ěsáv řekl: Mám mnoho, můj bratře; co máš, nechť zůstává tobě. 10 A Jákób řekl: Ne, prosím; našel-li jsem, prosím, v tvých očích přízeň, pak kéž chceš vzít můj dar z mé ruky, vždyť přece jsem uviděl tvou tvář, jako bych byl viděl tvář Boží, a přijal jsi mě blahovlnně. 11 Vezmi, prosím, mé požehnání, jež ti bylo přivedeno, neboť mi Bůh byl přízniv, a protože mám vše. A naléhal na něho, i vzal; 12 a řekl: Nechť se vydáváme na cestu a jdeme, i půjdu před tebou. 13 I řekl k němu: Můj pán ví, že dívky jsou útlé, a na mně je péče o březí ovce a kozy a krávy, a uženou-li je jeden den, uhynie všechen drobný dobytek. 14 Nechť, prosím, můj pán postupuje před svým nevolníkem a já si dále poženu podle své pohodlnosti, podle kroku dobytka, jenž je přede mnou, a podle kroku dítek, než budu moci dojít k svému pánu do Séru. 15 A Ěsáv řekl: Nuže nechť u tebe mohu ponechat některé z lidu, jenž je se mnou. I řekl: Nač toto? Nechť nacházím v očích svého pána přízeň! 16 A Ěsáv se v onen den vrátil svou cestou do Séru. 17 A Jákób se vydal na cestu do Sukkóth; a zbudoval si dům a svému dobytku zřídil ohrady; proto jméno toho místa nazval Sukkóth. 18 A Jákób při svém příchodu z Paddan-Arámu přišel pokojně směrem na město Šechem, jež je v zemi Kenáanu, a před městem se utábořil. 19 A kus pole, kde rozložil svůj stan, koupil z ruky synů Chamóra, otce Šechemova, za sto kesít. 20 I postavil tam oltář a dal mu název Ěl-Elóhé-Jisráel.

Genesis 34

1 A Díná, dcera Léy, již ona porodila Jákóbovi, se vyšla podívat na dcery té země; 2 i uviděl ji Šechem, syn Chamóra, Chivvího, náčelníka té země, i vzal ji a ulehl s ní a ponížil ji. 3 A na Díně, dceři Jákobově, ulpěla jeho duše, i zamiloval si tu dívku a mluvil k srdci té dívky. 4 I pronesl Šechem k Chamórovi, svému otci, výrok: Vezmi mi tuto holčičku za ženu. 5 A Jákób uslyšel, že Dínu, jeho dceru, poskvrnil; a le jeho synové byli s jeho dobyttem v poli a Jákób do jejich příchodu pomlčel. 6 A Chamór, otec Šechemův, vyšel k Jákóbovi promluvit s ním; 7 a Jákóbovi synové přišli z pole, jak o tom uslyšeli, i zarmoutili se ti muži a velmi se rozhněvali, protože v Izráelovi spáchal bezbožnost - ulehnout s dcerou Jákobovou, a tak se nemá činit. 8 A Chamór s nimi promluvil výrokem: Šechem, můj syn - jeho duše se přivínila k vaší dceři; dejte mu ji, prosím, za ženu 9 a sešvagřete se s námi, můžete nám dávat své dcery a naše dcery si můžete brát, 10 a můžete bydlet s námi a země bude před vaší tváří - osídlete a obcházíte ji a nabudíte v ní držby. 11 A Šechem k jejímu otci a k jejím bratrům řekl: Necht' ve vašich očích nacházím přízeň, a co ke mně budete říkat, chci dát, 12 uložte mi velmi vysoké věno a nebo dar, a chci dát podle toho, co ke mně budete říkat, jen mi tu dívku dejte za ženu. 13 A synové Jákóbovi oslovili Šechema a Chamóra, jeho otce, se lstí; i promluvili - protože Dínu, jejich sestru, poskvrnil - 14 a řekli k nim: Tuto věc nemůžeme učinit - dát svou sestru muži, jenž má předkožku, neboť ona nám je hanbou. 15 Můžeme vám dát souhlas jen tehdy, budete-li jako my, aby každý mužského pohlaví u vás byl obřezán. 16 Pak vám budeme dávat své dcery a budeme si brát vaše dcery a budeme s vámi bydlet a staneme se jedním lidem. 17 A le nebudete-li chtít uposlechnout na nás, abyste byli obřezáni, pak naši dceru vezmeme a odejdeme. 18 I byla jejich slova Chamórovi i Šechemovi, synu Chamórovu, vhod 19 a ten mladík nezameškal tu věc učinit, protože měl v dceři Jákobově potěšení, a on byl nejméně z celého domu svého otce. 20 I vešel Chamór a Šechem, jeho syn, do brány jejich města a promluvili k mužům jejich města výrokem: 21 Tito muži, oni jsou vůči nám pokojní, necht' tedy v zemi bydlí a ji obcházejí, vždyť země je, hle, na obě strany rozsáhlá před jejich tváří. Můžeme si brát za ženy jejich dcery a naše dcery můžeme dávat jim; 22 jen tehdy nám ti muži chtějí dát souhlas bydlet s námi, stát se jedním lidem, bude-li každý mužského pohlaví u nás obřezán, jako jsou obřezáni oni. 23 Jejich stáda a jejich majetek a všechn jejich dobytek - zda ony věci nebudou naše? Jen jim máme dát souhlas a budou bydlet s námi. 24 I uposlechli na Chamóra a na Šechema, jeho syna, všichni vycházející branou jeho města, a dali se obřezat, každý mužského pohlaví, všichni vycházející branou jeho města. 25 A v třetí den, v jejich stavu trpících bolest, se stalo, že dva Jákóbovi synové, Šimeón a Léví, bratři Dínini, vzali každý svůj meč a směle napadli město a všechny mužského pohlaví zabil, 26 i Chamóra a Šechema, jeho syna, zabil ostřím meče, i vzali Dínu z Šechemova domu a vyšli. 27 Na smrtelně raněné přišli Jákóbovi synové a vyplenili město, protože poskvrnili jejich sestru, 28 pobrali jejich drobný dobytek a jejich skot a co bylo ve městě a co v poli 29 a všechno jejich bohatství, a všechnu jejich drobtinu a jejich ženy zajali, a vše, co bylo v domech, také ukořistili. 30 A Jákób k Šimeónovi a k Lévímu řekl: Zarmoutili jste mě zošklivením mne mezi obyvatelstvem země - mezi Kenaaním a mezi Perizzím; a já - mužů nemnoho, i mohou se na mne shrnout a pobít mě a mohu být zničen já i můj dům. 31 I řekli: Zda měl naši sestru mít za nevěstku?

Genesis 35

1 A Bůh k Jákóbovi řekl: Vstaň, vystup do Béth-Élu a usidli se tam a zříd tam oltář BOHU, jenž se ti ukázal při tvém útěku od tváře Ésáva, tvého bratra. 2 A Jákób řekl k svému domu a ke všem, kdo byli s ním: Odstraňte cizí bohy, kteří jsou vprostřed vás, a očistěte se a změňte svá ošacení, 3 ať můžeme vstát a vystoupit do Béth-Élu, neboť tam chci zříditi oltář BOHU, jenž mi odpověděl v den mé tísně, a on byl se mnou na cestě, již jsem šel. 4 I dali Jákóbovi všechny cizí bohy, kteří byli v jejich ruce, i náušnice, jež byly v jejich uších, a Jákób je ukryl pod strom, jenž byl blízko Šechemu. 5 I vydali se na cestu a na městech, jež byla kolkolem nich, byla Boží hrůza a za syny Jákobovými se nehrali. 6 A Jákób přišel do Lúzu, jenž je v zemi Kenáanu, - to je Béth-Él, - on i všechn lid, jenž byl s ním. 7 A zbudoval tam oltář a dal tomu místu název Él-Béth-Él, neboť tam se mu Bůh objevil při jeho útěku od tváře svého bratra. 8 A Devóra, chůva Rebeky, umřela, i byla pohřbena pod Béth-Élem, pod dubem, i nazval jeho jméno Allón-bachúth. 9 A Jákóbovi se při jeho příchodu z Paddan-Arámu opět ukázal Bůh a požehnal mu; 10 a Bůh mu řekl: Tvé jméno Jákób - již se tvé jméno nebude nazývat Jákób, nýbrž tvé jméno bude Izráel. A nazval jeho jméno Izráel. 11 A Bůh mu řekl: Já jsem BŮH, Všemocný; plod' a množ se - bude z tebe národ, ano, množství národa; i králové budou vycházet z tvých beder. 12 A zem, již jsem dal Abráhámovi a Isákovi - chci ji dát tobě, a tvému semeni po tobě chci dát tu zem. 13 A Bůh na tom místě, kde s ním promluvil, zpřed něho vystoupil. 14 A Jákób na tom místě, kde s ním promluvil, vztyčil pamětní sloup, pamětní sloup z kamene, i nalil na něj úlitbu a nanesl na něj oleje; 15 a Jákób jméno toho místa, kde s ním Bůh promluvil, nazval Béth-Él. 16 I vydali se z Béth-Élu na cestu; a byl ještě kus cesty k příchodu do Efráthy, když Ráchél porodila, a měla při svém porodu veliké těžkosti; 17 a v jejích velikých těžkostech při jejím porodu se stalo, že jí porodní bába řekla: Nemusíš se bát, neboť i tento ti bude synem. 18 A při vycházení její duše, neboť umřela, se stalo, že nazvala jeho jméno Ben-óni, ale jeho otec mu dal název Benjámin. 19 A Ráchél umřela a byla pohřbena na cestě do Efráthy, to je Béth-léchem,

20 a Jákób na jejím hrobě vztyčil pamětní sloup; to je pamětní sloup Ráchéline hrobu podnes. 21 A Izráel se vydal na cestu a rozložil svůj stan z druhé strany Migdal-éderu. 22 A při Izráelově pobývání v oné zemi se stalo, že se Reúvén odebral a ulehl s Bilhou, souložnicí svého otce; to Izráel uslyšel. A synů Jákóba bylo dvanáct: 23 Synové Léy: Jákóbu prvorozený Reúvén, a Šimeón a Lévi a Júdá a Jissaschár a Zevulún. 24 Synové Ráchél: Josef a Benjámin. 25 Synové Bilhy, služky Ráchéliny: Dán a Naftálí. 26 A synové Zilpy, služky Léiny: Gád a Ašér. Toto jsou synové Jákóba, kteří jím byli zplozeni v Paddan-Arámu. 27 A Jákób přišel k Isákovi, svému otci, do Mamréa, Kirjath-Arbá, to je Chevrón, kde jako cizinec bydlel Abrahám i Isák. 28 A Isákových dní bylo sto let a osmdesát let; 29 i skonal Isák a umřel a byl připojen k svému lidu, jsa stár a nasycen dny, a pohřbili ho Ésáv a Jákób, jeho synové.

Genesis 36

1 A toto jsou rodokmeny Ésáva; on je Edóm. 2 Ésáv své ženy pojal z dcer Kenáana: Ádu, dceru Élóna, Chittího, a Oholívámu, dceru Anovu, dceru Civeóna, Chivvího, 3 a Básmath, dceru Jišmáela, sestru Nevajótha. 4 A Ádá Ésávovi porodila Elifáza a Básmath porodila Reúéla 5 a Oholívámá porodila Jeúše a Jaeláma a Kóracha; toto jsou synové Ésáva, kteří se mu narodili v zemi Kenáanu. 6 A Ésáv vzal své ženy a své syny a své dcery a všechny duše svého domu a svůj hovězí dobytek a všechno své zvířectvo a všechn svůj majetek, jehož v zemi Kenáanu nabyl, a odešel od tváře Jákóba, svého bratra, do jiné země, 7 neboť jejich jmění bylo příliš mnoho na bydlení spolu a země jejich poutnictví je z příčiny jejich bohatství nemohla unést. 8 I usídlil se Ésáv v pohoří Séiru; Ésáv, on je Edóm. 9 A toto jsou rodokmeny Ésáva, otce Edóma, v pohoří Séiru. 10 Toto jsou jména synů Ésáva: Elifáz, syn Ády, ženy Ésávovy, Reúél, syn Básmath, ženy Ésávovy. 11 A synové Elifáza byli: Témán, Ómár, Cefó a Gaetám a Kenaz. 12 A Elifázovi, synu Ésáva, byla souložnicí Timna, jež Elifázovi porodila Amáléka. Toto jsou synové Ády, ženy Ésávovy. 13 A toto jsou synové Reúéla: Nachath a Zerach, Šammá a Mizzá. Toto byli synové Básmath, ženy Ésávovy. 14 A toto byli synové Oholívámy, dcery Anovy, dcery Civeóna, ženy Ésávovy, i porodila Ésávovi Jeúše a Jaeláma a Kóracha. 15 Toto jsou šejkové synů Ésáva: Synové Elifáza, prvorozeného Ésávova: šejk Témán, šejk Ómár, šejk Cefó, šejk Kenaz, 16 šejk Kórach, šejk Gaetám, šejk Amálék. Toto jsou šejkové Elifáza v zemi Edóma; toto jsou synové Ády. 17 A toto jsou synové Reúéla, syna Ésáva: šejk Nachath, šejk Zerach, šejk Šammá, šejk Mizzá. Toto jsou šejkové Reúéla v zemi Edóma; toto jsou synové Básmath, ženy Ésávovy. - 18 A toto jsou synové Oholívámy, ženy Ésávovy: šejk Jeúš, šejk Jaelám, šejk Kórach. Toto jsou šejkové Oholívámy, dcery Anovy, ženy Ésávovy. 19 Toto jsou synové Ésáva a toto jejich šejkové; on je Edóm. 20 Toto jsou synové Séira, Chóriho, obyvatele té země: Lótán a Šóvál a Civeón a Aná 21 a Dišón a Écer a Díšán. Toto jsou šejkové Chóriho, synové Séira v zemi Edóma. 22 A synové Lótána byli: Chóri a Hémám; a sestra Lótánova byla Timná. 23 A toto jsou synové Šóvála: Alván a Mánachath a Évál, Šefó a Ónám. 24 A toto jsou synové Civeóna: i Ajjá i Aná; on je Aná, jenž v pustině při pasení oslů Civeónovi, svému otci, našel teplé prameny. 25 A toto jsou děti Anovy: Dišón; a Oholívámá, dcera Anova. 26 A toto jsou synové Díšána: Chemdán a Ešbán a Jithrán a Kerán. 27 Toto jsou synové Écera: Bilhán a Zaaván a Akán. 28 Toto jsou synové Díšána: Úc a Arán. 29 Toto jsou šejkové Chóriho: šejk Lótán, šejk Šóvál, šejk Civeón, šejk Aná, 30 šejk Dišón, šejk Écer, šejk Díšán. Toto jsou šejkové Chóriho, podle jejich šejků v zemi Séiru. 31 A toto jsou králové, kteří v zemi Edóma kralovali před kralováním krále synů Izráelových. 32 Kraloval tedy v Edómu Bela, syn Beórův, a jméno jeho města Dinhavá. 33 A Bela umřel a místo něho se ujal kralování Jóváv, syn Zeracha z Bocry. 34 A Jóváv umřel a místo něho se ujal kralování Chušám ze země Temániho. 35 A Chušám umřel a místo něho se ujal kralování Hadad, syn Bedadův, pobivší Midjána na poli Móáva, a jméno jeho města Avíth. 36 A Hadad umřel a místo něho se ujal kralování Samlá z Masréky. 37 A Samlá umřel a místo něho se ujal kralování Šáúl z Rechóvóth u řeky. 38 A Šáúl umřel a místo něho se ujal kralování Baal-chanán, syn Achbórův. 39 A Baal-chanán, syn Achbórův, umřel a místo něho se ujal kralování Hadar, a jméno jeho města Páú a jméno jeho ženy Mehetaveél, dcera Matrédova, dcera Mé-Záhávova. 40 A toto jsou jména šejků Ésávových podle jejich čeledí, podle jejich území, v jejich pojmenováních: šejk Timná, šejk Alvá, šejk Jethéth, 41 šejk Oholívámá, šejk Élá, šejk Pínón, 42 šejk Kenaz, šejk Témán, šejk Mivcár, 43 šejk Magdíél, šejk Íram. Toto jsou šejkové Edóma podle jejich bydlišť v zemi jejich držby. Otec Edóma byl on, Ésáv.

Genesis 37

1 A Jákób bydlel v zemi poutnictví svého otce, v zemi Kenáanu. 2 Toto jsou příběhy Jákóba. Josef byl ve věku sedmnácti let se svými bratry pastýřem při drobném dobytku a on sloužil se syny Bilhy a se syny Zilpy, žen svého otce, a Josef k jejich otci o nich přinášel špatné zprávy. 3 A Izráel Josefa miloval více než všechny své syny, neboť on mu byl synem stáří, a zhotovil mu tuniku s dlouhými rukávy. 4 A jeho bratři si všímali, že jeho otec ho miluje více než všechny jeho bratry, i nenáviděli ho a neuměli k němu pokojně promluvit. 5 A Josef dostal sen a oznámil jej svým bratrům, i jali se ho nenávidět ještě více, 6 neboť k nim řekl: Poslyšte, prosím, tento sen, jež jsem dostal,

7 že jsme my, hle, vprostřed pole svazovali snopy; a hle, můj snop povstal a také zůstal vztyčen, a hle, vaše snopy byly okolo a mému snopu se jaly klanět. 8 A jeho bratři mu řekli: Zda budeš jako král nad námi kralovat? Což budeš jako vládce mezi námi vládnout? A pro jeho sny a pro jeho slova se ho jali ještě více nenávidět. 9 A dostal ještě další sen a vyrozprávěl jej svým bratrům, i řekl: Hle, ještě jsem dostal sen, a hle, klaněly se mi: slunce a měsíc a jedenáct hvězd. 10 A vyrozprávěl to svému otci a svým bratrům, a jeho otec se na něho osopil a řekl mu: Co tento sen, jež jsi dostal? Zda vskutku máme přijít, já a tvá matka a tvoji bratři, klanět se ti k zemi? 11 A jeho bratři na něho žárlili, ale jeho otec si tu věc zapamatoval. 12 A jeho bratři odešli pást drobný dobytek svého otce v Šechemu; 13 a Isráel řekl k Josefovi: Zda tvoji bratři nepasou v Šechemu? Pojď, neboť tě k nim chci poslat. I řekl mu: Hle, já. 14 A řekl mu: Nuže, jdi, podívej se, zda se dobře vede tvým bratrům a zda se dobře vede drobnému dobytku, a přines mi zpět zprávu. I poslal ho z údolí Chevrónu; a přišel do Šechemu, 15 i zastihl ho jakýsi muž, když, hle, bloudil v poli; i otázal se ho ten muž výrokem: Co hledáš? 16 I řekl: Já hledám své bratry, oznam mi, prosím, kde oni pasou. 17 A ten muž řekl: Vzdálili se odtud, neboť jsem je uslyšel pravit: Pojďme do Dóthajnu. Josef tedy odešel za svými bratry a v Dóthajnu je našel. 18 I uviděli ho z daleka a dříve než se k nim mohl přiblížit, a zosnovali na něho úklad k jeho usmrcení. 19 A řekli si navzájem: Hle, přichází tento odborník na sny; 20 nuže nyní pojďte a můžeme ho zabít a hodit ho v jednu z cisteren a řekneme: Sežrala ho zlá zvěř, i budeme vidět, čím budou jeho sny. 21 Ale uslyšel to Reúvén a vyprostil ho z jejich ruky, neboť řekl: Neubíjeme žití! 22 A Reúvén k nim řekl (za účelem jeho vyproštění z jejich ruky k jeho přivedení zpět k svému otci): Nesmíte prolévat krve; hod'te ho do této cisterny, jež je v pustině, ale ruku na něho nesmíte vztáhnout. 23 A jak Josef k svým bratrům přišel, stalo se, že Josefa svlékli z té tuniky, z té tuniky s dlouhými rukávy, jež byla na něm, 24 a vzali ho a hodili ho do té cisterny; a ta cisterna byla prázdná, vody v ní nebylo. 25 A usedli k pojedení chleba; i pozvedli svoje oči a uviděli, že hle, z Gileádu přichází karavana Jišmáélím a jejich velbloudi nesoucí vonná koření a balzám a ladanum, ubírajíce se dopravit to dolů do Egypta. 26 A Júdá k svým bratrům řekl: Co za užitek, když svého bratra budeme zabíjet a zatajíme jeho krev? 27 Pojďte a můžeme ho prodat Jišmáélím a nechť na něm není naše ruka, vždyť on je náš bratr, naše maso. A jeho bratři uposlechli. 28 A mimo se brali Midjáním, obchodníci, i vytáhli a vyzvedli Josefa z té cisterny a prodali Josefa Jišmáélím za dvacet šeklů stříbra, i zavedli Josefa do Egypta. 29 A Reúvén se vrátil k té cisterně, a hle, Josefa v cisterně nebylo; i roztrhl svá roucha 30 a vrátil se k svým bratrům a řekl: Ten malý - není ho, a já - kam já půjdu? 31 I vzali Josefovu tuniku a porazili chlupatce z koz a namočili tu tuniku v krvi, 32 i odeslali a dali zanést tu tuniku s dlouhými rukávy k svému otci se vzkazem: Tuto jsme našli, zjisti, prosím, zda to je tunika tvého syna čili nic. 33 I prohlédl ji a řekl: Tunika mého syna! Sežrala ho zlá zvěř - nepochybně byl Josef na kusy rozerván! 34 A Jákob roztrhl své šatstvo a na svá bedra vzal pytlou a projevoval zármutek nad svým synem mnoho dní. 35 I povstali všichni jeho synové a všechny jeho dcery k jeho utěšování, ale odmítal dát se potěšit a říkal: Neboť k svému synu truchliv budu sestupovat do seólu. Tak ho jeho otec oplakával. 36 A ti Midjáním ho do Egypta prodali Pótifarovi, dvořanu faraonovu, veliteli osobní stráže.

Genesis 38

1 A v oné době se stalo, že Júdá sestoupil z blízkosti svých bratrů a odbočil k muži, Adullámímu, jehož jméno bylo Chirá; 2 a tam Júdá uviděl dceru muže, Kenaaniho, jehož jméno bylo Šúa, i pojal ji a vešel k ní, 3 i otěhotněla a porodila syna, i nazval jeho jméno Ér. 4 A ještě otěhotněla a porodila syna, i nazvala jeho jméno Ónán. 5 A ještě dále porodila syna, i nazvala jeho jméno Šélá; a když ho porodila, byl v Chezivu. 6 A Júdá vzal Érov, svému prvorozenému, ženu, jejíž jméno bylo Támár. 7 Ale Ér, Júdův prvorozený, se stal v očích Jehovových zlým a Jehova ho usmrtil. 8 A Júdá řekl Ónánovi: Vejdi k ženě svého bratra a splň jí švagrovskou povinnost a vzbud' símě svému bratru. 9 Ale Ónán věděl, že to símě nebude patřit jemu, i stávalo se, kdykoli vešel k ženě svého bratra, že je zmařil vypuštěním k zemi, aby nedal semene svému bratru. 10 A co činil, bylo v očích Jehovových zlé, i usmrtil i jeho. 11 A Júdá Támáře, své snaše, řekl: Obývej jako vdova dům svého otce, dokud Šélá, můj syn, bude dorůstat; neboť si řekl: Aby nemusel umřít i on, jako jeho bratři. A Támár odešla a jala se obývat dům svého otce. 12 A dni přibývaly a dcera Šúova, žena Júdova, umřela; a když Júdá nabyl útěchy, vystoupil k střihačům svých ovcí do Timny, on a jeho přítel Chirá, Adullámí. 13 A Támáře byla podána zpráva výrokem: Hle, tvůj tchán vystupuje do Timny stříhat své ovce. 14 I složila ze sebe roucha svého vdovství a zastřela se závojem a přestrojila se, i usedla u vchodu do Énajim, jež je na cestě do Timny; byla totiž shledala, že Šélá dorostl a ona mu nebyla dána za ženu. 15 A Júdá ji uviděl a považoval ji za nevěstku, neboť byla zastřela svou tvář; 16 i odbočil k ní na cestu a řekl: Nuže, prosím, nechť k tobě mohu vjít; nepoznal totiž, že ona je jeho snacha. A řekla: Co mi chceš dát, když ke mně chceš vejít? 17 I řekl: Já chci poslat kůzle ze stáda. A řekla: Zdali chceš dát zálohu, než je pošleš? 18 I řekl: Co má být zálohou, již ti mám dát? A řekla: Tvůj pečetní prsten a tvůj řetízek a tvá hůl, jež je v tvé ruce. I dal jí a vešel k ní a otěhotněla od něho; 19 a vstala a odešla a složila ze sebe závoj a oblékla se v roucha svého vdovství. 20 A Júdá v ruce svého přítele, Adullámího, poslal kůzle k vyzvednutí zálohy z ruky té ženy, a le nenašel ji; 21 i jal se dotazovat mužů jejího místa výrokem: Kde je ona chrámová smilnice, jež byla v Énajim na cestě? A řekli: Zde se chrámová smilnice nevyskytla. 22 I vrátil se k Júdovi a řekl: Nenašel jsem ji, a i muži toho místa řekli: Chrámová smilnice se nevyskytla.

23 A Júdá řekl: Může si to nechat, abychom nebyli k hanbě; hle, poslal jsem toto kúzle, a le tys ji nenašel. 24 A asi za tři měsíce se stalo, že byla Júдови podána zpráva výrokem: Támár, tvá snacha, se dopustila smilstva, a hle, je ze smilstev i těhotná. A Júdá řekl: Vyvedte ji, neboť musí být upálena. 25 Když ona byla vyváděna, poslala ona k svému tchánu s výrokem: Já jsem těhotná od muže, jemuž patří tyto věci. A vzkázala: Zjisti, prosím, komu patří tyto věci: to pečutíčko a ten řetízek a ta hůl. 26 A Júdá se podíval a řekl: Je spravedlivější než já, vždyť přece jsem ji nedal Šélovi, svému synu, za ženu. A dále ji již nepoznával. 27 A v čas jejího porodu se stalo, že hle, v jejím lůně dvojčata; 28 a při jejím porodu se stalo, že jeden vystrčil ruku a porodní bába vzala a na jeho ruku uvázala šarlatovou nit s výrokem: Tento vyjde první. 29 A jak svou ruku vtahoval zpět, stalo se, že vyšel jeho bratr; i řekla: Jak jsi prorazil? Proražení na tebe! A nazval i jeho jméno Perek. 30 Potom vyšel jeho bratr, na jehož ruce byla ta šarlatová nit, a jeho jméno nazval i Zarách.

Genesis 39

1 A Josef byl dopraven dolů do Egypta a z ruky Jišmaélím, kteří ho tam dolů dopravili, ho koupil Pótifar, dvořan faraonův, velitel osobní stráže, Egyptůan. 2 A s Josefem byl Jehova, i stal se mužem působícím prospěch; a byl v domě svého pána, Egyptůana. 3 A jeho pán shledal, že s ním je Jehova, a vše, co on konal, činil Jehova prospěšným v jeho ruce. 4 A Josef našel v jeho očích přízeň a obsluhoval ho, i ustanovil ho nad svým domem a vše, co měl, svěřil v jeho ruku. 5 A od té doby, co ho ustanovil ve svém domě a nade vším, co měl, bylo tak, že Jehova domu toho Egyptůana pro Josefa požehnal, i bylo Jehovovo požehnaní ve všem, co měl, v domě i v poli. 6 A ponechal vše, co mu patřilo, v ruce Josefově a o nic se při něm nestaral, leda o chléb, ježž on jídal. A Josef byl krásný zjevem a krásný vzhledem; 7 a po těchto věcech se stalo, že k Josefovi se žena jeho pána jala pozvedat své oči a říkat: Ulehni se mnou. 8 I odmítal a k ženě svého pána říkal: Hle, můj pán při mně neví, co je v jeho domě, a vše, co má, svěřil v mou ruku; 9 v tomto domě není většího než já a z mé pravomoci nevyňal nic kromě tebe, protože ty jsi jeho žena; i jak bych mohl spáchat toto veliké zlo, takže bych zhřešil vůči Bohu! 10 A za jejího mluvení k Josefovi den po dni bylo tak, že na ni neuposlechl stran ulehnutí vedle ní, stran setrvání s ní. 11 A za jednoho takového dne se stalo, že vešel do domu vykonat svou povinnost, a nikoho z mužů domu tam, v domě, nebylo; 12 i chytila ho za jeho roucho s výrokem: Ulehni se mnou. I nechal své roucho v její ruce a prchl a vyšel ven. 13 A jak uviděla, že své roucho nechal v její ruce a prchl ven, stalo se, 14 že povolala muže svého domu a pronesla k nim výrok: Vizte, přivedl nám jakéhosi Hebrea na posměch z nás - přišel ke mně ulehnout se mnou, i vzkřikla jsem silným hlasem, 15 a jak uslyšel, že jsem zvýšila svůj hlas a vzkřikla, stalo se, že nechal své roucho vedle mne a prchl a vyšel ven. 16 A uložila jeho roucho, do příchodu jeho pána do svého domu, vedle sebe 17 a promluvila k němu podle těchto slov výrokem: Ten hebrejský nevolník, jehož jsi nám přivedl, ke mně přišel na posměch ze mne, 18 ale za mého zvýšení mého hlasu, neboť jsem vzkřikla, se stalo, že nechal své roucho vedle mne a prchl ven. 19 A jak uslyšel jeho pán slova své ženy, jež k němu promluvila výrokem: Podle těchto slov mi učinil tvůj nevolník, se stalo, že vzplanul jeho hněv; 20 a Josefův pán ho vzal a vsadil ho do věže, místa, kde byli věznění věžňové krále, i byl tam, ve věži. 21 Ale s Josefem byl Jehova a obrátil k němu milosrdenství, i vložil svou přízeň v oči velitele věže 22 a velitel věže v ruku Josefovu svěřil všechny vězně, kteří ve věži byli, a vykonavatelem všeho, co tam vykonávali, se stal on. 23 A velitel věže nehleděl vůbec na nic v jeho ruce, neboť s ním byl Jehova a vše, co on vykonával, činil Jehova prospěšným.

Genesis 40

1 A po těchto věcech se stalo, že číšník krále Egypta a jeho pekař se provinili vůči svému pánu, vůči králi Egypta; 2 a farao se na své dva dvořany, na představeného číšníku a na představeného pekařů, rozzlobil 3 a dal je pod dozor domu velitele osobní stráže do věže, místa, kde byl vězněn Josef. 4 A velitel osobní stráže k nim Josefa přidělil, aby je obsluhoval, i byli pod dozorem řadu dní. 5 A oni oba dostali sen, každý svůj sen, v jedné noci, každý podle výkladu svého snu, číšník i pekař, kteří patřili králi Egypta, kteří byli věznění ve věži. 6 A Josef k nim za jitra přišel a uviděl je, a hle je - mračili se. 7 I otázal se faraonových dvořanů, kteří s ním byli pod dozorem domu jeho pána, výrokem: Proč jsou dnes vaše tváře mrzuté? 8 A řekli k němu: Dostali jsme sen a není schopného vyložit jej. A Josef k nim řekl: Zda nepřísluší výklady Bohu? Nuže, vyrozprávějte mi. 9 I vyrozprávěl Josefovi svůj sen představený číšníku a řekl mu: V mém snu bylo, že hle, před mou tváří vinná réva 10 a na té vinné révě tři výhonky, a ona jakoby pučela, její květ vzešel, její trsy vytvořily zralé hrozny. 11 A v mé ruce byla faraonova číše, i vzal jsem ty hrozny a vytlačil jsem je do faraonovy číše a tu číši jsem dal na faraonovu dlaň. 12 A Josef mu řekl: Toto je jeho výklad: Ty tři výhonky - ony jsou tři dni; 13 ještě tři dni a farao bude pozvedat tvou hlavu a uvede tě zpět na tvé místo a budeš podávat faraonovu číši v jeho ruku podle dřívějšího pořádku, když jsi byl jeho číšníkem. 14 Jen kdybys mě podržel ve své paměti, až se ti dobře povede, a uskutečnil, prosím, při mně laskavost a chtěl mě připomenout faraonovi a pomoci mi ven z tohoto domu, 15 neboť jsem ze země Hebreů byl doslova ukraden a ani zde jsem nic neprovedl, proč by mě měli strčit v díru.

16 A když představený pekařů shledal, že dobře vyložil, řekl k Josefovi: I já ve svém snu - nuže, hle, na mé hlavě tři koše bílého chleba 17 a ve vrchním koši - ode všeho pokrmu faraonova, výrobky pekaře, a z toho koše z mé hlavy je žralo ptactvo. 18 A Josef odpověděl a řekl: Toto je jeho výklad: Ty tři koše - ony jsou tři dni; 19 ještě tři dni a farao bude pozvedat tvou hlavu z tebe a pověsí tě na dřevo, i bude ptactvo z tebe žrát tvé maso. 20 A v třetí den, den faraonova narození, se stalo, že uspořádal všem svým služebníkům hostinu a vprostřed svých služebníků pozvedl hlavu představeného číšníků a hlavu představeného pekařů; 21 i uvedl představeného číšníků zpět k jeho číšnictví, aby dával číši na faraonovu dlaň, 22 a představeného pekařů pověsil, podle toho, jak jim Josef podal výklad. 23 Ale představený číšníků si Josefa nepřipamatoval, nýbrž na něho zapomněl.

Genesis 41

1 A po uplynutí celých dvou let se stalo, že měl sen farao; a hle, stál nad řekou, 2 a hle, z té řeky vzházelo sedm krav, krásných vzhledem a tučného masa, i pásly se v rákosí. 3 A hle, za nimi z té řeky vzházelo dalších sedm krav, ošklivých vzhledem a hubeného masa, i stanuly vedle těch krav na břehu řeky; 4 a ty krávy ošklivé vzhledem a hubeného masa sežraly těch sedm krav krásných vzhledem a tučných. A farao procitl; 5 a usnul a dostal sen podruhé, a hle, na jednom stéble vzházelo sedm klasů, tučných a pěkných; 6 a hle, za nimi vyrůstalo sedm klasů tenkých a vysušených východním větrem, 7 a ty tenké klasy pohltily těch sedm klasů tučných a plných. A farao procitl - a hle, sen. 8 A za jitra se stalo, že jeho duch byl rozrušen, i poslal a dal zavolat všechny písaře Egypta a všechny jeho mudrce a vyrozprávěl jim farao své sny, i nebylo schopného vyložit je faraonovi. 9 Tu faraona oslovil představený číšníků výrokem: Já dnes musím připomenout svá provinění. 10 Farao se rozzlobil na své nevolníky a dal mě pod dozor domu velitele osobní stráže, mne a představeného pekařů; 11 a v jedné noci jsme dostali sen, já i on, každý podle výkladu svého snu jsme jej dostali. 12 A byl tam s námi hebrejský mladík, nevolník patřící veliteli osobní stráže, jemuž jsme je vyrozprávěli, i vyložil nám naše sny, každému podal výklad podle jeho snu; 13 a stalo se podle toho, jak nám výklad podal, tak se stalo: mne uvedli zpět na mé místo a jeho pověsili. 14 Tu farao poslal a dal Josefa zavolat; a vyvedli ho chvatně z díry, i oholil se a vyměnil své šatstvo a vešel k faraonovi; 15 a farao k Josefovi řekl: Dostal jsem sen a není schopného vyložit jej, ale o tobě jsem já uslyšel výrok, že umíš sen vyslechnout k jeho vyložení. 16 A Josef faraonovi odpověděl výrokem: Daleko ode mne - pokojem bude faraonovi odpovídat Bůh. 17 A farao k Josefovi promluvil: Ve svém snu jsem, hle, já stál na břehu řeky, 18 a hle, z té řeky vzházelo sedm krav tučného masa a krásných zjevem, i pásly se v rákosí. 19 A hle, za nimi vzházelo dalších sedm krav, ubohých a zjevem velmi ošklivých a bídného masa - v celé zemi Egypta jsem tak ošklivých neviděl. 20 A ty bídné a ošklivé krávy sežraly těch sedm prvních, tučných; 21 i vešly do jejich nitra, ale nepoznalo se, že do jejich nitra vešly, neboť jejich vzhled byl ošklivý jako na počátku; i procitl jsem. 22 A ve svém snu jsem viděl, že hle, na jednom stéble vzházelo sedm klasů, plných a pěkných; 23 a hle, za nimi vyrůstalo sedm klasů scvrklých, tenkých, vysušených východním větrem; 24 a ty tenké klasy pohltily těch sedm pěkných klasů. A promluvil jsem k písařům, ale nebylo, kdo by mi podal vysvětlení. 25 A Josef k faraonovi řekl: Faraonův sen - on je jeden: Bůh faraonovi oznámil, co se chystá činit. 26 Sedm pěkných krav - ony jsou sedm let, a sedm pěkných klasů - ony jsou sedm let; on je to jeden sen; 27 a těch sedm krav bídných a ošklivých, vzházejících za nimi - ony jsou sedm let, a těch sedm klasů bídných, východním větrem vysušených, bude sedm let hladu. 28 To je slovo, jež jsem k faraonovi promluvil: Bůh faraonovi ukázal, co se chystá činit. 29 Hle, přichází sedm let veliké hojnosti v celé zemi Egypta; 30 a po nich povstane sedm let hladu a veškerá ta hojnost bude v zemi Egypta zapomenuta a zemi zhubí hlad; 31 i nebude se z příčiny onoho hladu potom o té hojnosti vědět, neboť on bude velmi tíživý. 32 A stran opakování toho snu faraonovi dvakrát - protože ta věc je od Boha pevně určena a Bůh její uskutečnění urychluje. 33 A nyní nechť farao vyhlédá rozumného a moudrého muže a ustanovuje ho nad zemí Egypta - 34 nechť farao zařizuje, ať pověřuje pověřence nad zemí a v sedmi letech hojnosti vyhradí pětinu země Egypta, 35 a nechť shromažďují všechen pokrm z těchto přicházejících příznivých let a kupí zrní pod ruku faraonovu za pokrm ve městech a uchovají je 36 a ten pokrm se stane zásobou zemi na sedm let hladu, jež v zemi Egypta budou nastávat, i nebude země hladem ničena. 37 I byla ta řeč faraonovi i všem jeho služebníkům vhod 38 a farao k svým služebníkům řekl: Zda budeme umět najít muže jako tento, v němž je Boží Duch? 39 A k Josefovi farao řekl: Jelikož ti Bůh dal vědět všechno toto, není rozumného a moudrého jako ty. 40 Ty budeš nad mým domem a na tvůj rozkaz se bude chystat všechen můj lid; jen o trůn budu větší než ty. 41 A farao k Josefovi řekl: Viz, postavil jsem tě nad celou zemí Egypta. 42 A farao ze své ruky stáhl svůj prsten a dal jej na ruku Josefovu a oblékl ho v roucha z kmentu a na jeho šíji vložil řetěz ze zlata; 43 a dal ho vozit v druhém voze, jenž mu patřil, a před jeho tváří volali: Abréč. I postavil ho nad celou zemí Egypta. 44 A farao k Josefovi řekl: Já jsem farao a nikdo v celé zemi Egypta nebude moci pozvednout svou ruku a ni svou nohu bez tebe. 45 A farao nazval Josefovo jméno Cofnath-Paéneach a dal mu za ženu Asnath, dceru Pótífery, kněze v Ón u. I vyšel Josef na zem Egypta. 46 A při svém stanutí před tváří faraona, krále Egypta, byl Josef ve věku třiceti let. I vyšel Josef zpřed tváře faraonovy a prošel celou zemí Egypta. 47 A v sedmi letech hojnosti vynášela země po hrstech, 48 i shromažďovali všechen pokrm ze sedmi let, jež v zemi Egypta nastala, a snášeli pokrm v města; pokrm z polí města, jež byla kolkolem něho, snášeli doprostřed něho.

49 I nakupil Josef zrní jako písku moře, velmi mnoho, až přestali sčítat, neboť mu počtu nebylo. 50 A Josefovi se narodilo, dříve než přišel rok hladu, dvě synů, jež mu porodila Asnath, dcera Pótífery, kněze v Ónu; 51 a jméno prvorozeného nazval Josef Menaššé ... Protože mi Bůh dal zapomenout na všechnu mou námahu a na všechn dům mého otce. 52 A jméno druhého nazval Efrájim ... Protože mě Bůh v zemi mé bída učinil plodným. 53 A skončilo sedm let hojnosti, jež v zemi Egypta nastala, 54 a začalo podle toho, co řekl Josef, přicházet sedm let hladu. I byl ve všech zemích hlad, ale v celé zemi Egypta byl chléb, 55 a když celá země Egypta vyhladověla a lid se jal křičet na faraona o chléb, řekl faraon všem Egypt'anům: Jděte k Josefovi; co vám řekne, učiňte. 56 A na celé tváři země byl hlad; i otevřel Josef vše, v čem co bylo a jal se prodávat Egypt'anům obilí. A hlad se v zemi Egypta rozmohl; 57 a celá země přicházela do Egypta k Josefovi obilí nakupovat, neboť hlad se rozmohl na celé zemi.

Genesis 42

1 A Jákób se dověděl, že v Egyptě je obilí, i řekl Jákób svým synům: Nač na sebe vzájemně hledíte? 2 A řekl: Hle, uslyšel jsem, že v Egyptě je obilí; sestupte tam a nakupte nám obilí odtamtud, ať zůstáváme naživu a neumíráme. 3 I sestoupilo deset Josefových bratrů nakoupit zrní z Egypta; 4 ale Benjámina, Josefova bratra, Jákób s jeho bratry nepustil, neboť si řekl: Aby ho nepotkávala nehoda. 5 I přišli Isráělovi synové nakoupit obilí vprostřed přicházejících, neboť v zemi Kenáanu byl hlad. 6 A Josef - on byl vladařem nad zemí, on, jenž prodával obilí všemu lidu země. Josefovi bratři tedy přišli a poklonili se mu, obličej k zemi; 7 a když Josef své bratry uviděl, poznal je, ale neznal se k nim, i mluvil s nimi tvrdě a řekl k nim: Odkud jste přišli? I řekli: Ze země Kenáanu, nakoupit pokrmu. 8 I poznal Josef své bratry, ale oni ho nepoznali. 9 A Josef si připomněl sny, jež o nich dostal, i řekl k nim: Vy jste vyzvědači, přišli jste se podívat na nahotu země. 10 I řekli k němu: Ne, můj pane, nýbrž tvoji nevolníci přišli nakoupit pokrmu. 11 My všichni jsme synové jednoho muže, my... poctivci jsme my, tvoji nevolníci nejsou vyzvědači. 12 I řekl k nim: Ne, nýbrž jste se přišli podívat na nahotu země. 13 A řekli: Tvých nevolníků bylo dvanáct bratrů; my jsme synové jednoho muže v zemi Kenáanu, a hle, nejmladší je dnes s otcem, a jeden - není ho. 14 A Josef k nim řekl: To je ono, co jsem k vám promluvil výrokem: Vy jste vyzvědači. 15 Tímto musíte být podrobeni zkoušce: při životě faraona, budete-li moci odtud vyjít, leč při příchodu vašeho nejmladšího bratra sem! 16 Pošlete jednoho z vás, ať vašeho bratra může přivést, a vy budete uvězněni, i budou vaše slova podrobována zkoušce, zda je při vás pravda, a ne-li, při životě faraona, že jste vy vyzvědači. 17 I dal je všechny spolu na tři dni pod dozor. 18 A v třetí den k nim Josef řekl: Učiňte toto a zůstaňte naživu; já se bojím Boha. 19 Jste-li vy poctivci, bude jeden váš bratr spoutaný v domě vašeho dozoru a vy jděte, dopravte obilí vzhledem ke hladovění vašich domů, 20 a vašeho nejmladšího bratra musíte dopravit ke mně, i budou vaše slova ověřena a nebudete muset umřít. A učinili tak; 21 a říkali si navzájem: Zajisté jsme my vinni vůči našemu bratru, jehož duše úzkost jsme zpozorovali při jeho volání k nám o smilování, ale neuposlechli jsme; proto tato úzkost přišla na nás. 22 A Reúvén jim odpověděl výrokem: Zda jsem k vám nepronesl výrok: Nesmíte hřešit proti tomu malému? Ale neuposlechli jste - a věru se jeho krev, hle, požaduje. 23 A oni nevěděli, že Josef rozumí, neboť mezi nimi byl tlumočník, 24 i odvrátil se zpřed nich a zaplakal. A když k nim přišel zpět, promluvil k nim; a vzal z jejich blízkosti Šimeóna a před jejich očima ho spoutal. 25 A Josef rozkázal, aby jejich nádoby naplnili zrním, a vrátit jim jejich peníze, každému do jeho pytle, a dát jim stravu na cestu; i učinili jim tak. 26 I naložili své obilí na své osly a odebrali se odtamtud. 27 A když jeden v hostinci svůj pytel otevřel k dání obroku svému oslu, uviděl své peníze, a hle, ony byly v otvoru jeho vaku. 28 I řekl k svým bratrům: Mé peníze byly vráceny, a věru, hle, jsou v mém vaku. I zastavilo se jejich srdce a se strachem se obraceli k sobě navzájem, i výrokem: Co nám toto Bůh učinil? 29 I přišli k Jákóbovi, svému otci, do země Kenáanu a oznámili mu všechny své příhody výrokem: 30 Ten muž, pán té země, s námi mluvil tvrdě a pokládal nás za vyzvědače v té zemi; 31 i řekli jsme k němu: My jsme poctivci, nejsme vyzvědači, 32 bylo nás dvanáct bratrů, synů našeho otce; jeden - není ho, a nejmladší je dnes s naším otcem v zemi Kenáanu. 33 A ten muž, pán té země, k nám řekl: Tímto budu moci poznat, že vy jste poctivci: jednoho z vašich bratrů nechejte u mne a vzhledem ke hladovění vašich domů si naberte a jděte, 34 ale svého nejmladšího bratra ke mně dopravte, i budu moci poznat, že vy nejste vyzvědači, že jste vy poctivci. Budu vám moci odevzdat vašeho bratra a budete smět obcházet zem. 35 A když oni vyprazdňovali své pytle, stalo se, že hle, každý měl ve svém pytli uzlík svých peněz, i uviděli uzlíky svých peněz, oni i jejich otec, a ulekli se. 36 A Jákób, jejich otec, k nim řekl: Mne jste připravili o děti; Josef - není ho, a Šimeón - není ho, a Benjámina chcete vzít! Všechny tyto věci jsou proti mně! 37 A Reúvén k svému otci pronesl výrok: Můžeš usmrtit dva mé syny, nebudu-li ho moci dopravit ho k tobě; svěř ho na mou ruku a já ho k tobě musím přivést zpět. 38 I řekl: Můj syn s vámi nebude sestupovat; vždyť jeho bratr je mrtev a zbyl on sám, a potká-li ho na cestě, kterou půjdete, nehoda, sešlete mé šediny do šedolu v zármutku.

Genesis 43

1 Ale hlad v zemi byl tíživý, 2 a jak dojedli obilí, jež dopravili z Egypta, stalo se, že k nim jejich otec řekl: Jděte zase, nakupte nám trochu pokrmu. 3 A Júdá k němu pronesl výrok: Ten muž k nám velmi důrazně prohlásil výrokem: Nebudete vidět mou tvář, leč s vámi bude váš bratr. 4 Jsi-li ochoten propustit našeho bratra s námi, chceme sestoupit a pokrmu ti nakoupit, 5 avšak nejsi-li ochoten ho propustit, nebudeme sestupovat, protože ten muž k nám řekl: nebudete vidět mou tvář, leč s vámi bude váš bratr. 6 A Isráel řekl: Proč jste mi učinili zle prozrazením tomu muži, že ještě máte bratra? 7 I řekli: Ten muž se na nás a na naši rodinu podrobně dotazoval výrokem: Zda je ještě živ váš otec? zda máte bratra? I podali jsme mu zprávu podle smyslu těchto slov. Zda jsme vůbec mohli vědět, že bude říkat: Dopravte svého bratra dolů? 8 A Júdá k Isráelovi, svému otci, řekl: Pošli toho hochu se mnou, i budeme moci vstát a jít, ať zůstáváme i my i ty i naše drobotina naživu a neumíráme. 9 Já budu za něho ručit, budeš ho moci požadovat z mé ruky; jestliže ho k tobě nedopravím, abych ho mohl před tvou tvář postavit; pak budu vůči tobě po všechny dni vinen hříchem. 10 Vždyť kdybychom nebyli otáleli, věru bychom se nyní již dvakrát byli vrátili. 11 A Isráel, jejich otec, k nim řekl: Je-li tedy tomu tak, učíte toto: naberte ve své nádoby z nejlepšího výnosu země a tomu muži dolů zanechte dar: trochu balzámu a trochu medu, vonného koření a ladana, pistaciových ořechů a mandlí. 12 A vezměte ve svou ruku dvoje peníze, a ty peníze vrácené v otvoru vašich vaků ve své ruce vraťte, snad to byl omyl. 13 A svého bratra vezměte a vstaňte, jděte zase k tomu muži; 14 a BŮH, Všemocný, kéž vám dává slitování před tváří toho muže, ať vám propustí vašeho druhého bratra i Benjámina. A já, když budu o děti připraven, budu o děti připraven. 15 I vzali ti muži onen dar a dvoje peníze vzali v svou ruku, i Benjámina, a vstali a sestoupili do Egypta a stanuli před tváří Josefovou. 16 A Josef Benjámina s nimi uviděl, i řekl tomu, jenž byl nad jeho domem: Uved' ty muže do domu a zabij zabíjačku a připrav, neboť ti muži budou o polednách jíst se mnou. 17 A ten muž učinil podle toho, co Josef řekl, i uvedl ten muž ty muže do Josefova domu. 18 A ti muži se ulekli, že byli uvedeni v Josefův dům, a řekli si: My jsme sem uváděni pro ty peníze vrátivší se prve v naše vaky, aby se mohli na nás sesypat a na nás se vrhnout a vzít nás za nevolníky i s našimi osly. 19 I přiblížili se k tomu muži, jenž byl nad Josefovým domem, a u vchodu do domu k němu promluvili 20 a řekli: Prosím, můj pane, dovolili jsme si prve sestoupit k nakoupení pokrmu, 21 a když jsme přišli do hostince, stalo se, že jsme otevřeli své vaky, a hle, peníze každého v otvoru jeho vaku, naše peníze ve své váze; i přinesli jsme je ve své ruce zpět 22 a donesli jsme dolů ve své ruce další peníze k nakoupení pokrmu. Kdo naše peníze v naše vaky vložil, nevíme. 23 I řekl: Pokoj vám, nemusíte se bát; váš Bůh a Bůh vašeho otce dal poklad ve vaše vaky. Vaše peníze ke mně došly. A vyvedl k nim Šimeóna; 24 a ten muž uvedl ty muže do Josefova domu a dal jim vodu, i umyli své nohy, a jejich oslům dal obrok. 25 A do Josefova příchodu o polednách připravili ten dar, neboť uslyšeli, že tam budou jíst chléb. 26 A když Josef přišel do domu, přinesli mu do domu dar, jenž byl v jejich ruce, i poklonili se mu k zemi. 27 I otázal se, zda se mají dobře, a řekl: Zda se má dobře váš otec, stařec, o němž jste promluvili? Zda on ještě žije? 28 A řekli: Tvému nevolníku, našemu otci, se vede dobře; on ještě žije. A schýlili hlavy a poklonili se. 29 I pozvedl své oči a uviděl Benjámina, svého bratra, syna své matky, a řekl: Zda je toto váš nejmladší bratr, o němž jste ke mně promluvili? A řekl: Nechť je ti Bůh přízniv, můj synu. 30 A Josef se spěšně - neboť se nad jeho bratrem vznítily jeho niterné city - jal hledat, kde by si mohl poplakat, i vešel do pokoje a poplakal si tam; 31 a umyl svou tvář a vyšel, i ovládl se a řekl: Předkládejte chléb! 32 I jali se předkládat jemu zvláště a jim zvláště a Egyptanům jedoucím s ním zvláště, neboť Egyptané nemohou jíst chléb s Hebrei, neboť ona věc je Egyptanům ošklivostí. 33 A seděli před jeho tváří, prvorozený podle svého prvorozenství a mladší podle svého mládí, i hleděli ti muži udiveně jeden na druhého. 34 A nosili k nim porce z blízkosti jeho tváře a Benjáminova porce byla pětkrát hojnější než porce jich všech. I pili a opojili se s ním.

Genesis 44

1 A tomu, jenž byl nad jeho domem, rozkázal výrokem: Naplň vaky těch mužů pokrmem podle toho, co mohou unést, a peníze každého vlož v otvor jeho vaku, 2 a v otvor vaku nejmladšího musíš vložit můj pohár, ten pohár ze stříbra, a peníze za jeho obilí. I učinil podle Josefových slov, jež vyslovil. 3 Když se ráno rozsvětlo, byli ti muži propuštěni, oni i jejich oslové; 4 když oni opustili město, - nedošli daleko, - řekl Josef tomu, jenž byl nad jeho domem: Vstaň, vyraz za těmi muži, a až je dostihneš, musíš k nim říci: Proč jste za dobro zaplatili zlem? 5 Zda toto není to, z čeho můj pán pije? A on z něho přece věští! Tím, co jste učinili, jste se zachovali zle! 6 I dostihl je a vyslovil k nim tato slova; 7 i řekli k němu: Proč můj pán mluví podle těchto slov? Daleko je tvým nevolníkům od jednání podle tohoto slova! 8 Hle, peníze, jež jsme našli v otvoru svých vaků, jsme k tobě ze země Kenáanu přinesli zpět, i jak bychom kradli z domu tvého pána stříbro nebo zlato? 9 U koho z tvých nevolníků se bude moci najít, ať umře, a i my budeme nevolníky tvému pánu. 10 I řekl: Také to nyní tak bude, podle vašich slov: U koho se bude moci najít, bude mi nevolníkem, a vy budete nevinni. 11 I složili spěšně každý svůj vak na zem a otevřeli každý svůj vak, 12 i jal se prohledávat - začal u nejstaršího a dokončil u nejmladšího, a pohár se našel ve vaku Benjáminově. 13 I roztrhli své šatstvo a každý naložil na svého osla a vrátili se do města. 14 I vešel Júdá a jeho bratři do Josefova domu, a on tam ještě byl. A padli před jeho tváří k zemi

15 a Josef jim řekl: Co je toto za čin, jež jste učinili? Zda jste nevěděli, že muž, jenž je jako já, přece umí věštit? 16 A Júdá řekl: Co máme říci mému pánu? Co máme promluvit a čím se máme ospravedlnit? Bůh našel vinu tvých nevolníků; hle, my - nevolníci našemu pánu, i my i ten, v jehož ruce se ten pohár našel. 17 I řekl: Daleko mi je od takového jednání. Ten muž, v jehož ruce se ten pohár našel, on mi bude nevolníkem a vy v pokoji vystupte k svému otci. 18 I přiblížil se k němu Júdá a řekl: Prosim, můj pane, dovol, nechť tvůj nevolník smí vyslovit slovo v uši mého pána a nechť na tvého nevolníka neplane tvůj hněv, vždyť kdo je podoběn tobě, je jako farao. 19 Můj pán se svých nevolníků otázal výrokem: Zda máte otce nebo bratra? 20 I řekli jsme k mému pánu: Máme otce, starce, a dítě jeho stáří, nejmladšího, jehož bratr umřel, a on zůstal sám po své matce a jeho otec ho miluje. 21 I řekl jsi k svým nevolníkům: dopravte ho dolů ke mně, ať na něho mohu upřít své oko. 22 I řekli jsme k mému pánu: Ten hoch nemůže svého otce opustit, a opustí-li svého otce, on umře. 23 A řekl jsi k svým nevolníkům: Jestliže váš nejmladší bratr s vámi nebude sestupovat, nebudete více vidět mou tvář. 24 A když jsme vystoupili k tvému nevolníku, mému otci, stalo se, že jsme mu slova mého pána oznámili. 25 A když náš otec řekl: Jděte zase, nakupte nám trochu pokrmu, 26 řekli jsme: Nemůžeme sestoupit; bude-li s námi náš nejmladší bratr, pak sestoupíme, protože nemůžeme uvidět tvář toho muže, jestliže jeho, našeho nejmladšího bratra, s námi nebude. 27 A tvůj nevolník, můj otec, k nám řekl: Vy víte, že mi má žena porodila dva, 28 a jeden z mé blízkosti odešel, i řekl jsem: ano, nepochybně byl na kusy rozerván, a doposud jsem ho neviděl, 29 a vezmete-li z blízkosti mé tváře i tohoto a potká ho nehoda, sešlete mé šediny do šeólu v neštěstí. 30 A nyní: za mého příchodu k tvému nevolníku, mému otci, jestliže ten hoch - nebude ho s námi, a jeho žití je spjato s jeho žitím, 31 a když uvidí, že toho hochu není, stane se, že umře, a tvoji nevolníci sešlou šediny tvého nevolníka, našeho otce, do šeólu v zármutku, 32 neboť tvůj nevolník se za toho hochu před mým otcem zaručil výrokem: Nebudu-li moci dopravit ho k tobě, pak budu vůči svému otci po všechny dni vinen hříchem. 33 Nyní tedy nechť, prosím, smí zůstat tvůj nevolník místo toho hochu nevolníkem mému pánu a ten hoch nechť smí vystoupit se svými bratry. 34 Vždyť jak bych mohl vystoupit k svému otci a ten hoch - nebylo by ho se mnou? Abych nemusel hledět na neštěstí, jež by mého otce postihovalo!

Genesis 45

1 Tu se Josef nedokázal vůči všem před ním stojícím ovládnout, i zvolal: Vyved'te všechny lidi zpřed mne! A když se Josef dával svým bratrům poznat, nezůstalo s ním nikoho. 2 I dal se do hlasitého pláče, a uslyšeli to Egypťané a uslyšel to faraonův dům. 3 A Josef k svým bratrům řekl: Já jsem Josef - zda ještě je živ můj otec? A jeho bratři mu nedokázali odpovědět, neboť jim byli ohromeni. 4 A Josef k svým bratrům řekl: Nuže, přiblížte se ke mně. I přiblížili se, a řekl: Já jsem Josef, váš bratr, já, jehož jste prodali do Egypta. 5 A nyní se nemusíte rmoutit a ve vašich očích nemusí planout, že jste mě sem prodali, neboť mě Bůh před vámi poslal k záchraně života. 6 Teď totiž je po dvě léta uvnitř země hlad a ještě bude pět let, co nebude orby ani žně, 7 a Bůh mě před vámi poslal opatřit vám na zemi zbytek a zachovat vám život velikým vysvobozením. 8 Nuže tedy ne vy jste mě sem poslali, nýbrž Bůh, a určil mě faraonovi za otce a celému jeho domu za pána a vládce v celé zemi Egypta. 9 Pospěšte a vystupte k mému otci a řekněte k němu: Takto řekl tvůj syn Josef: Bůh mě určil za pána celému Egyptu, sestup ke mně, nechť nemeškáš, 10 i budeš bydlet v zemi Góšen a budeš mi nablízku, ty i tvé děti a děti tvých dětí i tvůj drobný dobytek a tvůj skot a vše, co ti patří, 11 a budu tě tam žít, - neboť ještě bude pět let hladu, - abys nemusel zchudnout ty a tvůj dům a vše, co ti patří. 12 A hle, vaše oči vidí, i oči mého bratra Benjámina, že jsou to má ústa, jež k vám mluví; 13 i musíte vyličít mému otci všechnu mou slávu v Egyptě a vše, co jste uviděli, a pospíšíť a dopravit mého otce sem dolů. 14 I padl na krk Benjámina, svého bratra, a rozplakal se; i Benjámín se rozplakal na jeho krku. 15 A zlíbal všechny své bratry a plakal nad nimi; a potom se s ním jeho bratři jali hovořit. 16 A zprávu o tom bylo slyšet v domě faraonově výrokem: Přišli Josefovi bratři; i byla faraonovi i jeho služebníkům vítána. 17 A farao k Josefovi řekl: Řekni svým bratrům: Učiňte toto: Naložte na své zvířectvo a jděte, vstupte do země Kenáanu, 18 a vezměte svého otce a své domácnost a přijďte ke mně, i chci vám dát bohatství země Egypta, i jezte tuk země. 19 A ty jsi pověřen rozkazem: Učiňte toto: Vezměte si ze země Egypta vozy pro vaši drobotinu a pro vaše ženy, a vysaďte svého otce a přijďte. 20 A nechť vaše oko nemá lítosti nad vašimi věcmi, vždyť bohatství celé země Egypta - ono připadne vám. 21 A synové Isráelovi tak učinili a Josef jim dal podle slova faraonova vozy a dal jim výživu na cestu. 22 A jim všem, každému, dal šatstvo na střídání, ale Benjámínovi dal tři sta šeklů stříbra a patero šatstvo na střídání. 23 A svému otci poslal toto: deset oslů s nákladem z bohatství Egypta a deset oslic nesoucích zrní a chléb, a stravu jeho otci na cestu. 24 I propustil své bratry, i odešli; a řekl k nim: Nesmíte se na cestě hněvat. 25 I vystoupili z Egypta a přišli v zem Kenáanu k Jákóbovi, svému otci, 26 a podali mu zprávu výrokem: Josef ještě žije, a že on je vládcem v celé zemi Egypta. A jeho srdce ochablo, neboť jim neuvěřil, 27 i vyslovili k němu všechna Josefova slova, jež vyslovil k nim. Ale když uviděl vozy, jež Josef poslal k jeho přivezení, ožil duch Jákóba, jejich otce; 28 i řekl Isráel: Dosti - Josef, můj syn, ještě žije; půjdu a budu ho vidět dříve než budu umírat.

Genesis 46

1 I vydal se na cestu Izráel a vše, co mu patřilo, a přibyl do Beér-ševy, i obětoval Bohu svého otce Isáka oběti. 2 A Bůh promluvil k Jákobovi ve viděních noci a řekl: Jákóbe, Jákóbe! I řekl: Hle, já. 3 A řekl: Já jsem BŮH, Bůh tvého otce; nemusíš mít strach ze sestoupení do Egypta, protože tam tě chci ustanovit velikým národem. 4 Já do Egypta budu sestupovat s tebou a já tě jistě budu i vyvádět, a Josef bude klást svou ruku na tvé oči. 5 A Jákob z Beér-ševy vstal a synové Izráelovi vysadili Jákoba, svého otce, i svou drobotinu a své ženy, do vozů, jež farao poslal k jeho přivezení. 6 I vzali svá stáda a své jmění, jehož v zemi Kenáanu nabyli, a přibyli do Egypta, Jákob a všechno jeho símě s ním, 7 jeho synové a synové jeho synů s ním, jeho dcery a dcery jeho synů - ano, všechno své símě přivedl s sebou do Egypta. 8 A toto jsou jména synů Izráelových přicházejících do Egypta: Jákob a jeho synové: prvorozený Jákoba Reúvén; 9 a synové Reuvéna: Chanóch a Pallú a Checrón a Karmí. 10 A synové Šimeóna: Jemúel a Jámín a Óhad a Jáchín a Cóchar a Šaúl, syn Kenáaňanky. 11 A synové Léviho: Geršón, Keháth a Merári. 12 A synové Júdy: Ér a Ónán a Šélá a Perc a Zárach, ale Ér a Ónán v zemi Kenáanu umřeli. A synové Perece byli: Checrón a Chámúl. 13 A synové Jissáschára: Tóla a Puvvá a Jóv a Šimrón. 14 A synové Zevulúna: Sered a Ělón a Jachleél. 15 Toto jsou synové Léy, jež Jákobovi porodila v Paddan-Arámu; i Dínu, jeho dceru. Všech duší jeho synů a jeho dcer bylo třicet a tři. 16 A synové Gáda: Cifjón a Chaggi, Šúni a Ecbón, Éri a Aródí a Are-éli. 17 A synové Ašéra: Jimná a Jišvá a Jišví a Bería a Serách, jejich sestra. A synové Berie: Chever a Malkiél. 18 Toto jsou synové Zilpy, již dal Láván Léee, své dceři, i porodila tyto Jákobovi, šestnáct duší. 19 Synové Ráchél, ženy Jákobovy: Josef a Benjámín. 20 A Josefovi se v zemi Egypta narodilo, co mu porodila Asnath, dcera Pótifery, kněze v Ónu, Menaššéa a Efrájima. 21 A synové Benjámína: Belá a Becher a Ašbél, Géra a Naamán, Échí a Róš, Muppím a Chuppím a Árd. 22 Toto jsou synové Ráchél, jež porodila Jákobovi, všech duší čtrnáct. 23 A synové Dána: Chuším. 24 A synové Naftáliho: Jachceél a Gúni a Jécer a Šillém. 25 Toto jsou synové Bilhy, již dal Láván Ráchél, své dceři, i porodila tyto Jákobovi, všech duší sedm. 26 Všech duší přicházejících Jákobovi do Egypta, pocházejících z jeho bedra, kromě žen Jákobových synů, všech duší bylo sedesát a šest, 27 a synové Josefovi, již se mu narodili v Egyptě, duše dvě; všech duší domu Jákobova, přicházejících do Egypta, bylo sedmdesát. 28 I poslal před sebou k Josefovi Júdu k zavedení do Góšenu před ním, i přibyli do země Góšenu. 29 A Josef zapřáhl v svůj kočár a vystoupil vstříc Izráelovi, svému otci, do Góšenu, a když se mu ukázal, padl na jeho krk a dlouho na jeho krku plakal. 30 A Izráel k Josefovi řekl: Teď již mohu umřít, po svém uvidění tvé tváře, že ty jsi ještě naživu. 31 A Josef svým bratrům a domu svého otce řekl: Musím vystoupit a podat zprávu faraonovi a říci k němu: Moji bratři a dům mého otce, kteří byli v zemi Kenáanu, přibyli ke mně, 32 a ti muži jsou pastýři drobného dobytka, neboť se zabývají stádem, a přihnali svůj drobný dobytek a svůj skot a vše, co mají. 33 A když se stane, že vás farao bude povolávat a řekne: Co je vašim zaměstnáním, 34 musíte říci: Tvoji nevolníci se od našeho mládí až do nynějška zabývají stádem, i my i naši otcové, - abyste se mohli usídlit v zemi Góšenu, neboť Egyptanům je každý pastýř drobného dobytka předmětem ošklivosti.

Genesis 47

1 A Josef přišel a podal zprávu faraonovi, i řekl: Můj otec a moji bratři a jejich drobný dobytek a jejich skot a vše, co mají, přibyli ze země Kenáanu, a hle, oni jsou v zemi Góšenu. 2 A vzal z celého počtu svých bratrů pět mužů a představil je tváři faraonově; 3 a farao k jeho bratrům řekl: Co je vašim zaměstnáním? I řekli k faraonovi: Tvoji nevolníci jsou pastýři drobného dobytka, i my i naši otcové. 4 A řekli k faraonovi: Přišli jsme jako cizinci bydlet v této zemi, neboť drobný dobytek, jež mají tvoji nevolníci, nemá pastvy, neboť v zemi Kenáanu je hlad tíživý. Necht' se tedy nyní, prosíme, smějí tvoji nevolníci usídlit v zemi Góšenu. 5 A farao k Josefovi pronesl výrok: Tvůj otec a tvoji bratři přibyli k tobě; 6 země Egypta - ona je před tvou tváří, usad' svého otce a své bratry v nejlepší části země, necht' bydlí v zemi Góšenu. A víš-li, že mezi nimi jsou i muži schopní, pak je ustanovíš správci stáda nad tím, co je mé. 7 A Josef přivedl Jákoba, svého otce, a postavil ho před tvář faraonovu, a Jákob faraonovi požehnal. 8 A farao k Jákobovi řekl: Kolik je dní let tvého života? 9 A Jákob k faraonovi řekl: Dni let mého poutnictví je třicet a sto let; dni let mého života byly nemnohé a zlé a nedosáhly dní let života mých otců v dnech jejich poutnictví. 10 A Jákob faraonovi požehnal a vyšel zpřed tváře faraonovy. 11 A Josef svého otce a své bratry usadil a dal jim držbu v zemi Egypta, v nejlepší části země, v zemi Raemsés, podle toho, co farao rozkázal. 12 A Josef svého otce a své bratry a celý dům svého otce živil chlebem podle počtu jejich drobotiny. 13 A na celé zemi nebylo chleba, neboť hlad byl velmi tíživý, a země Egypta i země Kenáan z příčiny toho hladu umdlela. 14 A Josef sesbíral všechny peníze, jež se našly v zemi Egypta a v zemi Kenáanu, za obilí, jež oni nakupovali, a ty peníze Josef vnesl v dům faraonův. 15 A ze země Egypta a ze země Kenáanu peníze vymizely; a všichni Egyptané přicházeli k Josefovi s výrokem: Dej nám chléb - ano, proč máme v tvé přítomnost mřít, jelikož peníze jsou pryč? 16 A Josef řekl: Dejte svá stáda, i budu vám dávat za vaše stáda, jestliže jsou peníze pryč. 17 I přihnali svá stáda k Josefovi a Josef jim dal chléb za koně a za bohatství drobného dobytka a za bohatství skotu a za osly, a v onom roce je za všechna jejich stáda opatroval chlebem.

18 A když onen rok skončil, přišli k němu v druhém roce a řekli mu: Nebudeme před mým pánem tajit, že, jelikož peníze vymizely a bohatství dobytka přešlo k mému pánu, nezbylo před tváří mého pána nic, ledaže naše těla a naše půda. 19 Proč máme před tvými očima i my i naše půda hynout? Kup nás a naši půdu za chléb a budeme my a naše půda nevolníky faraonovi, a dej símě, ať zůstáváme naživu a nemřeme a půda nepustne. 20 A Josef koupil všechnu půdu Egypta faraonovi, neboť Egyptané prodali každý své pole, neboť na ně tvrdě doléhal hlad, a země se dostalo faraonovi. 21 A lid - převedl jej k městům, od konce území Egypta až po jeho konec. 22 Jen půdu kněží nekoupil, neboť kněží měli od faraona vyhrazený podíl, i jídali svůj vyhrazený podíl, jež jim dal farao, takže svou půdu neprodali. 23 A Josef k lidu řekl: Hle, dnes jsem koupil vás i vaši půdu faraonovi; hle, símě pro vás, i budete osévat půdu 24 a s úrodami bude tak, že pětinu budete dávat faraonovi a čtyři části budou pro vás k osévání pole a k pokrmu vám a těm, kdo jsou ve vašich domech, a k pokrmu vaši drobotině. 25 I řekli: Zachoval jsi nás naživu, nechť nacházíme přízeň v očích mého pána, i budeme nevolníky faraonovi. 26 A Josef to uložil za ustanovení na půdě Egypta po tento den: pětina faraonovi; jen půdy samých kněží se faraonovi nedostalo. 27 A Izrael bydlel v zemi Egypta, v zemi Góšenu, i nabývali v ní držby a naplodili a rozmnožili se velmi. 28 A Jákob v zemi Egypta prožil sedmnáct let, a dní Jákoba, let jeho života, bylo sedm let a čtyřicet a sto let. 29 A když se dni Izraele přiblížily k smrti, povolal svého syna, Josefa, a řekl mu: Našel-li jsem, prosím, v tvých očích přízeň, polož, prosím, svou ruku pod mé stehno, že při mně skutečnější laskavost a věrnost: Nebudeš mě, prosím, pohřbívat v Egyptě, 30 nýbrž, až budu muset ulehnout se svými otci, mě vynášet z Egypta a pohřbívat mě na jejich pohřebišti. I řekl: Já budu činit podle tvého slova. 31 A řekl: Přisáhní mi. I přísáhl mu a Izrael se na záhlaví svého lože poklonil.

Genesis 48

1 A po těchto věcech se stalo, že Josefovi řekli: Hle, tvůj otec stůně. I vzal s sebou oba své syny, Menaššea a Efrájima; 2 a Jákobovi podali zprávu a řekli: Hle, přišel k tobě tvůj syn Josef. A Izrael sebral své síly a posadil se na loži; 3 a Jákob k Josefovi řekl: V zemi Kenáanu, v Lúzu, se mi ukázal BŮH, Všemocný, a požehnal mi 4 a řekl ke mně: Hle, já, dávající ti rozplodit se, i chci tě rozmnožit a učinit tě množstvím lidu; a tuto zem chci dát tvému semeni po tobě za trvalou držbu. 5 A nyní: tvoji dva synové, narození tobě v zemi Egypta, do mého příchodu k tobě do Egypta, oni patří mně, Efrájim a Menašše mi budou jako Reúvén a Šimeón. 6 Ale tvá rodina, již zplodíš po nich, ti budou patřit tobě; budou nazýváni podle jména svých bratrů v jejich dědictví. 7 A já - při mém příchodu z Paddánu přede mnou v zemi Kenáanu umřela Ráchel na cestě, když ještě byl kus cesty k příchodu do Efráthy, i pohřbil jsem ji tam na cestě do Efráthy - to je Béth-léchem. 8 A Izrael uviděl Josefovy syny a řekl: Kdo jsou tito? 9 A Josef k svému otci řekl: Oni jsou moji synové, jež mi zde Bůh dal. I řekl: Přiveď je, prosím, ke mně, ať jim požehnám. 10 A Izraelovy oči byly stářím oslabeny, nebyl schopen rozpoznávat; i postrčil je blíže k němu, i jal se je líbat je a objímat je. 11 A k Josefovi Izrael řekl: Nepředpokládal jsem uvidění tvé tváře, a hle, Bůh mi dal uvidět i tvé símě. 12 A Josef je vyvedl z blízkosti jeho kolenou a poklonil se svým obličejem k zemi, 13 a Josef je oba vzal, - Efrájima od sebe vpravo, zleva od Izraele, a Menaššea od sebe vlevo, zprava od Izraele, - a postrčil blíže k němu. 14 Ale Izrael svou pravici vztáhl a položil na hlavu Efrájimovu, ač on byl mladší, a svou levici na hlavu Menaššěovu; překřížil své ruce, neboť Menašše byl prvorozený. 15 I požehnal Josefovi a řekl: Bůh, před jehož tváří chodili moji otcové Abrahám a Isák, Bůh, jenž mě pase od počátku mého bytí po tento den, 16 Anděl, jenž mě vysvobozuje ode všeho zlého, nechť žehná těmto hochům a nechť se v nich ozývá jméno mé a jméno mých otců Abraháma a Isáka, a nechť se uvnitř země rozplemeňují v množství! 17 A Josef si všiml, že jeho otec kladl svou pravou ruku na hlavu Efrájimovu, i bylo to v jeho očích nesprávné, uchopil tedy ruku svého otce k odtažení jí z hlavy Efrájimovy na hlavu Menaššěovu; 18 a Josef k svému otci řekl: Ne tak, můj otče, neboť prvorozený je tento - polož svou pravici na jeho hlavu. 19 A le jeho otec odepřel a řekl: Víím, můj synu, víím; i on bude lidem a i on bude veliký, jeho mladší bratr však přece bude větší než on a jeho símě bude hojností národů. 20 A v onen den jim požehnal výrokem: V tobě bude Izrael žehnat výrokem: NSechť tě Bůh ustanovuje takovým jako Efrájima a jako Menaššea. A postavil Efrájima před Menaššea. 21 A Izrael k Josefovi řekl: Hle, já se chystám umřít, a le Bůh bude s vámi a uvede vás zpět do země vašich otců; 22 a já jsem dal tobě o jeden pruh země více než tvým bratrům, jež jsem svým mečem a svým lukem vzal z ruky Emóriho.

Genesis 49

1 A Jákob zavolal na své syny a řekl: Shromážděte se, ať vám mohu oznámit, co vás v posledku dní bude potkávat. 2 Sejděte se a naslouchejte, synové Jákobovi, ano, obraťte sluch k Izraelovi, svému otci. 3 Reúvéne, ty jsi můj prvorozený, má síla a prvotina mé mužnosti, výbornost důstojnosti a výbornost moci. 4 Vzkypění - jako voda! Nebudeš moci vyniknout, neboť jsi vystoupil na lůžko svého otce; tehdy ses dopustil znesvěcení. Vystoupil na mou postel! 5 Šimeón a Léví, bratři - jejich meče jsou nástroje násilí. 6 Nechť má duše nevchází v jejich radu, nechť se má čest nesjednocuje s jejich sejitím, neboť ve svém hněvu pobili mužstvo a ve své svévoli ochromili skot.

7 Budiž proklet jejich hněv, neboť je krutý, a jejich vztek, neboť byl tvrdý. Chci je rozdělit v Jákobovi, ano, rozptýlit je v Isráelovi. 8 Júdo - ty! Tvoji bratři tě budou chválit, tvá ruka bude v týle tvých nepřátel, děti tvého otce se ti budou klanět. 9 Júdá je mládě lva; vystoupil jsi od kořisti, můj synu! Sehnul se, roztáhl se jako lev a jako lvice - kdo ho bude budit? 10 Od Júdy se nebude odvracet žezlo ani zprostřed jeho nohou hůl zákonodárce, až než bude přicházet Šíló, - a jemu poslušnost národností, - 11 přivazující svého osla k vinnému kmeni a hříbě své oslice k ušlechtilé révě; vypral své oblečení ve víně a svůj plášť v krvi hroznů, 12 oči jiskřící od vína a zuby bílé od mléka. 13 Zevulún bude pobývat při pobřeží moří, i bude on při pobřeží lodí a jeho pomezí naproti Cídónu. 14 Jissáschár - kostnatý osel, roztahující se mezi dvěma ohradami; 15 i poznal pohodlí, že je dobré, a zem, že je příjemná, a shýbl své rámě k nošení a dostal se k robotě nevolníka. 16 Dán bude svůj lid soudit jako jeden z kmenů Isráelových. 17 Dán bude hadem na cestě, rohatá zmije na stezce, štípající v zadní nohy koně, takže jeho jezdec padne nazpět. 18 Čekám na tvou záchranu, Jehovo! 19 Gád - vojensky ho bude přepadat vojsko, ale on bude vojensky přepadat zadní voj. 20 Stran Ášéra - jeho chléb bude tučný a on bude dodávat lahůdky královy. 21 Naftáli - vypuštěná laň, podávající krásné výroky. 22 Josef - plodný výhonek, plodný výhonek nad pramenem; větve vycházejí nad zeď. 23 Ač ho lučištníci naplnili hořkostí a jali se střílet, a pojali ho v nenávist, 24 ale jeho luk zůstal pevný a paže jeho rukou nabyly hbitosti od rukou Mocného Jákobova, - odtamtud je pastýř, kámen Isráelův, - 25 od BOHA tvého otce, i bude ti pomáhat, a skrze Všemocného, i bude ti žehnat požehnáními nebes shora, požehnáními hlubiny rozkládající se dole, požehnáními prsů a dělohy. 26 Požehnání tvého otce vynikla nad požehnání mých předků až po vytožené věci věčných pahrbků; budou se dostávat hlavě Josefově a temeni zasvěceného zprostřed svých bratrů. 27 Benjámín bude rvát jako vlk, za jitra bude jíst kořist a k večeru bude rozdílet lup. 28 Všichni tito jsou kmeny Isráelovy, dvanáct, a toto je, co k nim promluvil jejich otec a požehnal jim, jimž požehnal každému podle jeho požehnání. 29 A přikázal jim a řekl k nim: Já již budu připojen k svému lidu; pohřbete mě k mým otcům do jeskyně, jež je na poli Efróna, Chittího, 30 v jeskyni, jež je na poli Machpély, jež je před Mamréem v zemi Kenáanu, již Abrahám od Efróna, Chittího, koupil s tím polem v držbu hrobu. 31 Tam pohřbili Abraháma a Sárú, jeho ženu, tam pohřbili Isáka a Rebeku, jeho ženu, a tam jsem pohřbil Léu. 32 Koupě toho pole a jeskyně, jež je na něm, byla skutečněna od synů Chéthových. 33 A když Jákób dokončil přikazování svým synům, přitáhl své nohy k loži a skonal a byl připojen k svému lidu.

Genesis 50

1 A Josef padl na tvář svého otce a rozplakal se nad ním a políbil ho; 2 i přikázal Josef svým služebníkům, lékařům, jeho otce nabalzamovat, a lékaři Isráele nabalzamovali, 3 a vyplnilo se mu čtyřicet dní, neboť tak se vyplňují dni balzamovaných, a Egypťané ho sedmdesát dní oplakávali. 4 A když dni jeho oplakávání minuly, promluvil Josef k domu faraonovu výrokem: Našel-li jsem, prosím, ve vašich očích přízeň, promluvte, prosím, v uši faraonovy výrokem: 5 Můj otec mě přísahou zavázal výrokem: Hle, já již umřu; v mém hrobě, jež jsem si vyhloubil v zemi Kenáanu, tam mě budeš pohřbívat. A nyní nechť, prosím, smím vystoupit a pohřbít svého otce a vrátit se. 6 A farao řekl: Vystup a pohřbi svého otce, podle toho, jak tě přísahou zavázal. 7 I vystoupil Josef k pohřbení svého otce a s ním vystoupili všichni služebníci faraonovi, starší jeho domu, a všichni starší země Egypta 8 a všechen Josefův dům a jeho bratři a dům jeho otce; jen svou drobotinu a svůj drobný dobytek a svůj skot nechali v zemi Góšenu. 9 I vyjel y s ním i kočár y i jezdcí na koních, i byl ten průvod velmi slavný. 10 I přišli po mlat Átád, jenž je za Jordánem, a tam se jali naříkat velmi velikým a bolestným nářkem, i držel za svého otce smutek po sedm dní. 11 A když obyvatel stvo té země, Kenaaní, zpozoroval o ten smutek na mlatu Átád, řekli: Toto mají Egypťané těžký smutek. Proto jeho jméno nazval i Ável-Micrájim, jenž je za Jordánem. 12 A jeho synové mu učinili tak, podle toho, co jim přikázal, 13 i vynesli ho jeho synové do země Kenáanu a pohřbili ho v jeskyni pole Machpély, již Abrahám s polem koupil v držbu hrobu od Efróna, Chittího, před Mamréem. 14 A po pohřbení svého otce se Josef vrátil do Egypta, on i jeho bratři a všichni, kteří s ním vystoupili pohřbít jeho otce. 15 A když si Josefovi bratři uvědomili, že jejich otec je mrtev, řekli si: Což kdyby se Josef k nám chtěl zachovat nepřátelsky a s úroky nám oplatit všechno zlo, jež jsme mu natropili? 16 I poslali k Josefovi vzkaz: Tvůj otec před svou smrtí přikázal výrokem: 17 Takto musíte říci Josefovi: Ach, odpusť, prosím, přestoupení svých bratrů a jejich hřích, neboť ti natropili zla. Nyní tedy, prosíme, odpusť stran přestoupení nevolníků Boha tvého otce! A při jejich řeči k němu se Josef rozplakal, 18 a jeho bratři také přišli a padli před jeho tváří a řekli: Hle, my - za nevolníky tobě! 19 A Josef k nim řekl: Nechť se nebojíte - což jsem já na místě Boha? 20 Ač jste si vy proti mně umínili zlo, Bůh to mínil k dobru, za účelem působení jako v tento den - zachování mnohého lidu naživu; 21 nechť se tedy již nebojíte, já budu vás i vaši drobotinu živit. A potěšil je a promluvil k jejich srdci. 22 A Josef bydlel v Egyptě, on i dům jeho otce. A Josef prožil sto a deset let 23 a Efrájimovi Josef uviděl děti třetího pokolení; i děti Máchíra, syna Menaššéova, se narodily na Josefova kolena. 24 A Josef k svým bratrům řekl: Já již umřu, ale o vás se Bůh jistě bude starat a vyvede vás z této země do země, již Abrahámovi a Isákovi a Jákobovi přísahou slíbil.

25 A Josef Isráelovy syny přísahou zavázal výrokem: Bůh se o vás jistě bude starat, i musíte odtud vynést mé kosti. 26 A Josef umřel ve věku sta a deseti let, i nabalzamovali ho a uložili v Egyptě v rakev.

Exodus

Exodus 1

1 A toto jsou jména synů Izráelových, kteří přišli do Egypta s Jákobem; každý přišel se svým domem: 2 Reúvén, Šimeón, Léví a Júdá, 3 Jissáschár, Zevulún a Benjámín, 4 Dán a Naftáli, Gád a Ašér. 5 A všech duší pocházejících z bedra Jákobova bylo sedmdesát duší; a Josef byl v Egyptě. 6 I umřel Josef a všichni jeho bratři a celé ono pokolení. 7 A synové Izráelovi se rozplodili a rozrojili a rozmnožili a zmohutněli v hojnost hojností, a země jich byla plna. 8 I povstal nad Egyptem nový král, jenž Josefa neznal; 9 i řekl k svému lidu: Hle, lid Izráelových dětí je mnohý a mocnější než my; 10 hola, počínejme si vůči němu chytře, aby se nemnožil, takže by se stalo, když budou nadcházet války, že by se i on přidal k nenávidícím nás a války se zúčastnil proti nám a vystoupil ze země. 11 I ustanovili nad ním vedoucí robot za účelem jeho utiskování jejich nucenými pracemi; i vybudoval faraonovi města skladišť, Pithóm a Raamsés. 12 Ale podle toho, jak jej utlačovali, tak se množil a tak se rozmáhal, i pociťovali z Izráelových dětí hrůzu, 13 a Egyptané Izráelovy děti nemilosrdně nutili k nevolnické práci 14 a ztrpčovali jejich život těžkou nevolnickou prací v hlíně a při cihlách a všemožnými nevolnickými pracemi v poli; veškeré jejich nevolnické práce, v nichž nevolnický pracovali, byly vyžadovány nemilosrdně. 15 A král Egypta řekl k porodním babám, Hebrejkám, z nichž jedné jméno bylo Šifrá a jméno druhé Púá, 16 ano, řekl: Při vašem pomáhání k porodu Hebrejkám, když budete hledět na stolicí - bude-li to syn, pak ho musíte usmrtit, a bude-li to dcera, pak necht' žije. 17 Ale ty porodní báby se bály Boha a nejednaly podle toho, co k nim král Egypta promluvil, a nechávaly dívky naživu; 18 a král Egypta ty porodní báby povolal a řekl jim: Proč jste učinily tuto věc, že jste dívky nechávaly naživu? 19 A porodní báby k faraonovi řekly: Neboť Hebrejky nejsou jako egyptské ženy, neboť ony jsou zdatné - dříve než k nim porodní bába může přijít, i samy porodí. 20 A Bůh těm porodním bábám učinil dobře; a lid se rozmnožil, i zmohutněli velmi; 21 a protože se ty porodní báby bály Boha, stalo se, že jim zřídil domy. 22 A farao všemu svému lidu rozkázal výrokem: Každého narozeného syna - budete ho házet do řeky, a každou dceru budete nechávat naživu.

Exodus 2

1 I odebral se muž z domu Lévího a pojal dceru Lévího 2 a ta žena otěhotněla a porodila syna a shledala na něm, že on je hezký, i ukrývala ho po tři MĚSÍCE; 3 a když ho dále ukrývat nedokázala, vzala pro něho schránku ze sítí a vymazala ji mazem a dehtem a položila v ni dítě, a položila v rákosí na pokraji řeky, 4 a opodál se postavila jeho sestra, chtějíc zvědět, co se s ním bude činit. 5 I sestoupila k řece dcera faraonova mýt se, a podél řeky chodily její dívky; i uviděla vprostřed rákosí tu schránku a poslala svou služebnici, aby ji přinesla, 6 a otevřela, i uviděla je, to dítě, a hle, hoch plakal, i slitovala se nad ním a řekla: Toto je z dítek Hebreů. 7 A jeho sestra k dceři faraonově řekla: Zda mám jít, ať ti zavolám kojící ženu z Hebrejek, aby ti to dítě kojila? 8 A faraonova dcera jí řekla: Jdi. A holčička odešla a zavolala matku toho dítěte 9 a faraonova dcera jí řekla: Odnes toto dítě a odkoj mi je a já ti budu dávat mzdu. A ta žena dítě vzala a odkojila je; 10 a když dítě vyrostlo, zavedla ho k faraonově dceři a stal se jí synem, a jeho jméno nazvala Mojžíš a řekla: Neboť jsem ho vytáhla z vod. 11 A v oněch dnech, když Mojžíš byl vyrostl, se stalo, že vyšel k svým bratrům, i pohleděl na jejich nucené práce; a uviděl Egyptana, že Hebreja, jednoho z jeho bratrů, bije. 12 I ohlédl se sem i tam, a když uviděl, že nikoho není, skolil toho Egyptana a zahrabal ho v písku. 13 A v druhý den vyšel, a hle, dva hebrejští muži rvoucí se; i řekl viníkovi: Proč svého druha biješ? 14 I řekl: Kdo tě nad námi ustanovil velitelem a soudcem? Zda mě ty zamýšlíš zabít, jako jsi zabil toho Egyptana? I ulekl se Mojžíš a řekl si: Ta věc je jistě známa. 15 A tuto věc uslyšel farao a chtěl Mojžíše zabít, ale Mojžíš před tváří faraonovou utekl a usídlil se v zemi Midjána; i usedl u studny. 16 A kněz Midjána měl sedm dcer; i přišly a nabraly vody a naplnily žlaby k napojení drobného dobytka svého otce. 17 I přišli pastýři a odehnali je, ale Mojžíš vstal a pomohl jim a jejich drobný dobytek napojil. 18 A když přišly k Reúéloví, svému otci, řekl: Co to, že jste dnes tak brzy přišly? 19 I řekly: Jakýsi Egyptan nás vyprostil z ruky pastýřů a také nám ochotně nabral vody a napojil drobný dobytek. 20 A řekl svým dcerám: A kde je on? Proč toto, že jste toho muže opustily? Povolejte ho, ať může pojmít chleba! 21 A Mojžíš přivolil s tím mužem zůstat; i dal Mojžíšovi Cippóru, svou dceru, 22 a porodila syna, i nazval jeho jméno Géršóm, neboť řekl: Stal jsem se návštěvníkem v cizí zemi. 23 A za oněch mnohých dní se stalo, že král Egypta umřel a Izráelovy děti se z příčiny nevolnické práce jaly vzdychat a úpět, a jejich volání o pomoc vystoupilo z nevolnické práce k Bohu, 24 a Bůh jejich sténání uslyšel, i připomněl si Bůh svou smlouvu s Abrahámem, s Isákem a s Jákobem; 25 a pohleděl Bůh na Izráelovy děti - a Bůh je vzal na vědomí.

Exodus 3

1 A Mojžíš pásal drobný dobytek Jithróa, svého tchána, kněze Midjána; i zahnal drobný dobytek za pustinu a přišel k Boží hoře Chórévu. 2 I ukázal se mu v plameni ohně zprostřed keře Anděl Jehovův; i pohleděl, a hle, keř hořící ohněm, ale ten keř nebyl stráven. 3 A Mojžíš si řekl: Nuže, musím zabočit, ať vidím toto veliké vidění, proč ten keř nemůže shořet.

4 A Jehova uviděl, že zabočil pohledět, i zavolal Bůh na něho zprostřed keře a řekl: Mojžíši, Mojžíši! I řekl: Hle, já. 5 A řekl: Necht' se sem nepřibližuješ; zuj své sandály ze svých nohou, neboť místo, na němž ty stojíš, - ono je svatou půdou. 6 A řekl: Já jsem Bůh tvého otce, Bůh Abrahámův, Bůh Isákův a Bůh Jákobův. A Mojžíš skryl svou tvář, neboť dostal strach před patřením na Boha. 7 A Jehova řekl: Věřu jsem uviděl bídu mého lidu, jenž je v Egyptě, a uslyšel jsem jejich křik z příčiny jeho pohaněčů, neboť znám jeho bolesti, 8 i sestoupil jsem vyprostit jej z ruky Egyptanů a dát mu vystoupit z oné země do země dobré a prostranné, do země přetékáající mlékem a medem, do místa Kenáaniho a Chittiho a Emóriho a Perizziho a Chivviho a Jevúsiho. 9 A nyní, hle, dospěl křik Isráelových dětí ke mně, a také jsem uviděl útlak, jímž je Egyptané utlačují; 10 nyní tedy pojď, ať tě mohu poslat k faraonovi, a vyved' můj lid, děti Isráelovy, z Egypta. 11 A Mojžíš k Bohu řekl: Kdo jsem já, že mám jít k faraonovi a že mám vyvést Isráelovy děti z Egypta? 12 I řekl: Vždyť budu s tebou, a toto ti bude znamením, že jsem tě poslal já: Až vyvedeš lid z Egypta, budete na této hoře obsluhovat Boha. 13 A Mojžíš k Bohu řekl: Hle, když já přijdu k Isráelovým dětem a budu jim říkat: Poslal mě k vám Bůh vašich otců, řeknou mi: Co je jeho jméno? co k nim mám říci? 14 A Bůh k Mojžíšovi řekl: Jsem, kým Jsem; a řekl: Takto musíš říci Isráelovým dětem: Poslal mě k vám Jehova, Bůh vašich otců, Bůh Abrahámův, Bůh Isákův a Bůh Jákobův; toto je navždy mé jméno a toto je připomínka mne všem pokolením. 16 Jdia a shromáždí Isráelovy starší a řekni k nim: Ukázal se mi Jehova, Bůh vašich otců, Bůh Abrahámův, Isákův a Jákobův, s výrokem: Bedlivě jsem se jal sledovat vás i co se vám činí v Egyptě 17 a řekl jsem: Povedu vás vzhůru z bídy Egypta do země Kenáaniho a Chittiho a Emóriho a Perizziho a Chivviho a Jevúsiho, do země přetékáající mlékem a medem. 18 I uposlechnou tvého hlasu, i musíš ty a Isráelovi starší vjít ke králi Egypta a musíte k němu říci: Setkal se s námi Jehova, Bůh Hebreů; a nyní, prosím, nechť smíme odejít cestou tří dní v pustinu a Jehovovi, našemu Bohu, obětovat. 19 Ale já vím, že vás král Egypta nebude chtít nechat odejít, ani skrze silnou ruku; 20 i budu vztahovat svou ruku a bít Egypt všemožnými svými divuplnými činy, jež v jeho středu budu uskutečňovat, a potom vás bude muset propustit. 21 A tomuto lidu chci dát přízeň v očích Egyptanů, a když budete odcházet, stane se, že nebudete odcházet s prázdnou, 22 neboť každá žena bude vyžadovat od své spoluobyvatelky a od návštěvnice svého domu náčiní ze stříbra a náčiní ze zlata a ošacení, i budete je moci navléci na své syny a na své dcery; a tak Egyptany oloupit.

Exodus 4

1 A Mojžíš odpověděl a řekl: A jestliže mi nebudou věřit a nebudou chtít uposlechnout na můj hlas, neboť budou říkat: Neukázal se ti Jehova...? 2 A Jehova k němu řekl: Co je toto v tvé ruce? I řekl: Hůl. 3 A řekl: Hoď ji na zem. I hodil ji na zem a stala se hadem, a Mojžíš se před ním jal prchat. 4 A Jehova k Mojžíšovi řekl: Vztáhni svou ruku a uchvať ho za ocas. I vztáhl svou ruku a chytil za něj, a v jeho dlani se stal holi. 5 ...Aby věřili, že se ti ukázal Jehova, Bůh jejich otců, Bůh Abrahámův, Bůh Isákův a Bůh Jákobův. 6 A ještě mu Jehova řekl: Nuže, vstřč svou ruku ve své záňadří; i vstřčil svou ruku ve své záňadří a vytáhl ji, a hle, jeho ruka byla postižena malomocenstvím, jako sníh. 7 A řekl: Dej svou ruku zpět do svého záňadří. I dal svou ruku zpět do svého záňadří a vytáhl ji ze svého záňadří, a hle, byla zase jako ostatní jeho maso. ... 8 Jestliže ti tedy nebudou věřit a nebudou chtít uposlechnout hlasu prvního znamení, stane se, že uvěří hlasu znamení následujícího; 9 a jestliže nebudou věřit ani druhému z těchto znamení a nebudou chtít uposlechnout tvého hlasu, nechť se stane, že budeš nabírat z vod řeky a vylévat na suchou zem, i stane se ta voda, již budeš nabírat z řeky, ano, na suché zemi se stane krví. 10 A Mojžíš k Jehovovi řekl: Prosím, Pane, já nejsem výmluvný, ani od dřívějšíka ani od tvého promluvení k tvému nevolníku, neboť já jsem těžkopádný ústa a těžkopádný jazykem. 11 A Jehova k němu řekl: Kdo dal člověku ústa? Nebo kdo mu dává být němý nebo hluchý nebo vidoucí nebo slepý? Zda ne já, Jehova? 12 A nyní jdi, a já budu s tvými ústy a budu tě poučovat, co máš mluvit. 13 I řekl: Prosím, Pane, rač posláni uskutečnit skrze někoho, jehož budeš posílat. 14 I vzplál proti Mojžíšovi Jehovův hněv, i řekl: Zda není Áron, Léviovec, tvůj bratr? Víš, že on umí dobře mluvit, a on ti také, hle, bude vycházet vstříc, a když tě bude vidět, bude se radovat ve svém srdci, 15 i budeš k němu mluvit a vkládat slova v jeho ústa, a já budu s tvými ústy a s jeho ústy a budu vás poučovat, co máte činit; 16 a k lidu za tebe promluví on, i stane se, že on ti bude jakoby ústy a ty mu budeš jakoby Bohem. 17 A v svou ruku musíš vzít tuto hůl, již budeš konat znamení. 18 A Mojžíš odešel a vrátil se k Jethrovi, svému tchánovi, a řekl mu: Necht', prosím, smím jít a vrátit se k svým bratrům, kteří jsou v Egyptě, ať vidím, zda oni ještě jsou živi. A Jethró Mojžíšovi řekl: Jdi v pokoji. 19 A Jehova k Mojžíšovi v Midjánu řekl: Jdi, vrať se do Egypta, neboť všichni muži, kteří usilovali o tvé žití pomřeli. 20 A Mojžíš vzal svou ženu a své syny a usadil je k jízdě na osla a vrátil se do země Egypta; a v svou ruku vzal Mojžíš Boží hůl. 21 A Jehova k Mojžíšovi řekl: Při svém odchodu k návratu do Egypta hled' na všechny zázraky, jež jsem vložil v tvou ruku, a vykonej je před tváří faraonovou, ale já budu zesilovat jeho srdce, takže nebude chtít propustit lid; 22 a řekni k faraonovi: Takto řekl Jehova: Isráel je můj syn, můj prvorozený, 23 i pravím k tobě: Propusť mého syna, ať mi slouží; a odmítneš-li ho propustit, hle, já se chystám syna tvého, prvorozeného tvého, zabít. 24 A na cestě v hostinci se stalo, že ho Jehova potkal a chtěl ho usmrtit;

25 a Cippórá vzala ostrý kámen a odřezala předkožku svého syna a hodila ji k jeho nohám a řekla: Zajisté jsi mi ty ženich krve! 26 I upustil od něho. Ženich krve - to tehdy řekla stran obřízky. 27 A k Áronovi Jehova řekl: Jdi vstříc Mojžíšovi do pustiny. I odešel a potkal ho na Boží hoře a políbil ho; 28 a Mojžíš Áronovi oznámil všechna slova Jehovy, jež ho poslal, a všechna znamení, jež mu přikázal. 29 I odešel Mojžíš a Árón a shromáždili všechny starší Isráelových dětí 30 a Árón promluvil všechna slova, jež Jehova promluvil k Mojžíšovi, a před očima lidu vykonal znamení. 31 A lid uvěřil, když uslyšeli, že se Jehova Isráelových dětí ujal a že si všiml jejich bídy; i schýlili hlavy a poklonili se.

Exodus 5

1 A potom Mojžíš a Árón vešli a řekli k faraonovi: Takto řekl Jehova, Bůh Isráelův: Propust' můj lid, ať mi v pustině mohou uspořádat slavnost. 2 A farao řekl: Kdo je Jehova, na jehož hlas mám uposlechnout stran propuštění Isráele? Jehovu neznám a ani Isráele propouštět nebudu. 3 I řekli: Setkal se s námi Bůh Hebreů; nechť, prosím, smíme jít cestou tři dny v pustinu a Jehovovi, našemu Bohu, obětovat, aby nás nechť přepadnout morem nebo mečem. 4 A král Egypta k nim řekl: Nač, Mojžíši a Áróne, odtrhujete lid od jeho prací? Jděte k svým povinnostem! 5 A farao řekl: Hle, lid země je nyní mnohý, i navádíte je upouštět od jejich povinností. 6 A v onen den rozkázal farao pohaněcům mezi lidem a jeho předákům výrokem: 7 Nebudete lidu nadále dávat k děláni cihel slámy jako doposud; nechť jdou oni a slámy si napaběrkují, 8 ale určený počet cihel, jež oni zhotovují doposud, na ně budete ukládat, nebudete z něho slevovat, neboť oni jsou líní; proto oni křičí s výrokem: Pojd'me, obětujme našemu Bohu. 9 Nechť lopota na ty lidi tíže doléhá, ať v ní pracují a nehledí na lživé řeči. 10 A pohaněci lidu a jeho předáci vyšli a pronesli k lidu výrok: Takto řekl farao: Nemíním vám dávat slámy - 11 jděte vy, sežeňte si slámu, kde budete moci najít; ale z vaší práce nebude nic slevěného. 12 A po celé zemi Egypta se lid pro slámu rozešel paběrkovat paběrky 13 a pohaněci pobádali výrokem: Plňte své pracovní úkoly, úlohu dne v její den, jako když sláma byla. 14 A předáci Isráelových dětí, jež nad nimi faraonovi pohaněci ustanovili, byli bití s výrokem: Proč jste nesplnili svůj předepsaný podíl výroby cihel jako doposud, ani včera ani dnes? 15 I vešli předáci Isráelových dětí a jali se k faraonovi křičet s výrokem: Proč takto činíš svým nevolníkům? 16 Slámy dávané tvým nevolníkům není, ale cihly, říkají nám, zhotovujte; a hle, tvoji nevolníci jsou bití, ale chybil tvůj lid. 17 I řekl: Líní jste vy, líní, proto vy říkáte: Pojd'me, obětujme Jehovovi. 18 A nyní jděte, dělejte a slámy se vám dávat nebude, ale určený počet cihel budete odevzdávat. 19 A při výroku: Nebudete odnímat od vašich cihel, od úlohy dne v její den, shledali předáci Isráelových dětí, že je s nimi zle, 20 i potkali Mojžíše a Áróna, stojící jim vstříc při jejich vycházení z blízkosti faraona, 21 a řekli k nim: Nechť na vás Jehova hledí a soudí, neboť jste zošklivili naši vůni v očích faraonových a v očích jeho služebníků dáním meče v jejich ruku k zabítí nás! 22 A Mojžíš se vrátil k Jehovovi a řekl: Pane, nač jsi tomuto lidu učinil zle? Nač toto, že jsi mě poslal? 23 Ano, od té chvíle, co jsem vešel k faraonovi promluvit v tvém jménu, činí on tomuto lidu zle, a ty jsi svůj lid stále ještě nevyprostil!

Exodus 6

1 A Jehova k Mojžíšovi řekl: Nyní budeš vidět, co faraonovi budu činit, takže je skrze silnou ruku bude muset propustit a skrze silnou ruku je ze své země bude vyhánět. 2 A Bůh k Mojžíšovi promluvil a řekl k němu: Já jsem Jehova; 3 ano, ukázal jsem se Abrahámovi, Isákovi a Jákobovi BOHEM, Všemocným, ale mé jméno Jehova - tak jsem se jim poznat nedal. 4 A také jsem s nimi ustanovil svou smlouvu - dát jim zemi Kenáanu, zemi jejich poutnictví, v níž bydleli jako cizinci; 5 a já jsem také uslyšel sténání Isráelových dětí, jež Egyptané nutí k nevolnické práci, a připomněl jsem si svou smlouvu. 6 Proto Isráelovým dětem řekni: Já jsem Jehova a chci vás vyvést zpod břemen Egyptanů a vyprostít vás z jejich nevolnictví a vykoupit vás napřaženou paží a velikými soudy, 7 a vzít vás za svůj lid a stanu se vám Bohem, i budete moci poznat, že vašim Bohem jsem já, Jehova, jež vás vyvádí zpod břemen Egyptanů. 8 A chci vás uvést do země, již jsem zvednutím své ruky slíbil dát Abrahámovi, Isákovi a Jákobovi, a chci ji dát za vlastnictví vám; já Jehova. 9 A Mojžíš k Isráelovým dětem takto promluvil, ale z příčiny úzkosti ducha a z příčiny tvrdé nevolnické práce k Mojžíšovi neobrátili sluch. 10 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 11 Vejdí, mluv k faraonovi, králi Egypta, že má Isráelovy děti ze své země propustit. 12 A Mojžíš před tváří Jehovovou promluvil výrokem: Hle, neobrátily ke mně sluch Isráelovy děti, i jak mě bude poslouchat farao? A já jsem na rtech neobřezán! 13 I promluvil Jehova k Mojžíšovi a k Áronovi a dal jim rozkaz pro Isráelovy děti a pro faraona, krále Egypta, o vyvedení Isráelových dětí ze země Egypta. 14 Toto jsou hlavy domu jejich otců: Synové Reúvéna, prvorozeného Isráele: Chanóh a Pallú, Checrón a Karmí; toto jsou čeledi Reúvéna. 15 A synové Šimeóna: Jemúél a Jámín a Óhad a Jáchín a Cóchar a Šáúl, syn Kenáaňanky; toto jsou čeledi Šimeóna. 16 A toto jsou jména synů Lévího po jejich rodokmenech: Géršón a Keháth a Merárí. A léta života Lévího: sedmatřicet a sto let. 17 A synové Géršóna: Livní a Šimeí, po jejich čeledích. 18 A synové Kehátha: Amrám a Jicchár a Chevrón a Uzziél. A léta života Kehátha: třiatřicet a sto let. 19 A synové Merárího: Machlí a Múší. Toto jsou čeledi Lévího po jejich rodokmenech.

20 A Amrám si vzal za ženu Jócheved, svou tetu, i porodila mu Árona a Mojžíše. A léta života Amráma: sedmatřicet a sto let. 21 A synové Jicchára: Kórach a Nefeg a Zichrí. 22 A synové Uzziéla: Mišáel a Elcáfán a Sithrí. 23 A Árón si vzal za ženu Eliševu, dceru Amminádáva, sestru Nachšóna, i porodila mu Nádáva a Avihúa a Eleázára a Ithámára. 24 A synové Kóracha: Assír a Elkáná a Avíasáf; toto jsou čeledi Korčího. 25 A Eleázár, syn Árona, si vzal za ženu sobě jednu z dcer Pútiéle, i porodila mu Pinchása. Toto jsou hlavy otců Léviůvců po jejich čeledích; 26 onen Árón a Mojžíš, k nimž Jehova řekl: Vyved'te Isráelovy děti podle jejich oddílů ze země Egypta; 27 oni, kteří o vyvedení Isráelových dětí z Egypta mluvili k faraonovi, králi Egypta; onen Mojžíš a Árón. 28 A v den Jehovova mluvení k Mojžíšovi v zemi Egypta se stalo, 29 že Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: Já jsem Jehova; mluv k faraonovi, králi Egypta, vše, co já mluvím k tobě. 30 A Mojžíš před tváří Jehovovou řekl: Hle, já jsem na rtech neobřezán, i jak ke mně farao bude obracet sluch?

Exodus 7

1 A Jehova k Mojžíšovi řekl: Viz, dal jsem tě faraonovi místo Boha a Árón, tvůj bratr, bude tvým prorokem; 2 ty budeš mluvit vše, co ti budu rozkazovat, a Árón, tvůj bratr, bude mluvit k faraonovi, ať Isráelovy děti ze své země propustí. 3 A já srdce faraonovo budu zatvrzovat a v zemi Egypta svá znamení a své zázraky rozmnožovat; 4 a farao k vám nebude obracet sluch, i budu v zem Egypta vkládat svou ruku a své zástupy, svůj lid, Isráelovy děti, ze země Egypta velikými soudy vyvádět; 5 a při mém napřažení mé ruky na Egypt poznají Egyptané, že já jsem Jehova, když Isráelovy děti zprostřed nich budu vyvádět. 6 A Mojžíš a Árón se jali činit podle toho, co jim Jehova rozkázal; tak se jali činit. 7 A při jejich mluvení k faraonovi byl Mojžíš ve věku osmdesáti let a Árón ve věku třiaosmdesáti let. 8 A Jehova k Mojžíšovi a k Árónovi pronesl výrok: 9 Když k vám farao bude mluvit výrokem: Dejte si zázrak, pak musíš říci Árónovi: Vezmi svou hůl a hod' ji před tvář faraonovu; bude se stávat plazem. 10 A Mojžíš a Árón vešli k faraonovi a učinili tak, podle toho, co Jehova rozkázal, i hodil Árón svou hůl před tvář faraonovu a před tvář jeho služebníků, a stala se plazem. 11 Ale i farao povolal mudrce a kouzelníky a učinili tak i oni, písmaři Egypta, svými čáry, 12 neboť hodili každý svou hůl, i staly se plazy; ale Árónova hůl jejich hole pohltila. 13 I zesílilo srdce faraonovo a neobrátil k nim sluch, podle toho, jak promluvil Jehova. 14 A Jehova k Mojžíšovi řekl: Srdce faraonovo otupělo, odmítá propustit lid. 15 Jdi k faraonovi za jitra - hle, chystá se vyjít k vodě, i musíš mu stanout vstříc na břehu řeky a v svou ruku vzít tu hůl, jež se obrátila v hada, 16 a říci k němu: Poslal mě k tobě Jehova, Bůh Hebreů, s výrokem: Propusť můj lid, ať mi slouží v pustině; a hle, dosud jsi neuposlechl. 17 Takto řekl Jehova: Tímto budeš moci poznat, že já jsem Jehova - hle, já se chystám udeřit holí, jež je v mé ruce, na vody, jež jsou v řece, i obrátí se v krev 18 a ryby, jež jsou v řece, budou hynout a řeka zasmrádne a Egyptanům se znechutí vodu z řeky pít. 19 A Jehova řekl k Mojžíšovi: Řekni k Árónovi: Vezmi svou hůl a napřáhni svou ruku na vody Egyptanů - na jejich toky, na jejich řeky a na jejich louže i na všechna nahromadění jejich vod, ať se stávají krví, i vznikne v celé zemi Egypta krev i v dřevě i v kameni. 20 A Mojžíš a Árón tak učinili, podle toho, co Jehova rozkázal, i mávl holí do výše a před očima faraonovými a před očima jeho služebníků udeřil vody, jež byly v řece, i obrátily se všechny vody, jež byly v řece, v krev; 21 a ryby, jež byly v řece, pohynuly a řeka zasmrádla a Egyptané vodu z řeky nemohli pít, a v celé zemi Egypta vznikla krev. 22 I písmaři Egypta tak učinili svými čáry a srdce faraonovo zesílilo, i neobrátil k nim sluch, podle toho, co promluvil Jehova. 23 A farao se otočil a vešel do svého domu a nepřiložil své srdce ani k tomuto. 24 A všichni Egyptané okolo řeky se jali kopáním hledat vodu k pití, neboť vodu řeky pít nemohli. 25 A po Jehovově udeření řeky se naplnilo sedm dní.

Exodus 8

1 A Jehova k Mojžíšovi řekl: Vejdi k faraonovi a řekni k němu: Takto řekl Jehova: Propusť můj lid, ať mi slouží; 2 ale jsi-li ty odmítavý k propuštění, hle, já se chystám celé tvé území postihnout žabami, 3 i zahemží se žabami řeka, i vylezou a vniknou v tvůj dům a v tvou ložnici a na tvé lože a v dům tvých služebníků a mezi tvůj lid a v tvé pece a v tvé díže; 4 ano, na tebe a na tvůj lid a na všechny tvé služebníky budou vylézat žáby. 5 A Jehova k Mojžíšovi řekl: Řekni k Árónovi: Napřáhni svou ruku se svou holí na toky, na řeky a na louže a vyved' na zem Egypta žáby. 6 A Árón napřáhl svou ruku na vody Egypta a vyvedl žáby, i pokryly zem Egypta. 7 I písmaři tak učinili svými čáry a vyvedli na zem Egypta žáby. 8 A farao Mojžíše a Árona povolal a řekl: Úpějte k Jehovovi, ať ty žáby ode mne a od mého lidu ráci odnítí, pak chci lid propustit, ať Jehovovi obětují. 9 A Mojžíš faraonovi řekl: Dopřej ti té cti - nakdy mám za tebe a za tvé služebníky a za tvůj lid prosit za vymýcení žab od tebe a z tvého domu, nechť zbývají jen v řece? 10 I řekl: Na zítřek. A řekl: Podle tvého slova, abys věděl, že není takového jako Jehova, náš Bůh; 11 i budou žáby od tebe a z tvého domu a od tvých služebníků a od tvého lidu odňaty; zbývat budou jen v řece. 12 I vyšel Mojžíš a Árón z blízkosti faraona; a Mojžíš se jal volat k Jehovovi stran žab, jež na faraona přivedl, 13 a Jehova učinil podle Mojžíšova slova a žáby z domů, z dvorů a z polí vyhynuly; 14 i shrnuli je - hromady a hromady - a země zasmrádla.

15 Ale když farao uviděl, že nastala úleva, otupil své srdce a neobrátil k nim sluch - podle toho, co Jehova promluvil. 16 A Jehova řekl k Mojžíšovi: Řekni k Árónovi: Napráhni svou hůl a udeř prach země, i stane se v celé zemi Egypta komáry. 17 I učinili tak a Árón napráhl svou ruku se svou hólí a udeřil prach země, i vznikli komáři na lidech i na dobytku, všecken prach země se v celé zemi Egypta stal komáry. 18 I písaři se jali tak činit svými čáry k vyvolání komárů, ale nemohli. I byli na lidech i na dobytku komáři 19 a písaři k faraonovi řekli: Toto je Boží prst! Ale faraonovo srdce zesílilo, i neobrátil k nim sluch, podle toho, co Jehova promluvil. 20 A Jehova řekl k Mojžíšovi: Za jitra časně vstaň a postav se před tvář faraonovu - hle, chystá se vyjít k vodě, i musíš k němu říci: Takto řekl Jehova: Propust' můj lid, ať mi slouží, 21 neboť, nejsi-li ochoten můj lid propustit, hle, já - chystám se na tebe a na tvé služebníky a na tvůj lid a na tvé domy poslat střečky, i budou domy Egyptanů plny střečků, a i půda, na níž ony jsou. 22 A v onen den chci vyznačit zem Góšen, v níž prodlévá můj lid, ať tam není střečků, abys věděl, že uvnitř země jsem já, Jehova; 23 chci tedy zavést rozlišení mezi mým lidem a mezi tvým lidem; toto znamení bude nastávat zítra. 24 A Jehova tak učinil, i vnikli sužující střečkové v dům faraonův a dům jeho služebníků a v celé zemi Egypta byla země od střečků nakažena. 25 A farao zavolal na Mojžíše a Áróna a řekl: Jděte, obětujte svému Bohu v zemi. 26 A Mojžíš řekl: Nesluší se takto činit, neboť bychom Jehovovi, našemu Bohu, obětovali ošklihost Egyptanů. Hle, budeme-li obětovat ošklihost Egyptanů před jejich očima, nebudou nás kamenovat? 27 Půjdeme v pustinu cestou tří dní a jmeme se Jehovovi, našemu Bohu, obětovat podle toho, co k nám bude říkat. 28 A farao řekl: Já vás chci propustit, ať obětujete Jehovovi, vašemu Bohu, v pustině, jen necht' se, až odejdete, příliš nevzdalujete. Přimlouvejte se za mne. 29 A Mojžíš řekl: Hle, já vycházím z tvé blízkosti a budu úpět k Jehovovi, ať jsou střečkové od faraona, od jeho služebníků a od jeho lidu zítra odňati, jen necht' farao nadále neklame, nechtěje lid propustit k obětování Jehovovi. 30 A Mojžíš z blízkosti faraona vyšel a jal se úpět k Jehovovi 31 a Jehova učinil podle slova Mojžíšova a odňal střečky od faraona, od jeho služebníků a od jeho lidu - nezbyl ani jeden. 32 Ale farao své srdce i tentokrát otupil a nepropustil lid.

Exodus 9

1 A Jehova řekl k Mojžíšovi: Vejdi k faraonovi a promluv k němu: Takto řekl Jehova, Bůh Hebreů: Propust' můj lid, ať mi slouží, 2 neboť jestliže jsi odmítavý k propuštění a ještě stále na nich pevně trváš, 3 hle, ruka Jehovova je na tvém dobytku, jenž je v poli, na koních, na oslech, na velbloudech, na skotu a na drobném dobytku - velmi těžká rána. 4 A Jehova učiní rozdíl mezi dobytkem Isráélovým a mezi dobytkem Egyptanů, takže z ničeho, co patří Isráélovým dětem, nebude hynout nic. 5 A Jehova uložil určený čas výrokem: Tuto věc bude činit Jehova v zemi zítra. 6 A nazítří Jehova tuto věc učinil, takže všecken dobytek Egyptanů uhynul, ale z dobytka Isráélových dětí neuhynulo ani jedno; 7 a farao si poslem zjistil, že hle, z dobytka Isráélova ani jedno neuhynulo. Ale srdce faraonovo bylo otupělo, i nepropustil lid. 8 A Jehova řekl k Mojžíšovi a k Árónovi: Vezměte si plné své hrsti sazí z tavicí pece a Mojžíš necht' je před očima faraonovými rozpráší k nebesům, 9 i stanou se na celé zemi Egypta jemným práškem a ten se na lidech i na dobytku v celé zemi Egypta stane vředovitostí, propukající puchýři. 10 I vzali saze z tavicí pece a stoupli si před tvář faraonovu a Mojžíš je rozprášil k nebesům, i nastala u lidí i u dobytka puchýři propukající vředovitost; 11 a z příčiny vředovitosti nemohli písaři před tváří Mojžíšovou stát, neboť vředovitost nastala u písařů i u všech Egyptanů. 12 Ale Jehova zesílil faraonovo srdce, i neobrátil k nim sluch, podle toho, co Jehova k Mojžíšovi promluvil. 13 A Jehova řekl k Mojžíšovi: Za jitra časně vstaň a postav se před faraonovu tvář a řekni k němu: Takto řekl Jehova, Bůh Hebreů: Propust' můj lid, ať mi slouží, 14 neboť tentokrát se já chystám na tvé srdce poslat všechny své pohromy, i mezi tvé služebníky a mezi tvůj lid, abys věděl, že v celé zemi není takového jako já, 15 neboť jsem nyní vztáhl svou ruku a mohu ranit tebe a tvůj lid morem, i musel bys být ze země odstraněn; 16 ale přesto jsem tě ponechal stát pro tuto příčinu, pro příčinu ukázání ti své moci a za účelem rozhlášení mého jména v celé zemi. 17 Ještě se vyvyšuješ proti mému lidu, nechtěje jej propustit? 18 Hle, já - chystám se zítra okolo této doby dštít velmi těžkým krupobitím, jemuž podobné nenastalo v Egyptě ode dne jeho založení až dosud. 19 A nyní pošli, dej zabezpečit svůj dobytek a vše, co máš v poli; každý člověk a zvíře, jež se bude moci najít v poli a nebude se moci utéci do domu - tu na ně spadne krupobití a pomřou. 20 Ten, kdo se z služebníků faraonových bál slova Jehovova, zahnal své nevolníky a svůj dobytek do domů, 21 ale kdo své srdce nepřiložil k slovu Jehovovu, ten nechal své nevolníky a svůj dobytek v poli. 22 A Jehova řekl k Mojžíšovi: Napráhni svou ruku naproti nebesům, ať se v celé zemi Egypta na lidi i na dobytek i na všechno polní bylinstvo dostane krupobití. 23 A Mojžíš napráhl svou hůl naproti nebesům a Jehova dal hřmění a krupobití a na zem přišel oheň, a Jehova se na zem Egypta jal dštít krupobitím. 24 I nastalo krupobití - a mezi krupobitím vmíšený oheň - velmi těžké, jemuž podobné v zemi Egypta nenastalo, odkdy se stal národem. 25 A krupobití v celé zemi Egypta potlouklo vše, co bylo v poli, od lidí až po dobytek, i všechno polní bylinstvo potlouklo krupobití, a polámalo všechno polní stromoví. 26 Jen v zemi Góšen, kde byly Isráélové děti, krupobití nenastalo. 27 A farao poslal a dal povolat Mojžíše a Áróna a řekl k nim: Tentokrát jsem zhrěšil; ten, jenž je spravedlivý, je Jehova, a ti, kdo jsou hanební, jsem já a můj lid. 28 Úpějte k Jehovovi, ať je dosti trvání Božího hřmění a krupobití, a chci vás propustit a nebudete nadále zůstat.

29 A Mojžíš k němu řekl: Za svého opuštění města budu rozprostírat své dlaně k Jehovovi - hřmění bude končit, aniž ještě bude krupobití, abys věděl, že země patří Jehovovi. 30 Ale ty a tvoji služebníci - vím, že se ještě nebudete bát tváře Jehovy, Boha. 31 I byl potlučen len a ječmen, neboť ječmen měl klas a len květ, 32 ale pšenice a špalda nebyly potlačeny, neboť ony byly pozdní. 33 A Mojžíš z blízkosti faraona vyšel za město a rozprostřel své dlaně k Jehovovi, i skončilo hřmění a krupobití, a dešť se přestal na zem vylévat. 34 Ale když farao uviděl, že skončil dešť a krupobití a hřmění, jal se dále hřešit a otupil své srdce, on i jeho služebníci, 35 i zesílilo srdce faraonovo a nepropustil Izráelovy děti, podle toho, co Jehova skrze Mojžíše promluvil.

Exodus 10

1 A Jehova řekl k Mojžíšovi: Vejdi k faraonovi, neboť já jsem otupil jeho srdce a srdce jeho služebníků za účelem představení těchto svých znamení v jeho středu 2 a abys v uši svého syna a syna svého syna mohl rozprávět, jak jsem se vypořádával s Egyptyany, a má znamení, jež jsem mezi nimi uskutečnil, i budete vědět, že já jsem Jehova. 3 I vešel Mojžíš a Áron k faraonovi a řekli k němu: Takto řekl Jehova, Bůh Hebreů: Dokdy odmítáš pokořit se před mou tváří? Propusť můj lid, ať mi slouží, 4 neboť jsi-li ty odmítavý k propuštění mého lidu, hle, já - chystám se zítra v tvé území uvést kobylky, 5 i zahalí vzhled země, takže nikdo nebude schopen zemi vidět, i sežerou zůstatek ušetřeného, jež vám zbývá od krupobití, a ožerou všechno stromoví, jež vám vyrostlo z pole, 6 a naplní tvůj dům a domy všech tvých služebníků a domy všech Egyptanů, což neviděli tvoji otcové ani otcové tvých otců ode dne jejich octnutí na půdě až po den tento. A otočil se a vyšel z blízkosti faraona. 7 A služebníci faraona k němu řekli: Dokdy nám tento bude léčkou? Propusť ty lidi, ať obsluhují Jehovu, svého Boha; zda ještě nevíš, že Egypt je zhuben? 8 I byl přiveden Mojžíš a Áron zpět k faraonovi, i řekl k nim: Jděte, obsluhujte Jehovu, vašeho Boha; kteří jsou ti, kdo mají jít? 9 A Mojžíš řekl: Půjdeme s našimi mladými i s našimi starými, s našimi syny i s našimi dcerami, s naším drobným dobyt看kem i s naším skotem půjdeme, neboť máme slavnost Jehovovu. 10 I řekl k nim: Necht' je Jehova s vámi tak, jako já budu propouštět vás i vaši drobotinu. Dejte si pozor, neboť před vaší tváří je pohroma. 11 Ne tak - jděte si vy muži a obsluhujte Jehovu, neboť vy to žádáte. I vyhnali je z blízkosti tváře faraonovy. 12 A Jehova k Mojžíšovi řekl: Napřáhni svou ruku na zem Egypta pro kobylky, ať na zem Egypta vystupují a požívají všechno bylinstvo země, vše, co krupobití nechalo zbývat. 13 A Mojžíš na zem Egypta napřáhl svou hůl a Jehova celý onen den a celou noc v zem uváděl východní vítr; když nastalo jitro, přinesl východní vítr kobylky; 14 i vystoupily kobylky na celou zem Egypta a spočinuly v celém území Egypta - velmi sužující; před nimi se takové kobylky jako ony nevyskytly ani po nich takových nebude. 15 I přikryly vzhled celé země, takže byla země zatemněna, a sežraly všechno bylinstvo země a všechno ovoce stromoví, jež krupobití pozůstavilo, i nebylo v celé zemi Egypta pozůstaveno nic zeleného na stromoví ani na polním bylinstvu. 16 A farao pospíšil povolat Mojžíše a Árona a řekl: Zhřešil jsem vůči Jehovovi, vašemu Bohu; i vůči vám; 17 nyní tedy odpusť, prosím, můj hřích, pouze tentokrát, a ůpějte k Jehovovi, vašemu Bohu, ať jen ze mne ráci sejmut tuto zhoubu. 18 I vyšel z blízkosti faraona a jal se ůpět k Jehovovi, 19 a Jehova obrátil vítr od západu, velmi silný, jenž kobylky odnesl a vrazil je do moře Rákosí; v celém území Egypta nezbyla jedna kobylka. 20 Ale Jehova zesílil faraonovo srdce, i nepropustil Izráelovy děti. 21 A Jehova řekl k Mojžíšovi: Napřáhni svou ruku naproti nebesům, ať na zemi Egypta nastává tma, i bude se pro tmu tápat. 22 A Mojžíš svou ruku napřáhl naproti nebesům, i nastala v celé zemi Egypta tma, hluboká tma, na tři dni; 23 neviděli se navzájem a po tři dni nikdo nevstal ze svého místa, ale všechny děti Izráelovy měly v svých příbytcích světlo. 24 A farao povolal Mojžíše a řekl: Jděte, obsluhujte Jehovu, jen váš drobný dobytek a váš skot nechť se zadržuje; i vaše drobotina nechť jde s vámi. 25 A Mojžíš řekl: Ty také musíš dát v naše ruce oběti a vzestupné oběti, jež připravíme Jehovovi, našemu Bohu. 26 A půjde s námi i náš dobytek, nebude zbývat ani kopyto, neboť z něho budeme brát k obsluhování Jehovy, našeho Boha, a my nevíme, až do našeho příchodu tam, čím máme Jehovu obsluhovat. 27 Ale Jehova zesílil faraonovo srdce, i znechtělo se mu je propustit; 28 i řekl mu farao: Odejdi zpřed mne, chraň se, nechť více nevidíš mou tvář, neboť v den tvého uvidění mé tváře budeš muset umřít. 29 A Mojžíš řekl: Správně jsi promluvil: Nebudu více vidět tvou tvář.

Exodus 11

1 (A Jehova byl k Mojžíšovi řekl: Ještě jednu ránu chci uvést na faraona a na Egypt; potom vás odtud bude chtít propustit; dokonce vás, za jeho propouštění vás cele, odtud bude vyhánět. 2 Nuže, promluv v uši lidu, ať žádají, každý muž od svého přítele a každá žena od své přítelkyně, náčiní ze stříbra a náčiní ze zlata. 3 A Jehova dal lidu v očích Egyptanů přízeň; také byl ten muž, Mojžíš, velmi veliký v zemi Egypta, v očích faraonových služebníků i v očích lidu.) 4 A Mojžíš řekl: Takto řekl Jehova: Já okolo půlnoci budu vycházet v střed Egypta 5 a vše prvorozené v zemi Egypta pomře, od prvorozeného faraona, sedícího na svém trůnu, po prvorozeného služky, jež je za žernovy, a vše prvorozené dobytka, 6 i nastane v celé zemi Egypta veliký křik, jemuž podobný nebyl vyvolán, a jemu podobného více nebude,

7 ale proti žádnému z dětí Izráelových ani pes nebude ostřit svůj jazyk, proti žádnému od člověka až po dobytek, abyste věděli, jaký rozdíl bude činit Jehova mezi Egyptány a mezi Izráelem. 8 A všichni tito tvoji služebníci sestoupí ke mně a budou se mi klanět s výrokem: Vyjdi ty i všechen lid, jenž tě následuje. A potom budu moci vyjít. A vyšel z blízkosti faraona ve vzplanutí hněvu. 9 (A Jehova byl k Mojžíšovi řekl: Faraon k vám nebude obracet sluch - za účelem rozmnožení mých zázraků v zemi Egypta; 10 a Mojžíš a Áron všechny tyto zázraky před tváří faraonovou učinili, ale Jehova byl zesílil faraonovo srdce, takže nepropustil děti Izráelovy ze své země.)

Exodus 12

1 A Jehova v zemi Egypta pronesl k Mojžíšovi a k Áronovi výrok: 2 Tento měsíc vám bude počátkem měsíců; on vám bude prvním z měsíců roku. 3 Promluvte k celému shromáždění Izráele výrokem: V desátý den tohoto měsíce - tu si budou brát každý dobytec pro dům otců - dobytec pro dům; 4 a bude-li dům příliš malý na dobytec, pak si je vezme on a jeho spoluobyvatel, jenž bude blízký jeho domu, podle počtu duší; každého budete na dobytec počítat podle míry jeho jedení. 5 Vaše dobytec bude bezvadné, roční samec; budete je brát z ovcí nebo z koz 6 a budete je chovat do čtrnáctého dne tohoto měsíce a mezi dvěma večery je porazí, celé sejítí shromáždění Izráelova, 7 a vezmou z krve a dají na obě veřeje a na vrchní trám dveří na domě, v němž je budou jíst. 8 A v tuto noc budou jíst maso pečené ohněm a nekvašené chleby, budou je jíst s hořkými bylinami. 9 Necht' z něho nejíte syrového ani vařeného, uvařeného ve vodě, nýbrž jen pečené ohněm, jeho hlavu s jeho holeněmi a s jeho vnitřnostmi; 10 a nesmíte z něho pozůstativ nic do jitra, nebo do jitra z něho pozůstatvené budete spalovat ohněm. 11 A budete je jíst takto: své boky opásány, své sandály na svých nohou a svou hůl ve své ruce, a budete je jíst ve chvatu - to je minutí Jehovovo. 12 I budu v tuto noc procházet zemí Egypta a bít v zemi Egypta vše prvorozené, od lidí až po dobytek, a proti všem bohům Egypta vykonávat soud, já Jehova. 13 Ale vám bude ta krev za znamení na domech, kde vy jste, a když krev budu vidět, budu vás míjet, i nebude na vás při mém bití v zemi Egypta neštěstí ke zkáze. 14 A tento den se vám stane památkou a budete jej slavit jako slavnost Jehovovu, po svých pokoleních jej budete slavit trvalým ustanovením. 15 Sedm dní budete jíst nekvašené chleby; hned v první den budete odstraňovat ze svých domů kvas, neboť každý jedoucí kynuté - ano, ona duše bude z Izráele vyřata; od prvního dne po den sedmý. 16 I budete mít v první den svatě svolání a v sedmý den svatě svolání; žádná práce se nesmí v nich konat, leda to, co je kterékoli duši k jídlu, to jediné smíte konat. 17 Budete tedy dbát nekvašených chlebů, že jsem právě v tento den vyvedl vaše vojska ze země Egypta, takže tohoto dne budete dbát po svých pokoleních - trvalé ustanovení. 18 Nekvašené chleby budete jíst v první měsíc od čtrnáctého dne toho měsíce navečer po den jedenadvacátý toho měsíce navečer; 19 po sedm dní se ve vašich domech nesmí najít kvas, neboť každý jedoucí z kynutého - ano, ona duše bude ze shromáždění Izráele vyřata, z cizinců i z domácích země. 20 Nic kynutého nesmíte jíst; ve všech svých příbytcích budete jíst nekvašené chleby. 21 A Mojžíš povolal všechny starší Izráele a řekl k nim: Vyberte a vezměte si po svých čeledích dobytčata a porazte Minutí; 22 a vezměte svazek yzopu, ten namočte v krvi, jež bude v míse, a naneste na vrchní trám dveří a na obě veřeje z krve, jež bude v míse; a vy až do jitra nesmíte vycházet, nikdo, z dveří svého domu, 23 neboť Jehova projde k zraňování Egyptánů, a když uvidí krev na vrchním trámu dveří a na obou veřejích, mine Jehova ty dveře a nebude dovolovat ničiteli vejít k zraňování do vašich domů. 24 A toto slovo budete navždy zachovávat za ustanovení tobě i tvým dětem; 25 a až budete vcházet do země, již vám Jehova bude dávat podle toho, co promluvil, stane se, že budete zachovávat tuto službu; 26 a až k vám vaše děti budou říkat: Čím vám je tato služba? stane se, 27 že budete říkat: Ona je obětí Minutí Jehovovi, jenž v Egyptě při svém zraňování Egyptánů minul domy Izráelových dětí, takže naše domy ušetřil. A lid schýlil hlavy a poklonili se; 28 a Izráelovy děti se odebraly, i učinili podle toho, co Jehova rozkázal Mojžíšovi a Áronovi; tak učinili. 29 A v půlnoci se stalo, že Jehova pobil vše prvorozené v zemi Egypta, od prvorozeného faraona, sedícího na svém trůnu, po prvorozeného vězně, jenž byl v žaláři, a vše prvorozené zvířectva. 30 A faraon oné noci vstal, on i všichni jeho služebníci a všichni Egyptané (a v Egyptě nastal veliký křik, neboť nebylo domu, kde by nebylo mrtvého), 31 i povolal v noci Mojžíše a Árona a řekl: Vstaňte, vyjděte zprostřed mého lidu, i vy i Izráelovy děti, a jděte a obsluhujte Jehovu podle vašeho slova. 32 Vezměte i svůj drobný dobytek i svůj skot podle toho, co jste promluvili, a jděte, a požehnejte i mně. 33 A Egyptané se na lid jali vyvíjet nátlak, chtějíce jej spěšně vypudit ze země, neboť pravili: My všichni jsme mrtvi. 34 A lid vyzvedl své těsto, dříve než mohlo vykynout, své díže zavázané v svých ošaceních, na svá ramena; 35 a Izráelovy děti učinily podle Mojžíšova slova, i vyžádali od Egyptánů náčiní ze stříbra a náčiní ze zlata a ošacení, 36 a Jehova lidu dal v očích Egyptánů přízeň, i vyhověli jim; a tak Egyptány oloupili. 37 A Izráelovy děti se daly na cestu z Raemsésu do Sukkóth, asi šest set tisíc pěších - mužů, kromě drobotiny, 38 a vystoupilo s nimi i mnoho přimíšených a drobného dobytka a skotu, velmi četné stádo. 39 A těsto, jež vynesli z Egypta, upekli na nekvašené chlebové placky, neboť nevykynulo, protože byli z Egypta vyhnáni a nemohli prodlévat, a ani si nepřipravili stravu 40 A bydlení Izráelových dětí, co bydleli v Egyptě, trvalo třicet let a čtyři sta let, 41 a po uplynutí třiceti let a čtyř set let se stalo, ano, právě v tento den se stalo, že všechna vojska Jehovova ze země Egypta vyšla. 42 To je noc bdění Jehovovi, stran vyvedení jich ze země Egypta; to je tato noc Jehovova, bdění pro všechny Izráelovy děti po jejich pokoleních.

43 A Jehova řekl k Mojžíšovi a Árónovi: Toto je ustanovení Minutí: Nesmí z něho jíst žádný syn ciziny, 44 ale každý nevolník kohokoli, koupě za peníze, když ho obřežeš, tehdy z něho bude jíst; 45 podruh ani námezdník z něho jíst nesmí. 46 Bude se jíst v jednom domě, nic z jeho masa nesmíš vynést z domu ven, a kosti v něm nesmíte lámat. 47 Bude je dodržovat celé shromáždění Isráele, 48 a kdykoli s tebou bude pobývat cizinec a zachce se mu držet Minutí Jehovovi, musí u něho každý mužského pohlaví být obřezán, a tehdy nechť se přibližuje dodržet je, i stane se jakoby domácím země; ale žádný neobřezanec z něho jíst nesmí; 49 pro domácího i pro cizince pobývajícího vprostřed vás bude jeden zákon. 50 A všechny Isráelovy děti učinily podle toho, co Jehova rozkázal Mojžíšovi a Árónovi; tak učinili. 51 A právě v tento den se stalo, že Jehova Isráelovy děti podle jejich oddílů vyvedl ze země Egypta.

Exodus 13

1 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 2 Posvěť mi vše prvorozené, protrhující každou dělohu mezi Isráelovými dětmi, mezi lidmi i mezi dobytkem; ono patří mně. 3 A Mojžíš řekl k lidu: Třeba si pamatovat tento den, v němž jste vyšli z Egypta, z domu nevolníků, neboť vás odtud silou své ruky vyvedl Jehova, i nebude se jíst kynuté. 4 Vy vycházíte dnes, v měsíci Ávivu, 5 a až tě Jehova bude uvádět do země Kenáaniho a Chittího a Emóriho a Chivvího a Jevúsího, již tvým otcům přísáhl dát tobě, zem přetékaající mlékem a medem, stane se, že v tomto měsíci budeš odsluhovat tuto službu. 6 Sedm dní budeš jíst nekvašené chleby a v sedmý den bude slavnost Jehovovi; 7 nekvašené chleby se budou jíst po těch sedm dní a nebude se u tebe vidět kynuté, aniž se u tebe, v celém tvém území, bude vidět kvas. 8 A v onen den budeš svému synu podávat zprávu výrokem: To je, protože toto mi učinil Jehova při mém vyjití z Egypta; 9 i bude ti to na znamení na tvé ruce a na památku mezi tvýma očima, aby byl zákon Jehovův v tvých ústech, neboť tě Jehova silnou rukou vyvedl z Egypta. 10 I budeš toto ustanovení zachovávat v jeho určený čas od roku do roku. 11 A až tě Jehova bude uvádět do země Kenáaniho podle toho, co přísáhl tobě a tvým otcům, a dá ti ji, stane se, 12 že vše protrhující dělohu budeš věnovat Jehovovi a každé prvé mládě z potomstva dobytka, co se ti bude dostávat, samce, - Jehovovi; 13 a každé prvé mládě osla budeš vykupovat kusem drobného dobytka, a nebudeš-li vykupovat, pak mu musíš zlomit vaz; i vše prvorozené lidí mezi svými dětmi budeš vykupovat. 14 A až se tě tvůj syn v budoucnosti bude tázat výrokem: Co je toto? stane se, že k němu budeš říkat: Jehova nás silou své ruky vyvedl z Egypta, z domu nevolníků, 15 a když farao zatvrzele odmítal nás propustit, stalo se, že Jehova pozabíjel vše prvorozené v zemi Egypta, od prvorozeného lidí až po prvorozené dobytka; proto já vše protrhující dělohu, samce, obětuji Jehovovi, a vše prvorozené ze svých dětí vykupuji. 16 To bude za znamení na tvé ruce a za čelenky mezi tvýma očima, neboť nás Jehova silou své ruky vyvedl z Egypta. 17 A když byl lid faraonem propuštěn, stalo se, že je Bůh nevedl cestou země Pelištím, ač ona byla blízká, neboť Bůh řekl: Aby lid nelitoval, kdyby spatřil boj, takže by se vrátili do Egypta; 18 nýbrž Bůh lid obrátil cestou pustiny, moře Rákosí; a Isráelovy děti vystoupily ze země Egypta sešikovány. 19 A Mojžíš s sebou vzal kosti Josefovy, neboť on Isráelovy syny slavnostní přísahou zavázal výrokem: Bůh se o vás jistě bude starat, i budete odtud s sebou vynášet mé kosti. 20 I dali se na cestu ze Sukkóth a uložili se v Étámu na pokraji pustiny; 21 a před jejich tváří šel Jehova, ve dne v sloupu oblaku k jich vedení cestou a v noci v sloupu ohně k svícení jim, k pochodu ve dne i v noci; 22 sloup oblaku ve dne ani sloup ohně v noci před tváří lidu neodstupoval.

Exodus 14

1 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 2 Promluv k Isráelovým dětem, ať se obracejí a táboří před Pí-hachíróth mezi Migdólem a mezi mořem; před Baal-Cefónem, naproti němu, budete tábořit u moře. 3 A farao si o Isráelových dětech řekne: Oni jsou v zemi zbloudilí, zavřela se nad nimi pustina; 4 i chci zesílit faraonovo srdce, ať za nimi vyrazí, a budu moci být ve faraonovi a ve vsi jeho vojenské moci oslaven, i budou Egyptané vědět, že já jsem Jehova. A učinili tak. 5 A králi Egypta bylo oznámeno, že lid utekl, i převrátilo se srdce faraona z jeho služebníků proti lidu, i řekli: Co jsme toto učinili, že jsme Isráele propustili ze své služby! 6 I zapřáhl v svůj vůz a vzal s sebou svůj lid, 7 a vzal šest set vybraných vozů a na nich všech štítonoše, 8 a Jehova zesílil srdce faraona, krále Egypta, takže vyrazil za Isráelovými dětmi; a Isráelovy děti vycházely se zdviženou rukou. 9 Egyptané tedy za nimi vyrazili a dostihli je, utábořivší se u moře, - všichni koně vozů faraonových, jeho jezdci a jeho vojenská moc, - u Pí-hachíróth, před Baal-Cefónem. 10 A farao se přiblížil, i pozvedly Isráelovy děti své oči, a hle, za nimi vytáhší Egyptané, a Isráelovy děti se velmi ulekly, i jali se křičet k Jehovovi 11 a k Mojžíšovi řekli: Zda z příčiny nedostatku hrobů, že jich v Egyptě není, jsi nás odvedl umřít v pustině? Co jsi nám toto učinil - vyvést nás z Egypta? 12 Zda toto není to, co jsme k tobě v Egyptě mluvili výrokem: Nechej nás, ať obsluhujeme Egyptany? Ano, bylo by pro nás lépe obsluhovat Egyptany než naše umírání v pustině! 13 A Mojžíš k lidu řekl: Nechť se nebojíte, postavte se a vizte záchranu Jehovovu, již pro vás dnes bude uskutečňovat, neboť Egyptany, jež vidíte dnes, již nikdy více nebudete vidět.

14 Bude za vás bojovat Jehova a vy budete mlčet. 15 A Jehova k Mojžíšovi řekl: Co ke mně křičíš? Mluv k Izráelovým dětem, ať se berou vpřed, 16 a ty zvedni svou hůl a napřáhni svou ruku na moře a rozpoltí je, ať Izráelovy děti vcházejí v střed moře po suchu; 17 a já, hle, já - chystám se zesílit srdce Egyptanů, ať vcházejí za nimi, i budu moci být ve faraonovi a ve vši jeho vojenské moci, v jeho vozech a v jeho jezdcích oslaven, 18 a v mém nabytí slávy ve faraonovi, v jeho vozech a v jeho jezdcích Egyptané poznají, že já jsem Jehova. 19 A Boží Anděl, jdoucí před táborem Izráelovým, se odebral a zašel jim zezadu a sloup oblaku se odebral zpřed nich a stanul jim zezadu 20 a vešel mezi tábor Egyptanů a mezi tábor Izraelův, i stal se oblakem a tmou a osvětloval noc, a celou noc se jeden k druhému nepřiblížil. 21 A Mojžíš napřáhl svou ruku na moře a Jehova silným východním větrem za celou noc moře zahnal a učinil moře suchem, i rozpoltily se vody 22 a Izráelovy děti vešly v střed moře po suchu a vody jim zprava od nich a zleva od nich byly zdi. 23 A v patách se rozehnali Egyptané, i vešli za nimi, všichni faraonovi koně a jeho vozy a jeho jezdci, doprostřed moře; 24 a za jitřní hlídky se stalo, že Jehova v sloupu ohně a oblaku pohleděl na tábor Egyptanů dolů, i zmátl tábor Egyptanů 25 a porouchal kola jeho vozidel, takže je s obtíží poháněli. A Egyptané řekli: Prchejme před Izraelem, neboť za ně proti Egyptanům bojuje Jehova! 26 A Jehova řekl k Mojžíšovi: Napřáhni svou ruku na moře, ať vody padají zpět na Egypt, na jeho vozy a na jeho jezdce. 27 A Mojžíš svou ruku na moře napřáhl a moře se za nastávání jitra vrátilo k svému stálému pohybu, a Egyptané při setkání s ním prchali, ale Jehova Egyptany seřásl v střed moře. 28 A když vody padly zpět, zaplavily vozy a jezdce vši vojenské moci faraonovy, všedší za nimi v moře; nezůstalo z nich ani jednoho; 29 ale Izráelovy děti byly prošly středem moře po suchu a vody jim zprava od nich a zleva od nich byly zdi. 30 Tak Jehova v onen den Izraele zachránil před rukou Egyptanů, a Izrael uviděl Egyptany na břehu moře mrtvé, 31 i poznal Izrael mocnou ruku Jehovovu, již Jehova zapůsobil proti Egyptanům; i báli se, lid, Jehovy a věřili v Jehovu a v Mojžíše, jeho nevolníka.

Exodus 15

1 Tehdy zpíval Mojžíš a Izráelovy děti Jehovovi tuto píseň, i pronesli výrok: Budu Jehovovi zpívat, neboť je slavně vyvýšen, koně a jeho jezdce hodil v moře. 2 Mou silou a zpěvem je Jáh, i stal se mi záchranou; on je můj BŮH, i budu ho oslavovat, Bůh mého otce, i budu ho velebit. 3 Jehova je muž boje, Jehova je jeho jméno; 4 vozidla faraonova a jeho vojenskou moc vrhl v moře a výkvět jeho důstojníků, ti se utopili v moři Rákosí; 5 zaplavují je vodstva, klesli v hloubky tak jako kámen. 6 Tvá pravice, Jehovo, je vznešená v moci, tvá pravice, Jehovo, drtí nepřítel 7 a ve velikosti své vyvýšenosti srážíš povstalce proti tobě; vypouštíš projev svého hněvu - stravuje je jako strniště. 8 A dechem tvých chřipí se nahrnuly vody, přivaly se postavily tak jako mandel, vodstva v srdci moře ztuhla. 9 Nepřítel řekl: Budu pronásledovat, budu dostihovat, dělit kořist, má duše se jimi bude sytit; budu tasit svůj meč, má ruka se jich bude zmocňovat. 10 Zadul jsi svým dechem - zaplavilo je moře, propadli se v mohutné vody jako olovo. 11 Kdo je mezi BOHY takový jako ty, Jehovo? Kdo takový jako ty, skvějící se ve svatosti, bázeň budící v chvalozpěvech, činící divy? 12 Napřáhl jsi svou pravici - pohlcuje je země! 13 Ve svém smilování dovedeš tento lid, jež jsi vykoupil, doprovodíš ve své síle k přibytku tvé svatosti. 14 Doslechnou se národnosti, budou se třást, obyvatele Pelešeth zachvátí úzkost; 15 tehdy budou rozrušeni šejkové Edóma, vůdcové Móáva - bude je zachvacovat chvění, všichni obyvatelé Kenáanu se rozplynou. 16 Bude na ně padat děs a hrůza, moci tvé paže budou muset ztichnout jako kámen, než bude moci přejít tvůj lid, Jehovo, než bude moci přejít lid, jehož jsi nabyl. 17 Budeš je uvádět a zasazovat je na hoře tvého dědictví, na místě, jež jsi připravil k svému bydlení, Jehovo, v svatyni, Pane, již zřídí tvé ruce. 18 Jehova bude kralovat navždy a věčně! 19 Ano, faraonovi koně s jeho vozy a s jeho jezdci vešli v moře a Jehova na ně vody moře vrhl zpět, ale Izráelovy děti byly prošly středem moře po suchu. 20 A Marie, prorokyně, Áronova sestra, vzala v svou ruku tamburínu a za ní vyšly s tamburínami a s tanci všechny ženy; 21 a Marie jim odpovídala: Zpívejte Jehovovi, neboť je slavně vyvýšen, koně a jeho jezdce hodil v moře. 22 A Mojžíš Izraele pohnul k odchodu od moře Rákosí, i vyšli do pustiny Šúru a ušli v pustině tři dni a nenašli vody. 23 A přišli do Máry, ale vodu z Máry nemohli pít, neboť ona byla hořká; proto její jméno nazvali Mára, 24 a jali se, lid, na Mojžíše reptat výrokem: Co budeme pít? 25 I jal se křičet k Jehovovi a Jehova mu ukázal dřevo, jež do vody hodil a voda zesládla. Tam mu uložil ustanovení a práva a tam jej přezkoušel 26 a řekl: Budeš-li vpravdě poslouchat hlasu Jehovy, tvého Boha, a konat to, co je správné v jeho očích, a poddávat uši jeho rozkazům a dbát všech jeho ustanovení, nebudu na tebe dopouštět žádnou nemoc, již jsem dopustil na Egyptany, neboť já jsem Jehova, uzdravující tě. 27 I přišli do Élím a tam bylo dvanáct pramenů vody a sedmdesát palem, i utábořili se tam u vody.

Exodus 16

1 A když se dali na cestu z Élím, přišli, celé shromáždění Izráelových dětí, v patnáctý den druhého měsíce po jejich vyjití ze země Egypta do pustiny Sín, jež je mezi Élím a mezi Sinajem, 2 a v pustině se jali, celé shromáždění Izráelových dětí, na Mojžíše a na Árona reptat;

3 a Isráelovy děti k nim řekly: Kéž bychom byli umřeli rukou Jehovovou v zemi Egypta za našeho sedění u kotlů masa, za našeho jedení chleba do sytosti! Ano, vyvedli jste nás do této pustiny k usmrcení celého tohoto zástupu hladem! 4 A Jehova řekl k Mojžíšovi: Hle, já - chystám se dšít pro vás chlebem z nebes; a lid vyjde, i nasbírají dávku dne v její den, abych jej mohl přezkoušet, zda bude chodit v mém zákoně čili nic. 5 A v šestý den se stane, že připraví, co si budou přinášet, i bude to dvojnásobek toho, co každý den budou sbírat. 6 I řekl Mojžíš a Áron ke všem Isráelovým dětem: Večer - tu poznáte, že vás ze země Egypta vyvedl Jehova, 7 a ráno, tu uvidíte Jehovovu slávu, protože on uslyšel vaše reptání na Jehovu - vždyť co jsme my, že reptáte na nás? 8 A Mojžíš řekl: V tom, že vám Jehova dá za večera k jídlu maso a za jitra chleba dosyta, protože Jehova uslyšel vaše reptání, jimiž vy na něho reptáte; vždyť co jsme my? Ne na nás jsou vaše reptání, nýbrž na Jehovu. 9 A k Áronovi Mojžíš řekl: Řekni k celému shromáždění Isráelových dětí: Přiblížte se k tváři Jehovově, neboť on uslyšel vaše reptání. 10 A při Áronově mluvení k celému shromáždění Isráelových dětí se stalo, že se otočili k pustině, a hle, v oblaku se ukázala sláva Jehovova, 11 a Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 12 Uslyšel jsem reptání Isráelových dětí; promluv k nim výrokem: Mezi dvěma večery budete jíst maso a za jitra budete syčeni chlebem, i budete vědět, že vaším Bohem jsem já, Jehova. 13 A za večera se stalo, že se zvedly křepelky a pokryly tábor, a za rána vznikla okolo tábora vrstva rosy; 14 a když se vrstva rosy zvedla, hle, na tváři pustiny cosi drobného, šupinkovitého, drobného jako jíní na zemi; 15 to Isráelovy děti uviděly, i říkali si navzájem: Co je to? Nepoznali totiž, co to je; a Mojžíš k nim řekl: To je chléb, jež vám Jehova dal za pokrm. 16 Toto je věc, již Jehova rozkázal: Nasbírejte si z něho každý podle míry svého jedení, ómer na hlavu; na počet vašich duší budete brát každý pro ty, kdo jsou v jeho stanu. 17 A Isráelovy děti tak učinily, i nasbírali někdo mnoho a někdo málo, 18 ale když měřili ómerem, neměl ten, kdo mnoho nasbíral, přebytku a ten, kdo málo nasbíral, neměl nedostatku; každý nasbíral podle míry svého jedení. 19 A Mojžíš k nim řekl: Nikdo necht' z toho nic nepozůstává do jitra. 20 Ale neobrátili k Mojžíšovi sluch a někteří z toho do jitra pozůstávali, i vzdulo se to červy a zasmrádlo, a Mojžíš se na ně rozzlobil. 21 I sbírali to za každého jitra, každý podle míry svého jedení, a když se slunce rozpálilo, rozplývalo se to. 22 A v šestý den se stalo, že nasbírali dvojnásobek chleba, dva ómery na jednoho; a všichni náčelníci shromáždění přišli a podali zprávu Mojžíšovi, 23 i řekl k nim: To je, co promluvil Jehova: Zítřka bude odpočívání svatho šabatu Jehovovi. Co chcete péci, pečte, a co chcete vařit, vařte, a všečen přbytek si uložte k uchování do jitra. 24 I uložili si jej do jitra podle toho, co Mojžíš rozkázal, a nezasmrádl ani se v něm nevyskytli červi. 25 A Mojžíš řekl: Dnes jej jezte, neboť dnes je šabat Jehovovi, dnes toho venku nebudete nacházet. 26 Budete to sbírat šest dní, ale v sedmý den je šabat, tehdy toho nebude. 27 Ale v sedmý den se stalo, že někteří z lidu vyšli sbírat, ale nenašli; 28 a Jehova k Mojžíšovi řekl: Dokdy budete odmítat zachovávaní mých rozkazů a mých zákonů? 29 Vizte, že vám Jehova dal odpočinek, proto vám on dává v šestý den chleba na dva dni; sed' každý na svém, nikdo necht' v sedmý den nevychází ze svého místa. 30 Odpočinuli tedy, lid, v sedmý den. 31 A jeho jméno nazvali, Isráelův dům, mana, a on byl jako símě koriandru, bílý, a jeho chuť jako chuť oplátky s medem. 32 A Mojžíš řekl: Toto je věc, již Jehova rozkázal: Naplňte tím ómer k uchování vašim pokolením, aby viděla chléb, jímž jsem vás v pustině krmil, když jsem vás vyvedl ze země Egypta. 33 A k Áronovi Mojžíš řekl: Vezmi jeden džbán a dej tam plný ómer many a ulož jej před tvář Jehovovu k uchování vašim pokolením. 34 Podle toho, co Jehova rozkázal Mojžíšovi, tak jej Áron uložil před svědectví k uchování, 35 a Isráelovy děti jídaly manu čtyřicet let, až po svůj příchod do obydlené země; manu jídali až po svůj příchod na okraj země Kenáanu. 36 A ómer, to je desetina éfy.

Exodus 17

1 A celé shromáždění Isráelových dětí nastoupilo cestu z pustiny Sín k svým cestováním podle příkazů Jehovových, i utábořili se v Refidím; a k pití pro lid nebylo vody; 2 lid se tedy s Mojžíšem jal vadit, i řekli: Dejte nám vodu, ať můžeme pít! A Mojžíš jim řekl: Co se vadíte se mnou? Co pokoušíte Jehovu? 3 Ale lid tam žíznil po vodě, i reptal lid na Mojžíše a říkal: Nač toto? Vyvedl jsi nás z Egypta k usmrcení mne a mých dětí a mého dobytka žízni? 4 A Mojžíš se jal k Jehovovi křičet výrokem: Co mám s tímto lidem učinit? Ještě trochu a ukamenují mě. 5 A Jehova k Mojžíšovi řekl: Přejdi před tváří lidu a vezmi s sebou některé ze starších Isráelových, a v svou ruku vezmi hůl, již jsi udeřil řeku, a odejdi; 6 hle, já, budu stát tam na skále v Chórévu před tvou tváří, i udeříš v skálu a vyjdou z ní vody a lid se napije. A Mojžíš tak před očima Isráelových starších učinil, 7 a jméno toho místa nazval Massá a Merívá, podle vády Isráelových dětí a podle jejich pokoušení Jehovy výrokem: Zda je či není Jehova v našem středu? 8 I přišel Amálék a dal se s Isráelem v Refidím do boje; 9 a Mojžíš řekl k Jósuovi: Vyber nám muže a vyjdi, dej se do boje proti Amálékovi; já se miním zítra postavit na téměř pahrbku a v mé ruce bude Boží hůl. 10 A Jóšua učinil podle toho, co mu Mojžíš řekl, dát se proti Amálékovi do boje, a Mojžíš a Áron a Chúr vystoupili na téměř pahrbku; 11 a jak Mojžíš měl svou ruku vztyčenu, dělo se, že přemáhal Isráel, jak však svou rukou polevoval, tu přemáhal Amálék. 12 A když Mojžíšovy ruce byly těžké, vzali kámen, ten pod něho položili a usedl na něj a Áron a Chúr podepřeli jeho ruce, jeden odtud a jeden odtud, a jeho ruce vytrvaly ve stálosti až do zajetí slunce, 13 a Jóšua Amáléka a jeho lid zneškodnil ostřím meče.

14 A Jehova řekl k Mojžíšovi: Toto zapiš na památku v knihu a vlož v uši Jósuovy, že připomínku Amáléka chci veskrze vyhladit zpod nebes. 15 A Mojžíš zbudoval oltář a nazval jeho jméno: Jehova, můj prapor, 16 i řekl: Protože je ruka na trůně Jáhově - Jehovův boj proti Amálékovi od pokolení do pokolení.

Exodus 18

1 A když Jithró, kněz Midjána, Mojžíšův tchán, uslyšel o všem, co Bůh učinil Mojžíšovi a Isráélovi, svému lidu, že Jehova Isráele vyvedl z Egypta, 2 vzal Jithró, Mojžíšův tchán, Cippóru, ženu Mojžíšovu, po odeslání jí, 3 a dva její syny, z nichž jednoho jméno bylo Géršóm, neboť řekl: Stal jsem se návštěvníkem v cizí zemi, 4 a jméno jednoho Elíezer, neboť Bůh mého otce mi byl pomoci a vyprostil mě od meče faraonova. 5 I přišel Jithró, tchán Mojžíšův, a jeho synové a jeho žena k Mojžíšovi do pustiny, kde on u Boží hory tábořil, 6 a vzkázal Mojžíšovi: Přišel jsem k tobě já, tvůj tchán Jithró, a tvá žena a s ní dva tvoji synové. 7 A Mojžíš svému tchánu vyšel vstříc a poklonil se a políbil ho, i položili jeden druhému otázku, zda se jim dobře vede, a vešli do stanu 8 a Mojžíš svému tchánu vyprávěl vše, co v prospěch Isráele učinil Jehova faraonovi a Egyptanům, všechny útrapy, jež je na cestě postihly, a Jehova je vyprostil. 9 A Jithró se zaradoval nade vším dobrem, jež Jehova prokázal Isráélovi, že jej vyprostil z ruky Egyptanů, 10 a Jithró řekl: Budiž veleben Jehova, jenž vás vyprostil z ruky Egyptanů a z ruky faraonovy, jenž vyprostil lid zpod ruky Egyptanů. 11 Nyní vím, že Jehova je větší než všichni bohové, neboť ve věci, již se nadmulí, je on nad nimi. 12 A Jithró, Mojžíšův tchán, vzal pro Boha vzestupnou oběť a jiné oběti; a přišel Árón a všichni starší Isráélovi jíst s Mojžíšovým tchánem před Boží tváří chléb. 13 A nazítří se stalo, že Mojžíš usedl k rozsuzování lidu, a lid před Mojžíšem stál od jitra až do večera; 14 a když Mojžíšův tchán pozoroval vše, co on lidu činil, řekl: Co je toto za věc, již ty lidu činíš? Proč ty sedíš sám a všechen lid před tebou od jitra do večera musí stát? 15 A Mojžíš svému tchánu řekl: Protože lid ke mně přichází dotazovat se Boha. 16 Když mají nějakou záležitost, přijde to ke mně, i rozsuzuji mezi jedním a mezi druhým a dávám na vědomí Boží ustanovení a jeho zákony. 17 A Mojžíšův tchán k němu řekl: Ta věc, již ty činíš, není dobrá; 18 docela se můžeš umořit i ty i tento lid, jenž je s tebou, neboť ta věc je pro tebe příliš těžká, nemůžeš ji konat sám. 19 Poslechni nyní na můj hlas, chci ti poradit a kéž je Bůh s tebou: buď ty lidu zástupcem vůči Bohu a ty přednášej Bohu záležitosti 20 a vysvětluj jim ustanovení a zákony a dávej jim na vědomí cestu, již mají chodit, a činnost, již mají činit; 21 a ty nechť si ze všeho lidu vyhlédáš zdatné muže, mající Boha v úctě, muže pravdy, nenávidící nespravedlivý zisk, a nechť je nad nimi ustanovuješ za představené tisíců, představené set, představené padesátek a představené desítek, 22 ať lid v každé době rozsuzují; ať se děje, že každou větší záležitost budou přednášet tobě, ale každou menší záležitost budou rozsuzovat oni. Tak ze sebe část břemene slož, ať se toho oni ujmou s tebou. 23 Učiníš-li tuto věc, jestliže ti tak rozkáže Bůh, pak budeš moci obstát a i všechen tento lid bude v pokoji vcházet na své místo. 24 A Mojžíš uposlechl hlasu svého tchána a učinil vše, co řekl; 25 i vybral Mojžíš ze všeho Isráele zdatné muže a určil je za hlavy nad lidem, představené tisíců, představené set, představené padesátek a představené desítek, 26 i jali se rozsuzovat lid v každé době - nesnadné záležitosti přednášeli Mojžíšovi a každou menší záležitost rozsuzovali oni. 27 A Mojžíš svého tchána propustil a on odešel do své země.

Exodus 19

1 V třetím měsíci po vyjití Isráelových dětí ze země Egypta, v tento den přišli v pustinu Sínaj, 2 neboť byli nastoupili cestu z Refídím a přišli v pustinu Sínaj a v pustině se utábořili - ano, tam se Isráel utábořil naproti hoře. 3 A Mojžíš vystoupil k Bohu a Jehova na něho z té hory zavolal výrokem: Takto musíš říci domu Jákobovu a oznámit dětem Isráelovým: 4 Vy jste viděli, co jsem učinil Egyptanům, i nesl jsem vás na křídlech orlů a přivedl jsem vás k sobě; 5 a nyní, budete-li vpravdě poslouchat na můj hlas a zachovávat mou smlouvu, pak se mi stanete zvláštním pokladem nade všechny národnosti, neboť celá země patří mně, 6 ale vy mi budete královstvím kněží a svatým národem. Toto jsou slova, jež budeš vyslovovat k Isráelovým dětem. 7 A Mojžíš přišel a povolal starší lidu a předložil jim všechny tyto věci, jež mu Jehova rozkázal, 8 a všechen lid spolu odpověděl, i řekli: Vše, co Jehova promluvil, budeme činit. A Mojžíš slova lidu přinesl k Jehovovi zpět 9 a Jehova k Mojžíšovi řekl: Hle, já se chystám k tobě přijít v hustotě mraku, aby při mém mluvení s tebou lid slyšel, a také aby v tebe navždy důvěřovali. A Mojžíš Jehovovi oznámil slova lidu 10 a Jehova k Mojžíšovi řekl: Jdi k lidu a posvět' je dnes a zítra a nechť vyperou svá ošacení, 11 a na třetí den nechť jsou připraveni, neboť v třetí den bude Jehova před očima všeho lidu sestupovat na horu Sínaj. 12 A lidu vůkol musíš uložit omezení výrokem: Chraňte se vystupovat na horu anebo sahat na její okraj; každý, kdo sáhne na horu, musí jistotně být usmrcen. 13 Nesmí na něho sahat ruka, nýbrž musí být k smrti ukamenován nebo naskrze prostřelen; ať zvíře, ať člověk, nesmí zůstat naživu; při prodlouženém zvuku polnice budou oni vystupovat na horu. 14 A Mojžíš z hory sestoupil k lidu a posvětil lid, i vyprali svá ošacení; 15 a řekl k lidu: Buďte připraveni na třetí z dní; nechť se nepřibližujete k ženě. 16 A v třetí den se při nastávání jitra stalo, že nastalo hřmění a blesky a na hoře mohutný oblak a velmi silný zvuk trouby; i rozchvěl se všechen lid, jenž byl v táboře.

17 A Mojžíš lid z tábora vyvedl vstříc Bohu, i postavili se na úpatí hory; 18 a hora Sínaj se celá rozdýmala, protože na ni v ohni sestoupil Jehova, a její dým vystupoval jako dým tavící pece, a celá hora se velmi roztrásla. 19 A stále zazníval zvuk trouby, a velmi silný; Mojžíš promlouval a Bůh mu hlasem odpovídal. 20 A Jehova sestoupil na horu Sínaj, na téměř hory, i povolal Jehova na téměř hory Mojžíše a Mojžíš vystoupil. 21 A Jehova k Mojžíšovi řekl: Sestup, prones proti lidu napomenutí, aby se nepokoušeli proniknout k Jehovovi k podívání, neboť by mnoho z nich padlo; 22 a i kněží, kteří se přibližují k Jehovovi, necht' se posvěcují, aby Jehova nevyrážel proti nim. 23 A Mojžíš k Jehovovi řekl: Lid nebude moci vystoupit k hoře Sínaji, neboť ty jsi proti nám pronesl napomenutí výrokem: Opatří horu omezením a posvěť ji. 24 A Jehova k němu řekl: Jdi, sestup, a vystoupíš ty a s tebou Árón, ale kněží a lid necht' se nepokoušejí proniknutím vystoupit k Jehovovi, aby nevyrážel proti nim. 25 A Mojžíš k lidu sestoupil a promluvil k nim.

Exodus 20

1 A Bůh vyslovil všechna tato slova výrokem: 2 Tvým Bohem jsem já, Jehova, jenž jsem tě vyvedl ze země Egypta, z domu nevolníků; 3 nesmíš mít přede mnou dalších bohů. 4 Nesmíš si zhotovit sochu ani žádné zobrazení toho, co je v nebesích shora, ani co je na zemi zespod, ani co je ve vodách zespod vůči zemi; 5 nesmíš se jim klanět a nesmíš jim sloužit, neboť já, Jehova, tvůj Bůh, jsem BŮH žárlivý, navštěvující nepravost otců na dětech, na třetím a na čtvrtém pokolení mezi nenávidícími mě 6 a prokazující laskavost tisícům mezi milujícími mě a mezi zachovávajícími mé rozkazy. 7 Jméno Jehovy, svého Boha, nesmíš pronést pro daremnost, neboť Jehova toho, kdo jeho jméno bude pro daremnost pronášet, nebude nechávat bez trestu. 8 Pamatuj na den šabat k jeho svěcení. 9 Šest dní budeš pracovat a vykonáš všechno své zaměstnání, 10 ale sedmý den je šabat Jehovovi, tvému Bohu; žádné zaměstnání vykonávat nesmíš, ty ani tvůj syn ani tvá dcera, tvůj nevolník ani tvá služebnice ani tvůj dobytek ani cizinec u tebe, jenž je v tvých branách, 11 neboť šest dní vytvářel Jehova nebesa a zem, moře a vše, co v nich je, a v sedmý den spočinul - proto Jehova sedmý den požehnal a posvětil jej. 12 Važ si svého otce a své matky, aby se na půdě, již se ti Jehova, tvůj Bůh, chystá dát, mohly prodloužit tvé dni. 13 Nesmíš vraždit. 14 Nesmíš cizoložit. 15 Nesmíš krást. 16 Proti svému bližnímu nesmíš vypovídat lživým svědectvím. 17 Nesmíš být chtivý domu svého bližního, nesmíš být chtivý ženy svého bližního ani jeho nevolníka ani jeho služebnice ani jeho hovězího dobytčete ani jeho osla ani čehokoli, co tvému bližnímu patří. 18 A všechen lid, ti pozorovali hřmění a blesky a zvuk trouby a dýmající horu; to když lid zpozoroval, zapotáceli se a stanuli z daleka 19 a řekli k Mojžíšovi: Mluv s námi ty, však budeme slyšet, ale necht' s námi nemluví Bůh, abychom nemuseli umřít. 20 A Mojžíš k lidu řekl: Nemusíte se bát, neboť Bůh přišel za účelem přezkoušení vás a proto, aby byla jeho bázeň před vaší tváří, abyste nehřešili. 21 I stanul lid z daleka a Mojžíš se přiblížil k mračnu, kde byl Bůh. 22 A Jehova k Mojžíšovi řekl: Takto musíš říci k Isráelovým dětem: Vy jste shledali, že jsem s vámi promluvil z nebes; 23 nesmíte vedle mne hotovit bohů ze stříbra, ani bohů ze zlata si nesmíte hotovit. 24 Budeš mi hotovit oltář ze zeminy a na něm obětovat své vzestupné oběti a své oběti pokojných hodů, svůj drobný dobytek a svůj skot; na každém místě, kde budu dávat připomínat své jméno, budu k tobě přicházet a žehnat ti. 25 A budeš-li mi chtít zhotovit oltář z kamenů, nesmíš jimi budovat s otesáváním, neboť mávneš-li nad ním svým dlátem, znesvětiš jej; 26 ani k mému oltáři nesmíš vystupovat po stupních, aby nad ním nebyla odkrývána tvá nahota.

Exodus 21

1 A toto jsou práva, jež jim budeš předkládat: 2 Kdykoli budeš kupovat nevolníka, Hebrea, bude sloužit šest let a v sedmém bude zdarma odcházet jako svobodný; 3 přicházel-li sám, bude odcházet sám, byl-li on manželem ženy, bude s ním odcházet i jeho žena, 4 bude-li mu dávat ženu jeho pán a ona mu porodí syny nebo dcery, bude zůstávat ta žena a její dítka svému pánu a on bude odcházet sám. 5 A řekne-li ten nevolník výslovně: Miluji svého pána, svou ženu a své děti, nebudu odcházet svobodně, 6 pak ho jeho pán přivede blíže k Bohu a přivede ho blíže ke dveřím nebo k zárubni, i probodne jeho pán jeho ucho bodcem a bude mu sloužit navždy. 7 A kdykoli bude někdo za služebnici prodávat svou dceru, nebude ona moci odejít způsobem odcházení nevolníků; 8 znelíbí-li se svému pánu (jestliže ji určil sobě), pak ji dovolí vykoupit; pro svou proradnost vůči ní nebude mít pravomoc prodat ji cizímu lidu. 9 A bude-li ji chtít určit svému synu, bude s ní jednat podle práva dcer; 10 bude-li pro něho chtít vzít další, nesmí ubrat její obživy, jejího přiodění a spoluzítí s ní; 11 a nebude-li jí poskytovat tohoto trojího, pak ona bude moci odejít zdarma, bez peněz. 12 Kdo člověka udeří, takže on umře, bude muset být jistotně usmrcen, 13 ale kdo nenastrojil úklad a Bůh v jeho ruku dopustil, pak ti chci určit místo, kam bude moci uprchnout; 14 ale kdykoli se někdo bude opovážovat na svého bližního k jeho zabití lstí, z blízkosti mého oltáře ho musíš vzít k smrti, 15 a kdo udeří svého otce anebo svou matku, bude muset být jistotně usmrcen, 16 a kdo člověka ukradne a prodá ho, anebo bude nalezen v jeho ruce, bude muset být jistotně usmrcen, 17 a kdo bude svému otci anebo své matce zlořečit, bude muset být jistotně usmrcen.

18 A kdykoli se budou muži vadit a jeden druhého udeří kamenem nebo pěstí, ale nebude mřít, nýbrž ulehne na lůžko - 19 jestliže bude moci vstát a bude venku o své berle popocházet, pak bude ten, jenž ho udeřil, uznán za nevinného, bude jen muset nahradit jeho nečinnost a dát ho zcela vyléčit. 20 A kdykoli někdo svého nevolníka nebo svou služebnici bude bít kyjem, takže pod jeho rukou umře, bude muset být jistotně potrestán, 21 avšak bude-li moci vydržet den nebo dva dny, nebude trestán, neboť on, to jsou jeho peníze. 22 A kdykoli se budou muži rvát a strčí do těhotné ženy, takže její dítky budou vycházet, ale nebude nastávat úraz, bude jistotně pokutován podle toho, co na něho bude chtít uvalit manžel té ženy, i zaplatí podle rozhodčích. 23 A bude-li úraz nastávat, pak budeš muset dát žití za žití, 24 oko za oko, zub za zub, ruku za ruku, nohu za nohu, 25 spáleninu za spáleninu, pohmožděninu za pohmožděninu, modřinu za modřinu. 26 A kdykoli někdo bude bít v oko svého nevolníka nebo v oko své služebnice, takže je zničí, pak ho za jeho oko bude muset propustit jako svobodného; 27 a bude-li vyrazet zub svého nevolníka nebo zub své služebnice, bude ho muset propustit jako svobodného za jeho zub. 28 A kdykoli muže nebo ženu bude trkat býk, takže umře, bude ten býk muset být k smrti ukamenován a jeho maso se nebude jíst, ale majitel býka bude nevinen. 29 A jestliže býk - on byl od dřívějšíka trkavý a bylo to u jeho majitele dosvědčeno, a nedával na něho pozor, takže usmrtil muže nebo ženu, bude ten býk muset být ukamenován a i jeho majitel bude muset být usmrcen; 30 bude-li na něho uvalováno zadostučinění, pak zaplatí výkupné svého žití podle všeho, co na něho bude uvalováno, 31 buď že trkal syna, buď že trkal dceru, bude se mu činit podle tohoto soudu. 32 Bude-li býk trkat nevolníka nebo služebnici, bude muset dát jeho pánu třicet šeklů stříbra a býk bude muset být ukamenován. - 33 A kdykoli někdo bude otvírat jámu nebo kdykoli někdo bude vyhlubovat jámu a nebude ji přikrývat a padne tam býk nebo osel, 34 bude muset škodu nahradit majitel té jámy - vyplatit peníze jeho majiteli a usmrcené se bude dostávat jemu. - 35 A kdykoli bude trkat něčí býk býka jeho bližního, takže uhynie, pak živého býka prodají a peníze za něj rozdělí, a budou dělit i usmrceného; 36 nebo, vědělo-li se, že býk - on byl od dřívějšíka trkavý a jeho majitel na něho nedával pozor, bezpodmínečně bude muset škodu nahradit býkem za býka a usmrceného se bude dostávat jemu.

Exodus 22

1 Kdykoli někdo bude krást býka nebo drobné dobytče a zabije je nebo je prodá, bude muset škodu nahradit pěti kusy skotu za býka anebo čtyřmi kusy drobného dobytka za drobné dobytče (jestliže bude zloděj moci být dopaden při vloupání a bude udeřen, takže umře, nebude za něho viny krve, 3 vzejde-li nad ním slunce, vina krve za něho bude); škodu bude muset nahradit bezpodmínečně, nebude-li mít čím, pak bude za své zlodějství prodán. 4 Najde-li se krádež prokazatelně v jeho ruce živá, od býka až po osla, až po drobné dobytče, bude muset škodu nahradit dvojnásobně. 5 Kdykoli někdo bude dávat spást pole nebo vinici, totiž vyžene své zvířectvo, ať se napase v poli jiného, bude muset škodu nahradit z nejlepšího ze svého pole a z nejlepšího ze své vinice. - 6 Kdykoli bude vznikat oheň a zachvátí trní, takže jím bude stráven stoh nebo stojaté obilí nebo pole, škodu bezpodmínečně bude muset nahradit ten, kdo požár založil. - 7 Kdykoli někdo bude dávat k svému bližnímu opatrovat peníze nebo věci a bude to z domu toho muže ukradeno - bude-li zloděj moci být dopaden, bude muset škodu nahradit dvojnásobně, 8 nebude-li zloděj moci být dopaden, pak bude majitel toho domu přiveden blíže k Bohu, zda nevztáhl svou ruku na majetek svého bližního. 9 Stran každého druhu přestoupení, stran býka, stran osla, stran drobného dobytčete, stran pláště, stran všeho ztraceného, o čem se bude říkat, že je to toto - záležitost jich obou bude přicházet před Boha; koho Bůh bude prohlašovat za zlovolného, bude muset svému bližnímu dvojnásobně nahradit škodu. 10 Kdykoli někdo bude dávat k svému bližnímu opatrovat osla nebo býka nebo drobné dobytče anebo jakýkoli kus dobytka, a uhynie nebo bude zmrzačeno nebo zajato, aniž kdo viděl, 11 bude mezi nimi oběma nastávat přísaha Jehovova, zda nevztáhl svou ruku na majetek svého bližního, a jeho majitel to uzná, i nebude muset škodu nahrazovat, 12 ale bylo-li prokazatelně kradeno z jeho blízkostí, bude muset jeho majiteli škodu nahradit. 13 Bylo-li na kusy rozerváno, bude muset přinést důkaz; rozervané nebude muset nahrazovat. - 14 A kdykoli si je někdo z blízkosti svého bližního bude vypůjčovat a bude zmrzačeno nebo uhynie, aniž bude při něm jeho majitel, bezpodmínečně bude muset škodu nahradit, 15 byl-li jeho majitel při něm, nebude muset škodu nahrazovat; bylo-li najaté, je to započteno v nájemném za ně. 16 A kdykoli muž bude svádět pannu, jež není zasnoubena, a ulehne s ní, bezpodmínečně si ji bude muset koupit za ženu; 17 pakli její otec bude rozhodně odmítat dát mu ji, bude muset odvážit stříbro podle věna panen. - 18 Čarodějníci nesmíš nechat žít. - 19 Každý ulehší se zvířetem musí být jistotně usmrcen. - 20 Kdo obětuje bohům, ne samotnému Jehovovi, musí být odevzdán. 21 A cizinci nesmíš ubližovat, aniž ho smíš utlačovat, neboť jste byli cizinci v zemi Egypta. 22 Žádnou vdovu ani sirotka nesmíš týrat; 23 budeš-li ho jakkoli týrat, pak, bude-li ke mně úpěnlivě křičet, jistotně jeho křik budu slyšet, 24 i vzplane můj hněv a budu vás zabíjet mečem a stanou se vaše ženy vdovami a vaše děti sirotky. 25 Budeš-li mému lidu, chudému u tebe, půjčovat peníze, nesmíš vůči němu být jako lichvář, nesmíš na něho uvalit lichvu. - 26 Budeš-li vůbec v zástavu brát plášť svého bližního, do zajetí slunce mu jej musíš vrátit, 27 neboť on je jeho jediným přikrytím, on je ošacením jeho kůže - nač bude uléhat? I stane se, když bude ke mně křičet, že budu slyšet, neboť já jsem milostivý. 28 Nesmíš zlořečit Bohu, aniž smíš proklínat náčelníka svého lidu.

18 A kdykoli se budou muži vadit a synů budeš dávat mně; 30 tak budeš činit se svým skotem, se svým drobným dobytkem: sedm dní bude při své matce, v osmý den jej budeš dávat mně. 31 Budete mi svatými lidmi - nesmíte jíst maso v poli rozervaného; budete je házet psovi.

Exodus 23

1 Nesmíš pronášet nepravdivou zprávu; necht' se zlovolným nepřikládáš svou ruku k tomu, abys byl křivdícím svědkem. 2 Nesmíš se dát za mnohými ke zlu, aniž smíš při sporu vypovídat převrácením se za mnohými k převrácení jiných, 3 aniž smíš nuznému v jeho sporu nadřizovat. - 4 Kdykoli budeš přicházet na býka tvého nepřítele nebo na jeho osla bloudícího, bezpečně mu ho musíš přivést zpět. 5 Kdykoli budeš vidět osla toho, kdo tě nenávidí, ležet pod svým břemenem a chtěl bys upustit od ulehčení mu, bez váhání mu musíš ulehčit s ním. 6 Nesmíš převracet právo svého nemajetného v jeho sporu; 7 od podvodné záležitosti budeš zachovávat odstup a nevinného a spravedlivého nebudeš zabíjet, neboť zlovolného nebudu ospravedlňovat. 8 A nesmíš brát úplatek, neboť úplatek oslepuje prozíravé a překrucuje slova spravedlivých. 9 A cizince nesmíš utlačovat - vždyť vy znáte duši cizince, neboť jste cizinci byli v zemi Egypta. 10 A svou zem budeš šest let osévat a její úrodu sklízet, 11 ale sedmého roku jí budeš ulevovat a nechávat ji ležet, ať se najedí nemajetní tvého lidu, a zůstatek po nich může sežrat polní živočišstvo. Tak budeš činit se svou vinicí, se svou olivnicí. 12 Šest dní budeš dělat svá díla, ale v den sedmý budeš přestávat, aby si mohl odpočinout tvůj býk i tvůj osel a oddechnout syn tvé služebnice i cizinec. 13 A ve všem, co jsem k vám řekl, se budete mít na pozoru a jméno jiných bohů nesmíš připomínat - nesmí se uslyšet v tvých ústech. 14 Třikrát v roce mi budeš pořádat slavnost. 15 Budeš zachovávat slavnost nekvašených chlebů - sedm dní budeš jíst nekvašené chleby podle toho, co jsem ti rozkázal, k určenému času měsíce Ávivu, neboť v něm jsi vyšel z Egypta, a necht' se před mou tváří neukazují prázdní; 16 a slavnost žně, prvotin tvých prací, toho, co jsi v poli zaséval; a slavnost sklizně při vyjití roku, při sklizení tvých prací z pole. 17 Třikrát v roce bude každý tvůj mužský přicházet ukázat se před tvář Pána, Jehovy. 18 Krev mé oběti nesmíš obětovat s kynutým a tuk mých slavností nesmí zůstat přes noc do jitra. 19 Nejlepší z prvotin své půdy budeš vnášet v dům Jehovy, tvého Boha. Kůzle nesmíš vařit v mléce jeho matky. 20 Hle, já před tvou tváří posílám svého Anděla k tvé ochraně na cestě a k tvému vedení na místo, jež jsem určil. 21 Měj se před jeho tváří na pozoru a poslouchej na jeho hlas; necht' v něm nevzbuzuješ rozhořčení, neboť nebude odpouštět stran vašich přestoupení, neboť v něm je mé jméno; 22 ano, budeš-li vpravdě poslouchat na jeho hlas a činit vše, co budu mluvit, budu nepřítelem tvých nepřátel a protivníkem tvých protivníků, 23 neboť můj Anděl půjde před tvou tváří a uvede tě k Emórimu a Chittímu a Perizzímu a Kenaanímu, Chivvímu a Jevúsímu, jež vyhubím. 24 Nesmíš se klanět jejich bohům a nesmíš jim sloužit a nesmíš činit podle jejich činů, nýbrž je musíš veskrze vymýtít a jejich sloupy na padř roztrpštit. 25 I budete obsluhovat Jehovu, svého Boha, a on požehná tvůj chléb a tvou vodu; a z tvého středu budu odnímat nemoc, 26 v tvé zemi nebude potrativší ani neplodné, i budu naplňovat počet tvých let. 27 Budu před tvou tváří vypouštět svou hrůzu a v zmatek uvádět všechen lid, ty, mezi něž budeš přicházet, a všechny tvé nepřátele k tobě budu obracet šíjí, 28 a před tvou tváří budu posílat sršně, kteří Chivvího, Kenaaního a Chittího zpřed tvé tváře vyženou. 29 Nebudu jej před tvou tváří vyhánět v jednom roce, aby se země nestávala pustou, takže by se proti tobě rozmnožilo polní živočišstvo; 30 budu jej před tvou tváří vyhánět po málu, než se budeš moci rozplodit a zaujmout zem. 31 A tvé pomezí jsem určil od moře Rákosí až po moře Pelištím a od pustiny po Řeku, neboť obyvatele té země chci dát ve vaši ruku, i vyženeš je před svou tváří. 32 Nesmíš vzhledem k nim ani k jejich bohům uzavřít smlouvu; 33 necht' nebydlí v tvé zemi, aby tě nesváděli k hřešení vůči mně, neboť bys obsluhoval jejich bohy, neboť to by ti bylo léčkou.

Exodus 24

1 A k Mojžíšovi řekl: Vystup k Jehovovi, ty a Árón, Nádáv a Avíhú a sedmdesát z Isráelových starších, a z daleka se pokloňte; 2 a Mojžíš necht' se k Jehovovi přiblíží sám, ale oni necht' se nepřibližují, a lid, ti necht' s ním nevystupují. 3 I přišel Mojžíš a všechna slova Jehovova a všechna práva vyrozprávěl lidu; a všechen lid jedním hlasem odpověděl, i řekli: Všechna slova, jež Jehova vyslovil, budeme vykonávat. 4 A Mojžíš všechna slova Jehovova zapsal a za jitra časně vstal a pod horou zbudoval oltář a dvanáct sloupů podle dvanácti kmenů Isráelových, 5 a poslal mladíky Isráelových dětí, ať vnesou vzestupné oběti a ať obětují oběti pokojných hodů Jehovovi, býky. 6 A polovinu krve Mojžíš vzal a dal v mísy a polovinu krve vykropil na oltář, 7 a vzal knihu smlouvy a jal se číst v uši lidu, i řekli: Vše, co Jehova vyslovil, budeme konat a budeme poslouchat. 8 A Mojžíš vzal krev a vykropil na lid a řekl: Hle, krev smlouvy, již s vámi uzavřel Jehova stran všech těchto slov. 9 I vystoupil Mojžíš a Árón, Nádáv a Avíhú a sedmdesát z Isráelových starších 10 a uviděli Isráelova Boha, a pod jeho nohama jakoby práce z průsvitného safíru a co do lesku jako sama nebesa; 11 a na významné Isráelových dětí nevztáhl svou ruku, i spatřili Boha a jedli a pili. 12 A Jehova k Mojžíšovi řekl: Vystup ke mně na horu a buď tam, ať ti mohu dát desky z kamene a zákon a rozkazy, jež jsem napsal k jejich poučování.

13 I vstal Mojžíš, i Jósua, jeho pobočník, a Mojžíš vystoupil na Boží horu, 14 a k starším řekl: Počkejte zde na nás, než se k vám budeme moci vrátit; a hle, jsou s vámi Árón a Chúr - kdo bude mít nějaké záležitosti, může se přiblížit k nim. 15 A Mojžíš vystoupil na horu a horu přikryl oblak, 16 i usadila se Jehovova sláva na hoře Sínaji a oblak ji přikrýval po šest dní, a v sedmý den zavolal zprostřed oblaku na Mojžíše, 17 a vzhled Jehovovy slávy na temeni hory byl před očima Isráelových dětí jako stravující oheň. 18 A Mojžíš vešel v střed oblaku a vystoupil k Jehovovi, i zůstal Mojžíš na té hoře čtyřicet dní a čtyřicet nocí.

Exodus 25

1 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 2 Promluv k Isráelovým dětem, ať mi přinášejí oběť věnování; nechť mou oběť věnování berou od každého člověka, jehož srdce ho bude pobízet. 3 A toto bude má oběť věnování, již od nich budete brát: zlato a stříbro a mosaz 4 a modrý purpur a červený purpur a červcový šarlat a kment a koží srst 5 a načervenené kůže beranů a kůže jezevců a dříví akácií, 6 olej k svícení, vonné látky do oleje k pomazávání a do kouřidla z vonných koření, 7 a onyxové kameny a kameny ke vsazování do přehozu a do náprsníku; 8 a zhotoví mi svatyni, ať se mohu usídlit vprostřed nich. 9 Podle všeho, co já se ti chystám ukázat, vzor obydlí a vzor všech jeho zařízení, právě tak je budete hotovit. 10 Zhotoví tedy z dříví akácií skříňku, její délka dva lokte a půl a její šířka loket a půl a její výška loket a půl, 11 a budeš ji potahovat ryzím zlatem - budeš ji potahovat zevnitř i zevně - a zhotovíš na ni dokola obrubu ze zlata 12 a uliješ k ní čtyři kruhy ze zlata, jež dáš nad její čtyři podstavce, totiž dva kruhy na její jednu stranu a dva kruhy na její druhou stranu, 13 a zhotovíš z dříví akácií tyče a budeš je potahovat zlatem, 14 a ty tyče musíš vsunout v ty kruhy po stranách skříňky k nošení skříňky na nich; 15 v kruzích skříňky ty tyče budou zůstat, nesmějí se od ní odpojit. 16 A do té skříňky musíš dát svědectví, jež chci tobě dát. 17 A z ryzího zlata zhotovíš slitovnici, její délka dva lokte a půl a její šířka loket a půl, 18 a ze zlata zhotovíš dva kerúby - budeš je hotovit jako tepanou práci z obou konců slitovnice; 19 zhotov tedy jednoho kerúba z tohoto konce a jednoho kerúba z tohoto konce, ze slitovnice ty kerúby budete hotovit na obou jejích koncích. 20 A ti kerúbové budou křídla rozpínat vzhůru, zastírajíce svými křídly slitovnici, a jejich tváře k sobě navzájem; tváře kerúbů nechť směřují k slitovnici; 21 a tu slitovnici musíš dát shora na skříňku a do té skříňky musíš dát svědectví, jež chci tobě dát, 22 i budu se tam s tebou setkávat a ze slitovnice, zprostřed dvou kerúbů, kteří budou nad skříňkou svědectví, s tebou budu mluvit o všem, co ti pro Isráelovy děti budu rozkazovat. 23 A zhotovíš z dříví akácií stůl, jeho délka dva lokte a jeho šířka loket a jeho výška loket a půl, 24 a budeš jej potahovat ryzím zlatem a zhotovíš k němu dokola obrubu ze zlata, 25 a zhotovíš k němu dokola trnoží na šířku dlaně a k tomu jeho trnoží dokola zhotovíš obrubu ze zlata. 26 A zhotovíš k němu čtyři kruhy ze zlata a ty kruhy musíš dát na čtyři úhly, jež budou u jeho čtyř noh; 27 ty kruhy budou při samém trnoží ložisky pro tyče k nošení stolu. 28 A zhotovíš z dříví akácií tyče a budeš je potahovat zlatem, i bude se na nich stůl nosit. 29 A zhotovíš k němu podnosy a pánve k němu a konvice k němu a číše k němu, jimiž se bude vylévat; zhotovíš je z ryzího zlata. 30 A na ten stůl budeš ustavičně před mou tvář dávat předkladné chleby. 31 A zhotovíš z ryzího zlata svícen - ten svícen bude zhotovován jako tepaná práce; bude z něho jeho patice a jeho větve, jeho kalichy, jeho hlavice a jeho květy, 32 a to šest větví vycházejících z jeho stran, tři větve svícnu z jedné strany a tři větve svícnu z druhé strany, 33 tři mandloňovité kalichy na jedné větvi, hlavice a květ, a tři mandloňovité kalichy na jedné větvi, hlavice a květ; tak při šesti větvích vycházejících ze svícnu, 34 a na svícnu čtyři mandloňovité kalichy, jeho hlavice a jeho květy, 35 totiž hlavice pod dvěma větvemi z něho a hlavice pod dvěma větvemi z něho a hlavice pod dvěma větvemi z něho, stran šesti větví vycházejících ze svícnu; 36 jejich hlavice a jejich větve budou z něho, celý bude jedinou tepanou prací z ryzího zlata. 37 A zhotovíš k němu sedm lamp (a jeho lampy se budou rozžehat a bude se svítit na jemu protilehlou stranu) 38 a kratiknoty k němu a zhašedla k němu z ryzího zlata. 39 Bude se hotovit se všemi těmito náčiními z kikkáru ryzího zlata; 40 viz tedy a zhotov je podle jejich vzoru, jež jsi ty uschopňován vidět na hoře.

Exodus 26

1 A obydlí budeš hotovit z deseti koberců z tkaného kmentu a modrého purpuru a červeného purpuru a červcového šarlatu; ty budeš hotovit s kerúby umělecké práce. 2 Délka jednoho koberce osmadvacet loket a šířka jednoho koberce čtyři lokte, pro všechny koberce jedna míra. 3 Pět koberců bude připojovaných k sobě navzájem a pět koberců připojovaných k sobě navzájem, 4 a z modrého purpuru zhotovíš očka na okraji jednoho koberce od konce ve spoji, a tak budeš činit u okraje koncového koberce na druhé straně spoje. 5 Padesát oček budeš hotovit na jednom koberci a padesát oček budeš hotovit na konci koberce, jenž bude na druhé straně spoje; očka budou protilehlá vůči sobě navzájem. 6 A zhotovíš ze zlata padesát sponek a těmi sponkami koberce k sobě navzájem budeš připojovat, ať je obydlí sjednoceno. 7 A z koží srsti zhotovíš koberce na stan nad obydlím; těch koberců budeš hotovit jedenáct. 8 Délka jednoho koberce třicet loket a šířka jednoho koberce čtyři lokte; pro jedenáct koberců jedna míra,

9 a budeš spojovat pět koberců zvláště a šest koberců zvláště, a šestý koberec na průčelní straně stanu budeš zdvojit. 10 A zhotovíš padesát oček na okraji jednoho koncového koberce ve spoji a padesát oček na okraji druhého koberce spoje, 11 a zhotovíš padesát sponek z mosazi a budeš ty sponky navlékat v očka a tak spojovat stan, ať je sjednocen. 12 A přesahující převis koberců stanu, přesahující polovina koberce, bude převislý na zadní straně obydlí, 13 a co přesahuje na délce koberců stanu, loket odtud a loket odtud, bude převěšováno po stranách obydlí, odtud a odtud, k jeho pokrytí. 14 A zhotovíš k stanu příkrov z načervenených koží beranů a shora příkrov z koží jezevců. 15 A z dříví akácií k obydlí zhotovíš stojatá prkna; 16 délka prkna deset loket a šířka jednoho prkna loket a půl, 17 k jednomu prknu dva čepy navzájem spjaté; tak budeš činit se všemi prkny obydlí. 18 Zhotovíš tedy k obydlí prkna, dvacet prken k jižnímu směru, na jih, 19 a pod těch dvacet prken budeš hotovit čtyřicet podstavců ze stříbra, dva podstavce pod jedno prkno k jeho dvěma čepům a dva podstavce pod jedno prkno k jeho dvěma čepům; 20 a dvacet prken na druhou stranu obydlí, k směru na sever, 21 a jejich čtyřicet podstavců ze stříbra, dva podstavce pod jedno prkno a dva podstavce pod jedno prkno, 22 a na zadní stěnu obydlí, k západu, budeš hotovit šest prken, 23 a dvě prkna budeš hotovit do koutů obydlí na zadní stěně, 24 a budou zespod dvojitá a budou, každé na svém vrcholu, dokonale sjednocena do jednoho kruhu; tak bude s nimi oběma, budou do obou koutů. 25 Bude tedy osm prken a k nim šestnáct podstavců ze stříbra, dva podstavce pod jedno prkno a dva podstavce pod jedno prkno. 26 A z dříví akácií zhotovíš svlaky, pět k prknům jedné strany obydlí 27 a pět svlaků k prknům druhé strany obydlí a pět svlaků k prknům strany obydlí na zadní stěně k západu, 28 a prostřední svlak vprostřed prken se provleče od konce ke konci. 29 A prkna budeš potahovat zlatem a budeš k nim hotovit ze zlata kruhy, ložiska pro svlaky, a svlaky budeš potahovat zlatem. 30 Tak budeš stavět obydlí podle jeho právoplatného plánu, jež jsi byl uschopněn vidět na hoře. 31 A z modrého purpuru a červeného purpuru a červcového šarlatu a tkaného kmentu zhotovíš oponu; ta se bude hotovit uměleckou prací s keruby 32 a musíš ji dát na čtyři sloupy z akácií, potažené zlatem (věšáky na nich ze zlata), na čtyřech podstavcích ze stříbra. 33 A tu oponu musíš dát pod sponky a vnést tam, zevnitř vůči oponě, skříňku svědectví, i bude vám ta opona hranicí mezi svatyní a mezi nejsvětější svatyní. 34 A na skříňku svědectví v nejsvětější svatyni musíš dát slítovníci. 35 A zevně vůči oponě musíš umístit stůl a naproti stolu na stranu obydlí k jihu svícen, a stůl musíš dát na stranu severu. 36 A ke vchodu stanu zhotovíš z modrého purpuru a červeného purpuru a červcového šarlatu a tkaného kmentu záclonu prací vyšívače, 37 a k té zácloně zhotovíš pět sloupů z akácií a budeš je potahovat zlatem, věšáky na ně ze zlata, a budeš k nim slévat pět podstavců z mosazi.

Exodus 27

1 A z dříví akácií zhotovíš oltář pěti loket délky a pěti loket šířky - ten oltář bude čtvercový - a jeho výška tři lokte, 2 a na jeho čtyřech úhlech zhotovíš rohy; jeho rohy budou z něho, a budeš je potahovat mosazí. 3 A zhotovíš k němu nádoby k vybírání popela z něho a lopatky k němu a okřínky k němu a vidlice k němu a nádoby k němu na oheň; na všechna náčiní k němu budeš používat mosazi. 4 A zhotovíš k němu rošt, zhotovením mříže z mosazi, a na tu mříž zhotovíš z mosazi čtyři kruhy k jeho čtyřem koncům 5 a musíš ji dát pod římsu oltáře zespod, i bude ta mříž v samém středu oltáře. 6 A k oltáři zhotovíš tyče, tyče z dříví akácií, a budeš je potahovat mosazí, 7 a tyče k němu budou vsunuty v kruhy, ať jsou ty tyče na obou stranách oltáře při jeho nošení. 8 Budeš je hotovit duté, z desek; podle toho, jak se ti ukázalo na hoře, tak budou činit. 9 A zřídíš ohradu obydlí; k jižnímu směru, na jih, závěsy k ohradě z tkaného kmentu, délky sto loket k jedné straně, 10 a jejich sloupů dvacet a jejich dvacet podstavců z mosazi, věšáky na sloupech a jejich spojovací tyče ze stříbra, 11 a tak na délku ke směru na sever, závěsy délky sto loket a jejich sloupů dvacet, a jejich dvacet podstavců z mosazi, věšáky na sloupech a jejich spojovací tyče ze stříbra. 12 A šířka ohrady ke směru na západ: závěsy padesát loket, sloupů k nim deset a jejich podstavců deset; 13 a šířka ohrady ke směru na východ, ke vzházení: padesát loket, 14 závěsů na jedno křídlo patnáct loket, sloupy k nim tři a jejich podstavce tři, 15 a na druhé křídlo patnáct loket závěsů, sloupy k nim tři a jejich podstavce tři, 16 a na bránu ohrady záclona dvaceti loket z modrého purpuru a červeného purpuru a červcového šarlatu a tkaného kmentu, práce vyšívače, sloupy k nim čtyři a jejich podstavce čtyři. 17 Všechny sloupy ohrady vůkol budou spojeny stříbrem, věšáky na nich ze stříbra a jejich podstavce z mosazi; 18 délka ohrady sto loket a šířka padesát na padesát a výška pět loket tkaného kmentu, a jejich podstavce z mosazi; 19 na všechna náčiní obydlí ke vši službě v něm a na všechny kolíky k němu a na všechny kolíky k ohradě se použije mosazi. 20 A ty Isráelovým dětem musíš rozkázat, ať k tobě přinášejí čistý olej olivy, z rozdrcení, k svícení, k rozžetí ustavičného světla; 21 ve stanu setkávání, zevně vůči oponě, jež bude nad svědectvím, je bude spravovat Áron a jeho synové od večera do jitra před tváří Jehovovou - trvalé ustanovení jejich pokolením ze strany Isráelových dětí.

Exodus 28

1 A ty do své blízkosti zprostředk Isráelových dětí povolej Áróna, svého bratra, a s ním jeho syny, k jeho zastávání kněžství mně - Áróna, Nádáva a Avihúa, Eleázára a Ithámára, syny Árónovy; 2 a zhotovíš Árónovi, svému bratru, svatá roucha k slávě a ke kráse; 3 ty tedy budeš mluvit ke všem, kdo jsou moudří srdcem, jež jsem naplnil duchem moudrosti, ať hotoví Árónovi roucha k jeho posvěcení k jeho zastávání kněžství mně. 4 A toto budou roucha, jež budou hotovit: náprsník a přehoz a plášť a tuniku ze stávkové tkaniny, turban a opasek - zhotoví tedy Árónovi, tvému bratru, a jeho synům svatá roucha k jeho zastávání kněžství mně. 5 Oni tedy musejí vzít zlato a modrý purpur a červený purpur a červcový šarlat a kment 6 a ze zlata, modrého purpuru a červeného purpuru, červcového šarlátu a tkaného kmentu hotovit uměleckou práci přehoz; 7 na obou jeho koncích na něm bude dvojice spojujících nárameníků, takže bude spojen v jedno. 8 A šerpa jeho přehozu, jež bude na něm, bude podle svého vypracování z téhož - ze zlata, modrého purpuru a červeného purpuru a červcového šarlátu a tkaného kmentu. 9 A musíš vzít dva onyxové kameny a vyrýt na nich jména Isráelových synů, 10 šest z jejich jmen na jednom kameni a jména šesti ostatních na druhém kameni, podle jejich narození, 11 práci vyřezávače do kamene, jako vyrýváními pečetiidla budeš vyrývat na ty dva kameny jména Isráelových synů; budeš je upravovat tak, aby byly obložené rámci ze zlata, 12 a ty dva kameny musíš nasadit na nárameníky přehozu za kameny připomínky Isráelovým dětem, i bude Árón nosit jejich jména ku připomínce před tvář Jehovovu na obou svých ramenou. 13 Zhotovíš tedy ze zlata rámce 14 a dva řetízky z ryzího zlata; budeš je hotovit zkroucené, zpracováním jako provázku, a ty řetízky, jež budou jako provázky, musíš dát na ty rámce. 15 A zhotovíš uměleckou práci náprsník soudu; budeš jej hotovit podle vypracování přehozu, ze zlata, modrého purpuru a červeného purpuru a červcového šarlátu a tkaného kmentu jej budeš hotovit. 16 Bude čtvercový, jsa zdvojen, jeho délka na píd' a jeho šířka na píd', 17 a musíš na něj nasázet sady kamenů, čtyři řady kamenů: první řada bude řada sardu, topasu a smaragdu, 18 a druhá řada karbunkul, safír a démant, 19 a třetí řada ligur, achát a ametyst, 20 a čtvrtá řada chrysolit, onyx a jaspis. Budou v svých sadách zapuštěné do zlata. 21 A těch kamenů bude podle jmen Isráelových synů dvanáct, podle jejich jmen, s vyrýváními jako pečetiidlo, budou každý podle svého jména, pro dvanáct kmenů, 22 a na náprsník zhotovíš kroucením řetízky, zpracováním jako provázku, z ryzího zlata, 23 a zhotovíš na náprsník dva kruhy ze zlata a ty dva kruhy musíš dát na dva konce náprsníku 24 a na ty dva kruhy, na konce náprsníku, musíš dát ty dva provázky ze zlata, 25 a dva konce těch dvou provázků musíš dát na ty dva rámce a musíš je dát na nárameníky přehozu na jeho přední stranu. 26 A zhotovíš ze zlata dva kruhy a musíš je nasadit na dva konce náprsníku, na jeho okraj, jenž bude naproti přehozu dovnitř, 27 a musíš zhotovit ze zlata dva kruhy a dát je na dvě strany přehozu odzdola z jeho přední strany, do blízkosti místa jeho spojení, shora k šerpě přehozu, 28 a náprsník musejí přivázat za jeho kruhy ke kruhům přehozu tkanicí z modrého purpuru, aby byl nad šerpou přehozu a aby se náprsník od přehozu neodchyloval. 29 A Árón bude jména Isráelových synů nosit na náprsníku soudu na svém srdci při svém vstupování do svatyně ustavičně k připomínce před tváří Jehovovou. 30 A do náprsníku soudu musíš dát Urím a Tummím, ať jsou na Árónově srdci při jeho vstupování před tvář Jehovovu, i bude Árón ustavičně nosit soud Isráelových dětí před tvář Jehovovu na svém srdci. 31 A zhotovíš plášť přehozu, celý z modrého purpuru, 32 a vprostřed něho bude otvor pro jeho hlavu; u jeho otvoru dokola bude lem, práce tkalce; bude u něho jako otvor drátěné košile - nesmí se roztrhnout. 33 A na jeho podolku zhotovíš granátová jablíčka z modrého purpuru a červeného purpuru a červcového šarlátu, na jeho podolku dokola, a mezi nimi dokola zvonečky ze zlata - 34 zvoneček ze zlata a granátové jablíčko, zvoneček ze zlata a granátové jablíčko na podolku pláště dokola; 35 to bude na Árónovi k službě, i bude slyšet jeho zvuk při jeho vstupování do svatyně před tvář Jehovovu a při jeho vycházení, ať nemusí umřít. 36 A zhotovíš z ryzího zlata lesklý štítek a na něj jako vyrýváními pečetiidla musíš vyrýt: Svatost Jehovovi; 37 a musíš jej připevnit na tkanici z modrého purpuru, ať je na turbanu - na přední straně turbanu bude, 38 takže bude na Árónově čele a Árón ponese nepravost stran svatých věcí, jež budou Isráelovy děti posvěcovat, stran všech darů z jejich svatých věcí; bude tedy ustavičně na jeho čele, aby jim byly k blahovolnému přijetí před tváří Jehovovou. 39 A z kmentu budeš tkát tuniku a zhotovíš z kmentu turban, a práci vyšíváče budeš hotovit opasek. 40 A Árónovým synům budeš hotovit tuniky a zhotovíš jim opasky, a vysoké turbany jim budeš hotovit k slávě a ke kráse, 41 a Áróna, svého bratra, a s ním jeho syny v ně musíš obléci a pomazat je a naplnit jejich ruku a posvětit je, ať mi vykonávají kněžství. 42 A zhotov jim spodky z plátna k zakrytí masa nahoty; nechť jsou od boků až po stehna 43 a nechť jsou na Árónovi a na jeho synech při jejich vstupování do stanu setkávání nebo při jejich přibližování k oltáři k službě ve svatyni, ať nenesou nepravost a neumřou - trvalé ustanovení jemu a jeho semeni po něm.

Exodus 29

1 A toto je věc, již s nimi budeš činit k posvěcení jich k zastávání kněžství mně: vezmi jednoho mladého býka a dva bezvadné berany 2 a chléb z nekvašených věcí a nekvašené preclíky zadělané olejem a nekvašené lívance pomazané olejem; budeš je dělat z jemné mouky z pšenice 3 a musíš je dát na jednu ošatku a v té ošatce je přinést blíže a přivést i toho býka a oba berany.

4 A Áróna a jeho syny musíš přivést blíže ke vchodu stanu setkávání a umýt je vodou, 5 a musíš vzít ta roucha a obléci Áróna v tuniku a plášť přehození a přehození a náprsník a opásat ho šerpou přehození, 6 a na jeho hlavu nasadit turban a na turban dát svatou korunu, 7 a vzít olej k pomazávání a nalít na jeho hlavu a pomazat ho. 8 A musíš blíže přivést jeho syny a obléc je v tuniky 9 a navinout na ně na každého opasek, na Áróna i jeho syny, a uvázat jim vysoké turbany; i dostane se jim trvalým ustanovením kněžství. A musíš naplnit ruku Áróna i ruku jeho synů; 10 musíš tedy k průčelí stanu setkávání blíže přivést býka a na hlavu toho býka položí Árón a jeho synové své ruce 11 a před tváří Jehovovou, u vchodu stanu setkávání, býka musíš porazit 12 a z krve býka vzít a nanést svým prstem na rohy oltáře, a všechnu krev vylít k základu oltáře. 13 A musíš vzít všechny tuk, pokrývající vnitřnosti, a veliký lalok na játrech a obě ledviny a tuk, jenž je na nich, a dát je na oltář obrátit v kouř; 14 a maso býka a jeho kůže a jeho lejna budeš spalovat ohněm zevně vůči táboru - je to oběť za hřích. 15 A musíš vzít jednoho berana a Árón a jeho synové položí na hlavu toho berana své ruce, 16 i toho berana musíš porazit a jeho krev vzít a vykropit na oltář dokola, 17 a rozdělit toho berana na jeho díly a jeho vnitřnosti a jeho holeně umýt a dát na ty díly a na jeho hlavu 18 a celého berana dát na oltář obrátit v kouř - je to vzestupná oběť Jehovovi, líbezná vůně; je to ohnivá oběť Jehovovi. 19 A musíš vzít druhého berana a Árón a jeho synové položí na hlavu toho berana své ruce, 20 a musíš toho berana porazit a vzít z jeho krve a dát na koneček ucha Árónova a na koneček pravého ucha jeho synů a na palec jejich pravé ruky a na palec jejich pravé nohy, a vykropit krev na oltář dokola, 21 a vzít z krve, jež bude na oltáři, i z oleje k pomazávání, a nastříkat na Áróna a na jeho roucha a na jeho syny a na roucha jeho synů s ním, i bude posvěcen on i jeho roucha a jeho synové i roucha jeho synů s ním. 22 A z toho berana musíš vzít tuk a ocas a tuk pokrývající vnitřnosti a veliký lalok jater a obě ledviny a tuk, jenž je na nich, a pravé plece, neboť je to beran zasvěcení, 23 a jeden bochník chleba a jeden preclík pečiva s olejem, a jeden lívanec z ošatky nekvašených věcí, jež bude před tváří Jehovovou, 24 a položit to vše na dlaně Árónovy a na dlaně jeho synů a budeš to před tváří Jehovovou obracet jako oběť obracení 25 a musíš to vzít z jejich ruky a dát na oltář, na vzestupnou oběť, obrátit v kouř k líbezné vůni před tváří Jehovovou; je to ohnivá oběť Jehovovi. 26 A musíš vzít hrud' z berana zasvěcení, jenž je pro Áróna, a budeš ji před tváří Jehovovou obracet jako oběť obracení, a dostane se jí za podíl tobě; 27 a musíš posvětit hrud' obětí obracení a plece oběti věnování, jež byla zobrazena a jež byla věnována, z berana zasvěcení, z toho, co patří Árónovi a z toho, co patří jeho synům; 28 a Árónovi a jeho synům se toho dostane, podle trvalého ustanovení, ze strany Isráelových dětí, neboť je to oběť věnování, a obětí věnování se strany Isráelových dětí bude z obětí jejich pokojných hodů - jejich oběť věnování Jehovovi. 29 A svatá roucha, jež patří Árónovi, budou po něm patřit jeho synům k pomazávání v nich a k naplňování jejich ruky v nich. 30 Kněz, jenž bude na jeho místě, z jeho synů, je bude oblékat sedm dní, když bude vstupovat do stanu setkávání k službě ve svatyni. 31 A berana zasvěcení musíš vzít a jeho maso na svatém místě uvařit, 32 i pojí Árón a jeho synové u vchodu stanu setkávání masa toho berana a chleba, jenž bude v ošatce; 33 pojedí tedy těch věcí, jimiž bylo učiněno zadost k naplnění jejich ruky, k jejich posvěcení, ale cizák jich jíst nesmí, neboť ony jsou svaté. 34 A bude-li co z masa zasvěcení anebo z chleba pozůstávat až do jitra, pak budeš pozůstávající spalovat ohněm; nesmí se jíst, neboť ono je svaté. 35 Takto tedy budeš činit s Árónem a s jeho syny, podle všeho, co jsem ti rozkázal; sedm dní budeš naplňovat jejich ruku. 36 A denně budeš obětovat býka oběti za hřích jako zadostučinění a vykonávat očistění na oltáři svým učiněním zadost na něm, a musíš jej pomazat k jeho posvěcení. 37 Sedm dní budeš na oltáři činit zadost a posvěcovat jej, a oltář bude nanejvýš svatý; vše, co o oltář zavadí, bude posvěcováno. 38 A toto je, co budeš obětovat na oltáři: dva roční beránky za den, ustavičně; 39 jednoho beránka budeš obětovat za jitra a druhého beránka budeš obětovat mezi dvěma večery, 40 a k jednomu beránku desetinu jemné mouky, zadělané čtvrtinou hínu oleje z rozdrčení, a úlitbu, čtvrtinu hínu vína, 41 a druhého beránka budeš obětovat mezi dvěma večery; podle oběti daru z jitra a podle její úlitby budeš činit s touto k líbezné vůni ohnivé oběti Jehovovi - 42 ustavičná vzestupná oběť po vašich pokoleních u vchodu stanu setkávání před tváří Jehovovou, kam budu přicházet k setkání s vámi k promlouvání tam k tobě; 43 a budu tam přicházet k setkání s Isráelovými dětmi - to bude posvěceno mou slávou, 44 i chci posvětit stan setkávání a oltář, i Áróna a jeho syny chci posvětit k zastávání kněžství mně. 45 I chci se usadit vprostřed Isráelových dětí a stanu se jim Bohem, 46 i poznají, že já jsem Jehova, jejich Bůh, jenž jsem je vyvedl ze země Egypta, abych se usadil vprostřed nich, já, Jehova, jejich Bůh.

Exodus 30

1 A zhotovíš oltář k zakuřování kouřidlem. Budeš jej hotovit z dříví akácií, 2 loket jeho délka a loket jeho šířka - bude čtvercový - a dva lokte jeho výška; jeho rohy budou z něho 3 a budeš jej potahovat ryzím zlatem, jeho svršek i jeho stěny dokola i jeho rohy, a zhotovíš k němu dokola obrubu ze zlata 4 a dva kruhy ze zlata k němu budeš hotovit, zdola vůči jeho obrubě; budeš je hotovit na jeho dva úhly na obou jeho stranách; to bude za ložiska pro tyče k jeho nošení na nich, 5 a ty tyče zhotovíš z dříví akácií a budeš je potahovat zlatem. 6 A musíš jej dát před oponu, jež bude naproti skřínce svědectví, před slitovnicí, jež bude nad svědectvím, kam budu přicházet k setkání s tebou. 7 A Árón na něm za každého jitra v kouř obrátí kouřidlo z vonných koření; bude je v kouř obracet při svém upravování lamp,

8 i při svém rozžehání lamp mezi dvěma večery je bude Áron v kouř obracet - ustavičné zakuřování před tváří Jehovovou po vašich pokoleních. 9 Nesmíte na něm obětovat nepatřičné kouřidlo ani vzestupnou oběť ani oběť daru ani na něj nesmíte lít úlitbu, 10 ale jednou v roce učiní Áron zadost na jeho rozích krví oběti za hřích, krví k zadostučiněním; jednou v roce na něm bude činit zadost po vašich pokoleních; on je nanejvýš svatý Jehovovi. 11 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 12 Kdykoli budeš zjišťovat úhrn Isráelových synů stran jejich prohlížených, pak dají každý při jejich prohlížení výkupné své duše Jehovovi, ať mezi nimi při jejich prohlížení nenastává neštěstí. 13 Toto budou dávat - každý, kdo přechází k prohlíženým, půl šeklu, podle šeklu svatyně (šekl je dvacet gér); půl šeklu jako oběť věnování Jehovovi. 14 Každý, kdo přechází k prohlíženým, od dvacetiletého a výše, bude dávat Jehovovu oběť věnování, 15 bohatý nebude přidávat a nuzný nebude ubírat od půl šeklu k dání Jehovovy oběti věnování k učinění zadost za vaše duše. 16 Budeš tedy od Isráelových synů brát peníze k zadostučiněním a dávat je k službě stanu setkávání, ať jsou Isráelovým synům k připomínce před tváří Jehovovou k učinění zadost za vaše duše. 17 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 18 A zhotovíš umyvadlo z mosazi a jeho základnu z mosazi, k mytí, a musíš je dát mezi stan setkávání a mezi oltář a dát tam vodu, 19 a Áron a jeho synové z ní budou mýt své ruce a své nohy. 20 Budou se mýt při svém vstupování do stanu setkávání, ať nemusejí mřít, nebo při svém přibližování k oltáři ke službě k obracení ohnivé oběti Jehovovi v kouř. 21 Budou tedy mýt své ruce a své nohy, ať nemusejí mřít, a to se jim stane trvalým ustanovením, jemu a jeho semeni po jejich pokoleních. 22 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 23 A ty si vezmi vonné látky, nejlepší - tekuté myrhy pět set šeklů a vonné skořice polovici toho, padesát a dvě stě, a vonné třtiny padesát a dvě stě 24 a kassie pět set, podle šeklu svatyně, a hín oleje olivy, 25 a zpracuješ to na olej k svatému pomazávání, voňavku, vonnou směs, prací voňavkáře; bude to olej k svatému pomazávání, 26 a budeš jím pomazávat stan setkávání a skříňku svědectví 27 a stůl a všechna náčiní k němu a svícen a náčiní k němu a oltář k zakuřování 28 a oltář vzestupných obětí a všechna náčiní k němu a umyvadlo a jeho základnu 29 a budeš posvěcovat tyto věci, ať se stanou nanejvýš svatými; vše, co o ně zavadí bude posvěcováno. 30 A Árona a jeho syny musíš pomazat a posvětit je k zastávání kněžství mně; 31 a k Isráelovým dětem budeš mluvit výrokem: Toto mi bude olejem k svatému pomazávání po vašich pokoleních; 32 nesmí se lít na maso člověka a nesmíte připravovat jemu podobného v jeho složení; on je svatý - svatým vám bude. 33 Každý, kdo bude míchat jemu podobný a kdo z něho bude nanášet na cizáka, ten bude ze svého lidu vyřát. 34 A Jehova k Mojžíšovi řekl: Vezmi si vonná koření - stakté a onychu a galbanum, vonná koření, a čisté kadidlo; nechť je všeho stejně, 35 a zpracuješ tyto věci na kouřidlo, vonnou věc, prací voňavkáře, osolené, ryzí, svaté. 36 A z něho musíš roztlouci na prach a dát z něho před svědectví ve stanu setkávání, kam budu přicházet k setkání s tebou. Bude vám nanejvýš svaté; 37 kouřidlo, jež budeš připravovat v jeho složení, nesmíte připravovat sobě; bude ti svaté Jehovovi. 38 Každý, kdo bude připravovat jemu podobné ku přivoňování k němu, ten bude ze svého lidu vyřát.

Exodus 31

1 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 2 Viz, jménem jsem povolal Becaleéla, syna Úriho, syna Chúra, patřícího k větví Júdově, 3 a naplnil jsem ho Božím Duchem v moudrosti a v chápavosti a ve vědomosti a ve vši schopnosti 4 vymýšlet důmyslné věci, pracovat ve zlatě a ve stříbře a v mosazi 5 a ve vyřezávání kamenů ke vsazování a ve vyřezávání dřeva - pracovat na veškerém díle. 6 A s ním jsem já, hle, dal Oholíava, syna Achísámácha, patřícího k větví Dánově, a v srdce každého moudrého srdcem jsem dal moudrost, ať zhotoví vše, co jsem rozkázal tobě: 7 stan setkávání a skříňku pro svědectví a slitovnici, jež bude na ní, a všechna zařízení stanu, 8 a stůl a náčiní k němu a ryzí svícen a všechna náčiní k němu a oltář k zakuřování 9 a oltář vzestupných obětí a všechna náčiní k němu a umyvadlo a jeho základnu 10 a barevná roucha, totiž svatá roucha Áronovi, knězi, a roucha jeho synů k zastávání kněžství, 11 a olej k pomazávání a kouřidlo z vonných koření do svatyně podle všeho, co jsem ti rozkázal, že mají hotovit. 12 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 13 A ty promluv k Isráelovým dětem výrokem: Zejména budete zachovávat mé šabaty, neboť to je znamení mezi mnou a mezi vámi po vašich pokoleních na vědomí, že vás posvěcují já, Jehova. 14 Budete tedy šabat zachovávat, neboť ona vám bude svatou; znesvěcující ji bude muset být jistotně usmrcen, neboť každý, kdo v ní bude vykonávat zaměstnání, ano, ta duše bude zprostřed svého lidu vyřata. 15 Zaměstnání se bude vykonávat šest dní, ale v sedmý den - šabat odpočívání, svatý Jehovovi; každý, kdo bude vykonávat zaměstnání v den šabatu bude muset jistotně být usmrcen. 16 Isráelovy děti tedy budou šabat zachovávat k uskutečňování odpočinku po svých pokoleních - trvalá smlouva. 17 To je navždy mezi mnou a mezi Isráelovými dětmi znamením, neboť šest dní vytvářel Jehova nebesa i zem a v sedmý den přestal a oddechl si. 18 A dal Mojžíšovi za svého dokončení mluvení s ním na hoře Sínaji dvě desky svědectví, desky z kamene, popsané Božím prstem.

Exodus 32

1 A když lid pozoroval, že Mojžíš sestoupení z hory odkládá, sešel se lid u Áróna a řekli k němu: Vstaň, zhotov nám bohy, kteří půjdou před námi, neboť tento Mojžíš, muž, jenž nás vyvedl ze země Egypta - nevíme, co se s ním stalo. 2 A Árón k nim řekl: Strhejte kroužky ze zlata, jež jsou v uších vašich žen, vašich synů a vašich dcer, a přineste je ke mně. 3 A strhali si, všecken lid, kroužky, jež byly v jejich uších, a přinesli k Árónovi; 4 ty vzal z jejich ruky a vtěsnal to v kadlub a zpracoval to v tele - slitinu; i řekli: Toto jsou tvoji bohové, Izráéli, kteří tě vyvedli ze země Egypta. 5 To Árón zpozoroval a zbudoval před tím oltář, i zvolal Árón a řekl: Zítří bude slavnost Jehovova; 6 a nazítří časně vstali a obětovali vzestupné oběti a přinesli oběti pokojných hodů, i usedl lid k jídlu a pití, a povstali k dovádění. 7 A Jehova k Mojžíšovi promluvil: Jdi, sestup, neboť lid, jež jsi vyvedl ze země Egypta, se zvrhl. 8 Rychle se odvrátili od cesty, již jsem jim přikázal; zhotovili si tele - slitinu, a jali se mu klanět a obětovat mu a řekli: Toto jsou tvoji bohové, Izráéli, kteří tě vyvedli ze země Egypta. 9 A Jehova k Mojžíšovi řekl: Vidím tento lid, že hle, je to lid tvrdé šíje; 10 nyní mě tedy nechej, ať proti nim může vzplát můj hněv, ať s nimi mohu skoncovat a tebe učinit velikým národem. 11 A Mojžíš se Jehovu, svého Boha, jal uprošovat, i řekl: Nač, Jehovo, má plát tvůj hněv proti tvému lidu, jež jsi velikou mocí a silnou rukou vyvedl ze země Egypta? 12 Nač mají Egyptané pronášet výrok: Vyvedl je v zlo, k jich zabítí v horách a k jich zhubení z povrchu tváře půdy? Odvrát se od planutí svého hněvu a dej se pohnout k lítosti pro zlo vůči tvému lidu! 13 Vzpomeň na Abraháma, na Isáka a na Izráele, tvé nevolníky, jimž jsi sám při sobě přísáhl a k nimž jsi promluvil: Budu vaše símě množit jako hvězdy nebes a celou tuto zem, jak jsem řekl, chci vašemu semeni dát, ať ji navždy zdědí! 14 A Jehova se dal pohnout k lítosti pro zlo, jež, jak promluvil, chtěl svému lidu učinit. 15 A Mojžíš se otočil a sestoupil z hory, a v jeho ruce byly dvě desky svědectví, desky popsané z obou svých stran, odtud i odtud byly ony popsané; 16 a ty desky - ony byly Boží dílo, a psaní - ono bylo Boží psaní, na ty desky vyryté. 17 A Jósua uslyšel hlas lidu při jeho pokřikování a řekl k Mojžíšovi: V táboře je hluk boje. 18 I řekl: Není to hlas ozývajících se hrdinstvím a není to hlas ozývajících se porážkou; já slyším hlas ozývajících se zpěvem. 19 A když se přiblížil k táboru, stalo se, že uviděl tele a tance, i vzplanul Mojžíšův hněv, takže deskami mrštil ze svých rukou a pod horou je roztránil; 20 a to tele, jež zhotovili, vzal a ohněm spálil a rozdrtil do rozmělnění a rozsypal na hladinu vody a Izráelovy děti tím napojil. 21 A k Árónovi Mojžíš řekl: Co ti tento lid provedl, že jsi na něj uvedl ten veliký hřích? 22 A Árón řekl: Necht' neplane mého pána hněv; ty znáš tento lid, že on je v zlu, 23 i řekli mi: Zhotov nám bohy, kteří půjdou před námi, neboť tento Mojžíš, muž, jenž nás vyvedl ze země Egypta - nevíme, co se s ním stalo. 24 I řekl jsem jim: Kdo má zlato, necht' je strhává, i dali mi je a hodil jsem je v oheň a vyšlo toto tele. 25 A Mojžíš si všiml lidu, že on je neukázněný, neboť jej Árón, k výsměchu mezi povstávajícími proti nim, zbavil kázně; 26 i stanul Mojžíš v bráně tábora a řekl: Kdo je pro Jehovu, ke mně! A shromáždili se k němu všichni synové Léviho; 27 i řekl jim: Takto řekl Jehova, Izráelův Bůh: Přiložte každý svůj meč na své stehno, projděte táborem tam i zpět od brány k bráně a zabijte každý svého bratra a každý svého druha a každý svého blízkého. 28 A synové Léviho učinili podle Mojžíšova slova, i padly z lidu v onen den asi tři tisíce mužů. 29 A Mojžíš řekl: Naplňte dnes svou ruku pro Jehovu, ano, každý svým synem a svým bratrem, a to k uvedení požehnání na vás dnes. 30 A nazítří se stalo, že Mojžíš k lidu řekl: Vy jste zhřešili velikým hřichem, ale chci nyní vystoupit k Jehovovi, snad budu moci za váš hřích učinit zadost. 31 I vrátil se Mojžíš k Jehovovi a řekl: Ach, tento lid zhřešil velikým hřichem, že si zhotovili bohy ze zlata! 32 Ale nyní, chceš-li jejich hřích odpustit ... a ne-li, vymaž mě, prosím, ze své knihy, již jsi sepsal. 33 A Jehova k Mojžíšovi řekl: Ze své knihy budu vymazávat toho, kdo je ten, jenž vůči mně zhřešil. 34 A nyní jdi, veď lid, kam jsem ti pověděl; hle, půjde před tebou můj Anděl; ale v den mého zúčtování - pak s nimi pro jejich hřích budu účtovat. 35 A Jehova lid zraňoval, protože zhotovili tele, jež zhotovil Árón.

Exodus 33

1 A k Mojžíšovi Jehova promluvil: Jdi, vystup odtud, ty i lid, jež jsi vyvedl ze země Egypta, do země, o níž jsem Abrahámovi, Isákovi a Jákóbovi přísáhl výrokem: Chci ji dát tvému semeni 2 (a budu před tebou posílat Anděla a vyhánět Kenaaného, Emóriho a Chittího a Perizziho, Chivvího a Jevúsího), 3 do země přetékaající mlékem a medem; neboť nebudu vystupovat v tvém středu, neboť ty jsi lid tvrdé šíje, abych s tebou na cestě nemusel skoncovat. 4 A když lid uslyšel toto nepříznivé slovo, zesmutněli a nevzali, nikdo na sebe své, ozdoby, 5 neboť Jehova k Mojžíšovi řekl: Řekni k Izráelovým dětem: Vy jste lid tvrdé šíje, mohu jedné chvíle vystoupit v tvém středu a skoncovat s tebou; nyní tedy ze sebe sejmi své ozdoby, ať vím, co s tebou mám učinit. 6 Od hory Chórěvu měly tedy Izráelovy děti své ozdoby ze sebe staženy. 7 A Mojžíš bral a zevně vůči táboru si rozložil stan, daleko od tábora, a dal mu název stan setkávání; i bylo tak, že každý hledající Jehovu vycházel ke stanu setkávání, jenž byl zevně vůči táboru. 8 A za Mojžíšova vycházení ke stanu setkávání bylo tak, že vstávali, všecken lid, a postavili se každý u vchodu svého stanu a za Mojžíšem pohlíželi než vstoupil do stanu. 9 A za Mojžíšova vstupování do stanu bylo tak, že sestupoval sloup oblaku a stanul u vchodu stanu a s Mojžíšem mluvil, 10 a všecken lid vídal ten sloup oblaku, u vchodu stanu stojící, i vstával všecken lid a klaněli se, každý u vchodu svého stanu;

11 a Jehova mluvil k Mojžíšovi tváří do tváře, jako mluví muž k svému druhu. A vrátil se do tábora, ale jeho pobočník Jóšua, syn Núnův, mladík, se nevzdaloval zprostředkovaně. 12 A Mojžíš řekl k Jehovovi: Viz, ty ke mně pravíš: Vyveď tento lid, ale ty jsi mi nedal na vědomí, koho se mnou chceš poslat - a ty jsi řekl: Znáš tě jménem, a také jsi v mých očích našel přízeň; 13 Nyní tedy, našel-li jsem, prosím, přízeň v tvých očích, mi dej, prosím, poznat tvou cestu, ať mohu poznat tebe, takže v tvých očích přízeň budu moci najít; a považ, že tento národ je tvým lidem. 14 I řekl: Má přítomnost také půjde, i dám ti odpočinout si. 15 A řekl k němu: Nepůjde-li i tvá přítomnost, nemáš proč nás odtud vyvádět; 16 ano, podle čeho se bude moci poznat, že jsem našel v tvých očích přízeň já i tvůj lid? Zda ne podle toho, že půjdeš s námi, ať jsme odlišeni, já i tvůj lid, od každého lidu, jenž je na tváři země? 17 A Jehova k Mojžíšovi řekl: Chci učinit i tuto věc, o níž jsi promluvil, neboť jsi našel přízeň v mých očích a znám tě jménem. 18 I řekl: Ukaž mi, prosím, svou slávu. 19 A řekl: Já budu nechávat všechnu svou dobrotu přejít mimo tvou tvář a ozvu se před tvou tvář jménem Jehova; a budu dařit přízní, koho chci přízní obdařit, a litovat, koho chci politovat. 20 A řekl: Mou tvář nebudeš moci uvidět, neboť nelze člověku uvidět mě a zůstat naživu. 21 A Jehova řekl: Hle, místo u mne, i budeš stát na skále 22 a při přecházení mé slávy se stane, že tě budu nechávat vstrčeného v puklině skály a činit nad tebou clonu svou dlaní až po mé přejítí, 23 a když svou dlaní budu odtahovat, uvidíš má záda, ale má tvář se nebude ukazovat.

Exodus 34

1 A Jehova k Mojžíšovi řekl: Vytesej si dvě desky z kamenů, jako ty první, a na ty desky chci napsat slova, jež byla na těch prvních deskách, jež jsi roztránil; 2 a k jitru buď připraven, ať za jitra vystoupíš na horu Sínaj a budeš mi tam stát na temeni hory; 3 a nechť nikdo nevystupuje s tebou a nechť se ani na celé hoře nikdo neukazuje, ani drobný dobytek ani skot nechť se naproti oné hoře nepase. 4 I vytesal Mojžíš z kamenů dvě desky, jako ty první, a za jitra časně vstal a vystoupil na horu Sínaj podle toho, co mu Jehova rozkázal, a ty dvě desky z kamenů vzal v svou ruku. 5 A Jehova sestoupil v oblaku a postavil se tam s ním a ozval se jménem Jehova; 6 ano, Jehova přešel mimo jeho tvář a zvolal: Jehova, Jehova, BŮH soucitný a milostivý, zdoluhavý k hněvu a oplývající laskavostí a věrností, 7 zachovávající laskavost vůči tisícům, odpouštějící nepravost a přestoupení a hříchy, ale zcela bez trestu nenechávající, navštěvující nepravost otců na dětech až po děti dětí do třetího a čtvrtého pokolení. 8 A Mojžíš spěšně schýlil hlavu k zemi a poklonil se 9 a řekl: Našel-li jsem, prosím, přízeň v tvých očích, Pane, nechť Pán jde, prosím, v našem středu, ať je to lid tvrdé šíje, a kéž odpouštíš stran naší nepravosti a stran našeho hříchu a kéž si nás chceš přivlastnit. 10 I řekl: Hle, já uzavírám smlouvu: Předě vším tvým lidem budu činit divy, jaké nebyly uskutečněny na celé zemi a ve všech národech, a všechnen lid, v jehož středu jsi ty, uvidí dílo Jehovovo, neboť to, co já se chystám učinit s tebou, bude budit bázeň. 11 Hleď si toho, co já ti dnes přikazuji - hle, já, chystám se od tvé tváře vyhnat Emóriho a Kenaaního a Chittího a Perizzího a Chivvího a Jevúsího; 12 dej si na sebe pozor, abys vzhledem k obyvatelům té země, k níž přicházíš, neuzavíral smlouvu, aby se v tvém středu nestávali léčkou, 13 nýbrž budete bořit jejich oltáře a tříštit jejich sloupy a kácet jejich ašery, 14 neboť se nesmíš klanět jinému BOHU, neboť Jehova, - jeho jméno je Žárlivý, - on je žárlivý BŮH; 15 aby se nestalo, že bys uzavíral smlouvu vzhledem k obyvatelům té země, a když vyjdou smilnit za svými bohy a budou svým bohům obětovat, že by tě pozvali a že by ses jal jíst z jejich oběti, 16 a z jejich dcer by ses jal brát svým synům a jejich dcery by vyšly smilnit za svými bohy a k chození smilnit za jejich bohy by svedly tvé syny. - 17 Nesmíš si zhotovit boha - slitinu. - 18 Budeš zachovávat slavnost nekvašených chlebů; sedm dní budeš jíst nekvašené chleby, jež jsem ti přikázal, v určený čas měsíce Ávívu, neboť v měsíci Ávívu jsi vyšel z Egypta. - 19 Vše protrhující dělohu patří mně, i všechnen tvůj dobytek, jenž se bude rodit jako samec, prvé mládě, býk i kus drobného dobytka; 20 a prvé mládě osla budeš vykupovat kusem drobného dobytka, a nebudeš-li vykupovat, pak mu musíš zlomit vaz. Každého prvorozeného ze svých synů budeš vykupovat a nikdo se před mou tvář nesmí ukázat s prázdnou. - 21 Šest dní budeš pracovat a v sedmý den budeš odpočívat - budeš odpočívat v době orby i ve žni. - 22 A budeš mi pořádat slavnost týdnů, prvotin žně pšenice, a slavnost sklizně při skončení roku. 23 Třikrát v roce se každý tvůj mužský bude ukazovat v přítomnosti PÁNA, Jehovy, Isráelova Boha, 24 neboť národy budou před tvou tvář vypuzovat a tvé území rozšiřovat a nikdo při tvém vystoupení k ukázání se v přítomnosti Jehovy, tvého Boha třikrát v roce, nebude žádostiv tvé země. 25 Mou krvavou obět nesmíš porážet s kynutým a obět slavnosti Minutí nesmí zůstat přes noc do jitra. 26 Nejlepší z prvotin své půdy budeš vnášet v dům Jehovy, tvého Boha. Kůzle nesmíš vařit v mléce jeho matky. 27 A Jehova řekl k Mojžíšovi: Tato slova si zapiš, neboť podle smyslu těchto slov jsem s tebou a s Isráelem uzavřel smlouvu. - 28 A pobyl tam s Jehovou čtyřicet dní a čtyřicet nocí a nepojedl chleba a nenapil se vody; a slova smlouvy, deset slov, napsal na desky. 29 A při Mojžíšově sestupování z hory Sínaje, - a dvě desky svědectví byly při jeho sestupování z té hory v Mojžíšově ruce, - se stalo, že Mojžíš nevěděl, že při mluvení s ním se pleť jeho tváře rozžářila, 30 ale uviděl Árón a všechny Isráelovy děti Mojžíše, že hle, pleť jeho tváře zářila, i ucoupli strachem od přiblížení k němu, 31 ale Mojžíš na ně zavolal a Árón a všichni náčelníci ve shromáždění se k němu vrátili a Mojžíš k nim promluvil; 32 a potom se přiblížily všechny Isráelovy děti, i dal jim rozkazy stran všeho, o čem s ním promluvil Jehova na hoře Sínaji. 33 A Mojžíš s nimi přestal mluvit; a byl na svou tvář dal závoj,

34 ale při svém vstupu před tvář Jehovovu k mluvení s ním Mojžíš až do svého vyjití závoj měl odložený, i vycházel a mluvil k Isráelovým dětem o tom, co mu bylo rozkazováno, 35 a Isráelovy děti viděly, že plet Mojžíšovy tváře zářila, a Mojžíš až do svého vstupu k mluvení s ním opět na své tváři měl závoj.

Exodus 35

1 A Mojžíš svolal všechno shromáždění Isráelových dětí a řekl k nim: Toto jsou věci, jež Jehova rozkázal činit: 2 Šest dní se bude vykonávat zaměstnání, ale v sedmý den budete mít svátek, šabat odpočívání Jehovovi; každý vykonávající v něm zaměstnání musí být usmrcen, 3 v žádném z vašich příbytků v den šabatu nesmíte zažehnout oheň. 4 A Mojžíš ke všemu shromáždění Isráelových dětí pronesl výrok: Toto je věc, již Jehova rozkázal výrokem: 5 Vyberte zprostřed sebe oběť věnování Jehovovi; každý ochotný svým srdcem necht' ji přináší, oběť věnování Jehovovi - zlato a stříbro a mosaz 6 a modrý purpur a červený purpur a červcový šarlat a kment a kozí srst 7 a načervenené kůže beranů a kůže jezevců a dříví akácií 8 a olej k svícení a vonné látky do oleje k pomazávání a do kouřidla z vonných koření 9 a onyxové kameny a kameny ke vsazování do přehození a do náprsníku. 10 A všichni moudří srdcem mezi vámi necht' přicházejí a hotoví vše, co Jehova rozkázal: 11 obydlí, stan k němu a příkrov k němu, sponky k němu a prkna k němu, svlaky k němu, sloupy k němu a podstavce k němu, 12 skříňku a tyče k ní, slitovnici a oponu k zastření, 13 stůl a tyče k němu a všechna náčiní k němu a předkladné chleby 14 a svícen k svícení a náčiní k němu a lampy k němu a olej k svícení 15 a oltář k zakuřování a tyče k němu a olej k pomazávání a kouřidlo z vonných koření a záclonu vchodu na vchod obydlí 16 a oltář vzestupných obětí a rož z mosazi, jenž k němu patří, a tyče k němu a všechna náčiní k němu a umyvadlo a jeho základnu, 17 závěsy ohrady, její sloupy a podstavce k ní a záclonu brány ohrady, 18 kolíky k obydlí a kolíky k ohradě a provazy k nim 19 a barevná roucha k službě ve svatyni, svatá roucha Áronovi, knězi, a roucha jeho synů k zastávání kněžství. 20 A rozešli se, všechno shromáždění Isráelových dětí, zpřed tváře Mojžíšovy, 21 a přišli, každý, koho povzbudilo jeho srdce, a každý, koho pobídl jeho duch; přinášeli oběť věnování Jehovovi k dílu na stanu setkávání a ke vši službě v něm a na svatá roucha. 22 I přicházeli, muži s ženami, každý, kdo byl ochotný srdcem; přinášeli náramky a kroužky a prsteny a náhrdelníky, veškeré věci ze zlata, totiž každý, kdo odevzdal oběť odevzdání zlata Jehovovi. 23 A každý, u koho se našel modrý purpur a červený purpur a červcový šarlat a kment a kozí srst a načervenené kůže beranů a kůže jezevců - přinesli je. 24 Všichni věnující oběť věnování stříbra a mosazi přinesli oběť věnování Jehovovi a každý, u koho se našlo dříví akácií ke všemu dílu služby - přinesli je; 25 a každá žena moudrá srdcem se jala příst svýma rukama a přinesla přízi, modrý purpur a červený purpur a červcový šarlat a kment, 26 a všechny ženy, jež povzbudilo jejich srdce v moudrosti, se jaly příst kozí srst 27 a náčelníci přinesli onyxové kameny a kameny ke vsazování do přehození a do náprsníku, 28 vonné látky a olej k svícení, a do oleje k pomazávání a do kouřidla z vonných koření. 29 Každý muž a žena, jejichž srdce je pobídlo přinést něco ke všemu dílu, jež Jehova rozkázal vykonat skrze Mojžíše, přinesli, Isráelovy děti, dobrovolnou oběť Jehovovi. 30 A Mojžíš k Isráelovým dětem řekl: Vizte, Jehova jménem povolal Becaleéla, syna Úrího, syna Chúra, patřícího k větvi Júdově, 31 a naplnil ho Božím duchem v moudrosti a v chápavosti a ve vědomosti a ve vši schopnosti 32 a k vymýšlení důmyslných věcí, k práci ve zlatě a ve stříbře a v mosazi 33 a ve vyřezávání kamenů ke vsazování a ve vyřezávání dřeva - k práci na veškerém důmyslném díle; 34 a dal v jeho srdce, aby uměl poučovat, on i Oholiáv, syn Achisámáchův, patřící k větvi Dánově; 35 naplnil je moudrostí srdce k vykonávání všeho díla vyřezávače a umělce a vyšivače modrým purpurem a červeným purpurem, červcovým šarlatem a kmentem, a tkalce, konajících všechno dílo a vymýšlejících důmyslné věci.

Exodus 36

1 I dal se Becaleél a Oholiáv a každý muž moudrý srdcem, v něž Jehova dal moudrost a chápavost k znalosti vykonávání všeho díla k službě svatyně, do práce podle všeho, co Jehova rozkázal. 2 A Mojžíš zavolal na Becaleéla a na Oholiávu a na každého muže moudrého srdcem, v jehož srdce Jehova dal moudrost, každého, jehož srdce ho povzbudilo přistoupit k dílu k jeho vykonání; 3 i převzali zpřed tváře Mojžíšovy veškerou oběť věnování, již na dílo k službě svatyně, k jeho vykonání, přinesly Isráelovy děti; a ony k němu stále za každého jitra přinášely dobrovolnou oběť, 4 takže všichni moudří, ti, kteří vykonávali dílo svatyně, muž za mužem přišli od svého díla, jež oni vykonávali, 5 a pronesli k Mojžíšovi výrok: Přinášejí, lid, mnoho, nad potřebu toho, co má sloužit dílu, jež vykonat Jehova rozkázal. 6 Mojžíš tedy rozkázal, ať v táboře prohlásí výrok: Žádný muž ani žena necht' již nevyvíjí činnost pro oběť věnování na svatyni! I bylo lidu zabráněno dále přinášet, 7 neboť se dostalo materiálu dosti jim ke všemu dílu, k jeho vykonání, ba nadbytek. 8 I jali se hotovit, každý moudrý srdcem mezi vykonávajícími dílo na obydlí, deset koberců z tkaného kmentu a modrého purpuru a červeného purpuru a červcového šarlatu; zhotovili je s keruby umělecké práce. 9 Délka jednoho koberce osmadvacet loket a šířka jednoho koberce čtyři lokte; pro všechny koberce jedna míra; 10 a pět koberců připojili jeden k jednomu a pět koberců připojili jeden k jednomu,

11 a z modrého purpuru zhotovili očka na okraji jednoho koberce od konce v místě spojení; tak učinili u okraje koncového koberce na druhé straně spoje. 12 Padesát oček zhotovili na jednom koberci a padesát oček zhotovili na konci koberce, jenž byl na druhé straně spoje; očka byla protilehlá jedno k jednomu. 13 A zhotovili ze zlata padesát sponek a těmi sponkami koberce připojili jeden k jednomu, i bylo obydlí sjednoceno. 14 A z kozí srsti zhotovili koberce na stan nad obydlím; těch koberců zhotovili jedenáct. 15 Délka jednoho koberce třicet loket a čtyři lokte šířka jednoho koberce; pro jedenáct koberců jedna míra, 16 a spojili pět koberců zvláště a šest koberců zvláště. 17 A zhotovili padesát oček na okraji jednoho koncového koberce v místě spojení a padesát oček na okraji druhého koberce spoje, 18 a zhotovili padesát sponek z mosazi k spojení stanu, k sjednocení. 19 A zhotovili k stanu příkrov z načervenených koží beranů a shora příkrov z koží jezevců. 20 A z dříví akácií k obydlí zhotovili stojatá prkna; 21 délka prkna deset loket a šířka jednoho prkna loket a půl, 22 k jednomu prknu dva čepy jeden k jednomu připjaté; tak učinili se všemi prkny obydlí. 23 Zhotovili tedy k obydlí prkna, dvacet prken k jižnímu směru, na jih, 24 a pod těch dvacet prken zhotovili čtyřicet podstavců ze stříbra, dva podstavce pod jedno prkno k jeho dvěma čepům a dva podstavce pod jedno prkno k jeho dvěma čepům; 25 a dvacet prken na druhou stranu obydlí, k směru na sever, 26 a k nim čtyřicet podstavců ze stříbra, dva podstavce pod jedno prkno a dva podstavce pod jedno prkno, 27 a na zadní stěnu obydlí, k západu, zhotovili šest prken, 28 a dvě prkna zhotovili do koutů obydlí na zadní stěně, 29 a byla zespod dvojí a byla, každé na svém vrcholu, dokonale sjednocena do jednoho kruhu; tak učinili s nimi oběma, s oběma kouty. 30 Bylo tedy osm prken a jejich šestnáct podstavců ze stříbra, dva podstavce a dva podstavce pod jedno prkno. - 31 A zhotovili svlaky z dříví akácií, pět k prknům jedné strany obydlí 32 a pět svlaků k prknům druhé strany obydlí a pět svlaků k prknům obydlí na zadní stěně k západu, 33 a zhotovili prostřední svlak vprostřed prken k provlečení od konce ke konci. 34 A prkna potáhli zlatem a zhotovili k nim ze zlata kruhy, ložiska pro svlaky, a svlaky potáhli zlatem. 35 A z modrého purpuru a červeného purpuru a červcového šarlatu a tkaného kmentu zhotovili oponu; zhotovili ji uměleckou prací s kerúby 36 a k ní zhotovili čtyři sloupy z akácií, potažené zlatem (věšáky na nich ze zlata), a ulili k nim čtyři podstavce ze stříbra. 37 A ke vchodu stanu zhotovili z modrého purpuru a červeného purpuru a červcového šarlatu a tkaného kmentu záclonu prací vyšivače, 38 a k ní pět sloupů a věšáky na ně a potáhli jejich hlavice a jejich spojovací tyče zlatem; a jejich pět podstavců bylo z mosazi.

Exodus 37

1 A Becaleél zhotovil z dříví akácií skříňku, její délka dva lokte a půl a její šířka loket a půl a její výška loket a půl, 2 a potáhl ji zevnitř i zevně ryzím zlatem a zhotovil k ní dokola obrubu ze zlata 3 a ulil k ní čtyři kruhy ze zlata nad její čtyři podstavce, totiž dva kruhy na její jednu stranu a dva kruhy na její druhou stranu, 4 a zhotovil z dříví akácií tyče a potáhl je zlatem, 5 a ty tyče vsunul v kruhy po stranách skříňky k nošení skříňky. 6 A z ryzího zlata zhotovil slitovnici, její délka dva lokte a půl a její šířka loket a půl, 7 a ze zlata zhotovil dva kerúby - zhotovil je jako tepanou práci z obou konců slitovnice; 8 jednoho kerúba z tohoto konce a jednoho kerúba z tohoto konce; ze slitovnice ty kerúby zhotovil, z obou jejích konců. 9 A ti kerúbové rozpínali křídla vzhůru, zastírajíce svými křídly slitovnici, a jejich tváře k sobě navzájem; tváře kerúbů směřovaly k slitovnici. 10 A zhotovil z dříví akácií stůl, jeho délka dva lokte a jeho šířka loket a jeho výška loket a půl, 11 a potáhl jej ryzím zlatem a zhotovil k němu dokola obrubu ze zlata, 12 a zhotovil k němu dokola trnož na šířku ruky a k tomu jeho trnoží dokola zhotovil obrubu ze zlata 13 a ulil k němu čtyři kruhy ze zlata a dal ty kruhy na čtyři úhly, jež byly u jeho čtyř noh; 14 ty kruhy byly při samém trnoží jako ložiska pro tyče k nošení stolu. 15 A tyče k nošení stolu zhotovil z dříví akácií a potáhl je zlatem. 16 A zhotovil nádoby, jež patřily na stůl: podnosy k němu a pánve k němu a číše k němu a konvice k němu, jimiž se mělo vylévat, z ryzího zlata. 17 A zhotovil z ryzího zlata svícen - ten svícen zhotovil jako tepanou práci; z něho byla jeho pačice a jeho větve, jeho kalichy, jeho hlavice a jeho květy, 18 a to šest větví vycházejících z jeho stran, tři větve svícnu z jedné strany a tři větve svícnu z druhé strany, 19 tři mandloňovité kalichy na jedné větvi, hlavice a květ, a tři mandloňovité kalichy na druhé větvi, hlavice a květ; tak při šesti větvích vycházejících ze svícnu, 20 a na svícnu čtyři mandloňovité kalichy, jeho hlavice a jeho květy, 21 totiž hlavice pod dvěma větvemi z něho a hlavice pod dvěma větvemi z něho a hlavice pod dvěma větvemi z něho, stran šesti větví vycházejících ze svícnu; 22 jejich hlavice a jejich větve byly z něho, celý byl jedinou tepanou prací z ryzího zlata. 23 A zhotovil k němu sedm lamp a kratiknoty k němu a zhasědla k němu z ryzího zlata. 24 Zhotovil jej se všemi náčiními k němu z kikkáru ryzího zlata. 25 A zhotovil z dříví akácií oltář k zakuřování; loket jeho délka a loket jeho šířka, čtvercový, a dva lokte jeho výška; jeho rohy byly z něho 26 a potáhl jej ryzím zlatem, jeho svršek i jeho stěny dokola i jeho rohy, a zhotovil k němu dokola obrubu ze zlata 27 a dva kruhy ze zlata k němu zhotovil, zdola vůči jeho obrubě na jeho dva úhly na obou jeho stranách, za ložiska pro tyče k jeho nošení na nich; 28 a ty tyče zhotovil z dříví akácií a potáhl je zlatem. 29 A práci voňavkáře připravil olej k svatému pomazávání a kouřidlo z vonných koření.

Exodus 38

1 A z dříví akácií zhotovil oltář vzestupných obětí, jeho délka pět loket a jeho šířka pět loket, čtvercový, a jeho výška tři lokte, 2 a na jeho čtyřech úhlech zhotovil rohy, jeho rohy byly z něho, a potáhl jej mosazí. 3 A zhotovil všechna náčiní k tomu oltáři: hrnce a lopatky a okřínky, vidlice a nádoby na oheň; všechna náčiní k němu zhotovil z mosazí. 4 A k tomu oltáři zhotovil rošt zhotovením mříže z mosazí pod jeho římsu zespod do samého jeho středu. 5 A ulil čtyři kruhy na čtyři konce u roštu z mosazí jako ložiska pro tyče. 6 A tyče zhotovil z dříví akácií a potáhl je mosazí 7 a vsunul ty tyče v kruhy po stranách oltáře k jeho nošení na nich. Zhotovil jej dutý, z desek. 8 A zhotovil umyvadlo z mosazí a jeho základnu z mosazí, ze zrcadel posluhovaček, jež posluhovaly u vchodu stanu setkávání. 9 A zřídil ohradu; k jižnímu směru, na jih, závěsy ohrady z tkaného kmentu, sto loket, 10 sloupů k nim dvacet a jejich dvacet podstavců z mosazí, věšáky na sloupech a jejich spojovací tyče ze stříbra, 11 a ke směru na sever sto loket, sloupů k nim dvacet a jejich dvacet podstavců z mosazí, věšáky na sloupech a jejich spojovací tyče ze stříbra. 12 A ke směru na západ: závěsy padesáti loket, sloupů k nim deset a jejich podstavců deset; věšáky na sloupech a jejich spojovací tyče ze stříbra. 13 A ke směru na východ, ke vzházení: padesát loket, 14 závěsů k jednomu křídlu patnáct loket, sloupy k nim tři a jejich podstavce tři, 15 a na druhé křídlo, odtud a odtud vůči bráně ohrady, patnáct loket závěsů, sloupy k nim tři a jejich podstavce tři. 16 Všechny závěsy ohrady dokola byly z tkaného kmentu 17 a podstavce k sloupům z mosazí, věšáky na sloupech a jejich spojovací tyče ze stříbra a potažení jejich hlavic ze stříbra; a ony byly spojeny stříbrem, všechny sloupy ohrady. - 18 A záclona brány ohrady, práce vyšívače, byla z modrého purpuru a červeného purpuru a červcového šarlatu a tkaného kmentu, a to dvacet loket délka, a výška všude, stejně jako závěsů ohrady, pět loket; 19 a sloupy k nim čtyři a jejich podstavce čtyři, z mosazí, věšáky na nich ze stříbra, a potažení jejich hlavic a spojovací tyče k nim ze stříbra. 20 A všechny kolíky k obydlí a k ohradě byly z mosazí. 21 Toto je výčet věci obydlí, obydlí svědectví, jenž byl vyčten, podle příkazu Mojžíšova, službou Léviůvců, v ruce Íthámára, syna Áróna, kněze. 22 A Becaleél, syn Úrího, syna Chúra, patřící k větvi Júdově, zhotovil vše, co Jehova rozkázal Mojžíšovi, 23 a s ním Oholiáv, syn Achísámácha, patřící k větvi Dánově, vyřezávač a umělec a vyšívač modrým purpurem a červeným purpurem a červcovým šarlatem a kmentem. 24 Všeho zlata použitého k dílu ve všem díle svatyně (a bylo to zlato z oběti věnování) bylo devětadvacet kikkárů a sedm set a třicet šeklů, podle šeklu svatyně; 25 a stříbra od prohlížených ze shromáždění bylo sto kikkárů a tisíc a sedm set a pětasedmdesát šeklů, podle šeklu svatyně, 26 beka na hlavu, půl šeklu, podle šeklu svatyně, na každého přešedšího k prohlíženým, od dvacetiletého a výše - na šest set tisíc a tři tisíce a pět set a padesát. 27 A stříbra k slévání podstavců k svatyni a podstavců k oponě bylo sto kikkárů; sto podstavců na sto kikkárů, kikkár na podstavec. 28 A použitím toho tisíce a sedmi set a pětasedmdesáti šeklů zhotovil věšáky k sloupům a potáhl jejich hlavice a spojil je. 29 A mosazí z oběti věnování bylo sedmdesát kikkárů a tisíc a čtyři sta šeklů, 30 a z ní zhotovil podstavce ke vchodu stanu a oltář z mosazí a rošt z mosazí, jenž k němu patřil, a všechna náčiní k tomu oltáři, 31 a podstavce ohrady dokola a podstavce brány ohrady a všechny kolíky k obydlí a všechny kolíky k ohradě dokola.

Exodus 39

1 A: z modrého purpuru a červeného purpuru a červcového šarlatu zhotovili barevná roucha k službě ve svatyni; ano, zhotovili svatá roucha, jež byla pro Áróna, podle toho, co Jehova rozkázal Mojžíšovi. 2 Zhotovili tedy ze zlata, modrého purpuru a červeného purpuru a červcového šarlatu a tkaného kmentu přehoz; 3 i roztepali plechy ze zlata a nařezali vláken k zapracování uměleckou prací mezi modrý purpur a mezi červený purpur a mezi červcový šarlat a mezi kment. 4 Zhotovili k němu spojovací nárameníky; na obou svých koncích byl spojen v jedno. 5 A šerpa jeho přehozu, jež byla na něm, ona byla podle svého vypracování z téhož - ze zlata, modrého purpuru a červeného purpuru a červcového šarlatu a tkaného kmentu, podle toho, co Jehova rozkázal Mojžíšovi. 6 A upravili onyxové kameny tak, aby byly obloženy rámcem ze zlata, s vyrytými na nich, jako vyrýváními pečeti, jmény Isráelových synů, 7 a nasadil je na nárameníky přehozu za kameny připomínky Isráelovým dětem podle toho, co Jehova rozkázal Mojžíšovi. 8 A zhotovil uměleckou prací náprsník podle vypracování přehozu ze zlata, modrého purpuru a červeného purpuru a červcového šarlatu a tkaného kmentu. 9 Byl čtvercový, zdvojený ten náprsník zhotovili; jeho délka na píd' a jeho šířka na píd', zdvojeného, 10 a nasázeli na něj čtyři řady kamenů: řada sardu, topasu a smaragdu byla první řada, 11 a druhá řada karbunkul, safír a dýmant, 12 a třetí řada ligur, achát a ametyst, 13 a čtvrtá řada chrysolit, onyx a jaspis - obložené, zapuštěné do zlata v svých sadách. 14 A ty kameny - bylo jich podle jmen Isráelových synů dvanáct, podle jejich jmen, s vyrýváními jako pečeti, každý podle svého jména, pro dvanáct kmenů. 15 A na náprsník zhotovili kroucením řetízky, zpracováním jako provázku, z ryzího zlata, 16 a zhotovili dva rámce ze zlata a dva kruhy ze zlata a dali ty dva kruhy na dva konce náprsníku 17 a na ty dva kruhy, na konce náprsníku, dali ty dva provázky ze zlata 18 a dva konce těch dvou provázek dali na ty dva rámce a dali je na nárameníky přehozu na jeho přední stranu. 19 A zhotovili ze zlata dva kruhy a nasadili je na dva konce náprsníku, na jeho okraj, jenž byl naproti přehozu dovnitř, 20 a zhotovili ze zlata dva kruhy a dali je na dvě strany přehozu odzola z jeho přední strany, do blízkosti místa jeho spojení, shora k šerpě přehozu,

21 a náprsník přivázali za jeho kruhy ke kruhům přehození tkanicí z modrého purpuru, aby byl nad šerpou přehození a aby se náprsník od přehození neodchyloval, podle toho, co Jehova rozkázal Mojžíšovi. 22 A zhotovil prací tkalce plášť přehození, celý z modrého purpuru, 23 a otvor pláště vprostřed něho jako otvor drátěné košile; u jeho otvoru dokola lem - nesměl se roztrhnout. 24 A na podolku pláště zhotovili granátová jablíčka z modrého purpuru a červeného purpuru a červcového šarlatu, tkaná, 25 a zhotovili zvonečky z ryzího zlata a dali ty zvonečky mezi ta granátová jablíčka na podolek pláště dokola, mezi ta granátová jablíčka - 26 zvoneček ze zlata, granátové jablíčko, zvoneček ze zlata, granátové jablíčko na podolek pláště dokola, k službě, podle toho, co Jehova rozkázal Mojžíšovi. 27 A prací tkalce zhotovili Árónovi a jeho synům tuniky z kmentu 28 a turban z kmentu a ozdobné vysoké turbany z kmentu a spodky z plátna, z tkaného kmentu; 29 a opasek z tkaného kmentu a modrého purpuru a červeného purpuru a červcového šarlatu, prací vyšivače, podle toho, co Jehova rozkázal Mojžíšovi. 30 A zhotovili lesklý štítek, svatou korunu, z ryzího zlata, a napsali na něj, jako vyrýváními pečeti, nápis: Svatost Jehovovi; 31 a dali na něj tkanici z modrého purpuru, aby jej mohli dát na turban shora, podle toho, co Jehova rozkázal Mojžíšovi. 32 I byla všechna práce na obydlí stanu setkávání skončena, když ji Isráelovy děti vykonaly podle všeho, co Jehova rozkázal Mojžíšovi; tak učinili. 33 A přinesli obydlí k Mojžíšovi: stan a všechna jeho zařízení, sponky k němu, prkna k němu, svlaky k němu a sloupy k němu a podstavce k němu, 34 a příkrov z načervenených koží beranů a příkrov z koží jezevců a oponu k zastření, 35 skříňku svědectví a tyče k ní a slitovnici, 36 stůl, všechna náčiní k němu a předkladné chleby, 37 ryzí svícen, lampy k němu, seřazené lampy, a všechna náčiní k němu a olej k svícení, 38 a oltář ze zlata a olej k pomazávání a kouřidlo z vonných koření a záclonu vchodu stanu, 39 oltář z mosazi a rošt z mosazi, jenž k němu patřil, tyče k němu a všechna náčiní k němu, umyvadlo a jeho základnu, 40 závěsy ohrady, její sloupy a jejich podstavce a záclonu na bránu ohrady, provazy k ní a kolíky k ní, a všechna zařízení k službě obydlí do stanu setkávání, 41 barevná roucha k službě ve svatyni, svatá roucha Árónovi, knězi, a roucha jeho synům k zastávání kněžství. 42 Podle všeho, co Jehova rozkázal Mojžíšovi, tak Isráelovy děti všechnu práci vykonaly; 43 a Mojžíš všechno dílo uviděl, že hle, vykonali vše podle toho, co Jehova rozkázal - tak učinili a Mojžíš jim požehnal.

Exodus 40

1 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 2 V den prvního měsíce, v první den měsíce, budeš stavět obydlí stanu setkávání 3 a musíš tam umístit skříňku svědectví a nad skříňkou zřídit zastření oponou, 4 a vnést stůl a sestavit sestavu na něj patřící, a vnést svícen a rozžehnout lampy na něm, 5 a před skříňku svědectví dát oltář ze zlata k zakuřování a nasadit záclonu vchodu k obydlí, 6 a před obydlí stanu setkávání dát oltář vzestupných obětí 7 a umyvadlo dát mezi stan setkávání a mezi oltář a dát tam vodu, 8 a vytyčit dokola ohradu a na bránu ohrady dát záclonu. 9 A musíš vzít olej k pomazávání a pomazat obydlí a vše, co bude v něm, a posvětit je i všechna jeho zařízení, i stane se svatým; 10 a pomazat oltář vzestupných obětí a všechna náčiní k němu a posvětit oltář, i stane se oltář nanejvýš svatým; 11 a pomazat umyvadlo a jeho základnu a posvětit je. 12 A Áróna a jeho syny musíš přivést blíže ke vchodu stanu setkávání a umýt je vodou, 13 a obléci Áróna v svatá roucha a pomazat ho a posvětit ho, i bude mi zastávat kněžství; 14 a musíš přivést blíže jeho syny a obléci je v tuniky 15 a pomazat je podle toho, jako pomazeš jejich otce, i budou mi zastávat kněžství; a stane se, že jim bude jejich pomazání trvalým kněžstvím po jejich pokoleních. 16 A Mojžíš učinil podle všeho, co mu rozkázal Jehova - tak učinil. 17 A v prvním měsíci, v druhém roce, v první den měsíce se stalo, že bylo obydlí postaveno, 18 neboť Mojžíš postavil obydlí a zapustil jeho podstavce a nasadil jeho prkna a vsunul svlaky k němu a postavil jeho sloupy 19 a na obydlí prostřel stan a na něj shora položil příkrov stanu podle toho, co Jehova Mojžíšovi rozkázal. 20 A vzal a do skříňky dal svědectví a na skříňku nasadil tyče a shora dal na skříňku slitovnici 21 a skříňku vnesl do obydlí a nasadil oponu k zastření, takže nad skříňkou svědectví zřídil zastření podle toho, co Jehova Mojžíšovi rozkázal. 22 A stůl dal ve stanu setkávání na stranu obydlí k severu zevně vůči oponě 23 a sestavil na něm před tváří Jehovovou sestavu chlebů podle toho, co Jehova Mojžíšovi rozkázal. 24 A svícen umístil ve stanu setkávání naproti stolu, na stranu obydlí k jihu 25 a lampy před tváří Jehovovou rozžehl podle toho, co Jehova Mojžíšovi rozkázal. 26 A oltář ze zlata umístil ve stanu setkávání před oponu 27 a zakouřil na něm kouřidlem z vonných koření podle toho, co Jehova Mojžíšovi rozkázal. 28 A nasadil záclonu vchodu obydlí 29 a ke vchodu obydlí stanu setkávání umístil oltář vzestupných obětí a obětoval na něm vzestupnou oběť a oběť daru podle toho, co Jehova Mojžíšovi rozkázal. 30 A mezi stan setkávání a mezi oltář umístil umyvadlo a dal tam vodu k mytí 31 a Mojžíš a Árón a jeho synové z něho myli své ruce a své nohy; 32 myli se při svém vstupování do stanu setkávání a při svém přibližování k oltáři podle toho, co Jehova Mojžíšovi rozkázal. 33 A k obydlí a k oltáři dokola postavil ohradu a na bránu ohrady dal záclonu. Tak Mojžíš dílo dokončil. 34 A stan setkávání přikryl oblak a obydlí naplnila Jehovova sláva, 35 takže Mojžíš nemohl do stanu setkávání vstoupit, neboť se nad ním usadil oblak a obydlí naplnila Jehovova sláva. 36 A při pozvednutí oblaku z obydlí se Isráelovy děti při všech svých cestováních dávaly na cestu, 37 a nepozvedal-li se oblak, pak se na cestu nedávali až po den jeho pozvednutí, 38 neboť ve dne byl nad obydlím Jehovův oblak a v noci v něm byl oheň před očima všeho Isráelova domu při všech jejich cestováních.

Leviticus

Leviticus 1

1 A Jehova na Mojžíše zavolal a ze stanu setkávání k němu promluvil výrokem: 2 Promluv k Isráelovým dětem a řekni k nim: Kdykoli bude člověk z vás Jehovovi předkládat obětní dar z dobytka, budete svůj obětní dar předkládat ze skotu aneb z drobného dobytka. 3 Bude-li jeho obětním darem vzestupná oběť ze skotu, bezvadný samec, nechť ho přivádí blíže, ke vchodu stanu setkávání ho bude blíže přivádět k svému blahovolnému přijetí před tvář Jehovovou 4 a položí na hlavu vzestupné oběti svou ruku, i bude blahovolně přijat v svůj prospěch k učinění zadost za sebe. 5 A býka před tvář Jehovovou porazí, a synové Árónovi, kněží, přinesou blíže krev a vykropí tu krev dokola na oltář, jenž je u vchodu stanu setkávání; 6 a vzestupná oběť se stáhne a rozdělí se na její díly 7 a synové Áróna, kněze, dají na oltář oheň a na oheň narovnají dříví, 8 a ty díly, s hlavou a s lojem, narovnají synové Árónovi, kněží, na dříví, jež bude na ohni, jež bude na oltáři, 9 a jeho vnitřnosti a jeho holeně se budou mýt vodou a kněz to vše dá na oltář obrátit v kouř jako vzestupnou oběť, ohnivou oběť, líbeznou vůni Jehovovi. 10 A bude-li jeho obětní dar z drobného dobytka, z ovčí nebo z koz, jako vzestupná oběť, bezvadný samec, nechť ho přivádí blíže 11 a na straně oltáře k severu ho před tvář Jehovovou porazí; a jeho krev vykropí synové Árónovi, kněží, na oltář dokola, 12 i rozdělí se na jeho díly, i s jeho hlavou i s jeho lojem, a kněz je narovná na dříví, jež bude na ohni, jež bude na oltáři, 13 a vnitřnosti a holeně se budou mýt vodou a kněz to vše předloží a dá na oltář obrátit v kouř - je to vzestupná oběť, ohnivá oběť, líbezná vůně Jehovovi. 14 A bude-li jeho obětním darem Jehovovi vzestupná oběť z ptactva, pak předloží svůj obětní dar z hrdliček nebo z mláďat holubice; 15 i přinese jej kněz blíže k oltáři a jeho hlavu ukrotí a dá na oltář obrátit v kouř, a jeho krev bude vytlačena u stěny oltáře, 16 a jeho vole s jeho peřím odejme a zahodí je vedle oltáře k východu na místo popela; 17 a natrhne jej na jeho křídlech, - nebude je oddělovat, - i dá jej kněz obrátit v kouř na dříví, jež bude na ohni; je to vzestupná oběť, ohnivá oběť, líbezná vůně Jehovovi.

Leviticus 2

1 A kdykoli bude někdo Jehovovi předkládat přínos oběti daru, bude jeho přínosem jemná mouka, i nalije na ni oleje a dá na ni kadidlo 2 a přinese ji k synům Árónovým, kněžím, a hrstí odtamtud nabere plnou svou hrst, z její jemné mouky i z oleje na ní se všim kadidlem na ní; to kněz jako její pamětní část dá na oltář obrátit v kouř jako ohnivou oběť, líbeznou vůni Jehovovi. 3 A co bude pozůstaveno z oběti daru, bude pro Áróna a pro jeho syny jako nanejvýš svaté z ohnivých obětí Jehovových. 4 A kdykoli budeš předkládat přínos oběti daru pečeného v peci, ať jsou to z jemné mouky nekvašené preclíky zadělané olejem aneb nekvašené lívance pomazané olejem; 5 a bude-li tvým přínosem oběť daru na plechu, nechť je z jemné mouky, zadělaná olejem, nekvašená - 6 rozlámat ji na zlomky, i naliješ na ni oleje, je to oběť daru. 7 A bude-li tvým přínosem oběť daru s pánevce, nechť je připravována z jemné mouky s olejem; 8 i zaneš oběť daru, co bude připravováno z těchto věcí, Jehovovi, totiž předložíš ji knězi, jenž ji přinese blíže k oltáři 9 a kněz vyjme z oběti daru její pamětní část, již dá na oltář obrátit v kouř jako ohnivou oběť, líbeznou vůni Jehovovi. 10 A co bude pozůstaveno z oběti daru, bude pro Áróna a pro jeho syny jako nanejvýš svaté z ohnivých obětí Jehovových. 11 Žádná oběť daru, již budete Jehovovi předkládat, nesmí být připravována kynutá, neboť žádný kvas a žádný med - nesmíte z něho obracet v kouř jako ohnivou oběť Jehovovi. 12 Obětní dar z první úrody - budete je Jehovovi předkládat, ale na oltář jako líbezná vůně vystupovat nebudou. 13 A každý přínos tvé oběti daru bude solí solen, neboť na obětech daru nesmíš nechávat chybět sůl smlouvy tvého Boha; ke každému svému přínosu budeš předkládat sůl. 14 A budeš-li Jehovovi předkládat oběť daru z prvotín, budeš v oběť daru ze svých prvotín předkládat zelené klasy, pražené v ohni, drť z nového obilí, 15 i musíš na ni dát olej a naklást na ni kadidla, je to oběť daru. 16 A kněz dá její pamětní část z drti z ní a z oleje na ní se všim kadidlem na ní obrátit v kouř jako ohnivou oběť Jehovovi.

Leviticus 3

1 A bude-li jeho přínosem oběť pokojných hodů - bude-li on blíže přivádět ze skotu, ať samce, ať samici, nechť před tvář Jehovovu blíže přivádí bezvadný kus 2 a položí na hlavu svého obětního daru svou ruku a u vchodu stanu setkávání jej porazí, a krev synové Árónovi, kněží, vykropí na oltář dokola, 3 a z oběti pokojných hodů se předloží ohnivá oběť Jehovovi, tuk pokrývající vnitřnosti, totiž všechn tuk, jenž je na vnitřnostech, 4 a obě ledviny a tuk, jenž je na nich, jenž je na slabínách, a veliký lalok na játrech; bude se odnímat s ledvinami 5 a synové Árónovi to dají na oltář obrátit v kouř se vzestupnou obětí, jež bude na dříví, jež bude na ohni, jako ohnivou oběť, líbeznou vůni Jehovovi. 6 A bude-li jeho přínos k oběti pokojných hodů Jehovovi z drobného dobytka, samec nebo samice, nechť jej blíže přivádí bezvadný, 7 bude-li on jako svůj obětní dar předkládat ovci, pak nechť ji přivede blíže před tvář Jehovovu

8 a položí na hlavu svého obětního daru svou ruku a u průčelí stanu setkávání jej porazí a jeho krev vykropí synové Árónovi na oltář dokola 9 a z oběti pokojných hodů se předloží ohnivá oběť Jehovovi, její tuk, celý ocas, - bude se odnímat u samé páteře, - a tuk pokrývající vnitřnosti, totiž všechn tuk, jenž je na vnitřnostech, 10 a obě ledviny a tuk, jenž je na nich, jenž je na slabinách, a veliký lalok na játrech; bude se odnímat s ledvinami 11 a kněz to dá na oltář obrátit v kouř jako pokrm ohnivé oběti Jehovovi. 12 A bude-li jeho obětním darem koza, pak nechť ji přivede blíže před tvář Jehovovu 13 a položí na její hlavu svou ruku a u průčelí stanu setkávání ji porazí a její krev vykropí synové Árónovi na oltář dokola, 14 i předloží z ní svůj obětní dar, ohnivou oběť Jehovovi, tuk pokrývající vnitřnosti, totiž všechn tuk, jenž je na vnitřnostech, 15 a obě ledviny a tuk, jenž je na nich, jenž je na slabinách, a veliký lalok na játrech; bude se odnímat s ledvinami 16 a kněz to dá na oltář obrátit v kouř jako pokrm ohnivé oběti k líbezné vůni. Všechn tuk patří Jehovovi - 17 trvalé ustanovení po vašich pokoleních ve všech vašich přibytcích: Žádný tuk a žádnou krev nesmíte jíst.

Leviticus 4

1 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 2 Promluv k Isráelovým dětem výrokem: Kdykoli někdo bude hřešit poblouděním od kteréhokoliv z rozkazů Jehovových ve věcech, jež se nemají činit, takže se zachová podle některé z nich - 3 bude-li hřešit pomazaný kněz proviněním lidu, pak za svůj hřích, jímž zhřešil, přivede blíže mladého býka, bezvadného, Jehovovi stran hřichu; 4 toho býka tedy dopraví ke vchodu stanu setkávání před tvář Jehovovu a položí na hlavu toho býka svou ruku a před tvář Jehovovou toho býka porazí. 5 A pomazaný kněz vezme z krve toho býka a vnese ji do stanu setkávání, 6 i namočí kněz v té krvi svůj prst a sedmkrát z té krve nastříká před tvář Jehovovou naproti oponě svatyně; 7 a z té krve dá kněz na rohy oltáře k zakuřování vonnými kořeními před tvář Jehovovou, jenž je ve stanu setkávání, a všechnu krev toho býka bude vylévat k základu oltáře vzestupných obětí, jenž je u vchodu stanu setkávání, 8 a všechn tuk býka oběti za hřích z něho musí vyjmout, tuk povlaku na vnitřnostech, totiž všechn tuk, jenž je na vnitřnostech, 9 a obě ledviny a tuk, jenž je na nich, jenž je na slabinách, a veliký lalok na játrech; bude se odnímat s ledvinami 10 tak, jak je vyjímán z hovězího dobytčete oběti pokojných hodů, a kněz to dá na oltář vzestupných obětí obrátit v kouř. 11 A kůže toho býka a všechno jeho maso s jeho hlavou a s jeho holeněmi a jeho vnitřnosti a jeho lejna, 12 tedy celý býk, se vynese ven vůči táboru na čisté místo, na skládku popela, a spálí se na dříví - ohněm bude na skládce popela spalován. 13 A jestliže bude bloudit celé shromáždění Isráelovo, - a věc bude před očima sejití skryta, - a učiní některou věc vůči kterémukoli z rozkazů Jehovových ve věcech, jež se nemají činit, takže se proviní, 14 a hřích, jímž proti němu zhřešili, bude poznán, pak sejití, ti stran hřichu blíže přivedou mladého býka a dopraví ho k průčelí stanu setkávání 15 a starší shromáždění položí před tvář Jehovovou své ruce na hlavu toho býka a ten býk se před tvář Jehovovou porazí, 16 a pomazaný kněz vnese z krve toho býka do stanu setkávání; 17 i nabere kněz svým prstem z té krve a sedmkrát nastříká před tvář Jehovovou naproti oponě, 18 a z té krve musí dát na rohy oltáře, jenž je před tvář Jehovovou, jenž je ve stanu setkávání, a všechnu krev bude vylévat k základu oltáře vzestupných obětí, jenž je u vchodu stanu setkávání; 19 a všechn jeho tuk z něho musí vyjmout a dát na oltář obrátit v kouř. 20 A s tím býkem učiní podle toho, co se činí s býkem oběti za hřích, tak s ním bude činit; tak za ně kněz učiní zadost, i bude jim odpuštěno. 21 A ten býk se vynese ven vůči táboru a spálí se tak, jak spálili toho prvního býka; je to oběť za hřích sejití. 22 Když bude hřešit náčelník a v pobloudění učiní některou věc vůči kterémukoli z rozkazů Jehovy, svého Boha, ve věcech, jež se nemají činit, takže se proviní, 23 a jeho hřích, v němž zhřešil, mu bude oznámen, pak dopraví svůj obětní dar, chlupatce z koz, bezvadného samce, 24 a položí na hlavu toho chlupatce svou ruku a porazí ho na místě, kde porážejí vzestupnou oběť, před tvář Jehovovou; je to oběť za hřích. 25 A kněz vezme z krve té oběti za hřích svým prstem a dá na rohy oltáře vzestupných obětí a krev bude vylévat k základu oltáře vzestupných obětí, 26 a všechn její tuk musí dát na oltář obrátit v kouř jako tuk oběti pokojných hodů; tak za něho kněz učiní zadost stran jeho hřichu, i bude mu odpuštěn. 27 A zhřeší-li poblouděním jeden z lidu země svým učiněním některé věci proti rozkazům Jehovovým ve věcech, jež se nemají činit, takže se proviní, 28 a jeho hřích, jímž zhřešil, mu bude oznámen, pak dopraví svůj obětní dar, chlupatici z koz, bezvadnou samici, za svůj hřích, jímž zhřešil, 29 a položí na hlavu oběti za hřích svou ruku a porazí oběť za hřích na místě vzestupných obětí. 30 A kněz vezme z její krve svým prstem a dá na rohy oltáře vzestupných obětí a všechnu krev bude vylévat k základu oltáře; 31 a všechn její tuk musí odejmout, jako bývá odňat tuk z oběti pokojných hodů; ten dá kněz na oltář obrátit v kouř k líbezné vůni Jehovovi; tak za něho kněz učiní zadost, i bude mu odpuštěno. 32 A chce-li za svůj obětní dar k oběti za hřích dopravit ovci, ať ji dopravuje, bezvadnou samici, 33 a položí na hlavu oběti za hřích svou ruku a porazí ji stran hřichu na místě, kde porážejí vzestupnou oběť. 34 A kněz vezme z krve oběti za hřích svým prstem a dá na rohy oltáře vzestupných obětí a všechnu krev bude vylévat k základu oltáře; 35 a všechn její tuk musí odníti, jako se odnímá tuk ovce z oběti pokojných hodů, a kněz to dá na oltář obrátit v kouř s ohnivými oběťmi Jehovovými. Tak za něho kněz učiní zadost, za jeho hřích, jímž zhřešil, i bude mu odpuštěn.

Leviticus 5

1 A kdykoli někdo bude hřešit, když uslyší hlas zakletí a on bude svědkem, nebo zjistí nebo se doví, nebude-li oznamovat, pak si odnese svou nepravost; 2 nebo když někdo zavadí o jakoukoli nečistou věc nebo o zdechlinu nečistého živočicha nebo o zdechlinu nečistého dobytka nebo o zdechlinu nečistého lezoucího tvora, čehož si nevšimne, stejně on bude nečistý a bude vinen; 3 nebo kdykoli zavadí o nečistotu člověka, nechť to bude jakákoli jeho nečistota, jíž se může znečistit, čehož si nevšimne, a když se to on doví, bude vinen. 4 Nebo kdykoli bude někdo mluvením naplano svými rty přísahat o učinění zla nebo o učinění dobra, o čemkoli, co člověk může v přísaze naplano promluvit, čehož si nevšimne, a když on si to uvědomí, bude vinen jednou z těchto věcí. 5 A kdykoli jednou z těchto věcí bude vinen, stane se, že vyzná, čím při ní zhřešil, 6 a přivede svou oběť za provinění Jehovovi, za svůj hřích, jímž zhřešil, samici z drobného dobytka, ovci nebo chlupatici z koz stran hříchu, a kněz za něho stran jeho hříchu učiní zadost. 7 A nebude-li jeho ruka moci dosáhnout dosti na dobytče, pak za svou vinu, jíž zhřešil, Jehovovi přinese dvě hrdličky nebo dvě mlád'ata holubice, jedno stran hříchu a jedno jako vzestupnou oběť. 8 I přinese je ke knězi; ten předloží jako první to, jež bude stran hříchu; jeho hlavu tedy poodkroutlí zpredu jeho krku, ale nebude oddělovat, 9 a z krve té oběti za hřích nastříká na stěnu oltáře a zbytek krve bude vytlačován k základu oltáře; je to oběť za hřích. 10 A to druhé bude činit vzestupnou obětí podle předpisu; tak učiní kněz stran jeho hříchu, jímž zhřešil, za něho zadost, i bude mu odpuštěn. 11 A nebude-li jeho ruka stačit na dvě hrdličky nebo na dvě mlád'ata holubice, pak ten, jenž zhřešil, za svůj obětní dar přinese desetinu éfy jemné mouky za hřích; nebude na ni nanášet oleje a nebude na ni dávat kadidla, neboť je to oběť za hřích. 12 I přinese ji ke knězi a kněz z ní hrstí nabere plnou svou hrst jako její pamětní část a dá na oltář obrátit v kouř s ohnivými oběťmi Jehovovými; je to oběť za hřích. 13 Tak za něho kněz učiní zadost, za jeho hřích, jímž zhřešil stran některé z těchto věcí, i bude mu odpuštěn; a dostane se knězi jako oběť daru. 14 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 15 Kdykoli se někdo bude dopouštět vyslovené nepoctivosti a poblouděním zhřeší stran svatých věcí Jehovových, pak Jehovovi přivede svou oběť za provinění, bezvadného berana ze stáda podle tvého odhadu ceny šeklů podle šeklu svatyně, stran provinění. 16 A čím stran té svaté věci zhřešil, musí nahradit a přidat k tomu pětinu toho a dát ji knězi, a kněz za něho beranem oběti za provinění bude činit zadost, i bude mu odpuštěno. 17 A jestliže se někdo (kdykoli bude hřešit, takže učiní některou věc proti kterémukoli z rozkazů Jehovových ve věcech, jež se nemají činit, což si neuvědomí) přece proviní a odnese si svou nepravost, 18 pak přivede bezvadného berana ze stáda podle tvého odhadu stran provinění ke knězi a kněz za něho učiní zadost, za jeho pobloudění, jímž pobloudil, jež si on neuvědomil, i bude mu odpuštěno. 19 Je to oběť za provinění; i tak se vůči Jehovovi provinil.

Leviticus 6

1 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 2 Kdykoli někdo bude hřešit a dopustí se vyslovené nepoctivosti proti Jehovovi, totiž se proti svému soukmenovci dopustí zapření stran uložené věci nebo stran ruční zástavy nebo stran loupeže nebo svého soukmenovce podvede, 3 nebo najde ztracenou věc a při ní se dopustí zapření, a přísáhne lživě o některé ze všech věcí, jež člověk může učinit, takže v nich zhřeší, 4 pak, kdykoli bude hřešit a proviní se, se stane, že vrátí uloupené, jež uloupil, nebo podvodně získané, jež podvodně získal, nebo uloženou věc, jež u něho byla uložena, nebo ztracenou věc, jíž našel, 5 nebo cokoli, o čem lživě přísahal, a nahradí to v jeho vlastní hodnotě a musí k tomu přidat pětinu toho; musí to dát, komu to patří, v den své oběti za provinění. 6 A musí přivést svou oběť za provinění Jehovovi, bezvadného berana ze stáda podle tvého odhadu, ke knězi za provinění 7 a kněz za něho před tváří Jehovovou učiní zadost, i bude mu odpuštěno v kterékoli věci, jíž činil, takže se v ní provinil. 8 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 9 Rozkaž Árónovi a jeho synům výrokem: Toto je zákon vzestupné oběti: Ona, vzestupná oběť, bude na ohništi, na oltáři, celou noc do jitra, a oheň oltáře na něm bude hořet. 10 A kněz si oblékne svůj úbor z plátna a na své maso si musí obléci své spodky z plátna a vybere popel, na nějž oheň na oltáři vzestupnou oběť bude stravovat, a nasype jej vedle oltáře; 11 a stáhne svá roucha a oblékne si roucha jiná a popel vynese ven vůči táboru na čisté místo. 12 A oheň na oltáři - bude na něm hořet, nesmí vyhasnout, a kněz na něm za každého jitra zapálí dříví a uspořádá na něm vzestupnou oběť a v kouř na něm obrátí tuk obětí pokojných hodů. 13 Na oltáři bude hořet ustavičný oheň, nesmí vyhasnout. 14 A toto je zákon oběti daru: Předkládejte ji, synové Árónovi, před tvář Jehovovu k oltáři; 15 jeden tedy z ní svou hrstí vybere, z jemné mouky oběti daru a z oleje na ní a všechno kadidlo na ní, jež je na oběti daru, a obrátí na oltáři v kouř jako líbeznou vůni její pamětní části Jehovovi. 16 A co bude z ní pozůstávat, budou jíst Árón a jeho synové; bude se jíst jako nekvašené chleby na svatém místě, v ohradě stanu setkávání to budou jíst. 17 Nesmí se péci kynuté; dal jsem to za jejich podíl z mých ohnivých obětí - ono je nanejvýš svaté z ohnivých obětí Jehovových, jako oběť za hřích a jako oběť za provinění. 18 Smí je jíst každý mužského pohlaví mezi syny Árónovými - trvalé ustanovení po vašich pokoleních - z ohnivých obětí Jehovových; vše, co o ně zavadí, bude posvěceno. 19 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 20 Toto je obětní dar Áróna a jeho synů, jež budou předkládat Jehovovi v den jeho pomazání: desetina éfy jemné mouky - ustavičná oběť daru, polovina z ní za jitra a polovina z ní za večera.

21 Bude připravována na plechu s olejem; budeš ji přinášet promíšenou, pečené kusy oběti daru, zlomky budeš předkládat, líbeznu vůni Jehovovi. 22 A obětovat ji bude kněz pomazaný místo něho z jeho synů - trvalé ustanovení; bude pro Jehovu celá obracena v kouř, 23 tak se bude dít s každou obětí daru kněze, celou; nesmí se jíst. 24 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 25 Promluv k Árónovi a k jeho synům výrokem: Toto je zákon oběti za hřích: Oběť za hřích bude porážena před tváří Jehovovou na místě, kde je porážena vzestupná oběť; ona je nanejvýš svatá; 26 kněz, jenž ji za hřích bude obětovat, ji bude jíst na svatém místě - bude se jíst v ohradě stanu setkávání. 27 Vše, co zavadí o její maso, bude posvěceno, a když z její krve bude stříkat na roucho, musíš oprat, nač stříkalo, na svatém místě, 28 a nádoba z hlíny, v níž byla vařena, musí být rozbita, a byla-li uvařena v nádobě z mosazi, ta bude vytřena a vypláchnuta vodou. 29 Smí ji jíst každý mužského pohlaví mezi kněžími, ona je nanejvýš svatá; 30 ale žádná oběť za hřích, z jejíž krve bylo vnášeno do stanu setkávání k učinění zadost ve svatyni, se jíst nesmí; musí být spálena ohněm.

Leviticus 7

1 A toto je zákon oběti za provinění: ona je nanejvýš svatá. 2 Oběť za provinění budou porážet na místě, kde porážejí vzestupnou oběť, a její krev se bude vykrápět dokola na oltář 3 a bude se z ní předkládat všechn tuk, ocas a tuk, jenž pokrývá vnitřnosti, 4 a obě ledviny a tuk, jenž je na nich, jenž je na slabinách, a veliký lalok na játrech; bude se odnímat s ledvinami 5 a kněz to dá na oltář obrátit v kouř jako ohnivou oběť Jehovovi; je to oběť za provinění. 6 Smí ji jíst každý mužského pohlaví mezi kněžími, na svatém místě se bude jíst; ona je nanejvýš svatá. 7 Jak oběť za hřích, tak oběť za provinění, je pro ně jeden zákon; kněz, jenž ji bude činit zadost - jemu se bude dostávat. 8 A kněz, jenž bude předkládat něčí vzestupnou oběť - tomu knězi, jemu se bude dostávat kůže vzestupné oběti, již předloží. 9 A každá oběť daru, jež bude pečena v peci, a vše připravené v pánvici a na plechu - knězi, jenž to bude předkládat, jemu se bude dostávat. 10 A každá oběť daru, zadělaná olejem i suchá, se bude dostávat všem synům Árónovým - jeden bude jako druhý. 11 A toto je zákon oběti pokojných hodů, jež se bude předkládat Jehovovi: 12 Bude-li ji kdo předkládat jako děkovnou oběť, pak s děkovnou obětí předloží nekvašené preclíky zadělané olejem aneb nekvašené lívance pomazané olejem a jemnou mouku, promíšenou - preclíky zadělané olejem. 13 S preclíky bude předkládat za svůj přínos kynutý chléb, se svou děkovnou obětí pokojných hodů; 14 a z ní předloží po jednom z celého přínosu za oběť věnování Jehovovi - knězi, jenž vykropí krev oběti pokojných hodů, jemu se bude dostávat. 15 A maso jeho děkovné oběti pokojných hodů se bude jíst v den jeho přínosu, nesmí z něho odložit do jitra. 16 A bude-li obětí jeho přínosu splnění slibu nebo dobrovolná oběť, bude se jíst v den jeho předložení jeho oběti a co bude z ní pozůstaveno, smí se jíst i nazítří; 17 ale co bude pozůstaveno z masa jeho oběti pokojných hodů v třetí den, musí být spáleno ohněm, 18 a bude-li se přece z masa jeho oběti pokojných hodů v třetí den jíst, nebude ten, kdo ji předloží, blahovonně přijímán, nebude mu počítána; bude poskvrnou a duše, jež z ní pojí, ponese svou nepravost. 19 A maso, jež zavadí o cokoli nečistého, se nesmí jíst, musí být spáleno ohněm; a maso - každý čistý smí maso jíst, 20 ale duše, jež bude jíst maso z oběti pokojných hodů, jež je pro Jehovu, a bude na ní její nečistota, pak ta duše bude ze svého lidu vyřata; 21 a kdykoli někdo bude sahat na cokoli nečistého nečistotou člověka nebo nečistého zvířete nebo jakoukoli nečistou ošklivostí a pojí z masa oběti pokojných hodů, jež je pro Jehovu, pak ta duše bude vyřata ze svého lidu. 22 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 23 Promluv k Isráelovým dětem výrokem: Nesmíte jíst žádného tuku skotu ani ovcí ani koz, 24 tuku zdechliny a tuku z rozervaného sice smí být použito k jakékoli činnosti, ale jíst ho nikterak nesmíte, 25 neboť každý pojedší tuku z dobytka, z něhož se předkládá ohnivá oběť Jehovovi - toho která duše pojí, bude vyřata ze svého lidu. 26 Ani žádnou krev nesmíte v žádném z vašich příbytků jíst, od ptactva ani od dobytka. 27 Každá duše, jež bude jíst jakoukoli krev - ano, ta duše bude ze svého lidu vyřata. 28 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 29 Promluv k Isráelovým dětem výrokem: Ten, kdo bude předkládat Jehovovi svou oběť pokojných hodů, nechť dopravuje Jehovovi ze své oběti pokojných hodů svůj přínos; 30 jeho ruce nechť dopravují Jehovovi ohnivou oběť: tuk, s hrudí nechť jej dopravuje; hruď k obracení jí jako oběti obracení před tváří Jehovovou; 31 a tuk dá kněz na oltář obrátit v kouř a hruď se dostane Árónovi a jeho synům. 32 I pravé plece budete dávat knězi v oběť věnování z vašich obětí pokojných hodů; 33 kdo ze synů Árónových bude předkládat krev oběti pokojných hodů a tuk, jemu se bude dostávat pravé plece za podíl, 34 neboť hruď oběti obracení a plece oběti věnování jsem vzal od Isráelových dětí, z jejich obětí pokojných hodů, a dal jsem je od Isráelových dětí trvalým ustanovením Árónovi a jeho synům. 35 Toto je pomazání Áróново a pomazání jeho synů z ohnivých obětí Jehovových v den, kdy je blíže přivedl k zastávání kněžství Jehovovi, 36 co Jehova v den jich pomazání trvalým ustanovením rozkázal dávat jim od Isráelových dětí po jejich pokoleních. 37 Toto je zákon stran vzestupné oběti a stran oběti daru a stran oběti za hřích a stran oběti za provinění a stran oběti zasvěcení a stran oběti pokojných hodů, 38 jež Jehova rozkázal Mojžíšovi na hoře Sínaji v den svého rozkázání Isráelovým dětem stran předkládání obětních darů Jehovovi v pustině Sínaje.

Leviticus 8

1 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 2 Vezmi Árona a s ním jeho syny a roucha a olej k pomazávání a býka k oběti za hřích a dva berany a ošatku nekvašených chlebů 3 a svolaj celé shromáždění ke vchodu stanu setkávání. 4 A Mojžíš učinil podle toho, co mu Jehova rozkázal, a když se shromáždění ke vchodu stanu setkávání sešlo, 5 řekl Mojžíš ke shromáždění: Toto je věc, již Jehova rozkázal učinit. 6 A Mojžíš přivedl Árona a jeho syny blíže a umyl je vodou 7 a dal na něho tuniku a ovinul ho opaskem a oblékl ho v plášť a dal na něho přehoz a ovinul ho šerpou přehozu a opásal ho jí 8 a nasadil na něj náprsník a do náprsníku dal Úrím a Tummím 9 a na jeho hlavu nasadil turban, a na turban, na jeho přední stranu, nasadil lesklý štítek ze zlata, svatou korunu, podle toho, co Mojžíšovi rozkázal Jehova. 10 A Mojžíš vzal olej k pomazávání a pomazal obydlí a vše, co v něm bylo, a posvětil je, 11 a nastříkal z něho sedmkrát na oltář a pomazal oltář a všechna náčini k němu a umyvadlo a jeho základnu k jich posvěcení, 12 a nalil z oleje na hlavu Áronovu a pomazal ho k jeho posvěcení. 13 A Mojžíš blíže přivedl syny Áronovy a oblékl je v tuniky a navinul na ně na každého opasek a uvázal jim vysoké turbany podle toho, co Mojžíšovi rozkázal Jehova. 14 A přivedl blíže býka oběti za hřích a Áron a jeho synové položili na hlavu býka oběti za hřích své ruce; 15 toho porazili a Mojžíš vzal krev a svým prstem nanesl na rohy oltáře dokola a oltář očistil, a krev vylil k základu oltáře a posvětil jej učiněním zadost na něm. 16 A vzal všechn tuk, jenž byl na vnitřnostech, a velký lalok jater a obě ledviny a tuk na nich; to dal Mojžíš na oltář obrátit v kouř. 17 A toho býka, totiž jeho kůži a jeho maso a jeho lejna spálil ohněm zevně vůči táboru podle toho, co Jehova Mojžíšovi rozkázal. 18 A přivedl blíže berana vzestupné oběti a Áron a jeho synové položili na hlavu toho berana své ruce; 19 toho porazili a krev Mojžíš vykropil dokola na oltář 20 a toho berana rozdělili na jeho díly a Mojžíš jeho hlavu a ty díly a lůj obrátil v kouř, 21 a vnitřnosti a holeně umyl vodou a Mojžíš dal celého berana na oltář obrátit v kouř; to byla vzestupná oběť k líbezné vůni, byla to ohnivá oběť Jehovovi podle toho, co Jehova Mojžíšovi rozkázal. 22 A přivedl blíže druhého berana, berana zsvěcení, a Áron a jeho synové položili na hlavu toho berana své ruce; 23 toho porazili a Mojžíš vzal z jeho krve a dal na koneček pravého ucha Áronova a na palec jeho pravé ruky a na palec jeho pravé nohy; 24 a přivedl blíže syny Áronovy a dal Mojžíš z té krve na koneček jejich pravého ucha a na palec jejich pravé ruky a na palec jejich pravé nohy; a tu krev Mojžíš vykropil dokola na oltář. 25 A vzal tuk a ocas a všechn tuk, jenž byl na vnitřnostech, a veliký lalok jater a obě ledviny a tuk na nich a pravé plece 26 a z ošatky nekvašených chlebů, jež byla před tváří Jehovovou, vzal jeden nekvašený preclík, totiž jeden preclík pečiva s olejem a jeden lívanec; to položil na tuk a na pravé plece 27 a dal to vše na dlaně Áronovy a na dlaně jeho synů a dal to obracet v oběť obracení před tváří Jehovovou. 28 A Mojžíš to z jejich dlaní vzal a dal na oltář obrátit v kouř jako vzestupnou oběť jejich zsvěcení k líbezné vůni; byla to ohnivá oběť Jehovovi. 29 A Mojžíš vzal hrud' a jal se obracet ji v oběť obracení před tváří Jehovovou; dostala se z berana zsvěcení za podíl Mojžíšovi podle toho, co Jehova Mojžíšovi rozkázal. 30 A Mojžíš vzal z oleje k pomazávání a z krve, jež byla na oltáři, a nastříkal na Árona a na jeho roucha a na jeho syny a na roucha jeho synů s ním a posvětil Árona a jeho roucha a jeho syny a roucha jeho synů s ním. 31 A Mojžíš k Áronovi a k jeho synům řekl: Maso vařte u vchodu stanu setkávání a tam je budete jíst, i chléb, jenž je v ošatce oběti zsvěcení, podle toho, co jsem rozkázal výrokem: Budou to jíst Áron a jeho synové. 32 A co bude pozůstávat z masa a z chleba, budete spalovat ohněm; 33 a od vchodu stanu setkávání nesmíte po sedm dní odcházet, až po den vyplnění dní vašeho zsvěcování, neboť po sedm dní bude vaše ruka naplňována. 34 Jak se vykonalo v tento den, rozkázal Jehova konat k učinění zadost za vás, 35 a u vchodu stanu setkávání budete zůstávat dnem i nocí po sedm dní a zachovávat nařízení Jehovovo, ať nemusíte mřít, neboť tak mi bylo rozkázáno. 36 I vykonal Áron a jeho synové všechny věci, jež Jehova skrze Mojžíše rozkázal.

Leviticus 9

1 A v osmý den se stalo, že Mojžíš povolal Árona a jeho syny a Isráelovy starší 2 a k Áronovi řekl: Vezmi si mladé tele k oběti za hřích a berana k vzestupné oběti, bezvadné; ty přiveď blíže před tvář Jehovovu 3 a k Isráelovým dětem budeš mluvit výrokem: Vezměte chlupatce z koz k oběti za hřích a tele a jehně, roční, bezvadné, k vzestupné oběti, 4 a hovězí dobytče a berana k pokojným hodům, k obětování před tváří Jehovovou, a oběť daru, zadělanou olejem, neboť dnes se vám Jehova ukáže. 5 I přivedli, co Mojžíš rozkázal, k průčelí stanu setkávání a celé shromáždění se přiblížilo, i stanuli před tváří Jehovovou. 6 A Mojžíš řekl: Toto je věc, již Jehova rozkázal; musíte ji vykonat, ať se vám může ukázat sláva Jehovova. 7 A k Áronovi Mojžíš řekl: Přiblíž se k oltáři a obětuj svou oběť za hřích a svou vzestupnou oběť a učiň zadost za sebe i za lid a obětuj přínos lidu a učiň za ně zadost podle toho, co rozkázal Jehova. 8 A Áron se přiblížil k oltáři a porazil tele oběti za hřích, jež bylo pro něho, 9 a synové Áronovi k němu blíže přinesli krev, i namočil v krvi svůj prst a dal na rohy oltáře, a krev vylil k základu oltáře 10 a tuk a ledviny a veliký lalok z jater z oběti za hřích dal na oltář obrátit v kouř podle toho, co Jehova rozkázal Mojžíšovi, 11 a maso a kůži spálil ohněm zevně vůči táboru. 12 A porazil vzestupnou oběť a synové Áronovi mu podali krev, i vykropil ji dokola na oltář, 13 a podali mu vzestupnou oběť po jejích dílech a hlavu; to na oltáři obrátil v kouř, 14 a vnitřnosti a holeně umyl a dal na oltář obrátit v kouř s vzestupnou obětí. 15 A předložil obětní dar lidu; vzal tedy chlupatce oběti za hřích, jenž byl pro lid, a porazil ho a obětoval ho za hřích jako toho prvního;

16 a předložil vzestupnou oběť a obětoval ji podle předpisu. 17 A předložil oběť daru a naplnil z ní své dlaně; tu dal na oltář obrátit v kouř mimo vzestupnou oběť jitra. 18 A porazil hovězí dobytče a berana oběti pokojných hodů, jež byla pro lid, a synové Árónovi mu podali krev, i vykropil ji dokola na oltář, 19 a tuk z toho hovězího dobytčete a z toho berana, a ocas a povlak a ledviny a veliký lalok jater, 20 i položili tuk na hrudi, a ten tuk dal na oltář obrátit v kouř 21 a hrudi a pravé plece se Árón jal obracet v oběť obracení před tváří Jehovovou podle toho, co Mojžíš rozkázal. 22 A Árón povznesl své ruce k lidu a požehnal jim, a sestoupil od obětování oběti za hřích a vzestupné a pokojných hodů. 23 I vešel Mojžíš a Árón do stanu setkávání, a když vyšli, požehnali lidu. A všemu lidu se ukázala sláva Jehovova, 24 neboť z přítomnosti tváře Jehovovy vyšel oheň a strávil na oltáři vzestupnou oběť a tuk; to všečen lid uviděl, i vzkřikli a padli na své tváře.

Leviticus 10

1 A synové Árónovi Nádáv a Avihú vzali každý svou kadidelnici a dali v ně oheň a nakladli na něj kouřidla a předložili před tvář Jehovovu nepatřičný oheň, což jim nerozkázal; 2 i vyšel z přítomnosti tváře Jehovovy oheň a strávil je, takže před tváří Jehovovou umřeli. 3 A Mojžíš k Árónovi řekl: To je, co Jehova promluvil výrokem: V přibližujících se ke mně chci být posvěcován a před tváří všeho lidu chci být oslavován. A Árón mlčel. 4 A Mojžíš zavolal na Míšáela a na Elcáfána, syny Uzziéla, strýce Árónova, a řekl k nim: Přistupte, odnesete své bratry z blízkosti průčelí svatyně ven vůči táboru. 5 I přistoupili a v jejich tunikách je ven vůči táboru odnesli podle toho, co Mojžíš promluvil. 6 A Mojžíš řekl k Árónovi a Eleázárovi a Íthámárovi, jeho synům: Své hlavy nebudete nechávat rozčuchané a svá roucha nesmíte roztrhnout, ať nemusíte umřít a ať nepřichází hněv na celé shromáždění, ale vaši bratři, celý dům Isráelův, smějí oplakávat spálení, jež způsobil Jehova; 7 a od vchodu stanu setkávání nesmíte odcházet, abyste nemuseli umřít, neboť je na vás olej pomazání Jehovova. I zachovali se podle Mojžíšova slova. 8 A Jehova k Árónovi promluvil výrokem: 9 Nebudeš pít vína ani nic opojného, ty ani tvoji synové, při vašem vcházení do stanu setkávání, ať nemusíte umřít - trvalé ustanovení po vašich pokoleních; 10 to k rozlišování mezi svatým a mezi všedním a mezi nečistým a mezi čistým 11 a k vyučování Isráelových dětí všem ustanovením, o nichž k nim Jehova skrze Mojžíše promluvil. 12 A Mojžíš promluvil k Árónovi a k Eleázárovi a k Íthámárovi, jeho synům, kteří pozůstávali: Vezměte oběť daru, jež pozůstala z ohnivých obětí Jehovových, a snězte ji nekvašenou vedle oltáře, neboť ona je nanejvýš svatá, 13 takže ji máte jíst na svatém místě, neboť to je vyhrazený podíl tvůj a vyhrazený podíl tvých dětí z ohnivých obětí Jehovových, neboť tak mi bylo rozkázáno. 14 I hrud' oběti obracení a plece oběti věnování budete jíst na čistém místě, ty a s tebou tvoji synové a tvé dcery, neboť tyto věci byly dány za vyhrazený podíl tvůj a vyhrazený podíl tvých dětí z obětí pokojných hodů dětí Isráelových. 15 Plece oběti věnování a hrud' oběti obracení budou přinášet s ohnivými oběťmi tuku k obracení obětí obracení před tváří Jehovovou; to bude tobě a s tebou tvým dětem za trvalý vyhrazený podíl podle toho, co Jehova rozkázal. 16 A Mojžíš se jal usilovně hledat chlupatce oběti za hřích, a hle, byl spálen, i rozzlobil se na Eleázára a na Íthámára, syny Árónovy, kteří pozůstávali, s výrokem: 17 Proč jste oběť za hřích na svatém místě nesnědli? Vždyť ona je nanejvýš svatá a dala se vám k nesení nepravosti shromáždění, k činění zadost za ně před tváří Jehovovou. 18 Hle, její krev nebyla vnesena do svatyně, do nitra; jistěže jste ji měli ve svatyni jíst podle toho, co jsem rozkázal. 19 A Árón promluvil k Mojžíšovi: Hle, dnes před tvář Jehovovu předložili svou oběť za hřích a svou vzestupnou oběť, a potkaly mě takovéto věci; a snědl-li bych oběť za hřích dnes, zda by to bylo Jehovovi vhodné? 20 To když Mojžíš uslyšel, uspokojil se.

Leviticus 11

1 A Jehova promluvil k Mojžíšovi a k Árónovi výrokem k nim: 2 Promluvte k Isráelovým dětem výrokem: Toto je živočišstvo, jež ze všeho zvířectva, jež je na zemi, smíte jíst: 3 Vše mající rozdělené kopyto, totiž mající kopyta zcela rozštěpená, přežvykující mezi zvířectvem - smíte je jíst, 4 ale toto z přežvykujících a z majících rozdělené kopyto jíst nesmíte: velblouda, neboť on přežvykuje, ale kopyta rozděleného u něho není; on vám bude nečistý; 5 ani damana, neboť on přežvykuje, ale kopyto rozdělené nemá; on vám bude nečistý; 6 ani zajíce, neboť on přežvykuje, ale kopyto rozdělené nemá; on vám bude nečistý; 7 ani vepře, neboť on kopyto rozdělené má, takže má kopyto zcela rozštěpené, ale on nevyvrací zvratky; on vám bude nečistý. 8 Z jejich masa nesmíte jíst a na jejich zdechlinu nesmíte sahat - to vám bude nečisté. 9 Toto smíte jíst ze všeho, co je ve vodách: vše, co ve vodách, v mořích a v řekách, má ploutve a šupiny, smíte je jíst, 10 ale vše, co ploutve a šupiny nemá, v mořích a v řekách, ze všeho ve vodách se hemžícího tvorstva a ze všech živých bytostí, jež jsou ve vodách, 11 ty vám budou ošklivostí, z jejich masa nesmíte pojíst a jejich zdechlinu si budete ošklivit. 12 Vše, co ve vodách nemá ploutvi a šupin, to vám bude ošklivostí. 13 A tyto si budete ošklivit z letounstva (nesmějí se jíst, oni jsou ošklivostí): orla a orlosupa a mořského orla 14 a sokola, vůbec dravé ptactvo podle jeho druhu, 15 každého krkavce podle jeho druhu 16 a pštrosici a pštrosa a racka a jestřába podle jeho druhu

17 a sovu a kormorána a ibise 18 a vodní slípku a stepní slípku a egyptského supu 19 a čápa a volavku podle jejího druhu a dudka a netopýra. 20 Všechno hemživé tvorstvo, jež létá, jež chodí po čtyřech - ono vám bude ošklivostí; 21 jen toto ze všeho hemživého tvorstva, jež létá, smíte jíst: to, co chodí po čtyřech, co má shora na svých nohách stehýnka ke skákání na nich po zemi; 22 z nich smíte jíst tyto: arbeha podle jeho druhu a soleáma podle jeho druhu a chargóla podle jeho druhu a chágáva podle jeho druhu. 23 Jinak všechno hemživé tvorstvo, jež létá, jež má čtyři nohy - ono vám bude ošklivostí 24 a těmito můžete sami sebe znečistit; každý, kdo zavadí o jejich zdechlinu bude až do večera nečistý, 25 a každý, kdo zdvihne nějakou jejich zdechlinu, musí oprat svá roucha a bude až do večera znečištěn. 26 Stran všeho zvířectva, toho, jež má rozdělené kopyto, ale zcela rozštěpeno ono není, a není ono přezvykující - ta vám budou nečistá, každý, kdo na ně sáhne, bude nečistý. 27 A vše chodící na svých tlapách mezi vším živočišstvím, jež chodí po čtyřech, ta vám budou nečistá, každý, kdo zavadí o jejich zdechlinu, bude až do večera nečistý, 28 a kdo zdvihne jejich zdechlinu, musí oprat svá roucha a bude až do večera znečištěn. Ona vám budou nečistá. 29 A toto vám bude nečisté mezi lezoucím tvorstvem, jež leze po zemi: krtek a myš a ještěrka podle svého druhu, 30 a anáká a kóch a letáá a chómet a chameleon; 31 tyto vám mezi vším lezoucím tvorstvem budou nečisté, každý, kdo o ně zavadí, když budou uhynulé, bude až do večera nečistý, 32 a vše, nač z nich něco bude padat, když budou uhynulé, bude nečisté, stran každé nádoby ze dřeva nebo roucha nebo kůže nebo pytle, každého nářadí, jimiž se koná práce - musí být vneseno do vody a bude až do večera znečištěno; potom bude očištěno. 33 A každá nádoba z hlíny, do jejíhož nitra něco z nich bude padat - vše, co bude v jejím nitru, bude nečisté, a ji musíte roztrít; 34 nač ze všeho jídla, jež se jí, bude přicházet voda z ní, bude nečisté, a každý nápoj, jenž se pije, bude v každé takové nádobě nečistý, 35 a vše, nač bude padat něco z jejich zdechliny, bude nečisté, pec a krb se musí rozbít, ony jsou nečisté a nečisté vám budou. 36 Ale stran zřídla a cisterny, souhrnu vod, ten bude čistý, ale co zavadí o jejich zdechlinu, bude nečisté, 37 a kdykoli z jejich zdechliny bude něco padat na jakékoli símě k setí, jež se seje, bude ono čisté, 38 ale kdykoli na símě bude nanesená voda a bude na ně padat něco z jejich zdechliny, bude vám ono nečisté. 39 A kdykoli bude uhynulý kus dobytka, takového, že vám je k jídlu, bude, kdo sáhne na jeho zdechlinu, až do večera nečistý, 40 a kdo z jeho zdechliny pojí, musí oprat svá roucha a bude až do večera znečištěn, a kdo zdvihne jeho zdechlinu, musí oprat svá roucha a bude až do večera znečištěn. 41 A všechno lezoucí tvorstvo, jež leze po zemi, ono je ošklivostí, nesmí se jíst; 42 vše, co chodí po břiše, a vše co chodí po čtyřech, počítaje v to i vše mající větší počet noh, stran všeho lezoucího tvorstva, jež leze po zemi, nesmíte jich jíst, neboť oni jsou ošklivostí. 43 Nesmíte sami sebe poskvřňovat kdejakým lezoucím tvorem, jenž leze, a nesmíte se jimi dávat znečišťovat, takže byste jimi byli učiněni nečistými, 44 neboť já jsem Jehova, váš Bůh, dáte se tedy posvětit a stanete se svatými, neboť svatý jsem já, a nesmíte sami sebe dávat znečišťovat lečjakým lezoucím tvorem, jenž se plazí po zemi, 45 neboť já jsem Jehova, váš Bůh, jenž vás vyvádí ze země Egypta k tomu, abych se vám stal Bohem, stanete se tedy svatými, neboť svatý jsem já. 46 Toto je zákon o zvířectvu a o letounstvu a o každé živé bytosti, jež se pohybuje ve vodách, a stran každé bytosti, jež leze po zemi 47 k rozlišování mezi nečistým a mezi čistým a mezi živočišstvím jedlým a mezi živočištvem, jež se jíst nesmí.

Leviticus 12

1 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 2 Promluv k Izráelovým dětem výrokem: Kdykoli žena bude donášet plod a rodit dítě mužského pohlaví, pak bude na sedm dní znečištěna; bude nečistá jako ve dni odloučení ve své nevolnosti. 3 A v osmý den bude obřezáváno maso jeho předkožky 4 a ona bude po třicet dní a tři dni zůstávat v krvi očistek; až do vyplnění dní svého očišťování nesmí o nic svatého zavádět a do svatyně nesmí vstoupit. 5 A bude-li rodit dítě ženského pohlaví, pak bude na dva týdny znečištěna jako ve svém odloučení a s krví očistek bude zůstávat po šedesát dní a šest dní. 6 A při vyplnění dní jejího očišťování pro syna nebo pro dceru musí dopravit ke vchodu stanu setkávání jehně, roční, k vzestupné oběti, a mládě holubice nebo hrdličku k oběti za hřích, ke knězi; 7 ten to předloží před tvář Jehovovu a učiní za ni zadost, i bude očištěna od toku své krve. Toto je zákon o té, jež porodí, stran mužského nebo stran ženského pohlaví; 8 a nebude-li její ruka moci sehnat dosti na dobytče, pak přinese dvě hrdličky nebo dvě mláďata holubice, jedno k vzestupné oběti a jedno k oběti za hřích, a kněz za ni učiní zadost, i bude očištěna.

Leviticus 13

1 A Jehova promluvil k Mojžíšovi a k Árónovi výrokem: 2 Člověk - kdykoli se na kůži jeho masa bude vyskytovat naběhlina nebo vyrážka nebo světlá skvrna, takže se na kůži jeho masa vyskytne jakoby náказа malomocenství, pak bude přiveden k Árónovi, knězi, nebo k jednomu z jeho synů, kněží, 3 a kněz tu náказu na kůži jeho masa ohledá; jestliže se vlas na té náказe změnil v bílý a ta náказа je vzhledem hlubší než kůže jeho masa, je to náказа malomocenství, i ohledá ho kněz a prohlásí ho za nečistého.

4 Ale jestliže ta světlá skvrna - ona je na kůži jeho masa bílá a není vzhledem hlubší než kůže a vlas se nezměnil v bílý, pak dá kněz tu nákazu na sedm dní zavřít 5 a v sedmý den ho kněz ohledá, a hle, nákaza v jeho očích zůstala táž, nerozšířila se nákaza na kůži; i dá ho kněz podruhé zavřít na sedm dní 6 a v sedmý den ho kněz ohledá podruhé, a hle, nákaza zeslábla a nerozšířila se nákaza na kůži; i prohlásí ho kněz za čistého, je to vyrážka; opere tedy svá roucha a bude očištěn. 7 Ale rozšiřuje-li se vyrážka po svém ukázání knězi k jeho očištění zřetelně na kůži, pak bude knězi ukázána podruhé 8 a kněz pohledí, a hle, vyrážka se na kůži rozšířila, i prohlásí ho kněz za nečistého, je to malomocenství. 9 Kdykoli se na člověku bude vyskytovat nákaza malomocenství, pak bude přiveden ke knězi 10 a kněz pohledí, a hle, na kůži bílá naběhlina, jež změnila vlas v bílý, a na té naběhlině oživení živého masa - 11 je to zastaralé malomocenství na kůži jeho masa, i prohlásí ho kněz za nečistého; nemusí ho dávat zavřít, neboť on je nečistý. 12 Ale bují-li malomocenství na kůži veskrze, takže malomocenství pokryje všechnu kůži té nákazy, od jeho hlavy až po jeho nohy, kamkoli oči kněze dohlédnou, 13 pak kněz pohledí, a hle, malomocenství pokrylo všechno jeho masa, i prohlásí tu nákazu za čistou; změnil se celý v bílého, on je čist. 14 Ale v den objevení živého masa na něm bude nečistý, 15 i ohledá kněz to živé masa a prohlásí ho za nečistého; to živé masa, ono je nečisté, je to malomocenství. 16 Ale kdykoli živé masa bude opět mizet a změnit se v bílé, 17 pak přijde ke knězi a kněz ho ohledá, a hle, nákaza se změnila v bílou, i prohlásí kněz tu nákazu za čistou; on je čist. 18 A masa - kdykoli se na něm, na jeho kůži, bude vyskytovat vřed a zhojí se, 19 a na místě toho vředu vznikne bílá naběhlina nebo bílá načervenalá světlá skvrna, pak se ukáže knězi 20 a kněz pohledí, a hle, je vzhledem nižší než kůže a její vlas se změnil v bílý, i prohlásí ho kněz za nečistého, je to nákaza malomocenství, rozbujela se na vředu. 21 Ale ohledá-li ji kněz, a hle, není na ní bílého vlasu a ona není nižší než kůže a zeslábla ona, pak ho dá kněz na sedm dní zavřít, 22 a rozšiřuje-li se zřetelně na kůži, pak ho kněz prohlásí za nečistého - je to nákaza. 23 Ale zůstává-li ta světlá skvrna táž, jaká byla, je to jizva po vředu, kněz ho tedy prohlásí za čistého. 24 Nebo: masa, kdykoli se na jeho kůži bude vyskytovat popálenina od ohně a nastane oživení té popáleniny, bílá světlá skvrna, - načervenalá nebo bílá, - 25 a ohledá ji kněz, a hle, vlas na té světlé skvrně se změnil v bílý a ona je vzhledem hlubší než kůže; je to malomocenství, rozbujelo se na popálenině, i prohlásí ho kněz za nečistého, je to nákaza malomocenství. 26 Ale ohledá-li ji kněz, a hle, není na světlé skvrně bílého vlasu a ona není nižší než kůže a zeslábla ona, pak ho dá kněz na sedm dní zavřít 27 a v sedmý den ho kněz ohledá; rozšiřuje-li se zřetelně na kůži, pak ho kněz prohlásí za nečistého, je to nákaza malomocenství, 28 ale zůstává-li ta světlá skvrna táž, jaká byla, nerozšířila se na kůži a zeslábla ona, je to naběhlina po popálenině, i prohlásí ho kněz za čistého, neboť je to jizva po popálenině. 29 A muž nebo žena - kdykoli se na něm bude vyskytovat nákaza na hlavě nebo na bradě 30 a ohledá tu nákazu kněz, a hle, je vzhledem hlubší než kůže a vlas na ní žlutý, tenký, prohlásí ho kněz za nečistého, je to prašivina, je to malomocenství hlavy nebo brady. 31 Ale když kněz nákazu té prašiviny ohledá, a hle, není vzhledem hlubší než kůže, ale není na ní černého vlasu, pak dá kněz nákazu té prašiviny na sedm dní zavřít 32 a v sedmý den kněz tu nákazu ohledá, a hle, prašivina se nerozšířila a nevyskytl se na ní žlutý vlas a není ta prašivina vzhledem hlubší než kůže, 33 pak se on oholí, ale nebude holit tu prašivinu a kněz tu prašivinu dá podruhé na sedm dní zavřít 34 a v sedmý den kněz tu prašivinu ohledá, a hle, nerozšířila se ta prašivina na kůži a není ona vzhledem hlubší než kůže, i prohlásí ho kněz za čistého; opere tedy svá roucha a bude očištěn. 35 Ale jestliže se po jeho prohlášení za čistého prašivina na kůži zřetelně rozšiřuje 36 a kněz ho ohledá, a hle, prašivina se na kůži rozšířila, nemusí kněz pátrat po žlutém vlasu, on je nečistý. 37 Ale jestliže prašivina zůstala v jeho očích táž a vyrostl na ní černý vlas, prašivina se zhojila; on je čist a kněz ho za čistého prohlásí. 38 A muž nebo žena - kdykoli se na kůži jeho masa budou vyskytovat světlé skvrny, bílé, světlé skvrny, 39 a kněz pohledí, a hle, na kůži jejich masa bledé, bílé, světlé skvrny - je to lišej, rozbujel se na kůži; on je čist. 40 A muž, kdykoli jeho hlava bude plešatět, je on lysý, on je čist; 41 a bude-li jeho hlava plešatět od okrajů jeho tváře, je on holý nad čelem; on je čist. 42 Ale kdykoli se na lysině nebo na holině nad čelem bude vyskytovat bílá načervenalá nákaza, je to malomocenství rozbujevší se na lysině nebo na holině nad čelem; 43 a kněz ho ohledá, a hle, naběhlina té nákazy na jeho lysině nebo na jeho holině nad čelem je bílá, načervenalá, vzhledem jako malomocenství kůže masa; 44 on je muž malomocný, on je nečistý, kněz ho prohlásí za veskrze nečistého; jeho nákaza je na jeho hlavě. 45 A malomocný, na němž je nákaza - svá roucha bude mít roztržená a svou hlavu bude mít obnaženou a knír si musí zahalit, i bude volat: Nečistý, nečistý! 46 Po všechnychny dny, co na něm bude nákaza, bude znečištěn - on bude nečistý. Bude bydlet odděleně, jeho příbytek bude zevně vůči táboru. 47 A roucho - kdykoli se na něm bude vyskytovat nákaza malomocenství, na roucho z vlny nebo na roucho ze lnu, 48 buď na osnově nebo na útku, ze lnu i z vlny, nebo na kůži nebo na jakémkoli výrobku z kůže, 49 a ta nákaza na roucho nebo na kůži nebo na osnově nebo na útku nebo na jakémkoli předmětu z kůže bude nazelenalá nebo načervenalá, je to nákaza malomocenství a bude ukázána knězi, 50 a kněz tu nákazu ohledá a dá tu nákazu na sedm dní zavřít 51 a v sedmý den tu nákazu ohledá; kdykoli se rozšíří ta nákaza na roucho nebo na osnově nebo na útku nebo na kůži, ať je to cokoli z výrobků, co se z kůže zhotovuje, je ta nákaza, zhoubné malomocenství, ona je nečistá; 52 i spálí se to roucho nebo osnova nebo útek z vlny nebo ze lnu nebo jakýkoli předmět z kůže, na němž se ta nákaza bude vyskytovat, neboť je to zhoubné malomocenství. 53 Ale uvidí-li kněz, že hle, nákaza se na roucho nebo na osnově nebo na útku nebo na jakémkoli předmětu z kůže nerozšířila, 54 pak kněz rozkáže, ať to, na čem ta nákaza je, operou, a dá to podruhé na sedm dní zavřít; 55 a kněz po vyprání té nákazy pohledí, a hle, nákaza nezměnila své vzezření, ač se nákaza nerozšířila; ona je nečistá, musíš ji spálit ohněm, je to rozžírání na jejím prodržení nebo na jejím ošoupaní.

56 Ale uvidí-li kněz, že hle, nákaza po svém vyprání zeslábla, pak ji z roucha nebo z kůže nebo z osnovy nebo z útku vytrhne, 57 a ukáže-li se ještě na rouchu nebo na osnově nebo na útku nebo na jakémkoli předmětu z kůže, rozmáhá se ona, musíš to spálit ohněm, na čem ta nákaza je. 58 Ale roucho nebo osnova nebo útek nebo jakýkoli předmět z kůže, co budeš prát a nákaza odtamtud sejde, to se opere podruhé a bude očištěno. 59 Toto je zákon o nákaze malomocenství roucha z vlny nebo ze lnu nebo osnovy nebo útku nebo jakéhokoli předmětu z kůže stran jeho prohlášení za čistý nebo stran jeho prohlášení za nečistý.

Leviticus 14

1 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 2 Toto bude zákon postiženého malomocenstvím v den jeho očištění: Tu bude přiveden ke knězi 3 a kněz vyjde ven vůči táboru; i pohledí kněz, a hle, nákaza malomocenství na malomocném se zhojila. 4 Kněz tedy rozkáže, ať se pro toho, jenž se bude dávat očistit, přinesou dva živí čistí ptáčkové a dřevo cedru a červcový šarlat a yzop, 5 a kněz rozkáže, ať se jeden ptáček utratí do nádoby z hlíny nad živou vodou; 6 toho živého ptáčka - musí vzít jeho a dřevo cedru a červcový šarlat a yzop a namočit to, i živého ptáčka, v krvi ptáčka nad živou vodou utraceného 7 a na toho, jenž se bude dávat očistit od malomocenství, sedmkrát nastříkat a prohlásit ho za čistého, a toho živého ptáčka vypustit na volné pole. 8 A ten, jenž se bude dávat očistit, musí oprat svá roucha a oholit všechn svůj vlas a vykoupat se ve vodě a bude čist, a potom bude smět vstoupit do tábora, ale vůči svému stanu bude zůstat sedm dní zevně. 9 A v sedmý den se stane, že bude muset oholit všechn svůj vlas, svou hlavu i svou bradu i svá obočí, ano, všechn svůj vlas bude muset oholit a oprat svá roucha a vykoupat své maso ve vodě a bude čist. 10 A v osmý den musí dodat dva bezvadné beránky a jednu bezvadnou roční ovečku a tři desetiny jemné mouky za oběť daru, zadělanou olejem, a jeden lóg oleje; 11 a kněz, jenž bude očišťovat, postaví toho člověka, jenž se bude dávat očistit, a toto vše před tvář Jehovovu u vchodu stanu setkávání 12 a kněz vezme jednoho beránka a předloží ho za provinění, a lóg oleje, a poobrací to v oběť obracení před tváří Jehovovou; 13 a toho beránka porazí na místě, kde porážejí oběť za hřích a vzestupnou oběť, na místě svatém, neboť oběť za provinění, ona je, jako oběť za hřích, pro kněze, ona je nanejvýš svatá. 14 A kněz vezme z krve oběti za provinění a dá kněz na koneček pravého ucha toho, jenž se bude dávat očistit, a na palec jeho pravé ruky a na palec jeho pravé nohy; 15 a z lógu oleje kněz vezme a nalije na levou dlaň kněze, 16 a kněz z oleje, jenž bude na jeho levé dlani, nabere svým pravým prstem a sedmkrát z toho oleje svým prstem nastříká před tváří Jehovovou; 17 a ze zůstatku oleje, jenž bude na jeho dlani, musí kněz dát na koneček pravého ucha toho, jenž se bude dávat očistit, a na palec jeho pravé ruky a na palec jeho pravé nohy; na krev oběti za provinění, 18 a co bude zůstat z oleje, jenž bude na dlani kněze, musí dát na hlavu toho, jenž se bude dávat očistit, a před tváří Jehovovou za něho kněz učiní zadost, 19 neboť kněz uskuteční oběť za hřích, takže za toho, jenž se bude dávat očistit od své nečistoty, zadost učiní. A potom se bude porážet vzestupná oběť 20 a kněz bude vznášet vzestupnou oběť a oběť daru na oltáři; tak za něho kněz bude činit zadost, i bude čist. 21 Ale jestliže je on nuzný a jeho ruka nestačí, pak dodá jednoho beránka za provinění k oběti obracení k učinění zadost za něho a jednu desetinu jemné mouky, zadělané olejem, k oběti daru, a lóg oleje, 22 a dvě hrdličky nebo dvě mlád'ata holubice, na něž jeho ruka bude stačit, i stane se jedno obětí za hřích a jedno vzestupnou obětí; 23 dopraví to tedy v osmý den k svému očištění ke knězi ke vchodu stanu setkávání před tvář Jehovovu 24 a kněz vezme beránka oběti za provinění a lóg oleje a poobrací to před tváří Jehovovou v oběť obracení, 25 a toho beránka oběti za provinění porazí a kněz vezme z krve oběti za provinění a dá na koneček pravého ucha toho, jenž se bude dávat očistit, a na palec jeho pravé ruky a na palec jeho pravé nohy; 26 a z oleje kněz bude nalévat na levou dlaň kněze 27 a kněz z oleje, jenž bude na jeho levé dlani, svým pravým prstem sedmkrát nastříká před tváří Jehovovou, 28 a z oleje, jenž bude na jeho dlani, kněz dá na koneček pravého ucha toho, jenž se bude dávat očistit, a na palec jeho pravé ruky a na palec jeho pravé nohy, na místo krve oběti za provinění, 29 a co bude zůstat z oleje, jenž bude na dlani kněze, musí dát na hlavu toho, jenž se bude dávat očistit, k učinění zadost za něho před tváří Jehovovou. 30 A jednu z hrdliček nebo z mlád'at holubice, z těch, na něž jeho ruka stačila, učiní, 31 nač jeho ruka stačila, jedno obětí za hřích a jedno vzestupnou obětí s obětí daru; tak kněz za toho, jenž se bude dávat očistit, před tváří Jehovovou učiní zadost. 32 Toto je zákon o tom, na němž je nákaza malomocenství, jehož ruka nestačí, při jeho očišťování. 33 A Jehova k Mojžíšovi a k Árónovi promluvil výrokem: 34 Až budete moci vstoupit do země Kenáanu, již se já chystám dát vám v držbu, a já budu na některý dům země vaší držby dopouštět nákazu malomocenství, 35 pak ten, jehož ten dům bude, přijde a podá knězi zprávu výrokem: Zdá se mi jakoby nákaza v domě. 36 A kněz rozkáže, ať ten dům vyprázdní, dříve než kněz bude vstupovat nákazu ohledat, ať vše, co je v domě, není nečisté, a potom kněz bude moci vstoupit ohledat dům; 37 ohledá tedy tu nákazu, a hle, nákaza je na stěnách domu, důlky nazelenalé nebo načervenalé a vzhledem nižší než povrch stěny. 38 Kněz tedy z domu vyjde ke vchodu domu a dá dům na sedm dní zavít 39 a v sedmý den se kněz vrátí a pohledí, a hle, nákaza se na stěnách domu rozšířila; 40 i rozkáže kněz, ať vytrhají ty kameny, na nichž ta nákaza je, a vyhodí je ven vůči městu, na nečisté místo, 41 a dům se zevnitř dokola musí oškrábat a prach, jež seškrábou, vysypou ven vůči městu, na nečisté místo, 42 a namísto těch kamenů vezmou a vsadí jiné kameny, a musí se vzít jiná hlína a dům se omítne.

43 A jestliže se nákaza v domě opět bude vyskytovat a propukne poté, co vytrhali kameny a po oškrabání a po omítnutí domu, 44 pak kněz přijde a pohledí, a hle, nákaza se v domě rozšířila; je to zhoubné malomocenství v domě, ono je nečisté. 45 I zboří se ten dům - jeho kameny a jeho dříví a všechna hlína toho domu, to se vynesou ven vůči městu, na nečisté místo. 46 A kdo vstoupí do toho domu, po všechny dni, co jej zavřeli, bude až do večera nečistý; 47 a kdo v tom domě bude spát, musí oprat svá roucha, a kdo v tom domě bude jíst, musí oprat svá roucha. 48 Ale jestliže kněz bude vstupovat a pečlivě pohledí, a hle, nákaza se v domě po omítnutí domu nerozšířila, pak kněz ten dům prohlásí za čistý, neboť nákaza se zhojila. 49 A k očištění toho domu se přinesou dva ptáčkové a dřevo cedru a červcový šarlat a yzop; 50 a jeden ptáček se utratí do nádoby z hlíny nad živou vodou, 51 a vezme dřevo cedru a červcový šarlat a yzop a živého ptáčka a namočí to v krvi ptáčka utraceného a v živé vodě a sedmkrát nastříká na dům; 52 tak dům krví ptáčka a živou vodou a živým ptáčkem a dřevem cedru a yzopem a červcovým šarlatem očistí 53 a toho živého ptáčka vypustí ven vůči městu na volné pole. Tak za dům učiní zadost, i bude očištěn. 54 Toto je zákon stran jakékoli nákazy malomocenství a stran prašiviny 55 a stran malomocenství na rouchu a stran domu 56 a stran naběhliny a stran vyrážky a stran světlé skvrny 57 a k poučení o dni, kdy je kdo čist, a o dni, kdy je kdo nečistý. Toto je zákon o malomocenství.

Leviticus 15

1 A Jehova k Mojžišovi a k Árónovi promluvil výrokem: 2 Promluvte k Izráelovým dětem a řekněte k nim: Kterýkoli muž - kdykoli bude mít výtok ze svého masa, jeho výtok - on bude nečistý. 3 A toto bude jeho nečistota při jeho výtoku: Ať jeho maso svůj výtok jako hlen vypustí či se jeho maso před svým výtokem uzavře, je to jeho nečistota. 4 Každé lůžko, na němž ten, kdo má výtok, bude ležet, bude nečisté, a každý předmět, na němž bude sedět, bude nečistý; 5 a každý, kdo bude sahat na jeho lůžko, musí oprat svá roucha a vykoupat se ve vodě a bude až do večera znečištěn, 6 a ten, kdo bude sedět na předmětu, na němž seděl ten, kdo má výtok, musí oprat svá roucha a vykoupat se ve vodě a bude až do večera znečištěn, 7 a ten, kdo sáhne na maso toho, kdo má výtok, musí oprat svá roucha a vykoupat se ve vodě a bude až do večera znečištěn. 8 A kdykoli ten, kdo má výtok, bude plivat na čistého, pak on musí oprat svá roucha a vykoupat se ve vodě a bude až do večera znečištěn, 9 a každé vozidlo, na němž se ten, kdo má výtok, poveze, bude nečisté, 10 a každý, kdo sáhne na cokoli, co bylo pod ním, bude až do večera nečistý, a ten, kdo to zdvihne, musí oprat svá roucha a vykoupat se ve vodě a bude až do večera znečištěn, 11 a každý, na koho ten, kdo má výtok, bude sahat a své ruce vodou neopláchl, ten musí oprat svá roucha a vykoupat se ve vodě a bude až do večera znečištěn. 12 A nádoba z hlíny, na niž ten, kdo má výtok, bude sahat, musí být roztržena, a každá nádoba ze dřeva musí být vypláchnuta vodou. 13 A kdykoli bude ten, kdo má výtok, od svého výtoku čist, pak si k svému prohlášení za čistého napočte sedm dní, i opere svá roucha a vykoupe své maso v živé vodě a bude očištěn. 14 A v osmý den si musí přinést dvě hrdličky nebo dvě mláďata holubice a přijít před tvář Jehovovu ke vchodu stanu setkávání a dát je knězi 15 a kněz z nich učiní jedno obětí za hřích a jedno vzestupnou obětí; tak za něho kněz před tváří Jehovovou učiní zadost stran jeho výtoku. 16 A muž, kdykoli z něho bude vycházet výlev semene, pak vykoupe všechno své maso ve vodě a bude až do večera znečištěn, 17 a každé roucho a každá kůže, na niž se výlev semene bude dostávat, to se opere ve vodě a bude až do večera znečištěno, 18 a žena, s níž muž s výlevem semene bude ležet - ti se vykoupají ve vodě a budou až do večera znečištěni. 19 A žena, kdykoli bude mít výtok (její výtok v jejím mase bude krev), bude po sedm dní ve svém odloučení a každý, kdo na ni sáhne, bude až do večera nečistý, 20 a vše, na čem ve svém odloučení bude ležet, bude nečisté, a vše, na čem bude sedět, bude nečisté, 21 a každý, kdo sáhne na její lůžko, musí oprat svá roucha a vykoupat se ve vodě a bude až do večera znečištěn, 22 a každý, kdo sáhne na jakýkoli předmět, na němž ona seděla, musí oprat svá roucha a vykoupat se ve vodě a bude až do večera znečištěn, 23 bude-li on jen u lůžka nebo u předmětu, na nějž ona sedá, bude svým zavaděním o něj až do večera nečistý. 24 A jestliže s ní vůbec bude ležet muž a bude se na něho dostávat její poskvrna, pak bude na sedm dní znečištěn a každé lůžko, na němž bude ležet, bude nečisté. 25 A žena, kdykoli bude mít výtok, výtok své krve, mnoho dní mimo čas svého odloučení, nebo kdykoli bude mít výtok nad čas svého odloučení, bude ona po všechny dni výtoku svého znečištěna jako v dni svého odloučení, nečistá; 26 po všechny dni jejího výtoku jí bude každé lůžko, na němž bude ležet, jako lůžko jejího odloučení, a každý předmět, na němž bude sedět, bude nečistý jako nečistota jejího odloučení. 27 A každý, kdo na to sáhne, bude nečistý, i opere svá roucha a vykoupe se ve vodě a bude až do večera znečištěn. 28 A bude-li od svého výtoku očištěna, pak si napočte sedm dní a potom bude čista. 29 A v osmý den si musí přinést dvě hrdličky nebo dvě mláďata holubice a dopravit je ke knězi ke vchodu stanu setkávání 30 a kněz učiní jedno obětí za hřích a jedno vzestupnou obětí; tak za ni kněz před tváří Jehovovou učiní zadost stran výtoku jejího znečištění. 31 Tak budete oddělovat Izráelovy děti od jejich nečistoty, ať ve své nečistotě nemusejí mřít při svém znečišťování mého obydlí, jež je v jejich středu. 32 Toto je zákon o tom, kdo má výtok a o tom, z něhož vychází výlev semene k jeho znečišťování jím, 33 a o trpící nevolnosti ve svém odloučení, totiž o postiženém svým výtokem stran mužského pohlaví i stran ženského pohlaví, a stran muže, jenž bude ležet s nečistou.

Leviticus 16

1 A Jehova k Mojžíšovi promluvil po smrti dvou synů Áronových při jejich přiblížení před tvář Jehovovu, kdy umřeli; 2 Jehova tedy k Mojžíšovi řekl: Promluv k Áronovi, svému bratru, ať ne v kterýkoli čas vstupuje do svatyně zevnitř vůči oponě k slitovnici, jež je na skřínce, ať nemusí mřít, neboť se nad slitovnicí v oblaku budu ukazovat. 3 Do svatyně bude Áron vstupovat takto: s mladým býkem k oběti za hřích a beranem k vzestupné oběti; 4 musí si obléci svatou tuniku z plátna a na jeho mase budou spodky z plátna a musí se ovinout opaskem z plátna a obtočit se turbanem z plátna; to jsou svatá roucha, i umyje své maso vodou a oblékne si je. 5 A od shromáždění Isráelových dětí musí vzít dva chlupatce z koz k oběti za hřích a jednoho berana k vzestupné oběti, 6 a Áron přivede blíže býka oběti za hřích, jenž bude pro něho, a učiní zadost v prospěch svůj a v prospěch svého domu. 7 A vezme ty dva chlupatce a postaví je před tvář Jehovovu u vchodu stanu setkávání 8 a na ty dva chlupatce dá Áron losy, jeden los pro Jehovu a jeden los za kozla odchodu; 9 a toho chlupatce, na něhož vyjde los pro Jehovu, přivede Áron blíže a učiní ho obětí za hřích, 10 a ten chlupatec, na něhož vyjde los za kozla odchodu, se bude před tvář Jehovovu postavovat živý k učinění na něm zadost jeho vypuštěním do pustiny jako kozla odchodu. 11 A Áron blíže přivede býka oběti za hřích, jenž bude pro něho, a učiní zadost v prospěch svůj a v prospěch svého domu, totiž porazí býka oběti za hřích, jenž bude pro něho, 12 a vezme kadidelnici plnou žhavého uhlí z ohně z oltáře z přítomnosti tváře Jehovovy a plné své hrsti kouřidla z vonných koření, rozmělněného; to vnese zevnitř vůči oponě 13 a kouřidlo dá před tvář Jehovovou na oheň, ať oblak kouřidla zakryje slitovnici, jež je nad svědectvím, ať nemusí mřít. 14 A vezme z krve býka a svým prstem sedmkrát nastříká na povrch slitovnice k východu a sedmkrát svým prstem nastříká z krve před slitovnicí. 15 A porazí chlupatce oběti za hřích, jenž bude pro lid, a jeho krev vnese dovnitř vůči oponě a učiní s jeho krví podle toho, co učinil s krví býka, totiž nastříká jí na slitovnici a před slitovnicí. 16 Tak učiní zadost za svatyni stran nečistot Isráelových dětí a stran jejich přestoupení co do všech jejich hříchů, a tak bude činit se stanem setkávání, jenž s nimi sídlí vprostřed jejich nečistot. 17 A když on vstoupí k učinění zadost ve svatyni, nesmí až do jeho vyjití být ve stanu setkávání žádný člověk; i učiní zadost v prospěch svůj a v prospěch svého domu a v prospěch celého sejití Isráelova. 18 A vyjde k oltáři, jenž je před tvář Jehovovou, a učiní za něj zadost, totiž vezme z krve býka a z krve chlupatce a dá na rohy oltáře dokola 19 a sedmkrát na něj svým prstem nastříká, i očistí jej a posvěť jej stran nečistot Isráelových dětí. 20 A až skončí s činěním zadost za svatyni a za stan setkávání a za oltář, přivede blíže toho živého chlupatce, 21 i položí Áron na hlavu toho živého chlupatce obě své ruce a vyzná nad ním všechny nepravosti Isráelových dětí a všechna jejich přestoupení stran všech jejich hříchů a vloží je na hlavu toho chlupatce; toho vypustí skrze připraveného muže do pustiny, 22 ať ten chlupatec na sobě zanesne všechny jejich nepravosti do odlehlé země; vypustí tedy toho chlupatce v pustinu. 23 A Áron vstoupí do stanu setkávání a stáhne roucha z plátna, jež si oblékl při svém vstupu do svatyně, a nechá je tam, 24 a vykoupe své maso ve vodě na svatém místě, i oblékne si svá roucha a vyjde a vykoná svou vzestupnou oběť a vzestupnou oběť lidu a učiní zadost v prospěch svůj a v prospěch lidu. 25 A tuk oběti za hřích musí dát na oltář obrátit v kouř. 26 A ten, kdo vypustí chlupatce, jenž byl za kozla odchodu, musí oprat svá roucha a vykoupat své maso ve vodě a potom bude smět vstoupit do tábora. 27 A býk oběti za hřích a chlupatec oběti za hřích, jejichž krev byla vnesena k učinění zadost ve svatyni, se musejí vynést ven vůči táboru a spálí je ohněm, jejich kůže a jejich maso a jejich lejna, 28 a ten, kdo je spálí, musí oprat svá roucha a vykoupat své maso ve vodě a potom bude smět vstoupit do tábora. 29 A trvalým ustanovením se vám stane: V sedmém měsíci, v desátý den toho měsíce, budete ponížovat sami sebe a nesmíte konat žádné zaměstnání, domácí i cizinec, jenž bude pobývat vprostřed vás, 30 neboť v tento den se za vás bude činit zadost k očištění vás, ode všech svých hříchů budete před tvář Jehovovou očišťováni. 31 To vám bude šabatem odpočívání, když sami sebe ponížíte - trvalé ustanovení. 32 A zadost učiní kněz, jenž bude pomazaný a jehož ruka bude naplněná k zastávání kněžství namísto jeho otce, i oblékne si roucha z plátna, svatá roucha, 33 a učiní zadost za svatou svatyni a za stan setkávání a za oltář bude činit zadost, a za kněží a za všechen lid sejití bude činit zadost. 34 A toto se vám stane trvalým ustanovením k činění zadost za Isráelovy děti stran všech jejich hříchů jednou v roce. I učinilo se podle toho, co Jehova Mojžíšovi rozkázal.

Leviticus 17

1 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 2 Promluv k Áronovi a k jeho synům a ke všem Isráelovým dětem a řekni k nim: Toto je věc, již Jehova rozkázal výrokem: 3 Kterýkoli muž z domu Isráelova, jenž bude porážet hovězí dobytče nebo ovci nebo kozu v táboře nebo jenž bude porážet cokoli zevně vůči táboru 4 a nedopraví to ke vchodu stanu setkávání k předložení obětního daru Jehovovi k průčelí obydlí Jehovova - onomu muži bude počítána krev; prolil krev, i bude onen muž vyťat zprostřed svého lidu - 5 proto, aby Isráelovy děti dopravovaly své oběti, jež oni zabíjejí ve volném poli - ať je Jehovovi dopravují ke vchodu stanu setkávání, ke knězi, a obětují je Jehovovi v oběti pokojných hodů. 6 A kněz vykropí krev na oltář Jehovův u vchodu stanu setkávání a tuk dá na oltář obrátit v kouř k líbezné vůni Jehovovi; 7 a nebudou již obětovat své oběti chlupatcům, za nimiž oni chodí smilnit. Toto jim bude trvalým ustanovením po jejich pokoleních. 8 A musíš k nim říci: Kterýkoli muž z domu Isráelova i z cizinců, jenž bude pobývat vprostřed nich, jestliže bude vznášet vzestupnou nebo jinou oběť

9 a nebude ji dopravovat ke vchodu stanu setkávání k obětování jí Jehovovi, pak musí onen muž být vyťat ze svého lidu. 10 A kterýkoli muž z domu Isráelova i z cizinců, kdo pobývá vprostřed vás, jestliže bude jíst jakoukoli krev, pak budu proti duši, jež bude jíst krev, zaměřovat svou tvář a ji vyťínat zprostřed jejího lidu, 11 neboť žití masa - ono je v krvi a já jsem vám ji dal na oltář k činění zadost za vaše duše, neboť krev - ona činí zadost žitím. 12 Proto jsem Isráelovým dětem řekl: Žádná duše z vás nesmí jíst krev, ani cizinec, kdo pobývá vprostřed vás, nesmí krev jíst, 13 a kterýkoli muž z domu Isráelova i z cizinců, kdo pobývá vprostřed vás, jestliže bude lovit úlovek, savce nebo ptáka, jenž se smí jíst, pak musí vylít jeho krev a přikrýt ji zeminou, 14 neboť žití všeho masa je jeho krev, ona je za jeho žití; řekl jsem tedy Isráelovým dětem: Krev žádného masa nesmíte jíst, neboť žití všeho masa, to je jeho krev; každý pojedší jí bude muset být vyťat. 15 A každá duše, jež bude jíst zdechlinu aneb rozervané, z domácích i z cizinců, ta musí oprat svá roucha a vykoupat se ve vodě a bude až do večera znečištěna; pak bude očištěna; 16 a jestliže nebude prát a své maso nebude koupat, pak ponese svou nepravost.

Leviticus 18

1 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 2 Promluv k Isráelovým dětem a řekni k nim: Já jsem Jehova, váš Bůh; 3 nesmíte se chovat podle chování země Egypta, v níž jste bydleli, aniž se smíte chovat podle chování země Kenáanu, kam se vás já chystám uvést, aniž smíte chodit v jejich ustanoveních; 4 budete vykonávat mé předpisy a budete zachovávat má ustanovení k chození v nich; já jsem Jehova, váš Bůh, 5 ano, budete zachovávat má ustanovení a mé předpisy, v nichž člověk, bude-li je vykonávat, bude žít. Já jsem Jehova. 6 Žádný člověk se nesmí přiblížit k nikomu pokrevně příbuznému k odkrytí nahoty; já jsem Jehova. 7 Nesmíš odkrýt nahotu svého otce ani nahotu své matky; ona je tvá matka, nesmíš odkrýt její nahotu. 8 Nesmíš odkrýt nahotu ženy tvého otce; to je nahota tvého otce. 9 Nahotu své sestry, dcery tvého otce nebo dcery tvé matky, potomkyně domu nebo potomkyně zevnějšku - nesmíš odkrýt jejich nahotu. 10 Nahotu dcery tvého syna nebo dcery tvé dcery - nesmíš odkrýt jejich nahotu, neboť ony jsou tvá nahota. 11 Nahotu dcery ženy tvého otce, potomkyně tvého otce - ona je tvá sestra, nesmíš odkrýt její nahotu. 12 Nesmíš odkrýt nahotu sestry tvého otce, ona je blízká příbuzná tvého otce. 13 Nesmíš odkrýt nahotu sestry tvé matky, neboť ona je blízká příbuzná tvé matky. 14 Nesmíš odkrýt nahotu bratra tvého otce, k jeho ženě se nesmíš přiblížit, ona je tvá teta. 15 Nesmíš odkrýt nahotu své snachy, ona je žena tvého syna, nesmíš odkrýt její nahotu. 16 Nesmíš odkrýt nahotu ženy tvého bratra, to je nahota tvého bratra. 17 Nesmíš odkrýt nahotu ženy a její dcery, dceru její dcery ani dceru jejího syna nesmíš pojmout k odkrytí její nahoty, ony jsou blízké příbuzenstvo - to je hanebnost. 18 Aniž smíš pojmout ženu k její sestře jako sokyni k odkrytí její nahoty vedle ní za jejího života, 19 aniž se smíš přiblížit k ženě v odloučení její nečistoty k odkrytí její nahoty, 20 aniž si smíš dovolit přilehnout k ženě svého soukmenovce k vypuštění semene, k znečištění jí. 21 A ze svého semene nesmíš přepustit Mólechovi, aniž smíš znesvětit jméno svého Boha - já jsem Jehova; 22 aniž smíš s mužským pohlavím ulehnout, jako se uléhá s ženou - to je ošklivost; 23 a nesmíš si dovolit přilehnout při žádném zvířeti k znečištění jím, aniž se žena smí postavit před zvíře k podlehnoutí jemu - to je zvrácenost. 24 Žádnou z těchto věcí se nebudete znečišťovat, neboť všemi těmito věcmi jsou znečištěny národy, jež se já chystám vypudit před vaší tvář, 25 a znečistila se země, navštívím tedy její nepravost na ní, i vyzvrací ta země své obyvatele. 26 Vy tedy budete zachovávat má ustanovení a mé předpisy a nesmíte činit nic ze všech těchto ošklivostí, domácí i cizinec, jenž pobývá vprostřed vás 27 (neboť všechny tyto ošklivosti činili lidé té země, kteří byli před vámi, a země se znečistila), 28 ať vás země nemusí vyzvracet při vašem znečišťování jí, jako vyzvracela národy, jež byly před vámi, 29 neboť každý, kdo bude provádět něco ze všech těchto ošklivostí - pak budou duše, jež je provádějí, muset být vyťaty zprostřed svého lidu. 30 Budete tedy zachovávat mé nařízení, ať nečiníte nic z ustanovení ošklivostí, jež se činily před vámi, a nesmíte se jimi znečišťovat; já jsem Jehova, váš Bůh.

Leviticus 19

1 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 2 Promluv ke všemu shromáždění Isráelových dětí a řekni k nim: Musíte být svatí, neboť svatý jsem já, Jehova, váš Bůh. 3 Každý budete cítit svou matku a svého otce a budete zachovávat mé šabaty; já jsem Jehova, váš Bůh. 4 Nebudete se obracet k modlám a nesmíte si zhotovit boha - slitinu; já jsem Jehova, váš Bůh. 5 A kdykoli budete Jehovovi obětovat oběť pokojných hodů, budete ji obětovat k svému blahovolnému přijetí; 6 bude se jíst v den vašeho obětování a nazítří, ale co bude pozůstaveno až do třetího dne, musí být spáleno ohněm, 7 a budeli se přece v třetí den jíst, bude ono poskvrnou, nebude blahovolně přijímáno 8 a pojedší jí ponese svou nepravost, neboť znesvětil svatou věc Jehovovu, i bude ona duše vyťata ze svého lidu. 9 A při vašem žetí žně vaší země nesmíš zcela dožínat okraje svého pole, aniž smíš sbírat paběrky své žně, 10 aniž smíš paběrkovat svou vinici, aniž smíš sbírat opadané ovoce své vinice - to budeš přenechávat chudému a cizinci; já jsem Jehova, váš Bůh.

11 Nesmíte krást, aniž smíte oklamávat, aniž se smíte kdokoli proti svému soukmenovci dopouštět věrolomnosti, 12 aniž smíte v mém jménu přísahat podvodně, takže bys jméno svého Boha znesvěcoval; já jsem Jehova. 13 Svého bližního nesmíš vydírat, aniž smíš loupit; plat námezdníka nesmí u tebe zůstat přes noc až do jitra. 14 Nesmíš zlořečit hluchému, aniž smíš položit překážku před slepého, nýbrž budeš mít úctu před svým Bohem; já jsem Jehova. 15 V soudu se nesmíš dopustit křivdy; nesmíš dát přednost osobě nuzného, aniž smíš nadřžovat osobě mocného; budeš svého soukmenovce soudit v spravedlnosti. 16 Nesmíš mezi svým lidem chodit jako pomlouvač; nesmíš se postavit proti krvi svého bližního; já jsem Jehova. 17 Nesmíš svého bratra ve svém srdci nenávidět; vážně svého soukmenovce musíš pokárat, ať pro něho nenesesh hřích. 18 Nesmíš se mstít, aniž se smíš na děti svého lidu trvale hněvat, nýbrž budeš svému bližnímu prokazovat lásku tak jako sám sobě. 19 Budete zachovávat má ustanovení; tvůj dobytek - nesmíš nechat pářit se dvojí druh, své pole nesmíš osévat dvojm druhem a roucho dvojího druhu, utkané ze směsi různé příze, se na tebe nesmí dostat. 20 A kdykoli muž s ženou, jež je služkou odevzdanou jinému muži a nikterak nebyla vykoupena ani se jí nedalo svobody, bude ležet s vypuštěním semene, bude se dít vyšetřování; nebudou usmrcováni, neboť nebyla osvobozena, 21 ale on přinese Jehovovi ke vchodu stanu setkávání svou oběť za provinění - berana za provinění, 22 a tím beranem za provinění za něho kněz před tváří Jehovovou učiní zadost, za jeho hřích, jímž zhřešil, i bude mu stran jeho hřichu, jímž zhřešil, odpuštěno. 23 A až budete moci vstoupit do země a nasázet všemožného stromoví, poskytujícího potravu, pak jeho předkožku - jeho ovoce - jako předkožku budete odstraňovat; po tři léta vám bude neobřezaným, nebude se smět jíst, 24 a ve čtvrtém roce se všechno jeho ovoce děkovnou slavností Jehovovi bude stávat svatým 25 a v pátém roce budete smět jeho ovoce jíst při rozmnožení jeho výtěžku pro vás. 26 Nesmíte nic jíst s krví. - Nesmíte se zabývat věštěním a předpovídáním. - 27 Nesmíte do okrouhla stříhat svou hlavu po stranách, aniž smíš zohavit okraje své brady, 28 aniž smíte na své maso dělat zářezy pro mrtvého, aniž na sebe smíte dělat značky tetováním; já jsem Jehova. - 29 Nebudeš zneuctívat svou dceru, nechávaje ji smilnit, ať nesmilní země a ať se země nenaplnuje hanebností. - 30 Mé šabaty budete zachovávat a mou svatyni budete ctít; já jsem Jehova. - 31 Nebudete se obracet k vyvolavačům duchů, aniž se budete pítit po jasnovidcích k znečišťování se jimi; já jsem Jehova, váš Bůh. 32 Před šedinami budeš povstávat a mít ohled na osobu starce, neboť budeš mít úctu před svým Bohem; já jsem Jehova. 33 A kdykoli s tebou ve vaší zemi bude pobývat cizinec, nesmíš mu ubližovat; 34 jako domácí z vás vám bude cizinec, jenž s vámi bude pobývat a budeš mu prokazovat lásku tak jako sám sobě, neboť jste byli cizinci v zemi Egypta; já jsem Jehova, váš Bůh. 35 V soudu se nesmíte dopustit křivdy v měření, ve vážení a ve zjišťování obsahu; 36 budete mít spravedlivé váhy, spravedlivá závaží, spravedlivou éfu a spravedlivý hín; já jsem Jehova, váš Bůh, jenž jsem vás vyvedl ze země Egypta. 37 Budete tedy zachovávat všechna má ustanovení a všechny mé předpisy a vykonávat je. Já jsem Jehova.

Leviticus 20

1 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 2 A k Izráelovým dětem musíš říci: Kterýkoli muž z Izráelových dětí a z cizinců, jenž bude pobývat mezi Izráelem, jenž ze svého semene bude dávat Mólechovi, musí jistotně být usmrcen, lid země ho musí zaházet kamením, 3 a já proti onomu muži budu zaměřovat svou tvář a vytínat ho zprostřed jeho lidu, neboť dal ze svého semene Mólechovi za účelem znečištění mé svatyně a k znesvěcení jména mé svatosti. 4 A budou-li, lid země, jakkoli před oním mužem při jeho dávání ze svého semene Mólechovi zakrývat své oči, takže ho neusmrtí, 5 pak svou tvář proti onomu muži budu upírat já, i proti jeho čeledi, a vytínat jeho a všechny, již v smilstvu budou chodit za ním, takže budou chodit ve smilstvu za Mólechem, zprostřed jejich lidu. - 6 A duše, jež se bude obracet k vyvolavačům duchů a k jasnovidcům k chození ve smilstvu za nimi, - ano, proti one duši budu zaměřovat svou tvář a vytínat ho zprostřed jeho lidu. 7 Budete se tedy posvěcovat a budete svatí, neboť já jsem Jehova, váš Bůh, 8 i budete zachovávat má ustanovení a budete je vykonávat; já jsem Jehova, posvěcující vás. 9 Kdykoli bude kterýkoli člověk, jenž bude zlořečit svému otci aneb své matce, musí být jistotně usmrcen - zlořečil svému otci aneb své matce, jeho krev bude na něm. 10 A muž, jenž bude cizoložit s ženou jiného muže, jenž bude cizoložit s ženou svého bližního, musí být jistotně usmrcen, cizoložník i cizoložnice. 11 A muž, jenž bude ležet s ženou svého otce, odkryje nahotu svého otce; oni oba musejí být jistotně usmrceni, jejich krev bude na nich. 12 A muž, jenž bude ležet se svou snachou - oni oba musejí být jistotně usmrceni, dopustili se zvrácenosti, jejich krev bude na nich. 13 A muž, jenž bude ležet s mužským pohlavím, jako se uléhá s ženou - oni se oba dopustili ošklivosti, musejí být jistotně usmrceni, jejich krev bude na nich. 14 A muž, jenž bude pojímat ženu a její matku - to je hanebnost; ohněm musejí spálit jeho i je, ať není hanebnosti vprostřed vás. 15 A muž, jenž si bude dovolovat přilehnouti při zvířeti, musí být jistotně usmrcen, a to zvíře musíte zabít. 16 A žena, jež se bude přibližovat k jakémukoli zvířeti, aby na ni nalahlo - pak musíš zabít tu ženu i to zvíře, musejí být jistotně usmrceni, jejich krev bude na nich. 17 A muž, jenž bude pojímat svou sestru, dceru svého otce nebo dceru své matky, a bude vidět její nahotu a ona bude vidět jeho nahotu - to je ostuda, i budou vyťat před očima děti svého lidu; odkryl nahotu své sestry, ponese svou nepravost. 18 A muž, jenž bude ležet s ženou trpící nevolností a odkryje její nahotu, obnaží její tok a ona odkryje tok své krve - pak budou oba vyťati zprostřed svého lidu. 19 A nahotu sestry své matky a sestry svého otce nesmíš odkrýt, neboť takový obnaží svou blízkou příbuznou; ponесou svou nepravost.

20 A muž, jenž bude ležet se svou tetou, odkryje nahotu svého strýce - ponese svůj hřích; budou umírat bezdětní. 21 A muž, jenž bude pojímat ženu svého bratra - to je poskvrna; odkryje nahotu svého bratra; budou bezdětní. 22 Budete tedy zachovávat všechna má ustanovení a všechny mé předpisy a vykonávat je, ať vás nemusí vyzvracet země, kam se vás já chystám uvést k bydlení v ní, 23 a nesmíte chodit v ustanoveních národů, jež se já chystám vypudit před vaší tváří, neboť oni všechny tyto věci činili, i zhnusilo se mi v nich 24 a vám jsem řekl: Jejich půdy se budete zmočňovat vy a já ji chci dát vlastnit vám, zem přetékáající mlékem a medem, já, Jehova, váš Bůh, jenž jsem vás vyčlenil z národností. 25 I budete činit rozdíl mezi zvířectvem čistým a nečistým a mezi letounstvem nečistým a čistým a nesmíte sami sebe poskvřňovat zvířectvem a letounstvem a kdečím, co se plazí po půdě, co jsem vám vyčlenil za nečisté, 26 a budete mi svatými, neboť svatý jsem já, Jehova, a vás jsem vyčlenil z národností k tomu, abyste patřili mně. 27 A muž nebo žena - kdykoli bude v nich duch vyvolávání mrtvých nebo jasnovidectví, budou muset být jistotně usmrceni, budou je muset zaházet kamením, jejich krev bude na nich.

Leviticus 21

1 A Jehova k Mojžíšovi řekl: Řekni ke kněžím, synům Árónovým, toto k nim řekni: Nikdo z vás se mezi svým lidem nesmí znečistit pro mrtvého, 2 leda pro svého pokrevně příbuzného, blízkého jemu - pro svou matku aneb pro svého otce aneb pro svého syna aneb pro svou dceru aneb pro svého bratra 3 aneb pro svou sestru, pannu, jemu blízkou, jež se nedostala muži - pro ni se smí znečistit. 4 Hodnostář mezi svým lidem se nesmí znečistit k svému znesvěcení; 5 nesmějí na své hlavě vyholovat lysinu, aniž smějí stříhat okraje své brady, aniž smějí na svém mase vyřezávat zářezy. 6 Budou svatí svému Bohu a nesmějí jméno svého Boha znesvěcovat, neboť oni předkládají ohnivě oběti Jehovovy, pokrm jejich Boha; budou tedy svatí. 7 Nesmějí pojmut ženu smilnicí nebo zneuctěnou, ani ženu od svého muže vyhnanou nesmějí pojmut, neboť on je svatý svému Bohu; 8 uznáš ho tedy za svatého, neboť on předkládá pokrm svého Boha - bude ti svatým, neboť svatý jsem já, Jehova, posvěcující vás. 9 A dcera kněze, kdykoli bude zneuctívána smilstvem, zneuctívá svého otce; bude muset být spálena ohněm. 10 A kněz, jenž je větší než jeho bratři, na jehož hlavu byl vyléván olej k pomazávání a jehož ruku naplnili k oblečení rouch, nesmí svou hlavu nechat rozčuchanou, aniž smí svá roucha roztrhnout, 11 aniž smí vejít ke kterékoli mrtvé osobě, nesmí se znečistit pro svého otce ani pro svou matku 12 aniž smí ze svatyně vyjít ani svatyni svého Boha zneuctít, neboť je na něm zasvěcení, olej pomazání jeho Boha; já jsem Jehova. 13 A ženu on musí pojmut v jejím panenství; 14 vdovu ani vyhnanou ani zneuctěnou, smilnicí - tyto nesmí pojmut, jen pannu ze svého lidu za ženu smí pojmut. 15 A své simě mezi svým lidem nesmí zneuctít, neboť já jsem Jehova, posvěcující ho. 16 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 17 Promluv k Árónovi výrokem: Nikdo z tvého semene po jejich pokoleních, na němž bude vada, se nesmí přiblížit k předkládání pokrmu svého Boha, 18 neboť žádný muž, na němž vada bude, se přiblížit nesmí, nikdo slepý nebo chromý nebo v tváři znetvořený nebo mající některý úd příliš dlouhý, 19 nebo muž, na němž bude zlomenina nohy nebo zlomenina ruky 20 nebo hrbatý nebo zakrslý nebo mající bělmo ve svém oku nebo mající svrab nebo lišej nebo rozdrčená varlata. 21 Žádný muž ze semene Áróna, kněze, na němž bude vada, nesmí přistoupit k předkládání ohnivých obětí Jehovových; je na něm vada, nesmí přistoupit k předkládání pokrmu svého Boha. 22 Jíst pokrm svého Boha smí, z věcí nanejvýš svatých a z věcí svatých, 23 jen k oponě nesmí vejít a k oltáři nesmí přistoupit, neboť je na něm vada, ať mých svatyní nezneuctívá, neboť já jsem Jehova, posvěcující je. 24 A Mojžíš promluvil k Árónovi a k jeho synům a ke všem Isráelovým dětem.

Leviticus 22

1 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 2 Promluv k Árónovi a k jeho synům, jak se mají zdržovat od svatých věcí Isráelových dětí (ať nezneuctívají jméno mé svatosti), jež mi ony posvěcují; já jsem Jehova. 3 Řekni k nim: Každý muž po vašich pokoleních, ze všeho vašeho semene, který se bude přiblížovat k svatým věcem, jež Isráelovy děti posvěcují Jehovovi, bude-li na něm jeho nečistota, pak bude ona duše vyřata z přítomnosti mé tváře; já jsem Jehova. 4 Žádný muž ze semene Árónova, je-li on malomocný nebo mající výtok, nesmí jíst ze svatých věcí, než bude čist, a kdo sáhne na cokoli znečištěného mrtvým, nebo muž, z něhož vycházel výlev semene, 5 nebo muž, jenž sahal na cokoli lezoucí, co mu je nečisté, nebo na člověka, jenž mu je nečistý jakoukoli svou nečistotou - 6 osoba, jež na to bude sahat, ta bude až do večera znečištěna a nesmí jíst ze svatých věcí, leč své maso vykoupá ve vodě; 7 pak, až slunce zajde, bude očištěna a potom bude smět jíst ze svatých věcí, neboť je to její pokrm. 8 Zdechliny ani rozervaného nesmí jíst k znečištění jím; já jsem Jehova. 9 Budou tedy zachovávat mé nařízení, ať za to nenesou hřích a neumřou v něm, kdyby je zneuctívali; já jsem Jehova, posvěcující je. 10 A žádný neoprávněný nesmí jíst svaté, podruh kněze ani námezdník nesmí jíst svaté, 11 ale kdykoli kněz někoho řádně za své peníze bude kupovat, bude on smět z něho jíst, i zrozenectvo jeho domu - oni budou smět jíst z jeho pokrmu.

12 A dcera kněze, kdykoli se bude dostávat muž neoprávněnému, nebude ona smět jíst z oběti věnování svatých věcí, 13 ale kdykoli dcera kněze bude vdovou aneb vyňanou a nebude mít semene, a vrátí se do domu svého otce jako za svého mládí; bude smět jíst z pokrmu svého otce, ale žádný neoprávněný z něho jíst nesmí. 14 A kdykoli někdo bude jíst svatou věc v poblouzení, pak k ní přidá její pětinu a dá s tou svatou věcí knězi. 15 A nesmějí znesvěcovat svaté věci Isráelových dětí, jež ony věnují Jehovovi, 16 takže by na sebe uvalili nepravost provinění jedením jejich svatých věcí, neboť já jsem Jehova, posvěcující je. 17 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 18 Promluv k Árónovi a k jeho synům a ke všem Isráelovým dětem a řekni k nim: Kdokoli z Isráelova domu aneb z cizinců mezi Isráelem, kdo bude předkládat svůj obětní dar podle kteréhokoli z jejich slibů aneb jako kteroukoli z jejich dobrovolných obětí, jež budou Jehovovi předkládat jako vzestupnou oběť 19 k vašemu blahovlnnému přijetí - ať je bez chyby, samec ze skotu, z ovcí aneb z koz. 20 Nesmíte předkládat nic, na čem je vada, neboť to vám nebude k blahovlnnému přijetí. 21 A kdykoli bude někdo Jehovovi předkládat oběť pokojných hodů k splnění slibu nebo jako dobrovolnou oběť ze skotu nebo z drobného dobytka, nechť je k blahovlnnému přijetí bez chyby, žádná vada na ní nesmí být. 22 Slepé nebo polámané nebo zmrzačené nebo s nádory nebo mající svrab nebo lišej - tyto nesmíte Jehovovi předkládat a nesmíte z nich dávat ohnivé oběti na oltář Jehovovi; 23 ani hovězí dobytče ani drobné dobytče, mající některý úd příliš dlouhý nebo příliš krátký - to smíš učinit dobrovolnou obětí, ale jako slib nebude blahovlnně přijímáno; 24 ani rozmačkané ani roztlučené ani vytrhané ani vyřezané nesmíte předkládat Jehovovi, ani ve vaší zemi nebudete smět tak činit. 25 Ani z ruky syna ciziny nesmíte předkládat pokrm vašeho Boha, od žádných těchto, neboť na nich je zkaženost, je na nich vada - nebudou blahovlnně přijímány ve váš prospěch. 26 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 27 Kdykoli se bude rodit hovězí dobytče nebo ovce nebo koza, pak zůstane sedm dní pod svou matkou a od osmého dne a nadále bude moci být blahovlnně přijato v obětní dar ohnivé oběti Jehovovi; 28 ale krávu nebo ovci - nesmíte ji a její mládě porazit v jeden den. 29 A kdykoli budete Jehovovi obětovat děkovnou oběť, budete obětovat k vašemu blahovlnnému přijetí: 30 v týž den se bude jíst, nesmíte z ní nic nechat do jitra; já jsem Jehova. 31 Budete tedy zachovávat mé rozkazy a vykonávat je; já jsem Jehova; 32 a nesmíte zneuctívát jméno mé svatosti, nýbrž budu vprostřed Isráelových dětí posvěcován, já, Jehova, posvěcující vás, 33 jenž vás vyvádí ze země Egypta k tomu, abych se vám stal Bohem, já, Jehova.

Leviticus 23

1 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 2 Promluv k Isráelovým dětem a řekni k nim: Svátky Jehovovy, jež budete svolávat, svatá svolání - toto budou ony, mé svátky: 3 Šest dní se bude vykonávat zaměstnání a v den sedmý bude šabat odpočívání, svatě svolání, žádné zaměstnání vykonávat nesmíte, je to šabat Jehovův ve všech vašich příbytcích. 4 Toto jsou svátky Jehovovy, svatá svolání, jež v jejich určená období budete svolávat: 5 V prvním měsíci, v čtrnáctý den toho měsíce, mezi dvěma večery, je Minutí Jehovovo. 6 A v patnáctý den tohoto měsíce je slavnost nekvašených chlebů Jehovovi; po sedm dní budete jíst nekvašené chleby. 7 V první den budete mít svatě svolání, žádné zaměstnání prací nesmíte vykonávat, 8 a po sedm dní budete Jehovovi předkládat ohnivou oběť. V sedmý den bude svatě svolání, žádné zaměstnání prací nesmíte vykonávat. 9 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 10 Promluv k Isráelovým dětem a řekni k nim: Až budete moci vstoupit do země, již se vám já chystám dát, a budete žnout její žně, pak budete přinášet snop z první úrody vaší žně ke knězi; 11 on ten snop bude obracet před tváří Jehovovou k vašemu blahovlnnému přijetí; nazítří po šabatu jej bude kněz obracet. 12 A v den vašeho obracení toho snopu budete za vzestupnou oběť Jehovovi obětovat bezvadné jehně, roční, 13 a k němu oběť daru, dvě desetiny jemné mouky, zadělanou olejem, ohnivou oběť Jehovovi, líbeznou vůni, a k ní úlitbu, čtvrt hínu vína. 14 A chleba ani praženého zrní, totiž z nového obilí, nesmíte jíst až právě do tohoto dne, až do vašeho přinesení obětního daru vašeho Boha - trvalé ustanovení po vašich pokoleních ve všech vašich příbytcích. 15 A ode dne následujícího po šabatu, ode dne vašeho přinesení snopu obracení, si budete počítat sedm týdnů; nechť jsou úplné - 16 až po den následující po sedmém šabatu budete počítat padesát dní a budete Jehovovi předkládat novou oběť daru: 17 ze svých příbytků budete přinášet chleby obracení, dva, nechť jsou z dvou desetin jemné mouky, budou pečeny kynuté, prvotiny Jehovovi. 18 A s těmi chleby budete předkládat sedm bezvadných jehnat, ročních, a jednoho mladého býka a dva berany - ti budou vzestupnou obětí Jehovovi; a k nim oběť daru a úlitbu k nim, ohnivou oběť, líbeznou vůni Jehovovi. 19 A jednoho chlupatce z koz budete činit obětí za hřích a dvě roční jehňata obětí pokojných hodů, 20 i bude je kněz s chlebem z prvotin obracet v oběť obracení před tváří Jehovovou, s dvěma jehňaty; budou svatá Jehovovi, pro kněze. 21 A právě v tento den budete činit svolání - bude vám to svatým svoláním, žádné zaměstnání prací nesmíte vykonávat - trvalé ustanovení ve všech vašich příbytcích po vašich pokoleních. 22 A při vašem žetí žně vaší země nesmíš zcela dožínat okrajů svého pole, aniž smíš sbírat paběrky své žně - to musíš přenechat chudému a cizinci; já jsem Jehova, váš Bůh. 23 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 24 Promluv k Isráelovým dětem výrokem: V sedmém měsíci, v první den měsíce, budete mít odpočívání, památku troubení, svatě svolání; 25 žádné zaměstnání prací nesmíte vykonávat, ale Jehovovi budete předkládat ohnivou oběť. 26 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 27 Ale v desátý den tohoto sedmého měsíce je on, den zadostučinění; budete mít svatě svolání a ponížovat samy sebe a předkládat Jehovovi ohnivou oběť,

28 a právě v tento den nesmíte vykonávat žádné zaměstnání, neboť je to den zadostučinění k učinění zadost za vás před tváří Jehovy, vašeho Boha, 29 ano, každá duše, jež se právě v tento den nebude ponížovat, ta bude vyřata ze svého lidu, 30 a každá duše, jež bude právě v tento den vykonávat jakékoli zaměstnání - pak tu duši zprostřed jejího lidu budu vymycovat. 31 Nesmíte žádné zaměstnání vykonávat - trvalé ustanovení po vašich pokoleních ve všech vašich příbytcích. 32 Bude vám to šabatem odpočívání, když budete ponížovat samy sebe, v devátý den měsíce navečer - od večera do večera budete odpočívat svým odpočinkem. 33 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 34 Promluv k Isráelovým dětem výrokem: V patnáctý den tohoto sedmého měsíce bude po sedm dní slavnost budek Jehovovi. 35 V první den bude svaté svolání, žádné zaměstnání práci nesmíte vykonávat; 36 po sedm dní budete Jehovovi předkládat ohnivou obět', v osmý den budete mít svaté svolání a předkládat Jehovovi ohnivou obět'; to bude slavnostní shromáždění, žádné zaměstnání práci nesmíte vykonávat. 37 Toto jsou svátky Jehovovy, jež budete svolávat za svatá svolání k předkládání ohnivé oběti Jehovovi, vzestupné oběti a oběti daru - žertvy a úliteb, úlohy dne v její den, 38 kromě šabatů Jehovových a kromě vašich darů a kromě všech vašich slibů a kromě všech vašich dobrovolných obětí, jež Jehovovi budete dávat. 39 Ale v patnáctý den sedmého měsíce, když sklídíte úrody země, budete po sedm dní slavit Jehovovi slavnost; v první den bude odpočívání a v osmý den bude odpočívání. 40 A v první den si budete přinášet výhonky ozdobného stromoví, haluze palem a větve hustě olistěného stromoví a vrb od potoka a budete se po sedm dní před tváří Jehovy, vašeho Boha, veselit. 41 I budete to slavit jako slavnost Jehovovi po sedm dní v roce - trvalé ustanovení po vašich pokoleních; budete to slavit v sedmém měsíci, 42 po sedm dní budete bydlet v budkách, všichni domácí v Isráeli budou bydlet v budkách, 43 aby věděla vaše pokolení, že jsem v budky ubytoval Isráelovy děti, když jsem je vyvedl ze země Egypta, já, Jehova, váš Bůh. 44 A Mojžíš o svátcích Jehovových promluvil k Isráelovým dětem.

Leviticus 24

1 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 2 Rozkaž Isráelovým dětem, ať k tobě přinášejí čistý olej olivy, z rozdrčení, k svícení, k rozžetí ustavičného světla. 3 Zevně vůči oponě svědectví ve stanu setkávání je bude Áron spravovat od večera do jitra před tváří Jehovovou - trvalé ustanovení po vašich pokoleních; 4 na ryzím svícnu bude ustavičně spravovat lampy před tváří Jehovovou. 5 A musíš vzít jemnou mouku a upéci z ní dvanáct preclíků, z dvou desetin jeden preclík, 6 a poklást je dvěma řadami, šest v řadě, na čistý stůl před tvář Jehovovu, 7 a na každou řadu dát čisté kadidlo; to se stane chlebu pamětní částí, ohnivou obětí Jehovovi. 8 V každý den šabatu se to bude před tváří Jehovovou ustavičně spravovat; od Isráelových dětí, trvalou smlouvou. 9 Toho se dostane Áronovi a jeho synům, i budou to jíst na svatém místě, neboť je to pro něho a pro jeho syny jako nanejvýš svaté z ohnivých obětí Jehovových trvalým ustanovením. 10 I vyšel syn isráelské ženy, jenž byl synem Egyptana vprostřed dětí Isráelových, a v táboře se porvali, syn té Isráelovkyně a isráelský muž; 11 a syn té isráelské ženy se jal rouhat Jménu a zlořečit, i uvedli ho k Mojžíšovi. A jméno jeho matky: Šelómíth, dcera Divrího, patřícího k větví Dánově. 12 I nechali ho pod dozorem do podání jim pokynu podle úst Jehovových; 13 a Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 14 Vyveď toho zlořečivšího ven vůči táboru a všichni, kdo ho uslyšeli, položí své ruce na jeho hlavu a zaházejí ho, celé shromáždění. 15 A k Isráelovým dětem musíš promluvit výrokem: Kdykoli bude kdokoli zlořečit svému Bohu, pak si odnese svůj hřích, 16 a rouhající se jménu Jehovovu musí jistotně být usmrcen, celé shromáždění, ti na něho jistotně musejí naházet; jak cizinec tak domácí musí pro své rouhání Jménu být usmrcen. 17 A kdykoli někdo bude srážet kteroukoli lidskou bytost, musí jistotně být usmrcen, 18 a srazivší kus dobytka musí škodu nahradit kusem za kus. 19 A kdykoli někdo bude způsobovat na svém soukmenovci poškození na těle - podle toho, co učiní, tak se bude činit jemu: 20 zlomeninu za zlomeninu, oko za oko, zub za zub - podle toho, jaké poškození na člověku způsoboval, tak se bude způsobovat jemu. 21 Srazivší zvíře tedy musí nahradit škodu, ale srazivší člověka musí být usmrcen. 22 Bude pro vás jedno právo, jak cizinec, tak bude domácí, neboť já jsem Jehova, váš Bůh. 23 A Mojžíš promluvil k Isráelovým dětem, i vyvedli toho zlořečivšího ven vůči táboru a zaházeli ho kamením; tak učinily Isráelovy děti podle toho, co Jehova rozkázal Mojžíšovi.

Leviticus 25

1 A Jehova k Mojžíšovi na hoře Sínaji promluvil výrokem: 2 Promluv k Isráelovým dětem a řekni k nim: Až budete moci vstoupit do země, již se vám já chystám dát, pak bude země odpočívat odpočinkem Jehovovým. 3 Šest let budeš osévat své pole a šest let budeš prořezávat svou vinici a sklízet její úrodu, 4 ale v sedmém roce bude země mít šabat odpočívání, šabat Jehovův; své pole nesmíš osévat a svou vinici nesmíš prořezávat, 5 samorostlé od tvé žně nesmíš žnout a hrozny své neprořezané révy nesmíš očesávat - země bude mít rok odpočívání. 6 A vám nastane šabat země k poskytování potravy, tobě a tvému nevolníku a tvé služebnici a tvému námezdníku a tvému podruhovi, kteří pobývají u tebe;

7 i tvému dobytku a živočišstvu, jež bude ve tvé zemi, bude všechna její úroda za potravu. 8 A budeš si počítat sedm sedmic let, sedm let sedmkrát, takže budeš mít dní sedmi sedmic let, devětačtyřiceti let. 9 Tehdy budeš rozezvučovat hlaholíci trouby; v sedmém měsíci, v desátý den měsíce, v den zadostučinění, budete rozezvučovat trouby po celé vaší zemi. 10 I budete posvěcovat rok padesátého roku a svolávat v zemi svobodu všem jejím obyvatelům; on vám bude zvučením polnice, i budete se vracet každý ke své držbě a každý ke své čeledi se budete vracet. 11 On, rok padesátého roku, vám bude zvučením polnice; nebudete sít, aniž budete žnout jeho samorostlé, aniž budete očesávat jeho neprořezané révy, 12 neboť on je zvučením polnice, bude vám svatý; z pole budete jíst jeho úrodu. 13 V tomto roce zvučení polnice se každý budete vracet ke své držbě. 14 A kdykoli tvému soukmenovci budete prodávat, co je na prodej, nebo při koupi z ruky tvého soukmenovce, nesmíte se navzájem poškozovat. 15 Podle počtu let po zvučení polnice budeš od svého soukmenovce kupovat, podle počtu let úrod ti bude prodávat: 16 podle mnohosti let budeš rozmnožovat kupní cenu toho a podle mála let budeš zmenšovat kupní cenu toho, neboť on ti prodává počet úrod; 17 a nesmíte jeden druhého poškozovat, nýbrž budeš mít úctu před svým Bohem, neboť já jsem Jehova, váš Bůh. 18 I budete vykonávat má ustanovení a mé předpisy budete zachovávat a budete je vykonávat; pak budete v té zemi bezpečně bydlet 19 a země bude dávat své plody, i budete jíst dosyta a bezpečně v ní bydlet. 20 A když budete říkat: Co budeme jíst v sedmém roce? Hle, nemáme sít a nemáme sklízet své úrody? - 21 nuže, přivolám vám své požehnání v šestém roce, ať vydá své úrody na tři léta, 22 a když budete sít v osmý rok, budete jíst ze staré úrody; do devátého roku, do dojití jeho úrody, budete jíst staré. 23 A země se nesmí prodávat navždy, neboť země patří mně, neboť vy jste u mne cizinci a podruhy 24 a v celé zemi vaší držby budete zemi dávat právo na vykoupení. 25 Kdykoli se tvůj bratr bude ocítat v tísní a prodá něco ze své držby, tu přijde jeho výkupce, blízký jemu, a vykoupí, co jeho bratr prodal. 26 Pakli někdo výkupce nemá a jeho ruka je schopna, takže si může sehnat, kolik je dost k vykoupení toho, 27 pak musí sčít léta od prodeje toho a přebytek vrátit tomu, komu to prodal, a může se vrátit ke své držbě, 28 a nesežene-li jeho ruka dost k vrácení mu, pak zůstane, co prodal, v ruce toho, kdo to koupil, do roku zvučení polnice, a při zvučení polnice bude uvolněno a on se vrátí ke své držbě. 29 A kdykoli někdo bude prodávat obytný dům v hrazeném městě, pak jeho právo na vykoupení potrvá až do dovršení roku od jeho prodeje; po celý rok potrvá jeho právo na vykoupení. 30 Ale nebude-li jej moci vykoupit než se mu vyplní dovršený rok, pak ten dům, jenž je ve městě, jež má zeď, navždy zůstane tomu, kdo jej koupil, po jeho pokoleních, nebude při zvučení polnice uvolňován. 31 Ale domy vsí, jež nemají dokola zeď, se budou počítat za pole země, bude pro ně právo na vykoupení, takže při zvučení polnice budou uvolňovány. 32 Ale města Lévióvců, domy měst jejich držby - Lévióvcům bude patřit trvalé právo na vykoupení, 33 a co kdo od Lévióvců bude vykupovat, to bude uvolňováno, - prodej domu, totiž ve městě jejich držby, - při zvučení polnice, neboť města Lévióvců, to bude jejich držba vprostřed Isráelových dětí. 34 Ale pole obvodů jejich měst se nebudou smět prodávat, neboť ona budou jejich trvalou držbou. 35 A kdykoli se tvůj bratr bude ocítat v tísní a jeho ruka u tebe zeslábne, pak se ho ujměš, cizince anebo podruha, ať u tebe ožije. 36 Nebudeš od něho brát úrok ani přírážku, nýbrž budeš mít úctu před svým Bohem, ať tvůj bratr u tebe ožívá. 37 Nesmíš mu svých peněz dát na úrok, aniž smíš svůj pokrm dát na rozmnožení; 38 já jsem Jehova, váš Bůh, jenž jsem vás vyvedl ze země Egypta k tomu, abych vám dal zem Kenáanu a stal se vám Bohem. 39 A kdykoli se tvůj bratr u tebe bude ocítat v tísní a bude ti prodáván, nesmíš po něm jako po otroku požadovat otroctví otroka. 40 Bude u tebe jako námezdník, jako podruh, až do roku zvučení polnice bude u tebe sloužit; 41 pak od tebe bude odcházet, on a s ním jeho děti, a vracet se ke své čeledi a k držbě svých otců se bude vracet, 42 neboť oni jsou moji nevolníci, jež jsem vyvedl ze země Egypta; nesmějí být prodáváni prodejem nevolníka. 43 Nesmíš nad ním s tvrdostí panovat, nýbrž budeš mít úctu před svým Bohem. 44 A tvůj nevolník a tvá služebnice, jež budeš mít, - od národů, jež budou okolo vás, z nich budete kupovat nevolníka a služebnice, 45 a také z dětí podruhů, kteří budou jako cizinci bydlet u vás, z nich budete kupovat, i z jejich čeledi, jež bude u vás, již ve vaší zemi zplodí, ti se vám budou stávat majetkem 46 a budete si je přivlastňovat pro své děti po vás ke zdědění jako majetku natrvalo. Na ně smíte uvalovat otroctví, ale nad vašimi bratry, Isráelovými dětmi, muž nad svým bratrem, - nesmíš nad ním s tvrdostí panovat. 47 A kdykoli se bude vzmáhat ruka cizince aneb podruha u tebe a tvůj bratr se u něho bude ocítat v tísní a prodávat se cizinci, podruhu u tebe, nebo potomku čeledi cizince, 48 bude mít poté, co bude prodán, právo na vykoupení, jeden z jeho bratrů ho bude moci vykoupit - 49 buď jeho strýc nebo syn jeho strýce ho bude moci vykoupit, nebo ho bude moci vykoupit jiný z jeho pokrevních příbuzných z jeho čeledi, nebo, vzmůže-li se jeho ruka, bude se moci vykoupit sám. 50 I bude účtovat s koupivším ho od roku svého prodání jemu až po rok zvučení polnice a cena jeho prodeje bude podle počtu let - bude jako za dni námezdníka u něho. 51 Bude-li ještě mnoho let, bude podle nich vracet své výkupné z ceny své koupě, 52 a zbude-li až do roku zvučení polnice ještě málo let, ta mu bude účtovat; podle počtu let bude vracet své výkupné. 53 Bude u něho rok po roce jako námezdník, nesmí se nad ním před tvými očima s tvrdostí panovat. 54 A nebude-li takto vykupován, pak bude odcházet on a s ním jeho děti v roce zvučení polnice, 55 neboť Isráelovy děti jsou nevolníky mně, oni jsou moji nevolníci, jež jsem vyvedl ze země Egypta, já, Jehova, jejich Bůh.

Leviticus 26

1 Nesmíte si zhotovovat modly, aniž si smíte vztyčit sochu ani sloup, aniž smíte ve vaší zemi umístit kámen něco zobrazující ke sklánění před ním, neboť já jsem Jehova, váš Bůh. 2 Mé šabaty budete zachovávat a mou svatyni budete ctít; já jsem Jehova. 3 Budete-li chodit v mých ustanoveních a zachovávat mé rozkazy a vykonávat je, 4 pak vám budu dávat deště v jejich čas a země bude dávat svůj výnos a polní stromoví bude dávat své ovoce, 5 i bude vaše mlatba dostihovat vinobraní a vinobraní bude dostihovat setí, takže budete do sytosti jíst svůj chléb a bezpečně bydlet ve vaší zemi. 6 A budu dávat v zemi pokoj, i budete uléhat a nebude nahánějícího strach, a budu odstraňovat ze země zlou zvěř a vaší zemi nebude procházet meč 7 a své nepřátele poženete, i budou od meče padat před vaší tváří; 8 a pět z vás požene sto a sto z vás požene deset tisíc, takže budou vaší nepřátelé od meče padat před vaší tváří. 9 I obrátím se k vám a budu vás činit plodnými a množit vás a svou smlouvu s vámi upevňovat, 10 i budete jíst staré zásoby a staré zpřed nového odklízet. 11 A své obydlí chci umístit vprostřed vás a má duše si vás nebude ošklivit, 12 nýbrž se budu procházet vprostřed vás a stanu se vám Bohem a vy mi budete lidem. 13 Já jsem Jehova, váš Bůh, jenž jsem vás vyvedl ze země Egypta, abyste jim nebyli nevolníky, a polámám jsem příčná dřeva vašeho jha, i dal jsem vám chodit vzpřímeně. 14 Ale jestliže mě nebudete poslouchat a všechny tyto rozkazy nebudete provádět 15 a budete-li zamítaví proti mým ustanovením a bude-li si vaše duše ošklivit má práva, takže nebudete vykonávat všechny mé rozkazy, abyste porušoval mou smlouvu, 16 věru vám zase já budu provádět toto: že na vás budu dopouštět hrůzu, souchotiny a horečku, co vyháší oči a vysiluje duši; i budete své símě sít nadarmo, neboť je pohltí vaši nepřátelé. 17 A budu zaměřovat svou tvář proti vám, i budete poráženi před tváří vašich nepřátel, takže nad vámi budou panovat nenávidící vás, i budete prchat, ač nebude pronásledujícího vás. 18 A nebudete-li mě ani při těchto věcech poslouchat, pak k vašemu trestání budu přidávat sedmkrát více za vaše hříchy 19 a lámat zpupnost vaší síly a činit nebesa nad vámi jakoby železem a vaši zem jakoby mosazí 20 a nadarmo se vyčerpá vaše zdatnost, neboť vám vaše země nebude dávat svého výnosu a stromoví země nebude dávat svého ovoce. 21 A jestliže budete chodit v rozporu se mnou a nebudete ochotni poslouchat mě, pak na vás budu uvádět ještě sedmkrát více bití podle vašich hříchů 22 a posílat proti vám polní zvěř; ta vás bude připravovat o děti a vymizovat váš dobytek a ubírat vás, i budou vaše cesty pustnout. 23 A jestliže se mi těmito věcmi nebudete dávat napravit, nýbrž budete chodit v rozporu se mnou, 24 pak věru já budu zakročovat v rozporu s vámi a budu vás bít, ano, já, sedmkrát více za vaše hříchy 25 a přivádět na vás meč mstící se pomstou smlouvy, i budete sháněni do vašich měst a budu doprostřed vás vpouštět mor a budete vydáváni v ruku nepříteli. 26 Až vám zlomím hůl chleba, pak bude deset žen péci váš chléb v jedné peci a budou vám váš chléb zpět dávat na váhu, i budete jíst a nebudete se moci nasytit. 27 A jestliže mě při tomto nebudete poslouchat, nýbrž budete chodit v rozporu se mnou, 28 pak s vámi budu zacházet v popuzení odporu a budu vás trestat věru i já sedmkrát více za vaše hříchy, 29 takže budete jíst maso svých synů, i maso svých dcer budete jíst, 30 a budu plenit vaše výšiny a vytínat vaše sluneční kůly a klást vaše mrtvolky na mrtvolky vašich neřádků a má duše si vás bude ošklivit, 31 a vaše města budou vydávat zřícení a vaše svatyně pustošit, aniž budu přivoňovat k vůni vašich líbezností. 32 A já budu pustošit zem, takže se vaši nepřátelé, kteří v ní budou bydlet, nad ní budou hrozit, 33 a vás budu rozprašovat mezi národy a tasit za vámi meč, i bude se vaše země stávat spouští a vaše města se budou stávat zříceninami. 34 Tehdy bude země užívat svých šabatů; po všechny dni svého zpusťování, co vy budete v zemi svých nepřátel, tehdy země bude odpočívat a vyrovnávat si své šabaty; 35 za všechny dni svého zpusťování bude odpočívat, co neodpočinula ve vaše šabaty za vašeho bydlení v ní. 36 A ti, kdo mezi vámi zbudou, - pak v jejich srdce v zemi jejich nepřátel uvedu zbabělost, i zaplaší je šelest odvátného listí a budou prchat prcháním jako před mečem a budou padat, ač nebude pronásledujícího, 37 a budou klopytat o sebe navzájem, ač pronásledujícího nebude, a nebude se vám dostávat schopnosti postavit se vůči tváří vašich nepřátel. 38 I budete bloudit mezi národy a země vašich nepřátel vás bude pohlcovat; 39 a ti, kdo mezi vámi zbudou, budou pro svou nepravost ztělávat v zemích vašich nepřátel, a i pro nepravosti jejich otců budou ztělávat s nimi. 40 I budou vyznávat svou nepravost a nepravost svých otců v jejich nevěrnosti, již se zpronevěřili vůči mně, a také jak chodili v rozporu se mnou - 41 i já jsem zakročoval v rozporu s nimi a zavaděl jsem je v zem jejich nepřátel. Jestliže se tehdy jejich neobřízané srdce bude chtít pokořit a jestliže tehdy trest za svou nepravost budou chtít přijmout, 42 pak si budu připomínat svou smlouvu s Jákóbem a také svou smlouvu s Isákem a také svou smlouvu s Abrahámem si budu připomínat, a budu si připomínat tu zem, 43 neboť ta země bude od nich opuštěna a ve svém zpusťování bez nich bude užívat svých šabatů a oni budou přijímat trest za svou nepravost, protože, a právě proto, že se zamítavě postavili proti mým právům a jejich duše si zošklivila má ustanovení. 44 Ale ani takto, při jejich pobytu v zemi jejich nepřátel, je nebudu zamítat, aniž si je budu ošklivit k jejich vyhubení, ke zrušení mé smlouvy s nimi, neboť já jsem Jehova, jejich Bůh, 45 nýbrž si pro ně budu připomínat smlouvu s předky, jež jsem před očima národů vyvedl ze země Egypta k tomu, abych se jim stal Bohem, já, Jehova. 46 Toto jsou ustanovení a předpisy a zákony, jež Jehova zavedl mezi sebou a mezi Izraelovými dětmi na hoře Sínaji skrze Mojžíše.

Leviticus 27

1 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 2 Promluv k Isráelovým dětem a řekni k nim: Kdykoli někdo bude chtít splnit slib, budou osoby pro Jehovu podle tvého hodnocení; 3 i bude tvé hodnocení mužského pohlaví od věku dvaceti let až po věk šedesáti let - tu bude tvé hodnocení padesát šeklů stříbra podle šeklu svatyně; 4 a bude-li to ženské pohlaví, pak tvé hodnocení bude třicet šeklů; 5 a jestliže od věku pěti let až po věk dvaceti let, pak tvé hodnocení mužského pohlaví bude dvacet šeklů a stran ženského pohlaví deset šeklů; 6 a jestliže od věku jednoho měsíce až po věk pěti let, pak tvé hodnocení mužského pohlaví bude pět šeklů stříbra a tvé hodnocení stran ženského pohlaví bude tři šekly stříbra. 7 A jestliže od věku šedesáti let a výše, jestliže mužské pohlaví, pak bude tvé hodnocení patnáct šeklů a stran ženského pohlaví deset šeklů. 8 A bude-li on v tísní a ne podle tvého hodnocení, pak se postaví před tvář kněze a kněz ho ohodnotí - podle toho, čeho ruka toho, jenž slíbil, bude moci dosáhnout, ho kněz bude hodnotit. 9 A půjde-li o dobytek, z něhož Jehovovi předkládají obětní dary, bude vše svaté, co kdo z něho Jehovovi bude dávat; 10 nesmí je vyměnit, aniž je smí nahradit, dobré špatným nebo špatné dobrým, a bude-li přece nahrazovat dobytče dobytčetem, pak bude ono i jeho náhrada bude čímisi svatým. 11 A půjde-li o jakýkoli dobytek nečistý, z něhož Jehovovi obětní dary nepředkládají, pak se to dobytče postaví před tvář kněze 12 a kněz je ohodnotí, zda je dobré či špatné; podle tvého hodnocení, kněze, tak bude; 13 a bude-li je jakkoli chtít vykoupit, pak k tvému hodnocení přidá pětinu. 14 A kdykoli někdo za svatý Jehovovi bude chtít posvětit svůj dům, pak jej kněz ohodnotí, zda je dobrý či zda je špatný; podle toho, jak jej kněz bude hodnotit, tak bude platno, 15 a bude-li ten, jenž posvětil, chtít svůj dům vykoupit, pak k tomu přidá pětinu ceny tvého hodnocení a dostane se mu. 16 A bude-li někdo chtít Jehovovi posvětit část pole své držby, pak tvé hodnocení nastane podle jeho osetí: osetí chómerem ječmene za padesát šeklů stříbra. 17 Bude-li své pole chtít posvětit od roku zvučení polnice, bude zůstat při tvém hodnocení, 18 ale bude-li své pole chtít posvětit po zvučení polnice, pak mu kněz spočítá cenu podle let, jež budou pozůstat až po rok zvučení polnice a z tvého hodnocení se učiní srážka. 19 A bude-li své pole ten, jenž je posvětil, chtít jakkoli vykoupit, pak k němu přidá pětinu ceny tvého hodnocení a zůstane mu; 20 ale nebude-li to pole vykupovat aneb prodá-li to pole někomu jinému, nebude již moci být vykoupeno 21 a stane se to pole při svém uvolnění při zvučení polnice svatým Jehovovi jako pole odevzdané; jeho držby se bude dostávat knězi. 22 A bude-li chtít Jehovovi posvětit pole, jež koupil, jež není z polí jeho držby, 23 pak mu kněz spočítá částku tvého hodnocení až do roku zvučení polnice a on v onen den zaplatí tvé hodnocení jako svatou věc Jehovovi; 24 v roce zvučení polnice se pole bude vracet tomu, od koho je koupil, člověku, jemuž patří držba země. 25 A všechno tvé hodnocení bude podle šeklu svatyně, a šekl bude dvacet gér. 26 Ale prvorozené, jež se bude rodit jako první pro Jehovu, mezi dobytčím - nikdo je nemůže posvětit, ať hovězí dobytče, ať drobné dobytče, ono patří Jehovovi. 27 A je-li z dobytka nečistého, pak se vyplatí podle tvého hodnocení a přidá se k němu pětina, a nebude-li vykupováno, bude podle tvého hodnocení prodáno. 28 Ale nic odevzdaného, co kdo Jehovovi bude odevzdávat, ze všeho, co mu patří, z lidí a dobytka a z polí jeho držby, nesmí být prodáváno, aniž smí být vykupováno; vše odevzdané - ono je nanejvýš svaté Jehovovi. 29 Nikdo odevzdaný záhubě, kdo z lidí bude záhubě odevzdáván, nesmí být vyplacen; musí jistotně být usmrcen. 30 A každý desátek země, ze semene země, z ovoce stromů, on patří Jehovovi, je svatý Jehovovi, 31 a bude-li někdo chtít část svého desátku jakkoli vykoupit, přidá k němu pětinu. 32 A každý desátek ze skotu aneb z drobného dobytka, ze všeho, co bude přecházet pod holí, desáté bude svaté Jehovovi; 33 nesmí se zkoumat, zda je dobré či špatné, a nesmí se nahrazovat, a bude-li se přece nahrazovat, pak bude ono i jeho náhrada bude čímisi svatým; nesmí být vykoupeno. 34 Toto jsou rozkazy, jež Jehova rozkázal Mojžíšovi pro Isráelovy děti na hoře Sínaji.

Numeri

Numeri 1

1 A Jehova k Mojžíšovi v pustině Sínaje, ve stanu setkávání, v první den druhého měsíce v druhém roce po jejich vyjití ze země Egypta, promluvil výrokem: 2 Zjistěte úhrn celého shromáždění Izráelových dětí podle jejich čeledí, podle domů jejich otců, v počtu jmen, všechny mužského pohlaví podle jejich hlav, 3 od věku dvaceti let a výše, všech vycházejících k vojsku v Izráelovi; ty podle jejich vojenských oddílů budete podrobovat přehlídce, ty a Áróň. 4 A bude u vás jeden muž za každou větev, muž, jenž bude hlavou domu svého otce; 5 a toto jsou jména mužů, kteří při vás budou stát: za Reúvéna Elícúr, syn Šedeúrův; 6 za Šimeóna Šelúmiél, syn Cúříšaddájův; 7 za Júdu Nachšón, syn Amminádávův; 8 za Jissáschára Nethaneél, syn Cúárův; 9 za Zevulúna Eliáv, syn Chélónův; 10 za syny Josefovy, za Efrájima Elišámá, syn Ammihúdův; za Menaššéa Gamliél, syn Pedáhcurův; 11 za Benjámina Avidán, syn Gideóniho; 12 za Dána Achiezer, syn Ammišaddájův; 13 za Ášera Pageiél, syn Ochránův; 14 za Gáda Eljásáf, syn Deúélův; 15 za Naftáliho Achíra, syn Énánův. 16 Toto jsou povolávání shromáždění, náčelníci větví svých otců; oni jsou hlavy tisíců Izráelových. 17 I vzal Mojžíš a Áróň tyto muže, kteří byli označeni jmény, 18 a v první den druhého měsíce svolali celé shromáždění, i dali se po svých čeledích, podle domů svých otců, v počtu jmen, od věku dvaceti let a výše, podle svých hlav, zapsat do rodových seznamů. 19 Podle toho, co Jehova rozkázal Mojžíšovi, tak je podrobili přehlídce v pustině Sínaje. 20 I bylo synů Reúvéna, prvorozeného Izráelova, jejich rodů podle jejich čeledí, podle domů jejich otců, v počtu jmen, podle jejich hlav, všech mužského pohlaví od věku dvaceti let a výše, všech vycházejících k vojsku, 21 podrobených přehlídce mezi nimi, patřících k větví Reúvénově, šestačtyřicet tisíc a pět set. 22 Stran synů Šimeónových, jejich rodů podle jejich čeledí, podle domů jejich otců, jeho podrobených přehlídce v počtu jmen, podle jejich hlav, všech mužského pohlaví od věku dvaceti let a výše, všech vycházejících k vojsku, 23 podrobených přehlídce mezi nimi, patřících k větví Šimeónově: devětapadesát tisíc a tři sta. 24 Stran synů Gádových, jejich rodů podle jejich čeledí, podle domů jejich otců, v počtu jmen, od věku dvaceti let a výše, všech vycházejících k vojsku, 25 podrobených přehlídce mezi nimi, patřících k větví Gádově: pětáctýřicet tisíc a šest set a padesát. 26 Stran synů Júdových, jejich rodů podle jejich čeledí, podle domů jejich otců, v počtu jmen, od věku dvaceti let a výše, všech vycházejících k vojsku, 27 podrobených přehlídce mezi nimi, patřících k větví Júdově: čtyřiapadesát tisíc a šest set. 28 Stran synů Jissáschárových, jejich rodů podle jejich čeledí, podle domů jejich otců, v počtu jmen, od věku dvaceti let a výše, všech vycházejících k vojsku, 29 podrobených přehlídce mezi nimi, patřících k větví Jissáschárově: čtyřiapadesát tisíc a čtyři sta. 30 Stran synů Zevulúnových, jejich rodů podle jejich čeledí, podle domů jejich otců, v počtu jmen, od věku dvaceti let a výše, všech vycházejících k vojsku, 31 podrobených přehlídce mezi nimi, patřících k větví Zevulúnově: sedmapadesát tisíc a čtyři sta. 32 Stran synů Josefových: stran synů Efrájimových, jejich rodů podle jejich čeledí, podle domů jejich otců, v počtu jmen, od věku dvaceti let a výše, všech vycházejících k vojsku, 33 podrobených přehlídce mezi nimi, patřících k větví Efrájimově: čtyřicet tisíc a pět set. 34 Stran synů Menaššéových, jejich rodů podle jejich čeledí, podle domů jejich otců, v počtu jmen, od věku dvaceti let a výše, všech vycházejících k vojsku, 35 podrobených přehlídce mezi nimi, patřících k větví Menaššéově: dvaatřicet tisíc a dvě stě. 36 Stran synů Benjáminových, jejich rodů podle jejich čeledí, podle domů jejich otců, v počtu jmen, od věku dvaceti let a výše, všech vycházejících k vojsku, 37 podrobených přehlídce mezi nimi, patřících k větví Benjáminově: pětáctýřicet tisíc a čtyři sta. 38 Stran synů Dánových, jejich rodů podle jejich čeledí, podle domů jejich otců, v počtu jmen, od věku dvaceti let a výše, všech vycházejících k vojsku, 39 podrobených přehlídce mezi nimi, patřících k větví Dánově: dvaadesát tisíc a sedm set. 40 Stran synů Ášerových, jejich rodů podle jejich čeledí, podle domů jejich otců, v počtu jmen, od věku dvaceti let a výše, všech vycházejících k vojsku, 41 podrobených přehlídce mezi nimi, patřících k větví Ášerově: jedenačtyřicet tisíc a pět set. 42 Stran synů Naftáliho, jejich rodů podle jejich čeledí, podle domů jejich otců, v počtu jmen, od věku dvaceti let a výše, všech vycházejících k vojsku, 43 podrobených přehlídce mezi nimi, patřících k větví Naftáliho: třiapadesát tisíc a čtyři sta. 44 Toto jsou ti, již byli přehlídce podrobeni, jež přehlídce podrobil Mojžíš a Áróň a náčelníci Izráelovi; bylo jich dvanáct mužů, každý jednotlivec za dům svých otců; 45 a všech přehlídce podrobených z Izráelových synů podle domů jejich otců, od věku dvaceti let a výše, všech vycházejících k vojsku v Izráelovi, 46 všech, již byli přehlídce podrobeni, tedy bylo šest set tisíc a tři tisíce a pět set a padesát. 47 Ale Lévióvcům, patřícím k větví svých otců, nebylo určeno podrobít se přehlídce mezi nimi, 48 neboť Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 49 Jen větev Léviho nebudeš podrobovat přehlídce, aniž budeš zjišťovat úhrn jich mezi Izráelovými dětmi, 50 nýbrž ty ustanov Léviovce nad obydlím svědeckví a nade všemi jeho zařízeními a nade vším, co k němu patří; oni budou obydlí a všechna jeho zařízení nosit a oni je budou obsluhovat a okolo obydlí se ukládat, 51 a když se obydlí bude dávat na cestu, budou je skládat Léviovci, a když se obydlí bude ukládat, budou je vztýčovat Léviovci, a přiblíží se neoprávněný bude muset být usmrcen. 52 A Izráelovy děti se budou ukládat každý u svého houfu a každý u své korouhve podle svých vojenských oddílů, 53 a Léviovci se budou ukládat okolo obydlí svědeckví, ať nad shromážděním Izráelových dětí není rozhněvání; i budou Léviovci dbát péče o obydlí svědeckví. 54 A Izráelovy děti učinily podle všeho, co Jehova rozkázal Mojžíšovi; tak učinili.

Numeri 2

1 A Jehova k Mojžíšovi a k Árónovi promluvil výrokem: 2 Isráelovy děti se budou ukládat každý u své korouhve při znameních podle domů svých otců; v odstupu vůkol vůči stanu setkávání se budou ukládat. 3 K východu tedy, ke vzcházení se ukládající: korouhev houfu Júdova podle jejich vojenských oddílů, a náčelník synů Júdových Nachšón, syn Ammínádávův, 4 a jeho vojska, totiž přehlídce podrobených mezi nimi, čtyřiasedmdesát tisíc a šest set. 5 A u něho se ukládající: větev Jissaschárova a náčelník synů Jissaschárových Nethaneél, syn Cúarův, 6 a jeho vojska, totiž přehlídce podrobených v něm, čtyřiapadesát tisíc a čtyři sta; 7 větev Zevulúnova a náčelník synů Zevulúnových Eliáv, syn Chélónův, 8 a jeho vojska, totiž přehlídce podrobených v něm, sedmapadesát tisíc a čtyři sta. 9 Všech, již byli přehlídce podrobeni, patřících k houfu Júdovu: sto tisíc a osmdesát tisíc a šest tisíc a čtyři sta podle jejich vojenských oddílů; budou se na cestu dávat nejprve. 10 Korouhev houfu Reúvénova k jihu podle jejich vojenských oddílů, a náčelník synů Reúvénových Elicúr, syn Šedeúrův, 11 a jeho vojska, totiž přehlídce podrobených v něm, šestačtyřicet tisíc a pět set. 12 A u něho se ukládající: větev Šimeónova a náčelník synů Šimeónových Šelúmíel, syn Cúrišaddájův, 13 a jeho vojska, totiž přehlídce podrobených mezi nimi, devětapadesát tisíc a tři sta; 14 a větev Gádova a náčelník synů Gádových Eljásáf, syn Reúélův, 15 a jeho vojska, totiž přehlídce podrobených mezi nimi, pětáčtyřicet tisíc a šest set a padesát. 16 Všech, již byli přehlídce podrobeni, patřících k houfu Reúvénovu: sto tisíc a jedenapadesát tisíc a čtyři sta a padesát podle jejich vojenských oddílů; ti se budou na cestu dávat druzí. 17 Pak se bude dávat na cestu stan setkávání, houf Léviůvců vprostřed houfů; podle toho, jak se budou ukládat, tak se budou dávat na cestu, každý na své straně, podle svých korouhví. 18 Korouhev houfu Efrájimova podle jejich vojenských oddílů k západu, a náčelník synů Efrájimových Elišámá, syn Ammihúdův, 19 a jeho vojska, totiž přehlídce podrobených mezi nimi, čtyřicet tisíc a pět set. 20 A u něho větev Menaššéova a náčelník synů Menaššéových Gamlíel, syn Pedáhcurrův, 21 a jeho vojska, totiž přehlídce podrobených mezi nimi, dvaatřicet tisíc a dvě stě; 22 a větev Benjámínova a náčelník synů Benjámínových Avídán, syn Gideóního, 23 a jeho vojska, totiž přehlídce podrobených mezi nimi, pětatřicet tisíc a tři sta. 24 Všech, již byli přehlídce podrobeni, patřících k houfu Efrájimovu: sto tisíc a osm tisíc a sto podle jejich vojenských oddílů; ti se budou na cestu dávat třetí. 25 Korouhev houfu Dánova k severu podle jejich vojenských oddílů a náčelník synů Dánových Achiezer, syn Ammíšaddájův, 26 a jeho vojska, totiž přehlídce podrobených mezi nimi, dvašedesát tisíc a sedm set. 27 A u něho se ukládající: větev Ášérova a náčelník synů Ášerových Pageiel, syn Ochranův, 28 a jeho vojska, totiž přehlídce podrobených mezi nimi, jedenačtyřicet tisíc a pět set; 29 a větev Naftáliho a náčelník synů Naftáliho Achíra, syn Ěnánův, 30 a jeho vojska, totiž přehlídce podrobených mezi nimi, třiapadesát tisíc a čtyři sta. 31 Všech, již byli přehlídce podrobeni patřících k houfu Dánovu: sto tisíc a sedmapadesát tisíc a šest set; budou se dávat na cestu jako poslední z jejich korouhví. 32 Toto jsou přehlídce podrobení z Isráelových dětí podle domů jejich otců; všech přehlídce podrobených z houfů podle jejich vojenských oddílů: šest set tisíc a tři tisíce a pět set a padesát. 33 Ale Léviůvcům nebylo podle toho, co Jehova rozkázal Mojžíšovi, určeno podrobit se přehlídce mezi Isráelovými dětmi. 34 I učinily Isráelovy děti podle všeho, co Jehova Mojžíšovi rozkázal; tak se ukládali podle svých korouhví a tak se dávali na cestu, každý podle svých čeledí, po domech svých otců.

Numeri 3

1 A toto jsou rodokmeny Árónovy a Mojžíšovy v den Jehovova hovoru s Mojžíšem na hoře Sínaji 2 a toto jsou jména synů Árónových: prvorozený Nádáv a Avihú, Eleázár a Íthámár; 3 toto jsou jména synů Árónových, pomazaných kněží, jejichž ruku naplnili k zastávání kněžství. 4 Ale Nádáv a Avihú před tváří Jehovovou umřeli při svém předkládání nepatřičného ohně před tvář Jehovovu v pustině Sínaje, a nedostalo se jim synů; kněžství tedy v přítomnosti Áróna, jejich otce, zastávali Eleázár a Íthámár. 5 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 6 Přiveď bližší větev Léviho a postav ji před tvář Áróna, kněze, ať ho obsluhují, 7 i budou dbát jeho nařízení a péče celého shromáždění před stanem setkávání o sloužení službou při obydlí 8 a budou mít na starosti všechna zařízení stanu setkávání a péči Isráelových dětí o sloužení službou při obydlí. 9 Léviůvce tedy musíš dát Árónovi a jeho synům; oni jsou mu dáni - dáni ze strany Isráelových dětí; 10 a Áróna a jeho syny musíš pověřit, ať se věnují svému kněžství; a přiblíživší se neoprávněný bude muset být usmrcen. 11 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 12 A já - hle, jsem Léviůvce zprostřed Isráelových dětí vzal místo všeho prvorozeného, protrhujícího dělohu, z Isráelových dětí; i budou Léviůvci patřit mně, 13 neboť mně patří vše prvorozené. V den mého pobití všeho prvorozeného v zemi Egypta jsem si posvětil vše prvorozené v Isráelovi, od lidí po dobytek; budou patřit mně, já jsem Jehova. 14 A Jehova k Mojžíšovi v pustině Sínaje promluvil výrokem: 15 Podrob syny Léviho přehlídce podle domů jejich otců, podle jejich čeledí, všechny mužského pohlaví od věku jednoho měsíce a výše - ty musíš podrobit přehlídce. 16 A Mojžíš je na příkaz Jehovův, podle toho, co mu bylo rozkázáno, přehlídce podrobil. 17 A toto byli synové Léviho ve svých pojmenováních: Géršón a Keháth a Merári. 18 A toto jsou jména synů Géršóna podle jejich čeledí: Livní a Šimeí. 19 A synové Kehátha podle svých čeledí: Amráam a Jicchár, Chevrón a Uzziél. 20 A synové Meráriho podle svých čeledí: Machlí a Múší. Toto jsou oni, čeledi Léviho podle domů jejich otců. 21 Géršónova je čeleď Livního a čeleď Šimeího; toto jsou oni, čeledi Géršunního.

22 Přehlídce podrobených mezi nimi v počtu všech mužského pohlaví, od věku jednoho měsíce a výše, bylo sedm tisíc a pět set. 23 Čeledi Géršunního se ukládaly za obydlím k západu 24 a náčelníkem otcovského domu Géršunního byl Eljásáf, syn Láélův. 25 A předmětem péče synů Géršónových při stanu setkávání bylo obydlí, totiž stan, jeho příkrov a záclona vchodu stanu setkávání 26 a závěsy ohrady a záclona vchodu ohrady, jež byla u obydlí a u oltáře dokola, i s provazy k němu, ke vši službě v něm. 27 A Keháthova je čeleď Amrámiho a čeleď Jiccháriho a čeleď Chevróniho a čeleď Uzzíéliho; toto jsou oni, čeledi Keháthiho, 28 v počtu všech mužského pohlaví od věku jednoho měsíce a výše osm tisíc a šest set majících na starosti opatrování svatyně. 29 Čeledi synů Keháthových se ukládaly po straně obydlí k jihu 30 a náčelníkem otcovského domu čeledi Keháthiho byl Elícáfán, syn Uzzíélův. 31 A předmětem jejich péče byla skříňka a stůl a svícen a oltáře, tedy zařízení svatyně, jimiž obsluhovali, a záclona a všechna práce okolo toho. 32 A náčelníkem náčelníků Léviho byl Eleázár, syn Árona, kněze, dozorce nad majícími na starosti opatrování svatyně. 33 Meráriho je čeleď Machlího a čeleď Múšiho; toto jsou oni, čeledi Meráriho, 34 a přehlídce podrobených mezi nimi v počtu všech mužského pohlaví od věku jednoho měsíce a výše šest tisíc a dvě stě, 35 a náčelníkem otcovského domu čeledi Meráriho byl Cúriél, syn Avichájílův; ukládali se po straně obydlí k severu. 36 A předmětem pověření synů Meráriho opatrováním byla prkna obydlí a svlaky k němu a sloupy k němu a podstavce k němu a všechna práce okolo toho, 37 a sloupy ohrady dokola a jejich podstavce a kolíky k nim a provazy k nim. 38 A před obydlím k východu, před stanem setkávání ke vzházení se ukládající: Mojžíš a Áron a jeho synové, věnující se opatrování svatyně stran péče Isráelových dětí; a přiblíživší se neoprávněný měl být usmrcen. 39 Všech přehlídce podrobených Léviůvců, jež na příkaz Jehovův přehlídce podrobil Mojžíš a Áron, podle jejich čeledí, všech mužského pohlaví, od věku jednoho měsíce a výše, bylo dvaadvacet tisíc. 40 A Jehova k Mojžíšovi řekl: Podrob přehlídce vše prvorozené mužského pohlaví, patřící k Isráelovým synům, od věku jednoho měsíce a výše, a zjisti počet jejich jmen; 41 i musíš vzít mně - já jsem Jehova - Léviůvce místo všeho prvorozeného mezi Isráelovými syny a dobytek Léviůvců místo všeho prvorozeného mezi dobyt看em Isráelových dětí. 42 A Mojžíš podle toho, co mu Jehova rozkázal, vše prvorozené mezi Isráelovými syny přehlídce podrobil; 43 i bylo všeho prvorozeného mužského pohlaví v počtu jmen, od věku jednoho měsíce a výše, patřících k podrobeným přehlídce mezi nimi, dvaadvacet tisíc třiasedmdesát a dvě stě. 44 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 45 Vezmi Léviůvce místo všeho prvorozeného mezi Isráelovými dětmi a dobytek Léviůvců místo jejich dobytka; i budou Léviůvci patřit mně - já jsem Jehova; 46 a částky výkupného za těch třiasedmdesát a dvě stě z prvorozenstva Isráelových dětí, o něž je ho více nad Léviůvce, 47 ty budeš vybírat po pěti šeklech na hlavu; budeš je vybírat podle šeklu svatyně; šekl je dvacet gér. 48 A ty peníze musíš dát Áronovi a jeho synům, částky výkupného za ty, o něž je více mezi nimi. 49 Mojžíš tedy peníze částek výkupného od těch, o něž bylo více než vykoupných Léviůvci, vybral, 50 od prvorozenstva Isráelových dětí vybral peníze, pětasedesát a tři sta a tisíc podle šeklu svatyně, 51 a dal Mojžíš ty peníze částek výkupného Áronovi a jeho synům na příkaz Jehovův, podle toho, co Jehova Mojžíšovi rozkázal.

Numeri 4

1 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 2 Zjisti úhrn synů Keháthových zprostřed synů Léviho podle jejich čeledí, podle domů jejich otců, 3 od věku třiceti let a výše až po věk padesáti let, každého přistupujícího k povolání, k vykonávání zaměstnání ve stanu setkávání. 4 Toto bude služba synů Keháthových ve stanu setkávání, nanejvýš svatá: 5 že přijde Áron a jeho synové, když se bude tábor dávat na cestu, a sejmou oponu k zastření a přikryjí jí skříňku svědectví 6 a dají na ni kryt z kůže jezevce a shora prostřou roucho celé z modrého purpuru a vsunou tyče k ní patřící, 7 a na stůl přítomnosti budou prostírat roucho z modrého purpuru a dají na něj podnosy a pánve a číše a konvice k úlitbě; bude na něm i ustavičný chléb. 8 A na to budou prostírat roucho z červcového šarlatu a přikryjí jej příkrovem z kůže jezevce a vsunou tyče k němu patřící. 9 A vezmou roucho z modrého purpuru a přikryjí svícen k svícení a lampy k němu a kratiknoty k němu a zhášedla k němu a všechny nádoby na olej k němu, jimiž při něm obsluhují, 10 a dají jej a všechna náčiní k němu patřící do obalu z kůže jezevce a dají na nosítka. 11 A na oltář ze zlata budou prostírat roucho z modrého purpuru a přikryjí jej příkrovem z kůže jezevce a vsunou tyče k němu patřící; 12 a všechna náčiní k obsluze, jimiž ve svatyni obsluhují, vezmou a dají do roucha z modrého purpuru a přikryjí je příkrovem z kůže jezevce a dají na nosítka. 13 A oltář zbaví popela a prostřou na něj roucho z červeného purpuru 14 a dají na něj všechna náčiní k němu, jimiž při něm obsluhují, nádoby na oheň a vidlice a lopatky a pánve, všechna náčiní k oltáři, a prostřou na něj kryt z kůže jezevce a vsunou tyče k němu patřící. 15 A když dokončí Áron a jeho synové přikrývání svatyně a všech zařízení svatyně, když se bude tábor dávat na cestu, potom budou přicházet synové Keháthovi nosit, ale do toho, co je svaté, nesmějí zasahovat, jinak umřou. Tyto věci jsou ze stanu setkávání předmětem nošení synů Keháthových. 16 A předmětem dozoru Eleázára, syna Árona, kněze, bude olej k svícení a kouřidlo z vonných koření a ustavičná oběť daru a olej k pomazávání, dozoru nad celým obydlím a nade vším, co je v něm, ve svatyni a v jejích zařízeních. 17 A Jehova k Mojžíšovi a k Áronovi promluvil výrokem: 18 Nesmíte dopustit vyhubení kmene čeledi Keháthiho zprostřed Léviůvců, 19 učíte jim tedy toto, ať při svém přiblížování k nejsvětější svatyni zůstanou naživu a neumřou: Nechť přicházejí Áron a jeho synové a zařadí je, muže za mužem k jeho práci a k jeho předmětu nošení,

20 ať nepřicházejí zablédnout to, co je svaté, a neumřou. 21 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 22 Zjistí úhrn synů Gěršónových, i jich, podle domů jejich otců, podle jejich čeledí, 23 od věku třiceti let a výše po věk padesáti let je budeš podrobovat přehlídce, každého, kdo přistupuje uskutečňovat povolání, sloužit službou při stanu setkávání. 24 A toto bude služba čeledí Gěršunního stran předmětu sloužení, totiž stran předmětu nošení: 25 že budou nosit koberce obydlí, totiž stan setkávání, jeho příkrov a příkrov z jezevčiny, jenž je na něm shora, záclonu vchodu stanu setkávání 26 a závěsy ohrady a záclonu vchodu, brány ohrady, jež je u obydlí a u oltáře dokola, a provazy k tomu a všechna náčiní k práci okolo toho; a vším, co se při tom má vykonat, tím budou sloužit. 27 Všechna služba synů Gěršunního stran všeho, co mají nosit, a stran všeho, čím mají sloužit, se bude dít na příkaz Áróna a jeho synů; a vše, co mají nosit, jim budete svěřovat do opatrování. 28 Toto je služba čeledí synů Gěršunního při stanu setkávání; a jejich povinnosti budou pod správou Íthámára, syna Áróna, kněze. 29 Synové Meráriho - budeš je podrobovat přehlídce podle jejich čeledí, podle domů jejich otců, 30 od věku třiceti let a výše až po věk padesáti let je budeš podrobovat přehlídce, každého, kdo přistupuje k povolání sloužit službou při stanu setkávání. 31 A toto bude povinností jejich nošení stran vši jejich služby při stanu setkávání: prkna obydlí a svlaky k němu a sloupy k němu a podstavce k němu 32 a sloupy ohrady dokola a jejich podstavce a kolíky k nim a provazy k nim, se všemi náčiními k tomu a se vši prací okolo toho; a jmény budete vypočítávat předměty, jež budou mít za povinnost nosit. 33 Toto je služba čeledí synů Meráriho, totiž všechna jejich služba při stanu setkávání pod správou Íthámára, syna Áróna, kněze. 34 A Mojžíš a Árón a náčelníci shromáždění podrobili přehlídce syny Keháthiho podle jejich čeledí a podle domů jejich otců, 35 od věku třiceti let a výše až po věk padesáti let, každého, kdo přistupoval k povolání, k službě při stanu setkávání; 36 i bylo přehlídce podrobených podle jejich čeledí dva tisíce sedm set a padesát. 37 Toto jsou přehlídce podrobení z čeledí Keháthiho, každý, kdo sloužil při stanu setkávání, jež na příkaz Jehovův skrze Mojžíše přehlídce podrobil Mojžíš a Árón. 38 A přehlídce podrobení ze synů Gěršónových, podle jejich čeledí a podle domů jejich otců, 39 od věku třiceti let a výše až po věk padesáti let, každý, kdo přistupoval k povolání, k službě při stanu setkávání: 40 bylo tedy přehlídce podrobených mezi nimi podle jejich čeledí, podle domů jejich otců, dva tisíce a šest set a třicet. 41 Toto jsou přehlídce podrobení z čeledí synů Gěršónových, každý, kdo sloužil při stanu setkávání, jež na příkaz Jehovův přehlídce podrobil Mojžíš a Árón. 42 A přehlídce podrobení z čeledí synů Meráriho, podle jejich čeledí, podle domů jejich otců, 43 od věku třiceti let a výše až po věk padesáti let, každý, kdo přistupoval k povolání, k službě při stanu setkávání: 44 bylo tedy přehlídce podrobených mezi nimi podle jejich čeledí tři tisíce a dvě stě. 45 Toto jsou přehlídce podrobení z čeledí synů Meráriho, jež na příkaz Jehovův skrze Mojžíše přehlídce podrobil Mojžíš a Árón. 46 Všech, již byli přehlídce podrobeni, jež přehlídce podrobil Mojžíš a Árón a náčelníci Isráelovi, Lévióvcé podle jejich čeledí a podle domů jejich otců, 47 od věku třiceti let a výše až po věk padesáti let, každý, kdo přistupoval k sloužení službou obsluhování a službou nošení při stanu setkávání, 48 bylo tedy přehlídce podrobených mezi nimi osm tisíc a pět set a osmdesát; 49 na příkaz Jehovův je skrze Mojžíše ustanovili, muže za mužem nad jeho službou a nad předmětem jeho nošení; byli tedy ustanoveni jím, jak Jehova Mojžíšovi rozkázal.

Numeri 5

1 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 2 Rozkaž Isráelovým dětem, ať z tábora vypuzují každého malomocného a každého majícího výtok a každého znečištěného při mrtvém; 3 od mužského po ženské pohlaví je musíte vypudit, ven vůči táboru je musíte vypudit, ať neznečišťují tábor těch, vprostřed nichž já pobývám. 4 A Isráelovy děti tak učinily; ano, vypudili je ven vůči táboru podle toho, co Jehova k Mojžíšovi promluvil - tak Isráelovy děti učinily. 5 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 6 Promluv k Isráelovým dětem: Kdykoli muž nebo žena budou páchat některý ze všech hříchů lidí tím, že se dopustí vyslovené nepoctivosti proti Jehovovi, takže se ona duše proviní, 7 pak nechť svůj hřích, jež spáchali, vyznají, a čím se kdo provinil, se vrátí ve vlastní hodnotě toho a musí se k tomu přidat pětina toho a dá se tomu, vůči němuž se provinili. 8 A nemá-li ten člověk příbuzného k vrácení dluhu jemu, případně vrácený dluh Jehovovi, knězi, mimo berana zadostučinění, jímž se za něho bude činit zadost. 9 I každá oběť věnování, patřící ke kterékoli ze svatých věcí Isráelových dětí, jež předkládají knězi, se bude dostávat jemu, 10 a číkoli svaté věci se jemu budou dostávat; co mu kdo bude dávat, se bude dostávat jemu. 11 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 12 Promluv k Isráelovým dětem a řekni k nim: Kdykoli se žena kteréhokoli muže bude odvracet a dopustí se vyslovené nevěry proti němu, 13 takže s ní jiný muž ulehne s výlevem semene, a před očima jejího muže to bude skryto, protože se ona utají, že byla znečištěna, a svědka proti ní nebude a nebude přistižena, 14 ale na něho přijde duch žárlivosti, takže se na svou ženu, jež byla znečištěna, jme žárlit, nebo na něho přijde duch žárlivosti, takže se jme žárlit na svou ženu, jež znečištěna nebyla, 15 pak ten muž svou ženu přivede ke knězi a přinese její obětní dar za ni, desetinu éfy hrubé mouky z ječmene; nesmí na ni nalít oleje a nesmí na ni dát kadidla, neboť ona je obětí daru veliké žárlivosti, daru připomínky, připomínající nepravost. 16 A kněz ji přivede blíže a postaví ji před tvář Jehovovu, 17 i vezme kněz svatou vodu v nádobě z hlíny, a z prachu, jež je na podlaze obydlí, kněz bude brát a dá do té vody,

18 a tu ženu kněz postaví před tvář Jehovovu a obnaží hlavu té ženy, a oběť daru připomínky (ona je obětí daru veliké žárlivosti) dá na její dlaně; a v ruce kněze bude voda veliké hořkosti, jež působí prokletí. 19 A kněz ji zapřísáhne a řekne k té ženě: Neulehl-li s tebou jiný muž a neodvrátila-li ses znečištěním, jsouc pod svým mužem, buď bezpečna před touto vodou veliké hořkosti, jež působí prokletí; 20 ale odvrátila-li ses, jsouc pod svým mužem, a znečistila-li ses, neboť si přilehnutí při tobě dovolil muž mimo tvého muže, - 21 pak kněz tu ženu zapřísáhne přísahou kletby, i řekne kněz té ženě: Necht' tě Jehova činí kletbou a přísahou vprostřed tvého lidu, takže ti Jehova dá bedro vpadlé a lůno opuchlé, 22 a necht' tato voda, jež působí prokletí, vejde v tvé útroby učinit tvé lůno opuchlým a tvé bedro vpadlým. A ta žena řekne: Ámén, ámén. 23 A kněz tyto kletby запиše v knihu a smyje do té vody veliké hořkosti, 24 a tou vodou veliké hořkosti, jež působí prokletí, napojí tu ženu, ať ta voda, jež působí prokletí, v ni k veliké hořkosti vejde. 25 A kněz z ruky té ženy vezme tu oběť daru veliké žárlivosti a poobrací tu oběť daru před tváří Jehovovou a předloží ji na oltář 26 a hrstí kněz z té oběti daru nabere její pamětní část; tu dá na oltář obrátit v kouř. A potom tu ženu napojí tou vodou; 27 a když ji tou vodou napojí, stane se, jestliže se znečistila a dopustila vyslovené nevěry proti svému muži, že v ni ta voda, jež působí prokletí, vejde k veliké hořkosti, takže její lůno opuchne a její bedro vpadne a ta žena se stane kletbou vprostřed svého lidu. 28 A jestliže se ta žena znečistila a je ona čista, pak bude bezpečna a bude semenem oplodňována. 29 Toto je zákon o veliké žárlivosti, když se žena bude odvracet, jsouc pod svým mužem, a znečistí se, 30 nebo o muži, na něhož bude přicházet duch žárlivosti, takže se na svou ženu jme žárlit; pak tu ženu postaví před tvář Jehovovu, ať při ní kněz vykoná vše podle tohoto zákona. 31 Pak bude muž prost viny, ale ona žena svou nepravost ponese.

Numeri 6

1 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 2 Promluv k Izráelovým dětem a řekni k nim: Kdykoli se muž nebo žena bude chtít oddělit slíbením slibu zasvěcení k zasvěcení Jehovovi, 3 bude se zdržovat vína i všeho opojného; nesmí pít octa z vína ani octa z ničeho opojného, ani nesmí pít žádné šťávy z hroznů ani nesmí jíst hroznů čerstvých ani sušených. 4 Po všechny dni svého zasvěcenství nesmí jíst z ničeho, co je připravováno z vinné révy, od jader až po slupku. 5 Po všechny dni slibu jeho zasvěcenství nesmí přes jeho hlavu přejít břitva; do vyplnění dní, jež zasvěcuje Jehovovi, bude svatá; nechá růst uvolněnost vlasů své hlavy. 6 Po všechny dni svého zasvěcenství Jehovovi nesmí přistoupit k mrtvé osobě, 7 k svému otci ani k své matce, k svému bratru ani k své sestře; nesmí se při nich znečistit, když budou mrtvi, neboť na jeho hlavě je zasvěcenství jeho Boha. 8 Po všechny dni svého zasvěcenství bude on svatý Jehovovi 9 a kdykoli před ním někdo v okamžiku náhle bude umírat, takže se znečistí hlava jeho zasvěcenství, pak svou hlavu v den svého očištění oholí, bude ji holit v sedmý den, 10 a v osmý den ke knězi ke vchodu stanu setkávání musí přinést dvě hrdličky nebo dvě mláďata holubice 11 a kněz učiní jedno obětí za hřích a jedno vzestupnou obětí a učiní za něho zadost stran toho, čím při tom mrtvém zhřešil, a v onen den jeho hlavu posvětit. 12 A on dni svého zasvěcenství Jehovovi zasvětit a za provinění přivede ročního beránka, ale dřívější dni budou muset propadnout, neboť jeho zasvěcenství bylo znečištěno. 13 A toto je zákon zasvěcení v den vyplnění dní jeho zasvěcenství: Bude se přivádět ke vchodu stanu setkávání 14 a předloží Jehovovi svůj obětní dar, jednoho bezvadného ročního beránka k vzestupné oběti a jednu bezvadnou roční ovečku k oběti za hřích a jednoho bezvadného berana k pokojným hodům 15 a ošatku nekvašených chlebů z jemné mouky, preclíků zadělaných olejem a nekvašených lívanců pomazaných olejem za oběť daru k nim, a úlitby k nim; 16 to kněz předloží před tvář Jehovovu a vykoná jeho oběť za hřích a jeho vzestupnou oběť 17 a toho berana bude činit obětí pokojných hodů Jehovovi s ošátkou nekvašených chlebů; také kněz vykoná jeho oběť daru a jeho úlitbu. 18 A zasvěcenec u vchodu stanu setkávání oholí hlavu svého zasvěcenství a vlasy hlavy svého zasvěcenství vezme a dá na oheň, jenž bude pod obětí pokojných hodů. 19 A kněz vezme vařené rameno z berana a jeden nekvašený preclík z ošatky a jeden nekvašený lívanec; to dá na dlaně zasvěcení po jeho oholení si svého zasvěcenství; 20 a kněz to poobrací v oběť obracení před tváří Jehovovou; to je svaté a je to pro kněze kromě hrudi oběti obracení a kromě plece oběti věnování. A potom bude zasvěcenec smět pít víno. 21 Toto je zákon zasvěcení, jenž bude činit slib, jeho obětního daru Jehovovi k jeho zasvěcenství, mimo to, nač bude stačit jeho ruka podle povahy jeho slibu; tak bude činit, jak slíbil, dle zákona svého zasvěcenství. 22 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 23 Promluv k Árónovi a k jeho synům výrokem: Takto budete žehnat Izráelovým dětem, výrokem k nim: 24 Necht' ti Jehova žehná a necht' tě zachovává, 25 necht' na tebe Jehova svítí svou tváří a necht' je ti milostiv, 26 necht' k tobě Jehova povznášá svou tvář a uděluje ti pokoj. 27 I uvedou na Izráelovy děti mé jméno a já jim budu žehnat.

Numeri 7

1 A v den Mojžíšova dokončení vztyčování obydlí, když je pomazal a posvětil je, i všechna jeho zařízení, i oltář a všechna náčiní k němu, také je pomazal a posvětil je, se stalo, 2 že náčelníci Izráelovi - oni byli hlavami domů svých otců, oni byli náčelníky větví, již stáli nad těmi, již byli podrobni přehlídce - předložili

3 a před tvář Jehovovu dopravili své obětní dary: šest krytých vozů a dvanáct kusů skotu, vůz za dva náčelníky a hovězí dobytče jednoho; i přivezli je blíže k průčelí stanu setkávání. 4 A Jehova k Mojžíšovi pronesl výrok: 5 Vezmi je od nich, ať jsou k sloužení službou stanu setkávání, a dej je Lévióvcům, každému podle povahy jeho služby. 6 A Mojžíš ty vozy a ten skot vzal a dal je Lévióvcům: 7 dva vozy a čtyři kusy skotu dal synům Géršónovým podle povahy jejich služby, 8 a čtyři vozy a osm kusů skotu dal synům Meráriho podle povahy jejich služby pod správou Íthámára, syna Árona, kněze. 9 A synům Keháthovým nedal, neboť jejich byla služba svatyně; nosili na ramenou. 10 A náčelníci předložili dary k odevzdání oltáře v den jeho pomazání, totiž před oltář předložili náčelníci každý svůj obětní dar. 11 A Jehova k Mojžíšovi řekl: Každý náčelník k svému dni; tak budou předkládat každý svůj obětní dar. 12 Ten, jenž svůj obětní dar v první den předkládal, tedy byl Nachšón, syn Amminádávův, patřící k větví Júdově, 13 a jeho obětní dar: jedna mísa ze stříbra, její váha třicet a sto šeklů, jeden okřín ze stříbra, sedmdesát šeklů podle šeklu svatyně, obojí plné jemné mouky, zadělané olejem, k oběti daru, 14 jedna pánvice z deseti šeklů zlata, plná kouřidla, 15 jeden mladý býk, jeden beran, jeden roční beránek k vzestupné oběti, 16 jeden chlupatec z koz k oběti za hřích 17 a k oběti pokojných hodů dva kusy skotu, pět beranů, pět kozlů, pět ročních beránků; toto byl obětní dar Nachšóna, syna Amminádávova. 18 V druhý den předložil Nathaneél, syn Cúarův, náčelník Jissáschárův; 19 předložil svůj obětní dar: jednu mísu ze stříbra, její váha třicet a sto šeklů, jeden okřín ze stříbra, sedmdesát šeklů podle šeklu svatyně, obojí plné jemné mouky, zadělané olejem, k oběti daru, 20 jednu pánvici z deseti šeklů zlata, plnou kouřidla, 21 jednoho mladého býka, jednoho berana, jednoho ročního beránka k vzestupné oběti, 22 jednoho chlupatce z koz k oběti za hřích 23 a k oběti pokojných hodů dva kusy skotu, pět beranů, pět kozlů, pět ročních beránků; toto byl obětní dar Nathaneéla, syna Cúarova. 24 V třetí den náčelník synů Zevulúnových Eliáv, syn Chélónův; 25 jeho obětní dar: jedna mísa ze stříbra, její váha třicet a sto šeklů, jeden okřín ze stříbra, sedmdesát šeklů podle šeklu svatyně, obojí plné jemné mouky, zadělané olejem, k oběti daru, 26 jedna pánvice z deseti šeklů zlata, plná kouřidla, 27 jeden mladý býk, jeden beran, jeden roční beránek k vzestupné oběti, 28 jeden chlupatec z koz k oběti za hřích 29 a k oběti pokojných hodů dva kusy skotu, pět beranů, pět kozlů, pět ročních beránků; toto byl obětní dar Eliáva, syna Chélónova. 30 Ve čtvrtý den náčelník synů Reúvénových Elícúr, syn Šedeúrův; 31 jeho obětní dar: jedna mísa ze stříbra, její váha třicet a sto šeklů, jeden okřín ze stříbra, sedmdesát šeklů podle šeklu svatyně, obojí plné jemné mouky, zadělané olejem, k oběti daru, 32 jedna pánvice z deseti šeklů zlata, plná kouřidla, 33 jeden mladý býk, jeden beran, jeden roční beránek k vzestupné oběti, 34 jeden chlupatec z koz k oběti za hřích 35 a k oběti pokojných hodů dva kusy skotu, pět beranů, pět kozlů, pět ročních beránků; toto byl obětní dar Elícúra, syna Šedeúrova. 36 V pátý den náčelník synů Šimeónových Šelumíel, syn Cúrišaddájův; 37 jeho obětní dar: jedna mísa ze stříbra, její váha třicet a sto šeklů, jeden okřín ze stříbra, sedmdesát šeklů podle šeklu svatyně, obojí plné jemné mouky, zadělané olejem, k oběti daru, 38 jedna pánvice z deseti šeklů zlata, plná kouřidla, 39 jeden mladý býk, jeden beran, jeden roční beránek k vzestupné oběti, 40 jeden chlupatec z koz k oběti za hřích 41 a k oběti pokojných hodů dva kusy skotu, pět beranů, pět kozlů, pět ročních beránků; toto byl obětní dar Šelumiéla, syna Cúrišaddájova. 42 V šestý den náčelník synů Gádových Eljásáf, syn Deúélův; 43 jeho obětní dar: jedna mísa ze stříbra, její váha třicet a sto šeklů, jeden okřín ze stříbra, sedmdesát šeklů podle šeklu svatyně, obojí plné jemné mouky, zadělané olejem, k oběti daru, 44 jedna pánvice z deseti šeklů zlata, plná kouřidla, 45 jeden mladý býk, jeden beran, jeden roční beránek k vzestupné oběti, 46 jeden chlupatec z koz k oběti za hřích 47 a k oběti pokojných hodů dva kusy skotu, pět beranů, pět kozlů, pět ročních beránků; toto byl obětní dar Eljásáfa, syna Deúélova. 48 V sedmý den náčelník synů Efrájimových Elišámá, syn Ammíhúdův; 49 jeho obětní dar: jedna mísa ze stříbra, její váha třicet a sto šeklů, jeden okřín ze stříbra, sedmdesát šeklů podle šeklu svatyně, obojí plné jemné mouky, zadělané olejem, k oběti daru, 50 jedna pánvice z deseti šeklů zlata, plná kouřidla, 51 jeden mladý býk, jeden beran, jeden roční beránek k vzestupné oběti, 52 jeden chlupatec z koz k oběti za hřích 53 a k oběti pokojných hodů dva kusy skotu, pět beranů, pět kozlů, pět ročních beránků; toto byl obětní dar Elišámy, syna Ammíhúdova. 54 V osmý den náčelník synů Menaššéových Gamliél, syn Pedáhcúrův; 55 jeho obětní dar: jedna mísa ze stříbra, její váha třicet a sto šeklů, jeden okřín ze stříbra, sedmdesát šeklů podle šeklu svatyně, obojí plné jemné mouky, zadělané olejem, k oběti daru, 56 jedna pánvice z deseti šeklů zlata, plná kouřidla, 57 jeden mladý býk, jeden beran, jeden roční beránek k vzestupné oběti, 58 jeden chlupatec z koz k oběti za hřích 59 a k oběti pokojných hodů dva kusy skotu, pět beranů, pět kozlů, pět ročních beránků; toto byl obětní dar Gamliéla, syna Pedáhcúrova. 60 V devátý den náčelník synů Benjámínových Avidán, syn Gideóniho; 61 jeho obětní dar: jedna mísa ze stříbra, její váha třicet a sto šeklů, jeden okřín ze stříbra, sedmdesát šeklů podle šeklu svatyně, obojí plné jemné mouky, zadělané olejem, k oběti daru, 62 jedna pánvice z deseti šeklů zlata, plná kouřidla, 63 jeden mladý býk, jeden beran, jeden roční beránek k vzestupné oběti, 64 jeden chlupatec z koz k oběti za hřích 65 a k oběti pokojných hodů dva kusy skotu, pět beranů, pět kozlů, pět ročních beránků; toto byl obětní dar Avidána, syn Gideóniho. 66 V desátý den náčelník synů Dánových Achiezér, syn Ammišaddájův; 67 jeho obětní dar: jedna mísa ze stříbra, její váha třicet a sto šeklů, jeden okřín ze stříbra, sedmdesát šeklů podle šeklu svatyně, obojí plné jemné mouky, zadělané olejem, k oběti daru, 68 jedna pánvice z deseti šeklů zlata, plná kouřidla, 69 jeden mladý býk, jeden beran, jeden roční beránek k vzestupné oběti, 70 jeden chlupatec z koz k oběti za hřích 71 a k oběti pokojných hodů dva kusy skotu, pět beranů, pět kozlů, pět ročních beránků; toto byl obětní dar Achiezera, syna Ammišaddájova.

72 V jedenáctý den byl den náčelníka synů Ášerových Pageiéla, syna Ochranova; 73 jeho obětní dar: jedna mísa ze stříbra, její váha třicet a sto šeklů, jeden okřín ze stříbra, sedmdesát šeklů podle šeklu svatyně, obojí plné jemné mouky, zadělané olejem, k oběti daru, 74 jedna pánvice z deseti šeklů zlata, plná kouřidla, 75 jeden mladý býk, jeden beran, jeden roční beránek k vzestupné oběti, 76 jeden chlupatec z koz k oběti za hřích 77 a k oběti pokojných hodů dva kusy skotu, pět beranů, pět kozlů, pět ročních beránků; toto byl obětní dar Pageiéla, syna Ochranova. 78 V dvanáctý den byl den náčelníka synů Naftáliho Áchíry, syna Ěnánova; 79 jeho obětní dar: jedna mísa ze stříbra, její váha třicet a sto šeklů, jeden okřín ze stříbra, sedmdesát šeklů podle šeklu svatyně, obojí plné jemné mouky, zadělané olejem, k oběti daru, 80 jedna pánvice z deseti šeklů zlata, plná kouřidla, 81 jeden mladý býk, jeden beran, jeden roční beránek k vzestupné oběti, 82 jeden chlupatec z koz k oběti za hřích 83 a k oběti pokojných hodů dva kusy skotu, pět beranů, pět kozlů, pět ročních beránků; toto byl obětní dar Áchíry, syna Ěnánova. 84 Toto byly dary k odevzdání oltáře v den jeho pomazání od náčelníků Isráelových: dvanáct mis ze stříbra, dvanáct okřínů ze stříbra, dvanáct pánvic ze zlata; 85 jedna mísa ze stříbra třicet a sto šeklů a jeden okřín sedmdesát; všeho stříbra nádob dva tisíce a čtyři sta, podle šeklu svatyně; 86 dvanáct pánvic ze zlata, plných kouřidla, pánvice po deseti podle šeklu svatyně; všeho zlata pánvic dvacet a sto. 87 Všeho skotu k vzestupné oběti: dvanáct býků, dvanáct beranů, dvanáct ročních beránků a oběť daru k nim; a dvanáct chlupatců z koz k oběti za hřích; 88 a všeho skotu k oběti pokojných hodů: dvacet a čtyři býci, šedesát beranů, šedesát kozlů, šedesát ročních beránků. Toto byly dary k odevzdání oltáře po jeho pomazání. 89 A kdykoli Mojžíš vešel do stanu setkávání mluvit s ním, tu slyšel hlas mluvícího k němu ze slitovnice, jež byla na skřínce svědectví, zprostřed dvou kerúbů; tak k němu mluvíval.

Numeri 8

1 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 2 Promluv k Árónovi a řekni k němu: Při tvém rozžehání lamp bude těch sedm lamp svítit ku přední straně svícnu. 3 A Árón tak učinil: K přední straně svícnu se jal rozžehat jeho lampy podle toho, co Jehova Mojžíšovi rozkázal. 4 A vypracování svícnu bylo toto: byl tepanou prací, až po svou patici, až po své květy byl on tepanou prací podle vidění, jež Jehova dal vidět Mojžíšovi; tak svícen zhotovili. 5 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 6 Vezmi Léviovce zprostřed Isráelových dětí a očist' je; 7 a k jejich očištění s nimi budeš činit takto: Nastříkej na ně vodu k očišťování, i přejdou po celém svém mase břitvou a operou svá roucha, ať se očistí. 8 A vezmou mladého býka a k němu oběť daru, jemnou mouku zadělanou olejem, a druhého mladého býka budeš brát k oběti za hřích; 9 a musíš Léviovce přivést blíže k průčelí stanu setkávání a svolat celé shromáždění Isráelových dětí; 10 Léviovce tedy budeš přivádět blíže před tvář Jehovovu a Isráelovy děti položí na Léviovce své ruce 11 a Árón Léviovce poobrací v oběť obracení tváří Jehovově ze strany Isráelových dětí, ať jsou k sloužení službou Jehovovi. 12 A Léviovci musejí položit své ruce na hlavu těch býků, i učíň jednoho obětí za hřích a jednoho vzestupnou obětí Jehovovi k učinění zadost za Léviovce; 13 i musíš Léviovce postavit před tvář Árónovu a před tvář jeho synů a poobracet je v oběť obracení Jehovovi. 14 Tak budeš Léviovce zprostřed Isráelových dětí vyčleňovat, i dostanou se Léviovci mně. 15 A potom budou Léviovci přicházet k obsluhování stanu setkávání. Tak je budeš očišťovat a obracet je v oběť obracení, 16 neboť oni jsou mi dáni - dáni zprostřed Isráelových dětí, místo protrhujícího každou dělohu, všeho prvorozeného mezi Isráelovými dětmi, jsem je vzal sobě, 17 neboť vše prvorozené mezi Isráelovými dětmi patří mně, mezi lidmi i mezi dobytkem; v den mého pobití všeho prvorozeného v zemi Egypta jsem si je posvětil, 18 a místo všeho prvorozeného mezi Isráelovými dětmi jsem vzal Léviovce 19 a dal jsem Léviovce darem Árónovi a jeho synům zprostřed Isráelových dětí k sloužení službou Isráelových dětí při stanu setkávání a k činění zadost za Isráelovy děti, ať není mezi Isráelovými dětmi pohromy pro přibližování Isráelových dětí k svatyni. 20 I učinil Mojžíš a Árón a celé shromáždění Isráelových dětí s Léviovci podle všeho, co Jehova Mojžíšovi stran Léviovců rozkázal; tak s nimi Isráelovy děti učinily; 21 a Léviovci se očistili a oprali svá roucha a Árón je poobracel v oběť obracení tváří Jehovově, i učinil za ně Árón zadost a očistil je. 22 A potom se Léviovci jali přicházet k sloužení službou při stanu setkávání před tváří Árónovou a před tváří jeho synů podle toho, co Jehova Mojžíšovi o Léviovcích rozkázal; tak s nimi učinili. 23 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 24 Toto je, co se týče Léviovců: od věku pětadvaceti let a výše bude přicházet k uskutečňování povolání ve službě stanu setkávání, 25 od věku padesáti let bude od povolání služby odstupovat a nebude již sloužit; 26 bude sice smět přísluhovat svým bratrům při stanu setkávání v zachovávaní povinností, ale sám sloužit nebude. Takto budeš činit s Léviovci při jejich povinnostech.

Numeri 9

1 A Jehova v pustině Sínaje v druhém roce po jejich vyjití ze země Egypta, v prvním měsíci, k Mojžíšovi promluvil výrokem: 2 Ať Isráelovy děti v pustině pořádají minuty v jeho určený čas; 3 budete je v jeho určený čas pořádát ve čtrnáctý den v tomto měsíci mezi dvěma večery. Podle všech jeho ustanovení a podle všech jeho předpisů je budete pořádát.

4 A Mojžíš stran uspořádání minutí promluvil k Isráelovým dětem, 5 i uspořádali minutí v prvním měsíci v čtrnáctý den měsíce v pustině Sínaje; podle všeho, co Jehova Mojžíšovi rozkázal, tak Isráelovy děti učinily. 6 Ale vyskytli se muži, kteří byli při mrtvole člověka znečištěni, takže minutí v onen den držet nemohli; i přistoupili před tvář Mojžíšovu a před tvář Áronovu 7 a řekli k němu oni muži: My jsme při mrtvole člověka znečištěni; proč máme být ukráceni, abychom nemohli předkládat obětní dar Jehovův v jeho určený čas vprostřed Isráelových dětí? 8 A Mojžíš k nim řekl: Počkejte, než budu slyšet, co vám Jehova bude rozkazovat. 9 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 10 Promluv k Isráelovým dětem výrokem: Kdykoli bude kdokoli u vás nebo ve vašich pokoleních při mrtvém znečištěný nebo na daleké cestě, bude také držet minutí Jehovovo; 11 budou je držet v druhém měsíci v čtrnáctý den mezi dvěma večery, budou je jíst s nekvašenými chleby a hořkými bylinami. 12 Nesmějí z něho nic zůstat do jitra a kosti v něm nesmějí lámat; budou je pořádat podle všeho ustanovení minutí. 13 Ale ten člověk, jenž bude čist a nedostane se na cestu a opomene držet minutí, pak bude ona duše vyřata ze svého lidu, neboť nepředložil Jehovův obětní dar v jeho určený čas; ten člověk ponese svůj hřích. 14 A kdykoli s vámi bude pobývat cizinec a bude držet minutí Jehovovo, bude tak činit podle ustanovení minutí a podle jeho předpisu, bude pro vás jedno ustanovení, i pro cizince i pro domácího země. 15 A v den vztyčení obydlí přikryl obydlí, totiž stan svědectví, oblak, a navečer byl nad obydlím do jitra jakoby vzhled ohně. 16 Tak bylo ustavičně; přikrýval je oblak a v noci vzhled ohně, 17 a při povelu pozvednutí oblaku ze stanu, tu se potom Isráelovy děti dávaly na cestu, a na místě, kde se oblak usazoval, tam se Isráelovy děti ukládaly - 18 na povel Jehovův se Isráelovy děti dávaly na cestu a na povel Jehovův se ukládali. Ukládali se na všechny dni, co nad obydlím zůstával oblak, 19 a při delším zdržení oblaku nad obydlím, po mnoho dní, tu dbaly Isráelovy děti nařízení Jehovova a na cestu se nedávali, 20 a stávalo se, že byl oblak nad obydlím po nemnoho dní - ukládali se na povel Jehovův a na cestu se dávali na povel Jehovův; 21 a stávalo se, že tam oblak byl od večera do jitra, a když se za jitra oblak pozvedl, dávali se na cestu, nebo den a noc, a když se oblak pozvedl, dávali se na cestu; 22 nebo dva dni nebo měsíc nebo celý rok - při delším zdržení oblaku nad obydlím, za zůstávání nad ním, zůstávaly Isráelovy děti utábořeny a na cestu se nedávali, a dávali se na cestu při jeho pozvednutí. 23 Ukládali se na povel Jehovův a na cestu se dávali na povel Jehovův a dbali Jehovova nařízení na Jehovův příkaz skrze Mojžíše.

Numeri 10

1 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 2 Zhotov si dva pozouny ze stříbra; budeš je hotovit jako tepanou práci, i budou ti k povolávání shromáždění a k vypravování houfů na cestu. 3 A když na ně zatroubí, shromáždí se k tobě ke vchodu stanu setkávání celé shromáždění, 4 a když budou troubit na jeden, shromáždí se k tobě náčelníci, hlavy tisíců Isráelových. 5 A když budete troubit na poplach, dají se na cestu houfy, jež se ukládají k východu; 6 a když budete troubit na poplach podruhé, dají se na cestu houfy, jež se ukládají k jihu; k jejich nástupu na cestu budou na poplach troubit. 7 I při svolávání sejití budou troubit, ale ne na poplach. 8 A na ty pozouny budou troubit synové Áronovi, kněží; ty se vám stanou trvalým ustanovením po vašich pokoleních; 9 a kdykoli ve vaší zemi půjdete do boje na utiskovatele, jenž vás bude utiskovat, pak budete těmi pozouny činit poplach, i budete připomínáni tváří Jehovy, vašeho Boha, a budete před svými nepřáteli zachraňováni. 10 A v den vašeho veselí a o vašich svátcích a o začátcích vašich měsíců, tu budete na ty pozouny troubit nad svými vzestupnými oběťmi a nad oběťmi svých pokojných hodů, i budou vám k připomínce před tváří vašeho Boha - váš Bůh jsem já, Jehova. 11 A v druhém roce, v druhém měsíci, ve dvacátý den v měsíci, se stalo, že se oblak z obydlí svědectví pozvedl 12 a Isráelovy děti se podle svých cestovních oddílů daly na cestu z pustiny Sínaje; a oblak se usadil v pustině Páranu. 13 To se dali na cestu poprvé, na povel Jehovův skrze Mojžíše. 14 I dala se jako první na cestu podle jejich vojenských oddílů korouhev houfů dětí Júdových, a nad jejím vojskem byl Nachšón, syn Amminádávův, 15 a nad vojskem větve dětí Jissáschárových byl Nethaneél, syn Cúarův, 16 a nad vojskem větve dětí Zevulúnových byl Eliáv, syn Chélónův. 17 A bylo složeno obydlí a na cestu se dali synové Géršónovi a synové Meráriho, obydlí nesouce. 18 A na cestu se dala podle jejich vojenských oddílů korouhev houfů dětí Reúvénových, a nad jejím vojskem byl Elícúr syn Sedeúrův, 19 a nad vojskem větve dětí Šimeónových byl Šelúmiél, syn Cúrišaddájův, 20 a nad vojskem větve dětí Gádových byl Eljásáf, syn Deúélův. 21 A na cestu se dali Keháthím, nesouce svatyni; a než přišli, bylo obydlí vztyčeno. 22 A na cestu se dala podle jejich vojenských oddílů korouhev houfů dětí Efrájimových, a nad jejím vojskem byl Elísámá, syn Ammihúdův, 23 a nad vojskem větve dětí Menaššéových byl Gamliél, syn Pedáhcurův, 24 a nad vojskem větve dětí Benjáminových byl Avidán, syn Gideóniho. 25 A na cestu se dala podle jejich vojenských oddílů korouhev houfů dětí Dánových, zadní voj všech houfů, a nad jejím vojskem byl Achiezer, syn Ammíšaddájův, 26 a nad vojskem větve dětí Ašérových byl Pageiél, syn Ochranův, 27 a nad vojskem větve dětí Naftáliho byl Achíra, syn Énánův. 28 Toto byly cestovní oddíly Isráelových dětí podle jejich vojenských oddílů; tak se dávaly na cestu. 29 A Mojžíš řekl Chóvávovi, synu Reúéla, Mídjáního, Mojžíšova tchána: My se dáváme na cestu k místu, o němž nám Jehova řekl: Chci je dát vám; pojď s námi a učiníme ti dobře, neboť Jehova o Isráelovi promluvil dobré. 30 I řekl k němu: Nepůjdu, nýbrž půjdu do své země a do svého příbuzenstva.

31 A řekl: Snad nás nechceš opustit! Vždyť přece znáš tábořiště pro nás v pustině a můžeš nám být místo očí; 32 a jestliže s námi půjdeš a nastane ono dobro, jímž Jehova s námi bude dobře nakládat, stane se, že dobře učiníme tobě. 33 I vypravili se od hory Jehovovy cestou tří dní a před jejich tváří se cestou tří dní ubírala skříňka smlouvy Jehovovy vypátrat jim odpočívadlo, 34 a nad nimi ve dne při jejich nástupu cesty z tábora oblak Jehovův. 35 A při nástupu skříňky na cestu se dělo, že Mojžíš říkal: Povstaň, Jehovo, ať se rozutíkávají tvoji nepřátelé, ať nenávidící tě přehají před tvou tváří. 36 A při jejím spočívání říkal: Navrať se, Jehovo, k množství tisíců Isráelových.

Numeri 11

1 Ale lid byl jako oplakávači; to bylo v sluchu Jehovově zlé, a když to Jehova uslyšel, vzplál jeho hněv, takže se proti nim rozhořel a na konci houfu se jal šířat Jehovův oheň. 2 A lid se rozkřičel na Mojžíše a Mojžíš se jal modlit k Jehovovi a oheň uhasl. 3 A jméno onoho místa nazval Tavérá, neboť se Jehovův oheň proti nim rozhořel. 4 A sběh, jež byla vprostřed něho, ti lačně zadychtili a i Isráelovy děti se opět rozplakaly; i říkali: Kdo nás bude krmit masem? 5 Připomínáme si ryby, jež jsme zdarma jídali v Egyptě, okurky a melouny a pór a cibuli a česnek, 6 a nyní je naše duše vysušená, nic není, leda na tu manu hledíme. 7 A mana - ona byla jako símě koriandru a její vzezření jako vzezření bdelia; 8 chodili, lid, sem-tam, i sbírali a drtili v mlýncích nebo roztloukali v hmoždíři a vařili v hrnci a zpracovávali ji na chlebové placky, a její chuť byla jako chuť pečiva z oleje, 9 a při sestupu rosy na tábor v noci na něj sestupovala mana. 10 A Mojžíš uslyšel lid plačící po svých čeledích, každého u vchodu jeho stanu; a že velmi vzplál Jehovův hněv, bylo v očích Mojžíšových zlé. 11 Mojžíš tedy k Jehovovi řekl: Proč činíš svému nevolníku zle a proč jsem v tvých očích nenašel přízeň, takže jsi nakladl veškeré břímě tohoto lidu na mne? 12 Zda jsem já otěhotněl vším tímto lidem? Zplodil-li jsem jej já, že jsi ke mně pravil: Zanes jej na svých prsou, jako pěstoun nosí kojence, na půdu, již jsi přísahou slíbil jeho otcům? 13 Odkud se mi dostane masa, abych je dal všemu tomuto lidu? Vždyť přede mnou pláčí s výrokem: Dej nám masa, ať jíme! 14 Nemohu všechn tento lid nést já samotem, neboť je mi příliš těžký; 15 a chceš-li mi činit takto, nuže, raději mne zabij, našel-li jsem v tvých očích přízeň, ať nehledím na své neštěstí. 16 A Jehova k Mojžíšovi řekl: Shromáždí mi sedmdesát mužů z Isráelových starších, jež znáš, že oni jsou starší lidu a jeho předáci, a přiveď je k stanu setkávání, a tam se s tebou postaví; 17 i chci sestoupit a promluvit tam s tebou a odejmout z Ducha, jenž je na tobě, a položit na ně, ať mají s tebou účast na nesení břemene lidu, takže je neponeseš ty samotem; 18 a k lidu musíš říci: Na zítřek se posvěťte a budete jíst maso, neboť jste se v sluch Jehovův rozplakali s výrokem: Kdo nás bude krmit masem - ano, dobře nám bylo v Egyptě! Jehova vám tedy maso dá a budete jíst; 19 ne jeden den budete jíst ani dva dni ani pět dní ani deset dní ani dvacet dní - 20 až po celý měsíc, až bude vycházet z vašich chřípí a stane se vám odporností, protože jste pohrdli Jehovou, jenž je vprostřed vás, a rozplakali jste se před jeho tváří s výrokem: Proč toto, že jsme vyšli z Egypta? 21 A Mojžíš řekl: Lidu, vprostřed něhož já jsem, je šest set tisíc pěších, a tys řekl: Chci jim dát masa, ať jedí po celý měsíc! 22 Zda se jim bude moci naporážet drobného dobytka a skotu, ať jim postačí? Bude-li jim kdo moci shrnout všechny ryby moře, ať jim postačí? 23 A Jehova k Mojžíšovi řekl: Zda je ruka Jehovova krátká? Nyní budeš vidět, zda se před tebou bude moci uskutečnit mé slovo čili nic. 24 A Mojžíš vyšel a promluvil slova Jehovova k lidu a shromáždil sedmdesát mužů ze starších lidu a postavil je okolo stanu, 25 a Jehova v oblaku sestoupil a promluvil k němu, a odňal z Ducha, jenž byl na něm, a dal na sedmdesát mužů, těch starších; a za spočinutí Ducha na nich se stalo, že se jali prorokovat, ale nepokračovali. 26 A v táboře zbyli dva muži, jméno jednoho Eldád a jméno druhého Médád, a Duch na nich spočinul; a oni byli mezi zapsanými, ale k stanu nevyšli, a jali se prorokovat v táboře; 27 i přiběhl mladík a podal zprávu Mojžíšovi; i řekl: Eldád a Médád prorokují v táboře. 28 A Jóšua, syn Núnův, Mojžíšův pobočník od svých jinošských let, odpověděl a řekl: Můj pane, Mojžíši, zadrž je! 29 A Mojžíš mu řekl: Ty snad horlíš pro mne? Ach, kéž by všechn lid Jehovův byli proroci, takže by na ně Jehova dával svého Ducha! 30 A Mojžíš se stáhl do tábora, on i Isráelovi starší. 31 A z blízkosti Jehovovy vyrazil vítr a přihnál od moře křepelky; ty vrhl na tábor, asi na cestu jednoho dne tak a asi na cestu jednoho dne tak, okolím tábora, a asi na dva lokte nad povrch země. 32 A lid byl vzhůru celý onen den a celou noc a celý den zítřka a hromadili křepelky - kdo nasbíral málo, nahromadil deset chómerů; to si rozložili široko daleko v okolí tábora. 33 Maso bylo ještě mezi jejich zuby, dříve než mohlo být sežvýkáno, když proti lidu vzplál Jehovův hněv a Jehova udeřil mezi lidem rozsáhlým úderem. 34 I nazvali jméno onoho místa Kivróth-hattaavá, neboť tam pohřbili lid, ty, již dychtili. 35 Z Kivróth-hattaavy se lid dal na cestu do Chacéróth, i pobýli v Chacéróth.

Numeri 12

1 A Mirjám se jala, i Árón, mluvit proti Mojžíšovi pro kúšskou ženu, již byl pojal, neboť byl pojal kúšskou ženu; 2 i říkali: Zda mluvil Jehova jen právě skrze Mojžíše? Zda nemluvil i skrze nás? To Jehova uslyšel; 3 a ten muž, Mojžíš, byl velmi tichý, nade všechny lidi na povrchu půdy.

4 A Jehova k Mojžíšovi a k Árónovi a k Mirjám náhle řekl: Vyjděte vy tři k stanu setkávání. Oni tři tedy vyšli 5 a Jehova sestoupil v sloupu oblaku a stanul u vchodu stanu; i zavolal Árona a Mirjám a oni dva vyšli, 6 a řekl: Nuže, slyšte má slova: Je-li mezi vámi prorok Jehovův, dávám se mu poznat ve vidění, mluvím k němu ve snu. 7 Ne tak můj nevolník Mojžíš, jenž je v celém mém domě hoden důvěry; 8 k němu mluvím ústy k ústům a zřetelně a ne v hádankách, a podobu Jehovovu smí spatřovat. Proč jste se tedy nezalekli proti mému nevolníku, proti Mojžíšovi, mluvit? 9 I vzplál proti nim Jehovův hněv; i odešel 10 a oblak se ze stanu vzdálil; a hle, Mirjám postižená malomocenstvím, jako sníh; a Árón se k Mirjám otočil, a hle, postižená malomocenstvím. 11 A Árón řekl k Mojžíšovi: Prosím, můj pane, nerač na nás uvalovat hřích, jehož jsme se pošetile dopustili a jímž jsme zhřešili! 12 Snad ona nebude jako mrtvé, když při jeho vycházení z dělohy jeho matky je již polovice jeho masa zkažena! 13 A Mojžíš se jal k Jehovovi křičet výrokem: BOŽE, prosím, dej jí, prosím, uzdravení! 14 A Jehova k Mojžíšovi řekl: A naplil-li by její otec rovnou v její tvář, zda by se nemusela po sedm dní stydět? Nechť je po sedm dní zavřena zevně vůči táboru a potom může být přijata. 15 Byla tedy Mirjám na sedm dní zavřena zevně vůči táboru a lid se nedal na cestu, než byla Mirjám přijata; 16 a potom se lid z Chacéróth na cestu dal a uložili se v pustině Charánu.

Numeri 13

1 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 2 Vyšli si muže, ať prozkoumávají zem Kenáan, již se já chystám dát Izráelovým dětem; vysílat budete po jednom muži na každou větev jejich otců; každý mezi nimi ať je náčelník. 3 Mojžíš je tedy z pustiny Páránu na příkaz Jehovův vyslal; oni všichni - hlavy Izráelových dětí byli oni. 4 A toto jsou jejich jména: za větev Reúvénovu Šammúa, syn Zakkúrův; 5 za větev Šimeónovu Šáfát, syn Chórího; 6 za větev Júdovu Kálév, syn Jefunnéův; 7 za větev Jissáschárovu Jigeál, syn Josefův; 8 za větev Efrájimovu Hóšea, syn Núnův; 9 za větev Benjámínovu Paltí, syn Ráfúův; 10 za větev Zevulónovu Gaddiél, syn Sódího; 11 za větev Josefovou, za větev Menaššéovu Gaddí, syn Súsího; 12 za větev Dánovu Ammiél, syn Gemáliho; 13 za větev Ášerovu Sethúr, syn Mícháélův; 14 za větev Naftáliho Nachbí, syn Vofsího; 15 za větev Gádovu Geúél, syn Máchího. 16 Toto jsou jména mužů, jež Mojžíš vyslal prozkoumat zem; a Hóšéovi, synu Núnovu, dal Mojžíš název Jóšua. 17 Mojžíš je tedy vyslal prozkoumat zem Kenáan, i řekl k nim: Vystupte tudyto Negevem, a vystupte na hory 18 a ohleďte zemi jaká ona je, i lid, jenž na ní bydlí, zda on je silný, zda chabý, zda nečetný či mnohý, 19 a jaká je ta země, v níž on bydlí, zda je ona dobrá či špatná, a jaká města, v nichž on bydlí, zda v táborech či v pevnostech, 20 a jaká ta země, zda je ona tučná či hubená, zda v ní je stromoví či není. A nechť si dodáte odvahy, a přineste z ovoce té země. A ty dni byly dni prvotin vinných zrn. 21 I vystoupili a prozkoumali zem od pustiny Cínu po Rechóv, ke vstupu do Chamáthu; 22 vystoupili tedy Negevem a přišli po Chevrón; a tam byli Achímán, Šéšaj a Talmaj, zplozenci Anákovi; a Chevrón byl zbudován sedm let před Cóanem v Egyptě. 23 A přišli po Nachal-eškól a uřízli odtamtud ratolest a jeden hrozen vinných zrn, a jali se jej nést na nosítkách ve dvou; i z granátových jablek a z fíků; 24 onomu místu dali název Nachal-eškól, podle toho hroznu, jež Izráelovi synové odtamtud uřízli. 25 A po uplynutí čtyřiceti dní se od prozkoumávání země vrátili. 26 I odebrali se a přišli k Mojžíšovi a k Árónovi a k celému shromáždění Izráelových dětí do pustiny Páránu, ke Kádéši, a přinesli odtamtud jim i celému shromáždění zvěst a ukázali jim ovoce země. 27 A jali se mu vyprávět a řekli: Přišli jsme do země, kam jsi nás vyslal, a ona věru přetéká mlékem a medem, a toto je její ovoce; 28 jenže lid v té zemi bydlící je silný a města opevněná, velmi velká, a uviděli jsme tam i zplozence Anákovy. 29 V zemi jihu bydlí Amalék a v horách bydlí Chittí a Jevusí a Emóří a při moři a podél Jordánu bydlí Kenaaní. 30 A Kálév se před Mojžíšem jal umlčovat lid výrokem: Směle vystupme a zmocněme se jí, vždyť ji jistě budeme umět přemoci! 31 Ale ti muži, kteří byli vystoupili s ním, říkali: Nebudeme moci vystoupit proti tomu lidu, neboť on je nad nás mocnější. 32 A vynášeli před Izráelovými dětmi pomluvy té země, již byli prozkoumali, výrokem: Ta země, již jsme prošli k prozkoumání jí, to je země požírající své obyvatele, a všechen lid, jež jsme v jejím středu uviděli, jsou muži vysoké postavy 33 a uviděli jsme tam obry, syny Anákovy z obrů, a připadali jsme si jako kobylky, a takoví jsme byli v jejich očích.

Numeri 14

1 Tu se pozvedlo celé shromáždění, i vydali svůj hlas a lid, ti onu noc proplakali, 2 a všechny Izráelovy děti se jaly na Mojžíše a na Árona reptat a říkat k nim, celé shromáždění: Kéž bychom byli pomřeli v zemi Egypta, nebo v této pustině kéž bychom pomřeli! 3 Ano, proč nás Jehova uvádí do této země k padnutí mečem? Naše ženy a naše drobtina - budou se stávat kořistí! Zda nám nebude lépe vrátit se do Egypta? 4 A jali se říkat k sobě navzájem: Zvolme si hlavu a do Egypta se vraťme! 5 A Mojžíš a Árón před tváří celého sejítí shromáždění Izráelových dětí padli na své tváře; 6 a Jóšua, syn Núnův, a Kálév, syn Jefunnéův, z těch, již prozkoumávali zem, roztrhli svá roucha 7 a k celému shromáždění Izráelových dětí pronesli výrok: Ta země, již jsme prošli prozkoumat ji, ta země je velmi, velmi dobrá; 8 bude-li Jehova v nás mít potěšení, pak nás do této země uvede a dá nám ji, zemi, jež přetéká mlékem a medem;

9 jen se proti Jehovovi nesmíte bouřit, vy se přece lidu té země nemusíte bát, neboť oni budou naším pokrmem - jejich ochrana se od nich odvrátila a s námi je Jehova; nesmíte se jich bát! 10 Ale celé shromáždění, ti říkali: Zaházet je kameny! A ve stanu setkávání se všem Isráelovým dětem ukázala sláva Jehovova 11 a Jehova řekl k Mojžíšovi: Dokdy mnou bude tento lid pohrdat a dokdy ve mne nebudou důvěřovat při všech znameních, jež jsem vprostřed něho vykonal? 12 Chci jej pobít morem a vydědit jej a národem větším a mocnějším nad něj učinit tebe. 13 A Mojžíš k Jehovovi řekl: A uslyší to Egypt, neboť jsi tento lid svou mocí vyvedl z jeho středu, 14 i povědí to obyvatelům této země; ti uslyšeli, že ty, Jehovo, jsi vprostřed tohoto lidu, jemuž se ty, Jehovo, okem v oko ukazuješ, že tvůj oblak stojí nad nimi a ty v sloupu oblaku chodíš před jejich tváří za dne a v sloupu ohně v noci; 15 a usmrτίš-li tento lid jako jednoho muže, pronesou národy, jež uslyšely zvěst o tobě, výrok: 16 Ze svého nedostatku schopnosti uvést tento lid do země, již jim přísahou slíbil, proto je Jehova v pustině utratil. 17 Nyní tedy nechť se, prosím, velkou ukazuje moc Páně podle toho, jak jsi promluvil výrokem: 18 Jehova, zdlouhavý k hněvu a oplývající laskavostí, odpouštějící nepravost a přestoupení, ale zcela bez trestu nenechávající, navštěvující nepravost otců na dětech do třetího a čtvrtého pokolení. 19 Odpusť, prosím, stran nepravosti tohoto lidu podle velikosti své laskavosti a podle toho, jak jsi vůči tomuto lidu byl snášenliv od Egypta až doposud! 20 A Jehova řekl: Odpustil jsem podle tvého slova; 21 ale přesto, jako že já jsem živ a že slávou Jehovou bude naplňována celá země, 22 protože všichni ti muži, již viděli mou slávu a má znamení, jež jsem vykonal v Egyptě a v pustině, ti se mě takto desetkrát jali pokoušet a neuposlechli na můj hlas, - 23 budou-li vidět tu zem, již jsem přísahou slíbil jejich otcům, a nebude ji vidět nikdo pohrdnuvší mnou! 24 Ale svého nevolníka Káléva, jelikož se při něm projevil jiný duch, takže se mě jal plně následovat, ano, chci ho uvést do té země, takže tam vejde a jeho símě ji bude ujímat za vlastnictví. - 25 Nuže, v údolí bydlí Amalékí a Kenaaní - zítra se otočte a vykročte si pustinou, cestou k moři Rákosi! 26 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 27 Dokdy - s tímto zlým shromážděním, jež na mne reptá? Uslyšel jsem reptání Isráelových dětí, jež na mne reptají. 28 Řekni k nim: Jako že já jsem živ, - prohlášeno Jehovou, - nebudu-li vám činit tak, podle toho, co jste promluvili v můj sluch! 29 Vaše mrtvoly budou padat v této pustině, ano, všichni vaši přehlídce podrobení, podle všeho vašeho počtu, od věku dvaceti let a výše, což jste na mně vyreptali - 30 budete-li vy vstupovat do země, o níž jsem zvednutím své ruky slíbil vás v ní usadit, leč Kálév, syn Jefunnéův, a Jóšua, syn Núnův! 31 A vaše drobotina, o níž jste řekli: Budou se stávat kořistí, ano, budu je uvádět, ať poznají tu zem, proti níž jste se vy postavili zamítavě, 32 a vaše mrtvoly - vy - budou padat v této pustině; 33 a vaše děti budou po čtyřicet let v pustině pastýři a ponесou vaše smilstva do doplnění vašich mrtvol v pustině. 34 Podle počtu dní, co jste prozkoumávali zem, čtyřiceti dní - den za rok, den za rok, ponесete své nepravosti, po čtyřicet let, a poznáte mé nepřátelství! 35 Já, Jehova, jsem promluvil - nebudu-li toto činit celému tomuto zlému shromáždění těch, již se shromáždili proti mně! V této pustině musejí skončit a v ní pomřít! 36 A ti muži, jež Mojžíš vyslal prozkoumat zemi, kteří se vrátili a vynášením pomluv o té zemi pohnuli k reptání na něho celé shromáždění, 37 ano, ti muži vynesší zlé pomluvy té země, ranou před tváří Jehovou pomřeli, 38 ale Jóšua, syn Núnův, a Kálév, syn Jefunnéův, z oněch mužů, již odešli prozkoumat zem, zůstali naživu. 39 A když Mojžíš tato slova promluvil ke všem Isráelovým dětem, zarmoutili se, lid, velmi; 40 i vstali za jitra časně a pokusili se vystoupit na téměř hory s výrokem: Hle, my - vystupme tedy k místu, o němž Jehova promluvil, neboť jsme zhřešili. 41 A Mojžíš řekl: Proč toto? Vy přestupujete příkaz Jehovův a to se nemůže zdařit; 42 nechť nevystupujete, neboť Jehova není vprostřed vás, abyste nemuseli být před tváří vašich nepřátel poraženi. 43 Vždyť je tam před vaší tváří Amalékí a Kenaaní, i padnete mečem, protože jste se přece odvrátili od následování Jehovy a Jehova s vámi nebude. 44 Ale opovážili se na téměř hory vystupovat, ale skříňka smlouvy Jehovovy a Mojžíš se z nitra tábora nevzdálili. 45 I sestoupil Amalékí a Kenaaní, jenž bydlel na oné hoře, a pobili je a rozprášili je až po Chormu.

Numeri 15

1 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 2 Promluv k Isráelovým dětem a řekni k nim: Až budete moci vstoupit do země vašich sídlišť, již se já vám chystám dát, 3 a budete obětovat ohnivou oběť Jehovovi, oběť vzestupnou nebo oběť k splnění slibu nebo při dobrovolné oběti nebo o vašich svátcích k připravení líbezné vůně Jehovovi, ze skotu nebo z drobného dobytka, 4 pak ten, kdo bude Jehovovi předkládat svůj obětní dar, předloží v oběť daru desetinu jemné mouky, zadělané čtvrtinou hínu oleje; 5 a vína k úlitbě musíš připravit čtvrtinu hínu, s vzestupnou obětí nebo k jiné oběti, k jednomu jehněti; 6 nebo k beranovi musíš připravit v oběť daru dvě desetiny jemné mouky, zadělané olejem, třetinou hínu, 7 a vína k úlitbě budeš předkládat třetinu hínu, líbeznou vůni Jehovovi. 8 A kdykoli vzestupnou obětí nebo obětí k splnění slibu nebo obětí pokojných hodů Jehovovi budeš činit mladého býka, 9 pak se s mladým býkem předloží v oběť daru tři desetiny jemné mouky, zadělané olejem, půl hínu, 10 a vína k úlitbě budeš předkládat půl hínu, ohnivou oběť, líbeznou vůni Jehovovi. 11 Takto se bude činit s jedním hovězím dobytčetem nebo s jedním beranem nebo s drobným dobytčetem, z ovcí nebo z koz, 12 podle počtu, jež budete obětovat, tak budete činit s každým jedním, podle jejich počtu. 13 Každý domácí bude takto připravovat tyto věci k předkládání ohnivých obětí, líbezné vůně Jehovovi, 14 a kdykoli s vámi bude pobývat cizinec, nebo kdo bude vprostřed vás po vašich pokoleních, a bude obětovat ohnivou oběť, líbeznou vůni Jehovovi - podle toho, jak vy budete činit, tak bude činit.

15 V sejití bude jedno ustanovení pro vás i pro cizince, jenž bude u vás pobývat, ustanovení trvalé po vašich pokoleních; jak vy, tak bude cizinec před tváří Jehovovou, 16 jeden zákon a jedno právo bude pro vás i pro cizince, jenž bude s vámi pobývat. 17 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 18 Promluv k Izráelovým dětem a řekni k nim: Až vstoupíte do země, kam se vás já chystám uvést, 19 pak se při vašem jedení z chleba té země stane, že budete Jehovovi věnovat oběť věnování; 20 jako prvotinu vašich díží budete v oběť věnování věnovat preclík; budete jej věnovat tak jako oběť věnování z mlatu; 21 z prvotiny vašich díží budete Jehovovi po vašich pokoleních dávat oběť věnování. 22 A kdykoli budete bloudit a všechny tyto rozkazy, jež Jehova promluvil k Mojžíšovi, nebudete vykonávat, 23 vše, co vám Jehova skrze Mojžíše rozkázal ode dne, kdy to Jehova rozkázal, i nadále po vašich pokoleních, 24 pak se stane, bude-li tak učiněno mimo dohled shromáždění poblouděním, že opatří, celé shromáždění, jednoho mladého býka k vzestupné oběti k líbezné vůni Jehovovi a oběť daru k němu a úlitbu k němu podle předpisu, a jednoho chlupatce z koz k oběti za hřích; 25 a kněz za celé shromáždění Izráelových dětí učiní zadost, i bude jim odpuštěno, neboť to bylo pobloudění a oni za své pobloudění přinesli svůj obětní dar, ohnivou oběť Jehovovi, totiž oběť za hřích před tvář Jehovovu. 26 Tak bude celému shromáždění Izráelových dětí odpuštěno, i cizinci, jenž bude pobývat vprostřed vás, neboť všemu lidu se tak stalo poblouděním. 27 A bude-li poblouděním hřešit jednotlivá duše, pak za hřích předloží roční kozu 28 a kněz za tu duši, jež pobloudila, učiní zadostučiněním za ni před tváří Jehovovou zadost v jejím hříchu poblouděním, i bude jí odpuštěno. 29 Domácí mezi Izráelovými dětmi i stran cizince, jenž bude pobývat vprostřed vás - stran počínajícího si v pobloudění pro vás bude jeden zákon. 30 Ale duše, jež si bude počínat se zdviženou rukou, z domácích i z cizinců, ta se rouhá Jehovovi, i bude ta duše zprostřed svého lidu vyřata, 31 neboť si znevážila slovo Jehovovo a porušila jeho rozkaz - jistotně bude muset být vyřata ona duše, její nepravost bude na ní. 32 A když byly Izráelovy děti v pustině, přistihli muže sbírajícího dříví v den šabatu; 33 a ti, kdo ho při sbírání dříví přistihli, ho přivedli blíže k Mojžíšovi a k Árónovi a k celému shromáždění; 34 i nechali ho pod dozorem, neboť nebylo objasněno, co se s ním má učinit. 35 A Jehova k Mojžíšovi řekl: Ten muž bude jistotně muset být usmrcen - zaházet ho kameny, celé shromáždění, zevně vůči táboru. 36 Vyvedli ho tedy ven vůči táboru a zaházeli ho kameny; tak ho usmrtili podle toho, co Jehova rozkázal Mojžíšovi. 37 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 38 Promluv k Izráelovým dětem a řekni k nim, ať si po svých pokoleních zhotoví na cípy svých rouch odznak; jako odznak na cíp ať si totiž dají tkanici z modrého purpuru, 39 ta vám bude odznakem, a když ji budete vidět, budete si připomínat všechny rozkazy Jehovovy a budete je vykonávat a nebudete se rozhlížet za svými srdci a za svými očima, za nimiž byste chodili smilnit; 40 abyste si připomínali a vykonávali všechny mé rozkazy a byli svatí vašemu Bohu - 41 váš Bůh jsem já, Jehova, jenž jsem vás vyvedl ze země Egypta k tomu, abych se vám Bohem stal, já, Jehova, váš Bůh.

Numeri 16

1 A Kórach, syn Jicchara, syna Kehátha, syna Lévího, sebral i Dáthána a Aviráma, syny Eliávovy, a na, syna Pelethova, syny Reúvénovy, 2 i povstali před tváří Mojžíšovou, i muži z Izráelových synů, padesát a dvě stě, náčelníci shromáždění, povolávaní schůzí, věhlasní muži, 3 a sešli se proti Mojžíšovi a proti Árónovi a řekli k nim: Máte dost! Vždyť celé shromáždění, oni všichni, jsou svatí a Jehova je vprostřed nich, proč se tedy nad sejití Jehovovo vyvyšujete? 4 To když Mojžíš uslyšel, padl na svou tvář; 5 pak ke Kórachovi a k celému jeho sročení promluvil výrokem: Ráno - pak Jehova bude dávat poznat toho, kdo je jeho, a toho, jenž je svatý, i přivede ho blíže k sobě, neboť k sobě blíže bude přivádět toho, v němž bude nacházet zálibu. 6 Učiňte toto: vezměte si kadidelnice, Kórach a celé jeho sročení, 7 a dejte v ně oheň a nakladte na ně kouřidla, před tváří Jehovovou zítra; i stane se, že muž, jehož si Jehova bude oblíben, on je ten, jenž je svatý. Máte dost, synové Lévího! 8 A ke Kórachovi Mojžíš řekl: Poslyšte, prosím, synové Lévího: 9 Zda je podle vás málo, že Izráelův Bůh od Izráelova shromáždění odlišil vás k přivádění vás blíže k sobě, k sloužení službou při obydlí Jehovově, k stání před tváří shromáždění, k vykonávání úřadu pro ně? 10 I tebe přivedl blíže, i všechny tvé bratry, syny Lévího, s tebou, a požadujete i kněžství? 11 Tudíž ty a celé tvé sročení jste ti, kdo se shromažďují proti Jehovovi, vždyť Árón - čím je on, že na něho reptáte? 12 A Mojžíš poslal a dal povolat Dáthána a Aviráma, syny Eljávovy, ale ti řekli: Nebudeme se zvedat! 13 Zda je málo, že jsi nás vyvedl ze země přetékané mlékem a medem k usmrcení nás v pustině, že si dokonce chceš i hrát na pána nad námi? 14 Věřu jsi nás do země mlékem a medem přetékané neuvvedl, abys nám dal vlastnictví polí a vinic! Zda chceš oči oněch mužů vypíchat? Nebudeme se zvedat! 15 A Mojžíš se velmi rozhněval a řekl k Jehovovi: Kéž se neobracíš k jejich oběti daru! Nevzal jsem od nich ani jednoho osla a ani jednomu z nich jsem neublížil. 16 A ke Kórachovi Mojžíš řekl: Buďte zítra, ty a celé tvé sročení před tváří Jehovovou, ty a oni i Árón, 17 a vezměte každý svou kadidelnici a dejte na ně kouřidlo a přineste je blíže k tváří Jehovově, každý svou kadidelnici, padesát a dvě stě kadidelnic, i ty a Árón, každý svou kadidelnici. 18 Vzali tedy každý svou kadidelnici a dali na ně oheň a nakladli na ně kouřidla a stanuli u vchodu stanu setkávání, i Mojžíš a Árón, 19 a Kórach proti nim ke vchodu stanu setkávání svolal celé shromáždění. A celému shromáždění se ukázala sláva Jehovova 20 a Jehova k Mojžíšovi a k Árónovi promluvil výrokem:

21 Oddělte se zprostřed tohoto srocení, ať s nimi za okamžik skončuji! 22 I padli na své tváře a řekli: BOŽE, Bože duchů všeho masa, když jeden muž hřeší, budeš se hněvat na celé shromáždění? 23 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 24 Promluvte ke shromáždění výrokem: Zvedněte se z okolí blízkosti obydlí Kórácha, Dáthána a Aviráma! 25 A Mojžíš povstal a zašel k Dáthánovi a Avirámovi a starší Izráelovi zašli za ním; 26 a ke shromáždění promluvil výrokem: Nuže, odstupte zpřed stanů těchto zlovolných mužů a necht' nesaháte na nic, co je jejich, abyste nemuseli být smeteni se všemi jejich hříchy! 27 Zvedli se tedy zpřed obydlí Kórachova, Dáthánova a Aviráмова ze všech stran, a Dáthán a Avírám vyšli postavit se u vchodu svých stanů, i jejich ženy a jejich synové a jejich drobotina. 28 A Mojžíš řekl: Tímto budete vědět, že mě poslal Jehova uskutečnit všechny tyto skutky, že to není z mého srdce: 29 Jestliže tito budou umírat způsobem smrti každého člověka a je pro ně určováno určení každého člověka, neposlal mě Jehova, 30 jestliže však Jehova bude provádět něco neobyčejného, takže půda rozevře svá ústa a pohltí je a vše, co je jejich, a oni živí sestoupí do šéolu, pak budete vědět, že tito muži pohrdli Jehovou. 31 A jak on dokončil vyslovování všech těchto slov, stalo se, že půda, jež byla pod nimi, se rozpoltila 32 a země otevřela svá ústa a pohltila je i jejich domácnosti a všechny lidi, kteří byli při Kórachovi, a všechno jmění, 33 i sestoupili oni i všichni, kdo byli jejich, živí do šéolu a přikryla je země, i zmizeli zprostřed sejití. 34 A všichni Izráelovci, kteří byli okolo nich, při jejich křiku prchli, neboť říkali: Aby nás nemohla pohltit země! 35 Ale z blízkosti Jehovovy vyšel oheň a strávil těch padesát a dvě stě mužů, předloživších kouřidlo. 36 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 37 Řekni k Eleázárovi, synu Árona, kněze, ať zprostřed požáru posbírá kadidelnice, a oheň daleko roztrus, neboť jsou posvěceny - 38 kadidelnice těchto, kteří zhřešili proti svým duším, ať je zpracují na roztepané plechy, potah na oltář, neboť je přinášeli blízko k tváři Jehovově, takže jsou posvěceny, i budou Izráelovým dětem za znamení. 39 Eleázár, kněz, tedy vzal ty kadidelnice z mosazi, jež ti spálení přinášeli, a roztepali je na potah na oltář, 40 připomínku Izráelovým dětem, aby se nikdo neoprávněný, jenž není ze semene Áronova, nepřibližoval zakuřovat kouřidlem před tvář Jehovovu a nemusel pochodit jako Kórach a jako jeho srocení podle toho, co k němu Jehova promluvil skrze Mojžíše. 41 Ale nazítří se jali, celé shromáždění Izráelových dětí, na Mojžíše a na Árona reptat výrokem: Vy jste ti, kdo usmrtili lid Jehovův! 42 A když proti Mojžíšovi a proti Áronovi bylo shromáždění svoláno, stalo se, že se otočili ke stanu setkávání, a hle, přikryl jej oblak a ukázala se sláva Jehovova; 43 a když přišel Mojžíš a Áron k průčelí stanu setkávání, 44 promluvil Jehova k Mojžíšovi výrokem: 45 Pozdvihněte se zprostřed tohoto shromáždění, ať s nimi za okamžik skončuji! I padli na své tváře 46 a Mojžíš řekl k Áronovi: Vezmi kadidelnici a dej na ni oheň z oltáře a naklaď kouřidla a chvatem zanes ke shromáždění a učíš za ně zadost, neboť z přítomnosti tváře Jehovovy vyšlo rozhněvání - začala pohroma. 47 Áron tedy podle toho, co Mojžíš promluvil, vzal a rozběhl se doprostřed sejití, a hle, mezi lidem začala pohroma; i dal kouřidlo a učinil za lid zadost; 48 i stanul mezi mrtvými a mezi živými a pohromě bylo zabráněno. 49 Ale mrtvých při té pohromě bylo čtrnáct tisíc a sedm set, mimo ty, kdo zemřeli stran věci Kórachovy. 50 A když se Áron vrátil k Mojžíšovi, ke vchodu stanu setkávání, bylo pohromě zabráněno.

Numeri 17

1 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 2 Promluv k Izráelovým dětem a vezmi od nich po holi na každý dům otce, ode všech jejich náčelníků podle domů jejich otců, dvanáct holí; jméno každého budeš psát na jeho hůl, 3 a na hůl Léviho budeš psát jméno Áronovo, neboť bude jedna hůl na každou hlavu domu otců; 4 a uložíš je v stanu setkávání před svědectvím, kam přicházím setkávat se s vámi; 5 i stane se, že muž, v němž nacházím zálibu, - jeho hůl bude pučet; tak chci zpřed sebe umlčet reptání Izráelových dětí, jež na vás reptají. 6 Mojžíš tedy k Izráelovým dětem promluvil a všichni jejich náčelníci mu dali za každého náčelníka po jedné holi, podle domů jejich otců, dvanáct holí, a vprostřed jejich holí byla hůl Áronova; 7 a Mojžíš ty hole ve stanu svědectví uložil před tvář Jehovovu 8 a nazítří, když Mojžíš do stanu svědectví vstoupil, se stalo, že hle, byla vypučela hůl Áronova za dům Léviho, ano, vyhnala puky a dala vykvést květu a uzrát dala mandlím. 9 A Mojžíš všechny ty hole z přítomnosti tváře Jehovovy vynesl ke všem Izráelovým dětem, i uviděli a vzali každý svou hůl. 10 A Jehova k Mojžíšovi řekl: Dej Áronovu hůl zase před svědectví k opatrování na znamení pro syny vzpurnosti, ať zpřed mne může ukončit jejich reptání, ať nemusejí pomřít. 11 A Mojžíš učinil podle toho, co mu Jehova rozkázal, tak učinil. 12 A Izráelovy děti k Mojžíšovi pronesly výrok: Hle, hyneme, mizíme my všichni, mizíme; 13 každý, kdo se vůbec přiblíží k obydlí Jehovovu, umírá - zdali je s námi naprosto konec?

Numeri 18

1 A Jehova řekl k Áronovi: Ty a tvoji synové a dům tvého otce poneseš pochybení stran svatyně a ty a s tebou tvoji synové poneseš pochybení svého kněžství; 2 a i své bratry, větev Léviho, kmeni tvého otce, nechávej přibližovat se s tebou, ať jsou k tobě připojování a obsluhují tě, když ty a s tebou tvoji synové budete při průčelí stanu svědectví; 3 i budou dbát tvých nařízení a péče o celý stan, jen k svatým předmětům a k oltáři se nesmějí přibližovat, ať nemusejí umírat i oni i vy.

4 Budou tedy připojeni k tobě a budou dbát péče o stan setkávání stran vši služby při stanu, a neoprávněný se k nim nesmí přiblížit. 5 Budete tedy dbát péče o svatyni a péče o oltář, ať již nad Isráelovými dětmi není rozhněvání; 6 a já, hle, jsem vaše bratry, Léviovce, vzal zprostřed Isráelových dětí; vám jsou dáni darem pro Jehovu k sloužení službou při stanu setkávání, 7 a ty a s tebou tvoji synové se budete věnovat svému kněžství při všech záležitostech oltáře a při tom, co je zevnitř vůči oponě; tak budete sloužit. Vaše kněžství vám dávám jako službu daru, a neoprávněný, jenž se přiblíží, musí být usmrčen. 8 A Jehova k Árónovi promluvil: A já, hle, jsem tobě odevzdal péči o mé oběti věnování při všech posvěcených věcech Isráelových dětí; tobě jsem je dal vzhledem k pomazání, i tvým synům, za trvalý vyhrazený podíl. 9 Toto bude pro tebe z nanejvýš svatého, od ohně: všechny jejich přínosy, jako všechny jejich oběti daru a jako všechny jejich oběti za hřích a jako všechny jejich oběti za provinění, jež mi budou opakovaně přinášet; to bude nanejvýš svaté tobě a tvým synům. 10 Jako nanejvýš svaté to budeš jíst; bude to jíst každý mužského pohlaví; bude ti to svaté. 11 A toto bude pro tebe: oběť věnování jejich darů i všechny oběti obracení od Isráelových dětí; dal jsem je tobě a s tebou tvým synům a tvým dcerám za trvalý vyhrazený podíl, každý čistý v tvém domě to smí jíst. 12 Vše nejlepší z oleje a vše nejlepší z moštu a obilí z jejich první úrody, jež budou dávat Jehovovi - dal jsem je tobě, 13 prvotiny všeho, co bude v jejich zemi, jež budou přinášet Jehovovi, to bude pro tebe, každý čistý v tvém domě to smí jíst. 14 Vše odevzdané v Isráelovi bude pro tebe; 15 vše protrhující dělohu, patřící ke všemu masu, jež budou předkládat Jehovovi, z lidí i z dobytka, bude pro tebe, ale prvorozené lidí musíš dát řádně vykoupit, i prvorozené nečistého dobytka musíš dát vykoupit. 16 A částky výkupného za ně: od věku jednoho měsíce budeš dávat vykupovat podle svého hodnocení pěti šekly stříbra podle šekli svatyně, to je dvacet gér. 17 Ale prvorozené skotu nebo prvorozené ovcí nebo prvorozené koz nebudeš dávat vykupovat, ta jsou svatá, jejich krev budeš vykrápět na oltář a jejich tuk budeš obracet v kouř jako ohnivou oběť k líbezné vůni Jehovovi 18 a jejich maso bude pro tebe, jako hruď obracení a jako pravé plece. 19 Všechny oběti věnování ze svatých věcí, jež budou Isráelovy děti věnovat Jehovovi, jsem dal tobě a s tebou tvým synům a tvým dcerám za trvalý vyhrazený podíl, je to trvalá smlouva soli před tváří Jehovovou, tobě a s tebou tvému semeni. 20 A Jehova k Árónovi řekl: V jejich zemi nebudeš mít dědictví, aniž se ti vprostřed nich bude dostávat podílu; tvým podílem a tvým dědictvím vprostřed Isráelových dětí budu já. 21 A synům Léviho, hle, jsem za dědictví dal všechny desátky v Isráelovi za jejich službu, již oni slouží, službu při stanu setkávání; 22 a Isráelovy děti se nadále nebudou smět přibližovat ke stanu setkávání, aby tak na sebe uvalily hřích k smrti, 23 nýbrž poslouží Léviovec, on, službou při stanu setkávání, a jejich nepravost ponese oni - trvalé ustanovení po vašich pokoleních; a nebudou vprostřed Isráelových dětí dědit dědictví, 24 neboť jsem Léviovcům za dědictví dal desátky Isráelových dětí, jež v oběť věnování věnují Jehovovi; proto jsem jim řekl: Nebudete vprostřed Isráelových dětí dědit dědictví. 25 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 26 A k Léviovcům budeš mluvit a říkat k nim: Kdykoli budete od Isráelových dětí brát desátek, jež jsem vám od nich za vaše dědictví dal, pak z něho budete věnovat Jehovovu oběť věnování, desátek z desátku, 27 a vaše oběť věnování vám bude započítána jako obilí z mlatu a jako plný výtěžek z lisu. 28 Tak i vy budete věnovat Jehovovu oběť věnování ze všech vašich desátků, jež budete brát od Isráelových dětí, totiž budete z toho dávat Jehovovu oběť věnování Árónovi, knězi. 29 Ze všech vašich darů budete každou Jehovovu oběť věnování z toho vybírat, ze všeho nejlepšího z toho, - posvěcený díl toho. 30 I budeš k nim říkat: Když z toho budete vybírat nejlepší z toho, bude to Léviovcům započítáno jako výnos mlatu a jako výnos lisu. 31 A jist to smíte na kterémkoli místě, vy i vaše domácnosti, neboť to vám je mzdou za vaši službu při stanu setkávání, 32 a neponesete za to hřích, když z toho budete vybírat nejlepší z toho, a nebudete znesvěcovat posvěcených věcí Isráelových dětí a nebudete umírat.

Numeri 19

1 A Jehova k Mojžíšovi a k Árónovi promluvil výrokem: 2 Toto je ustanovení zákona, jež Jehova rozkázal výrokem: Promluv k Isráelovým dětem, ať k tobě přivádějí ryšavou krávu, bezvadnou, na níž není chyby, na níž nebylo vyloženo jho, 3 a musíte ji dát Eleázárovi, knězi, ať ji vyvede ven vůči tábora a před jeho tváří se porazí, 4 a Eleázár, kněz, nabere svým prstem z její krve a sedmkrát z její krve nastříká naproti průčelí stanu setkávání; 5 a ta kráva se před jeho očima spálí, její kůže a její maso a její krev s jejími lejnami se bude spalovat; 6 a kněz vezme dřevo cedru a yzop a červcový šarlat; to hodí doprostřed hoření té krávy. 7 A kněz opere svá roucha a vykoupe své maso ve vodě a potom bude smět vstoupit do tábora, ale až do večera zůstane kněz nečistý; 8 i ten, kdo ji spálil, musí oprat svá roucha ve vodě a vykoupe své maso ve vodě a zůstane až do večera nečistý. 9 A popel té krávy někdo čistý smete a uloží zevně vůči tábora na čistém místě, i zůstane pro shromáždění Isráelových dětí k uchování na vodu proti poskvrnění; je to oběť za hřích. 10 A ten, kdo popel té krávy smetl, opere svá roucha a zůstane až do večera nečistý. To se stane Isráelovým dětem i cizinci, jenž bude pobývat vprostřed nich, trvalým ustanovením. 11 Ten, kdo mezi všemi lidskými bytostmi sáhne na mrtvého, ten zůstane po sedm dní nečistý; 12 on si jí bude vykonávat očišťování v třetí den a v sedmý den - bude čist, ale neočistí-li se v třetí den a v sedmý den, nebude čist. 13 Každý, kdo sáhne na mrtvého ze všech lidských bytostí, jenž musel umřít, a nebude se očišťovat, znečistí obydlí Jehovovo, i bude ona duše vyřata z Isráele, neboť na něho nebyla vykropena voda proti poskvrnění - je nečistý, ještě je jeho nečistota na něm.

14 Takovýto je zákon: Kdykoli člověk ve stanu bude umírat, bude každý, kdo do toho stanu vstoupí a každý, kdo v tom stanu bude, po sedm dní nečistý; 15 a každá otevřená nádoba, na níž není ovázaní tkanicí, ona se stane nečistou; 16 a každý, kdo na volném poli bude sahat na probodeného mečem nebo na zemřelého nebo na kosti člověka nebo na hrob, bude nečistý po sedm dní; 17 pak pro toho nečistého vezmou z prachu od spálení té oběti za hřích, a na něj se do nádoby dá živá voda 18 a někdo čistý vezme yzop, ten v té vodě namočí a nastříká na ten stan a na všechna zařízení a na osoby, jež se tam vyskytnou, a na toho, jenž sáhl na kosti nebo na probodeného nebo na zemřelého nebo na hrob; 19 ten čistý tedy na nečistého v třetí den a v sedmý den nastříká a v sedmý den ho očistí, i opere svá roucha a vykoupe se ve vodě a navečer se stane čistým. 20 A ten, kdo se znečišťuje a nedává se očistit, pak ta duše bude zprostřed sejití vyřata, neboť svatyni Jehovovu znečistil, voda proti poskvrnění na něho nebyla vykropena, on je nečistý. 21 To se vám stane trvalým ustanovením. A ten nastříkavší vodou proti poskvrnění musí oprat svá roucha, a ten, kdo na vodu proti poskvrnění sáhne, bude až do večera nečistý, 22 a vše, nač nečistý bude sahat, bude nečisté, a osoba, jež bude dotčena, bude až do večera nečistá.

Numeri 20

1 A Isráelovy děti, celé shromáždění, přišly v prvním měsíci v pustinu Cín a lid zůstal v Káděši; a tam Mirjám umřela a tam byla pohřbena. 2 A pro shromáždění se nedostalo vody, i sběhli se na Mojžíše a na Árona 3 a s Mojžíšem se lid jal vadit, i pronesli výrok: Ach, kéž bychom byli zhynuli při zhnutí našich bratrů před tváří Jehovovou! 4 A proč jste sejití Jehovovo zavedli do této pustyne, abychom tam pomřeli my i naše zvířectvo? 5 A proč jste nás vytáhli z Egypta k zavedení nás k tomuto zlému místu - ne místu setby a fíkovníků a vinné révy a granátovníků; ani vody k pití není! 6 I přišel Mojžíš a Áron od tváře sejití ke vchodu stanu setkávání a padli na své tváře; a ukázala se jim sláva Jehovova, 7 a Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 8 Vezmi hůl a svolěj shromáždění, ty i Áron, tvůj bratr, a promluvte před jejich očima ke skalisku, ať dá svou vodu, takže jim vodu ze skaliska budeš moci vyvést a napojit shromáždění i jejich zvířectvo. 9 Mojžíš tedy z přítomnosti tváře Jehovovy podle toho, co mu rozkázal, vzal hůl 10 a svolali, Mojžíš a Áron, sejití k stěně skaliska a řekl jim: Nuže poslyšte, neposlušníci: Zda vám z tohoto skaliska budeme moci vyvést vodu? 11 A Mojžíš zvedl svou ruku a udeřil v skalisko svou holí, dvakrát, i vyšlo mnoho vody a napilo se shromáždění i jejich zvířectvo. 12 Ale Jehova k Mojžíšovi a k Áronovi řekl: Protože jste ve mne neprojevíli důvěru k posvěcení mne v očích Isráelových dětí, proto nebudete smět uvést toto sejití do země, již jsem jim dal. 13 Toto jsou vody rozvaděnosti, již se Isráelovy děti povadily s Jehovou, ale projevil se v nich jako Svatý. 14 A Mojžíš z Káděše vyslal posly ke králi Edóma: Takto řekl tvůj bratr Isráel: Ty znáš všechny útrapy, jež nás postihly, 15 jak naši otcové sestoupili do Egypta, i bydleli jsme v Egyptě po mnoho dní, ale Egyptané ubližovali nám i našim otcům, 16 když jsme však křičeli k Jehovovi, vyslyšel náš hlas; i vyslal anděla a z Egypta nás vyvedl, a hle, my jsme v Káděši, městě na pokraji tvého území - 17 nechť, prosím, smíme projít tvou zemí! Nebudeme procházet poli ani vinicemi a nebudeme pít vody ze studní; půjdeme cestou krále, nebudeme odbočovat napravo ani nalevo, dokud tvým územím budeme procházet. 18 Ale Edóm k němu řekl: Nesmíš mnou procházet, abych ti nemusel vytáhnout vstříc s mečem. 19 A Isráelovy děti k němu řekly: Budeme vystupovat silnicí, a budeme-li pít z tvé vody, já a můj dobytek, pak za ni budu platit, jen - nic více - nechť svými nohama smím projít. 20 I řekl: Nesmíš projít! A Edóm mu vytáhl vstříc s početným lidem a se silnou rukou. 21 Tak Edóm odmítl nechat Isráele projít svým územím a Isráel zpřed něho odbočil. 22 Dali se tedy na cestu z Káděše a přišli - Isráelovy děti, celé shromáždění - pod horu Hór; 23 a Jehova u hory Hóru, na pomezí země Edóma, k Mojžíšovi a k Áronovi pronesl výrok: 24 Áron musí být připojen k svému lidu, neboť nesmí vstoupit do země, již jsem dal Isráelovým dětem, za to, že jste se u vod rozvaděnosti stali neposlušnými mých úst. 25 Vezmi Árona a Eleázára, jeho syna, a vyveď je na horu Hór 26 a Áronovi stáhni jeho roucha a obleč jimi Eleázára, jeho syna, a Áron bude připojován ..., neboť tam umře. 27 Mojžíš tedy učinil podle toho, co mu Jehova rozkázal, a vyvedl je před očima celého shromáždění na horu Hór, 28 a Mojžíš stáhl Áronovi jeho roucha a oblékl jimi Eleázára, jeho syna, a Áron tam na temeni hory Hóru umřel; a Mojžíš a Eleázár z té hory sestoupili; 29 a viděli, celé shromáždění, že Áron zesnul, i jali se oplakávat Árona, všechen dům Isráelův, na třicet dní.

Numeri 21

1 A když Kenaaní, král Aradu, obývající Negev, uslyšel, že cestou Athárím přichází Isráel, jal se proti Isráelovi bojovat a zajal z něho zajatce. 2 A Isráel slíbil Jehovovi slib, výrokem: Chceš-li vpravdě tento lid dát v mou ruku, pak budu jejich města činit odevzdanými. 3 A Jehova vyslyšel hlas Isráelův a Kenaaního vydal, i učinili je a jejich města odevzdanými a jméno toho místa nazvali Chormá. 4 A od hory Hóru se k obejití země Edóma vypravili cestou k moři Rákosí; a duše lidu po cestě zmalomyslněla, 5 i jal se lid mluvit proti Bohu a proti Mojžíšovi: Proč jste nás z Egypta vytáhli k smrti v pustině? Vždyť není chleba a není vody, a v tom mizerném chlebě se naší duši zhnusilo.

6 A Jehova proti lidu vypustil hady, pálivce; ti lid štípali, takže mnoho lidu z Izráele pomřelo; 7 a lid přišel k Mojžíšovi, i řekli: Zhřešili jsme, že jsme mluvili proti Jehovovi a proti tobě; modli se k Jehovovi, ať ty hady od nás odnímá. Mojžíš se tedy jal za lid modlit 8 a Jehova k Mojžíšovi řekl: Zhotov si pálivce a nasad' jej na žerď, i stane se, že kdokoli uštípnutý, uvidí-li jej, zůstane naživu. 9 Mojžíš tedy zhotovil hada z mosazi a nasadil jej na žerď; a uštípl-li někoho had a on pohleděl na toho hada z mosazi, stalo se, že zůstal naživu. 10 A Izráelovy děti se daly na cestu a uložili se v Óvóth; 11 a z Óvóth se dali na cestu a uložili se v Ijjé-Avárím, v pustině, jež je směrem k Móávu od vzcházení slunce; 12 odtamtud se dali na cestu a uložili se v údolí Zeredu; 13 odtamtud se dali na cestu a uložili se z druhé strany Arnónu, který je v pustině, jenž vychází z území Emóriho, neboť Arnón je pomezí Móáva, mezi Móávem a mezi Emórim. 14 Proto se v knize bojů Jehovových praví: ...Váhéva v Sáfě; a potůčky Arnónu 15 a proud potoků, jenž se sklání k sídlišti Áru a naráží na pomezí Móáva. 16 A odtamtud k Beéru; to je ta studna, o níž Jehova k Mojžíšovi řekl: Shromážď lid a dám jim vodu. 17 Tehdy Izráel zpíval tuto píseň: Vystup, studně, ozývejte se jí; 18 studna - vykopali ji vůdcové, vyhloubili ji velmožové lidu holí zákonodárce, svými berlami. A z pustiny do Mattany 19 a z Mattany do Nachalíéla a z Nachalíéla do Bámóth 20 a z Bámóth do průrvy, jež je na polích Móáva, k temeni Pisgy; ta shlíží směrem k poušti. 21 A Izráel vyslal posly k Síchónovi, králi Emóriho, s výrokem: 22 Nechť smím projít tvou zemí; nebudeme odbočovat do polí a do vinic, nebudeme pít vody ze studní, cestou krále půjdeme, dokud budeme procházet tvým územím. 23 Ale Síchón Izráele svým územím projít nenechal, nýbrž shromáždil Síchón všechn svůj lid a vytáhl vstříc Izráelovi do pustiny; i přišel do Jáhace a jal se proti Izráelovi bojovat, 24 Izráel ho však porazil ostřím meče a zmocnil se jeho země od Arnónu po Jabbók, po syny Ammónovy, neboť pomezí synů Ammónových bylo pevné. 25 Izráel tedy zabral všechna tato města a ve všech městech Emóriho se Izráel usídlil, v Chešbónu a ve všech jeho osadách, 26 neboť Chešbón, to bylo město Síchóna, krále Emóriho, a on byl bojoval proti dřívějšímu králi Móáva a všechnu zemi až po Arnón z jeho ruky vzal. 27 Proto skladatelé přísloví říkají: Přijďte do Chešbónu, nechť je budováno a upevňuje se město Síchónovo, 28 neboť z Chešbónu vyšel oheň, z hradiště Síchónova plamen; strávil Ár Móávovo, pány výšin Arnónu. 29 Běda ti, Móáve, jsi zahuben, lide Kemóšův! Jeho syny, utečence, a jeho dcery vydali v zajetí králi Emóriho, Síchónovi! 30 I jali jsme se je ostřelovat - zahuben je Chešbón až po Dívón - a řídit až po Nófach, jenž je až po Médvu. 31 Izráel se tedy usídlil v zemi Emóriho; 32 a Mojžíš dal skrze posly proslídit Jaezér; i dobyli jeho osad a vypudili Emóriho, jenž tam byl. 33 A otočili se a vystoupili cestou k Bášanu; a Óg, král Bášanu, jim vytáhl vstříc, on i všechn jeho lid, k boji do Edrei. 34 A Jehova k Mojžíšovi řekl: Nemusíš se ho bát, neboť jsem dal v tvou ruku jeho i všechn jeho lid i jeho zemi, i učiníš mu podle toho, co jsi učinil Síchónovi, králi Emóriho, jenž bydlel v Chešbónu. 35 Jeho tedy i jeho syny a všechn jeho lid pobili, takže mu nezanechali přeživšího, a zmocnili se jeho země.

Numeri 22

1 A Izráelovy děti se daly na cestu a uložili se na stepích Móáva z druhé strany vůči Jordánu - od Jericha. 2 A vše, co Izráel učinil Emórimu, se dověděl Bálák, syn Cippórův; 3 a Móáv dostal z toho lidu veliký strach, neboť on byl mnohý a Móáv ze synů Izráelových pocítil hrůzu. 4 Řekl tedy Móáv ke starším Midjánu: Tato smečka nyní bude spásat vše v našem okolí jako skot spásá zeleň pole. A Bálák, syn Cippórův, byl v oné době králem Móáva; 5 i vyslal posly k Bileámovi, synu Beórovu, do Pethóru, jenž je u řeky v zemi dětí jeho lidu, povolal ho výrokem: Hle, z Egypta vyšel lid, hle, zahalil vzhled země, a on bydlí naproti mně. 6 Nyní tedy pojď, prosím, proklej mi tento lid, neboť on je nade mne mocnější; snad se mi bude dařit, že na něj budu moci udeřit a vyhnat jej ze země, neboť vím: komu žehnáš, je požehnaný, a koho proklínáš, bude prokletým. 7 Starší Móáva a starší Midjánu tedy odešli, a věštebné v jejich ruce, a přišli k Bileámovi a promluvili k němu slova Bálákova; 8 i řekl k nim: Přenocujte zde této noci a budu vám moci odevzdat slovo podle toho, co ke mně bude mluvit Jehova. Hodnostáři Móáva tedy u Bileáma zůstali. 9 A k Bileámovi přišel Bůh a řekl: Kdo jsou tito muži u tebe? 10 A Bileám řekl k Bohu: Vzkázal mi Bálák, syn Cippórův, král Móáva: 11 Hle, lid, jenž vyšel z Egypta, i zahalil vzhled země; nyní tedy pojď, zlořeč mu pro mne, snad budu moci proti němu bojovat a vyhnat jej. 12 A Bůh k Bileámovi řekl: Nesmíš s nimi jít, nesmíš ten lid proklínat, neboť on je požehnaný. 13 A když Bileám za jitra vstal, řekl k Bálákovým hodnostářům: Jděte do vaší země, neboť Jehova odmítl povolit mi jít s vámi. 14 A hodnostáři Móáva vstali, a když přišli k Bálákovi, řekli: Bileám odmítl s námi jít. 15 Bálák tedy ještě znova vyslal hodnostářů více a váženějších nad tyto; 16 a když přišli k Bileámovi, řekli mu: Takto řekl Bálák, syn Cippórův: Nerač se dát odradit od cesty ke mně, 17 neboť tě chci poctit velikou ctí a učinit vše, co ke mně budeš říkat, pojď tedy, prosím, zlořeč pro mne tomuto lidu! 18 A Bileám odpověděl a řekl k Bálákovým služebníkům: Byť mi dával Bálák svůj dům plný stříbra a zlata, nemohl bych přestoupit příkaz Jehovy, mého Boha, učiněním malé nebo velké věci. 19 Nyní však zde, prosím, i vy tuto noc zůstaňte, než budu vědět, co se mnou Jehova nadále bude mluvit. 20 A v noci Bůh k Bileámovi přišel a řekl mu: Přišli-li tě ti muži povolal, vstaň, jdi s nimi, ale jen to slovo, jež k tobě budu mluvit, smíš uskutečnit. 21 Když tedy Bileám za jitra vstal, osedlal svou oslici a odebral se s hodnostáři Móávovými; 22 ale že se on odebral, vzplál Boží hněv a v cestu se mu jako protivník postavil Jehovův Anděl, když on jel na své oslici a s ním dva jeho sluhové.

23 A když oslice uviděla Jehovova Anděla, postavivšího se v cestu, a v jeho ruce vytasený jeho meč, uhnula oslice z cesty a šla v pole; a Bileám se jal oslici bít, aby jí pohnul na cestu. 24 A Jehovův Anděl stanul v úvoze mezi vinicemi - zídka odtud a zídka odtud - 25 a když oslice Jehovova Anděla uviděla, přitiskla se ke stěně a k té stěně přitiskla Bileámovu nohu; i jal se ji opět bít. 26 A Jehovův Anděl opět přešel a stanul na úzkém místě, kde nebylo cesty k uhnutí napravo ani nalevo; 27 a když oslice Jehovova Anděla uviděla, lehla pod Bileámem; i vzplál Bileámův hněv a jal se ji bít holí. 28 A Jehova otevřel ústa oslice, i řekla Bileámovi: Co jsem ti provedla, že jsi mě zbil, nyní třikrát? 29 A Bileám řekl oslici: Vždyť si se mnou zahráváš! Kdyby tak byl v mé ruce meč, to bych tě hned zabil! 30 A oslice k Bileámovi řekla: Zda nejsem já tvá oslice, takže na mně jezdiš od počátku tvého bytí po tento den? Zda jsem kdy byla zvyklá činit ti takto? I řekl: Ne. 31 A Jehova odkryl oči Bileámovy, takže uviděl Jehovova Anděla, postavivšího se v cestu, a v jeho ruce vytasený jeho meč; i schýlil hlavu a sklonil se na svůj obličej; 32 a Jehovův Anděl k němu řekl: Nač jsi svou oslici zbil, nyní třikrát? Hle, já jsem vyšel jako protivník, neboť tato cesta je zvrácená, proti mně; 33 a ta oslice mě uviděla a vzhledem k mé přítomnosti uhnula, nyní třikrát; kdyby nebyla před mou tváří uhnula, to bych byl hned zabil zase já tebe a ji bych byl nechal naživu. 34 A Bileám k Jehovovu Andělu řekl: Zhřešil jsem, neboť jsem nevěděl, že ses mi ty postavil vstříc v cestu; nyní se tedy, je-li to v tvých očích zlé, budu vracet domů. 35 A Jehovův Anděl k Bileámovi řekl: Jdi s těmi muži, jedině však to slovo, jež k tobě budu mluvit, smíš promluvit. Bileám se tedy odebral s Bálákovými hodnostáři. 36 A když Bálák uslyšel, že přišel Bileám, vyšel mu vstříc do Móávova města, jež je na území Arnónu, jenž je na okraji území. 37 A Bálák k Bileámovi řekl: Zda jsem k tobě naléhavě neposlal povolát tě? Proč ses neodebral ke mně? Zda tě nemohu vpravdě počít? 38 A Bileám k Bálákovi řekl: Hle, přišel jsem k tobě - zda nyní budu vůbec moci cokoli promluvit? Musím promluvit to slovo, jež Bůh bude vkládat v má ústa. 39 A Bileám se odebral s Bálákem a přišli do hradiště Chucóth; 40 a Bálák obětoval skot a drobný dobytek a napsílal Bileámovi a hodnostářům. 41 A za jitra se stalo, že Bálák vzal Bileáma a vyvedl ho na výšiny Baalovy, a odtamtud uviděl okraj lidu.

Numeri 23

1 A Bileám řekl k Bálákovi: Zbuduj mi zde sedm oltářů a připrav mi zde sedm býků a sedm beranů. 2 A Bálák učinil podle toho, co Bileám promluvil, a obětoval Bálák a Bileám na každém oltáři býka a berana. 3 A Bileám Bálákovi řekl: Postav se ke své vzestupné oběti, já odcházím - snad tam bude Jehova, takže mě potká, a cokoli mi bude ukazovat, to ti oznámím. A odešel na holý pahorek 4 a Bůh se k Bileámovi dostavil; ten k němu řekl: Zřídil jsem sedm oltářů a na každém oltáři jsem obětoval býka a berana. 5 A Jehova v Bileámovu ústa vložil slovo a řekl: Vrať se k Bálákovi a budeš mluvit takto. 6 Vrátil se tedy k němu, a hle, u své vzestupné oběti stál on a všichni hodnostáři Móávovi; 7 i ujal se své průpovědi a řekl: Z Árámu mě vedl Bálák, král Móávův, z hor východu: Pojď, proklej mi Jákóba, ano, pojď, uřkni Izráele! 8 Co mohu zlořečit? BŮH nezlořečí! A co mohu uřknout? Jehova neuřkne! 9 Vždyť jej vidím z temene skal, ano, pozoruji jej z pahrbků: Hle, lid - pobývá o samotě a mezi národy se nepočítá! 10 Kdo vyčíslí prach Jákóbovův aneb čtvrtinu počtu Izráele? Kéž má duše bude umírat smrtí upřímných a kéž má budoucnost bude taková jako jeho! 11 A Bálák k Bileámovi řekl: Co jsi mi provedl? Vzal jsem tě k zlořečení mým nepřítelům, a hle - žehnáš a žehnáš! 12 I odpověděl a řekl: Zda nemám při mluvení dbát toho, co Jehova vložil v má ústa? 13 A Bálák k němu řekl: Pojď, prosím, se mnou na jiné místo, odkud jej budeš vidět - jedině jeho okraj budeš vidět a všechnen jej vidět nebudeš, a zlořeč mu pro mne odtamtud. 14 Vzal ho tedy na pole hlídačů, na téměř Pisgy, a zbudoval sedm oltářů a na každém oltáři obětoval býka a berana. 15 A on k Bálákovi řekl: Postav se sem ke své vzestupné oběti a já se ubírám sem. 16 A k Bileámovi se dostavil Jehova a vložil slovo v jeho ústa a řekl: Vrať se k Bálákovi, ať mluvíš takto. 17 Vrátil se tedy k němu, a hle, stál u své vzestupné oběti a s ním hodnostáři Móávovi. A Bálák mu řekl: Co promluvil Jehova? 18 I ujal se své průpovědi a řekl: Vstaň, Báláku, a slyš a obrať ke mně uši, synu Cippóruv! 19 BŮH není člověk, aby lhal, ani syn člověka, aby se kál; zda on řekl a nebude činit, a promluvil a nebude uskutečňovat? 20 Hle, žehnání jsem převzal; on požehnal, i nemohu to zvrátit. 21 Nespatri se v Jákóbovi ohavnost a neuvidíš se v Izráelovi námaha, je s ním Jehova, jeho Bůh, a v něm je jásavý pokřik krále. 22 BŮH, vyvedší je z Egypta, je mu jakoby rohy reéma. 23 Neboť není hádání proti Jákóbovi ani věštby proti Izráelovi; za času se bude o Jákóbovi a o Izráelovi říkat: Co BŮH způsobil! 24 Hle, povstávat bude lid jako lvice a pozvedat se jako lev; nebude uléhat, než bude moci zhltnout kořist a napít se krve probodených. 25 A Bálák k Bileámovi řekl: Ani mu nijak nemusíš zlořečit ani mu nijak nemusíš žehnat. 26 A Bileám odpověděl a řekl k Bálákovi: Zda jsem k tobě nepromluvil výrokem: Cokoli bude mluvit Jehova, to musím činit? 27 A Bálák k Bileámovi řekl: Pojď, prosím, chci tě vzít na jiné místo, snad bude v očích Božích správné, abys mu pro mne zlořečil odtamtud. 28 Bálák tedy vzal Bileáma na téměř Peóru, jenž se sklání směrem k poušti; 29 a Bileám k Bálákovi řekl: Zbuduj mi zde sedm oltářů a připrav mi zde sedm býků a sedm beranů. 30 A Bálák učinil podle toho, co Bileám řekl, a na každém oltáři obětoval býka a berana.

Numeri 24

1 A Bileám si uvědomil, že Jehovovi bylo vhod žehnat Isráelovi; neodešel tedy, jako při dřívějších příležitostech, vyhledávat znamení k předpovědím, nýbrž nastavil svou tvář k pustině; 2 a když Bileám pozvedl své oči, uviděl Isráele usadivšího se podle svých kmenů, i octl se na něm Boží Duch; 3 ujal se tedy své průpovědi a řekl: Prohlášeno Bileámem, synem Beórovým, ano, prohlášeno mužem pootevřeného oka, 4 prohlášeno slyšícím BOŽÍ výroky, jenž vnímá vjemy Všemocného, padajícím a oči odkrytých: 5 Jak hezké jsou tvé stany, Jákóbe, tvé příbytky, Isráéli! 6 Rozložily se jako údolí, jako zahrady podél řeky, jako stromy aloé, jež vysadil Jehova, jako cedry podél vod. 7 Voda bude kapat z jeho výhonků a při mnohých vodách bude jeho símě, a nad Agaga bude vyšší jeho král a povznášet se bude jeho království. 8 BŮH, vyvedší jej z Egypta, je mu jakoby rohy reéma; bude pohlcovat národy, své utiskovatele, a drtit jejich kosti, je prorážet svými šípy. 9 Sehnul se, ulehl jako lev a jako lvice - kdo ho bude budít? Žehnající ti bud'ťež požehnání a proklínající tě prokleti. 10 I vzplál Bálákův hněv na Bileáma, takže Bálák tleskl ve své dlaně a řekl k Bileámovi: Zavolal jsem tě k zlořečení mým nepřátelům, a hle - žehnáš a žehnáš, nyní třikrát! 11 Nyní si tedy zmiz na své místo - řekl jsem: Chci tě velmi poctít, ale hle, Jehova tě před tou ctí zadržel. 12 A Bileám k Bálákovi řekl: Zda jsem i k tvým poslům, jež jsi ke mně vyslal, nepromluvil výrokem: 13 Byť mi dával Bálák svůj dům plný stříbra a zlata, nemohl bych přestoupit příkaz Jehovův učiněním dobré nebo zlé věci ze svého srdce - co bude mluvit Jehova, to musím promluvit? 14 Nyní tedy, hle, já odcházím k svému lidu; pojd', chci ti poradit, co tento lid v posledku dní bude činit tvému lidu. 15 I ujal se své průpovědi a řekl: Prohlášeno Bileámem, synem Beórovým, ano, prohlášeno mužem pootevřeného oka, 16 prohlášeno slyšícím BOŽÍ výroky a vědoucím vědění Nejvyššího, vnímajícím vjemy Všemocného, padajícím a oči odkrytých: 17 Budu ho vidět, ne však nyní, budu moci pozorovat ho, ne však blízko; z Jákóba vystoupí hvězda a z Isráele povstane žezlo a zproráží spánky Móáva a zničí všechny syny povyku. 18 A Edóm se stane vlastnictvím a vlastnictvím se stane Séir - jeho nepřátelé, Isráel však bude projevovat moc. 19 A z Jákóba se bude panovat, a kdo přežije z města, zahubí se. 20 A uviděl Amáléka, i ujal se své průpovědi a řekl: Amálék je prvotina národů, ale jeho posudek - záhuba navždy! 21 A uviděl Kéního, i ujal se své průpovědi a řekl: Pevný je tvůj příbytek - jen založ své hnízdo na skalisku! 22 Jenže Kajin bude propadat zkáze - dokdy, než tě Aššúr bude odvádět do zajetí? 23 A ujal se své průpovědi a řekl: Běda! Kdo bude žít, až to BŮH uskuteční? 24 A lodi od pobřeží Kittím - ty pokoří Aššúra a pokoří Évera, ale i to - záhuba navždy! 25 A Bileám vstal a odešel a vrátil se k svému místu, a i Bálák odešel svou cestou.

Numeri 25

1 A Isráel se usídlil v Šittím, a lid počal chodit smilnit k dcerám Móáva; 2 i pozvaly lid k obětem jejich bohů a lid se jal jíst a jejich bohům se klanět, 3 i připojil se Isráel k Baal-Peórovi, takže proti Isráelovi vzplál Jehovův hněv 4 a Jehova k Mojžíšovi řekl: Vezmi všechny hlavy lidu a oběs je před Jehovou naproti slunci, ať se žár hněvu Jehovova od Isráele může odvrátit. 5 A Mojžíš řekl k Isráelovým soudcům: Zabijte každý své muže, již se připojili k Baal-Peórovi! 6 A hle, přišel muž z Isráelových synů a přivedl k svým bratrům Midjánku před očima Mojžíšovými a před očima celého shromáždění Isráelových dětí, zatímco oni u vchodu stanu setkávání plakali. 7 To uviděl Pinchás, syn Eleázára, syna Áróna, kněze, i povstal zprostředk shromáždění a vzal v svou ruku kopí 8 a vstoupil za tím mužem z Isráele do stanu a probodl oba, muže z Isráele i tu ženu skrze její břicho, i byla pohroma z Isráelových dětí snata. 9 Ale mrtvých při té pohromě bylo čtyřadvacet tisíc. 10 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 11 Pinchás, syn Eleázára, syna Áróna, kněze, odvrátil mé popuzení z Isráelových dětí svým horlením mou horlivostí vprostřed nich, takže jsem ve své horlivosti s Isráelovými dětmi neskoncoval; 12 proto řekni: Hle, já mu dávám svou smlouvu - pokoj! 13 Ta se stane jemu a jeho semeni po něm smlouvou trvalého kněžství, protože se rozhorlil pro svého Boha a učinil zadost za Isráelovy děti. 14 A jméno toho muže z Isráele, toho zabitého, jenž byl zabit s tou Midjánkou: Zimrí, syn Sálúův, náčelník domu otce patřícího k Šimeónovcům; 15 a jméno té ženy, té zabité, té Midjánky: Kozbí, dcera Cúrova; on byl hlavou rodů domu otce v Midjánu. 16 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 17 Potírat Midjáním! Ano, musíte je bít, 18 neboť oni jsou vám protivníky svými lstmi, jimiž vůči vám lstivě jednali stran věci Peóra a stran věci Kozbí, dcery náčelníka Midjánu, jejich sestry, zabitě v den pohromy stran věci Peóra.

Numeri 26

1 A po té pohromě se stalo, že Jehova k Mojžíšovi a k Eleázárovi, synu Áróna, kněze, promluvil výrokem: 2 Zjistěte úhrn celého shromáždění Isráelových dětí od věku dvaceti let a výše, podle domů jejich otců, všech vycházejících k vojsku v Isráelovi. 3 Mojžíš a Eleázár, kněz, je tedy na stepích Móáva u Jordánu - Jericha - oslovili výrokem: 4 Od věku dvaceti let a výše ..., podle toho, co rozkázal Jehova Mojžíšovi. Isráelovy děti, jež vycházely ze země Egypta, tedy byly: 5 Reúvén, prvorozený Isráelův; synové Reúvéna: Chanóh, čeled' Chanóchiho; Pallúova je čeled' Pallúiho;

6 Checrónova je čeled' Checróního; Karmího je čeled' Karmího. 7 Toto jsou čeledi Reúvéního, a jejich podrobených přehlídce bylo třiačtyřicet tisíc a sedm set a třicet. 8 A synové Pallúa: Eliáv; 9 a synové Eliáva: Nemúél a Dáthán a Avírám - oni, Dáthán a Avírám, povolávaní shromážděním, kteří na Mojžíše a na Árona zaútočili ve srocní Kórachově při jejich útočení na Jehovu; 10 a země otevřela svá ústa a pohltila je i Kóracha při pomřeni toho srocní, když oheň strávil těch padesát a dvě stě mužů; i stali se výstražným znamením. 11 Kórachovi synové však nepomřeli. 12 Synové Šimeóna, podle svých čeledí: Nemúélova je čeled' Nemúéliho, Jámínova je čeled' Jámíního, Jáchínova je čeled' Jáchíního, 13 Zerachova je čeled' Zarchího, Šáúlova je čeled' Šáúlího. 14 Toto jsou čeledi Šimeóního, dvaadvacet tisíc a dvě stě. 15 Synové Gáda, podle svých čeledí: Cefónova je čeled' Cefóního, Chaggího je čeled' Chaggího, Šúního je čeled' Šúního, 16 Ozního je čeled' Ozního, Érího je čeled' Érího, 17 Aródova je čeled' Aródiho, Areélova je čeled' Areéliho. 18 Toto jsou čeledi synů Gáda podle jejich podrobených přehlídce, čtyřicet tisíc a pět set. 19 Synové Júdy: Ér a Ónán, ale Ér a Ónán umřeli v zemi Kenáanu; 20 takže synové Júdy podle svých čeledí byli: Šélova je čeled' Šeláního, Percova je čeled' Parcího, Zerachova je čeled' Zarchího. 21 A synové Perece byli: Checrónova je čeled' Checróního, Chámúlova je čeled' Chemúlího. 22 Toto jsou čeledi Júdy podle jejich podrobených přehlídce, šestasedmdesát tisíc a pět set. 23 Synové Jissáschára podle svých čeledí: Tóla - čeled' Tóláího, Puvváova je čeled' Púního, 24 Jášúvova je čeled' Jášúvího, Šimrónova je čeled' Šimróního. 25 Toto jsou čeledi Jissáschára podle jejich podrobených přehlídce, čtyřiašedesát tisíc a čtyři sta. 26 Synové Zevulúna podle svých čeledí: Seredova je čeled' Sereddiho, Élónova je čeled' Élóního, Jachleélova je čeled' Jachleéliho. 27 Toto jsou čeledi Zevulóního podle jejich podrobených přehlídce, šedesát tisíc a pět set. 28 Synové Josefa podle svých čeledí, Menašše a Efrájim; 29 synové Menaššea: Máchírova je čeled' Máchíriho, a Máchír zplodil Gileáda a Gileádova je čeled' Gileádiho. 30 Toto jsou synové Gileáda: Íezer - čeled' Íezrího; a Chélekova je čeled' Chelkího, 31 a Asriél - čeled' Asriéliho, a Šechem - čeled' Šichmího, 32 a Šemídá - čeled' Šemídáího, a Chéfer - čeled' Chefriho, 33 a Celofchád, syn Chéfera; nedostalo se mu synů, nýbrž jen dcery, a jméno dcer Celofcháda: Machlá a Nóa a Choglá a Milká a Tircá. 34 Toto jsou čeledi Menaššea a jejich podrobení přehlídce, dvaapadesát tisíc a sedm set. 35 Toto jsou synové Efrájima podle svých čeledí: Šútálachova je čeled' Šutalchího, a Becherova je čeled' Bachrího, a Tachanova je čeled' Tachaního. 36 A toto jsou synové Šútálacha: Éránova je čeled' Éráního. 37 Toto jsou čeledi synů Efrájima podle jejich podrobených přehlídce, dvaatřicet tisíc a pět set; toto jsou synové Josefa podle svých čeledí. 38 Synové Benjámina podle svých čeledí: Belova je čeled' Baleího, Ašbélova je čeled' Ašbéliho, Achirárova je čeled' Achiráriho, 39 Šefúfámova je čeled' Šufámího, Chúfámova je čeled' Chufámího. 40 A synové Bely byli: Aríd a Naamán - čeled' Ardího, Naamánova je čeled' Naamího. 41 Toto jsou synové Benjámina podle svých čeledí a jejich podrobení přehlídce, pětačtyřicet tisíc a šest set. 42 Toto jsou synové Dána podle svých čeledí: Šúchámova je čeled' Šuchámího. Toto jsou čeledi Dána podle jejich čeledí; 43 všech čeledí Šúchámího, podle jejich podrobených přehlídce, čtyřiašedesát tisíc a čtyři sta. 44 Synové Ášera podle svých čeledí: Jimnova je čeled' Jimny, Jišvího je čeled' Jišvího, Beríova je čeled' Berího. 45 Stran synů Beriových: Chéverova je čeled' Chevriho, Malkiélova je čeled' Malkieliho; 46 a jméno dcery Ášera: Sárach. 47 Toto jsou čeledi synů Ášera podle jejich podrobených přehlídce: třiapadesát tisíc a tři sta. 48 Synové Naftáliho podle svých čeledí: Jachceélova je čeled' Jachceéliho, Gúnního je čeled' Gúnního, 49 Jécerova je čeled' Jicrího, Šillémova je čeled' Šillémího. 50 Toto jsou čeledi Naftáliho podle jejich čeledí a jejich podrobení přehlídce, pětačtyřicet tisíc a čtyři sta. 51 Toto jsou přehlídce podrobení z Isráelových synů, šest set tisíc a tisíc a sedm set a třicet. 52 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 53 Těmto bude země rozdělována za dědictví podle počtu jmen, 54 čtenému budeš rozmnožovat jeho dědictví a nečtenému budeš zmenšovat jeho dědictví, každému bude dáváno jeho dědictví podle množství jeho podrobených přehlídce, 55 ale dělit se bude země losem; dědictví se budou ujímat podle jmen větví svých otců, 56 na základě rozhodnutí losu se bude dělit jejich dědictví mezi čtený a nečtený. 57 A toto jsou přehlídce podrobení Lévího podle svých čeledí: Géršónova je čeled' Géršóního, Keháthova je čeled' Keháthího, Meráriho je čeled' Meráriho. 58 A toto jsou čeledi Lévího: čeled' Livního, čeled' Chevróního, čeled' Machlího, čeled' Múšího, čeled' Korchího. A Keháth zplodil Amráma, 59 a jméno ženy Amráma: Jócheved, dcera Lévího, již Léví zplodil v Egyptě; ta Amrámovi porodila Árona a Mojžíše a Mirjám, jejich sestru. 60 A Áronovi se narodili Nádáv a Avihú a Eleázár a Íthamár; 61 a Nádáv a Avihú umřeli při svém předkládání nepatřičného ohně před tvář Jehovovu. 62 A jejich podrobených přehlídce bylo třiačtyřicet tisíc, všech mužského pohlaví od věku jednoho měsíce a výše, neboť jim nebylo určeno podrobit se přehlídce mezi Isráelovými syny, neboť jim Jehova mezi Isráelovými syny nedal dědictví. 63 Toto jsou přehlídce podrobení Mojžíšem a Eleázárem, knězem, kteří přehlídce podrobili Isráelovy syny na stepích Móáva u Jordánu - Jericha; 64 a mezi těmito nebylo nikoho z přehlídce podrobených Mojžíšem a Arónem, knězem, kteří přehlídce podrobili Isráelovy syny v pustině Sínaje, 65 neboť o nich Jehova řekl: Jistotně v pustině budou muset pomřít! I nepozůstal z nich nikdo, leč Kálév, syn Jefunnéúv, a Jóšua, syn Núnúv.

Numeri 27

1 I přiblížily se dcery Celořháda, syna Chéřera, syna Gileáda, syna Máchíra, syna Menaššéova, patřícího k čeledím Menaššéa, syna Josefova (a toto jsou jména jeho dcer: Machlá a Nóa a Choglá a Milká a Tircá), 2 a stanuly před tváří Mojžíšovou a před tváří Eleázára, kněze, a před tváří náčelníků a celého shromáždění u vchodu stanu setkávání s výrokem: 3 Náš otec umřel v pustině, on však nebyl mezi srocením těch, již se srotili proti Jehovovi, ve srocení Kóřachově, nýbrž umřel ve svém hřichu, a synů se mu nedostalo - 4 proč má být jméno našeho otce zprostřed jeho čeledi vylučováno, protože neměl syna? Dej nám držbu vprostřed bratrů našeho otce! 5 Mojžíš tedy jejich případ předložil tváří Jehovově. 6 A Jehova k Mojžíšovi pronesl výrok: 7 Dcery Celořhádovy mluví správně; ovšemže jim držbu dědictví vprostřed bratrů jejich otce musíš dát a dědictví jejich otce na ně převést. 8 A k Isráelovým dětem budeš promlouvat výrokem: Kdykoli bude umírat muž a nebude mít syna, pak jeho dědictví budete převádět na jeho dceru, 9 a nebude-li mít dceru, pak jeho dědictví budete dávat jeho bratrům, 10 a nebude-li mít bratry, pak jeho dědictví budete dávat bratrům jeho otce, 11 a nebude-li jeho otec mít bratry, pak jeho dědictví budete dávat jeho tělesně příbuznému, jemu nejbližšímu z jeho čeledi, ať je za vlastnictví ujímá. To se stane Isráelovým dětem ustanovením práva podle toho, co Jehova Mojžíšovi rozkázal. 12 A Jehova k Mojžíšovi řekl: Vystup na toto pohoří Avářím, ať vidíš zem, již jsem dal Isráelovým dětem; 13 a až ji uvidíš, budeš muset i ty být připojen k svému lidu podle toho, jak byl připojen Ářón, tvůj bratr, 14 podle toho, jak jste se v pustině Čínu, při rozvaděnosti shromáždění, stali neposlušnými mého příkazu posvětit mě stran vody v jejich očích. (Toto jsou vody rozvaděnosti - Káděš v pustině Čínu.) 15 A Mojžíš k Jehovovi promluvil výrokem: 16 Kéž Jehova, Bůh duchů všeho masa, nad shromážděním ráčí ustanovit muže, 17 jenž bude před jejich tváří vycházet a jenž bude před jejich tváří vstupovat, jenž je bude vyvádět a jenž je bude uvádět, ať není shromáždění Jehovovo jako stádo těch, již nemají pastýře. 18 A Jehova k Mojžíšovi řekl: Vezmi si Jóšuu, syna Núnova, muže, v němž je Duch, a polož na něho svou ruku 19 a postav ho před tvář Eleázára, kněze, a před tvář celého shromáždění a před jejich očima ho rozkazem ustanov; 20 a přenes na něho ze své cti, aby poslouchali, celé shromáždění Isráelových dětí. 21 On bude stávat před tváří Eleázára, kněze; ten se pro něho bude dotazovat na soud Úřím před tváří Jehovovou; na jeho příkaz budou vycházet a na jeho příkaz budou vstupovat, on a s ním všechny Isráelovy děti, totiž celé shromáždění. 22 A Mojžíš učinil podle toho, co mu Jehova rozkázal; vzal tedy Jóšuu a postavil ho před tvář Eleázára, kněze, a před tvář celého shromáždění 23 a položil na něho svou ruku a rozkazem ho ustanovil podle toho, co Jehova skrze Mojžíše promluvil.

Numeri 28

1 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 2 Rozkaž Isráelovým dětem a řekni k nim: Mé obětní dary, můj pokrm k mým ohnivým obětem mé líbezné vůně budete dbát předkládat mi v časy k tomu určené. 3 A řekni jim: Toto bude ohnivá oběť, již budete předkládat: jehňata, roční, bezvadná, dvě za den, ustavičná vzestupná oběť, 4 jedno jehně budeš obětovat za jitra a druhé jehně budeš obětovat mezi dvěma večery; 5 a desetinu éfy jemné mouky k oběti daru, zadělané olejem z rozdrčení, čtvrtinou hínu - 6 ustavičnou vzestupnou oběť, zavedenou na hoře Sínaji k líbezné vůni, ohnivou oběť Jehovovi, 7 a k ní úlitbu, čtvrtinu hínu na jedno jehně, ve svatyni nalij úlitbu opojného nápoje Jehovovi. 8 A druhé jehně budeš obětovat mezi dvěma večery, jako oběť daru jitra a jako úlitbu k ní je budeš obětovat, ohnivou oběť, líbeznou vůni Jehovovi. 9 A v den šabatu dvě jehňata, roční, bezvadná, a dvě desetiny jemné mouky, oběť daru, zadělanou olejem, a úlitbu k ní - 10 vzestupnou oběť šabatu v její šabat, kromě ustavičné vzestupné oběti a úlitby k ní. 11 A v počátcích vašich měsíců budete Jehovovi jako vzestupnou oběť předkládat dva mladé býky a jednoho berana, sedm ročních jehňat, bez vady, 12 a tři desetiny jemné mouky, oběť daru, zadělanou olejem, na jednoho býka, a dvě desetiny jemné mouky, oběť daru, zadělanou olejem, na jednoho berana, 13 a po desetině jemné mouky, oběť daru, zadělanou olejem, na jedno jehně - vzestupná oběť, líbezná vůně, ohnivá oběť Jehovovi. 14 A k nim úlitby: půl hínu na býka a třetina hínu na berana a čtvrtina hínu na jehně - vína. Toto je vzestupná oběť měsíce v jejím měsíci po měsících roku. 15 A kromě ustavičné vzestupné oběti se bude za hřích obětovat jeden chlupatec z koz a úlitba k němu. 16 A v prvním měsíci, v čtrnáctý den měsíce, je minutí Jehovovo 17 a v patnáctý den tohoto měsíce slavnost - po sedm dní se budou jíst nekvašené chleby. 18 V první den bude svaté svolání, žádné zaměstnání prací nesmíte vykonávat 19 a Jehovovi jako ohnivou oběť, vzestupnou oběť, budete předkládat dva mladé býky a jednoho berana, sedm ročních jehňat, - budete je mít bez vady, - 20 a k nim oběť daru, jemnou mouku zadělanou olejem; budete obětovat tři desetiny na býka a dvě desetiny na berana, 21 po desetině budeš obětovat na jedno jehně, - na těch sedm jehňat, - 22 a jednoho chlupatce za hřích k učinění zadost za vás. 23 Toto budete obětovat mimo vzestupnou oběť, jež je ustavičnou vzestupnou obětí; 24 jako toto budete obětovat denně po sedm dní pokrm ohnivé oběti líbezné vůně Jehovovi; to se bude obětovat kromě ustavičné vzestupné oběti a úlitby k ní. 25 A v sedmý den budete mít svaté svolání, žádné zaměstnání prací nesmíte vykonávat. 26 A v den vašich prvotín, při vašem předkládání nové oběti daru Jehovovi, ve vašich týdnech, budete mít svaté svolání, žádné zaměstnání prací nesmíte vykonávat, 27 a za vzestupnou oběť k líbezné vůni Jehovovi budete předkládat dva mladé býky, jednoho berana, sedm ročních jehňat, 28 a k nim oběť daru, jemnou mouku zadělanou olejem, tři desetiny na jednoho býka a dvě desetiny na jednoho berana,

29 po desetíně na jedno jehně, - na těch sedm jehňat, - 30 jednoho chluptatce z koz k učinění zadost za vás; 31 to budete obětovat mimo ustavičnou vzestupnou oběť a oběť daru k ní, - budete je mít bez vady, - a úlitby k nim.

Numeri 29

1 A v sedmém měsíci, v první den měsíce, budete mít svaté svolání, žádné zaměstnání prací nesmíte vykonávat; budete mít den troubení, 2 a vzestupnou oběť k líbezně vůni Jehovovi budete činit jednoho mladého býka, jednoho berana, sedm ročních jehňat, - bez vady, - 3 a k nim oběť daru, jemnou mouku zadělanou olejem, tři desetiny na býka a dvě desetiny na berana 4 a jednu desetinu na jedno jehně, - na těch sedm jehňat, - 5 a jednoho chluptatce z koz za hřích k učinění zadost za vás, 6 mimo měsíční vzestupnou oběť a oběť daru k ní a ustavičnou vzestupnou oběť a oběť daru k ní a úlitby k nim podle předpisu, k líbezně vůni, ohnivou oběť Jehovovi. 7 A v desátý den tohoto sedmého měsíce budete mít svaté svolání, i budete ponížovat sami sebe; žádné zaměstnání nesmíte vykonávat. 8 A budete za vzestupnou oběť Jehovovi, líbeznou vůni, předkládat jednoho mladého býka, jednoho berana, sedm ročních jehňat, - budete je mít bez vady, - 9 a k nim oběť daru, jemnou mouku zadělanou olejem, tři desetiny na býka, dvě desetiny na jednoho berana, 10 po desetíně na jedno jehně, - na těch sedm jehňat, - 11 jednoho chluptatce z koz za hřích, mimo oběť za hřích k zadostučiněním a ustavičnou vzestupnou oběť a oběť daru k ní a úlitby k tomu. 12 A v patnáctý den sedmého měsíce budete mít svaté svolání, žádné zaměstnání prací nesmíte vykonávat; i budete po sedm dní slavít Jehovovi slavnost 13 a budete předkládat vzestupnou oběť, ohnivou oběť, líbeznou vůni Jehovovi: třináct mladých býků, dva berany, čtrnáct ročních jehňat, - budou bez vady, - 14 a k nim oběť daru, jemnou mouku zadělanou olejem, tři desetiny na jednoho býka, - na třináct býků, - dvě desetiny na jednoho berana, - na ty dva berany, - 15 a po desetíně na jedno jehně, - na čtrnáct jehňat, - 16 a jednoho chluptatce z koz za hřích, mimo ustavičnou vzestupnou oběť a oběť daru k ní a úlitbu k ní. 17 A v druhý den dvanáct mladých býků, dva berany, čtrnáct ročních jehňat, bez vady, 18 a oběť daru k nim a úlitby k nim, k býkům, k beranům a k jehňatům v jejich počtu podle předpisu, 19 a jednoho chluptatce z koz za hřích, mimo ustavičnou vzestupnou oběť a oběť daru k ní a úlitby k tomu. 20 A v třetí den jedenáct býků, dva berany, čtrnáct ročních jehňat, bez vady, 21 a oběť daru k nim a úlitby k nim, k býkům, k beranům a k jehňatům v jejich počtu podle předpisu, 22 a jednoho chluptatce za hřích, mimo ustavičnou vzestupnou oběť a oběť daru k ní a úlitbu k ní. 23 A v čtvrtý den deset býků, dva berany, čtrnáct ročních jehňat, bez vady, 24 oběť daru k nim a úlitby k nim, k býkům, k beranům a k jehňatům v jejich počtu podle předpisu, 25 a jednoho chluptatce z koz za hřích, mimo ustavičnou vzestupnou oběť a oběť daru k ní a úlitbu k ní. 26 A v pátý den devět býků, dva berany, čtrnáct ročních jehňat, bez vady, 27 a oběť daru k nim a úlitby k nim, k býkům, k beranům a k jehňatům v jejich počtu podle předpisu, 28 a jednoho chluptatce za hřích, mimo ustavičnou vzestupnou oběť a oběť daru k ní a úlitbu k ní. 29 A v šestý den osm býků, dva berany, čtrnáct ročních jehňat, bez vady, 30 a oběť daru k nim a úlitby k nim, k býkům, k beranům a k jehňatům v jejich počtu podle předpisu, 31 a jednoho chluptatce za hřích, mimo ustavičnou vzestupnou oběť a oběť daru k ní a úlitby k ní. 32 A v sedmý den sedm býků, dva berany, čtrnáct ročních jehňat, bez vady, 33 a oběť daru k nim a úlitby k nim, k býkům, k beranům a k jehňatům v jejich počtu podle předpisu o nich, 34 a jednoho chluptatce za hřích, mimo ustavičnou vzestupnou oběť a oběť daru k ní a úlitbu k ní. 35 V osmý den budete mít slavnostní shromáždění, žádné zaměstnání prací nesmíte vykonávat 36 a za vzestupnou oběť, ohnivou oběť, líbeznou vůni Jehovovi, budete předkládat jednoho býka, jednoho berana, sedm ročních jehňat, bez vady, 37 oběť daru k nim a úlitby k nim, k býkovi, k beranovi a k jehňatům v jejich počtu podle předpisu, 38 a jednoho chluptatce za hřích, mimo ustavičnou vzestupnou oběť a oběť daru k ní a úlitbu k ní. 39 Toto budete Jehovovi obětovat o vašich svátcích, mimo vaše sliby a vaše dobrovolné oběti ve vašich vzestupných obětech a ve vašich obětech daru a ve vašich úlitbách a ve vašich obětech pokojných hodů. 40 A Mojžíš se k Izráelovým dětem vyslovil podle všeho, co Jehova Mojžíšovi rozkázal.

Numeri 30

1 A k hlavám větví Izráelových dětí Mojžíš promluvil výrokem: Toto je věc, již rozkázal Jehova: 2 Kdykoli muž bude slibovat Jehovovi slib nebo přísáhnoutí přísahou uvázat závazek na svou duši, nesmí své slovo zlehčit, musí učinit podle všeho, co vychází z jeho úst. 3 Kdykoli však slib Jehovovi bude slibovat žena, takže si uváže závazek, v domě svého otce ve svém mládí, 4 a její otec uslyší její slib a její závazek, jež uvázala na svou duši, a pomlčí k ní její otec, pak všechny její sliby zůstanou v platnosti a v platnosti bude zůstávat každý závazek, jež uvázala na svou duši. 5 Jestliže jí však její otec v den svého uslyšení vysloví nesouhlas, nebude zůstávat v platnosti žádný její slib a závazek, jež na svou duši uvázala, a Jehova jí bude ochoten odpustit, neboť její otec jí vyslovil nesouhlas. 6 A jestliže i bude patřit muži a bude mít na sobě své sliby nebo nerozvázný výrok svých rtů, jež uvázala na svou duši, 7 což její muž uslyší v den svého uslyšení a pomlčí k ní, pak její sliby zůstanou v platnosti a v platnosti zůstávat budou její závazky, jež uvázala na svou duši.

8 Jestliže jí však její muž v den svého uslyšení bude vyslovovat nesouhlas a zruší její slib, jež bude mít na sobě, a nerozvázný výrok jejích rtů, jež uvázala na svou duši, pak jí Jehova bude ochoten odpustit. 9 Ale slib vdovy a vyhnané, vše, co na svou duši uváže, na ní bude zůstat v platnosti, 10 jestliže však, obývajíc dům svého muže, učini slib nebo uváže závazek na svou duši v přísaze, 11 což uslyší její muž a pomlčí k ní, nevysloví jí nesouhlas, pak všechny její sliby a každý její závazek, jež uvázala na svou duši, bude zůstat v platnosti. 12 A jestliže to její muž v den svého uslyšení výslovně bude rušit, nebude zůstat v platnosti žádná výpověď jejích rtů, jako její sliby a jako závazek její duše; její muž to zruší a Jehova jí bude ochoten odpustit. 13 Každý slib a každou přísahu zavazující k ponížení duše - její muž to může potvrdit a její muž to může zrušit. 14 Bude-li k ní však její muž stále mlčet ode dne ke dni, pak všechny její sliby nebo všechny její závazky, jež ona má na sobě, potvrdí; potvrdí je tím, že k ní ode dne svého uslyšení bude mlčet. 15 Ale bude-li je po svém uslyšení přece rušit, pak její pochybení ponese. 16 Toto jsou ustanovení, jež Jehova rozkázal Mojžíšovi: mezi mužem a jeho ženou, mezi otcem a jeho dcerou, ve svém mládí obývající dům svého otce.

Numeri 31

1 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 2 Vykonej náležitou pomstu Izráelových dětí ze stránky Midjáním; potom budeš muset být připojen k svému lidu. 3 A Mojžíš k lidu promluvil výrokem: Vyzbrojte se, muži z vás, k vojenské službě, ať táhnou na Midján uskutečnit proti Midjánu pomstu Jehovovu. 4 Po tisíci na větev, po všech větvích Izráelových, musíte vyslat k vojenské službě. 5 Byli tedy z tisíců Izráelových vyčlenění, tisíc na větev, dvanáct tisíc vyzbrojených do vojska, 6 a Mojžíš je vyslal, tisíc na větev, na vojenskou výpravu, je a Pincháse, syna Eleázára, kněze, na vojenskou výpravu, i svatá náčiní a pozouny k troubení v jeho ruce. 7 Vytáhli tedy do pole na Midján podle toho, co Jehova Mojžíšovi rozkázal, a zabili všechny mužského pohlaví 8 a zabili i krále Midjánu, kromě jiných jejich probodených - Évího a Rekema a Cúra a Chúra a Revu, pět králů Midjánu; i Bileáma, syna Beórova, mečem zabili, 9 a Izráelovi synové zajali ženy Midjánu a jejich drobotinu a ukořistili všechn jejich dobytek a všechna jejich stáda a všechno jejich bohatství; 10 a všechna jejich města v jejich sídlišťích a všechna jejich tábořiště vypálili ohněm. 11 A všechn lup a všechnu kořist v lidech a v dobytku vzali 12 a dopravili k Mojžíšovi a k Eleázárovi, knězi, a ke shromáždění Izráelových dětí - zajatectvo a kořist a lup, do tábora, na stepi Móáva, jež jsou u Jordánu - Jericha. 13 I vyšel jim Mojžíš a Eleázár, kněz, a všichni náčelníci shromáždění vstříc ven vůči táboru, 14 a Mojžíš se na vrchní velitele branné moci, vůdce tisíců a vůdce set, již přicházeli z válečné výpravy, rozzlobil, 15 i řekl k nim Mojžíš: Což jste všechny ženské nechali naživu? 16 Hle - ony se Izráelovým synům, skrze slovo Bileámovo, staly příčinou nevěry proti Jehovovi ve věci Peóra, takže ve shromáždění Jehovovo dopadla pohroma! 17 Nyní tedy: Zabijte vše mužského pohlaví mezi drobotinou a zabijte každou ženu poznavší muže ulehnutím s mužským pohlavím, 18 ale všechnu drobotinu mezi ženami, jež ulehnutí s mužským pohlavím nepoznaly, si nechejte naživu. 19 A vy se na sedm dní uložte zevně vůči táboru, každý někoho zabivší a každý sáhnuvší na probodeného, musíte se v třetí den a v sedmý den očišťovat, vy i vaše zajatectvo. 20 A každé roucho a každý předmět z kůže a každý výrobek z kozí srsti a každou nádobu ze dřeva si musíte očistit. 21 A Eleázár, kněz, řekl k mužům z vojska, již vstoupili do boje: Toto je ustanovení zákona, jež Jehova rozkázal Mojžíšovi: 22 Ale zlato a stříbro, mosaz, železo, cín a olovo, 23 každou věc, jež může přijít v oheň, musíte protáhnout ohněm a bude očištěna, jen se musí očistit vodou proti poskvrnění, a vše, co v oheň přijít nemůže, musíte protáhnout vodou. 24 A v sedmý den musíte oprat svá roucha a budete čisti, a potom budete smět vstoupit do tábora. 25 A Jehova k Mojžíšovi pronesl výrok: 26 Zjistí úhrn kořisti - zajatectva, v lidech i v dobytku, ty a Eleázár, kněz, a hlavy otců shromáždění, 27 a kořist na poloviny rozdělíš mezi podstoupivší boj, již vyšli na vojenskou výpravu, a mezi celé shromáždění, 28 a pro Jehovu musíš vybrat dávku: od bojovníků, již vyšli na vojenskou výpravu, po jednom z pěti set, z lidí a ze skotu a z oslů a z drobného dobytka; 29 to budete brát z jejich poloviny a musíš to dát Eleázárovi, knězi, v oběť věnování Jehovovi; 30 a z poloviny Izráelových dětí budeš brát jedno vyňaté z padesáti, z lidí a ze skotu a z oslů a z drobného dobytka a ze všeho zvířectva, a dávat je Lévióvcům, majícím na starosti opatrování obydlí Jehovova. 31 I učinil Mojžíš a Eleázár, kněz, podle toho, co Jehova Mojžíšovi rozkázal. 32 A kořist, zůstatek lupu, jež lid vojska ukořistil, byla: drobného dobytka šest set tisíc a sedmdesát tisíc a pět tisíc, 33 a skotu dvaasedmdesát tisíc, 34 a oslů jedenašedesát tisíc, 35 a lidských duší, z žen, jež nepoznaly ulehnutí s mužským pohlavím, všech duší dvaatřicet tisíc, 36 byla tedy polovina, podíl těch již vyšli na vojenskou výpravu, z počtu drobného dobytka tři sta tisíc a třicet tisíc a sedm tisíc a pět set, 37 a dávka Jehovovi z drobného dobytka byla šest set pětasedmdesát; 38 a skotu šestatřicet tisíc a dávka Jehovovi z nich dvaasedmdesát, 39 a oslů třicet tisíc a pět set a dávka Jehovovi z nich jedenašedesát, 40 a lidských duší šestnáct tisíc a dávka Jehovovi z nich dvaatřicet duší. 41 A dávkou dal Mojžíš Eleázárovi, knězi, v oběť věnování Jehovovi podle toho, co Jehova Mojžíšovi rozkázal. 42 A z poloviny pro Izráelovy děti, již Mojžíš oddělil od mužů, již vytáhli do pole, - 43 polovina pro shromáždění tedy byla: z drobného dobytka tři sta tisíc a třicet tisíc, sedm tisíc a pět set, 44 a skotu šestatřicet tisíc, 45 a oslů třicet tisíc a pět set, 46 a lidských duší šestnáct tisíc, -

47 Mojžíš tedy vzal z poloviny pro Izráelovy děti jedno vyňaté z padesáti, z lidí i z dobytka, a dal je Lévióvcům majícím na starosti opatrování obydlí Jehovova, podle toho, co Mojžíšovi Jehova rozkázal. 48 A k Mojžíšovi se přiblížili vrchní velitelé, nadřízení tisícům vojska, vůdcové tisíců a vůdcové set, 49 a řekli k Mojžíšovi: Tvoji nevolníci zjistili úhrn bojovníků, kteří jsou pod naší správou, a nikdo z nás nechybí; 50 chceme tedy Jehovovi předložit obětní dar - každý, čeho došel, předměty ze zlata: náramky a zápěstní kroužky, prsteny, náušnice a náhrdelníky, k učinění zadost za naše duše před tváří Jehovovou. 51 Mojžíš tedy a Eleázár, kněz, od nich to zlato vzali, samý umělecký předmět, 52 i bylo všeho zlata oběti věnování, jež věnovali Jehovovi, šestnáct tisíc sedm set a padesát šeklů, od vůdců tisíců a od vůdců set. 53 (Muži vojska ukořistili každý pro sebe.) 54 A Mojžíš a Eleázár, kněz, to zlato od vůdců tisíců a set vzali a vnesli je do stanu setkávání jako připomínku Izráelovým dětem před tváří Jehovovou.

Numeri 32

1 A dětem Reúvénovým a dětem Gádovým patřil mnohý dobytek, velmi četný; i uviděli zemi Jaezéru a zemi Gileádu, a hle, ten kraj - kraj pro dobytek. 2 I přišli synové Gádovi a synové Reúvénovi a pronesli k Mojžíšovi a k Eleázárovi, knězi, a k náčelníkům shromáždění výrok: 3 Atáróth a Dívón a Jaezér a Nimrá a Chešbón a Eleálé a Sevám a Névó, a Beón, 4 země, již pobil Jehova před tváří shromáždění Izráelova, to je země pro dobytek, a tvoji nevolníci dobytek mají. 5 A řekli: Našli-li jsme v tvých očích přízeň, nechť je tato země dána v držbu tvým nevolníkům, nemusíš nás vést přes Jordán. 6 A Mojžíš synům Gádovým a synům Reúvénovým řekl: Zda mají vaši bratři vstoupit do boje, zatímco vy budete sedět zde? 7 A proč chcete odradit srdce Izráelových dětí od přejítí do země, již jim dal Jehova? 8 Tak učinili vaši otcové, když jsem je z Kádés-barnéje vyslal ohledat tu zem; 9 a vystoupili po Nachal-eškól a ohledali tu zem, ale odradili srdce Izráelových dětí, aby nebylo vstupu do země, již jim dal Jehova. 10 A v onen den vzplál Jehovův hněv, i přísáhl výrokem: 11 Budou-li vidět ti muži, již vystoupili z Egypta, od věku dvaceti let a výše, tu půdu, již jsem přísahou slíbil Abrahámovi, Isákovi a Jákobovi, neboť mě nenásledovali plně, 12 leda Kálév, syn Jefunněuv, Kenizzí, a Jóšua, syn Núnův, neboť ti Jehovu plně následovali! 13 A že proti Izráelovi vzplál Jehovův hněv, vodil je po čtyřicet let sem tam v pustině, do vymření celého pokolení, jež činilo to, co v očích Jehovových bylo zlé. 14 Hle tedy - povstali jste místo vašich otců, plémě hříšných lidí, k příkládání ještě na žár hněvu Jehovova vůči Izráelovi! 15 Vždyť budete-li se odvracet od následování jeho, zanechá jej ještě nadále v pustině, takže všemu tomuto lidu způsobíte vyhubení! 16 I přiblížili se k němu a řekli: Chceme zde zbudovat ovčince pro náš dobytek a města pro naši drobotinu, 17 my sami však chvátajíce půjdeme vyzbrojeni před tváří dětí Izráelových, až než je dovedeme k jejich místu, zatímco naše drobotina bude zůstávat v opevněných městech, mimo tvář obyvatel země. 18 Do našich domů se nebudeme vracet, než si synové Izráelovi přivlastní každý své vlastnictví, 19 neboť s nimi z druhé strany vůči Jordánu a dále vlastnictví mít nebudeme, jestliže nám připadne naše vlastnictví z této strany Jordánu od vzházení. 20 A Mojžíš k nim řekl: Chcete-li učinit tuto věc, jestliže před tváří Jehovovou půjdete vyzbrojeni do boje 21 a každý z vás vyzbrojen před tváří Jehovovou přejde Jordán, než on své nepřátele od své tváře vypudí, 22 a až země bude před tváří Jehovovou podmaněna, potom se budete vracet, pak budete před Jehovou a před Izráelem nevinni a tato země se vám před tváří Jehovovou dostane v držbu. 23 Jestliže však tak nebudete činit, hle, zhřešili jste vůči Jehovovi a uvědomte si svůj hřích, že vás bude umět najít. 24 Zbudujte si města pro svou drobotinu a salaše pro svůj drobný dobytek, a co vyšlo z vašich úst, nechť učiníte. 25 I pronesli - synové Gádovi a synové Reúvénovi - k Mojžíšovi výrok: Tvoji nevolníci budou činit podle toho, co můj pán rozkazuje: 26 naše drobotina, naše ženy, náš dobytek a všechno naše zvířectvo budou ve městech Gileádu 27 a tvoji nevolníci, každý vyzbrojený k vojsku, budou před tváří Jehovovou přecházet do boje podle toho, jak můj pán mluví. 28 A Mojžíš o nich rozkázal Eleázárovi, knězi, a Jóšuovi, synu Núnovu, a hlavám otců větví Izráelových dětí, 29 i řekl k nim Mojžíš: Budou-li synové Gádovi a synové Reúvénovi přecházet Jordán s vámi, každý vyzbrojen do boje před tváří Jehovovou, a země bude před tváří vaší podmaněna, pak jim budete dávat v držbu zem Gileádu, 30 jestliže však s vámi vyzbrojeni přecházet nebudou, pak nabudou držby vprostřed vás v zemi Kenáanu. 31 A synové Gádovi a synové Reúvénovi odpověděli výrokem: Jak Jehova k tvým nevolníkům promluvil, tak budeme činit - 32 my budeme přecházet vyzbrojeni před tváří Jehovovou v zem Kenáan a držba našeho vlastnictví z této strany vůči Jordánu bude naše. 33 Mojžíš jim tedy - dětem Gádovým a dětem Reúvénovým a polovině kmene Menaššéa, syna Josefova, - dal království Síchóna, krále Emóriho, a království Óga, krále Bášanu, zemi podle jejich měst v jejich hranicích, města té země vůkol. 34 A synové Gádovi vybuodovali Dívón a Atáróth a Áróér 35 a Atróth-Šófán a Jaezér a Jagbehu 36 a Béth-Nimru a Béth-Harán jako opevněná města, i ovčince. 37 A synové Reúvénovi vybuodovali Chešbón a Eleálé a Kirjátajim 38 a Névó a Baal-Meón, jichž jména byla změněna, a Šibmu; a jména měst, jež vybuodovali, nazvali jinými jmény. 39 A synové Máchira, syna Menaššéova, se odebrali do Gileádu a dobyli ho a vypudili Emóriho, jenž v něm byl; 40 a Mojžíš dal Gileád Máchirovi, synu Menaššéovu, i usídlil se v něm. 41 A Jáír, syn Menaššéuv, se odebral a dobyl jejich vsí, i nazval je Chav-vóth-Jáír. 42 A Návach se odebral a dobyl Kenáthu a jeho osad, i dal mu název Návach podle svého jména.

Numeri 33

1 Toto jsou cestování Izráelových dětí, jež po svých oddílech pod správou Mojžíšovou a Áronovou vyšly ze země Egypta; 2 a Mojžíš jejich východiska na příkaz Jehovův zapsal, a toto jsou jejich cestování podle jejich východisek: 3 V prvním měsíci tedy, v patnáctý den prvního měsíce, se dali na cestu z Raemsésu; nazítří po minutí vyšly Izráelovy děti se zdviženou rukou před očima všech Egyptanů, 4 zatímco Egyptané pohřbívali, co Jehova mezi nimi pobí, vše prvorozené; i proti jejich bohům vykonal Jehova soud. 5 Izráelovy děti se tedy daly na cestu z Raemsésu a uložili se v Sukkóth; 6 a ze Sukkóth se dali na cestu a uložili se v Éthámu, jenž je na pokraji pustiny; 7 a z Éthámu se dali na cestu a obrátili se zpět na Pi-hachíróth, jež je u Baal-Cefónu; a uložili se před Migdólem; 8 a od Pi-hachíróth se dali na cestu a přešli středem moře do pustiny a pustinou Éthámu šli cestou tři dny a uložili se v Máře; 9 a z Máry se dali na cestu a přišli do Élím; a v Élím bylo dvanáct pramenů vody a sedmdesát palem, i uložili se tam. 10 A z Élím se dali na cestu a uložili se u moře Rákosi; 11 a od moře Rákosi se dali na cestu a uložili se v pustině Sínu; 12 a z pustiny Sínu se dali na cestu a uložili se v Dofce; 13 a z Dofky se dali na cestu a uložili se v Álúši; 14 a z Álúše se dali na cestu a uložili se v Refidím, a tam nebylo vody pro lid k pití. 15 A z Refidím se dali na cestu a uložili se v pustině Sínaje; 16 a z pustiny Sínaje se dali na cestu a uložili se v Kivróth-hattaavá; 17 a z Kivróth-hattaavá se dali na cestu a uložili se v Chacéróth; 18 a z Chacéróth se dali na cestu a uložili se v Ríthmē; 19 a z Ríthmy se dali na cestu a uložili se v Rimmón-Páreci; 20 a z Rimmón-Párece se dali na cestu a uložili se v Livně; 21 a z Livny se dali na cestu a uložili se v Risse; 22 a z Rissy se dali na cestu a uložili se v Kehéláthá; 23 a z Kehéláthá se dali na cestu a uložili se na hoře Šáferu; 24 a z hory Šáferu se dali na cestu a uložili se v Charádě; 25 a z Charády se dali na cestu a uložili se v Makhélóth; 26 a z Makhélóth se dali na cestu a uložili se v Táchathu; 27 a z Táchathu se dali na cestu a uložili se v Tárachu; 28 a z Tárachu se dali na cestu a uložili se v Mítce; 29 a z Mítky se dali na cestu a uložili se v Chašmóně; 30 a z Chašmóny se dali na cestu a uložili se v Móseróth; 31 a z Móseróth se dali na cestu a uložili se v Bené-Jaakán; 32 a z Bené-Jaakán se dali na cestu a uložili se v Chór-haggidgád; 33 a z Chór-haggidgád se dali na cestu a uložili se v Jotbáthá; 34 a z Jotbáthá se dali na cestu a uložili se v Avróně; 35 a z Avróny se dali na cestu a uložili se v Ecjón-Gáveru; 36 a z Ecjón-Gáveru se dali na cestu a uložili se v pustině Cínu, to je Káděš; 37 a z Káděše se dali na cestu a uložili se u hory Hóru na pokraji země Edóma. 38 A Áron, kněz, na příkaz Jehovův vystoupil na horu Hór a umřel tam, čtyřicátého roku po vyjití Izráelových dětí ze země Egypta, v pátém měsíci, v první den měsíce. 39 A Áron byl při své smrti na hoře Hóru ve věku třidvaceti a sta let. 40 A při příchodu Izráelových dětí se jal naslouchat Kenaaní, král Arađu, jenž bydlel v zemi Kenáanu na jihu. 41 A od hory Hóru se dali na cestu a uložili se v Calmóně; 42 a z Calmóny se dali na cestu a uložili se v Púnónu; 43 a z Púnónu se dali na cestu a uložili se v Óvóth; 44 a z Óvóth se dali na cestu a uložili se v Ijjé-Avárím na pomezí Móáva; 45 a z Ijjím se dali na cestu a uložili se v Dívón-Gádu; 46 a z Dívón-Gádu se dali na cestu a uložili se v Almón-Divláthájim; 47 a z Almón-Divláthájim se dali na cestu a uložili se v horách Avárím před Névem 48 a z hor Avárím se dali na cestu a uložili se na stepích Móáva u Jordánu - Jericha; 49 a u Jordánu se uložili od Béth-Haj-šimóth po Ávél-Haššittím na stepích Móáva. 50 A Jehova na stepích Móáva u Jordánu - Jericha - k Mojžíšovi promluvil výrokem: 51 Promluv k Izráelovým dětem a řekni k nim: Až vy přejdete Jordán do země Kenáanu, 52 pak všechny obyvatele země před svou tvář vypudíte a všechna jejich zobrazení zničíte, i všechny jejich slité podobizny musíte zničit a všechny jejich výšiny musíte vyplenit, 53 i zmocníte se země a usídlíte se v ní, neboť vám jsem tu zem dal k ujmoutí jí za vlastnictví, 54 losem si však tu zem jako dědictví rozdělíte podle svých čeledí: četnému budete množit jeho dědictví a nečetnému budeš zmenšovat jeho dědictví. Kam komu los bude vycházet, tam se mu bude dostávat; dědictví se budete ujímat podle větví vašich otců. 55 Nebudete-li však obyvatel země před svou tvář vypuzovat, pak se vám to, co z nich budete zůstavovat, stane trny ve vašich očích a ostny ve vašich bocích, takže se vás na zemi, v níž budete bydlet, jmou utiskovat 56 a stane se, že podle toho, co jsem zamýšlel učinit jim, budu činit vám.

Numeri 34

1 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 2 Rozkaž Izráelovým dětem a řekni k nim: Až vy vstoupíte do země Kenáanu, bude toto země, jež vám bude připadat v dědictví, země Kenáan podle jejich hranic; 3 i bude váš jižní okraj od pustiny Cínu podél Edóma, a vaše jižní pomezí bude od okraje moře Soli k východu, 4 i bude se vaše pomezí vinout od jihu k vzestupu Akrabím a přejde k Cínu a jeho zakončení budou od jihu ke Káděš-barnéji, i vyjde k Chacar-Addáru a přejde k Acmónu, 5 a od Acmónu se pomezí bude vinout k potoku Egypta a jeho zakončení budou u moře. 6 A západní pomezí: tím se vám stane veliké moře a pobřeží; toto vám bude západním pomezím. 7 A toto vám bude severním pomezím: od velikého moře si musíte vyznačit horu Hór; 8 od hory Hóru budete vyznačovat ke vstupu do Chamáthu a zakončení pomezí budou u Cedádu 9 a pomezí vyjde k Zifrónu a jeho zakončení budou u Chacar-Énán; toto vám bude severním pomezím. 10 A za pomezí k východu si budete určovat: od Chacar-Énánu k Šefámu 11 a od Šefámu pomezí sestoupí k Rivle od východu k Ájínu; a když pomezí sestoupí, narazí na břeh moře Kinnereth k východu, 12 i sestoupí pomezí k Jordánu a jeho zakončení budou u moře Soli. Toto bude vaše země podle jejich pomezí vůkol.

13 A Mojžíš Isráelovým dětem rozkázal výrokem: Toto je země, již si jako dědictví budete losem rozdělovat, již Jehova rozkázal dát devíti větvím a polovině větve, 14 neboť větve dětí Reúvéního podle domů svých otců a větve dětí Gádího podle domů svých otců dostaly, a polovina větve Menaššéovy, i ti dostali své dědictví, 15 dvě větve a polovina větve dostaly své dědictví z této strany vůči Jordánu - Jerichu - od vzcházení. 16 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 17 Toto jsou jména mužů, kteří vám zemi jako dědictví budou rozdělovat: Eleázár, kněz, a Jósua, syn Núnův, 18 a po jednom náčelníku budete brát k rozdělování dědictví země z každé větve; 19 a toto jsou jména těch mužů: za větev Júdovu Kálév, syn Jefunnéův; 20 a za větev dětí Šimeónových Samúél, syn Ammíhúdův; 21 za větev Benjámínovu Elidád, syn Kislónův; 22 a za větev dětí Dánových náčelník Bukkí, syn Joglího; 23 za děti Josefovy, za větev dětí Menaššéových náčelník Channíel, syn Éfódův, 24 a za větev dětí Efrájimových Kemúel, syn Šiftánův; 25 a za větev dětí Zevulúnových náčelník Elícáfán, syn Parnachův; 26 a za větev dětí Jissáschárových náčelník Paltíel, syn Azzánův; 27 a za větev dětí Ášerových náčelník Achíhúd, syn Šelómiho; 28 a za větev dětí Naftáliho náčelník Pedaheél, syn Ammíhúdův. 29 Toto jsou ti, jimž Jehova rozkázal uvést Isráelovy děti do dědictví v zemi Kenáanu.

Numeri 35

1 A Jehova na stepích Móáva u Jordánu - Jericha - k Mojžíšovi promluvil výrokem: 2 Rozkaž Isráelovým dětem, ať z dědictví své držby dají města k bydlení Lévíovcům, i obvody měst v jejich okolích Lévíovcům dáte, 3 i dostanou se jim města k bydlení a jejich obvody budou pro jejich dobytek a pro jejich jmění a pro všechno jejich zvířectvo. 4 A obvody měst, jež Lévíovcům budete dávat, budou od zdi města, totiž navenek, tisíc loket vůkol; 5 a zevně vůči městu naměříte směrem k východu dva tisíce loket a směrem k jihu dva tisíce loket a směrem k západu dva tisíce loket a směrem k severu dva tisíce loket a město vprostřed; toto jim bude obvody měst. 6 A města, jež Lévíovcům budete dávat: šest měst útočiště, jež budete dávat k uprchnutí tam toho, kdo někoho zabije, a k nim budete dávat čtyřicet a dvě města; 7 všech měst, jež Lévíovcům budete dávat, bude čtyřicet a osm měst, ona a jejich obvody. 8 A města, jež budete dávat, budou z držby Isráelových dětí; od čteného budete množit a od nečteného budete zmenšovat; každý ze svých měst bude dávat Lévíovcům podle rozsahu svého dědictví, jež za dědictví bude dostávat. 9 A Jehova k Mojžíšovi promluvil výrokem: 10 Promluv k Isráelovým dětem a řekni k nim: Až vy přejdete Jordán do země Kenáanu, 11 pak si zvolíte města - budou vám městy útočiště, ať tam uprchne, kdo někoho neúmyslně udeřením zabije; 12 i budou vám ta města za útočiště před mstitelem, ať ten, kdo zabil, nemusí umřít, než bude stát před tváří shromáždění k soudu. 13 A města, jež budete dávat - šest měst vám bude městy útočiště; 14 tři z těch měst budete dávat z této strany Jordánu a tři z těch měst budete dávat v zemi Kenáanu; budou městy útočiště. 15 Těchto šest měst útočiště bude pro Isráelovy děti i pro cizince i pro bydlícího vprostřed vás k uprchnutí tam každému někoho neúmyslně skolivšímu. 16 Udeří-li ho však nástrojem ze železa, takže umře, je on vrah - vrah musí být jistotně usmrcen; 17 a jestliže ho udeří ručním kamenem, čímž může umřít, a umře, je on vrah - vrah musí být jistotně usmrcen; 18 nebo jestliže ho udeří ručním nástrojem ze dřeva, čímž může umřít, a umře, je on vrah - vrah musí být jistotně usmrcen; 19 vraha musí usmrtit mstitel krve, on; musí ho usmrtit on při svém setkání s ním. 20 A jestliže do něho v nenávisti bude strkat nebo na něho v úkladu něco hodí, takže umře, 21 nebo ho v nepřátelství svou rukou udeří, takže umře, musí ten, kdo udeřil, jistotně být usmrcen, on je vrah; vraha musí usmrtit mstitel krve při svém setkání s ním. 22 Jestliže však do něho strčí bezděčně, ne v nepřátelství, nebo na něho ne v úkladu hodí jakýkoli předmět 23 nebo nějakým kamenem, jímž může umřít, jež (aniž si toho všimne) na něho bude shazovat, takže umře, ale on mu nebyl nepřitelem a nechtěl mu zle, 24 pak mezi tím, kdo udeřil, a mezi mstitelem krve rozsoudí, shromáždění, podle těchto předpisů 25 a vyprostí, shromáždění, toho, kdo zabil, z ruky mstitele krve a uvedou ho, shromáždění, zpět do města jeho útočiště, kam uprchl, a bude v něm bydlet až do smrti velekněze, jehož pomazali svatým olejem. 26 Jestliže však ten, kdo zabil, území města svého útočiště, kam uprchl, snad bude opouštět 27 a mstitel krve ho zevně vůči území města jeho útočiště zastihne a toho, kdo zabil, mstitel krve zabije, nebude na něm krev, 28 neboť měl až do smrti velekněze sedět ve městě svého útočiště. A po smrti velekněze se ten, kdo zabil, bude smět vrátit do země své držby. 29 A tyto věci vám budou ustanovením práva po vašich pokoleních ve všech vašich příbytcích. 30 Kdokoli skolivší někoho, - ten, kdo zabil, musí podle výroku svědků být zabit, ale jeden svědek nebude moci proti nikomu vypovídat k smrti, 31 aniž smíte přijmout zadostučinění za žití vraha, jenž je vinen smrtí, nýbrž musí jistotně být usmrcen; 32 aniž smíte přijmout zadostučinění za uprchlého do města svého útočiště k návratu k bydlení v zemi před smrtí kněze. 33 Nesmíte přece znesvěcovat zem, v níž vy jste, neboť krev - ona zem znesvěcuje, a zemi nemůže být učiněno zadost stran krve, jež v ní byla prolita, leč krví prolivšího ji; 34 a nesmíš znečišťovat zemi, v níž vy bydlíte, vprostřed níž já pobývám, neboť já, Jehova, pobývám vprostřed Isráelových dětí.

Numeri 36

1 I přiblížily se hlavy otců čeledí dětí Gileáda, syna Máchíra, syna Menaššéova, z čeledí dětí Josefových, a promluvili před tváří Mojžíšovou a před tváří náčelníků, hlav otců Izráelových dětí; 2 i řekli: Mému pánu rozkázal Jehova dát zemi Izráelovým dětem v dědictví losem, a dědictví Celofcháda, našeho bratra, bylo mému pánu Jehovou rozkázáno dát jeho dcerám; 3 a stanou-li se ženami každá jednomu ze synů jiných kmenů Izráelových dětí, bude jejich dědictví odňato od dědictví našich otců a přidáno k dědictví větve těch, k nimž se budou dostávat, bude tedy odňato od losu dědictví našeho; 4 a když Izráelovým dětem bude nastávat zvučení polnice, pak jejich dědictví zůstane přidáno k dědictví větve těch, k nimž se budou dostávat, a od dědictví větve našich otců bude jejich dědictví odňato. 5 A Mojžíš na příkaz Jehovův Izráelovým dětem rozkázal výrokem: Větev synů Josefových mluví správně; 6 toto je věc, již Jehova dcerám Celofchádovým rozkázal výrokem: Smějí se stát ženami každá tomu, kdo jim bude vhod, jen se musejí stát ženami patřícím k čeledi větve jejich otců, 7 ať dědictví Izráelových dětí neobchází od větve k větvi, neboť Izráelovy děti mají každý lpět na dědictví větve svých otců, 8 a každá dcera vlastní dědictví od větvi Izráelových dětí, necht' se stává ženou jednomu z čeledi větve svých otců, aby Izráelovi synové vlastnili každý dědictví svých otců, 9 ať dědictví neobchází od větve k jiné větvi, nýbrž mají větve Izráelových dětí lpět každá na svém dědictví. 10 Podle toho, co Jehova Mojžíšovi rozkázal, tak Celofchádovy dcery učinily; 11 i staly se Machlá, Tircá a Choglá a Nóá, Celofchádovy dcery, ženami synů svých strýců 12 z čeledí dětí Menaššéa, syna Josefova, jim se staly ženami a jejich dědictví zůstalo při větvi čeledi jejich otce. 13 Toto jsou rozkazy a předpisy, jež Jehova rozkázal skrze Mojžíše na stepích Móáva u Jordánu - Jericha.

Deuteronomium

Deuteronomium 1

1 Toto jsou slova, jež Mojžíš proslovil ke všemu Izráelovi na této straně Jordánu v pustině, ve stepi proti Súfu, mezi Páránem a mezi Tófelem a Lávánem a Chacéróth a Di-Záhávem. 2 Od Chórévu je cestou k pohoří Séiru po Kádés-barnéju jedenáct dní. 3 A ve čtyřicátém roce, v jedenáctém měsíci, v první den měsíce, se stalo, že Mojžíš k Izráelovým dětem promluvil podle všeho, co mu Jehova pro ně rozkázal; 4 po svém poražení Síchóna, krále Emóriho, jenž bydlel v Chešbónu, a Óga, krále Bášanu, jenž bydlel v Aštáróth a v Edrei, 5 na této straně Jordánu v zemi Móáva počal Mojžíš objasňovat tento zákon výrokem: 6 Jehova, náš Bůh, k nám na Chórévu promluvil výrokem: Máte dost pobytu u této hory; 7 otočte se a vykročte si a vstupte v pohoří Emóriho a ke všem jeho sousedům ve stepi, v horách a v nížině a v Negevu a na pobřeží moře, v zem Kenáan a Levánón, až po tu velikou řeku, řeku Peráth. 8 Viz, položil jsem tu zem před vaši tvář, vstupte a zmocněte se té země, již Jehova vašim otcům, Abrahámovi, Isákovi a Jákobovi, přísahou slíbil dát jim a jejich semeni po nich. 9 A v onen čas jsem k vám pronesl výrok: Nebudu vás moci nést já sám - 10 Jehova, váš Bůh, vás rozmnožil, takže, hle vás, jste dnes v množství jako hvězdy nebes; 11 nechť Jehova, Bůh vašich otců, k vám, jak vy jste, přidává tisíckrát více, a žehná vám podle toho, co k vám promluvil. 12 Jak mám já sám nést vaši tíhu a vaše břímě a vaši vádu? 13 Dosad'te si podle svých kmenů muže moudré a rozumné a uznávané, ať je mohu ustanovit za vaše hlavy. 14 Tu jste mi odpověděli a řekli: To slovo, jež jsi proslovil, je dobré uskutečnit. 15 Vzal jsem tedy hlavy vašich kmenů, muže moudré a uznávané, a určil jsem je za hlavy nad vámi, vůdce tisíců a vůdce set a vůdce padesáti a vůdce deseti a předáky vašich kmenů 16 a vašim soudcům jsem v onen čas rozkázal výrokem: Naslouchat mezi vašimi bratry - pak budete moci mezi mužem a mezi jeho bratrem a mezi cizincem u něho soudit v spravedlnosti; 17 nesmíte v soudu rozlišovat osobu, jak malého, tak velikého musíte vyslechnout, nesmíte mít strach z člověka, neboť je to Boží soud; a věc, jež vám bude příliš obtížná, budete předkládat mně a já ji budu vyslyšet. 18 A v onen čas jsem vám rozkázal všechny věci, jež máte činit. 19 I dali jsme se od Chórévu na cestu a prošli jsme celou onu velikou a hroznou pustinu, již jste viděli cestou k pohoří Emóriho, podle toho, co nám Jehova, náš Bůh, rozkázal, a přišli jsme až po Kádés-barnéju. 20 Tu jsem k vám řekl: Přišli jste až po pohoří Emóriho, jež nám Jehova, náš Bůh, dal; 21 viz, Jehova, tvůj Bůh, položil tu zem před tvou tvář - vystup, ujmí se vlastnictví podle toho, co k tobě promluvil Jehova, Bůh tvých otců. Nesmíš se bát, ani se strachovat. 22 A vy všichni jste se ke mně přiblížili a řekli jste: Měli bychom před naší tváří vyslat muže, ať nám tu zemi mohou propátrat a přinést nám odtamtud zvěst o cestě, již máme vystoupit, a o městech, do nichž máme vejít. 23 I byla mi ta věc vhod; vzal jsem z vás tedy dvanáct mužů, jednoho muže za každý kmen, 24 i otočili se a vystoupili do toho pohoří a přišli až po Nachal-eškól a proslídili ji 25 a v svou ruku vzali z ovoce té země; to dopravili dolů k nám a přinesli nám odtamtud zvěst; i řekli: Ta země, již nám Jehova, náš Bůh, dal, je dobrá. 26 Vy jste však nebyli ochotni vystupovat a projevíli jste neposlušnost příkazu Jehovy, vašeho Boha, 27 i jali jste se v svých stanech žehrat a říkat: Ve své nenávisti k nám nás Jehova vyvedl ze země Egypta k vydání nás v ruku Emóriho, k zničení nás. 28 Kam se my chystáme vystupovat? Naši bratři způsobili roztání našich srdcí výrokem: Uviděli jsme tam lid větší a vyšší než my, města veliká a opevněná do nebes, a také syny Anákím. 29 Tu jsem k vám řekl: Nesmíte se děsit ani před nimi pocitovat bázeň; 30 Jehova, váš Bůh, jenž se ubírá před vaší tváří, on bude za vás bojovat podle všeho, co s vámi před vašimi očima učinil v Egyptě 31 i v pustině, kde jsi shledal, jak tě Jehova, tvůj Bůh, nosil, jako nosí člověk svého syna, celou cestou, již jste se ubírali až po svůj příchod až po toto místo. 32 Ani v této věci jste nebyli důvěřiví v Jehovu, vašeho Boha, 33 jenž se ubíral před vaší tváří cestou k vyhledání vám místa k vašemu utáboření, v ohni v noci k ukazování vám cesty, již se máte ubírat, a v oblaku za dne. 34 A Jehova uslyšel hlas vašich slov a rozhněval se a přísáhl výrokem: 35 Bude-li někdo z těchto mužů, toto zlé pokolení, vidět tuto dobrou zem, již jsem přísahou slíbil dát vašim otcům, 36 vyjmám je Káléva, syna Jefunnéova, on ji bude vidět a jemu chci dát zem, po níž šlapal, i jeho dětem, protože plně následoval Jehovu. 37 I proti mně se Jehova vaší příčinou popudil s výrokem: Ani ty tam nebudeš smět vstoupit. 38 Jóšua, syn Núnův, jenž stojí před tvou tváří, on tam bude smět vstoupit, jeho posilni, neboť on Izráele bude podělovat dědictvím. 39 A vaše drobotina, o níž jste řekli: Bude kořistí, a vaše děti, jež dnes neznají dobro ani zlo, ony tam budou vstupovat a jim ji budu dávat a ony ji budou zaujímat. 40 Vy si však udělejte otočku a vykročte do pustiny cestou k moři Rákosí. 41 I odpověděli jste a řekli jste ke mně: My jsme zhřešili vůči Jehovovi; musíme vystoupit a dát se do boje podle všeho, co nám Jehova, náš Bůh, rozkázal. A opásali jste každého jeho válečným náčiním a na lehkou váhu jste vzali vystoupení na horu; 42 a Jehova ke mně řekl: Řekni jim: Nesmíte vystupovat ani bojovat, neboť nejsem vprostřed vás, ať nemusíte před tváří vašich nepřátel být poraženi. 43 Promluvil jsem tedy k vám, ale neuposlechli jste, nýbrž jste se vzepřeli příkazu Jehovovu a nadmuli jste se a na horu jste vystoupili, 44 vyšel vám však vstříc Emorí, jenž bydlel na oné hoře, i jali se vás pronásledovat, jak činívají včely, a na Séiru vás rozprášili až po Chormu. 45 A vrátili jste se a před tváří Jehovovou jste se rozplakali, Jehova však na váš hlas neslyšel, aniž vůči vám otevřel ucho. 46 I zůstali jste mnoho dní v Káděši, tolik dní, kolik jste tam zůstali.

Deuteronomium 2

1 I otočili jsme se a cestou k moři Rákosí jsme vykročili do pustiny podle toho, co ke mně Jehova promluvil, a po mnoho dní jsme obcházeli pohoří Séir. 2 A Jehova ke mně pronesl výrok: 3 Máte dost obcházení tohoto pohoří, udělejte si otočku k severu. 4 A lidu rozkaž výrokem: Vy procházíte pomezím vašich bratrů, dětí Ěsávových, již bydlí v Séiru; ti budou před vámi pociťovat bázeň, musíte se tedy mít velmi na pozoru; 5 nesmíte se s nimi pouštět do sporů, neboť z jejich země vám nebudu dávat ani šlépěj chodidla nohy, neboť jsem pohoří Séir dal za dědictví Ěsávovi. 6 Pokrm od nich budete kupovat za peníze, ať můžete jíst, a také vodu si budete od nich za peníze opatřovat, ať můžete pít; 7 vždyť Jehova, tvůj Bůh, ti ve vši činnosti tvých rukou požehnal, zná tvé procházení této veliké pustiny - po těchto čtyřicet let byl Jehova, tvůj Bůh, s tebou, neutrpěl jsi nedostatku ničeho. 8 I přešli jsme od našich bratrů, dětí Ěsávových, již bydlí v Séiru, od cesty stepí, od Élathu a od Ecjón-Gáveru, a otočili jsme se a přešli jsme cestou pustiny Móáva. 9 A Jehova ke mně řekl: Nesmíš Móáva napadat ani se s nimi pouštět do sporů, do boje, neboť z jeho země ti nebudu dávat dědictví, neboť Ár jsem dal za dědictví dětem Lótovým. 10 (Dříve v ní bydleli Emmím, lid veliký a četný a vysoký, jako Anákím. 11 Oni bývali také považováni za Refáim, jako Anákím, ale Móávci jim dávali název Emmím. 12 A v Séiru bydleli dříve Chórím, ale synové Ěsávovi je před svou tváří vypudili a vyhubili a usadili se místo nich, jako učinil Isráel se zemí svého dědictví, již jim dal Jehova.) 13 Nyní vstaňte a překročte si potok Zered. Potok Zered jsme tedy překročili, 14 a dní, co jsme odešli z Káděš-barnéje, než jsme překročili potok Zered, bylo třicet a osm let, až po vymizení celého toho pokolení bojovníků zprostřed tábora, podle toho, co jim Jehova přísáhl; 15 a byla i ruka Jehovova proti nim k vymycování jich zprostřed tábora až po jejich vymizení. 16 A když všichni ti bojovníci zprostřed tábora smrtí vymizeli, stalo se, 17 že Jehova ke mně promluvil výrokem: 18 Ty dnes budeš přecházet pomezím Móáva, Árem, 19 a budeš se blížit k dětem Ammónovým; nesmíš je napadat ani se s nimi pouštět do sporů, neboť ze země dětí Ammónových ti nebudu dávat dědictví, neboť jsem ji za dědictví dal dětem Lótovým. 20 (Ona také bývala považována za zem Refáim, dříve v ní Refáim bydleli a Móávci jim dávali název Zamzummím, 21 lid veliký a četný a vysoký, jako Anákím, a Jehova je před jejich tváří pohubil [i vypudili je a usadili se místo nich], 22 jak učinil pro syny Ěsávovy, již bydlí v Séiru, když před jejich tváří pohubil Chóriho, takže je vypudili a bydlí místo nich až po tento den. 23 A Avvím, již bydlí ve vsích až po Gazu - vyhubili je Kaftórím, již vyšli z Kaftóru, a usadili se místo nich.) 24 Vstaňte, dejte se na cestu a překročte potok Arnón! Viz, dal jsem v tvou ruku Síchóna, krále Chešbónu, Emóriho, a jeho zem; začni, ujmi se vlastnictví a utkej se s ním v boji; 25 tohoto dne budu počínat uvádět strach z tebe a bázeň z tebe na národnosti pod všemi nebesy, jež, až budou slyšet zvěst o tobě, upadnou před tvou tváří v třesení a svíjení. 26 Vyslal jsem tedy z pustiny Kedémóth k Síchónovi, králi Chešbónu, posly se slovy pokoje, s výrokem: 27 Necht' smím projít tvou zemí - veřejnou cestou, tak půjdu, nebudu se odvracet napravo ani nalevo; 28 pokrm mi budeš prodávat za peníze, ať se najím, i vodu mi budeš dávat za peníze, ať se napiji, jen necht' smím svýma nohama projít, 29 jak mi učinili synové Ěsávovi, již bydlí v Séiru, a Móávci, již bydlí v Áru, než budu moci přejít Jordán do země, již nám dal Jehova, náš Bůh. 30 Ale Síchón, král Chešbónu, nebyl ochoten nechat nás projít jím, neboť Jehova, tvůj Bůh, zatvrdil jeho ducha a zpevnil jeho srdce, za účelem dáni ho v tvou ruku, jako tohoto dne. 31 A Jehova ke mně řekl: Viz, počal jsem Síchóna a jeho zem vystavovat před tvou tvář; začni, ujímej se vlastnictví k zaujetí země. 32 I vytáhl nám Síchón vstříc, on i všečen jeho lid, k boji do Jáhace, 33 a Jehova, náš Bůh, ho vystavil před naši tvář, i pobili jsme ho i jeho syny a všečen jeho lid; 34 a v onen čas jsme dobyli všech jeho měst a všechna města jsme uvedli v odevzdání, mužstvo a ženy a drobotinu, nezanechali jsme přeživšího, 35 jen dobytek jsme si za kořist vzali a lup z měst, jichž jsme dobyli. 36 Od Aróeru, jenž je na břehu potoka Arnónu, a města, jež je v údolí, až po Gileád se nevyskytlo hradiště příliš nám nepřístupné, ta všechna vystavil Jehova, náš Bůh, před naši tvář. 37 Jen k zemi dětí Ammónových ses nepřiblížil, k celému okraji potoka Jabbóku ani k městům v pohoří a k ničemu, co Jehova, náš Bůh, zakázal.

Deuteronomium 3

1 A otočili jsme se a vystoupili jsme cestou k Bášanu, a Óg, král Bášanu, nám vytáhl vstříc, on i všečen jeho lid, k boji v Edreí. 2 A Jehova ke mně řekl: Necht' se ho nebojíš, neboť jsem jeho i všečen jeho lid a jeho zem dal v tvou ruku, a učiníš mu, jak jsi učinil Síchónovi, králi Emóriho, jenž bydlel v Chešbónu. 3 A Jehova, náš Bůh, v naši ruku dal i Óga, krále Bášanu, a všečen jeho lid, i porazili jsme ho, takže se mu nezanechalo přeživšího; 4 a v onen čas jsme dobyli všech jeho měst; nebylo hradiště, jež bychom jim nebyli odňali, šedesát měst, celou výměru Argóvu, království Ógova v Bášanu. 5 Všechna tato města byla opevněná vysokými zdmi, vraty a závorami, kromě měst venkovských; těch velmi mnoho. 6 I uvedli jsme je v odevzdání, jak jsme učinili se Síchónem, králem Chešbónu, uvedením všech měst v odevzdání, mužstva, žen a drobotiny. 7 A všečen dobytek a lup z měst jsme si vzali za kořist. 8 Vzali jsme tedy v onen čas tu zem z ruky dvou králů Emóriho, kteří byli na této straně Jordánu, od potoka Arnónu po horu Chermón 9 (Cidónané dávají Chermónu název Sirjón a Emóri mu dávají název Senír), 10 všechna města náhorní plošiny a všečen Gileád a všečen Bášan až po Salchu a Edreí, města království Ógova v Bášanu.

11 Jen Óg, král Bášanu, totiž zbyl z pozůstatku Refáim - hle, jeho pohovka, pohovka ze železa, zda ona není v Rabbath-bené-Ammón? Devět loket její délka a čtyři lokte její šířka, podle lokte muže. 12 A této země jsme se v onen čas zmocnili, od Aróeru, jenž je nad potokem Arnónem; a polovinu pohorí Gileádu a jeho měst jsem dal Reúvénimu a Gádímu, 13 a ostatek Gileádu a všechen Bášán, království Ógovo, jsem dal polovině kmene Menaššéova. (Celá výměra Argóvu, totiž celý onen Bášán, se nazývá zemí Refáim; 14 celou výměru Argóvu, až po pomezí Geššúriho a Maacháthiho, zabral Jáír, syn Menaššéův, a nazval to - Bášán - podle svého jména Chavvóth-Jáír, po tento den.) 15 A Gileád jsem dal Máchirovi; 16 a Reúvénimu a Gádímu jsem dal od Gileádu až po potok Arnón, střed údolí a jeho okraj, až po Jabbók, potok, pomezí dětí Ammónových, 17 a step a Jordán a jeho okraj od Kinnerethu až po moře stepi, moře Soli, pod svahy Pisgy od vzcházení. 18 A v onen čas jsem vám rozkázal výrokem: Jehova, váš Bůh, vám dal tuto zem k zaujetí jí; vyzbrojeni budete přecházet před tváří vašich bratrů, synů Izráelových, všichni válečníci. 19 Jen vaše ženy a vaše drobotina a vaše stáda - vím, že máte mnoho stád, - budou zůstávat ve vašich městech, jež jsem vám dal, 20 než Jehova, váš Bůh, bude chtít dát klid vašim bratrům jako vám, až se i oni zmocní země, již jim Jehova, váš Bůh, dal na druhé straně Jordánu; pak se vrátíte, každý k svému dědictví, jež jsem vám dal. 21 A Jósuovi jsem v onen čas rozkázal výrokem: Tvé oči, ony viděly vše, co Jehova, váš Bůh, učinil těmto dvěma králům; tak bude Jehova činit všem královstvím, kam se ty chystáš přejít. 22 Nesmíte se jich bát, neboť Jehova, váš Bůh, on bojuje za vás. 23 A v onen čas jsem se k Jehovovi obrátil s prosbou o milost výrokem: 24 Pane, Jehovo, ty jsi svému nevolníku počal ukazovat svou velikost a svou silnou ruku, neboť kdo je BOHEM v nebesích aneb na zemi, jenž by dělal díla jako tvá a mocné činy jako tvé! 25 Necht', prosím, smím přejít a necht' smím uvidět tu dobrou zem, jež je na druhé straně Jordánu, toto půvabné pohorí a Levánón! 26 Jehova však se vaší příčinou na mne rozhněval a neobrátil ke mně sluch; i řekl Jehova ke mně: Máš dost, necht' již ke mně dále v této věci nemluvíš! 27 Vystup na témě Pisgy a pozvedni své oči k západu a k severu a k jihu a ke vzcházení a pohleď svými očima, neboť tento Jordán nesmíš přejít. 28 Ale rozkaž Jósuovi a posilni ho a povzbuď ho, neboť on bude přecházet před tváří tohoto lidu a on je bude podělovat dědictvím země, již budeš vidět. 29 I zůstali jsme v průrvě proti Béth-Peóru.

Deuteronomium 4

1 A nyní, Izráéli, obrať sluch k ustanovením a k právním, jež vás já vyučuji vykonávat, abyste žili a mohli vstoupit a zaujmout zem, již vám dal Jehova, Bůh vašich otců. 2 Nesmíte k slovu, jímž vám já přikazuji, přidávat a nesmíte od něho ubírat k zachovávaní rozkazů Jehovy, vašeho Boha, jež vám rozkazují já. 3 Vaše oči, ony viděly, co Jehova učinil při Baal-Peórovi, že každého toho, jenž za Baal-Peórem odešel, - Jehova, tvůj Bůh, ho zahubil zprostřed tebe, 4 a vy, již lpíte na Jehovovi, vašem Bohu, vy všichni jste dnes živi. 5 Viz, vyučoval jsem vás ustanovením a právním podle toho, co mi Jehova, můj Bůh, rozkázal, činit tak uvnitř země, kam se vy chystáte vstoupit k zaujetí jí; 6 to budete zachovávat a vykonávat, neboť to bude vaše moudrost a vaše rozumnost před očima národností, jež, když budou slyšet všechna tato ustanovení, řeknou: Tento veliký národ přece jen je moudrý a rozumný lid. 7 Ano, který je veliký národ, jenž by měl bohy sobě tak blízké jako Jehova, náš Bůh, při každém našem volání k němu? 8 A který je veliký národ, jenž by měl tak spravedlivá ustanovení a práva jako celý tento zákon, jež já dnes předkládám před vaši tvář? 9 Jen si dej na sebe pozor, ano, velmi dávej pozor na svou duši, abys nezapomínal na věci, jež tvé oči uviděly; ty aby po všechny dni tvého života neodpadávaly od tvého srdce, nýbrž je budeš na vědomí dávat svým dětem a dětem svých dětí, 10 den, kdy jsi stál před tváří Jehovy, svého Boha, na Chórévu, když byl Jehova ke mně řekl: Svolej mi lid, ať jim mohu dát vyslechnout svá slova, aby se učili, i své děti vyučovali, mít mě v úctě po všechny dni, co oni budou živi na zemi. 11 I přiblížili jste se a stanuli jste pod horou, a hora hořela ohněm až po srdce nebes - tma, oblak a mračno - 12 a zprostřed ohně k vám promluvil Jehova; zvuk slov jste vy slyšeli, ale podobu jste neviděli, jedině zvuk. 13 I oznámil vám svou smlouvu, již vám rozkázal vykonávat, těch deset slov, a napsal je na dvě desky z kamenů. 14 A mně v onen čas Jehova rozkázal vás vyučovat ustanovením a právním, abyste je vykonávali v zemi, kam se vy chystáte přejít k zaujetí jí. 15 Musíte se tedy stran svých duší velmi střežit, neboť jste v den Jehovova mluvení k vám na Chórévu vprostřed ohně neviděli žádnou podobu; 16 abyste se nechtěli zvrhnout a zhotovit si sochu podoby jakékoli postavy, tvářnosti mužské nebo ženské, 17 tvářnosti jakéhokoli zvířete, jež je na zemi, tvářnosti jakéhokoli okřídleného ptáka, jenž létá po nebesích, 18 tvářnosti čehokoli plazícího se po půdě, tvářnosti jakýchkoli ryb, jež jsou ve vodách zespod vůči zemi; 19 abys nepozdvihoval své oči k nebesům, a když bys uviděl slunce a měsíc a hvězdy, všechno osazenstvo nebes, aby ses nedával svěst, že by ses jim jal klanět a sloužil jim, jež Jehova, tvůj Bůh, přidělil všem národnostem pod všemi nebesy, 20 vás však Jehova vzal a vyvedl vás z tavicí pece ze železa, abyste se mu stali lidem ve vlastnictví, jako tohoto dne. 21 A Jehova se proti mně pro vaše slova popudil a přísáhl, že nesmím přejít Jordán a že nesmím vstoupit do té dobré země, již se ti Jehova, tvůj Bůh, chystá dát za vlastnictví. 22 Ano, já se chystám umřít v zemi této, já nebudu přecházet Jordán - ten budete přecházet vy a tuto dobrou zemi budete zaujímat. 23 Dávejte si na sebe pozor, abyste nezapomínali na smlouvu Jehovy, svého Boha, již s vámi uzavřel, a nezhotovovali si sochu, podoby čehokoli, co ti Jehova, tvůj Bůh, zakázal. 24 Vždyť Jehova, tvůj Bůh, on je stravující oheň, BŮH žárlivý.

25 Kdykoli budeš plodit děti a děti dětí a dlouho budete bydlet v té zemi a budete se zvrhat a zhotovíte sochu, podoby čehokoli, takže budete činit, co je v očích Jehovy, tvého Boha, zlé, k dráždění ho, 26 beru dnes za svědky proti vám nebesa a zem, že jistotně budete muset být rychle vyštváni ze země, kam se chystáte přejít Jordán k zaujetí jí; nebudete moci prodloužit na ní své dni, neboť budete muset být jistotně zničeni. 27 A Jehova vás rozptýlí mezi národnosti a stran počtu vás bude zbývat málo mezi národy, kam vás Jehova bude zahánět, 28 a dáte se tam v službu bohům zhotoveným rukama člověka, dřevu a kameni, kteří nevidí a neslyší a nejedí a nečichají. 29 A odtamtud budete toužit po Jehovovi, tvém Bohu, i najdeš ho, budeš-li ho vyhledávat celým svým srdcem a celou svou duší. 30 Až ti bude úzko a když tě všechny tyto věci v posledku dní postihnou, budeš se vracet k Jehovovi, svému Bohu, a poslouchat na jeho hlas, 31 neboť Jehova, tvůj Bůh, je BŮH oucivný, nebude se tě vzdávat ani ti škodit ani zapomínat na smlouvu s tvými otci, již jim přísahou potvrdil. 32 Ano, jen se doptej na dřívější dni, jež nastaly před tebou, na dobu ode dne, kdy Bůh stvořil člověka na zemi, a na to, zda od konce nebes až po konec nebes byla učiněna tak velká věc jako tato, nebo zda se uslyšelo o něčem jí podobném, 33 zda který lid uslyšel hlas Boha mluvícího zprostřed ohně, jako jsi uslyšel ty, a zůstal naživu! 34 Nebo zda se kteří bohové pokusili přijít, aby si vzali národ zprostřed národa zkouškami, znamenými a zázraky a bojem a silnou rukou a napřaženou paží a velikými hroznými činy, jako vše, co vám učinil Jehova, váš Bůh, v Egyptě před tvýma očima? 35 Tys byl uschopněn vidět, abys poznal, že Jehova - on je Bůh, mimo něho jiného není. 36 Z nebes ti dal slyšet svůj hlas k tvému poučení a na zemi ti ukázal svůj veliký oheň a zprostřed toho ohně jsi uslyšel jeho slova; 37 a protože si zamiloval rod tvých otců, našel i zálibu v jeho semeni po něm a vyvedl tě ve své přítomnosti svou velikou silou z Egypta 38 k vypuzení národů nad tebe větších a mocnějších před tvou tvář, k uvedení tebe, aby ti dal jejich zem za dědictví, jako tohoto dne. 39 Nechť tedy dnes poznáváš a opět si bereš k srdci, že Jehova - on je Bůh v nebesích shora a na zemi zespod a jiného není, 40 a zachovááš jeho ustanovení a jeho rozkazy, jež ti já dnes rozkazuji, takže bude dobře tobě i tvým dětem po tobě, a abys mohl prodloužit své dni na půdě, již se ti Jehova, tvůj Bůh, chystá dát, po všechny dni. 41 Tehdy Mojžíš vyčlenil tři města na této straně Jordánu od vzházení slunce 42 k uprchnutí tam toho, kdo někoho zabije, jenž svého bližního zabije bezděky, jenž k němu od dřívějšíka neměl nenávisti; ať uprchne do jednoho z těchto měst a zůstane naživu: 43 Becer v pustině v zemi náhorní plošiny, patřící Reúvénimu, a Rámóth v Gileádu, patřící Gádímu, a Gólán v Bášanu, patřící Menaššimu. 44 A toto je zákon, jež Mojžíš předložil tváři Isráelových dětí, 45 toto jsou svědectví a ustanovení a práva, o nichž Mojžíš k Isráelovým dětem promluvil, když vyšli z Egypta, 46 na této straně Jordánu, v průřevě proti Béth-Peóru, zemi Síchóna, krále Emóriho, jenž bydlel v Chešbónu, jehož porazil Mojžíš a Isráelovi synové, když vyšli z Egypta 47 a zmocnili se jeho země i země Óga, krále Bášanu, dvou králů Emóriho, kteří byli na této straně Jordánu od vzházení slunce, 48 od Aróeru, jenž je na břehu potoka Arnónu, až po pohoří Síón, to je Chermón, 49 a celé stepi, této strany Jordánu, od vzházení až po moře stepi pod svahy Pisgy.

Deuteronomium 5

1 A Mojžíš zavolal na všechny Isráel a řekl k nim: Slyš, Isráéli, ustanovení a práva, o nichž já dnes mluvím ve vaše uši, ať se jim učíte a dáváte pozor na vykonávání jich. 2 Jehova, náš Bůh, s námi na Chórévu uzavřel smlouvu; 3 ne s našimi otci Jehova tuto smlouvu uzavřel, nýbrž s námi - to jsme my, tito zde, dnes žijící. 4 Tvář v tvář s vámi Jehova na hoře promluvil zprostřed ohně 5 (já jsem stál v onen čas mezi Jehovou a mezi vámi k oznamování slova Jehovova vám, neboť jste z toho ohně pocítili bázeň a na horu jste nevystoupili), výrokem: 6 Já jsem Jehova, tvůj Bůh, jenž jsem tě vyvedl ze země Egypta, z domu nevolníků; 7 nesmíš mít přede mnou dalších bohů. 8 Nesmíš si zhotovit sochu, žádné zobrazení toho, co je v nebesích shora, ani co je na zemi zespod, ani co je vo vodách zespod vůči zemi; 9 nesmíš se jim klanět a nesmíš jim sloužit, neboť já, Jehova, tvůj Bůh, jsem Bůh žárlivý, navštěvující nepravost otců na dětech, na třetím a na čtvrtém pokolení mezi nenávidícími mě 10 a prokazující laskavost tisícům mezi milujícími mě a mezi zachovávajícími mé rozkazy. 11 Jméno Jehovy, svého Boha, nesmíš pronést pro daremnost, neboť Jehova toho, kdo jeho jméno bude pronášet pro daremnost, nebude nechávat bez trestu. 12 Dbej dne šabatu k jeho svěcení podle toho, co ti Jehova, tvůj Bůh, rozkázal. 13 Šest dní budeš pracovat a vykonávat všechno své zaměstnání, 14 ale sedmý den je šabat Jehovovi, tvému Bohu; žádné zaměstnání vykonávat nesmíš, ty ani tvůj syn ani tvá dcera ani tvůj nevolník ani tvá služebnice ani tvé hovězí dobytče ani tvůj osel ani žádný tvůj dobytek ani cizinec u tebe, jenž je v tvých branách, aby si tvůj nevolník i tvá služebnice mohli odpočinout stejně jako ty; 15 i budeš si vzpomínat, že jsi byl nevolníkem v zemi Egypta a Jehova tě odtamtud silnou rukou a napřaženou paží vyvedl; proto ti Jehova, tvůj Bůh, rozkázal dodržovat den šabatu. 16 Važ si svého otce a své matky podle toho, co ti Jehova, tvůj Bůh, rozkázal, aby se mohly prodloužit tvé dni a aby ti bylo dobře na půdě, již ti Jehova, tvůj Bůh, chystá dát. 17 Nesmíš vraždit. 18 Aniž smíš cizoložit. 19 Aniž smíš krást. 20 Aniž smíš proti svému bližnímu vypovídat nepravdivým svědectvím. 21 Aniž smíš být chtivý ženy svého bližního, aniž smíš být chtivý domu svého bližního, jeho pole ani jeho nevolníka ani jeho služebnice, jeho hovězího dobytče ani jeho osla ani čehokoli, co tvému bližnímu patří. 22 Tato slova proslovil Jehova ke všemu vašemu sejití na té hoře zprostřed ohně, oblaku a mračna mocným hlasem, aniž co přidal, a napsal je na dvě desky z kamenů; ty dal mně.

23 A jak jste zprostřed tmy uslyšeli ten hlas, zatímco ta hora hořela ohněm, stalo se, že hlavy vašich větví a vaši starší se přiblížili ke mně 24 a řekli: Hle, Jehova, náš Bůh, nám ukázal svou slávu a svou velikost a uslyšeli jsme zprostřed ohně jeho hlas; tohoto dne jsme zakusili, že Bůh promluvil s člověkem a on zůstal naživu. 25 Nyní však - proč máme umřít? Vždyť nás může strávit tento veliký oheň; budeme-li my ještě nadále slyšet hlas Jehovy, našeho Boha, pak pomřeme. 26 Kdo přece ze všeho masa, jenž uslyší hlas živého Boha, mluvícího zprostřed ohně, stejně jako my, přesto zůstane naživu? 27 Přiblíž se ty a vyslechni vše, co Jehova, náš Bůh, bude říkat, a vše, co Jehova, náš Bůh, bude mluvit k tobě, budeš ty mluvit k nám, i budeme slyšet a vykonávat. 28 A Jehova při vašem mluvení ke mně uslyšel hlas vašich slov; i řekl ke mně Jehova: Uslyšel jsem hlas slov tohoto lidu; jež k tobě proslovili; dobře řekli vše, co promluvili. 29 Kéž se jim dostane takového jejich srdce, že by mě po všechny dni měli v úctě a zachovávali všechny mé rozkazy, aby natrvalo bylo dobře jim i jejich dětem! 30 Jdi, řekni k nim: Zajděte si zpět do svých stanů; 31 a ty zde stůj se mnou, ať k tobě proslovím všechen rozkaz a ustanovení a práva, jimž je budeš vyučovat, ať se je v zemi, již se jim já chystám dát k zaujetí jí, j mou vykonávat. - 32 Musíte tedy dbát o činění podle toho, co vám Jehova, váš Bůh, rozkázal, nesmíte se odvracet napravo ani nalevo. 33 Celou tou cestou, již vám Jehova, váš Bůh, přikázal, musíte jít, abyste žili a bylo vám dobře a abyste v zemi, již budete zaujímat, mohli prodloužit své dni.

Deuteronomium 6

1 A toto je rozkaz, ustanovení a práva, jimž rozkázal Jehova, váš Bůh, vás vyučovat k vykonávání v zemi, kam se vy chystáte přejít k zaujetí jí: 2 abys měl v úctě Jehovu, svého Boha; k zachování všech jeho ustanovení a jeho rozkazů, jež ti já dnes rozkazuji, - ty i tvůj syn i syn tvého syna, po všechny dni tvého života, a aby se tvé dni mohly prodloužit. 3 Budeš tedy poslouchat, Izráéli, a budeš dbát o vykonávání, aby ti bylo dobře a abyste se velmi rozmnožovali podle toho, co k tobě promluvil Jehova, Bůh tvých otců, v zemi přetéající mlékem a medem. 4 Slyš, Izráéli: Jehova, náš Bůh, je Jehova jeden; 5 i budeš Jehovu, svého Boha, milovat celým svým srdcem a celou svou duší a celou svou silou 6 a tato slova, jež já ti dnes přikazuji, budou na tvém srdci, 7 i budeš je vštěpovat svým dětem a mluvit o nich při svém sedění v tvém domě a při svém chození po cestě a při svém ulehání i při svém vstávání, 8 a budeš je uvazovat za znamení na svou ruku a budou za členky mezi tvými očima 9 a budeš je psát na veřeje svého domu a na své brány. 10 A až se stane, že tě Jehova, tvůj Bůh, bude uvádět do země, již tvým otcům, Abrahámovi, Isákovi a Jákobovi, přísahou slíbil dát tobě, města veliká a pěkná, jež jsi nezbudoval, 11 a domy plné všeho dobrého, jež jsi nenaplnil, a vydlabané cisterny, jež jsi nevydlabal, vinice a olivnice, jež jsi nevysázal, a najíš se a nasytíš se, 12 dej si na sebe pozor, abys nezapomínal na Jehovu, jenž tě vyvedl ze země Egypta, z domu nevolníků. 13 Budeš Jehovu, svého Boha, mít v úctě a jemu budeš sloužit a v jeho jménu budeš přísahat; 14 nesmíte chodit za jinými bohy z bohů národností, jež jsou okolo vás 15 (neboť vprostřed tebe je Jehova, tvůj Bůh, BŮH žárlivý), aby proti tobě nemusel vzplát hněv Jehovy, tvého Boha, takže by tě vyhubil z povrchu tváře půdy. 16 Nesmíte Jehovu, svého Boha, pokoušet, jako jste pokoušeli v Masse; 17 bedlivě budete dbát rozkazů Jehovy, svého Boha, a jeho svědectví a jeho ustanovení, jež ti rozkázal, 18 a vykonáš, co je správné a co je dobré v očích Jehovových, aby ti bylo dobře a abys vstoupil a mohl zaujmout tu dobrou zem, již Jehova přísahou slíbil tvým otcům, 19 k vytlačení tvých nepřátel od tvé tváře podle toho, co Jehova promluvil. 20 Kdykoli se tě bude tvůj syn později dotazovat výrokem: Co jsou to za svědectví a ustanovení a předpisy, jež vám Jehova, náš Bůh, rozkázal? - 21 pak svému synu musíš říci: Byli jsme nevolníky faraonovi v Egyptě a Jehova nás z Egypta silnou rukou vyvedl, 22 a napůsobil Jehova v Egyptě před našimi očima znamení a velikých a ničivých zázraků proti faraonovi a proti celému jeho domu, 23 nás však odtamtud vyvedl, aby nás přivedl, by nám dal zem, již přísahou slíbil našim otcům. 24 A Jehova nám rozkázal vykonávat všechna tato ustanovení, mít v úctě Jehovu, našeho Boha, k dobru nám po všechny dni našeho života jako tohoto dne. 25 A bude nám spravedlností, budeme-li dbát o vykonávání všeho tohoto rozkazu, před tváří Jehovy, našeho Boha, podle toho, co nám rozkázal.

Deuteronomium 7

1 Až tě Jehova, tvůj Bůh, bude uvádět do země, do níž se ty chystáš vstoupit k zaujetí jí, a smete od tvé tváře četné národy - Chittího a Gírgášího a Emóřího a Kenáaniho a Perizzího a Chivvího a Jevúsího, sedm národů četnějších a mocnějších nad tebe, 2 a vystaví je Jehova před tvou tvář, takže je budeš bít, budeš je veskrze uvádět v odevzdání; nesmíš vzhledem k nim uzavírat smlouvu, aniž jim smíš prokazovat přízeň 3 aniž se s nimi smíš sešvagřovat, svou dceru nesmíš dávat jeho synu a jeho dceru svému synu nesmíš brát, 4 neboť by tvého syna odvraceli od následování mne, takže by se jali sloužit jiným bohům a vzplál by proti vám Jehovův hněv, i vyhubil by vás rychle; 5 nýbrž jim budete činit takto: jejich oltáře budete bořit, jejich sloupy tříštit a jejich ašéry porážet a jejich sochy ohněm pálit, 6 neboť ty jsi lid svatý Jehovovi, tvému Bohu, v tobě Jehova, tvůj Bůh, našel zálibu, aby ses mu stal lidem jako zvláštní poklad nade všechny národnosti, jež jsou na tváři půdy. 7 Ne z příčiny toho, že by vás bylo ze všech národností nejvíce, po vás Jehova zatoužil a ve vás našel zálibu, vždyť jste vy ze všech národností nejmenší,

8 nýbrž z lásky Jehovovy k vám a z příčiny svého dodržení přísahy, již přísáhl vašim otcům, vás Jehova silnou rukou vyvedl a vykoupil tě z domu nevolníků, z ruky faraona, krále Egypta. 9 Necht' tedy víš, že Jehova, tvůj Bůh, on je Bůh, BŮH věrný, zachovávající smlouvu a laskavost k milujícím ho a zachovávajícím jeho rozkazy do tisíce pokolení 10 a odplácející nenávidícím ho, každému do jeho tváře k jeho zhoubě; nebude odkládat nenávidícímu ho, bude mu odplácet do jeho tváře. 11 Budeš tedy zachovávat rozkazy a ustanovení a předpisy, jež ti já dnes rozkazuji, k vykonávání jich. 12 Za to pak, že tyto předpisy budete poslouchat a budete je zachovávat a vykonávat, se stane, že Jehova, tvůj Bůh, ti zachová smlouvu a laskavost, již přísahou slíbil tvým otcům, 13 i bude tě milovat a požehná ti a rozmnoží tě a požehná tvůj plod lůna a plod tvé půdy, tvé obilí i tvůj mošt i tvůj olej, vrh tvého skotu a přírůstky tvého drobného dobytka na půdě, již tvým otcům přísahou slíbil dát tobě. 14 Budeš požehnaný nade všechny národnosti, nebude v tobě neplodného ani neplodné, ani mezi tvým dobytkem, 15 a Jehova od tebe odvrátí každou nemoc a žádnou ze zlých chorob Egypta, jež znáš, na tebe nebude uvádět, nýbrž je uvalí na všechny nenávidící tě. 16 I budeš pohlcovat všechny národnosti, jež se ti Jehova, tvůj Bůh, chystá vydávat; tvé oko se nad nimi nesmí smilovávat, aniž smíš sloužit jejich bohům, neboť to by ti bylo léčkou. 17 Budeš-li si ve svém srdci říkat: Tyto národy jsou nade mne četnější, jak je budu moci vypudit? - 18 nesmíš před nimi pociťovat bázeň; dobře si musíš pamatovat, co učinil Jehova, tvůj Bůh, faraonovi a celému Egyptu, 19 ty veliké zkoušky, jež viděly tvé oči, a znamení a zázraky, i silnou ruku a napřaženou paži, jíž tě Jehova, tvůj Bůh, vyvedl. Tak bude činit Jehova, tvůj Bůh, všem národnostem, před jejichž tváří jsi ty pln bázně. 20 Ba i sršně Jehova, tvůj Bůh, proti nim bude vypouštět až do záhuby zbývajících a před tvou tváří se skrývajících. 21 Nesmíš se před jejich tváří děsit, neboť vprostřed tebe je Jehova, tvůj Bůh, BŮH veliký a hrozný; 22 a Jehova, tvůj Bůh, tyto národy od tvé tváře posmetá po málu, nebudeš moci s nimi rychle skoncovat, aby se proti tobě nemnožilo polní živočišstvo, 23 ale vystaví je Jehova, tvůj Bůh, před tvou tvář a zmate je velikým zmatkem až do jejich vyhubení; 24 a jejich krále dá v tvou ruku a jejich jméno budeš moci zpod nebes zničit; nikdo se nebude moci postavit proti tvé tváři, až než je vyhubíš. 25 Sochy jejich bohů budete pálit ohněm; nesmíš být chtivý stříbra ani zlata na nich a brát si je, abys jim nebyl sváděn, neboť to je ošklivostí Jehovovi, tvému Bohu, 26 a ošklivost nesmíš vnášet do svého domu, neboť by ses stal odevzdaným stejně jako ono; budeš se ho veskrze štítit a budeš si je veskrze ošklivit, neboť ono je odevzdané.

Deuteronomium 8

1 Budete dbát o vykonávání všeho rozkazu, jež já ti dnes rozkazuji, abyste žili a množili se a vstupovali a zmocňovali se země, již Jehova přísahou slíbil vašim otcům; 2 i budeš si připomínat celou cestu, jíž tě Jehova, tvůj Bůh, provedl za těchto čtyřicet let v pustině za účelem ponížení tě, k vyzkoušení tě, k poznání toho, co je v tvém srdci, zda budeš dbát jeho rozkazů čili nic. 3 Ponižil tě tedy a nechal tě hladovět; pak ti dal jíst mannu, jíž jsi neznal, aniž znali tvoji otcové, za účelem poučení tě, že ne o samotném chlebě bude člověk žít, nýbrž že člověk bude žít o každé výpovědi Jehovových úst; 4 tvůj šat z tebe nezchátral, aniž tvá noha otekla za těchto čtyřicet let. 5 Měl bys tedy svým srdcem poznat, že jako člověk vychovává svého syna, je Jehova, tvůj Bůh, vychovatelem tvým, 6 a dbát rozkazů Jehovy, tvého Boha, o chození jeho cestami, o chování ho v úctě. 7 Vždyť Jehova, tvůj Bůh, se chystá uvést tě do dobré země, země potoků vod, pramenů a hlubokých vodstev, vyvěrajících v údolích i v pohořích, 8 země pšenice a ječmene, vinné révy a fíkovníků, granátovníků, země olejních oliv a medu, 9 země, v níž nebudeš jíst chléb v skrovnosti - nebudeš v ní mít nedostatku ničeho, země, jejíž kameny jsou železo, a z jejich horstev budeš dolovat měď; 10 a když budeš jíst a nasytíš se, budeš velebit Jehovu, svého Boha, za dobrou zem, jíž ti dal. 11 Dej si na sebe pozor, abys nezapomínal na Jehovu, svého Boha, v nedbání jeho rozkazů a jeho předpisů a jeho ustanovení, jež ti já dnes rozkazuji, 12 aby, až budeš jíst a nasytíš se a pěkné domy budeš budovat a usídliš se 13 a tvůj skot a tvůj drobný dobytek se bude množit a množit se ti bude stříbro a zlato a množit se bude vše, co budeš mít, 14 se nepozvedlo tvé srdce, takže bys zapomínal na Jehovu, svého Boha, jenž tě vyvedl ze země Egypta, z domu nevolníků, 15 jenž tě provedl velikou a hroznou pustinou - hadi-pálivci a štírové a žíznivá země, kde není vody, - jenž ti vyvedl vodu ze skály z křemene, 16 jenž ti dává v pustině jíst mannu, jíž tvoji otcové neznali, za účelem ponížení tě, za účelem vyzkoušení tě, k učinění ti dobře v tvé budoucnosti, 17 a říkal bys ve svém srdci: Všechno toto bohatství mi opatřila má schopnost a síla mé ruky; 18 nýbrž, aby sis připomínal Jehovu, svého Boha, že on je ten, jenž ti dává schopnost k opatření bohatství, za účelem uskutečnění smlouvy, již přísahou slíbil tvým otcům, jako tohoto dne. 19 Jestliže však přesto na Jehovu, svého Boha, budeš zapomínat a půjdeš za jinými bohy a budeš jim sloužit a klanět se jim, stane se, - dosvědčuji dnes proti vám, - že jistotně budete muset zahynout; 20 jako národy, jež se Jehova chystá k zahynutí přivést před vaší tváří - tak budete muset zahynout, za to, že jste neposlouchali na hlas Jehovy, svého Boha.

Deuteronomium 9

1 Slyš, Izraeli: Ty se dnes chystáš přejít Jordán k přistoupení k ovládnutí národů nad tebe větších a mocnějších, měst velikých a opevněných do nebes, 2 lidu velikého a vysokého, synů Anákím, jež ty znáš, vždyť jsi ty slyšel: Kdo se bude moci postavit před tvář synů Anákových?

3 Necht' tedy dnes víš, že Jehova, tvůj Bůh, on, jenž se chystá přejít před tvou tvář; on, stravující oheň, je bude hubit a on je před tvou tvář bude pokořovat, i budeš je moci rychle vypudit a k zahynutí je přivést podle toho, co k tobě Jehova promluvil. 4 Necht' ve svém srdci, až je Jehova, tvůj Bůh, zpřed tvé tváře vytlačí, nepronášíš výrok: Jehova mě k zaujetí této země přivedl pro mou spravedlnost! Vždyť pro zlovolnost těchto národů se Jehova chystá před tvou tvář je vypudit; 5 ne pro svou spravedlnost a pro upřímnost svého srdce ty přistupuješ k zaujetí jejich země, nýbrž se Jehova, tvůj Bůh, pro zlovolnost těchto národů chystá je před tvou tvář vypudit, a za účelem uskutečnění smlouvy, již Jehova přísahou potvrdil tvým otcům, Abrahámovi, Isákovi a Jákobovi. 6 Měl bys tedy poznat, že ne pro tvou spravedlnost se ti Jehova, tvůj Bůh, chystá dát tuto dobrou zemi k zaujetí jí, neboť ty jsi lid tvrdé šíje. 7 Pamatuj (necht' nezapomínáš) na to, jak jsi Jehovu, svého Boha, v pustině hněval; ode dne, kdy jsi vyšel ze země Egypta, až po váš příchod až po toto místo jste byli vzpurní vůči Jehovovi. 8 I u Chórévu jste Jehovu rozhněvali a Jehova se proti vám popudil k vyhubení vás; 9 když jsem vystoupil na horu přijmout desky z kamenů, desky smlouvy, již s vámi Jehova uzavřel, tehdy jsem na hoře zůstal po čtyřicet dní a čtyřicet nocí; chleba jsem nepojedl a vody jsem se nenapil. 10 A Jehova mi dal dvě desky z kamenů, popsané Božím prstem, a na nich podle všech slov, jež s vámi Jehova na hoře Sinaji zprostředk ohně v den sejítí promluvil. 11 A po uplynutí čtyřiceti dní a čtyřiceti nocí se stalo, že mi Jehova dal dvě desky z kamenů, desky smlouvy; 12 a Jehova ke mně řekl: Vstaň, sestup rychle z této hory, neboť lid, jež jsi vyvedl z Egypta, se zvrhl. Rychle se odvrátili od cesty, již jsem jim přikázal; zhotovili si slitinu. 13 A Jehova ke mně pronesl výrok: Vidím tento lid, že hle, je to lid tvrdé šíje; 14 ustup ode mne, ať je mohu vyhubit a jejich jméno vymazat zpod nebes, tebe pak učinit národem nad něj mocnějším a četnějším. 15 Otočil jsem se tedy a sestoupil jsem z hory, a hora hořela ohněm, a na obou mých rukou byly dvě desky smlouvy; 16 a uviděl jsem, že jste, hle, zhřešili vůči Jehovovi, vašemu Bohu: zhotovili jste si tele - slitinu; rychle jste se odvrátili od cesty, již vám Jehova rozkázal. 17 A chytil jsem za ty dvě desky a mrštil jsem jimi z obou svých rukou a před vašimi očima jsem je roztránil. 18 A vrhl jsem se před tvář Jehovovu jako poprvé, na čtyřicet dní a čtyřicet nocí, - chleba jsem nepojedl a vody jsem se nenapil, - za všechny vaše hříchy, jimiž jste zhřešili pácháním toho, co je v očích Jehovových zlé, k dráždění ho, 19 neboť jsem měl hrůzu z hněvu a popuzení, jímž se Jehova proti vám rozhněval k vyhubení vás. Ale Jehova ke mně obrátil sluch i v onom případě. 20 I proti Áronovi se Jehova velmi popudil k jeho zahubení, jal jsem se tedy v onen čas modlit také za Árona. 21 A vaše prohřešení, jež jste zhotovili, tele, jsem vzal a spálil jsem je ohněm a roztloukl jsem je na drť, nadobro, do rozmělnění, na prach, a jeho prach jsem hodil do potoka, jenž stékal s hory. 22 I v Tavéře a v Masse a v Kivróth-hattaavě jste se projevíli takovými, že jste Jehovu hněvali; 23 a při Jehovově vyslání vás z Káděš-barnéje, výrokem: Vystupte a zmocněte se země, již jsem vám dal, tu jste se vzepřeli příkazu Jehovy, vašeho Boha, a nedůvěřovali jste mu a neuposlechli jste na jeho hlas. 24 Byli jste vzpurní vůči Jehovovi ode dne mého poznání vás. 25 Vrhli jste se tedy před tvář Jehovovu na těch čtyřicet dní a těch čtyřicet nocí, jak jsem se byl vrhl prve, neboť Jehova mluvil o vyhubení vás, 26 a jal jsem se k Jehovovi modlit a řekl jsem: Pane, Jehovo, kéž neničíš svůj lid a své vlastnictví, jež jsi svou velikostí vykoupil, jež jsi silnou rukou vyvedl z Egypta! 27 Vzpomeň na své nevolníky, na Abraháma, na Isáka a na Jákoba; kéž se neotáčíš k zatvrzelosti tohoto lidu a k jeho zlovůli a k jeho hříchu, 28 aby neřikali v zemi, odkud jsi nás vyvedl: Ze svého nedostatku schopnosti uvést je do země, o níž k nim promluvil, a ze své nenávisti k nim je Jehova vyvedl k usmrcení jich v pustině. 29 Oni přece jsou tvůj lid a tvé vlastnictví, jež jsi vyvedl svou velikou mocí a svou napřaženou paží!

Deuteronomium 10

1 V onen čas ke mně Jehova řekl: Vytesej si dvě desky z kamenů, jako ty první, a vystup ke mně na horu a zhotov si skříňku ze dřeva, 2 ať na ty desky mohu napsat ta slova, jež byla na těch prvních deskách, jež jsi roztránil, ať je můžeš vložit v tu skříňku. 3 Zhotovil jsem tedy skříňku z dříví akácií a vytesal jsem dvě desky z kamenů, jako ty první, a vystoupil jsem na horu; a ty dvě desky byly v mých rukou. 4 I napsal Jehova na ty desky podle prvního zápisu těch deset slov, jež k vám na hoře Sinaji proslovil zprostředk ohně v den sejítí, a dal je Jehova mně. 5 A otočil jsem se a sestoupil jsem s hory, a ty desky jsem vložil v skříňku, již jsem zhotovil, a zůstaly tam podle toho, co mi Jehova rozkázal. 6 (A Isráělové děti se daly na cestu z Beéróth-Bené-Jaakán do Mósery; tam umřel Áron a tam byl pohřben, a kněžství se místo něho jal zastávat Eleázár, jeho syn. 7 Odtamtud se dali na cestu do Gudgódy a z Gudgódy do Jotbáthá, země potoků vod.) 8 V onen čas vyčlenil Jehova kmen Léviho k nošení skříňky smlouvy Jehovovy, aby stáli před tvář Jehovovou k jeho službě a k žehnutí v jeho jménu až po tento den. 9 Proto se Lévímu nedostalo podílu ani dědictví s jeho bratry; jeho dědictvím je Jehova, on, podle toho, co k němu Jehova, tvůj Bůh, promluvil. 10 A já jsem zůstal stát na hoře jako těch prvních čtyřicet dní a čtyřicet nocí a Jehova ke mně i v onom případě obrátil sluch; nebyl Jehova nakloněn vás zničit. 11 Jehova tedy ke mně řekl: Vstaň, odeber se k nástupu cesty před tvář lidu, ať mohou vstoupit a zmocnit se země, již jsem jejich otcům přísahou slíbil jim dát. 12 A nyní, Isráěli: Co Jehova, tvůj Bůh, od tebe žádá, než mít Jehovu, svého Boha, v úctě, chodit po všech jeho cestách a milovat ho a sloužit Jehovovi, svému Bohu, celým svým srdcem a celou svou duší, 13 dbát Jehovových rozkazů a jeho ustanovení, jež já ti dnes rozkazuji, tobě k dobru?

14 Hle, Jehovovi, tvému Bohu, patří nebesa a nebesa nebes, země a vše, co je na ní, 15 jedině však po tvých otcích Jehova zatoužil a miloval je, a našel zálibu v jejich semeni po nich, ve vás, nade všechny národnosti, jako tohoto dne. 16 Obřezete tedy předkožku svého srdce a svou šíji již nesmíte zatvrzovat, 17 neboť Jehova, váš Bůh, on je Bůh bohů a Pán pánů, BŮH veliký, mohutný a hrozný, jenž nedává přednost žádné osobě, aniž přijímá úplatek, 18 uplatňující právo sirotka a vdovy a milující cizince, takže mu dává chléb a šat; 19 cizince tedy budete milovat, neboť jste byli cizinci v zemi Egypta. 20 Jehovu, svého Boha, budeš mít v úctě, jemu budeš sloužit a na něm budeš lpět a v jeho jménu budeš přísahat; 21 on je tvá chvála a on je tvůj Bůh, jenž pro tebe učinil tyto veliké a hrozné věci, jež tvé oči uviděly. 22 Tvoji otcové sestoupili do Egypta v sedmdesáti duších, nyní pak tě Jehova stran množství připodobnil hvězdám nebes.

Deuteronomium 11

1 Budeš tedy Jehovu, svého Boha, milovat a budeš dbát jeho nařízení a jeho ustanovení a jeho předpisů a jeho rozkazů po všechny své dni. 2 Znáte přece dnes - neboť nejde o vaše děti, jež neznají a jež nezakusily, - kázeň Jehovy, vašeho Boha, jeho velikost, jeho silnou ruku a jeho napraženou paži 3 a jeho znamení a jeho činy, jež učinil vprostřed Egypta faraonovi, králi Egypta, a celé jeho zemi, 4 a jež učinil vojenské moci Egypta, jeho koním a jeho vozům, na něž v proudech vylil vody moře Rákosí při jejich honbě za nimi, takže Jehova způsobil jich zkázu až po tento den, 5 a co vám učinil v pustině po váš příchod po toto místo, 6 a co učinil Dáthánovi a Avirámovi, synům Eliáva, syna Reúvénova, jak země rozevřela svá ústa a pohltila je i jejich domácnosti i jejich stany i vše mající své bytí, co k nim patřilo, vprostřed všeho Izráele. 7 Jsou to přece vaše oči, jež viděly všechny veliké činy Jehovovy, jež učinil; 8 budete tedy zachovávat všecken rozkaz, jež vám já dnes rozkazuji, abyste nabývali síly a mohli vstoupit a zaujmout zem, kam se vy chystáte přejít k zaujetí jí, 9 a abyste mohli prodloužit své dni na půdě, již Jehova vašim otcům přísahou slíbil dát vám a vašemu semeni, zem přetékající mlékem a medem. 10 Ta země přece, kam se ty chystáš vstoupit k zaujetí jí, není jako země Egypta, odkud jste vyšli, již jsi poséval svým semenem a zavlážel svou nohou jako zahradu zelenin, 11 nýbrž ta země, kam se ty chystáš přejít k zaujetí jí, je země hor a údolí, vodou se napájí deštěm z nebes, 12 země, o níž Jehova, tvůj Bůh, pečuje, oči Jehovy, tvého Boha, jsou ustavičně na ní, od počátku roku po posudek roku; 13 a budete-li vpravdě obracet sluch k mým rozkazům, jež vám já dnes rozkazuji, takže budete Jehovu, vašeho Boha, milovat a sloužit mu celým svým srdcem a celou svou duší, stane se, 14 že budu dávat déšť vaší zemi v jeho čas, raný i pozdní, takže budeš sklízet své obilí i svůj mošt i svůj olej, 15 a pro tvůj dobytek budu dávat v tvém poli trávu, i budeš se moci najíst a nasytit. 16 Dejte si na sebe pozor, aby se vaše srdce nedávalo mámit, takže byste se odvraceli a sloužili jiným bohům a klaněli se jim, 17 i vzplál by proti vám Jehovův hněv, takže by uzavřel nebesa a nebylo by deště a půda by nedávala svého výnosu, i museli byste rychle vyhnout z povrchu dobré země, již se vám Jehova chystá dát. 18 Musíte tedy tato má slova položit na své srdce a na svou duši a uvázat je za znamení na svou ruku, ať jsou za čelenky mezi vašimi očima, 19 a budete jím vyučovat své děti, takže o nich budete mluvit při tvém sedění v tvém domě a při tvém chození po cestě a při tvém ulehání i při tvém vstávání 20 a budeš je psát na veřeje svého domu a na své brány, 21 aby se množily vaše dni a dni vašich dětí na půdě, již Jehova vašim otcům přísahou slíbil jim dát na dni nebes nad zemí. 22 Budete-li totiž bedlivě dbát všeho tohoto rozkazu, jež vám já dnes rozkazuji vykonávat, - milovat Jehovu, vašeho Boha, chodit po všech jeho cestách a lpět na něm, - 23 pak Jehova všechny tyto národy zpřed vaší tváře vypudí, takže národy nad vás větší a mocnější budete moci ovládnout. 24 Každé místo, v němž bude šlapat chodidlo vaší nohy, se bude dostávat vám, vaše území bude od pustiny a Levánónu, od Řeky, řeky Peráthu, až po nejzazší moře. 25 Nikdo se nebude moci postavit proti vaší tváři; na tvář vší země, po níž budete šlapat, bude Jehova, váš Bůh, uvádět strach z vás a bázeň z vás podle toho, co k vám promluvil. 26 Viz, já dnes před vaší tvář kladu požehnání i zlořečení; 27 požehnání, budete-li obracet sluch k rozkazům Jehovy, svého Boha, jež vám já dnes rozkazuji, 28 a zlořečení, nebudete-li k rozkazům Jehovy, svého Boha, sluch obracet, nýbrž se od cesty, již vám já dnes rozkazuji, budete odvracet k chození za jinými bohy, jichž neznáte. 29 A až tě Jehova, tvůj Bůh, bude uvádět do země, kam se vy chystáte vstoupit k zaujetí jí, stane se, že na hoře Gerizzím budeš dávat požehnání a na hoře Éválu zlořečení - 30 zda ony nejsou na druhé straně Jordánu za cestou k zacházení slunce v zemi Kenáaniho, jenž bydlí ve stepi naproti Gilgálu, vedle stromů Móróa? 31 Ano, vy se chystáte přejít Jordán k přistoupení k zaujetí země, již se vám Jehova, váš Bůh, chystá dát, i budete ji moci zaujmout ji a usídlit se v ní. 32 Budete tedy dbát o vykonávání všech ustanovení a předpisů, jež já dnes kladu před vaší tvář.

Deuteronomium 12

1 Toto jsou ustanovení a předpisy, o jichž vykonávání budete dbát v zemi, již ti Jehova, Bůh tvých otců, dá k zaujetí jí na všechny dni, v nichž na té půdě budete žít. 2 Veskrze musíte zpustošit všechna místa, kde národy, jež se vy chystáte ovládnout, obsluhovaly své bohy na vysokých horách a na pahorcích a pod každým zeleným stromem;

3 ano, musíte pobořit jejich oltáře, roztrástit jejich sloupy, a jejich ašery ohněm popálit a sochy jejich bohů zporážet a vymýtit jejich jméno z onoho místa. 4 Jehovovi, svému Bohu, tak činit nebudete, 5 nýbrž k místu, jež Jehova, váš Bůh, ze všech vašich kmenů bude chtít vyvolit k vložení tam svého jména, za své sídlo, se pohrnete a tam budeš vstupovat; 6 a tam budete přinášet své vzestupné a jiné oběti a své desátky a obět' věnování vaší ruky a svá splnění slibů a své dobrovolné oběti a prvorozené kusy ze svého skotu a svého drobného dobytka. 7 A tam budete před tváří Jehovy, svého Boha, jíst a budete se veselit ve všem podnikání své ruky, jímž ti Jehova, tvůj Bůh, požehnal, vy i vaše domácnosti. 8 Nebudete činit podle všeho, co my činíme zde dnes, každý cokoli, co je v jeho očích správné, 9 neboť jste doposud nedospěli ke klidu a k dědictví, jež se ti Jehova, tvůj Bůh, chystá dát; 10 až však budete mít Jordán překročen a bydlet v zemi, jíž se vás Jehova, váš Bůh, chystá jako dědictvím podělit, a dá vám klid ode všech vašich nepřátel ze všech stran, takže budete bezpečně bydlet, 11 vyskytne se místo, v němž Jehova, váš Bůh, bude nacházet zálibu, aby tam dal pobývat svému jménu; tam budete přinášet vše, co vám já rozkazuji, své vzestupné a jiné oběti a své desátky a obět' věnování vaší ruky a všečen výběr splnění svých slibů, jež budete Jehovovi slibovat. 12 Budete se tedy před tváří Jehovy, vašeho Boha, veselit vy i vaši synové a vaše dcery i vaši nevolníci a vaše služebnice i Lévióvec, jenž bude ve vašich branách, neboť on nemá podílu ani dědictví s tebou. 13 Dej si na sebe pozor, abys své vzestupné oběti nevznášel v kterémkoli místě, jež budeš vidět, 14 nýbrž v místě, jež Jehova bude chtít vyvolit v jednom z tvých kmenů, tam budeš obětovat své vzestupné oběti a tam budeš činit vše, co ti já rozkazuji. 15 Ve všech svých branách nicméně budeš smět podle vši žádostivosti své duše zabíjet a maso jíst podle požehnání Jehovy, tvého Boha, jež ti udělí, bude je smět jíst nečistý i čistý, jako gazelu aneb jako jelena; 16 jen krve jíst nesmíte, budete ji vylévat na zem jako vodu. 17 Nebudeš v svých branách smět jíst desátek ze svého obilí a svého moštu a svého oleje ani prvorozené kusy svého skotu a svého drobného dobytka, ani žádné přislíbené oběti, jež budeš slibovat, ani dobrovolné oběti ani obět' věnování tvé ruky, 18 nýbrž to budeš jíst před tváří Jehovy, svého Boha, v místě, v němž Jehova, tvůj Bůh, bude nacházet zálibu, ty i tvůj syn a tvá dcera i tvůj nevolník a tvá služebnice i Lévióvec, jenž bude v tvých branách, a budeš se před tváří Jehovy, svého Boha, ve všem podnikání tvé ruky veselit. 19 Dej si na sebe pozor, abys Lévióvice nikdy, pokud budeš žít na své půdě, nepomíjel. 20 Až Jehova, tvůj Bůh, podle toho, co k tobě promluvil, bude rozšiřovat tvé území, a budeš říkat: Chci jíst maso, neboť tvá duše bude toužit po jedení masa, budeš podle vši touhy své duše smět maso jíst. 21 Jestliže bude místo, jež Jehova, tvůj Bůh, bude chtít vyvolit k vložení tam svého jména, od tebe daleko, pak budeš smět zabít ze svého skotu aneb ze svého drobného dobytka, jež ti Jehova dá, podle toho, co jsem ti rozkázal, a najíst se v svých branách podle vši touhy své duše; 22 ano, jako se jí gazela a jelen, tak to budeš jíst, nečistý a čistý to budou smět jíst stejně. 23 Jen buď pevný stran nejedení krve, neboť krev, to je žití, a nesmíš s masem jíst žití - 24 nesmíš ji jíst, na zem ji musíš vylít jako vodu; 25 nesmíš ji jíst, aby bylo dobře tobě i tvým dětem po tobě, když budeš konat, co je v Jehovových očích správné. 26 Jen své posvěcené věci, jež budeš mít, a svá splnění slibů budeš muset pobrat a přijít k místu, jež Jehova bude chtít vyvolit, 27 a maso a krev učiníš na oltáři Jehovy, svého Boha, svými vzestupnými obětmi a krev tvých ostatních obětí se bude vylévat na oltář Jehovy, tvého Boha, maso však budeš smět jíst. 28 Dej pozor, ať posloucháš všech těchto slov, jež ti já dnes rozkazuji, aby bylo natrvalo dobře tobě i tvým dětem po tobě, když budeš činit, co je v očích Jehovových dobré a správné. 29 Až Jehova, tvůj Bůh, před tvou tváří bude vytínat národy tam, kam ty se chystáš přijít ovládnout je, a budeš je moci ovládnout a usídlíš se v jejich zemi, 30 dej si na sebe pozor, abys podle nich po jich vyhubení před tvou tváří nepadal v léčku, totiž aby ses nedotazoval na jejich bohy s výrokem: Jak tyto národy obsluhovaly své bohy, právě tak budu činit i já. 31 Tak nesmíš činit Jehovovi, svému Bohu, neboť oni svým bohům činili vše, co je Jehovovi ošklivostí, co on nenávidí, vždyť i své syny a své dcery svým bohům ohněm spalovali. 32 Veškeré slovo, jež vám já dnes prikazuji, budete zachovávat k vykonávání; nesmíte k němu přidávat ani od něho ubírat.

Deuteronomium 13

1 Kdykoli vprostřed tebe bude povstávat prorok nebo snivec snu a ohlásí ti znamení nebo zázrak, 2 a dostaví se to znamení aneb ten zázrak, o němž k tobě promluvil výrokem: Pojdme za jinými bohy (jež neznáš) a služme jim, 3 nesmíš k slovům onoho proroka aneb k snu onoho snivce obrátit sluch, neboť vás Jehova, váš Bůh, zkouší k poznání, zda jste milovníky Jehovy, vašeho Boha, celým svým srdcem a celou svou duší. 4 Půjдете za Jehovou, svým Bohem, a jeho budete mít v úctě a jeho rozkazů dbát a na jeho hlas poslouchat a na něm lpět; 5 a onen prorok nebo onen snivec snu bude muset být usmrcen, neboť mluvil o zvratu proti Jehovovi, vašemu Bohu, - jenž vás vyvedl ze země Egypta a jenž tě vykoupil z domu nevolníků, - k svedení tě z cesty, po níž chodit ti Jehova, tvůj Bůh, rozkázal. Tak zprostřed sebe budeš plnit zlo. 6 Kdykoli tě bude tvůj bratr, syn tvé matky, nebo tvůj syn nebo tvá dcera nebo žena tvé náruče nebo tvůj přítel, jenž je jako tvá duše, potají nabádat výrokem: Pojdme a obsluhujme jiné bohy (jež neznáš ty ani tvoji otcové) 7 z bohů národností, jež jsou okolo vás, blízkých tobě nebo dalekých od tebe, od konce země až po konec země, 8 nesmíš mu přivolovat a nesmíš k němu obracet sluch a tvé oko se nad ním nesmí smilovávat a nesmíš ho šetřit ani krýt, 9 nýbrž ho bezpodmínečně musíš zabít; tvá ruka bude proti němu jako první k jeho usmrcení a ruka všeho lidu jako následující;

10 a zasypeš ho kameny, ať umře, neboť usiloval o odvedení tě od Jehovy, tvého Boha, jenž tě vyvedl ze země Egypta, z domu nevolníků; 11 ať slyší, všechen Isráél, a bojí se a nečiní nadále zlych věcí jako tyto vprostřed tebe. 12 Kdykoli budeš slyšet o jednom z tvých měst, jež se ti Jehova, tvůj Bůh, chystá dát k bydlení tam, výrok, 13 že zprostřed tebe vyšli muži-ničemové, kteří svedli obyvatele svého města výrokem: Pojdme a obsluhujme jiné bohy (jichž neznáte), 14 pak budeš pátrat a vyšetřovat a důkladně se vypyávat, a hle, pravda, řeč se potvrdila - tato ošklivost byla učiněna vprostřed tebe! 15 Veskrze musíš obyvatele onoho města ostřím meče pobít - v odevzdání uved' je i vše, co v něm bude, i dobytek z něho - ostřím meče, 16 a všechen lup z něho musíš shromáždit do středu jeho prostranství a ohněm spálit město a všechen lup z něho, cele, pro Jehovu, tvého Boha, i bude trvale kupou sutin, nebude již budováno. 17 A z odevzdaného nesmí nic ulpět v tvé ruce, aby se Jehova odvrátil od žáru svého hněvu a prokázal ti slitování a politoval tě a rozmnožil tě podle toho, co přísahou slíbil tvým otcům, 18 když budeš poslouchat na hlas Jehovy, svého Boha, k zachovávaní všech jeho rozkazů, jež ti já dnes rozkazuji, k vykonávání toho, co je v očích Jehovy, tvého Boha, správné.

Deuteronomium 14

1 Vy jste dětmi Jehovovi, vašemu Bohu; nesmíte se řezat, aniž smíte dělat lysinu mezi svýma očima pro mrtvého, 2 neboť ty jsi lid svatý Jehovovi, svému Bohu, a v tobě našel Jehova zálibu, aby ses mu stal lidem jako zvláštní poklad nade všechny národnosti, jež jsou na tváři půdy. 3 Žádnou ošklivost nesmíš jíst; 4 toto je zvířectvo, jež jíst smíte: skot, dobyteč z ovcí a dobyteč z koz, 5 jelen a gazela a jachmúr a kozorožec a díšón a teó a zemer 6 a všechno zvířectvo mající rozdělené kopyto, totiž mající kopyta zcela na dvě rozštěpená, přezvykující mezi zvířectvem - smíte je jíst; 7 ale toto z přezvykujících a z majících rozdělená rozštěpená kopyta jíst nesmíte: velblouda ani zajíce ani damana, neboť oni přezvykují, ale kopyto rozdělené nemají; oni vám budou nečistí; 8 ani vepře, neboť on kopyto rozdělené má, ne však vyvracení; on vám bude nečistý. Z jejich masa nesmíte jíst a na jejich zdechlinu nesmíte sahat. 9 Toto smíte jíst ze všeho, co je ve vodách: vše, co má ploutve a šupiny, smíte jíst, 10 cokoli však, co ploutve a šupiny nemá, jíst nesmíte, to vám bude nečisté. 11 Všechno čisté ptactvo smíte jíst, 12 toto však je, co z nich jíst nesmíte: orel a orlosup a mořský orel 13 a sokol, vůbec dravé ptactvo, a luňák podle jeho druhu, 14 ani žádného krkavce podle jeho druhu, 15 ani pštrosici ani pštrosa ani racka ani jestřába podle jeho druhu 16 ani sovu ani ibise ani vodní slípku 17 ani stepní slípku ani egyptského supa ani kormorána; 18 a čáp a volavka podle jejího druhu a dudek a netopýr. 19 I všechno hemživé tvorstvo, létající - ono vám bude nečisté, nesmějí se jíst; 20 všechno letounstvo čisté jíst smíte. 21 Nesmíte jíst žádnou zdechlinu; můžeš ji dát cizinci, jenž bude v tvých branách, ať ji sní, nebo ji cizozemci prodat; ty jsi přece lid svatý Jehovovi, svému Bohu. Kůzle nesmíš vařit v mléce jeho matky. 22 Desátek budeš poctivě odvádět ze vší úrody své setby, jež rok co rok vychází z pole, 23 a budeš jídat před tváří Jehovy, svého Boha, v místě, jež bude chtít vyvolit, aby tam dal pobývat svému jménu, desátek svého obilí, svého moštu a svého oleje a prvorozených kusů svého skotu a svého drobného dobytka, aby ses učil mít Jehovu, svého Boha, po všechny dni v úctě. 24 A jestliže bude cesta pro tebe dlouhá, takže to nebudeš moci dopravit, neboť místo, jež Jehova, tvůj Bůh, bude chtít vyvolit k vložení tam svého jména, bude od tebe daleko - jestliže ti Jehova, tvůj Bůh, bude žehnat, 25 budeš to moci proměnit v peníze a peníze zavázat v svou ruku, a půjdeš k místu, v němž Jehova, tvůj Bůh, bude nacházet zálibu, 26 a peníze budeš moci dát za cokoli, čeho tvá duše bude žádostiva ze skotu aneb z drobného dobytka aneb z vína aneb z čehokoli opojného aneb z čehokoli, co si tvá duše bude přát, a budeš tam jíst před tváří Jehovy, svého Boha, a budeš se veselit ty i tvůj dům. 27 A Léviovec, jenž bude v tvých branách, - nesmíš ho pomíjet, neboť on nemá podílu ani dědictví s tebou. 28 Po uplynutí tří let budeš všechen desátek ze své úrody v onom roce vynášet a ukládat v svých branách; 29 i přijde Léviovec, neboť on nemá podílu ani dědictví s tebou, a cizinec a sirotek a vdova, kteří budou v tvých branách, a najedí se a nasytí se, aby ti Jehova, tvůj Bůh, žehnal ve všem díle tvé ruky, jež děláš.

Deuteronomium 15

1 Po uplynutí sedmi let budeš uskutečňovat promíjení; 2 a toto bude způsob toho promíjení: Každý věřitel bude povinen spustit svou ruku, jíž svému bližnímu půjčil; nesmí na svého bližního a na svého bratra naléhat, neboť povolali promíjení Jehovo. 3 Na cizozemce naléhat smíš, ale co bude tvého u tvého bratra, musí tvá ruka prominout. 4 Jen aby v tobě nebylo nemajetného, vždyť ti Jehova, tvůj Bůh, chystá dát za dědictví k zaujetí, bude bohatě žehnat, 5 budeš-li jen vpravdě poslouchat na hlas Jehovy, svého Boha, abys dbal o vykonávání všeho tohoto rozkazu, jež ti já dnes rozkazuji. 6 Ano, Jehova, tvůj Bůh, ti požehná podle toho, co k tobě promluvil, takže budeš na zástavu půjčovat mnohým národům, ty však na zástavu vypůjčovat nebudeš, a budeš vládnout nad mnohými národy, nad tebou však vládnout nebudou. 7 Kdykoli v tobě některý z tvých bratrů v některé z bran v tvé zemi, již se ti Jehova, tvůj Bůh, chystá dát, bude nemajetný, nesmíš před svým nemajetným bratrem zpevnit své srdce ani uzavřít svou ruku, 8 nýbrž mu svou ruku musíš štědře otevřít a ochotně mu na zástavu půjčit dost na jeho nedostatek, čeho se mu nedostává. 9 Dej si na sebe pozor, aby při tvém srdci nebyl ničemný nápad, myšlenka: Přiblížil se sedmý rok, rok promíjení, a tvé oko by se zamračilo na tvého nemajetného bratra a nechtěl bys mu dát; i jal by se proti tobě volat k Jehovovi a na tobě by byl hřích.

10 Ochotně mu budeš dávat a při tvém dávání mu nebude tvé srdce mrzuté, vždyť pro tuto věc ti Jehova bude žehnat ve všem tvém díle a ve všem podnikání tvé ruky. 11 Nemajetní ovšem zprostřed země nebudou mizet; proto ti já rozkazuji výrokem: Štědře budeš otvírat svou ruku svému bratru, chudému u tebe a nemajetnému u tebe v tvé zemi. 12 Kdykoli ti bude prodáván tvůj bratr Hebrej, nebo Hebrejka, pak ti odslouží šest let a v sedmém roce ho ze své blízkosti budeš propouštět svobodna; 13 a když ho ze své blízkosti svobodna budeš propouštět, nebudeš ho propouštět s prázdnou; 14 hojně ho budeš obdarovávat, ze svého drobného dobytka a ze svého mlatu a ze svého lisu mu budeš dávat, čím ti Jehova, tvůj Bůh, požehnal, 15 a budeš pamatovat, že jsi byl nevolníkem v zemi Egypta a Jehova, tvůj Bůh, tě vykoupil; proto ti já dnes rozkazuji tuto věc. 16 Jestliže však k tobě bude pravít: Nechci z tvé blízkosti odcházet, neboť tě miluje, i tvůj dům, neboť je mu u tebe dobře, stane se, 17 že budeš smět vzít bodec a vrazit jej jeho uchem a v dveře, i stane se ti natrvalo nevolníkem; a tak i se svou služebnicí budeš činit. 18 Při tvém propouštění ho z tvé blízkosti jako svobodna se ti to nebude muset zdát obtížným, vždyť ti za šest let vysloužil dvojnásobek mzdy námezdníka a Jehova, tvůj Bůh, ti požehná ve všem, co budeš činit. 19 Každé prvorozené, jež se bude rodit mezi tvým skotem a mezi tvým drobným dobytkem, samce, budeš posvěcovat Jehovovi, svému Bohu; s prvorozeným svého hovězího dobytče nesmíš pracovat a prvorozeného svého drobného dobytka nesmíš stříhat; 20 budeš jej jíst rok po roce před tváří Jehovy, svého Boha, v místě, jež Jehova bude chtít vyvolit, ty i tvůj dům. 21 Jestliže však na něm bude vada, bude-li chromý nebo slepý, jakákoli zlá vada, nesmíš jej Jehovovi, svému Bohu, obětovat; 22 smíš jej jíst v svých branách, nečistý a čistý stejně, jako gazelu aneb jako jelena, 23 jen jeho krve jíst nesmíš, budeš ji vylévat na zem jako vodu.

Deuteronomium 16

1 Třeba dbát měsíce Ávívu k pořádání minutí Jehovu, tvého Boha, neboť v měsíci Ávívu tě Jehova, tvůj Bůh, v noci vyvedl z Egypta. 2 Nazabíjíš tedy minutí Jehovu, tvého Boha, drobného dobytka a skotu, v místě, jež Jehova bude chtít vyvolit, aby tam dal pobývat svému jménu; 3 nesmíš k němu jíst kynuté, po sedm dní k němu budeš jíst nekvašené chleby, chléb tísně (neboť jsi ze země Egypta vyšel v chvatu), abys na den svého vyjití ze země Egypta pamatoval po všechny dni svého života. 4 V celém tvém území se u tebe po sedm dní nesmí ukázat kvas a z masa toho, co navečer v první den budeš zabíjet, nesmí nic zůstat přes noc do jitra. 5 Minutí nebudeš smět zabíjet v některé ze svých bran, jež se ti Jehova, tvůj Bůh, chystá dát, 6 nýbrž v místě, jež Jehova, tvůj Bůh, bude chtít vyvolit, aby tam dal pobývat svému jménu, budeš minutí zabíjet, navečer za zacházení slunce, v určený čas tvého vyjití z Egypta. 7 A budeš vařit a jíst v místě, v němž Jehova, tvůj Bůh, bude nacházet zálibu, a za jitra se můžeš otočit a jít k svým stanům. 8 Nekvašené chleby budeš jíst po šest dní; a v sedmý den bude slavnostní shromáždění Jehovy, tvého Boha, nesmíš vykonávat zaměstnání. 9 Budeš si počítat sedm týdnů: od nasazení srpů v stojatém obilí budeš začínat počítat - sedm týdnů; 10 pak uspořádáš Jehovovi, svému Bohu, slavnost týdnů; plnou míru dobrovolné oběti, již budeš dávat, podle toho, čím ti Jehova, tvůj Bůh, bude žehnat, 11 a budeš se před tváří Jehovy, svého Boha, veselit, ty i tvůj syn a tvá dcera i tvůj nevolník a tvá služebnice i Lévíovec, jenž bude v tvých branách, i cizinec a sirotek a vdova, kteří budou vprostřed tebe, v místě, jež Jehova, tvůj Bůh, bude chtít vyvolit, aby tam dal pobývat svému jménu; 12 a budeš si vzpomínat, že jsi byl nevolníkem v zemi Egypta, a budeš zachovávat a vykonáš tato ustanovení. 13 Po sedm dní si budeš držet slavnost budek, když sklídíš ze svého mlatu a ze svého lisu, 14 a budeš se o své slavnosti veselit, ty i tvůj syn a tvá dcera i tvůj nevolník a tvá služebnice i Lévíovec a cizinec i sirotek a vdova, kteří budou v tvých branách. 15 Po sedm dní budeš Jehovovi, svému Bohu, slavit v místě, jež Jehova bude chtít vyvolit, neboť ti Jehova, tvůj Bůh, bude žehnat ve vší tvé úrodě a ve všem díle tvých rukou, nechť se tedy věru rozveselíš. 16 Třikrát v roce se každý tvůj mužský bude ukazovat tváří Jehovy, tvého Boha, v místě, jež bude chtít vyvolit: o slavnosti nekvašených chlebů a o slavnosti týdnů a o slavnosti budek, a nesmíš se tváří Jehovově ukázat s prázdnou; 17 každý podle toho, co jeho ruka může darovat, podle požehnání Jehovova, jež ti udělí. 18 Ve všech svých branách, jež se ti Jehova, tvůj Bůh, chystá dát, si budeš zřizovat soudce a úředníky, ve všech svých kmenech, ať soudí lid spravedlivým soudem. 19 Nesmíš převracet právo, nesmíš rozlišovat osobu a nesmíš přijímat úplatek, neboť úplatek oslepuje oči moudrých a překrucuje slova spravedlivých; 20 o spravedlnost, o spravedlnost budeš usilovat, abys žil a mohl se zmocnit země, již se ti Jehova, tvůj Bůh, chystá dát. 21 Nesmíš si zasazovat ašéru, žádný strom vedle oltáře Jehovy, svého Boha, jež si budeš zřizovat, 22 aniž si smíš vztyčovat sloup, což Jehova, tvůj Bůh, nenávidí.

Deuteronomium 17

1 Nesmíš Jehovovi, svému Bohu, obětovat hovězí dobytče ani kus drobného dobytka, na němž bude vada, jakákoli zlá věc, neboť to je Jehovovi, tvému Bohu, ošklivostí. 2 Kdykoli bude vprostřed tebe v některé z tvých bran, jež se ti Jehova, tvůj Bůh, chystá dát, přistihován muž (nebo žena), jenž bude činit, co je v očích Jehovy, tvého Boha, zlé, přestoupením jeho smlouvy,

3 i odebere se a jme se obsluhovat jiné bohy a klanět se jim, i slunci nebo měsíci nebo čemukoli z osazenstva nebes, což jsem zakázal, 4 což ti bude oznámeno, takže uslyšíš, pak budeš důkladně pátrat, a hle, pravda, řeč se potvrdila - tato ošklivost byla učiněna v Izráělovi! 5 Musíš tedy onoho muže nebo onu ženu, kteří tuto zlou věc učinili, vyvést k svým branám, toho muže nebo tu ženu, a zasypeš je kameny, ať umřou. 6 Ten, kdo je hoden smrti, bude usmrcován podle výpovědi dvou svědků nebo tří svědků, nesmí být usmrcován podle výpovědi svědka jednoho. 7 Ruka svědků bude jako první proti němu k jeho usmrcení a ruka všeho lidu jako následující. Tak zprostřed sebe budeš plenit zlo. 8 Kdykoli ti bude nějaká záležitost příliš nesnadná, stran právní věci mezi krví a krví, mezi pří a pří aneb mezi ranou a ranou, záležitosti sporů v tvých branách, pak budeš muset vstát a vystoupíš k místu, v němž Jehova, tvůj Bůh, bude nacházet zálibu, 9 a přijdeš k lévíovským kněžím a k soudci, jenž bude v ony dni, a budeš se dotazovat, i oznámí ti výrok stran té právní věci, 10 i zachováš se podle výpovědi toho výroku, jež ti budou oznamovat z onoho místa, jež Jehova bude chtít vyvolit, a budeš dbát o jednání dle všeho, čím tě budou poučovat, 11 budeš jednat podle výpovědi nauky, jíž tě budou poučovat, a podle právního rozhodnutí, jež ti budou říkat, nesmíš se od výroku, jež ti budou oznamovat, odchýlit vpravo ani vlevo. 12 A ten, kdo bude jednat ve svévoli, ne s obrácením sluchu ke knězi, jenž tam bude stát k službě Jehovovi, tvému Bohu, nebo k soudci, pak je onen člověk hoden smrti, i budeš plenit zlo z Izráéle; 13 to všechen lid bude slyšet, i bude se bát a nebude si již svévolně počínat. 14 Až budeš moci přijít do země, již se ti Jehova, tvůj Bůh, chystá dát, a zmocnit se jí a usídlit se v ní, a budeš říkat: Chci nad sebou ustanovit krále, jako všechny národy, jež jsou okolo mne, 15 musíš ovšem nad sebou ustanovit krále, v němž Jehova, tvůj Bůh, bude nacházet zálibu; musíš nad sebou ustanovit krále zprostřed svých bratrů, nebudeš smět nad sebe postavit cizozemce, jenž nebude tvůj bratr. 16 Jen si nebude smět pořizovat mnoho koní, ať nevede lid zpět do Egypta za účelem pořizování mnohého koňstva, neboť vám Jehova řekl: Již se nadále nesmíte vracet touto cestou. 17 Aniž si bude smět brát mnoho žen, ať se neodvrací jeho srdce, aniž si bude smět opatřovat velmi mnoho stříbra a zlata. 18 A za jeho sedění na trůně jeho kralování se stane, že si na knihu napíše opis tohoto zákona od kněží a Lévíovců; 19 ten bude při něm a bude v něm po všechny dni svého života čítat, aby se učil mít Jehovu, svého Boha, v úctě a dbát všech slov tohoto zákona a těchto ustanovení k jich vykonávání, 20 ať se nepozvedne jeho srdce nad jeho bratry a ať se neodchýlí od rozkazu vpravo ani vlevo, aby za svého kralování mohl prodloužit své dni, on i jeho děti vprostřed Izráéle.

Deuteronomium 18

1 Lévíovským kněžím, nikomu z kmene Léviho, se nebude dostávat podílu ani dědictví s Izráělem; budou jíst ohnivě oběti Jehovovy a jeho dědictví, 2 vprostřed jeho bratrů se mu však dědictví dostávat nebude - jeho dědictvím je Jehova, on, podle toho, co k němu promluvil. 3 A toto bude právem kněží od lidu, od obětujících obětí, ať hovězí dobytče, ať kus drobného dobytka: knězi se tedy dá rameno a čelisti a slez; 4 budeš mu dávat první úrodu svého obilí, svého moštu a svého oleje a první stříž vlny svého drobného dobytka. 5 Vždyť v něm našel Jehova, tvůj Bůh, zálibu nad všechny tvé kmeny, aby stál k službě ve jménu Jehovově, on a jeho synové, po všechny dni. 6 A kdykoli bude přicházet Lévíovec z některé z tvých bran ze všeho Izráéle, kde on pobývá, a přijde ve vsi žádostivostí své duše k místu, jež Jehova bude chtít vyvolit, 7 pak bude sloužit ve jménu Jehovy, svého Boha, jako všichni jeho bratři, Lévíovci, již tam budou stát před tváří Jehovovou. 8 Budou jíst stejný podíl, kromě toho, co prodá po otcích. 9 Až ty přijdeš do země, již se ti Jehova, tvůj Bůh, chystá dát, nesmíš se učit činit podle ošklivosti oněch národů. 10 Nesmí se v tobě najít, kdo by svého syna aneb svou dceru prováděl ohněm, věštec věštev, předpovědač ani hadač ani čarodějník, 11 ani zaklínač zaklínadlem ani kdo by se dotazoval vyvolavače duchů ani jasnovidce ani kdo by svou pozornost obracel k mrtvým, 12 neboť každý činící tyto věci je Jehovovi ošklivostí a pro tyto ošklivosti se Jehova, tvůj Bůh, chystá před tvou tváří je vypudit. 13 Budeš plně při Jehovovi, svém Bohu, 14 kdežto tyto národy, jež se ty chystáš ovládnout, obracejí sluch k předpovědačům a k věštcům; ty však - Jehova, tvůj Bůh, ti to nedovolil. 15 Jehova, tvůj Bůh, chce pro tebe zprostřed tebe, z tvých bratrů, dát povstat proroku, podobnému mně; k němu budete obracet sluch - 16 podle všeho, co jsi od Jehovy, svého Boha, na Chórévu v den sejítí vyžádal výrokem: Nechci nadále slyšet hlas Jehovy, mého Boha, aniž chci ještě vidět tento veliký oheň, ať nemusím umřít. 17 A Jehova ke mně řekl: Dobře řekli, co promluvili. 18 Chci pro ně zprostřed jejich bratrů dát povstat proroku, podobnému tobě, a dát v jeho ústa svá slova, i bude k nim mluvit vše, co mu budu rozkazovat. 19 A stane se, že ten, kdo nebude obracet sluch k mým slovům, jež on v mém jménu bude mluvit - budu to já od něho vyhledávat. 20 Ale prorok, jenž se bude opovážovat mluvit v mém jménu slovo, jež mluvit jsem mu nerozkázal, aneb jenž bude mluvit ve jménu jiných bohů - pak bude onen prorok hoden smrti. 21 Jestliže však ve svém srdci budeš říkat: Jak budeme moci poznat slovo, jež nepromluvil Jehova? - 22 Když bude prorok mluvit ve jménu Jehovově a to slovo se nebude plnit ani se dostavovat, je to slovo, jež nepromluvil Jehova, ten prorok promluvil ve svévoli - nemusíš před ním mít strach.

Deuteronomium 19

1 Až Jehova, tvůj Bůh, bude vytínat národy, jejichž zem se ti Jehova, tvůj Bůh, chystá dát, a budeš je moci ovládnout je a usídlit se v jejich městech a v jejich domech, 2 budeš si muset vprostřed své země, již se ti Jehova, tvůj Bůh, chystá dát k zaujetí jí, vyčlenit tři města, 3 zříditi si cestu a území své země, již ti Jehova, tvůj Bůh, chce udělit za dědictví, rozdělit na tři. To bude k uprchnutí tam každého, kdo někoho zabije. 4 A toto je věc toho, kdo někoho zabije, jenž tam bude smět uprchnout, ať zůstane naživu: Kdo svého bližního udeří bezděky, neboť on k němu od dřívějšíka neměl nenávisti, 5 když snad se svým bližním přijde v les sekat dříví a jeho ruka se rozmáchne sekerou k utěti dřeva a železo se uvolní z topírka a zasáhne jeho bližního, jenž umře, bude on smět uprchnout do některého z těchto měst, ať zůstane naživu, 6 aby se za tím, jenž zabil, nehnal mstitel krve, neboť jeho srdce je horoucí, a nedostihl ho, neboť cesta je daleká, a nebil mu žití, ač vůči němu není rozsudku smrti, neboť on k němu od dřívějšíka neměl nenávisti. 7 Proto ti já přikazuji výrokem: Musíš si vyčlenit tři města. 8 A až Jehova, tvůj Bůh, bude rozšiřovat tvé území podle toho, co přísahou slíbil tvým otcům, a dá ti celou zem, o níž promluvil, že ji dá tvým otcům, 9 jestliže budeš dbát všeho tohoto jeho rozkazu, jež ti já dnes rozkazuji, k jeho vykonávání, - milovat Jehovu, svého Boha, a chodit po všechny dni po jeho cestách, - pak si budeš moci přidat ještě tři města k těmto třem, 10 ať vprostřed tvé země, již se ti Jehova, tvůj Bůh, chystá dát za dědictví, není prolévána nevinná krev, ať se nedostane krev na tebe. 11 Kdykoli však bude kdo mít k svému bližnímu nenávist a počíná si na něho a povstane proti němu a ubije mu žití, takže umře, a uprchne do některého z těchto měst, 12 pak starší jeho města pošlou a dají ho odtamtud vzít a vydají ho v ruku mstitel krve, ať umře; 13 tvé oko se nad ním nesmí smilovávat, nýbrž budeš z Izraele plnit nevinnou krev a bude ti dobře. 14 Nesmíš posouvat mez svého bližního, již vymezili předkové v tvém dědictví, jež budeš dědit v zemi, kterou se ti Jehova, tvůj Bůh, chystá dát k zaujetí jí. 15 Proti nikomu stran jakékoli nepravosti a stran jakéhokoli prohřešení jakýmkoli hříchem, jímž může hřešit, nebude platné jediné svědectví; podle výpovědi dvou svědků nebo podle výpovědi tří svědků bude výrok nabývat platnosti. 16 Kdykoli proti někomu bude povstávat křivdící svědek k vypovídání proti němu o odpadnutí, 17 pak stanou ti dva muži, kteří mají rozeprti, před tváří Jehovovou - před tváří kněží a soudců, kteří v oněch dnech budou, 18 a soudcové se jmu důkladně pátrát, a hle, ten svědek je svědek lživý, vypovídal lež proti svému bratru; 19 i učiníte mu podle toho, co si umínil učinit svému bratru. Tak zprostřed sebe budeš plnit zlo; 20 to budou slyšet ostatní a budou se bát a nebudou si již nadále vprostřed tebe počínat podle této zlé věci. 21 A tvé oko se nesmí smilovávat - žití za žití, oko za oko, zub za zub, ruku za ruku, nohu za nohu.

Deuteronomium 20

1 Kdykoli budeš vycházet k boji proti svému nepříteli a uvidíš koně a vozy, lid nad tebe četnější, nesmíš před nimi pociťovat bázeň, neboť je s tebou Jehova, tvůj Bůh, jenž tě vyvedl ze země Egypta. 2 A při vašem nástupu k boji se stane, že přistoupí kněz a promluví k lidu 3 a řekne k nim: Slyš, Izraeli, vy dnes nastupujete k boji proti svým nepřítelům; nechť vaše srdce nemalomyslní a nechť před jejich tváří nepociťujete bázeň a netřesete a neděsíte se, 4 neboť ten, jenž s vámi jde za vás bojovat s vašimi nepříteli, zachránit vás, je Jehova, váš Bůh. 5 A předáci k lidu promluví výrokem: Kdo je ten, jenž zbudoval nový dům a nezasvětil jej? Nechť jde a vrací se k svému domu, aby neumíral v boji, takže by jej zasvěcoval někdo jiný. 6 A kdo je ten, jenž vysadil vinici a nezačal jí užívat? Nechť jde a vrací se k svému domu, aby neumíral v boji, takže by jí začínal užívat někdo jiný. 7 A kdo je ten, jenž si zasnoubil ženu a nepojal ji? Nechť jde a vrací se k svému domu, aby neumíral v boji, takže by ji pojímal někdo jiný. 8 A předáci dále promluví k lidu a řeknou: Kdo je muž bojácný a malomyslný srdcem? Nechť jde a vrací se k svému domu, ať srdce jeho bratrů netaje jako srdce jeho. 9 A až předáci dokončí promlouvání k lidu, stane se, že v čelo lidu postaví velitele vojenských oddílů. 10 Kdykoli se budeš blížit k městu, abys na ně útočil, pak vůči němu učiníš provolání k míru; 11 a stane se, jestliže ti bude odpovídat mírem a otevře ti, pak se stane, že všecken lid, jenž se v něm najde, ti ti budou k robotě a budou ti sloužit. 12 Jestliže však s tebou mír nebude chtít uzavřít, nýbrž podnikne s tebou boj, pak proti němu budeš zahajovat obléhání, 13 a když je Jehova, tvůj Bůh, dá v tvou ruku, budeš všechny mužského pohlaví pobíjet ostřím meče, 14 jen ženy a drobotinu a dobytek a vše, co ve městě bude, všecken lup z něho, si budeš brát za kořist a budeš jíst lup od svých nepřátel, jež ti Jehova, tvůj Bůh, dá. 15 Tak budeš činit všem městům od tebe velmi dalekým, jež nejsou z měst těchto národů; 16 jen z měst těchto národností, jež se ti Jehova, tvůj Bůh, chystá dát za dědictví, nesmíš nechat naživu nic dýchajícího, 17 nýbrž je veskrze budeš uvádět v odevzdání, Chittího a Emóriho, Kenaaniho a Perizzího, Chivvího a Jevúsího, podle toho, co ti Jehova, tvůj Bůh, rozkázal, 18 aby vás neučili počínat si podle všech jejich ošklivostí, jež činili svým bohům, takže byste se vůči Jehovovi, svému Bohu, jali hřešit. 19 Kdykoli budeš v obléhání proti městu po mnoho dní při útoku na ně k jeho opanování, nemusíš ničit jeho stromoví zasekáváním sekery do něho, neboť z něho můžeš jíst, takže je nemusíš vytínat; což je polní strom člověk, aby se dostal v obležení od tebe? 20 Jen stromoví, o němž budeš vědět, že ono není stromoví poskytující potravu, to můžeš ničit a vytínat a budovat obléhací zařízení proti městu, jež s tebou vede válku, až do jeho pádu.

Deuteronomium 21

1 Kdykoli bude na půdě, již se ti Jehova, tvůj Bůh, chystá dát k zaujetí jí, nalézán zabitý, padlý v poli, - neví se, kdo ho ubil, - 2 pak vyjdou tvoji starší a tvoji soudcové a zjistí vzdálenost k městům, jež budou okolo toho zabitého; 3 a stane se, že město k tomu zabitému nejbližší, totiž starší toho města, vezmou jalovici ze skotu, s níž se nepracovalo, jež netáhla ve jhu, 4 a tu jalovici starší onoho města zavedou dolů do drsného údolí, v němž se nepracuje, aniž se seje, a tam, v údolí, zlomí té jalovici vaz. 5 A přistoupí kněží, synové Lévího, neboť v nich našel Jehova, tvůj Bůh, zálibu, aby mu sloužili a aby ve jménu Jehovově žehnali, a každá rozepře a každá škoda se bude projednávat podle jejich výroku, 6 a všichni starší onoho města, nejbližší k zabitému, budou nad jalovici, již byl v údolí zlomen vaz, mýt své ruce 7 a vypovědí a řeknou: Naše ruce neprolily tuto krev a naše oči neviděly, 8 poskytni zadostučinění, Jehovo, svému lidu, Izráelovi, jež jsi vykoupil, a kéž nedopouštíš nevinnou krev vprostřed svého lidu, Izráele! Tak bude ta krev vzhledem k nim přikryta 9 a ty budeš moci vyplenit zprostřed sebe nevinnou krev, neboť budeš činit, co je v očích Jehovových správné. 10 Kdykoli budeš vycházet k boji proti svým nepřítelům a Jehova, tvůj Bůh, je vydá v tvou ruku a zajmeš z něho zajatce, 11 a mezi zajatectvem uvidíš ženu zjevem krásnou a zatoužíš po ní a vezmeš si ji za ženu, 12 pak ji budeš moci uvést doprostřed svého domu; ať ostříhá svou hlavu a upraví své nehty 13 a odloží ze sebe šat svého zajetí a posedí v tvém domě, a opláče svého otce a svou matku za celý MĚSÍC; potom k ní smíš vejít a stát se jejím manželem a ona se ti stane ženou, 14 přestaneš-li však v ní mít potěšení, stane se, že ji podle jejího přání budeš smět propustit, ale nikterak ji nesmíš za peníze prodávat, nesmíš s ní zacházet násilně - za to, že jsi ji ponížil. 15 Kdykoli bude muž mít dvě ženy, jednu milovanou a jednu odstrkovanou, a ony mu porodí syny, milovaná i odstrkovaná, a prvorozeného syna bude mít odstrkovaná, 16 pak se v den jeho podílení svých synů tím, co bude mít, stane, že nebude smět prvorozeným učinit syna milované proti synu odstrkované, 17 nýbrž za prvorozeného bude muset uzнат syna odstrkované, takže mu dá dvojí podíl ze všeho, co se u něho bude nalézat, neboť on je prvotina jeho mužnosti, jemu patří právo prvorozenství. 18 Kdykoli bude kdo mít syna vzdorovitého a vzpurného, jenž nebude poslušen na hlas svého otce ani na hlas své matky, a ač ho budou napomínat, nebude k nim obracet sluch, 19 pak se ho jeho otec a jeho matka budou muset chopit a vyvedou ho k starším jeho města a k bráně jeho místa 20 a řeknou k starším jeho města: Tento náš syn je vzdorovitý a vzpurný, není poslušen na náš hlas, je zhýralec a pijan. 21 Všichni lidé jeho města ho tedy zaházejí kameny, ať umře. Tak zprostřed sebe budeš plenit zlo; to všechn Izráel bude slyšet a bude se bát. 22 A kdykoli na někom bude hřích trestný smrtí a on bude usmrcen a pověšší ho na dřevo, 23 nesmí jeho mrtvola na dřevě zůstat přes noc, nýbrž ji v týž den bezpodmínečně musíš pohřbít, neboť pověšený je zlořečením od Boha; a nesmíš znečišťovat půdu, již se ti Jehova, tvůj Bůh, chystá dát za dědictví.

Deuteronomium 22

1 Nesmíš vidět zatoulané hovězí dobytče svého bratra nebo kus jeho drobného dobytka a odtáhnout se od nich; ovšemže je svému bratru musíš přivést zpět, 2 a jestliže ti tvůj bratr nebude blízko aneb ho nebudeš znát, pak je musíš sebrat doprostřed svého domu a zůstane u tebe, než je tvůj bratr bude vyhledávat; pak mu je budeš moci vrátit. 3 Tak budeš činit i s jeho oslem a tak budeš činit s jeho šatem a tak budeš činit s jakoukoli ztracenou věcí tvého bratra, jež se mu může ztratit a budeš ji nacházet; nesmíš se vyhnout. 4 Nesmíš vidět osla tvého bratra nebo jeho hovězí dobytče upadší na cestě a odtáhnout se od nich; ovšemže je s ním budeš pozvedat. 5 Na ženě se nesmí vyskytnout úbor muže, aniž smí muž obléci šat ženy, neboť všichni činící tyto věci jsou ošklivostí Jehovovi, tvému Bohu. 6 Kdykoli se tvé tváří po cestě na jakémkoli stromě nebo na zemi bude naskytovat hnízdo ptáka, mlád'ata nebo vejce, a matka sedící na mlád'atech nebo na vejcích, nebudeš brát matku s mlád'aty; 7 matku ihned musíš propustit a mlád'ata si vzít, aby ti bylo dobře, ať můžeš prodloužit své dni. 8 Kdykoli budeš budovat nový dům, pak na svou střechu zřídíš zábradlí, ať na svůj dům nevaluješ krev, kdyby z něho snad někdo padal. 9 Svou vinici nesmíš osévat dvojitým druhem, aby veškerý užitek, - símě, jež budeš zasévat, i úroda vinice, - nepropadal. 10 Nesmíš orat hovězím dobytčetem a oslem spolu. 11 Nesmíš obléci nic utkaného ze směsi různých příze, vlny a lnu spolu. 12 Na čtyři cípy své příkrývky, již se budeš přikrývat, si budeš zhotovovat střapce. 13 Kdykoli muž bude mít pojatou ženu a vejde k ní a jme se ji nenávidět 14 a svalovat na ni věci, jež dávají podnět k řečem, a vynášet o ní zlou pověst a říkat: Pojal jsem tuto ženu a přiblížil jsem se k ní a neshledal jsem při ní známek panenství, - 15 pak vezme otec té dívky, i její matka, a k starším města do brány vynesou známky panenství dívky 16 a otec dívky k starším řekne: Dal jsem svou dceru za ženu tomuto muži, i jal se nenávidět ji, 17 a hle, on dal podněty k řečem výrokem: Při tvé dceři jsem neshledal známek panenství - a toto jsou známky panenství mé dcery. A rozestřou tu plachtu před tváří starších města. 18 Starší onoho města tedy toho muže vezmou a potrestají ho, 19 totiž ho postihnou pokutou sto šeklů stříbra, jež dají otci té dívky, neboť o panně Izráelově vynesl zlou pověst; a ona mu bude zůstat ženou, po všechny své dni ji nebude smět odeslat. 20 Projeví-li se však ta řeč pravdou, že se známky panenství při dívce neshledaly, 21 pak tu dívku vyvedou ke vchodu domu jejího otce a lidé jejího města ji zasypou kameny, ať umře, neboť smilněním v domě svého otce spáchala v Izráelovi bezbožnost. Tak zprostřed sebe budeš plenit zlo.

22 Kdykoli bude moci být přistižen muž ulehnuvší s ženou, manželkou manžela, pak umřou oni oba dva, muž, jenž ulehl s tou ženou, i ta žena; tak z Izráele budeš plenit zlo. 23 Kdykoli bude dívka, panna, zasnoubena muži, a ve městě ji najde jiný muž a ulehne s ní, 24 pak je oba musíte vyvést k bráně onoho města a zasypat je kameny, ať umřou; dívku proto, že nekřičela, jsouc ve městě, a muže proto, že ponížil ženu svého bližního. Tak zprostřed sebe budeš plenit zlo. 25 Jestliže však muž nachází zasnoubenou dívku v poli a spáchá ten muž na ní násilí a ulehne s ní, pak ten muž, jenž s ní ulehl, umře samotou 26 a dívka nesmíš učinit nic, dívka nemá hřichu k smrti, neboť jako když někdo povstává proti svému bližnímu a zavraždí mu život, taková je tato věc, 27 neboť ji muž našel v poli, zasnoubená dívka křičela, ale neměla zachránce. 28 Kdykoli muž nachází dívku, pannu, jež není zasnoubena, a uchvátí ji a ulehne s ní, a budou přistiženi, 29 pak ten muž, jenž s ní ulehl, dá otcí té dívky padesát šeklů stříbra a bude mu za ženu, za to, že ji ponížil, po všechny své dny ji nebude smět odeslat. 30 Nikdo nesmí pojmout ženu svého otce, neboť nesmí odhrnout cíp roucha svého otce.

Deuteronomium 23

1 V sejití Jehovovo nesmí vstoupit rozdrčením pohmožděný ani mající mužský úd uříznutý; 2 v sejití Jehovovo nesmí vstoupit mišenec, ani jeho desáté pokolení nesmí v sejití Jehovovo vstoupit. 3 V sejití Jehovovo nesmí vstoupit Ammóni ani Móávi, ani jejich desáté pokolení nikdy nesmí v sejití Jehovovo vstoupit 4 proto, že vás na cestě nepřivítali s chlebem a s vodou, když jste vyšli z Egypta, a že proti tobě najali Bileáma, syna Beórova z Pethóru v Aram-naharajim k zlořečení tobě, 5 ale Jehovovi, tvému Bohu, se nezalíbilo obrátit k Bileámovi sluch, i změnil Jehova, tvůj Bůh, zlořečení v požehnání, neboť tě Jehova, tvůj Bůh, miloval. 6 Pokud budeš žít, nesmíš vyhledávat jejich blaho ani jejich dobro, nikdy. 7 Nesmíš si ošklivit Edómce, neboť on je tvůj bratr; nesmíš si ošklivit Egyptána, neboť jsi byl návštěvníkem v jeho zemi. 8 Děti, jež se jim budou rodit, jejich třetí pokolení bude smět vstoupit v sejití Jehovovo. 9 Kdykoli s vojskem budeš vycházet proti svým nepřátelům, pak se musíš chránit před jakoukoli zlou věcí; 10 kdykoli mezi vámi bude někdo, kdo v důsledku příhody v noci nebude čist, pak vyjde ven vůči táboru, do středu tábora vstoupit nebude smět; 11 a za obratu k večeru se stane, že se bude muset vykoupat ve vodě a za zacházení slunce bude do středu tábora smět vstoupit. 12 A budeš mít místo zevně vůči táboru a tam budeš vycházet ven; 13 a mezi svými nástroji budeš mít rýček a když venku sedneš, stane se, že jím zakopáš a zase přikryješ svůj výmět. 14 Vždyť vprostřed tvého tábora se prochází Jehova, tvůj Bůh, k tvému vysvobození a k vystavení tvých nepřátel před tvou tvář, tvůj tábor tedy bude svatý, ať při tobě nevidí nic nestoudného a neodvrátí se od doprovázení tě. 15 Nevolníka, jenž se z blízkosti svého pána bude utíkat k tobě, nesmíš jeho pána vydat; 16 zůstane s tebou, vprostřed tebe, v místě, jež si bude chtít zvolit v některé z tvých bran, kde mu to bude vyhovovat. Nesmíš mu ubližovat. 17 Nesmí se vyskytnout chrámová smilnice z Izráelových deer, aniž se smí vyskytnout chrámový smilník z Izráelových synů; 18 odměnu nevěstky ani plat psa, při jakémkoli slibu, nesmíš vnášet v dům Jehovy, svého Boha, neboť toto oboje dvoje je ošklivostí Jehovovi, tvému Bohu. 19 Svému bratru nesmíš ukládat úrok - úrok z peněz, úrok z pokrmu, úrok z žádné věci, již lze úrokovat; 20 cizozemci úrok ukládat smíš, svému bratru však nebudeš úrok ukládat, aby ti Jehova, tvůj Bůh, žehnal ve všem podnikání tvé ruky na zemi, kam se ty chystáš vstoupit k zaujetí jí. 21 Kdykoli Jehovovi, svému Bohu, budeš slibovat slib, nesmíš meškat splnit jej, neboť Jehova, tvůj Bůh, jej zajisté bude od tebe vyhledávat a bude na tobě hřích. 22 Jestliže však chceš přestat se slibováním, nebude na tobě hřichu; 23 výpověď svých rtů musíš dodržet a budeš podle toho, co jsi Jehovovi, svému Bohu, slíbil, obětovat dobrovolnou oběť, o níž jsi svými ústy promluvil. 24 Kdykoli budeš vstupovat do vinice svého bližního, pak se smíš podle svého přání do své sytosti najíst hroznů, ale nesmíš dát do své nádoby. 25 Kdykoli budeš vstupovat v stojaté obilí svého bližního, pak smíš natrhat svou rukou klasů, ale srpem nad stojatým obilím svého bližního nesmíš mávat.

Deuteronomium 24

1 Kdykoli muž bude pojímat ženu a stane se jejím manželem, pak se stane: Jestliže bude přestávat v jeho očích nacházet přízeň, neboť při ní shledal něco nestoudného, a napíše jí listinu rozluky, již dá v její ruku, a odešle ji ze svého domu 2 a ona z jeho domu vyjde a odejde a dostane se jinému muži 3 a ten následující muž ji vezme v nenávisť a napíše jí listinu rozluky, již dá v její ruku, a odešle ji ze svého domu, nebo když ten následující muž, jenž si ji vzal za ženu, umře, 4 nebude ji její první manžel, jenž ji odeslal, smět opět pojmout, aby mu byla ženou, poté, co byla učiněna znečištěnou, neboť to je před tváří Jehovovou ošklivost a nesmíš zem, již se ti Jehova, tvůj Bůh, chystá dát za dědictví, svádět k hřešení. 5 Kdykoli muž bude mít nově pojatou ženu, nebude muset vycházet ve vojenské službě a nesmí se na něho přicházet s žádnou záležitostí; bude volný jeden rok pro svůj dům, ať rozveselí ženu, již pojal. 6 Nesmí se v zálohu brát žernov ani svrchní mlýnský kámen, neboť pak se v zálohu bere život. 7 Kdykoli bude moci být dopaden člověk kradoucí někoho ze svých bratrů, z dětí Izráelových, jenž s ním naloží násilně aneb ho prodá, pak onen krádece umře; tak zprostřed sebe budeš plenit zlo.

8 Dbej sám sebe stran nálezky malomocenství, musíš velmi dbát o chování podle všeho, čím vás budou poučovat léviovští kněží; budete dbát o chování podle toho, co jsem vám přikázal. 9 Pamatuj, co Jehova, tvůj Bůh, učinil Mirjámi na cestě, když jste vyšli z Egypta. 10 Kdykoli budeš svému bližnímu půjčovat půjčku čehokoli, nesmíš vstupovat do jeho domu k zastavení jeho zástavy. 11 Budeš stát venku a ten, jemuž ty budeš půjčovat, bude vynášet zástavu k tobě ven; 12 a bude-li on člověk chudý, nesmíš s jeho zástavou ulehnout, 13 bezpodmínečně mu za zacházení slunce zástavu musíš vrátit, ať ve svém plášti ulehne a požehná ti; to ti bude před tváří Jehovy, tvého Boha, spravedlností. 14 Nesmíš odírat chudého a nemajetného námezdníka z tvých bratrů nebo z cizinců u tebe, kteří budou v tvé zemi, v tvých branách; 15 jeho mzdu musíš vyplatit v jeho den, aniž nad ním slunce bude zacházet, neboť on je chudý a k tomu on povznáší svou duši; ať proti tobě nevolá k Jehovovi; pak by na tobě byl hřích. 16 Otcové nesmějí být usmrcováni za děti, aniž smějí být usmrcovány děti za otce; budou usmrcováni každý pro hřích svůj. 17 Nesmíš převracet právo cizince, sirotka, aniž smíš v zálohu vzít roucho vdovy; 18 a budeš si vzpomínat, že jsi byl nevolníkem v Egyptě a odtamtud tě Jehova, tvůj Bůh, vykoupil; proto ti já přikazuji vykonávat tuto věc. 19 Kdykoli budeš na svém poli žnout svou žeh a na poli zapomeneš snop, nesmíš se vracet vzít jej; bude se dostávat cizinci, sirotku a vdově, aby ti Jehova, tvůj Bůh, žehnal ve všem díle tvých rukou. 20 Kdykoli budeš otloukat svou olivu, nesmíš po sobě dooklepávat; bude se dostávat cizinci, sirotku a vdově. 21 Kdykoli budeš očesávat svou vinici, nesmíš po sobě paběrkovat; bude se dostávat cizinci, sirotku a vdově. 22 A budeš si vzpomínat, že jsi byl nevolníkem v zemi Egypta; proto ti já přikazuji vykonávat tuto věc.

Deuteronomium 25

1 Kdykoli mezi muži bude rozepře a oni přistoupí k soudu, a vynesou rozsudek a za spravedlivého uznají spravedlivého a za zlovolného uznají zlovolného, 2 pak se stane: Bude-li zlovolný hoden bití, pak ho soudce dá položit a bít ho před svou tváří počtem ran úměrně jeho zlovolnosti; 3 smí se udeřit čtyřicetkrát, nesmí se přidat, aby, kdyby se k jeho bití přidával výprask větší nad tyto rány, tím nebyl tvůj bratr před tvými očima zlehčen. 4 Nesmíš nasadit náhubek hovězímu dobytčeti při jeho mlácení. 5 Kdykoli budou bratři bydlet spolu a jeden z nich umře a nebude mít syna, nesmí se žena zemřelého dostat cizímu muži ven; má za ní přijít její švagr a vezme si ji za ženu; tak jí má splnit švagrovskou povinnost 6 a stane se, že prvorozený, jehož bude rodit, bude povstávat pro jméno jeho zemřelého bratra, ať jeho jméno není z Izráele vymazáváno. 7 Nebude-li však ten muž nakloněn svou švagrovou pojmout, pak jeho švagrová vystoupí do brány k starším a řekne: Můj švagr odmítá vzbudit svému bratru jméno v Izráelovi, není ochoten splnit mi švagrovskou povinnost. 8 Starší jeho města ho tedy povolají a promluví k němu; a postaví-li se a řekne: Nejsem nakloněn pojmout ji, 9 přistoupí k němu před očima starších jeho švagrová a stáhne z jeho nohy jeho sandál a napíše v jeho vůl a ujme se slova a řekne: Takto se činí muži, jenž nechce budovat dům svého bratra! 10 A jeho jméno v Izráelovi bude nazváno Dům toho, jemuž byl stažen sandál. 11 Kdykoli se budou muži spolu navzájem rvát a žena jednoho se přiblíží k vyproštění svého muže z ruky bijícího jej a vztáhne svou ruku a uchopí ho v jeho stydkých místech, 12 pak její ruku utneš, tvé oko se nesmí smilovávat. 13 Nesmíš ve svém váčku mít dvojí závaží, větší a menší; 14 nesmíš ve svém domě mít dvojí měru, větší a menší. 15 Závaží budeš mít řádné a spravedlivé a měru budeš mít řádnou a spravedlivou, aby se na půdě, již se ti Jehova, tvůj Bůh, chystá dát, mohly prodloužit tvé dny, 16 neboť každý činící tyto věci, každý dopouštějící se nepoctivosti, je ošklivostí Jehovovi, tvému Bohu. 17 Třeba pamatovat, co ti učinil Amalék na cestě, když jsi vyšel z Egypta, 18 jak tě na tvé cestě potkal a pobil zadní voj mezi vámi, všechny oslabené za tebou, když tys byl vyčerpán a unaven; a on se nebál Boha. 19 Až ti tedy Jehova, tvůj Bůh, dá klid ode všech tvých nepřátel ze všech stran v zemi, již se ti Jehova, tvůj Bůh, chystá dát za dědictví k zaujetí jí, stane se, že památku Amaléka budeš muset vymazat zpod nebes; nesmíš zapomenout.

Deuteronomium 26

1 A až budeš moci přijít do země, již se ti Jehova, tvůj Bůh, chystá dát za dědictví, a zaujmout ji, a usídliš se v ní, stane se, 2 že budeš muset vzít z první úrody všeho plodu půdy, jež budeš dopravovat ze své země, již se ti Jehova, tvůj Bůh, chystá dát, a vložit v koš a odebrat se k místu, jež Jehova, tvůj Bůh, bude chtít vyvolit, aby tam dal pobývat svému jménu, 3 a přijít ke knězi, jenž v oněch dnech bude, a říci k němu: Vyznávám dnes Jehovovi, svého Bohu, že jsem přišel do země, již dát nám Jehova, náš Bůh, přísahou slíbil našim otcům. 4 A kněz ten koš vezme z tvé ruky a uloží jej před oltář Jehovy, tvého Boha; 5 i ujmeš se slova a před tváří Jehovy, svého Boha, budeš říkat: Můj otec byl hynoucí Arammí, i sestoupil do Egypta a usadil se tam jako cizinec s málo osobami a stal se tam velikým, mocným a četným národem. 6 Egypťané se nám však jali ubližovat a utiskovat nás a uvalovat na nás těžkou nevolnickou práci; 7 i jali jsme se křičet k Jehovovi, Bohu našich otců, a Jehova uslyšel náš hlas a uviděl naši bídu a naši námahu a náš útlak 8 a vyvedl nás Jehova z Egypta silnou rukou a napraženou paží a velikou hrůzou a znameními a zázraky 9 a přivedl nás k tomuto místu a dal nám tuto zem, zem přetékající mlékem a medem. 10 A nyní, hle, jsem přinesl první úrodu plodu půdy, již jsi mi, Jehovo, dal. A uložíš to před tváří Jehovy, svého Boha, a před tváří Jehovy, svého Boha, se pokloníš

11 a budeš se veselit ve všem dobrém, co Jehova, tvůj Bůh, dal tobě i tvému domu, ty i Léviovec i cizinec, jenž bude vprostřed tebe. 12 Kdykoli v třetím roce, roce desátku, budeš moci dokončit odvádění všeho desátku své úrody, jež budeš dávat Léviovci, cizinci, sirotku a vdově, ať se v tvých branách najedí a nasytí, 13 pak před tváří Jehovy, svého Boha, budeš říkat: Vyklidil jsem, co je posvěceno, ze svého domu a dal jsem i Léviovci, cizinci, sirotku a vdově podle všeho tvého rozkazu, jak jsi mi rozkázal, z tvých rozkazů jsem žádný nepřestoupil a nezapomněl. 14 Nepojedl jsem z toho ve svém zármutku a nic z toho jsem nevyklidil jako nečisté, nedal jsem z toho pro mrtvého, uposlechl jsem na hlas Jehovy, svého Boha, učinil jsem podle všeho, co jsi mi rozkázal. 15 Pohleď dolů ze sídla své svatosti, z nebes, a požehnej svému lidu, Izráelovi, a půdě, již jsi nám dal podle toho, co jsi přísahou slíbil našim otcům, zemi přetékanou mlékem a medem. 16 Tohoto dne ti Jehova, tvůj Bůh, rozkazuje vykonávat tato ustanovení a předpisy, budeš tedy dbát celým svým srdcem a celou svou duší, abys je vykonával. 17 Dnes jsi Jehovu pohnul k výroku, že ti bude Bohem a že máš chodit po jeho cestách a dbát jeho ustanovení a jeho rozkazů a jeho předpisů a poslouchat na jeho hlas; 18 a Jehova dnes tebe pohnul k výroku, že mu budeš lidem jako zvláštní poklad, podle toho, jak k tobě promluvil, a že budeš dbát všech jeho rozkazů, 19 aby tě tak učinil vyvýšeným nade všechny národy, jež vytvořil, ke chvále a k věhlasu a k ozdobe, a abys byl lidem svatým Jehovovi, svému Bohu, podle toho, jak promluvil.

Deuteronomium 27

1 I přikázal lidu Mojžíš a Izráelovi starší výrokem: Dbej všech rozkazů, jež vám já dnes rozkazuji; 2 a v den, kdy budete moci přejít Jordán do země, již se ti Jehova, tvůj Bůh, chystá dát, se stane, že si budeš stavět velké kameny a omítat je omítkou 3 a psát na ně všechna slova tohoto zákona, až přejdeš, abys vstupoval do země, již se ti Jehova, tvůj Bůh, chystá dát, země přetékaná mlékem a medem, podle toho, co Jehova, Bůh tvých otců, k tobě promluvil. 4 A až přejdete Jordán, stane se, že budete stavět tyto kameny, o nichž vám já dnes rozkazuji, na hoře Évalu, a budeš je omítat omítkou, 5 a zbuduješ tam Jehovovi, svému Bohu, oltář, oltář z kamenů; nesmíš nad nimi mávat železem, 6 oltář Jehovovi, svému Bohu, budeš budovat z neporušených kamenů a na něm Jehovovi, svému Bohu, vznášet vzestupné oběti 7 a obětovat oběti pokojných hodů, jichž tam pojiš, a budeš se veselit před tváří Jehovy, svého Boha. 8 A na ty kameny budeš psát všechna slova tohoto zákona - důkladně vyrývej! 9 I promluvil Mojžíš a léviovští kněží ke všemu Izráelovi výrokem: Mlč a slyš, Izraeli! Tohoto dne jsi byl učiněn lidem patřícím Jehovovi, svému Bohu; 10 budeš tedy poslouchat na hlas Jehovy, svého Boha, a vykonávat jeho rozkazy a jeho ustanovení, jež ti já dnes rozkazuji. 11 A v onen den rozkázal Mojžíš lidu výrokem: 12 Tito budou k žehnání lidu stát na hoře Gerizzím, až přejdete Jordán: Šimeón a Lévi a Júdá a Jissaschár a Josef a Benjámin; 13 a tito budou k zlořečení stát na hoře Évalu: Reúvén, Gád a Áššér a Zevulún, Gád a Naftáli. 14 A Léviovci se ujmou slova a řeknou ke všem Izráelovým mužům vysokým hlasem: 15 Budiž proklet člověk, jenž bude zhotovovat a potají postaví sochu aneb slitinu, ošklivost Jehovovi, dílo rukou řemeslníka! A odpovědí, všechen lid, a řeknou: Ámén! 16 Budiž proklet zlehčující svého otce aneb svou matku! A všechen lid řekne: Ámén! 17 Budiž proklet posouvající mez svého bližního! A všechen lid řekne: Ámén! 18 Budiž proklet matoucí slepého na cestě! A všechen lid řekne: Ámén! 19 Budiž proklet převracející právo cizince, sirotka a vdovy! A všechen lid řekne: Ámén! 20 Budiž proklet ulehnuvší s ženou svého otce, neboť odhrnul cíp roucha svého otce! A všechen lid řekne: Ámén! 21 Budiž proklet ulehnuvší s jakýmkoli dobyt看! A všechen lid řekne: Ámén! 22 Budiž proklet ulehnuvší se svou sestrou, dcerou svého otce aneb dcerou své matky! A všechen lid řekne: Ámén! 23 Budiž proklet ulehnuvší se svou tchyní! A všechen lid řekne: Ámén! 24 Budiž proklet bijící svého bližního potají! A všechen lid řekne: Ámén! 25 Budiž proklet beroucí úplatek k ubití žití, nevinné krve! A všechen lid řekne: Ámén! 26 Budiž proklet, kdo nebude dodržovat všechna slova tohoto zákona k vykonávání jich! A všechen lid řekne: Ámén!

Deuteronomium 28

1 A budeš-li vpravdě poslouchat na hlas Jehovy, svého Boha, takže budeš dbát o vykonávání všech jeho rozkazů, jež ti já dnes rozkazuji, stane se, že tě Jehova, tvůj Bůh, učiní vyvýšeným nade všechny národy země 2 a přijdou na tebe všechna tato požehnání a dostihnou tě, jestliže budeš na hlas Jehovy, svého Boha, poslouchat: 3 Požehnán budeš ty ve městě a požehnán budeš ty v poli. 4 Požehnán bude tvůj plod lůna a plod tvé půdy a plod tvého dobytka, vrh tvého skotu a přírůstky tvého drobného dobytka. 5 Požehnán bude tvůj koš a tvá díž. 6 Požehnán budeš ty při svém vstupování a požehnán budeš ty při svém vycházení. 7 Tvé nepřátele, povstávající proti tobě, bude Jehova klást poražené před tvou tvář; jednou cestou budou vůči tobě vycházet a sedmi cestami budou před tvou tvář přehat. 8 Jehova k tobě bude přikazovat požehnání v tvých sýpkách a ve všem podnikání tvé ruky a požehná ti v zemi, již se ti Jehova, tvůj Bůh, chystá dát. 9 Jehova si tě chce ustanovit za lid svatý, podle toho, co ti přísahou slíbil, jestliže budeš dbát rozkazů Jehovy, svého Boha, a chodit po jeho cestách,

10 takže všechny národnosti země shledají, že nad tebou je vzýváno jméno Jehovovo, i budou před tebou pociťovat bázeň. 11 A Jehova ti dá blahobytně oplývat tvým plodem lůna a plodem tvého dobytka a plodem tvé půdy na půdě, již Jehova tvým otcům přísahou slíbil dát tobě. 12 Jehova ti bude otvírat svou blahodárnou pokladnici, nebesa, k dávání deště tvé zemi v jeho čas a k žehnání všemu dílu tvé ruky, takže budeš půjčovat mnohým národům, ty však vypůjčovat nebudeš. 13 A Jehova tě učiní hlavou a ne zadkem a budeš se dostávat jen nahoru a nebudeš se dostávat naspod, jestliže budeš obracet sluch k rozkazům Jehovy, svého Boha, jež ti já dnes rozkazuji, k zachovávání a k vykonávání, 14 a nebudeš se odvracet od žádného ze slov, jež vám já dnes rozkazuji, napravo ani nalevo, k chození za jinými bohy, k sloužení jim. 15 Nebudeš-li však poslouchat na hlas Jehovy, svého Boha, k zachovávání a k vykonávání všech jeho rozkazů a jeho ustanovení, jež ti já dnes rozkazuji, stane se, že na tebe přijdou všechna tato zlořečení a dostihnou tě: 16 Proklet budeš ty ve městě a proklet budeš ty v poli. 17 Proklet bude tvůj koš a tvá díž. 18 Proklet bude tvůj plod lůna a plod tvé půdy, vrh tvého skotu a přírůstky tvého drobného dobytka. 19 Proklet budeš ty při svém vstupování a proklet budeš ty při svém vycházení. 20 Jehova proti tobě bude vypouštět kletbu, zmatek a spílání ve všem podnikání tvé ruky, jež budeš vykonávat, až do tvého zničení a do tvého rychlého zahynutí následkem zla tvých skutků, neboť jsi mě opustil. 21 Jehova bude působit, že na tobě uvázne mor, až tě docela zapudí z povrchu půdy, kam se ty chystáš vstoupit k zaujetí jí; 22 Jehova tě bude bít souchotinami a horečkou a rozpálením a rozohněním a mečem a snětí a rzí, i budou tě pronásledovat až do tvého zahynutí. 23 A tvá nebesa, jež jsou nad tvou hlavou, se stanou mosazí a země, jež je pod tebou, železem; 24 za dešť tvé země bude Jehova dávat prach a zeminu, z nebes na tebe sestupující až do tvého zničení. 25 Jehova tě bude klást poraženého před tvář tvých nepřátel; jednou cestou budeš vůči němu vycházet a sedmi cestami budeš před jeho tvář přchat, a staneš se sem tam proháněným po všech královstvích země; 26 a tvé mrtvolky se stanou pokrmem všemu ptactvu nebes a zvěři země a nebudeš plašícího. 27 Jehova tě bude bít vředovitostí Egypta a boulemi a svrabem a strupovitostí, jež si nebudeš moci vyhojit. 28 Jehova tě bude bít šílenstvím a slepotou a pomateností srdce 29 a staneš se o polednách tápajícím jako tápe slepec v temnotě a své cesty nebudeš přivádět ke zdaru, a na všechny dni se staneš jen odíraným a olupovaným a nebude zachránce. 30 Budeš si zasubovat ženu a bude jí prznit jiný muž; budeš budovat dům a nebudeš v něm bydlet; budeš vysazovat vinici a nebudeš začínat jí užívat. 31 Tvé hovězí dobytče bude před tvýma očima utraceno a nebudeš z něho jíst; tvůj osel bude zpřed tvé tváře uloupen a nebude ti vrácen; tvůj drobný dobytek, ovce, budou vydány tvým nepřátelům, ale nebudeš mít zachránce. 32 Tvoji synové budou vydáni, i tvé dcery, jinému lidu před zrakem tvých očí, po celý den po nich prahnoucích, ale tvá ruka nebude při síle. 33 Plod tvé půdy a všechnu tvou lopotu bude pohlcovat lid, jež neznáš, takže budeš po všechny své dni jen odíran a zkrušován. 34 I staneš se šíleným z vidění svých očí, jež budeš vidět; 35 Jehova tě bude bít zlou vředovitostí na kolenou a na stehnech, již si nebudeš moci vyhojit, od chodidla tvé nohy až po tvé těmě. 36 Jehova bude odvádět tebe a tvého krále, jehož budeš mít nad sebou postaveného, mezi národ, jež neznáš ty ani tvoji otcové, a budeš tam obsluhovat jiné bohy, dřevo a kámen. 37 I budeš mezi všemi národnostmi, kam tě Jehova bude zahánět, ke zděšení a za přísloví a k posměchu 38 Budeš na pole vynášet mnoho osiva, sklízet však málo, neboť to budou ožírat kobylky; 39 vinice budeš vysazovat a obdělávat, pít však vína ani obírat nebudeš, neboť to budou pohlcovat červi; 40 olivky budeš mít v celém svém území, olejem se však natírat nebudeš, neboť tvé olivky budou opadávat; 41 syny a dcery budeš plodit, nebudou ti však patřit, neboť půjdou v zajetí. 42 Všeho tvého stromoví a plodu tvé půdy se bude zmocňovat hmyz. 43 Cizinec, jenž bude vprostřed tebe, bude nad tebe vystupovat výš a výše, ty však budeš sestupovat níže a níže; 44 on ti bude půjčovat a nebudeš ty jemu půjčovat; on se bude stávat hlavou a ty se budeš stávat zadkem. 45 Nuže, všechna tato zlořečení na tebe přijdou a budou tě pronásledovat a stíhat tě až do tvého zničení, neboť jsi neuposlechl na hlas Jehovy, svého Boha, stran dbání jeho rozkazů a jeho ustanovení, jak ti rozkázal, 46 a ona se při tobě stanou trvalým znamením a předmětem údivu. 47 Za to, že jsi Jehovu, svého Boha, neobsluhoval v radosti a v pohodě srdce z hojnosti všeho, 48 budeš pak obsluhovat své nepřátele, jež Jehova proti tobě bude vypouštět, v hladu a v žízni a v nahotě a v nedostatku všeho; a na tvou šíji se položí jho ze železa, až do zničení tebe. 49 Jehova na tebe bude přivádět národ z daleka, od konce země, jako by přilétal orel, národ, jehož jazyku nebudeš rozumět, 50 národ sveřepé tváře, jenž nebude šetřit tváře starce, aniž bude milostiv mladíku 51 a bude pohlcovat plod tvého dobytka a plod tvé půdy až do tvého zničení, jenž ti nebude ponechávat obilí, moštu ani oleje, vrhu tvého skotu ani přírůstků tvého drobného dobytka, až tě vyhubí; 52 a bude ti působit tíseň ve všech tvých branách až do pádu tvých vysokých a opevněných zdí, na něž jsi v celé své zemi spoléhal, ano, bude ti působit tíseň v celé tvé zemi, již ti dal Jehova, tvůj Bůh. 53 Budeš i pojídat svůj plod lůna, maso svých synů a svých dcer, jež ti Jehova, tvůj Bůh, dal, v obležení a v sevření, jímž ti tvůj nepřítel bude působit úzkost. 54 Muž změkčilý a velmi zhýčkaný mezi vámi - jeho oko se na jeho bratra a na ženu jeho náruče a na zůstatek jeho dětí, jež si bude ponechávat, bude mračit, 55 aby nemusel některému z nich dát z masa svých dětí, jež bude pojídat, protože mu v obležení a v sevření, jímž ti tvůj nepřítel ve všech tvých branách bude působit úzkost, nic nezbylo. 56 Změkčilá a zhýčkaná mezi vámi, jež se pro zhýčkanost a pro změkčilost nepokusí postavit chodidlo své nohy na zem - její oko se bude mračit na muže její náruče a na jejího syna a na její dceru 57 a na její lůžko, jež bude vycházet zprostřed jejích nohou, a na její děti, jež bude rodit, neboť je v nedostatku všeho v obležení a v sevření, jímž ti tvůj nepřítel v tvých branách bude působit úzkost, bude potají pojídat. 58 Nebudeš-li dbát o vykonávání všech slov tohoto zákona, napsaných v této knize, abys měl v účtě toto slavné a hrozné jméno Jehovy, svého Boha,

59 pak Jehova bude zasazovat úžasné rány tobě i rány tvému semeni, rány veliké a stálé a nemoci zlé a stálé; 60 i všechny choroby Egypta, z nichž máš hrůzu, na tebe zpět přivede, ať na tobě uvážnou; 61 také všelijakou nemoc a všelijakou ránu, o níž není v knize tohoto zákona psáno, - Jehova je bude na tebe vyvádět až do tvého zničení, 62 takže zbudete v malém počtu osob, místo toho, že jste byli co do množství jako hvězdy nebes, neboť jsi neuposlechl na hlas Jehovy, vašeho Boha. 63 A stane se: Jak se Jehova nad vámi radoval z působení vám dobra a z rozmnožování vás, tak se bude Jehova nad vámi radovat z hubení vás a z ničení vás, i budete strženi z povrchu půdy, kam se chystáš vstoupit k zaujetí jí; 64 a Jehova tě rozptýlí mezi všechny národnosti od konce země až po konec země a tam budeš obsluhovat jiné bohy, jichž neznáš ty ani tvoji otcové, dřevo a kámen; 65 a mezi oněmi národy nebudeš nacházet klidu, aniž se chodidlu tvé nohy bude dostávat odpočívadla, nýbrž ti tam Jehova dá srdce rozechvěné a hasnutí očí a strádání duše. 66 I stane se tvůj život před tebou visícím a budeš se lekat v noci i za dne a nebudeš v svůj život věřit. 67 Za jitra budeš říkat: Kéž by byl večer, a za večera budeš říkat: Kéž by bylo jítro, pro úlek svého srdce, jímž se budeš lekat, a pro vidění svých očí, jež budeš vidět. 68 A Jehova tě zavede zpět do Egypta na lodích cestou, o níž jsem ti řekl: Již ji více nebudeš vidět, a tam se budete svým nepřátelům prodávat za nevolníky a za služby, a kupujícího nebude. -

Deuteronomium 29

1 Toto jsou slova smlouvy, již Jehova Mojžíšovi rozkázal uzavřít s Izráelovými dětmi v zemi Móáva, mimo smlouvu, již s nimi uzavřel na Chórévu. 2 A Mojžíš zavolal na všechny Izráel a řekl k nim: Vy jste uviděli vše, co Jehova před vašimi očima v zemi Egypta učinil faraonovi a všem jeho služebníkům a vsi jeho zemi, 3 veliké zkoušky, jež tvé oči uviděly, ona znamení a veliké zázraky, 4 ale až po tento den vám Jehova nedal srdce k poznání a oči k vidění a uši k slyšení. 5 I vodil jsem vás po čtyřicet let pustinou; vaše šaty z vás nezchátraly, aniž zchátral tvůj sandál z tvé nohy; 6 chleba jste nepojedli, aniž jste se napili vína aneb čehokoli opojného, abyste věděli, že já jsem Jehova, váš Bůh. 7 A přišli jste k tomuto místu; a vyšel nám vstříc k boji Síchón, král Chešbónu, a Óg, král Bášanu, a porazili jsme je 8 a vzali jsme jejich zem a dali jsme ji za dědictví Reúvénimu a Gádimu a polovině kmene Menaššího. 9 Budete tedy zachovávat všechna slova této smlouvy a vykonávat je, abyste docházeli prospěchu ve všem, co budete konat. 10 Vy dnes stojíte, vy všichni, před tváří Jehovy, svého Boha, - vaše hlavy, vaše kmene, vaši starší, vaši předáci, všichni muži Izráelovi, 11 vaše drobotina, vaše ženy a cizinec u tebe, jenž je uvnitř tvého tábora, od štipajícího tvé dříví po čerpajícího tvou vodu, 12 k tvému projití v smlouvu Jehovy, tvého Boha, a v jeho přísahu, již Jehova, tvůj Bůh, s tebou dnes uzavírá 13 za účelem ustanovení si tě dnes za lid, i bude ti on Bohem podle toho, co promluvil k tobě, a podle toho, co přísahou slíbil tvým otcům, Abrahámovi, Isákovi a Jákobovi. 14 Ne však s vámi, se samotnými vámi, já uzavírám tuto smlouvu a tuto přísahu, 15 nýbrž s tím, jenž je zde s námi, stojí dnes před tváří Jehovy, našeho Boha, i s tím, jehož zde dnes s námi není. 16 Vždyť vy víte, jak jsme bydleli v zemi Egypta a jak jsme prošli středem národů, kde jste prošli, 17 a uviděli jste jejich ohavnosti, jejich neřádstva, dřevo a kámen, stříbro a zlato, jež u nich je, - 18 aby mezi vámi nebylo muže nebo ženy nebo čeledi nebo kmene, jehož srdce by se dnes otáčelo od blízkosti Jehovy, našeho Boha, k odejítí obsluhovat bohy oněch národů, aby mezi vámi nebylo kořene plodícího žluč a pelyněk, 19 takže by se stalo, že by někdo při svém slyšení slov této přísahy se jal i žehnat si výrokem: Povede se mi dobře, třebaže budu chodit v umíněnosti svého srdce, - chtěje tak smést zavlažené s žiznivým; 20 Jehova nebude ochoten mu odpustit, nýbrž bude tehdy proti onomu člověku dýmat Jehovův hněv a jeho žárlivost a spočine na něm veškerá kletba, zapsaná v této knize, a Jehova jeho jméno vymaže zpod nebes 21 a podle všech přísah smlouvy, zapsané v této knize zákona, ho Jehova k neštěstí odloučí od všech kmenů Izráelových 22 i řekne pozdější pokolení, vaši potomci, již budou povstávat z těch po vás, a cizozemec, jenž bude přicházet z daleké země, když uvidí rány oné země a její neduhy, jež na ni Jehova uvalil, 23 její půdu - samou síru a sůl, spáleniště; nebude osévána a nebude vynášet a nebude na ní vzcházet žádná bylina, jako podvrácení Sodomy a Gomory, Admy a Cevójim, jež Jehova ve svém hněvu a ve svém popuzení podvrátil, - 24 tu všechny národy řeknou: Proč Jehova takto učinil této zemi? Co znamená toto veliké vzplanutí jeho hněvu? 25 I řeknou: Protože opustili smlouvu Jehovy, Boha svých otců, již s nimi uzavřel, když je vyvedl ze země Egypta, 26 a odešli a jali se obsluhovat jiné bohy a klanět se jim, bohy, jež neznali, jež jim nepřidělil; 27 i vzplál proti oné zemi Jehovův hněv, takže na ni uvedl veškeré zlořečení, zapsané v této knize, 28 i oderval je Jehova v hněvu a v popuzení a ve velikém rozhořčení z povrchu jejich půdy a vyhodil je do jiné země, jako tohoto dne. 29 Skryté věci patří Jehovovi, našemu Bohu, zjevené však navždy patří nám a našim dětem k vykonávání všech slov tohoto zákona.

Deuteronomium 30

1 Stane se však, až na tebe budou přicházet všechny tyto věci, požehnání a zlořečení, jež jsem předložil tvé tváří, a mezi všemi národy, kam tě Jehova, tvůj Bůh, zažene, si je opět budeš přivádět na mysl 2 a budeš se vracet k Jehovovi, svému Bohu, a poslouchat na jeho hlas podle všeho, co ti já dnes rozkazuji, ty i tvé děti, celým tvým srdcem a celou tvou duší,

3 že Jehova, tvůj Bůh, odvrátí tvé zajetí a polituje tě a zase tě shromáždí ze všech národností, kam tě Jehova, tvůj Bůh, rozptýlil. 4 Byť byli tvoji zahnaní na konci nebes, bude tě Jehova, tvůj Bůh, moci shromáždít odtamtud a odtamtud tě vzít 5 a bude tě Jehova, tvůj Bůh, uvádět do země, již se tvoji otcové zmocnili, i budeš se jí moci zmocnit a učiní ti dobře a rozmnoží tě nad tvé otce; 6 a Jehova, tvůj Bůh, obřeže tvé srdce a srdce tvého semene, takže budeš Jehovu, svého Boha, celým svým srdcem a celou svou duší milovat, v zájmu tvého života. 7 A všechny tyto kletby Jehova, tvůj Bůh, uvede na tvé nepřátele a na tvé nenávistníky, kteří tě pronásledovali, 8 a ty budeš zase poslouchat na hlas Jehovův a vykonávat všechny jeho rozkazy, jež ti já dnes rozkazuji. 9 A Jehova, tvůj Bůh, ti dá ve všem díle tvé ruky blahobytně oplývat tvým plodem lůna a plodem tvého dobytka a plodem tvé půdy, neboť se Jehova bude vracet k radosti nad tebou k dobru, jako se radoval nad tvými otci, 10 když budeš na hlas Jehovy, svého Boha, poslouchat k zachovávání jeho rozkazů a jeho ustanovení, zapsaných v této knize zákona, když se celým svým srdcem a celou svou duší k Jehovovi, svému Bohu, budeš vracet. 11 Vždyť tento rozkaz, jež ti já dnes rozkazuji, - on není pro tebe příliš nesnadný, aniž je on daleko; 12 on není v nebesích, aby se muselo říkat: Kdo nám může vystoupit do nebes a přinést nám jej a povědět nám jej, ať jej můžeme vykonávat? - 13 aniž je on z druhé strany u moře, aby se muselo říkat: Kdo nám může přejít ke druhé straně moře a přinést nám jej a povědět nám jej, ať jej můžeme vykonávat? 14 Nýbrž je ti to slovo velmi blízko, v tvých ústech a v tvém srdci, k jeho vykonávání. 15 Viz, dnes jsem předložil tvé tváři život a dobro i smrt a zlo, 16 když ti dnes přikazuji milovat Jehovu, svého Boha, a chodit po jeho cestách a dbát jeho rozkazů a jeho ustanovení a jeho předpisů; ať žiješ a rozmnožíš se a Jehova, tvůj Bůh, ti požehná v zemi, kam se ty chystáš vstoupit k zaujetí jí. 17 Bude-li se však tvé srdce otáčet, takže nebudeš poslouchat a budeš se dávat svést a jmeš se klanět jiným bohům a sloužit jim, 18 oznamuji vám dnes, že jistotně budete muset zahynout, nebudete moci prodloužit své dni na půdě, kam vstoupit se ty chystáš přejít Jordán k zaujetí jí. 19 Za svědky proti vám jsem dnes povolal nebesa a zem; předložil jsem tvé tváři život i smrt, požehnání i zlořečení, ať se můžeš rozhodnout pro život, abys žil, ty i tvé símě, 20 v milování Jehovy, svého Boha, v poslouchání na jeho hlas a ve lpění na něm, neboť to je tvůj život a délka tvých dní k bydlení na půdě, již Jehova přísahou slíbil tvým otcům, Abrahámovi, Isákovi a Jákobovi, dát jim.

Deuteronomium 31

1 Mojžíš se tedy odebral a proslovil tato slova ke všemu Izraelovi; 2 i řekl k nim: Já jsem dnes ve věku sta a dvaceti let, nemohu již vycházet ani vstupovat, a Jehova ke mně řekl: Nesmíš přejít tento Jordán! - 3 Jehova, tvůj Bůh, on kráčí před tvou tváří; on zpřed tvé tváře bude umět vyhubit tyto národy, i budeš je moci ovládnout; Jóšua, on kráčí před tvou tváří podle toho, co Jehova promluvil. 4 A Jehova s nimi učiní podle toho, co učinil se Síchónem a s Ógem, králi Emóriho, a s jejich zemí, jež vyhubil, 5 takže je Jehova vystaví před vaši tvář, i učiníte s nimi podle všeho rozkazu, jak jsem vám rozkázal. 6 Buďte silní a buďte odvážní, necht' se nebojíte a necht' se neděsíte před jejich tváří, neboť Jehova, tvůj Bůh, on, jenž jde s tebou, od tebe nebude ustupovat ani tě opouštět. 7 A Mojžíš povolal Jóšua a řekl k němu před očima všeho Izraele: Buď silný a buď odvážný, neboť ty tento lid budeš uvádět do země, již Jehova jejich otcům přísahou slíbil dát jim, a ty je jí jako dědictvím budeš podělovat. 8 A Jehova, on, jenž jde před tvou tváří, on bude s tebou, nebude od tebe ustupovat ani tě opouštět; necht' se nebojíš a necht' se nestrachuješ. 9 A Mojžíš tento zákon zapsal a dal jej kněžím, synům Lévího, již nosili skříňku smlouvy Jehovovy, a všem starším Izraelovým; 10 a rozkázal jim Mojžíš výrokem: Po uplynutí sedmi let v určený čas roku promíjení, o slavnosti budek, 11 když přijde všechen Izrael ukázat se před tvář Jehovy, tvého Boha, v místě, jež on bude chtít vyvolit, budeš tento zákon před vším Izraelem předčítat v jejich uši. 12 Svolej lid, muže i ženy i drobotinu i cizince u tebe, kteří budou v tvých branách, aby slyšeli a aby se učili a měli v úctě Jehovu, vašeho Boha, a dbali o vykonávání všech slov tohoto zákona; 13 i jejich děti, jež jej neznají, budou slyšet a učit se mít v úctě Jehovu, vašeho Boha, po všechny dni, co budete žít na půdě, kam se vy chystáte přejít Jordán k zaujetí jí. 14 A Jehova k Mojžíšovi řekl: Hle, tvé dni se přiblížily k smrti; zavolej Jóšua a postavte se u stanu setkávání, ať mu mohu dát své rozkazy. Odebral se tedy Mojžíš, i Jóšua, a u stanu setkávání se postavili 15 a u stanu se ukázal Jehova v sloupu oblaku, a ten oblakový sloup stanul nad vchodem stanu. 16 A Jehova k Mojžíšovi řekl: Hle tě - již ulehneš se svými otci; a tento lid povstane a odejde smilnit za bohy cizozemců země, kam se on mezi ně chystá vstoupit, a opustí mě a poruší mou smlouvu, již jsem s ním uzavřel. 17 A v onen den proti němu vzplane můj hněv, takže je budu muset opustit a skrýt před nimi svou tvář, i dospěje k pohlčení a postihnou jej mnohá neštěstí a úzkosti; a v onen den si řekne: Ne-li proto mě postihla tato neštěstí, že můj Bůh není v mém středu? 18 Já však v onen den budu mít svou tvář veskrze skrytu pro všechna zla, jichž napáchal, neboť se otočil k jiným bohům. 19 Nyní si však napište tuto píseň a nauč jí Izraelovy děti, vlož ji v jejich ústa, aby mi tato píseň byla proti Izraelovým dětem svědkem, 20 neboť jej budu uvádět na půdu, již jsem přísahou slíbil jeho otcům, přetékající mlékem a medem, takže se nají a nasytí a ztuční a otočí se k jiným bohům a jmou se jim sloužit, a mnou pohrdnou a mou smlouvu poruší. 21 Až jej však budou postihovat mnohá neštěstí a úzkosti, stane se, že tato píseň jako svědek vypoví do jeho tváře, - neboť nebude mizet z paměti a z úst jeho semene, - že znám jeho smýšlení, jež utváří dnes, dříve než jej budu uvádět do země, již jsem přísahou slíbil.

22 Mojžíš tedy tuto píseň v onen den napsal a jal se jí Isráelovy děti učit. 23 A Jóšuovi, synu Núnovu, rozkázal výrokem: Buď silný a buď odvážný, neboť ty budeš Isráelovy děti uvádět do země, již jsem jim přísahou slíbil, a já budu s tebou. 24 A jak Mojžíš dokončil psaní slov tohoto zákona na knihu až do jejich dohotovení, stalo se, 25 že Mojžíš Lévioucům, nosícím skříňku smlouvy Jehovovy, rozkázal výrokem: 26 Vezmi tuto knihu zákona a položte ji ze strany skříňky smlouvy Jehovy, vašeho Boha, i bude tam za svědka proti tobě, 27 neboť já znám tvou vzpurnost a tvou tvrdou šíji - hle, za mého setrvávání naživu s vámi dnes jste byli vzpurní vůči Jehovovi, a což teprve po mé smrti! 28 Svolejte ke mně všechny starší vašich kmenů a své předáky, ať mohou proslavit tato slova v jejich uši a za svědky proti nim povolát nebesa i zem; 29 neboť vím, že po mé smrti budete veskrze zkaženě jednat a odvracet se od cesty, již jsem vám rozkázal, takže vás v posledku dní potká zlo, neboť budete činit, co v očích Jehovových zlo je, k dráždění ho dílem vašich rukou. 30 A Mojžíš v uši celého Isráelova sejití proslavil všechna slova této písně až do jejich dokončení:

Deuteronomium 32

1 Nastavte ucho, nebesa, a promluvím, ať slyšíš, země, výroky mých úst, 2 má nauka bude kanout jako déšť, má řeč bude kapat jako rosa, jako mžení na mladý porost a jako pršky na bylinstvo. 3 Ano, budu provolávat jméno Jehovovo, přiznejte velikost našemu Bohu! 4 Skála! Dokonalé je jeho působení, neboť jeho všechny cesty jsou právem, BŮH věrnosti, v němž není křivdy, spravedlivý a upřímný je on. 5 Zachovala se k němu zvrhle - ne jeho děti, nýbrž jejich skvrna, pokolení převrácené a pokřivené! 6 Zda chcete Jehovovi odplácet takto, lide bezbožný a nemoudrý? Zda on není tvůj Otec, koupivší tě, on, utvořivší tě, jenž tě upevnil? 7 Připomeň si dávné dni, uvaž léta pokolení a pokolení, otaž se svého otce, ten ti může oznámit, a svých starších, ti ti mohou říci! 8 Při svém podělování národů dědictvím, při svém rozmisťování dětí Ádámových vytyčoval Nejvyšší pomezí národností podle počtu dětí Isráelových, 9 neboť podílem Jehovovým je jeho lid, Jákób je úděl jeho dědictví. 10 Nacházel jej v zemi pustiny, ano, v prázdnotě vytlí pouště, obcházel jej, všímal si ho, choval jej jako zřítelnici svého oka; 11 jako orel vzrušuje své hnízdo, poletuje nad svými orličaty, rozpíná svá křídla, bere je, nosí je na své peruti, 12 vodil jej Jehova samotem, aniž s ním byl BŮH ciziny. 13 Vozil jej po výšinách země, aby se najedl plodin pole, a kojil jej medem ze skaliska a olejem z křemene skály, 14 smetanou skotu a mlékem drobného dobytka s tukem jehňat a beranů z Bášanu a kozlů, s nejlepším druhem pšenice, a pil jsi krev hroznů, víno. 15 Ješurún však ztučněl a jal se vyhazovat; - ztučněl jsi, ztloustl jsi, vytyl jsi, - a zamítl +Boha utvořivšího jej a znevážil skálu své záchrany; 16 k žárlivosti ho doháněli cizáky, dráždili ho ošklivostmi, 17 obětovali démonům, ne +Bohu, bohům - neznašli jich, novým, přišli nedávno; vaši otcové se jich neděsili. 18 Skála tě zplodila, zapomínáš, a opomenul jsi BOHA porodivšího tě. 19 To Jehova uviděl a zavrhl, pro dráždění jeho syny a jeho dcerami; 20 i řekl: Budu před nimi skrývat svou tvář, budu vidět, jaký bude jejich posledek, vždyť oni jsou pokolení veliké zvrácenosti, děti, v nichž není spolehlivosti. 21 Oni mě dohnali mě k žárlivosti ne-BOHEM, vydráždili mě svými nicotnostmi, já je tedy budu k žárlivosti dohánět ne-lidem, dráždit je pošetilým národem, 22 neboť v mém hněvu oheň vzplanul a bude hořet až do nehlubšího šeólu a pohltí zemi i její výnos a sežehne základy hor. 23 Budu na ně hromadit neštěstí, vystříleny mít své šípy do nich, 24 vysátých hladem a stravovaných horečkou a jedovatou nákazou, a budu proti nim vypouštět zub zvěře s jedem plouživců prachu. 25 Na ulici bude sirobu působit meč a v pokojích hrůza, i jinochu i panně, kojenci s šedovlasým. 26 Řekl bych: Musím je smést, odstranit jejich památku zprostřed lidí, 27 kdybych se neobával dráždění od nepřítele, aby to jejich trapiči nechápali mylně, aby neříkali: Vyvýchla se naše ruka, a ne Jehova toto vše způsobil. 28 Vždyť oni jsou národ, jemuž není rady, a není v nich rozumnosti. 29 Kéž by zmoudřeli! Pochopili by toto, uvažovali by o svém posledku: 30 Jak by mohl jeden hnát tisíc a dva na útěk obrátit deset tisíc, ne-li proto, že je jejich Skála prodala a Jehova je vydal na pospas? 31 Vždyť jejich skála není jako naše Skála, sami naši nepřátelé budou rozhodčími! 32 Vždyť jejich réva je z révy Sodomy a z niv Gomory, jejich hrozny jsou hrozny žluči, mají jedovaté trsy, 33 jejich víno je jed draků a zákázonosný jed zmijí. 34 Zda to není u mne uloženo, zapečetěno mezi mými zásobami? 35 Mně patří pomsta a odplata v čas, kdy jejich noha bude klouzat, neboť den jejich zkázy je blízky, a co je pro ně připraveno, přichvátá; 36 ano, Jehova bude zjednávat právo svému lidu a slitovávat se nad svými nevolníky, když bude vidět, že síla vymizela a je konec zadrženého propuštěného. 37 I řekne: Kde jsou jejich bohové, skála - na ni spoléhali, 38 jejichž obětí tuk jídali, jejichž tekutých obětí víno pili? Necht' vstávají a pomáhají vám, necht' je to nad vámi ochranou! 39 Vizte nyní, že já - já jsem ON, a se mnou není Boha; já usmrcuji i oživím, zraním a já uzdravuji, a není schopného vyprostit z mé ruky. 40 Ano, povznáším svou ruku k nebesům a řeknu: Já jsem život navždy! 41 Jestliže naostřím svůj blýskavý meč a má ruka bude zasahovat v soudu, budu svým protivníkům splácet pomstou a svým nenávisníkům odplácet; 42 své šípy budu opájet krví, zatímco můj meč bude žrát maso, krví zabitých a zajatců, hlavou vládců nepřítelů. 43 Rozveselte národy, jeho lid, neboť bude mstít krev svých nevolníků a pomstou splácet svým protivníkům, a zadosťčiněním obdaří svou půdu, svůj lid. 44 I přišel Mojžíš a proslavil všechna slova této písně v uši lidu, on a Hóšea, syn Núnův; 45 a když Mojžíš proslavování všech těchto slov ke všemu Isráelovi dokončil, 46 řekl k nim: Přiložte své srdce ke všem těmto slovům, jež já dnes proti vám dosvědčuji, jež budete rozkazovat svým dětem, aby dbaly o vykonávání všech slov tohoto zákona.

47 Vždyť to pro vás není nicotné slovo, nýbrž je to váš život, a tímto slovem budete moci prodloužit své dni na půdě, kam se vy chystáte přejít Jordán k zaujetí jí. 48 A právě v tento den k Mojžíšovi promluvil Jehova výrokem: 49 Vystup na toto pohoří Avárím, na horu Névó, jež je v zemi Móáva, jež je naproti Jerichu, a viz zem Kenáanu, již se já chystám dát v držbu Isráelovým dětem, 50 a umři na hoře, kam ty se chystáš vystoupit, i budeš muset být připojen k svému lidu, jako umřel Áron, tvůj bratr, na hoře Hóru, a byl k svému lidu připojen, 51 protože jste se vprostřed Isráelových dětí proti mně dopustili nedůvěry při vodách rozvadenosti v Káděši v pustině Cínu, protože jste mě vprostřed Isráelových dětí neposvětili. 52 Ano, budeš tu zem zpřed sebe vidět, nesmíš tam však vstoupit, do země, již se já chystám Isráelovým dětem dát.

Deuteronomium 33

1 A toto je požehnání, jímž Mojžíš, Boží muž, požehnal Isráelovým dětem před svou smrtí; 2 řekl tedy: Jehova přišel ze Sínaje a vzešel jim se Séiru, zaskvěl se z hory Páránu a přibyl zprostřed svatých desetitisíců; od jeho pravice - oheň vyhlášky pro ně. 3 Věru miluje zástupy lidu! Všichni jeho svatí jsou v tvé ruce a oni se přimkli k tvým nohám; smí se brát z tvých slov. 4 Mojžíš nám rozkázal zákon, dědictví Jákobova sejití, 5 a stal se v Ješurúnovi králem při shromažďování hlav lidu spolu s Isráelovými kmeny. 6 Reúvén nechť žije a neumírá a jeho lidi nechť je nemnoho! 7 A toto pro Júdu; řekl tedy: Slyš, Jehovo, hlas Júdův, a kéž ho přivádíš k jeho lidu, za nějž svými rukama zápasí; kéž budeš pomoci od jeho trapičů. 8 A o Lévim řekl: Tvé Tummím a tvé Úrím patří muži, tvému zbožnému, jehož jsi vyzkoušel v Masse, měl jsi s ním vádu u vod Merívy, 9 jenž pravil o svém otci, i o své matce: Neviděl jsem ho, a ke svým bratrům nepřihlížel a svých synů neznal, neboť dbali tvé řeči a všimali si tvé smlouvy. 10 Budou Jákobovi vštěpovat tvé předpisy a Isráelovi tvůj zákon, budou naproti tvému chřípí klást kouřidlo a na tvůj oltář cele spalovanou oběť. 11 Žehnej, Jehovo, jeho síle, a kéž blahovlnně přijímáš působení jeho rukou! Zprorázej kyčle povstalců proti němu a jeho nenávistníků, ať nepovstávají! 12 O Benjáminovi řekl: Milovaný Jehovův - v bezpečí bude před ním sídlit; nad ním bude po celý den rozestírat svá křídla a usídli se mezi jeho rameny. 13 A o Josefovi řekl: Budiž požehnána Jehovou jeho země, vzácností nebes, rosou, a hlubinou rozkládající se dole 14 a vzácností úrod slunce a vzácností výhonků měsíců, 15 výkvětem prastarých hor a vzácností věčných pahorků, 16 a vzácností země a její náplně, a blahovůli obývajícího keř; tyto věci nechť připadají hlavě Josefově a temeni zasvěceného zprostřed svých bratrů. 17 Prvorozený jeho skotu - to je nádhera jemu patřící, jeho rohy - rohy reéma; jimi bude trkat národnosti, všechny, do posledních končin země. A to jsou desetitisíce Efrájimovy a to jsou tisíce Menaššéovy. 18 A o Zevulúnovi řekl: Vesel se, Zevulúne, ve svém vycházení, a ty, Jissascháre, v svých stanech! 19 Budou volat národnosti na hory; tam budou obětovat oběti spravedlnosti, neboť budou sát nadbytek moří a skryté věci, zahrabané v písku. 20 A o Gádovi řekl: Budiž veleben ten, jenž rozšiřuje Gáda! Usídlil se jako lvice a rozerval paži, ano i téměř hlavy, 21 a vyhlédl si přední místo, neboť tam je uchováván podíl zákonodárce; ten přibyl s hlavami lidu, vykonal spravedlnost Jehovovu a jeho práva s Isráelem. 22 A o Dánovi řekl: Dán, mládě lva, bude vyskakovat z Bášanu. 23 A o Naftálím řekl: Naftálí, nasycený blahovůli a plný požehnání Jehovova, zmocni se západu a jihu. 24 A o Ášérovi řekl: Budiž Ášér požehnan nad syny, nechť je oblíbencem svých bratrů a nechť namáčí svou nohu v oleji; 25 tvé závory - železo a mosaz, a tvůj odpočinek jako tvé dni. 26 Není nikoho jako BŮH Ješurúnův, sjíždějící nebesa při pomáhání tobě a ve své vznešenosti oblaka. 27 Bůh pradávna je příbytkem, a zespod paže věčnosti, on vyžene nepřítele před tvou tvář a řekne: Vyhub! 28 I nastěhuje se Isráel bezpečně, o samotě pramen Jákobův, do země obilí a moštu, a i jeho nebesa budou vykapávat rosu 29 Blaze ti, Isráéli! Kdo je podoběn tobě, lide zachráněný Jehovou, štítém pomoci tobě, jenž je i mečem tvé vznešenosti? I budou se ti tvoji nepřátelé lísat a ty budeš šlapat po jejich výšinách.

Deuteronomium 34

1 A Mojžíš ze stepí Móáva vystoupil na horu Névó, na téměř Pisgy, jež je naproti Jerichu, a Jehova mu ukázal všechnu zem, Gileád až po Dán 2 i všechen Naftálí a zem Efrájimovu a Menaššéovu a všechnu zem Júdovu až po nejzazší moře 3 a Negev a oblast roviny Jericha, města palem, až po Cóar. 4 A Jehova k němu řekl: Tuto zem, již jsem přísahou slíbil Abrahámovi, Isákovi a Jákobovi výrokem: Chci ji dát tvému semeni - dal jsem ti ji tvými očima uvidět, přejít tam však nesmíš. 5 A Mojžíš, nevolník Jehovův, tam, v zemi Móáva, na příkaz Jehovův umřel, 6 a pohřbil ho v průrvě v zemi Móáva proti Béth-Peóru, ale nikdo po tento den jeho hrob nezná. 7 A Mojžíš byl při své smrti ve věku sta a dvaceti let; jeho oko nevyhaslo, aniž prchla jeho životní síla. 8 A Isráelovy děti se na třicet dní jaly Mojžíše ve stepích Móáva oplakávat; pak se dni smutečního pláče pro Mojžíše dovršily. 9 A Jóšua, syn Núnův, byl naplněn duchem moudrosti, neboť na něho Mojžíš položil své ruce, a Isráelovy děti k němu obrátily sluch, i jali se činit podle toho, co Jehova Mojžíšovi rozkázal. 10 Nepovstal však již v Isráelovi prorok jako Mojžíš, jehož by byl Jehova znal tvář v tvář

11 stran všech znamení a zázraků, jež ho Jehova poslal vykonat v zemi Egypta na faraonovi a na všech jeho služebnících a na vsi jeho zemi, 12 a stran vsí síly ruky a stran vsí veliké hrůzy, již Mojžíš před očima všeho Izraele uskutečnil.

Jozue

Jozue 1

1 A po smrti Mojžíše, nevolníka Jehovova, se stalo, že Jehova k Jóšuoovi, synu Núnovu, pobočníku Mojžíšovu, pronesl výrok: 2 Mojžíš, můj nevolník, je mrtev; a nyní vstaň, přejdi tento Jordán, ty i všechen tento lid, do země, již se já jim, Izráelovým dětem, chystám dát. 3 Každé místo, v němž bude šlapat chodidlo vaší nohy, - dal jsem je vám, podle toho, jak jsem promluvil k Mojžíšovi; 4 od pustiny a tohoto Levánónu až po tu velikou řeku, řeku Peráth, všechna země Chittím až po to velké moře od zacházení slunce bude vaším územím. 5 Nikdo se, po všechny dni tvého života, nebude moci postavit tvé tváři; jak jsem byl s Mojžíšem, budu s tebou, nebudu se tě vzdávat ani tě opouštět. 6 Buď silný a buď odvážný, neboť ty tento lid budeš podělovat dědictvím země, již jsem jejich otcům přísahou slíbil dát jim. 7 Jen buď silný a měj velikou odvahu dbát o chování podle všeho zákona, jež ti Mojžíš, můj nevolník, rozkázal; nesmíš se od něho odchýlit vpravo ani vlevo, abys docházel prospěchu všude, kde budeš chodit; 8 kniha tohoto zákona se nesmí vzdálit od tvých úst, nýbrž o ní budeš rozjímat dnem i nocí, abys mohl dbát o chování podle všeho toho, co je v ní psáno, neboť pak budeš moci přivést svou cestu ke zdaru a pak budeš docházet prospěchu. 9 Zda jsem ti nerozkázal: Buď silný a buď odvážný? Necht' se neděsíš a nestrachuješ, neboť všude, kde budeš chodit, s tebou bude Jehova, tvůj Bůh. 10 A Jóšua rozkázal předákům lidu výrokem: 11 Projděte středem tábora a lidu rozkažte výrokem: Připravte si stravu, neboť ještě tři dni a budete přecházet tento Jordán k přistoupení k zaujetí země, již se vám Jehova, váš Bůh, k zaujetí jí chystá dát. 12 A k Reúvénimu a ke Gádímu a k polovině kmene Menaššéova pronesl Jóšua výrok: 13 Třeba si pamatovat to, co vám Mojžíš, nevolník Jehovův, rozkázal výrokem: Jehova, váš Bůh, se chystá dát vám klid; ano, dal vám tuto zem; 14 vaše ženy, vaše drobotina a vaše stáda budou zůstávat v zemi, již vám dal Mojžíš na této straně Jordánu, a vy sešikováni budete přecházet před tváří svých bratrů, všichni zdatní hrdinové, a budete jim pomáhat, 15 než bude Jehova chtít dát vašim bratrům klid jako vám, takže i oni zaujmou zem, již se jim Jehova, váš Bůh, chystá dát; pak se budete moci vrátit k zemi svého vlastnictví a zaujmout ji, již vám Mojžíš, nevolník Jehovův, dal na této straně Jordánu, od vzházení slunce. 16 I odpověděli Jóšuoovi výrokem: Vše, co jsi nám rozkázal, budeme činit, a všude, kam nás budeš posílat, půjdeme; 17 jak jsme ve všem poslouchali na Mojžíše, tak budeme poslouchat na tebe, jen necht' je Jehova, tvůj Bůh, s tebou, jako byl s Mojžíšem; 18 Každý, kdo se bude vzpírat tvým ústům a nebude poslouchat tvých slov stran všeho, co budeš rozkazovat, bude muset být usmrcen; jen buď silný a buď odvážný.

Jozue 2

1 A Jóšua, syn Núnův, ze Šittím tajně vyslal dva muže jako vyzvědače s výrokem: Odeberte se, shlédněte zem a Jerichó. Odebrali se tedy a přišli v dům ženy, nevěstky, jejíž jméno bylo Rácháv, a ubytovali se tam. 2 A kráľi Jericha byla podána zpráva výrokem: Hle, přišli sem této noci muži z Izráelových synů, propátrat zem. 3 I poslal kráľ Jericha k Ráchávě vzkaz: Vyveď ty muže, ty, již k tobě přišli, kteří přišli do tvého domu, neboť přišli propátrat všechnu zem. 4 A ta žena byla tu dvojici mužů vzala a ukryla ji, i řekla: Ano, ti muži ke mně přišli, ale nevěděla jsem, odkud oni jsou, 5 a když se měla brána zavírat, za tmy, vyšli ti muži; nevím, kam ti muži odešli. Žeňte se rychle za nimi, ať je můžete dostihnout. 6 Ale ona je byla vyvedla na střechu a zahrabala je mezi lněné stonky, jež měla na střeše narovnány; 7 a ti muži se za nimi hnali cestou k Jordánu, k brodům, a potom, jak vyšli ti, již se za nimi hnali, zavřeli bránu. 8 A dříve než oni uléhali, tu k nim ona vystoupila na střechu 9 a řekla k těm mužům: Víím, že Jehova dal tuto zem vám a že na nás padl děs z vás a že všichni obyvatelé této země z vás zmalomyslněli, 10 neboť jsme uslyšeli, jak Jehova při vašem vycházení z Egypta před vaší tváří vysušil vody moře Rákosí, a co jste učinili dvěma králům Emóriho, kteří byli na druhé straně Jordánu, Síchónovi a Ógovi, jež jste uvedli v odevzdání, 11 to když jsme uslyšeli, roztálo naše srdce a vaší příčinou v nikom nezůstal duch, neboť Jehova, váš Bůh, on je Bohem v nebesích shora i na zemi zespod. 12 Nyní mi tedy, prosím, při Jehovovi přísáhněte, - neboť jsem vůči vám uskutečnila milosrdenství, - že i vy budete uskutečňovat milosrdenství vůči domu mého otce a chcete mi dát spolehlivé znamení, 13 že budete nechávat naživu mého otce a mou matku a mé bratry a mé sestry a vše, co jim patří, a chránit naše žití před smrtí. 14 A ti muži jí řekli: Naše žití místo vás k smrti, nebudeme-li oznamovat tuto naši věc; a až nám Jehova dá tuto zem, stane se, že vůči tobě uskutečnime milosrdenství a věrnost. 15 I spustila je po provaze skrze okno, neboť její dům byl v stěně zdi a ve zdi ona bydlela; 16 a řekla jim: Jděte do hor, aby na vás nemohli připadnout pronásledovatelé, a tam se na tři dni můžete uchýlit až do návratu pronásledovatelů, a potom můžete jít svou cestou. 17 A ti muži k ní řekli: My budeme nevinni stran této tvé přísahy, již jsi nám dala přísáhnout, - 18 hle, až my budeme vstupovat v tuto zem, musíš uvázat v okno, jímž jsi nás spustila, tuto šňůrku z šarlatových nití, a shromáždit svého otce a svou matku a své bratry a všechen dům svého otce k sobě do domu; 19 a stane se, že každý, kdo bude vycházet z dveří tvého domu na ulici - jeho krev na jeho hlavu a my budeme nevinni, ale každý, kdo bude s tebou v domě, - jeho krev na naši hlavu, bude-li na něm ruka.

20 Ale budeš-li tuto naši věc prozrazovat, pak budeme stran této tvé přísahy, již jsi nám dala přísáhnout, nevinni. 21 I řekla: Podle vašich slov, tak to bude. A propustila je, i odešli; a uvázala šarlatovou šňůrku v okno. 22 A oni odešli a vstoupili do hor a zůstali tam po tři dni, než se pronásledovatelé vrátili; a pronásledovatelé po celé cestě hledali a nenašli. 23 A ti dva muži se vrátili, totiž sestoupili z hor a přešli a přišli k Jóšuoovi, synu Núnovu, a vyrozprávěli mu všechny věci, jež se jim přihodily; 24 a řekli k Jóšuoovi: Věru dal Jehova všechnu tu zem v naši ruku, neboť všichni obyvatelé té země z nás zmalomyslněli.

Jozue 3

1 A Jóšua za jitra časně vstal, i dali se na cestu ze Šittím a přišli až po Jordán, on a všechny Isráélové děti, a dříve než přecházeli, uložili se tam. 2 A po uplynutí tří dní se stalo, že soudcové prošli středem tábora 3 a rozkázali lidu výrokem: Jak uvidíte skříňku smlouvy Jehovy, svého Boha, a lévíovské kněží, nesoucí ji, pak se vy budete dávat na cestu ze svého místa a půjdete za nimi; 4 jen necht' je mezi vámi a mezi ní vzdálenost asi dvou tisíc loket stran míry, necht' se k ní nepřibližujete, abyste poznávali cestu, již máte jít, neboť jste tou cestou doposud nepřešli. 5 A Jóšua k lidu řekl: Posvěťte se, neboť zítra bude Jehova vprostřed vás činit divné věci. 6 A ke kněžím Jóšua pronesl výrok: Uchopte skříňku smlouvy a přejděte před tváří lidu. Uchopili tedy skříňku smlouvy a před tváří lidu vykročili. 7 A Jehova řekl k Jóšuoovi: Tohoto dne chci počít vyvyšovat tě v očích všeho Isráéle, aby věděli, že jako jsem byl s Mojžíšem, budu s tebou; 8 a ty kněžím, nesoucím skříňku smlouvy, musíš rozkázat výrokem: Jak přijdete po okraj vod Jordánu, musíte v Jordánu stanout. 9 A Jóšua řekl k Isráélovým dětem: Přistupte sem a slyšte slova Jehovy, svého Boha. 10 A Jóšua řekl: Tímto budete moci poznat, že vprostřed vás je živý Bůh, jenž bude umět před vaší tváří veskrze vypudit Kenáaniho a Chittího a Chivvího a Perizziho a Girgášiho a Emóriho a Jevúsiho. 11 Hle, skříňka smlouvy Pána vši země před vaší tváří prochází Jordánem; 12 a nyní si vezměte dvanáct mužů z Isráélových kmenů, po jednom muži na kmen; 13 a za spočinutí chodidel nohou kněží, nesoucích skříňku Jehovy, Pána vši země, ve vodách Jordánu se stane, že vody Jordánu, vody, jež shora stékají, budou rozťaty a zastaví se - jeden mandel! 14 A při nástupu cesty lidu od jejich stanů k přecházení Jordánu se stalo, že kněží nesli skříňku smlouvy před tváří lidu; 15 a jak nesoucí skříňku přišli až po Jordán a nohy kněží, nesoucích skříňku, se smočily v okraji vod (a Jordán bývá po všechny dni žně pln, nad všechny své břehy), 16 tu se vody zastavily; ty, jež stékají shora, se pozvedly - jeden mandel! - velmi daleko od Ádámu, města, jež je stranou od Carthánu; a ty, jež stékají k moři stepi, moři Soli, vymizely, byly odříznuty, a lid, ti přešli naproti Jerichu; 17 a kněží, nesoucí skříňku smlouvy Jehovovy, stáli pevně na suchu vprostřed Jordánu, zatímco přecházeli, všecken Isráél, po suchu, než dovršili, všecken národ, přechod Jordánu.

Jozue 4

1 A jak dovršili, všecken národ, přechod Jordánu, stalo se, že Jehova pronesl k Jóšuoovi výrok: 2 Vezměte si z lidu dvanáct mužů, po jednom muži z kmene, 3 a rozkažte jim výrokem: Vyneste si odtud, zprostřed Jordánu, se stanoviště nohou kněží v pevném postavení, dvanáct kamenů a přepravte je s sebou a uložte je v nocležišti, v němž budete nocovat této noci. 4 A Jóšua zavolal na těch dvanáct mužů, jež určil z Isráélových synů, po jednom muži z kmene, 5 a řekl jim Jóšua: Přejděte ke skříňce Jehovy, svého Boha, doprostřed Jordánu a každý si vyzvedněte na své rameno jeden kámen, podle počtu kmenů Isráélových dětí, 6 aby toto bylo znamením vprostřed vás, když se v budoucnosti vaše děti budou tázat výrokem: Čím vám jsou tyto kameny? - 7 pak jim budete moci říci, že vody Jordánu byly rozťaty před skříňkou smlouvy Jehovovy při jejím průchodu Jordánem, rozťaty byly vody Jordánu, a tyto kameny jsou k připomínání Isráélovým dětem navždy 8 A Isráélovi synové učinili podle toho, co Jóšua rozkázal, a vynesli zprostřed Jordánu dvanáct kamenů podle toho, co Jehova promluvil k Jóšuoovi, podle počtu kmenů Isráélových dětí, a přepravili je s sebou do nocležiště a uložili je tam. 9 A dvanáct kamenů postavil Jóšua vprostřed Jordánu, kde bylo stanoviště nohou kněží, nesoucích skříňku smlouvy, a jsou tam po tento den; 10 a kněží, nesoucí skříňku, stáli vprostřed Jordánu až do naplnění každého slova, jež Jehova rozkázal Jóšuoovi proslovit k lidu podle všeho, co Jóšuoovi rozkázal Mojžíš. A lid spěšně přešel; 11 a jak lid dovršil svůj přechod, stalo se, že před tváří lidu přešla skříňka Jehovova a kněží. 12 Přešli i synové Reúvénovi a synové Gádovi a polovina kmene Menaššéova, sešikování před tváří Isráélových dětí, podle toho, co k nim promluvil Mojžíš. 13 Asi čtyřicet tisíc vyzbrojených do vojenské služby přešlo před tváří Jehovovou k boji do stepi Jericha. 14 V onen den vyvýšil Jehova Jóšuu v očích všeho Isráéle, i pojali ho v úctu, jak byli pojali v úctu Mojžíše, na všechny dni jeho života. 15 A Jehova k Jóšuoovi promluvil výrokem: 16 Rozkaž kněžím, nesoucím skříňku svědectví, ať vystoupí z Jordánu. 17 A Jóšua kněžím rozkázal výrokem: Vystupte z Jordánu. 18 A když kněží, nesoucí skříňku smlouvy Jehovovy, zprostřed Jordánu vystoupili, stalo se (chodidla nohou kněží se odlepila na suchu), že se vody Jordánu vrátily k svému místu a tekly jako předtím přes všechny své břehy. 19 Lid tedy, ti vystoupili z Jordánu v desátý den prvního měsíce; a uložili se v Gilgále na okraji Jericha, od vzcházení. 20 A Jóšua v Gilgále postavil těchto dvanáct kamenů, jež vzali z Jordánu, 21 a pronesl k Isráélovým dětem výrok: Když se vaše děti v budoucnosti budou svých otců tázat výrokem: Co tyto kameny? -

22 pak své děti budete uvědomovat výrokem: Isráel přešel tento Jordán po souši, 23 neboť Jehova, váš Bůh, vody Jordánu vysušil před vaší tváří, než jste přešli, jako učinil Jehova, váš Bůh, s mořem Rákosí, jež před naší tváří vysušil až do našeho přejití, 24 aby znaly všechny národnosti země ruku Jehovovu, že ona je silná, aby pojaly Jehovu, vašeho Boha, na všechny dni v úctu.

Jozue 5

1 A jak uslyšeli všichni králové Emóriho, kteří byli na druhé straně Jordánu k západu, a všichni králové Kenáaniho, kteří byli u moře, že Jehova před tváří Isráelových dětí vysušil vody Jordánu až do jejich přejití, stalo se, že jejich srdce roztálo a příčinou Isráelových dětí v nich již nebylo ducha. 2 V onen čas řekl Jehova k Jóšuovi: Zhotov si kamenné nože a zase obřež Isráelovy syny, podruhé. 3 Jóšua si tedy kamenné nože zhotovil a obřezal Isráelovy syny na pahorku Arálóth. 4 A toto je příčina, proč Jóšua obřezával: Všechn lid, jenž vyšel z Egypta, mužští, všichni bojovníci, pomřeli v pustině na cestě, když z Egypta vyšli; 5 všechn lid, ti, kdo vyšli z Egypta, byli ovšem obřezáni, ale všechn lid, ti, kdo se narodili v pustině na cestě, když z Egypta vyšli, - ty neobřezávali. 6 Ano, čtyřicet let prochodily Isráelovy děti pustinou, až do vymizení všeho národa bojovníků, těch, kdo vyšli z Egypta, kteří neuposlechli na hlas Jehovův, jimž Jehova přísáhl neukázat jim zem, již jejich otcům přísahou slíbil dát nám, zemi přetékanou mlékem a medem; 7 a jejich syny, ty, kdo povstali místo nich, ty Jóšua obřezal, neboť byli neobřezáni, neboť je na cestě neobřezávali. 8 A jak skončili, všechn národ, s obřezáváním, stalo se, že až do svého vyhojení zůstali na svém v táboře. 9 A Jehova k Jóšuovi řekl: Dnes jsem z vás odvalil hanbu Egypta. Nazvali tedy jméno onoho místa Gilgál - až po tento den. 10 A Isráelovy děti se v Gilgálu uložily; i uspořádali minuty, ve čtrnáctý den měsíce navečer ve stepích Jericha; 11 a nazítří po minutí jedli z úrody té země, nekvašené chleby a pražené, právě v tento den. 12 A nazítří, při jejich jedení z úrody té země, přestala mana, takže Isráelovy děti již many neměly, nýbrž v onom roce jedli z úrod země Kenáanu. 13 A při Jóšuoově pobytu u Jericha se stalo, že povznesl své oči a pohleděl, a hle, naproti němu stojící muž a v jeho ruce jeho vytašený meč; a Jóšua k němu přikročil a řekl mu: Zda jsi ty při nás či při našich protivících? 14 I řekl: Ne, nýbrž já jsem Velitel vojska Jehovova; nyní jsem přišel. A Jóšua padl na svou tvář k zemi a poklonil se a řekl mu: Co chce můj pán promluvit k svému nevolníku? 15 A Velitel vojska Jehovova k Jóšuovi řekl: Zuj svůj sandál ze své nohy, neboť místo, na němž ty stojíš, - ono je svaté. A Jóšua tak učinil.

Jozue 6

1 A Jerichó před tváří Isráelových synů zavíralo a bylo zavíráno; nebylo vycházejícího a nebylo vstupujícího. 2 A Jehova k Jóšuovi řekl: Viz, vydal jsem Jerichó a jeho krále, zdatné hrdiny, v tvou ruku; 3 i obejdete město, všichni bojovníci, pochodem okolo města, jedenkrát; tak budete činit po šest dní, 4 a sedm kněží, ti ponosou před skříňkou sedm trub, rohů beranů. A v sedmý den budete město obcházet sedmkrát a kněží budou na ty trouby troubit, 5 a při prodlouženém troubení na roh berana, při vašem uslyšení hlasu trouby, se stane, že všechn lid, ti budou pokřikovat velikým pokřikem a zeď města se zhroutí a lid, ti vystoupí, každý před sebe. 6 A Jóšua, syn Núnův, zavolal na kněží a řekl k nim: Uchopte skříňku smlouvy, a sedm kněží, ti ponosou před skříňkou Jehovovou sedm trub, rohů beranů. 7 A k lidu řekl: Nastupte a obejděte město, a vyzbrojení budou pochodovat před skříňkou Jehovovou. 8 A jak Jóšua k lidu promluvil, stalo se, že sedm kněží, nesoucích před tváří Jehovovou sedm trub, rohů beranů, ti nastoupili a jali se troubit na ty trouby, a za nimi šla skříňka smlouvy Jehovovy 9 a před tváří kněží, troubících na trouby, šli vyzbrojení; a za skříňkou za stálého troubení na trouby šel zadní voj. 10 A lidu Jóšua rozkázal výrokem: Nesmíte pokřikovat, aniž se smíte ozývat svým hlasem, aniž smí vyjít slovo z vašich úst až do dne, kdy k vám řeknu: Pokřikujte; pak budete pokřikovat. 11 Dal tedy skříňce Jehovově obejít město pochodem okolo, jedenkrát; pak vstoupili do tábora a v táboře přenocovali. 12 A za jitra Jóšua časně vstal a kněží uchopili skříňku Jehovovu, 13 a sedm kněží nesoucích před skříňkou Jehovovou sedm trub, rohů beranů, ti šli za stálého troubení na trouby, a před jejich tváří šli vyzbrojení, a za skříňkou Jehovovou šel za stálého troubení na trouby zadní voj; 14 i obešli v druhý den jedenkrát město a vrátili se do tábora. Tak činili po šest dní. 15 A v sedmý den se stalo, že časně vstali, při vzcházení úsvitu, a podle téhož pokynu obešli město sedmkrát - jen v tento den obešli město sedmkrát; 16 a po sedmé se stalo (kněží se jali troubit na trouby), že Jóšua k lidu řekl: Pokřikujte, neboť Jehova vám toto město vydal, 17 a stane se toto město odevzdaným Jehovovi, ono i vše, co je v něm, jen Rácháv, nevěstka, zůstane naživu, ona a všichni, kdo jsou s ní v domě, neboť přechovala posly, jež jsme vyslali. 18 Vy se však jen chraňte před tím, co bude odevzdáno, aby se nestalo, že byste v odevzdání uváděli, ale z toho, co bude odevzdáno, vzali a tak tábor Isráelův odevzdaným učinili a v neštěstí jej uvrhli. 19 A všechno stříbro a zlato a náčiní z mosazi a železa, ono bude svaté Jehovovi, musí přijít do pokladnice Jehovovy. 20 Lid se tedy jal pokřikovat, zatímco troubili na trouby; a jak lid uslyšel hlas trouby a když se lid jal velikým pokřikem pokřikovat, zhroutil se zeď a lid vystoupil do města, každý před sebe, i dobyli města 21 a vše, co ve městě bylo, uvedli v odevzdání ostřím meče, od muže až po ženu, od mladíka až po starce a po hovězí dobytče a drobné dobytče a osla.

22 A těm dvěma mužům, kteří proslídili zem, Jóšua řekl: Vstupte v dům té ženy, nevěstky, a vyveďte odtamtud tu ženu a všechny, kdo k ní patří, podle toho, co jste jí přísahou slíbili. 23 Ti mladíci, vyzvědači, tedy přišli a vyvedli Rácháv a jejího otce a její matku a její bratry a všechny, kdo k ní patřili, vyvedli všechny její příbuzné a nechali je zevně vůči táboru Isráélovu. 24 A město spálili ohněm, i vše, co v něm bylo, jen stříbro a zlato a náčiní z mosazi a železa dali do pokladnice domu Jehovova, 25 a Rácháv, nevěstku, a dům jejího otce a všechny, kdo k ní patřili, nechal Jóšua naživu, a zůstala vprostřed Isráéle až po tento den, neboť přechovala vyzvědače, jež Jóšua vyslal proslídit Jerichó. 26 A v onen čas přísáhl Jóšua výrokem: Budiž před tváří Jehovovou proklet muž, jenž bude stavět a budovat toto město, Jerichó! Za svého prvorozeného je bude zakládat a za svého nejmladšího bude nasazovat jeho vrata. 27 A s Jóšuu byl Jehova a zvěst o něm se dostala v celou zem.

Jozue 7

1 Ale Isráélové děti se při tom, co bylo odevzdáno, dopustily vyslovené nepoctivosti, neboť Áchán, syn Karmího, syna Zavdího, syna Zerachova, patřící k větvi Júdově, z toho, co bylo odevzdáno, vzal, takže proti Isráélovým dětem vzplál Jehovův hněv. 2 A Jóšua z Jericha vyslal muže do Aje, jež byla u Béth-Ávenu, na východ vůči Béth-Élu, a pronesl k nim výrok: Vystupte a proslíďte zem. Ti muži tedy vystoupili a proslídili Aj, 3 a když se k Jóšuuovi vrátili, řekli k němu: Necht' nevystupuje všechen lid; necht' vystupují asi dva tisíce mužů nebo asi tři tisíce mužů, ti budou moci Aj porazit, nemusíš tam hnát všechen lid, neboť oněch je málo. 4 Vystoupili tam tedy, z lidu asi tři tisíce mužů, kteří před tváří mužů Aje prchli, 5 a muži Aje z nich pobili asi třicet a šest mužů a od brány je pronásledovali až po Ševárím a na sestupu je bili. A srdce lidu roztálo a stalo se jakoby vodou. 6 A Jóšua roztrhl své šatstvo a padl před skříňkou Jehovovou na svou tvář k zemi, až do večera, on a Isráélové starší, a jali se vyhazovat prach na své hlavy, 7 a Jóšua řekl: Běda, Pane, Jehovo, proč jsi vlastně tento lid převedl přes Jordán k vydání nás v ruku Emóriho, k vyhubení nás? Že jsme se nespokojili, abychom zůstali na druhé straně Jordánu! 8 Ach, Pane, co mám říci poté, co Isráél k tváří svých nepřátel obrátil šíji? 9 To bude slyšet Kenáani a všichni obyvatelé země a postaví se vůkol proti nám a vytnou naše jméno ze země - a co chceš učinit pro své veliké jméno? 10 A Jehova k Jóšuuovi řekl: Vstaň si - nač toto, že ty padáš na svou tvář? 11 Isráél zhřešil, a dokonce přestoupili mou smlouvu, již jsem jim rozkázal, a dokonce vzali z toho, co je odevzdáno, to dokonce ukradli, to dokonce zatajili, to dokonce uložili mezi své věci! 12 Isráélové synové tedy nebudou moci obstát před tváří svých nepřátel, budou k tváří svých nepřátel otáčet šíji, neboť se stali čímsi odevzdaným; nebudu nadále s vámi, nechcete-li vymýtit to, co je odevzdáno, zprostřed sebe. 13 Vstaň, posvět lid, a řekni: Posvěťte se na zítřek, neboť Jehova, Isráélův Bůh řekl takto: Vprostřed tebe, Isráéli, je cosi odevzdaného; nebudeš moci obstát před tváří svých nepřátel až do vašeho odklizení toho, co je odevzdáno, zprostřed vás. 14 Za jitra tedy budete přiváděni blíže po svých kmenech a stane se, že kmen, jež Jehova bude zachycovat, bude přistupovat po čeledích, a čeleď, již Jehova bude zachycovat, bude přistupovat po domech, a dům, jež Jehova bude zachycovat, bude přistupovat po mužích; 15 a stane se, že ten, kdo bude zachycen s tím, co je odevzdáno, bude muset být spálen ohněm, on i všichni, kdo k němu patří, neboť přestoupil smlouvu Jehovovu, ano, že spáchal v Isráélové bezbožnost. 16 Jóšua tedy za jitra časně vstal a dal Isráéli přistupovat po jeho kmenech a zachycen byl kmen Júdův; 17 dal tedy přistupovat čeledím Júdovým a zachytil čeleď Zarchího; dal tedy přistupovat čeledi Zarchího po mužích a zachycen byl Zavdí; 18 dal tedy přistupovat jeho domu po mužích a zachycen byl Áchán, syn Karmího, syna Zavdího, syna Zerachova, patřící k větvi Júdově. 19 A Jóšua k Áchánovi řekl: Nuže, můj synu, slož poctu Jehovovi, Bohu Isráélovu, a učíš mu vyznání, a oznam mi, prosím, co jsi provedl, necht' to přede mnou netajíš. 20 A Áchán Jóšuuovi odpověděl a řekl: Já jsem opravdu vůči Jehovovi, Bohu Isráélovu, zhřešil a učinil jsem tak a tak: 21 Když jsem mezi lupem uviděl jeden pěkný plášť ze Šineáru a dvě stě šeklů stříbra a jednu tyč ze zlata, jejíž váha byla padesát šeklů, tu se mi toho zachtělo a vzal jsem to a hle, je to zahrabáno v zemi vprostřed mého stanu, a stříbro pod ním. 22 Jóšua tedy vyslal posly, ti doběhli do stanu, a hle, byl zahrabán v zemi a stříbro pod ním; 23 vzali to tedy zprostřed stanu a přinesli to k Jóšuuovi a ke všem Isráélovým dětem a vyložili to před tvář Jehovovu. 24 A Jóšua, a s ním všechen Isráél, vzal Áchána, syna Zerachova, a to stříbro a ten plášť a tu tyč ze zlata a jeho syny a jeho dcery a jeho skot a jeho osly a jeho drobný dobytek a jeho stan a vše, co mu patřilo, a vyvedli je údolím Áchór 25 a Jóšua řekl: Co jsi nás uvrhl do neštěstí? V tento den tě do neštěstí bude uvrhovat Jehova! A zaházeli ho, všechen Isráél, kamením a spálili ho ohněm a zasypali ho kameny 26 a navršili na něho velikou hromadu kamenů, až po tento den; a Jehova se odvrátil od žáru svého hněvu. Proto nazvali jméno onoho místa Údolí Áchór, až po tento den.

Jozue 8

1 A Jehova k Jóšuuovi řekl: Necht' se nebojíš, aniž se budeš strachovat; vezmi s sebou všechen bojovný lid a vstaň, vystup k Aji; viz, vydal jsem krále Aje a jeho lid a jeho město a jeho zem v tvou ruku,

2 i učiníš Aji a jejímu králi jako jsi učinil Jerichu a jeho králi, jen lup z ní a její dobytek si budete brát za kořist. Polož si k městu zálohu zpoza něho. 3 Jóšua tedy vstal, i všecken bojovný lid, k vystoupení k Aji; a Jóšua vybral třicet tisíc mužů, zdatných hrdinů, jež v noci vyslal 4 a rozkázal jim výrokem: Vizte, vy budete v záloze u města odzadu k městu; necht' se od města velmi nevzdalujete, nýbrž budete vy všichni připraveni. 5 A já a všecken lid, jenž je se mnou, - budeme se přibližovat k městu, a když nám budou vycházet vstříc jako poprvé, stane se, že budeme před jejich tváří prchat, 6 i půjdou ven za námi, až než je od města oddálíme, neboť budou říkat: Prchají před naší tváří, jako poprvé, - i budeme před jejich tváří prchat, 7 a vy budete povstávat ze zálohy a zmocníte se města, a Jehova, váš Bůh, je vydá ve vaši ruku. 8 A jak město opanujete, stane se, že město budete ohněm podpalovat; budete jednat podle slova Jehovova. Vizte, rozkázal jsem vám. 9 Jóšua je tedy vyslal, i odešli k místu, kde měli číhat, a zůstali mezi Béth-Élem a mezi Aji, od západu vůči Aji; a Jóšua v onu noc přenocoval vprostřed lidu. 10 A za jitra Jóšua časně vstal a podrobil lid přehlídce a vystoupil, on i starší Isráelovi, před tváří lidu k Aji, 11 a všecken bojovný lid, jenž byl s ním, ti vystoupili a přiblížili se a přišli před město, i uložili se od severu vůči Aji; a mezi nimi a mezi Aji byla průrva; 12 a vzali asi pět tisíc mužů a položili je jako zálohu mezi Béth-Él a mezi Aj od západu vůči městu. 13 Tak rozestavili lid: všecken tábor, jenž byl od severu vůči městu, i jeho zálohu od západu vůči městu; a Jóšua v onu noc odešel v střed údolí. 14 To jak uviděl král Aje, stalo se, že muži města pospíšili a časně vstali a vytáhli vstříc Isráéli k boji, on a všecken jeho lid, na určené místo před step, ale on nevěděl, že má odzadu k městu zálohu. 15 A Jóšua a všecken Isráel se před jejich tváří dali porazit a jali se prchat cestou k pustině; 16 a všecken lid, jenž byl ve městě, ti byli svoláni, aby se hnali za nimi, i rozehnali se za Jóšuu a dali se odlákat od města, 17 a v Aji a Béth-Élu nezbyl nikdo, kdo by nebyl vytáhl za Isráelem, nýbrž město otevřené opustili a za Isráelem se rozehnali. 18 A Jehova k Jóšuovi řekl: Rozpřáhni se oštěpem, jenž je v tvé ruce, k Aji, neboť ji chci vydat v tvou ruku. Jóšua se tedy oštěpem, jenž byl v jeho ruce, rozpřáhl k městu 19 a záloha v chvatu povstala ze svého místa, i rozběhli se, jak napřáhl svou ruku, a vnikli v město a dobyli ho a spěšně město ohněm podpálili. 20 A muži města se otočili za sebe a pohleděli, a hle, k nebesům stoupal kouř z města, i nebylo v nich sil k uprchnutí tam či tam; a lid prchající v pustinu se obrátil na pronásledovatele. 21 A když Jóšua a všecken Isráel uviděli, že záloha města dobyla a že kouř z města stoupá, vrátili se a jali se muže města bít; 22 a onino jim z města vyšli vstříc, i ocitli se vprostřed Isráele, tito odtud a tito odtud, a bili je, až jim nezbylo přeživšího ani uniknuvšího. 23 A krále Aje chytili živého a přivedli ho k Jóšuovi. 24 A jak Isráel dokončil zabíjení všech obyvatel Aje v poli, v pustině, do níž je zahnali, a oni všichni padli ostřím meče, až do jejich vymizení, stalo se, že se všecken Isráel vrátil do Aje a vybili ji ostřím meče, 25 a všech padlých v onen den, od muže po ženu, bylo dvanáct tisíc, všech lidí v Aji; 26 a Jóšua svou ruku, jíž se rozpřáhl oštěpem, nestáhl zpět, než všechny obyvatele Aje uvedl v odevzdání. 27 Jen dobytek a lup z onoho města si vzal Isráel za kořist podle slova Jehovova, jež přikázal Jóšuovi. 28 A Jóšua Aj spálil a učinil ji kupou sutin, trvalou, až po tento den. 29 A krále Aje až do času večera pověsili na strom a za zacházení slunce Jóšua rozkázal, ať jeho mrtvolu ze stromu sejmou, i hodili ji ke vchodu brány města a navršili na ni velikou hromadu kamenů, až po tento den. 30 Tehdy Jóšua na hoře Éválu budoval Jehovovi, Isráelovu Bohu, oltář 31 podle toho, co rozkázal Mojžíš, nevolník Jehovův, Isráelovým dětem, jak bylo napsáno v knize Mojžíšova zákona, oltář z neporušených kamenů, nad nímž nezamávali železem, a jali se na něm vznášet vzestupné oběti Jehovovi a obětovat oběti pokojných hodů. 32 A na ty kameny tam napsali opis Mojžíšova zákona, jež napsal před tváří Isráelových dětí. 33 A všecken Isráel a jeho starší a předáci a jeho soudcové stáli odtud a odtud vůči skřínce a před lévíovskými kněžskými, skřínku smlouvy Jehovovy nosícími, jak cizinec, tak domácí, polovina jich naproti hoře Gerizzím a polovina jich naproti hoře Éválu, podle toho, co rozkázal Mojžíš, nevolník Jehovův, k žehnutí lidu Isráelova nejprve. 34 A potom přečetl všechna slova Mojžíšova zákona, požehnání i zlořečení, podle všeho v knize zákona napsaného; 35 nebylo slova ze všeho, co Mojžíš rozkázal, jež by Jóšua přede vším sejítím Isráelovým, i ženami a drobotinou, i cizinci, již vprostřed nich chodili, nebyl přečetl.

Jozue 9

1 To, jak uslyšeli všichni králové, kteří byli na této straně Jordánu, v horách i v nížině a na celém pobřeží velikého moře naproti Levánónu, Chittí a Emóří a Kenáani a Perizzí a Chivví a Jevúsí, stalo se, 2 že se spolu v jedné mysli shromáždili bojovat s Jóšuu a s Isráelem. 3 A co Jóšua učinil Jerichu a Aji, uslyšeli obyvatelé Giveónu, 4 a ti se zase zachovali lstivě; odebrali se totiž a připravili se jakoby na cestu a vzali na své osly opotřebované pytle a měchy na víno, opotřebované a potrhané a svazované, 5 a na své nohy opotřebované a záplatované sandály a na sebe opotřebované šatstvo, a všecken chléb jejich stravy byl vyschlý, rozdrobený. 6 A přišli k Jóšuu do tábora v Gilgálu a řekli k němu a k Isráelovým mužům: Přišli jsme z daleké země; nyní tedy vzhledem k nám uzavřete smlouvu. 7 A Isráelovi muži k těmto Chivvím řekli: Ty snad bydlíš vprostřed mne, jak bych tedy mohl vzhledem k tobě uzavřít smlouvu? 8 I řekli k Jóšuovi: My jsme tvoji nevolníci. A Jóšua k nim řekl: Kdo jste vy a odkud přicházíte? 9 I řekli k němu: Tvoji nevolníci přišli z velmi daleké země pro jméno Jehovy, tvého Boha, neboť jsme uslyšeli zvěst o něm a o všem, co učinil v Egyptě, 10 a o všem, co učinil dvěma králům Emóřího, kteří byli na druhé straně Jordánu, Síchónovi, králi Chešbónu, a Ógovi, králi Bášánu, jenž byl v Aštáróth.

11 Naši starší a všichni obyvatelé naší země k nám tedy pronesli výrok: Vezměte ve své ruce stravu na cestu a jděte jim vstříc, a řekněte k nim: My jsme vaši nevolníci; nyní tedy vzhledem k nám uzavřete smlouvu. 12 Toto je náš chléb; horký jsme si jej vzali za zásobu potravy ze svých domů v den našeho vyjití k odchodu k vám, a nyní, hle, je vyschlý a rozdrobený; 13 a tyto měchy na víno, jež jsme naplnili, byly nové, a hle, jsou potrháné, a toto naše šatstvo a sandály se velmi dlouhou cestou opotřebovaly. 14 I vzali ti muži z jejich stravy, ale neotázali se úst Jehovových; 15 a Jóšua s nimi sjednal pokoj a uzavřel vzhledem k nim smlouvu o ponechání jich naživu, již jim náčelníci shromáždění přísahou stvrdili. 16 A po uplynutí tří dní potom, co vzhledem k nim uzavřeli smlouvu, se stalo, že uslyšeli, že oni k nim mají blízko a že oni bydlí vprostřed nich. 17 A Isráelovi synové se dali na cestu a v třetí den přišli k jejich městům; a jejich města byla: Giveón a Kefirá a Beéróth a Kirjath-jeárím; 18 a Isráelovi synové je nevybili, protože jim náčelníci shromáždění přísáhli při Jehovovi, Isráelovu Bohu; a všechno shromáždění se na náčelníky jalo reptat. 19 A všichni náčelníci ke všemu shromáždění řekli: My jsme jim přísáhli při Jehovovi, Isráelovu Bohu, a nyní na ně nesmíme sáhnout. 20 Toto jim musíme učinit, totiž nechat je naživu; i stali se všemu shromáždění štípači dříví a čerpači vody podle toho, co k nim náčelníci promluvili. 22 A Jóšua je povolal a promluvil k nim výrokem: Proč jste nás obelstili výrokem: My jsme z velmi daleka od vás, ač vy bydlíte vprostřed nás? 23 Nyní tedy jste vy prokleti a nemůže přestat být nevolníkem nikdo z vás, a budete štípači dříví a čerpači vody pro dům mého Boha. 24 I odpověděli Jóšuovi a řekli: Protože tvým nevolníkům bylo s jistotou oznámeno, že Jehova, tvůj Bůh, rozkázal Mojžíšovi, svému nevolníku, dát vám všechnu tuto zem a před vaší tváří všechny obyvatele té země vymýtit, takže jsme z vás pocítili velikou bázeň o svá žití a učinili jsme tuto věc. 25 Nyní tedy, hle, my - jsme v tvé ruce, učiň nám, co je v tvých očích dobré a co správné učinit. 26 Tak jim tedy učinil, totiž vyprostil je z ruky Isráelových synů, takže je nepozabýjeli; 27 a v onen den je Jóšua ustanovil štípači dříví a čerpači vody pro shromáždění a pro oltář Jehovův až po tento den na místo, jež on bude chtít vyvolit.

Jozue 10

1 A jak Adóni-cedek, král Jerúsaléma, uslyšel, že Jóšua dobyl Aje a uvedl ji v odevzdání (jak učinil Jerichu a jeho králi, tak učinil Aji a jejímu králi), a že obyvatelé Giveónu s Isráelem uzavřeli mír a jsou vprostřed něho, stalo se, 2 že se velmi ulekli, protože Giveón byl veliké město, jako jedno z měst královských, a že on byl větší než Aj a všichni jeho muži byli hrdinové. 3 Adóni-cedek, král Jerúsaléma, tedy poslal k Chóhamovi, králi Chevrónu, a k Pireámovi, králi Jarmúthu, a k Jáfiovi, králi Láchiše, a k Devírovi, králi Eglónu, vzkaz: 4 Vystupte ke mně a pomozte mi, ať můžeme vybit Giveón, neboť s Jóšou a se syny Isráelovými uzavřel mír. 5 Shromáždili se tedy a vystoupili, pět králů Emóriho - král Jerúsaléma a král Chevrónu a král Jarmúthu a král Láchiše a král Eglónu, oni i všechna jejich vojska, a položili se před Giveónem a zahájili proti němu válku. 6 A muži Giveónu poslali k Jóšuovi do tábora do Gilgálu vzkaz: Kéž neodtahuješ svou ruku od svých nevolníků - vystup rychle k nám a přines nám záchranu a pomoz nám, neboť se na nás shrnuli všichni králové Emóriho, obývající pohoří. 7 Jóšua tedy vystoupil z Gilgálu, on a s ním všechen bojovný lid, ano, všichni zdatní hrdinové, 8 a Jehova k Jóšuovi řekl: Necht' před nimi nepocit'uješ bázeň, neboť jsem je vydal v tvou ruku; nikdo se nebude moci postavit proti tvé tváři. 9 A Jóšua na ně přišel náhle; po celou noc vystupoval z Gilgálu; 10 a Jehova je před tváří Isráele zmátl, takže je u Giveónu porazili velikou porážkou a pronásledovali je cestou vzestupu k Béth-Chórónu a bili je až po Azéku a po Makkédu. 11 A při jejich prchání před tváří Isráele - oni byli na sestupu od Béth-Chórónu - se stalo, že na ně Jehova z nebes házel veliké kameny až po Azéku, takže umírali; více bylo těch, kteří umřeli pod kameny toho krupobití, než těch, jež Isráelovi synové zabili mečem. 12 Tehdy Jóšua v den Jehovova vystavení Emóriho před tvář Isráelových synů k Jehovovi promluvil a před očima Isráele řekl: Slunce, zastav se u Giveónu, a měsíc v údolí Ajjálónu! 13 I zastavilo se slunce a měsíc zůstal stát, dokud národ pomstou stíhal své nepřátele. (Zda to není napsáno na knize Jášárově?) A slunce se zastavilo vprostřed nebes a přestalo kvápat k zacházení, asi na celý den. 14 A nenastal den jako tento, před ním ani po něm, stran Jehovova vyslyšení hlasu člověka, neboť Jehova bojoval za Isráele. 15 A Jóšua se vrátil, a s ním všechen Isráel, do tábora, do Gilgálu. 16 A těch pět králů, ti prchli a uchýlili se v jeskyni v Makkédě; 17 to bylo Jóšuovi oznámeno výrokem: Byli dopadeni, těch pět králů, uchýlivších se v jeskyni v Makkédě. 18 A Jóšua řekl: Přivalte k ústí té jeskyně veliké kameny a pověřte muže hlídáním jí; 19 a vy necht' nestojíte, žeňte se za svými nepřáteli, ať můžete pobít jejich zadní voj; necht' je nenecháváte vstupovat do jejich měst, neboť je Jehova, váš Bůh, vydal ve vaši ruku. 20 A jak Jóšua a Isráelovi synové dokončili jich pobíjení velmi velikou porážkou až do jejich vymizení, stalo se, že z nich přežili přeživší; ti vstoupili do opevněných měst. 21 A všechen lid se v pokoji vrátil do tábora k Jóšuovi do Makkédy; vůbec nikdo vůči Isráelovým dětem nenaostřil svůj jazyk. 22 A Jóšua řekl: Otevřete ústí jeskyně a vyveďte těch pět králů z jeskyně ke mně. 23 I učinili tak a vyvedli těch pět králů z jeskyně k němu, krále Jerúsaléma a krále Chevrónu a krále Jarmúthu a krále Láchiše a krále Eglónu; 24 a jak tyto krále k Jóšuovi vyvedli, stalo se, že Jóšua zavolal na všechny muže Isráelovy a řekl k důstojníkům bojovníků, kteří chodili s ním: Přistupte, položte své nohy na krky těchto králů. Přistoupili tedy a položili na jejich krky své nohy;

25 a Jóšua k nim řekl: Nechť se nebojíte a nestrachujete; buďte silní a buďte odvážní, neboť takto bude Jehova činit všem vašim nepřítelům, s nimiž vy bojujete. 26 A potom je Jóšua pobil, ano, usmrtil je, i pověsili je na pět stromů a na stromech zůstali pověšeni až do večera 27 a k času zacházení slunce se stalo, že Jóšua rozkázal, ať je ze stromů sejmou, i naházeli je do té jeskyně, kde se byli uchýlili, a na ústí té jeskyně nakladli veliké kameny, až po sám tento den. 28 A v onen den dobyl Jóšua Makkédy a vybil ji ostřím meče, i jejího krále, a uvedl je, totiž všechny duše, jež v ní byly, v odevzdání, neponechal přežívajícího, a králi Makkédy učinil, jako učinil králi Jericha. 29 A od Makkédy přešel Jóšua a s ním všechen Izráel k Livně a jal se bojovat s Livnou, 30 a Jehova i ji vydal v ruku Izráele, i jejího krále, i vybil ji ostřím meče, i všechny duše, jež v ní byly, neponechal v ní přežívajícího, a jejímu králi učinil, jako učinil králi Jericha. 31 A od Livny přešel Jóšua a s ním všechen Izráel k Láchíši a položil se před ní a jal se proti ní bojovat, 32 a Jehova vydal Láchíš v ruku Izráele, takže jí v druhý den dobyl a vybil ji ostřím meče, podle všeho, co učinil Livně. 33 Tehdy na pomoc Láchíši vystoupil Chórám, král Gezeru, ale Jóšua ho porazil, i všechen jeho lid, až potud, že mu neponechal přežívajícího. 34 A od Láchíše přešel Jóšua a s ním všechen Izráel k Eglónu a položili se před ním a zaútočili na něj; 35 a v onen den ho dobyli a vybili jej ostřím meče, a všechny duše, jež v něm byly, v onen den uvedli v odevzdání, podle všeho, co učinili Láchíši. 36 A od Eglónu vystoupil Jóšua a s ním všechen Izráel k Chevrónu a zaútočili na něj 37 a dobyli ho a vybili jej ostřím meče, i jeho krále a všechna jeho města, a všechny duše, jež v něm byly; neponechali přežívajícího, podle všeho, co učinili Eglónu, a uvedli jej v odevzdání, i všechny duše, jež v něm byly. 38 A Jóšua a s ním všechen Izráel se vrátil k Deviru a zaútočil na něj 39 a dobyl ho i s jeho králem a se všemi jeho městy, jež vybili ostřím meče, a všechny duše, jež v něm byly, uvedli v odevzdání, neponechali přežívajícího; jak učinili Chevrónu, tak učinili Deviru a jeho králi, a jak učinili Livně a jejímu králi. 40 Tak Jóšua vybil všechnu zem, pohoří i Negev a nížinu a svahy i se všemi jejich králi, neponechal přežívajícího, nýbrž v odevzdání uvedl vše dýchající podle toho, co rozkázal Jehova, Izráelův Bůh. 41 Jóšua je tedy pobil od Káděš-barnéji až po Gazu a všechnu zem Góšen až po Giveón, 42 a všechny tyto krále a jejich zem Jóšua podmanil jedním rázem, neboť za Izráel bojoval Jehova, Izráelův Bůh. 43 A Jóšua se vrátil, a s ním všechen Izráel, do tábora, do Gilgálu.

Jozue 11

1 To jak uslyšel Jávín, král Chácóru, stalo se, že poslal k Jóvávovi, králi Mádónu, a ke králi Šimrónu a ke králi Achšáfu 2 a ke králům, kteří byli od severu v horách a ve stepi na jih od Kineróth a v nížině a v pahorkatinách Dóru od západu, 3 ke Kenáanímu od vzházení a od západu a k Emórimu a Chittímu a Perizzímu a Jevúsímu v horách a Chivvímu pod Chermónem v zemi Micpy, 4 a oni vytáhli a s nimi všechna jejich vojska, mnoho lidu, v množství jako písek, jenž je na břehu moře, i koní a vozů velmi mnoho, 5 a když se všichni tito králové shromáždili, přišli a spolu se položili k boji s Izráelem k vodám Mérómu. 6 A Jehova k Jóšuovi řekl: Nechť před nimi nepocituješ bázeň, neboť já se chystám zítra je všechny položit zabité před tvář Izráelovu; jejich koně budeš moci ochromit a jejich vozy popálit ohněm. 7 Jóšua tedy a s ním všechen bojovný lid na ně k vodám Mérómu náhle přišel a vpadl mezi ně. 8 A Jehova je vydal v ruku Izráelovu, takže je pobili a pronásledovali je až po veliký Cídón a po Misrefóth-majím a po údolí Micpeh od vzházení, a pobili je až potud, že jim neponechali přežívajícího. 9 A Jóšua učinil podle toho, co mu Jehova rozkázal: Ochromil jejich koně a ohněm popálil jejich vozy. 10 A Jóšua se v onen čas vrátil a dobyl Chácóru a jeho krále skolil mečem, neboť Chácór, to byla dřívě hlava všech těchto království; 11 a všechny duše, jež v něm byly, pobili ostřím meče v odevzdání, nebyl pozůstaven nikdo dýchající; a Chácór spálili ohněm. 12 A všechna města těchto králů a všechny jejich krále Jóšua podmanil a vybil je ostřím meče a uvedl je v odevzdání podle toho, co rozkázal Mojžíš, nevolník Jehovův. 13 Jen žádné z měst, stojících na svých návrších, Izráel nespálil, s výjimkou Chácóru, jedině ten Jóšua spálil. 14 A všechen lup z těchto měst a dobytek si Izráelovi synové vzali za kořist, jen všechny lidi pobili ostřím meče, až je vymýtili, neponechali nikoho dýchajícího; 15 podle toho, co Jehova rozkázal Mojžíšovi, svému nevolníku, tak rozkázal Mojžíš Jóšuovi a tak Jóšua učinil; nevypustil nic ze všeho, co Jehova Mojžíšovi rozkázal. 16 Jóšua tedy zabral všechnu tuto zem, pohoří i všechen Negev a všechnu zem Góšen a nížinu a step, ano, Izráelovy hory i jeho nížinu, 17 od hory Cháláku, jež převyšuje Séír, až po Baal-Gád v údolí Levánónu pod horou Chermónem, a všechny jejich krále podmanil a porazil je a usmrtil je. 18 Po mnoho dní Jóšua se všemi těmito králi podnikal válku; 19 nevyskytlo se město, jež by se bylo k Izráelovým synům zachovalo pokojně, leda Chivví obývající Giveón - vše zabrali bojem, 20 neboť to se stalo od Jehovy, zesílit jejich srdce k válečnému setkání s Izráelem za účelem uvedení jich v odevzdání, ne aby se jim dostalo smilování, nýbrž za účelem vymýcení jich podle toho, co Jehova rozkázal Mojžíšovi. 21 A Jóšua v onen čas přišel a vyťal Anákím z hor, z Chermónu, z Deviru, z Anávu a ze všech hor Júdových a ze všech hor Izráelových; s jejich městy je Jóšua uvedl v odevzdání. 22 Nikdo z Anákím v zemi dětí Izráelových nebyl pozůstaven; jen v Gaze, v Gathu a v Ašdódu zbyli. 23 Tak Jóšua zabral všechnu zem podle všeho, co Jehova promluvil k Mojžíšovi, a dal ji Jóšua za dědictví Izráeli podle jejich rozdělení na jejich kmeny. A země nabyla pokoje od války.

Jozue 12

1 A toto byli králové země, jež Izráelovi synové pobili a jichž zem zaujali na druhé straně Jordánu, od vzházení slunce, od potoka Arnónu po horu Chermón a všechnu step od vzházení: 2 Síchón, král Emóriho, jenž bydlel v Chešbónu a vládl od Aróeru, jenž je na břehu potoka Arnónu a středu údolí a poloviny Gileádu až po Jabbók, potok, pomezi dětí Ammónových, 3 a step po moře Kineróth od vzházení a po moře stepi, moře Soli, od vzházení, cestou k Béth-Ješimóth, a od jihu pod svahy Pisgy. 4 A území Óga, krále Bášanu, z pozůstatku Refáim, jenž bydlel v Ašteróth a v Edrei 5 a vládl v pohoří Chermónu a v Salše a ve všem Bášanu po pomezi Geššúriho a Maachathího a polovinu Gileádu, území Síchóna, krále Chešbónu. 6 Mojžiš, nevolník Jehovův, a Izráelovi synové je pobili a Mojžiš, nevolník Jehovův, ji dal za dědictví Reúvénimu a Gádímu a polovině kmene Menaššéova. 7 A toto byli králové země, jež pobil Jóšua a Izráelovi synové na této straně Jordánu k západu, od Baal-Gádu v údolí Levánónu až po horu Chálák, jež se vypíná k Séiru, již dal Jóšua za dědictví Izráelovým kmenům podle jejich rozdělení, 8 v horách i v nížině a ve stepi a na svazích a v pustině a v Negevu: Chittí, Emorí a Kenáaní, Perizzí, Chivví a Jevusí. 9 Král Jericha - jeden; král Aje, jež byla ze strany Béth-Élu - jeden; 10 král Jerusaléma - jeden; král Chevrónu - jeden; 11 král Jarmúthu - jeden; král Láchiše - jeden; 12 král Eglónu - jeden; král Gezeru - jeden; 13 král Deviru - jeden; král Gederu - jeden; 14 král Chormy - jeden; král Arádu - jeden; 15 král Livny - jeden; král Adullámu - jeden; 16 král Makkédy - jeden; král Béth-Élu - jeden; 17 král Tappúachu - jeden; král Chéferu - jeden; 18 král Aféku - jeden; král Laššáronu - jeden; 19 král Mádónu - jeden; král Chácóru - jeden; 20 král Šimrón-merónu - jeden; král Achšáfu - jeden; 21 král Taanáchu - jeden; král Megidda - jeden; 22 král Kedeše - jeden; král Jokneámu na Karmelu - jeden; 23 král Dóru na pahorkatině Dóru - jeden; král Gójima v Gilgálu - jeden; král Tircy - jeden. Všech králů třicet a jeden.

Jozue 13

1 A Jóšua zestárl, pokročil věkem, a Jehova k němu řekl: Ty jsi zestárl, pokročil jsi věkem, a k zaujetí zbývá velmi mnoho země. 2 Toto je země, jež zbývá: všechny okresy Pelištim a všechen Geššúri 3 od Síchóru, jenž teče před Egyptem, až po pomezi Ekrónu k severu, jenž se počítá ke Kenáanímu; pět pohlavárů Pelištim: Gazáthí, Ašdódí, Eškelóní, Gittí a Ekróní, a Avvím, 4 od jihu všechna země Kenáaniho a Meará, jež patří Cidóním, až k Aféku, po pomezi Emóriho; 5 a země Givlího a všechen Levánón od vzházení slunce, od Baal-Gádu pod horou Chermónem po vstup do Chamáthu; 6 všichni obyvatelé pohoří od Levánónu po Misrefóth-majim, všichni Cidóním; já je před tváří Izráelových synů budu vypuzovat, jen ji Izráelovým dětem v dědictví rozlosuj podle toho, co jsem ti rozkázal. 7 Nyní tedy zemi v dědictví rozděl devíti kmenům a polovině kmene Menaššéova; 8 s ním dostali Reúvéní a Gádí své dědictví, jež jim dal Mojžiš na druhé straně Jordánu od vzházení podle toho, jak jim je Mojžiš, nevolník Jehovův, dal, 9 od Aróeru, jenž je na břehu potoka Arnónu, a města, jež je v středu údolí, a celou náhorní plošinu Medeby po Dívón 10 a všechna města Síchóna, krále Emóriho, jenž kraloval v Chešbónu až po pomezi dětí Ammónových, 11 a Gileád a území Geššúriho a Maachathího a celé pohoří Chermón a celý Bášan až po Salchu, 12 celé království Óga v Bášanu, jenž kraloval v Ašteróth a v Edrei; on zbyl z pozůstatku Refáim; a Mojžiš je pobil a vypudil je. 13 Ale Izráelovi synové nevypudili Geššúriho a Maachathího, takže Geššúr a Maachath zůstal vprostřed Izráele až po tento den. 14 Jen kmeni Léviho nedal dědictví; jejich dědictvím jsou ohnivě oběti Jehovy, Boha Izráelova, podle toho, co k němu promluvil. 15 Větvi dětí Reúvénových, jejich čeledím, tedy Mojžiš dal 16 a dostalo se jim území od Aróeru, jenž je na břehu potoka Arnónu, a města, jež je v středu údolí, a celé náhorní plošiny při Medebě, 17 Chešbónu a všech jeho měst, jež jsou na náhorní plošině Dívónu, a výšin Baalových a Béth-Baal-meónu 18 a Jáhace a Kedémóth a Mэфá-athu 19 a Kirjáthaim a Sibmy a Cereth-šacharu na hoře nížiny 20 a Béth-Péoru a svahů Pisgy a Béth-Ješimóth 21 a všech měst náhorní plošiny a celého království Síchóna, krále Emóriho, jenž kraloval v Chešbónu, jehož Mojžiš porazil, jeho a náčelníky Midjánu, Eviho a Rekema a Cúra a Chúra a Revu, Síchónovy vladaře, obyvatele země. 22 A Bileáma, syna Beórova, věštec, zabili Izráelovi synové mečem mezi svými probodenými. 23 A pomezím Reúvénových dětí se stal Jordán a jeho pomezí. Toto je dědictví Reúvénových dětí po jejich čeledích, města a jejich vsi. 24 A větvi Gádově, dětem Gádovým, jejich čeledím, Mojžiš dal 25 a dostalo se jim území Jaezeru a všech měst Gileádu a poloviny země dětí Ammónových po Aróer, jenž je před Rabbou, 26 a od Chešbónu po Rámath-Micpeh a Betóním a od Machanájim po pomezi Lideviru, 27 v nížině pak Béth-hárámu a Béth-Nimry a Sukkóth a Cáfónu, pozůstatku království Síchóna, krále Chešbónu, Jordánu a jeho pomezí po okraj moře Kinnerethu, druhé strany Jordánu od vzházení. 28 Toto je dědictví Gádových dětí po jejich čeledích, města a jejich vsi. 29 A polovině kmene Menaššéova Mojžiš dal a dostalo se polovině větve dětí Menaššéových, jejich čeledím, 30 co se stalo jejich územím: od Machanájim celého Bášanu, celého království Óga, krále Bášanu, a všech vsí Jáirových, jež jsou v Bášanu, šedesát měst. 31 A polovina Gileádu a Aštaróth a Edrei, měst království Ógova v Bášanu, připadla dětem Máchíra, syna Menaššéova, polovině Máchírových dětí po jejich čeledích. 32 Toto je, co jako dědictví rozdělil Mojžiš na stepích Móáva z druhé strany vůči Jordánu od Jericha, od vzházení. 33 Ale kmeni Léviho Mojžiš dědictví nedal; jejich dědictvím je Jehova, Izráelův Bůh, podle toho, co k nim promluvil.

Jozue 14

1 A toto je, co Isráélový děti dostaly za dědictví v zemi Kenáanu, čím je jako dědictvím podělil Eleázár, kněz, a Jóšua, syn Núnův, a hlavy otců větví Isráélových dětí 2 losem jejich dědictví podle toho, co rozkázal Jehova skrze Mojžíše stran devíti větví a půl větve, 3 neboť dědictví dvou větví a půl větve ustanovil Mojžíš z druhé strany vůči Jordánu a Lévióvcům dědictví vprostřed nich nedal, 4 neboť děti Josefových byly dvě větve, Menaššé a Efrájim, a Lévióvcům podílu v zemi nedali, leč města k bydlení a jejich obvody pro jejich stáda a pro jejich majetek; 5 podle toho, co Jehova rozkázal Mojžíšovi, tak Isráélovi synové učinili a rozdělili zem. 6 A k Jóšuoovi v Gilgálu přistoupili synové Júdovi a Kálév, syn Jefunnéův, Kenizzí, k němu řekl: Ty znáš slovo, jež v Káděš-barnéji promluvil Jehova k Mojžíšovi, Božím muži, týkající se mne a týkající se tebe. 7 Když mě Mojžíš, nevolník Jehovův, z Káděš-barnéje vyslal prosládit zem, byl jsem já ve věku čtyřiceti let; i přinesl jsem mu odtamtud zvěst podle toho, jak mi bylo u srdce; 8 ale moji bratři, kteří vystoupili se mnou, způsobili roztání srdce lidu, kdežto já jsem plně následoval Jehovu, svého Boha. 9 A v onen den Mojžíš přísáhl výrokem: Nebude-li země, v níž šlápla tvá noha, natrvalo dědictvím tobě a tvým dětem, neboť jsi plně následoval Jehovu, mého Boha! 10 A nyní, hle, mě Jehova zachoval naživu podle toho, co promluvil, po těchto čtyřicet a pět let, jež Isráél prochodil pustinou, od doby, kdy Jehova promluvil toto slovo k Mojžíšovi, a já nyní, hle, ve věku pětadesáti let 11 doposud jsem dnes silný jako v den, kdy mě Mojžíš vyslal; jaká byla má síla tehdy, taková je má síla nyní k boji i k vycházení a ke vstupování. 12 Nyní mi tedy dej toto pohoří, o němž v onen den promluvil Jehova, neboť ty jsi v onen den uslyšel, že jsou tam Anákím a města veliká a opevněná; snad bude Jehova se mnou, takže je budu moci vypudit podle toho, co Jehova promluvil. 13 A Jóšua mu poželhal a dal Kálévovi, synu Jefunnéovu, za dědictví Chevrón. 14 Proto po tento den patří Chevrón jako dědictví Kálévovi, synu Jefunnéovu, Kenizzímu, jelikož plně následoval Jehovu, Boha Isráélova. 15 A jméno Chevrónu bylo dříve Kirjath-Arba, to byl člověk veliký mezi Anákím. A země nabyla pokoje od války.

Jozue 15

1 A větvi Júdově po jejich čeledích padl los k pomezí Edóma, pustina Cín k Negevu na nejzazším jihu 2 a jižní pomezí měli od okraje moře Soli, od výběžku obráceného k jihu, 3 a vyšlo ke směru od jihu k vzestupu Akrabím a přešlo k Cínu a vystoupilo od jihu ke Káděš-barnéji a přešlo k Checrónu a vystoupilo k Addáru a zahrulo ke Karkái 4 a přešlo k Acmónu a vyšlo k potoku Egypta a zakončení pomezí byla u moře. Toto vám bude jižním pomezím. - 5 A pomezí k východu: moře Soli po konec Jordánu. - A pomezí k směru na sever: od výběžku moře, od konce Jordánu, 6 pak vystoupilo pomezí k Béth-chogle a přešlo od severu k Béth-Arávě; a pomezí vystoupilo ke kameni Bóhana, syna Reúvénova, 7 a od údolí Áchór pomezí vystoupilo k Deviru, a stácelo se na sever ke Gilgálu, jenž je naproti vzestupu Adummím, jenž je od jihu vůči potoku, a pomezí přešlo k vodám Ěn-šemeše a jeho nejzazší místa byla u Ěn-rógélu; 8 a pomezí vystoupilo průrvou syna Hinnómova k jižní straně Jevúsího, to je Jerúsalém, a pomezí vystoupilo k temeni hory, jež je před průrvou Hinnómovou k západu, na konci údolí Refáim k severu; 9 pak se pomezí protáhlo z temene té hory ke zřídlu vod Neftóachu a vyšlo k městům Efrónovým a protáhlo se pomezí k Baale, to je Kirjath-jeárím, 10 a od Baaly pomezí zahrulo k západu, k pohoří Séiru, a přešlo k severní straně Har-jeárím, to je Chesalón, a sešlo k Béth-šemeši a přešlo k Timně; 11 pak pomezí vyšlo na severní stranu Ekrónu, i protáhlo se pomezí k Šikkerónu a přešlo na horu Baalu a vyšlo k Jachneelu; a zakončení pomezí byla u moře. - 12 A západní pomezí: veliké moře a jeho pomezí. To bylo pomezí dětí Júdových vůkol po jejich čeledích. 13 A Kálévovi, synu Jefunnéovu, dali na Jehovův příkaz Jóšuoovi podíl vprostřed Júdových dětí: Kirjath-Arba, město otce Anákova, to je Chevrón, 14 a Kálév odtamtud vypudil tři syny Anákovy, Šésaje a Achímána a Talmaje, zplozence Anákovy. 15 A odtamtud vystoupil k obyvatelům Deviru (a jméno Deviru bylo dříve Kirjath-séfer), 16 a Kálév řekl: Kdo bude umět porazit Kirjath-séfer a dobude ho, věru mu dám Achsu, svou dceru, za ženu. 17 I dobyl ho Othniél, syn Kenaze, bratra Kálévova, a dal mu Achsu, svou dceru, za ženu. 18 A při jejím příchodu se stalo, že ho pohnula žádat od jejího otce pole; pak slezla z osla a Kálév jí řekl: Co s tebou? 19 I řekla: Dej mi požehnání; když jsi mi dal zem sucha, i zdroje vod mi dej. Dal jí tedy zdroje horní a zdroje dolní. 20 Toto je dědictví větve dětí Júdových po jejich čeledích. 21 Města na okraji větve dětí Júdových při pomezí Edóma k jihu tedy byla: Kabcéel a Éder a Jágúr 22 a Kíná a Dimóná a Ádeádá 23 a Kedeš a Chácór a Jithná, 24 Zíf a Telem a Bealóth a 25 Chácór-chadattáh a Keríjjóth-Checrón, to je Chácór; 26 Amám a Šemá a Móládá a Chacar-gaddá 27 a Chešmón a Béth-Pelet 28 a Chacar-Šúál a Beér-ševa a Bizzióthjá, 29 Baalá a Ijjím a Ácem 30 a Eltolad a Kesíl a Chormá 31 a Ciklag a Madmanná a San-sanná 32 a Leváoht a Šilchím a Ajin a Rimmón; všech měst dvacet a devět, a jejich vsi. - 33 V nížině: Eštáól a Cárea a Ašná 34 a Zánóach a Ěn-ganním, Tappúach a Ěnám 35 Jarmúth a Adullám, Sóchó a Azéká 36 a Šaarajim a Adíthajim a Gedéra a Gedéróthajim; čtrnáct měst a jejich vsi. 37 Cenán a Chadášá a Migdal-Gád 38 a Dileán a Micpeh a Joktheél, 39 Láchiš a Bockath a Eglón 40 a Kabbón a Lachmás a Kithlíš 41 a Gedéroth, Béth-Dágón a Naamá a Makkédá, šestnáct měst a jejich vsi. 42 Livná a Ether a Ašán 43 a Jiftách a Ašná a Necív 44 a Keílá a Achzív a Máréšá; devět měst a jejich vsi. 45 Ekrón a jeho osady a jeho vsi; 46 od Ekrónu a k západu vše, co bylo na straně Ašdódu a jeho vsi; 47 Ašdód, jeho osady a jeho vsi, Gaza, její osady a její vsi, až po potok Egypta a veliké moře a jeho pomezí. -

48 A v horách: Šámír a Jattír a Sóchó 49 a Danná a Kirjath-sanná, to je Devir, 50 a Anáv a Eštemóth a Aním 51 a Góšen a Hólón a Giló, jedenáct měst a jejich vsi; 52 Aráv a Dúmá a Ešeán 53 a Jánúm a Béth-Tappúach a Aféka 54 a Chumtá a Kirjath-Arba, to je Chevrón, a Cíór, devět měst a jejich vsi; 55 Máón, Karmel a Zíf a Jútá 56 a Jizreel a Jokdeam a Zánóach, 57 Kajin, Giveá a Timná, deset měst a jejich vsi; 58 Chalchúl, Béth-Cúr a Gedór 59 a Maaráth a Béth-anóth a Eltekón, šest měst a jejich vsi; 60 Kirjath-Baal, to je Kirjath-jeárim, a Rabbá, dvě města a jejich vsi. - 61 V pustině: Béth-Arává, Middín a Sekáká 62 a Nibšán a Ír-Hammelach a Ěn-gedí, šest měst a jejich vsi. 63 Ale Jevúsího, obyvatele Jerúsálema, - synové Júdovi je nedokázali vypudit, takže Jevúsí s dětmi Júdovými v Jerúsalémě zůstal až po tento den.

Jozue 16

1 A dětem Josefovým vyšel los od Jordánu - Jerícha - k vodám Jerícha od vzházení, pustina stoupající od Jerícha do pohoří Béth-Ělu; 2 a vyšlo od Béth-Ělu k Lúzu a přešlo k pomezí Arkího k Atáróth 3 a sešlo na západ k pomezí Jaflétiho až po pomezí dolního Béth-chórónu a po Gázer a jeho zakončení byla u moře. 4 Josefovy děti, Efrájim a Menaššé, tedy dostaly dědictví. 5 A území dětí Efrájimových bylo podle jejich čeledí; a pomezím jejich dědictví od vzházení bylo Ataróth-Addár po horní Béth-chórón, 6 a pomezí vyšlo na západ k Michmethathu od severu; pak pomezí zahrulo ke vzházení u Taanath-Šiló a přešlo podle něho ke vzházení na Jánóchu, 7 a od Jánóchy sešlo k Atáróth a Naaráthu a narazilo na Jeríchó a vyšlo k Jordánu. 8 Od Tappúachu vedlo pomezí na západ k potoku Káná a jeho zakončení byla u moře. To bylo dědictví dětí Efrájimových po jejich čeledích, 9 kromě měst oblastí vyčleněných pro Efrájimovy děti vprostřed dědictví dětí Menaššéových, všech těch měst a jejich vsí. 10 Ale nevypudili Kenáaního, jenž bydlel v Gázeru, takže Kenáaní vprostřed Efrájima zůstal až po tento den a stal se robotujícím nevolníkem.

Jozue 17

1 Losu se dostalo i větvi Menaššéa (neboť on byl prvorozený Josefův), pro Máchíra, prvorozeného Menaššéova, otce Gileádova: jelikož on se projevil bojovníkem, proto se mu dostalo Gileádu a Bášanu. 2 Dostalo se i na ostatní děti Menaššéovy po jejich čeledích: na děti Aviezerovy a na děti Chélekovy a na děti Asriélovy a na děti Šechemovy a na děti Chéferovy a na děti Šemídáovy; toto jsou děti Menaššéa, syna Josefova, mužského pohlaví po svých čeledích. 3 A Celofchádovi, synu Chéfera, syna Gileáda, syna Máchíra, syna Menaššéova, jemu se nedostalo synů, nýbrž jen dcer, a toto byla jména jeho dcer: Machlá a Nóá, Choglá, Milká a Tircá. 4 Ty předstoupily před tvář Eleázára, kněze, a před tvář Jóšuy, syna Núnova, a před tvář náčelníků s výrokem: Jehova Mojžíšovi rozkázal dát nám dědictví vprostřed našich bratrů. Na příkaz Jehovův jim tedy dali dědictví vprostřed bratrů jejich otců. 5 A Menaššéovi připadlo deset podílů, kromě země Gileádu a Bášanu, jež jsou z druhé strany vůči Jordánu, 6 neboť Menaššéovy dcery za dědictví dostaly dědictví vprostřed jeho synů a ostatním dětem Menaššéovým se dostalo země Gileádu. 7 A území Menaššéovo bylo od Ášéra k Michmethathu, jenž je před Šechemem, a pomezí vedlo napravo k obyvatelům Ěn-Tappúachu; 8 země Tappúachu se dostalo Menaššéovi, ale Tappúachu na pomezí Menaššéově dětem Efrájimovým. 9 A pomezí sešlo k potoku Káná, na jih vůči potoku. Tato města vprostřed měst Menaššéových patřila Efrájimovi. A území Menaššéovo bylo od severu vůči potoku a jeho zakončení byla u moře; 10 na jih patřilo Efrájimovi a na sever Menaššéovi a jeho pomezím bylo moře, a od severu hraničili s Ášérem a od vzházení s Jissaschárem. 11 A v Jissaschárovi a v Ášérovi se Menaššéovi dostalo Béth-Šeánu a jeho osad a Jivleámu a jeho osad i s obyvateli Dóru a jeho osad a obyvateli Ěn-Dóru a jeho osad a obyvateli Taanáchu a jeho osad a obyvateli Megidda a jeho osad, tři okrsky. 12 Ale synové Menaššéovi nedokázali tato města zbavit dědictví, takže Kenaaní nabyl smělosti v této zemi zůstat. 13 Stávalo se sice, kdykoli se Isráelovi synové zmohli, že Kenáaního přiměli k robotě, ale nikterak ho nevypudili. 14 A synové Josefovi s Jóšou promluvili výrokem: Proč jsi mi dal za dědictví jeden los a jeden podíl, když já jsem četný lid, nakolik mi Jehova doposud požehnal? 15 A Jóšua k nim řekl: Jsi-li ty četný lid, vystup si k lesu a tam, v zemi Perizziho a Refáim, si vykácej, jestliže ti pohoří Efrájimovo je těsné. 16 A Josefovi synové řekli: Toto pohoří nám nevyhovuje, a mezi všemi Kenáaními, již bydlí v zemi nížiny, jsou železné vozy, u těch, kteří jsou v Béth-Šeánu a jeho osadách i u těch, kteří jsou v nížině Jizreele. 17 A Jóšua k domu Josefovu, Efrájimovi i Menaššéovi, pronesl výrok: Ty jsi četný lid a máš velikou sílu; nebude ti patřit jeden los, 18 nýbrž ti bude patřit pohoří; jestliže to bude les, pak jej vykáčíš - i jeho krajní meze ti budou patřit, neboť Kenáaního budeš moci vypudit, třebaže má železné vozy, třebaže je on silný.

Jozue 18

1 A všechno shromáždění Izráelových dětí se sešlo v Šíle a umístili tam stan setkávání; a země byla před jejich tváří podmaněna, 2 mezi Izráelovými dětmi však pozůstalo sedm kmenů, jejichž dědictví ještě nepřidělili. 3 A Jóšua k Izráelovým dětem řekl: Dokdy vy budete liknaví stran přistoupení k zaujetí země, již vám dal Jehova, Bůh vašich otců? 4 Ustanovte si za každý kmen tři muže, ať je mohu vyslat, ať vstávají a procházejí zemí a popisují ji podle rozsahu jejich dědictví a přicházejí ke mně 5 a rozdělí ji na sedm dílů; Júdá bude zůstávat na svém území od jihu, a dům Josefův, ti budou zůstávat na svém území od severu, 6 a vy zem budete popisovat, sedm dílů; to budete přinášet ke mně sem, ať vám vrhnu los před tváří Jehovy, našeho Boha, 7 neboť Lévióvcí vprostřed vás podílu nemají, neboť jeho dědictvím je kněžství Jehovovo, a Gád a Reúvén a polovina kmene Menaššéova dostali své dědictví z druhé strany vůči Jordánu od vzházení, jež jim dal Mojžíš, nevolník Jehovův. 8 Ti muži tedy vstali a odešli; a Jóšua těm, již odešli k popisování země, rozkázal výrokem: Jděte a projděte zemí a popište ji a vraťte se ke mně, ať vám zde mohu hodit los, před tváří Jehovovou v Šíle. 9 Ti muži tedy odešli a přešli po té zemi a rozepsali ji podle měst na sedm dílů na knihu; tu přinesli k Jóšuovi do tábora v Šíle 10 a Jóšua jim v Šíle před tváří Jehovovou hodil los a tam Jóšua zem rozdělil Izráelovým dětem podle jejich oddílů. 11 Vzešel tedy los dětí větve Benjáminovy po jejich čeledích a území jejich losu vyšlo mezi děti Júdovy a mezi děti Josefovy. 12 A pomezí k straně na sever měli od Jordánu, i vystoupilo pomezí k severní straně Jericha a pohořím vystoupilo na západ a jeho zakončení byla u pustiny Béth-Ávenu; 13 a odtamtud přešlo pomezí k Lúzu, na jižní stranu Lúzu, to je Béth-Él, a pomezí sešlo k Ataróth-Addár u hory, jež je od jihu vůči dolnímu Béth-chórónu. - 14 A pomezí se protáhlo a zahrulo k směru západnímu na jih od hory, jež je před Béth-chórónem na jih, a jeho zakončení byla u Kirjath-Baalu, to je Kirjath-jeárím, město dětí Júdových; toto je strana západu. - 15 A jižní strana: od okraje Kirjath-jeárím, a pomezí vyšlo na západ, vyšlo tedy ke zřídlu vod Nefitóachu, 16 a sešlo pomezí k okraji hory, jež je před průrvou syna Hinnómova, jež je v údolí Refáim k severu, a sešlo průrvou Hinnómovou ke straně Jevúsího na jih a sešlo k Ěn-rógélu 17 a protáhlo se severně a vyšlo k Ěn-šemeši; pak vyšlo ke Gelilóth, jež jsou naproti vzestupu Adummím, a sešlo ke kameni Bóhana, syna Reúvénova, 18 a přešlo k protější straně stepi na sever a sešlo k stepi. 19 A pomezí přešlo k straně Béth-chogly na sever a zakončení pomezí byla u severního výběžku moře Soli u jižního konce Jordánu; toto je jižní pomezí. - 20 A k směru na východ je omezuje Jordán. Toto je dědictví dětí Benjáminových podle jeho pomezí vůkol po jejich čeledích. 21 A větví dětí Benjáminových po jejich čeledích patřila města: Jerichó a Béth-choglá a Emek-Kecíc 22 a Béth-Arává a Cemarájim a Béth-Él 23 a Avvím a Pára a Ofrá 24 a Kefar-haammónaj a Ofní a Gáva, dvanáct měst a jejich vsi; 25 Giveón a Rámá a Beéróth 26 a Micpeh a Kefirá a Mócá 27 a Rekem a Jirpeel a Tharealá 28 a Célá, Elef a Jevúsí, to je Jerúsalem, Giveath, Kirjath, čtrnáct měst a jejich vsi. Toto je dědictví dětí Benjáminových po jejich čeledích.

Jozue 19

1 A druhý los vyšel Šimeónovi, větví dětí Šimeónových po jejich čeledích, a jejich dědictví bylo vprostřed dědictví dětí Júdových. 2 Patřila jim tedy v jejich dědictví Beér-ševa a Ševa a Móládá 3 a Chacar-Šúal a Bálá a Ácem 4 a Eltolad a Bethúl a Chormá 5 a Ciklag a Béth-markavóth a Chacar-súsá 6 a Béth-levaóth a Šárúchen, třináct měst a jejich vsi; 7 Ajin, Rimmón a Ether a Ášán, čtyři města a jejich vsi; 8 a všechny vsi, jež jsou okolo těchto měst, až po Baalath-beér, to je Rámá jihu. Toto je dědictví větve dětí Šimeónových po jejich čeledích; 9 dědictví dětí Šimeónových bylo z podílu dětí Júdových, neboť podíl dětí Júdových byl pro ně příliš rozsáhlý, takže děti Šimeónovy dostaly dědictví vprostřed dědictví jejich. 10 A třetí los vzešel dětem Zevúlunovým po jejich čeledích, a pomezí jejich dědictví bylo až po Saríd; 11 i vystoupilo jejich pomezí k směru na západ a k Maréale a dosáhlo na Dabbášeth a dosáhlo k potoku, jenž je před Jokneámem. 12 A od Sarídu se obrátilo zpět na východ, ke vzházení slunce, k pomezí Kislóth-Távóru, a vyšlo k Dávratu a vystoupilo k Jáfii, 13 a odtamtud přešlo na východ, ke vzházení, ke Gáth-Chéferu, k Éth-kácínu, a vyšlo k Rimmónu, táhnoucím se k Néi, 14 a pomezí jej obešlo severně k Channáthónu a jeho zakončení byla u průrvy Jiftách-élu. 15 ... a Kattath a Nahalál a Šimrón a Jidealá a Béth-láchem, dvanáct měst a jejich vsi. 16 Toto je dědictví dětí Zevúlunových po jejich čeledích, tato města a jejich vsi. 17 Jissáschárovi vyšel čtvrtý los, Jissáscharovým dětem po jejich čeledích, 18 a jejich území bylo k Jizreeli, totiž Kesullóth a Šúném 19 a Chafárajim a Šión a Anácharáth 20 a Rábbíth a Kišjón a Ávec 21 a Remeth a Ěn-ganním a Ěn-chaddá a Béth-paccéc. 22 A pomezí dosáhlo na Távór a Šachacím a Béth-šemeš; a zakončení pomezí byla u Jordánu, šestnáct měst a jejich vsi. 23 Toto je dědictví větve dětí Jissáscharových po jejich čeledích, města a jejich vsi. 24 A pátý los vyšel větví dětí Ášérových po jejich čeledích, 25 a jejich územím bylo Chelkath a Chalí a Beten a Achšáf 26 a Allammelech a Ameád a Mišeál, a dosáhlo na Karmel k západu a na Šichór-livnáth 27 a obrátilo se zpět ke vzházení slunce k Béth-Dágónu a dosáhlo na Zevúlun a na průrvu Jiftách-él k severu, k Béth-emeku a Neiélu a vyšlo ke Kávúlu vlevo 28 a k Evrónu a Rechóvu a Chammónu a Káně až po rozsáhlý Cidón; 29 a pomezí se obrátilo zpět k Rámě až po opevněné město Cór; pak se pomezí obrátilo zpět k Chóse a jeho zakončení byla u moře při pruhu země k Achzívu. 30 ... a Ummá a Afék a Rechóv, dvacet a dvě města a jejich vsi.

31 Toto je dědictví větve dětí Ášerových po jejich čeledích, tato města a jejich vsi. 32 A dětem Naftáliho vyšel šestý los, dětem Naftáliho po jejich čeledích, 33 a jejich pomezí bylo od Chelefu, od stromu v Caananním a Adamí-nekevu a Javneele po Lakkúm a jeho zakončení byla u Jordánu; 34 a pomezí se obrátilo zpět na západ, k Aznóth-Távóru, a odtamtud vyšlo k Chukkóku a dosáhlo na Zevúlun k jihu a na Ášér k západu a na Júdu u Jordánu ke vzházení slunce. 35 A opevněná města: Ciddím, Cér a Chammath, Rakkath a Kinnereth 36 a Adámá a Rámá a Chácór 37 a Kedeš a Edrei a Ěn-Chácór 38 a Jireón a Migdal-él, Chorém a Béth-anáth a Béth-šemeš, devatenáct měst a jejich vsi. 39 Toto je dědictví větve dětí Naftáliho po jejich čeledích, města a jejich vsi. 40 Větvi dětí Dánových po jejich čeledích vyšel sedmý los 41 a území jejich dědictví bylo Coreá a Eštaól a Ír-šemeš 42 a Šaalabbín a Ajjálón a Jithlá 43 a Ěljón a Timnáthá a Ekrón 44 a Eltekéh a Gibbethón a Baaláth 45 a Jehúd a Bené-berak a Gath-Rimmón 46 a Mé-jarkón a Rakkón s pomezím naproti Jáfó. 47 Potom se území dětí Dánových nad to rozšířilo, neboť synové Dánovi vystoupili a jali se bojovat s Lešemem, i dobyli ho a vybili jej ostřím meče a zmocnili se ho a usídlili se v něm a dali Lešemu název Dán podle jména Dána, jejich otce. 48 Toto je dědictví větve dětí Dánových po jejich čeledích, tato města a jejich vsi. 49 Tak rozdělování dědictví země dokončili podle jeho pomezí; a synové Isráéloví dali ve svém středu dědictví Jóšuoovi, synu Núnovu - 50 na příkaz Jehovův mu dali město, jež si vyžádal, Timnath-serach v pohoří Efrájimově. I vybuodoval je a usídlil se v něm. 51 Toto jsou dědictví, jež v dědictví losem přidělil Eleázár, kněz, a Jóšua, syn Núnův, a hlavy otců větvím Isráélových dětí v Šíle před tváří Jehovovou u vchodu stanu setkávání. I skončili s dělením země.

Jozue 20

1 A Jehova k Jóšuoovi promluvil výrokem: 2 Promluv k Isráélovým dětem výrokem: Ustanovte si města útočiště, jak jsem k vám promluvil skrze Mojžíše, 3 k uprchnutí tam toho, kdo někoho neúmyslně, bezděky, udeřením zabije, i stanou se vám útočištěm před mstitelem krve. 4 I uprchne k jednomu z těchto měst a stane u vchodu do brány toho města a přednese v uši starších onoho města svou věc, i přijmou ho do města k sobě a dají mu místo, ať u nich zůstane. 5 A jestliže se mstitel krve za ním poženě, pak toho, jenž zabil, v jeho ruku nebudou vydávat, neboť svého bližního udeřil bezděky a neměl on k němu od dřívějšíka nenávisti. 6 I zůstane v onom městě až do svého stanutí před tváří shromáždění k soudu, do smrti velikého kněze, jenž bude v oněch dnech; tehdy se ten, jenž zabil, bude moci vrátit a přijde do svého města a do svého domu, do města, odkud uprchl. 7 Posvětili tedy Kedeš v Gálíle v pohoří Naftáliho a Šechem v pohoří Efrájimově a Kirjath-Arbu, to je Chevrón, v pohoří Júdově, 8 a z druhé strany vůči Jordánu - Jeríchu - od vzházení ustanovili Becer v pustině z větve Reúvénovy, a Rámóth v Gileádu z větve Gádovy a Gólán v Bášánu z větve Menaššéovy. 9 Toto byla města určená pro všechny Isráélové syny i pro cizince, již budou pobývat vprostřed nich, k uprchnutí tam každého, kdo někoho neúmyslně skolí, ať neumírá rukou mstitele krve do svého stanutí před tváří shromáždění.

Jozue 21

1 A hlavy otců Léviůvců přistoupily k Eleázárovi, knězi, a k Jóšuoovi, synu Núnovu, a k hlavám otců větví Isráélových dětí 2 a promluvili k nim v Šíle v zemi Kenáanu výrokem: Jehova skrze Mojžíše rozkázal dát nám města k bydlení a jejich obvody pro náš dobytek. 3 Isráéloví synové tedy Léviůvcům ze svého dědictví na příkaz Jehovův dali tato města a jejich obvody: 4 Vyšel tedy los čeledím Keháthího a dětem Áróna, kněze, z Léviůvců, se dostalo z dědictví z větve Júdovy a z větve Šimeóního a z větve Benjáminovy losem třinácti měst, 5 a dětem Keháthovým, jež pozůstávaly, losem z čeledi větve Efrájimovy a z větve Dánovy a z poloviny větve Menaššéovy desíti měst, 6 a dětem Géršónovým losem z čeledi větve Jissáschárovy a z větve Ášerovy a z větve Naftáliho a z poloviny větve Menaššéovy v Bášánu třinácti měst; 7 dětem Meráriho po jejich čeledích z větve Reúvénovy a z větve Gádovy a z větve Zevúlunovy dvanácti měst. 8 Tato města tedy a jejich obvody Isráéloví synové Léviůvcům dali losem podle toho, co rozkázal Jehova skrze Mojžíše. 9 I dali z větve dětí Júdových a z větve dětí Šimeónových tato města, jež vyčetli jmény, 10 a dostalo se jim dětem Árónovým od čeledi Keháthího, od dětí Léviho, neboť jim patřil první los; 11 i dali jim Kirjath-Arbu, město otce Anákova, to je Chevrón, v pohoří Júdově, a jeho obvody okolo něho, 12 ale pole toho města a jeho vsi dali Kálévovi, synu Jefunnéovu, v jeho držbu. 13 Dali tedy synům Áróna, kněze, Chevrón, město útočiště toho, kdo by někoho zabil, a jeho obvody, a Livnu a její obvody, 14 a Jattír a jeho obvody, a Eštemóu a její obvody, 15 a Chólón a jeho obvody, a Devir a jeho obvody, 16 a Ajin a jeho obvody, a Juttu a její obvody, Béth-šemeš a jeho obvody, devět měst z těchto dvou kmenů. 17 A z větve Benjáminovy Giveón a jeho obvody, Gevu a její obvody, 18 Anáthóth a jeho obvody, a Almón a jeho obvody, čtyři města. 19 Všechna města synů Árónových, kněží: třináct měst a jejich obvody. 20 A stran čeledi dětí Keháthových, Léviůvců, již pozůstávali z dětí Keháthových, těm se dostalo měst jejich losu z větve Efrájimovy; 21 dali jim tedy město útočiště toho, kdo by někoho zabil, Šechem v pohoří Efrájimově, a Gezer a jeho obvody, 22 a Kivcajim a jeho obvody, a Béth-chórón a jeho obvody, čtyři města. 23 A z větve Dánovy El-teké a jeho obvody, Gibbethón a jeho obvody, 24 Ajjálón a jeho obvody, Gath-Rimmón a jeho obvody, čtyři města. 25 A z polovice větve Menaššéovy Taenach a jeho obvody a Gath-Rimmón a jeho obvody, dvě města. 26 Všech měst deset a jejich obvody, pro čeledi Keháthových dětí, jež pozůstávaly.

27 A dětem Géršónovým z čeledi Léviůvců: z poloviny větve Menaššéovy město útočiště toho, kdo by někoho zabil, Gólán v Bášanu a jeho obvody, a Beešteru a její obvody, dvě města; 28 a z větve Jissaschároy Kišjón a jeho obvody a Davrath a jeho obvody, 29 Jarmúth a jeho obvody, Én-ganním a jeho obvody, čtyři města; 30 a z větve Ášéroy Mišeal a jeho obvody, Avaddón a jeho obvody, 31 Chelkáth a jeho obvody, a Rechóv a jeho obvody, čtyři města. 32 A z větve Naftáliho město útočiště toho, kdo by někoho zabil, Kedeš v Gálile a jeho obvody, a Chammóth-Dór a jeho obvody, a Kartán a jeho obvody, tři města. 33 Všechna města Géršunniho po jejich čeledích: třináct měst a jejich obvody. 34 A čeledím dětí Meráriho, Léviůvcům, již pozůstávali, od větve Zevúlunovy Jokneám a jeho obvody, a Kartu a její obvody, 35 Dimnu a její obvody, Nahalál a jeho obvody, čtyři města. [36 A z větve Reúvénoy Becer a jeho obvody, a Jácu a její obvody, 37 Kedemóth a jeho obvody, a Méfaath a jeho obvody, čtyři města.]. 38 A z větve Gádovy město útočiště toho, kdo by někoho zabil, Rámóth v Gileádu a jeho obvody, a Machanájim a jeho obvody, 39 a Chešbón a jeho obvody, Jaezer a jeho obvody; všechna města čtyři. 40 Všechna města pro děti Meráriho po jejich čeledích, jež pozůstávaly z čeledi Léviůvců, to byl jejich los: dvanáct měst. 41 Všechna města Léviůvců vprostřed držby Isráelových dětí: čtyřiaosmdesát měst a jejich obvody. 42 Tato města byla, město jako město, s jejich obvody okolo nich; tak bylo se všemi těmito městy. 43 Dal tedy Jehova Isráéli všechnu zem, již přísahou slíbil dát jejich otcům, i zaujali ji a usídlili se v ní 44 a Jehova pro ně zjednal klid ze všech stran podle všeho, co jejich otcům přísahou slíbil, takže se nikdo ze všech jejich nepřátel nemohl postavit proti jejich tváři; všechny jejich nepřátele vydal Jehova v jejich ruku. 45 Nepadlo nic ze všech dobrých věcí, o nichž Jehova k Isráelovým dětem promluvil; vše se uskutečnilo.

Jozue 22

1 Tehdy Jósua povolával Reúvéniho a Gádiho a polovinu větve Menaššéovy 2 a řekl k nim: Vy jste zachovali vše, co vám rozkázal Mojžíš, nevolník Jehovův, i na hlas můj jste uposlechli stran všeho, co jsem vám rozkázal. 3 Po těchto mnoho dní až po tento den jste své bratry neopustili a zachovávali jste nařízení rozkazu Jehovy, vašeho Boha. 4 Nyní pak dal Jehova, váš Bůh, vašim bratrům klid podle toho, co k nim promluvil; nyní se tedy otočte a jděte si do svých stanů do země své držby, již vám dal Mojžíš, nevolník Jehovův, na druhé straně Jordánu. 5 Jen velmi dbejte o vykonávání rozkazu a zákona, jež vám Mojžíš, nevolník Jehovův, rozkázal, o milování Jehovy, vašeho Boha, a o chození po všech jeho cestách a o zachovávání jeho rozkazů a o lpění na něm a o službu jemu celým svým srdcem a celou svou duší. 6 A Jósua jim poželhal a propustil je, i odešli do svých stanů. 7 A polovinu kmene Menaššéova obdařil Mojžíš v Bášanu a Jósua jeho polovinu obdařil na této straně Jordánu k západu, a když je Jósua také propustil do jejich stanů, poželhal i jim 8 a pronesl k nim výrok: Vraťte se do svých stanů s mnoha bohatstvími a s velmi četnými stády, se stříbrem a se zlatem a s mosazí a s železem a se šatstvem ve velikém množství; rozdělte se o lup od vašich nepřátel se svými bratry. 9 A děti Reúvenovy a děti Gádovy a polovina kmene Menaššéova se obrátili zpět a odebrali se z blízkosti dětí Isráelových, z Šíla, jež je v zemi Kenáanu, k odchodu do země Gileádu, do země své držby, v níž držby nabyli podle příkazu Jehovova skrze Mojžíše. 10 A když přišli do končin Jordánu, jež jsou v zemi Kenáanu, zbudovali tam synové Reúvenovi a synové Gádovi a polovina kmene Menaššéova před Jordánem oltář, nápadně veliký oltář; 11 a Isráelovy děti uslyšely výrok: Hle, synové Reúvenovi a synové Gádovi a polovina kmene Menaššéova zbudovali naproti zemi Kenáanu v končinách Jordánu oltář naproti Isráelovým dětem. 12 To když Isráelovy děti uslyšely, sešlo se všechno shromáždění Isráelových synů do Šíla k vystoupení vojenskou výpravou proti nim. 13 Vyslali tedy Isráelovi synové k synům Reúvenovým a k synům Gádovým a k polovině kmene Menaššéova do země Gileádu Pincháse, syna Eleázára, kněze, 14 a s ním deset náčelníků, po jednom náčelníku na každý dům otce, ze všech větví Isráelových, z nichž každý byl tisícům Isráelovým hlavou domu jejich otců. 15 I přišli k synům Reúvenovým a k synům Gádovým a k polovině kmene Menaššéova do země Gileádu a promluvili s nimi výrokem: 16 Takto řeklo všechno shromáždění Jehovovo: Co je toto za věrolomnost, již jste se věrolomně dopustili proti Isráelovu Bohu dnešním odvrácením od následování Jehovy ve svém zbudování si oltáře, svým dnešním vzbouřením proti Jehovovi? 17 Zda je nám nepravost Peóra málo, od níž jsme se po tento den neočistili, ač ve shromáždění Jehovově nastala pohroma, 18 že se vy dnes musíte odvracet od následování Jehovy? Ale budete-li se vy dnes proti Jehovovi bouřit, stane se, že se zítra bude hněvat na celé Isráelovo shromáždění. 19 A vůbec - je-li země vaší držby nečistá, přejděte si do země držby Jehovovy, kde pobývá obydlí Jehovovo, a nabuďte držby vprostřed nás; ale proti Jehovovi necht' se nebouříte, aniž budete zamítat nás ve svém zbudování si oltáře mimo oltář Jehovy, našeho Boha. 20 Zda se Áchán, syn Zerachův, věrolomně nedopustil věrolomnosti při odevzdaném, takže přišlo rozhněvání na celé shromáždění Isráelovo a nejen on sám zahynul ve své nepravosti? 21 A synové Reúvenovi a synové Gádovi a polovina kmene Menaššéova odpověděli a oslovili hlavy tisíců Isráelových: 22 Bůh bohů, Jehova, Bůh bohů, Jehova, ten ví, a Isráel, ten bude vědět: Jestliže ve vzbouření a jestliže ve věrolomnosti proti Jehovovi, - necht' nás nezachraňuješ tohoto dne! - 23 jsme se jali budovat si oltář k odvrácení od následování Jehovy a jestliže k vznášení na něm vzezupné oběti a oběti daru a jestliže k vykonávání na něm obětí pokojných hodů - Jehova, on necht' vyvozuje důsledky, 24 nýbrž jestliže jsme toto neučinili z obavy z jedné věci, s myšlenkou, že později budou vaše děti k našim dětem pronášet výrok: Co je vám po Jehovovi, Bohu Isráelovu?

25 Vždyť Jehova mezi nás a mezi vás, děti Reúvénovy a děti Gádovy, položil hranici, Jordán! Nemáte podílu v Jehovovi! A vaše děti způsobí, že naše děti přestanou mít Jehovu v úctě. 26 Řekli jsme tedy: Nuže, dávejme si práci se zbudováním oltáře, ne k vzestupné ani k jiné oběti, 27 nýbrž on bude svědkem mezi námi a mezi vámi a mezi našimi pokoleními po nás o věrné službě Jehovovi před jeho tváří našimi vzestupnými a jinými našimi oběťmi a našimi pokojnými hody, ať vaše děti později neříkají našim dětem: Nemáte podílu v Jehovovi! 28 Řekli jsme tedy: A jestliže to budou říkat k nám aneb k našim pokolením později, stane se, že řekneme: Vizte vypoodobnění oltáře Jehovova, jež zřídili naši otcové, ne k vzestupné ani k jiné oběti, nýbrž je ono svědkem mezi námi a mezi vámi. 29 Daleko nám od toho - bouřit se proti Jehovovi a odvracet se dnes od následování Jehovy, budovat oltář k vzestupné oběti, k oběti daru a k jiné oběti mimo oltář Jehovův, jenž je před jeho obydlím! 30 A když uslyšel Pinchás, kněz, a náčelníci shromáždění a hlavy tisíců Isráelových, kteří byli s ním, slova, jež vyslovili synové Reúvénovi a synové Gádovi a synové Menaššéovi, bylo jim tovhod 31 a Pinchás, syn Eleázára, kněze, k synům Reúvénovým a k synům Gádovým a k synům Menaššéovým řekl: Dnes jsme poznali, že vprostřed nás je Jehova, neboť jste se této věrolomnosti proti Jehovovi věrolomně nedopustili; vyprostili jste tudíž Isráelovy děti z ruky Jehovovy. 32 I vrátil se Pinchás, syn Eleázára, kněze, a náčelníci z blízkosti synů Reúvénových a z blízkosti synů Gádových, ze země Gileádu, do země Kenáanu k dětem Isráelovým a přinesli odtamtud zvěst, 33 a ta zvěst byla Isráelovým dětem vhod, i jaly se Isráelovy děti velebit Boha a nemluvili o vystoupení vojenskou výpravou ke zpusťování země, v níž děti Reúvénovy a děti Gádovy bydlely. 34 A synové Reúvénovi a synové Gádovi o tom oltáři provolali: Že on je mezi námi svědkem, že Jehova je Bůh.

Jozue 23

1 A za mnoho dní poté, co Jehova Isráelovi zjednal klid ode všech jejich nepřátel ze všech stran, když Jóšua byl zestárl, pokročil věkem, se stalo, 2 že Jóšua povolal všecken Isráel, jeho starší a jeho hlavy a jeho soudce a jeho předáky, a řekl k nim: Já jsem zestárl, pokročil jsem věkem, 3 a vy jste uviděli vše, co Jehova, váš Bůh, učinil všem těmto národům před vaší tváří, že Jehova, váš Bůh, bojuje za vás on. 4 Vizte, rozlosoval jsem vám ty národy, jež zbývají, v dědictví vašim kmenům, od Jordánu se všemi národy, jež jsem vyťal, až po veliké moře od zacházení slunce. 5 A Jehova, váš Bůh, on je před vaší tváří bude vytlačovat a z přítomnosti vaší tváře je vypudí, i budete moci zaujmout zem podle toho, co k vám Jehova, váš Bůh, promluvil. 6 Musíte se však velmi pevně držet zachovávání a vykonávání všeho toho, co je zapsáno v knize Mojžíšova zákona, aby nedošlo k uchýlení od toho vpravo aneb vlevo, 7 aby nedošlo k vmíšení mezi tyto národy, tyto, jež zbývají s vámi; aniž se smíte zmiňovat o jménu jejich bohů ani jim zapřísahávat ani sloužit ani se klanět jim, 8 nýbrž budete lpět na Jehovovi, svém Bohu, jak jste činili až po tento den. 9 Vždyť Jehova před vaší tváří vypudil veliké a mocné národy, a vy - až po tento den se nikdo nepostavil proti vaší tváří; 10 jeden muž z vás žene tisíc, neboť Jehova, váš Bůh, bojuje za vás on podle toho, co k vám promluvil. 11 Velmi se tedy sťežte v zájmu svých duší - milovat Jehovu, svého Boha! 12 Ano, jestliže se jakkoli budete obracet zpět a lpět na pozůstatku těchto národů, těchto, jež zbývají s vámi, a budete se s nimi sešvagřovat a vměšovat se mezi ně a ony mezi vás, 13 necht' jistotně víte, že Jehova, váš Bůh, nebude tyto národy nadále před vaší tváří vypuzovat, nýbrž se vám stanou pastí a léčkou a metlou na vašich bocích a ostny ve vašich očích, až do vašeho vyhynutí z povrchu této dobré půdy, již vám dal Jehova, váš Bůh. 14 A hle, já se dnes chystám odejít cestou vsí země; i víte v celém svém srdci a v celé své duši, že nezklamalo jediné slovo ze všech dobrých slov, jež o vás Jehova, váš Bůh, promluvil, všechna se vám uskutečnila, nezklamalo jediné slovo; 15 a jak se na vás uskutečnilo každé dobré slovo, jež Jehova, váš Bůh, k vám promluvil, tak na vás Jehova bude přivádět všemožnou zlou věc až do svého vymýcení vás z povrchu této dobré půdy, již vám Jehova, váš Bůh, dal, 16 pro vaše přestoupení smlouvy Jehovy, vašeho Boha, již vám rozkázal, když budete odcházet a sloužit jiným bohům a klanět se jim, takže proti vám vzplane Jehovův hněv, i budete muset rychle vyhnout z povrchu dobré půdy, již vám dal.

Jozue 24

1 A Jóšua shromáždil všechny Isráelovy kmeny do Šechemu a povolal Isráelovy starší a jeho soudce a jeho předáky; i postavili se před Boží tvář 2 a Jóšua ke všemu lidu řekl: Takto řekl Jehova, Isráelův Bůh: Vaši otcové odvždy bydleli na druhé straně Řeky, Terach, otec Abrahámův a otec Náchóruv, a sloužili jiným bohům; 3 vzal jsem však vašeho otce Abraháma z druhé strany Řeky a provedl jsem ho celou zemí Kenáanu a rozmnožil jsem jeho símě a dal jsem mu Isáka 4 a Isákovi jsem dal Jákóba a Ésáva, a Ésávovi jsem dal pohorí Séír, aby je zaujal, a Jákob a jeho děti sestoupili do Egypta. 5 A poslal jsem Mojžíše a Áróna a zraňoval jsem Egypt podle toho, co jsem vprostřed něho učinil, a potom jsem vás vyvedl, 6 ano, vyvedl jsem vaše otce z Egypta, i přišli jste k moři a za vašimi otci se k moři Rákosí s vozy a s jezdcí přihnali Egypt'ané; 7 i jali se křičet k Jehovovi a on mezi vás a mezi Egypt'aný vložil temnotu a uvedl na ně moře a zaplavil je, a vaše oči uviděly, co jsem proti Egypt'anům učinil. A zůstali jste na mnoho dní v pustině 8 a uvedl jsem vás do země Emóriho, jenž bydlel na druhé straně Jordánu; ti se s vámi jali bojovat, ale vydal jsem je ve vaši ruku, takže jste se jejich země zmocnili, i vymýtil jsem je před vaší tváří.

9 Pak povstal Bálák, syn Cippórův, král Móáva, a jal se proti Isráéli bojovat, a poslal a povolal Bileáma, syna Beórova, k zlořečení vám, 10 nebyl jsem však ochoten Bileámovi naslouchat, nýbrž byl donucen vám žehnat, takže jsem vás z jeho ruky vyprostil. 11 I přešli jste Jordán a přišli jste k Jeríchu a vládcové Jerícha se proti vám jali bojovat, Emórí a Perizzí a Kenáaní a Chittí a Girgáši, Chivví a Jevúsí, ale vydal jsem je ve vaši ruku; 12 i sršně jsem před vaší tváří poslal, kteří je zpřed vaší tváře vyhnali, - dva krále Emórího, ne tvým mečem ani tvým lukem, 13 a dal jsem vám zemi, v níž ses nenalopotil, a města, jež jste nezbudovali, a usídlili jste se v nich, jíte z vinic a z olivnic, jež jste nevysázeli. 14 Nyní tedy mějte Jehovu v úctě a služte mu v upřímnosti a v pravdě a odvrhněte bohy, jimž vaši otcové sloužili na druhé straně Řeky a v Egyptě, a služte Jehovovi. 15 Je-li vám však sloužit Jehovovi nevhod, zvolte si dnes, komu budete sloužit, zda bohům, jimž sloužili vaši otcové, když byli na druhé straně Řeky, či zda bohům Emórího, v jehož zemi vy bydlíte; já však a můj dům budeme sloužit Jehovovi. 16 A lid odpověděl a řekl: Daleko nám od opuštění Jehovy k sloužení jiným bohům, 17 vždyť Jehova, on nás a naše otce vyvedl ze země Egypta, z domu nevolníků, a on před našima očima vykonal tato veliká znamení a zachoval nás po celé cestě, po níž jsme kráčeli, a mezi všemi národnostmi, jejichž středem jsme prošli! 18 A Jehova všechny ty národnosti zpřed naší tváře vyhnal, i Emórího, obývajícího tu zem; i my budeme sloužit Jehovovi, neboť našim Bohem je on! 19 A Jóšua k lidu řekl: Nebudete moci sloužit Jehovovi, neboť on je Bůh svatý, on je Bůh žárlivý, nebude snášet vašich přečinů a vašich hříchů; 20 jestliže Jehovu budete opouštět a sloužit bohům cizím, pak se on obrátí zpět a učiní vám zle a skoncuje s vámi poté, co vám činil dobře. 21 A lid k Jóšuovi řekl: Nikoli, nýbrž budeme sloužit Jehovovi. 22 A Jóšua řekl k lidu: Vy jste sami proti sobě svědky, že jste si zvolili Jehovu k sloužení jemu. I řekli: Jsme svědky. 23 Nyní tedy odvrhněte cizí bohy, kteří jsou vprostřed vás, a nakloňte své srdce k Jehovovi, Isráélovu Bohu. 24 A lid k Jóšuovi řekl: Budeme sloužit Jehovovi, našemu Bohu, a poslouchat na jeho hlas. 25 V onen den tedy Jóšua v Šechemu vzhledem k lidu uzavřel smlouvu, již jim uložil za ustanovení a předpis 26 a tato slova Jóšua zapsal v knihu Božího zákona; a vzal veliký kámen, jež tam postavil pod strom, jenž byl u svatyně Jehovovy; 27 a ke všemu lidu Jóšua řekl: Hle, tento kámen bude mezi námi svědkyní, neboť on uslyšel všechny výpovědi Jehovovy, jež s námi promluvil; stane se tedy svědkyní proti vám, abyste se proti vašemu Bohu nedopouštěli zapírání. 28 A Jóšua lid propustil, každého k jeho dědictví. 29 A po těchto věcech se stalo, že Jóšua, syn Núnův, nevolník Jehovův, umřel ve věku sta a deseti let; 30 a pohřbili ho na území jeho dědictví v Timnath-serachu, jenž je v pohoří Efrájimově, od severu vůči hoře Gaaši. 31 A Isráél sloužil Jehovovi po všechny dni Jóšuovy a po všechny dni starších, kteří prodloužili své dni po Jóšuovi a kteří znali všechny činy Jehovovy, jež pro Isráéle učinil. 32 A kosti Josefovovy, jež Isráéloví synové vynesli z Egypta, pohřbili v Šechemu, na podílu pole, jež Jákób koupil od synů Chamóra, otce Šechemova, za sto kesít; toho se dostalo dětem Josefovým za dědictví. 33 A umřel Eleázár, syn Áronův, a pohřbili ho na pahorku Pincháse, jeho syna, jež mu dali v pohoří Efrájimově.

Soudců

Soudců 1

1 A po Jóšuuově smrti se stalo, že se Isráělovi synové na Jehovu s otázkou obrátili výrokem: Kdo mezi námi má jako první vystoupit na Kenáaniho bojovat proti němu? 2 A Jehova řekl: Vystupovat bude Júdá; hle, vydal jsem tu zem v jeho ruku. 3 A Júdá řekl Šimeónovi, svému bratru: Vystup se mnou v můj los, ať bojujeme proti Kenáanimu, a půjdu i já s tebou v tvůj los. Šimeón s ním tedy šel 4 a Júdá vystoupil a Jehova vydal Kenáaniho a Perizzího v jejich ruku, takže je v Bezeku pobili, deset tisíc mužů. 5 A v Bezeku přišli na Adóni-Bezeka a jali se proti němu bojovat a Kenáaniho a Perizzího porazili; 6 a Adóni-Bezek prchl, ale rozehnali se za ním a chytili ho a osekali palce jeho rukou a jeho nohou. 7 A Adóni-Bezek řekl: Sedmdesát králů s osekánými palci svých rukou a svých nohou bývalo paběrkujících pod mým stolem; jak jsem činil, tak mi Bůh odplatil. I přivedli ho do Jerúsálema a tam umřel. 8 Neboť Júdovi synové se proti Jerúsálemu byli jali bojovat a dobyli ho a vybili jej ostřím meče a vydali město v oheň; 9 a potom Júdovi synové sestoupili bojovat proti Kenáanimu obývajícimu pohoří a Negev a nížinu. 10 A když Júdá vyšel na Kenáaniho, jenž bydlel v Chevrónu (a jméno Chevrónu bylo dříve Kirjath-Arba), pobili Šěšaje a Achímána a Talmáje. 11 A odtamtud odešel k obyvatelům Deviru, a jméno Deviru bylo dříve Kirjath-séfer. 12 A Kálév řekl: Kdo bude umět porazit Kirjath-séfer a dobude ho, věru mu dám Achsu, svou dceru, za ženu. 13 I dobyl ho Othniél, syn Kenaze, bratra Kálévova, mladšího než on, a dal mu Achsu, svou dceru, za ženu. 14 A při jejím příchodu se stalo, že ho pohnula žádat od jejího otce pole; pak slezla z osla a Kálév jí řekl: Co s tebou? 15 I řekla mu: Dej mi požehnaní; když jsi mi dal zem sucha, abys mi dal i zdroje vod. Dal jí tedy zdroje horní a zdroje dolní. 16 A synové Kéního, švagra Mojžíšova, vystoupili se syny Júdovými od města palem v pustinu Júdy, jež je na jihu Arádu, i šlo se a usídlili se s lidem. 17 A Júdá odešel se Šimeónem, svým bratrem, a pobili Kenáaniho obývajícího Cefath a ten učinili odevzdaným, a jméno toho města nazvali Chormá. 18 A Júdá dobyl Gazy a jejího území a Aškelónu a jeho území a Ekrónu a jeho území. 19 A s Júdou byl Jehova, takže se zmocnil pohoří, ale obyvatele údolí nebyl s to vypudit, neboť měli železné vozy. 20 A Chevrón dali Kálévovi podle toho, co promluvil Mojžíš, i vypudil odtamtud tři syny Anákovy. 21 Ale synové Benjáminovi nevypudili Jevúsiho, obývajícího Jerúsálem, takže Jevúsi v Jerúsálemě s dětmi Benjáminovými až po tento den zůstal. 22 A dům Josefův, i oni vystoupili - k Béth-Élu, a Jehova byl s nimi; 23 i vykonali, dům Josefův, v Béth-Élu průzkum; a jméno toho města bylo dříve Lúz. 24 A strážcové uviděli muže z města vycházejícího a řekli mu: Nuže, ukaž nám vchod do města a uskutečníme vůči tobě milosrdenství. 25 Ukázal jim tedy vchod do města, i vybili město ostřím meče, ale toho muže a všechnu jeho čeleď propustili; 26 a ten muž odešel v zem Chittím a zbudoval město a jeho jméno nazval Lúz; to je jeho jméno až po tento den. 27 Aniž zbavil Menašše dědictví Béth-šeán a jeho osady a Taanách a jeho osady a obyvatele Dóru a jeho osad a obyvatele Jivléamu a jeho osad a obyvatele Megidda a jeho osad, takže Kenáani nabyl smělosti v této zemi zůstat. 28 Stalo se sice, kdykoli se Isráěl vzmohl, že Kenáaniho podřídil robotě, ale nikterak ho nevypudil. 29 Aniž vypudil Efrájim Kenáaniho, jenž bydlel v Gezeru, takže Kenáani v Gezeru vprostřed něho zůstal. 30 Zevúlún nevypudil obyvatel Kitrónu ani obyvatel Nahalólú, takže Kenáani vprostřed něho zůstal a dostali se k robotě. 31 Ášér nezavil dědictví obyvatel Akka ani obyvatel Cidónu ani Achláv ani Achzív ani Chelbu ani Afík ani Rechóv, 32 takže Ášéri zůstal vprostřed Kenáaniho, neboť ho nevypudil. 33 Naftálí nevypudil obyvatel Béth-šemeše ani obyvatel Béth-anáthu, takže zůstal vprostřed Kenáaniho, obyvatel země, ale obyvatelé Béth-šemeše a Béth-anáthu jim byli k robotě. 34 A Emóří, ti vytlačili děti Dánovy do hor, takže jim nedali sestupovat k údolí 35 a Emóří nabyli smělosti zůstat v pohoří Cheresu, v Ajjálónu a v Šaalvím. Ale moci nabyla ruka domu Josefova, takže se dostali k robotě. 36 A území Emóřího bylo od vzestupu Akrabbím, od Sely a výše.

Soudců 2

1 A od Gilgálu k Bóchím vystoupil Anděl Jehovův a řekl: Povedu vás vzhůru z Egypta... ano, uvedl jsem vás do země, již jsem přísahou slíbil vašim otcům, a řekl jsem: Nebudu nikdy rušit svou smlouvu s vámi, 2 vy však nesmíte uzavírat smlouvu vzhledem k obyvatelům této země - jejich oltáře máte pobořit, ale neuposlechli jste na můj hlas. Co jste toto provedli? 3 Také jsem tedy řekl: Nebudu je před vaší tváří vyhánět; i dostanou se vám v boky a jejich bohové se vám stanou léčkou. 4 A za promlouvání Anděla Jehovova těmito slovy ke všem Isráělovým dětem se stalo, že lid pozvedl svůj hlas a rozplakali se, 5 i nazvali jméno toho místa Bóchím a obětovali tam Jehovovi. 6 A Jóšua lid propustil a Isráělovy děti odešly, každý k svému dědictví k zaujetí země. 7 A sloužili, lid, Jehovovi po všechny dni Jóšuuovy a po všechny dni starších, kteří prodloužili své dni po Jóšuuovi, kteří uviděli všechno veliké dílo Jehovovo, jež pro Isráele udělal. 8 A Jóšua, syn Núnův, nevolník Jehovův, umřel ve věku sta a deseti let 9 a pohřbili ho na území jeho dědictví v Timnath-Cheresu v pohoří Efrájimově od severu vůči hoře Gaaši. 10 A také všechno ono pokolení bylo připojeno k svým otcům a povstalo po nich pokolení jiné, jež neznalo Jehovu ani dílo, jež pro Isráele udělal. 11 A Isráělovy děti se jaly činit, co bylo v očích Jehovových zlé, i jali se sloužit Baalím 12 a Jehovu, Boha svých otců, jenž je vyvedl ze země Egypta, opustili a odešli za bohy jinými, z bohů národností, jež byly okolo nich, a jali sa klanět jim a Jehovu dráždit -

13 ano, opustili Jehovu a jali se sloužit Baalovi a Aštáráth. 14 I vzplál proti Isráělovi Jehovův hněv, takže se jal vydávat je v ruku olupovačů, kteří je olupovali, a vydávat je na pospas ruce jejich nepřátel z okolí, takže již nedokázali před tváří svých nepřátel obstát. 15 Všude, kam vycházeli, byla ruka Jehovova proti nim k zlu podle toho, co Jehova promluvil, a podle toho, jak se jim Jehova zapřísáhl, takže jim nastávalo velmi úzko. 16 Pak Jehova vzbuzoval soudce, kteří je z ruky jejich olupovačů vysvobozovali, 17 ale ani k svým soudcům sluch neobraceli, nýbrž chodili smilnit za jinými bohy a klaněli se jim, rychle se odvrátili z cesty, jíž jejich otcové chodili - poslouchat rozkazy Jehovovy; nečinili tak. 18 A když jim Jehova soudce vzbuzoval, pak byl Jehova s tím soudcem a po všechny dni toho soudce je vysvobozoval z ruky jejich nepřátel, neboť se Jehova slitovával nad jejich sténáním z příčiny jejich tísnitelů a jejich utlačovatelů; 19 když však soudce umřel, stávalo se, že se zase nad své otce zkazili chozením za jinými bohy, sloužením jim, a klaněním se jim. Nezanechali nic ze svých skutků a ze svého zatvrzelého způsobu života, 20 takže proti Isráěli vzplál Jehovův hněv; i řekl: Protože oni, tento národ, přestoupili mou smlouvu, již jsem rozkázal jejich otcům, a neuposlechli mého hlasu, 21 nebudu ani já před jejich tváří nadále vypuzovat nikoho z národů, jež pozůstavil Jósua, když umřel, 22 za účelem zkoušení jimi Isráéle, zda oni budou při chození mezi nimi dbát cesty Jehovovy podle toho, jak dbali jejich otcové, čili nic. 23 Jehova tedy tyto národy ponechal bez rychlého vypuzení jich, aniž je vydal v ruku Jósuovu.

Soudců 3

1 A toto jsou národy, jež Jehova ponechal ke zkoušení jimi Isráéle, všech, kteří žádných bojů v Kenáanu nepoznali 2 (jen za tím účelem, aby je pokolení Isráélových dětí poznala, k jich poučení o válce, hlavně protože to dříve nepoznali): 3 pět pohlavárů Pelištím a všecken Kenáani a Cidóni a Chivví obývající pohoří Levánón, od hory Baal-Chermónu až po vstup do Chamáthu. 4 Ti byli ke zkoušení Isráéle jimi, ke zvědění, zda budou poslouchat rozkazů Jehovových, jež jejich otcům rozkázal skrze Mojžíše. 5 A Isráélové děti bydlely vprostřed Kenáaniho, Chittího a Emórího a Perizzího a Chivvího a Jevúsího 6 a brali si jejich dcery za ženy a své dcery dávali jejich synům a sloužili jejich bohům; 7 činily tedy Isráélové děti, co bylo v očích Jehovových zlé, i zapoměli na Jehovu, svého Boha, a jali se sloužit Baalím a Ašéróth, 8 takže proti Isráělovi vzplál Jehovův hněv, i vydal je napospas ruce Kúšana Rišeáthajim, krále Aram-naharajim, a Isráélové děti obsluhovaly Kúšana Rišeáthajim po osm let. 9 I jaly se Isráélové děti křičet k Jehovovi a Jehova Isráélovým dětem vzbudil vysvoboditele, jenž je vysvobodil, Othniéle, syna Kenaze, bratra Kálévova, mladšího než on; 10 i ocitl se na něm Duch Jehovův, takže se jal Isráéle obhajovat, i vytáhl do boje a Jehova vydal Kúšana Rišeáthajim, krále Aramu, v jeho ruku, takže jeho ruka nad Kúšanem Rišeáthajim převládla. 11 A země nabyla na čtyřicet let pokoje; pak Othniél, syn Kenazův, umřel. 12 A Isráélové děti se jaly dále činit, co bylo v očích Jehovových zlé, a Jehova proti Isráěli posilnil Eglóna, krále Móáva, protože činili, co bylo v očích Jehovových zlé. 13 Ten k sobě shromáždil syny Ammónovy a Amálékovy, i přitáhl a Isráéle porazil; a zmocnili se města palem; 14 a Isráélové děti obsluhovaly Eglóna, krále Móáva, po osmáct let. - 15 I jaly se Isráélové děti křičet k Jehovovi a Jehova jim vzbudil vysvoboditele, Éhúda, syna Géry, syna Jemíniho, muže nepoužívajícího své pravé ruky. I poslali Isráělovi synové Eglónovi, králi Móáva, skrze něho dar; 16 a Éhúd si zhotovil meč, jenž měl dvoje ostří, jeho délka loket, a připásl si jej odspodu vůči svému šatstvu na své pravé stehno. 17 I podal Eglónovi, králi Móáva, ten dar; a Eglón byl muž velmi tlustý. 18 A jak dokončil podávání daru, stalo se, že vyprovodil lid přinesší ten dar, 19 a on se od soch, jež byly u Gailgálu, vrátil a řekl: Mám pro tebe tajné slovo, ó králi. I řekl: Pst! A všichni, již před ním stáli, zpřed něho vyšli 20 a Éhúd k němu vstoupil; a on seděl v chladném horním pokoji, jež měl sám pro sebe. A Éhúd řekl: Mám pro tebe Boží řeč. I povstal ze sedadla 21 a Éhúd vztáhl svou levou ruku a vzal meč ze svého pravého stehna a vrazil jej v jeho břicho, 22 takže za čepelí vnikl i jílec a tuk se okolo čepele uzavřel, neboť meč z jeho břicha nevytáhl, a vyšla rozkrokem. 23 A Éhúd vyšel sloupovou síní a dveře horního pokoje za sebou zavřel a zatarasil. 24 A když on vyšel, přišli jeho nevolníci a uviděli, že hle, dveře horního pokoje zatarasené; i řekli si: On jistě v chladné komnatě přikrývá své nohy. 25 Čekali tedy až do rozpačitosti, a hle, on neotvíral dveře; vzali tedy klíč a otevřeli, a hle, jejich pán ležící mrtev na zemi. 26 A Éhúd za jejich váhání unikl; a minuv sochy, unikl do Seíry. 27 A když přišel, stalo se, že v pohoří Efrájimově zatroubil na troubu a Isráělovi synové s ním z pohoří sestoupili, a on před jejich tváří; 28 a řekl k nim: Žeňte se za mnou, neboť Jehova vaše nepřátele, Móáva, vydal ve vaši ruku. Sestoupili tedy za ním a obsadili brody Jordánu naproti Móávu a nedali nikomu přejít. 29 A v onen čas Móáva pobili, asi deset tisíc mužů, všechny svalnaté a všechny zdatné muže, a nikdo neunikl. 30 I byl Móáv v onen den pod rukou Isráéle pokořen a země nabyla na osmdesát let pokoje. 31 A po něm se vyskytl Šamgar, syn Anáthův, jenž pobil Pelištím, šest set mužů, bodcem na skot, a i on Isráéle vysvobodil.

Soudců 4

1 A Isráélové děti se jaly dále činit, co bylo v očích Jehovových zlé; a když Éhúd umřel, 2 vydal je Jehova napospas ruce Jávína, krále Kenáanu, jenž kraloval v Chácóru, a velitelem jeho vojska byl Síserá, jenž bydlel v Charóseth-Gójím. 3 I jaly se Isráélové děti křičet k Jehovovi, neboť on měl devět set železných vozů; a on po dvacet let Isráélové děti násilím tísnil. 4 A v oné době soudila Isráéle Devóra, žena-prorokyně, žena Lappidóthova, ona; 5 a ona sedávala pod palmou Devórinou mezi Rámou a mezi Béth-Élem v pohoří Efrájimově a Isráélové synové k ní vystupovali k soudu. 6 Ta poslala a povolala Báráka, syna Avínóamova z Kedeš-Naftáli, a řekla k němu: Zda nerozkázal Jehova, Isráélův Bůh: Jdi a vytáhni na horu Távór a vezmi s sebou deset tisíc mužů ze synů Naftáliho a ze synů Zevulúnových? 7 I chci k tobě přitáhnout k potoku Kíšónu Síseru, velitele vojska Jávínova, a jeho vozy a jeho dav, a vydat ho v tvou ruku. 8 A Bárák k ní řekl: Půjdeš-li se mnou, pak vyjdu, a nepůjdeš-li se mnou, nepůjdu. 9 I řekla: Ovšemže s tebou půjdu, jenže na cestě, jíž se chystáš jít, nebude pro tebe slávy, neboť Jehova bude Síseru vydávat napospas ruce ženy. A Devóra vstala a odešla s Bárákem do Kedeše. 10 A Bárák do Kedeše svolal Zevulúna a Naftáliho, i vystoupilo v patách za ním deset tisíc mužů; i Devóra s ním vystoupila. 11 (A Chever, Kéní, se odloučil od Kajina, od dětí Chóváva, švagra Mojžíšova, a rozložil své stany až po strom v Caanním, jenž je u Kedeše.) 12 A Síserovi oznámili, že Bárák, syn Avínóamův, vystoupil na horu Távór; 13 Síserá tedy svolal všechny své vozy, devět set železných vozů, a všechen lid, jenž byl s ním, z Charóseth-Gójím k potoku Kíšónu. 14 A Devóra řekla k Bárákovi: Vstaň, neboť toto je den, kdy Jehova vydá Síseru v tvou ruku! Zda nevyšel Jehova před tvou tvář? A Bárák z hory Távóru sestoupil a deset tisíc mužů za ním; 15 a Jehova Síseru a všechny jeho vozy a všechno jeho vojsko před tváří Bárákovou rozprášil ostřím meče; a Síserá sestoupil z vozidla a jal se prchat pěšky. 16 A Bárák se rozehnal za vozy a za vojskem až po Charóseth-Gójím a všechno vojsko Síserovo padlo ostřím meče, nezbyl ani jeden. 17 A Síserá pěšky prchl ke stanu Jáél, ženy Chevera, Kéního, neboť mezi Jávínem, králem Chácóru, a mezi domem Chevera, Kéního, byl mír. 18 A Jáél vyšla Síserovi vstříc a řekla k němu: Odboč, můj pane, odboč ke mně, nechť se nebojíš. Odbočil tedy k ní do stanu a přikryla ho houní; 19 a řekl k ní: Napoj mě, prosím, trochou vody, neboť mám žízeň. Otevřela tedy měch mléka a napojila ho a přikryla ho; 20 i řekl k ní: Stůj u vchodu stanu, a jestliže někdo bude přicházet a otáže se tě a řekne: Zda je tu někdo? nechť se stane, že řekneš: Neení. 21 A Jáél, žena Cheverova, vzala stanový kolík a svou rukou uchopila kladivo a v tichosti k němu přistoupila a vbila kolík v jeho spánky, takže pronikl v zem; a on byl tvrdě usnul, neboť byl vysílen, i umřel. 22 A hle - Bárák Síseru pronásledující; i vyšla mu Jáél vstříc a řekla mu: Pojď, neboť ti chci ukázat muže, jehož ty hledáš. Vstoupil tedy k ní, a hle, Síserá ležící mrtev a v jeho spánkách kolík. 23 Tak Bůh v onen den Jávína, krále Kenáanu, před tváří Isráélových synů pokořil 24 a ruka Isráélových synů na Jávína, krále Kenáanu, stále tvrději doléhala, až Jávína, krále Kenáanu, zničili.

Soudců 5

1 A v onen den se dala Devóra i Bárák, syn Avínóamův, do zpěvu slovy: 2 Za osvobození osvoboditeli v Isráéli, za dobrovolné oddání lidu chvalte Jehovu! 3 Slyšte, králové, nastavte sluch, knížata, já budu Jehovovi, já budu zpívat, budu hrát Jehovovi, Isráélovu Bohu! 4 Jehovo, při tvém vycházení ze Séiru, při tvém vykračování z území Edóma se země roztrásla, i nebesa vykropila, i mraky vykropily vodu, 5 hory se rozplynuly před tváří Jehovovou, i tento Sínaj, před tváří Jehovy, Isráélova Boha. 6 Ve dnech Šamgara, syna Anáthova, v dnech Jáél zpusťly silnice, a kdo chodívali vyšlapanými cestami, museli chodit stezkami křivolakými; 7 vůdcovstvo, ti zanikli v Isráéli, zanikli dotud, než jsem povstala - Devóra, než jsem povstala, matka v Isráéli. 8 Vvolili si nové bohy - tehdy byl boj v branách; bylo-li vidět štít aneb oštěp mezi čtyřiceti tisíci v Isráéli! 9 Mé srdce zákonodárcům Isráélovým, již se dobrovolně oddali v lidu! Chvalte Jehovu! 10 Jezdci na bílých oslicích, sedící na koberecích, i chodící na cestě, uvažujte 11 o hlasu rozdělujících kořist mezi napájecími žlaby; tam budou rozhlašovat spravedlivé činy Jehovovy, spravedlivé činy jeho vedení v Isráéli. Tehdy lid Jehovův sestoupil k branám. 12 Procitni, procitni, Devóro, procitni, procitni, promluv písní, vstaň, Báráku, a zajmi své zajatectvo, synu Avínóamův! 13 Pak sestup, přežívající z vznešených z lidu; Jehovo, sestup ke mně mezi hrdiny 14 z Efrájima; jejich kmenové sídlo je v Amálékovi. Za tebou Benjámín mezi tvými lidem; z Máchíra sestoupili zákonodárcové a ze Zevulúna chápající se hole písaře 15 a vůdcové v Jissaschárovi byli s Devórou; jak Jissaschár, tak Bárák byl do údolí vyslán pěšky. Veliká byla mezi strouhami Reúvénovými usnášení srdce; 16 proč sedíš mezi dvěma ohradami k naslouchání zvukům píšťal při stádech? Veliká byla při strouhách Reúvénových zkoumání srdce. 17 Gileád se usadil na druhé straně Jordánu, a Dán - proč má pobývat na lodích? Ášér zůstal u pobřeží moří a přebývá na jeho zálivech. 18 Zevulún - lid, jenž své žití vydal napospas smrti, i Naftáli na vyvýšeninách pole. 19 Přišli králové, jali se bojovat; tehdy se jali bojovat králové Kenáanu v Taanáchu, při vodách Megidda; zisku peněz nenabyli. 20 Z nebes se jaly bojovat hvězdy, ze svých drah se jaly bojovat se Síserou; 21 strhl je potok Kíšón, potok bitev, potok Kíšón - můžeš šlapat, má duše, silou! 22 Tehdy zadupala kopyta koní uháněním, uháněním jeho reků. 23 Proklejte Méróz, řekl Anděl Jehovův, veskrze proklejte jeho obyvatele, neboť nepřišli na pomoc Jehovovi, na pomoc Jehovovi v hrdinech! 24 Nad ženy žehnána nechť je Jáél, žena Chevera, Kéního, nechť je žehnána nad ženy ve stanu!

25 Vyžádal vodu, dala mléko, v číši vznešených podala kyselé mléko; 26 svou ruku vztahuje po kolíku a svou pravici po perlíku dělníků, a udeří Síseru - roztránila jeho hlavu, ano, rozštípla, ano, prorazila jeho spánky. 27 Mezi její nohy se složil, padl, ulehl, mezi její nohy se složil, padl; tam, kde se byl složil, tam zůstal ležet přemožen. 28 Oknem dolů pohlíží a běduje matka Síserova, mřížovím: Proč se jeho vůz zdržuje se svým příchodem, proč se opoždí chod jeho vozidel? 29 Moudré z jejich dam budou odpovídat a ona si bude opakovat, co jí bude řečeno: 30 Zda neshledávají a nerozdělují lup? Ženu, dvě ženy na hlavu muže, lup dvojího barevného roucha Síserovi, lup dvojího barevného roucha pestrého vytkávání, barevné roucho dvojího pestrého vytkávání na šíjích lupu. 31 Tak nechť hynou všichni tvoji nepřátelé, Jehovo, a milující ho - jako vycházení slunce v jeho moci! A země nabyla na čtyřicet let pokoje.

Soudců 6

1 A Isráelovy děti se jaly činit, co bylo v očích Jehovových zlé, i vydal je Jehova na sedm let v ruku Midjána. 2 A ruka Midjánova nad Isráelem zesílila; z příčiny Midjána si Isráelovi synové zřídili úkryty, jež byly v horách, a jeskyně a pevnůstky; 3 a zasel-li Isráel, stávalo se, že vystoupil Midján a Amálék a synové východu, ano, vystoupili proti němu 4 a položili se proti nim a zničili výnos země až po tvůj vstup do Gazy a neponechávali nic k živobytí, ani drobné dobytče ani hovězí dobytče ani osla. 5 Oni totiž vystupovali, i jejich stáda, a přicházeli se svými stany, v množství tolik jako kobylek, věru jim ani jejich velbloudům nebylo počtu; i přicházeli v zem ničit ji, 6 takže byl Isráel od Midjána velmi oslaben; i jaly se Isráelovy děti křičet k Jehovovi. 7 A když se Isráelovy děti příčinou Midjána jaly k Jehovovi křičet, stalo se, 8 že Jehova k Isráelovým dětem poslal proroka; ten jim řekl: Takto řekl Jehova, Isráelův Bůh: Já jsem vás pozvedl z Egypta a vyvedl jsem vás z domu nevolníků 9 a vyprostil jsem vás z ruky Egyptanů a z ruky všech vašich tísnitelů a před vaší tváří jsem je vyhnal a jejich zem jsem dal vám 10 a řekl jsem vám: Já jsem Jehova, váš Bůh, nesmíte se bát bohů Emóriho, v jehož zemi vy bydlíte. Ale neuposlechli jste na můj hlas. 11 I přišel Anděl Jehovův a usedl pod stromem, jenž byl v Ofře, jenž patřil Jóášovi, Aví-Ezrímu; a Gideón, jeho syn, vytloukal pšenici v lisu k zabezpečení jí před tváří Midjánovou. 12 A Anděl Jehovův se mu ukázal a řekl k němu: Jehova s tebou, zdatný hrdino! 13 A Gideón k němu řekl: Ach, můj PANE, je-li Jehova s námi, proč nás tedy toto vše postihlo? A kde jsou všechny jeho divy, o nichž nám vyprávěli naši otcové výrokem: Zda nás Jehova nevyvedl z Egypta? Nyní nás však Jehova zavrhl a vydal nás v dlaň Midjánovu. 14 A Jehova se k němu otočil a řekl: Jdi v této své síle a vysvobod' Isráele z dlaně Midjánovy. Zda jsem tě neposlal? 15 I řekl k němu: Ach, PANE, čím mám Isráele vysvobodit? Hle, můj tisíc je v Menaššéovi nejslabší a já nejmladší v domě svého otce. 16 A Jehova k němu řekl: Vždyť budu s tebou, takže Midjána budeš moci porazit jako jednoho muže. 17 I řekl k němu: Našel-li jsem, prosím, v tvých očích přízeň, kéž mi dáš znamení, že mluvící se mnou jsi ty; 18 kéž se, prosím, odtud nevzdaluješ až do mého příchodu k tobě, než budu moci vynést a před tvou tvář položit svůj dar. A řekl: Já zůstávám až do tvého návratu. 19 A Gideón vešel a zpracoval kůzle, a na nekvašené chleby éfu hrubé mouky a vložil maso v koš a polévku vлил v hrnec; to k němu vynesl pod strom a podal. 20 A Anděl Jehovův k němu řekl: Vezmi maso a nekvašené chleby a polož na toto skalisko a polévku vylíj. I učinil tak 21 a Anděl Jehovův vztáhl konec hole a sáhl na maso a na nekvašené chleby, a ze skály vyšel oheň, jenž maso a nekvašené chleby strávil; a Anděl Jehovův od jeho očí zmizel. 22 A Gideón poznal, že to byl Anděl Jehovův; řekl tedy Gideón: Běda, Pane, Jehovo, neboť, protože jsem uviděl Anděla Jehovova tváří v tvář... 23 A Jehova mu řekl: Pokoj tobě, nechť se nebojíš, nebudeš muset mřít. 24 Gideón tam tedy zbudoval Jehovovi oltář a dal mu název Jehova pokoje; ten je ještě až po tento den v Ofře Aví-Ezrího. 25 A v onu noc se stalo, že mu Jehova řekl: Vezmi býka z hovězího dobytka, jenž patří tvému otci, totiž toho druhého býka, sedmiletého, a strhni oltář Baalův, jenž patří tvému otci, a ašeru, jež je před ním, musíš vytít, 26 a na temeni této skály zbuduješ Jehovovi, svému Bohu, oltář podle řádu, a vezmi toho druhého býka, jehož vzneseš jako vzestupnou oběť na dříví ašéry, již budeš vytínat. 27 Gideón tedy ze svých nevolníků vzal deset mužů a učinil tak, jak k němu Jehova promluvil, ale protože se domu svého otce a mužů toho města bál učinit tak za dne, stalo se, že tak učinil v noci. 28 A muži města za jitra časně vstali, a hle, oltář Baalův byl zbořen a ašera, jež byla před ním, byla vyťata a ten druhý býk byl vznesen na zbudovaném oltáři. 29 Říkali tedy jeden k druhému: Kdo učinil tuto věc? I jali se pátrat a hledat a řekli: Tuto věc učinil Gideón, syn Jóášův. 30 A k Jóášovi muži města řekli: Vyved' svého syna, neboť musí umřít, vždyť zbořil oltář Baalův a také vyťal ašeru, jež byla před ním. 31 A Jóáš všem mužům, kteří se proti němu postavili, řekl: Zda vy chcete vést při za Baala? Chcete ho snad zachraňovat? Kdo bude chtít za něho vést při, měl by ještě za jitra umřít. Je-li on bůh, nechť za sebe při vede, neboť jeho oltář zbořil. 32 A v onen den mu dali název Jerub-baal, s výrokem: Nechť proti němu vede při Baal, neboť jeho oltář zbořil. 33 I shromáždili se, všechen Midján a Amálék a synové východu spolu, a přešli a položili se v rovině Jizreel. 34 A Gideóna na sebe vzal Duch Jehovův, i zatroubil na troubu a Aví-Ezer byl svolán za ním, 35 a vyslal posly v celého Menaššéa, i byl i on svolán za ním, a vyslal posly v Ášera a v Zevulúna a v Naftáliho, i vystoupili mu vstříc. 36 A Gideón řekl k Bohu: Jsi-li ochoten vysvobodit Isráele mou rukou podle toho, jak jsi promluvil, 37 hle, já na mlat pokládám rouno vlny; bude-li rosa na samotném rounu a na vši zemi sucho, pak budu vědět, že mou rukou Isráele chceš vysvobodit podle toho, jak jsi promluvil.

38 I stalo se tak, takže když nazítří časně vstal, vyždímal rouno a vytlačil z rouna rosu, plnou číši vody. 39 A Gideón řekl k Bohu: Nechť proti mně neplane tvůj hněv, že promluvím, jen tentokrát; pouze tentokrát, prosím, na rounu budu konat zkoušku: Nechť se, prosím, dostává sucho na rouno samotné a na všechnu zem nechť se dostává rosa. 40 A Jehova tak v oné noci učinil, takže se na rouno samotné dostalo sucho a na všechnu zem se dostala rosa.

Soudců 7

1 A Jerubbaal, to byl Gideón, časně vstal, i všechen lid, jenž byl s ním, a položili se u pramene Charódu; a tábor Midjánův jim byl od severu, od výšiny Móre v rovině. 2 A Jehova ke Gideónovi řekl: Lid, jenž je s tebou, je četnější než abych vydal Midjána v jejich ruku, aby se Izráel proti mně nevychloubal výrokem: Pomohla mi má ruka. 3 Nuže tedy učin v uši lidu provolání výrokem: Kdo je bojácný a ustrašený, nechť se vrací a z hory Gileádu ustupuje! A vrátilo se z lidu dvacet a dva tisíce mužů, a deset tisíců, ti zbyli. 4 A Jehova ke Gideónovi řekl: Ještě je lid četný; zaveď je dolů k vodě, ať ti je tam mohu pročistit; a stane se, že o kom k tobě budu říkat: Tento půjde s tebou, ten s tebou půjde, a každý, o kom k tobě budu říkat: Tento při tobě nepůjde, ten nepůjde. 5 Zavedl tedy lid dolů k vodě a Jehova ke Gideónovi řekl: Každý, kdo bude z vody svým jazykem chlemtat, jako chlemtá pes, budeš ho stavět zvláště, i každého, kdo se k pití bude shýbat na svá kolena. 6 I vyšel počet těch, již chlemtali, se svou rukou k svým ústům, tři sta mužů, a všechen zůstatek lidu, ti se k pití vody sehnuli na svá kolena. 7 A Jehova ke Gideónovi řekl: Těmi třemi sty mužů, kteří chlemtali, vás chci vysvobodit a Midjána v tvou ruku vydat; a všechen lid nechť jde, každý k svému místu. 8 Lid tedy vzal v svou ruku stravu a své trouby; i propustil všechny muže Izráelovy, každého k jeho stanům, a na těch třech stech mužů pevně setrval. A tábor Midjánův mu byl zdola v rovině. 9 A v onu noc se stalo, že k němu Jehova řekl: Vstaň, sestup proti táboru, neboť jsem jej vydal v tvou ruku; 10 a bojíš-li se ty sestoupit, sestup ty a Purá, tvůj sluha, k táboru, 11 a slyš, co budou mluvit, a potom tvé ruce budou silit, takže budeš moci sestoupit proti táboru. Sestoupil tedy on a Purá, jeho sluha, k okraji ozbrojenců, kteří byli v táboře; 12 a Midján a Amálék a všichni synové východu byli v rovině položeni v množství jako kobylky a jejich velbloudům nebylo počtu - v množství jako písek, jenž je na břehu moře. 13 A když Gideón přišel, hle, muž vyprávějící svému druhu sen; i řekl: Hle, dostal jsem sen, a hle, pecen chleba z ječmene valící se proti táboru Midjánovu, jenž přišel až po stan a povalil jej, takže padl, i překotil jej vzhůru a stan zůstal ležet. 14 A jeho druh odpověděl a řekl: Toto není nic než meč Gideóna, syna Jóášova, muže Izráelova; Bůh vydal Midjána a všechen tábor v jeho ruku. 15 A jak Gideón uslyšel vypravování toho snu a jeho výklad, stalo se, že se poklonil a vrátil se do tábora Izráelova a řekl: Vstaňte, neboť Jehova vydal tábor Midjánův v naši ruku. 16 I rozdělil těch tři sta mužů na tři skupiny a v ruku jich všech dal trouby a prázdné džbány a vprostřed těch džbánů pochodně 17 a řekl k nim: Ode mne budete odpozorovávat a tak budete činit; a hle, když já vstoupím na okraj tábora, stane se, že budete činit tak, jak budu činit já, 18 a když na troubu budu troubit já a všichni, kteří jsou se mnou, budete na trouby troubit i vy vůkol, všechen tábor, a budete říkat: Jehovovi a Gideónovi! 19 Když tedy vstoupil Gideón a sto mužů, kteří byli s ním, na okraj tábora, na začátku prostřední hlídky, jen co právě postavili strážce, jali se troubit na trouby za roztloukání džbánů, jež byly v jejich ruce. 20 Jaly se tedy na trouby troubit ty tři skupiny, i roztříštili džbány a levou rukou pevně uchopili pochodně a pravou rukou trouby k troubení a jali se volat: Meč Jehovovi a Gideónovi! 21 I stanuli, každý na svém vůkol vůči táboru, a všechen tábor se dal do běhu, i rozkřičeli se a rozprchl se. 22 A těch tři sta, ti troubili na trouby, a Jehova obrátil meč jednoho proti druhému, a to v celém táboře, a tábor se rozprchl až po Béth-Šittá k Ceréře, po pomezí Ávél-Mechóly před Tabbathem. 23 I bylo svoláno mužstvo Izráelovo z Naftáliho a z Ášéra a ze všeho Menaššea; ti se rozeznali za Midjánem. 24 A Gideón v celé pohoří Efrájimovo rozeslal posly se vzkazem: Sestupujte vstříc Midjánovi a obsaďte jim vody až po Béth-Báru a Jordán. 25 A chytili dva velitele Midjána, Óréva a Zeéva, a zabili Óréva na skále Órévově a Zeéva zabili v lisu Zeévově, a hnali se po Midjánovi; a hlavu Óréva a Zeéva přinesli ke Gideónovi na druhou stranu vůči Jordánu.

Soudců 8

1 A muži Efrájimovi k němu řekli: Co jsi nám učinil tuto věc, nepovolat nás, když ses odebral bojovat proti Midjánovi? A silně se s ním povadili. 2 I řekl k nim: Co jsem já nyní učinil v porovnání s vámi? Zda nejsou paběrky Efrájimovy lepší nad vinobraní Aví-Ezerovo? 3 Ve vaši ruku dal Bůh velitele Midjána, Óréva a Zeéva, a co jsem dokázal učinit já v porovnání s vámi? Tu jejich duch, když on vyslovil toto slovo, od něho upustil. 4 A Gideón přišel k Jordánu; přešel, on i těch tři sta mužů, kteří byli s ním, vyčerpáni, ale hotovi pronásledovat, 5 řekl pak mužům Sukkóth: Dejte, prosím, bochníků chleba lidu, jenž je v patách za mnou, neboť oni jsou vyčerpáni a já se ženu za Zevachem a Calmunnou, králi Midjána. 6 A představení Sukkóth řekli: Zda je dlaň Zevacha a Calmunny nyní v tvé ruce, že tvému vojsku máme dávat chléb?

7 A Gideón řekl: Proto, až Jehova dá Zevacha a Calmunnu v mou ruku, pak budu roztírat vaše maso s trním pouště a s bodláčím. 8 A odtamtud vystoupil k Penú-Élu a promluvil k nim stejně, a muži Penú-Élu mu odpověděli tak, jak odpověděli muži Sukkóth. 9 Pronesl tedy i k mužům Penú-Élu výrok: Při svém návratu v pokoji budu bořit tuto věž. 10 A Zevach a Calmunná byli v Karkóru, i jejich tábor s nimi, asi patnáct tisíc, všichni ti, již pozůstávali ze všeho tábora synů východu, a těch, již padli, bylo sto a dvacet tisíc mužů tasivších meč. 11 A Gideón vystoupil cestou těch, již pobývali ve stanech, od východu vůči Nóvachu a Jogbeze, a napadl tábor, když byl tábor bez obav. 12 A Zevach a Calmunná se jali prchat, i rozehnal se za nimi a oba krále Midjána chytil, Zevacha i Calmunnu, a všechnen tábor vyděsil. 13 A když se Gideón, syn Jóášův, z boje vrátil od vzestupu z Cheresu, 14 chytil mladíka z mužů Sukkóth a vyptal se ho; ten mu napsal jména představených Sukkóth a tamních starších, sedmdesát a sedm mužů, 15 a když k mužům Sukkóth přišel, řekl: Hle, Zevach a Calmunná, jimiž jste mě zesměšnil výrokem: Zda je dlaň Zevacha a Calmunnu nyní v tvé ruce, že tvým mužům, již jsou vysílení, máme dávat chléb? 16 Vzal tedy starší města a trní pouště a bodláčí a tím muže Sukkóth poučil; 17 a věž Penú-Élu zbořil a muže toho města pozabíjel. 18 A k Zevachovi a k Calmunnovi řekl: A co ti muži, jež jste pozabíjeli na Távóru? I řekli: Právě jako ty, právě takoví byli oni, všichni jako vzezření synů krále. 19 A řekl: To byli moji bratři, synové mé matky; jako že Jehova je živ, kdybyste je byli nechali naživu, nezabil bych vás. 20 A řekl Jetherovi, svému prvorozenému: Vstaň, zabij je. Ale mladík nevytasil svůj meč, neboť se bál, neboť on ještě byl mladík. 21 Řekl tedy Zevach a Calmunná: Vstaň ty a vrhni se na nás, neboť síla muže je jako on. Gideón tedy vstal a Zevacha a Calmunnu zabil a pobral měsíčky, jež byly na šíjích jejich velbloudů. 22 A Izráelovi muži ke Gideónovi řekli: Panuj nad námi, i ty i tvůj syn i syn tvého syna, neboť jsi nás vysvobodil z ruky Midjána. 23 A Gideón k nim řekl: Já nad vámi panovat nebudu, aniž nad vámi bude panovat můj syn - panovat nad vámi bude Jehova. 24 A Gideón k nim řekl: Chci si dovolit od vás vyžádat toto: Každý mi dejte kroužek ze svého lupu (neboť měli kroužky ze zlata, neboť oni byli Jišmáélím). 25 I řekli: Rádi budeme dávat. A prostřeli šat a naházeli tam po kroužku ze svého lupu; 26 a váha těch kroužků ze zlata, jež si vyžádal, byla tisíc a sedm set šeklů zlata, kromě měsíčků a náušnic a rouch z červeného purpuru, jež byla na králích Midjána a kromě řetízků, jež byly na šíjích jejich velbloudů. 27 A Gideón to zpracoval na přehoz a uložil jej ve svém městě, v Ofře, a tam se za ním všechnen Izráel jal chodit smilnit; to se stalo Gideónovi a jeho domu léčkou. 28 Tak byl Midján před tváří Izráelových synů pokořen, takže nadále nepozvedli svou hlavu; a země nabyla v dnech Gideónových na čtyřicet let pokoje. 29 A Jerubbaal, syn Jóášův, odešel a usídlil se ve svém domě; 30 i dostalo se Gideónovi sedmdesáti synů, pocházejících z jeho bedra, neboť měl mnoho žen. 31 A jeho souložnice, jež byla v Šechemu, i ona mu porodila syna, i určil jeho jméno: Avímelech. 32 A Gideón, syn Jóášův, umřel v pěkných šedinách a byl pohřben v hrobě svého otce v Ofře Aví-Ezrího. 33 A jak Gideón umřel, stalo se, že Izráelovy děti zase zašly smilnit za Baalím a za boha si určili Baala-Beríth, 34 aniž si Izráelovy děti připomněly Jehovu, svého Boha, jenž je vyprostil z ruky všech jejich nepřátel ze všech stran, 35 aniž projevíli soucit s domem Jerubbaala-Gideóna podle všeho dobrého, co s Izráelem učinil.

Soudců 9

1 A Avímelech, syn Jerubbaalův, odešel do Šechemu k bratrům své matky a promluvil k nim a ke vší čeledi domu otce své matky výrokem: 2 Promluvte, prosím, v uši všech občanů Šechemu: Co je pro vás lepší: panování sedmdesáti mužů nad vámi, všech synů Jerub-baalových, či panování jednoho muže nad vámi? A měli byste pamatovat, že já jsem vaše kost a vaše maso. 3 Bratři jeho matky tedy o něm promluvili v uši všech občanů Šechemu všechna tato slova a jejich srdce se naklonilo za Avímelechem, neboť řekli: On je náš bratr. 4 I dali mu sedmdesát šeklů stříbra z domu Baala-Beríth, za něž Avímelech najal muže lehkomyšlné a smělé, kteří šli za ním. 5 I přišel v dům svého otce do Ofry a pozabíjel své bratry, syny Jerubbaalovy, sedmdesát mužů, na jednom kameni; pozůstal však Jóthám, nejmladší syn Jerubbaalův, neboť se skryl. 6 A shromáždili se všichni občané Šechemu a všechnen dům Milló a odebrali se a Avímelecha uvedli v kralování, za krále, u stromu Muccáv, jenž je v Šechemu. 7 To oznámili Jóthámovi, i odešel a stanul na temeni hory Gerizzím a pozvedl svůj hlas a jal se volat, i řekl jim: Obrat' se sluch ke mně, občané Šechemu, a kéž Bůh obrátí sluch k vám. 8 Jednou se stromy odebraly pomazat nad sebou krále; i řekly olivě: Kraluj nad námi. 9 A oliva jim řekla: Zda se vzdám své tučnosti, již ve mně Bůh i lidé žehnají, a odejdu se natřásat nad stromy? 10 Stromy tedy řekly fíkovníku: Pojď ty, kraluj nad námi. 11 A fíkovník jim řekl: Zda se vzdám své sladkosti a svého dobrého ovoce a odejdu se natřásat nad stromy? 12 Stromy tedy řekly vinnému keři: Pojď ty, kraluj nad námi. 13 A vinný keř jim řekl: Zda se vzdám svého moštu, rozveselujícího Boha i lidi, a odejdu se natřásat nad stromy? 14 Všechny stromy tedy řekly k trnitému keři: Pojď ty, kraluj nad námi. 15 A trnitý keř k stromům řekl: Hodláte-li vy mě v pravdě pomazat za krále nad vámi, přijďte, uchylte se v můj stín; ne-li však, nechť vychází z trnitého keře oheň a šířá cedry Levánónu. 16 Nyní tedy: V pravdě-li jste se a v poctivosti zachovali, když jste v kralování uvedli Avímelecha, a dobro-li jste uskutečnili při Jerubbaalovi a při jeho domě a učinili-li jste podle zásluhy jeho rukou jemu, 17 jenž - můj otec - se za vás jal bojovat a své žití zřed sebe odhodil a vyprostil vás z ruky Midjánovy, 18 kdežto vy jste dnes povstali proti domu mého otce a pozabíjeli jste jeho syny, sedmdesát mužů, na jednom kameni, a v kralování jste uvedli Avímelecha, syna jeho služebnice, nad občany Šechemu, neboť on je váš bratr, -

19 v pravdě-li jste se tedy a v poctivosti tohoto dne zachovali při Jerubbaalovi a při jeho domě, veselte se v Avímelechovi a necht' se i on veselí ve vás; 20 ne-li však, necht' vychází z Avímelecha oheň a šířá občany Šechemu i dům Milló, a necht' vychází oheň z občanů Šechemu a z domu Milló a šířá Avímelecha. 21 A Jóthám před tváří Avímelecha, svého bratra, prchl a utekl a odebral se do Beéry a zůstal tam. 22 A Avimelech nad Izráelem vládl po tři léta 23 a Bůh poslal mezi Avímelecha a mezi občany Šechemu zlého ducha, takže se občané Šechemu proti Avímelechovi dopustili nevěrnosti, 24 aby násilí spáchané na sedmdesáti synech Jerubbaalových přišlo, a jejich krev aby vložil, na Avímelecha, jejich bratra, jenž je pozabíjel, a na občany Šechemu, kteří k pozabíjení jeho bratrů posilnili jeho ruce. 25 I nakladli mu občané Šechemu na temenech hor zálohy a jali se olupovat všechny, kdo mimo ně cestou přecházeli. To bylo oznámeno Avímelechovi. 26 I přišel Gaal, syn Evedův, a jeho bratři, i přešli do Šechemu a občané Šechemu v něho složili důvěru. 27 I vyšli do pole a jali se očesávat své vinice a šlapat a uspořádali slavnost; a vstoupili v dům svých bohů a jali se jíst a pít a zlořečit Avímelechovi. 28 A Gaal, syn Evedův, řekl: Kdo je Avimelech a kdo Šechem, že bychom mu měli sloužit? Zda není synem Jerubbaalovým a Zevúl jeho správcem? Služte mužům Chamóra, otce Šechemu - ano, proč bychom mu my měli sloužit? 29 A kéž by byl tento lid v mé ruce, pak bych Avímelecha mohl odstranit. A řekl Avímelechovi: Rozmnož své vojsko a vytáhni! 30 A o Gaalových slovech uslyšel Zevúl, představený města, i vzplál jeho hněv, 31 takže listivě vyslal k Avímelechovi posly se vzkazem: Hle, do Šechemu přicházejí Gaal, syn Evedův, a jeho bratři a hle, štvou město proti tobě. 32 Nyní tedy v noci vstaň, ty i lid, jenž je s tebou, a číhej v poli, 33 a za jitra, za vzházení slunce, se stane, že budeš moci časné vstát a vyrojit se na město, a hle, když on a lid, jenž je s ním, bude na tebe vycházet, učiníš mu podle toho, čeho tvá ruka bude dosahovat. 34 Avimelech tedy v noci vstal, i všechen lid, jenž byl při něm, a položili se proti Šechemu v záloze, čtyři skupiny. 35 A Gaal, syn Evedův, vyšel a stanul u vchodu do brány města; a Avimelech a lid, jenž byl s ním, povstal ze zálohy, 36 a Gaal ten lid uviděl a řekl k Zevúlovi: Hle, z temen hor sestupuje jakýsi lid. A Zevúl k němu řekl: Vidíš stín hor jako lidi. 37 A Gaal ještě dále promluvil a řekl: Hle, sestupují, lid, z blízkosti vyvýšeniny země a jedna skupina přichází z cesty ke stromu Meónením. 38 A Zevúl k němu řekl: Kdepak je tvá řeč, když jsi říkal: Kdo je Avimelech, že bychom mu měli sloužit? Zda toto není ten lid, jímž jsi pohrdl? Nuže, vytáhni a bojuj proti němu! 39 A Gaal před tváří občanů Šechemu vytáhl a jal se proti Avímelechovi bojovat; 40 a Avimelech se ho jal pronásledovat, takže před jeho tváří prchl, a až ke vchodu do brány padli mnozí zabítí. 41 A Avimelech zůstal v Arúmě a Zevúl Gaala a jeho bratry zahnal, takže v Šechemu nezůstali. 42 A nazítří se stalo, že lid vytáhl do pole; to bylo oznámeno Avímelechovi 43 a Avimelech přivedl lid a rozdělil je na tři skupiny a v poli položil zálohy; a když uviděl, že hle, lid z města vychází, povstal proti nim a napadl je; 44 a Avimelech a skupiny, jež byly při něm, se vyrojili a zastavili se u vchodu do brány města, a dvě skupiny se rozběhly proti všem, kteří byli v poli, a pobili je. 45 A Avimelech po celý onen den bojoval proti městu a města dobyl a pozabíjel lid, jenž byl v něm, a město pobořil a posypal je solí. 46 To když uslyšeli všichni obyvatelé věže Šechemu, vešli do krytu BOHA Beríth; 47 a Avímelechovi bylo oznámeno, že se všichni obyvatelé věže Šechemu shromáždili. 48 Avimelech tedy vystoupil na horu Calmón, on i všechen lid, jenž byl s ním, a Avimelech vzal v svou ruku sekeru a nasekal chvojí ze stromů; to nakladl na své rameno a k lidu, jenž byl při něm, řekl: Co vidíte, že činím, pospěšte, učiňte právě tak jako já. 49 Nasekali tedy, i všechen lid, každý svého chvojí a odešli za Avimelechem a nakladli na kryt a zažehli kryt nad nimi ohněm, takže umřeli i všichni lidé z věže Šechemu, muži i ženy. 50 A Avimelech se odebral k Tévěci a položil se proti Tévěci a dobyl jí. 51 A vprostřed města byla pevná věž a tam uprchli všichni muži a ženy a všichni občané města a zavřeli za sebou a vystoupili na střechu věže. 52 A Avimelech přišel až k věži a jal se proti ní bojovat; i přiblížil se až ke vchodu do věže podpálit ji ohněm; 53 a jedna žena na hlavu Avimelechovu shodila svrchní žernov a rozrazila jeho lebku. 54 I zavolal spěšně na mladíka nosícího jeho zbroj a řekl mu: Vytas svůj meč a usmrť mě, aby o mně neřikali: Zabila ho žena. Jeho mladík ho tedy probodl, takže umřel. 55 A když Izráělovi muži shledali, že Avimelech umřel, odešli každý k svému místu. 56 Tak Bůh vrátil zlo, jež Avimelech spáchal vůči svému otci zabitím svých sedmdesáti bratrů, 57 a všechno zlo mužů Šechemu vrátil na jejich hlavu, i ocitlo se na nich zlořečení Jótháma, syna Jerubbaalova.

Soudců 10

1 A po Avímelechovi povstal k vysvobození Izráele Tóla, syn Púy, syna Dódova, muž Jissaschárův; ten bydlel v Šámíru v pohoří Efrájimově 2 a soudil Izráele po dvacet a tři léta. A když umřel, byl pohřben v Šámíru. 3 A po něm povstal Jáir, Gileádí; ten Izráele soudil po dvacet a dvě léta 4 a dostalo se mu třiceti synů, jezdicích na třiceti oslech, a měli třicet měst; těm až po tento den dávají název Chavvoth-Jáir, jež jsou v zemi Gileádu. 5 A když Jáir umřel, byl pohřben v Kámónu. 6 A Izráělovy děti se jaly dále činit, co bylo v očích Jehovových zlé; ano, jali se sloužit Baalím a Aštároth a bohům Arámu a bohům Cídónu a bohům Móáva a bohům dětí Ammónových a bohům Pelištím a opustili Jehovu a přestali mu sloužit, 7 takže proti Izráělovi vzplál Jehovův hněv, i vydal je napospas ruce Pelištím a ruce synů Ammónových. 8 Ti se v onom roce jali Izráělovy děti drtit a krušit na osmnáct let, všechny Izráělovy děti, jež byly na druhé straně Jordánu, v zemi Emóriho, jenž byl v Gileádu. 9 A synové Ammónovi se jali překračovat Jordán k bojování proti Júdovi a proti Benjámínovi a proti domu Efrájimovu, takže Izráělovi nastala veliká úzkost.

10 I jaly se Isráelovy děti k Jehovovi křičet výrokem: Zhřešili jsme vůči tobě, ano, že jsme svého Boha opustili a jali se sloužit Baalím. 11 A Jehova k Isráelovým dětem řekl: Zda ne od Egyptanů a od Emórího, od synů Ammónových a od Pelištim - 12 i Cidóním a Amálék a Máón vás stísnil, a když jste se jali ke mně křičet, vysvobodil jsem vás z jejich ruky, 13 ale vy jste opustili mne a jali jste se sloužit jiným bohům. Proto vás dále vysvobozovat nebudu; 14 jděte a křičte k bohům, v nichž jste našli zálibu, oni nechť vám v době vaší úzkosti poskytnou vysvobození. 15 A Isráelovy děti k Jehovovi řekly: Zhřešili jsme; ty s námi nalož podle všeho, co bude dobré v tvých očích, jen nás, prosíme, tohoto dne vyprošť. 16 A odstranili zprostřed sebe cizí bohy a jali se sloužit Jehovovi, i stala se jeho duše netrpělivou pro svízele Isráelovu. 17 A synové Ammónovi byli svoláni a položili se v Gileádu; i synové Isráelovi se shromáždili a položili se v Micpě. 18 A lid, vůdcové Gileádu, řekli jeden k druhému: Kdo bude tím mužem, jenž bude začínat bojovat proti synům Ammónovým, bude všem obyvatelům Gileádu hlavou.

Soudců 11

1 A zdatný hrdina byl Jiftách, Gileádí, a on byl synem ženy-nevěstky; zplodil pak Jiftácha Gileád. 2 I žena Gileádova mu porodila syny, a když synové té ženy vyrostli, vyhnali Jiftácha a řekli mu: Nesmíš mít dědictví v domě našeho otce, protože ty jsi synem jiné ženy. 3 Jiftách tedy od tváře svých bratrů utekl a usídlil se v zemi Tóv; a sešli se k Jiftáchovi lehkomyšní muži a jali se s ním podnikat výpravy. 4 A po čase se stalo, že se synové Ammónovi jali s Isráelem bojovat; 5 a jak se synové Ammónovi s Isráelem jali bojovat, stalo se, že starší Gileádu odešli přivést Jiftácha ze země Tóv 6 a řekli Jiftáchovi: Pojď a staneš se nám vojevůdcem, když budeme bojovat proti synům Ammónovým. 7 A Jiftách starším Gileádu řekl: Zda jste mě vy nepojali v nenávisť, takže jste mě vyhnali z domu mého otce? Proč jste tedy ke mně přišli nyní, když vám je úzko? 8 A starší Gileádu k Jiftáchovi řekli: Obrátili jsme se nyní na tebe proto, abys šel s námi a bojoval proti synům Ammónovým a stal se nám hlavou - všem obyvatelům Gileádu. 9 A Jiftách k starším Gileádu řekl: Jestliže mě vy chcete přivést zpět k bojování proti synům Ammónovým a Jehova je vystaví před mou tvář, budu vám já hlavou? 10 A starší Gileádu k Jiftáchovi řekli: Jehova nechť je svědkem mezi námi, nebudeme-li činit tak, podle tvého slova. 11 Jiftách se tedy se staršími Gileádu odebral a lid ho nad sebou ustanovil hlavou a vojevůdcem; a Jiftách vyslovil všechna tato slova před tváří Jehovou v Micpě. 12 A Jiftách vyslal ke králi dětí Ammónových posly se vzkazem: Co je mezi námi, že jsi ke mně přišel bojovat v mou zemi? 13 A král dětí Ammónových k Jiftáchovým poslům řekl: Protože Isráel, když on vystoupil z Egypta, zabral mou zemi od Arnónu až po Jabbók a po Jordán; nyní je tedy v pokoji vrať. 14 A Jiftách ke králi dětí Ammónových ještě znova vyslal posly 15 a řekl mu: Takto řekl Jiftách: Isráel nezabral zemi Móáva ani zemi dětí Ammónových, 16 nýbrž když oni vystoupili z Egypta a Isráel prošel pustinou až po moře Rákosí a přišel do Káděše, 17 tu Isráel vyslal posly ke králi Edóma se vzkazem: Nechť, prosím, smím projít tvou zemí. Ale král Edóma jej nevyslyšel; a poslal i ke králi Móáva, jenž nesouhlasil. Isráel tedy zůstal v Káděši; 18 pak prošel pustinou a zemi Edóma a zemi Móáva obešel a k zemi Móáva přišel od vzházení slunce a položili se na druhé straně Arnónu a v území Móáva nevstoupili, neboť Arnón je pomezím Móáva. 19 A Isráel vyslal posly k Síchónovi, králi Emórího, králi Češbónu, a řekl mu: Nechť, prosím, smíme projít tvou zemí až k mému místu. 20 Síchón však se neodvážil nechat Isráele projít svým územím, nýbrž shromáždil Síchón všechny svůj lid a položili se v Jáhaci a jali se s Isráelem bojovat; 21 a Jehova, Isráelův Bůh, vydal Síchóna a všechny jeho lid v ruku Isráele, takže je pobili; a Isráel zaujal všechnu zemi Emórího a v oné zemi se usídlil, 22 ano, zaujali všechno území Emórího, od Arnónu až po Jabbók a od pustyne až po Jordán. 23 Nuže tedy: Jehova, Isráelův Bůh, vypudil Emórího před tváří svého lidu, a ty jej chceš zaujmout? 24 Zda nevládneš tím, co ti za vlastnictví dal Kemóš, tvůj bůh? Tak vládneme vším, co před naší tváří uvlastnil Jehova, náš Bůh. 25 A nyní: Zda jsi ty snad lepší než Bálák, syn Cippórův, král Móáva? Zda se kdy s Isráelem jal přít? Jal-li se kdy proti nim bojovat? 26 V čas bydlení Isráele v Češbónu a v jeho osadách a v Aróeru a v jeho osadách a ve všech městech, jež jsou na březích Arnónu, tři sta let, - proč jste jich tedy nedobyli zpět v té době? 27 Já jsem tedy vůči tobě nezhřešil, nýbrž ty se mnou jednáš zle bojováním proti mně. Nechť Jehova, Soudce, dnes rozsuzuje mezi syny Isráelovými a mezi syny Ammónovými. 28 Ale král dětí Ammónových neobrátil sluch k slovům Jiftáchovým, jež mu vzkázal. 29 I ocitl se na Jiftáchovi Duch Jehovův; a prošel Gileád a Menaššea a prošel Micpeh Gileádu a od Micpeh Gileádu přešel na syny Ammónovy. 30 A Jiftách slíbil Jehovovi slib; i řekl: Budeš-li opravdu syny Ammónovy vydávat v mou ruku, 31 pak se stane, že cokoli vycházející, co mi z dveří mého domu bude vycházet vstříc při mém návratu v pokoji od synů Ammónových, toho se dostane Jehovovi a vznesu to jako vzestupnou oběť. 32 A Jiftách přešel k synům Ammónovým bojovat proti nim a Jehova je vydal v jeho ruku, 33 takže je pobil od Aróeru až po tvůj vstup do Minníth, dvacet měst, až po Ávél-Kerámím, velmi velikým pobitím; i byli synové Ammónovi od synů Isráelových pokořeni. 34 A když Jiftách přišel do Micpy ke svému domu, hle, vstříc mu za zvuků tamburíny a v tanečním průvodu vycházela jeho dcera; a ona byla jen jediná, kromě ní neměl syna nebo dcery. 35 A jak ji uviděl, stalo se, že roztrhl svá roucha a řekl: Běda, má dcero, hluboko jsi mě srazila, právě ty ses dostala mezi uvrhující mě do neštěstí! A já jsem k Jehovovi otevřel svá ústa a nemohu obrátit!

36 I řekla k němu: Můj otče, otevřel jsi svá ústa k Jehovovi - učiň mi podle toho, co z tvých úst vyšlo, poté, co ti Jehova umožnil pomstu nad tvými nepřáteli, nad syny Ammónovými. 37 A řekla ke svému otci: Kéž se mi může učinit tato věc: Upust' ode mne na dva měsíce, i budu chodit a sestupovat po horách a plakat nad svým panenstvím, já a mé družky. 38 I řekl: Jdi. A odeslal ji na dva měsíce a odešla ona i její družky a na horách si poplakala nad svým panenstvím; 39 a po uplynutí dvou měsíců se stalo, že se vrátila ke svému otci, i vykonal při ní svůj slib, ježž slíbil. A ona nepoznala muže; a v Izraeli se stalo zvyklostí, 40 že od roku k roku chodívaly Izráelovy dcery vyprávět si o dceři Jiftácha, Gileádiho, po čtyři dni v roce.

Soudců 12

1 A byli svoláni muži Efrájimovi, i přešli do Cáfónu a řekli Jiftáchovi: Proč jsi přešel bojovat proti synům Ammónovým a nás jsi nepovolal jít s tebou? Budeme tvůj dům nad tebou spalovat ohněm. 2 A Jiftách k nim řekl: Ocitl jsem se v zápase - já i můj lid, se syny Ammónovými, - velikém, a s křikem jsem vás volal, ale nevysvobodili jste mě z jejich ruky. 3 A když jsem shledal, že nejsi ochoten pomoci, položil jsem své žití v svou dlaň a přešel jsem k synům Ammónovým, a Jehova je vydal v mou ruku. Proč jste tedy tohoto dne ke mně vystoupili bojovat proti mně? 4 A Jiftách shromáždil všechny muže Gileádu a napadl Efrájima; a muži Gileádu Efrájima pobili, neboť byli řekli: Vy, Gileád, jste utečenci z Efrájima vprostřed Efrájima, vprostřed Menaššéa. 5 A Gileád obsadil brody Jordánu naproti Efrájimovi; a když utečenci z Efrájima říkali: Necht' smím přejít, a muži Gileádu mu řekli: Zda jsi ty Efráthí, a řekl: Ne, stávalo se, 6 že mu řekli: Nuže, řekni: Šibbóleth; a řekl-li: Sibbóleth, neboť neuměl vyslovovat správně, chopili se ho a u brodů Jordánu ho utratili. A v oné době z Efrájima padlo čtyřicet a dva tisíce. 7 A Jiftách soudil Izráele po šest let; a když Jiftách, Gileadí, umřel, byl pohřben v kterémsi z měst Gileádu. 8 A po něm se jal Izráele soudit Ivcán z Béth-láchema, 9 jemuž se dostalo třiceti synů, a odeslal ven třicet dcer a svým synům přivedl třicet dcer odjinud. A soudil Izráele po sedm let, 10 a když Ivcán umřel, byl pohřben v Béth-láchemu. 11 A po něm se jal Izráele soudit Élón, Zevúlóní, a soudil Izráele po deset let; 12 a když Élón, Zevúlóní, umřel, byl pohřben v Ajjálónu v zemi Zevúlunově. 13 A po něm se jal Izráele soudit Avdón, syn Hillélův, Pireáthóní, 14 jemuž se dostalo čtyřiceti synů a třiceti vnuků, jezdících na sedmdesáti oslech; a soudil Izráele po sedm let. 15 A když Avdón, syn Hillélův, Pireáthóní, umřel, byl pohřben v Pireáthónu v zemi Efrájimově, v pohoří Amalékího.

Soudců 13

1 A Izráelovy děti se jaly dále činit, co bylo v očích Jehovových zlé, a Jehova je na čtyřicet let vydal v ruku Pelištím. 2 I vyskytl se jeden muž z Corey, z čeledi Dániho, a jeho jméno Mánóach; a jeho žena byla neplodná a nerodila. 3 Té ženě se však ukázal Anděl Jehovův a řekl k ní: Nuže, hle, ty jsi neplodná a nerodíš, ale otěhotníš a porodíš syna; 4 nyní však, prosím, dej na sebe pozor, ať nepiješ vína ani nic opojného a nejíš nic nečistého, 5 neboť hle, ty - dochází k tomu, že otěhotníš a že porodíš syna, na jehož hlavu nebude smět vystoupit břitva, neboť ten hoch bude od lůna zsvěcencem Bohu, a on bude počínat Izráele z ruky Pelištím vysvobozovat. 6 A žena přišla a pronesla k svému muži výrok: Přišel ke mně Boží muž, jehož vzezření bylo jako vzezření Božího Anděla, velmi hrozné, ale neotázala jsem se ho, odkud on je, aniž mi oznámil své jméno; 7 a řekl mi: Hle, ty - dochází k tomu, že otěhotníš a že porodíš syna, a nyní necht' nepiješ vína ani nic opojného a nejíš žádnou nečistotu, neboť ten hoch bude od lůna až po den své smrti zsvěcencem Bohu. 8 Mánóach se tedy jal úpět k Jehovovi; i řekl: Ach, Pane, ten Boží muž, jehož jsi poslal, - necht' k nám, prosím, ještě smí přijít a poučit nás, co máme činit s hochem, jenž se narodí. 9 A Bůh vyslyšel hlas Mánóachův, takže Boží Anděl ještě k ženě přišel, když ona seděla v poli a Mánóacha, jejího muže, při ní nebylo. 10 A žena se spěšně rozběhla a dala vědět svému muži; i řekla k němu: Hle, ukázal se mi ten muž, jenž v kterýsi den ke mně přišel. 11 A Mánóach vstal a odebral se za svou ženou a přišel k tomu muži a řekl mu: Zda jsi ty ten muž, jenž jsi promluvil k této ženě? I řekl: Já. 12 A Mánóach řekl: Až se má uskutečnit tvé slovo, co bude povinností stran toho hoch a činností okolo něho? 13 A Anděl Jehovův k Mánóachovi řekl: Především, co jsem řekl k ženě, necht' se chrání: 14 Z ničeho, co pochází z vinné révy, necht' nejí a necht' nepije víno a nic opojného a nejí žádnou nečistotu; necht' dbá všeho, co jsem jí rozkázal. 15 A Mánóach k Andělu Jehovovu řekl: Necht' tě, prosím, smíme pozdržet a před tvou tvář připravit kůzle. 16 A Anděl Jehovův k Mánóachovi řekl: Byť jsi mě zdržoval, nebudu z tvého pokrmu jíst, chceš-li však připravit vzestupnou oběť, můžeš ji Jehovovi vznést. Mánóach totiž nevěděl, že je to Anděl Jehovův. 17 A Mánóach k Andělu Jehovovu řekl: Jaké je tvé jméno? Až se totiž tvé slovo má uskutečnit, uctíme tě. 18 A Anděl Jehovův mu řekl: Proč toto, že se tážeš na mé jméno, jež je nepochopitelné? 19 A Mánóach přinesl to kůzle a oběť daru a vznesl na skále Jehovovi; ten svým působením konal div, zatímco se Mánóach a jeho žena dívali, 20 neboť při vystupování plamene z oltáře k nebesům se stalo, že Anděl Jehovův v plameni oltáře vystoupil. To když Mánóach a jeho žena viděli, padli na své tváře k zemi. 21 A Anděl Jehovův se již nadále Mánóachovi ani jeho ženě neukázal. Tehdy Mánóach poznal, že to byl Anděl Jehovův; 22 i řekl Mánóach ke své ženě: Jistně budeme muset umřít, neboť jsme uviděli Boha.

23 Ale jeho žena mu řekla: Kdyby byl Jehova pojal zálibu v usmrcení nás, nebyl by vzal z naší ruky vzestupnou oběť ani oběť daru, aniž by nám byl ukázal všechny tyto věci, aniž by nám právě nyní něco takového ohlásil. 24 A žena porodila syna a nazvala jeho jméno Šimšón; a hoch vyrostl a Jehova mu požehnal. 25 A v táboře Dánově mezi Coreou a mezi Eštáólem ho počal pobádat Duch Jehovův.

Soudců 14

1 A Šimšón sestoupil do Timny a v Timně uviděl ženu z dcer Pelištím, 2 a vystoupil a podal svému otci a své matce zprávu; i řekl: Uviděl jsem v Timně ženu z dcer Pelištím; nyní mi ji tedy vezměte za ženu. 3 I řekl mu jeho otec a jeho matka: Zda není mezi dcerami tvých bratrů a ve všem mém lidu ženy, že ty jdeš pojmout ženu z Pelištím, neobřezaných? A Šimšón svému otci a své matce řekl: Tu mi vezmi, neboť ona je v mých očích správná. 4 Jeho otec a jeho matka však nevěděli, že to je od Jehovy, že on hledá příležitost stran Pelištím; a v onen čas Pelištím nad Izráelem panovali. 5 Sestoupil tedy Šimšón a jeho otec a jeho matka a přišli až po vinice Timny; a hle, vstříc mu zařval hřivnatec ze lvů. 6 I přišel na něho Duch Jehovův, takže ho roztrhal jakoby roztrháním kůzlete, aniž cokoli bylo v jeho ruce. A svému otci ani své matce neoznámil, co učinil. 7 A sestoupil a promluvil s tou ženou, jež byla v Šimšónových očích správná; 8 a když se po jistém čase vracel pojmout ji, odbočil shlédnout mršinu toho lva, a hle, v těle lva roj včel a med, 9 i vybral jej do svých dlaní a šel a při chůzi jedl. A když přišel ke svému otci a ke své matce, dal jim a pojedli, ale neoznámil jim, že ten med vybral z těla toho lva. 10 A jeho otec sestoupil k té ženě a Šimšón tam uspořádal hostinu, neboť tak činívali ženichové. 11 A jak ho uviděli, stalo se, že přivedli třicet společníků, aby pobýli s ním; 12 a Šimšón jim řekl: Nuže, chci vám dát hádat hádanku; správně-li mi ji za sedm dní hostiny budete umět vyložit, když uhodnete, pak vám dám třicet košil a třicet rouch na střídání, 13 nebudete-li však moci mi ji vyložit, pak dáte vy mně třicet košil a třicet rouch na střídání. Řekli mu tedy: Dej hádat svou hádanku, ať ji slyšíme. 14 I řekl jim: Z jedlíka vyšlo jídlo a ze silného vyšlo sladké. I nedokázali po tři dni tu hádanku vyložit 15 a ve čtvrtý den se stalo, že Šimšónově ženě řekli: Přemluv svého muže, ať pro nás tu hádanku vykládá, abychom tebe i dům tvého otce nemuseli spálit ohněm; zda jste nás pozvali k ožebračení nás? Zda ne? 16 Ale Šimšónova žena se před ním již byla rozplakala a řekla: Jen mě nenávidíš a nemiluješ mě; synům mého lidu jsi dal hádat hádanku a mně jsi ji nevyložil. I řekl jí: Hle, nevyložil jsem svému otci ani své matce, a mám vyložit tobě? 17 Ale proplakala před ním těch sedm dní, co měli hostinu, a v sedmý den se stalo, že jí vyložil, neboť ho donutila; i vyložila hádanku synům svého lidu. 18 A v sedmý den, dříve než slunce zacházelo, mu muži města řekli: Co sladšího nad med? A co silnějšího nad lva? I řekl k nim: Kdybyste nebyli orali mou jalovicí, nebyli byste uhodli mou hádanku. 19 A přišel na něho Duch Jehovův; i sestoupil v Aškelón a pobil z nich třicet mužů a vzal z nich svlečené věci a ta roucha na střídání dal vyloživším tu hádanku. A vzplál jeho hněv; i vystoupil v dům svého otce. 20 A Šimšónova žena se dostala za jeho společníka, jenž mu byl přítelem.

Soudců 15

1 A po jistém čase, ve dnech žně pšenice, se stalo, že Šimšón svou ženu přišel s kůzlem navštívit; a řekl si: Musím vejít ke své ženě do pokoje. Ale její otec mu nedal vejít; 2 i řekl její otec: Řekl jsem si věru, žeš ji jistě pojal v nenávisť, takže jsem ji dal tvému společníku. Zda není její mladší sestra hezčí než ona? Nuže - nechť se za tebe dostává místo ní. 3 A Šimšón jim řekl: Tentokrát jsem prost viny stran Pelištím, jestliže s nimi já budu nakládat zle. 4 A Šimšón se odebral a pochytil tři sta lišek, a vzal pochodně a obrátil ohon k ohonu a vložil po jedné pochodni mezi dva ohony, 5 a zažehl na pochodních oheň a vypustil je v stojaté obilí Pelištím a sežehl od stohů až po stojaté obilí a po sady oliv. 6 A Pelištím řekli: Kdo toto učinil? I řekli: Šimšón, zeť Timního, neboť vzal jeho ženu a dal ji jeho společníku. A Pelištím vystoupili a spálili ji i jejího otce ohněm. 7 A Šimšón jim řekl: Chcete-li jednat takto, pak jen co se na vás pomstím, potom chci přestat. 8 I pobil je, stehno na kyčel, velikým pobitím; a sestoupil a usídlil se v rozsedlině skaliska Étámu. 9 A Pelištím vystoupili a položili se v Júdovi a roztáhli se do Lechí. 10 A muži Júdy řekli: Proč jste proti nám vystoupili? I řekli: Vystoupili jsme spoutat Šimšóna a naložit s ním podle toho, jak naložil on s námi. 11 Sestoupili tedy, tři tisíce mužů z Júdy, do rozsedliny skaliska Étámu a řekli Šimšónovi: Zda nevíš, že Pelištím nad námi panují? Co jsi nám tedy toto provedl? I řekl jim: Podle toho, co provedli mně, tak jsem provedl jim. 12 A řekli mu: Sestoupili jsme spoutat tě, vydat tě v ruku Pelištím. A Šimšón jim řekl: Přísáhněte mi, že se na mne nebudete vrhat vy. 13 Pronesli tedy k němu výrok: Ne, nýbrž tě chceme jen spoutat a vydáme tě v jejich ruku, ale nikterak tě nechceme usmrtit. Spoutali ho tedy dvěma novými provazy a vyvedli ho od skaliska; 14 on přišel až k Lechí a Pelištím se mu vstříc jali pokřikovat, i přišel na něho Duch Jehovův a provazy, jež byly na jeho pažích, se staly jakoby lněnými vlákny, jež shořela v ohni, takže jeho pouta splynula z jeho rukou. 15 A našel čelist osla, čerstvou, i vztáhl svou ruku a vzal ji a pobil jí tisíc mužů. 16 A Šimšón řekl: Čelistí osla hromadu, dvě hromady, čelistí osla jsem pobil tisíc mužů. 17 A jak skončil své mluvení, stalo se, že čelist ze své ruky zahodil; a dal tomu místu název Rámath-Lechí.

18 A dostal velikou žízeň a jal se volat k Jehovovi, i řekl: Tys dal rukou svého nevolníka toto veliké vysvobození; mám snad nyní umřít žízni a padnout v ruku neobřezaných? 19 A Bůh rozpoltil prohlubeň, jež je v Lechí, a vyšly z ní vody; i napil se a jeho duch se vrátil, takže ožil. Proto nazval jméno toho Ěn-hakkóre; ten je v Lechí až po tento den. 20 I soudil Isráele ve dnech Pelištím po dvacet let.

Soudců 16

1 A Šimšón odešel do Gazy a uviděl tam ženu-nevěstku, i vešel k ní. 2 Výrok ke Gazathím: Přišel sem Šimšón! Rozestavili se tedy vůkol a cíhali na něho v bráně města po celou noc; a po celou noc se chovali tiše s výrokem: Až do světla jitra, potom ho budeme moci zabít. 3 A Šimšón poležel až do půlnoci a v půlnoc vstal a pevně uchopil dveře brány města a obě veřeje a vytrhl je se závorou; to naložil na svá plece a vynesl to na téměř hory, jež je před Chevrónem. 4 Potom se stalo, že zamiloval ženu v údolí Sóréku, a její jméno Delílá. 5 I vystoupili k ní pohlaváři Pelištím a řekli k ní: Přemluv ho a zjisti, čím je jeho síla veliká a čím bychom na něho stačili, takže bychom ho mohli spoutat k jeho zkrocení; a my - každý ti dá tisíc a sto šeklů stříbra. 6 Delílá tedy k Šimšónovi řekla: Prozrad' mi, prosím, čím je tvá síla veliká a čím bys mohl být spoután k svému zkrocení. 7 A Šimšón k ní řekl: Poutali-li by mě sedmi žilami, čerstvými, jež ještě nebyly vysušeny, pak bych zeslábl a byl jako každý jiný člověk. 8 Pohlaváři Pelištím jí tedy vynesli sedm žil, čerstvých, jež ještě nebyly vysušeny, i spoutala ho jimi; 9 a v pokoji jí seděla záloha, i řekla k němu: Pelištím na tebe, Šimšóne! A roztrhl ty žíly, jako se trhá vlákno koudele při svém ucitění ohně, a jeho síla nebyla poznána. 10 A Delílá k Šimšónovi řekla: Hle, ztropil sis ze mne blázná a promluvil jsi ke mně lež; prozrad' mi, prosím, nyní, čím bys mohl být spoután. 11 I řekl k ní: Poutali-li by mě pevně novými provazy, jimiž nebyla vykonána práce, pak bych zeslábl a byl jako každý jiný člověk. 12 Delílá tedy vzala nové provazy a spoutala ho jimi a řekla k němu: Pelištím na tebe, Šimšóne! (A v pokoji seděla záloha.) I roztrhl je ze svých paží jako niti. 13 A Delílá k Šimšónovi řekla: Až posud sis ze mne tropil blázná a mluvil jsi ke mně lži; prozrad' mi, čím bys mohl být spoután. I řekl k ní: Budeš-li vetkávat sedm kadeří mé hlavy v osnovu. 14 Přirazila je tedy bidlem a řekla: Pelištím na tebe, Šimšóne! I procitl ze svého spánku a vytrhl tkalcovské bidlo i osnovu. 15 A řekla k němu: Jak můžeš říkat: Miluji tě, a tvé srdce není se mnou? Nyní sis již třikrát ze mne natropil bláznů a neprozradil jsi mi, čím je tvá síla veliká. 16 A když na něho po všechny dni svými řečmi dotírala a trápila ho, stalo se, že se jeho duše stala k smrti netrpělivou, 17 takže jí celé své srdce vyjevil; i řekl jí: Na mou hlavu nevystoupila břitva, neboť já jsem od lůna své matky Božím zasvěcenem; byl-li bych oholen, pak by ode mne má síla odstoupila, takže bych zeslábl a byl jako každý člověk. 18 I poznala Delílá, že jí vyjevil celé své srdce; poslala tedy a pohlaváři Pelištím povolala výrokem: Tentokrát vystupte, neboť mi vyjevil celé své srdce. Pohlaváři Pelištím k ní tedy vystoupili a vynesli ve své ruce peníze. 19 I uspala ho na svých kolenou a povolala muže a dala oholit sedm kadeří jeho hlavy; tak k jeho zkrocení způsobila znesvěcení a jeho síla od něho odstoupila. 20 I řekla: Pelištím na tebe, Šimšóne! Procitl tedy ze svého spánku a řekl si: Budu moci vyjít jako v dřívějších případech a vytrást se; ale on nevěděl, že Jehova od něho odstoupil. 21 A Pelištím se ho chopili a vypíchali jeho oči a zavedli ho dolů do Gazy a spoutali ho mosaznými okovy; a stal se mlečem v domě vězňů. 22 Vlas jeho hlavy však počal růst, jak byl oholen. 23 A pohlaváři Pelištím se shromáždili k obětování veliké oběti Dágónovi, jejich bohu, a k veselici; i řekli: Náš bůh vydal v naši ruku Šimšóna, našeho nepřítele. 24 A lid, ti ho uviděli a jali se chválit svého boha, takže říkali: Náš bůh vydal v naši ruku našeho nepřítele a pustošitele naší země a toho, jenž rozmnožil naše zabitě. 25 A když se jejich srdce potěšilo, stalo se, že řekli: Povolajte Šimšóna, ať nám tančí! Povolali tedy Šimšóna z domu vězňů, i jal se před jejich tváří žertovat; a postavili ho mezi dva sloupy. 26 A Šimšón řekl k hochu, jenž ho držel za ruku: Nechej mě, ať nahmatám ty dva sloupy, na nichž je dům založen, ať mohu na ně spolehnout. 27 A dům byl plný mužů a žen, i všichni pohlaváři Pelištím tam přišli, a na střeše bylo asi tři tisíce mužů a žen, již se dívali na Šimšónův tanec. 28 A Šimšón se jal k Jehovovi volat výrokem: Pane, Jehovo, připomeň si mě, prosím, a posilni mě, prosím, jen tentokrát, ó Bože, ať se na Pelištím jednou pomstou mohu pomstít za obě své oči! 29 I objal Šimšón ty dva prostřední sloupy, na nichž byl dům založen (a nalehl na ně), jeden svou pravicí a jeden svou levicí; 30 a Šimšón řekl: Necht' umírá mé žití s Pelištím! I vypjal se mocně a dům padl na pohlaváři a na všecken lid, jenž v něm byl, takže mrtvých, jež usmrtil při své smrti, bylo více než těch, jež usmrtil ve svém životě. 31 A sestoupili jeho bratři a všecken dům jeho otce a vyzvedli ho a vynesli a pohřbili ho mezi Coreou a mezi Eštáólem v hrobě Mánóacha, jeho otce. A on soudil Isráele po dvacet let.

Soudců 17

1 I vyskytl se v pohoří Efrájimově muž, jehož jméno bylo Míchájhú; 2 ten své matce řekl: Tisíc a sto šeklů stříbra, co ti bylo odebráno, a tys zaklela a řekla jsi to i v mé uši - hle, to stříbro je u mne, vzal jsem je já. A jeho matka řekla: Budiž můj syn požehnán od Jehovy. 3 I vrátil těch tisíc a sto šeklů stříbra své matce a jeho matka řekla: To stříbro jsem plně posvětila Jehovovi ze své ruky pro svého syna k zhotovení sochy a slitiny, a nyní ti je chci vrátit. 4 Vrátil tedy to stříbro své matce a jeho matka vzala dvě stě šeklů stříbra a dala je zlatníku; ten je zpracoval na sochu a slitinu. To se dostalo v dům Míchájhú.

5 A ten muž, Míchá, měl dům bohů, i zhotovil přehoz a domácí bůžky, i naplnil ruku jednoho ze svých synů, takže se mu stal knězem. 6 V oněch dnech nebylo v Izráéli krále; každý činil, co bylo v jeho očích správné. 7 I vyskytl se mladík z Bét-lechemu Júdova, z čeledi Júdovy, a on byl Léviovec a on pobýval tam. 8 A ten muž z toho města, z Bét-lechemu Júdova, odešel pobývat, kde by co mohl najít; a při konání své cesty přišel v pohoří Efrájimově až k domu Míchovu 9 a Míchá mu řekl: Odkud přicházíš? I řekl k němu: Já jsem Léviovec z Bét-lechemu Júdova a jdu já pobývat, kde co budu moci najít. 10 A Míchá mu řekl: Zůstaň u mne a staň se mi otcem a knězem a já ti budu dávat deset šeklů stříbra za rok a vybavení rouchy a tvou obživu. A Léviovec vešel 11 a přivolel Léviovec zůstat s tím mužem; i stal se mu ten mladík jakoby jedním z jeho synů; 12 a Míchá naplnil ruku toho Léviovece, i stal se mu ten mladík knězem a byl v Míchově domě. 13 A Míchá řekl: Nyní vím, že mi Jehova bude činit dobře, neboť se mi knězem stal Léviovec.

Soudců 18

1 V oněch dnech nebylo v Izráéli krále; a v oněch dnech si kmen Dániho hledal dědictví k bydlení, neboť mu až po onen den vprostřed Izráelových kmenů nic za dědictví nepřipadlo. 2 I vyslali synové Dánovi ze své čeledi pět mužů ze svého kruhu, mužů zdatných, z Corey a z Eštáolu, proslídit zem a vyšetřit ji; i řekli k nim: Jděte, vyšetřete zem. Přišli tedy v pohoří Efrájimově až k domu Míchovu a přenocovali tam; 3 když oni byli u Míchova domu, rozpoznali oni hlas toho mladíka, toho Léviovece, i odbočili tam a řekli mu: Kdo tě sem přivedl a co ty tu děláš a co zde máš? 4 I řekl k nim: Tak a tak mi učinil Míchá a najal mě, i stal jsem se mu knězem. 5 A řekli mu: Obrat' se, prosím, na Boha s otázkou, ať víme, zda naše cesta, na níž jdeme, bude úspěšná. 6 A kněz k nim řekl: Jděte s pokojem, vaše cesta, již půjdete, je před Jehovou. 7 A těch pět mužů, ti odešli a přišli do Lájíše a uviděli lid bydlící vprostřed ní v bezpečí, podle způsobu Cidóním, mající pokoj a bezpečně se cítící, a v zemi nebylo nijak škodících, ani vládnoucího úřední mocí; a oni byli vzdáleni od Cidóním a nic neměli s lidmi. 8 I přišli ke svým bratrům do Corey a Eštáolu a jejich bratři jim řekli: Co vy? 9 I řekli: Vzhůru, ať proti nim můžeme vystoupit, neboť jsme uviděli zem, že hle, je velmi dobrá, a vy jste nečinní; necht' neleníte odejít k přistoupení k zaujetí země 10 (jak vstoupíte, budete přicházet k lidu bezpečně se cítícímu a zemi rozsáhlé na obě strany); vždyť ji Bůh dal v naši ruku, místo, kde není nedostatku ničeho, co v zemi je. 11 Vypravili se tedy odtamtud, z čeledi Dániho, z Corey a z Eštáolu, šest set mužů opásaných válečným náčiním, 12 i vystoupili a položili se v Kirjath-jeárim v Júdovi; proto tomuto místu až po tento den dávají název Machanéh-Dán - hle, za Kirjath-jeárim. 13 A odtamtud přešli v pohoří Efrájimovo a přišli až k domu Míchovu; 14 a těch pět mužů, ti, již byli odešli proslídit zem, Lájíš, se ujali slova a řekli k svým bratrům: Zda víte, že v těchto domech je přehoz a domácí bůžkové a socha a slitina? Nyní tedy vězte, co máte činit. 15 Odbočili tedy tam a vešli do domu toho mladíka, Léviovece domu Míchova, a položili mu otázku, jak se mu vede; 16 a u vchodu do brány stálo šest set mužů, opásaných svým válečným náčiním, ze synů Dánových. 17 A těch pět mužů, ti, již byli odešli proslídit zem, vystoupili, vešli tam, vzali sochu a přehoz a domácí bůžky a slitinu, zatímco kněz stanul u vchodu do brány, i těch šest set mužů, již byli opásáni válečným náčiním; 18 onino tedy vešli v Míchův dům a vzali sochu a přehoz a domácí bůžky a slitinu; a kněz k nim řekl: Co vy děláte? 19 A řekli mu: Mlč, polož svou ruku na svá ústa a pojď s námi, aby ses stal otcem a knězem nám; zda je ti lépe být knězem domu jednoho muže či abys byl knězem kmeni a čeledi v Izráéli? 20 A srdce kněze se potěšilo, i vzal přehoz a domácí bůžky a sochu a vešel v střed tohoto lidu. 21 I otočili se a odešli, a dopředu pustili drobotinu a dobytek a to, co bylo cenné. 22 Když oni byli od Míchova domu vzdáleni, byli svoláni muži, kteří byli v domech, jež byly u domu Míchova, a dohonili syny Dánovy; 23 a jali se na syny Dánovy volat; ti obrátili svou tvář a řekli k Míchovi: Co je ti, že ses shromáždil? 24 I řekl: Vzali jste mé bohy, jež jsem si opatřil, i kněze, a odešli jste, a co ještě mám? Co tedy toto, že říkáte: Co je ti? 25 A synové Dánovi k němu řekli: Necht' nás nenutíš poslouchat tvůj hlas, aby se na vás nemuseli vrhnout muži rozhořčené duše, takže by ses zbavil žití svého i žití svého domu. 26 A synové Dánovi odešli svou cestou a Míchá shledal, že oni jsou silnější než on, i otočil se a vrátil se do svého domu. 27 A oni odnesli, co si Míchá opatřil, i s knězem, jehož měl, a přišli k Lájíši, k lidu majícímu pokoj a bezpečně se cítícímu, a pobili je ostřím meče a město spálili ohněm; 28 a nebylo vyprošťujícího, neboť ono bylo vzdáleno od Cidónu a oni nic neměli s lidmi; a ono bylo v údolí, jež je u Bét-rechóva. I vybudovali to město a usídlili se v něm 29 a jméno toho města nazvali Dán, jménem jejich otce, jenž se narodil Izráelovi, ale zprvu ovšem bylo jméno toho města Lájíš. 30 A synové Dánovi si postavili tu sochu a Jehónáthán, syn Géršóma, syna Mojžíšova, on a jeho synové byli kmeni Dánovu kněžími až po den opuštění země, 31 a sochu Míchovu, již si opatřil, u sebe měli umístěnu po všechny dni pobytu Božího domu v Šíle.

Soudců 19

1 A v oněch dnech, kdy v Izraeli nebylo krále, se stalo, že se vyskytl muž-Lévíovec, pobývajících na zadní straně pohoří Efrájimova; ten si vzal ženu-souložnici z Bét-lechemu Júdova. 2 A jeho souložnice se proti němu dopustila smilstva a odešla z jeho blízkosti do domu svého otce do Bét-lechemu Júdova a pobyla tam řadu dní, čtyři měsíce. 3 A její muž vstal a šel za ní promluvit k jejímu srdci a přivést ji zpět; a s ním jeho sluha a dvojice oslů; a uvedla ho v dům svého otce, a když ho otec té dívky uviděl, zaradoval se při setkání s ním. 4 A jeho tchán, otec té dívky, ho zdržel, takže u něho zůstal tři dni, i jedli a pili a přenocovali tam. 5 A v čtvrtý den se stalo, když za jitra časně vstali, že se zvedl k odchodu; a otec té dívky ke svému zeti řekl: Posilni své srdce kouskem chleba a potom půjdete. 6 Usedli tedy oni oba spolu a najedli a napili se; a otec té dívky k tomu muži řekl: Přivol, prosím, a přenocuj, ať se těší tvé srdce; 7 a když se ten muž zvedl k odchodu, jal se jeho tchán na něho naléhat, takže tam zase přenocoval. 8 A za jitra v pátý den časně vstal k odchodu, ale otec té dívky řekl: Posilni, prosím, své srdce. Prodlili tedy až do naklonění dne a jedli oni oba, 9 a když se ten muž zvedl k odchodu, on i jeho souložnice, řekl mu jeho tchán, otec té dívky: Nuže, hle, den se nachýlil k večeru, přenocujte, prosím - hle, uléhání dne, přenocuj zde, ať se těší tvé srdce, a zítra se časně dáte na svou cestu a odejdeš ke svému stanu. 10 Ale ten muž nebyl ochoten přenocovat, nýbrž se zvedl a odešel; i přišel až před Jevús, to je Jerúsalem, a s ním dvojice osedlaných oslů, i jeho souložnice s ním. 11 Když oni byli u Jevúse, a den se hluboko snesl, řekl jeho sluha k svému pánu: Pojď, prosím, můžeme odbočit do tohoto města Jevúsího a přenocovat v něm. 12 A jeho pán k němu řekl: Nebudeme odbočovat do města cizozemců, kteří nejsou z Izraelových dětí, nýbrž přejdeme až do Givey. 13 A řekl svému sluhovi: Pojď, ať se dostáváme v blízkost jednoho z míst, kde přenocujeme, v Givei nebo v Rámě. 14 Přešli tedy a odebrali se a nedaleko Givey, jež patří Benjámínovi, jim zašlo slunce; 15 odbočili tedy tam, aby vešli k přenocování v Giveu. A když vešel, usedl na prostranství města, nebylo však nikoho ochotného přijmout je do domu k přenocování; 16 ale hle, od své práce z pole přišel za večera jakýsi stařec, muž z pohoří Efrájimova, jenž byl v Givei cizincem, kdežto lidé toho místa byli děti Jemíního; 17 a pozvedl své oči a uviděl na prostranství města muže-pocestného, i řekl ten muž, stařec: Kam jdeš a odkud přicházíš? 18 A řekl k němu: My z Bét-lechemu Júdova přecházíme až k zadní straně pohoří Efrájimova; já jsem odtamtud a odešel jsem až do Bét-lechemu Júdova, a já mám co činit s domem Jehovovým, ale není nikoho ochotného přijmout mě do domu, 19 a je i sláma i krmivo pro naše osly a i chléb a víno je pro mne a pro tvou služebnici i pro mladíka, jenž je s tvými nevolníky, není nedostatku ničeho. 20 A ten muž, ten stařec, řekl: Pokoj tobě; jen nechej vše, čeho je ti třeba, na mně, jen necht' nechceš přenocovat na prostranství. 21 A uvedl je do svého domu a namíchal krmiva jeho oslům, i umyli své nohy a najedli a napili se. 22 Když oni potěšovali svá srdce, hle, dům obklopili muži toho města, muži-ničemové, tloukli na dveře a jali se pronášet k tomu muži, majiteli toho domu, tomu starci, výrok: Vyved' toho muže, jenž přišel do tvého domu, ať ho můžeme poznat! 23 A majitel domu k nim vyšel a řekl k nim: Ne, moji bratři, necht' přece nepášete zlo; jelikož tento muž vstoupil do mého domu, necht' nečiníte tuto bezbožnost. 24 Hle, má dcera, panna, a jeho souložnice - nuže, mohu je vyvést, ponižte je a učinte jim, co bude dobré ve vašich očích, ale tomuto muži nesmíte činit nic z této bezbožnosti. 25 Ti muži však nebyli ochotni mu naslouchat; a ten muž svou souložnici popadl a vyvedl k nim na ulici, i poznávali ji a násilí se na ní dopouštěli po celou noc až do jitra a propustili ji za vzházení úsvitu. 26 A za nastávání jitra ta žena přišla a u vchodu do domu, kde byl její pán, zůstala ležet až do rozednění. 27 A její pán za jitra vstal a otevřel dveře domu a vyšel k odchodu svou cestou, a hle, ta žena, jeho souložnice, ležící u vchodu do domu, a její ruce na prahu. 28 A řekl k ní: Vstaň, ať jdeme. Ale nebylo odpovídajícího. Vzal ji tedy na osla a vstal ten muž a odešel k svému místu. 29 A když přišel do svého domu, vzal nůž a uchopil svou souložnici a rozdělil ji podle jejích kostí na dvanáct dílů a rozeslal ji do všech území Izraelových; 30 i dělo se tak, že každý, kdo to spatřil, nato řekl: Nic jako toto se neudálo, aniž bylo spatřeno za dobu ode dne vystoupení Izraelových dětí ze země Egypta až po tento den; pouvažujte si o tom, poraďte se a promluvte!

Soudců 20

1 A vyšli všichni synové Izraelovi a shromáždění se sešlo jako jeden muž, v rozsahu od Dána až po Beér-ševu, i země Gileádu, k Jehovovi do Micpy; 2 a dostavili se sloupové všeho lidu, všechny kmeny Izraelovy, v sejítí Božího lidu, čtyři sta tisíc mužů, pěších, tasících meč; 3 a synové Benjámínovi uslyšeli, že synové Izraelovi vystoupili do Micpy. A Izraelovi synové řekli: Mluvte - jak se událo toto zlo? 4 A ten Lévíovec, muž té ženy, té zavražděné, odpověděl a řekl: Přišel jsem já i moje souložnice přenocovat do Givey, jež patří Benjámínovi, 5 a občané Givey proti mně povstali a v noci se proti mně postavili okolo domu; mne zamýšleli zabít a mé souložnice se naponižovali, až umřela. 6 Uchopil jsem tedy svou souložnici a rozřezal jsem ji a rozeslal jsem ji v každý kraj dědictví Izraelova, neboť v Izraeli spáchali hanebnost a bezbožnost. 7 Hle, vy všichni, synové Izraelovi - dejte si zde slovo a radu. 8 A všecken lid povstal jako jeden muž s výrokem: Nepůjdeme nikdo k svému stanu a nebudeme se nikdo vzdalovat k svému domu! 9 A nyní: toto je věc, již musíme učinit Givei: Podle losu proti ní! 10 A vezmeme deset mužů na sto, po všech kmenech Izraelových, a sto na tisíc a tisíc na deset tisíc, k obstarání stravy lidu, aby při svém příchodu naložili s Geva Benjámínovým podle vši bezbožnosti, již v Izraeli spáchali.

11 A shromáždili se, všichni muži Izráelovi, k městu, sdružení jako jeden muž. 12 A Izráelovy kmeny vyslaly do všech čeledí Benjámínových muže se vzkazem: Co toto zlo, jež se mezi vámi událo? 13 Nyní tedy vydejte ty muže-ničemy, kteří jsou v Givei, ať je můžeme usmrtit a zlo z Izráele vyplenit. Ale Benjámín, ti nebyli ochotni na hlas svých bratrů, synů Izráelových, uposlechnout. 14 Nýbrž se synové Benjámínovi z měst shromáždili do Givey k vytáhnutí do boje se syny Izráelovými; 15 i byli v onen den synové Benjámínovi z měst podrobeni přehlídce, dvacet a šest tisíc mužů tasících meč, kromě obyvatel Givey - i ti byli podrobeni přehlídce: sedm set vybraných mužů - 16 ze všeho tohoto lidu bylo sedm set vybraných mužů, nepoužívajících své pravé ruky, každý z nich schopný z praku střílet kamenem k vlasu a nemíjel se. 17 I muži Izráelovi kromě Benjámína byli podrobeni přehlídce: čtyři sta tisíc mužů tasících meč, každý z nich bojovník. 18 I povstali a vystoupili do Bét-Élu a obrátili se s otázkou na Boha; i řekli Izráelovi synové: Kdo mezi námi má jako první vystoupit do boje se syny Benjámínovými? A Jehova řekl: Júdá jako první. 19 Synové Izráelovi tedy za jitra vstali a položili se před Giveou; 20 i vytáhli muži Izráelovi do boje s Benjámínem a seřadili se muži Izráelovi k boji ke Givei; 21 synové Benjámínovi však z Givey vytáhli a v onen den z Izráele k zemi porubali dva a dvacet tisíc mužů. 22 Lid však - muži Izráelovi - si dal odvahu, i seřadili se opět k boji na místě, kde se byli seřadili v první den, 23 vystoupili však synové Izráelovi a až do večera před tváří Jehovovou plakali a na Jehovu se s otázkou obraceli výrokem: Zda se mám opět přiblížit k boji se syny Benjámína, mého bratra? A Jehova řekl: Vystupte proti němu. 24 A v druhý den se synové Izráelovi přiblížili k synům Benjámínovým 25 a Benjámín jim v ten druhý den z Givey vytáhl vstříc, i porubali z Izráelových synů k zemi ještě osmnáct tisíc mužů; tito všichni byli muži tasící meč. 26 I vystoupili všichni Izráelovi synové a všecken lid a přišli do Bét-Élu a rozplakali se a zůstali tam před tváří Jehovovou a v onen den se až do večera postili a vznášeli před tvář Jehovovu vzestupné oběti a oběti pokojných hodů; 27 a obrátili se synové Izráelovi s otázkou na Jehovu - neboť v oněch dnech tam byla skříňka Boží smlouvy 28 a stával před ní Pínochás, syn Eleázára, syna Áronova, - výrokem: Zda mám ještě opět vytáhnout do boje se syny Benjámína, mého bratra, či mám přestat? A Jehova řekl: Vystupte, neboť ho zítra chci vydat v tvou ruku. 29 A Izráel položil ke Givei vůkol zálohy 30 a v třetí den vystoupili synové Izráelovi proti synům Benjámínovým a seřadili se proti Givei jako v dřívějších případech 31 a synové Benjámínovi vytáhli vstříc lidu, byli odlákáni od města a počali dobýjet smrtelně raněné z lidu, jako v dřívějších případech, na silnicích, z nichž jedna stoupá k Bét-Élu a jedna polem ke Givei, asi třicet mužů z Izráele; 32 synové Benjámínovi si totiž řekli: Oni jsou před naší tváří poraženi jako poprvé. (Neboť synové Izráelovi si řekli: Prchejme, ať je můžeme odlákat od města na silnice.) 33 A všichni muži Izráelovi povstali ze svého místa a seřadili se v Baal-Támáru, a Izráelova záloha ze svého místa, z pláně u Geva, učinila výpad, 34 a zpredu vůči Givei přišlo deset tisíc vybraných mužů ze všeho Izráele. I zostřil se boj, ale oni nevěděli, že na ně doléhá pohroma. 35 A Jehova Benjámína před tváří Izráelovou porazil a synové Izráelovi v ten den z Benjámína porubali dvacet a pět tisíc a sto mužů; tito všichni byli muži tasící meč. 36 A synové Benjámínovi shledali, že jsou poraženi; a synové Izráelovi Benjámínovi uvolnili místo, neboť spolehli na zálohu, již ke Givei položili, 37 a záloha přispěchala a vyrojila se proti Givei, i přitáhla záloha a vybila město ostřím meče. 38 A muži Izráelovi měli se zálohou dohodu: Vytvoř veliký oblak kouře (aby mu dali vystupovat) z města! 39 A muži Izráelovi se v boji obrátili a Benjámín počal dobýjet smrtelně raněné z mužů Izráelových, asi třicet mužů, neboť si řekli: Jistě je on před naší tváří úplně poražen jako v prvním boji. 40 Tu počal z města vystupovat oblak, sloup kouře, a Benjámín se otočil za sebe a hle, celé město vystupovalo k nebesům! 41 A muži Izráelovi se obrátili a muži Benjámínovi byli zděšeni, neboť shledali, že na ně dolehla pohroma, 42 i otočili se před tváří mužů Izráelových na cestu do pustiny, ale bitva je dohnala a ti z měst je ničili vprostřed nich. 43 Obklíčili Benjámína, pronásledovali ho, drtili ho v tábořišti až naproti Givei od vzcházení slunce. 44 I padlo z Benjámína osmnáct tisíc mužů; ano, všichni tito byli zdatní mužové. 45 A otočili se a dali se na útek do pustiny ke skalisku Rimmónu, a po silnicích jich napaběrkovali pět tisíc mužů a hnali se v patách za nimi až po Gideóm a dva tisíce mužů z nich pobili, 46 takže všech v onen den padlých z Benjámína bylo dvacet a pět tisíc mužů tasících meč; ano, všichni tito byli zdatní mužové. 47 Otočili se tedy a utekli do pustiny ke skalisku Rimmónu, šest set mužů, a na skalisku Rimmónu zůstali po čtyři měsíce. 48 A muži Izráelovi se vrátili k synům Benjámínovým a ostřím meče je z měst nedotčených pobili až po dobytek, až po vše, co se naskytlo; také vydali všechna města, jež se naskytla, v oheň.

Soudců 21

1 Byli pak muži Izráelovi v Micpě přísáhli výrokem: Nikdo z nás nebude dávat svou dceru za ženu Benjámínovi. 2 I přišel lid do Bét-Élu, i seděli tam před Boží tváří až do večera. A pozvedli svůj hlas a rozplakali se usedavým pláčem 3 a jali se říkat: Proč, Jehovo, Izráelův Bože, se v Izráeli stalo toto, že dnes z Izráele jeden kmen chybí? 4 A nazířeli se stalo, že lid časně vstal a zbudovali tam oltář a jali se vznášet vzestupné oběti a oběti pokojných hodů; 5 a synové Izráelovi řekli: Kdo je ten, jenž ze všech Izráelových kmenů nevystoupil v sejítí k Jehovovi (neboť stran toho, jenž by nevystoupil k Jehovovi do Micpy, byla vykonána slavnostní přísaha výrokem: Jistotně bude muset být usmrcen)? 6 I rozlítostnili se synové Izráelovi vůči Benjámínovi, svému bratru, a řekli: Dnes byl vylomen z Izráele jeden kmen; 7 co budeme činit stran žen pro ně, pro ty pozůstávající? Vždyť my jsme při Jehovovi přísáhli nedávat jim z našich dcer za ženy!

8 Řekli tedy: Který je z kmenů Isráelových, jenž nevystoupil k Jehovovi do Micpy? A hle, do tábora, do sejití, nepřišel nikdo z Jávěš-Gileádu, 9 neboť lid byl podroben přehlídce, a hle, nikoho z obyvatel Jávěš-Gileádu tam nebylo. 10 Shromáždění tam tedy vyslalo dvanáct tisíc zdatných mužů, i rozkázali jim výrokem: Jděte a ostřím meče pobijte obyvatele Jávěš-Gileádu, i ženy a drobotinu; 11 a toto je věc, již budete konat: Odevzdanými budete činit všechny mužského pohlaví a každou ženu poznavší ulehnutí s mužským pohlavím. 12 I shledali mezi obyvateli Jávěš-Gileádu čtyři sta dívek, panen, jež nepoznaly muže ulehnutím s mužským pohlavím, a uvedli je do tábora v Šíle, jež je v zemi Kenáanu. 13 A poslali, celé shromáždění, vzkaz k synům Benjámínovým, kteří byli na skalisku Rimmónu, a prohlásilo jim mír, 14 a Benjámín se v oné době vrátil, i dali jim ženy, jež zachovali naživu z obyvatel Jávěš-Gileádu; ale neučinili jim tak dosti. 15 A lid se rozlítostnil stran Benjámína, že Jehova učinil mezi kmeny Isráelovými trlinu; 16 a starší shromáždění řekli: Co budeme činit stran žen pro ty pozůstávající, když ženy z Benjámína jsou vyhubeny? 17 A řekli: Dědictví pro ušetřené z Benjámína! Ať není vyhlazován kmen z Isráele! 18 My však jim nemůžeme dávat ženy z našich dcer, neboť synové Isráelovi přísáhli výrokem: Budiž proklet dávající ženu Benjámínovi! 19 Řekli však: Hle, od roka k roku bývá slavnost Jehovova v Šíle, jež je od severu vůči Béth-Élu, od vzcházení slunce vůči silnici, jež stoupá od Béth-Élu k Šechemu a od jihu vůči Levóně; 20 i přikázali Benjámínovým synům výrokem: Jděte a počíhejte si ve vinicích 21 a pohleďte, a hle, když budou vycházet dcery Šíla tančit v tanečním průvodu, tu vyjděte z vinic a chytěte si z dcer Šíla každý svou ženu a odejděte v zem Benjámínovu. 22 A až budou jejich otcové nebo jejich bratři přicházet k nám stěžovat si, stane se, že k nim řekneme: Dopřejte nám jich, neboť jsme ne pro každého opatřili jeho ženu v boji; neboť vy jste jim je nedali, takže byste nyní byli vinni. 23 A synové Benjámínovi tak učinili a unesli podle svého počtu ženy z těch, jež tančily, jež uchvátili, a odešli a vrátili se ke svému dědictví a vybudovali města a usídlili se v nich. 24 A synové Isráelovi se odtamtud v onen čas rozešli každý ke svému kmeni a ke své čeledi, ano, vyšli odtamtud každý ke svému dědictví. 25 V oněch dnech nebylo v Isráéli krále; každý činil, co bylo v jeho očích správné.

Rút

Rút 1

1 A v dnech soudcování soudců se stalo, že v zemi nastal hlad; i odešel muž z Bét-lechemu Júdova pobývat v končinách Móáva, on a jeho žena a dva jeho synové; 2 a jméno toho muže bylo Elimelech a jméno jeho ženy Noomí a jméno dvou jeho synů Machlón a Kiljón, Efráthím z Bét-lechemu Júdova. Přišli tedy v končiny Móáva a zůstali tam. 3 A Elimelech, muž Noomí, umřel, takže zbyla ona a dva její synové; 4 ti si přivedli ženy, Móávky, jméno jedné Orpá a jméno druhé Rúth, a bydleli tam asi po deset let. 5 A i oni oba umřeli, a zbyla ta žena po svých dvou zrozencích a po svém muži. 6 A povstala a vracela se z končin Móáva, ona i dvě její snachy, neboť v končinách Móáva uslyšela, že se Jehova postaral o svůj lid, aby jim dal chléb. 7 Vyšla tedy z místa, kam se dostala, a s ní dvě její snachy, a ubíraly se cestou k návratu do země Júdovy. 8 A Noomí dvěma svým snachám řekla: Jděte, vraťte se každá k domu své matky, necht' Jehova při vás uskutečňuje laskavost, jakou jste uskutečnily při zemřelých a při mně; 9 necht' vám Jehova dává, ať najdete každá uspokojení v domě svého muže. A políbila je, i pozvedly svůj hlas a rozplakaly se 10 a řekly jí: Chceme se přece s tebou vracet k tvému lidu. 11 A Noomí řekla: Vraťte se, mé dcery, proč byste šly se mnou? Zda mám ještě v svých útrobach syny, kteří by se vám stali muži? 12 Vraťte se, mé dcery, jděte, vždyť jsem příliš stará, než abych se dostala za muže; kdybych řekla: Je pro mne naděje, že se třebaš této noci za muže dostanu a dokonce syny porodím - 13 zda byste proto čekaly, než budou velcí? zda byste se proto uzavíraly, takže byste se nedostaly za muže? Nikoli, mé dcery; vždyť mi je hořko, více než vám, neboť proti mně vyšla ruka Jehovova. 14 I pozvedly svůj hlas a rozplakaly se opět; a Orpá svou tchyni políbila, kdežto Rúth na ní ulpěla. 15 Ta řekla: Hle, tvá švagrová se vrátila k svému lidu a k svým bohům - vrať se za svou švagrovou! 16 A Rúth řekla: Necht' na mne nenaléháš stran opuštění tebe, stran odvrácení od následování tebe, neboť kam půjdeš, půjdu, a kde budeš nocovat, nocovat budu; tvůj lid je můj lid a tvůj Bůh je můj Bůh. 17 Kde budeš umírat, umírat budu a tam chci být pohřbena; takto necht' mi Jehova činí a takto necht' přidává, že jen smrt může způsobit odloučení mezi mnou a mezi tebou. 18 Když tedy shledala, že se ona projevuje pevně rozhodnutou jít s ní, přestala ji přemlouvat. 19 Šly tedy ony dvě, až po svůj vstup do Bét-lechema; a za jejich vstupu do Bét-lechema se stalo, že nad nimi celé město upadlo ve vzrušení, takže říkalo: Zda toto je Noomí? 20 I říkala k nim: Necht' mi nedáváte název Noomí; dejte mi název Mára, neboť mi Všemocný způsobil velikou hořkost. 21 Já jsem odešla plná a Jehova mě zpět přivedl s prázdnou; proč mi máte dávat název Noomí? Vždyť se Jehova vyslovil proti mně, ano, Všemocný na mne dopustil utrpení. 22 Tak se vrátila Noomí a s ní Rúth, Móávka, její snacha, jež se odvrátila od končin Móáva; a ony přišly do Bét-lechema na počátku žně ječmene.

Rút 2

1 A Noomí měla příbuzného, jehož měl její muž, muže mocného bohatstvím, z čeledi Elimelechovy, jehož jméno bylo Bóaz. 2 A Rúth, Móávka, k Noomí řekla: Necht', prosím, smím jít na pole a paběrkovat mezi klasy za tím, v jehož očích budu nacházet přízeň. I řekla jí: Jdi, má dcero. 3 Odebrala se tedy a přišla a jala se paběrkovat v poli za ženci; a naskytlo se, co se jí mělo naskytnout: díl pole patřícího Bóazovi, jenž byl z čeledi Elimelechovy. 4 A hle, Bóaz přišel z Bét-lechema a řekl žencům: Jehova s vámi! I řekli mu: Necht' ti Jehova žehná! 5 A Bóaz svému sluhovi, jenž byl postaven nad ženci, řekl: Komu patří tato mladice? 6 A ten sluha, jenž byl postaven nad ženci, odpověděl a řekl: To je mladice, Móávka, jež se vrátila s Noomí z končin Móáva, 7 a řekla: Necht', prosím, smím paběrkovat, ať nasbírám mezi snopy za ženci; a přišla a setrvává od času jitra až do této chvíle; její přestávky doma bylo málo. 8 A Bóaz řekl k Rúth: Zda jsi neslyšela, má dcero? Necht' nechodíš paběrkovat na jiné pole ani nemusíš odtud přecházet, nýbrž se můžeš takto držet při mých děvčatech, 9 tvé oči na pole, jež žnou, ať jdeš za nimi; zda jsem mladíkům nezakázal, aby se tě nedotýkali? A dostaneš-li žizeň, zajdeš k nádobám a napiješ se z toho, co mladíci budou načerpávat. 10 I padla na svou tvář a poklonila se k zemi a řekla k němu: Proč jsem našla v tvých očích přízeň, že mi věnuješ pozornost, ač jsem já cizozemka? 11 A Bóaz odpověděl a řekl jí: Bylo mi podrobně oznámeno vše, co jsi učinila se svou tchyní po smrti tvého muže, a že jsi opustila svého otce a svou matku a zem svého narození a odebrala ses k lidu, jež jsi předtím neznala. 12 Kéž Jehova ráčí odplatit tvůj skutek a kéž je neukrácená tvá odměna od Jehovy, Isráelova Boha, pod jehož křídla ses přišla utéci. 13 I řekla: Kéž nacházím v tvých očích přízeň, můj pane, protože jsi mě potěšil a protože jsi promluvil k srdci své služby, ač já ani jednou z tvých služek nemohu být. 14 A v čas jídla jí Bóaz řekl: Přistup sem, ať poješ z chleba a omočíš svůj kousek v octě. Usedla tedy po boku ženců, i podal jí pražené zrní, a najedla a nasýtla se a zůstalo jí. 15 A povstala paběrkovat; a Bóaz svým sluhům rozkázal výrokem: Necht' paběrkuje i mezi snopy, a nesmíte ji obtěžovat; 16 a ještě jí i ze svazků musíte vytahovat a upouštět, ať si napaběrkuje, a nesmíte se na ni osopovat. 17 I paběrkovala na tom poli až do večera; a vytloukla, co napaběrkovala, a byla toho asi éfa ječmene; 18 to sebrala, a když přišla do města, uviděla její tchyně, co napaběrkovala, i vyňala a dala jí, co zůstavila po svém nasycení.

19 A její tchyně k ní řekla: Kde jsi dnes paběrkovala a kam jsi zašla pracovat? Budiž požehnán všimnuvší si tě. Oznamovala tedy své tchyni, u koho pracovala, i řekla: Jméno muže, u něhož jsem dnes pracovala, je Bóaz. 20 A Noomí řekla své snaše: Budiž on požehnán Jehovou, jenž nezanechal svého soucitu s živými i s mrtvými! A Noomí jí řekla: Ten muž je nám blízký, on je z našich výkupců. 21 A Rúth, Móávka, řekla: Vždyť ke mně i řekl: Měla by ses přidržovat při mladých lidech, jež mám, než oni dokončí veškerou zeň toho, co mám. 22 A Noomí k Rúth, své snaše, řekla: Dobře, má dcero, že budeš vycházet s jeho děvčaty, ať na jiném poli na tebe nedotírají. 23 Setrvala tedy mezi děvčaty Bóazovými k paběrkování až do dokončení žně ječmene a žně pšenice. A zůstávala se svou tchyní.

Rút 3

1 A Noomí, její tchyně, jí řekla: Má dcero, zda bych ti neměla vyhledat místo odpočinku, aby ti bylo dobře? 2 Nuže tedy: Zda není Bóaz, z jehož děvčaty jsi byla, náš příbuzný? Hle, on se chystá této noci na mlatu převívat ječmen; 3 umyješ a pomažeš se tedy a vezmeš na sebe své šatstvo a sestoupíš na mlat. Nechť tomu muži až do jeho dokončení jedení a pití nedáváš o sobě vědět; 4 a až ulehne, bude se dívat, že zjistíš místo, kde bude ležet, a vstoupíš a odkryješ jeho nohy a ulehneš, a on ti bude muset oznámit, co máš činit. 5 I řekla k ní: Vše, co říkáš, budu činit. 6 Sestoupila tedy na mlat a zachovala se podle všeho, co jí její tchyně přikázala; 7 a když se Bóaz najedl a napil a jeho srdce se potěšilo, vstoupil ulehnout na okraji hromady. I vstoupila v tichosti a odkryla jeho nohy a ulehla. 8 A vprostřed noci se stalo, že se ten muž ulekl a zavrtěl se, a hle, v jeho nohách leží žena; 9 i řekl: Kdo jsi ty? A řekla: Já jsem Rúth, tvá služebnice; kéž tedy rozprostřeš nad svou služebnicí své křídlo, neboť jsi ty výkupce. 10 I řekl: Ty budiž požehnána Jehovou, má dcero, ukázala jsi, že tvá poslední laskavost je lepší než první, nechť jsi odejít za jinochy, ať chudými či snad bohatými. 11 Nuže tedy, má dcero: Nechť se nebojíš; vše, co jsi pravila, ti chci učinit, vždyť každá brána mého lidu ví, že ty jsi zdatná žena. 12 A nyní: I když já jsem, ovšem, opravdu výkupce, je však ještě výkupce bližší než já. 13 Zůstaň této noci a za jitra se stane: Bude-li tě chtít vykoupit, dobrá, může vykoupit; nebude-li však nakloněn tě vykoupit, pak tě chci vykoupit já, jako že je Jehova živ. Polež až do jitra. 14 Poležela tedy až do jitra v jeho nohách. Pak povstala dříve než mohl jeden druhého rozeznat; i řekl: Ať není známo, že na mlat přišla žena. 15 Řekl také: Podej plášť, jenž je na tobě, a přidrž jej. Přidržela jej tedy, i naměřil šest éf ječmene; to na ni naložil a vstoupil do města. 16 A ona přišla ke své tchyni; ta řekla: Jak je s tebou, má dcero? Oznamovala jí tedy vše, co pro ni ten muž učinil, 17 a řekla: Dal mi těchto šest éf ječmene, neboť řekl: Nechť ke své tchyni nepřicházíš s prázdnou. 18 I řekla: Posed', má dcero, než budeš vidět, jak věc bude dopadat, neboť ten muž nebude mít klidu, leč dnes věc přivede ke konci.

Rút 4

1 A Bóaz vystoupil v bránu a usedl tam; a hle, mimo šel ten výkupce, o němž byl Bóaz promluvil; i řekl: Odboč, usedni zde, ty tam! Odbočil tedy a usedl; 2 i přivedl deset mužů ze starších města a řekl: Usedněte zde; i usedli. 3 A řekl tomu výkupci: Noomí, jež se vrátila z končin Móáva, prodává díl pole, jenž patřil našemu bratru, Elímelechovi, 4 a já jsem si řekl, že tě musím upozornit výrokem: Kup jej, před těmi, již zde sedí, totiž před staršími mého lidu. Chceš-li vykoupit, vykup, nechce-li však nikdo vykoupit, oznam mi, ať vím, neboť není s výjimkou tebe nikoho k vykoupení, a po tobě jsem já. I řekl: Já chci vykoupit. 5 A Bóaz řekl: V den tvé koupě toho pole z ruky Noomí je koupíš i od Rúth, Móávky, ženy toho, jenž zemřel, ke vzbuzení jména toho, jenž zemřel, nad jeho dědictvím. 6 A ten výkupce řekl: Nemohu si vykupovat, abych nepoškodil dědictví své. Vykup si ty to, co já mám právo vykoupit, neboť já vykupovat nemohu. 7 Dříve pak v Izraeli při vykupování a při vyměňování bývalo k potvrzení jakékoli věci toto: Jeden stáhl svůj sandál a dal jej druhému; toto bylo v Izraeli osvědčením. 8 Ten výkupce tedy Bóazovi řekl: Kup si; a stáhl svůj sandál. 9 A Bóaz starším a všemu lidu řekl: Vy jste dnes svědky, že z ruky Noomí kupuji vše, co patřilo Elímelechovi, a vše, co patřilo Kiljónovi a Machlónovi; 10 a také si za ženu kupuji Rúth, Móávku, ženu Machlónovu, ke vzbuzení jména toho, jenž zemřel, nad jeho dědictvím, ať jméno toho, jenž zemřel, není odtínáno od jeho bratrů a od brány jeho místa - vy jste dnes svědky. 11 A všecken lid, jenž byl v bráně, i starší, řekli: Jsme svědky; kéž Jehova ženu, jež vstupuje do tvého domu, činí takovou jako Ráchel a jako Léa, jež obě vybudovaly dům Izraelův; a jedne v Efráthu zdatně a nabud' v Běth-lechemu věhlasu; 12 a nechť je tvůj dům jako dům Perece, jež porodila Júdovi, stran semene, jež kéž ti Jehova dává z této mladice. 13 Bóaz tedy Rúth pojal a stala se mu ženou, i vešel k ní a Jehova jí dal otěhotnění a porodila syna. 14 A ženy řekly k Noomí: Budiž veleben Jehova, jenž ti dnes neodňal výkupce, a budiž jeho jméno oslavováno v Izraeli; 15 a nechť se ti stane obnovitelem žití a podporou tvých šedin, neboť ho porodila tvá snacha, jež tě miluje, ona, jež je ti lepší než sedm synů. 16 A Noomí to dítě vzala a pojala je v svou náruč a stala se mu chůvou. 17 A sousedky mu daly název, jméno, s výrokem: Noomí se narodil syn! A jeho jméno nazvaly Óvéd; on se stal otcem Jíšaje, otce Dávída. 18 A toto jsou rodokmeny Perece: Perc zplodil Checróna 19 a Checrón zplodil Ráma a Rám zplodil Ammínádava 20 a Ammínádáv zplodil Nachšóna a Nachšón zplodil Salmu 21 a Salmón zplodil Bóaza a Bóaz zplodil Óvéda 22 a Óvéd zplodil Jíšaje a Jíšaj zplodil Dávída.

1. Samuelova

1. Samuelova 1

1 I vyskytl se jeden muž z Rámáthajim-cófim, z pohoří Efrájimova, a jeho jméno Elkáná, syn Jerócháma, syna Elíhúa, syna Tóchúa, syna Cúfova, Efráthí; 2 ten měl dvě ženy, jméno jedné Channá a jméno druhé Peninná, a Peninně se dostalo dítěte, Channá však dítěte neměla. 3 A onen muž od roku k roku vystupoval ke klanění a k obětování Jehovovi zástupů v Šíle, a tam byli dva synové Élího, Chofní a Pinchás, kněží Jehovovi; 4 a v den, kdy Elkáná obětoval, se stávalo, že dával Peninně a všem jejím synům a všem jejím dcerám podíly, 5 Channě pak dával jeden dvojnásobný podíl, neboť Channu miloval, ale Jehova byl uzavřel její dělohu 6 a její sokyně ji také ustavičně dráždila s úmyslem rozčilovat ji, protože Jehova byl její dělohu veskrze uzavřel. 7 A když tak činival rok po roce, za každého jejího vystupování v dům Jehovův ji tak dráždila, takže plakávala a nejídala; 8 a Elkáná, její muž, jí říkával: Channo, proč pláčeš a proč nejíš a proč je rmouceno tvé srdce? Zda ti nejsem já lepší než deset synů? 9 A Channá po pojetí v Šíle a po popití povstala (a Élí, kněz, seděl na židli při večeři Jehovova chrámu); 10 a ona byla zahořklá v duši, i jala se modlit k Jehovovi a usedavě se rozplakala, 11 a slíbila slib, takže řekla: Jehovo zástupů, jestliže chceš vpravdě pohledět na strast své služebnice a připomenout si mě a nebudeš zapomínat své služebnice a chceš dát své služebnici símě mužského pohlaví, pak je na všechny dni jeho života chci dát Jehovovi a na jeho hlavu nebude vystupovat břitva. 12 A když ve svém modlení před tváří Jehovovou dlouho setrvala, stalo se, že si Élí všiml jejích úst; 13 a Channá - ona mluvila svým srdcem, jen její rty se zachvívaly, jejího hlasu však nebylo slyšet a Élí ji považoval za opilou; 14 a řekl k ní Élí: Až dokdy se budeš opíjet? Odvrhni od sebe své víno! 15 A Channá odpověděla a řekla: Ne, můj pane, já jsem žena duchem těžce trpící a vína ani nic opojného jsem nepila, nýbrž jsem svou duši vylila před tvář Jehovovu. 16 Kéž svou služebnici nepřirovnáváš k ničemnici, neboť jsem až doposud mluvila z mnohé své ustaranosti a svého žalu. 17 A Élí odpověděl a řekl: Jdi v pokoji a kéž Izráelův Bůh dává, co sis od něho svou žádostí vyžadovala. 18 I řekla: Kéž tvá služka nachází v tvých očích přízeň! A odešla ta žena svou cestou a pojedla, a neměla již svou tvář. 19 A za jitra časně vstali a před tváří Jehovovou se poklonili a vrátili se a přišli do svého domu do Rámy. A Elkáná poznal Channu, svou ženu, a Jehova si ji připomněl, 20 a při skončení dní, co Channá otěhotněla, se stalo, že porodila syna a jeho jméno nazvala Samúél; neboť, řekla, jsem ho od Jehovy vyžádala. 21 A ten muž, Elkáná, vystoupil, i všechen jeho dům, obětovat Jehovovi výroční oběť i svůj slib. 22 Channá však nevystoupila, nýbrž řekla svému muži: Až bude ten hoch moci být odstaven; pak ho chci uvést, ať se ukáže před tváří Jehovovou a zůstane tam navždy. 23 A Elkáná, její muž, jí řekl: Učiň, co bude dobré v tvých očích, zůstaň, než ho odstaviš, kéž jen Jehova ráčí potvrdit své slovo. Žena tedy zůstala a kojila svého syna, než ho odstavila; 24 a jak ho odstavila, vzala ho s sebou vzhůru s třemi býky a jednou éfou hrubé mouky a měchem vína a uvedla ho v dům Jehovův v Šíle; a ten hoch byl ještě hochem. 25 A ty býky porazili a hochu uvedli k Élímu; 26 i řekla: Prosím, můj pane, jako že je živa tvá duše, můj pane, já jsem ta žena, jež se postavila zde u tebe k modlení k Jehovovi. 27 Za tohoto hochu jsem se modlila a Jehova mi dal, co jsem si svou žádostí od něho vyžadovala; 28 i já jsem ho tedy půjčila Jehovovi - po všechny dni, co on bude živ, bude vypůjčený Jehovou.

1. Samuelova 2

1 I poklonili se tam Jehovovi a Channá se jala modlit a řekla: Mé srdce se rozjásalo v Jehovovi, můj roh se v Jehovovi vyvýšil, má ústa se rozšířila nad mými nepřáteli, neboť jsem se rozveselila v tvém vysvobození. 2 Není svatého jako Jehova, neboť není nikoho kromě tebe, není skály jako náš Bůh; 3 nechť nemnožíte řeč pyšnou, pyšnou, aby z vašich úst vycházela drzost, neboť Jehova je Bůh vědění a zlé skutky nejsou schvalovány. 4 Luky mocných jsou zlámány a klopýtající se opásali životností, 5 nasycení se dávají najímat za chléb a hladoví vymizeli; i neplodná porodila sedm a dětmi oplývající ochabla. 6 Jehova usmrcuje i oživuje, sesílá v šeól i povznáší, 7 Jehova ochuzuje i obohacuje, snižuje a také povyšuje, 8 pozvedá nuzného z prachu a vyvyšuje nemajetného z hnoje k posazení s velmoži, i obdaňuje je vlastnictvím trůnu slávy, neboť Jehovovi patří sloupy země, a na nich založil svět. 9 Bude střežit nohy svých zbožných, ale zlovolní budou umlčováni ve tmě, neboť ne dovedností se rozmáhá muž. 10 Jehova - jeho odpůrcové se budou děsit, v nebesích na ně Jehova bude hřmít; Jehova bude soudit končiny země; i bude dávat sílu svému králi a vyvyšovat roh svého pomazaného. 11 A Elkáná odešel do Rámy k svému domu a ten hoch se stal obsluhujícím Jehovu v přítomnosti Élího, kněze. 12 Ale synové Élího byli ničemové, neznali Jehovu. 13 I bylo obyčejem kněží vůči lidu, že když kdokoli obětoval oběť, přišel za vaření masa sluha kněze, maje ve své ruce vidlici s třemi hroty, 14 již vrazil v mísu nebo v hrnec nebo v kotel nebo v pánev; vše, co vidlice vytahovala, bral kněz pro sebe. Tak činili v Šíle všemu Izráéli, všem, již tam přicházeli. 15 I dříve než v kouř obraceli tuk - tu přišel sluha kněze a řekl člověku, jenž obětoval: Dej maso k upečení knězi, neboť od tebe nebude brát maso vařeného, nýbrž syrové; 16 a řekl-li k němu ten člověk: Vždyť hned budou v kouř obracet tuk, potom si vezmi podle toho, co si tvá duše bude přát - tu řekl: Ne, nýbrž musíš dát nyní, a ne-li, vezmu násilím. 17 Hřích těch mladíků byl tedy v přítomnosti Jehovově velmi veliký, neboť lidé dary Jehovovi znevažovali.

18 A Samúél v přítomnosti Jehovově obsluhoval, hoch ovinutý přehozem z plátna; 19 a jeho matka mu zhotovovala malý pláštík, jež mu vynášela od roku k roku při svém vystupování se svým mužem k obětování výroční oběti; 20 a Élí Elkánovi a jeho ženě žehnal a říkal: Kéž ti Jehova ráčí přidělit símě z této ženy místo vyžádaného, jež byl vyžádán na Jehovovi. A odcházeli k jeho místu. 21 Kdykoli Jehova na Channu obrátil zřetel, tehdy otěhotněla; i porodila tři syny a dvě dcery. A ten hoch Samúél vyrostl při Jehovovi. 22 A Élí velmi zestárl a slyšel o všem, co všemu Isráélovci činili jeho synové, i jak uléhali s ženami, jež posluhovaly u vchodu stanu setkávání, 23 a říkal jim: Proč činíte věci jako tyto, o nichž já slyším, o vašich zlých věcech, od všeho lidu, o těchto věcech? 24 Ne, moji synové, neboť není dobrá pověst, již slyším: Svůdcové lidu Jehovova! 25 Bude-li hřešit člověk vůči člověku, pak o něm rozhodne Bůh, bude-li však člověk hřešit vůči Jehovovi, kdo se pro něho bude činit rozhodčím? Neposlouchali však hlasu svého otce; neboť se Jehova naklonil k usmrcení jich. 26 A ten hoch Samúél dále rostl a byl zadobře i s Jehovou a i s lidmi. 27 A k Élímu přišel Boží muž a řekl k němu: Takto řekl Jehova: Zda jsem se zřetelně zjevil domu tvého otce při jejich pobytu v Egyptě, u domu faraonova, 28 ano, k vyvolení si ho ze všech kmenů Isráélových za kněze, k vystupování před můj oltář, k zakuřování kouřidlem, k nošení přehozu před mou tváří? A dal jsem domu tvého otce všechny ohnivé oběti Isráélových dětí; 29 proč šlapete po mých obětech a po mých darech, jež jsem v příbytku rozkázal? A svých synů si vážíš nade mne, k vašemu tloustnutí z nejlepšího ze všech darů Isráélových, to jest mého lidu. 30 Je tudíž Jehovou, Bohem Isráélovým, prohlášeno: Řekl jsem ovšem: Dům tvůj a dům tvého otce bude navždy chodit před mou tváří; nyní však je Jehovou prohlášeno: Daleko mi od toho, nýbrž vážících si mne si budu vážit, ale podceňující mě budou zlehčováni. 31 Hle, přicházejí dni, kdy budu usekávat paži tvou a paži domu tvého otce, aby nebylo v tvém domě starce, 32 a mezi vším, co dobrého se bude činit s Isráélem, budeš spatřovat protivníka příbytku, a nikdy nebude starce v tvém domě. 33 A muž, jehož ti od svého oltáře nebudu vytínat, bude k vyhašení tvých očí a k vysílení tvé duše, a všechn dorost tvého domu bude mřít v mužném věku; 34 a znamením ti bude toto, co bude přicházet na dva tvé syny, na Chofního a Pincháse: Oni oba budou v jeden den mřít. 35 A chci si vzbudit důvěryhodného kněze; ten bude jednat podle toho, co je v mém srdci a v mé duši, i zbuduji mu trvalý dům, a bude po všechny dni chodit před tváří mého pomazaného. 36 A stane se, že každý pozůstalý v tvém domě bude přicházet poklonit se mu za minci ze stříbra a bochník chleba a řekne: Připusť mě, prosím, k jedné z kněžských činností, abych mohl pojmít kousek chleba.

1. Samuelova 3

1 A ten hoch Samúél před tváří Élího obsluhoval Jehovu; a slovo Jehovovo bylo v oněch dnech vzácné, nebylo častého vidění. 2 I stalo se v onen čas, když Élí ležel na svém místě (a jeho oči se stávaly slábnoucími, nebyl schopen vidět), 3 a Boží lampa ještě nebyla zhašena a Samúél ležel v chrámě Jehovově, kde byla Boží skříňka, 4 že Jehova zavolal na Samúéla; ten řekl: Hle, já. 5 A zaběhl k Élímu a řekl: Hle, já, neboť jsi mě povolal. I řekl: Nevolal jsem, vrať se, ulehni. Odešel tedy a ulehl, 6 Jehova však ještě znova zavolal: Samúéli! A Samúél vstal a odešel k Élímu a řekl: Hle, já, neboť jsi mě povolal. I řekl: Nevolal jsem, můj synu, vrať se, ulehni. 7 To Samúél ještě neznal Jehovu a ještě mu slovo Jehovovo nebylo zjevováno. 8 A Jehova znova Samúéla zavolal, potřetí; i vstal a odešel k Élímu a řekl: Hle, já, neboť jsi mě povolal. Tu Élí pochopil, že hoch povolával Jehova; 9 řekl tedy Élí Samúélovi: Jdi, ulehni, a bude-li na tebe volat, stane se, že budeš říkat: Mluv, Jehovo, neboť tvůj nevolník slyší. Samúél tedy odešel a ulehl na svém místě. 10 A Jehova přišel a stanul a zavolal jako v dřívějších případech: Samúéli, Samúéli! A Samúél řekl: Mluv, neboť tvůj nevolník slyší. 11 A Jehova k Samúélovi řekl: Hle, já se chystám učinit v Isráélovci věc, o níž kdokoli bude slyšet, budou znít obě jeho uši; 12 v onen den budu uskutečňovat proti Élímu vše, co jsem promluvil proti jeho domu, započeti i dokončení. 13 Ano, oznámil jsem mu, že já se chystám jeho dům navždy soudit za nepravost, o níž ví, neboť jeho synové na sebe přivolávají zlořečení, a nezpůsobil při nich zábranu. 14 A tudíž jsem domu Élího přísáhl: Bude-li se nepravost domu Élího vůbec kdy považovat za přikrytu obětí aneb darem! 15 A Samúél poležel až do jitra; potom otevřel dveře domu Jehovova. I měl Samúél strach z oznámení toho vidění Élímu, 16 Élí však Samúéla zavolal a řekl: Samúéli, můj synu! I řekl: Hle, já. 17 A řekl: Jaké to bylo slovo, jež k tobě promluvil? Nuže, nesmíš to přede mnou tajit - takto nechť ti Bůh činí a takto nechť přidává, budeš-li přede mnou tajit cokoli ze všech slov, jež k tobě promluvil. 18 Samúél mu tedy všechna ta slova oznámil, aniž před ním co zatajil; i řekl: On je Jehova, nechť činí, co bude dobré v jeho očích. 19 A Samúél vyrostl a Jehova byl s ním, a nedal žádnému z jeho slov padnout k zemi; 20 i poznal všechn Isráél, od Dána až po Beér-ševu, že Samúél je Jehovou pověřen jako prorok. 21 A Jehova se v Šíle dále ukazoval, neboť se Jehova v Šíle Samúélovi zjevil Jehovovým slovem.

1. Samuelova 4

1 A Samúelovo slovo se všemu Isráélovci uskutečnilo. A všechn Isráél vytáhl vstříc Pelištím do boje, i položili se před Even-ezerem, a Pelištím se položili v Afeku; 2 a Pelištím se seřadili vstříc Isráélovci, i rozproudila se bitva a Isráél byl před tváří Pelištím poražen, i pobili v bitevním šiku v poli asi čtyři tisíce mužů.

3 A lid přišel do tábora a starší Izráelovi řekli: Proč nás dnes Jehova před tváří Pelištim porazil? Vezměme k sobě ze Šíla skříňku smlouvy Jehovovy, ano, může přijít v náš střed a vysvobodit nás z dlaně našich nepřátel. 4 Lid tedy poslal do Šíla a skříňku smlouvy Jehovy zástupů, sídlícího mezi keruby, odtamtud vyzvedli; a se skříňkou smlouvy Boží tam byli dva synové Éliho, Chofní a Pinchás. 5 A za příchodu skříňky smlouvy Jehovovy do tábora se stalo, že se všechen Izráel jal pokřikovat velikým pokřikem, až se země otrásala, 6 a hlas toho pokřiku uslyšeli Pelištim a řekli: Co je toto za hlas velikého pokřiku v táboře Hebreů? A když se dověděli, že do tábora vešla skříňka smlouvy Jehovovy, 7 ulekli se Pelištim, neboť řekli: Do tábora přišel Bůh! A řekli: Běda nám, neboť předtím se nic jako toto nestalo! 8 Běda nám, kdo nás bude moci vyprostit z ruky těchto veličenských bohů? Toto jsou oni bohové, již pobili Egyptany vším pobitím v pustině; 9 dodejte si odvahy, staňte se muži, Pelištim, abyste nemuseli sloužit Hebreům jako oni slouží vám; necht' se tedy stanete muži a jmete se bojovat. 10 Pelištim se tedy jali bojovat a Izráel byl poražen, takže prchli každý k svým stanům, a pobíjení bylo velmi velké, neboť z Izráele padly tři tisíce pěších, 11 a Boží skříňka byla vzata a oba synové Éliho byli usmrceni, Chofní a Pinchás. 12 A z bitevního šiku vyběhl muž z Benjámina a došel v onen den do Šíla, a jeho šatstvo bylo roztrženo a na jeho hlavě hlína; 13 i přišel, a hle, na kraji cesty na židli seděl Élí, dychtivě vyhlížeje, neboť jeho srdce bylo plno úzkosti o Boží skříňku. A když ten muž přišel podat zprávu ve městě, jalo se celé město bédovat; 14 a Élí hlas toho křiku uslyšel a řekl: Co je toto za hlas povyku? A ten muž spěšně přišel a podal Élímu zprávu; 15 a Élí byl ve věku devadesáti a osmi let a jeho oči byly strnuly, takže nebyl schopen vidět. 16 A ten muž k Élímu řekl: Já jsem příchozí z bitevního šiku, neboť jsem já dnes z bitevního šiku prchl. I řekl: Jak dopadla věc, můj synu? 17 A zvěstovatel odpověděl a řekl: Izráel před tváří Pelištim prchl, neboť věru nastala v lidu veliká porážka a usmrceni byli i oba tvoji synové, Chofní a Pinchás, a Boží skříňka byla vzata. 18 A za jeho připomenutí Boží skříňky se stalo, že ze své židle při straně brány spadl nazad a zlomil si vaz a umřel, neboť on byl muž starý a těžký; a on soudil Izráele po čtyřicet let. 19 A jeho snacha, žena Pinchásova, byla těhotná, jen porodit, a když uslyšela zvěst o zvetí Boží skříňky a že je mrtev její tchán a její muž, sehnula se a porodila, neboť na ni přišly její bolesti; 20 a za času svého umírání, když ty, jež stály při ní, promluvíly: Necht' se nebojíš, neboť jsi porodila syna, - tu neodpověděla, aniž přiložila své srdce. 21 A tomu hochu dala název Íchávód, s výrokem: Sláva z Izráele odešla do vyhnanství; vzhledem ke zvetí Boží skříňky a k jejímu tchánu a jejímu muži. 22 Řekla tedy: Sláva z Izráele odešla do vyhnanství, neboť Boží skříňka byla vzata.

1. Samuelova 5

1 A Pelištim Boží skříňku vzali a vnesli ji od Even-ezeru do Ašdódu; 2 ano, vzali Pelištim Boží skříňku a vnesli ji v dům Dágónův a postavili ji vedle Dágóna. 3 A když Ašdódím nazítří časně vstali, ležel Dágón svou tváří k zemi před skříňkou Jehovovou. Vzali tedy Dágóna a dali jej zpět na jeho místo; 4 a když za jitra časně vstali nazítří, hle, Dágón ležel svou tváří k zemi před skříňkou Jehovovou a Dágónova hlava a obě dlaně jeho rukou odřaty na prahu; zbyl na něm jen rybí trup. 5 Proto až po tento den Dágónovi kněží - a nikdo z těch, již vstupují v Dágónův dům - na Dágónův práh v Ašdódu nešlapou. 6 A proti Ašdódím těžce zasáhla ruka Jehovova, i postihl je zkázou a ranil je boulemi, Ašdód a veškeré jeho území; 7 když tedy muži Ašdódu shledali, že je tomu tak, řekli: Skříňka Izráelova Boha nesmí u nás zůstat, neboť jeho ruka tvrdě doléhá na nás i na Dágóna, našeho boha. 8 Poslali tedy a shromáždili k sobě všechny pohlaváry Pelištim a řekli: Co si máme počít se skříňkou Izráelova Boha? I řekli: Skříňka Izráelova Boha se může přenést do Gathu. Skříňku Izráelova Boha tedy přenesli, 9 poté však, co ji přenesli, se stalo, že ruka Jehovova byla proti tomu městu - velmi veliký zmatek; i jal se lidi města bít, od malého až po velikého, takže se jim vyrazily boule. 10 Odeslali tedy Boží skříňku do Ekrónu; za příchodu Boží skříňky do Ekrónu se však stalo, že se Ekróním dali do křiku s výrokem: Přenesli ke mně skříňku Izráelova Boha k usmrcení mne a mého lidu! 11 I poslali a shromáždili všechny pohlaváry Pelištim a řekli: Pošlete skříňku Izráelova Boha pryč, ať zůstává na svém místě a neusmrcuje mne a můj lid! Nastal totiž v celém tom městě strach ze smrti; ruka Jehovova tam velmi těžce zasáhla 12 a ti, kdo nepomřeli, byli raněni boulemi. I vystupovalo volání města o pomoc k nebesům.

1. Samuelova 6

1 A skříňka Jehovova pobyla na území Pelištim po sedm měsíců; 2 a Pelištim povolali kněží a věstce, s výrokem: Co si máme počít se skříňkou Jehovovou? Dejte nám na vědomí, s čím ji máme odeslat k jejímu místu. 3 I řekli: Odesíláte-li skříňku Izráelova Boha, necht' ji neodesíláte s prázdnou, nýbrž mu bezpodmínečně musíte zpět poslat oběť za provinění; pak budete moci být vyhojeni a stane se vám známým, proč se jeho ruka od vás neodvrací. 4 A řekli: Co má být obětí za provinění, již mu máme zpět poslat? I řekli: Počet pohlavárů Pelištim: Pět boulí ze zlata a pět myší ze zlata, neboť přišla jedna spoušť na vás všechny i na vaše pohlaváry. 5 Musíte tedy zhotovit vypodobnění svých boulí a vypodobnění svých myší, jež kazí zem; tak budete vzdávat čest Izráelovu Bohu, snad bude ochoten nadlehčit svou ruku z vás a z vašich bohů a z vaší země.

6 Ano, proč máte otupovat své srdce, jako své srdce otupili Egypťané a faraó; zda je, jakmile se s nimi vypořádal, ihned nepropustili, takže odešli? 7 Nyní tedy vezměte a připravte jeden nový vůz a dvě kojící krávy, na něž nebylo vyloženo jho, a ty krávy do toho vozu zapřáhněte a jejich telata zažeňte zpět domů, aby nešla za nimi, 8 a vezměte skříňku Jehovovu a dejte ji do toho vozu, a věci ze zlata, jež mu zpět pošlete jako oběť za provinění, musíte vložit v schránku po jejím boku, a odeslat ji, ať odejde. 9 A budete se dívat: Bude-li vystupovat cestou k jeho pomezí, k Béth-šemeši, způsobil nám tuto velikou pohromu on; a ne-li, pak poznáme, že na nás nesáhla jeho ruka; stalo se nám to náhodou. 10 Ti muži tedy tak učinili a vzali dvě kojící krávy a zapřáhli je do vozu a jejich telata zavřeli doma, 11 a do vozu položili skříňku Jehovovu a schránku a myši ze zlata a vypořádání svých městek; 12 a krávy se cestou daly přímo na cestu k Béth-šemeši, odešly jednou silnicí a jdouce bučely a neuchýlily se napravo ani nalevo, a pohlaváři Pelištím za nimi šli až po pomezí Béth-šemeše. 13 A v Béth-šemeši právě žali v nížině pšenici, i pozvedli své oči a uviděli skříňku, i zaradovali se, že ji uviděli. 14 A vůz dojel na pole Jóšuy, Béth-šimšiho, a tam se zastavil; a byl tam veliký kámen, i rozštípal dříví toho vozu a ty krávy vznesli jako vzestupnou oběť Jehovovi. 15 A Lévíovci snali skříňku Jehovovu i schránku, jež byla při ní, v níž byly věci ze zlata; to položili na ten veliký kámen a muži z Béth-šemeše v onen den vznášeli vzestupné oběti a obětovali jiné oběti Jehovovi. 16 A pět pohlavárů Pelištím, ti to uviděli, i vrátili se v onen den do Ekrónu. 17 A toto jsou městky ze zlata, jež Pelištím Jehovovi poslali zpět jako oběť za provinění: za Ašdód jedna, za Gazu jedna, za Aškelón jedna, za Gath jedna, za Ekrón jedna; 18 a myši ze zlata, počet všech měst Pelištím, za pět pohlavárů, od opevněných měst až po vesnická sídliště venkovanů a po velikou louku, na niž uložili skříňku Jehovovu; ta je až po tento den na pozemku Jóšuy, Béth-šimšiho. 19 Pobíjí však mezi lidmi z Béth-šemeše, neboť nahlédli v skříňku Jehovovu, ano, pobíjí mezi lidem sedmdesát lidí, padesát na tisíc lidí. Lid se tedy zarmoutil, neboť Jehova na lid udeřil velikým úderem; 20 i řekli muži z Béth-šemeše: Kdo bude moci obstát před tváří Jehovy, tohoto svatého Boha? A ke komu on z naší blízkosti bude vystupovat? 21 I poslali posly k obyvatelům Kirjath-jeárím se vzkazem: Pelištím vrátili skříňku Jehovovu; sestupte, vyneste ji k sobě.

1. Samuelova 7

1 A muži z Kirjath-jeárím přišli a skříňku Jehovovu vynesli a vnesli ji do domu Avinádávova na pahorku a k opatrování skříňky Jehovovy posvětili Eleázára, jeho syna. 2 I stalo se, ode dne usídlení skříňky v Kirjath-jeárím, že se dni rozmnožily, ano, přibýlo dvacet let; pak se všecken dům Izraelův roztesknil za Jehovou. 3 A Samúel ke všemu domu Izraelovu pronesl výrok: Jste-li vy ochotni celým svým srdcem se vrátit k Jehovovi, odstraňte zprostřed sebe cizí bohy a Aštáróth a upřete své srdce na Jehovu a služte jemu samému, i bude umět vyprostit vás z ruky Pelištím. 4 I odstranily Izraelovy děti Baalím a Aštáróth a jali se sloužit Jehovovi samému. 5 A Samúel řekl: Shromážděte všecken Izrael do Micpy a budu se za vás modlit k Jehovovi. 6 Byli tedy shromážděni do Micpy a jali se vodu čerpat a před tváří Jehovovou vylévat a postit se v onen den a říkat tam: Zhřešili jsme vůči Jehovovi. A Samúel se jal Izraelovy děti v Micpě soudit. 7 A Pelištím uslyšeli, že se Izraelovy děti shromáždily do Micpy, a pohlaváři Pelištím proti Izraelovi vystoupili; to uslyšeli synové Izraelovi a dostali z Pelištím strach, 8 i řekli synové Izraelovi k Samúelovi: Necht' se od nás mlčením neodvracíš, od volání k Jehovovi, našemu Bohu, ať nás z ruky Pelištím ráčí vysvobodit. 9 A Samúel vzal jedno sající jehňátko a vznesl je celé jako vzestupnou oběť Jehovovi, i jal se Samúel za Izraele k Jehovovi křičet a Jehova mu odpověděl; 10 stalo se totiž, když Samúel vznášel vzestupnou oběť, že se přiblížili Pelištím k boji proti Izraelovi; a v onen den Jehova na Pelištím zahřimal silným zvukem, takže je uvedl v zmatek a byli před tváří Izraele poraženi 11 a muži Izraelovi vytáhli od Micpy a jali se Pelištím pronásledovat a bít je až pod Béth-kár. 12 A Samúel vzal jeden kámen, jež položil mezi Micpu a mezi Šen, a jeho jméno nazval Even-ezer a řekl: Až doposud nám Jehova pomáhal. 13 Tak byli Pelištím pokoreni a již nadále v území Izraelovo nepřicházeli, a ruka Jehovova byla proti Pelištím po všechny dni Samúelovy, 14 a města, jež Pelištím Izraelovi odňali, byla Izraelovi navracena od Ekrónu až po Gath a jejich území Izrael z ruky Pelištím vyprostil. A mezi Izraelem a mezi Emórim byl mír. 15 A Samúel soudil Izraele po všechny dni svého života 16 a za každého roku po roce chodil a obcházel Béth-Él a Gilgál a Micpu a na všech těchto místech Izraele soudil, 17 a jeho návrat býval do Rámy, neboť tam byl jeho dům; i tam soudil Izraele, a zbudoval tam Jehovovi oltář.

1. Samuelova 8

1 A jak Samúel zestárl, stalo se, že za soudce Izraelovi ustanovil své syny; 2 a jméno jeho prvorozeného syna bylo Jól a jméno druhého Avijjá, soudcové v Beér-ševě. 3 Ale jeho synové nechodili jeho cestami, nýbrž se naklonili za nespravedlivým ziskem a brali úplatky a převraceli právo; 4 i shromáždili se všichni Izraelovi starší a přišli k Samúelovi do Rámy 5 a řekli k němu: Hle, ty jsi zestárl a tvoji synové nechodí tvými cestami; nuže, ustanov nám krále k souzení nás, jako všech národů. 6 Tato řeč však, jak řekli: Dej nám krále k souzení nás, byla v očích Samúelových nemilá, i jal se Samúel modlit k Jehovovi.

7 A Jehova k Samúelovi řekl: Uposlechni na hlas lidu stran všeho, co k tobě řekli, neboť ne tebe zavrhlí, nýbrž zavrhlí mne stran kralování nad nimi. 8 Podle všech svých skutků, jež uskutečnili ode dne mého vyvedení jich z Egypta až po tento den, takže mě opustili a jali se sloužit jiným bohům, tak oni učinili i tobě. 9 Nyní tedy uposlechni na jejich hlas, ledaže proti nim budeš vážně pronášet varování a oznamovat jim obyčej krále, jenž nad nimi bude kralovat. 10 Samúel tedy všechna slova Jehovova pronesl k lidu, k těm, již od něho žádali krále, 11 i řekl: Toto bude obyčej krále, jenž nad vámi bude kralovat: Vaše syny bude brát a stavět si ve svá vozidla a mezi své jezdce na koních aneb budou běhat před jeho vozidly, 12 aneb k ustanovování si za velitele tisíců a velitele padesátek, i k orání jeho orby a k žetí jeho žně, i k zhotovování jeho válečného náčiní a zařízení jeho vozů, 13 a vaše dcery bude brát za voňavkářky a za kuchařky a za pekařky; 14 a nejlepší vaše pole a vaše vinice a vaše olivnice bude brát a dávat svým nevolníkům, 15 a desátky z vašeho semene a z vašich vinic bude brát a dávat svým kleštěncům a svým nevolníkům, 16 a nejlepší vaše nevolníky a vaše služky a vaše jinochy a vaše osly bude brát a používat jich k svým účelům, 17 a bude brát desátky z vašeho drobného dobytka a vy mu budete nevolníky. 18 A v onen den budete z příčiny vašeho krále, jehož jste si vyvolili, bédovat, ale Jehova vám v onen den nebude odpovídat. 19 Lid však, ti odmítli uposlechnout na Samúelův hlas, ano, řekli: Nikoli, nýbrž bude nad námi král 20 a budeme i my jako všechny národy a náš král nás bude soudit a bude před naší tváří vycházet a vybojovávat naše boje. 21 A Samúel vyslechl všechna tato slova lidu a vyslovil je v uši Jehovovy; 22 a Jehova k Samúelovi řekl: Uposlechni na jejich hlas a dej jim ke kralování krále. A Samúel k mužům Isráelovým řekl: Jděte každý k svému městu.

1. Samuelova 9

1 I vyskytl se muž z Benjámina a jeho jméno Kíš, syn Aviéla, syna Ceróra, syna Bechóratha, syna Afiacha, syna muže Jemíniho, mocný bohatstvím, 2 a dostalo se mu syna, a jeho jméno Šáúl, mladého a hezkého, takže nebylo muže z Isráelových synů hezčího nad něho, od svého ramene a vzhůru vyššího než všechen lid. 3 A Kíšovi, otcí Šáulovu, se ztratily oslice; a Kíš k Šáulovi, svému synu, řekl: Nuže, vezmi s sebou jednoho ze sluhů a vstaň, jdi ty oslice hledat. 4 Prošel tedy pohořím Efrájimovým a prošel zemí Šalíša, ale nenašli jich; a prošli zemí Šaalím a nebylo jich, a prošel zemí Jemíniho a nenašli. 5 Když oni přišli v zem Cúf, řekl Šáúl sluhovi, jenž byl s ním: Pojď a vracejme se, aby můj otec neupouštěl od oslic a neupadl v úzkost o nás. 6 I řekl mu: Hle, prosím, v tomto městě je Boží muž, a ten muž je předmětem úcty, vše, co promlouvá, jistotně nastává, pojďme nyní tam, snad nám bude moci oznámit naši cestu, na níž máme jít. 7 A Šáúl svému sluhovi řekl: Hle, pojďme tedy, ale co tomu muži máme přinést? Vždyť chléb z našich tlumoků je ten tam; takže není daru k přinesení tomu Božímu muži -co máme u sebe? 8 A sluha dále Šáulovi odpověděl a řekl: Hle, v mé ruce se našlo čtvrt šeklu stříbra, to Božímu muži mohu dát, ať nám oznámí naši cestu. 9 (Když dříve v Isráelovi někdo šel dotazovat se Boha, říkával takto: Pojďte, ať jdeme k vidoucímu; neboť dnešnímu proroku byl dříve dáván název vidoucí.) 10 A Šáúl svému sluhovi řekl: Dobrá je tvá řeč; pojď, půjdeme. A vyšli do města, kde byl Boží muž. 11 Když oni vystupovali po svahu k městu, zastihli oni dívky vycházející čerpat vodu, i řekli jim: Zda je zde vidoucí? 12 I odpověděly jim a řekly: Je - hle, před tvou tváří; nyní pospěš, neboť dnes přišel k městu; lid má totiž dnes na výšině obět'. 13 Za vašeho příchodu do města ho hned můžete zastihnout, dříve než bude vystupovat na výšinu k jídlu, neboť lid až do jeho příchodu nebude jíst, neboť on bude žehnat obět'; potom budou pozvaní jíst. Nyní tedy vystupte, neboť ho - právě dnes - můžete zastihnout. 14 Vystoupili tedy v město; když oni přicházeli v střed města, tu, hle, vstříc jim vycházel Samúel k vystoupení na výšinu. 15 A Jehova byl jeden den před Šáulovým příchodem Samuéla upozornil výrokem: 16 Zítřa okolo této doby k tobě budu posílat muže ze země Benjáminovy, i musíš ho pomazat za panovníka nad mým lidem, Isráelem, ať můj lid vysvobodí z ruky Pelištím; ano, pohleděl jsem na svůj lid, neboť ke mně došel jeho křik. 17 Když tedy Samúel Šáula uviděl, oznámil mu Jehova: Hle, muž, o němž jsem k tobě řekl: Tento bude v mém lidu udržovat kázeň. 18 A když se Šául vprostřed brány přiblížil k Samúelovi, řekl: Oznam mi, prosím, kde zde je dům vidoucího. 19 A Samúel Šáulovi odpověděl a řekl: Vidoucí jsem já; vystup před mou tváří na výšinu, a dnes se mnou pojezte, a za jitra tě budu moci propustit a oznámit ti vše, co je v tvém srdci; 20 a stran oslic, jež se ti ztratily před třemi dny, nemusíš k nim přikládat své srdce, neboť se našly. Ke komu však se upírá všechna tužba Isráelova? Zda ne k tobě a ke všemu domu tvého otce? 21 A Šául odpověděl a řekl: Zda já nejsem syn Jemíniho, z nejmenšího kmene Isráelova? A má čeleď je nejnepatrnější ze všech čeledí Benjáminova kmene - proč jsi tedy ke mně proslovil slovo jako toto? 22 A Samúel vzal Šáula a jeho sluhu a uvedl je do sálu a dal jim místo v čele pozvaných; a těch bylo asi třicet mužů. 23 A Samúel řekl kuchaři: Podej ten podíl, jež jsem ti dal, o němž jsem k tobě řekl: Ulož jej u sebe. 24 A když kuchař vyzvedl plece a to, co bylo na něm, a položil před tvář Šáulovu, řekl: Hle, to, co bylo vyhrazeno, polož před svou tvář a jez, neboť to bylo k určenému dni pro tebe dáno k uchování s výrokem: Pozvu lid. Šául tedy onoho dne se Samúelem pojezl. 25 A když z té výšiny sestoupili v město, promluvil se Šáulem na střeše; 26 a procitli časně a za vzetupu dne se stalo, že Samúel na střeše na Šáula zavolal výrokem: Vstaň, ať tě propustím. Šául tedy vstal a oni oba, Samúel a on, vyšli na ulici. 27 Když oni sestupovali na okraj města, řekl Samúel k Šáulovi: Řekni sluhovi, ať postupuje před námi (i postoupil), a ty chvilku postůj, ať ti mohu dát vyslechnout Boží slovo.

1. Samuelova 10

1 A Samúel vzal láhev oleje, jež vylil na jeho hlavu, a políbil ho a řekl: Zda ne proto, že tě Jehova pomazal za panovníka nad svým dědictvím? 2 Až dnes z mé blízkosti odejdeš, pak u hrobu Ráchéline na území Benjámínově v Celcachu budeš nacházet dva muže; ti k tobě řeknou: Oslice, jež jsi odešel hledat, se našly, a hle, tvůj otec nechal starost o oslice a je úzkostliv o vás, s výrokem: Co si mám počít stran svého syna? 3 I budeš pokračovat odtamtud a dále a přicházet až po strom Távór a tam tě budou nacházet tři muži vystupující k Bohu do Béth-Élu; jeden nesoucí tři kůzlata, jeden nesoucí tři bochníky chleba a jeden nesoucí měch vína; 4 i budou se tě tázat, zda se máš dobře, a dávat ti dva chleby; ty z jejich ruky musíš vzít. 5 Potom budeš přicházet k Boží výšině, kde jsou posádky Pelištím, a za tvého příchodu tamtudy k městu se bude dít, že budeš potkávat průvod proroků, sestupujících z výšiny, a před jejich tváří varyto a tamburína a šalmaj a lyra, a oni budou prorokovat. 6 I přijde na tebe Duch Jehovův, takže se dáš do prorokování s nimi a budeš proměňován v jiného člověka; 7 a až se stane, že se ti budou přiházet tato znamení, učiň si, co tvá ruka bude nacházet, neboť Bůh bude s tebou. 8 A když přede mnou budeš sestupovat do Gilgálu, budu, hle, já k tobě sestupovat k vznášení vzestupných obětí a k obětování obětí pokojných hodů. Budeš čekat sedm dní až do mého příchodu k tobě; pak ti budu dávat na vědomí, co máš činit. 9 A jak on otočil své rámě k odchodu z blízkosti Samúelovy, stalo se, že mu Bůh vyměnil srdce za jiné, a v onen den se přihodila všechna tato znamení; 10 a když přišli tam, k tomu pahorku, hle, průvod proroků, jemu vstříc, i přišel na něho Boží Duch, takže se vprostřed nich dal do prorokování. 11 A když všichni od dřívějšíka ho znající uviděli, že hle, dal se do prorokování s proroky, stalo se, že lid řekl, jeden k druhému: Co se toto stalo synu Kíšovu? Zda i Šáúl je mezi proroky? 12 A kdosi odtamtud odpověděl a řekl: A kdo je jejich otec? Proto se stalo příslovím: Zda i Šáúl je mezi proroky? 13 A když skončil s prorokováním, přišel na výšinu 14 a Šáúlov strýc k němu a k jeho sluhovi řekl: Kam jste odešli? I řekl: Hledat oslice, a když jsme shledali, že jich není, přišli jsme k Samúelovi. 15 A Šáúlov strýc řekl: Oznam mi, prosím, co vám Samúel řekl. 16 A Šáúl řekl k svému strýci: Pravdivě nám oznámil, že se oslice našly. Ale věc království, co Samúel řekl, mu neoznámil. 17 A Samúel svolal lid k Jehovovi do Micpy 18 a řekl k synům Isráélovým: Takto řekl Jehova, Isráélův Bůh: Já jsem Isráéle vyvedl z Egypta a vyprostil jsem vás z ruky Egyptanů a z ruky všech království, jež vás utlačovala, 19 vy jste však dnes zavrhlí svého Boha, toho, jenž vám je Vysvoboditelem ze všech vašich strastí a vaší tísně, a řekli jste mu: Ale musíš nad námi ustanovit krále. Nyní se tedy postavte před tvář Jehovovu po vašich kmenech a po vašich tisících. 20 A když Samúel blíže přivedl všechny kmeny Isráélovy, byl zachycen kmen Benjámínův; 21 a když kmen Benjámínův přivedl blíže po jeho čeledích, byla zachycena čeleď Matriho a byl zachycen Šáúl, syn Kíšův. I jali se ho hledat, ale nenašel se; 22 ještě se tedy na Jehovu obrátili s otázkou, zda ten muž již přišel sem, a Jehova řekl: Hle, on se skryl mezi zavazadla. 23 I přiběhli a vzali ho odtamtud, a když se postavil vprostřed lidu, byl od svého ramene a vzhůru vyšší než všechen lid. 24 A Samúel ke všemu lidu řekl: Zda vidíte, v kom našel Jehova zálibu, že ve všem lidu není jemu podobného? I zajásali, všechen lid, a řekli: Nechť žije král! 25 I promluvil Samúel k lidu o právu kralování; to zapsal v knihu, již uložil před tvář Jehovovu. Pak Samúel všechen lid propustil, každého k jeho domu, 26 a odešel i Šáúl k svému domu do Givey a s ním odešla skupina oddaných, na jejichž srdce sáhl Bůh. 27 Ničemové však řekli: Co? Tento nás má vysvobodit? I znevážili si ho a nepřinesli mu daru; stal se však jakoby hluchým.

1. Samuelova 11

1 I vystoupil Nácháš, Ammóni, a položil se před Jávěš-Gileádem; a všichni muži z Jávěše k Náchášovi řekli: Uzavři vzhledem k nám smlouvu a budeme ti sloužit. 2 A Nácháš, Ammóni, k nim řekl: Tímto ji vzhledem k vám chci uzavřít: Vypíchnutím vám každému pravého oka, a to uvedu jako pohanu na všechnen Isráél. 3 A starší Jávěše k němu řekli: Povol nám sedm dní, ať můžeme poslat posly do celého území Isráélova, a nebude-li schopného nás vysvobodit, pak k tobě vyjdeme. 4 A poslové přišli do Šáulovy Givey a vyslovili ta slova v uši lidu, i pozvedli, všechen lid, svůj hlas a rozplakali se. 5 A hle, přišel Šáúl za skotem z pole; i řekl Šáúl: Co je lidu, že pláče? I vyrozprávěli mu slova mužů z Jávěše 6 a na Šáula při jeho uslyšení těchto slov přišel Boží Duch, i vzplál velmi jeho hněv, 7 a vzal dvojici skotu a rozsekal ji a rozeslal skrze ty posly v celé území Isráélovo se vzkazem: Kdo z nás nebude ochoten vytáhnout za Šáulem a za Samúelem - takto se bude nakládat s jeho skotem. A na lid padl strach z Jehovy, i vytáhli jako jeden muž. 8 A v Bezeku je podrobil přehlídce, i bylo synů Isráélových tři sta tisíc a mužů Júdových třicet tisíc. 9 A poslům, těm, již přišli, řekli: Takto musíte říci mužům Jávěš-Gileádu: Zítřej, za horka slunce, se vám bude dostávat vysvobození. A poslové přišli a mužům v Jávěši podali zprávu; i zaradovali se. 10 A muži Jávěše řekli: Zítřej k vám chceme vyjít a můžete s námi naložit podle čehokoli, co bude ve vašich očích dobré. 11 A nazítří se stalo, že Šáúl rozestavil lid v tři skupiny a přišli za jitrní hlídky v střed tábora a až do horka dne Ammóna bili, a stalo se, že ti, již zbyli, se rozutekli, takže mezi nimi nezbyli ani dva spolu. 12 A lid řekl k Samúelovi: Kdo to řekl: Má nad námi Šáúl kralovat? Vydejte ty lidi, ať je můžeme usmrtit! 13 Ale Šáúl řekl: V tento den nesmí nikdo být usmrcován, neboť dnes Jehova v Isráélovi způsobil vysvobození. 14 A Samúel řekl k lidu: Pojd'te, ať jdeme do Gilgálu a zřídíme tam nové království.

15 Všechn lid tedy odešel do Gilgálu a tam, před tváří Jehovovou v Gilgálu, uvedli Šáula v kralování, aobětovali tam před tváří Jehovovou oběti pokojných hodů; i rozveselil se tam Šául i všichni muži Isráelovi nesmírně.

1. Samuelova 12

1 A Samúel řekl ke všemu Isráelovi: Hle, uposlechl jsem na váš hlas stran všeho, co jste mi řekli, a v kralování jsem vám uvedl krále; 2 a nyní, hle, král před vaší tváří chodí a já jsem zestárl a zešedivěl, a moji synové, hle, oni jsou s vámi; a já jsem chodil před vaší tváří od svého mládí po tento den. 3 Hle, já - vypovídejte proti mně před Jehovou a před jeho pomazaným: Či hovězí dobytče jsem vzal a čího osla jsem vzal a koho jsem podvedl, koho jsem zkrušil a z čí ruky jsem vzal podplacení a zakryl jím své oči, ať vám mohu vrátit. 4 I řekli: Nepodvedl jsi nás a nezkrúšil jsi nás a z ruky nikoho jsi nevezal nic. 5 A řekl k nim: Svědkem je tohoto dne proti vám Jehova a svědkem je jeho pomazaný, že jste nic nenašli v mé ruce. I řekli: Je svědkem. 6 A Samúel k lidu řekl: Jehova, jenž připravil Mojžíše a Árona a jenž vaše otce vyvedl ze země Egypta! 7 Nyní se tedy postavte, ať se před tváří Jehovovou soudím s vámi o všechny spravedlivé skutky Jehovovy, jež vykonal při vás a při vašich otcích, 8 jak přišel Jákob v Egypt a vaši otcové se jali křičet k Jehovovi a Jehova poslal Mojžíše a Árona, i vyvedli vaše otce z Egypta a usadili je na tomto místě. 9 Když však na Jehovu, svého Boha, zapomněli, vydal je na pospas ruce Sísery, velitele vojska Chácóru, a ruce Pelištím a ruce krále Móáva; ti se proti nim jali bojovat, 10 i jali se křičet k Jehovovi a říkat: Zhřešili jsme, neboť jsme opustili Jehovu a jali jsme se sloužit Baalím a Aštáróth; nyní však nás vyprost' z ruky našich nepřátel a budeme sloužit tobě. 11 A Jehova poslal Jerubbaala a Bedána a Jiftácha a Samúela a vyprostil vás z ruky vašich nepřátel ze všech stran, i usadili jste se bezpečně; 12 když jste však uviděli, že na vás přišel Nácháš, král dětí Ammónových, řekli jste mi: Nikoli, nýbrž nad námi bude kralovat král, ač vašim králem je Jehova! 13 Nyní však, hle, král, jehož jste si vyvolili, jehož jste si vyžádali, a hle, Jehova nad vámi krále ustanovil! 14 Kdybyste jen měli Jehovu v úctě a sloužili mu a poslouchali na jeho hlas a nevzpírali se příkazům Jehovovým a byli i vy i král, jenž nad vámi kraluje, následovníky Jehovy, vašeho Boha! 15 Jestliže však na hlas Jehovův poslouchat nebudete a příkazům Jehovovým se vzepřete, pak bude ruka Jehovova proti vám, jako proti vašim otcům. 16 Ale nyní se postavte a vizte tuto velikou věc, již se Jehova před vašima očima chystá učinit! 17 Zda není dnes žeň pšenice? Budu volat k Jehovovi, i bude dávat hromy a déšť; vězte tedy a vizte, že veliké je vaše zlo, jež jste v očích Jehovových spáchali vyžadováním si krále. 18 I jal se Samúel k Jehovovi volat a Jehova dal v onen den hromy a déšť, takže se, všechn lid, Jehovy a Samúela velmi zalekli 19 a řekli k Samúelovi, všechn lid: Modli se za své nevolníky k Jehovovi, svému Bohu, ať nemřeme, neboť jsme ke všem svým hříchům přidali zlo vyžadování si krále. 20 A Samúel k lidu řekl: Necht' se nebojíte; vy jste všechno toto zlo spáchali, ale necht' se neodvracíte od následování Jehovy, nýbrž musíte celým svým srdcem Jehovovi sloužit 21 a nesmíte se odvracet, totiž za nicotnostmi, jež nemohou prospět, aniž mohou vyrvat, neboť jsou to nicotnosti. 22 Vždyť Jehova nechce svůj lid zanechat, pro své veliké jméno, neboť se Jehova rozhodl učinit vás lidem pro sebe. 23 Nu a já - daleko mi od zhřešení vůči Jehovovi, od přestání modlit se za vás; a budu vás poučovat o dobré a správné cestě. 24 Jen mějte Jehovu v úctě, ať mu vpravdě celým svým srdcem sloužíte; ano, vizte, co velikého s vámi učinil. 25 Budete-li se však stále chovat zle, budete muset být smeteni i vy i váš král.

1. Samuelova 13

1 Šául byl při započetí svého kralování ve věku ... let; a když nad Isráelem kraloval dvě léta, 2 vyvolil si Šául z Isráele tři tisíce; i byly dva tisíce se Šáulem v Michmáši a na hoře Béth-Élu, a tisíc, ti byli s Jónáthánem v Givei Benjáminově, a ostatek lidu propustil, každého k jeho stanům. 3 A Jónáthán pobil posádku Pelištím, jež byla v Geva, o tom Pelištím uslyšeli. A Šául v celé zemi dal troubit na trouby s výrokem: Necht' Hebreové slyší! 4 A všechn Isráel, ti uslyšeli výrok: Šául pobil posádku Pelištím, takže i všechn Isráel upadl mezi Pelištím v ošklivost. I byli svoláni, lid, za Šáulem do Gilgálu 5 a Pelištím se shromáždili k bojování s Isráelem, třicet tisíc vozů a šest tisíc jezdců na koních a lidu v množství jako písku, jenž je na břehu moře; i vystoupili a položili se v Michmáši východně od Béth-Ávénu. 6 A když shledali, mužstvo Isráele, že mu nastalo úzko, neboť lid upadl v tíseň, skryli se, lid, v jeskyních a v rozsedlinách a mezi skalisky a v sklepeních a v jamách 7 a Hebreové přešli Jordán do země Gádovy a Gileádovy; a Šául, ten byl ještě v Gilgálu a všechn lid, ti se ho jali s chvěním následovat. 8 I vyčkal sedm dní do času určeného podle Samúela, ale Samúel do Gilgálu nepřicházel, a lid se z jeho blízkosti rozptyloval; 9 a Šául řekl: Přiveďte ke mně vzestupnou oběť a oběť pokojných hodů! A vznesl vzestupnou oběť, 10 jak však vznášení vzestupné oběti dokončil, stalo se, že hle, přišel Samúel, i vyšel mu Šául vstříc pozdravit ho. 11 A Samúel řekl: Co jsi učinil? A Šául řekl: Když jsem uviděl, že se lid z mé blízkosti rozptyluje, a ty jsi nepřicházel podle určených dní a u Michmáše se shromažďovali Pelištím, 12 tu jsem si řekl: Nyní budou Pelištím sestupovat ke mně do Gilgálu a já jsem se před Jehovou nepřimluvil; i vzhopil jsem se a vznesl jsem vzestupnou oběť. 13 A Samúel k Šáulovi řekl: Zachoval ses pošetile, nedodržel jsi rozkaz Jehovy, svého Boha, jímž ti rozkázal; ano, nyní by byl Jehova tvé kralování nad Isráelem navždy upevnil,

14 takto však tvé kralování nebude moci obstát - Jehova si vyhledal muže podle svého srdce, i přikázal ho Jehova za panovníka nad svým lidem, neboť jsi nedodržel, co ti Jehova rozkázal. 15 A Samúel vstal a vystoupil z Gilgálu do Givey Benjáminovy; a Šául podrobil přehlídce lid, ty, již se při něm shledali, asi šest set mužů. 16 A Šául a Jónáthán, jeho syn, a lid, jenž se při nich shledal, zůstávali v Geva Benjáminově a Pelištím se položili v Michmáši; 17 a z tábora Pelištím vyšla tlupa hubitelů, tři skupiny: Jedna skupina zatáčela k cestě k Ofte do země Šúalu 18 a jedna skupina zatáčela cestou k Bétch-chórónu a jedna skupina zatáčela cestou k území, jež se sklánělo nad průrvu Cevóim k pustině. 19 A v celé zemi Isráelově se nemohl najít kovář, neboť Pelištím řekli: Aby si Hebreové nemohli nadělat mečů nebo kopí, 20 takže sestupovali, všechen Isráel, každý k naostření své radlice a svého rýče a své sekery a svého srpu, k Pelištím, 21 když na srpech a na rýčích a na trojzubech a na sekerách nastalo otupení ostří, a k opravě bodce, 22 takže se v den války stávalo, že se v ruce všeho lidu, jenž byl se Šáulem a s Jónáthánem, nenašel meč ani kopí, ale u Šáula a u Jónáthána, jeho syna, se našel. 23 A k průsmyku u Michmáše vyšla hlídka Pelištím.

1. Samuelova 14

1 A jistého dne se stalo, že Jónáthán, syn Šáulův, řekl k sluhovi, nosícímu jeho zbroj: Pojď, ať můžeme přejít k hlídce Pelištím, jež je z druhé strany tamto. Svému otci však nedal vědět; 2 a Šául zůstával na okraji Givey pod granátovníkem, jenž byl v Migrónu, i lid, jenž byl s ním, asi šest set mužů. 3 (A přehoz nosil Achijjá, syn Achítůva, bratra Íchávóda, syna Pincháse, syna Éliho, kněze Jehovova v Šíle.) A lid nevěděl, že Jónáthán odešel. 4 A mezi průsmyky, jimiž se Jónáthán snažil projít proti hlídce Pelištím, byl útes skaliska ze strany odtud a útes skaliska ze strany odtud, a jméno jednoho Bócec a jméno jednoho Sené; 5 jeden útes jako sloup od severu naproti Michmáši a jeden od jihu naproti Geva. 6 Jehónáthán tedy řekl k sluhovi, nosícímu jeho zbroj: Pojď, ať můžeme přejít k hlídce těchto neobřezanců, snad bude Jehova působit pro nás, vždyť pro Jehovu není překážky k záchraně četnými nebo nemnohými. 7 A nosič jeho zbroje mu řekl: Učiň, cokoli je v tvém srdci; vykroč ty, hle, já jsem s tebou podle tvého srdce. 8 A Jehónáthán řekl: Hle, my přecházíme k těm mužům, ať se jim můžeme ukázat; 9 budou-li k nám promlouvat takto: Počkejte až do našeho dojití k vám, pak staneme na svém a nebudeme k nim vystupovat; 10 budou-li však promlouvat takto: Vystupte proti nám, pak vystoupíme, neboť je Jehova vydal v naši ruku a toto nám bude znamením. 11 Oni oba se tedy ukázali hlídce Pelištím a Pelištím řekli: Hle, Hebreové vycházejí z děr, kde se skryli. 12 A muži z té hlídky oslovili Jónáthána a nosiče jeho zbroje a řekli: Vystupte k nám, ať vám něco můžeme povědět! A Jónáthán k nosiči své zbroje řekl: Vystupuj za mnou, neboť je Jehova vydal v ruku Isráelovu. 13 A Jónáthán se vyšplhal na svých rukou a na svých nohou a nosič jeho zbroje za ním, i padali před tváří Jónáthánovou a nosič jeho zbroje za ním usmrcoval, 14 takže první úder, jímž udeřil Jónáthán a nosič jeho zbroje, činil asi dvacet mužů, asi na půl brázdy na jitrů pole. 15 A v táboře nastalo zděšení, v poli i mezi vším lidem, hlídka a tlupa hubitelů - zděsili se i oni, a země se zatřásla; to se stalo ke zděšení od Boha. 16 A pozorovatelé Šáulovi v Givei Benjáminově zjistili, že hle, ten dav upadl v nepořádek a pobíhá sem tam; 17 a Šául řekl lidu, jenž byl s ním: Nuže, vykonejte přehlídku a zjistěte, kdo z naší blízkosti odešel. Vykonal tedy přehlídku a hle, nebylo Jónáthána a nosiče jeho zbroje. 18 A Šául řekl Achijjovi: Přines Boží skříňku; neboť Boží skříňka v onen den byla, kde i synové Isráelovi. 19 A zatímco Šául mluvil ke knězi, stalo se, že vřava, jež byla v táboře Pelištím, stále pokračovala a množila se; Šául tedy řekl ke knězi: Stáhni svou ruku, 20 neboť byl Šául a všechen lid, jenž byl s ním, odvolán, i přišli k hotové bitvě, neboť hle, byl meč jednoho proti druhému, zmatek velmi veliký. 21 A u Pelištím byli jako předtím jistí Hebreové, kteří s nimi vystoupili v tábor vůkol, a i oni - být s Isráelem, jenž je se Šáulem a Jónáthánem! 22 A když všichni muži Isráelovi, již se skryli v pohoří Efrájimově, uslyšeli, že Pelištím prchají, vyrazili v boj i oni v patách za nimi. 23 Tak Jehova v onen den Isráele vysvobodil; a boj přešel k Bétch-Ávénu. 24 A mužstvo Isráele bylo v onen den zemdleno námahou, a Šául byl lid přísahou zavázal výrokem: Budiž proklet ten, jenž bude jíst pokrm, až do večera, než se na svých nepřátelích pomstím; takže lid neokusil pokrmu. 25 A všichni ze země vešli v les; a na povrchu půdy byl med, 26 a když lid do lesa vešel, hle, tok medu! Ale nebylo dosahujícího svou rukou k svým ústům, neboť se lid bál té přísahy. 27 Jónáthán však při zapřísahávání lidu Isráelova svým otcem nebyl slyšel, i vztáhl konec hole, jež byla v jeho ruce, a omočil ji v plástvi medu a přiložil svou ruku opět k svým ústům, i rozjasnily se jeho oči. 28 A kdosi z lidu se ujal slova a řekl: Tvůj otec slavnostně zapřísahal lid výrokem: Budiž proklet ten, jenž bude dnes jíst pokrm; a lid je vysílen. 29 A Jónáthán řekl: Můj otec uvedl zem do nesnáze; vizte, prosím, že se mé oči rozjasnily, když jsem okusil trochu tohoto medu! 30 Čím více, kdyby byl lid dnes svobodně pojedl z lupy od svých nepřátel, jehož dosáhl! Vždyť nyní nebylo pobití Pelištím rozsáhlé. 31 A v ten den pobíjeli mezi Pelištím od Michmáše k Ajjálónu; a lid byl velmi vysílen. 32 I vrhl se lid na lup a nabrali drobného dobytka a skotu a telat, jichž naporáželi k zemi, a lid se jal jíst s krví, 33 i podali Šáulovi zprávu výrokem: Hle, lid, oni hřeší vůči Jehovovi jedením s krví. I řekl: Zpronevěřili jste se; přivalte ke mně teď veliký kámen. 34 A Šául řekl: Rozejděte se mezi lid a řekněte jim: Přiveďte každý své hovězí dobytče a každý své drobné dobytče blíže ke mně a zde je porazte a pojezte a nebudete vůči Jehovovi hřešit jedením s krví. Přivedli tedy, všechen lid, každý své hovězí dobytče té noci ve své ruce a porazili tam. 35 A Šául zbudoval Jehovovi oltář; jím počal budovat oltáře Jehovovi.

36 A Šáúl řekl: Sestupujme v noci za Pelištím a kořistme mezi nimi až do světla jitra a neponecháme z nich nikoho. I řekl: Učiň, cokoli je dobré v tvých očích. A kněz řekl: Přibližujme se sem k Bohu; 37 a Šáúl se na Boha obrátil s otázkou: Zda mám sestoupit za Pelištím? Zda je chceš vydat v ruku Izráelovu? Neodpověděl mu však v onen den. 38 A Šáúl řekl: Přistupte blíže sem, všichni sloupcové lidu, a zvězte a zjistěte, v čem dnes nastal tento hřích, 39 neboť, jako že je živ Jehova, jenž vysvobozuje Izráele, byť to bylo při Jónáthánovi, mém synu, že jistotně bude muset umřít. Ale ze všeho lidu nebylo odpovídajícího mu; 40 řekl tedy ke všemu Izráeli: Vy budete na jedné straně a já a Jónáthán, můj syn, budeme na jedné straně. A lid k Šáulovi řekl: Učiň, co bude dobré v tvých očích. 41 A Šáúl řekl k Jehovovi, Izráelovu Bohu: Vydej dokonalý výrok! I byl zachycen Jónáthán a Šáúl a lid vypadl; 42 a Šáúl řekl: Vrhňte mezi mnou a mezi Jónáthánem, mým synem. A byl zachycen Jónáthán. 43 A Šáúl k Jónáthánovi řekl: Oznam mi, co jsi učinil. A Jónáthán mu oznámil, i řekl: Jen jsem okusil trochu medu na konci hole, jež je v mé ruce. Hle, já, musím umřít. 44 A Šáúl řekl: Takto nechť Bůh činí a takto nechť přidává, že jistotně umřít musíš, Jónátháne! 45 A lid k Šáulovi řekl: Zda má umřít Jónáthán, jenž toto veliké vysvobození v Izráelovi způsobil? Daleko od toho! Jako že je živ Jehova - smí-li který z vlasů jeho hlavy padnout na zem! Vždyť dnes zapůsobil s Bohem! Tak lid Jónáthána osvobodil, takže neumřel. 46 A Šáúl upustil od pronásledování Pelištím a Pelištím odešli k svému místu. 47 Šáúl se tedy ujal králování nad Izráelem a jal se bojovat vůkol proti všem jeho nepřátelům: Proti Móávovi a proti synům Ammónovým a proti Edómovi a proti králům Cóvy a proti Pelištím; a všude, kam se otáčel, trestal. 48 A počínal si zdatně; a pobil Amáléka a vyprostil Izráele z ruky jeho olupovačů. 49 A Šáulovi synové byli: Jónáthán a Jišví a Malkí-šúa, a jméno jeho dvou dcer: Jméno prvorozené Mérav a jméno mladší Míchal; 50 a jméno Šáulovy ženy Achínóam, dcera Achímáacova, a jméno velitele jeho vojska Avínér, syn Néra, Šáulova strýce. 51 A Kíš, otec Šáulův, a Nér, otec Avnérův, byli synové Aviélovi. 52 A po všechny dni Šáulovy byla tíživá válka proti Pelištím; a když Šáúl uviděl kteréhokoli statečného muže a kteréhokoli zdatného muže, přibral ho k sobě.

1. Samuelova 15

1 A Samúel k Šáulovi řekl: Mne Jehova poslal pomazat tě za krále nad jeho lidem, nad Izráelem; nyní tedy uposlechni hlasu slov Jehovových: 2 Takto řekl Jehova zástupů: Uvážil jsem, co učinil Izráelovi Amálék, co mu položil v cestu, když on vystoupil z Egypta. 3 Nyní jdi, a Amáléka pobij, a učiňte odevzdaným vše, co má, a nesmíš se nad ním slitovávat, nýbrž musíš usmrtit od muže po ženu, od batolete až po kojence, od hovězího dobytčete až po drobné dobytče, od velblouda až po osla. 4 Šáúl tedy předvolal lid a v Teláim je podrobil přehlídce, dvě stě tisíc pěších a deset tisíc mužů Júdových. 5 A Šáúl přišel až k městu Amálékovu a jal se zápasit v údolí; 6 a Šáúl řekl ke Kénimu: Odejděte, odvráťte se, sestupte zprostřed Amálékiho, abych tě nemusel sebrat s ním, neboť ty jsi prokázal soucit se všemi dětmi Izráelovými, když ony vystoupily z Egypta. Kení se tedy zprostřed Amáléka odvrátil 7 a Šáúl Amáléka pobil od Chavíly po tvůj vstup do Šúru, jenž je před Egyptem, 8 a Agága, krále Amáléka, chytil živého a všecken lid ostřím meče učinil odevzdaným; 9 ale slitoval se Šáúl a lid nad Agágem a nad nejlepším z drobného dobytka a skotu a krmnými dobytčaty a nad jehňaty a nad vším, co bylo dobré, a nebyli ochotni učinit je odevzdanými, ale všecken dobytek pořádný a zesláblý, ten odevzdaným učinili. 10 A k Samúelovi se dostalo slovo Jehovovo výrokem: 11 Je mi líto, že jsem Šáula uvedl v králování za krále, neboť se od následování mne odvrátil a má slova neuskutečnil. A Samúel byl zdrcen a po celou noc křičel k Jehovovi. 12 A když Samúel časně za jitra vyšel vstříc Šáulovi, byla Samúelovi podána zpráva výrokem: Šáúl přišel do Karmelu, a hle, chystá se postavit si pomník, a obrátil se a přešel a sestoupil do Gilgálu. 13 I přišel Samúel k Šáulovi a Šáúl mu řekl: Ty jsi požehnan Jehovou; slovo Jehovovo jsem uskutečnil. 14 A Samúel řekl: A co tento hlas drobného dobytka v mých uších a hlas skotu, jež já slyším? 15 A Šáúl řekl: Ty přivedli od Amálékiho, neboť se lid slitoval nad nejlepším z drobného dobytka a skotu za účelem obětování Jehovovi, tvému Bohu, a ostatek jsme učinili odevzdaným. 16 A Samúel k Šáulovi řekl: Poshov, ať ti mohu oznámit, co ke mně v noci promluvil Jehova. I řekl mu: Mluv. 17 A Samúel řekl: Zda ses ty, když ty jsi byl malý ve svých očích, nestal hlavou kmenů Izráelových, když tě Jehova pomazal za krále nad Izráelem? 18 A Jehova tě poslal na cestu a řekl: Jdi a učiň odevzdanými ty hříšníky, Amáléka, a dej se do bojování proti němu až do učinění jim jejich konce. 19 Proč jsi tedy na hlas Jehovův neuposlechl, nýbrž ses vrhl na lup, takže jsi učinil, co je v očích Jehovových zlé? 20 A Šáúl k Samúelovi řekl: Vždyť jsem na hlas Jehovův uposlechl a šel jsem cestou, již mě Jehova poslal, a přivedl jsem Agága, krále Amálékova, a Amáléka jsem učinil odevzdaným, 21 ale lid z lupy vzal drobný dobytek a skot, první z odevzdaného, k obětování Jehovovi, tvému Bohu, v Gilgále. 22 A Samúel řekl: Zda má Jehova zalíbení ve vzestupných a jiných obětech, jako v poslouchání na Jehovův hlas? Hle, poslouchání je lepší než oběť, věnování pozornosti než tuk beranů! 23 Vždyť vzpurnost je jako hřích věštění a tvrdošijnost jako modlářství a bůžkové; jelikož jsi zavrhl slovo Jehovovo, proto tě zavrhl stran králování. 24 A Šáúl k Samúelovi řekl: Zhřešil jsem, neboť jsem přestoupil příkaz Jehovův a tvá slova, neboť jsem se bál lidu, takže jsem uposlechl na jejich hlas. 25 Nyní tedy, prosím, odpusť můj hřích a vrať se se mnou, ať se Jehovovi klaním. 26 A Samúel k Šáulovi řekl: Nebudu se s tebou vracet, neboť jsi zavrhl slovo Jehovovo a Jehova zavrhl tebe, abys již nebyl králem nad Izráelem.

27 A když se Samúél obrátil k odchodu, zachytil cíp jeho pláště; ten se odtrhl 28 a Samúél k němu řekl: Dnes Jehova od tebe odtrhl kralování nad Isráélem a dal je tvému bližnímu, lepšímu než ty, 29 aniž přece bude Naděje Isráélova lhát ani litovat, neboť on není člověk, že by měl litovat. 30 I řekl: Zhřešil jsem; nyní mě, prosím, pocti před staršími mého lidu a před Isráélem a vrať se se mnou, ať se pokloním Jehovovi, tvému Bohu. 31 Samúél se tedy vrátil za Šáúlem a Šáúl se Jehovovi poklonil. 32 A Samúél řekl: Přiveďte ke mně Agága, krále Amálékova. A Agág k němu přišel vesele; a řekl si Agág: Jistě hořkost smrti uhnula. 33 A Samúél řekl: Jako připravoval tvůj meč ženy o děti, tak bude nad ženy bezdětnou tvá matka. A Samúél v Gilgále před tváří Jehovou Agága rozsekal. 34 A Samúél odešel do Rámy a Šáúl vystoupil do svého domu v Givei Šáúlově. 35 A Samúél již dále Šáúla neviděl až do dne své smrti, neboť se Samúél nad Šáúlem rmoutil; a Jehovovi bylo líto, že Šáúla v kralování nad Isráélem uvedl.

1. Samuelova 16

1 A Jehova k Samúélovi řekl: Dokdy se ty budeš nad Šáúlem rmoutit, že jsem ho já stran kralování nad Isráélem zavrhl? Naplň svůj roh olejem a jdi, chci tě poslat k Jíšajovi, Béth-lechemímu, neboť jsem si vyhlédl krále mezi jeho syny. 2 A Samúél řekl: Jak mám jít? Až to uslyší Šáúl, pak mě zabije. I řekl Jehova: Musíš s sebou vzít jalovici ze skotu a říci: Přišel jsem obětovat Jehovovi; 3 a povoláš k oběti Jíšaje a já ti budu dávat na vědomí, co máš činit, a musíš mi pomazat, koho ti budu chtít říci. 4 A Samúél učinil, co Jehova promluvil, a přišel do Béth-lechema; a starší města se při setkání s ním ulekli a řekli: Je tvůj příchod pokojný? 5 I řekl: Pokojný, přišel jsem obětovat Jehovovi; posvěťte se a přijďte k oběti se mnou. A posvětil Jíšaje a jeho syny a povolal je k oběti. 6 A při jejich příchodu se stalo, že uviděl Eliáva a řekl si: Jistě je před Jehovou jeho pomazaný. 7 Ale Jehova k Samúélovi řekl: Nechť nepatříš na jeho vzhled a na výšku jeho vzrůstu (neboť jsem ho zavrhl), nejde totiž o to, jak člověk hledí, neboť člověk hledí ke vzezření, Jehova však hledí k srdci. 8 A Jíšaj zavolal na Avínádava a dal mu přejít před tváří Samúélovou; i řekl: Ani v tomto nenašel Jehova zálibu. 9 A Jíšaj dal přejít Šammovi; i řekl: Ani v tomto nenašel Jehova zálibu. 10 Tak dal Jíšaj před tváří Samúélovou přejít svým sedmi synům a Samúél k Jíšajovi řekl: V těchto Jehova zálibu nenašel. 11 A Samúél k Jíšajovi řekl: Zda jsou ti mladíci všichni? I řekl: Ještě zbývá nejmladší; ten, hle, je pastýřem při drobném dobytku. A Samúél k Jíšajovi řekl: Pošli a dej ho přivést, neboť do jeho příchodu sem nemůžeme zasednout ke stolu. 12 Poslal tedy a uvedl ho; a on byl červenolící s krásnými očima a hezký na pohled; a Jehova řekl: Vstaň, pomaz ho, neboť toto je on. 13 I vzal Samúél roh oleje a vprostřed jeho bratrů ho pomazal; a od onoho dne a nadále na Dávída blahodárně působil Duch Jehovův. A Samúél vstal a odešel do Rámy. 14 A od Šáúla se Duch Jehovův odvrátil a jal se ho znepokojovat mučivý duch od Jehovy. 15 A Šáúlovi služebníci k němu řekli: Hle, prosím, znepokojuje tě mučivý duch od Boha; 16 nechť, prosím, náš pán ráčí říci svým nevolníkům před tvou tváří, nechť vyhledávají nadaného muže, hrajícího na lyru, a kdykoli se na tobě octne mučivý duch od Boha, stane se, že svou rukou zahraje a bude ti lépe. 17 A Šáúl k svým služebníkům řekl: Nuže, vyhleďte mi a ke mně uveďte muže dobře umějícího hrát. 18 I odpověděl jeden ze sluhů a řekl: Hle, uviděl jsem syna Jíšaje, Béth-lechemího, znalého hraní a zdatného junáka a bojovníka a rozumného v řeči a švarného muže, a je s ním Jehova. 19 Šáúl tedy k Jíšajovi poslal posly a vzkázal: Pošli ke mně Dávída, svého syna, jenž je při drobném dobytku. 20 A Jíšaj vzal osla, chléb a měch vína a jedno kůzle; to skrze Dávída, svého syna, poslal Šáúlovi. 21 A Dávíd přišel k Šáúlovi a stanul před jeho tváří; ten si ho velmi zamiloval, i stal se mu nosičem zbroje 22 a k Jíšajovi Šáúl poslal vzkaz: Nechť, prosím, Dávíd stojí před mou tváří, neboť našel v mých očích přízeň. 23 A kdykoli se na Šáúlovi octl duch od Boha, stávalo se, že Dávíd vzal lyru a zahrál svou rukou a Šáúlovi se ulevilo a bylo mu lépe a mučivý duch se od něho odvracel.

1. Samuelova 17

1 A Pelištím shromáždili svá vojska k boji; i shromáždili se u Sócha, jež patří Júdovi, a položili se mezi Sóchem a mezi Azékou v Efes-dammím. 2 A Šáúl a muži Isráéle se shromáždili a položili se v údolí Élá a seřadili se vstříc Pelištím k boji; 3 a Pelištím stáli na hoře odtud a Isráél, ti stáli na hoře odtud a mezi nimi byla průrva. 4 I vyšel z tábora Pelištím přední bojovník, jeho jméno Goljáh z Gathu, jeho výška šest loket a píd', 5 a na jeho hlavě přilba z mosazi; a oděn byl on pancířem ze šupin, a váha toho pancíře pět tisíc šeklů mosazi 6 a na jeho nohou holeně z mosazi a mezi jeho rameny oštěp z mosazi 7 a dřevce jeho kopí jako vratidlo tkalců a čepel jeho kopí - šest set šeklů železa; a před jeho tváří šel nosič štítu. 8 I stanul a zavolal do bitevního šiku Isráélova a řekl jim: Proč jste vycházeli seřadit se k boji? Zda já nejsem Pelišti a vy nevolníci Šáúlovi? Vyberte si muže, ať ke mně sestupuje; 9 jestliže bude moci se mnou bojovat a porazí mě, pak se vám staneme nevolníky, jestliže však budu já přemožitelem jemu a porazím ho, pak se stanete nevolníky nám a budete obsluhovat nás. 10 I řekl ten Pelišti: Já jsem tohoto dne bitevní šiky Isráélovy potupil; dejte mi muže, ať spolu bojujeme! 11 A když tato slova toho Pelištiho uslyšel Šáúl i všecken Isráél, byli zdrceni a velmi se ulekli.

12 A Dávid byl syn jistého Efráthiho z Bét-lechema Júdova; a jeho jméno bylo Jíšaj a on měl osm synů a v dnech Šáulových vstupoval mezi muže jako starší. 13 A tři nejstarší synové Jíšajovi odešli, odešli za Šáulem do boje; a jména jeho tří synů, kteří odešli v boj: Eliáv, prvorozený, a druhý po něm Avinádv a třetí Šammá; 14 a Dávid, ten byl nejmladší, a tři nejstarší odešli za Šáulem. 15 A Dávid zpřed Šáula odešel a vrátil se k pasení drobného dobytka svého otce do Bét-lechema. 16 A ten Peliští se přibližoval za rozednávání i za nastávání večera a stavěl se po čtyřicet dní. 17 A Jíšaj Dávidovi, svému synu, řekl: Nuže, vezmi pro své bratry éfu tohoto praženého zrní a těchto deset chlebů a zaběhni v tábor k svým bratrům, 18 a těchto deset řízků syra poneseš veliteli tisíce a budeš se moci podívat na své bratry, zda se mají dobře, a od nich vzít doklad. 19 A Šául a oni a všichni muži Izráelovi byli v údolí Élá, bojující s Pelištím; 20 a Dávid za jitra časně vstal a drobný dobytek nechal na starosti hlídači a zvedl se a odešel podle toho, co mu Jíšaj rozkázal, a přišel k vozové hradbě, když vojenská síla, vycházející do bitevního šiku, se jala pokřikovat k bitvě. 21 I seřadil se Izráel i Pelištím, bitevní šik vstříc bitevnímu šiku; 22 Dávid tedy nechal zavazadla ze sebe na starosti ruce hlídače zavazadel a rozběhl se v bitevní šik a přišel a položil svým bratrům otázkou, zda se mají dobře. 23 A když on s nimi mluvil, hle, vystupoval z bitevních šiků Pelištím přední bojovník, jeho jméno Goljáh, Peliští, z Gathu, a promluvil podle oněch slov; to Dávid uslyšel. 24 A všichni muži Izráelovi, když oni toho muže uviděli, tu před jeho tváří prchali, neboť se velmi báli. 25 A mužstvo Izráele říkalo: Zda jste uviděli tohoto muže, jenž vystupuje? Vždyť vystupuje k tupení Izráele; a stane se, že muž, jenž ho bude umět porazit, - král ho chce obohatit velikým bohatstvím a dát mu svou dceru a dům jeho otce učinit v Izráelovi svobodným. 26 A Dávid k mužům, již u něho stáli, pronesl výrok: Co se bude činit muži, jenž tohoto Pelištího bude umět porazit a potupu od Izráele odvrátí? Vždyť kdo je tento neobřezaný Peliští, že potupil bitevní šiky živého Boha? 27 A lid k němu podle onoho slova pronesl výrok: Tak se bude činit muži, jenž ho porazí. 28 A při jeho mluvení s těmi muži naslouchal Eliáv, jeho nejstarší bratr, i vzplál proti Dávidovi Eliávův hněv; i řekl: Nač toto, že jsi sestoupil? A na koho jsi hodil trochu onoho drobného dobytka v pustině? Znáš já tvou zpupnost a zlo tvého srdce, že jsi sestoupil za účelem hledění na bitvu. 29 A Dávid řekl: Co jsem nyní učinil? Zda to nebylo slovo? 30 I obrátil se od něho naproti jinému a promluvil podle tohoto slova, a odpověděli mu, lid, slovem podle slova předešlého. 31 A slova, jež Dávid promluvil, bylo slyšet, i byla oznámena před tváří Šáulovou; ten ho dal přivést 32 a Dávid k Šáulovi řekl: Nechť pro něho srdce člověka neklesá; tvůj nevolník půjde a bude s tímto Pelištím bojovat. 33 A Šául k Dávidovi řekl: Nebudeš moci jít na tohoto Pelištího bojovat s ním, vždyť jsi ty mladík a on je od svého mládí bojovníkem. 34 A Dávid k Šáulovi řekl: Tvůj nevolník je svému otci pastýřem při drobném dobytku, a přišel-li lev, aneb i medvěd, a unesl ze stáda dobytče, 35 vyšel jsem za ním a skolil jsem ho a vyprostil jsem je z jeho tlapy; a postavil-li se proti mně, chytil jsem ho za vous a skolil jsem ho a usmrtil jsem ho. 36 I lva i medvěda tvůj nevolník skolil, i stane se tento neobřezaný Peliští jakoby jedním z nich, neboť potupil bitevní šiky živého Boha. 37 A Dávid řekl: Jehova, jenž mě vyprostil z tlapy lva a z tlapy medvěda, on mě bude umět vyprostít z ruky tohoto Pelištího. A Šául k Dávidovi řekl: Jdi a nechť je Jehova s tebou. 38 A Šául oděd Dávída svým šatstvem a na jeho hlavu dal přílbu z mosazi a oděl ho pancířem; 39 a Dávid si shora vůči svému šatstvu připásal svůj meč a pokusil se vykročit, neboť nebyl vyzkoušel; a řekl Dávid k Šáulovi: Nebudu moci v tomto chodit, neboť jsem to nevyzkoušel. I stál to Dávid ze sebe 40 a vzal ve svou ruku svou hůl a vybral si z potoka pět hladkých kamenů a vložil je ve výstroj pastýřů, již měl, totiž v mošnu, a v svou ruku svůj prak, a přistoupil blíže k Pelištímu. 41 A Peliští se postupně přiblížil k Dávidovi, a před jeho tváří muž nesoucí štít; 42 a když Peliští vzhlédl a uviděl Dávída, znevážil si ho, neboť byl mladík, a to červenolící a krásný vzhledem. 43 I řekl Peliští k Dávidovi: Zda jsem já pes, že ty na mne přicházíš s holemi? A jal se Peliští Dávidovi zlořečit skrze své bohy, 44 a řekl Peliští k Dávidovi: Pojď ke mně, ať mohu dát tvé maso ptactvu nebes a zvěři pole. 45 A Dávid k Pelištímu řekl: Ty na mne přicházíš s mečem a s kopím a s oštěpem, já však na tebe přicházím se jménem Jehovy zástupů, Boha bitevních šiků Izráelových, jež jsi potupil; 46 tohoto dne tě Jehova bude vydávat v mou ruku, i budu tě moci skolit a sejmut z tebe tvou hlavu a dát tohoto dne ptactvu nebes a živočišstvu země mrtvoly z tábora Pelištím, i zvědí, všechna země, že Izráel má Boha, 47 a zvědí, všechno toto sejití, že ne mečem a kopím Jehova vysvobozuje, neboť boj je pro Jehovu, i vydá vás v naši ruku. 48 A když Peliští povstal a vyšel a přiblížil se vstříc Dávidovi, stalo se, že se Dávid spěšně rozběhl v bitevní šik vstříc Pelištímu; 49 i sáhl Dávid svou rukou k své výstroji a vzal odtamtud kámen; ten vystřelil z praku, takže udeřil Pelištího na jeho čelo, a kámen v jeho čelo vnikl, i padl na svou tvář k zemi. 50 Tak se Dávid prakem a kamenem stal silnějším než Peliští, takže Pelištího skolil a usmrtil, ač v ruce Dávidově nebylo meče. 51 A Dávid se rozběhl a postavil se k Pelištímu a vzal jeho meč a vytasil jej z jeho pochvy a dorazil ho a uťal jím jeho hlavu. A když Pelištím uviděli, že jejich hrdina je mrtev, dali se na útěk 52 a muži Izráelovi povstali, i Júdá, a jali se pokřikovat a pronásledovat Pelištím až po tvůj vstup v průrvu a po brány Ekrónu; a smrtelně ranění z Pelištím padali po cestě k Šaarajim až po Gath a po Ekrón. 53 A synové Izráelovi se od zanícené honby za Pelištím vrátili a jali se olupovat jejich tábory. 54 A Dávid vzal hlavu Pelištího a vnesl ji do Jerúsálema a jeho zbroj složil ve svém stanu. 55 A jak Šául uviděl Dávída vycházejícího vstříc Pelištímu, řekl k Avnérovi, veliteli vojska: Čí syn je tento mladík, Avnére? A Avnér řekl: Jako že je živa tvá duše, ó králi, - vím-li! 56 A král řekl: Otaž se ty, čí syn je tento mládenec. 57 A za Dávídova návratu od pobití Pelištího, tu ho Avnér vzal a uvedl ho před tvář Šáulovu; a hlava Pelištího byla v jeho ruce. 58 A Šául k němu řekl: Čí syn ty jsi, ty kluku? I řekl: Syn tvého nevolníka Jíšaje, Bét-lechemiho.

1. Samuelova 18

1 A jak on ke králi domluvil, stalo se, že se duše Jehónáthánova spjala s duší Dávidovou, takže si ho Jehónáthán zamiloval jako svou duši; 2 a Šáúl ho v onen den vzal a nedal mu vrátit se v dům jeho otce. 3 A Jehónáthán a Dávid uzavřeli smlouvu, protože ho on miloval jako svou duši, 4 a Jehónáthán si svlékl plášť, jež měl na sobě, a dal jej Dávidovi, i své šatstvo až po svůj meč a po svůj luk a po svůj opasek. 5 A Dávid se jal vycházet, kamkoli ho Šáúl posílal; počínal si rozvážně a Šáúl ho ustanovil nad bojovníky, a byl vhod všemu lidu a i všem Šáúlovým služebníkům. 6 A při jejich příchodu, při Dávidově návratu od pobití Pelištího, se stalo, že ze všech měst Isráelových vstříc Šáúlovi, králi, vycházely zpívat ženy a taneční průvody za zvuků tamburíny, s veselím a s triangly, 7 a ty ženy, jež hrály, si odpovídaly a říkaly: Šáúl udeřil na své tisíce, Dávid však na své desetitisíce. 8 A Šáúl se velmi rozhněval, neboť tato řeč byla zlá v jeho očích, a řekl si: Dávidovi daly desetitisíce a mně daly tisíce - teď mu ještě jen kralování! 9 A od onoho dne a nadále se Šáúl na Dávída mračil. 10 A naztíří se stalo, že na Šáúla přišel mučivý duch od Boha, takže se vprostřed domu jal řádit; a Dávid svou rukou hrál jako každodenně a v ruce Šáúlově bylo kopí, 11 i hodil Šáúl tím kopím, neboť si řekl: Musím prorazit skrze Dávída i skrze stěnu. Ale Dávid se před jeho tváří dvakrát vyhnul. 12 A Šáúl pocítil z přítomnosti tváře Dávidovy bázeň, neboť Jehova byl s ním a od Šáúla se odvrátil; 13 proto ho Šáúl ze své blízkosti odstranil a ustanovil si ho velitelem tisíce, takže se jal vycházet a vstupovat před tváří lidu. 14 A Dávid se na všech svých cestách projevil jako rozvážně si počínající a Jehova byl s ním, 15 a když Šáúl shledal, že si on velmi rozvážně počíná, dostal z něho strach, 16 ale všechen Isráel a Júdá Dávída miloval, když on vycházel a vstupoval před jejich tváří. 17 A Šáúl k Dávidovi řekl: Hle, má starší dcera Měrav; tu ti chci dát za ženu, jen mi buď zdatným mužem a bojuj boje Jehovovy. Šáúl si totiž řekl: Necht' se na něho nedostává ruka má, nýbrž necht' se na něho dostává ruka Pelištím. 18 A Dávid k Šáúlovi řekl: Kdo jsem já a kým je můj rod, čeled' mého otce, v Isráéli, že mám králi být zetěm? 19 Ale v době, kdy se Měrav, dcera Šáúlova, měla dát Dávidovi, se stalo, že ona byla dána za ženu Adriélovi, Mechóláthímu. 20 Ale Míchal, dcera Šáúlova, si Dávída zamilovala; to Šáúlovi oznámili, i byla ta věc správná v jeho očích, 21 i řekl si Šáúl: Musím mu ji dát, ať mu je léčkou a ať se na něho dostává ruka Pelištím. A k Dávidovi Šáúl řekl: Nyní se budeš se mnou podruhé spřízňovat. 22 A svým služebníkům Šáúl rozkázal: K Dávidovi potají promluvte výrokem: Hle, král má v tobě zalíbení a všichni jeho služebníci tě milují; nyní se tedy s králem spřízni. 23 Královi služebníci tedy tato slova proslovili v uši Dávidovy a Dávid řekl: Zda je ve vašich očích bezvýznamné spříznit se s králem? A já jsem člověk chudý a bezvýznamný. 24 A Šáúlovi služebníci mu podali zprávu výrokem: Dávid se vyslovil podle těchto slov; 25 a Šáúl řekl: Takto musíte říci Dávidovi: Král nemá tužby po věně, nýbrž po stu předkožek Pelištím k pomstě na králových nepřátelích. Šáúl totiž pojal záměr nechat Dávída padnout rukou Pelištím. 26 Jeho služebníci tedy Dávidovi oznámili tato jeho slova a v Dávidových očích byla ta věc správná - spříznit se s králem. A dni se nenaplnily 27 a Dávid již povstal a odešel, on i jeho muži, a pobil z Pelištím dvě stě mužů, a Dávid přinesl jejich předkožky, i dodali je králi v plném počtu ke spříznění s králem; Šáúl mu tedy Míchal, svou dceru, dal za ženu. 28 I shledal Šáúl a poznal, že s Dávidem je Jehova, a Míchal, dcera Šáúlova, ho milovala; 29 Šáúl tedy pocítoval ještě větší bázeň z Dávída a stal se Šáúl Dávidovi na všechny dni nepřítelem. 30 A náčelníci Pelištím se jali podnikat výpravy a za každého jejich vyjítí se stávalo, že si Dávid počínal rozvážněji než všichni Šáúlovi nevolníci, a jeho jméno se stalo velmi vysoce ceněným.

1. Samuelova 19

1 A Šáúl promluvil k Jónáthánovi, svému synu, a ke všem svým služebníkům o usmrcení Dávída. Ale Jehónáthán, syn Šáúlův, měl v Dávidovi veliké zalíbení; 2 podal tedy Jehónáthán Dávidovi zprávu výrokem: Šáúl, můj otec, usiluje o tvé usmrcení, nyní se tedy, prosím, za jitra měj na pozoru, a zůstaň v úkrytu a schovej se, 3 a já chci vyjít a stanout po boku svého otce v poli, kde budeš ty, a já budu o tobě mluvit k svému otci, a až uvidím, co a jak, podám ti zprávu. 4 A Jehónáthán k Šáúlovi, svému otci, o Dávidovi dobře promluvil výrokem k němu: Necht' král nehřeší proti svému nevolníku, proti Dávidovi, protože vůči tobě nezhřešil a protože jeho činy jsou pro tebe velmi dobré, 5 ano, položil své žití v svou dlaň a porazil Pelištího, takže Jehova všemu Isráelovi způsobil veliké vysvobození - uviděl jsi a zaradoval ses; proč tedy chceš usmrcením Dávída bez příčiny hřešit proti nevinné krvi? 6 I uposlechl Šáúl na hlas Jehónáthánův a přísáhl Šáúl: Jako že je Jehova živ - má-li být usmrcen! 7 A Jehónáthán povolal Dávída, i oznámil mu Jehónáthán všechna tato slova a uvedl Jehónáthán Dávída k Šáúlovi, i byl před jeho tváří jako předtím. 8 A opět nastala válka a Dávid vytáhl a jal se proti Pelištím bojovat a udeřil na ně velikým úderem, takže se před jeho tváří dali na útek. 9 Ale na Šáúlovi se octl mučivý duch od Jehovy, a když on seděl ve svém domě a v jeho ruce bylo jeho kopí a Dávid rukou hrál, 10 pokusil se Šáúl kopím prorazit skrze Dávída i skrze stěnu; ten před tváří Šáúlovou ucouvl, takže kopí vrazil v stěnu, a Dávid prchl a vyvázl v onu noc, 11 ale Šáúl poslal do Dávidova domu posly, aby ho hlídali a za jitra aby ho usmrtili. A Dávidovi podala zprávu Míchal, jeho žena, výrokem: Nejsi-li hotov zachránit své žití této noci, budeš ty zítra usmrcen. 12 Míchal tedy Dávída spustila oknem, i odešel a utekl a vyvázl, 13 a Míchal vzala domácí modlu, tu položila na lože, v jehož hlavy položila sítku z kozí srsti, a přikryla rouchem, 14 a když Šáúl posly poslal Dávída přivést, řekla: On stůně.

15 Šálůl tedy posly poslal Dávída prohlédnout, s výrokem: Vyneste ho na loži ke mně k jeho usmrcení. 16 A když poslové přišli, hle, na loži domácí modla a v místech jeho záhlaví síťka z kozí srsti. 17 Šálůl tedy řekl k Míchál: Proč jsi mě takto ošidila a propustila mého nepřítele, takže vyvázl? A Míchál řekla k Šálůlovi: On ke mně řekl: Propust' mě, proč tě mám usmrtit? 18 A Dávíd utekl a vyvázl a přišel k Samúélovi do Rámy a oznámil mu vše, co mu Šálůl učinil; i odešel on a Samúél a usídlili se v Nájóth; 19 to bylo Šálůlovi oznámeno výrokem: Hle, Dávíd je v Nájóth v Rámě. 20 Šálůl tedy poslal posly přivést Dávída; a když bylo vidět společnost prorokujících proroků a Samúéla stojícího jako dosazeného nad nimi, octl se na Šálůlových poslech Boží Duch, takže se jali prorokovat i oni. 21 To oznámili Šálůlovi, i poslal jiné posly, ale i oni se jali prorokovat; Šálůl tedy ještě poslal posly, třetí, a i oni se jali prorokovat. 22 Odešel tedy do Rámy i on; a když přišel k veliké cisterně, jež je v Séchú, otázal se: Kde je Samúél a Dávíd? A řekli mu: Hle, v Nájóth v Rámě. 23 I odešel tam, do Nájóth v Rámě, a octl se na něm - i na něm - Boží Duch, takže při chůzi stále prorokoval, až přišel do Nájóth v Rámě; 24 pak i on svlékl svá roucha a jal se i on prorokovat před tváří Samúélovou a ležel nahý po celý onen den a po celou noc. Proto říkají: Zda i Šálůl je mezi proroky?

1. Samuelova 20

1 A Dávíd z Nájóth v Rámě utekl a přišel a před tváří Jehónáthánovou řekl: Co jsem učinil, co je mou nepravostí a co je mým hříchem před tváří tvého otce, že usiluje o mé žití? 2 I řekl mu: Daleko od toho, nesmíš umřít; hle, můj otec nečiní věc velikou ani věc malou, aniž mě upozorňuje; proč by tedy můj otec přede mnou skrýval tuto věc? Toho není. 3 A Dávíd ještě přísáhl a řekl: Tvůj otec jistě ví, že jsem našel v tvých očích přízeň, i řekl si: Jehónáthán nechť toto neví, aby se nermoutil, neboť věru, jako že je živ Jehova a že je živa tvá duše, že je jen krok mezi mnou a mezi smrtí. 4 A Jehónáthán k Dávídovi řekl: Co tvá duše praví, to pro tebe chci učinit. 5 A Dávíd řekl k Jehónáthánovi: Hle, zítra je nov měsíce a já mám ovšem s králem sednout k jídlu, ale snad mě budeš moci propustit, abych se v poli skrýval až do třetího večera. 6 Bude-li mě tvůj otec vůbec postrádat, pak můžeš říci: Dávíd se ode mne naléhavě dovolil zaběhnout v Béth-lechem, své město, neboť tam má celá jeho čeled' výroční oběť. 7 Bude-li mluvit takto: Dobře, pak má tvůj nevolník pokoj, jestliže se však naopak bude hněvat, věz, že je z jeho strany s konečnou platností rozhodnuto o zlu. 8 Snad pak skutečněš smilování nad svým nevolníkem, neboť jsi svého nevolníka uvedl v smlouvu Jehovovu se sebou; je-li však při mně nepravost, usmrť mě ty, vždyť až k svému otci - nač toto, že bys mě uváděl? 9 A Jehónáthán řekl: Daleko ti od toho; ano, budu-li jistě vědět, že je ze strany mého otce s konečnou platností rozhodnuto o zlu, aby přišlo na tebe, aniž ti to budu oznamovat! 10 A Dávíd řekl k Jehónáthánovi: Kdo mi bude podávat zprávu, bude-li ti snad tvůj otec odpovídat něčím tvrdým? 11 A Jehónáthán řekl k Dávídovi: Pojď, ať můžeme vyjít na pole. Vyšli tedy oni oba na pole. 12 A Jehónáthán k Dávídovi řekl: Jehovo, Bože Izráelův, budu-li okolo tohoto času zítra neb pozítří mít jistotu stran svého otce, že hle, je dobře pro Dávída, aniž pak k tobě budu posílat, abych tě upozornil, 13 nechť Jehova takto činí Jehónáthánovi a takto nechť přidává; bude-li můj otec mít zlo za dobré proti tobě, pak tě upozorním a propustím tě, ať můžeš v pokoji odejít, a Jehova bude s tebou, jako byl s mým otcem. 14 A nejen budu-li já ještě živ, a nejen při mně nechť uskutečňuješ laskavost Jehovovu, takže nebudu muset mřít, 15 nýbrž nechť svou laskavost nikdy neodtínáš od mého domu, ani při Jehovově vytinání Dávídových nepřátel, každého, z povrchu tváře půdy. 16 I smluvil se Jehónáthán s domem Dávídovým: To kéž Jehova vyhledá z ruky nepřátel Dávídových. 17 A Jehónáthán Dávída ve své lásce k němu dále zapřisahal, neboť ho miloval, jako miloval svou duši. 18 A Jehónáthán mu řekl: Zítra je nov měsíce a budeš postrádán, neboť tvé sedadlo bude prázdné; 19 musíš tedy počkat tři dni, sestoupit hluboko a přijít k místu, kde ses skryl v den činu, a zůstat vedle kamene Ezel. 20 A já k jeho straně budu vystřelovat tři šipy, jako vypouštěním si do terče, 21 a hle, budu posílat sluhu: Jdi, najdi šipy; budu-li sluhovi říkat zřetelně: Hle, šipy jsou od tebe na této straně, vezmi je, pak přijď, neboť máš pokoj a není nic, jako že Jehova je živ. 22 Budu-li však mládenci říkat takto: Hle, šipy máš od sebe až dále, odejdi, neboť tě Jehova propustil. 23 A ta věc, o níž jsme promluvili, já a ty, hle, Jehova je navždy mezi mnou a mezi tebou. 24 Dávíd se tedy v poli skryl; a nastal nov měsíce a král zasedl k hodu, k jídlu, 25 i usedl král na své sedadlo jako jindy, na sedadlo u stěny, a Jehónáthán povstal a po boku Šálůlově usedl Avnér a místo Dávídovo zůstalo prázdné. 26 A Šálůl v onen den nepromluvil nic, neboť si řekl: To bude nějaká příhoda, takže on není čist; jistě není čist. 27 Když se však nazítří po novu měsíce, druhého dne, stalo, že místo Dávídovo zůstalo prázdné, řekl král k Jehónáthánovi, svému synu: Proč syn Jíšajův ani včera ani dnes nepřišel k hodu? 28 A Jehónáthán Šálůlovi odpověděl: Dávíd se ode mne naléhavě dovolil do Béth-lechema 29 a řekl: Propust' mě, prosím, neboť máme ve městě rodinnou oběť a sám můj bratr mě obeslal, takže tedy, našel-li jsem v tvých očích přízeň, nechť se, prosím, smím vzdálit a uvidět své bratry. Proto ke stolu královu nepřišel. 30 I vzplál proti Jehónáthánovi Šálůlův hněv, i řekl mu: Synu zvrhlice a buřičky, zda nevíš, že ty k své hanbě a k hanbě nahoty své matky tíhneš k synu Jíšajovu? 31 Proto nikdy, co syn Jíšajův je živ na zemi, nebudeš moci obstát ty ani tvé kralování; nyní tedy pošli a přiveď ho ke mně, neboť on je synem smrti. 32 A Jehónáthán Šálůlovi, svému otci, odpověděl a řekl k němu: Proč má být usmrcen? Co učinil? 33 A Šálůl po něm hodil kopím k jeho skolení, takže Jehónáthán poznal, že je to ze strany jeho otce s konečnou platností rozhodnuto - usmrtit Dávída.

34 I povstal Jehónáthán od stolu ve vzplanutí hněvu a v druhý den novu měsíce nepojedl chleba, neboť byl pro Dávída zarmoucen, že ho jeho otec zhanobil. 35 A za jitra se stalo, že Jehónáthán podle dohody s Dávidem vyšel do pole a s ním mladý sluha; 36 a tomu sluhovi řekl: Nuže, běž, nacházej šípy, jež já budu vystřelovat. Sluha se rozběhl a on vystřelil šíp tak, aby ho přeletěl; 37 a když sluha přišel až po místo šípu, jež Jehónáthán vystřelil, zavolal Jehónáthán za sluhou a řekl: Zda není šíp od tebe až dále? 38 A Jehónáthán za sluhou zavolal: Pospěš, chvátej, nesmíš se zastavovat. A Jehónáthánův sluha šípy sesbíral a přišel k svému pánu; 39 ten sluha však nic nevěděl, jen Jehónáthán a Dávid věděli o té věci. 40 Jehónáthán tedy dal své zbraně sluhovi, jenž mu patřil, a řekl mu: Jdi, zanes v město. 41 Sluha šel a Dávid povstal ze strany jihu a padl na svůj obličej k zemi a třikrát se poklonil, i políbili jeden druhého a zaplakali jeden s druhým, Dávid až nadmíru. 42 A Jehónáthán Dávidovi řekl: Jdi v pokoji; jak jsme si my přísáhli, my oba ve jménu Jehovově výrokem: Jehova nechť je navždy mezi mnou a mezi tebou, mezi semenem mým a mezi semenem tvým. I vstal a odešel, a Jehónáthán vstoupil v město.

1. Samuelova 21

1 A Dávid přišel do Nóvu k Achímelechovi, knězi, a Achímelech se při setkání Dávída ulekl a řekl mu: Proč jsi ty sám, ty a nikoho není s tebou? 2 A Dávid Achímelechovi, knězi, řekl: Král mi rozkázal jistou věc a řekl ke mně: O té věci, v níž tě já posílám a již jsem ti rozkázal, nechť se nikdo nic nedovídá, a sluhy jsem odkázal na to a to místo. 3 Nyní tedy, co je pod tvou rukou, dej v ruku mou, pět chlebů nebo co bude nalezeno. 4 A kněz Dávidovi odpověděl a řekl: Není pod mou rukou všedního chleba, ledaže je chléb svatý; jen zdrželi-li se sluhové od žen! 5 A Dávid knězi odpověděl a řekl mu: Jelikož nám byly ženy nepřístupny jak včera, tak předevedčím, při mém vyjití, zůstala tedy ústrojí sluhů svatými; toto je sice úkol všední, přece však zajisté dnes každý zůstává na svém ústrojí svatým. 6 Kněz mu tedy dal svaté, neboť tam nebylo chleba, leč chleby předkladné, odňaté z přítomnosti tváře Jehovovy k položení chleba teplého v den jeho přinesení. 7 (A v onen den tam byl muž ze služebníků Šáúlových, pozdrzevší se před tváří Jehovovou, a jeho jméno Dóég, Edómí, představený pastýřů, kteří patřili Šáúlovi.) 8 A Dávid Achímelechovi řekl: A není toho, že by tu pod tvou rukou bylo kopí nebo meč? Nevzal jsem totiž v svou ruku ani svůj meč a ani svou zbroj, neboť králova věc byla naléhavá. 9 A kněz řekl: Meč Goljátha, Pelištího, jehož jsi skolil v údolí Élá, hle, ten je, zabalen v šat, za přehozem; chceš-li si jej vzít, vezmi, neboť jiného kromě něho tu není. A Dávid řekl: Není jemu podobného, dej mi jej. 10 A Dávid vstal a utekl onoho dne před tváří Šáúlovou a přišel k Achíšovi, králi Gathu. 11 A služebníci Achíšovi k němu řekli: Zda toto není Dávid, král země? Zda ne o tomto si v tanečních průvodech odpovídali výrokem: Šáúl udeřil na své tisíce, Dávid však na své desetitisíce? 12 A Dávid tato slova vložil ve své srdce a pocítil z Achíše, krále Gathu, velikou bázeň, 13 i jal se v jejich očích předstírat porušení svého rozumu a stavět se v jejich ruce pomateným a čmárat po dveřích brány a spouštět svou slinu na svou bradu. 14 A Achíš k svým služebníkům řekl: Hle, vidíte člověka chovajícího se jako šílenec; nač jste ho ke mně přiváděli? 15 Jsem já potřeben šílených, že jste tohoto přivedli ukazovat své šílenství přede mnou? Zda má tento vstoupit do mého domu?

1. Samuelova 22

1 A Dávid odtamtud odešel a vyvázl do jeskyně Adullám; to když uslyšeli jeho bratři a všecken dům jeho otce, sestoupili tam k němu, 2 a shromáždili se k němu všichni lidé v sevření a každý člověk, jenž měl věřitele a každý člověk zahořklý v duši, i stal se nad nimi vůdcem a byli s ním, asi čtyři sta mužů. 3 A odtamtud Dávid odešel do Micpeh Móáva a ke králi Móáva řekl: Necht', prosím, smí můj otec a má matka vyjít k vám, než budu moci zvědět, co se mnou Bůh bude chtít učinit. 4 Zavedl je tedy ke králi Móáva a usídlili se u něho na všechny dni Dávidova pobytu v nedobytném místě. 5 A Gád, prorok, k Dávidovi řekl: Nesmíš v nedobytném místě zůstat; odejdi, ať si vstoupíš v zem Júdovu. Dávid tedy odešel a vstoupil v les Cháreth. 6 A Šáúl uslyšel, že byl vypátrán Dávid a muži, kteří byli s ním; a Šáúl seděl v Givei pod tamaryškem na výšině a v jeho ruce bylo jeho kopí a před ním stáli všichni jeho služebníci, 7 a Šáúl svým služebníkům, již před ním stáli, řekl: Nuže, slyšte, synové Jemíno: Což vám všem bude syn Jíšajův dávat pole a vinice? Bude vám všem dávat stát se veliteli tisíců a veliteli stovek? 8 Vždyť jste se vy všichni spikli proti mně a není ochotného upozornit mě na spolčování mého syna se synem Jíšajovým, a není z vás nikoho nade mnou truchlého a ochotného upozornit mě, že můj syn proti mně postavil mého služebníka co úkladníka, jako v tento den. 9 A Dóég, Edómí, jenž byl postaven nad Šáúlovými nevolníky, odpověděl a řekl: Uviděl jsem syna Jíšajova přicházejícího do Nóvu k Achímelechovi, synu Achítúvovu; 10 ten se pro něho s otázkou obrátil na Jehovu a dal mu stravu a dal mu meč Goljátha, Pelištího. 11 A král poslal zavolat Achímelecha, syna Achítúvova, kněze, a všecken dům jeho otce a kněží, kteří byli v Nóvu; i přišli oni všichni ke králi. 12 A král řekl: Nuže, slyš, synu Achítúvův. A Achímelech řekl: Hle, já, můj pane. 13 A Šáúl řekl: Proč jste se proti mně spikli, ty a syn Jíšajův, takže jsi mu dal chléb a meč a obrátil ses pro něho s otázkou na Boha k povstání proti mně co úkladník, jako v tento den? 14 A Achímelech králi odpověděl a řekl: A kdo je mezi tvými služebníky jako Dávid, věrný a zeť králův, jenž má přístup k slyšení u tebe a v tvém domě je vážený?

15 Počal jsem se pro něho s otázkami obracet na Boha dnes? Daleko mi od toho! Necht' král nic nesvaluje na svého nevolníka, na nikoho z domu mého otce, neboť tvůj nevolník z tohoto všeho nevěděl nic malého ani velikého. 16 A král řekl: Jistotně musíš umřít, Achímelechu, ty i všechen dům tvého otce! 17 A běhounům, již před ním stáli, král řekl: Obráťte se a usmrťte kněží Jehovovy, neboť i jejich ruka je s Dávidem, a protože věděli, že on utíká, a neupozornili mě. Ale služebníci královi nebyli nakloněni vztáhnout svou ruku, aby se vrhli na kněží Jehovovy; 18 král tedy řekl Dóégovi: Obráť se ty a vrhni se na kněží. A Dóég, Edómí, on se na kněží vrhl a usmrtil v onen den osmdesát a pět mužů nosících přehoz z plátna, 19 a Nów, město kněží, vybil ostřím meče od muže až po ženu, od batolete až po kojence a hovězí dobytče a osla a drobné dobytče - ostřím meče. 20 Ale jeden syn Achímelecha, syna Achítúvova, vyvázl, jehož jméno bylo Evjáthár, a utekl za Dávidem; 21 a Evjáthár Dávidovi oznámil, že Šáúl pozabíjel kněží Jehovovy. 22 A Dávid Evjáthárovi řekl: Věděl jsem v onen den, když tam Dóég, Edómí, byl, že jistě bude podávat Šáúlovi zprávu; provinil jsem se já proti všem duším domu tvého otce. 23 Zůstaň se mnou, necht' se nebojíš; ano, kdo bude usilovat o žití mé, bude usilovat o žití tvé, ale ty při mně budeš předmětem péče.

1. Samuelova 23

1 I podali Dávidovi zprávu výrokem: Hle, Pelištím bojují proti Keíle, a oni loupí mlaty. 2 Dávid se tedy na Jehovu s otázkou obrátil výrokem: Zda mám jít, abych pobil tyto Pelištím? A Jehova k Dávidovi řekl: Jdi, ať na Pelištím udeříš, i budeš moci Keílu osvobodit. 3 A Dávidovi muži k němu řekli: Hle, my se bojíme zde v Júdovi, a čím spíše, půjdeme-li ke Keíle proti bitevním šikům Pelištím! 4 Dávid se tedy ještě znova na Jehovu s otázkou obrátil a Jehova mu odpověděl a řekl: Vstaň, sestup ke Keíle, neboť já se chystám vydat Pelištím v tvou ruku. 5 Odešel tedy Dávid a jeho muži ke Keíle a jal se proti Pelištím bojovat a odehnal jejich stáda a udeřil na ně velikým úderem, takže Dávid obyvatele Keíly osvobodil. 6 A při útěku Evjáthára, syna Achímelechova, k Dávidovi do Keíly se stalo, že se dolů dostal v jeho ruce přehoz. 7 A Šáúlovi bylo oznámeno, že Dávid vstoupil do Keíly; a Šáúl řekl: Bůh se ho zřekl pro mou ruku, neboť je zavřen vstupem v město s dveřmi a závorami. 8 Šáúl tedy předvolal všechen lid k boji, k sestoupení ke Keíle, k obležení proti Dávidovi a proti jeho mužům. 9 A Dávid se dověděl, že Šáúl proti němu spřádá zlo; i řekl k Evjáthárovi, knězi: Přines přehoz! 10 A Dávid řekl: Jehovo, Bože Isráélův, tvůj nevolník s jistotou uslyšel, že Šáúl usiluje vstoupit do Keíly k zničení města mou příčinou. 11 Zda mě občané Keíly budou chtít vydat v jeho ruku? Zda bude Šáúl sestupovat, jak tvůj nevolník uslyšel? Jehovo, Bože Isráélův, podej, prosím, zprávu svému nevolníku! A Jehova řekl: Bude sestupovat. 12 A Dávid řekl: Zda budou občané Keíly chtít vydat mne a mé muže v ruku Šáúlovi? A Jehova řekl: Budou chtít vydat. 13 Dávid tedy povstal, i jeho muži, asi šest set mužů, a vyšli z Keíly a jali se chodit, kde mohli chodit. A Šáúlovi bylo oznámeno, že Dávid z Keíly vyvázl; i vzdal se vyjití. 14 A Dávid se usídlil v pustině, v nedobytných místech; usídlil se totiž na hoře v pustině Zífu a Šáúl ho po všechny dni hledal, ale Bůh ho nevydal v jeho ruku. 15 A Dávid shledal, že Šáúl vyšel usilovat o jeho žití; i byl Dávid v pustině Zífu v lese. 16 A Jehónáthán, syn Šáúlov, povstal a odebral se do lesa k Dávidovi; a posílil jeho ruku v Bohu 17 a řekl k němu: Necht' se nebojíš, neboť ruka Šáúla, mého otce, tě nebude moci najít, a nad Isráelem budeš kralovat ty, a já ti budu druhým; a to ví i Šáúl, můj otec. 18 I uzavřeli oni oba před tváří Jehovovou smlouvu; a Dávid v lese zůstal a Jehónáthán odešel k svému domu. 19 A k Šáúlovi do Givey vystoupili Zifím s výrokem: Zda se Dávid neskrývá u nás v nedobytných místech v lese, na pahorku Chachíle, jenž je od jihu pouště? 20 Nyní tedy sestup, ó králi, podle všeho tvé duše přání sestoupit, a na nás bude vydat ho v ruku královi. 21 A Šáúl řekl: Vy jste požehnáni Jehovou, že jste se nade mnou slítovali; 22 jděte, prosím, ještě se ujistěte, a vyzvězte a vypozerujte jeho místo, kam se dostala jeho noha, kdo ho tam uviděl, neboť ke mně řekli, že on velmi chytračí, 23 vypozerujte tedy a vyzvězte všechny jeho skrýše, kde se skrývá, a vraťte se najisto ke mně, i půjdu s vámi, a je-li on v zemi, stane se, že ho mezi všemi tisíci Júdovými budu umět vystopovat. 24 Povstali tedy a před Šáúlem odešli do Zífu. A Dávid a jeho muži byli v pustině Máónu ve stepi k jihu pouště; 25 jeho se odebral Šáúl a jeho muži hledat. To oznámili Dávidovi, i sestoupil na skalisko a zůstal v pustině Máónu; to když uslyšel Šáúl, rozehnal se v pustinu Máón za Dávidem, 26 i šel Šáúl ze strany hory odtud a Dávid a jeho muži ze strany hory odtud, a Dávid se jal úzkostlivě spěchat před tváří Šáúlovou ujít, zatímco se Šáúl a jeho muži k Dávidovi a k jeho mužům obchvatem blížili k jich polapení. 27 K Šáúlovi však přišel posel s výrokem: Pospěš a pojď, neboť na zem zaútočili Pelištím. 28 Šáúl se tedy od honby za Dávidem vrátil a odešel vstříc Pelištím. Proto onomu místu dali název Sela-hammachle-kóth. 29 A Dávid odtamtud vystoupil a usídlil se v nedobytných místech v Ěn-gedí.

1. Samuelova 24

1 A jak se Šáúl vrátil od pronásledování Pelištím, stalo se, že mu podali zprávu výrokem: Hle, Dávid je v pustině Ěn-gedí. 2 Šáúl tedy vzal tři tisíce vybraných mužů ze všeho Isráele a vyšel hledat Dávida a jeho muže na skalách kozorožců. 3 I přišel na cestě k salašim drobného dobytka, kde byla jeskyně; tam Šáúl vstoupil přikryt své nohy, a uvnitř té jeskyně seděli Dávid a jeho muži.

4 A Dávidovi muži k němu řekli: Hle, den, o němž ti Jehova, tvůj Bůh, řekl: Hle, já se chystám vydat tvého nepřítele v tvou ruku, ať mu učiníš podle toho, co bude dobré v tvých očích. A Dávid vstal a potají uřízl cíp pláště, jenž byl na Šáúlovi, 5 potom se však stalo, že Dávidovo srdce ho udeřilo, protože cíp pláště, jenž byl na Šáúlovi, uřízl; 6 i řekl k svým mužům: Daleko mi, skrze Jehovu, abych svému pánu, pomazanému Jehovovu, měl učinit tuto věc, vztáhnout na něho svou ruku; ano, on je pomazaný Jehovův. 7 A těmito slovy Dávid své muže zadržel a nedal jim povstat proti Šáúlovi. A Šáúl povstal z jeskyně a vyšel cestou; 8 a potom z jeskyně povstal Dávid a za Šáúlem zavolal výrokem: Můj pane, ó králi! A když se Šáúl ohlédl za sebe, schýlil Dávid hlavu, obličej k zemi, a poklonil se; 9 a Šáúlovi Dávid řekl: Proč posloucháš slova lidí, výrok: hle, Dávid usiluje o tvé zlo? 10 Hle, tohoto dne vidí tvé oči, že tě Jehova dnes vydal v mou ruku v jeskyni, a promluvil se o zabití tebe, smiloval jsem se však nad tebou a řekl jsem: Nebudu svou ruku vztahovat na svého pána, neboť on je pomazaný Jehovův. 11 A viz, můj otče, ano, viz cíp tvého pláště v mé ruce, neboť podle mého určení cípu tvého pláště, a že jsem tě nezabil, věz a viz, že není v mé ruce zla ani přestoupení, aniž jsem vůči tobě zhřešil, ty však strojíš úklady mému žití, abys je vzal. 12 Jehova bude rozsuzovat mezi mnou a mezi tebou a Jehova mě na tobě pomstí, má ruka však proti tobě nebude. 13 Jak praví přísloví starých: Zlovůle vychází od zlovolného, má ruka však proti tobě nebude. 14 Za kým vytáhl král Izráelův? Za kým se ty ženeš? Za mrtvým psem, za jednou blechou! 15 Zastáncem se však stane Jehova, ten rozsoudí mezi mnou a mezi tebou, i bude hledět a povede mou při a bude mě umět vysoudit z tvé ruky. 16 A jak Dávid dokončil promlouvání těmito slovy k Šáúlovi, stalo se, že Šáúl řekl: Zda je toto tvůj hlas, můj synu Dávide? A Šáúl pozvedl svůj hlas a rozplakal se 17 a řekl k Dávidovi: Ty jsi spravedlivější než já, neboť ty jsi mi prokázal dobro, kdežto já jsem ti prokázal zlo; 18 to jsi ty dnes dal najevo, jak jsi se mnou uskutečnil dobro, jak jsi, když mě Jehova vydal v tvou ruku, mě nezabil. 19 Když přece někdo dopadá svého nepřítele, zda ho propustí v dobrotě? I bude ti Jehova dobrem odplácet za to, co jsi dnes učinil mně. 20 Nuže tedy, hle, vím, že jistotně budeš kralovat a že v tvé ruce bude království Izráelovo upevněno; 21 nyní mi tedy při Jehovovi přísáhní: Budeš-li vytyínat mé símě po mně a budeš-li vyhlazovat mé jméno z domu mého otce! 22 A Dávid Šáúlovi přísáhl a Šáúl odešel do svého domu a Dávid a jeho muži vystoupili na nedobytné místo.

1. Samuelova 25

1 A Samuél umřel, i shromáždili se, všechen Izráel, a jali se pro něho naříkat, a pohřbili ho v jeho domě v Rámě. A Dávid povstal a sestoupil do pustiny Páránu. 2 A v Máónu byl muž, jehož hospodářství bylo na Karmeli, a ten muž byl velmi bohat, neboť měl tři tisíce ovcí a tisíc koz; a byl na Karmeli při stíhání svých ovcí. 3 A jméno toho muže bylo Návál a jméno jeho ženy Avígajil, a ta žena byla velmi rozumná a krásná zjevem a ten muž byl tvrdý a zlý v skutcích; a on byl Káliví. 4 I uslyšel Dávid v pustině, že Návál stíhá své ovce; 5 vyslal tedy Dávid deset mladíků a těm mladíkům Dávid řekl: Vystupte na Karmel a vejďte k Náválovi, i otažte se v mém jménu, zda se má dobře, 6 a řekněte takto: K životu! I ty se měj dobře, i tvůj dům nechť se má dobře, i vše, co ti patří, nechť se má dobře! 7 I uslyšel jsem nyní, že jsou u tebe stíhači; nuže, pastýři, jež máš, bývali s námi, neuškodili jsme jim a po všechny dni jejich pobytu na Karmeli jim nic nechybělo; 8 otaž se svých sluhů, oni ti povědí. Kéž tedy tito mladíci nacházejí v tvých očích přízeň, vždyť jsme přišli k dobrému dni; dej, prosím, co tvá ruka bude moci najít, svým nevolníkům a svému synu, Dávidovi. 9 I přišli Dávidovi mladíci a promluvili k Náválovi podle všech těchto slov, a ztichli. 10 A Návál Dávidovým služebníkům odpověděl a řekl: Kdo je Dávid a kdo syn Jíšajův? Dnes se rozmnožili nevolníci, již se odtrhují každý od svého pána! 11 Mám tedy vzít svůj chléb a svou vodu a svou zabíjačku, co jsem nazabíjel svým stíhačům, a dát lidem, o nichž nevím, odkud oni jsou? 12 I obrátili se Dávidovi mladíci svou cestou a vrátili se a přišli a podali mu zprávu podle všech těchto slov; 13 a Dávid řekl svým mužům: Připásejte si každý svůj meč! Připásali si tedy každý svůj meč, i Dávid si svůj meč připásal, a vystoupili za Dávidem, asi čtyři sta mužů, a dvě stě, ti zůstali u zavazadel. 14 A Avígajil, ženě Náválově, podal jeden mladík ze sluhů zprávu výrokem: Hle, Dávid poslal z pustiny posly pozdravit našeho pána, ale obořil se na ně; 15 a ti muži byli vůči nám velmi dobří a neuškodili nám a po všechny dni, co jsme se při našem pobytu v poli s nimi stýkali, jsme nic nepostrádali, 16 i nocí i dnem byli zdí okolo nás, po všechny dni našeho pobytu s nimi, když jsme pásli drobný dobytek. 17 Nyní tedy věz a uvaž, co máš činit, neboť na našeho pána a proti všemu jeho domu je s konečnou platností zosnováno neštěstí, on však je ničema, nelze na něho promluvit. 18 A Avígajil spěšně vzala dvě stě chlebů a dva měchy vína a pět připravených kusů drobného dobytka a pět seí praženého zrní a sto hrud rozinek a dvě stě hrud sušených fiků; to nakladla na osly 19 a svým sluhům řekla: Postupujte přede mnou; hle, já přicházím za vámi. Ale svému muži Náválovi nepověděla. 20 A když ona jela na oslu a sestupovala po odlehle straně hory, stalo se, že hle, Dávid a jeho muži sestupovali jí vstříc, takže je potkala. 21 A Dávid řekl: Jen k oklamání jsem hlídal vše, co tomuto člověku v pustině patří, takže ze všeho, co mu patří, nic nechybělo; ano, odplatil mi zlem místo dobrem. 22 Takto nechť Bůh činí nepřítelům Dávidovým a takto nechť přidává, budu-li ponechávat do světla jitra ze všeho, co mu patří, močícího na stěnu! 23 A Avígajil Dávída uviděla a spěšně sestoupila z osla a padla před obličejem Dávidovým na svou tvář a sklonila se na zem, 24 ano, padla k jeho nohám a řekla: Na mně - já, můj pane, - budiž ta nepravost; a nechť, prosím, smí tvá služebnice promluvit v tvé uši, a poslyš slova své služebnice.

25 Kéž, prosím, můj pán neupíná své srdce k tomuto ničemnému člověku, na Návála, neboť jaké je jeho jméno, takový je on: Jeho jméno je Návál a bezbožnost je při něm, a já, tvá služebnice, jsem neviděla mladíky mého pána, jež jsi vyslal; 26 nyní tedy, můj pane, jako že je živ Jehova a živa je tvá duše, Jehova, jenž tě zarazil před přijítím v krvi a pomožením sobě svou rukou, nechť jsou jako Návál tvoji nepřátelé, usilující o zlo proti mému pánu! 27 A nyní toto požehnutí, jež tvá služka přinesla mému pánu, to nechť se dá mladíkům, již chodí v průvodu mého pána. 28 Odpust', prosím, přestoupení své služebnice, neboť Jehova jistotně mému pánu chce zříditi trvalý dům, neboť můj pán bojuje boje Jehovovy a za všechny tvé dni se při tobě nenašlo zlo. 29 Povstal sice člověk k pronásledování tebe a k usilování o tvé žití, duše mého pána však zůstane zavázána v svazku života u Jehovy, tvého Boha, duši tvých nepřátel však bude vystřelovat zprostřed pouzdra praku. 30 A až Jehova mému pánu bude činit podle všeho, co promluvil dobrého o tobě, a přikáže tě za panovníka nad Isráélem, stane se, 31 že ti nebude ke klopýtnutí ani k urážce srdce mého pána toto: Ani prolítí krve bez příčiny ani pomožení mého pána samému sobě. A až Jehova mému pánu učiní dobře, kéž si připomeň svou služebnici. 32 A Dávid Avígajil řekl: Budiž veleben Jehova, Bůh Isráélův, jenž tě tohoto dne poslal mně vstříc, 33 a budiž požehnáno tvé pochopení a budiž požehnána ty, jež jsi mne tohoto dne zadržela od přijítí v krvi a pomožení sobě svou rukou. 34 Nicméně však, jako že je živ Jehova, Bůh Isráélův, jenž mě zarazil před ublížením tobě, kdybys mi nebyla spěšně přišla vstříc, ano, byl-li by býval Náválovi do světla jitra pozůstaven močící na stěnu! 35 A Dávid vzal z její ruky, co mu přinesla, a jí řekl: Vystup v pokoji k svému domu; viz, uposlechl jsem na tvůj hlas a přijal jsem tvou tvář. 36 A Avígajil přišla k Náválovi, a hle, on měl ve svém domě hostinu jako hostinu krále a srdce Náválovo při ní bylo potěšeno a on byl nadmíru opilý, i neoznámila mu až do světla jitra nic malého ani velikého; 37 a za jitra, když víno z Návála vyšlo, se stalo, že mu jeho žena tyto věci oznámila, a jeho srdce v jeho nitru zmrtvělo a on se stal jakoby kamenem. 38 A asi za deset dní se stalo, že Jehova Návála ranil, takže umřel. 39 A když Dávid uslyšel, že Návál umřel, řekl: Budiž veleben Jehova, jenž rozhodl při mé potupy ze strany Náválovy a svého nevolníka zastavil před zlem a zlo Návála vrátil Jehova na jeho hlavu. A Dávid poslal a vyslovil se o Avígajil stran vzetí si ji za ženu; 40 i přišli služebníci Dávidovi k Avígajil na Karmel a promluvíli k ní výrokem: Poslal nás k tobě Dávid stran vzetí si tě za ženu. 41 I vstala a poklonila se, obličej k zemi, a řekla: Hle, tvá služebnice bude nevolnicí k mytí nohou služebníků mého pána. 42 A Avígajil spěšně vstala a na oslu odjela s pěti svými dívkami, jež chodily v jejím průvodu, a odebrala se za Dávidovými posly a stala se mu ženou. 43 A Dávid pojal i Achínóam, z Jizreéle, takže se mu obě dvě staly ženami; 44 a Šául byl dal Míchal, svou dceru, ženu Dávidovu, Paltímu, synu Laišovu z Gallím.

1. Samuelova 26

1 A k Šáulovi do Givey přišli Zifím s výrokem: Zda se Dávid neskrývá na pahrbku Chachíle na pokraji pouště? Šául tedy vstal a sestoupil do pustiny Zífu, a s ním tři tisíce mužů, vybraných Isráélových, hledat Dávida v pustině Zífu. 3 I položil se Šául na pahrbku Chachíle, jenž je na pokraji pouště, při cestě, a Dávid zůstával v pustině a shledal, že Šául přišel do pustiny za ním. 4 Dávid tedy vyslal vyzvědače a dověděl se, že Šául najisto přišel; 5 i vstal Dávid a přišel na místo, kde se Šául položil, a uviděl Dávid místo, kde ulehl Šául a Avnér, syn Nérův, velitel jeho vojska, i ležel Šául uvnitř vozové hradby a lid, ti spočívali okolo něho. 6 A Dávid se ujal slova a pronesl k Achímelechovi, Chittímu, a k Avíšajovi, synu Cerújinu, bratru Jóáovovu, výrok: Kdo se mnou chce sestoupit k Šáulovi do tábora? A Avíšaj řekl: Já při tobě chci sestoupit. 7 Přišel tedy Dávid a Avíšaj v noci k lidu, a hle, Šául spící ležel uvnitř vozové hradby a v zemi v jeho hlavách vtisknuto jeho kopí, a okolo něho leželi Avnér a lid. 8 A Avíšaj k Dávidovi řekl: Bůh dnes vydal tvého nepřítele v tvou ruku; nyní tedy, prosím, nechť ho smím jedním rázem probít kopím až v zem; to mu nebudu muset opakovat. 9 A Dávid k Avíšajovi řekl: Nebudeš ho hubit, neboť kdo vztáhne svou ruku na pomazaného Jehovova a bude uznán za nevinného? 10 A Dávid řekl: Jako že je živ Jehova - ledaže ho Jehova bude chtít ranit, nebo může přijít jeho den, takže umře, nebo bude sestupovat v bitvu a bude smeten; 11 daleko mi, skrze Jehovu, od vztažení mé ruky na pomazaného Jehovova! Nyní však, prosím, vezmi to kopí, jež je v jeho hlavách, a ten džbán vody, a my pojďme. 12 Dávid tedy vzal kopí a džbán vody od Šáulových hlav a oni odešli, a nebylo vidoucího a nebylo zvěděvšího a nebylo procitšího, neboť oni všichni spali, neboť na ně padl tvrdý spánek od Jehovy. 13 A Dávid přešel na druhou stranu a stanul na temeni hory z daleka; prostor mezi nimi byl rozsáhlý. 14 A Dávid zavolal na lid a na Avnéra, syna Nérova, výrokem: Zda nebudeš odpovídat, Avnére? A Avnér odpověděl a řekl: Kdo jsi ty, že jsi zavolal na krále? 15 A Dávid k Avnérovi řekl: Zda ty nejsi muž? A kdo je ti podoben v Isráéli? A proč jsi nedal pozor na svého pána, krále, když jeden z lidu přišel krále, tvého pána, zahubit? 16 Není dobrá tato věc, již jsi učinil! Jako že je živ Jehova, že jste synové smrti, vy, kteří jste nad svým pánem, nad pomazaným Jehovovým, nebděli! Nyní tedy viz, kde je královo kopí i s džbánem vody, co bylo v jeho hlavách! 17 A Šául rozpoznal Dávidův hlas, i řekl: Zda je toto tvůj hlas, můj synu Dávide? A Dávid řekl: Můj hlas, můj pane, králi. 18 A řekl: Proč toto, že se můj pán honí za svým nevolníkem? Ano, co jsem učinil a co za zlo je v mé ruce? 19 Nyní tedy, prosím, nechť můj pán, král, slyší slova svého nevolníka: Podnítil-li tě proti mně Jehova, nechť mu voní dar, jestliže však synové lidí, buďtež oni prokleti před tváří Jehovovou, neboť mě dnes vyhnali ze začlenění v dědictví Jehovovo, výrokem: Jdi, služ jiným bohům.

20 Nicméně však necht' má krev nepadá k zemi mimo tvář Jehovovu; vždyť Izráelův král vytáhl hledat jednu blechu, jako by pronásledoval koroptev na horách! 21 A Šálůl řekl: Zhřešil jsem - vrať se, můj synu Dávide, neboť ti již nebudu ubližovat, za to, že se mé žití tohoto dne stalo drahým v tvých očích. Hle, provedl jsem pošetilost a pobloudil jsem velmi velice. 22 A Dávid odpověděl a řekl: Hle, královo kopí; může tedy přejít jeden ze sluhů a vzít je; 23 a Jehova kéž každému navrací jeho spravedlnost a jeho věrnost, neboť tě Jehova dnes vydal v mou ruku, nezachtělo se mi však vztáhnout svou ruku na pomazaného Jehovova. 24 Hle tedy: Jak tohoto dne bylo tvé žití závažné v mých očích, tak je závažné žití mé v očích Jehovových; on mě vyprostí ze vši tísně. 25 A Šálůl k Dávidovi řekl: Ty budiž požehnán, můj synu Dávide; budeš i zdárně působit a jistě i přemáhat. I odešel Dávid svou cestou a Šálůl se vrátil k svému místu.

1. Samuelova 27

1 A Dávid si řekl ve svém srdci: Nyní budu jednoho dne muset být smeten rukou Šálůlovou; nebude mi dobře, leč bych co nejdříve mohl vyvážnout do země Pelištím, takže Šálůl ode mne v beznaději upustí, hledat mě ještě po celém území Izráelově, i budu moci vyvážnout z jeho ruky. 2 A Dávid vstal a přešel on i šest set mužů, kteří byli s ním, k Áchíšovi, synu Máochovu, králi Gathu, 3 a u Áchíše v Gathu se Dávid usídlil, on i jeho muži, každý se svým domem, Dávid a jeho dvě ženy, Achinóam jizreélská a Avígajil, žena Náválova, karmelská. 4 A Šálůvi bylo oznámeno, že Dávid utekl do Gathu; již ho tedy nadále nehledal. 5 A Dávid řekl k Áchíšovi: Našel-li jsem, prosím, v tvých očích přízeň, necht' mi dávají místo, ať se tam mohu usídlit, v některém z měst na venkově, neboť proč má tvůj nevolník bydlet u tebe ve městě královském? 6 Áchíš mu tedy v onen den dal Ciklag; proto až po tento den patří Ciklag králům Júdy. 7 A počet dní, co Dávid bydlel v zemi Pelištím, byl rok a čtyři měsíce. 8 A Dávid vystoupil, i jeho muži, a zaútočili na Geššúrího a Gezrího a Amálékího, neboť oni obývali zem, kde byli odvždy, tvůj vstup do Šúru až po zem Egypta. 9 A Dávid vybíjel tu zem a nenechával naživu muže ani ženu a bral drobný dobytek a skot a osly a velbloudy a roucha a vracel se a přicházel k Áchíšovi; 10 a když Áchíš řekl: Dnes jste nepodnikli nájezd? řekl Dávid: Na jih Júdy a na jih Jerachmeélího a na jih Kéního. 11 A muže ani ženu nenechával Dávid naživu k přivedení do Gathu, s výrokem: Aby na nás neoznamovali výrokem: Tak Dávid učinil. A takový byl jeho obyčej po všechny dni, co bydlel v zemi Pelištím. 12 A Áchíš v Dávída důvěřoval s výrokem: Naprosto se uvedl v ošklivost ve svém lidu, v Izráéli, i stane se mi služebníkem navždy.

1. Samuelova 28

1 A v oněch dnech se stalo, že Pelištím shromáždili svá vojska k vojenské výpravě k bojování proti Izráelovi; a Áchíš řekl k Dávidovi: Musíš ovšem vědět, že se mnou máš vytáhnout ve vojsku, ty i tvoji muži. 2 A Dávid k Áchíšovi řekl: Ty se tudíž máš dovědět, co tvůj nevolník umí učinit. A Áchíš řekl k Dávidovi: Tudíž tě chci na všechny dni ustanovit strážcem své hlavy. 3 (A Samúél byl umřel a jali se pro něho naříkat, všechen Izráel, a pohřbili ho v Rámě, totiž v jeho městě. A vyvolavače duchů a jasnovidce byl Šálůl odstranil ze země.) 4 Pelištím se tedy shromáždili a přitáhli a položili se v Šunému; i Šálůl shromáždil všechen Izráel a položili se v Gilbói. 5 A když Šálůl uviděl tábor Pelištím, ulekl se a jeho srdce se velmi rozchvělo; 6 i obrátil se Šálůl s otázkou na Jehovu, ale Jehova mu neodpovídal ani skrze sny ani skrze Úrím ani skrze proroky. 7 Šálůl tedy řekl svým služebníkům: Vyhledejte mi ženu ovládající duchy mrtvých, ať k ní mohu zajít, i budu vyzvídat na ní. A jeho služebníci k němu řekli: Hle, žena ovládající duchy mrtvých je v Endóru. 8 Šálůl se tedy přestrojil a oblékl jiná roucha a odešel on a s ním dva jeho muži a v noci přišli k té ženě; i řekl: Věšť mi, prosím, skrze ducha mrtvého a vyveď mi, koho ti chci říci. 9 A ta žena k němu řekla: Hle, ty víš, co učinil Šálůl, že vyvolavače duchů a jasnovidce vyťal ze země; proč se ty tedy snažíš políčit na mé žití k mému usmrcení? 10 Šálůl jí tedy při Jehovovi přísáhl výrokem: Jako že je živ Jehova - potká-li tě trest za tuto věc! 11 Ta žena tedy řekla: Koho ti mám vyvést? I řekl: Vyveď mi Samuéla. 12 A když ta žena Samuéla uviděla, vzkřikla silným hlasem a pronesla ta žena výrok: Proč jsi mě ošidil? Vždyť ty jsi Šálůl! 13 A král jí řekl: Necht' se nebojíš; ale co vidíš? A ta žena k Šálůlovi řekla: Vidím jakéhosi boha, vystupujícího ze země. 14 I řekl jí: Jaké je jeho vzezření? A řekla: Vystupuje starý muž, zahalený pláštěm. I poznal Šálůl, že je to Samúél; i schýlil hlavu, obličej k zemi, a poklonil se. 15 A Samúél k Šálůlovi řekl: Proč jsi mě vyrušil vyvedením mne? A Šálůl řekl: Je mi velmi úzko, neboť proti mně bojují Pelištím a Bůh se ode mne odvrátil a neodpovídá mi již ani skrze proroky ani skrze sny; i zavola jsem tě k dání mi na vědomí, co mám činit. 16 A Samúél řekl: A proč se chceš tázat mne, když se Jehova od tebe odvrátil a stal se tvým odpůrcem? 17 Ano, Jehova si učinil podle toho, co promluvil skrze mne, ano, vytrhl Jehova kralování z tvé ruky a dal je tvému bližnímu, Dávidovi, 18 ježto jsi neuposlechl na hlas Jehovův a neuplatnil jsi zár jeho hněvu na Amálékovi; proto ti tohoto dne Jehova učinil tuto věc. 19 A Jehova i Izráele s tebou vydá v ruku Pelištím a zítra budeš ty i tvoji synové se mnou; i tábor Izráelův bude Jehova vydávat v ruku Pelištím. 20 A Šálůl náhle celou svou výškou padl k zemi, neboť pocítil velikou bázeň ze slov Samúelových, ani v něm nebylo síly, neboť po celý ten den a celou tu noc nebyl pojedl chleba.

21 A ta žena k Šáúlovi přišla a zpozorovala, že je velmi otřesen, i řekla k němu: Hle, tvá služka uposlechla na tvůj hlas, i položila jsem své žití ve svou dlaň a uposlechla jsem tvých slov, jež jsi ke mně promluvil. 22 Nyní tedy, prosím, uposlechni i ty na hlas své služby, ať před tvou tvář smím položit kousek chleba, i pojez, ať v tobě je síla, když půjdeš svou cestou. 23 Odmítl však a řekl: Nebudu jíst; ale jeho služebníci a také ta žena se na něho jali naléhat, i uposlechl jejich hlasu a vstal se země a usedl na loži. 24 A ta žena měla v domě krmné tele; spěšně je tedy zabila a vzala hrubou mouku, tu zamísila a napekla nekvašených chlebů 25 a podala tváři Šáúlově a tváři jeho služebníků; i pojedli a vstali a v onu noc odešli.

1. Samuelova 29

1 A Pelištím shromáždili všechna svá vojska k Aféku a Isráél, ti tábořili u pramene, jenž je v Jizreéli. 2 A pohlaváři Pelištím přecházeli po stech a po tisících, ale Dávid a jeho muži přecházeli jako poslední s Áchíšem. 3 A velitelé Pelištím řekli: Co tyto Hebreové? A Áchíš k velitelům Pelištím řekl: Zda toto není Dávid, služebník Šáúla, krále Isráelova, jenž pobyl se mnou po tyto dni nebo po tato léta, aniž jsem při něm cokoli shledal ode dne jeho přeběhnutí až po tento den? 4 Ale velitelé Pelištím se na něho rozzlobili, i řekli mu velitelé Pelištím: Pošli toho člověka zpět, ať se vrací na své místo, kde jsi ho pověřil, a nesestupuje s námi v bitvu, ať se nám v bitvě nestává protivníkem, vždyť čím se tento může zavděčit svému pánu? Zda ne hlavami těchto mužů? 5 Zda toto není Dávid, o němž si v tanečních průvodech odpovídali výrokem: Šáúl udeřil na své tisíce, Dávid však na své desetitisíce? 6 A Áchíš zavolal na Dávída a řekl k němu: Jako že je živ Jehova, jsi ty správný a tvé vycházení a tvé vstupování při mně v táboře je mi vhod, neboť jsem ode dne tvého příchodu ke mně až po tento den při tobě neshledal závady, ale pohlavárům ty nejsi vhod. 7 Nyní se tedy vrať a v pokoji odejdi, ať v očích pohlavárů Pelištím nepůsobíš nesnázi. 8 A Dávid k Áchíšovi řekl: Ale co jsem učinil a co jsi při mém nevolníku shledal ode dne, kdy jsem se dostal před tvou tvář, až po tento den, že se nesmím zúčastnit boje proti nepřátelům mého pána, krále? 9 A Áchíš odpověděl a řekl k Dávidovi: Vím, vždyť ty jsi mi vhod, jako Boží posel, ale velitelé Pelištím řekli: Nesmí s námi vystoupit v bitvu. 10 Nuže tedy za jitra časně vstaň, i služebníci tvého pána, kteří přišli s tebou, a až časně za jitra vstanete a budete mít světlo, odejděte. 11 Dávid tedy časně vstal, on i jeho muži, k odchodu za jitra, k návratu do země Pelištím, a Pelištím vystoupili k Jizreéli.

1. Samuelova 30

1 A za příchodu Dávída a jeho mužů do Ciklagu v třetí den se ukázalo, že na Negev a na Ciklag byli podnikli nájezd Amalékím, i zpusťovali Ciklag a vypálili jej ohněm, 2 a ženy, a kdo v něm byl, od malého po velikého, zajali; neusmrtili nikoho, ale nahnali je a odešli svou cestou. 3 A když přišel Dávid a jeho muži do města, hle, bylo vypáleno ohněm a jejich ženy a jejich synové a jejich dcery byly zajaty. 4 I pozvedl Dávid i lid, jenž byl s ním, svůj hlas a plakali, až v nich k pláči nebylo síly. 5 I obě ženy Dávidovy byly zajaty, Achínóam jizreélská i Avígajil, žena Návála, Karmelího. 6 I nastalo Dávidovi velmi úzko, neboť mluvili, lid, o kamenování ho, neboť duše všeho lidu zahořkla, každého pro jeho syna a pro jeho dceru. Dávid se však posilnil v Jehovovi, svém Bohu. 7 A k Evjáthárovi, knězi, synu Achímelechovu, Dávid řekl: Přines mi sem, prosím, přehoz. A Evjáthár přinesl přehoz blíže k Dávidovi 8 a Dávid se na Jehovu s otázkou obrátil výrokem: Mám se hnát za touto bandou? Zda ji budu moci dostihnout? A řekl mu: Žeň se, neboť jistotně budeš moci dostihnout a jistotně budeš moci vyprostit. 9 I odebral se Dávid, on a šest set mužů, kteří byli s ním, a přišli až po potok Besór, kde se zastavili ti, již zaostávali, 10 a pronásledoval Dávid, on a čtyři sta mužů, a dvě stě mužů, kteří byli příliš unaveni, aby mohli přejít potok Besór, ti se zastavili. 11 A v poli zastihli jakéhosi Egyptana a přivedli ho k Dávidovi; a dali mu chléb, i pojedl, a napojili ho vodou, 12 a dali mu kus hroudy sušených fiků a dvě hroudy rozinek, i pojedl a jeho duch se k němu vrátil, neboť po tři dni a tři noci nebyl pojedl chleba, aniž se napil vody. 13 A Dávid mu řekl: Komu ty patříš a odkud ty jsi? I řekl: Já, mladík-Egyptan, jsem nevolníkem jednomu Amalékímu, a můj pán mě opustil, neboť jsem před třemi dny onemocněl. 14 My jsme podnikli nájezd na jih Keréthiho a na Júdu a na jih Káléva a ohněm jsme vypálili Ciklag. 15 A Dávid k němu řekl: Zda mě můžeš dolů zavést k této bandě? I řekl: Přisáhní mi při Bohu: Chceš-li mě usmrtit aneb vydat-li mě chceš v ruku mého pána, a k této bandě tě dolů mohu zavést. 16 I zavedl ho dolů, a hle, byli rozseti po povrchu vsí země, jedouce a pijíce a oslavující při tom hojném lupu, jež pobrali ze země Pelištím a ze země Júdovy; 17 a Dávid je bil od úsvitu až do večera na příští den, aniž z nich kdo vyvázl, leč čtyři sta mladíků, kteří nasedli na velbloudy a prchli. 18 A Dávid osvobodil všechny, jež Amalék pobral, i obě své ženy Dávid osvobodil, 19 aniž jim kdo chyběl, od malého až po velikého a po syny a po dcery, a z lupu až po vše, co jim pobrali, to vše Dávid navrátil. 20 A Dávid přihnal všechn drobný dobytek a skot; když se ubírali před tímto dobyt看kem, říkali: Toto je Dávidův lup. 21 A Dávid přišel k těm dvěma stům mužů, kteří byli příliš unaveni, aby mohli jít za Dávidem, takže je zůstavili u potoka Besóru, i vyšli vstříc Dávidovi a vstříc lidu, jenž byl s ním; a Dávid se přiblížil k tomu lidu a otázal se, zda se mají dobře.

22 Tu se ujal slova každý muž zlý a ničemný z mužů, kteří šli s Dávidem; i řekli: Protože nešli se mnou, nedávejme jim z lupu, jež jsme získali zpět, leda každý svou ženu a své děti, ty nechť berou s sebou a nechť jdou. 23 Dávid však řekl: Tak nesmíte činit, moji bratři, s tím, co nám dal Jehova, jenž nás ochránil a vydal bandu, jež na nás přišla, v naši ruku; 24 kdopak vám bude stran této věci naslouchat? Nýbrž jaký bude podíl toho, kdo sestoupil v bitvu, takový bude podíl toho, kdo zůstal při zavazadlech; budou se dělit společně. 25 Tak se dělo od onoho dne a nadále, i učinil to Isráéloví ustanovením a právem až po tento den. 26 A když Dávid přišel do Ciklagu, rozeslal z lupu starším Júdovým a svým přátelům s výrokem: Hle, dar vám z lupu nepřátel Jehovových, 27 k těm, kteří byli v Béth-Élu, a k těm, kteří v Rámóth na jihu, a k těm, kteří v Jattiru, 28 a k těm, kteří v Aróeru, a k těm, kteří v Sifmóth, a k těm, kteří v Eštemói, 29 a k těm, kteří v Ráchále, a k těm, kteří ve městech Jerachmeéliho, a k těm, kteří ve městech Kéního, 30 a k těm, kteří v Chormě, a k těm, kteří v Kór-ášánu, a k těm, kteří v Atháchu, 31 a k těm, kteří v Chevrónu a na všech místech, kde Dávid chodíval, on i jeho muži.

1. Samuelova 31

1 A Pelištím bojovali proti Isráéloví a muži Isráéloví před tváří Pelištím prchli a na hoře Gilbói padali smrtelně ranění. 2 A Pelištím dohonili Šáúla a jeho syny, i skolili Pelištím Jehónáthána a Avínádáva a Malkí-šuu, syny Šáúlovy, 3 a boj proti Šáúlovi se zostřil a dopadli ho střelci, muži s luky, i byl před těmi střelci naplněn velikou úzkostí; 4 i řekl Šáúl nosiči své zbroje: Vytas svůj meč a probodni mě jím; aby nemohli přijít tito neobřezanci, aby mě probodli a dovolili si na mně hanobení. Nosič jeho zbroje však nebyl ochoten, neboť se velmi bál; Šáúl tedy vzal meč a nalehl na něj. 5 A když nosič jeho zbroje shledal, že Šáúl je mrtev, nalehl na meč i on a umřel s ním. 6 Tak umřel Šáúl a jeho tři synové a nosič jeho zbroje i všichni jeho muži onoho dne spolu. 7 A když shledali muži Isráéloví, kteří byli na této straně údolí a kteří byli na této straně Jordánu, že muži Isráéloví prchli a že Šáúl a jeho synové jsou mrtvi, opustili města a prchli, a přišli Pelištím a usídlili se v nich. 8 A nazítří se stalo, že Pelištím přišli svlékat zabitě a našli Šáúla a jeho tři syny padlé na hoře Gilbói; 9 i uťali jeho hlavu a svlékli jeho zbroj; to odeslali v zem Pelištím vůkol k vyrozumění domu jejich model a lidu. 10 A jeho zbroj uložili v dům Aštáróth a jeho tělo přibili na zeď Béth-šánu. 11 A když o něm uslyšeli obyvatelé Jávěš-Gileádu, co Pelištím se Šáúlem učinili, 12 vstali všichni zdatní muži a šli celou noc a vzali tělo Šáúlovo a těla jeho synů se zdi Béth-šánu a přišli do Jávěše a spálili je tam 13 a jejich kosti vzali a pohřbili pod tamaryškem v Jávěši, a na sedm dní se jali postit.

2. Samuelova

2. Samuelova 1

1 A po smrti Šáulově se stalo, že se Dávid vrátil od pobití Amaléka; i zůstal Dávid dva dni v Ciklagu 2 a v třetí den se stalo, že hle, přišel muž z tábora od Šáula, a jeho roucha roztržena a na jeho hlavě hlína; a při jeho příchodu k Dávidovi se stalo, že padl k zemi a poklonil se. 3 A Dávid mu řekl: Odkud přicházíš? I řekl k němu: Vyvázl jsem z tábora Isráelova. 4 A Dávid k němu řekl: Jak dopadla věc? Oznam mi, prosím. I řekl: Že lid z bitvy prchl a množství z lidu i padlo, a pomřeli, a i Šául a Jehónáthán, jeho syn, umřeli. 5 A Dávid k tomu mladíku, jenž mu podával zprávu, řekl: Jak jsi zvěděl, že umřel Šául a Jehónáthán, jeho syn? 6 A ten mladík, jenž mu podával zprávu, řekl: Náhodou jsem se namanul na hoře Gilbói, a hle, Šául opřený o své kopí, a doháněly ho vozy a jezdcí na koních; 7 i obrátil se za sebe a uviděl mě a zavolal na mne, i řekl jsem: Hle, já. 8 A řekl mi: Kdo jsi ty? I řekl jsem k němu: Já jsem Amaléki. 9 A řekl ke mně: Postav se, prosím, nade mne a usmrť mě, neboť mě zachvátila úzkost, vždyť mé žití ještě je celé ve mně. 10 Postavil jsem se tedy nad něho a usmrtil jsem ho, neboť jsem věděl, že po svém pádu žít nebude, a vzal jsem korunu, jež byla na jeho hlavě, a náramek, jenž byl na jeho paži, a přinesl jsem to svému pánu sem. 11 I uchopil Dávid svá roucha a roztrhl je; tak i všichni muži, kteří byli s ním, 12 i jali se naříkat a plakat, a postili se až do večera nad Šáulem a nad Jehónáthánem, jeho synem, a nad lidem Jehovovým a nad domem Isráelovým, neboť padli mečem. 13 A Dávid k tomu mladíku, jenž mu podával zprávu, řekl: Odkud ty jsi? I řekl: Já jsem syn cizince, Amalékiho. 14 A Dávid k němu řekl: Jak to, že ses nebál vztáhnout svou ruku k zahubení pomazaného Jehovova? 15 I povolal Dávid jednoho z mladíků a řekl: Přístup a vrhni se na něho. I skolil ho, takže umřel, 16 a Dávid k němu řekl: Tvá krev na tvou hlavu, vždyť proti tobě tvá ústa vypovídala výrokem: Já jsem usmrtil pomazaného Jehovova. 17 A Dávid nad Šáulem a nad Jehónáthánem žalostně zapěl tento žalozpěv 18 a nařídil vyučovat děti Júdovy Luku; hle, je napsán na knize Jášárově: 19 Krása, Isráéli, zabita na tvých výšinách; jak padli hrdinové! 20 Necht' nepodáváte zprávu v Gathu, necht' nerozhlašujete v ulicích Aškelónu, aby se neveselily dcery Pelištím, aby nejásaly dcery neobřezanců! 21 Hory v Gilbói, žádná rosa ani dešť na vás, ani pole obětí věnování, neboť tam byl hanebně odhozen štít hrdinů, štít Šáulův - nebyl pomazán olejem! 22 Od krve zabitých, od tuku hrdinů luk Jehónáthánův neustoupil zpět, aniž se Šáulův meč vracel s prázdnou. 23 Šául a Jehónáthán, milovaní a příjemní ve svém životě, aniž byli ve své smrti odloučení; nad orly byli rychlejší, nad lvy byli mohutnější. 24 Dcery Isráelovy, plačte pro Šáula, jenž vás s rozkoší oblékal šarlatem, jenž na vaše oblečení vkládal ozdoby ze zlata! 25 Jak padli hrdinové vprostřed bitvy, Jehónáthán na tvých výšinách zabitý! 26 Úzko mi je nad tebou, můj bratře Jehónátháne, byl jsi mi velmi milý, tvá láska ke mně byla podivuhodnější nad lásku žen! 27 Jak padli hrdinové a zničena jsou válečná náčiní!

2. Samuelova 2

1 A potom se stalo, že se Dávid s otázkou obrátil na Jehovu výrokem: Zda mám vystoupit v některé z měst Júdových? A Jehova k němu řekl: Vystup. A Dávid řekl: Kam mám vystoupit? I řekl: Do Chevrónu. 2 Vystoupil tam tedy Dávid a obě dvě jeho ženy, Achínóam jizreélská a Avígajil, žena Návála, Karmeliho. 3 I své muže, kteří byli s ním, Dávid vyvedl, každého s jeho domem, i usídlili se ve městech Chevrónu. 4 A přišli muži Júdovi a pomazali tam Dávída za krále nad domem Júdovým. A podali Dávidovi zprávu výrokem: Kdo pohřbili Šáula, byli muži z Jávěš-Gileádu. 5 I poslal Dávid k mužům v Jávěš-Gileádu posly a vzkázal k nim: Buďte požeňnání Jehovou vy, kteří jste vykonali tento skutek soucitu se svým pánem a pohřbili jste ho; 6 nyní tedy kéž prokazuje s vámi soucit a věrnost Jehova, a i já vám chci oplatit toto dobro, že jste vykonali tuto věc. 7 Nyní však necht' se posilňují vaše ruce a projeďte se jako zdatní muži; a ježto je váš pán Šául mrtev, pomazali mě také, dům Júdův, za krále nad nimi. 8 A Avnér, syn Nérův, velitel vojska, jež patřilo Šáulovi, vzal Íšbósetha, syna Šáulova, a převedl ho do Machanájim 9 a uvedl ho v kralování Gileádu a Aššúrím a Jizreéli a nad Efrájimem a nad Benjámínem a nad vším Isráelem. 10 Při započetí svého kralování nad Isráelem byl Íšbóseth, syn Šáulův, ve věku čtyřiceti let a kraloval po dvě léta; za Dávidem se dali jen ti z domu Júdova. 11 A počet dní, co byl Dávid králem v Chevrónu nad domem Júdovým, byl sedm let a šest měsíců. 12 I vytáhl Avnér, syn Nérův, a služebníci Íšbósetha, syna Šáulova, z Machanájim do Giveónu; 13 a Jóáv, syn Cerújim, a služebníci Dávidovi vytáhli a setkali se spolu u rybníka v Giveónu a posadili se tito u rybníka odtud a tito u rybníka odtud. 14 A Avnér řekl k Jóávovi: Nuže, necht' mladíci povstávají a před naší tváří pohrávají. A Jóáv řekl: Necht' povstávají. 15 Povstali tedy a přešli v počtu dvanácti, patřící k Benjámínovi a k Íšbósethovi, synu Šáulovu, a dvanáct ze služebníků Dávidových, 16 a chytili jeden druhého za hlavu a svým mečem v bok druhého, i padli spolu; a tomu místu dali název Chelkath-haccurím, jež je v Giveónu. 17 A boj se stal v onen den nadmíru tuhým a Avnér a muži Isráelovi byli před tváří služebníků Dávidových poraženi. 18 A vyskytli se tam tři synové Cerújini, Jóáv a Avíšaj a Asáhél; a Asáhél byl na svých nohou rychlý jako jedna z gazel, jež jsou v poli. 19 A Asáhél se rozehnal za Avnérem a neuhnul od pronásledování Avnéra k zajetí napravo ani nalevo. 20 A Avnér se obrátil za sebe a řekl: Zda jsi toto ty, Asáhél? I řekl: Já.

21 A Avnér mu řekl: Uхни si napravo nebo nalevo a chyt' si jednoho z mladíků a vezmi si z něho svlečené věci. Ale Asáhél nebyl ochoten odbočit od pronásledování ho, 22 a Avnér k Asáhélovi opět řekl: Odboč si od pronásledování mě, nač tě mám srazit k zemi? A jak budu moci pozvednout svou tvář k Jóávovi, tvému bratru? 23 Odmítl však odbočit, i ranil ho Avnér zadním koncem kopí do břicha, takže kopí odzadu vyšlo, i padl tam a na místě umřel; a stalo se, že každý, kdo přišel na místo, kde Asáhél padl a umřel, ti se zastavovali. 24 A za Avnérem se rozehnali Jóáv a Avíšaj; a když slunce zašlo, přišli oni až k výšině Ammá, jež je před Giachem cestou k pustině Giveónu. 25 A synové Benjámínovi se za Avnérem shromáždili a sešli se v jeden svaz a stanuli na jedné výšině; 26 a Avnér na Jóáva zavolal a řekl: Zda má meč do nekonečna požírat? Zda nevíš, že naposled nastane hořkost? Dokdy nebudeš lidu nařizovat odvrátit se od pronásledování jejich bratrů? 27 A Jóáv řekl: Jako že je Bůh živ, že kdybys nebyl promluvil, věru by pak lid byl od jitra upustil od pronásledování navzájem. 28 A Jóáv zatroubil na trubu a všechen lid se zastavil a již se za Izráelem nehali a dále nebojovali. 29 A Avnér a jeho muži šli stepí po celou onu noc a překročili Jordán a prošli celý Bithrón a přišli do Machanájim. 30 A Jóáv se od pronásledování Avnéra odvrátil a shromáždil všechen lid, i chybělo ze služebníků Dávidových devatenáct mužů a Asáhél. 31 A z Benjámína a z mužů Avnérových pobili služebníci Dávidovi tři sta a šedesát mužů; ti pomřeli. 32 A Asáhéla zvedli a pohřbili ho v domě jeho otce, jenž byl v Běth-lechemu. A šli po celou noc, Jóáv a jeho muži, a svitlo jim v Chevrónu.

2. Samuelova 3

1 A válka mezi domem Šáúlovým a mezi domem Dávidovým byla zdoluhavá; a Dávid se stával stále silnějším a dům Šáúluv, ti se stávali stále slabšími. 2 A v Chevrónu se Dávidovi narodili synové; a jeho provorozeným byl Amnón od Achínóam jizreélské, 3 a jeho druhý Kileáv od Avígajil, ženy Návála, Karméliho, a třetí Avšálóm, syn Maachy, dcery Talmaje, krále Gešúru, 4 a čtvrtý Adónijjá, syn Chaggíth, a pátý Šefatjá, syn Avítál, 5 a šestý Jithreám, od Egly, ženy Dávidovy. Tito se Dávidovi narodili v Chevrónu. 6 A za trvání války mezi domem Šáúlovým a mezi domem Dávidovým se stalo, že si Avnér v domě Šáúlově počal dodávat odvahy. 7 A Šáúl měl souložnici, jejíž jméno bylo Riepá, dcera Ajjova, a Íšbóseth k Avnérovi řekl: Proč jsi vešel k souložnici mého otce? 8 A Avnér se pro slova Íšbósethova velmi rozhněval a řekl: Zda jsem hlava psa, já, jenž dnes vzhledem k Júдови prokazují soucit s domem Šáúla, tvého otce, vůči jeho bratrům a vůči jeho přátelům a nevydal jsem tě v ruku Dávidovu, že na mně dnes vyhledáváš nepravost té ženy? 9 Takto nechť Bůh Avnérovi činí a takto nechť mu přidává, že podle toho, co Jehova přísáhl Dávidovi, tak že mu budu chtít učinit: 10 Přenést kralování od domu Šáúlova a postavit nad Izráelem a nad Júdou od Dána po Beér-ševu trůn Dávidův! 11 I nemohl již Avnérovi slovem odpovédět, neboť se ho bál. 12 A Avnér k Dávidovi za sebe poslal posly se vzkazem: Komu patří země? Se vzkazem: Uzavři se mnou svou smlouvu, a hle, má ruka bude při tobě k obrácení všeho Izráele k tobě. 13 I řekl: Dobrá, já s tebou smlouvu chci uzavřít, jen jednu věc já od tebe žádám výrokem: Nebudeš mou tvář vidět, leč za svého přivedení Míchal, dcery Šáúlovy, před mou tvář při tvém příchodu k uvidění mé tváře. 14 A k Íšbósethovi, synu Šáúlova, poslal Dávid posly se vzkazem: Vydej mou ženu Míchal, již jsem si zasnoubil za sto předkožek Pelištím. 15 Íšbóseth tedy poslal a dal ji přivést z blízkosti muže, z blízkosti Paltiéla, syna Láišova; 16 a její muž šel s ní a při chůzi za ní plakal, až po Bachurím, a Avnér k němu řekl: Jdi, vrať se; i vrátil se. 17 A nastal rozhovor Avnéra se staršími Izráelovými s výrokem: I dříve jste se projevíli jako přející si Dávída za krále nad vámi; 18 to nyní uskutečňte, neboť Jehova k Dávidovi pronesl výrok: Skrze Dávída, mého nevolníka, vysvobodit můj lid, Izráele, z ruky Pelištím a z ruky všech jejich nepřátel! 19 A Avnér promluvil i v uši Benjámínovy a odebral se Avnér promluvit i v uši Dávidovy v Chevrónu o všem, co bylo vhod Izráelovi a všemu domu Benjámínovu. 20 Avnér tedy přišel k Dávidovi do Chevrónu a s ním dvacet mužů; a Dávid Avnérovi a mužům, kteří byli s ním, uspořádal hostinu. 21 A Avnér k Dávidovi řekl: Nechť smím vstát a jít a shromážďovat k svému pánu, králi, všechen Izráel, ať s tebou mohou uzavřít smlouvu, i budeš se moci ujmout kralování podle všeho, čeho bude žádostiva tvá duše. Dávid tedy Avnéra propustil, takže odešel v pokoji. 22 A hle, Dávidovi služebníci a Jóáv přišel z vojenské výpravy a přinesli s sebou hojný lup; a Avnéra při Dávidovi v Chevrónu nebylo, neboť ho propustil, takže odešel v pokoji. 23 Když tedy přišli, Jóáv a všechno vojsko, jež bylo s ním, podali Jóávovi zprávu výrokem: Avnér, syn Nérův, přišel ke králi; ten ho propustil, takže odešel v pokoji. 24 I přišel Jóáv ke králi a řekl: Co jsi učinil? Hle, přišel k tobě Avnér - proč toto, že jsi ho propustil, takže si klidně odešel? 25 Znáš Avnéra, syna Nérova, že tě přišel ošálit a zvědět tvé vycházení a tvé vstupování a zvědět vše, co ty činíš! 26 A Jóáv z blízkosti Dávidovy vyšel a poslal za Avnérem posly, i přivedli ho od cisterny Sirá zpět; to Dávid nevěděl. 27 A když se Avnér vrátil do Chevrónu, vzal ho Jóáv stranou doprostřed brány k promluvení s ním v klidu a tam ho ranil v břicho, takže umřel - za krev Asáhéla, jeho bratra. 28 To když Dávid potom zvěděl, řekl: Navždy bez viny jsem já i mé království před Jehovou stran krve Avnéra, syna Nérova; 29 nechť padá na hlavu Jóávovu a na všechen dům jeho otce a nechť z domu Jóávova není vytínán mající výtok ani postižený malomocenstvím ani uchopující vřetenou ani padlý mečem ani mající nedostatek chleba. 30 Tak Jóáv a Avíšaj, jeho bratr, na Avnérovi spáchali vraždu, protože v Giveónu v bitvě usmrtil jejich bratra Asáhéla. 31 A Dávid k Jóávovi a ke všemu lidu, jenž byl s ním, řekl: Roztrhněte svá roucha a opásejte se pytlou a truchlete před Avnérem. A král Dávid šel za márami;

32 a pohřbili Avnéra v Chevrónu. A král u hrobu Avnérova pozvedl svůj hlas a rozplakal se, i všechen lid se rozplakal 33 a král o Avnérovi zapěl žalozpěv slovy: Zda měl Avnér umřít jako umírá bezbožný? 34 Tvé ruce nebyly spoutány, aniž byly tvé nohy stěsnány mosaznými okovy; padl jsi jako se padá před tváří nespravedlivých lidí. A všechen lid se nad ním znovu rozplakal. 35 A když všechen lid přišel pohnout Dávída jíst chléb, ještě za dne, přísáhl Dávíd výrokem: Takto nechť mi Bůh činí a takto nechť přidává, jestliže před zajitím slunce budu okoušet chleba nebo vůbec čehokoli. 36 Toho si povšimli, všechen lid, i bylo jim to vhod, jako vše, co král činil, bylo všemu lidu vhod. 37 A v onen den poznali, všechen lid, totiž všechen Isráél, že usmrčení Avnéra, syna Nérova, nenastalo od krále. 38 A král k svým služebníkům řekl: Zda nevíte, že tohoto dne padl v Isráélovi vojevůdce a velikán? 39 A já jsem dnes sláb, ač pomazán za krále, a tito muži, synové Cerújini, jsou mi příliš nepoddajní; kéž Jehova působícímu zlo odplácí podle jeho zla.

2. Samuelova 4

1 A když Šáúluv syn uslyšel, že Avnér v Chevrónu umřel, ochably jeho ruce a všechen Isráél, ti byli otřeseni. 2 A u syna Šáúlova se vyskytli dva muži, velitelé vojenských oddílů, jméno jednoho Baaná a jméno druhého Récháv, synové Rimmóna, Beéróthiho, ze synů Benjámínových, neboť i Beéróth se počítalo k Benjámínovi, 3 a Beéróthim utekli do Gittaím a jsou tam jako cizinci až po tento den. 4 A Jehónáthán, syn Šáúluv, měl syna, postiženého na nohou; byl při dojití zprávy o Šáúlovi a Jehónáthánovi z Jizreéle ve věku pěti let a jeho chůva ho sebrala a dala se na útěk, a v jejím chvatu při útěku se stalo, že upadl a zchroml; a jeho jméno bylo Mefivóseth. 5 A synové Rimmóna, Beéróthiho, Récháv a Baaná, se odebrali a vešli za horka dne do domu Íšbósethova, když on ležel ležením o polednách; 6 a oni vešli až doprostřed domu, jako by přinášeli pšenici, a ranili ho do břicha a Récháv a Baaná, jeho bratr, vyvázli - 7 ano, vešli v dům, když on ležel na svém loži ve své ložnici, a ranili ho a usmrtili ho a odňali jeho hlavu, a vzali jeho hlavu a šli po celou noc cestou stepí 8 a zanesli hlavu Íšbósethovu k Dávídovi do Chevrónu a řekli ke králi: Hle, hlava Íšbósetha, syna Šáúla, tvého nepřítele, jenž usiloval o tvé žití, a Jehova dal tohoto dne mému pánu, králi, pomstu na Šáúlovi a na jeho semeni. 9 A Dávíd Réchávovi a Baanovi, jeho bratru, synům Rimmóna, Beéróthiho, odpověděl a řekl jim: Jako že je živ Jehova, jenž vykoupil mou duši ze vši tísně: 10 Že když ten, kdo mi podával zprávu výrokem: Hle, Šáúl je mrtev, byl ve svých očích jakoby nositelem dobré zvěsti, chopil jsem se ho a zabil jsem ho v Ciklagu - to abych mu dal poselné, 11 čím spíše, když zlovolní muži zabili muže spravedlivého v jeho domě na jeho lůžku! Zda tedy nyní nemám vyhledat jeho krev z vaší ruky a odklidit vás ze země? 12 Rozkázal tedy Dávíd svým sluhům, i zabili je a osekali jejich ruce a jejich nohy a pověsili je u rybníka v Chevrónu; a hlavu Íšbósethovu vzali a pohřbili v hrobě Avnérově v Chevrónu.

2. Samuelova 5

1 A všechny kmeny Isráelovy přišly k Dávídovi do Chevrónu; i pronesli výrok: Hle, my - my jsme tvá kost a tvé maso; 2 i dříve, za kralování Šáúlova nad námi, jsi ty byl vyvádějícím a uvádějícím Isráele a Jehova ti řekl: Ty budeš pást můj lid, Isráele; budeš tedy ty panovníkem nad Isráelem. 3 A všichni starší Isráelovi přišli ke králi do Chevrónu a král Dávíd vzhledem k nim v Chevrónu před tváří Jehovovou uzavřel smlouvu, i pomazali Dávída za krále nad Isráelem. 4 Dávíd byl při započetí svého kralování ve věku třiceti let. Kraloval čtyřicet let; 5 v Chevrónu kraloval nad Júdou sedm let a šest měsíců a v Jerúsalemě kraloval třicet a tři léta nade vším Isráelem a Júdou. 6 I odešel král a jeho muži do Jerúsálema na Jevúsího, obyvatele té země; i pronesli k Dávídovi výrok: Nebudeš moci sem vjít, nýbrž tě slepí a chromí odrazí s výrokem: Dávíd sem nesmí vjít. 7 Dávíd však dobyl pevnosti Cijjónu; to je město Dávídovo; 8 a v onen den Dávíd řekl: Kdokoli chce pobít Jevúsího, musí u vodního příkopu i porazit i chromé a slepé, nenávidící duši Dávídovu. Proto říkají: Slepý a chromý nesmí vjít do domu. 9 A Dávíd se v té pevnosti usídlil a dal jí název město Dávídovo; to se Dávíd jal vybudovávat, od Milló a dovnitř. 10 A Dávíd se stával stále větším a Jehova, Bůh zástupů, byl s ním. 11 A Chírám, král Córu, poslal k Dávídovi posly a dříví cedrů a opracovávače dřeva a opracovávače kamene zdí; ti zbudovali Dávídovi dům. 12 A Dávíd poznal, že ho Jehova potvrdil za krále nad Isráelem a že jeho království povznesl v zájmu svého lidu, Isráele. 13 A Dávíd po svém příchodu z Chevrónu ještě pojal souložnice a manželky z Jerúsálema a ještě se Dávídovi narodili synové a dcery, 14 a toto jsou jména narozených mu v Jerúsalemě: Šammúa a Šóváv a Náthán a Šalomoun 15 a Jivchár a Elíšúa a Nefeg a Jáfia 16 a Elíšámá a Eládá a Elifelet. 17 A Pelištím uslyšeli, že Dávída pomazali za krále nad Isráelem; i vystoupili Pelištím Dávída hledat; to když Dávíd uslyšel, sestoupil na nedobytné místo; 18 a Pelištím přitáhli a rozložili se v údolí Refáím. 19 A Dávíd se s otázkou obrátil na Jehovu výrokem: Zda mám vystoupit na Pelištím? Zda je chceš vydat v mou ruku? A Jehova k Dávídovi řekl: Vystup, neboť jistotně chci Pelištím v tvou ruku vydat. 20 Dávíd tedy přitáhl do Baal-perácím a tam je Dávíd pobil a řekl: Jehova před mou tváří protrhl mé nepřátele jako protržením vod. Proto jméno onoho místa nazval Baal-perácím. 21 A zanechali tam své modly a Dávíd a jeho muži je odnesli. 22 A Pelištím ještě znovu vystoupili a v údolí Refáím se rozložili

23 a Dávid se s otázkou obrátil na Jehovu; ten řekl: Nesmíš vystupovat; obejdi jim do zad, ať k nim přijdeš ze strany naproti balzámovníkům; 24 a při tvém uslyšení zvuku kráčení v korunách balzámovníků se bude díť, že tehdy budeš rychle jednat, neboť tehdy bude Jehova před tvou tváří vycházet k udeření na tábor Pelištím. 25 A Dávid tak učinil, podle toho, co mu Jehova rozkázal, a pobil Pelištím od Geva až po tvůj vstup do Gezeru.

2. Samuelova 6

1 A Dávid ještě shromáždil všechny vybrané v Izraelovi, třicet tisíc, 2 a povstal a odešel Dávid a všechen lid, jenž byl s ním, směrem na Baalé Júdy vyzvednout odtamtud Boží skříňku, jež je nazvána jménem - jménem Jehovy zástupů, sídlícího na ní mezi kerúby. 3 I naložili Boží skříňku do nového vozu a odvezli ji z domu Avinádávova, jenž byl na výšině, a Uzzá a Achjó, synové Avinádávovi, vedli ten nový vůz 4 (jímž ji z domu Avinádávova, jenž byl na výšině, odvezli), s Boží skříňkou, a Achjó šel před skříňkou 5 a Dávid a všechen dům Izraelův před tváří Jehovovou hráli na všemožné nástroje ze dřeva cypřišů, totiž na lyry a na varyta a na tamburíny a na chřestítka a na činely. 6 A když přišli až po mlat Náchónův, sáhl Uzzá na Boží skříňku a zachytil ji, neboť skotu povolili; 7 i vzplál proti Uzzovi Jehovův hněv a Bůh ho za to pochybení skolil, takže tam při Boží skříňce umřel; 8 i Dávid se rozhněval, když Jehova při Uzzovi způsobil trhlínu, a onomu místu se až po tento den dává název Perek-Uzzá. 9 A v onen den se Dávid Jehovy ulekl a řekl: Jak má skříňka Jehovova vejít ke mně? 10 Znechtělo se tedy Dávidovi odstěhovat skříňku Jehovovu k sobě do města Dávidova, i uložil ji Dávid stranou v dům Óvéd-Edóma, Gittího; 11 a skříňka Jehovova zůstala v domě Óvéd-Edóma, Gittího, po tři měsíce a Jehova Óvéd-Edómovi a všemu jeho domu požehnal. 12 A králi Dávidovi byla podána zpráva výrokem: Jehova příčinou Boží skříňky požehnal domu Óvéd-Edómovi a všemu, co mu patří. I odebral se Dávid a s radostí Boží skříňku vynesl z domu Óvéd-Edómova v město Dávidovo. 13 A když nosiči skříňky Jehovovy pokročili šesti kroky, stalo se, že obětoval hovězí dobytče a vykrmený kus dobytka. 14 A Dávid vši silou před tváří Jehovovou tančil; a byl Dávid ovinut přehozem z plátna. 15 I vynášeli, Dávid a všechen dům Izraelův, skříňku Jehovovu s jásotem a za zvuku trouby. 16 A když skříňka Jehovova vcházela v město Dávidovo, stalo se, že Míchal, dcera Šáúlova, pohleděla dolů oknem a uviděla krále Dávida hbitě se před tváří Jehovovou pohybujícího a tančícího, i pohrdla jím ve svém srdci. 17 I vnesli skříňku Jehovovu a postavili ji na její místo v střed stanu, jež pro ni Dávid rozložil, a Dávid před tváří Jehovovou vznášel obětí vzestupné a pokojných hodů. 18 A když Dávid skončil s vznášením obětí vzestupných a pokojných hodů, požehnal lidu ve jménu Jehovy zástupů 19 a všemu lidu, všemu množství Izraelovi, totiž od muže až po ženu, každému přidělil jednu placku chleba a jeden pěkný kus a jeden hroznový koláč. A všechen lid odešel, každý k svému domu. 20 A když se Dávid vrátil požehnat svému domu, vyšla Dávidovi vstříc Míchal, dcera Šáúlova, a řekla: Jak se dnes oslavil král Izraelův, když se dnes odhalil očím služebnic svých nevolníků, jako se nestyděte odhaluje jeden z lekomyslných! 21 A Dávid k Míchal řekl: Před tváří Jehovy, jenž nad tvého otce a nad všechen jeho dům našel zálibu ve mně ku přikázání mne za panovníka nad lidem Jehovovým, nad Izraelem, - ano, před tváří Jehovovou jsem se jal hrát; 22 a jestliže budu ještě nad toto zlehčen a stanu se nízkým ve svých očích, budu u těch služebnic, o nichž ses zmínila, u nich budu oslaven. 23 A Míchal, dceři Šáúlově, až po den její smrti se jí nedostalo plodu.

2. Samuelova 7

1 A když se král usídlil ve svém domě a Jehova mu se všech stran dal klid od všech jeho nepřátel, stalo se, 2 že král řekl k Náthánovi, proroku: Nuže, viz: Já bydlím v domě z cedrů a Boží skříňka bydlí vprostřed koberců. 3 A Náthán ke králi řekl: Cokoli je v tvém srdci, jdi, učiň, neboť Jehova je s tebou. 4 A v oné noci se stalo, že se k Náthánovi dostalo slovo Jehovovo výrokem: 5 Jdi a řekni k mému nevolníku, k Dávidovi: Takto řekl Jehova: Zda mi ty chceš budovat dům k mému bydlení? 6 Vždyť jsem za dobu ode dne mého vyvedení dětí Izraelových z Egypta až po tento den v domě nebydlel, nýbrž jsem byl putovníkem ve stanu co v obydlí; 7 zda jsem kdekoli, kde jsem mezi všemi dětmi Izraelovými choďoval, jeden z kmenů Izraelových, jemuž jsem rozkázal pást můj lid, Izraele, vůbec kdy oslovil výrokem: Proč jste mi nezbudovali dům z cedrů? 8 Nyní však musíš mému nevolníku, Dávidovi, takto říci: Takto řekl Jehova zástupů: Já jsem tě vzal od ovčince, od následování drobného dobytka, aby ses stal panovníkem nad mým lidem, nad Izraelem, 9 a byl jsem s tebou všude, kam jsi šel, a všechny tvé nepřátele jsem před tvou tváří vyřal, a zjednám ti veliké jméno, jako jméno velikánů, kteří jsou na zemi. 10 A svému lidu, Izraelovi, chci ustanovit místo a zasadit jej, takže se usadí na svém, aniž ještě bude znepokojován, aniž jej nespravedliví budou nadále utiskovat jako prve 11 a za dobu ode dne, kdy jsem nad svým lidem, Izraelem, přikázal soudce; a tobě jsem dal klid ode všech tvých nepřátel. A tobě Jehova oznamuje, že dům bude zřizovat Jehova tobě. 12 Až budou plny tvé dni a budeš muset ulehnout se svými otci, pak chci po tobě vzbudit tvé símě, jež bude vycházet z tvých útroby, a upevnit jeho kralování; 13 on bude mému jménu budovat dům, i chci trůn jeho kralování navždy pevným učinit.

14 Já mu budu otcem a on mi bude synem, jehož při jeho páchání nepravosti sice budu trestat holí lidí a ranami dětí člověka, 15 ale má laskavost se od něho nebude odvracet, jako jsem ji odvrátil od Šáúla, jehož jsem z přítomnosti tvé tváře odstranil, 16 a tvůj dům a tvé kralování bude učiněno navždy stálým před tvou tváří; navždy bude pevný tvůj trůn. 17 Podle všech těchto slov a podle všeho tohoto vidění, tak promluvil Náthán k Dávidovi. 18 A král Dávid vstoupil a usedl před tváří Jehovovou a řekl: Kdo jsem já, Pane, Jehovo, a čím je můj dům, že jsi mě přivedl až sem? 19 A toto ještě je malé v tvých očích, Pane, Jehovo, takže jsi promluvil i stran domu svého nevolníka vzhledem k daleké budoucnosti - je snad toto způsob člověka, Pane, Jehovo? 20 Co tedy má Dávid ještě nadále k tobě mluvit? Vždyť ty, Pane, Jehovo, svého nevolníka znáš! 21 V důsledku svého slova a podle svého srdce jsi učinil všechnu tuto velikost, abys uvědomil svého nevolníka; 22 proto jsi veliký, Jehovo, Bože, a podle všeho, co jsme svými ušima uslyšeli, není tobě podobného a není Boha mimo tebe. 23 A kdo je jako tvůj lid, jako Izráel, jediný národ na zemi, jež si Bůh přišel vykoupit za lid a založit si věhlas a učinit pro ně věci veliké a hrozné, pro tvou zem, s národy a jejich bohy před tváří tvého lidu, jež sis vykoupil z Egypta? 24 Ano, určil sis svůj lid, Izráele, sobě za lid navždy a ty, Jehovo, ses jim stal Bohem. 25 Nuže tedy, Jehovo, Bože, navždy potvrď slovo, jež jsi vyslovil o svém nevolníku a o jeho domě, a učiň podle toho, co jsi vyslovil, 26 a nechť se navždy velikým stává tvé jméno, výrokem: Jehova zástupů je Bohem nad Izráelem, a nechť dům tvého nevolníka Dávida je upevněn před tvou tváří, 27 neboť ty, Jehovo zástupů, Bože Izráelův, jsi vyrozuměl svého nevolníka výrokem: Dům budu budovat tobě; proto tvůj nevolník nabyl svého úmyslu modlit se k tobě touto modlitbou. 28 Nuže tedy, Pane, Jehovo, ty jsi ON, Bůh, a tvá slova jsou pravda, a vyslovil jsi k svému nevolníku tuto dobrotu; 29 nyní se tedy uvol a požehnej domu svého nevolníka, aby byl navždy před tvou tváří, neboť ty, Pane, Jehovo, jsi promluvil, kéž tedy je dům tvého nevolníka navždy požehnán tvým požehnáním.

2. Samuelova 8

1 A potom se stalo, že Dávid pobil Pelištím a pokořil je, i vzal Dávid z ruky Pelištím vládu nad hlavním městem; 2 a pobil Móáva a odměřil je provazem, dav je položit na zem, i odměřil dva provazy k usmrcení a celý provaz k ponechání naživu. A Móávci se Dávidovi stali nevolníky, přinášejícími dary. 3 A Dávid porazil Hadad-ezera, syna Rechóvova, krále Cóvy, na jeho tažení k opětnému získání své moci u řeky; 4 a Dávid od něho zajal tisíc a sedm set jezdců na koních a dvacet tisíc mužů pěších, a Dávid ochromil všechny potahy, ale sto potahů od něho pozůstavil. 5 A když na pomoc Hadad-ezerovi, králi Cóvy, přišel Arám Damašku, pobil Dávid z Aráma dvacet a dva tisíce mužů; 6 a Dávid v Arámu Damašku umístil posádky a Arámci se Dávidovi stali nevolníky, přinášejícími dary; a Jehova Dávida ochraňoval všude, kam chodil. 7 A Dávid pobral štíty ze zlata, jež byly na služebnících Hadad-ezerových, a dopravil je do Jerúsálema; 8 a z Betachu a z Béróthaje, měst Hadad-ezerových, vzal král Dávid veliké množství mosazi. 9 A když Tóí, král Chamáthu, uslyšel, že Dávid pobil všechnu vojenskou moc Hadad-ezerovu, 10 poslal Tóí ke králi Dávidovi Jórama, svého syna, položit mu otázku, zda se má dobře, a pozdravit ho, za to, že se jal bojovat proti Hadad-ezerovi a porazil ho, neboť Hadad-ezer s Tóím stále válčil; a v jeho ruku se dostala náčiní ze stříbra a náčiní ze zlata a náčiní z mosazi; 11 i to král Dávid posvětil Jehovovi se stříbrem a zlatem, jež posvětil ode všech národů, jež podmanil: 12 Od Aráma a od Móáva a od dětí Ammónových a od Pelištím a od Amáléka a z lupy od Hadad-ezera, syna Rechóvova, krále Cóvy. 13 A Dávid si zjednal věhlas při svém návratu od svého pobití Aráma v průrvě soli - osmnáct tisíc. 14 A v Edómu umístil posádky, v celém Edómu posádky umístil, a všichni Edómci se Dávidovi stali nevolníky, a Jehova Dávida ochraňoval všude, kam chodil. 15 Dávid se tedy ujal kralování nade vším Izráelem, i stal se Dávid vykonavatelem soudu a spravedlnosti pro všechny svůj lid. 16 A nad vojskem byl Jóáv, syn Cerújin, a zapisovatelem Jehóšáfát, syn Achílúduv, 17 a kněžimi Cádók, syn Achítúvův, a Achimelech, syn Evjáthárův, a kancléřem Serájá 18 a nad Keréthimi a Peléthimi byl Benájáhú, syn Jehójádův, a Dávidovi synové se stali ministry.

2. Samuelova 9

1 A Dávid řekl: Zdalipak ještě někdo je, jenž pozůstal domu Šáúlovu, ať mohu při něm uskutečnit milosrdenství, pro Jehónáthána? 2 I patřil domu Šáúlovu služebník, jehož jméno bylo Cívá; i povolali ho k Dávidovi; a král k němu řekl: Zda jsi ty Cívá? I řekl: Tvůj nevolník. 3 A král řekl: Zda již není nikoho patřícího domu Šáúlovu, abych při něm mohl uskutečnit Boží milosrdenství? A Cívá ke králi řekl: Ještě je syn Jehónáthánův, postižený na nohou. 4 A král mu řekl: Kde je on? A Cívá ke králi řekl: Hle, on je v domě Máchíra, syna Ammiélova, v Ló-déváru. 5 Král Dávid tedy poslal a dal ho z domu Máchíra, syna Ammiélova, z Ló-déváru přivést 6 a Mefivóseth, syn Jehónáthána, syna Šáúlova, vstoupil k Dávidovi a padl na svou tvář a poklonil se mu; a Dávid řekl: Mefivósethe! I řekl: Hle, tvůj nevolník. 7 A Dávid mu řekl: Nechť se nebojíš, neboť při tobě vpravdě chci uskutečnit milosrdenství, pro Jehónáthána, tvého otce, a vrátit ti všechny polnosti Šáúla, tvého otce, a ty budeš ustavičně jíst chléb u mého stolu.

8 I poklonil se a řekl: Čím je tvůj nevolník, že ses obrátil k mrtvému psu, takovému jako já? 9 I zavolal král na Cívu, Šáúlova sluhu, a řekl k němu: Vše, co patřilo Šáúlovi a všemu jeho domu, jsem dal synu tvého pána; 10 budeš mu tedy obdělávat půdu, ty a tvůj dům a tvoji nevolníci, a budeš svázet, ať syn tvého pána má chléb a může jej jíst; ale Mefivóseth, syn tvého pána, bude ustavičně jíst chléb u mého stolu. A Cívá měl patnáct synů a dvacet nevolníků; 11 i řekl Cívá ke králi: Podle všeho, co můj pán, král, svému nevolníku rozkázal, tak bude tvůj nevolník činit, ač Mefivóseth by i u mého stolu mohl jíst jako jeden ze synů králových. 12 A Mefivóseth měl malého syna, jehož jméno bylo Míchá; a všichni obývající dům Cívův byli Mefivósethovi nevolníky, 13 a Mefivóseth bydlel v Jerúsalemě, neboť on ustavičně jidal u králova stolu; a on byl na obě své nohy chromý.

2. Samuelova 10

1 A potom se stalo, že umřel král dětí Ammónových a místo něho se ujal kralování Chánún, jeho syn. 2 A Dávid si řekl: Měl bych projevit soucit s Chánúnem, synem Náchášovým, jako projevil jeho otec soucit se mnou. Vzkázal tedy Dávid k jeho útěše stran jeho otce skrze své služebníky; když však služebníci Dávidovi přišli v zem dětí Ammónových, 3 řekli hodnostáři dětí Ammónových k Chánúnovi, svému pánu: Zda je Dávid v tvých očích ctitelem tvého otce, že ti poslal těšitele? Zda k tobě Dávid své služebníky neposlal s cílem vyšetřit město a k jeho proslídění a k jeho podvrácení? 4 Chánún tedy Dávidovy služebníky vzal a oholil polovici brady každého z nich a v polovici odstříhal jejich roucha až po jejich zadky a propustil je. 5 To oznámili Dávidovi, i poslal jim vstříc, neboť ti muži byli velmi zhanobeni, a vzkázal král: Zůstaňte v Jerichu, pokud vaše brady budou zarůstat; pak se vrátíte. 6 A synové Ammónovi shledali, že u Dávída upadli v ošklivost; poslali tedy synové Ammónovi a najali Aráma Béth-Rechóvu a Aráma Cóvy, dvacet tisíc pěších, a krále Maachy, tisíc mužů, a Ištóva, dvanáct tisíc mužů. 7 To když Dávid uslyšel, poslal Jóáva a všechno vojsko hrdinů; 8 a synové Ammónovi vytáhli a seřadili se k boji u vchodu do brány, a Arám Cóvy a Rechóva a Ištóva a Maachá byli o samotě v poli. 9 A když Jóáv shledal, že se bitevní čára k němu dostala zepředu i zezadu, vybral ze všech vybraných v Izráelovi, jež seřadil vstříc Arámovi, 10 a ostatek lidu dal pod velení Avíšaje, svého bratra, a seřadil vstříc synům Ammónovým 11 a řekl: Bude-li Arám silnější než já, pak mi budeš pomoci, a budou-li synové Ammónovi silnější než ty, pak půjdu pomoci tobě. 12 Buď silný a dodejme si odvahy v prospěch našeho lidu a v prospěch měst našeho Boha, a Jehova nechť činí, co bude dobré v jeho očích. 13 I přikročil Jóáv a lid, jenž byl s ním, k boji proti Arámovi; ten před jeho tváří prchl, 14 a když uviděli synové Ammónovi, že prchl Arám, prchli před tváří Avíšajovou a vešli v město, a Jóáv se od synů Ammónových odvrátil a vešel v Jerúsalem. 15 A když Arám shledal, že je před tváří Izráelovou poražen, shromáždili se spolu 16 a Hadar-ezer poslal a dal vyvést Aráma, jenž byl z druhé strany Řeky, i přišli v Chélám a před jejich tváří Šóvach, velitel vojska Hadar-ezerova. 17 To když bylo oznámeno Dávidovi, shromáždil všechny Izráel a přešel Jordán a přišel do Chélámu, a Arám, ti se vstříc Dávidovi seřadili a jali se s ním bojovat; 18 a Arám před tváří Izráelovou prchl a Dávid z Aráma zabil sedm set jezdců na vozech a čtyřicet tisíc jezdců na koních, a Šóvacha, velitele vojska, skolil, takže tam umřel. 19 A když všichni králové, služebníci Hadar-ezerovi, shledali, že jsou před tváří Izráelovou poraženi, uzavřeli s Izráelem mír a jali se jim sloužit, a Arám, ti se báli synům Ammónovým ještě pomáhat.

2. Samuelova 11

1 A při návratu roku od času vyjití poslů se stalo, že Dávid poslal Jóáva a s ním všechny své služebníky a všechny Izráel, aby pohubili syny Ammónovy a zahájili proti Rabbě obléhání, ale Dávid zůstával v Jerúsalemě. 2 A za času večera se stalo, že Dávid vstal ze svého lůžka a prošel se po střeše domu králova, a z té střechy uviděl koupající se ženu, a ta žena byla vzhledem velmi hezká. 3 I poslal Dávid a dal se na tu ženu přeptat, i řekli: Zda toto není Bathševa, dcera Eliámova, žena Úrijji, Chittího? 4 A Dávid poslal posly a dal ji přivést, i vešla k němu a ulehl s ní; a ona se byla očistila od své nečistoty. A vrátila se do svého domu; 5 a otěhotněla ta žena, i poslala a dala Dávidovi podat zprávu a říci: Já jsem těhotná. 6 A Dávid vzkázal Jóavovi: Pošli Úrijju, Chittího, ke mně. Jóáv tedy Úrijju, Chittího, k Dávidovi poslal 7 a Úrijjá k Dávidovi přišel a Dávid se otázal, zda se má dobře Jóáv a zda se má dobře lid a zda dobře pokračuje válka; 8 a řekl Dávid Úrijjovi: Sestup k svému domu a umyj své nohy. I vyšel Úrijjá z domu králova, a za ním vyšel králův dar. 9 Ale Úrijjá ulehl u vchodu domu králova se všemi nevolníky svého pána a do svého domu nesestoupil; 10 to Dávidovi oznámili výrokem: Úrijjá nesestoupil do svého domu. A Dávid k Úrijjovi řekl: Zda jsi ty nepřišel z cesty? Proč jsi nesestoupil do svého domu? 11 A Úrijjá řekl k Dávidovi: Skříňka a Júdá a Izráel zůstávají v boudách, a můj pán Jóáv a služebníci mého pána táboří na tváří pole, a já půjdu do svého domu jíst a pít a uléhat se svou ženou? Při tvém životě a životě tvé duše - budu-li činit tuto věc! 12 A Dávid k Úrijjovi řekl: Zůstaň zde i dnes a zítra tě chci propustit. Úrijjá tedy v onen den a nazítří v Jerúsalemě zůstal 13 a Dávid ho pozval, aby před jeho tváří pojedl a popil, i opojil ho, ale navečer vyšel ulehnout na své lůžko s nevolníky svého pána a do svého domu nesestoupil.

14 A za jitra se stalo, že Dávid napsal Jóávu dopis, jež poslal skrze Úrijju; 15 a v tom dopise napsal výrok: Uved'te Úrijju tváří v tvář nejprudšího boje a zpoza něho ustupte zpět, ať je skolen a umře. 16 A když Jóáv vykonal průzkum stran města, stalo se, že dal Úrijju na místo, kde věděl, že tam budou zdatní muži; 17 a muži města vytáhli a jali se s Jóávem bojovat, i padl ne jeden z lidu, z Dávidových služebníků, a umřel i Úrijjá, Chittí. 18 A Jóáv poslal a dal Dávidovi oznámit vše týkající se bitvy 19 a poslovi rozkázal výrokem: Až skončíš řeč ke králi o všem, co se týká bitvy, 20 pak se stane, bude-li kypět královo popuzení, takže ti řekne: Proč jste se při bojování přiblížili k městu? Zda jste nevěděli, že budou ze zdi střílet? 21 Kdo skolil Avímelecha, syna Jerubbešethova? Zda na něho žena ze zdi nehodila svrchní žernov, takže umřel, v Tévěci? Nač jste se ke zdi přiblížili? - že budeš muset říci: Umřel i tvůj nevolník Úrijjá, Chittí. 22 Posel se tedy odebral a přišel a oznámil Dávidovi vše, s čím ho Jóáv poslal; 23 řekl tedy posel k Dávidovi: Protože ti muži nad námi převládli, když proti nám vytáhli do pole, tu jsme se na ně dostali až po vchod do brány, 24 i jali se ze zdi po tvých nevolnících střílet střelci, takže někteří z nevolníků králových umřeli, a umřel i tvůj nevolník Úrijjá, Chittí. 25 A král k tomu poslovi řekl: Takto musíš říci k Jóávu: Necht' s touto věcí není zle v tvých očích, vždyť meč požírá jak tohoto tak i tohoto; vystupňuj svůj boj proti tomu městu a zboř je - tak ho povzbuď. 26 A Úrijjova žena uslyšela, že Úrijjá, její muž, umřel, i jala se nad svým manželem naříkat; 27 a když smutek přešel, poslal Dávid a přibral ji do svého domu a stala se mu ženou a porodila mu syna. Ale ta věc, již Dávid provedl, byla v očích Jehovových zlá.

2. Samuelova 12

1 I poslal Jehova k Dávidovi Náthána; ten k němu přišel a řekl mu: V jednom městě byli dva muži, jeden bohatý a jeden chudý; 2 bohatému se dostalo velmi mnohého drobného dobytka a skotu, 3 a chudý neměl nic než jednu malou ovečku, již koupil; a živil ji, i vyrostla u něho a u jeho dětí spolu, žrala z jeho skyvy a pila z jeho číše a léhala v jeho náruči a stala se mu jakoby dcerou. 4 A k tomu bohatému muži přišla návštěva, i bylo mu líto vzít ze svého drobného dobytka a ze svého skotu k přípravě pro počestného toho, jenž k němu přišel; vzal tedy ovečku toho chudého muže a připravil ji pro muže toho, jenž k němu přišel. 5 Velmi tedy vzplál proti tomu muži Dávidův hněv, i řekl k Náthánovi: Jako že je živ Jehova, že ten muž, jenž toto provedl, je hoden smrti, 6 a tu ovečku musí čtyřnásobně nahradit za to, že provedl tuto věc, a protože se neslitoval! 7 A Náthán k Dávidovi řekl: Ten muž jsi ty! Takto řekl Jehova, Bůh Izráelův: Já jsem tě pomazal za krále nad Izráelem a já jsem tě vyprostil z ruky Šáulovy 8 a dal jsem ti dům tvého pána a ženy tvého pána v tvou náruč a dal jsem ti dům Izráelův a Júdův, a bylo-li by to málo, pak bych ti mohl přidat věci jako tyto a jako tyto. 9 Proč sis znevážil slovo Jehovovo k učinění toho, co je v jeho očích zlé? Úrijju, Chittího, jsi skolil mečem - ano, jeho ženu sis vzal za ženu a jeho jsi zabil mečem synů Ammónových! 10 Nyní se tedy meč nikdy nebude odvracet od tvého domu, za to, že sis mě znevážil a vzal jsi ženu Úrijji, Chittího, k tomu, aby se stala ženou tobě. 11 Takto řekl Jehova: Hle, já, chystám se proti tobě vzbudit neštěstí z tvého domu - ano, tvé ženy budu před tvýma očima brát a dávat tvému bližnímu, ať s tvými ženami uléhá před očima tohoto slunce; 12 jestliže jsi to ty provedl v skrytu, pak já tuto věc budu provádět tváří v tvář všemu Izráelovi a tváří v tvář slunci. 13 A Dávid řekl k Náthánovi: Zhřešil jsem vůči Jehovovi. A Náthán k Dávidovi řekl: Jehova ovšem tvůj hřích přenesl, nebudeš muset umřít, 14 jen, protože jsi touto věcí zajisté nepřátele Jehovovy podnítil k rouhání, právě ten syn, ten, jenž se ti narodil, jistotně bude muset umřít. 15 I odešel Náthán do svého domu; a Jehova ranil dítě, jež žena Úrijjova porodila Dávidovi, takže těžce onemocnělo. 16 Dávid se tedy pro toho hochy jal vyhledávat Boha a jal se Dávid přísně postit, i vešel a přenocoval tak, že ulehl na zem, 17 a postavili se nad ním starší jeho domu k pozvednutí ho se země, ale nechťel, aniž s nimi požil chleba. 18 A v sedmý den se stalo, že dítě umřelo, ale nevolníci Dávidovi se báli oznámit mu, že dítě umřelo, neboť si řekli: Hle, promluvil-li jsme k němu za života dítěte, nenaslouchal na náš hlas; jak mu tedy máme říci: Dítě umřelo? Pak provede něco zlého. 19 Dávid však zpozoroval, že si jeho nevolníci šeptají, i vyzoumal Dávid, že dítě umřelo; řekl tedy Dávid k svým nevolníkům: Zda umřelo dítě? I řekli: Umřelo. 20 Povstal tedy Dávid se země a umyl se a pomazal se a vyměnil své šatstvo a vstoupil v dům Jehovův a poklonil se, a vstoupil do svého domu a požádal, aby mu předložili chléb, a pojedl. 21 A jeho nevolníci k němu řekli: Co znamená tato věc, již jsi učinil? Pro živé dítě ses postil a plakal jsi, jakmile však dítě umřelo, vstal jsi a pojedl jsi chleba. 22 I řekl: Dokud dítě bylo živo, postil jsem se a plakal jsem, neboť jsem si řekl: Kdo ví? Bude mi Jehova milostiv a zůstane dítě naživu? 23 Nyní však umřelo - nač toto? Budu se já postit? Zda je mohu ještě přivést zpět? Já jdu k němu, ale ono se ke mně nebude vracet. 24 A Dávid potěšil Bath-ševu, svou ženu, a vešel k ní a ulehl s ní, a porodila syna a jeho jméno nazval Šalomoun; a Jehova ho miloval 25 a vzkázal skrze Náthána, proroka, aby nazval jeho jméno Jedidjá, pro Jehovu. 26 A Jóáv bojoval proti Rabbě dětí Ammónových a dobyl královského města 27 a k Dávidovi poslal Jóáv posly a vzkázal: Bojoval jsem proti Rabbě; také jsem dobyl města vod, 28 nyní tedy seber ostatek lidu a polož se proti městu a dobuď ho, ne abych ho dobyl já, aby nad ním bylo vyjmenováno mé jméno. 29 Dávid tedy sebral všechny lid a přitáhl k Rabbě a jal se proti ní bojovat a dobyl jí, 30 a vzal korunu jejich krále z jeho hlavy, jejíž váha byla kikkár zlata, s drahými kameny, i dostala se na hlavu Dávidovu; a vynesl lup z města, veliké množství.

31 A lid, jenž v něm byl, vyvedl a určil k pilám a k branám ze železa a k sekerám ze železa a převedl je k cihelnám; a tak činil všem městům dětí Ammónových. I vrátil se Dávid a všechen lid v Jerúsalem.

2. Samuelova 13

1 A potom se stalo, že, ježto Avšálóm, syn Dávidův, měl krásnou sestru, jejíž jméno bylo Támár, zamiloval si ji Amnón, syn Dávidův, 2 a příčinou Támáry, jeho sestry, bylo Amnónovi až k onemocnění úzko, neboť ona byla panna a Amnón si byl vědom, že je nesnadno cokoli jí učinit. 3 A Amnón měl přítele, jehož jméno bylo Jónádáv, syn Šimey, bratra Dávidova; a Jónádáv byl velmi chytrý člověk, 4 i řekl mu: Proč jsi ty, synu králův, jítro za jítrem tak sešlý? Zda mi nechceš povědět? A Amnón mu řekl: Já miluji Támár, sestru Avšálóma, mého bratra. 5 A Jónádáv mu řekl: Ulehni na své lůžko a dělej se nemocným, a až se tvůj otec přijde na tebe podívat, řekni k němu: Necht', prosím, smí přijít Támár, má sestra, a podat mi pokrm; ať to jídlo připraví před mýma očima, abych viděl, a budu jíst z její ruky. 6 Amnón tedy ulehl a jal se dělat nemocným, a když se na něho král přišel podívat, řekl Amnón ke králi: Necht', prosím, smí přijít Támár, má sestra, a uplácet před mýma očima dvě placky, jež budu požívat z její ruky. 7 I poslal Dávid domů k Támáře vzkaz: Jdi, prosím, v dům Amnóna, svého bratra, a připrav mu jídlo. 8 Támár tedy odešla v dům Amnóna, svého bratra, a on ležel; i vzala těsto, to zamísila a před jeho očima uplácala a upekla placky, 9 a vzala pánev, již vyprázdnila před jeho tvář, ale Amnón odmítl jíst a řekl: Vyveďte z mé přítomnosti všechny lidi! A když všechny lidi z jeho přítomnosti vyvedli, 10 řekl Amnón k Támáře: Přines to jídlo do ložnice, ať je mohu požít z tvé ruky. A Támár ty placky, jež připravila, vzala a zanesla Amnónovi, svému bratru, do ložnice; 11 a když mu je přisunula k jedení, chytil ji a řekl jí: Pojd', ulehni se mnou, má sestro. 12 I řekla mu: Ne, můj bratře, nechť mě neponižuješ, neboť tak se nemá činit v Izráelovi, nechť nečiníš tuto bezbožnost; 13 a já - kam budu moci zahánět svou hanbu? A ty budeš jako jeden z bezbožníků v Izráelovi. Nyní tedy promluv ke králi, vždyť mě tobě nebude odírat. 14 Ale nebyl ochoten uposlechnout na její hlas, a byl silnější než ona, takže ji znásilnil a zneužil ji. 15 Pak se jí jal Amnón nenávidět velmi velikou nenávistí, takže nenávist, již ji nenáviděl, byla větší než láska, již ji miloval, i řekl jí: Vstaň, odejdi! 16 I řekla mu: Není příčiny tohoto příkoří, poslat mě pryč, většího než ono, jež jsi při mně spáchal. Ale nebyl ochoten jí naslouchat, 17 nýbrž zavolal svého sluhu, svého pobočníka, a řekl: Nuže, vystrčte tuto ven z mé přítomnosti a zataras za ní dveře. 18 Měla pak na sobě spodní šat s dlouhými rukávy, neboť tak si dcery královny, panny, oblékaly pláště; když ji tedy jeho pobočník vyvedl ven a dveře za ní zatarasil, 19 nanesla si Támár na svou hlavu popel a roztrhla spodní šat s dlouhými rukávy, jež měla na sobě, a svou ruku položila na svou hlavu, i šla a při chůzi bědovala. 20 A Avšálóm, její bratr, k ní řekl: Zda pobyl s tebou Amnón, tvůj bratr? Nuže tedy, má sestro, utiš se, on je tvůj bratr, nechť k této věci nepřikládáš své srdce. I usdlila se Támár jako opuštěná v domě Avšálóma, svého bratra. 21 A když o všech těchto věcech uslyšel král Dávid, velmi se rozhněval; 22 a Avšálóm s Amnónem nepromluvil od zlého až po dobré, neboť Avšálóm Amnóna pojal v nenávist, protože Támár, jeho sestru, ponižil. 23 A za celá dvě léta se stalo, že u Avšálóma v Baal-Chácóru, jenž je u Efrájima, byli stříhači, a Avšálóm pozval všechny syny královny; 24 i ke králi Avšálóm přišel a řekl: Hle, prosím, u tvého nevolníka jsou stříhači, nechť, prosím, jde král i jeho služebníci s tvým nevolníkem. 25 A král k Avšálómovi řekl: Ne, můj synu, nepůjdeme přece my všichni, ať se pro tebe nestaneme obtíží. I jal se na něho naléhat, nebyl však nakloněn jít, ale požel mu. 26 A Avšálóm řekl: Ne-li, nechť s námi, prosím, jde Amnón, můj bratr. A král mu řekl: Nač má jít s tebou? 27 Ale když se Avšálóm jal na něho naléhat, poslal Amnóna a všechny syny královny s ním. 28 A Avšálóm svým sluhům rozkázal výrokem: Nuže, vizte: Jakmile bude srdce Amnónovo rozjařeno vínem a budu k vám říkat: Skolte Amnóna, pak ho usmrťte; nemusíte se bát, zda není tak, že jsem vám rozkázal já? Bud'te silní a projevte se jako zdatní muži. 29 Učinili tedy sluhové Avšálómovi Amnónovi podle toho, co Avšálóm rozkázal; a všichni synové královi vstali a nasedli každý na svého mezka a prchli, 30 a když oni byli na cestě, stalo se, že k Dávidovi došla zpráva s výrokem: Avšálóm pobil všechny syny královny, aniž z nich jeden pozůstal. 31 A král vstal a roztrhl svá roucha a ulehl na zem, a všichni jeho služebníci stáli, jejich roucha roztržená. 32 Tu se ujal slova Jónádáv, syn Šimey, bratra Dávidova, a řekl: Necht' můj pán nepraví: Usmrtili všechny mladíky, královny syny, neboť umřel jen Amnón, neboť to bylo uloženo na příkaz Avšálómův ode dne jeho ponížení Támáry, jeho sestry. 33 Nyní tedy nechť můj pán, král, nepřikládá k svému srdci tu řeč, výrok: Pomřeli všichni synové královi, nýbrž umřel jen Amnón. 34 A Avšálóm utekl. A mladík, pozorovatel, pozvedl své oči a uviděl, že hle, z cesty za ním od strany hory jde mnoho lidu; 35 a Jónádáv řekl ke králi: Hle, přicházejí synové královi; jak tvůj nevolník promluvil, tak se stalo. 36 A jak skončil s mluvením, stalo se, že hle, přišli synové královi, i pozvedli svůj hlas a rozplakali se, a i král a všichni jeho služebníci se rozplakali velmi velikým pláčem. 37 A Avšálóm utekl a odešel k Talmajovi, synu Ammihúdu, králi Gešúru; a Dávid se po všechny dni rmoutil nad svým synem. 38 A Avšálóm utekl a odešel do Gešúru a pobyl tam tři léta; 39 a Dávid, král, se roztoužil k Avšálómovi vyjít, neboť nabyt útěchy stran Amnóna, že umřel.

2. Samuelova 14

1 A Jóáv, syn Cerújin, poznal, že srdce královo touží po Avšálómovi; 2 poslal tedy Jóáv do Tekóy a dal odtamtud přivést chytrou ženu a řekl k ní: Necht', prosím, předstíráš smutek, a obleč si, prosím, smuteční roucha, a nebudeš se natírat olejem, nýbrž se učiníš jakoby ženou již mnoho dní se rmoutící nad mrtvým, 3 a vstoupíš ke králi a budeš k němu mluvit podle těchto slov. A Jóáv ta slova vložil v její ústa. 4 Ta tekójská žena tedy ke králi řekla, - když byla padla na svůj obličej k zemi a poklonila se, - řekla tedy: Pomoz, ó králi! 5 A král jí řekl: Co s tebou? I řekla: Vpravdě jsem já vdova, neboť můj muž umřel, 6 a tvá služka měla dva syny; a oni oba se v poli jali rvát a nebylo, kdo by je navzájem odtrhl, takže jeden jednoho skolil a usmrtil ho. 7 A hle, celá čeleď povstala proti tvé služce a řekli: Vydej skolivšího svého bratra, ať ho můžeme usmrtit za žití jeho bratra, jehož zabil, takže zahubíme i dědice; a uhasí můj žhavý uhlík, jenž zbyl, aby nedošlo k uchování jména ani zbytku mému muži na povrchu půdy. 8 A král k té ženě řekl: Jdi k svému domu a já o tobě budu dávat příkaz. 9 A ta tekójská žena řekla ke králi: Na mně, můj pane, ó králi, necht' je ta nepravost, a na domě mého otce, a král a jeho trůn necht' je bez viny. 10 A král řekl: Toho, kdo k tobě promluví, přivedeš ke mně a již nadále do tebe nebude rýpat. 11 I řekla: Kéž si, prosím, král připomíná Jehovu, tvého Boha, necht' mstitel krve nemnoží působení zkázy, aby nemohli zahubit mého syna! A řekl: Jako že je živ Jehova - bude-li padat který z vlasů tvého syna na zem! 12 A ta žena řekla: Necht', prosím, smí tvá služka promluvit slovo k mému pánu, králi. A řekl: Mluv. 13 A ta žena řekla: Nač tedy něco takového zamýšlíš proti Božimu lidu? Ano, král toto slovo vyslovuje jako provinilý, neboť král nechce dovolit návrat svého zahaného. 14 Vždyť jistotně musíme umřít, ano, jako voda, jež je rozlita na zem, jež nemůže být sesbírána, Bůh však neodnímá duši, nýbrž má na mysli myšlenky, že zahaný nemá být zahaněn od něho. 15 A že jsem nyní přišla promluvit ke králi, svému pánu, toto slovo - vždyť mi lid nahnal strachu, i řekla si tvá služka: Nuže, musím ke králi promluvit, snad král bude chtít uskutečnit slovo své služebnice, 16 když král bude chtít vyslyšet k vyproštění své služebnice z dlaně člověka chtějícího vyštvať mne a mého syna spolu z Božího dědictví. 17 Tvá služka si tedy řekla: Nuže, slovo mého pána, krále, mi bude k uklidnění, neboť jako Boží anděl, takový je můj pán, král, stran vyslyšení dobrého a zlého, a kéž je Jehova, tvůj Bůh, s tebou! 18 A král odpověděl a řekl k té ženě: Nuže, necht' přede mnou netajíš věc, na niž se tě já chci tázat. A ta žena řekla: Necht', prosím, můj pán, král, mluví. 19 A král řekl: Že je s tebou ve všem tomto ruka Jóávova? A ta žena odpověděla a řekla: Jako že je živa tvá duše, můj pane, ó králi, - je-li uhnutí doprava aneb uhnutí doleva od čehokoli, co promluvil můj pán, král! Ano, tvůj nevolník Jóáv, on mi rozkázal a on všechna tato slova vložil v ústa tvé služky; 20 tuto věc učinil tvůj nevolník Jóáv za účelem změny stavu věci, a můj pán je moudrý podle moudrosti Božího anděla, takže ví vše, co je v zemi. 21 A král řekl k Jóávovi: Nuže, hle, učinil jsem tuto věc; jdi tedy, přiveď toho kluka Avšálóma zpět. 22 A Jóáv padl na svou tvář k zemi a poklonil se a jal se velebit krále, i řekl Jóáv: Dnes tvůj nevolník poznal, že jsem našel v tvých očích přízeň, můj pane, ó králi, neboť můj pán uskutečnil slovo svého nevolníka. 23 A Jóáv vstal a odešel do Gešúru a přivedl Avšálóma do Jerúsálema; 24 a král řekl: Necht' se obrací do svého domu, ať nevidí mou tvář. Avšálóm se tedy obrátil do svého domu, aniž královi tvář uviděl. 25 A ve všem Izráelovi se nevyskytl muž tak krásný jako Avšálóm, k veliké chvále; od chodidla jeho nohy až po jeho téměř hlavy při něm nebylo vady; 26 a při jeho střihání jeho hlavy, - to bývalo od konce roku k roku, že ji stříhal, neboť pro něho byla těžká, takže ji stříhal, - tu navážil dvě stě šeklů vlasu své hlavy, podle královy váhy. 27 A Avšálómovi se narodili tři synové a jedna dcera, jejíž jméno bylo Támár; to byla žena vzhledem krásná. 28 I bydlel Avšálóm v Jerúsalemě celá dvě léta, aniž tvář královi uviděl; 29 Avšálóm tedy vzkázal Jóávovi, aby ho poslal ke králi, ale nebyl ochoten k němu přijít; a vzkázal ještě podruhé, ale nebyl ochoten přijít. 30 Řekl tedy k svým nevolníkům: Vizte, Jóávův pozemek je k mé straně, a on tam má ječmen; jděte a zažehněte jej ohněm. Avšálómovi nevolníci tedy ten pozemek zažehli ohněm 31 a Jóáv vstal a odešel k Avšálómovi do domu a řekl k němu: Nač tvoji nevolníci ohněm zažehli pozemek, jenž patří mně? 32 A Avšálóm k Jóávovi řekl: Hle, poslal jsem k tobě vzkaz: Přijď sem, ať tě mohu poslat ke králi se vzkazem: Nač jsem přišel z Gešúru? Bylo mi dobře, dokud jsem byl tam, nyní však chci vidět královi tvář, a je-li při mně nepravost, ať mě usmrtní. 33 I přišel Jóáv ke králi a podal mu zprávu; ten přivolal Avšálóma, i přišel ke králi a poklonil se mu na svou tvář k zemi, před tváří královi, a král Avšálóma políbil.

2. Samuelova 15

1 A potom se stalo, že si Avšálóm pořídil vůz a koně, a padesát mužů, ti běhali před jeho tváří. 2 A Avšálóm časně vstával a postavoval se po straně cesty k bráně, a stávalo se, že každý člověk, jenž měl spor k předložení králi k soudu, - Avšálóm na něho zavolal a řekl: Z kterého města jsi ty? I řekl: Tvůj nevolník je z jednoho z kmenů Izráelových. 3 A Avšálóm k němu řekl: Viz, tvé záležitosti jsou dobré a poctivé, ale nemáš, kdo by tě z blízkosti královy vyslechl. 4 A Avšálóm řekl: Kéž bych byl ustanoven soudcem v zemi, aby přede mně přicházel každý člověk, jenž by měl spor aneb soud, a dopomohl bych mu k spravedlnosti! 5 A při přistoupení někoho k poklonění se mu stávalo, že vztáhl svou ruku a chopil se ho a políbil ho, 6 a takovýmto způsobem jednal Avšálóm se vším Izráelem, kteříkoli přicházeli k soudu před krále; tak kradl Avšálóm srdce mužů Izráelových. 7 A po uplynutí čtyřiceti let se stalo, že Avšálóm k Dávidovi řekl: Necht', prosím, smím jít a splnit v Chevrónu slib, jež jsem slíbil Jehovovi,

8 neboť tvůj nevolník za mého bydlení v Gešúru, v Arámu, slíbil slib výrokem: Bude-li mě Jehova vůbec kdy přivádět zpět v Jerúsalém, pak budu Jehovovi sloužit. 9 A král mu řekl: Jdi v pokoji. Vstal tedy a odešel do Chevrónu 10 a do všech kmenů Izráelových rozeslal Avšálóm tajné posly s výrokem: Jak budete slyšet hlas trouby, pak musíte říci: V Chevrónu se jal kralovat Avšálóm. 11 A s Avšálómem z Jerúsaléma odešli muži, dvě stě zavolaných a odešedších podle své upřímnosti, kteří nevěděli vůbec nic. 12 A Avšálóm obeslal Achítófela, Gílóniho, rádce Dávidova, z jeho města, z Gilóa, při svém obětování obětí; a spiknutí zesílilo a lidu s Avšálómem stále přibývalo. 13 A k Dávidovi přišel zpravodaj s výrokem: Srdece mužů Izráelových se dalo za Avšálómem. 14 A Dávid všem svým služebníkům, kteří s ním byli v Jerúsalémě, řekl: Vstaňte a utíkejme, neboť před tváří Avšálómovou nebudeme mít úniku; pospěšte k odchodu, ne aby mohl pospíšet a dostihl nás a svalil na nás neštěstí a vybil město ostřím meče. 15 A královi služebníci ke králi řekli: Jakkoli si můj pán, král, bude přát - hle, tvoji nevolníci! 16 Král tedy vyšel a v patách za ním všecken jeho dům; a deset žen, souložnic, král zanechal k péči o dům. 17 A když vyšel král a v patách za ním všecken jeho lid, zastavili se u jakéhosi vzdáleného domu 18 a všichni jeho služebníci přecházeli po jeho boku, i všichni Keréthiové a všichni Peléthiové a všichni Gittím, šest set mužů, kteří v patách za ním přišli z Gathu, přecházeli před tváří královou. 19 A k Ittajovi, Gittímu, král řekl: Nač jdeš se mnou i ty? Vrať se a zůstaň při králi, vždyť jsi ty cizozemec a dokonce vystěhovalec vůči svému místu. 20 Včera - tvůj příchod, a dnes tě mám nutit k potulování s námi, k chození, když já chodím, kamkoli já chodím? Vrať se a zaveď s sebou zpět své bratry v laskavosti a věrnosti! 21 A Ittaj krále oslovil a řekl: Jako že je živ Jehova a živ je můj pán, král, jistěže na místě, kde bude můj pán, král, či k smrti, či k životu, ano, tam bude tvůj nevolník. 22 Dávid tedy k Ittajovi řekl: Pojď a přejdi. I přešel Ittaj, Gittí, a všichni jeho muži a všechna drobotina, jež byla s ním. 23 A všechna země, ti silným hlasem plakali a všecken lid, ti přecházeli, a král přešel přes potok Kidrón a před jeho tváří přecházeli, všecken lid, cestou v pustinu. 24 A hle, i Cádók a s ním všichni Lévióvcí, nesoucí skříňku Boží smlouvy, i postavili Boží skříňku a Evjáthár až do skončení přecházení všeho lidu z města byl nahoře. 25 A král řekl Cádókovi: Zanes Boží skříňku zpět v město; budu-li nacházet přízeň v očích Jehovových, pak mě přivede zpět a ukáže mi ji i svůj příbytek, 26 bude-li však pravít takto: Nemám v tobě potěšení, hle, já, nechť mi činí podle toho, co je dobré v jeho očích. 27 I řekl král k Cádókovi, knězi: Zda ty rozumíš? Vrať se v pokoji v město, a Achímaac, tvůj syn, a Jehónáthán, syn Evjáthárův, vaši dva synové, s vámi; 28 vizte, já se až do dojití slova od vás k podání mi zprávy budu zdržovat při brodech pustyne. 29 Zanesl tedy Cádók a Evjáthár Boží skříňku zpět v Jerúsalém a zůstali tam. 30 A Dávid vystupoval po vstupu Oliv, vystupoval a plakal a měl hlavu zakrytu a šel on bos; a všecken lid, jenž byl s ním, - zakryli každý svou hlavu a vystupovali s pláčem při vystupování. 31 I vyrozuměli Dávida výrokem: Achítófel je mezi spiklenci s Avšálómem. A Dávid řekl: Obrat', prosím, Jehovo, radu Achítófelovu v pošetlost. 32 A když Dávid došel až po téměř, kde se poklonil Bohu, stalo se, že hle, vstříc jemu Chúšaj, Arkí, jeho tunika roztržena a na jeho hlavě hlína; 33 a Dávid mu řekl: Přejdeš-li se mnou, pak se pro mne staneš břemenem, 34 chceš-li se však vrátit v město a říci Avšálómovi: Já budu tvým nevolníkem, ó králi, já, nevolník tvého otce odevždy, a nyní i já budu nevolníkem tvým, pak pro mne budeš moci překazít radu Achítófelovu. 35 A zda tam s tebou nebudou Cádók a Evjáthár, kněží? Stane se tedy, že každé slovo, jež budeš slyšet z králova domu, budeš oznamovat Cádókovi a Evjáthárovi, kněžím; 36 hle, jsou tam s nimi dva jejich synové, Achímaac Cádókův a Jehónáthán Evjáthárův, skrze ně mi budete vzkazovat každé slovo, jež budete slyšet. 37 Chúšaj tedy, přítel Dávidův, vstoupil v město; i Avšálóm vstoupil v Jerúsalém.

2. Samuelova 16

1 A když Dávid přešel kousek za téměř, hle, vstříc jemu Cívá, sluha Mefívósethův, a dvojice osedlaných oslů a na nich dvě stě chlebů a sto hrud rozinek a sto kusů letního ovoce a měch vína; 2 a král k Cívovi řekl: Co chceš s těmito věcmi? A Cívá řekl: Oslové jsou pro dům králův k jízdě a chléb a letní ovoce k jídlu mladíkům a víno k pití vysíleným v pustině. 3 A král řekl: Kde je syn tvého pána? A Cívá řekl ke králi: Hle, zůstává v Jerúsalémě, neboť řekl: Dnes mi budou, dům Izráelův, vracet kralování mého otce. 4 A král Cívovi řekl: Hle, vše, co patřilo Mefívósethovi, patří tobě. A Cívá řekl: Klaním se, kéž nacházím v tvých očích přízeň, můj pane, ó králi. 5 A když král Dávid přišel až po Bachúrím, hle, vycházel odtamtud muž z čeledi domu Šáúlova, jehož jméno bylo Šimeí, syn Gérův, vycházel a zlořečil při vycházení 6 a jal se Dávida a všechny služebníky krále Dávida i všecken lid a všechny hrdiny jemu zprava a jemu zleva zasypávat kameny; 7 a při svém zlořečení mluvil Šimeí takto: Zmiz, zmiz, muži krve a ničemný člověče, 8 Jehova na tebe vrátil všechnu krev domu Šáúla, místo něhož ses jal kralovat, a dal Jehova kralování v ruku Avšálóma, tvého syna, a hle, ty - jsi ve svém neštěstí, neboť jsi ty muž krve. 9 A Avíšaj, syn Cerújin, ke králi řekl: Nač má tento mrtvý pes mému pánu, králi, zlořečit? Nechť, prosím, smím přejít a sejmout jeho hlavu. 10 A král řekl: Co mám s vámi co činit, synové Cerújini? Nechť přece zlořečí, ano, neboť mu Jehova řekl: Zlořeč Dávidovi, a kdo bude říkat: Proč jsi tak učinil? 11 I řekl Dávid k Avíšajovi a ke všem svým služebníkům: Hle, můj syn, jenž vyšel z mých útroby, usiluje o mé žití; čím spíše tedy nyní syn Jemínho! Nechejte ho, ať zlořečí, když mu Jehova řekl. 12 Snad Jehova bude hledět v mou bídu a vrátí mi Jehova dobro místo jeho zlořečení tohoto dne. 13 A Dávid odešel cestou, i jeho muži, a Šimeí šel zároveň s ním po úbočí hory a stále zlořečil a házel po něm kameny a prašil prachem.

14 I došel král a všechen lid, jenž byl s ním, vyčerpaní; a oddechl si tam. 15 A Avšálóm a všechen lid mužů Izráelových vstoupili v Jerúsalém a Achítófel s ním; 16 a jak přišel Chúšaj, Arkí, přítel Dávidův, k Avšálómovi, stalo se, že Chúšaj k Avšálómovi řekl: Nechť žije král, nechť žije král! 17 A Avšálóm řekl k Chúšajovi: Toto je tvůj soucit s tvým přítelem? Proč jsi se svým přítelem neodešel? 18 A Chúšaj k Avšálómovi řekl: Nikoli, nýbrž koho vyvolil Jehova a tento lid a všichni muži Izráelovi, při tom budu a s ním chci zůstat; 19 a za druhé, komu mám já sloužit? Zda ne před tváří jeho syna? Jak jsem sloužil před tváří tvého otce, tak budu před tváří tvou. 20 A Avšálóm řekl k Achítófelovi: Dejte si radu, co máme činit. 21 A Achítófel řekl k Avšálómovi: Vejdi k souložnicím svého otce, jež ponechal k péči o dům, ať všechen Izráel uslyší, že jsi před svým otcem upadl v ošklivost, i zesílí ruce všech, kteří jsou s tebou. 22 Roztáhli tedy Avšálómovi na střeše stan a Avšálóm před očima všeho Izráele vešel k souložnicím svého otce. 23 A rada Achítófelova, již v oněch dnech radil, - jako by se tázali na Boží slovo, takovou byla každá rada Achítófelova i Dávidovi i Avšálómovi.

2. Samuelova 17

1 A Achítófel řekl k Avšálómovi: Nechť, prosím, smím vybrat dvanáct tisíc mužů, ať můžeme vstát a vyrazit této noci za Dávidem, 2 takže na něho budu moci přijít, dokud on je unaven a svěšených rukou, a vyděsit ho, i prchne všechen lid, jenž je s ním, a budu moci skolit krále samotného 3 a všechen lid přivést zpět k tobě; muž, jehož ty hledáš, je jako návrat všech - všechen lid bude v pořádku. 4 A toto slovo se v očích Avšálómových a v očích všech starších Izráelových zazdalo správným; 5 ale Avšálóm řekl: Nuže, povolej i Chúšaje, Arkího, ať uslyšíme, co svými ústy i on ... 6 Chúšaj tedy přišel k Avšálómovi a Avšálóm k němu pronesl výrok: Podle tohoto slova se vyslovil Achítófel - zda máme jeho slovo uskutečnit? Není-li tomu tak, vyslov se ty. 7 A Chúšaj k Avšálómovi řekl: Rada, již poradil Achítófel v tomto případě, není dobrá. 8 A Chúšaj řekl: Ty znáš svého otce a jeho muže, že oni jsou hrdinové, a jsou oni zahořklí v duši jako o mláďata připravená medvědice v poli, a tvůj otec je bojovník a nebude s lidem nocovat; 9 hle, nyní je skryt v jedné ze strží nebo na jednom z jiných míst, a jakmile mezi nimi na počátku kdo padne, stane se, že o tom nějaký posluchač uslyší a řekne: Mezi lidem, jenž jde za Avšálómem, nastala porážka, 10 a i ten, jenž je zdatný muž, jehož srdce je jako srdce lva, bude veskrze roztávat, neboť všechen Izráel ví, že tvůj otec je hrdina a ti, kteří jsou s ním, jsou zdatní muži. 11 Proto radím: Nechť se před tebe zplna shromáždí všechen Izráel od Dána až po Beér-ševu, stran množství jako písek, jenž je u moře, a ty sám abys šel v seč, 12 i přijdeme na něho na některém místě, kde bude dopaden, a my - na něho, jako rosa padá na půdu, takže z něho a ze všech mužů, kteří jsou s ním, nebude pozůstaven ani jeden. 13 A bude-li se shromáždovat do města, pak dají vším Izráelem k onomu městu nanosit provazů a strhneme ho až do řeky, až se tam nenajde ani oblázek. 14 I řekl Avšálóm a všichni muži Izráelovi: Rada Chúšaje, Arkího, je lepší než rada Achítófelova. Jehova totiž rozkázal překazit tu dobrou radu Achítófelovu za cílem Jehovova uvedení neštěstí na Avšálóma. 15 A Chúšaj řekl k Cádókovi a k Evjáthárovi, kněžím: Takto a takto poradil Achítófel Avšálómovi a starším Izráelovým a takto a takto jsem poradil já; 16 nyní tedy spěšně pošlete a dejte Dávidovi podat zprávu výrokem: Tuto noc bys neměl přecházet ve stepích pustiny, nýbrž naopak co nejrychleji přejít; aby králi a všemu lidu nenastávalo rozdrčení. 17 A Jehónáthán a Achímaac stáli u Ěn-rógélu, a jistá služka přišla a podala jim zprávu a oni odcházeli, aby podali zprávu králi Dávidovi, neboť se nemohli ukázat vstoupením do města. 18 Uviděl je však jakýsi mladík a podal zprávu Avšálómovi, ale oni oba spěšně odešli a vstoupili do domu jednoho muže v Bachúrím, jenž měl na svém dvoře studnu, i sestoupili tam 19 a jeho žena vzala a na ústí studny prostřela plachtu a na ni rozsypala kroupy, aniž se co zvědělo. 20 A k té ženě do domu přišli služebníci Avšálómovi a řekli: Kde jsou Achímaac a Jehónáthán? A ta žena jim řekla: Přešli potůček vody. Jali se tedy hledat a nenašli, i vrátili se v Jerúsalém. 21 A po jejich odchodu se stalo, že z té studny vystoupili a odešli a podali králi Dávidovi zprávu, i řekli k Dávidovi: Vstaňte a spěšně přejděte vody, neboť Achítófel takto poradil proti vám. 22 Vstal tedy Dávid a všechen lid, jenž byl s ním, a až do světla jitra přecházeli Jordán, až nechyběl ani jeden, jenž by byl Jordán nepřešel. 23 A když Achítófel shledal, že jeho rada nebyla uskutečněna, osedlal osla a vstal a odebral se do svého domu, do svého města, i učinil opatření pro svůj dům a zaškrtil se, i umřel a byl pohřben v hrobě svého otce. 24 A Dávid přišel do Machanájim a Avšálóm přešel Jordán, on a s ním všichni muži Izráelovi. 25 A Avšálóm nad vojskem místo Jóáva ustanovil Amásu; a Amásá byl syn muže, jehož jméno bylo Jithrá, Izráelce, jenž vešel k Avígajil, dceři Náchášově, sestře Cerúje, matky Jóávovy. 26 I položil se Izráel a Avšálóm v zemi Gileádu. 27 A jak Dávid přišel do Machanájim, stalo se, že Šóvi, syn Náchášův z Rabby dětí Ammónových, a Máchír, syn Ammiélův z Lódeváru, a Barzillaj, Gileádí, z Rógelím, 28 přisunuli lůžka a mísy a hrnčířské nádoby a pšenici a ječmen a hrubou mouku a pražené zrní a boby a čočku a jiné pražené potraviny 29 a med a smetanu a drobný dobytek a kravské sýry Dávidovi a lidu, jenž byl s ním, k jídlu, neboť si řekli: Lid je v pustině hladov a vyčerpan a žizniv.

2. Samuelova 18

1 A Dávid lid, jenž byl s ním, podrobil přehlídce a ustanovil nad nimi velitele tisíců a velitele stovek 2 a odevzdal lid z třetiny pod velení Jóáva a z třetiny pod velení Avišaje, syna Cerújina, a z třetiny pod velení Ittaje, Gittiho; a k lidu král řekl: Ovšemže s vámi budu vycházet i já. 3 Lid však řekl: Nebudeš vycházet, neboť budeme-li snad prchat, nebudou o nás dbát, a budou-li, polovina z nás, mřít, nebudou o nás dbát, vždyť přece nám podobných je deset tisíc, takže nyní bude lépe, budeš-li nám k pomoci z města. 4 A král k nim řekl: Budu činit, co bude dobré ve vašich očích. A postavil se král po straně brány a všechen lid vycházel po stovkách a po tisících. 5 A Jóávovi a Avišajovi a Ittajovi král rozkázal výrokem: Jemně, kvůli mně, s tím klukem, s Avšálómem! To při králově rozkazování všem velitelům stran Avšálóma uslyšeli, všechen lid. 6 I vytáhl lid do pole vstříc Izráelovi a bitva nastala v lese Efrájimově 7 a lid Izráelův, ti tam byli před tváří služebníků Dávidových poraženi, a porážka tam v onen den nastala veliká, dvacet tisíc, 8 a bitva tam byla rozšířena po povrchu celé země a les pohltit více z lidu než těch, jež v onen den pohltit meč. 9 A Avšalóm se namátl tváří služebníků Dávidových; Avšalóm totiž jel na mezku a mezek přišel pod větvoví jistého velikého stromu a za ten strom se zachytila jeho hlava, takže uvázl mezi nebesy a mezi zemí, neboť mezek, jenž byl pod ním, zašel dále. 10 To uviděl jeden muž a podal zprávu Jóávovi; i řekl: Hle, uviděl jsem Avšalóma visícího na stromě. 11 A Jóáv tomu muži, jenž mu podal zprávu, řekl: A hle, uviděl jsi, a proč jsi ho tam nesrazil k zemi? A na mně by bylo dát ti deset šeklů stříbra a jeden opasek. 12 A ten muž řekl k Jóávovi: I kdybych si já tisíc šeklů stříbra potěžkával na svých dlaních, nevztahoval bych svou ruku na syna králova; vždyť v naše uši král tobě a Avišajovi a Ittajovi rozkázal výrokem: Dávejte pozor, kdokoli, na toho kluka, na Avšalóma! 13 Nadto, kdybych se dopustil zrady proti jeho žití, a žádná věc nemůže být před králem skryta, pak by ses ty stavěl opodál. 14 A Jóáv řekl: Nebudu se před tvou tváří takto zdržovat. A vzal v svou dlaň tři kopí a vrazil je skrze srdce Avšalómovo, dokud on ještě byl živ, v srdce stromu. 15 A okolo se postavilo deset mladíků, nosičů Jóávovy zbroje, a ubili a usmrtili Avšalóma. 16 A Jóáv zatroubil na trubu a lid se od honby za Izráelem vrátil, neboť Jóáv lid zadržel zpět; 17 a Avšalóma vzali a hodili ho v lese do jisté veliké strže a navršili na něho velmi velikou hromadu kamenů, a všechen Izráel prchl, každý k svému stanu. 18 A Avšalóm si za svého života vzal a vztýčil pamětní sloup, jenž je v údolí krále, neboť si řekl: Nemám syna na uchování mého jména v paměti; dal tedy podle svého jména název tomu pamětnímu sloupu, a až po tento den se mu dává název pomník Avšalómův. 19 A Achímaac, syn Cádókův, řekl: Necht', prosím, smím běžet a vyrozumět krále, že ho Jehova vysoudil z ruky jeho nepřátel. 20 A Jóáv mu řekl: Ty v tento den nebudeš nositelem dobré zvěsti, nýbrž zvěst budeš přinášet v jiný den, v tento den však zvěstovat nebudeš, protože králův syn je mrtev. 21 A Jóáv řekl Kúšimu: Jdi, oznam králi, co jsi uviděl. A Kúši se Jóávovi poklonil a odběhl. 22 Ale Achímaac, syn Cádókův, ještě dodal a řekl k Jóávovi: Ať se děje cokoli, necht', prosím, smím i já běžet za Kúšim. A Jóáv řekl: Nač toto? Ty poběžíš, můj synu, a nemáš uspokojivé dobré zvěsti! - 23 Ať se děje cokoli, poběžím! - A Jóáv mu řekl: Běž! A Achímaac se rozběhl cestou roviny a Kúšihů předešel. 24 A Dávid seděl mezi dvěma branami; a když pozorovatel vyšel na střechnu brány, na zeď, a pozvedl své oči, uviděl, že hle, přibíhá kdosi samotem. 25 I zavolal pozorovatel a podal králi zprávu, a král řekl: Je-li samotem, je v jeho ústech zvěst. A stále se blížil. 26 A pozorovatel uviděl dalšího přibíhajícího muže, i zavolal pozorovatel na vrátného a řekl: Hle, přibíhá kdosi samotem. A král řekl: I toto je zvěstovatel. 27 A pozorovatel řekl: Já pozoruji, že běh toho prvního je jako běh Achímaace, syna Cádókova. A král řekl: Toto je dobrý člověk a přichází oznámit dobrou zvěst. 28 A Achímaac zavolal a řekl ke králi: Pokoj! A poklonil se králi svým obličejem k zemi a řekl: Budiž veleben Jehova, tvůj Bůh, jenž vydal muže, kteří pozvedli svou ruku proti mému pánu, králi! 29 A král řekl: Vede se dobře tomu klukovi, Avšalómovi? A Achímaac řekl: Zpozoroval jsem veliký rozruch při posílání králova nevolníka Jóávem, ano, tvého nevolníka, ale nedověděl jsem se, proč. 30 A král řekl: Obrat' se a postav se tamto. I obrátil se a zůstal stát. 31 A hle, přišel Kúši; a Kúši řekl: Necht' můj pán, král, přijímá dobrou zvěst, že tě Jehova dnes vysoudil z ruky všech, již povstávali proti tobě. 32 A král ke Kúšimu řekl: Zda se vede dobře tomu klukovi, Avšalómovi? A Kúši řekl: Necht' jako ten mladík jsou nepřátelé mého pána, krále, a všichni, kteří proti tobě povstali k zlému. 33 A král byl bolestně dotčen, i vystoupil na podkroví brány a rozplakal se a takto se při své chůzi jal mluvit: Můj synu Avšalóme, můj synu, můj synu Avšalóme! Kéž bych byl umřel já místo tebe, Avšalóme, můj synu, můj synu!

2. Samuelova 19

1 A Jóávovi bylo oznámeno: Hle, král nad Avšalómem pláče a rmoutí se. 2 A vysvobození se v onen den všemu lidu stalo smutkem, neboť v onen den lid uslyšel výrok: Král se nad svým synem trápí. 3 A v onen den se lid k příchodu v město odkradl, jako se odkrádá lid, ti, již jsou zhanobeni uprchnutím za bitvy. 4 A král zahalil svou tvář a jal se silným hlasem bědovat: Můj synu Avšalóme, Avšalóme, můj synu, můj synu! 5 A Jóáv vstoupil v dům ke králi a řekl: Zostudil jsi dnes tváře všech svých služebníků, již zachránili žití tvé a žití tvých synů a tvých dcer a žití tvých žen a žití tvých souložnic 6 milováním nenávidících tě a nenáviděním milujících tě, neboť jsi dnes dal najevo, že pro tebe není velitelů ani služebníků; ano, poznal jsem dnes, že kdyby byl dnes Avšalóm živ a my všichni mrtvi, že by to pak bylo správné v tvých očích.

7 Nyní však vstaň, vyjdi a promluv k srdci svých služebníků, neboť ti přísahám při Jehovovi: Jestliže nejsi ochoten vyjít - bude-li kdo s tebou přečkávat tuto noc! A toto pro tebe bude horší než všechno neštěstí, jež na tebe přišlo od tvého mládí až do nynějška. 8 Král tedy vstal a usedl v bráně; to bylo všemu lidu oznámeno výrokem: Hle, král sedí v bráně. A všechen lid přišel před tvář královu. Izráel se však byl rozprchl, každý k svým stanům, 9 a všechen lid se ve všech kmenech Izráelových hašteřil, i říkali: Král nás vyprostil z dlaně našich nepřátel a on nás zachránil z dlaně Pelištím a nyní ze země utekl před Avšálómem; 10 a Avšálóm, jehož jsme nad sebou pomazali, umřel v boji. Nač tedy nyní opomíjíte přivedení krále zpět? 11 A král Dávid Cádókovi a Evjáthárovi, kněžím, vzkázal výrokem: Promluvte k starším Júdovým výrokem: Nač máte být poslední při přivádění krále zpět do jeho domu, když ke králi do jeho domu došlo slovo všeho Izráele? 12 Vy jste moji bratři, vy jste má kost a mé maso, nač tedy máte být poslední při přivádění krále zpět? 13 A Amásovi musíte říci: Zda ty nejsi má kost a mé maso? Takto nechť mi Bůh činí a takto nechť přidává, nebudeš-li po všechny dni velitelem vojska před mou tváří místo Jóáva! 14 I naklonil srdce všech mužů Júdových jako jednoho muže, takže králi vzkázali: Vrať se ty i všichni tvoji služebníci. 15 Král se tedy vrátil a přišel až po Jordán, a Júdá k vyjití králi vstříc přišel do Gilgálu krále přes Jordán přepravit. 16 A Šimej, syn Géry, syna Jemíniho, jenž byl z Bachúrím, spěšně sestoupil při mužích Dávidových vstříc králi Dávidovi 17 a při něm tisíc mužů z Benjámina a Cívá, sluha domu Šáulóva, a s ním jeho patnáct synů a jeho dvacet nevolníků, i překročili Jordán dříve než král. 18 A když přeplula pramice k přepravení domu králova a k učinění toho, co bylo dobré v jeho očích, padl Šimej, syn Gérův, před tváří královou při jeho přechodu přes Jordán 19 a řekl ke králi: Kěz mi můj pán nepočítá nepravost a nepřipomíná si, čeho se tvůj nevolník převráceně dopustil v den, kdy můj pán, král, vyšel z Jerúsaléma, takže by si to král přiřkládá k svému srdci, 20 neboť tvůj nevolník ví, že jsem já zhřešil, takže, hle, přišel jsem já dnes, prve než všechen dům Josefův, sestoupit vstříc svému pánu, králi. 21 Tu se ujal slova Avíšaj, syn Cerújin, a řekl: Zda nemá být Šimej usmrcen za toto, že pomazanému Jehovovu zlořečil? 22 A Dávid řekl: Co mám s vámi co činit, synové Cerújini, že se mi dnes stáváte protivníky? Má dnes být kdo v Izráelovi usmrcen? Ano, zda nevíte, že dnes jsem já králem nad Izráelem? 23 A k Šimejmu král řekl: Nemáš umřít. A přísáhl mu král. 24 A vstříc králi sestoupil Mefivóseth, syn Šáulův; ten za čas od králova odchodu po den, kdy v pokoji přišel, neupravoval své nohy, aniž upravoval svůj knír, aniž pral svá roucha; 25 a když přišel králi vstříc v Jerúsalém, stalo se, že mu král řekl: Proč jsi neodešel se mnou, Mefivósethe? 26 I řekl: Můj pane, ó králi, můj nevolník mě ošidil; tvůj nevolník si totiž řekl: Musím si osedlat osla a nasednout na něj a odebrat se s králem, neboť tvůj nevolník je chromý, 27 ale donesl k mému pánu, králi, pomluvy proti tvému nevolníku, můj pán, král, je však jako Boží anděl, nechť tedy učiní, co bude dobré v jeho očích. 28 Vždyť všechen dům mého otce nebyl před mým pánem, králem, než muži smrti, uvedl jsi však svého nevolníka mezi jídací u tvého stolu; co tedy mám ještě za nárok, ano, ke králi ještě křičet? 29 A král mu řekl: Nač ještě budeš mluvit o svých věcech? Řekl jsem: Ty a Cívá si máte pole rozdělit. 30 A Mefivóseth řekl ke králi: Může si vzít třeba vše, nyní, když můj pán, král, v pokoji přišel do svého domu. 31 I Barzillaj, Gileádí, sestoupil z Rógelím a přešel s králem Jordán, aby ho přes Jordán vyprovodil. 32 A Barzillaj byl velmi stár, ve věku osmdesáti let, a on se jal krále za jeho bydlení v Machanájim podporovat, neboť on byl člověk velmi bohatý; 33 a král k Barzillajovi řekl: Pojď ty se mnou dále a budu tě u sebe v Jerúsalémě živit. 34 A Barzillaj řekl ke králi: Kolik bude dní mého života, že bych měl vystupovat do Jerúsaléma? 35 Já jsem dnes ve věku osmdesáti let; zda umím rozeznávat mezi dobrem a mezi zlem? Může-li tvůj nevolník vychutnávat, co bude jíst a co bude pít? Mohu-li ještě naslouchat hlasu pěvců a pěvkyň? Nač se tedy ještě tvůj nevolník má stávat pro mého pána, krále, břemenem? 36 Nakrátko přechází tvůj nevolník Jordán s králem; nač by mě tedy král měl odměňovat touto odměnou? 37 Necht' se, prosím, smí tvůj nevolník vrátit, ať mohu umřít u hrobu svého otce a své matky, a hle, nechť dále s mým pánem, králem, jde tvůj nevolník Chimhám, i učiň mu, co bude dobré v tvých očích. 38 A král řekl: Necht' jde Chimhám se mnou dále a já mu budu činit, co bude dobré v tvých očích, a vše, co si budeš u mne přát, budu činit pro tebe. 39 A všechen lid přešel Jordán; a když přešel král, políbil král Barzillaje a požehnal mu, i vrátil se k svému místu. 40 A král přešel do Gilgálu a s ním přešel Chimhám; a přes Jordán krále přepravil všechen lid Júdy a také polovina lidu Izráelova. 41 A hle, ke králi přicházeli všichni muži Izráelovi a říkali ke králi: Proč tě naši bratři, muži Júdovi, ukradli a přes Jordán přepravili krále a jeho dům a všechny muže Dávidovy s ním? 42 A všichni muži Júdovi proti mužům Izráelovým odpověděli: Protože král je mi blízek, nač tedy toto, že ses pro tuto věc rozhněval? Zda jsme se kdy od krále najedli? Přinesl-li nám dar? 43 A muži Izráelovi odpověděli mužům Júdovým a řekli: Patří mi na králi deset podílů, takže i v Dávidovi jsem já nad tebe; proč jsi mě tedy zlehčil? A nestalo se mi přivedení mého krále zpět nejprve mou věcí? Ale řeč mužů Júdových byla tvrdší než řeč mužů Izráelových.

2. Samuelova 20

1 A namátl se tam ničemný člověk, a jeho jméno Ševa, syn Bichrího, muže Jemíniho; ten zatroubil na troubu a řekl: Nemáme podílu v Dávidovi, aniž nám patří dědictví v synu Jíšajovu; každý k svým stanům, Izráéli! 2 A všechno mužstvo Izráelovo od následování Dávida přešlo za Ševou, synem Bichrího, ale muži Júdovi od Jordánu až po Jerúsalém ulpěli na svém králi.

3 A Dávid vešel do svého domu v Jerúsalemě; i vzal král těch deset žen, souložnic, jež byl ponechal k péči o dům, a dal je v dům střežení a živil je, ale nevcházal k nim, takže až po den své smrti zůstaly zavřeny ve vdovství života. 4 A k Amásovi král řekl: Svolej mi do tří dní mužstvo Júdovo a ty stůj zde. 5 Amásá tedy odešel svolat Júdu, ale opozdil se nad určený čas, ježž mu určil; 6 a Dávid řekl k Avíšajovi: Nyní nám Ševa, syn Bichrího, bude činit hůře než Avšálóm; ty vezmi nevolníky svého pána a zeň se za ním, ne aby si našel opevněná města a ušel našim očím. 7 I vytáhli za ním muži Jóávovi a Keréthíové a Peléthíové a všichni hrdinové; vytáhli tedy z Jerúsálema hnát se za Ševou, synem Bichrího. 8 Když oni byli u velikého kamene, ježž je v Giveónu, přišel před jejich tvář Amásá. (A Jóáv - jeho šat, oblečení na něm, bylo přepásáno opaskem; na jeho kyčlích byl ve své pochvě upevněný meč; ten, když on vykročil, vypadl.) 9 A Jóáv Amásovi řekl: Zda se máš dobře, ty můj bratře? A Jóáv pravou rukou uchopil Amásu za bradu k políbení ho; 10 Amásá si však nedal pozor na meč, ježž byl v Jóávově ruce, i ranil ho jím do břicha, takže jeho útroby vykydl na zem, aniž mu to zopakoval, i umřel, a když se Jóáv a Avíšaj, jeho bratr, rozehnali za Ševou, synem Bichrího, 11 stanul nad ním kdosi z Jóávových mladíků a řekl: Kdo má potěšení v Jóávovi a kdo je pro Dávída, za Jóávem! 12 A Amásá se vprostřed silnice válel v krvi, a ten muž uviděl, že se všechen lid zastavuje, i odtáhl ho ze silnice na pole a hodil na něho roucho, jak uviděl všechny, kdo k němu přicházeli, že se zastavovali. 13 Jak byl ze silnice odklizen, přešli všichni muži za Jóávem k honbě za Ševou, synem Bichrího; 14 ten prošel všemi kmeny Isráélovými do Ávéla a Béth-Maachy a ke všem Berím; ti se sešli a taktéž přišli za ním. 15 I přišli a zahájili proti němu v Ávélu Béth-Maachy obléhání; a navršili vůči městu násep, takže stálo proti valu, a všechen lid, ježž byl s Jóávem, ti k zboření podkopávali zeď. 16 I zavolala z města jedna moudrá žena: Slyšte, slyšte! Řekněte, prosím, k Jóávovi: Přibliž se až sem, ať k tobě promluví. 17 Přiblížil se tedy k ní a ta žena řekla: Zda jsi ty Jóáv? I řekl: Já. A řekla mu: Poslyš slova své služebnice. I řekl: Já poslouchám. 18 A pronesla výrok: Dříve často promlouvali výrokem: Necht' se jen dotazují v Ávélu; a tak skončili. 19 Já jsem z pokojných a věrných Isráélových, ty usiluješ zahubit město, a to matku v Isráélovi. Nač usiluješ pohlcovat dědictví Jehovovo? 20 A Jóáv odpověděl a řekl: Daleko, daleko mi od toho - chci-li pohlcovat aneb chci-li ničít! 21 Ne tak se věc má, nýbrž muž z pohoří Efrájimova, jeho jméno Ševa, syn Bichrího, pozvedl svou ruku proti králi, proti Dávidovi; vydejte jeho samotného a budu moci odtáhnout od města. A ta žena k Jóávovi řekla: Hle, jeho hlava bude k tobě hozena za zeď. 22 A ta žena ve své moudrosti přišla ke všemu lidu, i sťali hlavu Ševy, syna Bichrího; tu hodili k Jóávovi, i zatroubil na troubu a rozešli se od města, každý k svým stanům, a Jóáv se vrátil v Jerúsalem ke králi. 23 A všemu vojsku Isráélovu velel Jóáv a nad Keréthími a nad Peléthími byl Benájá, syn Jehójadův, 24 a nad robotou Adórám, a zapisovatelem byl Jehóšáfát, syn Achílúdův, 25 a kancléřem Šejá a kněžími Cádók a Evjáthár; 26 a i Írá, Jáír, se stal Dávidovi ministrem.

2. Samuelova 21

1 A v dnech Dávidových nastal na tři léta hlad, rok za rokem; i jal se Dávid vyhledávat tvář Jehovovu a Jehova řekl: Pro Šáúla a pro dům krve, protože usmrtil Giveóním. 2 Král tedy Giveóním povolal a řekl k nim (a Giveóním, oni nebyli z dětí Isráélových, nýbrž z pozůstatku Emórim, a synové Isráélovi jim přísahli, a Šáúl ve své horlivosti pro děti Isráélovy a Júdovy usiloval je vybit), 3 Dávid tedy ke Giveóním řekl: Co pro vás mám učinit a čím mám učinit zadosť? Dopřejte přece požehnání dědictví Jehovovu! 4 A Giveóním mu řekli: Stran Šáúla a stran jeho domu nám nejde o stříbro a zlato a nejde nám o nikoho v Isráélovi k usmrcení. I řekl: Co, pravíte vy, pro vás mám učinit? 5 I řekli ke králi: Muž, ježž nás zhubil a ježž si o nás usmyslil, že budeme vymýceni, takže se neudržíme v žádném území Isráélově, - 6 mělo by nám být dáno sedm mužů z jeho synů, ať je v Givei Šáúla, vyvolence Jehovova, můžeme Jehovovi oběsit. A král řekl: Já chci dát. 7 Ale král se slitoval nad Mefívósethem, synem Jehónáthána, syna Šáúlova, pro přísahu při Jehovovi, ježž byla mezi nimi, mezi Dávidem a mezi Jehónáthánem, synem Šáúlovým. 8 Vzal tedy král dva syny Ricpy, dcery Ajjovy, ježž porodila Šáúlovi, Armóního a Mefívósetha, a pět synů sestry Míchal, dcery Šáúlovy, ježž porodila Adriélovi, synu Barzillaje, Mechóláthího, 9 a dal je v ruku Giveóním, i oběsili je na hoře před tváří Jehovovou; tak padli, sedm jich spolu, i byli usmrceni ve dnech žně, v prvních, v počátku žně ječmene. 10 A Ricpá, dcera Ajjova, vzala pytlovinu a od počátku žně ji měla rozestřenu na skále až než se na ně počala vylévat voda z nebes, a nedala ptactvu nebes na nich spočinout ve dne ani zvěři pole v noci. 11 I bylo Dávidovi oznámeno, co Ricpá, dcera Ajjova, souložnice Šáúlova, učinila, 12 a Dávid se odebral a vzal kosti Šáúlovy a kosti Jehónáthána, jeho syna, od občanů Jávěš-Gileádu, kteří je ukradli z prostranství Béthšánu, kde je byli zavěsili Pelištím v den, kdy Pelištím Šáúla na Gilbói skolili, 13 a vyzvedl kosti Šáúlovy a kosti Jehónáthána, jeho syna, odtamtud. A sebrali kosti těch oběšených 14 a pohrbili kosti Šáúla a Jehónáthána, jeho syna, v zemi Benjáminově v Céle v hrobě Kíše, jeho otce, a učinili vše, co Dávid rozkázal. A potom se Bůh dal zemi uprosit. 15 A Pelištím ještě nastala bitva s Isráélem, i sestoupil Dávid a při něm jeho služebníci a jali se s Pelištím bojovat. A Dávid byl vysílen 16 a Jišbíbenův, ježž byl ze zplozenců Ráfy, - a váha jeho oštěpu byla tři sta šeklů váhy mosazi, a on byl nově opásán, - ten se jal mluvit o skolení Dávída, 17 ale tomu přišel na pomoc Avíšaj, syn Cerújin, a skolil toho Pelištího a usmrtil ho. Tehdy mu muži Isráélovi přísahli výrokem: Nebudeš již s námi vycházet do boje, neboť nesmíš uhasit lampu Isráélovu. 18 A potom se stalo, že ještě nastala bitva s Pelištím v Góvu; tehdy Sibbechaj, Chusáthí, skolil Safa, ježž byl ze zplozenců Ráfy.

19 A ještě nastala v Góvu bitva s Pelištím; a Elchánán, syn Jaaré-Órgímův, Béth-lachmí, skolil Goljátha, Gittiho, jehož kopí dřevce bylo jako vratidlo tkalců. 20 A ještě nastala bitva v Gathu, kde se vyskytl muž vysoké postavy, jenž měl prstů svých rukou a prstů svých nohou šest a šest, počtem dvacet a čtyři, a i on byl zplozen Ráfou, 21 a když Isráéle potupil, skolil ho Jehónáthán, syn Šimey, bratra Dávidova. 22 Tito čtyři byli zplozeni Ráfou v Gathu a padli rukou Dávidovou a rukou jeho služebníků.

2. Samuelova 22

1 A Dávid se v den, kdy ho Jehova vyprostil z dlaně všech jeho nepřátel a z dlaně Šáúlovy, Jehovovi vyslovil slovy této písně; 2 i řekl: Jehova je mé skalisko a má pevnost a je mi zachráncem, 3 Bůh mé skály, na něho budu spoléhat, můj štít a roh mého vysvobození, má výšina a mé útočiště, můj vysvoboditel - vysvobozuješ mě od násilí. 4 Je hoden velebení - budu Jehovu volat, i budu vysvobozován od svých nepřátel. 5 Když mě obemkly příboje smrti, potoky ničemnosti mě děsily, 6 obepjaly mě provazy šeólu, přepadly mě léčky smrti, 7 volal jsem Jehovu ve své tísní, ano, volal jsem na svého Boha, i uslyšel ze svého chrámu můj hlas a můj v jeho uši křik o pomoc. 8 I zakolísala se a roztrásla se země, základy nebes se zachvěly a zakolísaly se, neboť on se rozhněval; 9 jeho chřípím vystoupil dým a z jeho úst stravoval oheň, od něho se vznítily uhlíky; 10 i nahnul nebesa a sestoupil, a pod jeho nohama mračno, 11 a nasedl na kerúba a rozlétl se, a ukázal se na křídlech větru, 12 a za příbytky zavedl tmu vůkol sebe, nahromaděni vod, mrákavy oblak; 13 od záře před ním se rozhořely ohnivé uhlíky. 14 Jehova zahřímál z nebes, ano, Nejvyšší vydal svůj hlas, 15 i vyslal šípy a rozptýlil je, blesky a zmátl je. 16 A ukázala se dna moře, byly odhalovány základy světa pokáráním Jehovovým, od vanutí dechu jeho chřípí. 17 Sahá z výše, bere mě, vytahuje mě z mnohých vod, 18 vyprošťuje mě od mého silného nepřítele, od nenávidících mě, neboť se ukázali nade mne silnějšími; 19 přepadali mě v den mé pohromy, ale Jehova se mi stal oporou. 20 A vyvedl mě na prostrannost; vytrhuje mě, neboť ve mně našel potěšení, 21 odměňuje mě Jehova podle mé spravedlnosti, odplácí mi podle čistoty mých rukou, 22 neboť jsem dbal cest Jehovových a neodpadl jsem zlovolně od svého Boha, 23 neboť všechny jeho předpisy jsou naproti mně, i jeho ustanovení - od toho se neodvracím 24 a jsem vůči němu bezúhonný a chráním sám sebe před svou nepravostí 25 a Jehova mi odplácí podle mé spravedlnosti, podle mé čistoty naproti jeho očím. 26 Při laskavém se projevuješ laskavým, při statečném, bezúhonném, se projevuješ bezúhonným, 27 při očišťujícím se se projevuješ čistým a při převráceném se projevuješ lstivým 28 a pokořený lid vysvobozuješ, ale tvé oko proti povýšeným, ponižuješ je. 29 Vždyť ty jsi mou lampou, Jehovo; ano, Jehova prozařuje mou tmou; 30 ano, skrze tebe mohu prorazit četou, skrze svého Boha mohu přeskočit zeď. 31 BŮH - dokonalá je jeho cesta, řeč Jehovova je osvědčená, on je štítem všem na něho spoléhajícím. 32 Vždyť kdo je BOHEM mimo Jehovu a kdo skálou mimo našeho Boha? 33 BŮH je má jistá posila a dává bezúhonnému jeho cestou poskakovat, 34 čině jeho nohy takovými jako nohy lani; i postavuje mě na mé výšiny, 35 vyučuje mě ruce boji, takže luk z mosazi napínají mé paže, 36 a dal jsi mi štít svého vysvobození a tvá blahosklonnost mě množí. 37 Uvolňuješ místo mým kročejím pode mnou, takže se mé kotníky nepodlomily. 38 Pronásleduji své nepřátele a vymyčuji je, aniž se až do dorážení jich odvracím, 39 dorážím je a drtím je, takže nepovstávají, nýbrž padají pod mé nohy. 40 A obvíjíš mě zdatností k boji, povstalce proti mně srážíš pode mne, 41 a mé nepřátele jsi mi obrátil šíjí, nenávidící mě, a zhubil jsem je; 42 vyhlíželi, ale nebylo vysvoboditele, k Jehovovi, ale neodpověděl jim, 43 i roztloukal jsem je jako prach země, jako bláto ulic jsem je rozměľňoval a rozdupával jsem je. 44 A vymaňuješ mě z rozepří mého lidu, uchovááš mě za hlavu národů, bude mi sloužit lid, jež neznám; 45 budou se mi lísat synové ciziny; při uslyšení uchem mi budou prokazovat poslušnost, 46 synové ciziny budou vadnout a budou opásaní vycházet ze svých tvrzí. 47 Živ je Jehova a budiž velebená má skála, a budiž vyvyšován Bůh skály mého vysvobození, 48 BŮH, jenž za mne vykonává pomstu a podrobuje mi národnosti 49 a vyvádí mě zprostřed mých nepřátel. Ano, vyvyšuješ mě zprostřed povstalců proti mně, vyprošťuješ mě od násilníka. 50 Proto tě budu oslavovat, Jehovo, mezi národy, a tvému jménu při hudbě zpívat, 51 jménu působícího veliká vysvobozování svého krále a prokazujícího laskavost svému pomazanému, Dávidovi, a jeho semeni navždy.

2. Samuelova 23

1 A toto jsou poslední slova Dávidova: Prohlášeno Dávidem, synem Jišajovým, ano, prohlášeno mužem, jenž byl vysoko vyzdvižen, pomazaným Boha Jákóbova a líbezným v hudbou doprovázených zpěvech Isráélových: 2 Mnou promlouval Duch Jehovův a na mém jazyku bylo jeho slovo. 3 Bůh Isráélův mi řekl, skála Isráélova promluvila: Vládnoucí nad lidmi budiž spravedlivý, vládná v úctě k Bohu, 4 ano, jako světlo jitra, když vzhází slunce - jitro, ne mrákavy! Ze záření, z deště je mladý porost ze země. 5 Ale ne tak můj dům před BOHEM, a přece vzhledem ke mně ustanovil trvalou smlouvu, vybavenou vším a zachovávanou, ano, všechnu mou záchranu a všechno mé potěšení, ale nedává se jí růst. 6 Ničemnost však - oni všichni budou zahozeni jako trny, neboť ty se neberou rukou, 7 nýbrž kdo na ně chce sáhnout, musí být opatřen železem a dřevcem kopí, a na místě se na prach spalují ohněm.

8 Toto jsou jména hrdinů, kteří patřili k Dávidovi: Jóšev Bašševeth, Tachkemóni, hlava důstojníků - on, Adinó, Ezní, proti osmi stům, jež zabil na jeden ráz. 9 A po něm Eleázár, syn Dódího, syna Achóhího, ze tří hrdinů při Dávidovi; při jejich posměchu vůči Pelištím, když se tam shromáždili k bitvě a muži Izráelovi ustoupili, 10 povstal on a porážel dotud mezi Pelištím, až se jeho ruka namohla a přilnula jeho ruka k meči, takže Jehova v onen den způsobil velké vysvobození a lid se za ním vrátil jen ke svlékání. 11 A po něm Šammá, syn Agéa, Harářiho; ten, když se Pelištím shromáždili v četě a byl tam kus pole, posetý čockou, a lid před tváří Pelištím prchl, 12 se postavil vprostřed toho pozemku a ubránil jej a pobil Pelištím, takže Jehova způsobil velké vysvobození. 13 A tři z těch třiceti hlav sestoupili a přišli za žně k Dávidovi do jeskyně Adullám, když v údolí Refáim tábořila četa Pelištím; 14 a Dávid tehdy byl na nedobytném místě a v Béth-lechemu tehdy byla posádka Pelištím. 15 A Dávid se roztoužil a řekl: Kdo mě chce napojit vodou ze studny v Béth-lechemě, jež je v bráně? 16 A ti tři hrdinové učinili průlom táborem Pelištím a vody ze studny v Béth-lechemu, jež je v bráně, načerpali a vynesli a dopravili k Dávidovi, ale nechtěl ji pít, nýbrž ji vylil Jehovovi 17 a řekl: Daleko mi, Jehovo, od toho, abych toto učinil! Krev mužů, již odešli za cenu svých životů! A nechtěl ji pít. Tyto věci učinili ti tři hrdinové. 18 A Avíšaj, bratr Jóáva, syna Cerújina, on byl hlavou jistých tří; a on mával svým kopím nad třemi sty zabitých, a měl věhlas mezi těmi třemi. 19 Zda tomu není tak, že byl proslaven nad ty tři a stal se jim velitelem? Ale až po ony tři nedosáhl. 20 A Benájáhú, syn Jehójády, syna zdatného muže, veliký skutky, z Kavceélu, on skolil dva silné lvy Móáva; a on sestoupil a vprostřed jisté jámy skolil lva v den sněhu. 21 A on skolil jakéhosi Egyptřana, muže budícího údiv; a v ruce toho Egyptřana bylo kopí, i sestoupil k němu s holí a vyrval to kopí z ruky toho Egyptřana a jeho kopím ho zabil. 22 Tyto věci učinil Benájáhú, syn Jehójádův, a měl věhlas mezi třemi hrdiny; 23 nad těch třicet byl proslaven, ale k oněm třem nedosáhl. A Dávid ho dosadil do své tajné rady. 24 Asáhél, bratr Jóávův, z těch třiceti; Elchánán, syn Dódův, z Béth-lechema; 25 Šammá, Charódi; Elíká, Charódi; 26 Chelec, Paltí; Írá, syn Ikkěšův, Tekóí; 27 Aviezer, Anethóthí; Mevúnaj, Chušáthí; 28 Calmón, Achóhí; Maharaj, Netófathí; 29 Chélev, syn Baanův, Netófathí; Ittaj, syn Rívajův, z Givey synů Benjáminových; 30 Benájáhú Pireáthóni; Chiddaj od potoků Gaaše; 31 Aví-alfón, Arváthí; Azmáveth, Barchumí; 32 El-jachbá, Šaalvóni; synové Jášenovi; Jehónáthán; 33 Šammá, Haráři; Achíám, syn Šárára, Arářiho; 34 Elífelet, syn Achasbaje, syna Maacháthího; Eliám, syn Achítófela, Gilóního; 35 Checraj, Karmelí; Paaraj, Arbí; 36 Jigeál, syn Náthána z Cóvy; Bání, Gádi; 37 Celek, Ammóni; Nacharaj, Beéróthí, nosič zbroje Jóáva, syna Cerújina; 38 Írá, Jithrí; Gárév, Jithrí; 39 Úrijjá, Chittí. Všech bylo třicet a sedm.

2. Samuelova 24

1 A opět vzplál proti Izráelovi Jehovův hněv a došlo k podnícení Dávída proti nim výrokem: Jdi, spočítej Izráele a Júdu. 2 I řekl král k Jóávovi, veliteli vojenské moci, jenž byl s ním: Nuže, projdi všemi kmeny Izráelovými, od Dána po Beér-ševu, a podrobte lid přehliďce, ať mohu zvědět počet lidu. 3 A Jóáv ke králi řekl: Ať Jehova, tvůj Bůh, přidává k lidu, jakkoli mnoho jich je, stonásobně, a oči mého pána, krále, necht' to vidí, ale nač si můj pán, král, libuje v této věci? 4 Ale slovo královo nabylo převahy proti Jóávovi a nad veliteli vojenské moci; Jóáv tedy a velitelé vojenské moci před tváří královou vyšli podrobit lid, Izráele, přehliďce. 5 Přešli tedy Jordán a utábořili se v Aróeru vpravo od města, jež je vprostřed údolí Gádova a k Jaazeru 6 a přišli do Gileádu a k zemi Tachtím-hodší, a přišli do Dán-jaanu a oklikou k Cidónu 7 a přišli k pevnosti Córu a všem městům Chivvího a Kenáaniho a vyšli k jihu Júdy, Beér-ševě. 8 I prošli celou zemí a po uplynutí devíti měsíců a dvaceti dní přišli do Jerúsálema 9 a Jóáv odevzdal výsledek přehliďky lidu králi, i shledalo se z Izráele osm set tisíc zdatných mužů tasících meč a mužstva Júdy pět set tisíc mužů. 10 Ale Dávidovo srdce ho potom, co sčetli lid, udeřilo a Dávid řekl k Jehovovi: Zhřešil jsem velmi tím, co jsem učinil; nyní tedy, Jehovo, přenes, prosím, nepravost svého nevolníka, neboť jsem se velmi pošetile zachoval. 11 A když Dávid za jitra vstal, dostalo se slovo Jehovovo ke Gádovi, proroku, vidoucímu Dávidovu, výrokem: 12 Jdi, ať k Dávidovi můžeš promluvit: Takto řekl Jehova: Tři věci já před tebe předkládám, vyvol si z nich jednu, tu ti chci učinit. 13 Gád tedy přišel k Dávidovi a podal mu zprávu a řekl mu: Zda ti má přijít v tvou zem sedm let hladu? Či snad tři měsíce tvého prchání před tváří tvých protivníků, aby tě oni pronásledovali? Či snad nastání tří dní moru v tvé zemi? Nyní uvaž a zjisti, co za slovo mám zpět přinést poslavšímu mě. 14 A Dávid ke Gádovi řekl: Je mi velmi úzko; necht', prosím, upadáme v ruku Jehovovu, neboť jeho slitování jsou mnohá, ale v ruku člověka necht' neupadám. 15 Jehova tedy dopustil v Izráelovi mor od jitra až po dobu určení, takže z lidu od Dána až po Beér-ševu pomřelo sedmdesát tisíc osob. 16 A anděl vztáhl svou ruku na Jerúsalem k jeho pohubení, ale Jehova stran té zkázy pocítil lítost, i řekl tomu andělu, jenž hubil mezi lidem: Dost, odtáhni nyní svou ruku! A anděl Jehovův byl u mlatu Arauny, Jevúsího; 17 a Dávid řekl k Jehovovi, při svém spatření anděla, jenž porážel mezi lidem, tu řekl: Hle, zhřešil jsem já a já jsem se dopustil nepravosti, ale tito, toto stádo, co učinili? Necht' je, prosím, tvá ruka proti mně a proti domu mého otce! 18 A v onen den přišel k Dávidovi Gád a řekl mu: Vystup, postav na mlatu Arauny, Jevúsího, Jehovovi oltář. 19 Dávid tedy podle slova Gádova, podle toho, co rozkázal Jehova, vystoupil; 20 a Arauná vyhlédl a uviděl krále a jeho služebníky přecházející mimo něho, i vyšel Arauná a poklonil se králi svým obličejem k zemi. 21 A Arauná řekl: Proč přišel můj pán, král, k svému nevolníku? A král řekl: Koupit od tebe tento mlat ke zbudování oltáře Jehovovi, ať se může snít ta pohroma z lidu.

22 A Arauná k Dávidovi řekl: Nechť můj pán, král, bere a vznáší, co bude dobré v jeho očích; viz, skot k vzestupné oběti a mláticí smyky a postroje skotu jako dříví; 23 to vše, ó králi, Arauná králi dává. A Arauná ke králi řekl: Kéž tě Jehova, tvůj Bůh, ráčí blahovolně přijmout! 24 A král k Araunovi řekl: Nikoli, nýbrž to od tebe řádně za cenu chci koupit, nebudu přece Jehovovi, svému Bohu, vznášet vzestupné oběti nic nestojící. A Dávid ten mlat a ten skot koupil za padesát šeklů stříbra 25 a zbudoval tam Dávid Jehovovi oltář a jal se vznášet oběti vzestupné a pokojných hodů, a Jehova se dal zemi uprosit a pohroma byla z Izráele sňata.

1. Královská

1. Královská 1

1 A král Dávid byl stár, pokročilého věku, i jali se ho přikrývat rouchy, ale teplo mu nebylo; 2 jeho služebníci mu tedy řekli: Necht' mému pánu, králi, hledají dívku, pannu, ať se postaví před tvář královu a stává se mu ošetřovatelkou, i může léhat v tvé náruči, ať je mému pánu, králi, teplo. 3 Jali se tedy po všem území Izráelově krásnou dívku hledat a našli Avišag, šúnémskou, a přivedli ji králi; 4 a ta dívka byla nadmíru krásná a stala se králi ošetřovatelkou a jala se ho obsluhovat; král ji však nepoznával. 5 A Adónijjá, syn Chaggíth, se vyvyšoval s výrokem: Kralovat budu já; i pořídil si vůz a koně a padesát mužů před jeho tvářmi běhajících, 6 a jeho otec ho po všechny jeho dni nerozmrzel výrokem: Proč ses zachoval takto? A on byl i zjevem velmi hezký; a porodila ho po Avšálómovi. 7 I nastaly jeho rozhovory s Jóávem, synem Cerújíným, a s Evjáthárem, knězem; ti se jali Adónijju podporovat, stojíce za ním; 8 ale Cádók, kněz, a Benájáhú, syn Jehójádův, a Náthán, prorok, a Šimeí a Réi a hrdinové, kteří patřili Dávidovi, při Adónijjáhuovi nebyli. 9 A Adónijjáhu u kamene Zóheleth, jenž je vedle Ěnrógelu, nazabíjel drobného dobytka a skotu a vykrmeného dobytka, a pozval všechny své bratry, syny královny, a všechny muže Júdovy, královny služebníky, 10 ale Náthána, proroka, a Benájáhúa a hrdiny a Šalomouna, svého bratra, nepozval. 11 A Náthán k Bath-ševě, matce Šalomounově, pronesl výrok: Zda jsi neuslyšela, že Adónijjáhu, syn Chaggíth, kraluje, a náš pán, Dávid, o tom neví? 12 Nyní tedy pojď, nechť ti, prosím, smím dobře poradit, a zachraň žití své a žití svého syna Šalomouna: 13 Jdi a vstup ke králi Dávidovi a řekneš k němu: Zda jsi ty, můj pane, ó králi, nepřisáhl své služebnici výrokem: Ano, po mně bude kralovat Šalomoun, tvůj syn, a on bude sedět na mém trůně? Proč tedy kraluje Adónijjáhu? 14 Hle, zatímco tam ty ještě budeš s králem mluvit, chci za tebou přijít já a doplnit tvá slova. 15 Bath-ševa tedy vstoupila ke králi do pokoje; a král byl velmi stár, a Avišag, šúnémská, krále obsluhovala. 16 A Bath-ševa schýlila hlavu a poklonila se králi; a král řekl: Co s tebou? 17 I řekla mu: Můj pane, ty jsi při Jehovovi, svém Bohu, přísáhl své služebnici: Ano, po mně bude kralovat Šalomoun, tvůj syn, a on bude sedět na mém trůně; 18 nyní však, hle, kraluje Adónijjá, a přitom, můj pane, ó králi, nic nevíš? 19 A nazabíjel skotu a vykrmeného dobytka a drobného dobytka v hojnosti a pozval všechny syny královny a Evjáthára, kněze, a Jóáva, velitele vojska, ale Šalomouna, tvého nevolníka, nepozval. 20 A ty, můj pane, ó králi, - oči všeho Izráele jsou na tobě, abys jim oznámil, kdo bude na trůně mého pána, krále, sedět po něm; 21 jinak se stane, jakmile můj pán, král, ulehne se svými otci, že se staneme, já i můj syn Šalomoun, jakoby provinilci. 22 A hle, zatímco ona ještě mluvila s králem, přišel Náthán, prorok, 23 i podal králi zprávu výrokem: Hle, Náthán, prorok; i vstoupil před tvář královu a poklonil se králi, padnuv na svůj obličej k zemi; 24 i řekl Náthán: Můj pane, ó králi, ty jsi řekl: Po mně bude kralovat Adónijjáhu a on bude sedět na mém trůně? 25 Vždyť dnes sestoupil a nazabíjel skotu a vykrmeného dobytka a drobného dobytka v hojnosti a pozval všechny syny královny a velitele vojska a Evjáthára, kněze, a hle, jedí a pijí před jeho tvářmi a říkají: Necht' žije král Adónijjáhu! 26 A mne, jenž jsem tvůj nevolník, a Cádóka, kněze, a Benájáhúa, syna Jehójádova, a Šalomouna, tvého nevolníka, nepozval. 27 Byla-li tato věc provedena ze strany mého pána, krále, pak jsi své nevolníky neuvědomil, kdo bude sedět na trůně mého pána, krále, po něm. 28 A král Dávid odpověděl a řekl: Povolejte mi Bath-ševu. Vstoupila tedy před tvář královu a před tvářmi královou stanula; 29 a král přísáhl a řekl: Jako že je živ Jehova, jenž mou duši vykoupil ze vši tísně, 30 že podle toho, jak jsem ti při Jehovovi, Bohu Izráelovu, přísáhl výrokem, že po mně bude kralovat Šalomoun, tvůj syn, a na mém trůně bude místo mne sedět on, že tak chci učinit tohoto dne. 31 A Bath-ševa schýlila hlavu obličejem k zemi a poklonila se králi a řekla: Necht' můj pán, král, žije navždy! 32 A král Dávid řekl: Povolejte mi Cádóka, kněze, a Náthána, proroka, a Benájáhúa, syna Jehójádova. I vstoupili před tvář královu 33 a král jim řekl: Vezměte s sebou nevolníky svého pána a usaďte Šalomouna, mého syna, k jízdě na mezkyni, jež patří mně, a zaveďte ho dolů ke Gíchónu 34 a tam ho pomaze Cádók, kněz, a Náthán, prorok, za krále nad Izráelem; a zatrubte na troubu a řekněte: Necht' žije král Šalomoun! 35 A vystupte za ním, i přijde a usedne na můj trůn a on bude místo mne kralovat, neboť jeho jsem přikázal, aby byl panovníkem nad Izráelem a nad Júdou. 36 A Benájáhú, syn Jehójádův, králi odpověděl a řekl: Amén, tak kéž praví Jehova, Bůh mého pána krále; 37 podle toho, jak byl Jehova s mým pánem, králem, tak kéž je se Šalomounem a kéž činí jeho trůn větším než trůn mého pána, krále Dávída! 38 Sestoupil tedy Cádók, kněz, a Náthán, prorok, a Benájáhú, syn Jehójádův, a Keréthiové a Peléthiové a usadili Šalomouna k jízdě na mezkyni krále Dávída a doprovodili ho ke Gíchónu 39 a Cádók, kněz, vzal roh oleje ze stanu a pomazal Šalomouna, a zatroubili na troubu a řekli, všechen lid: Necht' žije král Šalomoun! 40 I vystoupili za ním, všechen lid, a lid, ti pískali na píšťaly, i veselili se velikým veselím, až jejich hlasy země pukala. 41 To uslyšel Adónijjáhu a všichni pozvaní, kteří byli s ním, když oni skončili jedení; a když Jóáv uslyšel zvuk trouby, řekl: Proč ten halas města, jež hluchí? 42 A zatímco on ještě mluvil, hle, přišel Jónáthán, syn Evjáthára, kněze; a Adónijjáhu řekl: Vejdi, neboť ty jsi zdatný muž a zvěstuješ dobrou věc. 43 A Jónáthán odpověděl a řekl Adónijjáhuovi: Jisto je, že náš pán, král Dávid, v kralování uvedl Šalomouna; 44 i poslal král s ním Cádóka, kněze, a Náthána, proroka, a Benájáhúa, syna Jehójádova, a Keréthie a Peléthie a usadili ho k jízdě na mezkyni královu 45 a u Gíchónu ho pomazal Cádók, kněz, a Náthán, prorok, za krále. A odtamtud veselice se vystoupili a město se rozhlučelo; to je ten halas, jež jste uslyšeli. 46 A Šalomoun i usedl na královský trůn 47 a i královi služebníci přišli žehnat našemu pánu, králi Dávidovi, výrokem: Kéž tvůj Bůh činí jméno Šalomounovo lepším než jméno tvé a kéž jeho trůn činí větším než trůn tvůj! A král se na lůžku poklonil

48 a také král takto řekl: Budiž veleben Jehova, Bůh Izráelův, jenž dnes dal sedícího na mém trůně, a mé oči to vidí. 49 A všichni pozvaní, kteří byli u Adónijáhúa, se ulekli a povstali a odešli každý na svou cestu; 50 a Adónijáhú pocítil bázeň před tváří Šalomounovou, i povstal a odešel a chytil se rohů oltáře. 51 I podal Šalomounovi zprávu výrokem: Hle, Adónijáhú se bojí krále Šalomouna, a hle, drží se rohů oltáře s výrokem: Necht' mi král Šalomoun nejprve přísahá: Chce-li svého nevolníka mečem usmrtit! 52 A král Šalomoun řekl: Bude-li se projevovat jako poctivý muž, nebude padat nic z jeho vlasu na zem, bude-li se však při něm shledávat zlo, pak umře. 53 A král Šalomoun poslal a vzali ho dolů od oltáře, i přišel a králi Šalomounovi se poklonil; a Šalomoun mu řekl: Jdi k svému domu.

1. Královská 2

1 A dni Dávidovy se přiblížily k smrti; i přikázal Šalomounovi, svému synu, výrokem: 2 Já odcházím cestou vši země; budeš tedy silný a projevíš se jako muž 3 a zachováš nařízení Jehovy, svého Boha, - chodit jeho cestami, dbát jeho ustanovení, jeho rozkazů a jeho předpisů a jeho svědectví, jak je psáno v zákoně Mojžíšově, abys docházel prospěchu ve všem, co budeš činit, a kamkoli se budeš obracet, 4 aby Jehova mohl potvrdit své slovo, jež o mně vyslovil výrokem: Budou-li tvoji synové dbát své cesty k chození před mou tváří v pravdě, celým svým srdcem a celou svou duší, - výrokem: Nebude ti nikdo vytínán z trůnu Izráelova. 5 A ty také víš, co mi učinil Jóáv, syn Cerújin, co učinil dvěma velitelům vojska Izráelova, Avnérovi, synu Nérovu, a Amásovi, synu Jetherovu, že je zabil a v mír vpustil krev války a uvedl krev války na svůj opasek, jenž byl na jeho kyčlích, a na svou obuv, jež byla na jeho nohou. 6 Musíš se tedy zachovat podle své moudrosti, ať nenecháváš jeho šediny sestoupit v šeól v pokoji. 7 Budeš však prokazovat laskavost synům Barzillaje, Gileádího, ať jsou mezi jídajícími u tvého stolu, neboť tak se přiblížili ke mně při mém útěku před tváří Avšálóma, tvého bratra. 8 A hle, je u tebe Šimeí, syn Géry, syna Jemíního, z Bachúrím, jenž se mi v den mého odchodu do Machanájim ostrým zlořečením jal zlořečit; potom mi on k Jordánu přišel vstříc, i přísáhl jsem mu při Jehovovi výrokem: Chci-li tě mečem usmrtit! 9 Nyní však necht' ho nenecháváš bez trestu, vždyť ty jsi moudrý muž a budeš vidět, co s ním máš učinit, abys jeho šediny v šeól seslal v krvi. 10 A Dávid ulehl se svými otci a byl pohřben ve městě Dávidově. 11 A dni, co Dávid kraloval nad Izráelem, bylo čtyřicet let; sedm let kraloval v Chevrónu a třicet a tři léta kraloval v Jerúsalemě. 12 A na trůn Dávida, svého otce, usedl Šalomoun a jeho kralování bylo velmi upevněno. 13 A Adónijáhú, syn Chaggíth, přišel k Bath-ševě, matce Šalomounově; ta řekla: Zda je tvůj příchod pokojný? A řekl: Pokojný. 14 A řekl: Mám k tobě co promluvit. I řekla: Mluv. 15 A řekl: Ty víš, že království se dostalo mně a na mne stran kralování upřeli, všechen Izráel, svou tvář, ale království se obrátilo a dostalo se mému bratru, neboť se mu dostalo od Jehovy; 16 já se však nyní chystám vyžádat si od tebe jednu věc, kéž nezamítáš mou tvář. I řekla k němu: Mluv. 17 A řekl: Řekni, prosím, Šalomounovi, králi, neboť tvou tvář nebude zamítat, ať mi ráčí dát Avíšag, šúnémskou, za ženu. 18 A Bath-ševa řekla: Dobře, já za tebe ke králi budu mluvit. 19 Bath-ševa tedy vstoupila ke králi Šalomounovi promluvit s ním za Adónijáhúa; a král jí povstal vstříc a poklonil se jí, i usedl na svůj trůn a dal přistavit trůn pro královu matku, i usedla po jeho pravici 20 a řekla: Já se chystám vyžádat si od tebe jednu malou věc, kéž nezamítáš mou tvář. A král jí řekl: Žádej, má matko, neboť tvou tvář nebudu zamítat. 21 I řekla: Necht' se dáva Avíšag, šúnémská, za ženu Adónijáhúovi, tvému bratru. 22 A král Šalomoun odpověděl a řekl své matce: A nač pro Adónijáhúa žádáš Avíšag, šúnémskou? I království pro něho žádej, vždyť on je můj bratr, starší než já, i pro něho i pro Evjáthára, kněze, i pro Jóáva, syna Cerújina. 23 A král Šalomoun přísáhl při Jehovovi výrokem: Takto necht' mi Bůh činí a takto necht' přidává, že Adónijáhú toto slovo vyslovil proti své duši! 24 Nyní tedy, jako že je živ Jehova, jenž mě upevnil a posadil mě na trůn Dávida, mého otce, a jenž mi zřídil dům podle toho, co promluvil, ano, dnes musí být Adónijáhú usmrcen. 25 To zařídil král Šalomoun skrze Benájáhúa, syna Jehójádova; ten se na něho vrhl, takže umřel. 26 A Evjáthárovi, knězi, král řekl: Jdi do Anáthóth na svá pole, neboť ty jsi hoden smrti, ale nechci tě v tento den usmrtit, neboť jsi před tváří Dávida, mého otce, nosil skříňku Pána, Jehovy, a že ses natrápil vším, čím se natrápil můj otec. 27 Tak vyhnal Šalomoun Evjáthára z postavení kněze Jehovovi, k naplnění slova Jehovova, jež vyslovil o domě Élího v Šíle. 28 A ta zvěst došla až k Jóávovi; Jóáv se totiž byl naklonil za Adónijjou, ač za Avšálómem se nebyl naklonil. Prchl tedy Jóáv do stanu Jehovova a chytil se rohů oltáře. 29 I bylo králi Šalomounovi oznámeno, že Jóáv prchl do stanu Jehovova, a hle, je vedle oltáře. Šalomoun tedy poslal Benájáhúa, syna Jehójádova, výrokem: Jdi, vrhni se na něho. 30 A Benájáhú vstoupil do stanu Jehovova a řekl k němu: Takto řekl král: Vyjdi. I řekl: Ne, nýbrž chci umřít zde. Benájáhú tedy odevzdal slovo králi výrokem: Tak promluvil Jóáv a tak mi odpověděl. 31 A král mu řekl: Učiň podle toho, co promluvil, a vrhni se na něho a pohřbi ho, ať sejmeš ze mne a z domu mého otce nevinnou krev, již Jóáv prolil. 32 A Jehova vrátí jeho krev na hlavu jeho, jenž se vrhl na dva muže spravedlivější a lepší než on a zabil je mečem, aniž můj otec Dávid věděl, Avnéra, syna Nérova, velitele vojska Izráelova, a Amásu, syna Jetherova, velitele vojska Júdova, 33 a jejich krev se navždy vrátí na hlavu Jóávovu a na hlavu jeho semene, Dávidovi však a jeho semeni a jeho domu a jeho trůnu se od Jehovy navždy bude dostávat pokoje. 34 Benájáhú, syn Jehójádův, tedy vystoupil a vrhl se na něho a usmrtil ho, a pohřbil ho v jeho domě v pustině; 35 a král místo něho nad vojskem dosadil Benájáhúa, syna Jehójádova, a Cádóka, kněze, dosadil král místo Evjáthára.

36 A král poslal a dal povolat Šimeího a řekl mu: Zbuduj si v Jerúsalémě dům a usídl se tam, a nesmíš odtamtud nikam vycházet, 37 neboť v den tvého vyjití, když budeš překračovat potok Kidrón, se stane, - musíš nepochybně vědět, - že jistotně budeš muset umřít; tvá krev bude na tvé hlavě. 38 A Šimeí králi řekl: To slovo je dobré; podle toho, co můj pán, král, vyslovil, tak bude tvůj nevolník činit. A Šimeí po mnoho dní bydlel v Jerúsalémě; 39 ale po uplynutí tří let se stalo, že Šimeímu utekli dva nevolníci k Áchíšovi, synu Maachovu, králi Gathu; to Šimeímu oznámili výrokem: Hle, tvoji nevolníci jsou v Gathu. 40 A Šimeí vstal a osedlal svého osla a odebral se do Gathu k Áchíšovi hledat své nevolníky, a odebral se Šimeí a své nevolníky z Gathu přivedl. 41 A Šalomounovi bylo oznámeno, že se Šimeí odebral z Jerúsaléma do Gathu a vrátil se; 42 a král poslal a dal Šimeího povolat a řekl k němu: Zda jsem tě nezavázal přísahou při Jehovovi, když jsem proti tobě důrazně prohlásil výrokem: V den tvého vyjití, když se kamkoli budeš ubírat, musíš nepochybně vědět, že jistotně budeš muset umřít? A řekl jsi ke mně: To slovo je dobré, uslyšel jsem. 43 Proč jsi tedy nedodržel přísahu při Jehovovi a rozkaz, jímž jsem na tebe vložil povinnost? 44 A král k Šimeímu řekl: Ty víš o všem zlu, o němž ví tvé srdce, jež jsi provedl Dávidovi, mému otci, ale Jehova všechno tvé zlo vrátí na tvou hlavu, 45 král Šalomoun však bude požehnan a trůn Dávidův bude před tváří Jehovovou navždy upevněn. 46 A král rozkázal Benájáhúovi, synu Jehójádovu; ten vyšel a vrhl se na něho, takže umřel. I bylo království upevněno v ruce Šalomounově.

1. Královská 3

1 A Šalomoun se spřiznil s faraonem, králem Egypta, neboť pojal dceru faraonovu a uvedl ji do města Dávidova na dobu do svého dokončení budování svého domu a domu Jehovova a zdi Jerúsaléma vůkol. 2 Jenže obětovali, lid, na výšinách, neboť až do oněch dní nebyl zbudován dům jménu Jehovovu; 3 Šalomoun však Jehovu miloval, takže chodil v ustanoveních Dávida, svého otce, jenže on obětoval a v kouř obracel na výšinách. 4 I odešel král do Gibeónu obětovat tam, neboť to byla velká výšina; na onom oltáři vznesl Šalomoun tisíc vzestupných obětí. 5 V Gibeónu se Šalomounovi ve snu za noci ukázal Jehova; a Bůh řekl: Požádej - co ti mám dát? 6 A Šalomoun řekl: Ty jsi uskutečnil se svým nevolníkem Dávidem, mým otcem, velikou laskavost podle toho, jak před tvou tváří s tebou chodil v pravdě a v spravedlnosti a v upřímnosti srdce, a zachoval jsi mu tuto velikou laskavost, že jsi mu dal syna sedícího na jeho trůně, jako tohoto dne. 7 A nyní jsi, Jehovo, můj Bože, svého nevolníka uvedl v kralování místo Dávida, mého otce, a já jsem mladý hoch, neumím vycházet ani vstupovat, 8 a tvůj nevolník je vprostřed tvého lidu, jež jsi vyvolil, lidu mnohého, jenž z příčiny množství nemůže být spočítán ani sepsán. 9 Kéž tedy svému nevolníku ráčíš dát pozorné srdce k souzení tvého lidu, k rozlišování mezi dobrem a mezi zlem - ano, kdo bude moci soudit tento tvůj početný lid? 10 I bylo to slovo Pánu vhod, že Šalomoun požádal o tuto věc; 11 Bůh k němu tedy řekl: Protože jsi požádal o tuto věc a nevyžádal sis mnoho dní, aniž sis vyžádal bohatství, aniž jsi požádal o žití tvých nepřátel, nýbrž sis vyžádal pochopení k naslouchání při soudu, 12 hle, učinil jsem podle tvého slova; hle, dal jsem ti srdce moudré a rozumné, takže tobě podobný se nevyskytl před tebou, aniž bude povstávat tobě podobný po tobě; 13 a také jsem ti dal, oč jsi nepožádal, - i bohatství i slávu, takže za všechny tvé dni se mezi králi nevyskytne nikdo podobný tobě. 14 A budeš-li chodit mými cestami k zachování mých ustanovení a mých rozkazů podle toho, jak chodil Dávid, tvůj otec, budu i prodlužovat tvé dni. 15 A Šalomoun procítl, a hle, sen. I přišel v Jerúsalém a stanul před skříňkou smlouvy Páně a jal se vznášet vzestupné oběti a konat oběti pokojných hodů a všem svým služebníkům uspořádal hostinu. 16 Tehdy ke králi přišly dvě ženy, nevěstky, a stanuly před jeho tváří; 17 a jedna ta žena řekla: Prosím, můj pane, já a tato žena bydlíme v jednom domě, i porodila jsem v tom domě při ní 18 a v třetí den po mém porodu se stalo, že porodila i tato žena. A byly jsme my spolu, kromě nás dvou v domě nebylo s námi v domě cizího. 19 A syn této ženy v noci umřel, protože na něho nalezla; 20 i vstala vprostřed noci a vzala mého syna ode mne, když tvá služebnice spala, a vložila ho ve svou náruč a svého syna, mrtvého, vložila v náruč mou. 21 A když jsem za jitra vstala svého syna nakojit, hle - mrtev; ale když jsem se na něho za jitra pozorně zahleděla, hle, nebyl to můj syn, jehož jsem porodila. 22 A ta druhá žena řekla: Ne, nýbrž ten živý je můj syn a ten mrtvý tvůj syn. Ale tato říkala: Ne, nýbrž ten mrtvý je tvůj syn a ten živý můj syn. Tak před tváří královou mluvily 23 a král řekl: Tato praví: Toto je můj syn, ten živý, a tvůj syn je ten mrtvý; a tato praví: Ne, nýbrž tvůj syn je ten mrtvý a můj syn ten živý. 24 I řekl král: Podejte mi meč. Přinesli tedy meč před tvář královu 25 a král řekl: Rozsekněte to živé dítě na dvě a dejte jedné polovinu a jedné polovinu. 26 Tu ke králi řekla ta žena, jejíž syn byl ten živý, neboť se nad jejím synem vznítily její niterné city, ano, řekla: Prosím, můj pane, dejte to živé dítě jí, ať je nikterak neusmrcujete! A tato pravila: Nemá patřit ani mně ani tobě; rozsekněte. 27 I ujal se král slova a řekl: Dejte to živé dítě oné ženě a nikterak je nebudete usmrcovat - ona je jeho matka. 28 A všecken Izráel uslyšel o rozsudku, jímž král rozsoudil, i pocítili před tváří královou bázeň, neboť shledali, že v jeho nitru je Boží moudrost k vykonávání soudu.

1. Královská 4

1 Stal se tedy Šalomoun králem nade vším Izráelem; 2 a toto byli hodnostáři, jež měl: Knězem byl Azarjáhú, syn Cádókúv, 3 kancléři Elíchóref a Achijjá, synové Šišovi, zapisovatelem Jehóšáfát, syn Achílúduv, 4 a nad vojskem Benájáhú, syn Jehójádúv, a kněžními Cádók a Evjáhár 5 a nad správci Azarjáhú, syn Náthánúv, a ministrem Závúd, syn Náthánúv, přítel králův; 6 a nad domem Achíšár a nad robotou Adónírám, syn Avdúv. 7 A Šalomoun měl dvanáct správců nade vším Izráelem, kteří zásobovali krále a jeho dům; měsíc v roce připadalo zásobování na jednoho; 8 a toto byla jejich jména: Ben-Chúr, v pohoří Efrájimově; 9 Ben-Deker, v Mákaci a v Šaalvím a v Bétšemeši a Elón-Béth-chánánu; 10 Ben-Chesed v Arubbóth, tomu podléhalo Sóchó a všechna země Chefer; 11 Ben-Avinádáv, tomu celá pahorkatina Dóru; tomu se dostala za ženu Táfath, dcera Šalomounova; 12 Baaná, syn Achílúduv, tomu Taanách a Megiddó a všechen Bétš-šeán, jenž je směrem k Carthánu zdola vůči Jizreeli, od Bétš-šeánu až po Avél-Mechólu, až po oblast z druhé strany vůči Jokneámu; 13 Ben-Gever v Rámóth-Gileádu, tomu vsi Jáira, syna Menaššéova, jež jsou v Gileádu; podléhal mu pruh Argóvu, jenž je v Bášánu, šedesát velikých měst se zdmi a zavorami z mosazi; 14 Achínádáv, syn Iddúv, v Machanájim; 15 Achímaac v Naftálím - i on pojal za ženu dceru Šalomounovu, Basmath; 16 Baaná, syn Chúšajúv, v Ašérovi a v Álóth; 17 Jehóšáfát, syn Párúachúv, v Jissáschárovi; 18 Šimeí, syn Élúv, v Benjáminovi; 19 Gever, syn Uriho, v zemi Gileádu - země Síchóna, krále Emóriho, a Óga, krále Bášánu, a byl jeden správce, jenž byl v té zemi. 20 A Júdy a Izráele bylo mnoho, stran množství jako písku, jenž je u moře, i jedli a pili a veselili se. 21 I vládl Šalomoun nade všemi královstvími od Řeky po zem Pelištím a po pomezí Egypta; po všechny dni jeho života přinášeli dary a sloužili Šalomounovi. 22 A strava Šalomounova na jeden den byla: Třicet kórů jemné mouky a šedesát kórů hrubé mouky, 23 deset krmených kusů skotu a dvacet kusů skotu z pastvy a sto kusů drobného dobytka mimo jeleny a gazely a jachmúry a tučnou drůbež. 24 On totiž měl moc na vši této straně Řeky, od Tifsachu až po Gazu, nade všemi králi této strany Řeky, a dostalo se mu pokoje ze všech stran odevšad vůkol. 25 A po všechny dni Šalomounovy bydlel Júdá a Izráel bezpečně, každý pod svou vinnou révou a pod svým fikovníkem, od Dána až po Beér-ševu. 26 A Šalomoun měl čtyřicet tisíc stájí koní k svým vozidlům a dvanáct tisíc jezdců; 27 a onino správcové zásobovali krále Šalomouna a každého, kdo ke stolu krále Šalomouna přistupoval, každý ve svém měsíci; nedopouštěli nedostatek ničeho, 28 a přinášeli ječmen a slámu koním a běžcům na místo, kde byli, každý podle své povinnosti. 29 A Bůh dal Šalomounovi velmi mnoho moudrosti a chápavosti a obsáhlost rozumu jako písek, jenž je na břehu moře, 30 takže moudrost Šalomounova byla větší než moudrost všech synů východu a než všechna moudrost Egypta, 31 neboť byl moudřejší než všichni lidé, než Éthán, Ezráchí, a Hémán a Kalkól a Darda, synové Máchólovi, a jeho věhlas se dostal mezi všechny národy vůkol. 32 I promluvil třemi tisíci přísloví a jeho písní bylo pět a tisíc, 33 a promlouval o stromech, od cedru, jenž je na Levánónu, až po yzop, jenž vyrůstá na zdi, a promlouval o zvěři a o letounstvu a o plazivém tvorstvu a o rybách. 34 A ze všech národností přicházeli moudrost Šalomounovu poslouchat, ode všech králů země, kteří o jeho moudrosti uslyšeli.

1. Královská 5

1 A Chírám, král Córu, k Šalomounovi poslal své služebníky, neboť uslyšel, že ho pomazali za krále místo jeho otce; Chírám totiž byl vždy Dávidovi přítelem. 2 A Šalomoun Chírámovi vzkázal výrokem: 3 Ty víš o Dávidovi, mém otci, že nemohl jménu Jehovy, svého Boha, budovat dům z příčiny bojování, jímž ho obklopovali, než je Jehova položil pod chodidla jeho nohou. 4 Mně však nyní Jehova, můj Bůh, dal ze všech stran klid, není protivníka a není zlé příhody, 5 takže, hle, já - zamýšlím jménu Jehovy, svého Boha, dům zbudovat podle toho, co Jehova k Dávidovi, mému otci, promluvil výrokem: Tvůj syn, jehož místo tebe chci uvést na tvůj trůn, on bude dům mému jménu budovat. 6 Nyní tedy rozkaž, ať mi z Levánónu vytínají cedry, a moji nevolníci budou s nevolníky tvými, a mzdu tvých nevolníků ti budu dávat podle všeho, co budeš požadovat, neboť ty víš, že mezi námi není nikoho umějícího vytínat stromy tak jako Cidóním. 7 A jak uslyšel Chírám slova Šalomounova, stalo se, že se velmi zaradoval a řekl: Budíž dnes veleben Jehova, jenž dal Dávidovi moudrého syna nad tímto početným lidem! 8 A Šalomounovi Chírám vzkázal výrokem: Uslyšel jsem, co jsi mi vzkázal; já chci uskutečnit veškeré tvé přání stran dříví cedrů a stran dříví cypřišů. 9 Moji nevolníci je budou snášet z Levánónu k moři a já je budu jako vory po moři dopravovat až na místo, jež mi budeš chtít vzkazem určit, a tam je budu rozbírat a ty je budeš odnášet; a ty budeš uskutečňovat mé přání stran dodávání stravy mému domu. 10 Chírám se tedy Šalomounovi stal dodavatelem dříví cedrů a dříví cypřišů, všeho, co si přál, 11 a Šalomoun dával Chírámovi dvacet tisíc kórů pšenice, obživu pro jeho dům, a dvacet kórů oleje z rozdrcení; tolik dával Šalomoun Chírámovi rok po roce. 12 A Jehova dával Šalomounovi moudrost podle toho, co k němu promluvil; a mezi Chírámem a mezi Šalomounem byl mír a oni dva uzavřeli smlouvu. 13 A král Šalomoun ze všeho Izráele odváděl robotníky, i bylo robotníků třicet tisíc mužů 14 a do Levánónu jich posílal deset tisíc na měsíc po směnách, měsíc byli v Levánónu a dva měsíce doma; a nad robotou byl Adónírám. 15 A v pohoří měl Šalomoun sedmdesát tisíc nosičů, nákladních, a osmdesát tisíc lamačů kamene, 16 mimo Šalomounovy vedoucí správců, kteří byli nad prací, tři tisíce a tři sta těch, již měli moc nad lidem, nad činnými v práci.

17 A král rozkázal, ať navylamují velikých kamenů, jakostních kamenů, k založení domu, kamenů s otesáváním.
18 A budovatelé Šalomounovi a budovatelé Chirámovi a Givlím osekávali a připravovali dříví a kameny k budování domu.

1. Královská 6

1 A za osmdesát let a čtyři sta let po vyjití Isráelových dětí ze země Egypta, ve čtvrtém roce - v měsíci Zivu, to je druhý měsíc, - po započetí kralování Šalomounova nad Isráelem se stalo, že se jal budovat dům Jehovovi. 2 A dům, jež král Šalomoun Jehovovi zbudoval, - jeho délka šedesát loket a jeho šířka dvacet a jeho výška třicet loket; 3 a předsíň v průčelí chrámu domu - dvacet loket její délka po šířce domu, deset loket její šířka v průčelí domu. 4 A na domě zřídil okna s uzavíratelnými výhledy 5 a na stěnu domu přibudoval patra, vůkol stěn domu, vůkol ke chrámu a k síni slova vůkol zřídil boční místnosti: 6 Spodní patro, jeho šířka pět loket, a prostřední, jeho šířka šest loket, a třetí, jeho šířka sedm loket, neboť navenek na domě vůkol provedl ujmy tlušťky, aby nebylo zasahování do stěn domu; 7 a při svém budování byl dům budován z kamenů upravených po vylomení, takže v domě při jeho budování nebylo slyšet kladiv ani sekery, žádného nástroje ze železa. 8 Vchod do prostředních bočních místností byl na pravé straně domu, i vystupovali na prostřední patro a od prostředního do třetích točitými schodišti. 9 A když dům dobudoval a dohotovil jej, pokryl dům prkny, jich řadami, použitím dřeva cedrů, 10 a na celý dům přibudoval patra, výška každého pět loket, jež se dřívím cedrů drželo domu. 11 I dostalo se k Šalomounovi slovo Jehovovo, výrok: 12 Tento dům, jež ty buduješ, - budeš-li chodit v mých ustanoveních a vykonávat mé předpisy a dbát všech mých rozkazů k chození v nich, pak při tobě budu potvrzovat své slovo, jež jsem vyslovil k Dávidovi, tvému otci, 13 a budu se chtít usadit vprostřed Isráelových dětí a nebudu svůj lid, Isráele, opouštět. 14 Šalomoun tedy dobudoval dům a dohotovil jej 15 tak, že dobudoval stěny domu zevnitř trámy z cedrů, od podlahy domu po stěny střechy zevnitř je vyložil dřevem, a podlahu domu vyložil trámy z cypřišů. 16 A dobudoval dvacet loket nejnvnitřnějších míst domu trámy z cedrů, od podlahy po stěny; to mu zevnitř vybudoval v síň slova, v nejsvětější svatyni; 17 a dům, to jest chrám vpředu, měl rozměr čtyřicet loket. 18 A na domě uvnitř bylo cedrové dřevo s vyřezáváním tykví a rozvitých květů; vše bylo cedrové dřevo, nebylo kamene, jenž by se dal vidět. 19 A vprostřed domu zevnitř upravil síň slova k uložení tam skříňky smlouvy Jehovovy; 20 a síň slova uvnitř: Dvacet loket délka a dvacet loket šířka a dvacet loket její výška, a potáhl ji čistým zlatem; a potáhl oltář z cedrového dřeva; 21 i dům potáhl Šalomoun zevnitř čistým zlatem, a před síní slova zřídil přepažení řetězy ze zlata a potáhl ji zlatem, 22 a zlatem potáhl celý dům, do úplnosti celého domu, i celý oltář, jenž byl při síní slova, potáhl zlatem. 23 A do síně slova zhotovil dva kerúby z dříví oleje, výška každého deset loket, 24 a jednoho křídla kerúba bylo pět loket a druhého křídla kerúba pět loket, deset loket od konce jeho křídel až po konec jeho křídel, 25 a deset loket druhý kerúb, oba kerúbové měli jednu míru a jeden tvar: 26 Výška jednoho kerúba byla deset loket a tak i druhého kerúba. 27 A ty kerúby dal v střed vnitřního domu, i rozpjali křídla kerúbů, takže křídlo jednoho dosáhlo na stěnu a křídlo druhého kerúba dosahovalo na druhou stěnu a jejich křídla dosahovala ke středu domu, křídlo ke křídlu. 28 A potáhl ty kerúby zlatem. 29 A všechny stěny domu okolo vyřezal rytinami řezeb kerúbů a palm a rozvitých květů, zevnitř i navenek, 30 a podlahu domu potáhl zlatem, dovnitř i navenek. 31 A zhotovil vchod do síně slova, dveře z dříví oleje, násloupí a veřeje - pětiúhelník, 32 a obě křídla dveří byla z dříví oleje a vyřezal na nich řezby kerúbů a palm a rozvitých květů; to potáhl zlatem - to zlato nanesl na kerúby a palmy. 33 Tak i ke vchodu do chrámu zhotovil veřeje z dříví oleje, do tvaru čtyřúhelníka, 34 a dvojité křídla dveří z dříví cypřišů, dva okrouhlé čepy - jedno křídlo dveří, a dvě okrouhlá ložiska - druhé křídlo dveří; 35 a vyřezal kerúby a palmy a rozvité květy; to potáhl zlatem vhodným na to, co bylo vyryto. 36 A zbudoval vnitřní ohradu ze tří vrstev kvádrů a jedné vrstvy otesaných břeven z cedrů. 37 I byl dům Jehovův založen ve čtvrtém roce, v MĚSÍCI Zivu, 38 a v jedenáctém roce, v MĚSÍCI Búle, to je osmý měsíc, byl dům dohotoven podle všech jeho se týkajících pokynů a podle všeho jeho se týkajícího plánu; budoval jej tedy po sedm let.

1. Královská 7

1 A svůj dům budoval Šalomoun po třináct let, až jej dohotovil. 2 Zbudoval tedy dům lesa Levánónu, jeho délka sto loket a jeho šířka padesát loket a jeho výška třicet loket, na čtyřech řadách sloupů z cedrů, a na těch sloupech byla otesaná břevna z cedrů; 3 to pokryl dřevem cedru shora na bočních místnostech, jež byly na těch sloupech, - čtyřicet a pět, patnáct v řadě. 4 A výhledy - tři řady, světelný otvor vůči světelnému otvoru, třikrát. 5 A všechny vchody a veřeje byly čtvercové, i výhledy, totiž vzájemně protějšky - světelný otvor vůči světelnému otvoru, třikrát. 6 A zřídil sloupovou předsíň, její délka padesát loket a její šířka třicet loket, a předsíň před nimi, i sloupy a schody před nimi. 7 A zřídil trůnní předsíň, kde soudil, předsíň soudu; ta byla od podlahy po podlahu pokryta dřevem cedru. 8 A jeho dům, kde měl bydlet, na jiném nádvoří, k vnitřku předsíně, byl vypracováním jako tento; i dům pro dceru faraonovu, již Šalomoun pojal, upravil jako tuto předsíň. 9 Toto vše bylo z jakostních kamenů s otesáváním podle rozměrů, řezaných pilou, zevnitř i zevně a od základů po stropy a zevně po velikou ohradu.

10 A založeno bylo jakostními kameny, velikými kameny, kameny deseti loket a kameny osmi loket, 11 a shora byly jakostní kameny s otesáváním podle rozměrů a dřevo cedru. 12 A veliká ohrada vůkol byla ze tří vrstev kvádrů a jedné vrstvy otesaných břeven z cedrů; tak i stran vnitřní ohrady domu Jehovova a stran předsíně domu. 13 A Šalomoun poslal a dal z Córu přivést Chiráma 14 (to byl syn ženy, vdovy, z větve Naftálího, a jeho otec byl Córí), zpracovávatele mosazi, jenž byl naplněn moudrostí a chápavostí a vědomostí k vykonávání všeho díla v mosazi. Ten přišel ke králi Šalomounovi a jal se vykonávat všechno své dílo. 15 I utvořil dva sloupy z mosazi, výška jednoho sloupu osmnáct loket a druhý sloup mohl obepnout provázek dvanácti loket, 16 a zhotovil dvě hlavice z tavené mosazi k nasazení na vrcholy těch sloupů, výška jedné hlavice pět loket a výška druhé hlavice pět loket; 17 k těm hlavicím, jež byly na vrcholech sloupů, mřížky mřížkové práce, šňůrky řetízkové práce, sedm na jednu hlavici a sedm na druhou hlavici. 18 Zhotovil tedy ty sloupy a dvěma řadami vůkol na jedno mřížkování k pokrytí hlavic, jež byly na vrcholech, granátová jablíčka; tak učinil i s druhou hlavicí. 19 A hlavice, jež byly na vrcholech sloupů, byly liliové práce (v předsíni), čtyři lokte. 20 A hlavice na těch dvou sloupech i shora, při samé vypuklině, jež byla za mřížkováním, - granátová jablíčka, dvě stě, řadami vůkol, na druhé hlavicí. 21 A postavil ty sloupy k předsíni chrámu, a když postavil pravý sloup, nazval jeho jméno Jáchín; a když postavil levý sloup, nazval jeho jméno Bóaz. 22 A na vrcholech sloupů byla liliová práce. Tak bylo dílo na sloupech dokončeno. 23 A zhotovil lité moře, od jeho okraje po jeho okraj deset loket, kruhovitě vůkol, a jeho výška pět loket, a vůkol je mohla obepnout šňůra třiceti loket, 24 a zespod vůči jeho okraji vůkol je obklopovaly tykve, deset na loket, obtáčející moře vůkol; v dvou řadách byly ty tykve, ulité při jeho ulití. 25 Stálo na dvanácti kusech skotu; tři byly čelem k severu a tři byly čelem k západu a tři byly čelem k jihu a tři byly čelem ke vzházení, a moře bylo na nich shora a všechny jejich zadky směřovaly dovnitř; 26 a jeho tloušťka - šířka ruky, a jeho okraj podle vypracování okraje číše, květu lilie. Mohlo podržet dva tisíce bathů. 27 A zhotovil deset stojanů z mosazi; délka jednoho stojanu čtyři lokte a jeho šířka čtyři lokte a jeho výška tři lokte, 28 a toto bylo vypracování těch stojanů: Měly zástěny, a ty zástěny byly mezi lištami; 29 a na těch zástěnách, jež byly mezi lištami, byli lvi, skot a kerúbové; tak i na lištách shora, a zespod vůči lvům a skotu byly věnce, tepaná práce. 30 A každý stojan měl čtyři kola z mosazi a nápravy z mosazi, a jeho čtyři úhly měly ramena, zespod vůči umyvadlu byla ta ramena přitavena; z druhé strany každého byly věnce. 31 A jeho otvor uvnitř hlavice, totiž shora, byl na loket, i byl její otvor kruhovitý, s vypracováním za podstavec, loket a půl lokte, a i u jejího otvoru byly řezby, jejich okraje však byly čtvercové, ne kruhovitě. 32 A k směru zespod vůči těm okrajům byla ta čtyři kola a osy kol byly ve stojanu; a výška jednoho kola loket a půl lokte, 33 a vypracování těch kol bylo jako vypracování kol vozidla a jejich osy a jejich loukotě a jejich špice a jejich náboje, to vše bylo ulito. 34 A čtyři ramena na čtyřech úhlech každého stojanu - ta ramena byla ze stojanu. 35 A ve svršku stojanu bylo půl lokte vyvýšeniny, kruhovitě vůkol, a na svršku stojanu byla jeho držadla, a zástěny byly z něho. 36 A na plochy jeho boků, totiž na zástěny, vyryl kerúby a lvy a palmy, podle volného místa na každé, a věnce vůkol. 37 Takto zhotovil těch deset stojanů; při nich všech bylo jedno ulití, jedna míra, jeden tvar. 38 A zhotovil deset umyvadel z mosazi, každé umyvadlo mohlo podržet čtyřicet bathů, každé umyvadlo - čtyři lokte, jedno umyvadlo na každý stojan z těch deseti stojanů, 39 a dal pět těch stojanů na stranu domu zprava a pět na stranu domu zleva, a moře dal od pravé strany domu k východu, naproti jihu. 40 I nazhotovoval Chíróm misek a lopatek a okřínů; tak Chírám dokončil vykonávání vši práce, již vykonal pro krále Šalomouna na domě Jehovově: 41 Dva sloupy a dva kalichy hlavic, jež byly na vrcholech těch sloupů, a dvoje mřížkování k pokrytí dvou kalichů těch hlavic, jež byly na vrcholech těch sloupů, 42 a čtyři sta granátových jablíček na to dvoje mřížkování, na každé mřížkování dvě řady granátových jablíček k pokrytí dvou kalichů těch hlavic, jež byly na těch sloupech, 43 a deset stojanů a deset umyvadel na ty stojany, 44 a jedno moře a dvanáct kusů skotu pod tím mořem, 45 a hrnce a lopatky a okříny. A všechny tyto předměty, jež Chírám zhotovil pro krále Šalomouna k domu Jehovovu, byly z leštěné mosazi; 46 král je odléval v rovině Jordánu v hutnotě hlíny mezi Sukkóth a mezi Carthánem. 47 A Šalomoun upustil od vážení všech těchto předmětů; z příčiny velmi velkého množství nebyla váha mosazi zjišťována. 48 Šalomoun také zhotovil všechny předměty, jež patřily v dům Jehovův: Oltář ze zlata a stůl, na němž byly předkladné chleby, ze zlata, 49 a pět svícňů zprava a pět zleva před síň slova, z čistého zlata, s květy a lampami a kratiknoty ze zlata, 50 a mísy a utěradla a okříny a pánve a zhášedla z čistého zlata, a stěžeje ke dveřím do vnitřního domu, k nejsvětější svatyni, a ke dveřím domu chrámu, ze zlata. 51 Tak byla dovršena všechna práce, již král Šalomoun vykonal na domě Jehovově; a Šalomoun vnesl věci posvěcené Dávidem, jeho otcem; stříbro a zlato a náčiní dal v pokladnici domu Jehovova.

1. Královská 8

1 Tehdy Šalomoun svolal starší Isráelovy a všechny hlavy větví a náčelníky otců dětí Isráelových ke králi Šalomounovi v Jerúsalem k vnesení skřínky smlouvy Jehovovy z města Dávidova; to je Cijjón. 2 Všichni muži Isráelovi se tedy ke králi Šalomounovi sešli v MĚSÍCI Éthaním při slavnosti, to je měsíc sedmý, 3 a přišli všichni starší Isráelovi a kněží skřínku vyzdvihli 4 a vynesli skřínku Jehovovu a stan setkávání a všechna zařízení svatyně, jež ve stanu byla; ano, kněží a Lévíovci je vynesli.

5 A král Šalomoun a s ním všechno shromáždění Izráelovo, všichni, již se k němu shromáždili před skříňkou, obětovali drobný dobytek a skot, kusy, jež z příčiny množství nemohly být sepsány ani spočítány. 6 A kněží vnesli skříňku smlouvy Jehovovy na její místo do síně slova v domě, do nejsvětější svatyně pod křídla kerúbů, 7 neboť kerúbové přes místo skříňky svá křídla rozpínali, takže kerúbové shora zastírali skříňku a tyče k ní. 8 A tyče byly dlouhé, takže konce tyčí byly viděny ze svatyně před síní slova, ale navenek viděny nebyly; a tam jsou až po tento den. 9 Ve skřínce nebylo nic než dvě desky z kamenů, jež tam uložil Mojžíš na Chórěvu, když Jehova s dětmi Izráelovými uzavřel smlouvu, když vyšli ze země Egypta. 10 A když vyšli kněží ze svatyně, stalo se, že dům Jehovův naplnil oblak, 11 takže kněží z příčiny toho oblaku nemohli stát k obsluze, neboť dům Jehovův naplnila Jehovova sláva. 12 Tehdy Šalomoun řekl: Jehova řekl, že bude pobývat v mračnu. 13 Vpravdě jsem ti zbudoval dům bydlíš, základ pro tvé usídlení do věků. 14 A král obrátil svou tvář a poželhal všemu sejití Izráelovu; a všechno sejití Izráelovo stálo. 15 A řekl: Budiž veleben Jehova, Bůh Izráelův, jenž svými ústy promluvil s Dávidem, mým otcem, a svou rukou splnil s výrokem: 16 Od toho dne, co jsem svůj lid, Izráele, vyvedl z Egypta, jsem nenašel zálibu v žádném městě ze všech větví Izráelových k zbudování domu, aby tam bylo mé jméno, našel jsem však zálibu v Dávidovi, aby byl nad mým lidem, Izráelem. 17 Stalo se pak blízkým srdci Dávida, mého otce, budovat dům jménu Jehovy, Boha Izráelova, 18 Jehova však k Dávidovi, mému otci, řekl: Ježto se stalo blízkým tvému srdci budovat dům mému jménu, zachoval ses dobře, že se to stalo blízkým tvému srdci, 19 jenže ten dům nebudeš budovat ty, nýbrž tvůj syn, jenž bude pocházet z tvých beder, on bude mému jménu budovat dům. 20 A Jehova potvrdil své slovo, jež vyslovil, takže jsem povstal místo Dávida, svého otce, a usedl jsem na trůn Izráelův podle toho, co Jehova promluvil, a dům jménu Jehovy, Boha Izráelova, jsem zbudoval 21 a určil jsem tam místo pro skříňku, kde je smlouva Jehovova, již uzavřel s našimi otci, když je vyvedl ze země Egypta. 22 I stanul Šalomoun před oltářem Jehovovým v přítomnosti všeho sejití Izráelova a rozprostřel své dlaně k nebesům 23 a řekl: Jehovo, Bože Izráelův, není v nebesích shora ani na zemi zespod Boha podobného tobě, dbajícimu smlouvy a laskavosti vůči tvým nevolníkům, těm, již chodí před tvou tvář celým svým srdcem; 24 jenž jsi svému nevolníku Dávidovi, mému otci, dodržel, co jsi k němu promluvil, ano, svými ústy jsi promluvil a svou rukou jsi splnil, jako tohoto dne. 25 Nyní tedy, Jehovo, Bože Izráelův, dodrž svému nevolníku Dávidovi, mému otci, co jsi k němu promluvil výrokem: Nebude ti z přítomnosti mé tváře vytínán nikdo sedící na trůně Izráelově, budou-li jen tvoji synové dbát své cesty k chození před mou tvář, jako jsi ty před mou tvář chodil. 26 Nyní tedy, Bože Izráelův, kéž se, prosím, pravdivým ukazuje tvé slovo, jež jsi vyslovil k svému nevolníku Dávidovi, mému otci. 27 Zda však opravdu bude Bůh bydlet na zemi? Hle, nebesa ani nebesa nebes tě nemohou obsáhnout, čím méně tento dům, jež jsem zbudoval! 28 Kéž se však obrátíš k modlitbě svého nevolníka a k jeho úpění, Jehovo, můj Bože, abys naklonil sluch k volání a k modlitbě, již se tvůj nevolník dnes modlí před tvou tvář, 29 aby byly tvé oči otevřené k tomuto domu noc a den, k místu, o němž jsi řekl: Bude tam mé jméno; abys nakláněl sluch k modlení, jímž se tvůj nevolník bude modlívát směrem k tomuto místu, 30 a kéž nakláníš sluch k úpění svého nevolníka a svého lidu, Izráele, jímž se směrem k tomuto místu budou modlívát, a ty kéž slyšíš na místo svého bydlení, na nebesa, a když budeš slyšet, kéž odpustíš. 31 Čím kdo bude hřešit vůči svému bližnímu, takže proti němu vznesе kletbu k jeho prokletí, a ta kletba přijde před tvůj oltář v tento dům, 32 to kéž ty v nebesích slyšíš a jednáš a své nevolníky rozsuzuješ prohlášením zlovolného k uvalení jeho cesty na jeho hlavu a ospravedlněním spravedlivého, abys mu dal podle jeho spravedlnosti. 33 Při porážce tvého lidu, Izráele, před tvář nepřítelů, když vůči tobě budou hřešit, budou-li se k tobě vracet a tvé jméno vyznávat a modlit se a úpět k tobě v tomto domě, 34 kéž pak ty v nebesích slyšíš a odpouštíš stran hříchu svého lidu, Izráele, a přivádíš je zpět na půdu, již jsi dal jejich otcům. 35 Při uzavření nebes, takže nebude deště, když vůči tobě budou hřešit, budou-li se směrem k tomuto místu modlit a tvé jméno vyznávat a od svého hříchu se odvracet, neboť jsi je pokořoval, 36 kéž pak ty v nebesích slyšíš a odpouštíš stran hříchu svých nevolníků, totiž svého lidu, Izráele, neboť jsi je vyučoval dobré cestě, již mají chodit, a kéž dáváš déšť na svou zem, již jsi za dědictví dal svému lidu. 37 Kdykoli v zemi bude hlad, kdykoli bude mor, kdykoli bude sněh, rez, kobyly, saranče, kdykoli mu bude jeho nepřítel působit tíseň v zemi jeho bran, jakákoli rána, jakákoli nemoc, - 38 jakákoli modlitba, jakékoli úpění, jež se bude dít skrze kteréhokoli člověka, skrze všechny tvůj lid, Izráele, když bude každý z nich znát ránu svého srdce a bude rozprostírat své dlaně směrem k tomuto domu, 39 kéž pak ty v nebesích, trvalém místě svého usídlení, slyšíš a odpouštíš a jednáš a dáváš každému, jehož srdce znáš (ty přece, ty samotný, znáš srdce všech dětí člověka), podle všech jeho cest, 40 aby tě měli v úctě po všechny dni, co oni budou žít na povrchu půdy, již jsi dal našim otcům. 41 A i stran cizozemce, jenž není z tvého lidu, Izráele, ten, přijde-li ze vzdálené země pro tvé jméno 42 (neboť budou slyšet o tvém velikém jménu a o tvé silné ruce a o tvé paži, jež bývá napřažena), když přijde a bude se modlit směrem k tomuto domu, 43 kéž ty v nebesích, trvalém místě svého usídlení, slyšíš a jednáš podle všeho, oč bude ten cizozemec k tobě volat, aby všechny národnosti země poznávaly tvé jméno, aby tě měly v úctě jako tvůj lid, Izráel, a aby věděly, že nad tímto domem, jež jsem zbudoval, je vzýváno tvé jméno. 44 Kdykoli tvůj lid bude vycházet k boji proti svému nepříteli cestou, již je budeš posílat, a budou se k Jehovovi modlit směrem k městu, v němž jsi našel zálibu, a domu, jež jsem tvému jménu zbudoval, 45 kéž pak v nebesích jejich modlitbu a jejich úpění slyšíš a jejich právo uplatníš. 46 Kdykoli vůči tobě budou hřešit (neboť není člověka, jenž by nehřešil), a budeš se proti nim popuzovat a vydávat je tvář nepřítelů, takže, zajmouce je, je odvedou do zajetí do země nepřítelů, vzdálené nebo blízké, 47 a vezmou si to v zemi, kam byli do zajetí odvedeni, opět k srdci a j mou se v zemi zajavších je vracet se a úpět k tobě výrokem: Zhřešili jsme a spáchali jsme nepravost, zachovali jsme se zlovolně,

48 a v zemi svých nepřátel, kteří je zajali, se k tobě vrátí celým svým srdcem a celou svou duší a k tobě se jmu modlit směrem k zemi, již jsi dal jejich otcům, a městu, jež jsi vyvolil, a domu, jež jsem tvému jménu zbudoval, 49 kéž pak v nebesích, trvalém místě svého usídlení, jejich modlitbu a jejich úpění slyšíš a jejich právo uplatníš 50 a odpouštíš svému lidu, těm, již vůči tobě zhrěšili, ano, stran všech jejich přestoupení, jimiž se proti tobě provinili, a vystavuješ je slitováním před tváří zajavších je, ať je politují 51 (vždyť oni jsou tvůj lid a tvé dědictví, jež jsi vyvedl z Egypta, zprostřed pece ze železa), 52 zatímco tvé oči budou otevřeny k úpění tvých nevolníků a k úpění tvého lidu, Izráele, za naklonění sluchu k nim při všem jejich volání k tobě. 53 Vždyť ty sis je za dědictví vyčlenil ze všech národností země podle toho, co jsi promluvil skrze Mojžíše, svého nevolníka, když jsi naše otce vyvedl z Egypta, Pane, Jehovo! 54 A jak Šalomoun skončil s modlením k Jehovovi vši touto modlitbou, stalo se, že zpřed oltáře Jehovova vstal od klečení na svých kolenou s dlaněmi rozprostřenými k nebesům 55 a stanul a silným hlasem požeňnal všemu sejití Izráelovu výrokem: 56 Budiž veleben Jehova, jenž svému lidu, Izráelovi, dal odpočinek podle všeho, co vyslovil; nepadlo ani jedno slovo ze všech jeho dobrých slov, jež vyslovil skrze Mojžíše, svého nevolníka; 57 kéž je Jehova, náš Bůh, s námi, jako byl s našimi otci (kéž nás neopouští a nezamítá nás), 58 k naklonění našich srdcí k němu, k chození všemi jeho cestami a k dbaní jeho rozkazů a jeho ustanovení a jeho předpisů, jež přikázal našim otcům, 59 a kéž jsou tato má slova, jimiž jsem se jal vůči tváří Jehovově doprošovat přízně, dnem i nocí blízka Jehovovi, našemu Bohu, k uplatňování práva jeho nevolníka a práva jeho lidu, Izráele, podle záležitosti dne v její den, 60 za účelem poznání všemi národnostmi země, že Bohem je Jehova, on, není jiného. 61 Necht' tedy je vaše srdce nerozdělené při Jehovovi, našem Bohu, k chození v jeho ustanoveních a k dbaní jeho rozkazů, jako tohoto dne. 62 A král a s ním všechen Izráel před tváří Jehovovou obětovali oběti, 63 a Šalomoun obětoval oběť pokojných hodů, již obětoval Jehovovi, dvacet a dva tisíce kusů skotu a sto a dvacet tisíc kusů drobného dobytka; tak zasvětili, král a všechny děti Izráelovy, dům Jehovův. 64 V onen den posvětil král vnitřek nádvoří, jež bylo před domem Jehovovým, neboť tam obětovali vzestupné oběti a oběti daru a tuk obětí pokojných hodů, protože oltář z mosazi, jenž byl před tváří Jehovovou, byl příliš malý, aby pojal ty vzestupné oběti a oběti daru a tuk obětí pokojných hodů. 65 A v onen čas uspořádal Šalomoun slavnost, a s ním všechen Izráel, veliké sejití, od příchodu k vstupu do Chamáthu po potok Egypta, před tváří Jehovy, našeho Boha, sedm dní a sedm dní - čtrnáct dní. 66 V osmý den lid propustil, i požeňnali králi a odešli k svým stanům, veselí a v dobré náladě nad vším dobrem, jež způsobil Jehova Dávidovi, svému nevolníku, a Izráelovi, svému lidu.

1. Královská 9

1 A jak Šalomoun skončil s budováním domu Jehovova a domu králova a vši Šalomounovy tužby, již uskutečnit si přál, stalo se, 2 že se Šalomounovi podruhé ukázal Jehova, jako se mu ukázal v Giveónu; 3 i řekl k němu Jehova: Uslyšel jsem tvou modlitbu a tvou snažnou prosbu, již ses před mou tváří doprošoval přízně; posvětil jsem tento dům, jež jsi zbudoval, vložím tam svého jména navždy, i budou tam po všechny dni mé oči i mé srdce. 4 A ty, jestliže budeš před mou tváří chodit, jako chodil Dávid, tvůj otec, v poctivosti srdce a v upřímnosti k jednání podle všeho, co jsem rozkázal, budeš dbát mých ustanovení a mých předpisů, 5 pak budu navždy utvrzovat trůn tvého kralování nad Izráelem podle toho, co jsem k Dávidovi, tvému otci, promluvil výrokem: Nebude ti nikdo vytínán z trůnu Izráelova; 6 jestliže se nicméně budete odvracet, vy aneb vaše děti, od následování mne, a nebudete dbát mých rozkazů, ustanovení, jež jsem předložil vaší tváří, nýbrž budete odcházet a sloužit jiným bohům a klanět se jim, 7 pak budu Izráele vytínat z povrchu tváře půdy, již jsem jim dal, a dům, jež jsem posvětil svému jménu, budu zavrhnout zpřed své tváře a Izráel bude mezi všemi národnostmi za přísloví a k posměchu; 8 a tento dům bude vrchol: Každý přecházející mimo něj se bude hrozit a bude syčet, i budou říkat: Proč Jehova takto učinil této zemi a tomuto domu? 9 A budou říkat: Protože Jehovu, svého Boha, jenž vyvedl jejich otce ze země Egypta, opustili a chytili se jiných bohů a jali se jim klanět a jim sloužit; proto na ně Jehova přivedl všechno toto neštěstí. 10 A po uplynutí dvaceti let, kdy Šalomoun zbudoval dva domy, dům Jehovův a dům krále 11 (přičemž Chiráam, král Córu, Šalomouna podporoval dřívím cedrů a dřívím cypřišů a zlatem podle všeho jeho přání), se stalo, že tehdy dával král Šalomoun Chiráamovi dvacet měst v zemi Gálílu; 12 a když Chiráam vyšel z Córu podívat se na ta města, jež mu Šalomoun dal, nebyla v jeho očích vyhovující, 13 i řekl: Co jsou toto za města, jež jsi mi dal, můj bratře? Dává se jim tedy až po tento den název země Kávúl. 14 A Chiráam poslal králi sto a dvacet kikkárů zlata. 15 A toto je zpráva o robotnících, jež král Šalomoun odváděl k budování domu Jehovova a domu svého a Milló a zdi Jerúsálema a Chácóru a Megidda a Gezeru. 16 (Farao, král Egypta, vystoupil a Gezeru dobyl a spálil jej ohněm a Kenaaního, obyvatele města, pozabíjel a dal je věnem své dceři, ženě Šalomounově.) 17 A Šalomoun vybudoval Gezer a dolní Béth-Chórón 18 a Baaláth a Támár v pustině v zemi 19 a všechna města skladišť, jež Šalomoun měl, a města vozů a města jezdců a Šalomounovu tužbu - co zatoužil budovat - v Jerúsalemě a v Levánónu a ve vši zemi jeho vlády. 20 Všechen lid, jenž pozůstával z Emóriho, Chittího, Perizzího, Chivvího a Jevúsího, ty, kteří nebyli z dětí Izráelových, 21 jejich syny, kteří po nich pozůstali v zemi, jež synové Izráelovi nedokázali učinit odevzdanými, ano, ty Šalomoun odváděl za nevolníky robotující až po tento den.

22 Ze synů Izráelových však Šalomoun za nevolníky nedával, nýbrž oni byli bojovníky a jeho služebníky a jeho velitelé a jeho důstojníky a velitelé jeho vozů a jeho jezdců. 23 Toto byli vedoucí správců, kteří byli nad prací pro Šalomouna, padesát a pět set těch, již měli moc nad lidem, nad činnými v práci. 24 Jen co dcera faraonova vystoupila z města Dávidova do svého domu, jež jí zbudoval; tehdy vybudoval Milló. 25 A Šalomoun třikrát v roce vznášel vzestupné oběti a oběti pokojných hodů na oltáři, jež Jehovovi zbudoval, a zakuřoval při tom, jež byl před tváří Jehovovou. Tak dohotovil dům. 26 A král Šalomoun zřídil loďstvo v Ecjón-Geveru, jež je u Élóthu na pobřeží moře Rákosi v zemi Edóma, 27 a Chírám s loďstvem poslal své služebníky, lodníky znalé moře, se služebníky Šalomounovými; 28 i přibyli do Ófiru a vzali odtamtud zlato, čtyři sta a dvacet kikkárů, jež přinesli ke králi Šalomounovi.

1. Královská 10

1 A zvěst o Šalomounovi vzhledem ke jménu Jehovovu uslyšela královna Ševy, i přibyla vyzkoušet ho hádankami. 2 Přibyla tedy v Jerúsalem s velmi slavným komonstvem, s velbloudy nesoucími vonné látky a velmi mnoho zlata a drahé kameny, a přišla k Šalomounovi a promluvila k němu o všem, co bylo blízko jejímu srdci, 3 a Šalomoun jí všechny její otázky vysvětlil, nezůstalo nic před králem skrytého, co by jí nebyl vysvětlil. 4 A když královna Ševy zpozorovala všechnu Šalomounovu moudrost, a dům jež zbudoval, 5 a pokrmy jeho stolu a sedání jeho nevolníků a stání jeho obsluhovačů a jejich oblečení a jeho číšníky a jeho vzestupné schodiště, kudy vystupoval k domu Jehovovu, nezůstalo v ní již dechu 6 a řekla ke králi: Pravdivou se ukázala řeč, již jsem ve své zemi uslyšela o tvých věcech a o tvé moudrosti, 7 a neuvěřila jsem těm slovům, než jsem přišla a mé oči pohleděly, a hle, nebyla mi oznámena polovina, převýšil jsi moudrostí a dobrotou pověst, již jsem uslyšela. 8 Blaho tvých mužů, blaho těchto tvých služebníků, již stávají ustavičně před tvou tváří, již slýchají tvou moudrost! 9 Necht' je veleben Jehova, tvůj Bůh, jež v tobě našel potěšení k uvedení tě na trůn Izráelův! Jehova ve svém trvalém milování Izráele, ano, tebe ustanovil za krále nad Izráelem k vykonávání práva a spravedlnosti! 10 A dala králi sto a dvacet kikkárů zlata a vonné látky, veliké množství, a drahé kameny; tolik vonné látky jako ona, již královna Ševy dala králi Šalomounovi, již nedošlo. 11 (A i loďstvo Chírámovo, jež z Ófiru vozilo zlato, dopravilo z Ófiru veliké množství santalového dříví a drahé kameny; 12 a král použil toho santalového dříví na zábradlí k domu Jehovovu a k domu královu a na lry a varyta pěvcům. Až po tento den již takové santalové dříví nedošlo, aniž bylo spatřeno.) 13 A král Šalomoun splnil královně Ševy všechno její přání, mimo to, co jí dal podle štědrosti krále Šalomouna. I otočila se a odebrala k své zemi, ona i její služebníci. 14 A váha zlata, jež v jednom roce Šalomounovi docházelo, byla šest set šedesát a šest kikkárů zlata, 15 kromě příjmu od cestujících a z obchodování kramářů a ode všech králů západu a vladařů země. 16 A král Šalomoun zhotovil dvě stě velikých štítů z kovaného zlata, na jeden veliký štít vyzvedl šest set šeklů zlata, 17 a tři sta malých štítů z kovaného zlata, na jeden malý štít vyzvedl tři miny zlata, a dal je král v dům lesa Levánónu. 18 A král zhotovil veliký trůn ze slonoviny a potáhl jej čistěným zlatem; 19 ten trůn měl šest stupňů, a vrchol měl ten trůn odzadu zaokrouhlený, a na místě sedění opěradla odtud a odtud, a vedle opěradel stáli dva lvi, 20 a na těch šesti stupních tam stáli, odtud a odtud, lvi, dvanáct; pro žádné z království nebylo nic takového zhotoveno. 21 A všechny nádoby k pití pro krále Šalomouna byly ze zlata a všechny nádoby domu lesa Levánónu byly ze zlata, čistého, stříbra nebylo - nebylo v dnech Šalomounových za něco považováno, 22 neboť král měl na moři taršíšské loďstvo s loďstvem Chírámovým - jednou za tři léta taršíšské loďstvo přijíždělo, vezouc zlato a stříbro, slonovinu a opice a pávy. 23 I stal se král Šalomoun co do bohatství a co do moudrosti větším než všichni králové země 24 a všechny země vyhledávaly Šalomounovu přítomnost k slyšení moudrosti, již dal Bůh v jeho srdce, 25 a oni, každý, donášeli svůj dar, náčiní ze stříbra a náčiní ze zlata a pláště a zbroj a vonné látky, koně a mezky, dávku roku v roce. 26 A Šalomoun nashromáždil vozů a jezdců, takže měl tisíc a čtyři sta vozů a dvanáct tisíc jezdců a umístil je ve městech vozů a u krále v Jerúsalemě. 27 A v Jerúsalemě král nakladl stříbra jako kamenů a cedrů nakladl jako sykomor, jež jsou v hojnosti v nížině. 28 A vývoz koní, jež Šalomoun měl, byl z Egypta, a houf králových obchodních zástupců, ti za peníze přiháněli houf 29 a vozidlo bylo vyzdvihováno a vyváženo z Egypta za šest set šeklů stříbra a kůň za padesát a sto; a tak svými prostředky vyváželi pro všechny krále Chittím a pro krále Arámu.

1. Královská 11

1 Král Šalomoun si však zamiloval mnoho žen-cizozemek, a to s dcerou faraonovou, - Móávek, Ammónovkyň, Edómek, Cidónanek, Chittíjek, 2 z národů, o nichž Jehova k dětem Izráelovým řekl: Nesmíte vstupovat mezi ně, aniž směji oni vstupovat mezi vás; jistě by vaše srdce nakláněly za svými bohy. Na těch Šalomoun ulpěl láskou, 3 takže měl sedm set žen-princezen a tři sta souložnic, i naklonily jeho ženy jeho srdce, 4 ano, stalo se v době Šalomounova stáří, že jeho ženy naklonily jeho srdce za jinými bohy, takže jeho srdce přestalo být nerozdělené při Jehovovi, jeho Bohu, jako srdce Dávida, jeho otce,

5 i jal se Šalomoun chodit za Aštóreth, bohyní Cidóním, a za Milkómem, hnusností Ammóním; 6 jal se tedy Šalomoun činit, co bylo zlé v očích Jehovových, a přestal Jehovu plně následovat jako Dávid, jeho otec. 7 Tehdy Šalomoun zbudoval výšinu Kemóšovi, hnusností Móáva, na hoře, jež je před Jerúsálemem, a Mólechovi, hnusností dětí Ammónových, 8 a tak učinil pro všechny své ženy, cizozemky zakuřující a obětující svým bohům. 9 I popudil se Jehova proti Šalomounovi, že se jeho srdce odklonilo z blízkosti Jehovy, Boha Izráelova, jenž se mu dvakrát ukázal 10 a o této věci mu rozkázal, že nemá chodit za jinými bohy, ale nedodržel, co Jehova rozkázal. 11 Jehova tedy Šalomounovi řekl: Protože se toto při tobě vyskytlo, že jsi nedodržel mou smlouvu a mé ustanovení, jímž jsem na tebe vložil povinnost, chci odtrhnout zajisté od tebe tvé kralování a dát je tvému služebníku; 12 ale vzhledem k Dávidovi, tvému otci, to nebudu činit v tvých dnech. Budu je vytrhovat z ruky tvého syna; 13 jenže nebudu odtrhovat celé tvé království - jeden kmen tvému synu chci dát vzhledem k Dávidovi, tvému otci, a vzhledem k Jerúsálemu, jež jsem vyvolil. 14 A Jehova Šalomounovi vzbudil protivníka, Hadada, Edómího; ten byl ze semene krále v Edómu. 15 Stalo se totiž při Dávidově pobytu v Edómu, když Jóáv, velitel vojska, vystoupil pohřbívát zabité, že všechny mužského pohlaví v Edómu pobil 16 (neboť tam Jóáv, a všichni Izrael, zůstal šest měsíců až do vytěti všech mužského pohlaví v Edómu), 17 ale Hadad utekl, on a s ním někteří Edómijím ze služebníků jeho otce, aby přišli do Egypta; tehdy byl Hadad malý hoch. 18 Povstali tedy z Midjánu a přišli do Páránu a vzali některé z Páránu s sebou a přišli do Egypta k faraonovi, králi Egypta; ten mu dal dům a určil pro něho stravu a dal mu pozemek. 19 A Hadad našel v očích faraonových velikou přízeň, takže mu za ženu dal sestru své ženy, sestru Tachpenés, královny, 20 a sestra Tachpenés mu porodila Genuvatha, jeho syna, a toho Tachpenés vychovala uvnitř faraonova domu, takže se Genuvath dostal mezi faraonovy syny. 21 A když Hadad v Egyptě uslyšel, že Dávid ulehl se svými otci a že Jóáv, velitel vojska, je mrtev, řekl Hadad k faraonovi: Propusť mě, ať mohu odejít do své země. 22 A faraon mu řekl: Čehopak jsi ty u mne potřeben, že, hle, chceš odejít do své země? I řekl: Ne, nýbrž abys mě, ať je jakkoli, ráčil propustit. 23 Ještě mu Bůh vzbudil protivníka, Rezóna, syna Eljádova, jenž utekl z blízkosti Hadad-ezera, krále Cóvy, svého pána, 24 a shromáždil k sobě muže a stal se, při Dávidově zabíjení jich, velitelem bandy záškodníků, i odešli v Damašek a usídlili se tam a ujali se v Damašku kralování. 25 A na všechny dni Šalomounovy se stal Izráelovi protivníkem, jako svízel, jíž byl Hadad; i zhnusilo se mu v Izráelovi a ujal se kralování nad Arámem. 26 A proti králi také pozvedl ruku Jároveám, syn Nevátův, Efráthí z Cerédy (a jméno jeho matky Cerúá, vdova), služebník Šalomounův; 27 a toto byla příčina, že ruku proti králi pozvedl: Šalomoun se jal vybudovávat Milló a uzavírat mezeru města Dávída, jeho otce; 28 a ten muž, Jároveám, byl zdatný silák, a když si Šalomoun toho mladíka všiml, jak on vykonával práci, pověřil ho dozorem při vši robotě domu Josefova. 29 A v onen čas se stalo, že Jároveám vyšel z Jerúsálema, a cestou ho zastihl Achijjá, Šilóní, prorok, a ten se byl přioděl novým pláštěm; a oni dva byli v poli o samotě. 30 A Achijjá se chytil za ten nový plášť, jenž byl na něm, a roztrhal jej - dvanáct útržků - 31 a řekl Jároveámovi: Vezmi si deset útržků, neboť Jehova, Bůh Izraelův, řekl takto: Hle, chystám se vytrhnout království z ruky Šalomounovy a deset kmenů chci dát tobě 32 (a jeden kmen bude zůstávat jemu vzhledem k mému nevolníku Dávidovi a vzhledem k Jerúsálemu, městu, v němž jsem našel zálubu, ze všech kmenů Izraelových), 33 protože mě opustili a jali se klanět Aštóreth, bohyní Cidóním, a Kemóšovi, bohu Móáva, a Milkómovi, bohu dětí Ammónových, a přestali chodit mými cestami k vykonávání toho, co je v mých očích správné, totiž mých ustanovení a mých předpisů, jako Dávid, jeho otec. 34 Nebudu však brát všechno kralování z jeho ruky, neboť ho po všechny dni jeho života chci ponechat vládcem, vzhledem k Dávidovi, svému nevolníku, jehož jsem vyvolil, jenž mé rozkazy a má ustanovení zachoval, 35 nýbrž chci vzít království z ruky jeho syna a dát je - deset kmenů - tobě, 36 a jeho synu chci ponechat jeden kmen, aby zůstávala lampa Dávidovi, mému nevolníku, po všechny dni před mou tváří v Jerúsálemě, městě, jež jsem si vyvolil k vložení tam svého jména. 37 Tebe pak chci vzít, abys kraloval podle všeho, čeho bude žádostiva tvá duše, abys byl králem nad Izraelem; 38 a jestliže budeš poslušen všeho, co ti budu rozkazovat, a chodit mými cestami a činit, co je správné v mých očích, k zachování mých ustanovení a mých rozkazů podle toho, co činil Dávid, můj nevolník, stane se, že zůstanu s tebou a zbuduji ti stálý dům, jako jsem zbudoval Dávidovi, a budu ti svěřovat Izraele. 39 Vzhledem k tomuto totiž chci símě Dávidovo pokořit, ale ne na všechny dni. 40 A Šalomoun chtěl Jároveáma usmrtit, ale Jároveám vstal a utekl do Egypta k Šíšakovi, králi Egypta, a až do smrti Šalomounovy v Egyptě zůstal. 41 A ostatní věci Šalomounovy a vše, co vykonal, a jeho moudrost - zda nejsou ony vypsané na knize věci Šalomounových? 42 A dní, co Šalomoun v Jerúsálemě kraloval nade vším Izraelem, bylo čtyřicet let; 43 i ulehl Šalomoun se svými otci a byl pohřben ve městě Dávída, svého otce. A kralování se místo něho ujal Rechaveám, jeho syn.

1. Královská 12

1 A Rechaveám se odebral v Šechem, neboť v Šechem přibyl všichni Izrael uvést ho v kralování; 2 to jak uslyšel Jároveám, syn Nevátův (neboť on ještě byl v Egyptě, kam utekl před tváří Šalomouna, krále, a v Egyptě se Jároveám usídlil, 3 i poslali a dali ho povolát), stalo se, že přišel Jároveám a všechno sejití Izraelovo a promluvili k Rechaveámovi výrokem: 4 Tvůj otec učinil naše jeho tvrdým, ty však nyní ulev na tvrdé službě tvému otci a na našem těžkém jhu, jež na nás uvalil, a budeme ti sloužit. 5 I řekl k nim: Jděte; ještě tři dni a vraťte se ke mně. I odešli - lid.

6 A král Rechaveám se jal radit se starci, kteří stávali při tváři Šalomouna, jeho otce, za jeho zůstávání na živu, výrokem: Jak vy radíte odpovědět tomuto lidu? 7 I promluvili k němu výrokem: Budeš-li se dnes tomuto lidu projevovat služebníkem a sloužit jim a odpovídat a mluvit k nim vlídnými slovy, pak ti budou služebníky po všechny dni. 8 Opustil však radu starců, již mu poradili, a jal se radit s mladíky, kteří s ním vyrostli, kteří byli těmi, již stáli před jeho tváří, 9 a řekl k nim: Co radíte vy, ať můžeme odpovědět tomuto lidu, těm, kteří ke mně promluvili výrokem: ulev na jhu, jež na nás uvalil tvůj otec? 10 A ti mladíci, kteří s ním vyrostli, k němu promluvili výrokem: Takto musíš říci tomuto lidu, těm, kteří k tobě promluvili výrokem: tvůj otec ztížil naše jho, ty však nám ulev, - takto k nim musíš mluvit: Můj malík ztloustne nad kyčle mého otce, 11 takže tedy: Můj otec na vás naložil těžké jho a já na vaše jho budu přidávat; můj otec vás trestal bičí a já vás budu trestat štíry. 12 Přišli tedy, Jároveám a všecken lid, k Rechaveámovi v třetí den podle toho, co král promluvil výrokem: V třetí den se ke mně vraťte, 13 a král lidu odpověděl tvrdě, neboť opustil radu starců, již mu poradili, 14 a promluvil k nim podle rady mladíků výrokem: Můj otec ztížil vaše jho a já na vaše jho budu přidávat; můj otec vás trestal bičí a já vás budu trestat štíry. 15 Král tedy nenaklonil sluch k lidu, neboť ze strany Jehovy nastal obrat za účelem uskutečnění jeho slova, jež Jehova vyslovil skrze Achijju, Šilóniho, k Jároveámovi, synu Nevátovu. 16 Když tedy všecken Izráel shledal, že k nim král nenaklonil sluch, odpověděli - lid - králi výrokem: Co nám je podílem v Dávidovi? Ani dědictví v synu Jišajovu! K tvým stanům, Izráéli! Nyní si hleď svého domu, Dávide! I odešel Izráel k svým stanům, 17 ale děti Izráelovy, ty, jež bydlely ve městech Júdových, - nadále nad nimi zůstal králem Rechaveám. 18 I poslal král Rechaveám Adóráma, jenž byl nad robotou, ale naházeli na něho, všecken Izráel, kamení, takže umřel, a král Rechaveám si pospíšil vystoupit na vozidlo k uprchnutí v Jerúsalem. 19 A zůstali - Izráel - ve vzpouře proti domu Dávidovu až po tento den. 20 A jak všecken Izráel uslyšel, že se Jároveám vrátil, stalo se, že poslali a dali ho zavolat do shromáždění a uvedli ho v kralování nade vším Izráelem; nezůstalo následujících dům Dávidův kromě samotného kmene Júdova. 21 A když Rechaveám přišel v Jerúsalem, svolal všecken dům Júdův a kmen Benjáminův, sto a osmdesát tisíc vybraných válečníků k bojování s domem Izráelovým, k navrácení království Rechaveámovi, synu Šalomounovu. 22 Ale k Šemaejovi, Božimu muži, se dostalo Boží slovo výrokem: 23 Prones k Rechaveámovi, synu Šalomounovu, králi Júdovu, a ke všemu domu Júdovu a Benjáminovu a ostatku lidu výrok: 24 Takto řekl Jehova: Nesmíte vystupovat ani bojovat se svými bratry, syny Izráelovými; vraťte se každý k svému domu, neboť tato věc byla vyvolána z mé strany. I uposlechli slova Jehovova a podle slova Jehovova se obrátili k odchodu. 25 A Jároveám vybudoval Šechem v pohoří Efrájimově a usídlil se v něm; a vyšel odtamtud a vybudoval Penú-Él. 26 A ve svém srdci si Jároveám řekl: Nyní se kralování bude vracet domu Dávidovu; 27 bude-li tento lid vystupovat k obětování obětí v domě Jehovově v Jerúsalemě, pak se srdce tohoto lidu vrátí k jejich pánu, k Rechaveámovi, králi Júdovu, a zabijí mě a k Rechaveámovi, králi Júdovu, se vrátí. 28 Král se tedy poradil a zhotovil dvě telata ze zlata a řekl k nim: Máte dost vystupování v Jerúsalemě; hle, tvoji bohové, Izráéli, kteří tě vyvedli ze země Egypta! 29 A umístil jedno v Béth-Élu a jedno dal v Dán; 30 a tato věc nastala k hříchu, i jali se chodit, lid, před jedno až po Dán. 31 A zřídil dům výšin a zřídil kněží ze všech tříd lidu, kteří nebyli ze synů Léviho; 32 i uspořádal Jároveám slavnost, v osmém měsíci, v patnáctý den měsíce, jako slavnost v Júdovi, a jal se vznášet na oltáři - tak činil v Béth-Élu - k obětování telatům, jež zhotovil, a v Béth-Élu postavil kněží výšin, jež zřídil. 33 I jal se vznášet na oltáři, jež zřídil v Béth-Élu, v patnáctý den, v osmém měsíci, jež se svého srdce vymyslíl; uspořádal tedy dětem Izráelovým slavnost a na oltáři se jal vznášet, aby obracel v kouř.

1. Královská 13

1 A hle, z Júdy do Béth-Élu přišel se slovem Jehovovým Boží muž, když Jároveám stál před oltářem, aby obracel v kouř, 2 i zvolal slovem Jehovovým proti oltáři a řekl: Oltáři, oltáři, takto řekl Jehova: Hle, domu Dávidovu se narodí syn, jeho jméno Jóšijjáhu; ten na tobě bude zabíjet kněží výšin, již na tobě obraceli v kouř, i budou na tobě spalovat kosti lidí. 3 A v onen den ohlásil znamení výrokem: Toto bude znamení, že promluvil Jehova: Hle, tento oltář se roztrhne a popel, jenž je na něm, se rozsype. 4 A jak král uslyšel slovo Božího muže, jímž zvolal proti oltáři v Béth-Élu, stalo se, že Jároveám vztáhl zpřed oltáře svou ruku s výrokem: Chyťte ho! A ruka, již proti němu vztáhl, uschla, takže ji nemohl stáhnout zpět k sobě; 5 a oltář se roztrhl a popel se z něho rozsypal - jako znamení, jež Boží muž slovem Jehovovým ohlásil; 6 a král odpověděl a řekl k Božimu muži: Přimluv se, prosím, u Jehovy, svého Boha, a modli se za mne, ať se má ruka může stáhnout zpět ke mně! Boží muž se tedy u Jehovy přimluvil a ruka králova se k němu stáhla zpět a byla jako prve. 7 A král promluvil k Božimu muži: Vejdí se mnou do domu a posilni se; a chci ti dát dárek. 8 A Boží muž ke králi řekl: Byť jsi mi dával polovinu svého domu, nebudu s tebou vcházet, aniž budu jíst chléb, aniž budu pít vodu v tomto místě, 9 neboť tak se mi slovem Jehovovým rozkázalo výrokem: Nesmiš jíst chléb, aniž smíš pít vodu, aniž se smíš vracet cestou, již jsi odešel. 10 I odešel jinou cestou, takže se nevrátil cestou, již do Béth-Élu přišel. 11 V Béth-Élu pak bydlel jeden starý prorok, jehož syn přišel a vyrozprávěl mu všechny činy, jež Boží muž učinil toho dne v Béth-Élu, slova, jež vyslovil ke králi, - to svému otci vyrozprávěti 12 a jejich otec k nim promluvil: Kterou to cestou odešel? Jeho synové mu tedy ukázali cestu, již odešel Boží muž, jenž přišel z Júdy,

13 i řekl k svým synům: Osedlejte mi osla. Osedlali mu tedy osla, i nasedl na něho 14 a odebral se za Božím mužem a zastihl ho sedícího pod stromem a řekl k němu: Zda jsi ty Boží muž, jenž přišel z Júdy? I řekl: Já. 15 A řekl k němu: Pojď se mnou do domu a pojez chleba. 16 I řekl: Nemohu se s tebou vracet a s tebou vcházet, aniž budu jíst chléb ani pít s tebou vodu v tomto místě, 17 neboť se ke mně slovem Jehovovým promluví: Nesmíš jíst chléb, aniž tam smíš pít vodu, nesmíš se k odchodu vracet cestou, již jdi odešel. 18 A řekl mu: I já jsem prorok, podobný tobě, a slovem Jehovovým ke mně promluvil anděl výrokem: Vezmi ho s sebou zpět do svého domu, ať jí chléb a pije vodu. Zalhal mu. 19 Vrátil se tedy s ním a pojedl chleba a napil se vody. 20 A když oni seděli u stolu, stalo se, že se k tomu proroku, jenž ho vzal zpět, dostalo slovo Jehovovo, 21 i zavolal na Božího muže, jenž přišel z Júdy, výrokem: Takto řekl Jehova: Protože ses dopustil neposlušnosti úst Jehovových a zanedbal jsi zákaz, co ti Jehova, tvůj Bůh, zakázal, 22 nýbrž ses vrátil a pojedl jsi chleba a napil ses vody v místě, o němž k tobě promluvil: Nesmíš jíst chléb, aniž smíš pít vodu, - nebude tvá mrtvola smět přijít do hrobu tvých otců. 23 A po jeho pojedání chleba a po jeho napití se stalo, že mu osedlal osla, - proroku, jehož vzal zpět, - 24 a když se odebral, zastihl ho na cestě lev a usmrtil ho. A jeho mrtvola byla pohozená na cestě a vedle ní stál osel; i lev stál vedle té mrtvoly. 25 A hle, mimo se ubírali lidé a viděli tu mrtvolu na cestě pohozenou a lva vedle té mrtvoly stojícího, i přicházeli a mluvili o tom ve městě, v němž ten starý prorok bydlel; 26 to ten prorok, jenž ho odvrátil od jeho cesty, uslyšel a řekl: To byl Boží muž, jenž se dopustil neposlušnosti úst Jehovových a Jehova ho vydal lvu; ten ho srazil a usmrtil ho podle slova Jehovova, jež k němu vyslovil. 27 A k svým synům promluvil výrokem: Osedlejte mi osla. I osedlali 28 a odebral se a našel mrtvolu na cestě pohozenou a osla a lva vedle té mrtvoly stojící; lev tu mrtvolu nesežral, aniž osla srazil. 29 Prorok tedy mrtvolu Božího muže zvedl a vložil ho na osla a dal se s ním na cestu zpět, i přišel ten starý prorok do města truchlit a pohřbít ho. 30 I uložil jeho mrtvolu do svého hrobu, i jali se nad ním naříkat: Ach, můj bratře! 31 A poté, co ho pohřbil, se stalo, že k svým synům pronesl výrok: Až umřu, pak mě musíte pohřbít v hrobě, v němž byl pohřben Boží muž, mé kosti uložíte vedle jeho kostí, 32 neboť se jistě bude dít věc, již slovem Jehovovým prohlásil proti oltářům, jenž je v Běth-Élu, a proti všem domům výšin, jež jsou ve městech Šómronu. 33 Po této věci se Jároveám neodvrátil od své zlé cesty, nýbrž se zase jal zřizovat kněžství výšin ze všech tříd lidí; kdo si přál, toho ruku naplnil, i stal se knězem výšin. 34 A tato věc nastala k hříchům domu Jároveámovy a k vyhubení a k vymýcení z povrchu tváře půdy.

1. Královská 14

1 V oné době Avijjáš, syn Jároveámův, onemocněl 2 a Jároveám řekl své ženě: Vstaň, prosím, a přestroj se, ať nepoznávají, že ty jsi žena Jároveámovy, a zajdeš v Šíló; hle, tam je Achijjáš, prorok - ten o mně promluvil jako o králi nad tímto lidem. 3 A vezmeš v svou ruku deset chlebů a koláče a láhev medu a vstoupíš k němu; on ti bude moci oznámit, co bude s hochem. 4 A Jároveámovy žena tak učinila, ano, vstala a odešla v Šíló a vstoupila v dům Achijjášův; a Achijjášův nebyl schopen vidět, neboť jeho oči byly jeho stářím strnuly, 5 Jehova však k Achijjášůvi řekl: Hle, přichází žena Jároveámovy požadovat z tvé blízkosti slovo o svém synu, neboť on je nemocen; budeš k ní mluvit tak a tak. A za jejího příchodu se bude dít, že ona se bude činit jinou. 6 A za Achijjášůvu uslyšení zvuku jejích nohou - vstupovala vchodem - se stalo, že řekl: Vstup, ženo Jároveámovy -nač toto? Ty se činiš jinou a já jsem k tobě poslán s tvrdou. 7 Jdi, řekni Jároveámovi: Takto řekl Jehova, Isráelův Bůh: Protože jsem tě vyvýšil zprostředkáním lidu a dosadil jsem tě za panovníka nad mým lidem, Isráelem, 8 a odtrhl jsem království od domu Dávidova a dal jsem je tobě, neprojevil ses však takovým jako můj nevolník Dávid, jenž dbal mých rozkazů a jenž celým svým srdcem chodil za mnou k vykonávání jen toho, co je v mých očích správné, 9 nýbrž jsi v počínání byl horší než všichni, kdo byli před tebou, neboť jsi odešel a nadělal sis jiných bohů a slitin k dráždění mě a mne jsi hodil za svůj hřbet, 10 proto, hle, já, - chystám se na dům Jároveámův přivést neštěstí, i budu Jároveámovi vytínat močícího na stěnu, zadržného i propuštěného v Isráelovi, a vymetat za domem Jároveámovým jako se vymetá hnůj až do jeho zmizení; 11 toho, jenž Jároveámovi umře ve městě, budou žrát psi, a toho, jenž umře v poli, bude žrát ptactvo nebes, neboť Jehova promluvil. 12 Ty tedy vstaň, jdi k svému domu; při vstupu tvých nohou do města, tehdy dítě umře 13 a jmu se pro něho truchlit, všecken Isráel, a pohřbí ho, neboť tento samotný bude Jároveámovi přicházet do hrobu, protože se při něm našlo něco dobrého vůči Jehovovi, Isráelovu Bohu, v domě Jároveámově; 14 a Jehova si nad Isráelem vzbudí krále, jenž v ten den -ba což: nyní! -dům Jároveámův bude vytínat. 15 A Jehova Isráele pobije, jako se třtina ve vodách klátí, a oderve Isráele z povrchu této dobré půdy, již dal jejich otcům, a rozežene je na druhou stranu vůči Řece, protože nadělali svých ašér, dráždíce Jehovu; 16 ten se Isráel bude vzdávat pro hříchy Jároveámovy, jimiž zhřešil a jimiž k hřešení svedl Isráele. 17 A Jároveámovy žena vstala a odešla a vstoupila do Tircy; když ona vstoupila na práh domu, umřel hoch, 18 a pohřbili ho a jali se pro něho truchlit, všecken Isráel, podle slova Jehovova, jež vyslovil skrze svého nevolníka Achijjášůva, proroka. 19 A ostatní věci Jároveámovy, jak bojoval a jak kraloval, hle, jsou vypsány na knize letopisů králů Isráelových; 20 a dní, co Jároveám kraloval, byla dvacet a dvě léta. I ulehl se svými otcí a kralování se místo něho ujal Nádáv, jeho syn. 21 A v Júdovi kraloval Rechaveám, syn Šalomounův. Při započítí svého kralování byl Rechaveám ve věku čtyřiceti a jednoho roku a sedmáct let kraloval v Jerusálebě, městě, jež Jehova vyvolil ze všech kmenů Isráelových k vložení tam svého jména; a jméno jeho matky Naamá, Ammónovkyně.

22 A Júdá se jal činit, co bylo zlé v očích Jehovových, a doháněli ho k zářlivosti svými hříchy, jimiž hřešili, nade vše, co činili jejich otcové, 23 neboť se i oni jali budovat si výšiny a sloupy a ašéry - na každém vysokém pahorku a pod každým zeleným stromem. 24 A vyskytli se v zemi i chrámoví smilníci; ti si počínali podle všech oškřivostí národů, jež Jehova před tváří Isráelových synů vypudil. 25 A v pátém roce krále Rechaveáma se stalo, že proti Jerúsálemu vystoupil Šíšak, král Egypta, 26 a pobral poklady domu Jehovova a poklady domu krále, ba pobral vše - také pobral všechny štíty ze zlata, jež zhotovil Šalomoun. 27 I zhotovil Rechaveám místo nich štíty z mosazi; ty svěřil ruce velitelů běhounů, již střežili vchod do krále domu, 28 a za každého vstupování krále do domu Jehovova se stávalo, že je běhouni nosili; potom je vraceli do strážnice běhounů. 29 A ostatní věci Rechaveámovy a vše, co vykonal, - zda ony nejsou vypsány na knize letopisů králů Júdových? 30 A mezi Rechaveámem a mezi Jároveámem byla po všechny dni válka. 31 I ulehl Rechaveám se svými otci a byl se svými otci pohřben ve městě Dávidově; a jméno jeho matky Naamá, Ammónovkyně. A kralování se místo něho ujal Avijjám, jeho syn.

1. Královská 15

1 Avijjám se tedy ujal kralování nad Júdou v osmnáctém roce krále Jároveáma, syna Nevátova; 2 kraloval v Jerúsálemě tři léta a jméno jeho matky Maachá, dcera Avišálómova. 3 I jal se chodit ve všech hříších svého otce, jež napáchal před jeho tváří, a jeho srdce nebylo nerozdělené při Jehovovi, jeho Bohu, jako srdce Dávida, jeho otce. 4 Přesto mu vzhledem k Dávidovi, jeho otci, dal Jehova, jeho Bůh, v Jerúsálemě lampu vzbuzení jeho syna po něm a udržení Jerúsálema, 5 protože Dávid činil, co bylo správné v očích Jehovových, a po všechny dni svého života se neodvrátil od žádného jeho rozkazu, jedině ve věci Úrijji, Chittího. 6 A mezi Rechaveámem a mezi Jároveámem byla po všechny dni jeho života válka. 7 A ostatní věci Avijjámovy a vše, co vykonal, - zda ony nejsou vypsány na knize letopisů králů Júdových? A mezi Avijjámem a mezi Jároveámem byla válka. 8 I ulehl Avijjám se svými otci a pohřbili ho ve městě Dávidově. A kralování se místo něho ujal Ásá, jeho syn. 9 Ásá se tedy ujal kralování nad Júdou v dvacátém roce Jároveáma, krále Isráelova, 10 a kraloval v Jerúsálemě čtyřicet let a jméno jeho matky Maachá, dcera Avišálómova. 11 A Ásá se jal činit, co bylo správné v očích Jehovových, jako Dávid, jeho otec. 12 I odklidil ze země chrámové smilníky a odstranil všechna neřádstva, jichž nadělali jeho otcové, 13 a také Maachu, svou matku, tu odstranil z postavení královny-matky, protože si k ašéře zřídila obludnost; Ásá tedy její obludnost vyřadil a u potoka Kidrónu spálil. 14 Výšiny sice odstraněny nebyly, ale srdce Ásovo zůstalo po všechny dni nerozdělené při Jehovovi; 15 a v dům Jehovův vnesl posvěcené věci svého otce a své posvěcené věci, stříbro a zlato a náčiní. 16 A mezi Ásou a mezi Baešou, králem Isráelovým, byla po všechny jejich dni válka; 17 a Baešá, král Isráelův, vystoupil proti Júдови a vybudoval Rámu, aby nikomu nebylo umožněno vycházet a vstupovat k Ásovi, králi Júdovu. 18 A Ásá vzal všechno stříbro a zlato, věci, jež pozůstávaly v pokladnicích domu Jehovova, a poklady domu krále a dal je v ruku svých služebníků, i poslal je král Ásá k Ben-Hadadovi, synu Tavrímóna, syna Chezjónova, králi Arámu, bydlícímu v Damašku, se vzkazem: 19 Mezi mnou a mezi tebou, mezi mým otcem a mezi tvým otcem, je smlouva; hle, poslal jsem ti dar stříbra a zlata, pojď, zruš svou smlouvu s Baešou, králem Isráelovým, aby zpřede mne musel odtáhnout. 20 A Ben-Hadad na krále Ásu uposlechl a poslal proti městům Isráelovým velitele vojenských sil, jež měl, a pobil Ijjón a Dán a Avél-Béth-Maachu a všecken Kineróth se vsí zemí Naftáliho. 21 O tom jak uslyšel Baešá, stalo se, že od vybudování Rámy upustil a vrátil se v Tircu. 22 A král Ásá svolal všechny v Júдови (nebylo osvobozeného), aby podnášeli kameny z Rámy a trámy z ní, jichž Baešá použil k budování, a král Ásá jimi vybudoval Benjáminovu Gevu a Micpu. 23 A všechny ostatní věci Ásovy a všechno jeho hrdinství a vše, co vykonal, a města, jež zbudoval, - zda ony nejsou vypsány na knize letopisů králů Júdových? Jenže v době svého stáří onemocněl na své nohy. 24 I ulehl Ásá se svými otci a byl se svými otci pohřben ve městě Dávida, svého otce. A kralování se místo něho ujal Jehóšáfát, jeho syn. 25 A nad Isráelem se v druhém roce Ásy, krále Júdova, ujal kralování Nádáv, syn Jároveámův, a kraloval nad Isráelem dvě léta. 26 A jal se činit, co bylo zlé v očích Jehovových, a chodit cestou svého otce a v jeho hříchu, jímž k hřešení svedl Isráele. 27 I spikl se proti němu Baešá, syn Achijjův, patřící k domu Jissaschárovu, a skolil ho Baešá u Gibbethónu, jenž patřil Pelištím, když Nádáv a všecken Isráel byli před Gibbethónem, obléhajíce jej; 28 ano, usmrtil ho Baešá v třetím roce Ásy, krále Júdova, a místo něho se ujal kralování; 29 a za započetí jeho kralování se stalo, že všecken dům Jároveámův pobil, nezanechal Jároveámovi nic dýchajícího, až jej vymýtil podle slova Jehovova, jež vyslovil skrze svého nevolníka Achijju, Šílóniho, 30 pro Jároveámovy hříchy, jimiž zhřešil a jimiž k hřešení svedl Isráele, za jeho dráždění, jímž dráždil Jehovu, Isráelova Boha. 31 A ostatní věci Nádávovy a vše, co vykonal, - zda ony nejsou vypsány na knize letopisů králů Isráelových? 32 A mezi Ásou a mezi Baešou, králem Isráelovým, byla po všechny jejich dni válka. 33 Baešá, syn Achijjův, se v třetím roce Ásy, krále Júdova, ujal kralování nade vším Isráelem v Tirce na dvacet a čtyři léta. 34 A jal se činit, co bylo zlé v očích Jehovových, a chodit cestou Jároveámovou a v jeho hříchu, jímž k hřešení svedl Isráele.

1. Královská 16

1 A k Jéhuovi, synu Chanáního, se dostalo slovo Jehovovo proti Baešovi výrokem: 2 Protože jsem tě vyvýšil z prachu a dosadil jsem tě za panovníka nad mým lidem, Isráélem, ale jal ses chodit cestou Jároveámovou a svádět můj lid, Isráéle, k hřešení, k dráždění mě jejich hříchy, 3 hle, já - chystám se vymést za Baešou a za jeho domem a chci se vzdát tvého domu jako domu Jároveáma, syna Nevátova; 4 toho, jenž umře Baešovi ve městě, budou žrát psi, a toho, jenž mu umře v poli, bude žrát ptactvo nebes. 5 A ostatní věci Baešovy a vše, co vykonal, a jeho hrdinství, - zda ony nejsou vypsány na knize letopisů králů Isráélových? 6 I ulehl Baešá se svými otci a byl pohřben v Tirce. A kralování se místo něho ujal Élá, jeho syn. 7 I k Baešovi a k jeho domu se tedy, skrze Jéhúa, syna Chanáního, proroka, dostalo slovo Jehovovo, totiž stran všeho zla, jež v očích Jehovových napáchal k dráždění ho působením svých rukou, aby byl jako dům Jároveámův - vlastně stran toho, zač jej pobil. 8 Élá, syn Baešův, se v roce dvaceti a šesti let Ásy, krále Júdova, ujal kralování nad Isráélem v Tirce na dvě léta. 9 A spikl se proti němu jeho služebník Zimrí, velitel poloviny vozů, když on v Tirce pil, - byl opojen, - v domě Arcy, jenž byl nad domem v Tirce; 10 tu Zimrí vstoupil a skolil ho a usmrtil ho, v dvacátém a sedmém roce Ásy, krále Júdova, a ujal se kralování místo něho. 11 A při započetí jeho kralování, jak usedl na svůj trůn, se stalo, že všechen dům Baešův pobil, nezanechal mu močícího na stěnu, ani jeho příbuzných ani jeho přátel. 12 Tak Zimrí vymýtil všechen Baešův dům podle slova Jehovova, jež vyslovil k Baešovi skrze Jéhúa, proroka, 13 stran všech hříchů Baešových a hříchů Élly, jeho syna, jimiž zhřešili a jimiž k hřešení svedli Isráéle k dráždění Jehovy, Isráélova Boha, svými nicotnostmi. 14 A ostatní věci Élovy a vše, co vykonal, - zda ony nejsou vypsány na knize letopisů králů Isráélových? 15 Zimrí se v roce dvaceti a sedmi let Ásy, krále Júdova, ujal kralování v Tirce na sedm dní. Tehdy tábořili - lid - před Gibbethónem, jenž patřil Pelištím, 16 a lid - ti tábořící - uslyšel výrok: Zimrí se spikl a dokonce skolil krále. V onen den tedy v táboře uvedli - všechen Isráél - v kralování nad Isráélem Omrího, velitele vojska; 17 a Omrí, a s ním všechen Isráél, odtáhl od Gibbethónu, i zahájili obléhání proti Tirce; 18 a jak Zimrí shledal, že města je dobyto, vstoupil do věže králova domu a ohněm zapálil králův dům nad sebou a umřel 19 za své hříchy, jimiž zhřešil pácháním toho, co bylo v očích Jehovových zlé, chozením cestou Jároveámovou, ano, ve svém hříchu, jež páchal k svádění Isráéle k hřešení. 20 A ostatní věci Zimrího a jeho spiknutí, jímž se spikl, - zda ony nejsou vypsány na knize letopisů králů Isráélových? 21 Tehdy se lid Isráélův dělil napůl: Polovina lidu se dala za Tivním, synem Gínathovým, k uvedení ho v kralování, a polovina za Omrím; 22 ale lid, jenž následoval Omrího, přemohl lid, jenž následoval Tivního, syna Gínathova. A Tivní umřel a kralování se ujal Omrí. 23 Omrí se kralování nad Isráélem ujal v roce třiceti a jednoho roku Ásy, krále Júdova, na dvanáct let; šest let kraloval v Tirce, 24 potom od Šemera za dva kikkáry stříbra koupil horu Šómrón a opevnil tu horu a jméno města, jež zbudoval, nazval Šómrón podle jména Šemera, majitele té hory. 25 A Omrí se jal činit, co bylo zlé v očích Jehovových, a počínat si hůře než všichni, kdo byli před ním, 26 a jal se chodit vší cestou Jároveáma, syna Nevátova, a v jeho hříchu, jímž k hřešení svedl Isráéle k dráždění Jehovy, Isráélova Boha, jejich nicotnostmi. 27 A ostatní věci Omrího, co vykonal, a jeho hrdinství, jež projevil, - zda ony nejsou vypsány na knize letopisů králů Isráélových? 28 I ulehl Omrí se svými otci a byl pohřben v Šómrónu. A kralování se místo něho ujal Acheáv, jeho syn. 29 Ujal se tedy Acheáv, syn Omrího, kralování nad Isráélem v roce třiceti a osmi let Ásy, krále Júdova, a kraloval Acheáv, syn Omrího, nad Isráélem v Šómrónu dvacet a dvě léta, 30 a jal se Acheáv, syn Omrího, činit, co bylo zlé v očích Jehovových, nade všechny, kdo byli před ním, 31 ba stalo se, - zda bylo příliš málo na jeho chození v hříších Jároveáma, syna Nevátova? - že za ženu pojal Ízevel, dceru Ethbaala, krále Cídóním, a odebral se a jal se sloužit Baalovi a klanět se mu 32 a postavil Baalovi oltář v domě Baalově, jež zbudoval v Šómrónu; 33 a zřídil Acheáv ašeru - vůbec učinil více k dráždění Jehovy, Isráélova Boha, než všichni králové Isráélovi, kteří byli před ním. 34 V jeho dnech Chíél, Béth-Élí, zbudoval Jeríchó; založil je za Aviráma, svého prvorozeného, a jeho vrata nasadil za Segúva, svého nejmladšího, podle slova Jehovova, jež vyslovil skrze Jóšuu, syna Núnova.

1. Královská 17

1 A Élijáhú, Tišbí, z osadníků Gileádu, k Acheávovi řekl: Jako že je živ Jehova, Isráélův Bůh, před jehož tváří stojím, - bude-li těchto let nastávat rosa aneb déšť, leč podle mého slova! 2 I dostalo se k němu slovo Jehovovo výrokem: 3 Jdi odtud a udělej si otočku k východu a skryj se u potoka Keríthu, jenž je před Jordánem, 4 i stane se, že budeš pít z toho potoka, a živit tě tam jsem rozkázal krkavcům. 5 Odešel tedy a učinil podle slova Jehovova, ano, odešel a usídlil se u potoka Keríthu, jenž je před Jordánem, 6 a krkavci mu donášeli chléb a maso za jitra a chléb a maso za večera, a pil z potoka. 7 A po uplynutí kolikasi dní se stalo, že potok vyschl, neboť v zemi nebylo pršky; 8 a dostalo se k němu slovo Jehovovo výrokem: 9 Vstaň, jdi do Carfáthu, jenž patří k Cídónu, a usídlil se tam; hle, rozkázal jsem tam jedné vdově živit tě. 10 Vstal tedy a odebral se do Carfáthu a přišel ke vchodu do města, a hle, jakási vdova tam sbírala dříví; i zavolal na ni a řekl: Přines mi, prosím, v nádobě trochu vody, ať se mohu napít. 11 Odešla tedy přinést, i zavolal na ni a řekl: Přines mi, prosím, ve své ruce kousek chleba. 12 I řekla: Jako že je živ Jehova, tvůj Bůh, - mám-li jaký bochánek, leda hrubé mouky v soudku, co se vejde do dlaně, a trochu oleje v džbánu, a hle, já, - sbírám dvě dřeva a chci vejít a připravit to sobě a svému synu, a sníme to a umřeme.

13 A Élijjá k ní řekl: Nemusíš se bát; vejdi, učíš podle svého slova, jen z toho nejprve udělej malou chlebovou placku mně, tu mi vynesesh a potom můžeš udělat sobě a svému synu, 14 neboť takto řekl Jehova, Isráélův Bůh: Soudek hrubé mouky nebude moci být spotřebován, aniž bude džbánek oleje moci být vyprázdněn až do dne Jehovova dání pršky na povrch půdy. 15 Odešla tedy a učinila podle slova Élijjáhuova, i jedla ona i on i její dům po mnoho dní; 16 soudek hrubé mouky nebyl spotřebován, aniž byl džbánek oleje vyprázdněn podle slova Jehovova, jež vyslovil skrze Élijjáhu. 17 A po těchto věcech se stalo, že syn té ženy, paní toho domu, onemocněl, a jeho nemoc byla velmi tíživá, až v něm nezůstávalo dechu. 18 I řekla k Élijjáhuovi: Co mám s tebou co činit, Boží muži? Přišel jsi ke mně připomenout mou nepravost a usmrtit mého syna? 19 A řekl: Podej mi svého syna. A vzal ho z její náruče a vynesl ho do horního pokoje, kde on bydlel, a uložil ho na své lože 20 a jal se volat k Jehovovi a řekl: Jehovo, můj Bože, zda jsi i na tu vdovu, u níž já jako host bydlím, dopustil utrpení, usmrtit jejího syna? 21 I rozpjal se třikrát na dítko a jal se k Jehovovi volat a řekl: Jehovo, můj Bože, kéž, prosím, chceš navrátit duši tohoto dítko na jeho nitro! 22 A Jehova vyslyšel hlas Élijjáhu a duše dítko se na jeho nitro vrátila, i ožilo; 23 a Élijjáhu dítě vzal a snesl je z horního pokoje domu a dal je jeho matce a řekl k ní: Viz, tvůj syn je živ! 24 A ta žena k Élijjáhuovi řekla: Nyní jsem poznala toto: Že ty jsi Boží muž a slovo Jehovovo v tvých ústech je pravda.

1. Královská 18

1 A za mnoho dní se stalo, že se v třetím roce dostalo k Élijjáhuovi slovo Jehovovo výrokem: Jdi, ukaž se Acheávovi, neboť já chci dát na povrch půdy déšť. 2 Élijjáhu tedy odešel Acheávovi se ukázat. A hlad v Šómrónu byl tíživý 3 a Acheáv zavolal na Óvadjáhu, jenž byl nad domem (a Óvadjáhu měl Jehovu ve veliké účtě 4 a při Ízevelině vytínání Jehovových proroků se stalo, že Óvadjáhu sto proroků vzal a ukryl je po padesáti mužích v jeskyni a jal se je zásobovat pokrmem a nápojem), 5 a Acheáv Óvadjáhuovi řekl: Projdi zemí ke všem pramenům vod a ke všem potokům, snad budeme moci najít trávu a udržet koně a mezky naživu a nebudeme muset nic ze zvířectva vytínat. 6 Rozdělili si tedy zem k procházení jí; Acheáv se odebral jednou cestou samoten a Óvadjáhu se odebral jednou cestou samoten. 7 A když byl Óvadjáhu na cestě, hle, Élijjáhu jemu vstříc; i poznal ho a padl na svou tvář a řekl: Zda jsi toto ty, můj pane, Élijjáhu? 8 I řekl mu: Já; jdi, řekni svému pánu: Hle, Élijjáhu. 9 A řekl: Čím jsem zhřešil, že ty svého nevolníka vydáváš v ruku Acheávovu k usmrcení mě? 10 Jako že je živ Jehova, tvůj Bůh, - je-li národ aneb království, kam můj pán neposlal hledat tě; a řekli-li: Není ho, dal tomu království aneb tomu národu přísahat, že tě nemohli najít; 11 a ty nyní pravíš: Jdi, řekni svému pánu: Hle, Élijjáhu! 12 A stane se, když já z tvé blízkosti budu odcházet, že tebe Duch Jehovův bude odnášet, nebudu vědět kam; to přijdu oznámit Acheávovi, i nebude tě moci najít a bude chtít mě zabít, neboť tvůj nevolník má od svého mládí Jehovu v účtě - 13 zda nebylo mému pánu oznámeno, co jsem učinil při Ízevelině zabíjení proroků Jehovových, že jsem sto mužů z proroků Jehovových, padesát a padesát mužů, ukryl v jeskyni a jal jsem se je zásobovat pokrmem a nápojem? 14 A ty nyní pravíš: Jdi, řekni svému pánu: Hle, Élijjáhu! Vždyť mě bude chtít zabít! 15 A Élijjáhu řekl: Jako že je živ Jehova zástupů, před jehož tváří stojím, že se mu dnes mám ukázat. 16 Óvadjáhu se tedy odebral vstříc Acheávovi a podal mu zprávu, a Acheáv se odebral vstříc Élijjáhuovi. 17 A za Acheávova uvidění Élijjáhu se stalo, že k němu Acheáv řekl: Zda jsi toto ty, uvrhující Isráele v neštěstí? 18 I řekl: Neuvrhl jsem Isráele v neštěstí, nýbrž ty a dům tvého otce, vašim zanedbáním rozkazů Jehovových, že ses jal chodit za Baalím. 19 Nyní tedy pošli, shromážď všecken Isráel ke mně na horu Karmel, i proroky Baalovy, čtyři sta a padesát, i proroky Ašériny, čtyři sta, jídající u stolu Ízevelina. 20 Acheáv tedy poslal mezi všechny děti Isráelovy a shromáždil proroky na horu Karmel. 21 A Élijjáhu blíže přistoupil ke všemu lidu a řekl: Dokdy miníte kulhat na dvě strany? Je-li Bohem Jehova, choďte za ním, a je-li Baal, choďte za ním. A lid, ti mu nic neodpověděli 22 a Élijjáhu k lidu řekl: Já jsem samoten pozůstal jako prorok Jehovův a proroků Baalových je čtyři sta a padesát mužů. 23 Necht' nám tedy chtějí dát dva býky, i mohou si jednoho býka vybrat a rozsekat ho a naklást ho na dříví, ale oheň necht' nekladou, a já jednoho býka chci připravit a dát na dříví, a oheň klást nebudu; 24 a dáte se do volání ve jménu vašich bohů a já budu volat ve jménu Jehovově; a stane se, že bůh, jenž bude odpovídat ohněm, - ten je Bohem. A všecken lid odpověděl a řekli: To slovo je dobré. 25 A k prorokům Baalovým Élijjáhu řekl: Vyberte si a připravte jednoho býka nejprve, neboť vy jste ti, kteří jsou mnozí, a volejte ve jménu vašich bohů, ale oheň nebudete klást. 26 Vzali tedy a připravili býka, jež jim dali, a volali ve jménu Baalově od jitra až do poledne, výrokem: Ó Baali, odpověz nám! Ale nebylo hlasu, aniž byl odpovídající; i jali se poskakovat před oltářem, jež zřídili, 27 a o polednách se stalo, že se Élijjáhu jal tropit si z nich úštěpky a říkat: Volejte silným hlasem, vždyť on je bůh; má-li co přemýšlet, aneb bylo-li mu třeba jít na stranu, aneb má-li cestu, či snad spí a bude procítat! 28 Volali tedy silným hlasem a podle svého obyčeje se řezali noži a kopími, až do vylévání krve na sebe. 29 A jak poledne minulo, stalo se, že předstírali prorokování až do vystupování oběti daru, a nebylo hlasu a nebylo odpovídajícího a nebylo odezvy. 30 A Élijjáhu řekl ke všemu lidu: Přistupte blíže ke mně. I přistoupili k němu blíže, všecken lid. A opravil stržený oltář Jehovův 31 tak, že vzal Élijjáhu dvanáct kamenů, podle počtu kmenů dětí Jákoba, k němuž se dostalo slovo Jehovovo výrokem: Tvé jméno bude Isráel, 32 a ve jménu Jehovově těmi kameny vybudoval oltář; a vůkol vůči oltáři zřídil příkop rozsahu asi dvou seí osiva

33 a narovnal dříví a rozsekal a na dříví nakladl býka a řekl: Naplňte čtyři vědra vodou a vylijte na vzestupnou oběť a na dříví. 34 A řekl: Učiňte tak podruhé; i učinili tak podruhé. A řekl: Učiňte tak potřetí; i učinili tak potřetí, 35 takže okolo oltáře tekla voda a i příkop vodou naplnili. 36 A při vystupování oběti daru se stalo, že Elijáhú, prorok, přistoupil blíže a řekl: Jehovo, Bože Abrahámův, Isákův a Izraelův, dnes má vyjít najevo, že v Izraelovi jsi Bohem ty, a tvým nevolníkem já; že jsem všechny tyto věci učinil na tvá slova. 37 Odpověz mi, Jehovo, odpověz mi, ať mohou zvědět, tento lid, že Bohem jsi ty, Jehovo, a ty že jsi jejich srdce obrátil nazpět. 38 I spadl oheň Jehovův a strávil vzestupnou oběť a dříví a kameny a prach a vylízal vodu, jež byla v příkopu. 39 To když uviděl všechen lid, padli na své tváře a jali se říkat: Jehova, Bohem je on, Jehova, Bohem je on! 40 A Elijáhú jim řekl: Pochyťte Baalovy proroky, nikdo z nich nesmí uniknout. Pochytili je tedy a Elijáhú je zavedl dolů k potoku Kíšónu a tam je utratil. 41 A Acheávovi Elijáhú řekl: Vystup, jez a pij, neboť - zvuk šumění lijavce! 42 I vystoupil Acheáv k jedení a k pití a Elijáhú vystoupil na téměř Karmele a schouil se k zemi a vsunul svou tvář mezi svá kolena 43 a k svému sluhovi řekl: Nuže, vystup, zahleď se směrem k moři. I vystoupil a zahleď se a řekl: Není vůbec nic. I řekl: Vrať se; sedmkrát, 44 a po sedmé se stalo, že řekl: Hle, z moře vystupuje malý mrak, jako dlaň muže. I řekl: Vystup, řekni k Acheávovi: Zapřáhni, sjeď, ať tě lijavec nezadržuje. 45 A mezitím se stalo, že se nebesa zatemnila - mraky a vítr - a nastal veliký lijavec, a Acheáv nasedl do vozu a odebral se do Jizreéle. 46 A k Elijáhúovi se dostala ruka Jehovova, i přepásal své kyčle a až po svůj vstup do Jizreéle běžel před Acheávem.

1. Královská 19

1 A vše, co Elijáhú učinil, a vše, jak mečem pozabíjel proroky, oznámil Acheáv Ízevel; 2 a Ízevel k Elijáhúovi poslala posla se vzkazem: Takto nechť mi činí bohové a takto nechť přidávají, že zítra okolo této doby chci naložit s tvým žitím tak, že bude jako žití kteréhokoli z nich. 3 To když seznal, vstal a vzhledem k svému žití se odebral a přišel do Beér-ševy, jež patří Júdovi, a nechal tam svého sluhu, 4 a on se odebral v pustinu cestou jednoho dne a přišel a usedl pod jednu kručinku a pojal pro svou duši přání umřít, i řekl: Již dost, Jehovo, vezmi mou duši, neboť já nejsem lepší než moji otcové. 5 A uleh a usnul pod jednou kručinkou, a hle, tu na něho sahal anděl a řekl mu: Vstaň, pojez! 6 I zahleď se, a hle, v místech jeho záhlaví chlebová placka od rozpálených kamenů a džbán vody; i pojedl a napil se a zase uleh. 7 A anděl Jehovův opět přišel, podruhé, a sáhl na něho a řekl: Vstaň, pojez, neboť cesta je pro tebe příliš daleká. 8 Vstal tedy a pojedl a napil se a šel v síle toho jídla po čtyřicet dní a čtyřicet nocí, až k Boží hoře Chórévu, 9 i vstoupil tam do jisté jeskyně a přenocoval tam. A hle, slovo Jehovovo k němu, i řekl mu: Co zde s tebou, Elijáhú? 10 A řekl: Velmi jsem se rozhorlil pro Jehovu, Boha zástupů, neboť synové Izraelovi opustili tvou smlouvu, strhali tvé oltáře a mečem pozabíjeli tvé proroky a pozůstal jsem já samotný a o mé žití usilují, vzít je. 11 I řekl: Vyjdi a staň na hoře před tváří Jehovovou. A hle, mimo se bral Jehova, a před tváří Jehovovou veliký a silný víchř, rvoucí hory a tříštící skaliska; nebyl Jehova v tom víchřu. A po tom víchřu otřes; nebyl Jehova v tom otřesu. 12 A po tom otřesu oheň; nebyl Jehova v tom ohni; a po tom ohni hlas jemného šepotu. 13 To jak Elijáhú uslyšel, stalo se, že zachumlal svou tvář v svůj plášť a vyšel a stanul u vchodu do jeskyně; a hle, hlas k němu, i řekl: Co zde s tebou, Elijáhú? 14 A řekl: Velmi jsem se rozhorlil pro Jehovu, Boha zástupů, neboť synové Izraelovi opustili tvou smlouvu, strhali tvé oltáře a mečem pozabíjeli tvé proroky a pozůstal jsem já samotný a o mé žití usilují, vzít je. 15 A Jehova k němu řekl: Jdi, vrať se na svou cestu do pustiny Damašku, a až vstoupíš, pomaz Chazáela za krále nad Arámem, 16 a Jéhúa, syna Nimšího, máš pomazat za krále nad Izraelem, a Elišu, syna Šáfátova z Ávél-mechóly, máš pomazat za proroka místo sebe; 17 i stane se, že toho, jenž vyvázne před mečem Chazáelovým, bude usmrcovat Jéhú, a toho, jenž vyvázne před mečem Jéhúovým, bude usmrcovat Eliáš. 18 A v Izraelovi jsem ponechal sedm tisíc, všechna kolena, jež nepoklekla před Baalem, a všechna ústa, jež ho nepolíbila. 19 Odešel tedy odtamtud a zastihl Elišu, syna Šáfátova, a on oral, dvanáct spřežení před jeho tváří a při dvanáctém on; a když Elijáhú mimo něho přešel, hodil na něho svůj plášť; 20 i opustil skot a rozběhl se za Elijáhúem a řekl: Nechť, prosím, smím políbit svého otce a svou matku, a půjdu za tebou. I řekl: Jdi, vrať se, neboť co jsem ti učinil? 21 I vrátil se zpoza něho a vzal jedno spřežení skotu a zabil je a na postroji toho skotu uvařil jejich maso a dal lidu, i pojedli; a vstal a odešel za Elijáhúem a jal se ho obsluhovat.

1. Královská 20

1 A Ben-Hadad, král Arámu, shromáždil všechnu svou vojenskou moc, a s ním třicet a dva králové, a koně a vozy, a vystoupil a zahájil před Šómrónem obléhání a jal se proti němu bojovat; 2 a do města poslal k Acheávovi, králi Izraelovu, posly 3 a vzkázal mu: Takto řekl Ben-Hadad: Tvé stříbro a tvé zlato, to patří mně, a tvé ženy a tvoji synové, nejlepší z nich, ti patří mně. 4 A král Izraelův odpověděl a vzkázal: Podle tvého slova, můj pane, ó králi, ti patřím já a vše, co patří mně. 5 A poslové opět přišli a řekli: Takto vzkázal Ben-Hadad, výrokem: Poslal jsem ovšem k tobě vzkaz: Své stříbro a své zlato a své ženy a své syny musíš dát mně;

6 ale také k tobě zítra okolo této doby chci poslat své služebníky, ať prohledají tvůj dům a domy tvých služebníků, a stane se, že vše žádoucí tvým očím budou klást v svou ruku a poberou. 7 Král Isráélův tedy povolal všechny starší země a řekl: Nuže, všimněte si a vizte, že tento usiluje o zlo, neboť ke mně poslal pro mé ženy a pro mé syny a pro mé stříbro a pro mé zlato a neodepřel jsem mu. 8 I řekli k němu všichni starší a všechen lid: Nemusíš poslouchat, aniž musíš přivolovat. 9 Řekl tedy poslům Ben-Hadadovým: Řekněte mému pánu, králi: Vše, co jsi svému nevolníku prve vzkázal, mohu učinit, ale tuto věc učinit nejsem schopen. A poslové odešli a odevzdali slovo; 10 a Ben-Hadad k němu poslal vzkaz: Takto nechť mi činí bohové a takto nechť přidávají, bude-li prach Šómrónu stačit hrstem všeho lidu, jenž mě následuje! 11 A král Isráélův odpověděl a řekl: Promluvte: Opasující se nechť se nevychloubá jako svlékající. 12 A jak on uslyšel toto slovo, když on v stanech pil, on i ti králové, se stalo, že svým služebníkům řekl: Rozestavte! I rozestavili proti městu. 13 A hle, k Acheávu, králi Isráélovu, se přiblížil jeden prorok a řekl: Takto řekl Jehova: Zda jsi uviděl všechen tento veliký dav? Hle, já, - chystám se vydat je dnes v tvou ruku, ať se dovídáš, že já jsem Jehova. 14 A Acheáv řekl: Skrze koho? I řekl: Takto řekl Jehova: Skrze sluhu předností kraje. A řekl: Kdo má zahájit bitvu? I řekl: Ty. 15 I podrobil sluhu předností kraje přehlídce a shledalo se jich dvě stě dvaatřicet, a po nich podrobil přehlídce všechen lid, všechny syny Isráélovy - sedm tisíc. 16 I vytáhli o polednách, a Ben-Hadad v stanech pil, - byl opojen, - on i ti králové, třicet a dva králové pomáhající mu; 17 sluhové předností kraje tedy vytáhli nejprve, a Ben-Hadad poslal, i podali mu zprávu výrokem: Ze Šómrónu vytáhli muži. 18 I řekl: Vytáhli-li k míru, pochytejte je živé, a vytáhli-li k boji, pochytejte je živé. 19 Tito sluhové předností kraje tedy vytáhli z města, i vojenská moc, jež byla za nimi, 20 a skolili každý svého muže, takže se Arámci dali na útěk a Isráél se jal je pronásledovat; a na koni unikl Ben-Hadad, král Arámu, a jezdci. 21 A vytáhl král Isráélův a pobil koně a vozy a jal se mezi Arámem porážet velikou porážkou. 22 A ke králi Isráélovu se přiblížil ten prorok a řekl mu: Jdi, nabud' síly a uvaž a viz, co máš činit, neboť při návratu roku proti tobě král Aráma bude vystupovat. 23 A služebníci krále Arámu k němu řekli: Jejich bohové jsou bohové hor, proto se stali silnějšími než my; avšak bojujme s nimi v rovině - nebudeme-li silnější než oni? 24 Učiň tedy tuto věc: Odstraň krále, každého z jeho místa, a dosad' místo nich vladaře, 25 a ty by sis měl sehnat vojenskou moc jako byla vojenská moc, jež padla z tvé blízkosti, a koní jako jejich koní a vozů jako jejich vozů a budeme proti nim bojovat v rovině - nebudeme-li silnější než oni? Uposlechl tedy jejich hlasu a učinil tak. 26 A při návratu roku se stalo, že Ben-Hadad podrobil Aráma přehlídce a vystoupil do Afěku bojovat s Isráelem. 27 I synům Isráélovým bylo určeno podrobit se přehlídce a bylo postaráno o jejich zásobování; i odebrali se jim vstříc a utábořili se před nimi jako dva hloučky koz, zatímco Arámci naplňovali zem. 28 I přiblížil se Boží muž a řekl ke králi Isráélovu, ano, řekl: Takto řekl Jehova: Protože Arámci řekli: Jehova je bůh hor a není on bůh nížin, proto všechen tento veliký dav vydám v tvou ruku, ať se dovídáte, že já jsem Jehova. 29 I utábořili se na sedm dní jedni naproti druhým a v sedmý den se stalo, že nastala bitva, a synové Isráélové Aráma pobili, sto tisíc pěších v jeden den, 30 a ti, již pozůstali, prchli do Afěku, do města, kde na dvacet a sedm tisíc mužů, již pozůstali, padla zeď. I Ben-Hadad prchl a vstoupil do města, z pokoje v pokoj. 31 A jeho služebníci k němu řekli: Hle, prosím, uslyšeli jsme, že králové domu Isráélova, že oni jsou králové laskaví; nechť, prosím, smíme vzít na své kyčle pytlouvinu a na své hlavy provazy a vyjít ke králi Isráélovu, snad bude chtít nechat tvou duši naživu. 32 Navinuli tedy na své kyčle pytlouvinu a na své hlavy provazy a vstoupili ke králi Isráélovu a řekli: Tvůj nevolník Ben-Hadad řekl: Kéž, prosím, chceš nechat mou duši naživu! I řekl: Zda je on ještě živ? On je můj bratr! 33 Toho si ti muži bystře všímali a spěšně se toho od něho chopili, a řekli: Tvůj bratr, Ben-Hadad... I řekl: Vstupte, přiveďte ho! A když Ben-Hadad k němu vycházel, dal mu vystoupit na vozidlo; 34 a on k němu řekl: Města, jež můj otec tvému otci odňal, chci vrátit, a v Damašku si můžeš vyhradit ulice, jako si vyhradil můj otec v Šómrónu. - A já tě chci propustit s touto smlouvou. I uzavřel vzhledem k němu smlouvu a propustil ho. 35 A jeden muž ze synů proroků řekl slovem Jehovovým k svému bližnímu: Udeř mě, prosím. A ten muž odepřel udeřit ho; 36 i řekl mu: Protože jsi neuposlechl na hlas Jehovův, hle, ty, - až budeš z mé blízkosti odcházet, skolí tě lev. A když od něho odešel, zastihl ho lev a skolil ho. 37 Našel tedy jiného muže a řekl: Udeř mě, prosím. A ten muž ho udeřil - úder a modřina; 38 a ten prorok odešel a postavil se do cesty králi; a přestrojil se s páskou na svých očích. 39 A když se král ubíral mimo, stalo se, že on na krále zakřičel a řekl: Tvůj nevolník vyšel vprostřed bitvy a hle, kdosi odbočil a přivedl ke mně jakéhosi muže a řekl: Hlídej tohoto muže; bude-li jakkoli postrádán, pak se tvé žití dostane na místo jeho žití, nebo budeš muset navážít kikkár stříbra. 40 A když tvůj nevolník byl zaměstnán tu a tam, stalo se, že on - nebylo ho. A král Isráélův k němu řekl: Takový je tvůj rozsudek, tys rozhodl. 41 A on spěšně ze svých očí sňal pásku a král Isráélův ho poznal, že on je z proroků; 42 i řekl k němu: Takto řekl Jehova: Protože jsi z ruky propustil muže mně odevzdaného, proto se tvé žití dostane na místo jeho žití a tvůj lid na místo jeho lidu. 43 A král Isráélův se odebral k svému domu, mrzut a pohněván, a přišel do Šómrónu.

1. Královská 21

1 A po těchto věcech se stalo: Návóthovi, Jizreélímu, patřila vinice, jež byla v Jizreéli vedle paláce Acheáva, krále Šómrónu, 2 a Acheáv k Návóthovi promluvil výrokem: Dej mi svou vinici, ať mi je za zahradu zelin, neboť ona je blízko vedle mého domu, a chci ti místo ní dát vinici lepší než ona; bude-li ti to vhod, mohu ti dát peníze v její ceně.

3 A Návóth k Acheávovi řekl: Daleko mi, skrze Jehovu, od toho, abych ti dal dědictví svých otců. 4 A Acheáv vstoupil do svého domu, mrzut a pohněván pro to slovo, jež k němu Návóth, Jizreéli, vyslovil, že řekl: Nebudu ti dávat dědictví svých otců, a ulehl na své lože a odvrátil svou tvář a nic nepojedl. 5 A vstoupila k němu Ízevel, jeho žena, a promluvila k němu: Co toto? Tvůj duch je mrzut a ty nic nejíš! 6 I promluvil k ní: Neboť jsem mluvil k Návóthovi, Jizreéli, a říkal jsem mu: Dej mi svou vinici, za peníze, nebo, budeš-li si ty přát, mohu ti dát vinici místo ní. A řekl mi: Nebudu ti dávat svou vinici. 7 A Ízevel, jeho žena, k němu řekla: Ty nyní vykonáváš kralování nad Izráelem? Vstaň, pojez chleba a nechť se tvé srdce těší; vinici Návótha, Jizreéliho, ti umím dát já. 8 A ve jménu Acheávově napsala a jeho pečeti zapečetila listy a poslala ty listy k starším a k urozeným, již bydleli s Návóthem v jeho městě, 9 a v těch listech napsala výrok: Provolejte půst a Návótha posad'te v čelo lidu, 10 a před něho posad'te dva muže-ničemy, ať ho usvědčují výrokem: Zlořečil jsi Bohu a králi; i vyvedou ho a ukamenujte ho, takže bude muset umřít. 11 A muži města, starší a urození, ti, kteří v jeho městě bydleli, učinili podle toho, co jim Ízevel vzkázala, podle toho, co bylo napsáno v listech, jež k nim poslala: 12 Provolali půst a Návótha posadili v čelo lidu 13 a přivedli dva muže-ničemy, ty před něho posadili, a ti ničemní muži se jali Návótha před lidem usvědčovat výrokem: Návóth zlořečil Bohu a králi; a vyvedli ho ven vůči městu a zasypali kameny, takže umřel; 14 a Ízevel vzkázali výrokem: Návóth byl ukamenován a umřel. 15 A jak Ízevel uslyšela, že Návóth byl ukamenován a umřel, stalo se, že Ízevel řekla k Acheávovi: Vstaň, zaujmi za vlastnictví vinici Návótha, Jizreéliho, již ti odmítl dát za peníze, neboť Návóth není živ, nýbrž umřel. 16 A jak Acheáv uslyšel, že Návóth umřel, stalo se, že Acheáv vstal k sestoupení do vinice Návótha, Jizreéliho, zaujmout ji za vlastnictví. 17 A k Élijáhúovi, Tišbímu, se dostalo slovo Jehovovo výrokem: 18 Vstaň, sestup vstříc Acheávovi, králi Izráelovu, jenž je v Šómrónu, hle, ve vinici Návóthově, kam sestoupil zaujmout ji za vlastnictví, 19 a promluv k němu výrokem: Takto řekl Jehova: Vid', zavraždil jsi a také jsi zaujal vlastnictví? A promluv k němu výrokem: Takto řekl Jehova: Na místě, kde psi lízali krev Návóthovu, budou psi lízat krev tvou - ano, tvou! 20 A Acheáv k Élijáhúovi řekl: Což jsi mě našel, můj nepříteli? I řekl: Našel, protože ses prodal k činění toho, co je v očích Jehovových zlé. 21 Hle, já, - chystám se zlo přivést na tebe, i budu vymetat za tebou a vyťínat Acheávovi močícího na stěnu a zadržného i propuštěného v Izráelovi 22 a vzdávat se tvého domu jako domu Jároveáma, syna Nevátova, a jako domu Baeši, syna Achijjova, za dráždění, jímž jsi mě dráždil, a Izráele jsi svedl k hřešení. 23 A i o Ízevel Jehova promluvil výrokem: Ízevel budou uvnitř valu Jizreéle žrát psi. 24 Toho, jenž umře Acheávovi ve městě, budou žrát psi, a toho, jenž mu umře v poli, bude žrát ptačtvo nebes. 25 (Vždyť se nevyskytl nikdo jako Acheáv, jenž se prodal k činění toho, co je v očích Jehovových zlé, jehož podnítila Ízevel, jeho žena, 26 takže se choval velmi odporně chozením za neřádstvy podle všeho, co činili Emórióvé, jež Jehova před tváří synů Izráelových vypudil.) 27 A jak Acheáv tato slova uslyšel, stalo se, že roztrhl svá roucha a vzal na své maso pytlouinu a jal se postit a uléhat na pytlouinu a chodit tiše. 28 A k Élijáhúovi, Tišbímu, se dostalo slovo Jehovovo výrokem: 29 Zda vidíš, že se Acheáv před mou tváří pokořil? Protože se před mou tváří pokořil, nebudu uvádět neštěstí v jeho dnech; neštěstí na jeho dům budu uvádět ve dnech jeho syna.

1. Královská 22

1 A po tři léta setrvávali tak, že mezi Arámem a mezi Izráelem nebylo války; 2 a v třetím roce se stalo, že ke králi Izráelovu sestoupil Jehóšáfát, král Júdův. 3 A král Izráelův řekl k svým služebníkům: Zda víte, že Rámóth-Gileád patří nám? A my jsme nečinni stran jeho vzetí z ruky krále Arámu. 4 A k Jehóšáfátovi řekl: Zda půjdeš se mnou do boje do Rámóth-Gileádu? A Jehóšáfát ke králi Izráelovu řekl: Takový budu já, jaký jsi ty, tak můj lid jako tvůj lid, tak moje koně jako tvoje koně. 5 A Jehóšáfát ke králi Izráelovu řekl: Vyžádej si, prosím, nejprve slovo Jehovovo. 6 A král Izráelův shromáždil proroky, asi čtyři sta mužů, a řekl k nim: Zda mám jít do boje proti Rámóth-Gileádu? Či mám nechat tak? I řekli: Vystup a Pán je bude vydávat v ruku krále. 7 A Jehóšáfát řekl: Zda tu není jiného proroka Jehovova, ať se můžeme dotázat skrze něho? 8 A král Izráelův k Jehóšáfátovi řekl: Ještě je jeden muž k dotázání Jehovy skrze něho, ale já ho nenávidím, neboť o mně neprorokuje dobré, nýbrž zlé, Míchájhú, syn Jimlův. A Jehóšáfát řekl: Nechť král tak nemluví. 9 Král Izráelův tedy zavolal na jednoho dvořana a řekl: Pospěš - Míchájhú, syna Jimlova! 10 A král Izráelův a Jehóšáfát, král Júdův, seděli každý na svém trůně, oblečení v roucha, na prostranství u vchodu do brány Šómrónu, a před jejich tváří prorokovali všichni proroci; 11 a Cidkijjá, syn Kanaanův, si zhotovil rohy ze železa a řekl: Takto řekl Jehova: Těmito budeš Aráma trkat až do skoncování s nimi. 12 A tak prorokovali všichni proroci, výrokem: Vystup do Rámóth-Gileádu a měj úspěch, neboť je Jehova vydá v ruku krále. 13 A ten posel, jenž odešel zavolat Míchájhú, k němu promluvil výrokem: Hle, prosím, slova proroků: jedněmi ústy dobro pro krále; nechť je, prosím, tvé slovo jako slovo jednoho z nich, takže promluvíš dobro. 14 A Míchájhú řekl: Jako že je živ Jehova, že co bude Jehova ke mně říkat, to budu mluvit. 15 I přišel ke králi a král k němu řekl: Míchájhú, zda máme jít do Rámóth-Gileádu k boji či máme nechat tak? I řekl: Vystup a měj úspěch, neboť je Jehova vydá v ruku krále. 16 A král k němu řekl: Kolikrát ještě tě já budu zapřísahávat, abys ke mně nemluvil, leč pravdu ve jménu Jehovově?

17 I řekl: Uviděl jsem všecken Izráel -byli rozptýleni na horách jako ovce, jež nemají pastýře, a Jehova řekl: Tito nemají pánů, nechť se vracejí v pokoji, každý k svému domu. 18 A král Izráelův řekl k Jehošáfátovi: Zda jsem k tobě neřekl: Nebude o mně prorokovat dobré, nýbrž zlé? 19 I řekl: Slyš tedy slovo Jehovovo: Uviděl jsem Jehovu sedícího na svém trůnu a všecken zástup nebes stojící před ním, zprava jemu i zleva jemu; 20 a Jehova řekl: Kdo bude umět zlákat Acheáva, aby musel vystoupit a padnout v Rámóth-Gileádu? A když řekl tento takto a tento říkal takto, 21 vyšel jistý duch a stanul před tváří Jehovovou a řekl: Já ho budu umět zlákat. A Jehova k němu řekl: Čím? 22 I řekl: Mohu vyjít a stát se duchem lži v ústech všech jeho proroků. A řekl: Budeš ho umět zlákat a i přemoci; vyjdi a učiň tak. 23 Nuže tedy, hle, dal Jehova v ústa všech těchto proroků ducha lži a Jehova o tobě promluvil zlo. 24 Tu se přiblížil Cidkijjá, syn Kenaanův, a udeřil Míchájhúa na líce a řekl: Kudy to Duch Jehovův z mé blízkosti přešel mluvit s tebou? 25 A Míchájhú řekl: Hle, ty budeš vidět v onen den, až budeš vstupovat z pokoje v pokoj, chtěje se skrýt. 26 A král Izráelův řekl: Vezmi Míchájhúa a zaveď ho zpět k Amónovi, veliteli města, a k Jóášovi, synu králova, 27 a řekni: Takto řekl král: Vsaďte tohoto v dům vazby a až do mého příchodu v pokoji mu dávejte jíst chléb tísně a vodu tísně. 28 A Míchájhú řekl: Budeš-li se jakkoli v pokoji vracet, nepromluvil skrze mne Jehova. A řekl: Naslouchejtež, zástupy lidu, oni všichni! 29 I vystoupil král Izráelův a Jehošáfát, král Jůdův, k Rámóth-Gileádu; 30 a král Izráelův řekl k Jehošáfátovi: Chci se přestrojit a tak vstoupit v bitvu, ale ty si obleč svá roucha. Král Izráelův se tedy přestrojil a vstoupil v bitvu; 31 a král Arámu velitelům vozů, jichž měl třicet a dva, rozkázal výrokem: Nebudete v boji za cíl mít malého ani velikého, nýbrž samotného krále Izráelova. 32 A jak velitelé vozů uviděli Jehošáfáta, stalo se, že si oni řekli: To je jistě Izráelův král; a odbočili proti němu k boji. A Jehošáfát vzkřikl; 33 a jak velitelé vozů shledali, že to není král Izráelův, stalo se, že se od pronásledování ho odvrátili. 34 A kdosi z luku naslepo vystřelil a zasáhl krále Izráelova mezi spáry pancíře; i řekl k svému vozataji: Obrát' svůj směr a vyvez mě z vojska, neboť jsem raněn. 35 A boj se v onen den vzmohl, takže král musel ve vozidle naproti Arámovi stát, a za večera umřel, a krev ze zranění natekla do nitra vozu. 36 A za zacházení slunce prošel vojskem pokřik, výrok: Každý do svého města a každý do své země! 37 A když král umřel, byl dopraven do Šómronu, a v Šómronu krále pohřbili. 38 A když se u rybníka v Šómronu jali oplachovat vůz, jali se psi lízat krev (když se koupaly nevěstky), podle slova Jehovova, jež vyslovil. 39 A ostatní věci Acheávovy a vše, co vykonal, a dům ze slonoviny, jež zbudoval, a všechna města, jež zbudoval, - zda ony nejsou vypsány na knize letopisů králů Izráelových? 40 I ulehl Acheáv se svými otci a kralování se místo něho ujal Achazjáhú, jeho syn. 41 A Jehošáfát, syn Ásův, se ujal kralování nad Júdou ve čtvrtém roce Acheáva, krále Izráelova. 42 Při započetí svého kralování byl Jehošáfát ve věku třiceti a pěti let a dvacet a pět let kraloval v Jerúsalemě, a jméno jeho matky Azúvá, dcera Šilchího. 43 A chodil vši cestou Ásy, svého otce, - neodvrátil se od ní, - k vykonávání toho, co bylo v očích Jehovových správné. 44 Jenže výšiny ještě nebyly odstraněny; lid - ti na výšinách obětovali a zakuřovali. 45 A s králem Izráelovým uzavřel Jehošáfát mír. 46 A ostatní věci Jehošáfátovy, jeho hrdinství, jež projevil, a jak bojoval, - zda ony nejsou vypsány na knize letopisů králů Jůdových? 47 A ostatek chrámových smilníků, jenž zbyl ve dnech Ásy, jeho otce, ze země vymetl. 48 A v Edómu nebylo krále, králem byl správce. 49 A Jehošáfát zřídil taršíšské lodí k plavbě do Ófiru pro zlato, ale neodplulo se, neboť lodí v Ecjón-Geveru ztroskotaly. 50 Tehdy řekl k Jehošáfátovi Achazjáhú, syn Acheávův: Nechť s tvými služebníky plují na lodích moji služebníci. Ale Jehošáfát nesouhlasil. 51 I ulehl Jehošáfát se svými otci a byl se svými otci pohřben ve městě Dávida, svého otce; a kralování se místo něho ujal Jehórám, jeho syn. 52 Achazjáhú, syn Acheávův, se ujal kralování nad Izráelem v Šómronu v sedmáctém roce Jehošáfáta, krále Júdova, a kraloval nad Izráelem dvě léta; 53 a jal se činit, co bylo zlé v očích Jehovových, a chodit cestou svého otce a cestou své matky a cestou Jároveáma, syna Nevátova, jenž svedl Izráele k hřešení, 54 a sloužit Baalovi a klanět se mu a dráždit Jehovu, Boha Izráelova, podle všeho, co činil jeho otec.

2. Královská

2. Královská 1

1 A po smrti Acheávvově se Móáv vzepřel proti Izráělovi; 2 a Achazjá ve svém horním pokoji, jenž byl v Šómrónu, propadl mříží a utrpěl úraz, i poslal posly a řekl k nim: Jděte, obraťte se s dotazem na Baal-zevúva, boha Ekrónu, zda se budu z následků tohoto úrazu moci uzdravit. 3 A k Élijjovi, Tišbímu, promluvil anděl Jehovův: Vstaň, vystup vstříc poslům krále Šómrónu a promluv k nim: Zda z nedostatku, že v Izráělovi není Boha, jdete vy obrátit se s dotazem na Baal-zevúva, boha Ekrónu? 4 A proto řekl Jehova takto: Lože, kam jsi vystoupil, - nebudeš z něho sestupovat, neboť jistotně budeš muset umřít. A Élijjá odešel. 5 A když se poslové k němu vrátili, řekl k nim: Co toto, že jste se vrátili? 6 I řekli k němu: Vystoupil nám vstříc jakýsi muž a řekl k nám: Jděte, vraťte se ke králi, jenž vás poslal, a promluvte k němu: Takto řekl Jehova: Zda z nedostatku, že v Izráělovi není Boha, ty posíláš obrátit se s dotazem na Baal-zevúva, boha Ekrónu? Proto lože, kam jsi vystoupil, - nebudeš z něho sestupovat, neboť jistotně budeš muset umřít. 7 A promluvil k nim: Jaký byl ráz muže, jenž vám vystoupil vstříc a vyslovil k vám tato slova? 8 I řekli k němu: Muž oděný šatem ze srsti a opásaný na svých kyčlích opaskem z kůže. A řekl: To je Élijjá, Tišbí. 9 A poslal k němu velitele padesáti a jeho padesát; ten k němu vystoupil, a hle, seděl na temeni hory; i promluvil k němu: Boží muži, král promluvil: Sestup! 10 A Élijjáhu odpověděl a promluvil k veliteli padesáti: Jsem-li tedy já Boží muž, nechť z nebes sestupuje oheň a šířá tebe i tvých padesát! A z nebes sestoupil oheň a jeho i jeho padesát sežral. 11 Zase k němu tedy poslal velitele padesáti, dalšího, a jeho padesát; ten se ujal slova a promluvil k němu: Boží muži, takto řekl král: Spěšně sestup! 12 A Élijjá odpověděl a promluvil k nim: Jsem-li já Boží muž, nechť z nebes sestupuje oheň a šířá tebe i tvých padesát! A z nebes sestoupil oheň a sežral jeho i jeho padesát. 13 Zase k němu tedy poslal velitele třetích padesáti a jeho padesát; a ten třetí velitel padesáti vystoupil a přišel a poklekl před Élijjáhu na svá kolena a jal se k němu úpět a promluvil k němu: Boží muži, kéž je, prosím, mé žití a žití těchto padesáti tvých nevolníků drahé v tvých očích! 14 Hle, sestoupil oheň z nebes a sežral ty první dva velitele padesáti a jejich padesátky, nyní však kéž je mé žití drahé v tvých očích! 15 A k Élijjáhuovi promluvil anděl Jehovův: Sestup s ním, nemusíš před ním pociťovat bázeň. Vstal tedy a sestoupil s ním ke králi 16 a promluvil k němu: Takto řekl Jehova: Protože jsi poslal posly obrátit se s dotazem na Baal-zevúva, boha Ekrónu (zda z nedostatku, že v Izráělovi není Boha k dotazování na jeho slovo?) proto lože, kam jsi vystoupil, - nebudeš z něho sestupovat, neboť jistotně budeš muset umřít. 17 A umřel podle slova Jehovova, jež promluvil Élijjáhu, a kralování se místo něho ujal Jehórám (v druhém roce Jehóráma, krále Júdova), neboť on neměl syna. 18 A ostatní věci Achazjáhuovy, co vykonal, - zda nejsou ony vypsány na knize letopisů králů Izráělových?

2. Královská 2

1 A když se Jehova chystal vznésti Élijjáhu ve vichřici v nebesa, stalo se, že vyšel Élijjáhu a Elišá z Gilgálu 2 a Élijjáhu k Elišovi řekl: Zůstaň, prosím, zde, neboť Jehova mě poslal až do Béth-Élu. A Elišá řekl: Jako že je živ Jehova a živa je tvá duše, - chci-li tě opustit! I sestoupili v Béth-Élu 3 a synové proroků, kteří byli v Béth-Élu, vyšli k Elišovi a řekli k němu: Zda víš, že se Jehova chystá dnes tvého pána vzít od tvé hlavy? I řekl: Víím i já, mlčte. 4 A Élijjáhu mu řekl: Elišo, zůstaň, prosím, zde, neboť Jehova mě poslal v Jeríchó. I řekl: Jako že je živ Jehova a živa je tvá duše, - chci-li tě opustit! I přišli v Jeríchó 5 a synové proroků, kteří byli v Jerichu, se přiblížili k Elišovi a řekli k němu: Zda víš, že se Jehova chystá dnes tvého pána vzít od tvé hlavy? I řekl: Víím i já, mlčte. 6 A Élijjáhu mu řekl: Zůstaň, prosím, zde, neboť Jehova mě poslal k Jordánu. I řekl: Jako že je živ Jehova a živa je tvá duše, - chci-li tě opustit! I odešli oni dva 7 a přišli muži ze synů proroků, padesát, a stanuli od protějška, z daleka, a oni dva stanuli před Jordánem. 8 A Élijjáhu vzal svůj plášť, ten svinul a udeřil vody, i rozdělily se sem a tam a oni dva přešli po suchu. 9 A jak oni přešli, stalo se, že Élijjáhu řekl k Elišovi: Žádej, co mám pro tebe učinit dříve než bude docházet k mému vzetí z tvé blízkosti. A Elišá řekl: Nechť se tedy, prosím, na mne smí dostat dvojitý podíl na tvém duchu. 10 I řekl: Žádostí jsi způsobil obtíž; budeš-li mě vidět zachvacována z tvé přítomnosti, má se ti tak stát, nebude-li však toho, nebude se dít. 11 I stalo se, - oni se stále procházeli s rozmlouváním, - že hle, ohnivý vůz a ohniví koně, i způsobili mezi nimi dvěma odloučení a Élijjáhu ve vichřici vystoupil v nebesa. 12 To Elišá viděl; a on hlasitě volal: Můj otče, můj otče! Vozy Izráělovy a jeho jezdcí! A již ho neviděl; i uchopil svá roucha a roztrhl je na dva útržky 13 a zvedl plášť Élijjáhuův, jenž z něho spadl, a vrátil se a stanul na břehu Jordánu. 14 A vzal Élijjáhuův plášť, jenž z něho spadl, a udeřil vody a řekl: Kde je Jehova, Bůh Élijjáhuův, - ano, on? A když udeřil vody, rozdělily se sem a tam a Elišá přešel. 15 A když ho uviděli synové proroků, kteří byli v Jerichu naproti Jordánu, řekli: Na Elišovi spočinul duch Élijjáhuův. A přišli mu vstříc a poklonili se mu k zemi 16 a řekli k němu: Hle, prosím, s tvými nevolníky jsou zdatní muži, padesát; nechť, prosím, jdou hledat tvého pána -snad ho, když ho Duch Jehovův odnesl, hodil na jednu z hor nebo v jednu z průrev. I řekl: Nemusíte posílat. 17 Ale naléhali na něho, až do rozpačitosti, takže řekl: Pošlete. Poslali tedy padesát mužů; ti hledali po tři dni a nenašli, 18 a když se k němu vrátili, zatímco on zůstával v Jerichu, řekl k nim: Zda jsem k vám neřekl, že nemáte posílat? 19 A muži toho města k Elišovi řekli: Hle, prosím, poloha tohoto města je dobrá, jak můj pán vidí, ale voda je špatná a země neplodná.

20 I řekl: Přineste mi novou mísu a dejte tam sůl. To k němu přinesli, 21 i vyšel k východisku vody a hodil tam sůl a řekl: Takto řekl Jehova: Dal jsem této vodě uzdravení, nebude již od ní nastávat smrt ani neplodnost. 22 A voda je až po tento den uzdravena podle slova Elišova, jež vyslovil. 23 A vystoupil odtamtud do Bét-Élu; a když on cestou vystupoval, vyšli z města mladí hoši a jali se tropit si z něho šašky a říkat mu: Vystup, plešatče, vystup, plešatče! 24 I ohlédl se za sebe a uviděl je, a ve jménu Jehovově jim zazložech; a z lesa vyšly dvě medvědice a čtyřicet a dva chlapce z nich roztrhaly. 25 A odešel odtamtud na horu Karmel a odtamtud se vrátil v Šómron.

2. Královská 3

1 A Jehórám, syn Acheávův, se ujal kralování nad Izráelem v Šómronu v osmnáctém roce Jehošáfáta, krále Júdy, a kraloval dvanáct let, 2 a jal se činit, co bylo v očích Jehovových zlé, jenže ne tak jako jeho otec a jako jeho matka, neboť odstranil sloup Baalův, jež jeho otec zřídil. 3 Jenže na hříších Jároveáma, syna Nevátova, jimiž svedl Izráele k hřešení, ulpěl; od toho se neodvrátil. 4 A Měša, král Móáva, byl chovatelem ovcí a odváděl králi Izráelovu sto tisíc jehňat a sto tisíc beranů a vlnu; 5 za Acheávova bezživotí se však stalo, že se král Móáva proti králi Izráelovu vzepřel. 6 I vyšel v onen den král Jehórám ze Šómronu a podrobil všechn Izráel přehlídce. 7 A odebral se a vzkázal Jehošáfátovi, králi Júdovu, výrokem: Král Móáva se proti mně vzepřel; zda půjdeš se mnou na Móáva do bitvy? I řekl: Chci vystoupit; takový budu já, jaký jsi ty, tak můj lid jako tvůj lid, tak moje koně jako tvoje koně. 8 I řekl: Kterou to cestou budeme vystupovat? A řekl: Cestou pustiny Edóma. 9 Odebral se tedy král Izráelův a král Júdův a král Edóma a ušli oklikou sedm dní; a vojsku a zvířectvu, jež je následovalo, se nedostávalo vody. 10 A král Izráelův řekl: Běda, že Jehova povolal tyto tři krále k vydání jich v ruku Móávovu! 11 A Jehošáfát řekl: Zda tu není proroka Jehovova, ať se skrze něho můžeme dotázat Jehovy? I odpověděl jeden ze služebníků krále Izráelova a řekl: Je tu Elišá, syn Šáfátův, jež líval vodu na ruce Elijáhúovy. 12 A Jehošáfát řekl: Při něm je slovo Jehovovo. Král Izráelův a Jehošáfát a král Edóma k němu tedy sestoupili 13 a Elišá ke králi Izráelovu řekl: Co mám s tebou co činit? Jdi k prorokům svého otce a k prorokům své matky! A král Izráelův mu řekl: Ne, neboť Jehova povolal tyto tři krále k vydání jich v ruku Móávovu. 14 A Elišá řekl: Jako že je živ Jehova zástupů, před jehož tváří stojím, že kdybych já vysoce necenil přítomnost Jehošáfáta, krále Júdova - hleděl-li bych na tebe a viděl-li bych tě! 15 A nyní mi přiveďte někoho, kdo umí hrát. A za hraní toho hrajícího se stalo, že se na něho dostala ruka Jehovova. 16 A řekl: Takto řekl Jehova: Učiňte toto údolí jamami, jamami! 17 Neboť takto řekl Jehova: Nebudete pozorovat větru a nebudete pozorovat deště, a toto údolí se bude plnit vodou, i budete pít vy i vaše stáda a vaše zvířectvo, 18 vždyť toto je v očích Jehovových maličkostí, i Móáva vydá ve vaši ruku, 19 takže budete moci vybit každé opevněné město a každé vybrané město a skácet každý dobrý strom a zasypat všechna zřídla vod a znehodnotit každý dobrý pozemek kameny. 20 A v jitře, za vystupování oběti daru, se stalo, že hle, směrem od Edóma přicházely vody a těmi vodami se naplnila země. 21 A když všichni Móávci uslyšeli, že králové vystoupili bojovat proti nim, byli svoláni ze všech schopných opásat se opaskem a výše a stanuli na pomezí; 22 a když v jitře časně vstali, vzešlo nad těmi vodami slunce a Móávci od protějška uviděli vody červené jako krev 23 a řekli si: Toto je krev, ti králové jsou jistě potřeni, neboť se mezi sebou pobili; nyní tedy ke kořisti, Móáve! 24 I vstoupili do tábora Izráelova, a Izráelovci povstali a jali se Móáva bít; ti se před jejich tváří dali na útek, a oni tam vstoupili, ano, pobít Móáva. 25 I strhávali města a na každý dobrý pozemek házeli, každý svůj kámen, takže jej zaplnili, a každé zřídlo vod zasypávali a každý dobrý strom káceli, až v Kír-charésetu zanechali jen jeho kameny a pracovníci jej obcházeli a ostřelovali. 26 A když král Móáva shledal, že bitva je pro něho příliš tuhá, vzal s sebou sedm set mužů tasících meč, chtěje prorazit ke králi Edóma, ale nemohli; 27 i vzal svého prvorozeného syna, jež měl místo něho kralovat, a na zdi ho vznesl jako vzestupnou oběť. I nastalo proti Izráelovi veliké rozhněvání, takže nastoupili cestu od něho a vrátili se do své země.

2. Královská 4

1 A na Elišu vzkřikla jedna žena z žen synů proroků výrokem: Tvůj nevolník, můj muž, umřel, a ty víš, že tvůj nevolník byl cítělem Jehovu; a věřitel si přišel vzít mé dva chlapce za nevolníky. 2 A Elišá k ní řekl: Co mám pro tebe učinit? Oznam mi, co máš v domě. I řekla: Tvá služka nemá v domě nic, leda lahvičku oleje. 3 A řekl: Jdi, vypůjč si zvenčí od všech svých spoluobyvatel nádoby, prázdné nádoby; ať jich nemáš málo. 4 A až vejdeš, zavřeš za sebou a za svými syny dveře a jmeš se rozlévat po všech těchto nádobách, a tu, jež bude plná, budeš odkládat. 5 Odešla tedy z jeho přítomnosti a dveře za sebou a za svými syny zavřela; oni k ní přisouvali a ona vylévala. 6 A jak byly nádoby plny, stalo se, že k svému synu řekla: Přisuh ke mně ještě nádobu. I řekl: Není již nádoby. A olej ustal. 7 Přišla tedy a podala zprávu Božímu muži; ten řekl: Jdi, prodej olej a vyrovnej svůj dluh; a z ostatku můžeš se svými syny žít. 8 A jistého dne se stalo, že Elišá přešel do Šúnému, a tam byla bohatá žena, jež ho přiměla k jedení chleba, takže se za každého jeho přejítí stávalo, že tam k jedení chleba odbočil.

9 I řekla k svému muži: Hle, prosím, poznala jsem, že on, stále přecházející mimo nás, je svatý Boží muž; 10 zřídme, prosím, malý horní pokoj na zdi a postavme tam pro něho lože a stůl a sedadlo a svícen, ať se stává, že při svém příchodu k nám bude moci odbočit tam. 11 A jistého dne se stalo, že tam přišel a odbočil do horního pokoje a ulehl tam, 12 a řekl ke Géchazímu, svému sluhovi: Povoluj tuto Šúnémanku. Povolal ji tedy, i stanula před jeho tváří 13 a řekl mu: Nuže, řekni k ní: Hle, úzkostlivě o nás pečujes s veškerou touto úzkostlivou péčí; co pro tebe učinit? Zda by se mělo za tebe promluvit ke králi nebo k veliteli vojska? I řekla: Já bydlím vprostřed svého lidu. 14 A řekl: Co tedy pro ni učinit? A Géchazí řekl: Vždyť nemá syna, a její muž je stár. 15 I řekl: Povoluj ji. Povolal ji tedy, i stanula ve vchodu; 16 a řekl: K tomuto určenému času, podle doby života, budeš ty objímat syna. I řekla: Ne, můj pane, Boží muži; nemusíš vzbuzovat ve své služce klamně očekávání. 17 Ale ta žena otěhotněla a k tomuto určenému času, podle doby života, jak k ní Eliáš promluvil, porodila syna. 18 A když hošík vyrostl, stalo se jistého dne, že vyšel k svému otci, k žencům; 19 a řekl k svému otci: Má hlava, má hlava! I řekl k sluhovi: Odnes ho k jeho matce. 20 Odnesl ho tedy a dopravil ho k jeho matce, i seděl až do poledne na jejích kolenou; potom umřel. 21 I vystoupila a uložila ho na lože Božího muže; a zavřela za ním a vyšla 22 a zavolala na svého muže a řekla: Pošli mi, prosím, jednoho ze sluhů a jednu z oslic, ať mohu zaběhnout k Božímu muži a vrátit se. 23 I řekl: Proč se k němu chystáš jít dnes? Nemí nový měsíc ani šabat. A řekla: Je dobře. 24 I osedlala oslici a svému sluhovi řekla: Poháněj a pojď, nemusíš pro mne zpomalovat v jízdě, leč bych ti řekla. 25 Odebrala se tedy a přišla k Božímu muži na horu Karmel; a jak ji Boží muž z povzdálí uviděl, stalo se, že ke Géchazímu, svému sluhovi, řekl: Hle, tato Šúnémanka! 26 Nuže, rozběhni se jí nyní vstříc a řekni jí: Zda se máš dobře? Zda se má dobře tvůj muž? Zda se má dobře dítě? I řekla: Dobře. 27 A přišla k Božímu muži; toho chytila za jeho nohy a Géchazí se přiblížil odstrčit ji, ale Boží muž řekl: Povol jí, neboť její duše jí zhořkla; to Jehova přede mnou zakryl a neoznámil mi. 28 A řekla: Zda jsem si od mého pána vyžádala syna? Zda jsem neřekla: Nemusíš mě mámit? 29 I řekl Géchazímu: Opásej své kyčle a ve svou ruku vezmi mou hůl a jdi; jestliže někoho budeš potkávat, nebudeš ho zdravít, a jestliže kdo bude zdravít tebe, nebudeš mu odpovídat; a mou hůl musíš položit na tvář toho hocha. 30 A matka toho hocha řekla: Jako že je živ Jehova a živa je tvá duše - chci-li tě opustit! I vstal a šel za ní; 31 a Géchazí přešel před nimi a na tvář hocha položil tu hůl, ale nebylo hlasu a nebylo odezvy. Vrátil se mu tedy vstříc a podal mu zprávu výrokem: Hoch se neprobudil. 32 A když Eliáš vešel do domu, hle, hoch byl mrtev, uložen na jeho loži; 33 vešel tedy a zavřel za nimi dvěma dveře a jal se modlit k Jehovovi; 34 pak vystoupil a lehl na dítě a položil svá ústa na jeho ústa a své oči na jeho oči a své dlaně na jeho dlaně a byl nad ním schoulen, až se maso dítěte zahřálo. 35 A zase se jal v domě chodit, jednou sem a jednou tam, a vystoupil a schouli se nad ním; a hoch až sedmkrát kýchl; pak otevřel hoch své oči. 36 I zavolal na Géchazího a řekl: Zavolej na tuto Šúnémanku! Zavolal ji tedy, i vešla k němu, a řekl: Zvedni svého syna. 37 I přišla a padla k jeho nohám a poklonila se k zemi; a zvedla svého syna a vyšla. 38 A Eliáš se vrátil do Gilgálu; a v zemi byl hlad. A když synové proroků seděli před jeho tváří, řekl svému sluhovi: Postav ten veliký kotel a uvař pro syny proroků pokrm. 39 A kdosi vyšel do pole sbírat zeliny a našel polní révu a s ní nasbíral polních tykví, co se vešlo do jeho roucha; to, když přišel, nakrájel do kotle pokrmu, aby nevěděli. 40 To když těm mužům k jedení vyhlídlo, stalo se za jedení z toho pokrmu, že oni vzkřikli a řekli: V kotli je smrt, Boží muži! A nemohli jíst. 41 I řekl: Podejte tedy hrubou mouku! Tu nasypal do kotle a řekl: Vylíj lidu, ať mohou jíst! A v kotli se neprojeвило nic zlého. 42 A přišel kdosi z Baal-šalíše a přinesl Božímu muži chléb z prvotin, dvacet chlebů z ječmene, a nové obilí, ve svém vaku; a řekl: Dej lidu, ať mohou jíst. 43 A jeho pobočník řekl: Co? Toto mám dát před tvář sta mužů? I řekl: Dej lidu, ať mohou jíst, neboť takto řekl Jehova: Jíst a zůstat. 44 Dal to tedy před jejich tvář, i pojedli a zůstavili, podle slova Jehovova.

2. Královská 5

1 A Naamán, velitel vojska krále Arámu, se stal před tváří svého pána mužem velikým a jako osobnost vyvyšovaným, neboť skrze něho dal Jehova Arámu vysvobození; a tento muž (projevil se jako zdatný hrdina) byl postižen malomocenstvím. 2 A když Arámci, záškodnické bandy, podnikli výpravu, zajali ze země Isráelovy mladou dívku; ta se dostala před tvář ženy Naamánovy. 3 Ta k své velitelce řekla: Ó, kéž by byl můj pán před tváří proroka, jenž je v Šómronu! Tehdy by ho mohl vyprostit z jeho malomocenství. 4 I vstoupil a podal svému pánu zprávu výrokem: Takto a takto promluvila dívka, jež je ze země Isráelovy. 5 A král Arámu řekl: Odeber se; přijď, já pro krále Isráelova chci poslat dopis. I odebral se a vzal v svou ruku deset kikkárů stříbra a šest tisíc šeklů zlata a deset rouch na střídání 6 a přinesl ke králi Isráelovu ten dopis s výrokem: Nuže, nyní, za příchodu tohoto dopisu k tobě, hle, posílám k tobě Naamána, svého služebníka, abys ho mohl vyprostit z jeho malomocenství. 7 A jak král Isráelův ten dopis přečetl, stalo se, že roztrhl svá roucha a řekl: Zda jsem já Bůh, abych usmrcoval a abych oživoval, že mi tento vzkazuje, abych kohosi vyprošťoval z jeho malomocenství? Nuže, jen si přece všimněte a vizte, že on vůči mně vyhledává záminku! 8 A jak uslyšel Eliáš, Boží muž, že král Isráelův roztrhl svá roucha, stalo se, že králi vzkázal výrokem: Nač jsi roztrhl svá roucha? Nuže, necht' přichází ke mně, ať ví, že prorok v Isráelovi je. 9 I přibyl Naamán se svými koňmi a se svými vozy a stanul u vchodu domu Elišova; 10 a Eliáš k němu poslal posla s výrokem: Třeba odejít, ať se můžeš sedmkrát vykoupat v Jordánu, ať se ti tvé maso navrací, a buď čist!

11 A Naamán se rozzlobil a odešel, a řekl: Hle, řekl jsem si: Zajisté ke mně bude vycházet a stane a jme se vzývat jméno Jehovy, svého Boha, a svou rukou nad tím místem sem-tam pohybovat a tak toho, jenž je malomocenstvím postižený, vyproští; 12 zda nejsou Aváná a Parpar, řeky Damašku, lepší než všechny vody Isráelovy? Zda bych se nemohl vykoupat v nich a očistit se? A otočil se a v popuzení se jal odcházet. 13 I přiblížili se jeho nevolníci a promluvíli k němu a řekli: Můj otče, kdyby k tobě byl prorok promluvil o veliké věci, zda bys ji nechtěl učinit? A čím spíše, jestliže k tobě řekl: Vykoupej se a buď čist? 14 Sestoupil tedy a ponořil se sedmkrát v Jordán, podle slova Božího muže, i navrátilo se jeho maso, jako maso malého hochy, a byl očištěn. 15 Vrátil se tedy k Božímu muži, on a všechn jeho průvod, a přišel a stanul před jeho tváří a řekl: Hle, prosím, poznal jsem, že v celé zemi není Boha, leč v Isráelovi; a nyní vezmi, prosím, od svého nevolníka dar. 16 I řekl: Jako že je živ Jehova, před jehož tváří stojím, - chci-li vzít! I jal se na něho stran vzetí naléhat, ale odmítal; 17 Naamán tedy řekl: Ne-li tedy, nechť, prosím, smí být dán tvému nevolníku náklad půdy na dvojici mezků, neboť tvůj nevolník nebude již obětovat vzestupnou ani jinou obět jiným bohům, nýbrž Jehovovi. 18 Kéž Jehova tvému nevolníku odpouští stran této věci: Když můj pán vstoupí v dům Rimmónův klanět se tam a on se opírá o mou ruku, také se v domě Rimmónově skláním; ve věci mého sklánění v domě Rimmónově - kéž Jehova tvému nevolníku v této věci odpouští. 19 I řekl mu: Jdi v pokoji. A když z jeho blízkostí ušel kus cesty, 20 řekl si Géchazí, sluha Eliši, Božího muže: Hle, můj pán Naamána, toho Arammího, ušetřil, takže z jeho ruky nevzal, co přinesl; jako že je živ Jehova, věru, že se za ním rozběhnu, ať něco od něho mohu vzít. 21 I vyrazil Géchazí za Naamánem; a když ho Naamán uviděl za ním běžícího, seskočil mu z vozidla vstříc a řekl: Zda je vše v pořádku? 22 I řekl: Vše v pořádku; poslal mě můj pán se vzkazem: Hle, právě nyní ke mně přišli dva mladíci z pohoří Efrájimova, ze synů proroků; dej jim, prosím, kikkár stříbra a dvě roucha na střídání. 23 A Naamán řekl: Dej si říci, vezmi dva kikkáry. I dosáhl toho na něm nucením a vecpal dva kikkáry stříbra ve dva pytle, i dvě roucha na střídání, a dal dvěma svým sluhům, aby to před jeho tváří odnesli. 24 A když přišel ke kopci, vzal to z jejich ruky a uložil bezpečně v domě, a ty muže propustil, i odešli 25 a on vstoupil a postavil se k svému pánu. A Elišá k němu řekl: Odkud, Géchazí? I řekl: Tvůj nevolník neodešel nikam. 26 A řekl k němu: Neodešlo mé vědomí, když se ze svého vozidla kdosi obrátil tobě vstříc! Zda je čas brát peníze a brát roucha a olivnice a vinice a drobný dobytek a skot a nevolníky a služby? 27 I bude malomocenství Naamánovo navždy lpět na tobě a na tvém semeni. A vyšel z přítomnosti jeho tváře postižen malomocenstvím, jako sníh.

2. Královská 6

1 A synové proroků řekli k Elišovi: Hle, prosím, místo, kde my před tvou tváří bydlíme, je pro nás příliš úzké; 2 pojďme, prosím, k Jordánu a odtamtud berme každý jednu kládu, ať si tam můžeme zřídit místo k bydlení tam. I řekl: Jděte. 3 A jeden řekl: Přivol, prosím, a pojď se svými nevolníky. I řekl: Já půjdu. 4 Vyšel tedy s nimi a přišli k Jordánu a jali se sekát dříví; 5 a stalo se, když jeden kácel kmen, že železo padlo do vody. I vzkřikl a řekl: Běda, můj pane, a ona byla vypůjčená! 6 A Boží muž řekl: Kam padlo? Ukázal mu tedy to místo, i uřízl dřevo a hodil tam; tak způsobil vzplnutí železa. 7 A řekl: Vyzvedni si! I vztáhl svou ruku a vzal je. 8 A král Arámu se dal do války proti Isráelovi a obrátil se o radu na své služebníky výrokem: Mé tábořiště bude na tom a tom místě. 9 A Boží muž vzkázal králi Isráelovu výrokem: Střež se před přecházením tohoto místa, neboť tam jsou sestoupivší tam Arámci. 10 A král Isráelův poslal na to místo, o němž mu Boží muž řekl a upozornil ho, a uchránil se tam - ne jedenkrát ani dvakrát. 11 A srdce krále Arámu se nad touto věcí znepokojilo, i zavolal na své služebníky a řekl k nim: Zda mi nechcete oznámit, kdo z našich je pro krále Isráelova? 12 A jeden z jeho služebníků řekl: Ne, můj pane, ó králi, nýbrž Elišá, prorok, jenž je v Isráeli, oznamuje králi Isráelovu slova, jež vyslovuješ ve své ložnici. 13 I řekl: Jděte a zjistěte, kde on je, ať mohu poslat a sebrat ho. A bylo mu oznámeno výrokem: Hle, je v Dóthánu. 14 Poslal tam tedy koně a vozy a silný oddíl vojska; ti v noci přišli a zavedli proti městu obklíčení, 15 a když pobočník Božího muže časně procitl, aby vstal, a vyšel, hle, město obstupoval oddíl vojska a koně a vozy. A jeho sluha k němu řekl: Běda, můj pane, jak se máme zachovat? 16 I řekl: Nemusíš se bát, neboť ti, kteří jsou s námi, jsou četnější než ti, kteří jsou s nimi. 17 A Elišá se jal modlit a řekl: Jehovo, otevři, prosím, jeho oči, ať vidí! A Jehova jeho oči otevřel a sluha uviděl, že hle, hora plná koní a všude okolo Eliši ohnivě vozy. 18 I sestoupili k němu a Elišá se jal modlit k Jehovovi a řekl: Raň, prosím, tento národ slepotou. A podle slova Elišova je slepotou ranil; 19 a Elišá k nim řekl: Toto není ta cesta, aniž je toto to město; pojďte za mnou, ať vás mohu zavést k muži, jehož hledáte. A zavedl je do Šómrónu, 20 a jak oni do Šómrónu vešli, stalo se, že Elišá řekl: Jehovo, otevři oči těchto, ať vidí! A Jehova jejich oči otevřel, i uviděli, že hle, byli vprostřed Šómrónu. 21 A král Isráelův za svého uvidění jich k Elišovi řekl: Zda je mám pobít, mám je pobít, můj otče? 22 I řekl: Nebudeš je bít; zda bys ty bil ty, jež jsi zajal svým mečem a svým lukem? Předlož jejich tváří pokrm a nápoj, ať jedí a pijí a odcházejí k svému pánu. 23 Uspořádal jim tedy velikou hostinu, i pojedli a napili se; a propustil je, i odešli k svému pánu; a nadále již záškodnické bandy Aráma v zem Isráelovu nevěšly. 24 A potom se stalo, že Ben-Hadad, král Arámu, shromáždil všechno své vojsko a vystoupil a zahájil obléhání proti Šómrónu; 25 i nastal v Šómrónu veliký hlad, a hle, zůstávali před ním v obléhání, až byla hlava osla za osmdesát šeklů stříbra a čtvrt kávu trusu holubů za pět šeklů stříbra.

26 A stalo se, že Isráélův král přecházel po zdi a vzkřikla na něho jakási žena výrokem: Pomoz, můj pane, ó králi!
27 I řekl: Nebude-li ti pomáhat Jehova, odkud ti mám pomoc opatřit? Zda z mlatu nebo z lisu? 28 A řekl jí král: Co s tebou? I řekla: Tato žena ke mně řekla: Dej svého syna, ať ho dnes můžeme sníst, a mého syna budeme jíst zítra. 29 Mého syna jsme tedy uvařily a snědly jsme ho a v další den jsem k ní řekla: Dej svého syna, ať ho můžeme sníst; ale ukryla svého syna. 30 A za králova slyšení slov té ženy se stalo, že roztrhl svá roucha; a když on po zdi přecházel, uviděl lid, že hle, na jeho mase zevnitř byla pytlovina. 31 A řekl: Takto nechť mi Bůh činí a takto nechť přidává, bude-li hlava Eliši, syna Šáfátova, na něm dnes zůstávat! 32 A Elišá seděl ve svém domě a s ním seděli starší, když kohosi poslal z přítomnosti své tváře; dříve než k němu posel přicházel, tu on k starším řekl: Zda jste viděli, že tento syn vrahův poslal k odnětí mé hlavy? Vizte: Za příchodu posla zavřete dveře, ať ho dveřmi můžete vytlačit; zda není zvuk nohou jeho pána za ním? 33 Zatímco s nimi mluvil, tu k němu, hle, sestupoval posel. (A říkalo se: Hle, toto neštěstí je od Jehovy, co ještě mám na Jehovu čekat?)

2. Královská 7

1 A Elišá řekl: Slyšte slovo Jehovovo: Takto řekl Jehova: Zítřejší okolo této doby bude v bráně Šómronu seá jemné mouky za šekl a dvě sey ječmene za šekl. 2 A důstojník, jenž patřil králi, - na jeho ruku spoléhal, - Božímu muži odpověděl a řekl: Hle, Jehova zřizuje výpusti v nebesích, zda se však může uskutečnit toto slovo? I řekl: Hle tě, svýma očima to vida, přece z toho nebudeš jíst. 3 A u vchodu do brány se vyskytli čtyři muži postižení malomocenstvím; ti řekli, jeden k druhému: Co my tu sedíme, než umřeme? 4 Řekneme-li si: Vstupme v město, - vždyť ve městě je hlad, takže tam umřeme, a budeme-li zůstávat zde, také umřeme. Nuže tedy pojděte, vždyť můžeme přeběhnout do tábora Arámova; budou-li chtít ponechat nás naživu, budeme žít, a budou-li chtít nás usmrtit, stejně umřeme. 5 I vstali v soumraku, aby vešli do tábora Arámova; když však přišli po okraj tábora Arámova, hle, nebylo tam nikoho; 6 Pán totiž dal táboru Arámovu slyšet zvuk vozů a zvuk koní, zvuk veliké vojenské moci, takže si navzájem řekli: Hle, král Isráélův na nás najal krále Chittím a krále Egypta, aby na nás přišli. 7 A v soumraku vstali a prchli a opustili své stany a své koně a své osly, tábor, jak on byl, a prchli pro své žití. 8 A tyto malomocenství postižení přišli po konec tábora a vstoupili do jednoho stanu, kde pojedli a napili se, a vynesli odtamtud stříbro a zlato a roucha, a odebrali se a ukryli to, a vrátili se a vstoupili do dalšího stanu a vynesli odtamtud a odebrali se a ukryli to. 9 A řekli, jeden k druhému: My nejednáme správně; tento den, to je den dobré zvěsti a my mlčíme. Počkáme-li až do světla jitra, stihne nás trest za vinu, nuže tedy pojděte, ať můžeme vstoupit a zpravit dům králův. 10 Přišli tedy a zavolali na vrátného města a podali si zprávu výrokem: Přišli jsme do tábora Arámova, a hle, nebylo tam nikoho, ani hlasu člověka, leč koně přivázaní a oslové přivázaní a stany, jak ony byly. 11 I zavolal další vrátný; ti zpravili dům králův uvnitř. 12 a král v noci vstal a řekl k svým služebníkům: Nuže, mohu vám oznámit, co nám Arámci provedli: Vědí, že my jsme hladovi, i vyšli z tábora skrýt se v poli s výrokem: Až budou vycházet z města, pak budeme moci pochyvat je živé a vstoupit do města. 13 A jeden z jeho služebníků odpověděl a řekl: Mohou tedy, prosím, vzít pět z těch zbývajících koní, kteří v něm zbyli, - hle je, jsou jako všečen dav Isráéle, ti, kteří v něm zbyli, hle je, jsou jako všečen dav Isráéle, ti, s nimiž je konec, - a můžeme poslat a budeme vidět. 14 Vzali tedy dva vozy s koňmi a král je poslal za vojskem Arámovým s výrokem: Odeberte se a vizte. 15 Ubírali se tedy za nimi po Jordán, a hle, celá cesta byla plna rouch a náčiní, jež Arámci ve svém úzkostlivém spěchu odhodili. I vrátili se poslové a podali králi zprávu; 16 a lid vyšel, i vyplenili tábor Arámův, takže byla seá jemné mouky za šekl a dvě sey ječmene za šekl podle slova Jehovova. 17 A král toho důstojníka, na jehož ruku spoléhal, ustanovil nad bránou, a v bráně ho ušlapali, lid, takže umřel podle toho, co promluvil Boží muž, co promluvil, když k němu král sestoupil. 18 A stalo se, jak Boží muž ke králi promluvil výrokem: Dvě sey ječmene za šekl a seá jemné mouky za šekl bude zítra okolo této doby v bráně Šómronu; 19 a ten důstojník Božímu muži odpověděl a řekl: Ač, hle, Jehova zřizuje výpusti v nebesích, zda se může stát podle tohoto slova? I řekl: Hle, ty, svýma očima to vida, přece z toho nebudeš jíst. 20 A tak se mu stalo, ano, v bráně ho ušlapali, lid, takže umřel.

2. Královská 8

1 A Elišá k ženě, jejíhož syna oživil, promluvil výrokem: Vstaň a odejdi, ty i tvůj dům, a pobývej, kde budeš moci pobývat, neboť Jehova přivolal hlad; ten také do země na sedm let přijde. 2 Ta žena tedy vstala a učinila podle slova Božího muže, i odešla ona i její dům a jala se pobývat na sedm let v zemi Pelištím. 3 A po uplynutí sedmi let se stalo, že se ta žena ze země Pelištím vrátila a vydala se volat ke králi o svůj dům a o své pole. 4 A král mluvil ke Gécházimu, sluhovi Božího muže, výrokem: Nuže, vyprávěj mi o všech velikých věcech, jež učinil Elišá. 5 A když on králi vyprávěl, jak oživil mrtvého, stalo se, že hle, ta žena, jejíhož syna oživil, ke králi volala za svůj dům a za své pole, a Géchází řekl: Můj pane, ó králi, toto je ta žena a toto je její syn, jehož Elišá oživil. 6 A král si na té ženě vyžádal, aby mu vyrozprávěla, a určil jí král jednoho komorníka s výrokem: Zaříd' navrácení všeho, co jí patří, i všech úrod pole ode dne jejího opuštění země až do nynějška.

7 A Eliáš přišel v Damašek, a Ben-Hadad, král Arámu, byl nemocen; i byla mu podána zpráva výrokem: Přišel sem Boží muž. 8 A král řekl k Chazáhélovi: Vezmi v svou ruku dar a jdi Božimu muži vstříc, a dotaž se skrze něho Jehovy výrokem: Zda se z této nemoci budu moci zotavit? 9 Chazáel mu tedy vyšel vstříc a vzal v svou ruku dar, totiž všeliké bohatství Damašku, náklad čtyřiceti velbloudů, i přišel a stanul před jeho tváří a řekl: Poslal mě k tobě Ben-Hadad, král Arámu, se vzkazem: Zda se z této nemoci budu moci zotavit? 10 A Eliáš k němu řekl: Jdi, řekni: Vůbec se nebudeš moci zotavit; neboť Jehova mi ukázal, že jistotně bude muset umřít. 11 I znehybnil a upřel svou tvář, až do rozpačitosti; pak se Boží muž rozplakal; 12 a Chazáel řekl: Proč můj pán pláče? I řekl: Neboť vím, co zlého budeš činit dětem Isráelovým: Jejich pevnosti budeš vydávat v oheň a jejich jinochy zabíjet mečem a jejich batolata rozrážet a jejich těhotné rozparovat. 13 A Chazáhél řekl: Ale čím je tvůj nevolník, ten pes, že má učinit tuto velikou věc? A Eliáš řekl: Jehova mi tě ukázal jako krále nad Arámem. 14 A odebral se z blízkosti Eliášovy a přišel k svému pánu; ten mu řekl: Co ti řekl Eliáš? I řekl: Řekl mi: Jistotně se máš zotavit. 15 A nazítří se stalo, že vzal příkrývku, tu namočil ve vodě a prostřel na jeho tvář. A umřel a kralování se místo něho ujal Chazáhél. 16 A v pátém roce Jehóráma, syna Acheávova, krále Isráélova (a králem Júdovým byl Jehóšáfát), se kralování ujal Jehóráma, syn Jehóšáfáta, krále Júdova. 17 Při započetí svého kralování byl ve věku třiceti a dvou let a osm let kraloval v Jerúsalemě. 18 A jal se chodit cestou králů Isráelových podle toho, co činili, dům Acheávův, neboť se mu za ženu dostalo dcery Acheávovy; i jal se činit, co bylo zlé v očích Jehovových, 19 ale Jehova nechtěl Júdu zahubit, vzhledem k Dávidovi, podle toho, že mu slíbil dát lampu, i jeho synům, na všechny dni. 20 V jeho dnech se zpod ruky Júdovy vzepřel Edóm, takže v kralování nad sebou uvedli krále; 21 a Jórám přešel do Cáiru a s ním všechny vozy, a stalo se, že on v noci vstal a pobil Edóma, jenž se k němu vůkol přiblížil, i velitele vozů, a lid se rozprchl k svým stanům. 22 Ale Edóm ve vzpouře zpod ruky Júdovy zůstal až po tento den. Tehdy, v oné době, se vzpírala Livná. 23 A ostatní věci Jórámovy a vše, co vykonal, - zda nejsou ony vypsány na knize letopisů králů Júdových? 24 I ulehl Jórám se svými otci a byl se svými otci pohřben ve městě Dávidově; a kralování se místo něho ujal Achazjáhú, jeho syn. 25 Acházjáhú, syn Jehóráma, krále Júdova, se ujal kralování v roce dvanácti let Jóráma, syna Acheávova, krále Isráélova. 26 Při započetí svého kralování byl Acházjáhú ve věku dvaceti a dvou let a jeden rok kraloval v Jerúsalemě, a jméno jeho matky Athaljáhú, dcera Omriho, krále Isráélova. 27 A jal se chodit cestou domu Acheávova a činit, co bylo zlé v očích Jehovových, jako dům Acheávův, neboť on byl zetěm domu Acheávova. 28 A s Jórámem, synem Acheávovým, se odebral do války s Chazáelem, králem Arámu, v Rámóth-Gileádu. A Arammím Jóráma zasáhli 29 a král Jórám se vrátil dát se v Jizreeli vyhojit z ran, jimiž ho Arammím zasáhli v Rámě při jeho bojování s Chazáelem, králem Arámu. A Achazjáhú, syn Jehóráma, král Júdův, sestoupil podívat se na Jóráma, syna Acheávova, v Jizreeli, neboť on byl ochromen.

2. Královská 9

1 A Eliáš, prorok, povolal jednoho ze synů proroků a řekl mu: Opásej své kyčle a vezmi v svou ruku tuto láhev oleje a jdi v Rámóth-Gileád, 2 a až tam přijdeš, vyhlédni tam Jéhúa, syna Jehóšáfáta, syna Nimšího, i vejdi a dej mu povstat zprostřed jeho bratrů a uveď ho v nejvnitřnější pokoj, 3 a vezmi láhev oleje, tu vylíš na jeho hlavu a řekni: Takto řekl Jehova: Pomazal jsem tě za krále Isráelovi. A otevři dveře, ať prchneš, a nebudeš čekat. 4 Ten mladík, mladík-prorok, se tedy odebral do Rámóth-Gileádu 5 a přišel, kde, hle, seděli velitelé vojenské moci. A řekl: Mám k tobě slovo, ó veliteli. A Jéhú řekl: Ke komu z nás všech? I řekl: K tobě, ó veliteli. 6 Vstal tedy a vešel do domu, a vylil olej na jeho hlavu a řekl mu: Takto řekl Jehova, Bůh Isráelův: Pomazal jsem tě za krále lidu Jehovovu, Isráelovi; 7 i budeš moci pobít dům Acheáva, svého pána, takže budu moci pomstít krev svých nevolníků, proroků, a krev všech nevolníků Jehovových z ruky Ízeveliny, 8 i zahyne všechen dům Acheávův, neboť budu vytínat Acheávovi močícího na stěnu, zadržného i propuštěného v Isráelovi, 9 a činit dům Acheávův takovým jako dům Jároveáma, syna Nevátova, a jako dům Baeši, syna Achijjova. 10 A Ízevel budou na pozemku Jizreéle žrát psi a nebude pohřbívajícího. A otevřel dveře a prchl. 11 A Jéhú vyšel k služebníkům svého pána, i řekli mu: Zda je vše v pořádku? Proč k tobě přišel tento šílenec? A řekl k nim: Vy znáte člověka a jeho tlachání. 12 I řekli: Vytáčka! Jen nám oznam! A řekl: Tak a tak - pronesl ke mně výrok: Takto řekl Jehova: Pomazal jsem tě za krále Isráelovi. 13 I vzali každý spěšně své roucho, to položili pod něho na kámen schodů a zatroubili na troubu a řekli: Kralování se ujal Jéhú! 14 Tak se Jéhú, syn Jehóšáfáta, syna Nimšího, spikl proti Jórámovi (a Jórám se jal střežit Rámóth-Gileád, on a všechen Isráel, před tváří Chazáele, krále Arámu, 15 ale vrátil se král Jehóráma dát se v Jizreéli vyhojit z ran, jimiž ho Arammím při jeho bojování s Chazáelem, králem Arámu, zasáhli) a řekl Jéhú: Je-li to vaše smýšlení, nechť nikdo nevychází utéci z města, aby se odebral podat zprávu v Jizreéli. 16 A Jéhú nastoupil do vozu a odebral se do Jizreéle, neboť tam Jórám ležel a Achazjá, král Júdův, sestoupil na Jóráma se podívat. 17 A na věži v Jizreéli stál pozorovatel; ten uviděl Jéhúův houf při jeho příchodu a řekl: Já vidím jakýsi houf. A Jehóráma řekl: Sežeň a pošli jim vstříc jezdece, ať může říci: Zda je vše v pořádku? 18 Odebral se mu tedy jezdec na koni vstříc a řekl: Takto řekl král: Zda je vše v pořádku? A Jéhú řekl: Co tobě do toho, zda je vše v pořádku? Obrát - za mne! A pozorovatel podal zprávu výrokem: Posel dojel až k nim, ale nevrací se.

19 Poslal tedy druhého jezdce na koni; ten k nim dojel a řekl: Takto řekl král: Vše v pořádku? A Jéhú řekl: Co tobě do toho, zda je vše v pořádku? Obrat' - za mne! 20 A pozorovatel podal zprávu výrokem: Dojel až k nim, ale nevrací se; ale jízda je jako jízda Jéhúa, syna Nimšího, neboť jede jako šílenec. 21 A Jehórám řekl: Zapřáhní! I zapřáhní v jeho vůz a vyjel Jehórám, král Isráélův, a Achazjáhú, král Júdův, každý ve svém voze, vyjeli tedy vstříc Jéhúovi a zastihli ho na pozemku Návótha, Jizreéliho; 22 a za Jehórámova uvidění Jéhúa se stalo, že řekl: Zda je vše v pořádku, Jéhú? I řekl: Co v pořádku, pokud trvají smilstva Ízevel, tvé matky, a její mnohá čarodějnictví? 23 A Jehórám obrátil svůj směr a dal se na útěk a k Achazjáhúovi řekl: Zrada, Achazjo! 24 A Jéhú naplnil svou ruku lukem a zasáhl Jehóráma mezi jeho paže (takže šíp vyšel od jeho srdce; i klesl v svůj vůz), 25 a k Bidkarovi, svému důstojníku, řekl: Zvedni, hoď ho na kus pole Návótha, Jizreéliho; vždyť si vzpomeň, já a ty, jak jsme jeli spolu za Acheávem, jeho otcem, když na něho Jehova vznesl toto břímě: 26 Neuviděl-li jsem včera krev Návóthovu a krev jeho synů! - prohlášeno Jehovou, - ano, budu ti odplácet na tomto pozemku, - prohlášeno Jehovou. Nyní tedy zvedni, hoď ho na ten pozemek podle slova Jehovova. 27 To když uviděl Achazjá, král Júdův, prchl cestou zahradního domu (a Jéhú vyrazil za ním a řekl: I jeho, srazte ho do vozidla!) vzestupem Gúr, jenž je u Jivleámu, a prchl v Megiddó a umřel tam. 28 A jeho služebníci ho odvezli do Jerúsáléma a pohřbili ho v jeho hrobě s jeho otcí ve městě Dávidově. 29 (A Achazjá se byl ujal kralování nad Júdou v roce jedenácti let Jóráma, syna Acheávova.) 30 A Jéhú přibyl do Jizreéle; to když uslyšela Ízevel, vkladla své oči v čern a upravila svou hlavu a vyhlédla oknem, 31 a když Jéhú branou vstoupil, řekla: Zda je vše v pořádku, Zimrí, zabíječi svého pána? 32 I upřel svou tvář k oknu a řekl: Kdo je se mnou? Kdo? A vyhlédli k němu dva-tři komorníci; 33 i řekl: Svrhněte ji! I svrhli ji a z její krve stříklo na stěnu a na koně; a pošlapal ji. 34 A vešel a pojedl a napil se a řekl: Nuže, postarejte se o tuto prokletou a pohřbete ji, neboť ona byla dcera krále. 35 Odebrali se tedy pohřbít ji, ale nenašli z ní, leč lebku a nohy a dlaně rukou; 36 a vrátili se a podali mu zprávu, i řekl: To je slovo Jehovovo, jež vyslovil skrze svého nevolníka Élijjáhúa, Tišbího, výrokem: Ízevel budou na pozemku Jizreéle žrát psi 37 a mrtvola Ízevel se stane jakoby hnojem na povrchu pole na pozemku Jizreéle, takže nebudou moci říci: Toto je Ízevel.

2. Královská 10

1 A Acheáv měl v Šómrónu sedmdesát synů; a Jéhú napsal a do Šómrónu rozeslal dopisy vůdcům Jizreéle a starším a opatrovníkům Acheávovým s výrokem: 2 A nyní, jak k vám tento dopis dojde, - vždyť u vás jsou synové vašeho pána a jsou u vás vozy a koně a opevněné město a zbroj, - 3 pak si budete umět vyhlédnout ze synů vašeho pána nejlepšího a nejsprávnějšího, jehož dosadíte na trůn jeho otce, pak se dejte do boje za dům vašeho pána. 4 I ulekli se velmi, velmi, a řekli: Hle, dva králové před jeho tváří neobstáli, jak tedy budeme moci obstát my? 5 I poslal ten, jenž byl nad domem, a ten, jenž byl nad městem, a starší a opatrovníci k Jéhúovi vzkaz: My jsme tvoji nevolníci a budeme činit vše, co nám budeš říkat, nebudeme nikoho v kralování uvádět; učíš, co bude dobré v tvých očích. 6 Napsal jim tedy druhý dopis s výrokem: Jestliže vy jste pro mne a jste vy ochotni uposlechnout mého hlasu, vezměte zítra okolo této doby hlavy synů vašeho pána a přijďte ke mně do Jizreéle. (A synové Acheávovi, sedmdesát mužů, byli u velikánů města, vychovavších je.) 7 Jak k nim tedy ten dopis došel, stalo se, že královny syny vzali a utratili, sedmdesát mužů, a jejich hlavy nakladli v nůše a poslali k němu do Jizreéle, 8 a přišel posel a podal mu zprávu výrokem: Přinesli hlavy králových synů. I řekl: Naklad'te je, dvě kupy, až do jitra u vchodu do brány. 9 A za jitra se stalo, že vyšel a stanul a řekl ke všemu lidu: Vy jste spravedliví; hle, já jsem se spíkl proti svému pánu a zabil jsem ho, ale kdo pobil všechny tyto? 10 Vězte tedy, že nemůže k zemi padnout nic ze slova Jehovova, jež Jehova vyslovil proti domu Acheávovu; ano, Jehova učinil, co vyslovil skrze svého nevolníka Élijjáhúa. 11 A Jéhú pobil všechny, již zbývali domu Acheávovu v Jizreéli, a všechny jeho velikány a jeho známé a jeho kněží, až mu nezanechal přeživšího. 12 A vstal a vstoupil a odebral se v Šómrón; když on byl u domu svazu pastýřů na cestě, 13 potkal Jéhú bratry Achazjáhúa, krále Júdova; a řekl: Kdo jste vy? I řekli: My jsme bratři Achazjáhúovi a sestupujeme pozdravit syny královny a syny velitelčiny. 14 A řekl: Pochyťte je živé! Pochyťte je tedy živé a utratili je do cisterny domu svazu, čtyřicet a dva muže, nikoho z nich nezanechali. 15 A odešel odtamtud a potkal Jehó-nádáva, syna Réchávova, jdoucího mu vstříc, a pozdravil ho a řekl k němu: Zda je tvé srdce upřímné, jako je mé srdce při tvém srdci? A Jehónádáv řekl: Je. - Jestliže je, podej svou ruku. -Podal tedy svou ruku, i dal mu vystoupit k sobě do vozidla 16 a řekl: Pojď se mnou a nahlédni v mou horlivost pro Jehovu. I odvezli ho v jeho voze; 17 a když přibyl v Šómrón, pobil všechny, již zbývali Acheávovi v Šómrónu, až ho vymýtil, podle slova Jehovova, jež vyslovil k Élijjáhúovi. 18 A Jéhú shromáždil všecken lid a řekl k nim: Acheáv sloužil Baalovi málo; Jéhú mu bude sloužit mnoho. 19 Nyní tedy ke mně zavolejte všechny proroky Baalovy, všechny jeho služebníky a všechny jeho kněží, nechť nikdo nechybí, neboť mám pro Baala velikou oběť; kdokoli bude chybět, nebude žít. To Jéhú učinil se lstí za účelem vyhubení služebníků Baalových. 20 A Jéhú řekl: Zasvěťte pro Baala slavnostní sejití. To provolali 21 a Jéhú poslal ve všecken Isráél, i přišli všichni služebníci Baalovi, takže nezbyl nikdo, kdo by nebyl přišel, i vešli v dům Baalův a dům Baalův se naplnil od jednoho konce k druhému. 22 A řekl k tomu, jenž byl nad šatnou: Vynes oblečení pro všechny služebníky Baalovy; i vynesl pro ně oblečení.

23 I vešel Jéhú a Jehónádáv, syn Rechávův, v dům Baalův, a řekl služebníkům Baalovým: Prohledejte a dohlédněte, aby tu s vámi nebylo nikoho ze služebníků Jehovových, nýbrž samotní služebníci Baalovi. 24 I vešli ke konání obětí a vzestupných obětí a Jéhú si zvenčí určil osmdesát mužů a řekl: Muž, jenž bude moci vyváznout, z mužů, jež se já chystám přivést před vaše ruce, - jeho žití místo jeho žití! 25 A jak on dokončil konání vzestupné oběti, stalo se, že Jéhú řekl běhounům a důstojníkům: Vstupte, pobijte je, nikdo nesmí vyjít. Pobili je tedy ostřím meče a běhouni a důstojníci je vyházeli, a odešli až do města domu Baalova 26 a vynesli sloupy domu Baalova a spálili je 27 a sloup Baalův zbořili a dům Baalův zbořili a určili jej za záchody až podnes. 28 Tak Jéhú Baala z Isráele vymýtil, 29 jenže hříchy Jároveáma, syna Nevátova, jimiž svedl Isráele k hřešení, - od následování jich, telat ze zlata, jež byla v Bét-Élu a jež byla v Dánu, se Jéhú neodvrátil. 30 A Jehova k Jéhúovi řekl: Protože jsi dobře učinil vykonáním toho, co je v mých očích správné, - podle všeho, co bylo v mém srdci, jsi zakročil vůči domu Acheávu, - budou tvoji synové do čtvrtého pokolení sedět na trůně Isráelově. 31 Ale Jéhú nedbal o chození v zákoně Jehovy, Boha Isráelova, celým svým srdcem, neodvrátil se od hříchů Jároveámových, jimiž svedl Isráele k hřešení. 32 V oněch dnech počal Jehova z Isráele odřezávat, neboť Chazáel se jal v celém území Isráelově je porážet, 33 od Vcházání slunce, celou zem Gileáda a Gádiho a Reúveního a Menaššího, od Aróeru, jenž je při potoku Arnónu, totiž Gileád a Bášan. 34 A ostatní věci Jéhúovy a vše, co vykonal, a všechno jeho hrdinství, - zda ony nejsou vypsané na knize letopisů králů Isráelových? 35 I uleh Jéhú se svými otci a pohřbili ho v Šómrónu. A kralování se místo něho ujal Jehóácház, jeho syn. 36 A dní, co Jéhú nad Isráelem v Šómrónu kraloval, bylo dvacet a osm let.

2. Královská 11

1 A Athaljá, matka Achazjáhúova, ta když shledala, že její syn umřel, vstala a všechno símě království zahubila; 2 ale Jehóševa, dcera krále Jóráma, sestra Achazjáhúova, vzala Jóáše, syna Achazjova (totiž ukradla ho zprostřed synů králových, již byli určeni k usmrcení) do ložnice, jeho a jeho kojnu, a před tváří Athaljáhúinou ho ukryli, takže nebyl usmrcen, 3 i zůstal s ní, v domě Jehovově se skrýváje, po šest let, zatímco nad zemí kralovala Athaljáhú. 4 A v sedmém roce Jehójádá poslal a dal přivést velitele setnin Káríovců a běhounů a uvedl je k němu v dům Jehovův a uzavřel vzhledem k nim smlouvu a dal jim v domě Jehovově přísáhnout a ukázal jim králova syna 5 a rozkázal jim výrokem: Toto je věc, již máte učinit: Třetina z vás, nastupujících o šabatu, bude držet stráž domu králova 6 a třetina bude v bráně Súr a třetina v bráně za běhouny, a budete držet stráž domu k obraně. 7 A dva oddíly mezi vámi, všichni odstupující o šabatu, budou držet stráž domu Jehovova vzhledem ke králi. 8 A budete při králi, obklopující ho vůkol, každý se svými zbraněmi ve své ruce, a kdo bude přicházet k vašim řadám, musí být usmrcen, i budete s králem při jeho vycházení i při jeho vstupování. 9 A velitelé setnin učinili podle všeho, co Jehójádá, kněz, rozkázal, a vzali každý své muže, nastupující o šabatu s odstupujícími o šabatu, ty uvedli k Jehójádovi, knězi, 10 a kněz dal velitelům setnin kopí a štíty, jež patřily králi Dávidovi, jež byly v domě Jehovově, 11 a běhouni stanuli, každý se svými zbraněmi ve své ruce, od pravé strany domu po levou stranu domu, k oltáři a k domu, při králi vůkol. 12 A vyvedl syna králova a dal na něho korunu a dal mu svědectví a uvedli ho v kralování a pomazali ho. A jali se tleskat v dlaně a říkat: Necht' žije král! 13 A když Athaljá uslyšela hlas těch, již pobíhali, - lidu, - vstoupila k lidu v dům Jehovův 14 a pohleděla, a hle, král stál podle obyčeje před sloupem, a u krále velitelé s pozouny, a všechen lid země rozradovaný a troubící na pozouny; i roztrhla Athaljá svá roucha a zvolala: Spiknutí, spiknutí! 15 A Jehójádá, kněz, rozkázal velitelům setnin, pověřeným dozorem nad vojenskou mocí, a řekl k nim: Vyved'te ji směrem z domu od vašich řad, a toho, kdo se dá za ní, usmrtit mečem. Kněz totiž byl řekl: Nesmí být usmrcena v domě Jehovově. 16 I položili na ni ruce a vešla na cestu vcházení koní v dům králův a tam byla usmrcena. 17 A Jehójádá uzavřel mezi Jehovou a mezi králem a mezi lidem smlouvu, že se dokáží lidem Jehovovým, a mezi králem a mezi lidem; 18 a vstoupili, všechen lid země, v dům Baalův a zbořili jej, jeho oltáře a jeho zobrazení nadobro roztříštili a Mattána, kněze Baalova, před oltáři zabil. A kněz ustanovil nad domem Jehovovým dozorce 19 a vzal velitele setnin a Káríovce a běhouny a všechen lid země a zavedli krále z domu Jehovova dolů a přišli cestou brány běhounů v králův dům, i usedl na trůn králů. 20 A všechen lid země se radoval a město mělo pokoj; a Athaljáhú u domu králova mečem usmrtili. 21 Jehóáš byl při započetí svého kralování ve věku sedmi let.

2. Královská 12

1 Jehóáš se ujal kralování v sedmém roce Jéhúova a kraloval v Jerúsalemě čtyřicet let; a jméno jeho matky Civjá z Beérševy. 2 A Jehóáš činil, co bylo správné v očích Jehovových, po všechny své dni, co ho poučoval Jehójádá, kněz. 3 Jenže výšiny nebyly odstraněny; lid - ti ještě na výšinách obětovali a zakuřovali. 4 A Jehóáš řekl ke kněžím: Všechny peníze ze svatých věcí, jež jsou vnášeny v dům Jehovův, peníze prohlížených, každého -peníze za osoby - v jeho hodnocení, všechny peníze, jež vnést v dům Jehovův bude vystupovat na srdce kohokoli, 5 si budou brát kněží, každý od svého známého, a oni budou opravovat trhliny domu, kdekoli bude trhlina nacházena.

6 A v roce dvaceti a tři let krále Jehóáše vyšlo najevo, že kněží trhliny domu neopravovali; 7 i povolal král Jehóáš Jehójádu, kněze, a kněží a řekl k nim: Proč neopravujete trhliny domu? Nyní tedy nebudete peníze od svých známých brát, nýbrž je budete dávat na trhliny domu. 8 I dali kněží souhlas peníze od lidu nebrat, ne však trhliny domu opravovat, 9 Jehójádá, kněz, tedy vzal jednu truhlici a v jejím víku vyvrtal díru a dal ji vedle oltáře, napravo při příchodu někoho v dům Jehovův, a tam kněží střežící práh dávali všechny peníze, jež byly vnášeny v dům Jehovův; 10 a za jejich zjišťování, že peněz je v truhlici mnoho, se dělo, že vystupoval písař králův a velekněz a dávali do pytlů a počítali peníze, jež byly v domě Jehovově shledávány, 11 a dávali ty peníze, jež byly odvázeny, na ruku vykonávajících činnost, již byli pověřeni péčí o dům Jehovův; ti je vydávali obráběčům dřeva a budovatelům, již pracovali na domě Jehovově, 12 a zedníkům a otesavačům kamene a k nákupu dříví a tesaných kamenů k opravování trhlín domu Jehovova a ke všemu, co se mělo vynaložit na dům Jehovův k jeho opravě. 13 Ale za ty peníze, jež byly vnášeny v dům Jehovův, se pro dům Jehovův nezhotovaly mísy ze stříbra, utěradla, okřiny, pozouny, žádné náčiní ze zlata ani náčiní ze stříbra, 14 nýbrž je dávali vykonávajícím činnost, aby za ně opravili dům Jehovův. 15 A s muži, na jejichž ruku dávali peníze k dávání vykonávajícím činnost, neúčtovali, neboť oni jednali spolehlivě. 16 Peníze za oběti z provinění a peníze za oběti za hřích nebyly vnášeny v dům Jehovův; patřily kněžím. 17 Tehdy vystoupil Chazáél, král Arámu, a jal se bojovat proti Gathu a dobyl ho, a upřel Chazáél svou tvář k vystoupení proti Jerúsálemu; 18 a Jehóáš, král Júdův, vzal všechny svaté věci, jež posvětili Jehóášáfát a Jehórám a Achazjáhú, jeho otcové, králové Júdovi, a své svaté věci a všechno zlato, jež se sehnalo v pokladnicích domu Jehovova a domu králova; to poslal Chazáélovi, králi Arámu, a on zpřed Jerúsálema odtáhl. 19 A ostatní věci Jóášovy a vše, co vykonal, - zda nejsou ony vypsány na knize letopisů králů Júdových? 20 A povstali jeho služebníci a zosnovali spiknutí a skolili Jóáše v domě Milló, kde se sestupuje v Sillu, 21 totiž Józáchár, syn Šimeáth, a Jehózávád, syn Šómérův; skolili ho, takže umřel, a pohřbili ho s jeho otci ve městě Dávidově; a kralování se místo něho ujal Amacjá, jeho syn.

2. Královská 13

1 V roce dvaceti a tři let Jóáše, syna Achazjáhúova, krále Júdova, se kralování nad Isráélem v Šómrónu ujal Jehóácház, syn Jéhúův, na sedmnáct let; 2 a jal se činit, co bylo zlé v očích Jehovových, a chodit za hřichy Jároveáma, syna Nevátova, jimiž svedl Isráéle k hřešení, od toho se neodvrátil. 3 Vzplál tedy proti Isráélovi Jehovův hněv, i vydával je po všechny ty dni v ruku Chazáéla, krále Arámu, a v ruku Ben-Hadada, syna Chazáélova. 4 (A Jehóácház se jal přimlouvát u Jehovy a Jehova k němu obrátil sluch, neboť uviděl útlak Isráéle, neboť je král Arámu utlačoval, 5 a dal Jehova Isráélovi vysvoboditele, takže zpod ruky Arámovy vyšli a děti Isráélovy se jaly bydlet ve svých stanech jako předtím. 6 Ale neodvrátili se od hříchů domu Jároveáma, jimiž svedl Isráéle k hřešení, v tom chodili; a v Šómrónu i ašera zůstala stát.) 7 Neboť nezanechal Jehóácházovi z lidu, leč padesát jezdců a deset vozů a deset tisíc pěších, neboť je král Arámu pohubil a učinil je jakoby prachem při mlácení. 8 A ostatní věci Jehóácházovy a vše, co vykonal, a jeho hrdinství, - zda nejsou ony vypsány na knize letopisů králů Isráélových? 9 I ulehl Jehóácház se svými otci a pohřbili ho v Šómrónu, a kralování se místo něho ujal Jóáš, jeho syn. 10 Jehóáš, syn Jehóácházův, se ujal kralování nad Isráélem v Šómrónu v roce třiceti a sedmi let Jóáše, krále Júdova, na šestnáct let; 11 a jal se činit, co bylo zlé v očích Jehovových, neodvrátil se od žádného z hříchů Jároveáma, syna Nevátova, jimiž svedl Isráéle k hřešení, v tom chodil. 12 A ostatní věci Jóášovy a vše, co vykonal, a jeho hrdinství, jak bojoval s Amacjou, králem Júdovým, - zda nejsou ony vypsány na knize letopisů králů Isráélových? 13 I ulehl Jóáš se svými otci a na jeho trůn usedl Jároveám; a Jóáš byl pohřben v Šómrónu s králi Isráélovými. 14 A Elišá onemocněl svou nemocí, v níž měl umřít; a Jóáš, král Isráélův, k němu sestoupil a rozplakal se nad jeho tvář a řekl: Můj otče, můj otče! Vozy Isráélovy a jeho jezdci! 15 A Elišá mu řekl: Přines luk a šípy. Přinesl k němu tedy luk a šípy; 16 a řekl králi Isráélovi: Nasad' na luk svou ruku. Nasadil tedy svou ruku a Elišá své ruce položil na ruce královy 17 a řekl: Otevři okno k východu. Otevřel tedy a Elišá řekl: Střel. Střelil tedy; a řekl: Šíp vysvobození Jehovova, ano, šíp vysvobození proti Arámovi, ano, budeš moci bít Aráma v Aféku až do skoncování. 18 A řekl: Vezmi šípy. Vzal tedy; a řekl králi Isráélovi: Bij k zemi. I udeřil třikrát a ustal; 19 a Boží muž se na něho rozzlobil a řekl: Udeřit pětkrát nebo šestkrát! Pak bys Aráma pobil až do skoncování, takto však budeš Aráma moci pobít třikrát. 20 A Elišá umřel; a když ho pohřbili, vnikly v zem při příchodu roku záškodnické bandy Móávovy, 21 a když se tam chystali kohosi pohřbít, stalo se, že hle, uviděli záškodnickou bandu, i hodili toho muže v hrob Elišův. A když ten muž zapadl a zavadil o kosti Elišovy, ožil a vstal na své nohy. 22 A Chazáél, král Arámu, po všechny dni Jehóácházovy Isráéle utlačoval, 23 Jehova jim však prokázal přízeň a slítoval se nad nimi a obrátil se k nim vzhledem k své smlouvě s Abrahámem, Isákem a Jákóbem, a nechtěl jich zahubit a neodvrhl je až doposud zpřed své tváře. 24 A když Chazáél, král Arámu, umřel, ujal se kralování místo něho Ben-Hadad, jeho syn. 25 A Jehóáš, syn Jehóácházův, z ruky Ben-Hadada, syna Chazáélova, zase vzal města, jež ve válce vzal z ruky Jehóácháza, jeho otce, a třikrát ho Jóáš pobil; a města Isráélova získal zpět.

2. Královská 14

1 V druhém roce Jóáše, syna Jóácházova, krále Isráélova, se ujal kralování Amacjáhú, syn Jóáše, krále Júdova. 2 Při započetí svého kralování byl ve věku dvaceti a pěti let a kraloval v Jerúsalmě dvacet a devět let, a jméno jeho matky Jehóaddán z Jerúsálema. 3 A jal se činit, co bylo správné v očích Jehovových, jenže ne jako Dávid, jeho otec; činil podle všeho, co činil Jóáš, jeho otec. 4 Jenže výšiny nebyly odstraněny; lid - ti ještě na výšinách obětovali a zakuřovali. 5 A jak se kralování v jeho ruce upevnilo, stalo se, že pobil své služebníky, již skolili krále, jeho otce, 6 ale děti těch, již ho skolili, neusmrtil, jak je psáno v knize zákona Mojžíšova, co Jehova rozkázal výrokem: Otcové nesmějí být usmrcováni za děti, aniž smějí být usmrcovány děti za otce; nýbrž každý musí být usmrcován pro svůj hřích. 7 On v průrvě Soli pobil Edóma, deset tisíc, a zmocnil se Sely a její jméno nazval Joktheél, až po tento den. 8 Tehdy poslal Amacjá k Jehóášovi, synu Jehóácháze, syna Jéhúova, králi Isráélovu, posly se vzkazem: Pojď, hleďme si vzájemně v tvář. 9 A Jehóáš, král Isráélův, poslal Amacjáhúovi, králi Júdovu, vzkaz: Bodlák, jenž byl na Levánónu, poslal cedru, jenž byl na Levánónu, vzkaz: Dej svou dceru mému synu za ženu. A mimo šlo polní zvíře, jež bylo na Levánónu, a ten bodlák zašláplo. 10 Ovšem, pobil jsi Edóma a tvé srdce tě povzneslo; užívej si své slávy a sed' ve svém domě, ano, nač by ses měl vydávat v neštěstí, a padnout, ty a Júdá s tebou? 11 Ale Amacjáhú neuposlechl a Jehóáš, král Isráélův, vystoupil a pohleděli si vzájemně v tvář, on a Amacjáhú, král Júdův, v Běth-šemeši, jež patří Júdovi; 12 a Júdá byl před tváří Isráélovou poražen, takže prchli, každý k svým stanům, 13 a Amacjáhú, krále Júdova, syna Jehóáše, syna Achazjáhúova, se Jehóáš, král Isráélův, v Běth-šemeši zmocnil a vstoupil v Jerúsalm a učinil průlom ve zdi Jerúsálema, u brány Efrájimovy až po bránu Nároží, čtyři sta loket, 14 a pobral všechno zlato a všechno stříbro a všechna náčiní, jež se shledala v domě Jehovově a v pokladnicích domu králova, a rukojmí a vrátil se do Šómrónu. 15 A ostatní věci Jehóášovy, co vykonal, a jeho hrdinství a jak bojoval s Amacjou, králem Júdovým, - zda nejsou ony vypsány na knize letopisů králů Isráélových? 16 I ulehl Jehóáš se svými otci a byl pohřben v Šómrónu s králi Isráélovými; a kralování se místo něho ujal Jároveám, jeho syn. 17 A Amacjáhú, syn Jóášův, král Júdův, žil po smrti Jehóáše, syna Jehóácházova, krále Isráélova, patnáct let. 18 A ostatní věci Amacjáhúovy - zda nejsou ony vypsány na knize letopisů králů Júdových? 19 A v Jerúsalmě proti němu zosnovali spiknutí, i prchl do Láchiše, ale poslali do Láchiše za ním a usmrtili ho tam. 20 A vyzvedli ho na koně a byl v Jerúsalmě pohřben se svými otci, ve městě Dávidově. 21 A vzali, všecken lid Júdův, Azarju, jenž byl ve věku šestnácti let, a uvedli ho v kralování místo jeho otce Amacjáhú. 22 On po ulehnutí krále s jeho otci vybuodoval Élath a navrátil jej Júdovi. 23 V roce patnácti let Amacjáhú, syna Jóášova, krále Júdova, se kralování v Šómrónu ujal Jároveám, syn Jóáše, krále Isráélova, na čtyřicet a jeden rok. 24 A jal se činit, co bylo zlé v očích Jehovových, neodvrátil se od žádného z hříchů Jároveáma, syna Nevátova, jimiž svedl Isráéle k hřešení. 25 On obnovil pomezí Isráélovo od vstupu v Chamáth po moře stepi, podle slova Jehovy, Boha Isráélova, jež vyslovil skrze svého nevolníka Jónu, syna Amittajova, proroka, jenž byl z Gath-Cheferu. 26 Ano, Jehova viděl strast Isráélovu, velmi hořkou, neboť byl konec zadrženého a konec propuštěného a Isráél neměl pomocníka. 27 A Jehova nepromluvil o vyhlazení jména Isráélova zpod nebes, i vysvobodil je skrze Jároveáma, syna Jóášova. 28 A ostatní věci Jároveámovy a vše, co vykonal, a jeho hrdinství, jak bojoval a jak zpět získal Damašek a Chamáth, patřivší Júdovi v Isráélovu, - zda nejsou ony vypsány na knize letopisů králů Isráélových? 29 I ulehl Jároveám se svými otci, s králi Isráélovými, a kralování se místo něho ujal Zecharjá, jeho syn.

2. Královská 15

1 V roce dvaceti a sedmi let Jároveáma, krále Isráélova, se ujal kralování Azarjá, syn Amacji, krále Júdova. 2 Při započetí svého kralování byl ve věku šestnácti let a v Jerúsalmě kraloval padesát a dvě léta; a jméno jeho matky Jecholjáhú z Jerúsálema. 3 A jal se činit, co bylo správné v očích Jehovových, podle všeho, co činil Amacjá, jeho otec. 4 Jenže výšiny nebyly odstraněny; lid - ti ještě na výšinách obětovali a zakuřovali. 5 A Jehova krále ranil, takže byl až po den své smrti postižen malomocenstvím a bydlel v domě oddělení; a nad domem, soudě lid země, byl Jóthám, králův syn. 6 A ostatní věci Azarjáhúovy a vše, co vykonal, - zda nejsou ony vypsány na knize letopisů králů Júdových? 7 I ulehl Azarjá se svými otci a pohřbili ho s jeho otci ve městě Dávidově. A kralování se místo něho ujal Jóthám, jeho syn. 8 V roce třiceti a osmi let Azarjáhú, krále Júdova, se kralování nad Isráélem v Šómrónu ujal Zecharjá, syn Jároveámův, na šest měsíců. 9 A jal se činit, co bylo zlé v očích Jehovových, podle toho, co činili jeho otcové, neodvrátil se od hříchů Jároveáma, syna Nevátova, jimiž svedl Isráéle k hřešení. 10 A spikl se proti němu Šallúm, syn Jávěšův, a skolil ho před lidem a usmrtil ho a místo něho se ujal kralování. 11 A ostatní věci Zecharjovy, hle je, jsou vypsány na knize letopisů králů Isráélových. 12 To bylo slovo Jehovovo, jež vyslovil k Jéhúovi výrokem: Na trůně Isráélově budou sedět tvoji synové do čtvrtého pokolení. A tak se stalo. 13 Šallúm, syn Jávěšův, se ujal kralování v roce třiceti a devíti let Uzziiji, krále Júdova, a kraloval v Šómrónu celý MĚSÍC; 14 a vystoupil Menachém, syn Gádiho z Tircy, a přišel v Šómrón a v Šómrónu Šallúma, syna Jávěšova, skolil a usmrtil ho a místo něho se ujal kralování. 15 A ostatní věci Šallúmovy a jeho spiknutí, jímž se spikl, - hle je, jsou vypsány na knize letopisů králů Isráélových. 16 Tehdy Menachém vybil Tifsach a všechny, kteří v něm byli, a jeho území od Tircy, neboť mu neotevřeli - ano, vybil, všechny jeho těhotné rozpáral.

17 Menachém, syn Gádího, se ujal kralování nad Izráelem v roce třiceti a devíti let Azarji, krále Júdova, na deset let, v Šómrónu. 18 A jal se činit, co bylo zlé v očích Jehovových, neodvrátil se od hříchů Jároveáma, syna Nevátova, jimiž svedl Izráele k hřešení, po všechny své dni. 19 Na zem přitáhl Púl, král Aššúru, a Menachém dal Púlovi tisíc kikkárů stříbra, aby jeho ruce byly s ním k upevnění kralování v ruce jeho. 20 A to stříbro se jal Menachém vymáhat na Izráelovi, na všech mocných bohatstvím, k dání králi Aššúru: Padesát šeklů stříbra na jednoho muže. A král Aššúru se obrátil a nezůstal tam, v zemi. 21 A ostatní věci Menachémovy a vše, co vykonal, - zda nejsou ony vypsány na knize letopisů králů Izráelových? 22 I ulehl Menachém se svými otci a kralování se místo něho ujal Pekachjá, jeho syn. 23 Pekachjá, syn Menachémův, se ujal kralování nad Izráelem v Šómrónu v roce padesáti let Azarji, krále Júdova, na dvě léta. 24 A jal se činit, co bylo zlé v očích Jehovových, neodvrátil se od hříchů Jároveáma, syna Nevátova, jimiž svedl Izráele k hřešení. 25 A spikl se proti němu Pekach, syn Remaljáhúův, jeho důstojník, a v Šómrónu, ve věži králova domu, ho skolil s Argóvem a s Arjéem, a bylo při něm padesát mužů ze synů Gileádím; i usmrtil ho a místo něho se ujal kralování. 26 A ostatní věci Pekachjovy a vše, co vykonal, - hle je, jsou vypsány na knize letopisů králů Izráelových. 27 Pekach, syn Remaljáhúův, se ujal kralování nad Izráelem v Šómrónu v roce padesáti a dvou let Azarji, krále Júdova, na dvacet let. 28 A jal se činit, co bylo zlé v očích Jehovových, neodvrátil se od hříchů Jároveáma, syna Nevátova, jimiž svedl Izráele k hřešení. 29 Ve dnech Pekacha, krále Izráelova, přitáhl Tiglath-Pileser, král Aššúru, a zabral Ijjón a Ávél-Béth-Maachu a Jánóach a Kedeš a Chácór a Gileád a Galílu, všechnu zem Naftáliho, a odvedl je do Aššúru. 30 A proti Pekachovi, synu Remaljáhúovu, zosnoval Hóšéa, syn Élův, spiknutí, i skolil ho a usmrtil ho a místo něho se ujal kralování, ve dvacátém roce Jótháma, syna Uzzijjova. 31 A ostatní věci Pekachovy a vše, co vykonal, - hle je, jsou vypsány na knize letopisů králů Izráelových. 32 V druhém roce Pekacha, syna Remaljáhúova, krále Izráelova, se ujal kralování Jóthám, syn Uzzijjáhúa, krále Júdova. 33 Při započetí svého kralování byl ve věku dvaceti a pěti let a šestnáct let kraloval v Jerúsalemě, a jméno jeho matky Jerúšá, dcera Cádókova. 34 A jal se činit, co bylo správné v očích Jehovových, podle všeho, co činil Uzzijjáhú, jeho otec. 35 Jenže výšiny nebyly odstraněny; lid - ti ještě na výšinách obětovali a zakuřovali. On vybuďoval horní bránu domu Jehovova. 36 A ostatní věci Jóthámovy a vše, co vykonal, - zda nejsou ony vypsány na knize letopisů králů Júdových? 37 V oněch dnech začal Jehova proti Júdovi posílat Recína, krále Arámu, a Pekacha, syna Remaljáhúova. 38 I ulehl Jóthám se svými otci a byl se svými otci pohřben ve městě Dávidově; a kralování se místo něho ujal Ácház, jeho syn.

2. Královská 16

1 Ácház, syn Jótháma, krále Júdova, se ujal kralování v roce sedmnácti let Pekacha, syna Remaljáhúova. 2 Při započetí svého kralování byl Ácház ve věku dvaceti let a šestnáct let kraloval v Jerúsalemě. A nečinil, co bylo správné v očích Jehovy, jeho Boha, jako Dávid, jeho otec, 3 nýbrž se jal chodit cestou králů Izráelových a dokonce svého syna provedl ohněm podle ošklivostí národů, jež Jehova před tváří synů Izráelových vypudil, 4 a obětoval a zakuřoval na výšinách a na pahorcích a pod každým zeleným stromem. 5 Tehdy vystupoval Recín, král Arámu, a Pekach, syn Remaljáhúův, král Izráelův, k Jerúsalemu k válce; a zahájili proti Ácházovi obléhání, ale bojovat se jim nedařilo. 6 V oné době Recín, král Arámu, pro Arám zpět získal Élath a Júdovce z óÉlth vyhostil, a v Élath přišli Edómím a až po tento den tam bydlí. 7 A Ácház poslal posly k Tiglath-Pileserovi, králi Aššúru, se vzkazem: Já jsem tvůj nevolník a tvůj syn; vystup a vysvobď mě z dlaně krále Arámu a z dlaně krále Izráelova, již povstali proti mně. 8 A Ácház stříbro a zlato, jež se sehnalo v domě Jehovově, pobral a poslal králi Aššúru jako úplatek; 9 a král Aššúru k němu naklonil sluch, i vystoupil král Aššúru proti Damašku a zmocnil se ho a odvedl je do Kíru a Recína usmrtil. 10 A král Ácház se vstříc Tiglath-Pileserovi, králi Aššúru, odebral v Damašek, a když uviděl oltář, jenž byl v Damašku, poslal král Ácház k Úrijjovi, knězi, popis toho oltáře a jeho zobrazení podle všeho jeho vypracování; 11 a Úrijjá, kněz, oltář zbuďoval - podle všeho, co král Ácház z Damašku poslal, tak jej do příchodu krále Ácháza z Damašku Úrijjá, kněz, zhotovil. 12 A když král z Damašku přišel, uviděl král ten oltář, i přistoupil král před oltář a jal se na něm vznášet 13 a v kouř obracet své vzestupné oběti a své oběti daru a vylévat své úlitby a kropit krví obětí pokojných hodů, jež měl, - na tom oltáři. 14 A oltář z mosazi, jenž byl před tváří Jehovovou, ten posunul z blízkosti průčelí domu, z postavení mezi tímto oltářem a mezi domem Jehovovým, a dal jej na stranu toho oltáře k severu, 15 a rozkázal král Ácház Úrijjovi, knězi, výrokem: Na tom velikém oltáři obrať v kouř jitřní vzestupnou oběť a večerní oběť daru a vzestupnou oběť královu a jeho oběť daru a vzestupnou oběť všeho lidu země a jejich oběť daru a jejich úlitby a budeš na něj vykrápět všechnu krev vzestupných obětí a všechnu krev ostatních obětí. A ten oltář z mosazi mi bude k rozmyšlení. 16 A Úrijjá, kněz, učinil podle všeho, co král Ácház rozkázal. 17 A král Ácház osekal zástěny stojanů a sňal z nich i umyvadla, a moře snesl ze skotu z mosazi, jenž byl pod ním, a dal je na dlažbu z kamenů, 18 a šabatní krytou chodbu, již v domě zbuďovali, a vnější vchod krále z příčiny krále Aššúru na domě změnil. 19 A ostatní věci Ácházovy, co vykonal, - zda nejsou ony vypsány na knize letopisů králů Júdových? 20 I ulehl Ácház se svými otci a byl se svými otci pohřben ve městě Dávidově; a kralování se místo něho ujal Chizkijjáhú, jeho syn.

2. Královská 17

1 V dvanáctém roce Ácháza, krále Júdova, se kralování nad Izráelem v Šómronu ujal Hóšéa, syn Élův, na devět let; 2 a jal se činit, co bylo zlé v očích Jehovových, jenže ne jako králové, kteří byli před ním. 3 Proti němu vystoupil Šalmaneeser, král Aššúru, a Hóšéa se mu stal služebníkem a jal se mu odvádět dary. 4 Ale král Aššúru zjistil při Hóšéovi spiknutí, že poslal posly k Sóovi, králi Egypta, a nevynešl králi Aššúru dar, jako rok po roce; i polapil ho král Aššúru a uvěznil ho v domě žaláře. 5 A král Aššúru vystoupil proti celé zemi, až k Šómronu vystoupil a setrval před ním po tři léta v obléhání. 6 V devátém roce Hóšéy král Aššúru Šómronu dobyl a Izráele odvedl do Aššúru a usídlil je v Chalachu a v Chávóru u řeky Gózánu a ve městech Mádajových. 7 Tak se stalo, neboť děti Izráelovy zhřešily vůči Jehovovi, svému Bohu, jenž je vyvedl ze země Egypta, zpod ruky faraona, krále Egypta, tím, že v úctu pojali jiné bohy 8 a jali se chodit v ustanoveních národů, jež Jehova před tváří synů Izráelových vypudil, a králů Izráelových, jež oni dosadili, 9 a tajně se jaly děti Izráelovy proti Jehovovi, svému Bohu, páchat věci, jež nebyly správné, a ve všech svých městech, od věže hlídačů až po opevněné město, si budovat výšiny, 10 a na každém vysokém pahorku a pod každým zeleným stromem si navztyčovali sloupů a ašér 11 a tam, na všech výšinách, se jali zakuřovat, jako národy, jež Jehova před jejich tváří odklidil, a činit zlé věci k dráždění Jehovy, 12 totiž sloužit neřádstvům, o čemž jim Jehova řekl: Nesmíte činit tuto věc. 13 A Jehova proti Izráelovi a proti Júdovi skrze všechny proroky, všechny vidoucí, důrazně prohlašoval výrokem: Odvráťte se od svých zlých cest a dbejte mých rozkazů, mých ustanovení podle všeho zákona, jež jsem přikázal vašim otcům a jež jsem vám vzkazoval skrze své nevolníky proroky. 14 Ale neuposlechli, nýbrž zatvrdili svou šíji, podobně šíji jejich otců, kteří v Jehovu, svého Boha, nedůvěřovali, 15 a zavrhl jeho ustanovení a jeho smlouvu, již uzavřel s jejich otcí, a jeho svědectví, jež mezi nimi dosvědčil, a odešli za nicotností a jali se nicotně si počínat, a za národy, jež jsou okolo nich, o nichž jim Jehova rozkázal, že nemají činit jako ony. 16 Opustili tedy všechny rozkazy Jehovy, svého Boha, a zhotovili si slitinu, dvě telata, a zhotovili ašéru a jali se klanět všemu zástupu nebes a sloužit Baalovi, 17 a provádět své syny a své dcery ohněm a věštit věštby a zabývat se hadačstvím, i prodali se k činění toho, co bylo zlé v očích Jehovových, k dráždění ho. 18 Jehova se tedy na Izráele velmi rozhněval a odstranil je zpřed své tváře; nezbyl nikdo než samotný kmen Júdův. 19 Aniž zachoval Júdá rozkazy Jehovy, svého Boha, nýbrž se jali chodit v ustanoveních Izráele, jež zavedli, 20 a Jehova uvalil zavržení na všechno símě Izráelovo, i ponižoval je a vydával je v ruku olupovačů, až je od své tváře zapudil, 21 neboť odtrhl Izráele od domu Dávidova, i uvedli v kralování Jároveáma, syna Nevátova, a Jároveám odpudil Izráele od následování Jehovy a svedl je k hřešení velikým hříchem. 22 A děti Izráelovy se jaly chodit ve všech hříších Jároveámových, jichž on napáchal, neodvrátily se od toho, 23 až Jehova Izráele zpřed své tváře odstranil podle toho, co promluvil skrze všechny své nevolníky proroky, a Izráel byl odklizen z povrchu své půdy do Aššúru až po tento den. 24 A král Aššúru přivedl z Bávelu a z Kúthy a z Avvy a z Chamáthu a ze Sefarvajím ty, jež usídlil ve městech Šómronu místo dětí Izráelových, i zaujali Šómron a usídlili se v jeho městech. 25 A na počátku jejich bydlení tam vyšlo najevo, že nemají Jehovu v úctě, i pustil Jehova mezi ně lvy; ti se mezi nimi stali zabíječi. 26 Pronesli tedy ke králi Aššúru výrok: Národy, jež jsi odvedl a usídlil ve městech Šómronu, neznají předpisů Boha té země, i pustil mezi ně lvy, a hle je, usmrcují je, jelikož oni nejsou znalí předpisů Boha té země. 27 A král Aššúru rozkázal výrokem: Nechejte tam odejít jednoho z kněží, jež jste odtamtud odvedli, ať mohou odejít a usídlit se tam, ať je vyučuje předpisům Boha té země. 28 Přišel tedy jeden z těch kněží, jež ze Šómronu odvedli, a usídlil se v Béth-Élu a stal se vyučujícím je, jak mají mít Jehovu v úctě, 29 stali se však, národ za národem, tvůrci svých bohů; ty uložili v domech výšin, jež Šómroním zřídili, národ za národem ve svých městech, kde oni bydleli. 30 I zhotovili lidé z Bávelu Sukkóth-benóth a lidé z Kúthu zhotovili Nérgála a lidé z Chamáthu zhotovili Ašímu 31 a Avvím zhotovili Nivchaza a Tartáka a Sefarvajím své děti ohněm spalovali Adrammelechovi a Anammelechovi, bohům Sefarvajím. 32 I stali se ctiteli Jehovu, ale zřídili si ze svého kruhu kněží výšin; ti pro ně v domech výšin obětovali. 33 Stali se ctiteli Jehovu, ale zůstali služebníky svých bohů podle způsobu národů, odkud byli odvedeni; 34 až po tento den oni jednají podle dřívějších způsobů, nejsou ctiteli Jehovu a nejednají podle svých ustanovení a podle svých předpisů a podle zákona a podle rozkazu, jež Jehova přikázal dětem Jákóba, jehož jméno určil: Izráel, 35 a s nimi Jehova uzavřel smlouvu a rozkázal jim výrokem: Nesmíte mít v úctě jiné bohy, aniž se jim smíte klanět, aniž jim smíte sloužit, aniž jim smíte obětovat, 36 nýbrž Jehovu, jenž vás velikou mocí a napřaženou paží vyvedl ze země Egypta, jeho budete mít v úctě a jemu se budete klanět a jemu budete obětovat 37 a jeho ustanovení a jeho předpisů a jeho zákona a jeho rozkazů, jež vám napsal, budete dbát k vykonávání po všechny dni, aniž smíte mít v úctě jiné bohy. 38 A smlouvy, již jsem s vámi uzavřel, nesmíte zapomínat, aniž smíte mít v úctě jiné bohy, 39 nýbrž budete mít v úctě Jehovu, vašeho Boha, a on vás bude vyprošťovat z ruky všech vašich nepřátel. 40 Ale neuposlechli, nýbrž oni jednají podle svého dřívějšího způsobu, 41 takže se tyto národy staly ctiteli Jehovu, ale zůstaly služebníky svých soch, i jejich děti a i děti jejich dětí; podle toho, jak jednali jejich otcové, jednají oni až po tento den.

2. Královská 18

1 A v třetím roce Hóšéy, syna Élova, krále Izráelova, se stalo, že se kralování ujal Chizkijjá, syn Ácháza, krále Júdova. 2 Při započetí svého kralování byl ve věku dvaceti a pěti let a dvacet a devět let kraloval v Jerúsalémě; a jméno jeho matky Aví, dcera Zecharjova. 3 A jal se činit, co bylo správné v očích Jehovových, podle všeho, co činil Dávid, jeho otec. 4 On odstranil výšiny a roztrávil sloupy a vyřal ašeru a roztloukl hada z mosazi, jehož zhotovil Mojžíš, neboť mu děti Izráelovy až po ony dni byli zakuřovači; a dal mu název Nechuštán. 5 Spolehl na Jehovu, Boha Izráelova, a po něm se mezi všemi králi Júdovými nevyskytl jemu podobný, ani kteří byli před ním, 6 neboť ulpěl na Jehovovi, neodvrátil se od následování ho, a jal se dbát rozkazů, jež Jehova přikázal Mojžíšovi. 7 A Jehova byl s ním; kamkoli vycházel, počínal si úspěšně. A vzbouřil se proti králi Aššúru a přestal mu sloužit. 8 On pobil Pelištím až po Gazu a její pomezí, od věže hlídačů až po opevněné město. 9 A ve čtvrtém roce krále Chizkijjáhu se stalo (to byl sedmý rok Hóšéy, syna Élova, krále Izráelova), že Šalmaneeser, král Aššúru, vystoupil proti Šómronu a zahájil proti němu obléhání 10 a po uplynutí tří let ho dobyl, v šestém roce Chizkijjově (to byl devátý rok Hóšéy, krále Izráelova) bylo Šómronu dobyto 11 a král Aššúru odvedl Izráele do Aššúru a usadil je v Chalachu a v Chávóru u řeky Gózánu a ve městech Mádajových, 12 protože neuposlechli na hlas Jehovy, svého Boha, a přestoupili jeho smlouvu, vše, co Mojžíš, nevolník Jehovův, rozkázal; toho neuposlechli, aniž to vykonali. 13 A ve čtrnáctém roce krále Chizkijjáhu vystoupil Sanchériv, král Aššúru, proti všem městům Júdovým, jež byla opevněna, a zmocnil se jich, 14 a Chizkijjá, král Júdův, vzkázal králi Aššúru do Láchíše výrokem: Zhřešil jsem, odvrát se ode mne; co na mne chceš uvalit, ponesu. A král Aššúru na krále Júdova naložil tři sta kikkárů stříbra a třicet kikkárů zlata 15 a Chizkijjá dal všechno stříbro, jež se sehnalo v domě Jehovově a v pokladnicích domu králova; 16 v oné době rozsekal Chizkijjá dveře chrámu Jehovova a veřeje, jež Chizkijjá, král Júdův, potáhl, a dal je králi Aššúru. 17 A král Aššúru z Láchíše poslal ke králi Chizkijjáhuovi k Jerúsalému tartána a rav-sárise a rav-šákéa se silným oddílem vojska; i vystoupili a přitáhli k Jerúsalému, a když vystoupili a přitáhli, stanuli u strouhy horní vodní nádrže, jež je u silnice k poli valchářovu, 18 a zavolali na krále; i vyšel k nim Eljákim, syn Chilkijjáhuův, jenž byl nad domem, a Ševná, písař, a Jóách, syn Ásáfův, zapisovatel. 19 A rav-šáké k nim řekl: Nuže, řekněte k Chizkijjáhuovi: Takto řekl veliký král, král Aššúru: Co je toto za spoléhání, jímž spoléháš? 20 Řekl jsi - jen slovo rtů -: Je rada i síla k válce; nuže, na koho spoléháš, že ses proti mně vzbouřil? 21 Nuže, hle, spolehl sis na oporu této třtiny, jež je nalomena, na Egypt, jež, opírá-li se o ni kdo, vnikne v jeho dlaň a probodne ji - takový je farao, král Egypta, vůči všem, již na něho spoléhají. 22 A jestliže ke mně chcete říci: Spoléháme na Jehovu, našeho Boha, - zda on není ten, jehož výšiny a jehož oltáře Chizkijjáhu odstranil a Júdovi a Jerúsalému řekl: klanět se budete v Jerúsalémě před tímto oltářem? 23 Nyní se tedy, prosím, s mým pánem, s králem Aššúru, vsaď, i budu ti moci dát dva tisíce koní, budeš-li schopen dát si na ně jezdců! 24 Jak tedy chceš odvrátit tvář jednoho hodnostáře z nejmenších služebníků mého pána, aby sis spolehl stran vozů a stran jezdců na koních na Egypt? 25 Ostatně - zda jsem mimo Jehovu proti tomuto místu vystoupil zničit je? Jehova ke mně řekl: Vystup proti této zemi a znič ji! 26 I řekl k rav-šákéovi Eljákim, syn Chilkijjáhuův, a Ševná a Jóách: Mluv, prosím, k svým nevolníkům aramejsky, vždyť my rozumíme, ať s námi nemluvíš jüdsky v uši lidu, jenž je na zdi. 27 A rav-šáké k nim řekl: Zda mě můj pán poslal těmito slovy mluvit na tvého pána a k tobě? Zda ne na ty lidi, již sedí na zdi k jedení svých výkalů a k pití své moči s vámi? 28 A jak rav-šáké stál, jal se silným hlasem volat, jüdsky, i promluvil a řekl: Slyšte slovo velikého krále, krále Aššúru: 29 Takto řekl král: Necht' vás Chizkijjáhu neklame, neboť nebude schopen z jeho ruky vás vyprostit, 30 a necht' vás Chizkijjáhu nemá k spoléhání na Jehovu, výrokem: Jehova nás jistotně bude umět vyprostit, aniž smí toto město být vydáno v ruku krále Aššúru; 31 neměli byste obracet sluch k Chizkijjáhuovi, neboť takto řekl král Aššúru: Zjednejte se mnou mír a vyjděte ke mně a objídejte každý svou révu a každý svůj fíkovník a pijte každý vodu ze své cisterny 32 až do mého příchodu, kdy vás budu brát do země jako země vaše, země obilí a moštu, země chleba a vinné, země olejných oliv a medu; žijte tedy a neumírejte, ale nesmíte obracet sluch k Chizkijjáhuovi, když vás svádí výrokem: Jehova nás bude umět vyprostit. 33 Zda snad vyprostiti bohové národů každý svou zem z ruky krále Aššúru? 34 Kde jsou bohové Chamáthu a Arpádu, kde bohové Sefarvajím, Hény a Ivvy? Což z mé ruky vyprostiti Šómron? 35 Kdo jsou mezi všemi bohy zemí tací, že by svou zem z mé ruky vyprostiti? Což bude moci Jehova z mé ruky vyprostit Jerúsalém? 36 Lid však, ti zachovali mlčení a neodpověděli mu slovem, neboť králův rozkaz, to byl výrok: Nesmíte mu odpovídat. 37 I vstoupil Eljákim, syn Chilkijjův, jenž byl nad domem, a Ševná, písař, a Jóách, syn Ásáfův, zapisovatel, k Chizkijjáhuovi s roztrženými rouchy a oznámili mu slova rav-šákéova.

2. Královská 19

1 To jak král Chizkijjáhu uslyšel, stalo se, že roztrhl svá roucha a oděl se pytlouinou a vstoupil v dům Jehovův; 2 a poslal Eljákima, jenž byl nad domem, a Ševnu, písaře, a starší z kněží, oděné pytlouinou, k Isajovi, proroku, synu Ámócovu, 3 aby k němu řekli: Takto řekl Chizkijjáhu: Tento den je den úzkosti a důtky a pohany, neboť děti dospěly až k otvoru, ale k porodu není síly.

4 Snad Jehova, tvůj Bůh, slyšel všechna slova rav-šákéa, jehož poslal král Aššúru, jeho pán, tupit živého Boha, a vykoná trest za slova, jež Jehova, tvůj Bůh, uslyšel. Kéž tedy vznesíš modlitbu za zbytek, jenž zde ještě je. 5 I přišli služebníci krále Chizkijjáhu k Isajovi 6 a Isajá jim řekl: Takto musíte říci k svému pánu: Takto řekl Jehova: Nechť nepocituješ bázeň z příčiny slov, jež jsi uslyšel, jimiž se mi sluhové krále Aššúru rouhali. 7 Hle, já - chystám se v něj dát hnutí mysli, neboť uslyší zvěst a vrátí se do své země, a v jeho zemi mu chci dát padnout mečem. 8 A rav-šáké se vrátil a zastihl krále Aššúru bojujícího proti Livně; byl totiž uslyšel, že od Láchíše odtáhl. 9 A uslyšel výrok o Tirhákovi, králi Kúše: Hle, vytáhl bojovat s tebou. A zase k Chizkijjáhuovi poslal posly se vzkazem: 10 Takovýto k Chizkijjáhuovi, králi Júdovu, budete pronášet výrok: Nechť tě tvůj Bůh, v něhož ty důvěřuješ, neklame výrokem: Jerúsalém nesmí být vydán v ruku krále Aššúru! 11 Hle, ty jsi uslyšel, co králové Aššúru provedli všem zemím, učiněním jich odevzdanými, a ty bys měl být vyproštěn? 12 Zda bohové národů, jež moji otcové vyhubili, je vyprostili - Gózána a Chárána a Recefa a děti Edenu, jež byly v Telassáru? 13 Kde je král Chamáthu a král Arpádu a král města Sefarvajím, Hény a Ivvy? 14 I vzal Chizkijjáhu dopisy z ruky poslu a přečetl je a vystoupil v dům Jehovův a rozprostřel to Chizkijjáhu před tvář Jehovovu; 15 a jal se Chizkijjáhu před tváří Jehovovou modlit a řekl: Jehovo, Bože Isráélův, sídlící mezi kerúby, ty jsi ON, Bůh, ty samotný, všech království země; ty jsi zřídil nebesa a zem. 16 Nachyl, Jehovo, své ucho a slyš, otevři, Jehovo, své oči a viz, ano, slyš slova Sanchérívova, co poslal k tupení živého Boha. 17 Vpravdě, Jehovo, potřeli králové Aššúru ty národy a jejich zem 18 a jejich bohy dali v oheň, neboť oni nebyli bohové, nýbrž dílo rukou člověka, dřevo a kámen, takže je zničili. 19 Nyní nás tedy, Jehovo, náš Bože, vysvobod', prosím, z jeho ruky, ať vědí všechna království země, že ty, Jehovo, samotný jsi Bůh. 20 A Isajá, syn Ámócův, Chizkijjáhuovi vzkázal výrokem: Takto řekl Jehova, Bůh Isráélův: Uslyšel jsem, když ses ke mně modlil stran Sanchéríva, krále Aššúru; 21 toto je slovo, jež Jehova proti němu vyslovil: Pohrdá tebou, vysmívá se ti panenská dcera Cijjónu, hlavou za tebou potřásá dcera Jerúsaléma. 22 Koho jsi potupil a komu ses jal rouhat a proti komu jsi povýšil hlas? Ano, vysoko jsi povznesl své oči proti Svatému Isráelovu! 23 Skrze své posly jsi potupil Pána a řekl jsi: V množství svých vozů já vystoupím do výše hor, koutů Levánónu, a budu stínat vysokost jeho cedrů, výbornost jeho cypřišů a vstupovat v útulek jeho okraje, v les jeho sadu. 24 Já vykopám a napiji se cizích vod a chodidlem svých kročejí budu vysušovat všechny kanály Egypta. 25 Zda jsi neslyšel, že jsem to způsobil v daleké minulosti, v době ode dne pradávna že jsem to zosnoval? Nyní jsem to uskutečnil, i směl jsi vzniknout k vyvracení opevněných měst v pusté hromady; 26 a jejich obyvatelé, krátcí na rukou, se zděsili a byli zmateni, stali se polním bylínstvem, ano, zelení mladého porostu, trávou střech, a to snětivou před vzejitím. 27 Znáš však tvé sedání i tvé vycházení a tvé vstupování, i tvé zuření vůči mně, 28 protože tvé zuření vůči mně a tvá zpupnost vystoupila v mé uši; i budu vkládat v tvé chrůpě svůj hák a v tvé rty svou uzdu a cestou, již jsi přišel, tě povedu zpět. 29 A tobě bude znamením toto: Jedení tohoto roku - samorostlé, i v druhém roce samo vzešedší, v třetím roce však sejte a žněte a vinice vysazujte a jezte jejich ovoce. 30 A ušetřené domu Júdova, jeho zbytek, opět zapustí kořen dolů a vytvoří ovoce vzhůru, 31 neboť z Jerúsaléma bude vycházet zbytek, ano, z hory Cijjónu ušetřené. Horlivost Jehovova bude moci toto učinit. 32 Proto Jehova takto řekl o králi Aššúru: Nebude moci vstoupit do tohoto města ani tam vstřelit šíp ani mu nastavit štít ani proti němu navršit násep. 33 Cestou, již přicházel, se bude vracet, aniž bude moci do tohoto města vstoupit, - prohlášeno Jehovou, - 34 neboť chci na toto město prostřít svou ochranu k jeho vysvobození, vzhledem k sobě a vzhledem k Dávidovi, svému nevolníku. 35 A v oné noci se stalo, že vyšel anděl Jehovův a v táboře Aššúrově pobil sto osmdesát a pět tisíc; a když za jitra časně vstali, hle, oni všichni - mrtvoly! Mrtvi! 36 A Sanchérív, král Aššúru, nastoupil cestu a odebral se a vrátil se, i usídlil se v Nínívě. 37 A když se on klaněl v domě Nisrócha, svého boha, stalo se, že ho Adrammelech a Šareecer skolili mečem; a oni ušli v zem Ararát. A kralování se místo něho ujal Ésar-chaddón, jeho syn.

2. Královská 20

1 V oněch dnech Chizkijjáhu na smrt onemocněl; i přišel k němu Isajá, syn Ámócův, prorok, a řekl k němu: Takto řekl Jehova: Prikáž stran svého domu, neboť ty umíráš a nebudeš žít. 2 I obrátil svou tvář k stěně a jal se k Jehovovi modlit výrokem: 3 Ach, Jehovo, připomeň si, prosím, že jsem před tvou tváří chodíval v pravdě a s nerozděleným srdcem a činil jsem, co bylo dobré v tvých očích. A rozplakal se Chizkijjáhu velikým pláčem. 4 A Isajá nebyl vyšel do prostředního města, když se k němu dostalo slovo Jehovovo výrokem: 5 Vrať se, ať můžeš říci k Chizkijjáhuovi, panovníku mého lidu: Takto řekl Jehova, Bůh Dávida, tvého otce: Uslyšel jsem tvou modlitbu, uviděl jsem tvé slzy; hle, já - dávám ti uzdravení, v třetí den budeš moci vystoupit v dům Jehovův; 6 a k tvým dnům chci přidat patnáct let a vyprostit tě, i toto město, z dlaně krále Aššúru a nad tímto městem prostřít svou ochranu, vzhledem k sobě a vzhledem k Dávidovi, svému nevolníku. 7 A Isajá řekl: Vezměte hroudu sušených fíků. I vzali a přiložili na vřed, i zotavil se. 8 A Chizkijjáhu řekl k Isajovi: Co bude znamením, že mi Jehova chce dát uzdravení a že v třetí den vystoupím v dům Jehovův? 9 A Isajá řekl: Znamením z blízkosti Jehovy, že Jehova chce uskutečnit slovo, jež vyslovil, ti bude toto: Zda chceš, ať stín o deset stupňů pokročí, či se má o deset stupňů vrátit? 10 A Chizkijjáhu řekl: Stínu by se stalo maličkovitostí o deset stupňů se protáhnout; nikoli, nýbrž se má stín o deset stupňů pozpátku vrátit. 11 I jal se Isajá, prorok, volat k Jehovovi a on vrátil stín po stupních, na něž byl po schodech Ácházových sestoupil, o deset stupňů pozpátku.

12 A v oné době poslal Beródach Baleádán, syn Baleádánův, král Bávelu, k Chizkijjáhúovi dopisy a dar; byl totiž uslyšel, že Chizkijjáhú byl nemocen. 13 A Chizkijjáhú je vyslyšel a ukázal jim všechen dům svých vonných koření, stříbro a zlato a vonné látky a cenný olej a dům svých zbrojí a vše, co se shledalo v jeho pokladnicích; nevyskytlo se nic, co by jim Chizkijjáhú ve svém domě a ve vsi své říši nebyl ukázal. 14 Tu ke králi Chizkijjáhúovi přišel Isajá, prorok, a řekl k němu: Co řekli tito muži a odkud k tobě přišli? A Chizkijjáhú řekl: Přišli z daleké země, z Bávelu. 15 I řekl: Co v tvém domě uviděli? A Chizkijjáhú řekl: Uviděli vše, co v mém domě je; nevyskytlo se v mých pokladnicích nic, co bych jim nebyl ukázal. 16 A Isajá k Chizkijjáhúovi řekl: Slyš slovo Jehovovo: 17 Hle, přicházejí dni, kdy vše, co je v tvém domě a co po tento den nahromadili tvoji otcové, bude odneseno v Bável, pozůstávat nebude nic, řekl Jehova; 18 a z tvých synů, kteří budou z tebe pocházet, jež máš zplodit, budou brát, i stanou se v paláci krále Bávelu komorníky. 19 A Chizkijjáhú k Isajovi řekl: Dobré je slovo Jehovovo, jež jsi vyslovil. A řekl: Zda ne, bude-li v mých dnech trvat pokoj a pravda? 20 A ostatní věci Chizkijjáhúovy a všechno jeho hrdinství, a jak zřídil vodní nádrž a strouhu a zavedl vodu do města, - zda nejsou ony vypsány na knize letopisů králů Júdových? 21 I ulehl Chizkijjáhú se svými otci a kralování se místo něho ujal Menaššé, jeho syn.

2. Královská 21

1 Při započetí svého kralování byl Menaššé ve věku dvanácti let a kraloval padesát a pět let v Jerúsalemě; a jméno jeho matky Chefcibáh. 2 A jal se činit, co bylo zlé v očích Jehovových, podle ošklivosti národů, jež Jehova před tváří synů Isráélových vypudil, 3 a zase vybudoval výšiny, jež jeho otec Chizkijjáhú zničil, a nastavěl oltářů Baalovi a zřídil ašeru podle toho, co činil Acheáv, král Isráélův, a jal se klanět všemu zástupu nebes a sloužit jim, 4 a oltáře zbudoval v domě Jehovově, o němž Jehova řekl: V Jerúsalemě chci položit své jméno. 5 A v dvou nádvořích domu Jehovova nabudoval oltářů všemu zástupu nebes 6 a svého syna provedl ohněm a zabýval se předpovídáním a hadačstvím a zjednával vyvolavače duchů a jasnovidce; překonával se v činění toho, co bylo v očích Jehovových zlé, k dráždění ho. 7 A sochu Ašéřinu, již zhotovil, umístil v domě, o němž Jehova k Dávidovi a k Šalomounovi, jeho synu, řekl: V tomto domě a v Jerúsalemě, jež jsem ze všech kmenů Isráélových vyvolil, chci navždy položit své jméno, 8 aniž budu nadále dopouštět potulování nohy Isráélovy z půdy, již jsem dal jejich otcům, budou-li jen dbát o jednání podle všeho, co jsem jim rozkázal, a o všechen zákon, jež jim rozkázal můj nevolník Mojžíš. 9 Ale neuposlechli a Menaššé je přiměl bloudit k činění zla nad národy, jež Jehova před tváří synů Isráélových vypudil. 10 A Jehova se skrze své nevolníky, proroky, jal promlouvat výrokem: 11 Protože se Menaššé, král Júdu, jal činit tyto ošklivosti, zlo nade vše, co činili Emóriové, kteří byli před ním, a i Júdu svými neřádstvy svedl k hřešení, 12 proto takto řekl Jehova, Bůh Isráélův: Hle, já se chystám na Jerúsalem přivést neštěstí, o němž kdokoli bude slyšet, budou znít obě jeho uši; 13 ano, natáhnu na Jerúsalem šňůru Šómrónu a olovnicí domu Acheávova a vytřu Jerúsalem, jako se vytírá miska - vytře se a překlopí se dnem vzhůru; 14 ano, chci zamítnout zbytek svého dědictví a vydat je v ruku jejich nepřátel, i dostanou se všem svým nepřátelům za kořist a k olupování, 15 protože se jali činit, co bylo zlé v mých očích, a setrvali v dráždění mě ode dne, kdy jsem jejich otce vyvedl z Egypta, až po tento den. 16 A Menaššé také prolil velmi mnoho nevinné krve, až jí naplnil Jerúsalem od jednoho konce k druhému, mimo jeho hřích, jímž Júdu svedl k hřešení, k činění toho, co bylo v očích Jehovových zlé. 17 A ostatní věci Menaššéovy a vše, co učinil, a jeho hřích, jímž zhřešil, - zda nejsou ony vypsány na knize letopisů králů Júdových? 18 I ulehl Menaššé se svými otci a byl pohřben v zahradě svého domu, v zahradě Uzzově, a kralování se místo něho ujal Ámón, jeho syn. 19 Při započetí svého kralování byl Ámón ve věku dvaceti a dvou let a kraloval dvě léta v Jerúsalemě; a jméno jeho matky Mešullemeth, dcera Chárúcová z Jotvy. 20 A jal se činit, co bylo zlé v očích Jehovových, podle toho, co činil Menaššé, jeho otec, 21 a chodit vší cestou, již chodil jeho otec, a sloužit neřádstvům, jímž sloužil jeho otec, a klanět se jim, 22 a opustil Jehovu, Boha svých otců, a nechodil cestou Jehovovou. 23 A služebníci Ámónovi se proti němu spikli a usmrtili krále v jeho domě. 24 A lid země pobil všechny, již se proti králi Ámónovi spikli, a v kralování místo něho uvedli, lid země, Jóšijjáhúa, jeho syna. 25 A ostatní věci Ámónovy, co učinil, - zda nejsou ony vypsány na knize letopisů králů Júdových? 26 I pohřbili ho v jeho hrobě v zahradě Uzzově a kralování se místo něho ujal Jóšijjáhú, jeho syn.

2. Královská 22

1 Při započetí svého kralování byl Jóšijjáhú ve věku osmi let a kraloval třicet a jeden rok v Jerúsalemě, a jméno jeho matky Jedída, dcera Adájova z Bockathu. 2 A jal se činit, co bylo správné v očích Jehovových, a chodit vší cestou Dávída svého otce, a neodvrátil se vpravo ani vlevo. 3 A v osmnáctém roce krále Jóšijjáhúa se stalo, že král poslal Šáfána, syna Acaljáhúa, syna Mešullamova, písaře, v dům Jehovův s výrokem: 4 Vystup k Chilkijjáhúovi, veleknězi, ať shrnuje peníze, jež byly vneseny v dům Jehovův, jež od lidu sesbírali strážcové prahu, 5 a dává je na ruku vykonávajících činnost, již jsou pověřeni péčí stran domu Jehovova, ať je dávají vykonávajícím činnost, jež je v domě Jehovově, k opravování trhlin domu, 6 tesařům a budovatelům a zedníkům a k nákupu dříví a tesaných kamenů k opravování domu. 7 Ale peníze, jež byly dávány na jejich ruku, nebyly s nimi zúčtovávány, neboť oni pracovali spolehlivě.

8 A Chilkijjáhú, velekněz, řekl k Šáfánovi, písaři: Našel jsem v domě Jehovově knihu zákona. A Chilkijjáhú Šáfánovi dal tu knihu; ten se jal ji čísti. 9 I vstoupil Šáfán, písař, ke králi a odpověděl králi slovem a řekl: Tvoji nevolníci vysypali peníze, jež se v domě shledaly, a dali je na ruku vykonávajících činnost, již jsou pověřeni péčí o dům Jehovův. 10 A Šáfán, písař, podal králi zprávu výrokem: Chilkijjáhú, kněz, mi dal knihu. A Šáfán se jal před tváří královou ji číst. 11 A za králova slyšení slov té knihy zákona se stalo, že roztrhl svá roucha; 12 a rozkázal král Chilkijjovi, knězi, a Achikámovi, synu Šáfánovu, a Achbórovi, synu Míchájovu, a Šáfánovi, písaři, a Asájovi, služebníku královu, výrokem: 13 Jděte, dotažte se Jehovy, pro mne a pro lid, ano, pro celého Júdu, na slova této knihy, jež se našla, neboť veliké je popuzení Jehovovo, jež je zaníceno proti nám, protože naši otcové neuposlechli na slova této knihy stran chování podle všeho, co je na ní napsáno. 14 Odešel tedy Chilkijjáhú, kněz, a Achikám a Achbór a Šáfán a Asájá k Chuldě, prorokyni, ženě Šalluma, syna Tikvy, syna Charchásova, opatrovníka rouch, jež bydlela v Jerúsalemě, v druhé čtvrti, a promluvili k ní. 15 I řekla k nim: Takto řekl Jehova, Bůh Isráelův: Řekněte muži, jenž vás ke mně poslal: 16 Takto řekl Jehova: Hle, já, chystám se do tohoto místa a na jeho obyvatele přivést neštěstí, všechna slova té knihy, již král Júdův přečetl, 17 za to, že mě opustili a jali se zakuřovat jiným bohům za účelem dráždění mě všemi výrobky svých rukou, takže je zaníceno mé popuzení proti tomuto místu a nebude hasnout. 18 Ale ke králi Júdovu, jenž vás poslal dotázat se Jehovy, takto k němu musíte říci: Takto řekl Jehova, Bůh Isráelův: Slova, jež jsi uslyšel, - 19 protože tvé srdce je měkké a pokořil ses před tváří Jehovovou při svém slyšení toho, co jsem o tomto místě a o jeho obyvatelích promluvil, že se stanou spouští a zlořečením, a roztrhl jsi svá roucha a před mou tváří ses rozplakal, ano, i já jsem uslyšel - prohlášeno Jehovou; 20 proto, hle, já, chystám se připojit tě k tvým otcům, takže budeš v pokoji přiložen k svým hrobům a tvé oči nebudou hledět na všechno neštěstí, jež se já chystám přivést na toto místo. I přinesli odtamtud slovo králi.

2. Královská 23

1 A král poslal, i shromáždili k němu všechny starší Júdy a Jerúsálema 2 a král vystoupil v dům Jehovův a s ním všichni muži Júdovi a všichni obyvatelé Jerúsálema a kněží a proroci a všechen lid, totiž od malého až po velikého, a jal se v jejich uši číst všechna slova té knihy smlouvy, jež byla nalezena v domě Jehovově. 3 A král stanul před sloupem a před tváří Jehovovou uzavřel smlouvu o chození za Jehovou a o zachovávání jeho rozkazů a jeho svědectví a jeho ustanovení celým srdcem a celou duší, o dodržování slov této smlouvy, jež byla napsána na této knize. A všechen lid vstoupil v tuto smlouvu. 4 A král rozkázal Chilkijjáhúovi, veleknězi, a kněžím druhého řádu a strážcům prahu vynést z chrámu Jehovova všechny předměty, jež byly zhotoveny pro Baala a pro Ašéru a pro všechen zástup nebes, a zevně vůči Jerúsalemu na nivách Kidrónu je spálil a jejich popel odnesl v Běth-Él. 5 A sesadil popy, jež králové Júdovi uvedli, aby zakuřovali na výšinách ve městech Júdových a v okolí Jerúsálema, a zakuřovače Baalovi a slunci a měsíci a souhvězdím a všemu zástupu nebes; 6 a z domu Jehovova vynesl Ašéru zevně vůči Jerúsalemu do údolí Kidrónu a v údolí Kidrónu ji spálil a rozměnil na prach, a prach rozházel na pohřebišťe dětí lidu. 7 A pobořil domy chrámových smilníků, jež byly v domě Jehovově, kde ženy tkaly stany Ašéře, 8 a přivedl všechny kněží z měst Júdových a znečistil výšiny, kde kněží zakuřovali, od Gevy po Beér-ševu, a pobořil výšiny bran, jež byly u vchodu do brány Jehošuy, představeného města, jež byly nalevo každému v bránu města vcházejícímu. 9 (Ale kněží výšin nevystupovali k oltáři Jehovovu v Jerúsalemě, nýbrž jen vprostřed svých bratrů jedli nekvašené chleby.) 10 A znečistil Tófěth, jež je v průrvě synů Hinnómových, k znemožnění komukoli provádět svého syna aneb svou dceru ohněm Mólechovi; 11 a odklidil koně, jež králové Júdovi pro slunce umístili u vstupu do domu Jehovova do síně Nethan-melecha, Achorníka, jež byla v Parvářim, a vozidla slunce spálil ohněm. 12 A oltáře, jež byly na střeše horního pokoje Ácházova, jež zřídili králové Júdovi, a oltáře, jež zřídil Menašše v dvou nádvořích domu Jehovova, král pobořil, i pospíšil odtamtud a naházal jejich prach do potoka Kidrónu. 13 A znečistil král výšiny, jež byly před Jerúsalemem, jež byly zprava vůči hoře zkaženosti, jež Šalomoun, král Isráelův, zbudoval Aštóreth, hnusnosti Cidóním, a Kemóšovi, hnusnosti Móáva, a Milkómovi, ošklivosti dětí Ammónových, 14 a roztránil sloupy a povytínal ašéry a jejich místa naplnil kostmi lidí. 15 A i oltář, jenž byl v Běth-Élu, výšinu, již zřídil Jároveám, syn Nevátův, jíž svedl Isráele k hřešení, i onen oltář a tu výšinu zbořil, i spálil a na prach rozměnil tu výšinu, a ašéru spálil. 16 A když se Jóšijjáhú ohlédl, uviděl hroby, jež tam byly, na té hoře, i poslal a dal přinést z těch hrobů kosti; ty na tom oltáři spálil, takže jej znečistil podle slova Jehovova, jež prohlásil Boží muž, když prohlásil tyto věci. 17 A řekl: Co tento náhrobek, jež já vidím? A muži města k němu řekli: Hrob Božího muže, jenž přišel z Júdy a prohlásil tyto věci, jež jsi na oltáři v Běth-Élu učinil. 18 I řekl: Dopřejte mu klidu, nechť nikdo nehýbá jeho kostmi. Jeho kosti tedy ušetřili, s kostmi proroka, jenž přišel ze Šómronu. 19 A Jóšijjáhú odstranil i všechny domy výšin, jež byly ve městech Šómronu, jež králové Isráele k dráždění zřídili, a naložil s nimi podle všech skutků, jež uskutečnil v Běth-Élu, 20 a všechny kněží výšin, kteří tam byli, na těch oltářích pozabijel a spálil na nich kosti lidí. A vrátil se v Jerúsalem. 21 A všemu lidu král rozkázal výrokem: Pořádejte minutí Jehovovi, jak je psáno na této knize smlouvy. 22 Nebylo totiž uspořádáno takovéto minutí od dní soudců, kteří soudili Isráele, ani za všech dní králů Isráelových a králů Júdových, 23 jedině v osmnáctém roce krále Jóšijjáhúa bylo toto minutí v Jerúsalemě uspořádáno.

24 A i vyvolavače duchů a jasnovidce a bůžky a neřádstva a všechny hnusnosti, jež bylo vidět v zemi Júdově a v Jerúsalmě, Jóšijjáhú vymetl za účelem dodržení slov zákona, jež byla napsána na knize, již Chilkijjáhú, kněz, našel v domě Jehovově. 25 A před ním se nevyškytl jemu podobný král, jenž by se byl vrátil k Jehovovi celým svým srdcem a celou svou duší a celou svou silou podle všeho zákona Mojžíšova, aniž po něm jemu podobný povstal. 26 Ale Jehova se neodvrátil od záru svého velikého hněvu, jímž jeho hněv vzplál proti Júdovi za všechno dráždění, jímž ho dráždil Menaššé, 27 takže Jehova řekl: I Júdu budu odstraňovat z přítomnosti své tváře podle toho, jak jsem odstranil Isráéle, a zavrhu toto město, jež jsem vyvolil, Jerúsalm, a dům, o němž jsem řekl: Tam bude mé jméno. 28 A ostatní věci Jóšijjáhúovy a vše, co vykonal, - zda nejsou ony vypsány na knize letopisů králů Júdových? 29 V jeho dnech farao Nechó, král Egypta, vystoupil k řece Peráthu proti králi Aššúru a král Jóšijjáhú mu vyšel vstříc; a když ho v Megiddu uviděl, usmrtil ho. 30 A jeho služebníci ho mrtvého z Megidda odvezli a dopravili ho v Jerúsalm a pohřbili ho v jeho hrobě; a lid země vzal Jehóácháza, syna Jóšijjáhúova, a pomazali ho a uvedli ho v kralování místo jeho otce. 31 Při započetí svého kralování byl Jehóácház ve věku dvaceti a tří let a kraloval v Jerúsalmě tři měsíce; a jméno jeho matky Chamútal, dcera Jeremjova z Livny. 32 A jal se činit, co bylo zlé v očích Jehovových, podle všeho, co činili jeho otcové; 33 a farao Nechó ho v Rivle v zemi Chamáthu uvěznil, aby nekraloval v Jerúsalmě, a na zem uvalil pokutu sta kikkárů stříbra a kikkáru zlata; 34 a v kralování uvedl farao Nechó Eljákima, syna Jóšijjáhúova, místo Jóšijjáhú, jeho otce, a jeho jméno změnil na Jehójákím, a Jehóácháza vzal a zavedl v Egypt; a tam umřel. 35 A Jehójákím to stříbro a to zlato faraonovi dal, ale k odevzdání těch peněz na příkaz faraonův podrobil zem hodnocení; každého, lid země, podle jeho ohodnocení zdanil stříbrem a zlatem k odevzdání faraonu Nechovi. 36 Při započetí svého kralování byl Jehójákím ve věku dvaceti a pěti let a kraloval v Jerúsalmě jedenáct let; a jméno jeho matky Zeviddá, dcera Pedájova z Rúmy. 37 A jal se činit, co bylo zlé v očích Jehovových, podle všeho, co činili jeho otcové.

2. Královská 24

1 V jeho dnech vystoupil Nevúchadneccar, král Bávelu, a Jehójákím se mu na tři léta stal služebníkem; pak se zase proti němu vzepřel 2 a Jehova se jal proti němu posílat záškodnické bandy Kasdím a záškodnické bandy Aráma a záškodnické bandy Móáva a záškodnické bandy synů Ammónových; ano, jal se je proti Júdovi posílat k jeho hubení podle slova Jehovova, jež vyslovil skrze své nevolníky, proroky. 3 Stalo se tak jen na příkaz Jehovův proti Júdovi k jeho odstranění zpřed jeho tváře za hřích Menaššéův podle všeho, co napáchal, 4 ba i nevinnou krev, již prolil, takže nevinnou krví naplnil Jerúsalm, - to nebyl Jehova ochoten odpustit. 5 A ostatní věci Jehójákímovy a vše, co vykonal, - zda nejsou ony vypsány na knize letopisů králů Júdových? 6 I ulehl Jehójákím se svými otci a kralování se místo něho ujal Jehójáchín, jeho syn. 7 A král Egypta již ze své země nadále nevycházel, neboť vše, co králi Egypta patřilo, od potoka Egypta až po řeku Peráth, zabral král Bávelu. 8 Při započetí svého kralování byl Jehójáchín ve věku osmnácti let a kraloval v Jerúsalmě tři měsíce; a jméno jeho matky Nechuštá, dcera Elnáthánova z Jerúsálema. 9 A jal se činit, co bylo zlé v očích Jehovových, podle všeho, co činili jeho otcové. 10 V oné době k Jerúsalmu vystoupili služebníci Nevúchadneccara, krále Bávelu, a město se dostalo v obležení; 11 a když proti městu přitáhl Nevúchadneccar, král Bávelu, zatímco jeho služebníci před ním zůstávali v obléhání, 12 vyšel ke králi Bávelu Jehójáchín, král Júdův, on a jeho matka a jeho služebníci a jeho knížata a jeho komorníci, a král Bávelu ho v osmém roce svého kralování vzal 13 a vynesl odtamtud všechny poklady domu Jehovova a poklady domu králova, a rozsekal všechny předměty ze zlata, jež pro chrám Jehovův zhotovil Šalomoun, král Isráélův, podle toho, co Jehova promluvil; 14 a odvedl všechnen Jerúsalm, všechny vyšší a všechny mocné bohatstvím, deset tisíc odvedených, a všechny kováře a zámečníky, nezbyl nikdo kromě nuzného lidu země. 15 A Jehóáchína odvedl do Bávelu, i královu matku a královy ženy a jeho komorníky a šlechtice země zavedl z Jerúsálema do vyhnanství do Bávelu. 16 Všech zdatných mužů sedm tisíc a kovářů a zámečníků tisíc; ti všichni byli siláci, schopní vojenské služby, a král Bávelu je dopravil do vyhnanství do Bávelu. 17 A král Bávelu uvedl místo něho v kralování Mattanju, jeho strýce, a jeho jméno změnil na Cidkijjáhú. 18 Při započetí svého kralování byl Cidkijjáhú ve věku dvaceti a jednoho roku; kraloval v Jerúsalmě jedenáct let a jméno jeho matky Chamútal, dcera Jeremjova z Livny. 19 A činil, co bylo zlé v očích Jehovových, podle všeho, co činil Jehójákím; 20 ano, tak se dělo pro hněv Jehovův proti Jerúsalmu a proti Júdovi, než je odvrhl zpřed své tváře. A Cidkijjáhú se proti králi Bávelu vzepřel.

2. Královská 25

1 a v devátém roce jeho kralování, v desátém měsíci, v desátém dni měsíce se stalo, že přitáhl Nevúchadneccar, král Bávelu, on a všechna jeho vojenská moc, proti Jerúsalmu a utábořil se před ním a zbudoval vůkol proti němu obléhačí val, 2 takže město bylo až do jedenáctého roku krále Cidkijjáhú v obležení. 3 V devátý den čtvrtého měsíce, když se ve městě vzmožil hlad a lidu země se nedostávalo chleba,

4 tu byl do města učiněn průlom a všichni bojovníci v noci, po cestě bránou mezi dvěma zdmi, jež byla u královy zahrady (a vůkol před městem byli Kasdím), - tudy se odešlo cestou k stepi. 5 Ale za králem vyrazili - vojenská moc Kasdím - a v stepích Jericha ho dostihli, a jeho všechna vojenská moc, ti se z jeho přítomnosti rozutekli; 6 a krále se zmocnili a vyvedli ho ke králi Bávelu do Rivly a vyslovili rozsudek, co s ním; 7 i utratili syny Cidkijjáhuovy před jeho očima a oči Cidkijjáhuovy oslepil a spoutal ho mosaznými okovy a zavedl ho v Bável. 8 A v pátém měsíci, v sedmý den měsíce (to byl rok devatenácti let krále Nevúchadneccara, krále Bávelu) přišel v Jerúsalem Nevúzaradán, velitel osobní stráže, služebník krále Bávelu, 9 a spálil dům Jehovův a dům králův a všechny domy v Jerúsalemě, i všechny domy velikánů spálil ohněm; 10 a všechna vojenská moc Kasdím, jež byla s velitelem osobní stráže, ti vůkol zbořili zdi Jerúsalema, 11 a ostatek lidu, ty, již ve městě zbývali, a přeběhlíky, kteří přeběhli ke králi Bávelu, a všechen ostatek davu Nevúzaradán, velitel osobní stráže, odvedl, 12 ale z nuzných země ponechal velitel osobní stráže za vinaře a za oráče. 13 A sloupy z mosazi, jež byly v domě Jehovově, a stojany a moře z mosazi, jež bylo v domě Jehovově, Kasdím roztříštili a mosaz z toho odnesli do Bávelu, 14 a pobrali hrnce a lopatky a utěradla a pánve a všechna náčiní z mosazi, jimiž sloužovali; 15 a zhášedla a okřínny, ze zlata, jež byly ze zlata, a ze stříbra, jež byly ze stříbra, pobral velitel osobní stráže. 16 Dva sloupy, jedno moře a stojany, jež zhotovil Šalomoun pro dům Jehovův, - nebylo váhy mosazi všech těchto předmětů; 17 výška jednoho sloupu osmnáct loket a na něm hlavice z mosazi, výška té hlavice tři lokte a na té hlavici vůkol mřížkování a granátová jablčka, to vše z mosazi, a taková měl na mřížkování druhý sloup. 18 A velitel osobní stráže vzal Serájá, hlavního kněze, a Cefanjáhuá, kněze druhého řádu, a tři strážce prahu 19 a z města vzal jednoho komorníka, jenž byl pověřencem nad bojovníky, a pět mužů z vídavších tvář královu, kteří byli ve městě nalezeni, a písaře velitele vojska, jenž do zbraně povolával lid země, a šedesát mužů z lidu, již byli ve městě nalezeni, 20 Nevúzaradán, velitel osobní stráže, je tedy vzal a zavedl je před krále Bávelu do Rivly 21 a král Bávelu je v Rivle, v zemi Chamáthu, skolil a usmrtil je. Tak byl Júdá odveden z povrchu své půdy. 22 A lid, jenž v zemi Júdově zbýval, jež Nevúchadneccar, král Bávelu, zanechal, - nad nimi pak dozorem pověřil Gedaljáhúa, syna Achíkáma, syna Šáfánova. 23 A všichni velitelé vojenských oddílů, oni a mužstva, uslyšeli, že král Bávelu dozorem pověřil Gedaljáhúa, a přišli ke Gedaljáhúovi do Micpy, totiž Jišmáél, syn Nethanjáhúův, a Jóchánán, syn Káréachův, a Serájá, syn Tanchumetha, Netófáthiho, a Jaazanjáhú, syn Maachathiho, oni a jejich muži, 24 a Gedaljáhú přísáhl jim a jejich mužům a řekl jim: Nemusíte před služebníky Kasdím pociťovat bázeň; usídlíte se v zemi a služte králi Bávelu a bude vám dobře. 25 A v sedmém měsíci se stalo, že přišel Jišmáél, syn Nethanjáhúa, syna Elišámova ze semene království, a s ním deset mužů, a skolili Gedaljáhúa, takže umřel, a Júdovce a Kasdím, kteří s ním byli v Micpě; 26 a vstali, všechen lid, od malého až po velikého, i velitelé vojenských oddílů, a vešli v Egypt, neboť pociťovali bázeň před tváří Kasdím. 27 A v třicátém a sedmém roce vyhnanství Jehójáchína, krále Júdova, v dvanáctém měsíci, v dvacátém a sedmém dni měsíce, se stalo, že Evíl-Meródach, král Bávelu, v roce započetí svého kralování pozvedl hlavu Jehójáchína, krále Júdova, z domu žaláře 28 a mluvil s ním vlídně a postavil jeho sedadlo výše než sedadla králů, kteří byli s ním v Bávelu, 29 a vyměnil jeho žalární roucha, a on se jal ustavičně, po všechny dni svého života, jíst chléb před jeho tváří, 30 a jeho strava, ustavičná strava, mu byla dávana z blízkosti krále, přiděl dne v jeho den, po všechny dni jeho života.

1. Paralipomenon

1. Paralipomenon 1

1 Ádám, Šéth, Enóš, 2 Kénán, Mahalaleél, Járed, 3 Chanóch, Methúšelach, Lemech, 4 Nóe, Šém, Chám a Jáfeth. 5 Synové Jáfetha: Gómer a Mágóg a Mádaj a Jáván a Tuvál a Mešech a Tírás. - 6 A synové Gómera: Aškenaz a Dífath a Tógarmá. 7 A synové Jávána: Elišá a Taršíš, Kittím a Ródáním. 8 Synové Cháma: Kúš a Micrajim, Pút a Kenáan. - 9 A synové Kúše: Sevá a Chavílá a Savtá a Raemá a Savtechá. A synové Raemy: Ševá a Dedán. 10 A Kúš zplodil Nimróda; on začal být na zemi mocným. 11 A Micrajim zplodil Lúdím a Anámím a Lehávím a Naftuchím 12 a Pathrusím a Kasluchím, odkud pocházejí Pelištím, a Kaftórim. - 13 A Kenáan zplodil Cídóna, svého prvorozeného, a Chéthá 14 a Jevúsího a Emórího a Girgášího 15 a Chivvího a Arkího a Síního 16 a Arvádího a Cemářího a Chamáthího. 17 Synové Šéma: Élám a Aššúr a Arpachšád a Lúd a Arám a Úc a Chúl a Gether a Mešech. 18 A Arpachšád zplodil Šálacha a Šalach zplodil Évera, 19 a Éverovi se narodilo dvě synů: Jméno jednoho Peleg, neboť v jeho dnech byla rozdělena země, a jméno jeho bratra Joktán. 20 A Joktán zplodil Almódáda a Šálefa a Chacarmávetha a Járacha 21 a Hadórama a Úzála a Diklu 22 a Évála a Avímaéla a Ševu 23 a Ófira a Chavílu a Jóváva; všichni tito jsou synové Joktána. 24 Šém, Arpachšád, Šalach, 25 Éver, Peleg, Reú, 26 Serúg, Náchór, Terach, 27 Abrám, to je Abrahám. 28 Synové Abraháma: Isák a Jišmáél: 29 Toto jsou jejich rodokmeny: Prvorozený Jišmáéla Nevájóth a Kédár a Adbeél a Mivsám, 30 Mišmá a Dúmá, Massá, Chadad a Témá, 31 Jetúr, Náfiš a Kedmá; tito, to byli synové Jišmáéla. 32 A synové Ketúry, souložnice Abrahámovy: Porodila Zimrána a Jokšána a Medána a Midjána a Jišbáka a Šúacha. A synové Jokšána: Ševá a Dedán. 33 A synové Midjána: Éfá a Éfer a Chanóch a Avídá a Eldáá; všichni tito byli synové Ketúry. 34 A Abrahám zplodil Isáka. Synové Isáka: Ésáv a Isráel. 35 Synové Ésáva: Elifáz, Reúél a Jeúš a Jaelám a Kórach. -36 Synové Elifáza: Témán a Ómár, Cefí a Gaetám, Kenaz a Timná a Amálék. 37 Synové Reúéla: Nachath, Zerach, Šammá a Mizzá. 38 A synové Séira: Lótán a Šóvál a Civeón a Aná a Díšón a Écer a Díšán. - 39 A synové Lótána: Chóri a Hómám; a sestra Lótánova byla Timná. - 40 Synové Šóvála: Alján a Mánachath a Évál, Šefí a Ónám. - A synové Civeóna: Ajjá a Aná. - 41 Synové Any: Díšón. - A synové Díšóna: Chamrán a Ešbán a Jithrán a Kerán. - 42 Synové Écera: Bilhán a Zaaván, Jaakán. - Synové Díšóna: Úc a Arán. 43 A toto jsou králové, kteří v zemi Edóma kralovali před kralováním krále synům Isráelovým: Bela, syn Beorův, a jméno jeho města Dinhavá. 44 A Bela umřel a místo něho se ujal kralování Jóváv, syn Zeracha z Bocy. 45 A Jóváv umřel a místo něho se ujal kralování Chušám ze země Temáního. 46 A Chušám umřel a místo něho se ujal kralování Hadad, syn Bedadův, jenž pobil Midjána na poli Móáva, a jméno jeho města Avíth. 47 A Hadad umřel a místo něho se ujal kralování Samlá z Masréky. 48 A Samlá umřel a místo něho se ujal kralování Šául z Rechóvóth u řeky. 49 A Šául umřel a místo něho se ujal kralování Baal-chanán, syn Achbórův. 50 A Baal-chanán, syn Achbórův, umřel a místo něho se ujal kralování Hadad, a jméno jeho města Pái a jméno jeho ženy Mehétaveél, dcera Matrédova, dcera Mé-Záhávova. 51 A Hadad umřel. A šejkové Edóma byli: Šejk Timná, šejk Aljá, šejk Jethéth, 52 šejk Oholívámá, šejk Pínón, 53 šejk Kenaz, šejk Témán, šejk Mivcár, 54 šejk Magdiél, šejk Írám. Toto byli šejkové Edóma.

1. Paralipomenon 2

1 Toto byli synové Isráele: Reúvén, Šimeón, Léví a Júdá, Jissáschár a Zevulún, 2 Dán, Josef a Benjámin, Naftáli, Gád a Ašér. 3 Synové Júdy: Ěr a Ónán a Šelá, tři narození jemu z dcery Šúovy, Kenáaňanky. Ale Ěr, prvorozený Júdův, byl v očích Jehovových zlý, i usmrtil ho. 4 A Támár, jeho snacha, mu porodila Perece a Záracha. Všech synů Júdových bylo pět. 5 Synové Perece: Checrón a Chámúl. 6 A synové Záracha: Zimrí a Éthán a Hémán a Kalkól a Dára; všech jich pět. 7 A synové Karmího: Áchár, v neštěstí uvrhší Isráele, jenž se dopustil nepoctivosti při odevzdané věci. 8 A synové Éthána: Azarjá. 9 A synové Checróna, kteří se mu narodili: Jerachmeél a Rám a Kelúváj. 10 A Rám zplodil Amminádáva a Amminádáv zplodil Nachšóna, náčelníka dětí Júdových, 11 a Nachšón zplodil Salmu a Salmá zplodil Bóaza 12 a Bóaz zplodil Óvéda a Óvéd zplodil Jišaje 13 a Jišaj zplodil svého prvorozeného Elíava a Amminádáva, druhého, a Šimeu, třetího, 14 Nethaneéla, čtvrtého, Raddaje, pátého, 15 Ócama, šestého, Dávída, sedmého; 16 a jejich sestry: Cerújá a Avígájl, a synové Cerúje: Avíšaj a Jóáv a Asáhél, tři. 17 A Avígájl porodila Amásu a otec Amásův byl Jether, Jišmáélí. 18 A Kálév, syn Checróna, s Azúvou, manželkou, zplodil i Jerióth; její synové pak byli tito: Jéšer a Šóváv a Ardón. 19 A když Azúvá umřela, vzal si Kálév Efráthu; ta mu porodila Chúra 20 a Chúr zplodil Úrího a Úrí zplodil Becaleéla. 21 A potom vešel Checrón k dceři Máchira, otce Gileádova; a on ji pojal, když on byl ve věku šedesáti let; i porodila mu Segúva 22 a Segúv zplodil Jáira, a jemu se dostalo dvaceti a tří měst v zemi Gileádu, 23 a Gešúr a Arám zabral z jejich držby Chavvóth-Jáir, Kenath a jeho osady, šedesát měst. Tito všichni byli synové Máchira, otce Gileádova. 24 A po smrti Checrónově v Kálév-Efráthá, tu mu žena Checrónova, Avíjjá, ještě porodila Aščúra, otce Tekoy. 25 A synové Jerachmeéla, prvorozeného Checrónova, byli prvorozený Rám a Búná a Óren a Ócem, z Achíjje. 26 A Jerachmeél měl další ženu, jejíž jméno bylo Atárá; ona byla matkou Ónámovou.

27 A synové Ráma, prvorozeného Jerachmeélova, byli: Maac a Jámín a Éker. 28 A synové Ónáma byli: Šammaj a Jádá; a synové Šammaje: Nádáv a Avíšúr. 29 A jméno ženy Avíšúrovy: Avíchájil, a porodila mu Achbána a Mólída. 30 A synové Nádáva: Seled a Appájim. A Seled umřel bez synů; 31 a synové Appájima: Jišeí; a synové Jišeího: Šěšán; a děti Šěšána: Achláj. 32 A synové Jády, bratra Šammajova: Jether a Jónáthán. A Jether umřel bez synů; 33 a synové Jónáthána: Peleth a Zázá. Toto byli synové Jerachmeéla. 34 A Šěšánovi se nedostalo synů, nýbrž jen dcer; a Šěšán měl nevolníka, Egyptřana, jehož jméno bylo Jarchá, 35 a Šěšán dal svou dceru Jarchovi, svému nevolníku, za ženu, i porodila mu Attaje, 36 a Attaj zplodil Náthána a Náthán zplodil Závada 37 a Závád zplodil Eflála a Eflál zplodil Óvéda 38 a Óvéd zplodil Jéhúa a Jéhú zplodil Azarju 39 a Azarjá zplodil Chelece a Chelec zplodil Eleásu 40 a Eleásá zplodil Sismáje a Sismáj zplodil Šallúma 41 a Šallúm zplodil Jekamju a Jekamjá zplodil Elišámu. 42 A synové Káléva, bratra Jerach-meélova: Měšá, jeho prvorozený (on byl otcem Zífu), a synové Márěši, otce Chevrónova. 43 A synové Chevróna: Kórach a Tappuach a Rekem a Šemma; 44 a Šemma zplodil Rachama, otce Jorkeámova. A Rekem zplodil Šammaje 45 a syn Šammaje: Máón; a Máón byl otcem Béth-Cúru. 46 A Éfán, souložnice Kálévova, porodila Chárána a Mócu a Gázéza; a Chárán zplodil Gázéza. 47 A synové Jehdáje: Regem a Jóthám a Géšán a Pelet a Éfá a Šaaf. 48 Kálévova souložnice Maachá: Zplodil Ševera a Tirchánu; 49 také porodila Šaafa, otce Madmanny, a Ševu, otce Machbény a otce Givey. A Kálévova dcera: Achsá. 50 Toto byli synové Káléva, syna Chúra, prvorozeného Efráthy: Šóvál, otec Kirjath-jeárim, 51 Salmá, otec Béth-lechema, Cháréf, otec Béth-Gáderu. 52 A Šóválovi, otcí Kirjath-jeárim, se dostalo synů: Háróeho, Chací-Hammenuchóth. 53 A čeledi Kirjath-jeárim: Jithrí a Púthí a Šumáthí a Mišrái; z těchto pocházejí Coreáthí a Eštáulí. 54 Synové Salmy: Béth-lechem a Netofáthí, Aróth-Béth-Jóáv a Chací-Hammenachtí, Coreí. 55 Čeledi písařů, obyvatel Jáebéce: Tireáthím, Šimeáthím, Šúveáthím. To byli Kíním, pocházející od Chammatha, otce domu Rechávova.

1. Paralipomenon 3

1 A toto byli synové Dávída, kteří se mu narodili v Chevrónu: Prvorozený Amnón od Achínóam jizreélské, druhý Daniél od Avígajil karmelské, 2 třetí místo patřilo Avšálómovi, synu Maachy, dcery Talmaje, krále Gešúru, čtvrtý Adónijjá, syn Chaggíth, 3 pátý Šefatjá od Avítál, šestý Jithreám od Egly, jeho ženy. 4 Šest se mu narodilo v Chevrónu, kde kraloval sedm let a šest měsíců; a třicet a tři léta kraloval v Jerúsalémě. 5 A v Jerúsalémě se mu narodili tito: Šimeá a Šóváv a Náthán a Šalomoun, čtyři, od Bath-Šúy, dcery Ammiélovy, 6 a Jivchár a Elišámá a Elífelet 7 a Nógah a Nefeg a Jáfia 8 a Elišámá a Eljádá a Elifelet, devět. 9 Všichni byli synové Dávída, mimo ně synové souložnic; a Támár, jejich sestra. 10 A syn Šalomouna byl Rechaveám, jeho syn Avijjám, jeho syn Ásá, jeho syn Jehošáfát, 11 jeho syn Jórám, jeho syn Achazjáhu, jeho syn Jóáš, 12 jeho syn Amacjáhu, jeho syn Azarjá, jeho syn Jóthám, 13 jeho syn Ácház, jeho syn Chizkijjáhu, jeho syn Menaššé, 14 jeho syn Amón, jeho syn Jóšijjáhu. 15 A synové Jóšijjáhu: Prvorozený Jóchánán, druhý Jehójákím, třetí Cidkijjáhu, čtvrtý Šallúm. 16 A synové Jehójákíma: Jeho syn Jechonjá, jeho syn Cidkijjá. 17 A synové Jechonji: Assir, jeho syn Šealtiel 18 a Malkírám a Pedájá a Šeneaccar a Jekamjá, Hóšámá a Nedavjá. 19 A synové Pedáji: Zerubbável a Šimeí; a synové Zerubbávella: Mešullám a Chananjá, a Šelómíth, jejich sestra, 20 a Chašúvá a Óhel a Berechjá a Chasadjá, Júšavchedes, pět. 21 A synové Chananji: Pelatjá a Isajá, synové Refáji, synové Arnána, synové Óvadji, synové Šechanji. 22 A synové Šechanji: Šemajá; a synové Šemaji: Chattúš a Jigeál a Bariach a Nearjá a Šáfát, šest. 23 A synové Nearji: Eljóénaj a Chizkijjá a Azrikám, tři. 24 A synové Eljóénaje: Hódavjáhu a Pelájá a Eljášív a Akkúv a Jóchánán a Delájá a Anání, sedm.

1. Paralipomenon 4

1 Synové Júdy: Perc, Checrón a Karmí a Chúr a Šóvál; 2 a Reájá, syn Šóvála, zplodil Jachatha a Jachath zplodil Achúmaje a Láchada. Toto byly čeledi Coreáthího. 3 A tito z otce Étámova: Jizreél a Mišmá a Jidbáš, a jméno jejich sestry: Haclelpóni; 4 a Penúél, otec Gedórův, a Ézer, otec Chúšův, to byli synové Chúra, prvorozeného Efráthy a otce Béth-lechema. 5 A Ašchúr, otec Tekoy, měl dvě ženy, Cheleu a Naaru, 6 a Naará mu porodila Achuzzáma a Chéfera a Témního a Achaštářiho; toto byli synové Naary. 7 A synové Cheley: Cereth a Cóchar a Ethnán. 8 A Kóc zplodil Ánúva a Cóvévu a čeledi Acharchéla, syna Háruma. 9 A nejváženější ze svých bratrů byl Jaebéc; a jeho matka jeho jméno nazvala Jaebéc s výrokem: Neboť jsem porodila v utrpení. 10 A Jaebéc se jal k Bohu Izráelovu volat výrokem: Kdybys mi hojně požehnal a rozšířil mé území, a kdyby tvá ruka byla se mnou a kdybys zabránil zlu, aby nebylo mého utrpení! A Bůh způsobil, co žádal. 11 A Kelúv, bratr Šúchův, zplodil Mechíra; on byl otcem Eštóna, 12 a Eštón zplodil Béth-ráfu a Páseacha a Techinu, otce města Náchášova; toto byli muži z Rechy. - 13 A synové Kenaze: Othniél a Serájá; a synové Othniéla: Chathath. 14 A Meónóthaj zplodil Ofru a Serájá zplodil Jóáva, otce průrvy řemeslníků, neboť se stali řemeslníky. - 15 A synové Káléva, syna Jefunnéa: Írú, Élá a Náam; a synové Ély: Úknáz. - 16 A synové Jehalleleéla: Zif a Zifá, Tíreá a Asareél. - 17 A synové Ezry: Jether a Mered a Éfer a Jálón; a otěhotněla s Mirjámem a s Šammajem a s Jišbachem, otcem Eštemóy.

18 A jeho žena, Júdovkyně, porodila Jereda, otce Gedóru, a Chevera, otce Šóchó, a Jekúthiela, otce Zánóachu. A onino byli synové Bithje, dcery faraonovy, již Mered pojal. - 19 A synové ženy Hódijjovy, sestry Nachamovy: Otec Keily, Garmí, a Eštemóa, Maacháthí. - 20 A synové Šímóna: Amnón a Rinná, Ben-Chánán a Tilón. - A synové Jíšiho: Zóchéth a Ben-Zóchéth. 21 Synové Šélacha, syna Júdy: Ér, otec Léchy, a Láeddá, otec Máréši a čeledí domu zpracovávání jemné bavlny při domě Ašbéově, 22 a Jókím a muži z Kózevy a Jóáš a Sáráf, kteří se jali vládnout Móávovi, a Jášuví-lechem. A tyto věci jsou starobylé. 23 Oni byli hrnčíři a obyvateli Netáim a Gedéry; usídlili se tam u krále v jeho díle. 24 Synové Šimeóna: Nemúel a Jámín, Járív, Zerach, Šául; 25 jeho syn Šallúm, jeho syn Mivsám, jeho syn Mišmá. 26 A synové Mišmy: Jeho syn Chammúel, jeho syn Zakkúr, jeho syn Šimeí. 27 A Šimeí měl šestnáct synů a šest dcer; jeho bratři však neměli mnoho dětí, aniž se která z jejich čeledí rozmnožila natolik jako synové Júdovi. 28 A usídlili se v Beér-Ševě a Móladě a Chacar-Šúalu 29 a v Bilze a v Ecemu a v Tóladu 30 a v Bethúelu a v Chormě a v Ciklágu 31 a v Béth-markávóth a v Chacar-súsím a v Béth-bireí a v Šaarájim. Toto byla jejich města až do kralování Dávídova, 32 a jejich vsi byly Étám a Ajin, Rimmón a Tóchen a Ášán, pět měst; 33 a všechny jejich vsi, jež byly okolo těchto měst, až po Baal. Toto byla jejich bydliště a jejich rodopisné seznamy pro ně. 34 A Mešóváv a Jamlech a Jóšá, syn Amacjív, 35 a Jóél a Jéhú, syn Jóšívji, syna Seráji, syna Asíela, 36 a Eljóénaj a Jaakóv a Ješóchájá a Ašájá a Adiél a Jesimiél a Benájá 37 a Zizá, syn Šiféiho, syna Allóna, syna Jedáji, syna Šimrího, syna Šemaěji, 38 tyto, již byli uvedeni jmény, byli náčelníky v svých čeledích a domy jejich otců ze stran množství rozmohly; 39 i odešli ke vstupu do Gedóru, až k východní straně průrvy, hledat pastvu pro svůj drobný dobytek, 40 a našli pastvu tučnou a dobrou a zem na obě strany rozsáhlou, pokoj mající a klidnou, neboť ti předtím tam bydlivší pocházeli od Cháma. 41 A tyto, již byli vypsáni jmény, přišli v dnech Jechizkijáhúa, krále Júdova, a vybili jejich stany a příbytky, jež tam byly nalezeny, a učinili je odevzdanými až po tento den a usídlili se místo nich, neboť tam pro jejich drobný dobytek byla pastva. 42 A z nich, ze synů Šimeóna, odešli, pět set mužů, na horu Séír, a v jejich čele Pelatjá a Nearjá a Refájá a Uziél, synové Jišeího, 43 a pobili zbytek Amáléka, jenž unikl, a bydlí tam až po tento den.

1. Paralipomenon 5

1 A synové Reúvéna, prvorozeného Isráélova (ano, on byl prvorozený, ale pro jeho znesvěcení postele jeho otce bylo jeho prvorozenství dáno synům Josefa, syna Isráélova, takže nepatří podle prvorozenství do rodopisného seznamu, 2 neboť mezi svými bratry a jako vůdce se nad něho vzmohl Júdá, a prvorozenství připadlo Josefovi), -3 synové Reúvéna, prvorozeného Isráélova: Chanóh a Pallú, Checrón a Karmí. 4 Synové Jóela: jeho syn Šemaejá, jeho syn Góg, jeho syn Šimeí, 5 jeho syn Míchá, jeho syn Reájá, jeho syn Baal, 6 jeho syn Beérá, jehož odvedl Tilgath-Pilneeser, král Aššúru; on byl náčelníkem Reúvéniho 7 a jeho bratrů podle svých čeledí v rodopisném seznamu podle svých rodokmenů byli: Hlava Jeiél, a Zecharjá 8 a Bela, syn Azáze, syna Šámy, syna Jóela; on bydlel v Aróeru až po Nevó a Baal-meón, 9 a ke vzházení se usídlil až ke vstupu do pustiny k směru od řeky Peráthu, neboť jejich stáda se v zemi Gileádu rozmnožila. 10 A v dnech Šáulových podnikli válku s Hagariím; ti jejich rukou padli, i usídlili se v jejich stanech po veškerém povrchu východní strany Gileádu. 11 A naproti nim se v zemi Bášanu usídlily děti Gáda až po Salchu; 12 hlavou byl Jóél a druhým Šáfám, a Jaenaj a Šáfát, v Bášanu. 13 A jejich bratři podle domů svých otců: Mícháel a Mešullám a Šáva a Jóráj a Jaekkán a Zia a Éver, sedm. - 14 Toto byli synové Avíhajila, syna Chúrího, syna Járóacha, syna Gileáda, syna Míchaéla, syna Ješíšaje, syna Jachdóa, syna Búze: 15 Achí, syn Avdíela, syna Gúliho, hlava domu jejich otců; 16 ti bydleli v Gileádu, v Bášanu a v jeho osadách a ve všech obvodech Šárónu, až k jejich okrajům. 17 Oni všichni se dali rodopisně zaznamenat v dnech Jótháma, krále Júdova, a v dnech Jároveáma, krále Isráélova. 18 Synů Reúvéna a Gádiho a poloviny kmene Menaššéova, ze zdatných mužů, nosících štít a meč a napínajících luk a vycvičených ve válce, bylo čtyřicet a čtyři tisíce a sedm set a šedesát vycházejících k vojsku. 19 I podnikli válku s Hagariím a Jetúrem a Náfišem a Nódávem 20 a bylo jim proti nim pomoheno, takže Hagariím a všichni, kdo byli s nimi, byli vydáni v jejich ruku, neboť se v boji jali volat k Bohu, i dal se jim uprosit, neboť na něho spolehli. 21 I zajali jejich stáda, padesát tisíc velbloudů a dvě stě a padesát tisíc kusů drobného dobytka a dva tisíce oslů a sto tisíc duší lidí. 22 Mnozí totiž padli zabít, neboť ta válka byla od Boha; i bydleli místo nich až do odvedení. 23 A děti poloviny kmene Menaššéova bydlely v zemi Bášanu až po Baal-Chermón a Senír a horu Chermón; ti se rozmnožili 24 a toto byly hlavy domů jejich otců, totiž Éfer a Jišeí a Eliél a Azriél a Jeremjá a Hódavjá a Jachdiél, zdatní hrdinové, věhlasní mužové, hlavy pro domy svých otců. 25 Dopustili se však proti Bohu svých otců nevěrnosti a odešli smilnit za bohy národností země, jež Bůh před jejich tvářmi vymýtil, 26 i vzbudil Bůh Isráélův ducha Púla, krále Aššúru, a ducha Tilgath-Pilnesera, krále Aššúru, i odvedli je, totiž patřící k Reúvenímu a ke Gádímu a k polovině kmene Menaššéova, a dopravili je do Chalachu a Chávóru a Háry a k řece Gózánu, kde jsou až po tento den.

1. Paralipomenon 6

1 Synové Léviho: Géršón, Keháth a Merári. 2 A synové Kehátha: Amrám, Jicchár a Chevrón a Uzzíel. 3 A děti Amráma: Áron a Mojžíš a Mirjám. A synové Árona: Nádáv a Avíhú, Eleázár a Íthámár. 4 A Eleázár zplodil Pincháse a Pinchás zplodil Avíšu 5 a Avíšu zplodil Bukkiho a Bukki zplodil Uzzího 6 a Uzzí zplodil Zerachju a Zerachjá zplodil Merájótha 7 a Merájóth zplodil Amarju a Amarjá zplodil Achítúva 8 a Achítúv zplodil Cádóka a Cádók zplodil Achímáace 9 a Achímáac zplodil Azarju a Azarjá zplodil Jóchánána 10 a Jóchánán zplodil Azarju, toho, jenž zastával kněžství v domě, jež zbudoval Šalomoun v Jerúsalémě. 11 A Azarjá zplodil Amarju a Amarjá zplodil Achítúva 12 a Achítúv zplodil Cádóka a Cádók zplodil Šallúma 13 a Šallúm zplodil Chilkijju a Chilkijjá zplodil Azarju 14 a Azarjá zplodil Seráju a Serájá zplodil Jehócádáka 15 a Jehócádák odešel při Jehovově odvedení Júdy a Jerúsálema skrze Nevúchadneccara. 16 Synové Léviho: Géršóm, Keháth a Merári. 17 A toto jsou jména synů Géršóma: Livní a Šimeí. 18 A synové Kehátha: Amrám a Jicchár a Chevrón a Uzzíel. 19 Synové Meráriho: Machlí a Múší. A toto jsou čeledi Léviho podle jejich otců. 20 Stran Géršóma: Jeho syn Livní, jeho syn Jachath, jeho syn Zimmá, 21 jeho syn Jóách, jeho syn Iddó, jeho syn Zerach, jeho syn Jeathraj. 22 Synové Kehátha: Jeho syn Ammínádáv, jeho syn Kórach, jeho syn Assír, 23 jeho syn Elkáná a jeho syn Evjásáf a jeho syn Assír, 24 jeho syn Tachath, jeho syn Úriél, jeho syn Uzzijjá a jeho syn Šáúl. 25 A synové Elkány: Amásaj a Achímóth. 26 Elkáná - synové Elkány: jeho syn Cófaj a jeho syn Nachath, 27 jeho syn Eliáv, jeho syn Jeróchám, jeho syn Elkáná. 28 A synové Samúela: prvorozený Vašní, a Avijjá. 29 Synové Meráriho: Machlí, jeho syn Livní, jeho syn Šimeí, jeho syn Uzzá, 30 jeho syn Šimeá, jeho syn Chaggijjá, jeho syn Asájá. 31 A toto byli ti, jež Dávid ustanovil nad vykonáváním zpěvu v domě Jehovově od spočinutí skříňky; 32 ti byli obsluhujícími zpěvem před obydlím stanu setkávání až po Šalomounovo zbudování domu Jehovova v Jerúsalémě a postavovali se podle svého pořádku k své službě. 33 A toto byli ti, již se postavovali, a jejich synové: Ze synů Keháthího Hémán, pěvec, syn Jóela, syna Samúela, 34 syna Elkány, syna Jerócháma, syna Eliéla, syna Tóacha, 35 syna Cúfa, syna Elkány, syna Machatha, syna Amásaje, 36 syna Elkány, syna Jóela, syna Azarji, syna Cefanji, 37 syna Tachatha, syna Assíra, syna Evjásáfa, syna Kóracha, 38 syna Jicchára, syna Kehátha, syna Léviho, syna Isráele. 39 A jeho bratr Ásáf, jenž se postavoval na jeho pravici, Ásáf, syn Berechjáhúva, syna Šimey, 40 syna Mícháela, syna Baaséji, syna Malkijji, 41 syna Ethního, syna Zeracha, syna Adáji, 42 syna Éthána, syna Zimmy, syna Šimeího, 43 syna Jachatha, syna Géršóma, syna Léviho. 44 A synové Meráriho, jejich bratři, na levici: Éthán, syn Kíšiho, syna Avdiho, syna Mallúcha, 45 syna Chašavji, syna Amacji, syna Chilkijji, 46 syna Amacji, syna Bániho, syna Šamera, 47 syna Machlího, syna Múšiho, syna Meráriho, syna Léviho. 48 A jejich bratři, Léviovci, byli určeni ke vši službě v obydlí Božího domu 49 a Áron a jeho synové zakuřovali na oltáři vzestupných obětí a na oltáři k zakuřování při vši činnosti pro nejsvětější svatyni a k činění zadost za Isráele podle všeho, co rozkázal Mojžíš, Boží nevolník. 50 A toto byli synové Árona: Jeho syn Eleázár, jeho syn Pinchás, jeho syn Avíšu, 51 jeho syn Bukki, jeho syn Uzzí, jeho syn Zerachjá, 52 jeho syn Merájóth, jeho syn Amarjá, jeho syn Achítúv, 53 jeho syn Cádók, jeho syn Achímaac. 54 A toto byla jejich bydliště podle jejich sídel na jejich územích. Synům Áronovým, čeledi Keháthího, neboť jim se dostalo toho losu, 55 dali jim tedy Chevrón v zemi Júdově a jeho obvody okolo něho, 56 ale pole toho města a jeho vsi dali Kálévovi, synu Jefunnéovu. 57 A synům Áronovým dali města útočiště: Chevrón a Livnu a její obvody a Jattir a Eštemou a její obvody 58 a Chilén a jeho obvody, Devír a jeho obvody 59 a Ášám a jeho obvody a Béth-šemeš a jeho obvody 60 a z větve Benjámínovy Gevu a její obvody a Allemeth a jeho obvody a Anáthóth a jeho obvody; všech jejich měst bylo třináct měst v jejich čeledích. 61 A dětem Keháthovým, ostatním z té čeledi větve, připadlo losem deset měst z půlky větve, poloviny Menaššéa. 62 A dětem Géršómovým podle jejich čeledi z větve Jissáschárovy a z větve Ášérovy a z větve Naftáliho a z větve Menaššéa v Bášanu třináct měst. 63 Dětem Meráriho podle jejich čeledi z větve Reúvénovy a z větve Gádovy a z větve Zevulúnovy losem dvanáct měst. 64 Synové Isráelovi tedy dali Léviovcům ta města a jejich obvody; 65 i z větve dětí Júdových a z větve dětí Šimeónových a z větve dětí Benjámínových losem přidělili tato města, jež vyjmenovali jmény. 66 A některým z čeledi dětí Keháthových se také dostalo měst jejich území z větve Efrájimovy; 67 i dali jim města útočiště: Šechem a jeho obvody v pohoří Efrájimově a Gezer a jeho obvody 68 a Jokmaam a jeho obvody a Béth-Chórón a jeho obvody 69 a Ajjalón a jeho obvody a Gath-Rimmón a jeho obvody; 70 a z půlky větve Menaššéovy Anér a jeho obvody a Bileám a jeho obvody, čeledi ostatních dětí Keháthových. 71 A dětem Géršómovým z čeledi poloviny větve Menaššéovy Gólán v Bášanu a jeho obvody a Aštáróth a jeho obvody; 72 a z větve Jissaschárovy Kedeš a jeho obvody a Dovrath a jeho obvody 73 a Rámóth a jeho obvody a Áném a jeho obvody; 74 a z větve Ášérovy Mášál a jeho obvody a Avdón a jeho obvody 75 a Chúkók a jeho obvody a Rechóv a jeho obvody; 76 a z větve Naftáliho Kedeš v Gálílu a jeho obvody a Chamón a jeho obvody a Kirjáthajim a jeho obvody. 77 Ostatním dětem Meráriho: Z větve Zevulúnovy Rimmónó a jeho obvody a Távór a jeho obvody; 78 a z druhé strany vůči Jordánu, od Jericha, k východní straně Jordánu, z větve Reúvénovy Becer v pustině a jeho obvody a Jáhac a její obvody 79 a Kedémóth a jeho obvody a Méfaath a jeho obvody; 80 a z větve Gádovy Rámóth v Gileádu a jeho obvody a Machanájim a jeho obvody 81 a Chešbón a jeho obvody a Jazzer a jeho obvody.

1. Paralipomenon 7

1 A stran synů Jissáschára: Tólá a Púa, Jášiv a Šimrón, čtyři. 2 A synové Tóly: Uzzí a Refájá a Jeriél a Jachmaj a Jivsám a Samúél, hlavy domů svých otců. Tólovi byli zdatní hrdinové podle svých rodokmenů; jejich počet v dnech Dávidových byl dvacet a dva tisíce a šest set. 3 A synové Uzziho: Jizrachjá; a synové Jizrachji: Mícháél a Óvadjá a Jóél, Jiššijjá, pět; oni všichni byli hlavami 4 a při nich podle jejich rodokmenů, podle domů jejich otců, byly čtyři vojska k válce, třicet a šest tisíc, neboť měli mnoho žen a synů. 5 A jejich bratři po všech čeledích Jissáschára byli velmi zdatní hrdinové, osmdesát a sedm tisíc jejich rodopisného seznamu, všech. 6 Benjámin: Bela a Becher a Jedíaél, tři. 7 A synové Bely: Ecbón a Uzzí a Uzzíél a Jerimóth a Írí, pět, hlavy domů svých otců, velmi zdatní hrdinové; a jejich rodopisný seznam: Dvacet a dva tisíce a třicet a čtyři. 8 A synové Bechera: Zemirá a Jóáš a Elíezer a Eljóénaj a Omrí a Jeremóth a Avijjá a Anáthóth a Álámeth; všichni tyto byli synové Bechera. 9 A jejich rodopisný seznam podle jejich rodokmenů: Hlavy domů svých otců, zdatní hrdinové, dvacet tisíc a dvě stě. 10 A synové Jedíaéla: Bilhán. A synové Bilhána: Jeiš a Benjámin a Éhúd a Kenaaná a Zéthán a Taršiš a Achíšáchar. 11 Tito všichni byli synové Jedíaéla, podle hlav otců, velmi zdatní hrdinové, sedmnáct tisíc a dvě stě vycházejících k vojsku do války. 12 A Šuppim a Chuppim, synové Íra. - A Chušim, synové Achéra. 13 Synové Naftáliho: Jachaciél a Gúni a Jécér a Šallúm, synové Bilhy. 14 Synové Menaššéa: Asriél, jehož porodila jeho souložnice, Arámka; porodila Máchíra, otce Gileáda; 15 a Máchír pojal ženu od Chuppím a od Šuppím; a jméno jeho sestry: Maachá. A jméno druhého Celofchád; a Celofchádovi se dostaly dcery. 16 A Maachá, žena Máchírova, porodila syna a nazvala jeho jméno Pereš, a jméno jeho bratra Šáreš; a jeho synové byli Úlám a Rákem. 17 A synové Úláma: Bedán. Toto byli synové Gileáda, syna Máchíra, syna Menaššéa. 18 A jeho sestra Mólecheth porodila Íšhóda a Aviezera a Machlu. 19 A synové Šemídy byli: Achján a Šechem a Likhí a Anían. 20 A synové Efrájima: Šúthelach, a jeho syn Bered a jeho syn Tachath a jeho syn Eleádá a jeho syn Tachath 21 a jeho syn Zavad a jeho syn Šúthelach, a Ezer a Eleád. A pozabýjeli je muži z Gathu, narození v zemi, neboť sestoupili pobrat jejich stáda; 22 a Efrájim, jejich otec, se po mnoho dní rmoutil a jeho bratři ho přišli utěšovat. 23 A vešel k své ženě, i otěhotněla a porodila syna, i nazval jeho jméno Bería, neboť se to stalo při pohromě v jeho domě. 24 A jeho dcera byla Šeerá; ta zbudovala Béth-chórón dolní a horní a Uzzen-šeeru. 25 A jeho syn byl Refach a Rešef a jeho syn Telach a jeho syn Tachan, 26 jeho syn Laedán, jeho syn Ammihúd, jeho syn Elišámá, 27 jeho syn Nón, jeho syn Jóšua. 28 A jejich držba a jejich bydliště: Béth-Él a jeho osady, a ke vzcházení Naarán a k západu Gezer a jeho osady a Šechem a jeho osady až po Gazu a její osady, 29 a vedle dětí Menaššéových Béth-šan a jeho osady a Taenách a jeho osady a Megiddó a jeho osady a Dór a jeho osady. V těchto bydlely děti Josefa, syna Izráelova. 30 Synové Ášéra: Jimná a Jišvá a Jišví a Bería; a Sérach, jejich sestra. 31 A synové Berie: Chever a Malkiél; on byl otcem Birzávitha. 32 A Chever zplodil Jaflétha a Šóméra a Chótháma a Šúu, jejich sestru. 33 A synové Jaflétha: Pásach a Bimhal a Éšvath; toto byli synové Jaflétha. 34 A synové Šóméra: Achí a Rohgá, Jechubbá a Arám. 35 A synové Chelema, jeho bratra: Cófach a Jimná a Šeleš a Ámál. 36 Synové Cófacha: Súach a Charnefer a Šúál a Béri a Jimrá, 37 Becer a Hód a Šammá a Šilšá a Jithrán a Beérá. 38 A synové Jethera: Jefunné a Pispá a Ará. 39 A synové Ully: Árach a Channiél a Ricjá. 40 Tito všichni byli synové Ášéra, hlavy domů otců, vybraní, velmi zdatní hrdinové, hlavy náčelníků. A jejich rodopisný seznam stran vojenské služby, stran války: Jejich počet byl dvacet a šest tisíc mužů.

1. Paralipomenon 8

1 A Benjámin zplodil Belu, svého prvorozeného, a Ašbéla, druhého, a Achracha, třetího, 2 Nóchu, čtvrtého, a Ráfu, pátého. 3 A Belovi se dostali synové: Adár a Géra a Avihúd 4 a Avišúa a Naamán a Achóach 5 a Géra a Šefúfán a Chúrám. - 6 A toto byli synové Achúda (tito, to byly hlavy otců obyvatel Gevy, a odvedli je k Mánáchathu, 7 totiž Naamán a Achijjách a Géra, ten je odvedl): On zplodil Uzzu a Achíchuda. 8 A Šacharajim, od jeho odklizení jich, plodil na území Móáva; jeho ženy byly Chúšim i s Baarou, 9 a skrze Chódeš, svou ženu, zplodil Jóváva a Civju a Měšu a Malkáma 10 a Jeúce a Sachju a Mírmu. Toto byli jeho synové, hlavy otců. 11 A skrze Chúšimu zplodil Avitúva a Elpaala; 12 a synové Elpaala: Éver a Mišeám a Šemer - ten zbudoval Ónó a Lód a její osady - 13 a Beriu a Šemu. Ti byli hlavami otců obyvatel Ajjálónu; oni zahnali na útek obyvatele Gathu. 14 A Achjó, Šášak a Jeremóth 15 a Zevadjá a Arád a Éder 16 a Mícháél a Jišpá a Jóchá byli synové Berie, 17 a Zevadjá a Mešullám a Chizkí a Chéver 18 a Jišmeraj a Jizliá a Jóváv, synové Elpaala, 19 a Jákím a Zichrí a Zavdí 20 a Eliénaj a Cilthaj a Eliél 21 a Adájá a Berájá a Šimrath, synové Šimeiho, 22 a Jišpán a Éver a Eliél 23 a Avdón a Zichrí a Chánán 24 a Chananjá a Élám a Anthóthijjá 25 a Jifdejá a Pení-Él, synové Šákaka, 26 a Šimšeraj a Šecharjá a Athaljá 27 a Jaarešjá a Élijjá a Zichrí, synové Jerócháma. 28 Tito byli hlavami otců podle svých rodokmenů, hlavami; tyto bydleli v Jerúsalemě. 29 A v Giveónu bydlel otec Giveónu a jméno jeho ženy Maachá 30 a jeho syn, prvorozený, Avdón, a Cúr a Kíš a Baal a Nádáv 31 a Gedór a Achjó a Zecher. 32 A Miklóth zplodil Šimeu; a ti se také naproti svým bratrům usídlili se svými bratry v Jerúsalemě. 33 A Nér zplodil Kíše a Kíš zplodil Šáula a Šául zplodil Jehónáthána a Malkí-šúu a Avínádáva a Ešbaala; 34 a syn Jehónáthána byl Merív-baal a Merív-baal zplodil Míchu. 35 A synové Míchy: Píthón a Melech a Taeréa a Ácház; 36 a Ácház zplodil Jehóaddu a Jehóaddá zplodil Álemetha a Azmávetha a Zimrího a Zimrí zplodil Mócu

37 a Mócá zplodil Bineu; jeho syn byl Ráfá, jeho syn Eleásá, jeho syn Ácél. 38 A Ácél měl šest synů a toto byla jejich jména: Azríkám, Bóchrú a Jišmáél a Šearjá a Óvadjá a Chánán; tito všichni byli synové Ácéla. 39 A synové Ešeka, jeho bratra: Úlám, jeho prvorozený, Jeúš, druhý, a Elífelet, třetí. 40 A synové Úláma byli zdatní hrdinové, napínající luk a mající mnohé syny a syny synů, sto a padesát. Tito všichni byli ze synů Benjámina.

1. Paralipomenon 9

1 A všechen Izráel, ti se dali rodopisně zaznamenat, a hle je, jsou zapsáni na knize králů Izráelových. A Júdá, ti byli pro svou nevěrnost odvedeni do Bávele. 2 A dřívější obyvatelé, kteří byli ve své držbě ve městech, byli: Izráel, kněží, Lévióvcí a Nethíním. 3 A v Jerúsalémě bydleli ze synů Júdových a ze synů Benjáminových a ze synů Efrájimových a Menaššéových: 4 Úthaj, syn Ammíhúda, syna Omrího, syna Imrího, syna Bániho, ze synů Perece, syna Júdy; 5 a ze Šilóniho Asájá, prvorozený, a jeho synové, 6 a ze synů Zeracha Jeúél; a jejich bratři, šest set a devadesát. 7 A ze synů Benjámina Sallú, syn Mešulláma, syna Hódavji, syna Hassenuy, 8 a Jivnejá, syn Jeróháma, a Élá, syn Uzziho, syna Michrího, a Mešullám, syn Šefatji, syna Reúéla, syna Jivnijji, 9 a jejich bratři podle jejich rodokmenů, devět set a padesát a šest. Všichni tito byli hlavy otců podle domů svých otců. 10 A z kněží: Jedaejá a Jehójáriv a Jáchín 11 a Azarjá, syn Chilkijji, syna Mešulláma, syna Cádóka, syna Merájótha, syna Achítúva, vedoucí Božího domu, 12 a Adájá, syn Jeróháma, syna Paščúra, syna Malkijji, a Masaj, syn Adiéla, syna Jachzéry, syna Mešulláma, syna Mešillémítha, syna Imméra, 13 a jejich bratři, hlavy pro domy svých otců, tisíc a sedm set a šedesát, zdatní mistři činnosti služby v Božím domě. 14 A z Lévióvců Šemájá, syn Chaššúva, syna Azríkáma, syna Chašavji, ze synů Meráriho, 15 a Bakbakkar, Chereš a Gálál a Mattanjá, syn Míchy, syna Zichrího, syna Ásáfa, 16 a Óvadjá, syn Šemáji, syna Gálála, syna Jedúthúna, a Berechjá, syn Ásy, bydlící ve vsích Netófáthiho. 17 A vrátní: Šallúm a Akkúv a Talmón a Achímán a jejich bratři; Šallúm byl hlavou 18 a až dotud byli v bráně králově ke vcházení. To byli vrátní podle houfů synů Léviho. 19 A Šallúm, syn Kóréa, syna Evjásáfa, syna Kóřacha, a jeho bratři, patřící k domu jeho otců, Korchím, byli nad činností služby, strážcové prahů stanu, jako byli jejich otcové nad táborem Jehovovým strážci vstupu 20 a nad nimi byl dříve Pinchás, syn Eleázára, vedoucího, a Jehova byl s ním; 21 vrátným vchodu stanu setkávání byl Zecharjá, syn Meselemji. 22 Všech jich, vybraných za vrátné na prazích, bylo dvě stě a dvanáct; oni byli ve svých rodopisných seznamech ve svých vsích; oni, jež v jejich závazek dosadil Dávid a Samúel, vidoucí. 23 A oni a jejich synové byli nad branami domu Jehovova, domu stanu, stran stráží. 24 Vrátní byli ke čtyřem stranám, ke vcházení, k západu, k severu a k jihu, 25 a jejich bratři v jejich vsích měli vždy za sedm dní z času na čas přicházet s těmito, 26 neboť onino čtyři byli skrze závazek mistry vrátných; oni, Levíovci, také byli nad síněmi a nad pokladnicemi Božího domu 27 a okolo Božího domu stávali v noci, neboť na nich byla stráž; oni také byli nad klíčem, a to jitro co jitro. 28 A někteří z nich byli nad náčiním k službě, takže je v počtu vnášeli a v počtu je vynášeli; 29 a z nich byli někteří ustanoveni nad náčiními, totiž nade všemi náčiními svatyně, i nad jemnou moukou a vínem a olejem a kadidlem a vonnými látkami; 30 a ze synů kněží někteří míchali vonnou směs vonných látek. 31 A Mattithjá, z Levíóvců (on byl prvorozený Šallúma, Korchího) byl skrze závazek nad přípravou svítek. 32 A někteří ze synů Keháthiho, z jejich bratři, byli nad chlebem k seřazování, k ukládání v šabat co šabat. 33 A toto byli pěvci, hlavy otců Lévióvců, v síních uvolnění, neboť dnem i nocí bylo na nich být v činnosti. 34 Tito byli hlavami otců Lévióvců, hlavami podle svých rodokmenů; tito bydleli v Jerúsalémě. 35 A v Giveónu bydleli otcové Giveónu: Jeíél, a jméno jeho ženy Maachá, 36 a jeho synové: Prvorozený Avdón, a Cúr a Kíš a Baal a Nér a Nádáv 37 a Gedór a Achjó a Zecharjá a Miklóth; 38 a Miklóth zplodil Šimeáma. A ti se také naproti svým bratrům usídlili se svými bratry v Jerúsalémě. 39 A Nér zplodil Kíše a Kíš zplodil Šáúla a Šáúl zplodil Jehónáthána a Malkí-šúu a Avínádava a Ešbaala. 40 A syn Jehónáthána byl Merív-baal, a Merív-baal zplodil Míchu; 41 a synové Míchy: Píthón a Melech a Tachréa. 42 A Ácház zplodil Jaeru a Jaerá zplodil Álemetha a Azmávetha a Zimrího a Zimrí zplodil Mócu 43 a Mócá zplodil Bineu; jeho syn byl Ráfá, jeho syn Eleásá, jeho syn Ácél. 44 A Ácél měl šest synů a toto byla jejich jména: Azríkám, Bóchrú a Jišmáél a Šearjá a vadjá a Chánán; tito byli synové Ácéla.

1. Paralipomenon 10

1 A když se Pelištím jali bojovat proti Izráelovi, prchlo mužstvo Izráele před tváří Pelištím a na hoře Gilbói padali smrtelně ranění. 2 A Pelištím se zavěsili na paty Šáúlovi a jeho synům a skolili Pelištím Jónáthána a Avínádava a Malkí-šúu, syny Šáúlovy, 3 a boj proti Šáúlovi se zostřil a dopadli ho střelci s luky, i byl před těmi, již stříleli, naplněn úzkostí; 4 i řekl Šáúl k nosiči své zbroje: Vytas svůj meč a probodni mě jím; aby nemohli přijít tito neobřezanci a dovolit si na mně hanobení. Nosič jeho zbroje však nebyl ochoten, neboť se velmi bál; Šáúl tedy vzal meč a nalehl na něj. 5 A když nosič jeho zbroje uviděl, že Šáúl je mrtev, nalehl na meč i on a umřel. 6 Tak umřel Šáúl a jeho tři synové a všechen dům Izráelův; umřeli spolu. 7 A když uviděli všichni muži Izráelovi, kteří byli v údolí, že prchli a že Šáúl a jeho synové jsou mrtvi, opustili města a prchli, a přišli Pelištím a usídlili se v nich. 8 A nazítří se stalo, že Pelištím přišli svlékat zabité a našli Šáúla a jeho tři syny padlé na hoře Gilbói;

9 i svlékli ho a odnesli jeho hlavu a jeho zbroj; to odeslali v zem Pelištím vůkol k vyrozumění svých model a lidu. 10 A jeho zbroj uložili v dům svých bohů a jeho lebku připevnili v domě Dágonově. 11 A když o všem, co Pelištím se Šáúlem učinili, uslyšeli všichni z Jávěš-Gileádu, 12 vstali všichni zdatní muži a odnesli tělo Šáúlovo a těla jeho synů a dopravili je do Jávěše a jejich kosti pohřbili pod stromem v Jávěši, a po sedm dní se postili. 13 Tak Šáúl umřel pro svou nevěrnost, již se proti Jehovovi nevěrně dopustil, stran slova Jehovova, jež nezachoval, a také za obracení s otázkou na vyvolavačku duchů k doptávání, 14 že se s doptáváním neobrátí na Jehovu; proto ho usmrtil a kralování přenesl na Dávída, syna Jíšajova.

1. Paralipomenon 11

1 I shromáždili se, všechen Isráél, k Dávídovi do Chevrónu s výrokem: Hle, my jsme tvá kost a tvé maso; 2 i dříve, i za kralování Šáúlova, jsi ty vyváděl a uváděl Isráéle a Jehova, tvůj Bůh, ti řekl: Ty budeš pást můj lid, Isráéle, a ty budeš panovníkem nad mým lidem, Isráélem. 3 A všichni starší Isráélové přišli před krále do Chevrónu a král vzhledem k nim v Chevrónu před tváří Jehovovou uzavřel smlouvu, i pomazali Dávída za krále nad Isráélem podle slova Jehovova skrze Samuéla. 4 I odebral se Dávíd a všechen Isráél do Jerúsaléma, to je Jevús, a tam byli Jevúsím, obyvatelé té země. 5 A obyvatelé Jevúsu Dávídovi řekli: Nebudeš moci sem vjít. Ale Dávíd dobyl pevnosti Cijjónu, to je město Dávídovo, 6 a Dávíd řekl: Kdokoli Jevúsiho jako první pobije, má se stát hlavou a velitelem. I vystoupil jako první Jóáv, syn Cerújin, a stal se hlavou. 7 A Dávíd se usídlil v té pevnosti; proto jí dali název město Dávídovo. 8 I jal se město ze všech stran vybudovávat, od Milló až po okolí, a zbytek města obnovoval Jóáv. 9 A Dávíd se stával stále větším a Jehova zástupů byl s ním. 10 A tyto byli hlavami hrdinů, kteří patřili k Dávídovi, již si při něm dodali odvahy stran jeho kralování, se vším Isráélem, k uvedení ho v kralování podle slova Jehovova o Isráélové. 11 Tito tedy, to je výčet hrdinů, kteří patřili k Dávídovi: Jášoveám, syn Chachmóniho, hlava třiceti, on mával svým kopím nad třemi sty zabitých na jeden ráz. 12 A po něm Eleázár, syn Dóda, Achóchího, on, jeden ze tří hrdinů; 13 on byl při Dávídovi v Pas-dammím, a tam se Pelištím shromáždili k bitvě, kde byl kus pole, posetý ječmenem, a když lid před tváří Pelištím prchl, 14 postavili se vprostřed toho pozemku a ubránili jej a pobili Pelištím, takže Jehova způsobil veliké vysvobození. 15 A tři z těch třiceti hlav sestoupili ke skále k Dávídovi do jeskyně Adullám, když v údolí Refáim tábořil oddíl Pelištím; 16 a Dávíd tehdy byl na nedobytném místě a v Béth-lechemu tehdy byla posádka Pelištím. 17 A Dávíd se roztoužil a řekl: Kdo mě chce napojit vodou z cisterny v Béth-lechemu, jež je v bráně? 18 A ti tři učinili průlom táborem Pelištím a vody z cisterny v Béth-lechemu, jež je v bráně, načerpali a vynesli a dopravili k Dávídovi, ale Dávíd ji nechtěl pít, nýbrž ji vylil Jehovovi 19 a řekl: Daleko mi, pro mého Boha, od učinění tohoto! Mám pít krev těchto mužů, za cenu jejich žití? Vždyť ji za cenu svých žití dopravili! A nechtěl ji pít. Tyto věci učinili ti tři hrdinové. 20 A Avíšaj, bratr Jóávův, on byl hlavou jistých tří; a on mával svým kopím nad třemi sty zabitých a měl věhlas mezi těmi třemi. 21 Z těch tří byl proslaven mezi těmi dvěma a stal se jim velitelem, ale až po ty tři nedosáhl. 22 Benájá, syn Jehójády, syna zdatného muže, veliký skutky, z Kavceélu, on skolil dva silné lvy Móáva; a on sestoupil a vprostřed jisté jámy skolil lva v den sněhu. 23 A on skolil jakéhosi Egyptana, muže vysoké postavy, pěti loket, a v ruce toho Egyptana bylo kopí jako vratidlo tkalců, i sestoupil k němu s holí a vyrval to kopí z ruky toho Egyptana a jeho kopím ho zabil. 24 Tyto věci učinil Benájáhú, syn Jehójádův, a měl věhlas mezi třemi hrdiny; 25 nad těch třicet, hle ho, byl on proslaven, ale k oněm třem nedosáhl. A Dávíd ho připojil k své tajné radě. 26 A hrdinové vojenských sil byli: Asáhél, bratr Jóávův; Elchánán, syn Dódův, z Béth-lechema; 27 Šammá, Charódí; Chelec, Palóní; 28 Írá, syn Ikkéšův, Tekóí; Avíezer, Anethóthí; 29 Sibbechaj, Chušáthí; Ílaj, Achóchí; 30 Maharaj, Netófathí; Chélev, syn Beanův, Netófathí; 31 Íttaj, syn Rívajův, z Givey synů Benjáminových; Benájá, Pireáthóní; 32 Chúrjaj od potoků Gaaše; Avíél, Arváthí; 33 Azmáveth, Bacharúmí; Eljachbá, Šaalvóní; 34 synové Hášéma, Gizóního, Jónáthán, syn Šágéa, Haráriho; 35 Achíám, syn Šáchéra, Haráriho; Elifál, syn Úrův; 36 Chéfer, Mechéráthí; Achijjá, Pelóní; 37 Checró, Karmelí; Naaraj, syn Ezbájův; 38 Jóél, bratr Náthánův; Mivchár, syn Chagriho; 39 Celek, Ammóní; Nachraj, Béróthí, nosič zbroje Jóáva, syna Cerújina; 40 Írá, Jithrí; Gárev, Jithrí; 41 Úrijjá, Chittí; Závád, syn Achlájův; 42 Adíná, syn Šízy, Reúveního, hlava Reúveního, a třicet při něm; 43 Chánán, syn Maachův; a Jóšáfát, Mithní; 44 Uzzijjá, Ašteráthí; Šámá a Jéiél, synové Chótháma, Aróériho; 45 Jedíaél, syn Šimrího, a Jóchá, jeho bratr, Tící; 46 Eliél, Machávím, a Jerívaj a Jóšavjá, synové Elnámovi, a Jithmá, Móávec, 47 Eliél a Óvéd a Jaasiél, Mecóvjá.

1. Paralipomenon 12

1 A toto byli ti, již přišli do Ciklágu k Dávídovi, ještě se skrývajícímu před tváří Šáúla, syna Kíšova; ti byli mezi hrdiny pomáhajícími v boji, 2 vystrojeni lukem, pravicí vládnoucí a levicí vládnoucí kameny a šípy, lukem, z bratrů Šáúlových, z Benjámina. 3 Hlavou byl Achíezer, a Jóáš, synové Šemáy, Giveáthího, a Jezíél a Pelet, synové Azmávethovi, a Beráchá a Jéhú, Anethóthí, 4 a Jišmajá, Giveóní, hrdina mezi třiceti a nad třiceti, a Jeremjá a Jachazíél a Jóchánán a Józávád, Gederáthí, 5 Elúzaj a Jerímóth a Bealjá a Šemarjáhú a Šefatjáhú, Charúfí,

6 Elkáná a Jišijjá a Azariél a Jóezer a Jášoveám, Korchím, 7 a Joélá a Zevadjá, synové Jerócháma z Gedóru. 8 A z Gádiho se k Dávidovi na nedobytné místo do pustiny oddělili zdatní hrdinové, muži pro vojenskou službu k boji, mající pohotově štít a oštěp, a jejich tvář - tvář lva, a stran rychlosti jako gazely na horách: 9 Ézer, hlava, Óvadjá, druhý, Eljáv, třetí, 10 Mišmenná, čtvrtý, Jeremjá, pátý, 11 Attaj, šestý, Eliél, sedmý, 12 Jóchánán, osmý, Elzávad, devátý, 13 Jeremjáhu, desátý, Machbannaj, jedenáctý. 14 Tito byli ze synů Gádových, hlavy vojska, jeden z nejmenších za sto a z největších za tisíc. 15 Toto byli ti, kteří přešli Jordán v prvním měsíci, když se on plnil přes všechny své břehy, a zahnali všechny z údolí na útěk, ke vzházení a k západu. 16 I ze synů Benjámínových a Júdových přišli k Dávidovi až po nedobytné místo, 17 a Dávid vyšel před jejich tvář a ujal se slova a řekl jim: Přišli-li jste ke mně s pokojem, pomoci mi, bude mé srdce zajedno s vámi; jestliže však ke zrazení mě mým protivníkům, přičemž není v mých dlaních křivdy, kéž Bůh našich otců pohlíží a trestá. 18 A Amásaje, hlavu třiceti, na sebe vzal Duch: Tobě, Dávíde, a s tebou, synu Jíšajův, pokoj, pokoj tobě a pokoj tvým pomocníkům, neboť tobě pomůže tvůj Bůh! Dávid je tedy přijal a zařadil je mezi hlavy čet. 19 I z Menaššea k Dávidovi odpadli při jeho vstupu do války proti Šáúlovi s Pelištím, ale nepomohli jim, neboť pohlaváři Pelištím Dávída po poradě propustili s výrokem: Za naše hlavy bude chtít odpadnout k svému pánu Šáúlovi. 20 Při jeho odchodu do Ciklágu k němu z Menaššea odpadli Adnách a Józávád a Jediaél a Micháél a Józávád a Elihú a Cillethaj, hlavy tisíců, jež patřily k Menaššéovi; 21 a ti se jali pomáhat při Dávidovi proti záškodnické bandě, neboť oni všichni byli zdatní hrdinové a stali se ve vojsku veliteli. 22 Neboť v ten čas den za dnem k Dávidovi přicházeli pomáhat mu, až do vzniku tábora velikého jako tábor Boží. 23 A toto jsou počty těch, již byli vyzbrojeni k vojsku v oddílech, přišedších k Dávidovi do Chevrónu přenést kralování Šáúlovo na něho podle příkazu Jehovova: 24 Synů Júdových, nosících štít a oštěp, šest tisíc a osm set vyzbrojených k vojsku; 25 ze synů Šimeónových, zdatných hrdinů k vojsku, sedm tisíc a sto; 26 ze synů Léviho čtyři tisíce a šest set; 27 a Jehójadá, vůdce Áronův, a s ním tři tisíce a sedm set, 28 a Cádók, mladík, zdatný hrdina, a dům jeho otce, dvacet a dvě vůdčí osobnosti. 29 A ze synů Benjámínových, bratrů Šáúlových, tři tisíce, ale doposud, většina jich, dbali péče o dům Šáúlův. 30 A ze synů Efrájimových dvacet tisíc a osm set zdatných hrdinů, věhlasných mužů, podle domů svých otců; 31 a z poloviny větve Menaššéovy osmnáct tisíc, kteří byli označeni jmény, aby přišli uvést Dávída v kralování; 32 a z domu Jissaschárova uvědoměl v úsudku stran časů, k vědění, co má Izráel činit, - jejich hlav dvě stě, a všichni jejich bratři na jejich příkaz. 33 A ze Zevulúna vycházejících k vojsku, seřazujících se k boji se vším válečným náčiním, padesát tisíc, a to k zařazení ne s dvojitým srdcem; 34 a z Naftálího tisíc velitelů a při nich se štítem a kopím třicet a sedm tisíc; 35 a z Dániho seřazujících se k boji dvacet a osm tisíc a šest set; 36 a z Ášera vycházejících k vojsku seřazovat se k boji, čtyřicet tisíc. 37 A z druhé strany vůči Jordánu, z Reúvéniho a Gádiho a poloviny kmene Menaššea, se vším vojenským náčiním k boji, sto a dvacet tisíc. 38 Tito všichni, bojovníci zařazující se v bitevní šik, přišli s nerozděleným srdcem do Chevrónu uvést Dávída v kralování nade vším Izráelem; a i všecken zbytek Izráele byl stran uvedení Dávída v kralování jedno srdce. 39 I pobyli tam s Dávidem tři dni, jedouce a pijíce, neboť pro ně jejich bratři připravili, 40 a i blízcí jim, až po Jissaschára a Zevulúna a Naftálího, jim na oslech a na velbloudech a na mezcích a na skotu v hojnosti přivázeli jídlo z hrubé mouky, hroudy sušených fíků a hroudy rozinek a víno a olej a skot a drobný dobytek, neboť v Izráéli byla radost.

1. Paralipomenon 13

1 A Dávid se poradil s veliteli tisíců a set, to jest se všemi vůdci, 2 a všemu sejití Izráelovu Dávid řekl: Jestliže to podle vás je dobré a vyšlo od Jehovy, našeho Boha, měli bychom poslat k našim bratrům, již zbývají ve všech krajích Izráelových, a s nimi ke kněžím a Lévióvcům ve městech a jejich obvodech, že se mají shromáždit k nám, 3 a přenesme skříňku našeho Boha k nám; vždyť jsme ji v dnech Šáúlových nevyhledávali. 4 A vyslovili se, všechno sejití, pro učinění tak, neboť ta věc byla v očích všeho lidu správná; 5 i svolal Dávid všecken Izráel, od Šíchóru Egypta až po vstup do Chamáthu, dopravit Boží skříňku z Kirjath-jeárím. 6 Vystoupil tedy Dávid a všecken Izráel do Baaly, do Kirjath-jeárím, jež patřilo Júdovi, vyzvednout odtamtud skříňku Boha, Jehovy, sídlícího mezi kerúby, kde se vzývá Jméno. 7 I naložili Boží skříňku z domu Avínádávova do nového vozu, a tím vozem vládli Uzzá a Achjó 8 a Dávid a všecken Izráel před Boží tváří vsí silou a s písněmi hráli, totiž na lry a na varyta a na tamburíny a na cimbály a na pozouny. 9 A když přišli až po mlat Kidónův, vztáhl Uzzá svou ruku k zachycení skříňky, neboť skotu povolili; 10 i vzplál proti Uzzovi Jehovův hněv a skolil ho za to, že svou ruku na skříňku vztáhl, takže tam před Boží tváří umřel; 11 i Dávid se rozhněval, když Jehova při Uzzovi způsobil trhlínu, a onomu místu se až po tento den dává název Perek-Uzzá. 12 A v onen den se Dávid Boha ulekl s výrokem: Jak mám Boží skříňku vnést k sobě? 13 Dávid tedy skříňku k sobě do města Dávídova neodstěhoval, nýbrž ji uložil stranou do domu Óvéd-Edóma, Gittího, 14 a Boží skříňka zůstala s domem Óvéd-Edóma, Gittího, po tři měsíce a Jehova požehnal domu Óvéd-Edóma, Gittího, a všemu, co měl.

1. Paralipomenon 14

1 A Chíram, král Córu, k Dávidovi poslal posly a dříví cedrů a obráběče stěn a obráběče dříví k budování domu pro něho. 2 A Dávid poznal, že ho Jehova potvrdil za krále nad Isráélem (neboť jeho království bylo do výše povzneseno) v zájmu svého lidu, Isráéle. 3 A v Jerúsalemě Dávid ještě pojal ženy a ještě zplodil syny a dcery; 4 a toto jsou jména dítek, jež se mu v Jerúsalemě dostaly: Šammúa a Šóváv, Náthán a Šalomoun 5 a Jivchár a Elišúa a Elífelet 6 a Nógach a Nefeg a Jáfia 7 a Elišámá a Beeliadá a Elífelet. 8 A Pelištím uslyšeli, že Dávid byl pomazán za krále nade vším Isráélem; i vystoupili všichni Pelištím Dávída hledat; to když Dávid uslyšel, vyšel před jejich tvář. 9 A Pelištím přitáhli a vpadli v údolí Refáim. 10 A Dávid se s otázkou obrátil na Jehovu výrokem: Zda mám vystoupit proti Pelištím? A chceš je vydat v mou ruku? A Jehova mu řekl: Vystup a v tvou ruku je chci vydat. 11 Vystoupili tedy v Baal-perácím a tam je Dávid pobil; i řekl Dávid: Bůh mou rukou protrhl mé nepřátele jako protřazením vod. Proto nazvali jméno toho místa Baal-perácím. 12 A zanechali tam své bohy a Dávid řekl, ať jsou ohněm spáleni. 13 A Pelištím ještě opět vpadli v to údolí 14 a Dávid se ještě s otázkou obrátil na Boha a Bůh mu řekl: Nesmíš za nimi vystupovat; obejdi zřed nich, ať k nim přijdeš ze strany naproti balzámovníkům; 15 a za tvého uslyšení zvuku kráčení v korunách balzámovníků se stane, že tehdy budeš vycházet v bitvu, neboť bude Bůh vycházet před tvou tvář k pobití tábora Pelištím. 16 A Dávid učinil podle toho, co mu Bůh rozkázal, a pobili tábor Pelištím od Giveónu až po Gezer. 17 A Dávidův věhlas se rozešel po všech zemích a strach z něho uvedl Jehova na všechny národy.

1. Paralipomenon 15

1 A zřídil si ve městě Dávidově domy a připravil místo pro Boží skříňku a rozložil pro ni stan. 2 Tehdy Dávid nařídil nenosit Boží skříňku, leč Lévióvcí, neboť v nich našel Jehova zálibu k nošení Boží skříňky a k jeho obsluze navždy. 3 I svolal Dávid všechen Isráél k vynesení skříňky Jehovovy na místo, jež pro ni připravil; 4 a Dávid shromáždil všechny syny Áronovy a Lévióvce: 5 Ze synů Keháthových Úriéla, velitele, a jeho bratrů, sto a dvacet; 6 ze synů Meráriho Asáju, velitele, a jeho bratrů, sto a dvacet; 7 ze synů Géršómových Jóéla, velitele, a jeho bratrů, sto a třicet; 8 ze synů Elicáfánových Šemaju, velitele, a jeho bratrů, dvě stě; 9 ze synů Chevrónových Eliéla, velitele, a jeho bratrů, osmdesát; 10 ze synů Uzzíelových Amminádáva, velitele, a jeho bratrů, sto a dvanáct. 11 A Dávid povolal Cádóka a Evjáthára, kněží, a Lévióvce, Úriéla, Asáju a Jóéla, Šemaju a Eliéla a Amminádáva 12 a řekl jim: Vy jste hlavy otců Lévióvců; posvěťte se vy i vaši bratři, ať můžete vynášet skříňku Jehovy, Boha Isráélova, do toho, co jsem pro ni připravil. 13 Vždyť proto, že od doby na počátku jste to nečinili vy, učinil Jehova, náš Bůh, mezi námi trhlinu, neboť jsme ho nevyhledávali podle předpisu. 14 Kněží a Lévióvcí se tedy k vynášení skříňky Jehovy, Boha Isráélova, posvětili. 15 A synové Lévióvců nesli Boží skříňku podle toho, co rozkázal Mojžíš podle slova Jehovova, na svých ramenou, s tyčemi na nich. 16 A Dávid nařídil velitelům Lévióvců postavit své bratry, pěvce, s hudebními nástroji, varyty a lyrami a cimbály, zvučícími k hlasitému povznášení k radosti. 17 Lévióvcí tedy ustanovili Hémána, syna Jóélova, a z jeho bratrů Asáfa, syna Berechjova, a ze synů Meráriho, jejich bratrů, Éthána, syna Kúšájáhúova, 18 a s nimi jejich bratry druhého řádu, Zecharjáhúa, Béna a Jaazíéla a Šemirámótha a Jechiéla a Unního, Eliáva a Benájáhúa a Maasejáhúa a Mattithjáhúa a Elifeléhúa a Miknejáhúa a Óvéd-Edóma a Jeiéla, vrátne; 19 a pěvce: Hémána, Ásáfa a Éthána, s cimbály z mosazi k vyluzování zvuku, 20 a Zecharju a Aziéla a Šemirámótha a Jechiéla a Unního a Eliáva a Maasejáhúa a Benájáhúa s varyty na alámóth, 21 a Mattathjáhúa a Elifeléhúa a Miknejáhúa a Óvéd-Edóma a Jeiéla a Azazjáhúa s lyrami na šemínith k řízení, 22 a Kenanjáhúa, ředitele Lévióvců v přednesu, výcviku v přednesu, neboť on byl znalcem, 23 a Berachju a Elkánu, vrátne při skříňce. 24 A Ševanjáhú a Jósáfát a Nethaneél a Amásaj a Zecharjáhú a Benájáhú a Eliezer, kněží, před Boží skříňkou troubili na pozouny a Óvéd-Edóm a Jechijjá byli při skříňce vrátnými. 25 A Dávid a starší Isráélovi a velitelé tisíců byli ubírajícími se s radostí vynést skříňku smlouvy Jehovovy z domu Óvéd-Edómova; 26 a při Boží pomoci Lévióvcům, nesoucím skříňku smlouvy Jehovovy, se stalo, že obětovali sedm býků a sedm beranů. 27 A Dávid byl ustrojen v plášť z jemné bavlny, i všichni Lévióvcí, již nesli skříňku, a pěvci a Kenanjáhú, ředitel přednesu pěvců, a na Dávidovi byl přehoz z plátna. 28 I vynášeli, všechen Isráél, skříňku smlouvy Jehovovy s jasotem a za zvuku trouby a s pozouny a s cimbály, vyluzující zvuk varyty a lyrami. 29 A když skříňka smlouvy Jehovovy došla až po město Dávidovo, stalo se, že Michal, dcera Šáúlova, pohleděla dolů oknem a uviděla krále Dávída poskakujícího a veselícího se, i pohrdla jím ve svém srdci.

1. Paralipomenon 16

1 A když Boží skříňku vnesli a postavili ji vprostřed stanu, jež pro ni Dávid rozložil, jali se před Boží tvář předkládat vzestupné oběti a oběti pokojných hodů; 2 a když Dávid skončil s vznášením vzestupných obětí a obětí pokojných hodů, požehnal lidu ve jménu Jehovově 3 a každému člověku Isráélovu, od muže až po ženu, každému přidělil bochník chleba a pěkný kus a hroznový koláč.

4 A před skříňku Jehovovu postavil z Lévióvců obsluhující, a to k připomínání a ke chvále a k přinášení velebení Jehovovi, Bohu Izráelovu: 5 Ásáfa, hlavu, a druhého po něm Zecharju, Jeiéla a Šemírá mótha a Jechiéla a Mattithju a Eliáva a Benájáhua a Óvéd-Edóma a Jeiéla s nástroji, totiž varyty a lyrami, a Ásáf vyluzoval zvuk cimbály. 6 A Benájáhu a Jachaziél, kněží, byli ustavičně před skříňkou Boží smlouvy s pozouny. 7 V onen den, tehdy, Dávid poprvé zavedl chválu Jehovovi skrze Ásáfa a jeho bratry: 8 Přinášejte chválu Jehovovi, vzývejte jeho jméno, mezi národnostmi dávejte na vědomí jeho činy, 9 zpívejte mu, při zpěvu mu hrajte, uvažujte o všech jeho divcích. 10 Honoste se jeho svatým jménem, necht' se raduje srdce hledajících Jehovu. 11 Vyhledávejte Jehovu a jeho sílu, hleďte ustavičně jeho tvář, 12 mějte v paměti jeho divy, jež vykonal, jeho zázraky a rozsudky jeho úst, 13 símě Izráele, jeho nevolníka, synové Jákóba, jeho vyvolenci! 14 On, Jehova, je náš Bůh, jeho rozsudky jsou v celé zemi. 15 Mějte navždy v paměti jeho smlouvu, - slovo, jež přikázal, - do tisíce pokolení, 16 již uzavřel s Abrahámem, a jeho přísahu Isákovi, 17 ano, potvrdil ji za ustanovení Jákóbovi, za trvalou smlouvu Izráelovi 18 výrokem: Tobě chci dát zem Kenáan, úděl vašeho dědictví, 19 když jich bylo mužů nemnoho, jen trochu, a cizinci v ní, 20 a potulovali se od národa k národu a od království k jinému lidu. 21 Nikomu nedovolil utiskovat je a krále pro ně káral: 22 Nesmíte sahat na mé pomazané ani zle činit mým prorokům! 23 Zpívejte Jehovovi, všechna země, zvěstujte ode dne ke dni jeho vysvobození, 24 rozhlašujte mezi národy jeho slávu, mezi všemi národnostmi jeho divy, 25 neboť Jehova je veliký a velmi veleben, a on je hoden úcty nade všechny bohy, 26 neboť všichni bohové národností jsou nicoty, Jehova však zřídil nebesa. 27 Před jeho tvářící důstojnost a nádhera, na jeho stanovišti síla a radost. 28 Přiznávejte Jehovovi, čeledi národností, přiznávejte Jehovovi slávu a sílu, 29 přiznávejte Jehovovi slávu jeho jména! Přinášejte oběť daru a vstupujte před jeho tvář, klanějte se Jehovovi v svaté nádheře! 30 Chvějte se, všechna země, z přítomnosti jeho tváře! Ba i svět musí být upevněn, nesmí se viklat. 31 Necht' se radují nebesa a necht' plesá země, a necht' mezi národy říkají: Jehova se ujal kralování! 32 Necht' duní moře a jeho náplň, necht' jásá pole a vše, co je v něm. 33 Tehdy budou plesat stromy lesa z přítomnosti tváře Jehovovy, neboť on přijde soudit zem. 34 Chvalte Jehovu, neboť je dobrý, neboť jeho laskavost trvá navždy, 35 a říkejte: Vysvobod' nás, Bože našeho vysvobození, a shromážď nás a vyprost' nás zprostřed národů k chválení tvého svatého jména a k chloubě v tvém chvalo zpěvu. 36 Jehova, Bůh Izráelův, budiž veleben od věčnosti až po věčnost! A všechen lid řekl: Amén. A jalí se přinášet velebení Jehovovi. 37 I ponechal tam před skříňkou smlouvy Jehovovy Ásáfovi a jeho bratrům ustavičnou obsluhu před skříňkou, podle úlohy dne v její den; 38 a Óvéd-Edóma a jejich bratry, šedesát a osm, a Óvéd-Edóma, syna Jedúthúnova, a Hósu jako vrátné, 39 a Cádóka, kněze, a jeho bratry, kněží, před obydlím Jehovovým na výšině, jež byla v Giveónu, 40 ke vznášení vzestupných obětí Jehovovi na oltáři vzestupných obětí ustavičně, k jitru a k večeru, a to podle všeho, co je psáno v zákoně Jehovově, jež přikázal pro Izráele, 41 a s nimi Hémána a Jedúthúna a zbytek těch, již byli vybráni, kteří byli označeni jmény, ke chválení Jehovu, že jeho laskavost trvá navždy; 42 a s nimi, s Hémánem a Jedúthúnem, pozouny a cimbály pro vyluzující zvuk, a Boží hudební nástroje, a syny Jedúthúnovy k bráně. 43 A všechen lid odešel, každý k svému domu, a Dávid se obrátil svému domu požehnat.

1. Paralipomenon 17

1 A jak se Dávid usídlil ve svém domě, stalo se, že Dávid řekl k Náthánovi, proroku: Hle, já bydlím v domě z cedrů a skříňka smlouvy Jehovovy pod koberci. 2 A Náthán k Dávidovi řekl: Cokoli je v tvém srdci, jdi, učiň, neboť Bůh je s tebou. 3 A v oné noci se stalo, že se k Náthánovi dostalo slovo Jehovovo výrokem: 4 Jdi, ať k Dávidovi, mému nevolníku, můžeš říci: Takto řekl Jehova: Ne ty mi budeš budovat dům k bydlení; 5 vždyť jsem ode dne, kdy jsem vyvedl Izráele z Egypta, až po tento den v domě nebydlel, nýbrž jsem se dostával od stanu k stanu; a stran obydlí, 6 kdekoli jsem putoval mezi vším Izráelem, - zda jsem jednoho ze soudců Izráelových, jimž jsem rozkázal pást můj lid, vůbec kdy oslovil výrokem: Proč jste mi nezbudovali dům z cedrů? 7 Nyní však takto musíš mému nevolníku, Dávidovi, říci: Takto řekl Jehova zástupů: Já jsem tě vzal od ovčince, od následování drobného dobytka, aby ses stal panovníkem nad mým lidem, Izráelem, 8 a byl jsem s tebou, kamkoli jsi zašel, a všechny tvé nepřátele jsem před tvou tvářící povytínal, a zjednáám ti jméno jako jméno velikánů, kteří jsou na zemi. 9 A svému lidu, Izráelovi, ustanovím místo a zasadím jej, takže se usadí na svém, aniž ještě bude znepokojován, aniž jej nespravedliví budou nadále odírat jako prve 10 a za dobu ode dne, kdy jsem nad svým lidem, Izráelem, přikázal soudce, a všechny tvé nepřátele pokořím. A chci ti oznámit, že dům bude budovat Jehova tobě. 11 Až se naplní tvé dni k odchodu k tvým otcům, pak se bude dít, že budu chtít po tobě vzbudit tvé símě, jímž bude jeden z tvých synů, a upevnit jeho kralování. 12 On mi bude budovat dům, i chci jeho trůn navždy upevnit. 13 Já mu budu otcem a on mi bude synem a nebudu od něho odvracet svou laskavost, jako jsem ji odvrátil od toho, jenž byl před tebou, 14 i podržím ho navždy ve svém domě a ve svém království a jeho trůn bude navždy upevněn. 15 Podle všech těchto slov a podle všeho tohoto vidění, tak promluvil Náthán k Dávidovi. 16 A král Dávid vstoupil a usedl před tvářící Jehovovou a řekl: Kdo jsem já, Jehovo, Bože, a čím je můj dům, že jsi mě přivedl až sem? 17 A toto je malé v tvých očích, Bože, takže jsi promluvil o domě svého nevolníka vzhledem k daleké budoucnosti a vidíš mě podle způsobu člověka vysoce postaveného, Jehovo, Bože.

18 Co ti má Dávid ještě dodat o poctění tvého nevolníka? Vždyť ty svého nevolníka znáš. 19 Jehovo, v zájmu svého nevolníka a podle svého srdce jsi učinil všechnu tuto velikost, k uvědomění o všech těch velikých věcech. 20 Jehovo, mezi všemi, o nichž jsme slyšeli svými ušima, není tobě podobného a není Boha mimo tebe. 21 A kdo je jako tvůj lid, Izráel, jediný národ na zemi, jež si Bůh přišel vykoupit za lid, založit si jméno veliké a hrozné vyhnáním národů před tvář tvého lidu, jež jsi vykoupil z Egypta. 22 Ano, ustanovil jsi svůj lid, Izráele, sobě za lid navždy a ty, Jehovo, ses jim stal Bohem. 23 Nuže tedy, Jehovo, nechť se navždy osvědčuje slovo, jež jsi vyslovil o svém nevolníku a o jeho domě, a učíš podle toho, co jsi vyslovil, 24 a nechť se navždy osvědčuje a velikým stává tvé jméno výrokem: Jehova zástupů, Bůh Izráelův, je Bohem Izráelovi; a nechť je dům Dávída, tvého nevolníka, upevněn před tvou tvář, 25 neboť ty, můj Bože, jsi vyrozuměl svého nevolníka stran budování domu pro něho; proto se tvůj nevolník zmožil na modlení před tvou tvář. 26 Nuže tedy, Jehovo, ty jsi ON, Bůh, a vyslovil jsi o svém nevolníku tuto dobrotu; 27 nyní jsi tedy ráčil požehnat domu svého nevolníka, aby byl navždy před tvou tvář, neboť ty, Jehovo, jsi požehnal, i bude požehnan navždy.

1. Paralipomenon 18

1 A potom se stalo, že Dávid pobil Pelištím a pokořil je, i vzal Dávid z ruky Pelištím Gath a jeho osady; 2 a pobil Móáva, takže se Móavci Dávidovi stali nevolníky, přinášejícími dary. 3 A Dávid porazil Hadar-ezera, krále Cóvy, u Chámáthu, na jeho tažení k vyvýšení své moci u řeky Peráthu, 4 a Dávid od něho zajal tisíc vozů a sedm tisíc jezdců na koních a dvacet tisíc mužů pěších, a Dávid ochromil všechny potahy, ale sto potahů od něho pozůstavil. 5 A když na pomoc Hadar-ezerovi, králi Cóvy, přišel Arám Damesku, pobil Dávid z Aráma dvacet a dva tisíce mužů; 6 a Dávid Arám Damesku obsadil, a Arámci se Dávidovi stali nevolníky, přinášejícími dary; a Jehova byl Dávidovi ochráncem, kamkoli zašel. 7 A Dávid pobral štíty ze zlata, jež byly na služebnících Hadar-ezerových, a dopravil je do Jerúsálema. 8 A z Tivchathu a z Kúnu, měst Hadar-ezerových, vzal král Dávid velmi mnoho mosazi; z ní Šalomoun zhotovil moře z mosazi a sloupy a jiné předměty z mosazi. 9 A když Tóú, král Chamáthu, uslyšel, že Dávid pobil všechnu vojenskou moc Hadar-ezera, krále Cóvy, 10 poslal ke králi Dávidovi Jóráma, svého syna (položil mu otázku, zda se má dobře, a pozdravit ho, za to, že bojoval proti Hadar-ezerovi a porazil ho, neboť Hadar-ezer s Tóúem stále válčil), a všemožná náčiní ze zlata a stříbra a mosazi; 11 i to král Dávid posvětil Jehovovi se stříbrem a zlatem, jež přinesl ode všech národů: Od Edóma a od Móáva a od dětí Ammónových a od Pelištím a od Amáléka. 12 A Avíšaj, syn Cerújin, v průrvě soli pobil Edóma, osmnáct tisíc, 13 a v Edómu umístil posádky a všichni Edómci se Dávidovi stali nevolníky. A Jehova Dávída ochraňoval, kamkoli zašel. 14 Dávid se tedy ujal kralování nade vším Izráelem, i stal se vykonavatelem soudu a spravedlnosti pro všechnen svůj lid. 15 A nad vojskem byl Jóáv, syn Cerújin, a zapisovatelem Jehóšáfát, syn Achilúdův, 16 a kněžími Cádók, syn Achítúvův, a Achimelech, syn Evjáthárův, a kancléřem Šavšá 17 a nad Keréthími a Peléthími byl Benájáhú, syn Jehójádův, a synové Dávidovi byli první k ruce krále.

1. Paralipomenon 19

1 A potom se stalo, že umřel Nácháš, král dětí Ammónových, a místo něho se ujal kralování Chánún, jeho syn. 2 A Dávid si řekl: Měl bych projevit soucit s Chánúnem, synem Náchášovým, neboť jeho otec projevil soucit se mnou. Dávid tedy poslal posly k jeho útěše nad jeho otcem, když však služebníci Dávidovi přišli do země dětí Ammónových k Chánúnovi k jeho útěše, 3 řekli hodnostáři dětí Ammónových Chánúnovi: Zda je Dávid v tvých očích ctitel tvého otce, že ti poslal těšitele? Zda jeho služebníci nepřišli k tobě vzhledem k vyšetření a k podvrácení a k proslídění země? 4 Chánún tedy Dávidovy služebníky vzal a oholil je a v polovici odstříhal jejich roucha až po jejich rozkroky a propustil je. 5 A šli a podali o těch mužích zprávu Dávidovi, i poslal jim vstříc, neboť ti muži byli velmi zostuzeni, a vzkázal král: Zůstaňte v Jerichu, než vaše brady budou moci zarůst; pak se vrátíte. 6 A synové Ammónovi shledali, že se u Dávída zošklivili; i poslal Chánún a synové Ammónovi tisíc kikkárů stříbra k najmutí si vozů a jezdců na koních od Aráma-naharajim a od Aráma Maachy a z Cóvy; 7 i najali si dva a třicet tisíc vozů a krále Maachy a jeho lid; ti přišli a utábořili se před Médevou a synové Ammónovi se shromáždili ze svých měst a přišli k bitvě. 8 To když Dávid uslyšel, poslal Jóáva a všechno vojsko hrdinů; 9 a synové Ammónovi vytáhli a seřadili se k boji u vchodu do města, a králové, kteří přišli, byli o samotě v poli. 10 A když Jóáv shledal, že se bitevní čára k němu dostala předem i zadem, vybral ze všech vybraných v Izráelovi, jež seřadil vstříc Arámovi, 11 a ostatek lidu dal pod velení Avíšaje, svého bratra, a seřadil je vstříc synům Ammónovým 12 a řekl: Bude-li Arám silnější než já, pak mi budeš vysvobozením, a budou-li synové Ammónovi silnější než ty, pak budu pomáhat tobě. 13 Buď silný a dodejme si odvahy v prospěch našeho lidu a v prospěch měst našeho Boha, a Jehova nechť činí, co bude dobré v jeho očích. 14 I přikročil Jóáv a lid, jenž byl s ním, vůči tváři Arámově k boji, i prchli před jejich tvář; 15 a když uviděli synové Ammónovi, že prchl Arám, prchli i oni před tvář Avíšaje, bratra Jóávova, a vešli do města, a Jóáv vešel do Jerúsálema. 16 A když Arámci shledali, že jsou před tvář Izráelovou poraženi, poslali posly a dali vyvést Aráma, jenž byl z druhé strany Řeky, a Šófacha, velitele vojska Hadar-ezerova, před jejich tvář. 17 To bylo oznámeno Dávidovi; ten shromáždil všechnen Izráel a překročil Jordán a přišel na ně a utvořil šik proti nim; ano, Dávid vstříc Arámovi utvořil bitevní šik, i jali se s ním bojovat;

18 a Arám z přítomnosti tváře Isráélovy prchl a Dávid z Aráma pobil sedm tisíc jezdců na vozech a čtyřicet tisíc mužů pěších, a Šófacha, velitele vojska, usmrtil. 19 A když služebníci Hadar-ezerovi shledali, že jsou před tváří Isráélovou poraženi, uzavřeli s Dávidem mír a jali se mu sloužit; a Arámovi se znechtělo ještě pomáhat synům Ammónovým.

1. Paralipomenon 20

1 A za času návratu roku, za času vyjždění králů, se stalo, že Jóáv vyvedl mohutné vojsko a zpusťošil zem dětí Ammónových, a přitáhl a oblehl Rabbu; a Dávid zůstal v Jerúsálemě. A Jóáv Rabbu vybil a zbořil ji, 2 a Dávid vzal korunu jejich krále z jeho hlavy a shledal u ní váhu kikkáru zlata a drahé kameny na ní; i dostala se na hlavu Dávidovu. A vynesl lup z města, veliké množství; 3 a lid, jenž v něm byl, vyvedl a přikázal k pilám a k branám ze železa; ano, k pilám; a tak činil Dávid všem městům dětí Ammónových. I vrátil se Dávid a všecken lid v Jerúsálem. 4 A potom se stalo, že povstala bitva s Pelištím v Gezeru; tehdy Sibbechaj, Chusáthí, skolil Sippaje ze zplozenců Ráfy, i byli pokořeni. 5 A ještě nastala bitva s Pelištím a Elchánán, syn Jáirův, skolil Lachmiho, bratra Goljátha, Gittiho, jehož kopí dřevce bylo jako vratidlo tkalců. 6 A ještě nastala bitva v Gathu, kde se vyskytl muž vysoké postavy, a prstů měl šest a šest, dvacet a čtyři, a i on byl zplozen Ráfou; 7 a když Isráéle potupil, skolil ho Jehónáthán, syn Šimey, bratra Dávidova. 8 Tito byli zplozeni Ráfou v Gathu a padli rukou Dávidovou a rukou jeho služebníků.

1. Paralipomenon 21

1 A proti Isráélovu se postavil Satan a podnítil Dávída k spočítání Isráéle, 2 takže Dávid k Jóávovi a k představeným lidu řekl: Jděte, sečtete od Beér-ševy až po Dána; to mi přineste, ať mohu zvědět jejich počet. 3 A Jóáv řekl: Necht' Jehova k svému lidu přidává, kolik jich je, stonásobně zda nejsou, můj pane, ó králi, oni všichni nevolníky mému pánu? Nač můj pán toto vyžaduje? Nač má být k provinění Isráélovu? 4 Ale slovo královo nabylo nad Jóávem převahy a Jóáv vyšel a pochodil po všem Isráéli a přibyl do Jerúsálema. 5 I odevzdal Jóáv výsledek přehledky lidu králi, i bylo všeho Isráéle tisíc tisíců a sto tisíc mužů tasících meč a Júdy čtyři sta a sedmdesát tisíc mužů tasících meč. 6 Ale Lévího a Benjámina vprostřed nich přehlídece nepodrobil, neboť slovo královo Jóáva odpuzovalo. 7 I v očích Jehovových bylo pro tuto věc zle, i jal se Isráéle bít; 8 a Dávid k Bohu řekl: Zhřešil jsem velmi, že jsem učinil tuto věc; nyní tedy přenes, prosím, nepravost svého nevolníka, neboť jsem se velmi pošetile zachoval. 9 A Jehova promluvil ke Gádovi, vidoucímu Dávidovu, výrokem: 10 Jdi, ať k Dávidovi můžeš promluvit výrokem: Tři věci já před tebe prostírám, vyvol si z nich jednu, tu ti chci učinit. 11 Gád tedy přišel k Dávidovi a řekl mu: Takto řekl Jehova: Vyber si: 12 Snad tři léta hladu, či snad být po tři měsíce smetán od svých protivníků a meč tvých nepřátel, aby tě dostihoval, či snad tři dni meče Jehovova, totiž moru v zemi, a anděla Jehovova hubícího ve všem území Isráélově? Nyní tedy zjistí, co za slovo mám zpět přinést poslavšímu mě. 13 A Dávid ke Gádovi řekl: Je mi velmi úzko; nechť, prosím, upadám v ruku Jehovovu, neboť jeho slitování jsou velmi mnohá, ale v ruku člověka nechť neupadám. 14 Jehova tedy dopustil v Isráélovu mor, takže z Isráéle padlo sedmdesát tisíc osob; 15 a Bůh poslal anděla do Jerúsálema k jeho pohubení, a za toho hubení Jehova pohleděl a pocítil lítost nad tou zkázou, i řekl tomu andělu, jenž hubil: Dosti, odtáhni nyní svou ruku. A anděl Jehovův stál u mlatu Ornána, Jevúsiho. 16 A Dávid povznesl své oči a uviděl anděla Jehovova stojícího mezi zemí a mezi nebesy a jeho meč vytasený v jeho ruce, napřažený nad Jerúsálemem; a Dávid a starší, oděni pytlavinami, padli na své tváře. 17 A Dávid řekl k Bohu: Zda jsem já nenařídil spočítat lid? Ano, já jsem ten, jenž zhřešil a velmi zle se zachoval, ale tito, toto stádo, co učinili? Jehovo, můj Bože, nechť je, prosím, tvá ruka proti mně a proti domu mého otce, ne však proti tvému lidu k pohromě. 18 A anděl Jehovův nařídil Gádovi říci Dávidovi, že má Dávid vystoupit k postavení oltáře Jehovovi na mlatu Ornána, Jevúsiho. 19 I vystoupil Dávid na slovo Gádovo, jež vyslovil ve jménu Jehovově. 20 A Ornán se obrátil a uviděl anděla, a jeho čtyři synové se s ním skrývali. A Ornán se byl jal mlátit pšenici. 21 A Dávid přišel až k Ornánovi, a když Ornán popatřil a uviděl Dávída, vyšel od mlatu a poklonil se Dávidovi obličejem k zemi. 22 A Dávid k Ornánovi řekl: Dej mi místo na mlatu, ať na něm mohu zbudovat oltář Jehovovi; dej mi je za plnou cenu, ať se může sejmout ta pohroma z lidu. 23 A Ornán k Dávidovi řekl: Vezmi si, a nechť můj pán, král, ráčí činit, co bude dobré v jeho očích; viz, dávám skot k vzestupným obětem a mlátící smyky na dříví a pšenici k oběti daru; to vše dávám. 24 A král Dávid k Ornánovi řekl: Ne, nýbrž to chci rádně za plnou cenu koupit, neboť nebudu Jehovovi nosit, co patří tobě - ba, vznášet vzestupnou oběť nic nestojící! 25 A Dávid dal Ornánovi za to místo šekly zlata - váhu šesti set; 26 a zbudoval tam Dávid Jehovovi oltář a jal se vznášet oběti vzestupné a pokojných hodů a volat k Jehovovi, i odpověděl mu ohněm z nebes na oltář vzestupné oběti. 27 A Jehova promluvil k andělu, i dal svůj meč zpět do pochvy. 28 V onen čas, když Dávid shledal, že mu Jehova odpověděl na mlatu Ornána, Jevúsiho, jal se pak obětovat tam, 29 kdežto obydlí Jehovovo, jež zřídil Mojžíš v pustině, a oltář vzestupných obětí, to bylo v onen čas na výšině v Giveónu, 30 a Dávid nebyl schopen před něj přicházet k dotazování Boha, neboť měl hrůzu z meče anděla Jehovova.

1. Paralipomenon 22

1 A Dávid řekl: Toto je on, dům Jehovy, Boha, a toto oltář k vzestupným obětem pro Izráele. 2 I nařídil Dávid soustředit cizince, kteří byli v zemi Izráelově, a ustanovil otesávače k otesávání kamenných kvádrů k budování Božího domu; 3 a Dávid připravil v hojnosti železo na hřeby na dveře bran a na svorky, a v hojnosti mosaz, již nebylo váhy, 4 a dříví cedrů bez počtu, neboť Cidóním a Córím dříví cedrů v hojnosti Dávidovi přiváželi. 5 Dávid si totiž řekl: Šalomoun, můj syn, je mlád a útlý, a dům, jenž se má budovat Jehovovi, třeba učinit nanejvýš velkolepým k věhlasu a k slávě vůči všem zemím; nuže, budu k němu činit přípravy. David tedy před svou smrtí přípravy v hojnosti učinil. 6 A povolal Šalomouna, svého syna, a přikázal mu dům Jehovovi, Bohu Izráelovu, budovat; 7 a Dávid Šalomounovi, svému synu, řekl: Já - stalo se blízkým mému srdci budovat dům jménu Jehovy, mého Boha, 8 ale dostalo se ke mně slovo Jehovovo výrokem: Prolil jsi v hojnosti krev a podnikl jsi veliké války - nebudeš mému jménu budovat dům, neboť jsi před mou tváří mnoho krve vylil k zemi. 9 Hle, narodí se ti syn; ten bude mužem odpočinku, i dám mu ze všech stran klid ode všech jeho nepřátel, neboť jeho jméno bude Šalomoun, a pokoj a mír chci v jeho dnech uvést na Izráele. 10 On bude mému jménu budovat dům a on mi bude synem a já jemu otcem, a navždy upevním trůn jeho kralování nad Izráelem. 11 Nuže, můj synu, kéž je Jehova s tebou a kéž docházíš prospěchu a zbuduješ Jehovovi, svému Bohu, dům podle toho, jak o tobě promluvil; 12 kéž ti jen Jehova dává rozumnost a soudnost a přikazuje tě nad Izráelem, ano, k zachovávání zákona Jehovy, tvého Boha. 13 Tehdy budeš docházet prospěchu, budeš-li dbát o vykonávání ustanovení a předpisů, jež Jehova přikázal Mojžíšovi pro Izráele. Bud' silný a odvážný, nesmiš se bát ani se strachovat. 14 A hle, pro dům Jehovův jsem ve své strasti připravil sto tisíc kikkárů zlata a tisíc tisíců kikkárů stříbra, a mosazi a železu není váhy, neboť je v hojnosti, i dříví a kameny jsem připravil, i můžeš k nim přidávat. 15 A jsou u tebe v hojnosti vykonavatelé práce, otesávači a obráběči kamene a dřeva, a všichni jsou zruční ve vši práci. 16 Zlatu a stříbru a mosazi a železu není počtu - vstaň a jednej, a kéž je Jehova s tebou. 17 A Dávid všem hodnostářům Izráelovým rozkázal pomáhat Šalomounovi, jeho synu: 18 Zda s vámi není Jehova, váš Bůh? Vždyť vám dal ze všech stran klid, neboť vydal obyvatele země v mou ruku a země je podmaněna před tváří Jehovovou a před tváří jeho lidu. 19 Nuže vydejte své srdce a svou duši k tužbě po Jehovovi, vašem Bohu, a vstaňte a budujte svatyni Jehovy, Boha, k vnesení skříňky smlouvy Jehovovy a náčiní Boží svatyně do domu budovaného jménu Jehovovu.

1. Paralipomenon 23

1 A když Dávid zestárl a byl nasycen dny, uvedl Šalomouna, svého syna, v kralování nad Izráelem. 2 A shromáždil všechny hodnostáře Izráelovy, i kněží a Léviovce, 3 a Léviovci byli sečteni od věku třiceti let a výše, i byl jejich počet po jejich hlavách, totiž mužů, třicet a osm tisíc; 4 z nich dvacet a čtyři tisíce k dozoru nad prací na domě Jehovově a šest tisíc předáků a soudců 5 a čtyři tisíce vrátných a čtyři tisíce přinášejících velebení Jehovovi na nástrojích, jež jsem k velebení zhotovil. 6 A Dávid je rozdělil na oddíly podle synů Léviho, totiž Géršóna, Kehátha a Meráriho. 7 Stran Géršunního: Laedán a Šimeí. 8 Synové Laedána: hlava Jechiél, a Zéthám a Jóél, tři. 9 Synové Šimeího: Šelómóth a Chaziél a Hárán, tři; ti byli hlavami otců Laedánových. 10 Synové Šimeího: Jachath, Ziná a Jeúš a Bería; toto byli synové Šimeího, čtyři; 11 a Jachath byl hlavou a Zizá druhý, a Jeúš a Beridá neměli mnoho synů, takže se jako dům otce stali jednou třídou. 12 Synové Kehátha: Amrám, Jicchár, Chevrón a Uzzíél, čtyři. 13 Synové Amráma: Árón a Mojžíš; ale Árón byl oddělen k svému posvěcení za nanejvýš svatého, on a jeho synové, navždy, k zakuřování před tváří Jehovovou, k jeho obsluze a k žehnání v jeho jménu, navždy. -14 A Mojžíš, Boží muž, jeho synové byli jmenováni podle kmene Léviho. 15 Synové Mojžíše: Géršóm a Eliezer. 16 Synové Géršóma: Ševúél, hlava. 17 A synové Eliezera byli: Rechavjá, hlava, a dalších synů se Eliezerovi nedostalo, ale synové Rechavji se nanejvýš rozmnožili. - 18 Synové Jicchára: Šelómíth, hlava. 19 Synové Chevróna: Jerijjá, hlava, Amarjá druhý, Jachaziél třetí a Jekameám čtvrtý. 20 Synové Uzzíela: Míchá, hlava, a Jišijjá druhý. 21 Synové Meráriho: Machlí a Múší. A synové Machlího: Eleázár a Kíš. 22 A Eleázár umřel a synové se mu nedostali, nýbrž dcery, i pojali je synové Kíše, jejich bratři. 23 Synové Múšího: Machlí a Éder a Jerémóth, tři. 24 Toto byli synové Léviho podle domů svých otců, hlavy otců, jak byli podrobeni přehlídce, v počtu jmen po jejich hlavách, vykonávající činnost stran služby v domě Jehovově, od věku dvaceti let a výše, 25 neboť Dávid řekl: Jehova, Bůh Izráelův, dal svému lidu klid a usadil se navždy v Jerusalemě, 26 takže ani Léviovci nemusejí nosit obydlí ani žádná jeho náčiní k službě jemu, - 27 totiž, podle posledních slov Dávidových, oni, počet synů Léviho od věku dvaceti let a nahoru, - 28 neboť jejich postavení bylo při ruce synů Árónových k službě v domě Jehovově nad nádvořemi a nad síněmi a nad čistotou všeho svatého, a uskutečňování služby v Božím domě; 29 a stran chleba k seřazování a stran jemné mouky k oběti daru, i na nekvašené lívance i na oběť na plechu i na promíšenou, a stran veškerého zjišťování obsahu a rozměru,

30 a stát jitro co jitro ke chvále a k přinášení velebení Jehovovi, a taktéž navečer; 31 a stran všech vzestupných obětí, vznášených Jehovovi o šabatech a o nových měsících a o určených svátcích, v počtu podle předpisu o nich, ustavičně před tváří Jehovovou, 32 aby dbali péče o stan setkávání a péče o svatyni a péče o syny Árónovy, své bratry, při službě v domě Jehovově.

1. Paralipomenon 24

1 A stran synů Árónových, jejich oddíly. Synové Árónovi: Nádáv a Avíhú, Eleázár a Íthámár; 2 ale Nádáv a Avíhú před tváří svého otce umřeli a synové se jim nedostali, takže kněžství zastávali Eleázár a Íthámár. 3 I rozdělil je Dávid a Cádók ze synů Eleázárových a Achímelech ze synů Íthámárových k jejich úřadu v jejich službě. 4 Ale synové Eleázárovi byli stran mužů-hlav shledáni početněji než synové Íthámárovi; i rozdělili je: Ze synů Eleázárových šestnáct hlav domů otců a ze synů Íthámárových osm z domů jejich otců. 5 Rozdělili je tedy losy, tito s těmito, neboť představení svatyně, ano, Boží představení, byli ze synů Eleázárových a mezi syny Íthámárovými; 6 a Šemajá, syn Nethaneélův, písař z Léviůvců, je sepsal před tváří krále a představených a Cádóka, kněze, a Achímelecha, syna Evjáthárova, a hlav otců kněží a Léviůvců: Jeden dům otce byl vylosován Eleázárovi a taktéž vylosován Íthámárovi. 7 I vyšel první los Jehójárovovi, druhý Jedajovi, 8 třetí Charimovi, čtvrtý Seórimovi, 9 pátý Malkijjovi, šestý Mijjámínovi, 10 sedmý Hakkócovi, osmý Avijjovi, 11 devátý Jéšúovi, desátý Šechanjáhúovi, 12 jedenáctý Eljášívovi, dvanáctý Jákímovi, 13 třináctý Chuppovi, čtrnáctý Ješeavovi, 14 patnáctý Bilgovi, šestnáctý Immérovi, 15 sedmáctý Chézírovi, osmáctý Happiccécovi, 16 devatenáctý Pethachjovi, dvacátý Ezeziélovovi, 17 jedenadvacátý Jáchínovi, dvaadvacátý Gámúlovi, 18 třiadvacátý Delájáhúovi, čtyřadvacátý Maazjáhúovi. 19 Toto byla jejich rozřídění k jejich službě, ke vcházení do domu Jehovova podle jejich předpisu skrze Áróna, jejich otce, podle toho, co mu rozkázal Jehova, Bůh Izraelův. 20 A stran ostatních synů Léviho: Stran synů Amráma, Šúváél, stran synů Šúváéla, Jechdejáhú. - 21 Stran Rechavjáhú: Hlava synů Rechavjáhú: Jiššijjá. - 22 Stran Jiccháriho: Šelómóth, stran synů Šelómótha: Jáchath. - 23 A synové...: Jerijjáhú, Amarijá druhý, Jachaziél třetí a Jekameám čtvrtý. 24 Synové Uzziéla: Míchá, stran synů Míchy: Šámír. 25 Bratr Míchy byl Jiššijjá, stran synů Jiššijji: Zecharjáhú. - 26 Synové Meráriho: Machlí a Múší, synové Jaazijjáhú, jeho syna, 27 synové Meráriho skrze Jaazijjáhú, jeho syna: I Šóhám a Zakkúr a Ivri. 28 Stran Machlího: Eleázár, ale jemu se nedostalo synů, 29 stran Kíše: synové Kíše: Jerachmeél. 30 A synové Múšího: Machlí a Éder a Jerimóth. Toto byli synové Léviůvců podle domů svých otců, 31 a i oni vrhali losy, stejně jako jejich bratři, synové Árónovi, před tváří Dávida, krále, a Cádóka a Achímelecha a hlav otců kněží a Léviůvců - otců, hlava stejně jako jeho nejmladší bratr.

1. Paralipomenon 25

1 I vyčlenil k službě Dávid a představení útvaru ze synů Ásáfa a Hémána a Jedúthúna, již prorokovali s lyrami, s vary a s cimbály; a počet činných mužů byl podle jejich služby: 2 Stran synů Ásáfa: Zakkúr a Josef a Nethanjá a Ašareéla, synové Ásáfa pod vedením Ásáfa, jenž prorokoval pod vedením krále. 3 Stran Jedúthúna: Synové Jedúthúna: Gedaljáhú a Ceri a Isajá, Chašavjáhú a Mattithjáhú a Šimeí, šest, pod vedením svého otce Jedúthúna, jenž prorokoval s lyrou k chvále a přinášení velebení Jehovovi. 4 Stran Hémána: Synové Hémána: Bukkijjáhú, Mattanjáhú, Uzziél, Ševúél a Jerimóth, Chananjá, Chanání, Eliáthá, Giddaltí a Rómamtiezer, Jošbekášá, Mallóthí, Hóthír, Machazióth; 5 tito všichni byli synové Hémána, králova vidoucího v Božích věcech k vyvyšování moci. A Bůh dal Hémánovi čtrnáct synů a tři dcery. 6 Tito všichni byli pod vedením svého otce při zpěvu v domě Jehovově s cimbály, vary a lyrami k službě v Božím domě; Ásáf, Jedúthún a Hémán byli pod vedením krále. 7 A jejich počet s jejich bratry, vyučenými zpěvu Jehovovi, všech, již se vyznali, byl dvě stě osmdesát a osm. 8 I jali se vrhat losy; povinnost byla vždy táž, jak malého, tak velkého, znalce s učícím se. 9 I vyšel první los Ásáfovi - Josefovi; druhý byl Gedaljáhú, on a jeho bratři a jeho synové - dvanáct; 10 třetí Zakkúr, jeho synů a jeho bratrů - dvanáct; 11 čtvrtý Jicrímu, jeho synů a jeho bratrů - dvanáct; 12 pátý Nethanjáhú, jeho synů a jeho bratrů - dvanáct; 13 šestý Bukkijjáhú, jeho synů a jeho bratrů - dvanáct; 14 sedmý Ješareéla, jeho synů a jeho bratrů - dvanáct; 15 osmý Isajá, jeho synů a jeho bratrů - dvanáct; 16 devátý Mattanjáhú, jeho synů a jeho bratrů - dvanáct; 17 desátý Šimeí, jeho synů a jeho bratrů - dvanáct; 18 jedenáctý Azareél, jeho synů a jeho bratrů - dvanáct; 19 dvanáctý Chašavjovi, jeho synů a jeho bratrů - dvanáct; 20 třináctý Šúváélovi, jeho synů a jeho bratrů - dvanáct; 21 čtrnáctý Mattathjáhú, jeho synů a jeho bratrů - dvanáct; 22 patnáctý Jeremóthovi, jeho synů a jeho bratrů - dvanáct; 23 šestnáctý Chahanjáhúovi, jeho synů a jeho bratrů - dvanáct; 24 sedmáctý Jašbekášovi, jeho synů a jeho bratrů - dvanáct; 25 osmáctý Chanánímu, jeho synů a jeho bratrů - dvanáct; 26 devatenáctý Mallóthímu, jeho synů a jeho bratrů - dvanáct; 27 dvacátý Elijáhúovi, jeho synů a jeho bratrů - dvanáct; 28 jedenadvacátý Hóthírovi, jeho synů a jeho bratrů - dvanáct;

29 dvaadvacátý Giddaltímu, jeho synů a jeho bratrů - dvanáct; 30 třiaadvacátý Machazíóthovi, jeho synů a jeho bratrů - dvanáct; 31 čtyřiaadvacátý Rómamí-ezerovi, jeho synů a jeho bratrů - dvanáct.

1. Paralipomenon 26

1 Stran oddílů vrátných: Stran Korchím Mešelemjáhú, syn Korého ze synů Ásáfa. 2 A Mešelemjáhú měl syny: Zecharjáhúa, prvorozeného, Jedíaéla druhého, Zevadjáhúa třetího, Jethniéla čtvrtého, 3 Eláma pátého, Jehóhánána šestého, Eljehóenaje sedmého. - 4 A Óvéd-Edóm měl syny: Šemaju prvorozeného, Jehózávada druhého, Jóacha třetího, a Sáchára čtvrtého, a Nethaneéla pátého, 5 Ammiéla šestého, Jissáschára sedmého, Peulthaje osmého, neboť mu Bůh požehnal. 6 A Šemajovi, jeho synu, se narodilo synů, vládců domu svého otce, neboť oni byli zdatní hrdinové. 7 Synové Šemaji: Othni a Refáel a Óvéd, Elzávad; jeho bratři byli zdatní muži, Elíhú a Semachjáhú. 8 Tito všichni byli ze synů Óvéd-Edóma; oni a jejich synové a jejich bratři, každý -zdatnost v síle k službě; Óvéd-Edóm jich měl šedesát a dva. - 9 A Mešelemjáhú měl syny a bratry, zdatné muže, osmnáct. -10 A Chósá, ze synů Meráriho, měl syny: Šimrího, hlavu (nebyl sice prvorozený, ale jeho otec ho ustanovil hlavou), 11 Chilkiijáhúa druhého, Teváljáhúa třetího, Zecharjáhúa čtvrtého; všech synů a bratrů Chósových třináct. 12 Z těchto byly oddíly vrátných; muži-hlavy měli stran obsluhy v domě Jehovově povinnosti stejné jako jejich bratři. 13 I jali se vrhat losy, jak malý, tak veliký, podle domů svých otců, o každou bránu; 14 a los ke vzházení padl Šelemjáhúovi a Zecharjáhú, jeho syn, rozumný rádce, - vrhli mu los a jeho los vyšel k severu 15 a Óvéd-Edómovi k jihu a jeho synům dům zásob, 16 Suppímovi a Chósovi k západu s bránou Šallecheth na vzestupné silnici, strážní četa naproti strážní četě; 17 ke vzházení šest Lévióvců, k severu čtyři na den, k jihu čtyři na den a k zásobám dva a dva; 18 k Parbáru k západu čtyři k silnici, dva k Parbáru. 19 Toto byly oddíly vrátných z domu Korchím a z domu Meráriho. 20 A Lévióvcí: Achijjá byl nad pokladnicemi Božího domu, totiž stran pokladnic zasvěcených věcí. 21 Synové Laedánovi, synové Géršunního patřící k Laedánovi, hlavy otců patřící k Laedánovi, Géršunnímu: Jechiéli, 22 synové Jechiéliho Zéthám a Jóél, jeho bratr, byli nad pokladnicemi Božího domu. 23 Stran Amrámiho, stran Jiccháriho, stran Chevróního, stran Uzzí-éliho, 24 z těch byl Ševuél, syn Géršóma, syna Mojžíšova, přednostou nad pokladnicemi. 25 A jeho bratři: Elíezerův byl jeho syn Rechavjáhú a jeho syn Isájá a jeho syn Jórám a jeho syn Zichrí a jeho syn Šelómóth. 26 On, Šelómóth, a jeho bratři byli nade všemi pokladnicemi zasvěcených věcí, jež zasvětil Dávid, král, a hlavy otců, totiž velitelé tisíců a set, ano, hlavy vojska 27 (z válek a z lupy je zasvětili k údržbě domu Jehovova) 28 a všeho, co zasvětil Samúél, vidoucí, a Šául, syn Kíšův, a Avnér, syn Nérův, a Jóáv, syn Cerújin; vše, co se zasvětilo, bylo pod správou Šelómítha a jeho bratrů. 29 Stran Jiccháriho: Kenanjáhú a jeho synové byli nad Izráelem stran zevnější činnosti jako úředníci a jako soudcové. 30 Stran Chevróního: Chašavjáhú a jeho bratři, zdatní muži, tisíc a sedm set, byli nad správou Izráele z této strany vůči Jordánu na západě stran veškeré činnosti pro Jehovu a stran služby králi. 31 Hlavou Chevrónímu byl Jerijjá (Chevrónímu podle jeho rodů, podle otců; ve čtyřicátém roce kralování Dávidova byli vyhledáváni a bylo zjištěno, že v Jazéru v Gileádu jsou mezi nimi zdatní hrdinové); 32 a jeho bratři, zdatní muži, dva tisíce a sedm set hlav otců, a Dávid, král, je pověřil dozorem nad Reúvéním a Gádím a polovinou kmene Menaššéova stran všech záležitostí Božích a záležitostí králových.

1. Paralipomenon 27

1 A synové Izráelovi podle jejich počtu, hlavy otců a velitelé tisíců a set, a jejich předáci, již obsluhovali krále stran všech záležitostí oddílů, jež nastupovaly a jež odstupovaly měsíc po měsíci na každý měsíc roku: Jeden oddíl - dvacet a čtyři tisíce. 2 Nad prvním oddílem k prvnímu měsíci byl Jášoveám, syn Zavdiélův; a na jeho oddíl - dvacet a čtyři tisíce. 3 Byl ze synů Percových, hlava všech velitelů vojsk k prvnímu měsíci. 4 A nad oddílem druhého měsíce byl Dódí, Achóchí, a jeho oddíl - v něm byl vůdcem Miklóth; a na jeho oddíl - dvacet a čtyři tisíce. 5 Třetí velitel vojska k třetímu měsíci byl Benájáhú, syn Jehójády, ministra-hlavy; a na jeho oddíl -dvacet a čtyři tisíce. 6 On, Benájáhú, byl hrdinou mezi třiceti a nad třicet; a v jeho oddíle byl Ammízávád, jeho syn. 7 Čtvrtý k čtvrtému měsíci: Asáhél, bratr Jóávův, a po něm Zevadjá, jeho syn; a na jeho oddíl - dvacet a čtyři tisíce. 8 Pátý k pátému měsíci: Velitel Šamhúth-Jizrách, a na jeho oddíl - dvacet a čtyři tisíce. 9 Šestý k šestému měsíci: Írá, syn Ikkéšův, Tekóí, a na jeho oddíl - dvacet a čtyři tisíce. 10 Sedmý k sedmému měsíci: Chelec, Palóní, ze synů Efrájimových, a na jeho oddíl - dvacet a čtyři tisíce. 11 Osmý k osmému měsíci: Sibbechaj, Chušáthí, ze Zarchího, a na jeho oddíl - dvacet a čtyři tisíce. 12 Devátý k devátému měsíci: Avíezer, Anettóthí, z Bénjemíního, a na jeho oddíl - dvacet a čtyři tisíce. 13 Desátý k desátému měsíci: Maharaj, Netófáthí, ze Zarchího, a na jeho oddíl - dvacet a čtyři tisíce. 14 Jedenáctý k jedenáctému měsíci: Benájá, Pireáthóní, ze synů Efrájimových, a na jeho oddíl - dvacet a čtyři tisíce. 15 Dvanáctý k dvanáctému měsíci: Cheldaj, Netófáthí, Othniélův, a na jeho oddíl - dvacet a čtyři tisíce. 16 A nad kmeny Izráelovými byli: Reúvénímu byl vůdcem Elíezer, syn Zichrího; Šimeónímu Šefatjáhú, syn Maachův; 17 Lévímu Chašavjá, syn Kemúélův; Árónovi Cádók; 18 Júdovi Elíhú z bratrů Dávidových; Jissaschárovi Omrí, syn Micháelův;

19 Zevulúnovi Jišmaejáhú, syn Óvadjáhúúv; Naftálímu Jerímóth, syn Azriélúv; 20 synům Efrájimovým Hóšea, syn Azazjáhúúv; polovině kmene Menaššéova Jóél, syn Pedájáhúúv; 21 polovině Menaššea v Gileádu Jiddó, syn Zecharjáhúúv; Benjáminovi Jaasiél, syn Avnerúv; 22 Dánovi Azareél, syn Jeróchámúv. Toto byli představení kmenů Isráelových. 23 Ale Dávid nezjistil jejich počet, totiž od věku dvaceti let a dolů, neboť Jehova slíbil rozmnožit Isráele jako hvězdy nebes; 24 Jóáv sice, syn Cerújin, začal spočítávat, ale nedokončil, neboť pro toto nastalo rozhněvání proti Isráelovi, aniž ten počet vystoupil ve výčet událostí dní krále Dávída. 25 A nad pokladnicemi královými byl Azmávech, syn Adiélúv, a nad pokladnicemi na venkově, ve městech, ve vsích a ve věžích Jehónáthán, syn Uzzijjáhúúv, 26 a nad vykonávajícími práci v poli při obdělávání půdy Ezrí, syn Kelúvúv, 27 a nad vinicemi Šimeí, Rámathí, a nad tím, co ve vinicích bylo pro skladiště vína, Zavdí, Šifmí; 28 a nad olivami a sykomorami, jež jsou v nížině, Baal-chanán, Gedéri, a nad skladišti oleje Jóáš; 29 a nad skotem, těmi, již pásli v Šárónu Šitraj, Šáróní, a nad skotem v údolích Šáfát, syn Adlájúv; 30 a nad velbloudy Óvíl, Jišmáelí, a nad oslicemi Jechdejáhú, Mérónóthí, 31 a nad drobným dobytkem Jáziz, Hagrí. Tito všichni byli správci jmění, jež král Dávid měl. 32 A rádcem byl Jehónáthán, Dávidův strýc; to byl muž mající znalosti a zběhlý v písemnostech; a Jechiél, syn Chachmóniho, byl při králových synech. 33 Rádcem byl králi i Achitófel, a Chúšaj, Arkí, byl královým přítelem. 34 A po Achitófelovi byl Jehójádá, syn Benájáhúa; a Evjáthár; a velitelem vojska krále byl Jóáv.

1. Paralipomenon 28

1 A Dávid do Jerúsaléma svolal všechny hodnostáře Isráelovy, představené kmenů a představené oddílů, jež obsluhovaly krále, a velitele tisíců a velitele set a správce všeho jmění a stád krále a jeho synů, s komorníky a hrdiny, a to všechny zdatné hrdiny. 2 A Dávid, král, povstal na své nohy a řekl: Poslyšte mě, moji bratři a můj lide! Já - blízko mému srdci bylo budovat dům odpočinku pro skříňku smlouvy Jehovovy a za podnož nohou našeho Boha, i učinil jsem k budování přípravy; 3 ale Bůh mi řekl: Nebudeš mému jménu budovat dům, neboť ty jsi mnoho válčil a krev jsi proléval. 4 Našel však Jehova, Bůh Isráelův, z domu mého otce zálibu ve mně, abych se navždy stal králem nad Isráelem, neboť našel stran panovníka zálibu v Júdovi a v domě Júdově, v domě mého otce, a mezi syny mého otce našel uspokojení ve mně k uvedení v kralování nade vším Isráelem; 5 a ze všech mých synů, neboť mi Jehova dal mnoho synů, zase našel zálibu v Šalomounovi, mém synu, aby zasedl na trůn kralování Jehovova nad Isráelem 6 a řekl mi: Šalomoun, tvůj syn, on bude budovat můj dům a má nádvoří, neboť jsem si ho vyvolil za syna a já se mu chci stát otcem. 7 A jeho kralování navždy upevním, bude-li trvat stran vykonávání mých rozkazů a mých předpisů, jako tohoto dne. 8 Nyní tedy v očích všeho Isráele, sejítí Jehovova, a v uších našeho Boha, zachovávejte a vyhledávejte všechny rozkazy Jehovy, vašeho Boha, abyste tu dobrou zem vlastnili a v dědictví svým dětem po sobě navždy mohli zanechat. 9 A ty, Šalomoune, můj synu, poznej Boha svého otce a služ mu nerozděleným srdcem a ochotnou duší, neboť Jehova všechna srdce zkoumá a každé představě myšlenek rozumí. Budeš-li ho vyhledávat, bude se ti dávat najít, budeš-li ho však opouštět, může tě navěky odhodit. 10 Viz tedy, že v tobě Jehova našel zálibu, abys dům, totiž svatyni, zbudoval; buď silný a jednej. 11 A Dávid Šalomounovi, svému synu, dal plán předsíně, i jeho budovy a jeho klenotnice a jeho horní pokoje a jeho vnitřní místnosti a dům slitovnice, 12 ano, plán všeho, co při něm bylo skrze Ducha, stran nádvoří domu Jehovova a stran všech síní vůkol, stran pokladnic Božího domu a stran pokladnic zasvěcených věcí 13 a stran oddílů kněží a Lévíovců a stran vši činnosti služby v domě Jehovově a stran všech náčiní k službě v domě Jehovově: 14 Stran zlata podle váhy, totiž zlata na všechna náčiní k té či oné službě, stran všech náčiní ze stříbra podle váhy na všechna náčiní k té či oné službě, 15 a váhy svícňů ze zlata a lamp ze zlata k nim podle váhy toho či onoho svícnu a lamp k němu, a svícňů ze stříbra podle váhy svícnu a lamp k němu, podle použití toho či onoho svícnu, 16 a zlato - váhu na stoly k seřazování, na ten či onen stůl, a stříbro na stoly ze stříbra, 17 a vidlice a okřínky a konvice z ryzího zlata a na poháry ze zlata, podle váhy na ten či onen pohár, a na poháry ze stříbra, podle váhy na ten či onen pohár, 18 a na oltář k zakuřování čištěné zlato podle váhy; a k zobrazení vozidla kerúbů ze zlata, totiž rozpínajících křídla a zastírajících skříňku smlouvy Jehovovy. - 19 To vše popisem z ruky Jehovovy na mně - poučení o vši činnosti podle tohoto plánu. 20 A Dávid řekl Šalomounovi, svému synu: Buď silný a buď odvážný a jednej; nesmíš se bát ani se strachovat, neboť je s tebou Jehova, Bůh, můj Bůh; nebude se tě vzdávat ani tě opouštět až do dokončení vši práce k službě v domě Jehovově. 21 A hle, oddíly kněží a Lévíovců jsou ke vši službě v Božím domě a s tebou při vši činnosti všech dobrovolných se zručností ke vši práci; a hodnostáři a lid ke každému tvému slovu.

1. Paralipomenon 29

1 A Dávid, král, řekl všemu sejítí: Šalomoun, můj syn, jediný, v němž Bůh našel zálibu, je mlád a útlý, a dílo je veliké, neboť ne pro člověka bude tento palác, nýbrž pro Jehovu, Boha. 2 I připravil jsem podle vši své schopnosti pro dům mého Boha zlato na věci ze zlata a stříbro na věci ze stříbra a mosaz na věci z mosazi

a železo na věci ze železa a dříví na věci z dříví a onyxové kameny, totiž sady, kameny třpytivé a pestré a všemožné drahé kameny a kameny mramorové v hojnosti. 3 A nadto jsem ve svém zalíbení v domě mého Boha (mám zvláštní poklad zlata a stříbra) dal na dům svého Boha navíc, kromě všeho, co jsem pro dům svatyně připravil, 4 tři tisíce kikkárů zlata, ze zlata z Ófiru, a sedm tisíc kikkárů čištěného stříbra k potažení stěn budov, 5 zlata na věci ze zlata a stříbra na věci ze stříbra a na všechnu práci rukama řemeslníků. Kdo ještě se dnes dobrovolně uvoluje naplnit svou ruku pro Jehovu? 6 I uvolili se dobrovolně představení otců a představení kmenů Isráelových a velitelé tisíců a set, a ze správců králova majetku, 7 a dali na práci na Božím domě pět tisíc kikkárů zlata a myriádu adarkónů a deset tisíc kikkárů stříbra a myriádu a osm tisíc kikkárů mosazi a sto tisíc kikkárů železa. 8 A co u koho bylo nalezeno kamenů, dali do pokladnice pod správu Jechiela, Géršunního. 9 A lid, ti se zaradovali nad jejich dobrovolným oddáním, že se Jehovovi dobrovolně oddali s nerozděleným srdcem, a i Dávid, král, se zaradoval velikou radostí. 10 A Dávid se před očima všeho sejití jal velebit Jehovu; i řekl Dávid: Budiž veleben ty, Jehovo, Bože Isráele, našeho otce, od věčnosti až po věčnost! 11 Tobě, Jehovo, patří velikost a mohutnost a sláva a vítězství a důstojnost, ano, vše v nebesích a na zemi; tobě, Jehovo, patří kralování, ano, jenž se pozvedáš vůči všemu jako hlava; 12 a zpřed tvé tváře pochází bohatství a čest a ty nade vším vládneš, a v tvé ruce je moc a mohutnost a v tvé ruce je dodat velikosti a udělit sílu komukoli. 13 Nuže tedy my, náš Bože, tobě děkujeme a jménu tvé slávy velebení přinášíme; 14 vždyť kdo jsem já a kdo je můj lid, že smíme podržovat schopnost takto se dobrovolně oddat? Vždyť to vše je od tebe a z tvé ruky ti dáváme, 15 neboť my jsme před tvou tvářící cizinci a podruhově jako všichni naši otcové; naše dni na zemi jsou jako stín a není naděje. 16 Jehovo, náš Bože, všechna tato hojnost, již jsme ti připravili k budování domu tvému svatému jménu, ta je z tvé ruky a to vše patří tobě. 17 A vím, můj Bože, že ty zkoušeš podrobuješ srdce a oblíbujes upřímnost; já jsem v upřímnosti svého srdce ze svého vlastního popudu toto vše daroval a nyní s radostí vidím tvůj lid, ty, kdo zde jsou přítomni, dobrovolně se ti oddávat. 18 Jehovo, Bože Abráháma, Isáka a Isráele, našich otců, zachovej toto navždy jako předmět myšlenek srdce tvého lidu a usměrni jejich srdce k tobě. 19 A Šalomounovi, mému synu, dej srdce nerozdělené k zachovávání tvých rozkazů, tvých svědectví a tvých ustanovení, a k vykonávání toho všeho a k zbudování paláce, pro nějž jsem učinil přípravy. 20 A Dávid řekl všemu sejití: Nuže, velebte Jehovu, svého Boha. I jali se, všechno sejití, Jehovovi, Bohu jejich otců, přinášet velebení, a schýlili hlavy a poklonili se Jehovovi a králi. 21 A nazítří po tomto dni se jali Jehovovi obětovat oběti a vznášet Jehovovi vzestupné oběti: Tisíc býků, tisíc beranů, tisíc jehňat a úlitby k nim, ano, oběti v hojnosti za všechen Isráel; 22 a v onen den se před tvářící Jehovovou s velikou radostí jali jíst a pít, a Šalomounovi, synu Dávidovu, podruhé odevzdali kralování a pomazali ho Jehovovi za panovníka; a stran Cádóka, toho za kněze. 23 I usedl Šalomoun jako král na trůn Jehovův místo Dávida, svého otce, a došel prospěchu a prokazovali mu, všechen Isráel, poslušnost, 24 a všichni hodnostáři a mocní a také všichni synové krále Dávida se podrobili Šalomounovi, králi. 25 A Jehova Šalomouna učinil nanejvýš velikým před očima všeho Isráele a vložil na něho důstojnost království, jaké se nedostalo na žádného krále nad Isráelem před ním. 26 Tak kraloval Dávid, syn Jíšajův, nade vším Isráelem; 27 a dní, co nad Isráelem kraloval, bylo čtyřicet let; sedm let kraloval v Chevrónu a třicet a tři léta kraloval v Jerúsalemě 28 a umřel v pěkných šedinách, nasycen dny, bohatstvím a slávou, a kralování se místo něho ujal Šalomoun, jeho syn. 29 A věci Dávida, krále, první a poslední, hle je, jsou připsány k slovům Samúela, vidoucího, a k slovům Náthána, proroka, a k slovům Gáda, vidoucího, 30 se vším jeho kralováním a jeho hrdinstvím a s časy, jež přešly nad ním a nad Isráelem a nade všemi královstvími zemí.

2. Paralipomenon

2. Paralipomenon 1

1 A Šalomoun, syn Dávidův, upevnil svou moc nad svým královstvím a Jehova, jeho Bůh, byl s ním a učinil ho nanejvýš velikým. 2 I promluvil Šalomoun ke všemu Izráelovi, k velitelům tisíců a set a k soudcům a ke všem náčelníkům všeho Izraele, hlavám otců, 3 a odešli, Šalomoun a s ním všechno sejití, k výšině, jež byla v Gibeónu, neboť tam byl Boží stan setkávání, jež Mojžíš, Boží nevolník, zřídil v pustině; 4 ale Boží skříňku vynesl Dávid z Kirjath-jeárim, když byl pro ni Dávid učinil přípravy, totiž rozložil pro ni stan v Jerusálema. 5 Oltář z mosazi, jež zhotovil Bealeel, syn Úrího, syna Chúra, však byl tam, před obydlím Jehovovým, a vyhledal jej Šalomoun i sejití 6 a vznesl tam Šalomoun na oltáři z mosazi před tváří Jehovovou, jež byl u stanu setkávání, ano, vznesl na něm tisíc vzestupných obětí. 7 V oné noci se Šalomounovi ukázal Bůh a řekl mu: Požádej - co ti mám dát? 8 A Šalomoun řekl Bohu: Ty jsi uskutečnil s Dávidem, mým otcem, velikou laskavost a uvedl jsi mě místo něho v kralování; 9 nyní se, Jehovo, Bože, pravdivou ukazuje tvá řeč s Dávidem, mým otcem, neboť jsi mě ty uvedl v kralování nad lidem mnohým jako prach země. 10 Dej mi nyní moudrost a poznání, ať před tváří tohoto lidu umím vycházet a vstupovat, neboť kdo bude moci soudit tento tvůj početný lid? 11 A Bůh Šalomounovi řekl: Protože se toto stalo blízkým tvému srdci a nevyžádal sis bohatství ani poklady ani slávu ani žití nenávidících tě, ba ani mnoho dní sis nevyžádal, nýbrž sis vyžádal moudrost a poznání, abys mohl soudit můj lid, nad nímž jsem tě uvedl v kralování, 12 bude ti dána ta moudrost a to poznání, a chci ti dát i bohatství a poklady, jakých se nedostalo králům před tebou, aniž se komu po tobě takových bude dostávat. 13 I přišel Šalomoun od té výšiny, jež byla v Gibeónu, v Jerusalema z blízkosti stanu setkávání a ujal se kralování nad Izraelem. 14 A Šalomoun nashromáždil vozů a jezdců, takže měl tisíc a čtyři sta vozů a dvanáct tisíc jezdců a umístil je ve městech vozů a u krále v Jerusalema. 15 A v Jerusalema král nakladl stříbra a zlata jako kamenů a cedrů nakladl jako sykomor, jež jsou v nížině, co do množství. 16 A vývoz koní, jež Šalomoun měl, byl z Egypta, a houf králových obchodních zástupců, ti za peníze přiháněli houf 17 a vyzdvihovali a vyváželi z Egypta vozidlo za šest set šeklů stříbra a koně za padesát a sto; a tak svými prostředky vyváželi pro všechny krále Chittim a pro krále Aramu.

2. Paralipomenon 2

1 A Šalomoun nařídil budovat dům jménu Jehovovu a dům pro své kralování. 2 I napočítal Šalomoun sedmdesát tisíc mužů, nákladních, a osmdesát tisíc mužů lámajících kámen v pohoří a tři tisíce a šest set dozorců nad nimi. 3 A Šalomoun vzkázal Chúrámovi, králi Córu, výrokem: Podle toho, co jsi učinil při Dávidovi, mém otci, když jsi mu poslal cedry k budování domu pro něho k bydlení v něm - 4 hle, já se chystám budovat dům jménu Jehovy, mého Boha, k zasvěcení jemu, k zakuřování před jeho tváří kouřidlem z vonných koření a na ustavičnou řadu a k vzestupným obětem k jitru a k večeru a o šabatech a o nových měsících a o svátcích Jehovy, našeho Boha; toto je navždy na Izráelovi. 5 A ten dům, jež se já chystám budovat, má být velkolepý, neboť náš Bůh je větší než všichni bohové; 6 ano, kdo bude moci podržet schopnost budovat mu dům, když ho nebesa ani nebesa nebes nemohou obsáhnout, a kdo jsem já, že mu mám budovat dům, byť i jen k obracení v kouř před jeho tváří? 7 Nyní mi tedy pošli muže zručného k práci ve zlatě a ve stříbře a v mosazi a v železe a v červeném purpuru a karmínu a modrém purpuru a umějícího vyrývat rytiny se zručnými, kteří jsou u mne v Júdovi a v Jerusalema, jež připravil Dávid, můj otec; 8 a pošli mi dříví cedrů, cypřišů a santalové z Levánónu, neboť já vím, že tvoji nevolníci umějí vytínat dříví Levánónu; a hle, s tvými nevolníky budou nevolníci moji, 9 totiž připravovat mi v hojnosti dříví, neboť ten dům, jež se já chystám budovat, má být velkolepý a podivuhodný. 10 A hle, drvoštěpům vytínajícím dříví, tvým nevolníkům, dám dvacet tisíc kórů pšenice, drti, a dvacet tisíc kórů ječmene a dvacet tisíc bathů vína a dvacet tisíc bathů oleje. 11 A Chúrám, král Córu, odpověděl psaním, jež k Šalomounovi poslal: Protože Jehova miluje svůj lid, učinil tě nad nimi králem. 12 A Chúrám řekl: Budiž veleben Jehova, Bůh Izraelův, jenž zřídil nebesa i zem, že dal Dávidovi, králi, moudrého syna, znajícího rozumnost a soudnost, jenž bude budovat dům Jehovovi a dům pro své kralování. 13 Nyní ti tedy posílám zručného muže, znajícího soudnost, totiž Chúrám Áviho, 14 syna ženy z dcer Dánových, a jeho otec byl Córí, umějícího pracovat ve zlatě a ve stříbře, v železe, v mosazi, v kamenech, v dříví, v červeném purpuru, v modrém purpuru a v jemné bavlně a v karmínu, a vyrývat všemožné rytiny a vymýšlet všemožné důmyslné věci se zručnými tvými a zručnými mého pána Dávída, tvého otce. 15 Nyní tedy nechť tu pšenici a ječmen a olej a víno, jak můj pán řekl, svým nevolníkům ráčí poslat 16 a my budeme z Levánónu vytínat dříví podle vši tvé potřeby a dovážet ti je jako plně na moři do Jáfó a ty je budeš moci vynášet v Jerusalema. 17 A Šalomoun sčítal všechny cizince, kteří byli v zemi Izraelově, po sečtení, jímž je sčítal Dávid, jeho otec, a bylo jich shledáno sto a padesát tisíc a tři tisíce a šest set; 18 i ustanovil z nich sedmdesát tisíc za nákladní a osm tisíc mužů za lámající kámen v pohoří a tři tisíce a šest set za dozorce přidávající lid k práci.

2. Paralipomenon 3

1 I počal Šalomoun budovat dům Jehovův v Jerúsalémě na hoře Móríjjáh, kde se ukázal Dávidovi, jeho otci, na místě, jež Dávid připravil, na mlatu Ornána, Jevúsího; 2 a budovat počal v druhém měsíci, v druhém dni, ve čtvrtém roce svého kralování. 3 A toto bylo Šalomounovo založení Božího domu: Délka - lokty v dřívější míře - šedesát loket a šířka dvacet loket, 4 a předsíň, jež byla svou délkou v průčelí, po šířce domu, dvacet loket, a výška sto a dvacet, a potáhl ji zevnitř ryzím zlatem 5 a veliký dům pokryl dřívím cypřišů, jež pokryl dobrým zlatem a vyvedl na něm palmy a řetízky 6 a dům k ozdobě obložil drahými kameny; a zlato bylo zlato z Parvajim. 7 A zlatem pokryl dům, trámy, prahy a jeho stěny a jeho dveře a na stěnách navyrýval kerúbů. 8 A zřídil dům nejsvětější svatyně; jeho délka podle šířky domu byla dvacet loket a jeho šířka dvacet loket a pokryl jej dobrým zlatem, na šest set kikkárů; 9 a váha hřebů byla na padesát šeklů zlata. I horní pokoje pokryl zlatem. 10 A v domě nejsvětější svatyně zhotovil dva keruby, dílo sochařů, a potáhli je zlatem; 11 a křídla kerúbů, jejich délka byla dvacet loket, jedno křídlo na pět loket se dotýkalo stěny domu, a druhé křídlo, pěti loket, se dotýkalo křídla druhého kerúba; 12 ano, křídlo jednoho kerúba, pěti loket, se dotýkalo stěny domu a druhé křídlo pěti loket přilnulo ke křídlu druhého kerúba. 13 Křídla těchto kerúbů - rozpínali je na dvacet loket; a oni stáli na svých nohou se svými tvářemi k domu. 14 A zhotovil oponu z modrého purpuru a z červeného purpuru a z karmínu a z jemné bavlny a vyvedl na ní keruby. 15 A před dům zhotovil dva sloupy, délky třiceti a pěti loket, a hlavice, jež byla na vrcholu každého, měla pět loket; 16 a zhotovil řetízky, jako v siní slova, jež dal na vrcholy sloupů, a zhotovil sto granátových jablíček, jež dal v ty řetízky. 17 A ty sloupy postavil v průčelí chrámu, jeden zprava a jeden zleva, a nazval jméno pravého Jáchín a jméno levého Bóaz.

2. Paralipomenon 4

1 A zhotovil oltář z mosazi, jeho délka byla dvacet loket a jeho šířka dvacet loket a jeho výška deset loket. 2 A zhotovil lité moře, od jeho okraje k jeho okraji deset loket, kruhovitě vůkol, a jeho výška pět loket, a vůkol je mohla obepnout šňůra třiceti loket; 3 a naspođu mělo zobrazení kolem dokola je obklopujících kusů skotu, deseti na loket, obtáčejících moře vůkol; v dvou řadách byly, ten skot, ulité při jeho ulití. 4 Stálo na dvanácti kusech skotu, tři byly čelem k severu a tři byly čelem k západu a tři byly čelem k jihu a tři byly čelem ke vzházení, a moře bylo na nich shora a všechny jejich zadky směřovaly dovnitř; 5 a jeho tloušťka - šířka ruky, a jeho okraj podle vypracování okraje číše, květu lilie. Mohlo obsáhnout a podržet tři tisíce bathů. 6 A zhotovil deset umyvadel z mosazi a pět dal zprava a pět zleva, k mytí v nich; oplachovali v nich, co se mělo učinit vzestupnou obětí, a moře bylo k mytí v něm pro kněží. 7 A zhotovil deset svícňů ze zlata podle předpisu o nich; ty dal v chrám, pět zprava a pět zleva. 8 A zhotovil deset stolů; ty dal v chrám, pět zprava a pět zleva, a zhotovil sto okřínů ze zlata. 9 A zřídil nádvoří kněží a veliké předdvoří a dveře k předdvoří, a potáhl jejich dveře mosazí. 10 A moře dal od pravé strany k východu, naproti k jihu. 11 I nazhotovoval Chúrám hrců a lopatek a okřínů. Tak Chúrám dokončil vykonávání vši práce, již vykonal pro krále Šalomouna na Božím domě: 12 Dva sloupy a dva kalichy hlavic na vrcholech těch sloupů, a dvoje mřížkování k pokrytí dvou kalichů těch hlavic, jež byly na vrcholech těch sloupů, 13 a čtyři sta granátových jablíček na to dvoje mřížkování, na každé mřížkování dvě řady granátových jablíček k pokrytí dvou kalichů těch hlavic, jež byly na těch sloupech, 14 a zhotovil stojany a zhotovil umyvadla na ty stojany 15 a jedno moře a dvanáct kusů skotu pod ním, 16 a hrců a lopatek a vidlic a všech náčiní k nim nazhotovoval Chúrám Ávíú králi Šalomounovi pro dům Jehovův z leštěné mosazi; 17 král je odléval v rovině Jordánu v hutnotě hlíny mezi Sukkóth a mezi Carthánem. 18 A Šalomoun všech těchto předmětů nazhotovoval ve veliké hojnosti; proto nebyla váha mosazi zjišťována. 19 Šalomoun také zhotovil všechny předměty, jež patřily v dům Jehovův: Oltář ze zlata a stoly (a na nich byly předkladné chleby), 20 a svícny a lampy k nim k zapalování jich podle předpisu před siní slova, z čistého zlata 21 a květy a lampy a kratiknoty ze zlata - to bylo dokonalé zlato - 22 a utěradla a okříny a pánve a zhášedla z čistého zlata, a vchod do domu, jeho vnitřní dveře k nejsvětější svatyni a dveře domu chrámu, ze zlata.

2. Paralipomenon 5

1 Tak byla dovršena všechna práce, již Šalomoun vykonal pro dům Jehovův, a Šalomoun vnesl věci posvěcené Dávidem, jeho otcem, a stříbro a zlato a náčiní dal v pokladnice Božího domu. 2 Tehdy Šalomoun svolal starší Isráelovy a všechny hlavy větví, náčelníky otců dětí Isráelových, do Jerúsaléma k vnesení skříňky smlouvy Jehovovy z města Dávidova, to je Cíjjón. 3 Všichni muži Isráelovi se tedy ke králi sešli při slavnosti, to je měsíc sedmý, 4 a přišli všichni starší Isráelovi a Lévíovci skříňku vyzdvihli 5 a vynesli skříňku a stan setkávání a všechna zařízení svatyně, jež v stanu byla, ano, kněží a Lévíovci je vynesli. 6 A král Šalomoun a všechno shromáždění Isráelovo, všichni, již se shromáždili k němu před skříňkou, obětovali drobný dobytek a skot, jenž z příčiny množství nemohl být sepsán ani spočítán.

7 A kněží vnesli skříňku smlouvy Jehovovy na její místo do síně slova v domě, do nejsvětější svatyně pod křídla kerúbů, 8 i rozpínali kerúbové křídla nad místem skříňky, takže kerúbové shora zastírali skříňku a tyče k ní. 9 A tyče byly dlouhé, takže konce tyčí mohly být viděny mimo skříňku před síní slova, ale navenek viděny být nemohly, a tam jsou až po tento den. 10 Ve skřínce nebylo nic než dvě desky, jež vložil Mojžíš na Chórévu, když Jehova s dětmi Izráelovými uzavřel smlouvu, když vyšli z Egypta. 11 A když vyšli kněží ze svatyně, stalo se (neboť se byli posvětili všichni přítomní kněží, bez ohledu na oddíly; 12 a Lévióvcí, pěvci, všichni spolu patřící k Ásáfovi, k Hémánovi, k Jedúthúnovi a k jejich synům a k jejich bratrům, oblečení jemnou bavlnou, stáli s cimbály a s varyty a s lyrami od vzházení vůči oltáři, a s nimi na sto a dvacet kněží, troubících na pozouny), 13 ano, stalo se, - když byli jako jeden, ať trubači či pěvci, k vyluzování zvuku jedním hlasem, k velebení a k přinášení chvály Jehovovi, a za hlasitého zvučení pozouny a cimbály a jinými hudebními nástroji a přinášením velebení Jehovovi, že je dobrý, že jeho laskavost trvá navždy, - že se dům naplnil oblakem, dům Jehovův, 14 takže kněží nemohli stát k obsluze, neboť Boží dům naplnila Jehovova sláva.

2. Paralipomenon 6

1 Tehdy Šalomoun řekl: Jehova řekl, že bude pobývat v mračnu. 2 Já jsem ti zbudoval dům bydliště, základ pro tvé usídlení do věků. 3 A král obrátil svou tvář a požehnal všemu sejití Izráelovu; a všechno sejití Izráelovo stálo. 4 A řekl: Budiž veleben Jehova, Bůh Izráelův, jenž svými ústy promluvil s Dávidem, mým otcem, a svou rukou splnil s výrokem: 5 Od toho dne, co jsem svůj lid vyvedl ze země Egypta, jsem nenašel zálibu v žádném městě ze všech kmenů Izráelových k zbudování domu, aby tam bylo mé jméno, a nenašel jsem zálibu v nikom, aby byl panovníkem nad mým lidem, Izráelem; 6 našel jsem však zálibu v Jerúsalemě, aby tam bylo mé jméno, a našel jsem zálibu v Dávidovi, aby byl nad mým lidem, Izráelem. 7 Stalo se pak blízkým srdci Dávida, mého otce, budovat dům jménu Jehovy, Boha Izráelova, 8 Jehova však k Dávidovi, mému otci, řekl: Ježto se stalo blízkým tvému srdci budovat dům mému jménu, zachoval ses dobře, že se to stalo blízkým tvému srdci, 9 jenže ten dům nebudeš budovat ty, nýbrž tvůj syn, jenž bude pocházet z tvých beder, on bude mému jménu budovat dům. 10 A Jehova potvrdil své slovo, jež vyslovil, takže jsem povstal místo Dávida, svého otce, a usedl jsem na trůn Izráelův podle toho, co Jehova promluvil, a dům jménu Jehovy, Boha Izráelova, jsem zbudoval 11 a položil jsem tam skříňku, kde je smlouva Jehovova, již uzavřel s dětmi Izráelovými. 12 I stanul Šalomoun před oltářem Jehovovým v přítomnosti všeho sejití Izráelova a rozprostřel své dlaně; 13 Šalomoun totiž byl zřídil plošinu z mosazi a umístil ji vprostřed předdvoří, její délka byla pět loket a její šířka pět loket a její výška tři lokte, i stanul na ní a poklekl v přítomnosti všeho sejití Izráelova na svá kolena a rozprostřel své dlaně k nebesům 14 a řekl: Jehovo, Bože Izráelův, není v nebesích ani na zemi Boha podobného tobě, dbajícímu smlouvy a laskavosti vůči tvým nevolníkům, již chodí před tvou tvář celým svým srdcem; 15 jenž jsi svému nevolníku Dávidovi, mému otci, dodržel, co jsi k němu promluvil, ano, svými ústy jsi promluvil a svou rukou jsi splnil, jako tohoto dne. 16 Nyní tedy, Jehovo, Bože Izráelův, dodrž svému nevolníku Dávidovi, mému otci, co jsi k němu promluvil výrokem: Nebude ti z přítomnosti mé tváře vytínán nikdo sedící na trůně Izráelově, budou-li jen tvoji synové dbát své cesty k chození v mém zákoně, jako jsi ty před mou tvář chodil. 17 Nyní tedy, Jehovo, Bože Izráelův, nechť se pravdivým ukazuje tvé slovo, jež jsi vyslovil k svému nevolníku, k Dávidovi. 18 Zda však opravdu bude Bůh s člověkem bydlet na zemi? Hle, nebesa ani nebesa nebes tě nemohou obsáhnout, čím méně tento dům, jež jsem zbudoval! 19 Kéž se však obrátíš k modlitbě svého nevolníka a k jeho úpění, Jehovo, můj Bože, abys naklonil sluch k volání a k modlitbě, jíž se tvůj nevolník modlí před tvou tvář; 20 aby byly tvé oči otevřené k tomuto domu dnem i nocí, k místu, o němž jsi přislíbil položit tam své jméno; abys nakláněl sluch k modlení, jímž se tvůj nevolník bude modlívát směrem k tomuto místu, 21 a kéž nakláníš sluch k úpění svého nevolníka a svého lidu, Izráele, jímž se směrem k tomuto místu budou modlívát, a ty kéž slyšíš z místa svého bydlení, z nebes, a když budeš slyšet, kéž odpouštíš. 22 Jestliže kdo bude hřešit vůči svému bližnímu, takže proti němu vznese kletbu k jeho prokletí, a ta kletba přijde před tvůj oltář v tento dům, 23 to kéž ty z nebes slyšíš a jednáš a své nevolníky rozsuzuješ k odplacení zlovolnému, k uvalení jeho cesty na jeho hlavu, a ospravedlněním spravedlivého, abys mu dal podle jeho spravedlnosti. 24 A jestliže bude tvůj lid, Izráel, před tvář nepřitele porážen, když vůči tobě budou hřešit, a budou se k tobě vracet a tvé jméno vyznávat a modlit se a úpět před tvou tvář v tomto domě, 25 kéž pak ty z nebes slyšíš a odpouštíš stran hříchu svého lidu, Izráele, a přivádíš je zpět na půdu, již jsi dal jim a jejich otcům. 26 Při uzavření nebes, takže nebude deště, když vůči tobě budou hřešit, budou-li se modlit směrem k tomuto místu a vyznávat tvé jméno, od svého hříchu se odvracet, neboť jsi je pokořoval, 27 kéž pak ty z nebes slyšíš a odpouštíš stran hříchu svých nevolníků, totiž svého lidu, Izráele, neboť jsi je vyučoval dobré cestě, jíž mají chodit, a kéž dáváš déšť na svou zem, již jsi za dědictví dal svému lidu. 28 Kdykoli v zemi bude hlad, kdykoli bude mor, kdykoli bude sněh, rez, kobylinky a saranče, kdykoli mu bude jeho nepřítel působit tíseň v zemi jeho bran, jakákoli rána a jakákoli nemoc, - 29 jakákoli modlitba, jakékoli úpění, cokoli se bude dít skrze kteréhokoli člověka, skrze všechn tvůj lid, Izráele, když bude každý z nich znát svou ránu a svou bolest a bude rozprostírat své dlaně směrem k tomuto domu, 30 kéž pak ty z nebes, trvalého místa svého usídlení, slyšíš a odpouštíš a dáváš každému, jehož srdce znáš (ty přece, ty samotný, znáš srdce dětí člověka), podle všech jeho cest,

31 aby tě měli v úctě k chození tvými cestami po všechny dni, co oni budou živi na povrchu půdy, již jsi dal našim otcům. 32 A i stran cizozemce, jenž není z tvého lidu, Isráěle, ten, přijde-li ze vzdálené země pro tvé veliké jméno a tvou silnou ruku a tvou napřaženou paži, když přijdou a budou se modlit směrem k tomuto domu, 33 kéž pak ty z nebes, z trvalého místa svého usídlení, slyšíš a jednáš podle všeho, oč bude ten cizozemec k tobě volat, aby všechny národnosti země poznávaly tvé jméno, a to aby tě měly v úctě jako tvůj lid, Isráěl, a aby věděly, že nad tímto domem, ježž jsem zbudoval, je vzýváno tvé jméno. 34 Kdykoli tvůj lid bude vycházet k boji proti svému nepříteli cestou, již je budeš posílat, a budou se k tobě modlit směrem k tomuto městu, v němž jsi našel zálibu, a domu, ježž jsem tvému jménu zbudoval, 35 kéž pak z nebes jejich modlitbu a jejich úpění slyšíš a jejich právo uplatňuješ. 36 Kdykoli vůči tobě budou hřešit (neboť není člověka, jenž by nehřešil), a budeš se proti nim popuzovat a vydávat je tváří nepřitele, takže, zajmouce je, je odvedou do zajetí do země nepřitele, vzdálené nebo blízké, 37 a vezmou si to v zemi, kam byli do zajetí odvedeni, opět k srdci a jmou se v zemi svého zajetí vracet a úpět k tobě výrokem: Zhřešili jsme, spáchali jsme nepravost a zachovali jsme se zlovolně, 38 a v zemi svého zajetí, kam je do zajetí odvedli, se k tobě vrátí celým svým srdcem a celou svou duší a k tobě se jmou modlit směrem k zemi, již jsi dal jejich otcům, a městu, ježž jsi vyvolil, a domu, ježž jsem tvému jménu zbudoval, 39 kéž pak z nebes, z trvalého místa svého usídlení, jejich modlitbu a jejich úpění slyšíš a jejich právo uplatníš a odpouštíš svému lidu, těm, již vůči tobě zhřešili. 40 Nyní, můj Bože, kéž jsou, prosím, tvé oči otevřené a tvé uši pozorné k modlitbě za toto místo. 41 Nyní tedy povstaň, Jehovo, Bože, k svému spočívání, ty i skříňka tvé síly; tvoji kněží, Jehovo, Bože, nechť si oblékají vysvobození a tvoji zbožní nechť se radují v dobrotě; 42 kéž, Jehovo, Bože, neodháníš tvář svého pomazaného; pamatuj na laskavosti vůči svému nevolníku Dávidovi.

2. Paralipomenon 7

1 A za Šalomounova skončení s modlením sestoupil z nebes oheň a pohltil vzestupnou oběť a jiné oběti a dům naplnila Jehovova sláva, 2 a protože dům Jehovův naplnila Jehovova sláva, nemohli kněží do domu vstoupit; 3 a všechny děti Isráělovy hleděly na sestoupení ohně a Jehovovy slávy na dům, i klesli, obličejem k zemi, na dlažbu a jali se klanět a přinášet chválu Jehovovi, že je dobrý, že jeho laskavost trvá navždy. 4 A král a všecken lid před tváří Jehovovou obětovali oběti, 5 i obětoval král Šalomoun oběť skotu, dvacet a dva tisíce kusů, a drobného dobytka sto a dvacet tisíc kusů; tak zasvětili, král a všecken lid, Boží dům. 6 A kněží stáli na svých vykázaných místech, i Lévíovci s nástroji hudby Jehovovi, jež zhotovil Dávid, král, k přinášení chvály Jehovovi, - že jeho laskavost trvá navždy, - při Dávidově velebení jimi; a naproti nim troubili kněží, a všecken Isráěl, ti stáli. 7 A Šalomoun posvětil vnitřek nádvoří, ježž bylo před domem Jehovovým, neboť tam obětovali vzestupné oběti a tuk oběti pokojných hodů, protože oltář z mosazi, ježž Šalomoun zhotovil, nemohl pojmout ty vzestupné oběti a oběti daru a tuk. 8 A v onen čas uspořádal Šalomoun na sedm dní slavnost, a s ním všecken Isráěl, velmi veliké sejití, od příchodu k vstupu do Chamáthu po potok Egypta, 9 a v osmý den konali slavnostní shromáždění, totiž konali zasvěcení oltáře po sedm dní a po sedm dní slavnost. 10 A ve dvacátý a třetí den sedmého měsíce lid propustil k jejich stanům; byli veselí a v dobré náladě nad dobrem, ježž způsobil Jehova Dávidovi a Šalomounovi a Isráělovi, svému lidu. 11 Tak Šalomoun dohotovil dům Jehovův a dům krále; a vše, co vstoupilo na srdce Šalomounovo stran učinění v domě Jehovově a v jeho domě, přivedl ke zdaru. 12 A v noci se Šalomounovi ukázal Jehova a řekl mu: Uslyšel jsem tvou modlitbu a vyvolil jsem si toto místo za dům obětí. 13 Budu-li chtít uzavřít nebesa, aby nebylo deště, aneb zavolat-li na kobylky k ožrání země, aneb jestliže budu pouštět mezi svůj lid mor 14 a oni se budou ponížovat, můj lid, oni, nad nimiž je vzýváno mé jméno, a budou se modlit a hledat mou tvář a odvracet se od svých zlých cest, pak já z nebes budu slyšet a odpouštět stran jejich hříchu a uzdravovat jejich zem. 15 Nyní budou mé oči otevřené a mé uši pozorné k modlitbě za toto místo 16 a nyní jsem vyvolil a posvětil tento dům, aby tam navždy bylo mé jméno; i budou tam po všechny dni mé oči a mé srdce. 17 A ty, jestliže budeš před mou tváří chodit, jako chodil Dávid, tvůj otec, totiž k jednání podle všeho, co jsem rozkázal, budeš dbát mých ustanovení a mých předpisů, 18 pak budu utvrzovat trůn tvého kralování podle toho, jak jsem uzavřel smlouvu vzhledem k Dávidovi, tvému otci, výrokem: Nebude ti vytínán nikdo vládnoucí v Isráělovi; 19 jestliže se však vy budete odvracet a opouštět má ustanovení a mé předpisy, ježž jsem předložil vaší tváří, a odcházet a sloužit jiným bohům a klanět se jim, 20 pak je budu odervávat z povrchu půdy, již jsem jim dal, a tento dům, ježž jsem posvětil svému jménu, odvrhovat zpřed své tváře a vydávat jej mezi všechny národnosti za přísloví a k posměchu, 21 ano, tento dům, jenž je vyvýšen, - stran každého přecházejícího mimo něj: Bude se hrozit a říkat: Čím to, že Jehova takto učinil této zemi a tomuto domu? 22 A budou říkat: Protože Jehovu, Boha svých otců, jenž je vyvedl ze země Egypta, opustili a chytli se jiných bohů; proto na ně Jehova přivedl všechno toto neštěstí.

2. Paralipomenon 8

1 A po uplynutí dvaceti let, kdy Šalomoun zbudoval dům Jehovův a dům králův, se stalo, 2 že města, jež dal Šalomounovi Chúrám, - Šalomoun je vybuďoval a usídlil tam děti Isráélovy. 3 A Šalomoun odešel k Chamáth-Cóvě a převládl nad ní; 4 a vybuďoval Tadmór v pustině a všechna města skladišť, jež zbudoval v Chamáthu, 5 a vybuďoval horní Béth-Chórón a dolní Béth-Chórón, města s opevněním, zdmi, vraty a závorami, 6 a Baaláth a všechna města skladišť, jež Šalomoun měl, a všechna města vozů a města jezdců a všechnu Šalomounovu tužbu - co zatoužil budovat - v Jerúsalémě a v Levánónu a ve vší zemi jeho vlády. 7 Všechen lid, jenž pozůstával z Chittího a Emóriho a Perizzího a Chivvího a Jevúsího, ty, kteří nebyli z Isráéle, 8 z jejich synů, kteří po nich pozůstali v zemi, s nimiž synové Isráélovi neskoncovali, ano, ty Šalomoun odváděl k robotě, až po tento den, 9 ale ze synů Isráélových Šalomoun nikoho za nevolníky k své práci nedával, nýbrž oni byli bojovníky a veliteli jeho důstojníků a veliteli jeho vozů a jeho jezdců. 10 A toto byli vedoucí správců, jež král Šalomoun měl, padesát a dvě stě těch, již měli moc nad lidem. 11 A dceru faraonovu vyvedl Šalomoun z města Dávídova do domu, jež jí zbudoval, neboť řekl: Má žena nebude bydlet v domě Dávída, krále Isráélova, neboť místa, do nichž vešla skříňka Jehovova, jsou svatá. 12 Tehdy Šalomoun vznášel vzestupné oběti Jehovovi na oltáři Jehovově, jež zbudoval před předsíní, 13 totiž podle povinnosti dne v den, vznášením podle rozkazu Mojžíšova, o šabatech, o nových měsících a o svátcích třikrát v roce, při slavnosti nekvašených chlebů, při slavnosti týdnů a při slavnosti budek. 14 A přidělil podle předpisu Dávída, svého otce, oddíly kněží k jejich službě a Lévióvců na jejich vykázaná místa k velebení a k obsluze před kněžímí podle povinnosti dne v její den, a vrátné v jejich oddílech k jednotlivým branám, neboť tak zněl rozkaz Dávída, Božího muže; 15 a neopouštěli králova rozkazu ke kněžím stran žádné věci, ani stran pokladnic. 16 A všechno dílo Šalomounovo bylo připraveno ke dni založení domu Jehovova, až do jeho dohotovení; dům Jehovův byl úplný. 17 Tehdy Šalomoun odešel k Ecjón-Geveru a do Élóthu na pobřeží moře v zemi Edóma; 18 a Chúrám mu skrze své služebníky poslal lodi a služebníky znalé moře, i přibyli se služebníky Šalomounovými do Ófiru a vzali odtamtud čtyři sta a padesát kikkárů zlata, jež přinesli ke králi Šalomounovi.

2. Paralipomenon 9

1 A zvěst o Šalomounovi uslyšela královna Ševy, i přibyla v Jerúsalém vyzkoušet Šalomouna hádankami, s velmi slavným komonstvem a s velbloudy nesoucími vonné látky a zlato v hojnosti a drahé kameny; a přišla k Šalomounovi a promluvila s ním o všem, co bylo blízko jejímu srdci, 2 a Šalomoun jí všechny její otázky vysvětlil, neskrylo se před Šalomounem nic, co by jí nebyl vysvětlil. 3 A když královna Ševy zpozorovala Šalomounovu moudrost a dům, jež zbudoval, 4 a pokrmy jeho stolu a sedání jeho nevolníků a stání jeho obsluhovačů a jejich oblečení a jeho číšníky a jejich oblečení a jeho horní chodbu, kudy vystupoval k domu Jehovovu, nezůstalo v ní již dechu 5 a řekla ke králi: Pravdivá byla řeč, již jsem ve své zemi uslyšela o tvých věcech a o tvé moudrosti, 6 a neuvěřila jsem jejich slovům, než jsem přišla a mé oči pohleděly, a hle, nebyla mi oznámena polovina rozsahu tvé moudrosti, převýšil jsi pověst, již jsem uslyšela. 7 Blaho tvých mužů, ano, blaho těchto tvých služebníků, již stávají ustavičně před tvou tváří a slychají tvou moudrost! 8 Nechť je veleben Jehova, tvůj Bůh, jenž v tobě našel potěšení k uvedení tě na jeho trůn za krále pro Jehovu, tvého Boha! Tvůj Bůh ve svém milování Isráéle, k zjednání mu trvalého postavení, ano, dal tě za krále nad nimi k vykonávání práva a spravedlnosti! 9 A dala králi sto a dvacet kikkárů zlata a vonné látky ve veliké hojnosti a drahé kameny, aniž kdy byla vonná látka jako ona, již královna Ševy dala králi Šalomounovi. 10 (A i služebníci Chúrámovi a služebníci Šalomounovi, kteří z Ófiru dopravili zlato, dopravili santalové dříví a drahé kameny, 11 a král použil toho santalového dříví na schodiště k domu Jehovovu a k domu královu a na lry a varyta pěvcům, aniž bylo předtím v zemi Júdově takové spatřeno.) 12 A král Šalomoun splnil královně Ševy všechno její přání, oč požádala, mimo to, co králi přinesla. I obrátila se a odebrala k své zemi, ona i její služebníci. 13 A váha zlata, jež v jednom roce Šalomounovi docházelo, byla šest set šedesát a šest kikkárů zlata, 14 kromě příjmu od těch, již cestovali a toho, co přinášeli obchodníci a co Šalomounovi všichni králové Arabie a vladaři země přinášeli zlata a stříbra. 15 A král Šalomoun zhotovil dvě stě velikých štítů z kovaného zlata, na jeden veliký štít vyzvedl šest set šeklů kovaného zlata, 16 a tři sta malých štítů z kovaného zlata, na jeden malý štít vyzvedl tři sta šeklů zlata, a dal je král v dům lesa Levánónu. 17 A král zhotovil veliký trůn ze slonoviny a potáhl jej čistěným zlatem; 18 a ten trůn měl šest stupňů a zlatou podnož (byly k trůnu připevněny) a na místě sedění opěradla odtud a odtud, a vedle opěradel stáli dva lvi 19 a na těch šesti stupních tam stálo, odtud a odtud, dvanáct lvů; pro žádné z království nebylo nic takového zhotoveno. 20 A všechny nádoby k pití pro krále Šalomouna byly ze zlata a všechny nádoby domu lesa Levánónu byly ze zlata, čistého, stříbro nebylo v dnech Šalomounových za něco považováno, 21 neboť královny lodi odplouvaly se služebníky Chúrámovými do Taršíše - jednou za tři léta lodi z Taršíše přijížděly, vezouce zlato a stříbro, slonovinu a opice a pávy. 22 I stal se král Šalomoun stran bohatství a stran moudrosti větším než všichni králové země 23 a všichni králové země vyhledávali Šalomounovu přítomnost k slyšení moudrosti, již dal Bůh v jeho srdce, 24 a oni, každý, přinášeli svůj dar, náčiní ze stříbra a náčiní ze zlata a pláště a zbroj a vonné látky, koně a mezky, dávkou roku v roce.

25 A Šalomoun měl čtyřicet tisíc stájí koní a vozidel a dvanáct tisíc jezdců a umístil je ve městech vozů a u krále v Jerúsalémě. 26 I vládl nad všemi králi od Řeky až po zem Pelištím a po pomezí Egypta. 27 A v Jerúsalémě král nakladl stříbra jako kamenů a cedrů nakladl jako sykomor, jež jsou v hojnosti v nížině; 28 a koně Šalomounovi vyváželi z Egypta a ze všech zemí. 29 A zbývající věci Šalomounovy, první i poslední, zda ony nejsou připsány k slovům Náthána, proroka, a k proroctví Achijji, Šilóniho, a ve vidění Iddóa, vidoucího, o Jároveámovi, synu Nevátovu? 30 I kraloval Šalomoun v Jerúsalémě nad vším Isráelem čtyřicet let 31 a ulehl Šalomoun se svými otci a byl pohřben ve městě Dávída, svého otce. A kralování se místo něho ujal Rechaveám, jeho syn.

2. Paralipomenon 10

1 A Rechaveám se odebral do Šechemu, neboť v Šechem přibyli, všechen Isráel, uvést ho v kralování; 2 to jak uslyšel Jároveám, syn Nevátův (jenž byl v Egyptě, kam utekl před tváří Šalomouna, krále), stalo se, že se Jároveám z Egypta vrátil, 3 i poslali a dali ho povolat; a přišel Jároveám a všechen Isráel a promluvili k Rechaveámovi výrokem: 4 Tvůj otec učinil naše jho tvrdým, nyní však ulev na tvrdé službě tvému otci a na našem těžkém jhu, jež na nás uvalil, a budeme ti sloužit. 5 I řekl k nim: Ještě tři dni a vraťte se ke mně. A lid odešel. 6 A král Rechaveám se jal radit se starci, kteří stávali před tváří Šalomouna, jeho otce, za jeho zůstávání na živu, výrokem: Jak vy radíte odpovědět tomuto lidu? 7 I promluvili k němu výrokem: Chceš-li se vůči tomuto lidu projevit vlídným a být u nich oblíben a mluvit k nim vlídnými slovy, pak ti budou služebníky po všechny dni. 8 Opustil však radu starců, již mu poradili, a jal se radit s mladíky, kteří s ním vyrostli, již stáli před jeho tváří, 9 a řekl k nim: Co radíte vy, jak máme odpovědět tomuto lidu, těm, kteří ke mně promluvili výrokem: Ulev na jhu, jež na nás uvalil tvůj otec? 10 A ti mladíci, kteří s ním vyrostli, s ním promluvili výrokem: Takto budeš říkat lidu, těm, kteří k tobě promluvili výrokem: Tvůj otec ztížil naše jho, ty však nám ulev, - takto k nim budeš říkat: Můj malík ztloustne nad kyčle mého otce; 11 takže tedy: Můj otec na vás naložil těžké jho a já na vaše jho budu přidávat; můj otec vás trestal biči a já štíry. 12 Přišel tedy Jároveám a všechen lid k Rechaveámovi v třetí den podle toho, co král promluvil výrokem: V třetí den se ke mně vraťte, 13 a král jim odpověděl tvrdě, neboť opustil král Rechaveám radu starců 14 a promluvil k nim podle rady mladíků výrokem: Můj otec ztížil vaše jho a já na ně budu přidávat, můj otec vás trestal biči a já štíry. 15 Král tedy nenaklonil sluch k lidu, neboť ze strany Jehovy nastal obrat za účelem Jehovova uskutečnění jeho slova, jež vyslovil skrze Achijju, Šilóniho, k Jároveámovi, synu Nevátovu. 16 Když tedy shledali, všechen Isráel, že jich král nevslyšel, odpověděli - lid -králi výrokem: Co nám je podílem v Dávídovi? Ani dědictví v synu Jišajovu! Každý k tvým stanům, Isráéli!Nyní si hled' svého domu, Dávíde! I odešel všechen Isráel k svým stanům, 17 ale děti Isráelovy, jež bydlely ve městech Júdových, - nadále nad nimi zůstal králem Rechaveám. 18 I poslal král Rechaveám Adóráma, jenž byl nad robotou, ale synové Isráelovi na něho naházeli kamení, takže umřel, a král Rechaveám si popíil vystoupit na vozidlo k uprchnutí v Jerúsalém. 19 A zůstali - Isráel - ve vzpouře proti domu Dávídovu až po tento den.

2. Paralipomenon 11

1 A když Rechaveám přišel v Jerúsalém, svolal všechen dům Júdův a Benjámínův, sto a osmdesát tisíc vybraných válečníků, k bojování s Isráelem, k navrácení kralování Rechaveámovi. 2 Ale k Šemaejovi, Božimu muži, se dostalo Boží slovo výrokem: 3 Prones k Rechaveámovi, synu Šalomounovu, králi Júdovu, a ke všemu Isráelovi v Júdovi a Benjámínovi výrok: 4 Takto řekl Jehova: Nesmíte vystupovat ani bojovat se svými bratry; vraťte se každý k svému domu, neboť tato věc byla vyvolána z mé strany. I uposlechli slov Jehovových a vrátili se od tažení proti Jároveámovi. 5 A Rechaveám se usídlil v Jerúsalémě a vybudoval v Júdovi opevněná města; 6 vybudoval tedy Béth-lechem a Étam a Tekou 7 a Béth-cúr a Sóchó a Adullám 8 a Gath a Maréšu a Zif 9 a Adórajim a Láchíš a Azéku 10 a Coreu a Ajjálón a Chevrón, jež jsou v Júdovi a Benjámínovi, města s opevněními, 11 i posílil ta opevnění a umístil v nich představené a zásobárny potravy a oleje a vína 12 a v každém jednotlivém městě štíty a kopí a velmi velice je posílil. A zůstal mu Júdá a Benjámín, 13 ale postavili se k němu z celého svého území kněží a Lévióvcí, kteří byli ve všem Isráelovi, 14 neboť Lévióvcí opustili své obvody a svou držbu a odešli k Júdovi a k Jerúsalému, neboť je odstrčil Jároveám a jeho synové od zastávání kněžství Jehovovi 15 a určil si kněží na výšiny a pro chlupatce a pro telata, jež zhotovil. 16 A za nimi ze všech kmenů Isráelových ti, kteří oddávali svá srdce k hledání Jehovy, Boha Isráelova, přišli v Jerúsalém obětovat Jehovovi, Bohu svých otců, 17 a posílili království Júdovo a utvrdili Rechaveáma, syna Šalomounova, na tři léta, neboť se na tři léta jali chodit cestou Dávídovou a Šalomounovou. 18 A Rechaveám si za ženu vzal Machalath, dceru Jerímótha, syna Dávídova, a Avíchajil, dcery Eliáva, syna Jišajova, 19 a porodila mu syny: Jeúše a Šemarju a Záhama. 20 A po ní pojal Maachu, dceru Avšalómovu; ta mu porodila Avijju a Attaje a Zízu a Šelómítha. 21 A Maachu, dceru Avšalómovu, si Rechaveám zamiloval nad všechny své ženy a své souložnice; pojal totiž osmnáct žen a šedesát souložnic a zplodil dvacet a osm synů a šedesát dcer; 22 a Avijju, syna Maachy, určil Rechaveám za hlavu, za vůdce mezi jeho bratry, totiž k uvedení ho v kralování.

23 A jednal rozvázně a rozeslal některé ze svých synů do všech zemí Júdových a Benjámínových, do všech měst s opevněními, a dal jim stravu v hojnosti. A vyžádal pro ně spoustu žen.

2. Paralipomenon 12

1 A jak Rechaveám upevnil kralování a jak nabytí moci, stalo se, že opustil zákon Jehovův, a všechen Izráel s ním; 2 a v pátém roce krále Rechaveáma se stalo, že proti Jerúsálemu vystoupil Šíšak, král Egypta (neboť se proti Jehovovi dopustili nevěrnosti), 3 s tisícem a dvěma sty vozů a s šedesáti tisíci jezdců, a lidu, jenž s ním přišel z Egypta, nebylo počtu - Lúvim, Sukkijím a Kúším. 4 I dobyl měst s opevněními, jež byla v Júdovi, a přitáhl až k Jerúsálemu. 5 A k Rechaveámovi a hodnostářům Júdovým, kteří se před tváří Šíšakovou shromáždili do Jerúsálema, přišel Šemaej, prorok, a řekl jim: Takto řekl Jehova: Vy jste opustili mne a tak jsem opustil já vás v ruce Šíšakově. 6 I pokořili se, hodnostáři Izráelovi a král, a řekli: Jehova je spravedlivý. 7 A když Jehova viděl, že se pokořili, dostalo se k Šemaejovi slovo Jehovovo výrokem: Pokořili se - nebudu jich hubit, nýbrž jim chci dát jakoby trochu úniku a nebudu na Jerúsálem rukou Šíšakovou vylévat své popuzení. 8 Ale budou mu nevolníky, ať poznají službu mně a službu království země. 9 Vystoupil tedy Šíšak, král Egypta, proti Jerúsálemu a pobral poklady domu Jehovova a poklady domu krále, pobral vše - také pobral štíty ze zlata, jež zhotovil Šalomoun. 10 A král Rechaveám místo nich zhotovil štíty z mosazi; ty světil ruce velitelů běhounů, již střežili vchod do králova domu, 11 a za každého vstupování krále do domu Jehovova se dělo, že přicházeli běhouni a nosili je; potom je vraceli do strážnice běhounů. 12 A v jeho pokoření se od něho Jehovův hněv odvrátil a nedošlo k vyhubení docela; a bylo v Júdovi i něco dobrých věcí. 13 I upevnil král Rechaveám svou moc v Jerúsálemě a zůstal králem; byl totiž Rechaveám při započítí svého kralování ve věku čtyřiceti a jednoho roku a sedmnáct let kraloval v Jerúsálemě, městě, jež Jehova ze všech kmenů Izráelových vyvolil k vložení tam svého jména; a jméno jeho matky Naamá, Ammónovkyně. 14 A činil, co bylo zlé, neboť své srdce neusměrnil k vyhledávání Jehovy. 15 A věci Rechaveámovy, první i poslední, zda ony nejsou vypsány mezi slovy Šemaeji, proroka, a Iddóa, vidoucího, podle rodopisného seznamu? A po všechny dni byly války Rechaveáma a Jároveáma. 16 I ulehl Rechaveám se svými otci a byl pohřben ve městě Dávidově. A kralování se místo něho ujal Avijjá, jeho syn.

2. Paralipomenon 13

1 V osmnáctém roce krále Jároveáma se tedy Avijjá ujal kralování nad Júdou; 2 kraloval v Jerúsálemě tři léta a jméno jeho matky Míchájáhú, dcera Úríele z Givey. A mezi Avijjou a mezi Jároveámem byla válka; 3 a Avijjá zahájil boj s vojenskou mocí hrdinných válečníků, čtyřmi sty tisíci vybraných mužů, a Jároveám se seřadil k boji s ním s osmi sty tisíci vybraných mužů, zdatných hrdinů. 4 A Avijjá stanul svrchu na hoře Cemarájim, jež je v pohoří Efrájimově, a řekl: Slyšte mě, Jároveáme a všechen Izráéli! 5 Zda nemáte vědět, že Jehova, Bůh Izráelův, navždy dal kralování nad Izráelem Dávidovi, jemu a jeho synům, smlouvou soli? 6 Ale povstal Jároveám, syn Nevátův, nevolník Šalomouna, syna Dávidova, a vzbouřil se proti svému pánu, 7 a k němu se shromáždili lehkomyšlní muži, ničemové, a převládli nad Rechaveámem, synem Šalomounovým, a Rechaveám byl mlád a měkký srdcem a nedokázal se vzepřít jejich tváři; 8 a vy nyní zamýšlíte se vzepřít královské moci Jehovově v ruce synů Dávidových, neboť vás je početný dav a jsou s vámi telata ze zlata, jež vám Jároveám učinil bohy. 9 Zda jste nezapudili kněží Jehovovy, syny Áronovy, a Léviůvce, a nenadělali jste si kněží jako národnosti země? Každý, kdo přichází naplnit svou ruku mladým býkem a sedmi berany, ano, stane se knězem nebohům! 10 Ale my - naším Bohem je Jehova, aniž jsme ho opustili, a Jehovu obsluhují kněží, synové Áronovi, a Léviůvci ve své činnosti, 11 a Jehovovi v kouř obracejí vzestupné oběti za každého jitra a za každého večera, a kouřidlo z vonných koření; a řada chlebů je na čistém stole, a svícen ze zlata a lampy k němu k zapalování za každého večera, neboť my dbáme nařízení Jehovy, našeho Boha, a vy jste ho opustili. 12 A hle, s námi v čele je Bůh a jeho kněží a pozouny zvučné k zvučení proti vám. Synové Izráelovi, nesmíte bojovat s Jehovou, Bohem vašich otců, neboť nebudete mít úspěchu. 13 Ale Jároveám obrátil zálohu, aby přitáhla zpoza nich, i dostali se před tvář Júdovu a záloha zpoza nich; 14 i ohlédl se, Júdá, a hle, bitva k nim předem i zadem; i jali se volat k Jehovovi a kněží troubili na pozouny, 15 a jali se pokřikovat, mužstvo Júdovo, a při pokřikování mužstva Júdova se stalo, že Jehova Jároveáma a všechen Izráel před tváří Avijjovou a Júdovou porazil 16 a synové Izráelovi se před tváří Júdovou dali na útěk a Bůh je vydal v jejich ruku. 17 A Avijjá a jeho lid se mezi nimi jali ubíjet rozsáhlým ubíjením, takže z Izráele padlo zabitých pět set tisíc vybraných mužů. 18 Tak byli synové Izráelovi v onen čas pokořeni a synové Júdovi nabyli moci, neboť spolehli na Jehovu, Boha svých otců. 19 A Avijjá vyrazil za Jároveámem a dobyl jeho měst: Béth-Élu a jeho osad a Ješány a jejich osad a Efrónu a jeho osad, 20 aniž Jároveám ještě v dnech Avijjových podržel sílu. A Jehova ho porazil, takže umřel. 21 A Avijjá upevnil svou moc a vzal si čtrnáct žen a zplodil dvacet a dva syny a šestnáct dcer. 22 A ostatní věci Avijjovy a jeho cesty a jeho slova jsou zapsána ve výkladu proroka Iddóa.

2. Paralipomenon 14

1 I ulehl Avijjáš se svými otci a pohřbili ho ve městě Dávidově a kralování se místo něho ujal Ásá, jeho syn. V jeho dnech nabyla země na deset let pokoje. 2 A Ásá se jal činit, co bylo v očích Jehovových dobré a správné, 3 a odstranil cizí oltáře a výšiny a roztránil sloupy a zporázel ašéry 4 a Júdovi nařídil vyhledávat Jehovu, Boha jejich otců, a vykonávat zákon a rozkazy. 5 A výšiny odstranil ze všech měst Júdových, i sluneční kůly; a království nabylo před jeho tváří pokoje. 6 A vybudoval v Júdovi města s opevněním, neboť země nabyla pokoje a v těchto letech proti němu nebylo války, neboť mu Jehova dal klid; 7 i řekl Júdovi: Tato města vybudujme a obžeňme zdmi, věžemi, vraty a závorami; ještě máme zem před svou tváří, neboť jsme se jali vyhledávat Jehovu, našeho Boha, jali jsme se ho vyhledávat, i dal nám ze všech stran klid. Jali se tedy budovat a došli zdaru. 8 A Ásá měl vojenskou moc, tři sta tisíc nosících veliký štít a kopí, z Júdy, a z Benjámina dvě stě a osmdesát tisíc nosících malý štít a napínajících luk; tito všichni byli zdatní hrdinové. 9 I vytáhl proti nim Zerach, Kúší, s vojenskou mocí tisíce tisíců, a tři set vozidel, a přitáhl až k Maréši; 10 a Ásá vytáhl před jeho tvář a v průrvě Cefáthá u Maréši se seřadili k boji. 11 A Ásá se jal volat k Jehovovi, svému Bohu, a řekl: Jehovo, u tebe stran pomoci není rozdílu mezi mnohým a nemajícím síly; pomoz nám, Jehovo, náš Bože, neboť jsme na tebe spolehli a v tvém jménu jsme vytáhli proti tomuto davu. Jehovo, ty jsi náš Bůh, proti tobě nic nesmí zmocit smrtelník. 12 A Jehova před tváří Ásovou a před tváří Júdovou Kúšim porazil, i dali se Kúšim na útěk 13 a Ásá a lid, jenž byl s ním, je pronásledovali až ke Geráru, a zprostřed Kúšim padali, takže jim nezůstalo živého, neboť byli před tváří Júdovou a před tváří jeho vojska rozdraceni; ti odnesli velmi hojný lup. 14 A vybili všechna města v okolí Geráru, neboť se na ně dostal strach z Jehovy, a vyplenili všechna ta města, neboť v nich byla velmi hojná kořist. 15 A vybili i stany dobytka a zajali drobný dobytek v hojnosti a velbloudy, a vrátili se v Jerúsalem.

2. Paralipomenon 15

1 A Azarjáhú, syn Ódédův, - na něho se dostal Duch Jehovův, 2 i vyšel před tvář Ásovu a řekl mu: Slyšte mě, Áso a všechen Júdo a Benjámine! Jehova bude s vámi, pokud budete s ním, a budete-li ho vyhledávat, bude se vám dávat najít, ale budete-li ho opouštět, bude vás opouštět. 3 Ano, mnoho dní bude Izrael muset být bez pravého Boha a bez vyučujícího kněze a bez zákona, 4 ale až se, když mu bude úzko, vrátí k Jehovovi, Bohu Izraellovu, a j mou se ho hledat, dá se jim najít. 5 Ale v oněch dobách nebude pokoje vycházejícímu ani vstupujícímu, neboť na všechny obyvatele země přijde mnoho zmatků 6 a národ bude narážet na národ a město na město, neboť je Bůh zmate všemožnou tísní. 7 Vy však buďte silní a necht' vaše ruce neochabují, neboť vaše činnost bude mít odměnu. 8 A jak Ásá uslyšel tato slova a proroctví Ódéda, proroka, vzmužil se a odklidil hnusnosti z celé země Júdy a Benjáminovy a z měst, jichž dobyl z pohoří Efrájimova, a obnovil oltář Jehovův, jenž byl před předsíní Jehovovou 9 a shromáždil celého Júdu a Benjámina a s nimi ty, již přišli z Efrájima a Menaššea a ze Šimeóna, neboť k němu v množství od Izraele odpadli, protože shledali, že Jehova, jeho Bůh, je s ním. 10 Shromáždili se tedy v Jerúsalemě v třetím měsíci patnáctého roku kralování Ásova 11 a v onen den Jehovovi obětovali z lupy (přihnali sedm set kusů skotu a sedm tisíc kusů drobného dobytka) 12 a vstoupili v smlouvu: Celým srdcem a celou duší vyhledávat Jehovu, Boha svých otců, 13 a že každý, kdo by se o Jehovu, Boha Izraellova, nezajímal, má být usmrcen, ať půjde o malého či o velkého, ať půjde o muže či o ženu; 14 i přísáhli Jehovovi silným hlasem a s jástem a s pozouny a s troubami 15 a nad tou přísahou se, všechen Júdá, radovali, neboť přísáhli celým svým srdcem a jali se ho hledat se vši svou ochotou, i dal se jim najít a dal jim Jehova ze všech stran klid. 16 A také Maachu, matku Ásy, krále, tu odstranil z postavení královny-matky, protože si k ašere zřídila obludnost; Ásá tedy její obludnost vyřadil a rozmělnil a u potoka Kidronu spálil. 17 Výšiny sice z Izraele odstraněny nebyly, ale srdce Ásovo zůstalo po všechny dni nerozdělené při Jehovovi 18 a v Boží dům vnesl posvěcené věci svého otce a své posvěcené věci, stříbro a zlato a náčiní. 19 A až po třicátý a pátý rok Ásova kralování nenastala válka.

2. Paralipomenon 16

1 V třicátém a šestém roce Ásova kralování vystoupil proti Júdovi Baešá, král Izraellův, a vybudoval Rámu, aby nebylo umožnění vycházet a vstupovat k Ásovi, králi Júdovu. 2 A Ásá vynesl z pokladnic domu Jehovova a domu krále stříbro a zlato a poslal k Ben-Hadadovi, králi Arámu, jenž bydlel v Damašku, se vzkazem: 3 Mezi mnou a mezi tebou a mezi mým otcem a mezi tvým otcem je smlouva; hle, poslal jsem ti stříbro a zlato, pojď, zruš svou smlouvu s Baešou, králem Izraellovým, aby zpřede mne musel odtáhnout. 4 A Ben-Hadad na krále Ásu uposlechl a poslal na města Izraellova velitele vojenských sil, jež měl, a pobil Ijjón a Dán a Avél-májim a všechna skladiště měst Naftálího. 5 O tom jak uslyšel Baešá, stalo se, že od vybudování Rámy upustil a svou činnost zastavil. 6 A Ásá, král, přivedl celého Júdu, i odnesli kameny z Rámy a trámy z ní, jichž Baešá použil k budování, a vybudoval jimi Gevu a Micpu.

7 A v oné době přišel k Ásovi, králi Júdovu, Chanání, vidoucí, a řekl k němu: Pro tvé spolehnutí na krále Arámu, že jsi nespolehl na Jehovu, svého Boha, proto unikla vojenská moc krále Arámu z tvé ruky. 8 Zda se neprojevili Kúšim a Lúvím vojenskou mocí velmi velikou v množství, ve vozech a v jezdcích? Ale pro tvé spolehnutí na Jehovu je vydal v tvou ruku. 9 Vždyť Jehova - jeho oči probíhají vši zemí, aby projevil svou moc při těch, jejichž srdce je nerozděleně upřeno k němu. Stran tohoto ses zachoval pošetile; proto od nynějška proti tobě budou války. 10 A Ásá se na vidoucího popudil a dal ho v dům klády, neboť byl stran tohoto na něho rozezlen. V oné době se Ásá i některé z lidu jal utlačovat. 11 A hle, věci Ásovy, první i poslední, hle je, jsou vypsány na knize králů Júdy a Isráéle. 12 A v třicátém a devátém roce svého kralování Ásá onemocněl na svých nohou, až do vysokého stupně jeho nemoci; ale ani ve své nemoci nevyhledával pomoc u Jehovy, nýbrž mezi lékaři. 13 A v čtyřicátém a prvním roce svého kralování Ásá ulehl se svými otci, ano, umřel, 14 a pohřbili ho na jeho pohřebišti, jež si vyhloubil ve městě Dávidově; i uložili ho na lůžko, jež posypali vonnými kořenými, a to rozmanitými, namíchanými na vonnou směs odborně připravenou, a jali se mu pálit ohněm přenesmírně velikým.

2. Paralipomenon 17

1 A kralování se místo něho ujal Jehóšáfát, jeho syn. Ten upevnil svou sílu proti Isráélovi 2 a umístil vojenskou moc ve všech opevněných městech Júdových, a posádky umístil v zemi Júdově a ve městech Efrájimových, jichž dobyl Ásá, jeho otec. 3 A s Jehóšáfátem byl Jehova, neboť se jal chodit dřívějšími cestami Dávida, svého otce, a netoužil po Baalím, 4 nýbrž toužil po Bohu svého otce a chodil v jeho rozkazech a ne podle jednání Isráélova; 5 a Jehova upevnil kralování v jeho ruce, a všechen Júdá, ti dávali Jehóšáfátovi dary, i dostalo se mu bohatství a slávy v hojnosti 6 a jeho srdce se na cestách Jehovových vzmožilo, takže ještě z Júdy odstranil výšiny a ašéry. 7 A v třetím roce svého kralování poslal pro své hodnostáře, pro Ben-Chajila a pro Óvadju a pro Zecharju a pro Nethaneéla a pro Mícháju, k vyučování ve městech Júdových; 8 a s nimi byli Léviovci Šemaejáhú a Nethanjáhú a Zevadjáhú a Asahél a Šemirámóth a Jehónáthán a Adónijjáhú a Tóvijjáhú a Tóv-Adónijjá, Léviovci, a s nimi Elišámá a Jehórám, kněží; 9 jali se tedy vyučovat v Júdovi, a byla s nimi kniha zákona Jehovova, a jali se obcházet po všech městech Júdových a vyučovat mezi lidem. 10 A na všechna království zemí, jež byla v okolí Júdy, se dostal strach z Jehovy, takže s Jehóšáfátem neválčili; 11 i z Pelištím přinášeli Jehóšáfátovi dary a stříbro poplatku. Také Arabové mu přihnali drobný dobytek, sedm tisíc a sedm set beranů a sedm tisíc a sedm set kozlů. 12 I stal se Jehóšáfát postupně nanejvýš velikým a vybuodoval v Júdovi hrady a města skladišť; 13 a ve městech Júdových se mu dostalo hojného majetku; a v Jerúsalemě byli bojovníci, zdatní hrdinové, 14 a toto bylo jejich rozdělení na oddíly podle domů jejich otců: Stran Júdy, velitelé tisíců: Adná, velitel, a s ním tři sta tisíc zdatných hrdinů; 15 a vedle něho Jehóhánán, velitel, a s ním dvě stě a osmdesát tisíc; 16 a vedle něho Amasjá, syn Zichrího, jenž se dobrovolně oddal Jehovovi, a s ním dvě stě tisíc zdatných hrdinů; 17 a z Benjámina zdatný hrdina Eljádá a s ním dvě stě tisíc vystrojených lukem a štítem, 18 a vedle něho Jehózávad a s ním sto a osmdesát tisíc vyzbrojených k vojenské službě. 19 Toto byli obsluhovači krále, mimo ty, jež král umístil ve městech s opevněním ve všem Júdovi.

2. Paralipomenon 18

1 Jehóšáfátovi se tedy v hojnosti dostalo bohatství a slávy; a stal se příbuzným Acheávovi; 2 a po uplynutí kolikasi let k Acheávovi sestoupil do Šómrónu a Acheáv pro něho a pro lid, jenž byl s ním, v hojnosti nazabíjel drobného dobytka a skotu a svedl ho k vystoupení do Rámóth-Gileádu. 3 Řekl tedy Acheáv, král Isráélův, k Jehóšáfátovi, králi Júdovu: Zda se mnou půjdeš v Rámóth-Gileád? I řekl mu: Takový budu já, jaký jsi ty, můj lid jako tvůj lid, ano, s tebou v boji. 4 A Jehóšáfát řekl ke králi Isráélovu: Vyžádej si, prosím, nejprve slovo Jehovovo. 5 A král Isráélův shromáždil proroky, čtyři sta mužů, a řekl k nim: Zda máme jít k boji do Rámóth-Gileádu? Či mám nechat tak? I řekli: Vystup a Bůh je vydá v ruku krále. 6 A Jehóšáfát řekl: Zda tu není jiného proroka Jehovova, ať se můžeme dotázat skrze něho? 7 A král Isráélův k Jehóšáfátovi řekl: Ještě je jeden muž k dotázání Jehovy skrze něho, ale já ho nenávidím, neboť on o mně nikdy neprorokuje k dobrému, nýbrž po všechny dni k zlému; je to Míchajhú, syn Jimlův. A Jehóšáfát řekl: Nechť král tak nemluví. 8 Král Isráélův tedy zavolal na jednoho dvořana a řekl: Pospěš - Míchajhú, syna Jimlova! 9 A král Isráélův a Jehóšáfát, král Júdův, seděli každý na svém trůně, oblečení v roucha, ano, seděli na prostranství u vchodu do brány Šómrónu, a před jejich tváří prorokovali všichni proroci; 10 a Cidkijjáhú, syn Kenaanův, si zhotovil rohy ze železa a řekl: Takto řekl Jehova: Těmito budeš Aráma trkat až do skoncování s nimi. 11 A tak prorokovali všichni proroci, výrokem: Vystup v Rámóth-Gileád a měj úspěch, neboť je Jehova vydá v ruku krále. 12 A ten posel, jenž odešel povolal Míchajhú, k němu promluvil výrokem: Hle, slova proroků: Jedněmi ústy dobro pro krále; nechť tedy je, prosím, tvé slovo jako jedno z nich, takže promluvíš dobro. 13 A Míchajhú řekl: Jako že je živ Jehova, že co bude můj Bůh říkat, to budu mluvit. 14 I přišel ke králi a král k němu řekl: Míchajhú, zda máme jít do Rámóth-Gileádu k boji či mám nechat tak? I řekl: Vystupte a mějte úspěch, neboť musejí být vydáni ve vaši ruku.

15 A král k němu řekl: Kolikrát ještě tě já budu zapřísahávat, abys ke mně nemluvil, leč pravdu ve jménu Jehovově? 16 I řekl: Uviděl jsem všechen Izráel - byli rozptýleni na horách jako ovce, jež nemají pastýře, a Jehova řekl: Tito nemají pánů, nechť se vracejí v pokoji, každý k svému domu. 17 A král Izráelův řekl k Jehošáfátovi: Zda jsem k tobě neřekl: Nebude o mně prorokovat dobré, nýbrž ke zlému? 18 I řekl: Slyšte tedy slovo Jehovovo: Uviděl jsem Jehovu sedícího na svém trůnu a všechen zástup nebes, ti stáli na jeho pravici a jeho levici; 19 a Jehova řekl: Kdo bude umět zlákat Acheáva, krále Izráelova, aby vystoupil a padl v Rámóth-Gileádu? I promluvil tento, mluvil takto, a tento mluvil takto; 20 a vyšel jistý duch a stanul před tváří Jehovovou a řekl: Já ho budu umět zlákat. A Jehova k němu řekl: Čím? 21 I řekl: Mohu vyjít a stát se duchem lži v ústech všech jeho proroků. A řekl: Budeš ho umět zlákat a i přemoci; vyjdi a učíš tak. 22 Nuže tedy, hle, dal Jehova v ústa těchto proroků ducha lži a Jehova o tobě předpověděl neštěstí. 23 Tu se přiblížil Cidkijáhú, syn Kanaanův, a udeřil Míchájhúa na líce a řekl: Kterou to cestou Duch Jehovův z mé blízkosti přešel mluvit s tebou? 24 A Míchájhú řekl: Hle, ty budeš vidět v onen den, až budeš vstupovat z pokoje v pokoj, chtěje se skrýt. 25 A král Izráelův řekl: Vezměte Míchájhúa a zaveďte ho zpět k Amónovi, veliteli města, a k Jóášovi, synu královi, 26 a musíte říci: Takto řekl král: Vsaďte tohoto v dům vazby a až do mého návratu v pokoji mu dávejte jíst chléb tísně a vodu tísně. 27 A Míchájhú řekl: Budeš-li se jakkoli v pokoji vracet, nepromluvil skrze mne Jehova. A řekl: Naslouchejtež, zástupy lidu, oni všichni! 28 I vystoupil král Izráelův a Jehošáfát, král Júdův, do Rámóth-Gileádu; 29 a král Izráelův řekl k Jehošáfátovi: Chci se přestrojit a tak vstoupit v bitvu, ale ty si obleč svá roucha. Král Izráelův se tedy přestrojil, i vstoupili v bitvu; 30 a král Arámu velitelům vozů, jež měl, rozkázal výrokem: Nebudete v boji za cíl mít malého ani velikého, nýbrž samotného krále Izráelova. 31 A jak velitelé vozů uviděli Jehošáfáta, stalo se, že si oni řekli: To je Izráelův král; a obrátili se proti němu k boji. A Jehošáfát vykřikl; i pomohl mu Jehova, ano, Bůh je od něho odlákal; 32 a jak velitelé vozů shledali, že to král Izráelův nebyl, stalo se, že se od pronásledování ho odvrátili. 33 A kdosi z luku naslepo vystřelil a zasáhl krále Izráelova mezi spáry pancíře; i řekl k vozataji: Obrat' svůj směr, ať mě vyvezeš z vojska, neboť jsem raněn. 34 A boj se v onen den vzmohl a král Izráelův zůstal - postavil se - ve vozidle naproti Arámovi až do večera a v čas zacházení slunce umřel.

2. Paralipomenon 19

1 A když se Jehošáfát, král Júdův, v pokoji vrátil do svého domu v Jerúsalemě, 2 vyšel mu naproti Jéhú, syn Chanáního, vidoucí, a řekl ke králi Jehošáfátovi: Zda máš mít chuť pomáhat zlovolnému a nenávidícím Jehovu? A pro toto nastalo od tváře Jehovovy proti tobě rozhněvání; 3 ale našly se při tobě dobré věci, neboť jsi ze země vymetl ašéry a usměrnil jsi své srdce k vyhledávání Boha. 4 A Jehošáfát zůstal v Jerúsalemě a zase se jal vycházet mezi lid od Beér-ševy po pohoří Efrájimovo a vedl je zpět k Jehovovi, Bohu jejich otců. 5 A v zemi, ve všech opevněných městech Júdových, ve městě za městem, dosadil soudce 6 a k těm soudcům řekl: Hled'te, co vy činíte, neboť ne pro člověka máte soudit, nýbrž pro Jehovu; ten je ve věci soudu s vámi; 7 nuže tedy nechť je nad vámi strach z Jehovy, buďte bedliví a jednejte, neboť při Jehovovi, vašem Bohu, není křivdy ani ohledu na osobu ani přijímání úplatku. - 8 A v Jerúsalemě Jehošáfát také dosadil některé z Léviůvců a kněží a z hlav otců Izráelových k soudu Jehovovu a stran sporů; ti se vrátili do Jerúsálema, 9 i vložil na ně odpovědnost výrokem: Tak budete činit v úctě k Jehovovi, ve věrnosti a s nerozděleným srdcem, 10 a stran každého sporu, jenž před vás bude přicházet zprostřed vašich bratrů, již bydlí ve svých městech, mezi krví a krví, mezi zákonem a příkazem, stran ustanovení a stran předpisů, tu je musíte upozorňovat, ať se neproviňují vůči Jehovovi a nenastává rozhněvání proti nim a proti jejich bratrům; budete-li tak činit, nebudete se proviňovat. 11 A hle, stran všech věcí Jehovových je nad vámi Amarjáhú, hlavní kněz, a stran všech věcí králových Zevadžáhú, syn Jišmáélův, vůdce domu Júdova, a Léviůvci budou úředníky před vaší tváří. Buďte silní a jednejte, a Jehova bude s tím, co je dobré.

2. Paralipomenon 20

1 A potom se stalo, že proti Jehošáfátovi k boji přitáhli synové Móávovi a synové Ammónovi, - ano, byli s nimi někteří z Ammónim; 2 i přišli a podali Jehošáfátovi zprávu výrokem: Přitáhl proti tobě početný dav, z druhé strany vůči moři, od Arámu, a hle je, jsou v Chacecón-támáru, to je Én-gedí. 3 A Jehošáfát se ulekl a upřel svou tvář k vyhlížení po Jehovovi a vyhlásil na všem Júdovi půst. 4 I shromáždili se, Júdá, vyprošovat si od Jehovy; i ze všech měst Júdových přišli Jehovu hledat; 5 a Jehošáfát v sejití Júdově v Jerúsalemě v domě Jehovově před novým nádvořím stanul 6 a řekl: Jehovo, Bože našich otců, zda ty nejsi Bohem v nebesích? A ty vládneš nad všemi královstvími národů a v tvé ruce je moc a mohutnost a nelze se proti tobě postavit. 7 Zda ne ty, náš Bože, jsi vypudil obyvatele této země zpřed tváře tvého lidu, Izráele, a navždy ji dal semeni Abraháma, svého přítele? 8 A usídlili se v ní a vybudovali v ní svatyni tobě, tvému jménu, s výrokem: 9 Bude-li na nás přicházet neštěstí, meč, soud, či mor, či hlad, kéž smíme stanout před tímto domem, ano, před tváří tvou, neboť v tomto domě je tvé jméno, a ze své tísně volat k tobě, a kéž slyšíš a pomáháš.

10 A nyní, hle, synové Ammónovi a Móávovi a pohoří Séiru, proti nimž jsi Izráělovi při jejich příchodu ze země Egypta nedal vstupovat, takže zpřed nich odbočili a nevymýtili jich, 11 a hle, oni na nás uvalují odplatu - přijít a vyhánět nás z tvého vlastnictví, jež jsi vlastnit dal nám! 12 Náš Bože, zda proti nim nebudeš vynášet soud? Vždyť v nás není síly před tváří tohoto početného davu, aniž víme my, co máme činit; proto jsou naše oči na tobě. 13 A všechen Júdá, ti stáli před tváří Jehovovou, i jejich drobotina, jejich ženy a jejich synové. 14 A Jachaziél, syn Zecharjáhua, syna Benáji, syna Jeiéla, syna Mattanjova, Léviovec ze synů Ásáfových, - na něho se vprostřed sejítí dostal Duch Jehovův, 15 i řekl: Naslouchejte, všechen Júdo a obyvatelé Jerúsáléma, i ty, králi Jehošáfáte! Takto o vás řekl Jehova: Vy se nemusíte bát ani se strachovat před tváří tohoto početného davu, neboť boj není váš, nýbrž Boží. 16 Zítřa proti nim sejděte; hle, budou vystupovat vzestupem Cíc a budete je moci dopadnout na konci údolí, okraje pustiny Jerúel. 17 Není pro vás bojovat v této věci; postavte se, stůjte a vizte záchranu Jehovovu při vás, Júdo a Jerúsáléma! Nemusíte se bát ani se strachovat; zítřa vyjděte před jejich tvář a Jehova bude s vámi. 18 A Jehošáfát schýlil hlavu, obličej k zemi, a všechen Júdá i obyvatelé Jerúsáléma padli před tváří Jehovovou klanět se Jehovovi 19 a Léviovci ze synů Keháthim a ze synů Korchím povstali přinášet Jehovovi, Bohu Izráělovu, velebení nanejvýš silným hlasem. 20 A za jitra časně vstali a vytáhli k pustině Tekóy; a když vytáhli, stanul Jehošáfát a řekl: Slyšte mě, Júdo a obyvatelé Jerúsáléma! Upevněte se v Jehovovi, vašem Bohu, a budete upevněni; upevněte se v jeho prorocích a budete mít úspěch. 21 A obrátil se o radu na lid a určil Jehovovi pěvce a přinášející velebení svaté nádheře při vycházení před tváří vyzbrojených a říkajících: Přinášejte chválu Jehovovi, neboť jeho laskavost trvá navždy. 22 A v čase, kdy propukli v jáсот a chvalozpěv, umístil Jehova proti synům Ammónovým, Móávovým a pohoří Séiru, již přišli proti Júdovi, zálohy, takže byli poraženi; 23 a synové Ammónovi a Móávovi se postavili proti obyvatelům pohoří Séiru k učinění jich odevzdanými a k vymýcení jich; a jak skoncovali s obyvateli Séiru, jali se pomáhat jeden proti druhému k záhubě. 24 A Júdá přišel na vyhlídku k pustině; i rozhlédli se po tom davu, a hle je - mrtvolý padlé na zem, a nebylo uniknuvších. 25 A přišel Jehošáfát a jeho lid ukořistit lup od nich, i našli mezi nimi v hojnosti i bohatství při mrtvolách a cenné předměty; toho si naloupili, až to nebylo lze unést, a na tři dni se stali kořisticími lup, neboť on byl hojný. 26 A ve čtvrtý den se sešli do údolí Beráchá, neboť tam se jali velebit Jehovu; proto až podnes nazývají jméno onoho místa Údolí Beráchá. 27 I vrátili se, všichni muži Júdy a Jerúsáléma a Jehošáfát byl v jejich čele při návratu do Jerúsáléma s radostí, neboť je Jehova rozradostnil stran jejich nepřátel; 28 a v Jerúsalémě s varyty a s lyrami a s pozouny vstoupili do domu Jehovova. 29 A na všechna království zemí se dostal strach z Boha při jejich uslyšení, že s nepřáteli Izráělovými bojoval Jehova, 30 a kralování Jehošáfátovo bylo pokojné, neboť mu Bůh dal ze všech stran klid. 31 Jehošáfát tedy kraloval nad Júdou; při započetí svého kralování byl ve věku třiceti a pěti let a v Jerúsalémě kraloval dvacet a pět let, a jméno jeho matky Azúvá, dcera Šilchího. 32 A chodil vši cestou svého otce Ásy - a neodvrátil se od ní, - k vykonávání toho, co bylo v očích Jehovových správné. 33 Jen výšiny nebyly odstraněny, neboť lid, ti ještě své srdce neusměrnili k Bohu svých otců. 34 A ostatní věci Jehošáfátovy, první i poslední, hle je, jsou zapsány mezi slovy Jéhúa, syna Chanáního, jež byla vynesena na knihu králů Izráělových. 35 A potom se Jehošáfát, král Júdův, spojil s Achazjou, králem Izráělovým; ten ve svém jednání páchal zlo. 36 A spojil se s ním ke zřízení lodí k plavbě do Taršíše; i zřídili lodí v Ecjón-Geveru. 37 Prorokoval však proti Jehošáfátovi Eliezer, syn Dódáváhúv z Maréši, výrokem: Pro tvé spojení s Achazjáhuem rozráží Jehova tvé skutky. A lodí ztroskotaly, takže nebyli s to do Taršíše plout.

2. Paralipomenon 21

1 I ulehl Jehošáfát se svými otcí a byl se svými otcí pohřben ve městě Dávidově; a kralování se místo něho ujal Jehórám, jeho syn; 2 ten měl bratry, syny Jehošáfátovy: Azarju a Jechiéla a Zecharjáhua a Azarjáhua a Mícháela a Šefatjáhua; tito všichni byli synové Jehošáfáta, krále Izráělova, 3 a jejich otec jim dal mnoho darů ve stříbře a ve zlatě a v cennostech s městy s opevněními v Júdovi, ale kralování dal Jehórámovi, neboť on byl prvorozený; 4 a když Jehórám povstal nad královstvím svého otce a upevnil svou moc, pozabíjel mečem všechny své bratry a také některé z hlav Izráělových. 5 Jehórám byl při započetí svého kralování ve věku třiceti a dvou let a kraloval v Jerúsalémě osm let 6 a jal se chodit cestou králů Izráělových podle toho, co činili, dům Acheávův, neboť se mu dcera Acheávova stala ženou, i jal se činit, co bylo v očích Jehovových zlé. 7 Jehova však nechtěl dům Dávidův vyhubit, vzhledem k smlouvě, již uzavřel vzhledem k Dávidovi, a podle toho, že mu slíbil dát lampu, i jeho synům, na všechny dni. 8 V jeho dnech se zpod ruky Júdovy vzepřel Edóm a v kralování nad sebou uvedli krále; 9 i přešel Jehórám se svými veliteli a s ním všechny vozy, a stalo se, že v noci vstal a pobil Edóma, jenž se k němu vůkol přiblížil, i s veliteli vozů. 10 Ale Edóm ve vzpouře zpod ruky Júdovy zůstal až po tento den. Tehdy, v onen čas, se zpod jeho ruky vzpírala Livná, neboť opustil Jehovu, Boha svých otců. 11 On na horách Júdových zřídil i výšiny a způsobil smilnění obyvatel Jerúsáléma, a Júdu svedl. 12 I přišlo k němu psaní od Élijjáhua, proroka, s výrokem: Takto řekl Jehova, Bůh Dávida, tvého otce: Za to, že nechodíš cestami Jehošáfáta, svého otce, a po cestách Ásy, krále Júdova, 13 nýbrž chodíš cestami králů Izráělových, a způsobil jsi smilnění Júdy a obyvatel Jerúsáléma, jako působil smilnění dům Acheávův, a také své bratry, dům svého otce, lepší než ty, jsi pozabíjel, 14 hle, Jehova se chystá velikou ranou zraňovat v tvém lidu a mezi tvými syny a mezi tvými ženami a ve všem tvém jmění,

15 a tebe velmi zlou nemocí, onemocněním tvých útroby, až od té nemoci budou tvé útroby den co den vycházet. 16 A Jehova proti Jehórámovi vzbudil ducha Pelištim a Arabů, kteří byli na straně Kúšim, 17 ti vystoupili proti Júdovi a rozvrátili jej a zmocnili se všeho jmění, jež bylo nalezeno v králově domě, a i jeho synů a jeho žen, a nezbylo mu syna, leč Jehóácház, nejmladší z jeho synů. 18 A po tomto všem ho Jehova ranil nemocí v jeho útrobach, takže nebylo vyhojení, 19 a v dalších dnech, totiž za času uplynutí dní, dvou let, se stalo, že vyšly jeho útroby, takže ve velmi zlém utrpení umřel; a neuspořádali mu, jeho lid, oheň, jako oheň jeho otcům. 20 Při započetí svého kralování byl ve věku třiceti a dvou let a kraloval v Jerusálémě osm let a odešel, aniž kdo po něm toužil; a pohřbili ho ve městě Dávidově, ale ne v hrobech králů.

2. Paralipomenon 22

1 A obyvatele Jerusálema uvedli místo něho v kralování Achaz-jáhúa, jeho nejmladšího syna, neboť všechny starší pozabíjela záškodnická banda, jež přišla mezi Araby do tábora; kralování se tedy ujal Achaz-jáhú, syn Jehóráma, krále Júdova. 2 Při započetí svého kralování byl Achazjáhú ve věku dvaceti a dvou let a jeden rok kraloval v Jerusálémě, a jméno jeho matky Athaljáhú, dcera Omriho. 3 I on se jal chodit cestami domu Acheávova, neboť jeho matka se stala jeho rádkyní k zlovolnému jednání; 4 i jal se činit, co bylo v očích Jehovových zlé, jako dům Acheávův, neboť oni se mu po smrti jeho otce stali rádcí jemu k záhubě. 5 I podle jejich rady se jal chodit a šel s Jehórámem, synem Acheávovým, králem Isráelovým, do války proti Chazáelovi, králi Arámu, v Rámóth-Gileád. A Arammím Jóráma zasáhli, 6 i vrátil se v Jizreeli se dát vyhojit, totiž rány, jimiž ho zasáhli v Rámě při jeho bojování s Chazáelem, králem Arámu, a Azarjáhú, syn Jehórámův, král Júdův, sestoupil podívat se na Jehóráma, syna Acheávova, v Jizreeli, neboť on byl ochromen, 7 ale od Boha nastala Achazjáhúova zkáza jeho příchodem k Jórámovi; když totiž přišel, vytáhl s Jehórámem proti Jéhúovi, synu Nimšího, jehož Jehova pomazal k vytěžení domu Acheávova, 8 a za Jéhúova vykonávání soudu při domě Acheávově se stalo, že zastihl hodnostáře Júdovy a syny bratrů Achazjáhúových, obsluhující Achazjáhúa, a pozabíjel je, 9 a jal se hledat Achazjáhúa a dopadli ho, když on se ukrýval v Šómrónu, a přivedli ho k Jéhúovi a usmrtili ho; a pohřbili ho, neboť řekli: Byl to syn Jehóšáfáta, jenž celým svým srdcem vyhledával Jehovu. A dům Achazjáhúův neměl, kdo by podržel schopnost ke kralování. 10 A když Athaljáhú, matka Achazjáhúova, shledala, že její syn umřel, vstala a všechno símě království domu Júdova zahubila; 11 ale Jehóšaveath, dcera králova, vzala Jóáše, syna Achazjáhúova (totiž ukradla ho zprostřed synů králových, již byli určeni k usmrcení), a dala jeho a jeho kojnu do ložnice. Tak ho Jehóšaveath, dcera krále Jehóráma, žena Jehójády, kněze (neboť ona byla sestra Achazjáhúova), ukryla před tváří Athaljáhúinou, takže ho neusmrtila; 12 i zůstal s ní, v Božím domě se skrývaje, po šest let. Nad zemí kralovala Athaljáhú.

2. Paralipomenon 23

1 A v sedmém roce se Jehójádá vzmužil a uvedl velitele setnin, totiž Azarju, syna Jeróchámova, jakož i Jišmáela, syna Jehóchánánova, jakož i Azarjáhúa, syna Óvédova, a Maasjáhúa, syna Adájáhúova, a Elišáfáta, syna Zichriho, v smlouvu se sebou. 2 Ti podnikli v Júdovi obchůzku a ze všech měst Júdových shromáždili Lévíovce a hlavy otců Isráelových; ty přivedli do Jerusálema 3 a všechno sejití uzavřelo v Božím domě smlouvu s králem. A řekl jim: Hle, kralovat bude syn králův podle toho, co Jehova promluvil o synech Dávidových. 4 Toto je věc, již máte učinit: Třetina z vás, nastupujících o šabatu, z kněží a z Lévíovců, ti budou vrátnými u prahů, 5 a třetina v domě králově a třetina v bráně Základu, a všechen lid v nádvořích domu Jehovova. 6 A v dům Jehovův se nesmí vstupovat, leč kněží a obsluhující z Lévíovců; oni vstupovat smějí, neboť oni jsou svatí, ale všechen lid, ti musejí dbát nařízení Jehovova. 7 A Lévíovci krále vůkol obklopí, každý se svými zbraněmi ve své ruce, a kdo bude přicházet do domu, musí být usmrcen, i budete s králem při jeho vstupování i při jeho vycházení. 8 A Lévíovci a všechen Júdův učinili podle všeho, co Jehójádá, kněz, rozkázal, a vzali každý své muže, nastupující o šabatu s odstupujícími o šabatu, neboť Jehójádá, kněz, oddily neuvolnil, 9 a Jehójádá, kněz, dal velitelům setnin kopí a malé štíty a jiné štíty, jež patřily Dávidovi, králi, jež byly v Božím domě, 10 a rozestavil všechen lid, a to každého se svým oštěpem ve své ruce, od pravé strany domu po levou stranu domu, k oltáři a k domu, při králi vůkol. 11 A vyvedli syna králova a dali na něho korunu a dali mu svědectví a uvedli ho v kralování. A pomazali ho, Jehójádá a jeho synové, a jali se říkat: Necht' žije král! 12 A když Athaljáhú uslyšela hlas lidu, těch, již pobíhali, a těch, již velebili krále, vstoupila k lidu v dům Jehovův 13 a pohleděla, a hle, král stál před svým sloupem při vstupu, a při králi velitelé s pozouny, a všechen lid země rozradovaný a troubící na pozouny, a pěvci s hudebními nástroji a učitelé velebení; i roztrhla Athaljáhú svá roucha a řekla: Spiknutí, spiknutí! 14 A Jehójádá, kněz, vyvedl velitele setnin, pověřené dozorem nad vojenskou mocí, a řekl k nim: Vyved'te ji směrem z domu od vašich řad a ten, kdo se dá za ní, musí být usmrcen mečem. Kněz totiž byl řekl: Nesmíte ji usmrtit v domě Jehovově. 15 I položili na ni ruce a vešla ke vcházení do brány koní v dům králův a tam ji usmrtili. 16 A Jehójádá uzavřel mezi sebou a mezi vším lidem a mezi králem smlouvu, že se dokáží lidem Jehovovým; 17 a vstoupili, všechen lid, v dům Baalův a zbořili jej, a jeho oltáře a jeho zobrazení roztrhali a Mattána, kněze Baalova, před oltáři zabili.

18 A Jehórád svěřil dozorce domu Jehovova v ruku kněží, Lévióvců, jež Dávid přídělil k domu Jehovovu k vznášení vzestupných obětí Jehovovi, jak je psáno v zákoně Mojžíšově, s radostí a se zpěvem, podle pokynů Dávidových, 19 a k branám domu Jehovova postavil vrátné, aby znečištěný jakoukoli věcí nevstupoval; 20 a vzal velitele setnin a vznešené a ty, již vládli mezi lidem, a všecken lid země, a zavedl krále z domu Jehovova dolů, a vstoupili středem horní brány v dům králův a posadili krále na trůn království. 21 A zaradovali se, všecken lid země, a město mělo pokoj; a Athaljáhů mečem usmrtili.

2. Paralipomenon 24

1 Při započetí svého kralování byl Jóáš ve věku sedmi let a kraloval v Jerúsalemě čtyřicet let; a jméno jeho matky Civjá z Beér-ševy; 2 a po všechny dni Jehórády, kněze, činil Jóáš, co bylo v očích Jehovových správné. 3 A Jehórád pro něho vzal dvě ženy, i naplodil synů a dcer. 4 A potom se stalo, že se srdci Jóášovu stalo blízkým obnovit dům Jehovův; 5 i shromáždil kněží a Lévióvců a řekl jim: Vyjděte do měst Júdových a shromáďtejte ode všeho Isráele peníze k opravování domu vašeho Boha, za každého roku po roce; a vy s tou věcí pospěšte. Ale Lévióvců nepospíšili; 6 král tedy povolal Jehórádu, hlavu, a řekl mu: Proč jsi na Lévióvců nenaléhal stran přinášení sbírky Mojžíše, nevolníka Jehovova, a sejítí Isráelova pro stan svědectví, z Júdy a z Jerúsálema? 7 Vždyť Athaljáhů, zlovolnice, - její synové rozvrátili Boží dům a i všechny svaté věci domu Jehovova upravili pro Baalím. 8 A král nařídil, aby zhotovili jednu truhlici a dali ji v bránu domu Jehovova ven, 9 a vydali v Júdovi a v Jerúsalemě vyhlášku o přinášení Jehovovi sbírky Mojžíše, Božího nevolníka, uložené Isráelovi v pustině. 10 I zaradovali se všichni hodnostáři a všecken lid a jali se přinášet a házet do truhlice až do naplnění; 11 a v čas, kdy truhlici v ruce Lévióvců přinášeli ke královi doзору, a za jejich zjišťování, že peněz je mnoho, se stávalo, že přicházel písař králův a pověřenec hlavního kněze a vyprazdňovali truhlici a odnášeli ji a dávali ji zpět na její místo. Tak činivali čas od času a nasbírali peněz v hojnosti 12 a dávali je, král a Jehórád, vykonávajícím činnost služby v domě Jehovově; ti se jali najímat kameníky a tesaře k obnovení domu Jehovova, a také nějaké obráběče železa a mosazi k opravování domu Jehovova. 13 Pracovníci na díle tedy pracovali a ucelování díla se jejich rukou dařilo, i uvedli Boží dům do náležitého stavu a zpevnili jej; 14 a jak skončili, přinesli zbytek peněz před tvář královi a Jehórádovi; i použil ho na náčiní pro dům Jehovův, náčiní k obsluze a k vznášení, totiž pánve a jiná náčiní ze zlata a ze stříbra; a po všechny dni Jehórádovy ustavičně vznášeli v domě Jehovově vzestupné oběti. 15 A Jehórád zestárl a byl nasycen dny a umřel, jsa při své smrti ve věku sta a třiceti let; 16 a pohřbili ho ve městě Dávidově s králi, neboť vykonal dobro v Isráelovi a vůči Bohu a jeho domu. 17 A po Jehórádově smrti přišli hodnostáři Júdovi a jali se klanět králi; tehdy k nim král naklonil sluch, 18 i opustili dům Jehovy, Boha svých otců, a jali se sloužit ašerám a modlám, takže proti Júdovi a Jerúsalemu pro toto jejich provinění nastalo rozhněvání; 19 i jal se mezi ně posílat proroky k navrácení jich k Jehovovi, aby proti nim svědčili, ale neotevřeli sluch. 20 I vzal na sebe Duch Jehovův Zecharju, syna Jehórády, kněze; ten stanul shora vůči lidu a řekl jim: Takto řekl Bůh: Nač vy přestupujete rozkazy Jehovovy, takže nemůžete mít úspěchu? Když jste opustili Jehovu, opustil on vás. 21 Ale spikli se proti němu a na rozkaz králův ho v nádvoří domu Jehovova zaházeli kamením, 22 aniž Jóáš, král, vzpomněl laskavosti, již při něm uskutečnil Jehórád, jeho otec, a zabil jeho syna. Ten za svého umírání řekl: Kéž Jehova vidí a vyhledává! 23 A při skončení roku se stalo, že proti němu vystoupila vojenská moc Aráma, i přitáhla k Júdovi a Jerúsalemu a všechny představené lidu z lidu vyhubili a všecken lup od nich odeslali králi do Damesku; 24 ač vojenská moc Aráma přitáhla v nepatrném počtu mužů, přece Jehova v její ruku vydal vojenskou moc o velikém množství, neboť opustili Jehovu, Boha svých otců; tak při Jóášovi vykonal soud. 25 A když od něho odešli (neboť ho opustili ve velikých utrpeních), spikli se proti němu jeho služebníci za krev synů Jehórády, kněze, a zabili ho na jeho loži, takže umřel; a pohřbili ho ve městě Dávidově, ale nepohřbili ho v hrobech králů. 26 A toto byli spiklenci proti němu: Závád, syn Šimeáth, Ammónovkyně, a Jehózávád, syn Šimríth, Móávky. 27 A jeho synové a rozsah břemene jemu uloženého a budování Božího domu, tyto věci, hle je, jsou připsány k výkladu knihy o králich. A kralování se místo něho ujal Amacjáhů, jeho syn.

2. Paralipomenon 25

1 Kralovat započal Amacjáhů ve věku dvaceti a pěti let a kraloval v Jerúsalemě dvacet a devět let; a jméno jeho matky Jehóaddán z Jerúsálema; 2 a jal se činit, co bylo v očích Jehovových správné, jenže ne nerozděleným srdcem. 3 A jak se při něm upevnilo kralování, stalo se, že zabil své služebníky, již skolili krále, jeho otce, 4 ale jejich děti neusmrtil, nýbrž - jak je psáno v zákoně, v knize Mojžíšově, co Jehova rozkázal výrokem: Otcové nesmějí být usmrcováni za děti, aniž smějí být usmrcovány děti za otce; nýbrž každý bude usmrcován pro svůj hřích. 5 A Amacjáhů shromáždil Júdu a roztřídil je podle domů otců, podle velitelů tisíců a podle velitelů setnin po všem Júdovi a Benjámínovi a podrobil je přehlídce, totiž od věku dvaceti let a výše, a shledal jich tři sta tisíc vybraných, vycházejících k vojsku, chápajících se kopí a velikého štítu,

6 a z Izráele za sto kikkárů stříbra najal sto tisíc zdatných hrdinů. 7 I přišel k němu Boží muž s výrokem: Ó králi, nechť s tebou nenastupuje vojsko Izráelovo (vždyť Jehova není s Izráelem), nikdo ze synů Efrájimových, 8 nýbrž nastup ty; jedne, buď silný k boji, Bůh by mohl způsobit tvé klopýtnutí před tváří nepřítele, neboť v Bohu je síla k pomoci i ke způsobení klopýtnutí. 9 A Amacjáhú k Božimu muži řekl: A co učinit stran těch sto kikkárů, jež jsem té četi z Izráele dal? A Boží muž řekl: Jehova ti má co dát, mnohem více než toto. 10 Amacjáhú je tedy oddělil, totiž tu četu, jež k němu přišla z Efrájima, k odchodu na jejich místo; i vzplál velmi jejich hněv proti Júdovi, takže se ve vzplanutí hněvu na své místo vrátili. 11 A Amacjáhú upevnil svou moc a vyvedl svůj lid, i odebral se do průrvy Soli a pobil syny Séiru, deset tisíc, 12 a deset tisíc živých synové Júdovi zajali a uvedli je na vrchol skaliska a z vrcholu toho skaliska je sházeli, takže se oni všichni roztříštili. 13 Ale příslušníci té čety, již Amacjáhú poslal zpět, aby s ním nešli do boje, ti se jali podnikat nájezdy na města Júdova od Šómrónu až po Béth-chórón a pobili z nich tři tisíce a ukořistili hojnou kořist. 14 A po Amacjáhúově příchodu od pobití Edómim se stalo, že přinesl bohy synů Séiru a postavil je za bohy sobě a jal se klanět před nimi a zakuřovat jim, 15 takže proti Amacjáhúovi vzplál Jehovův hněv a poslal k němu proroka; ten k němu řekl: Proč jsi vyhledal bohy toho lidu, kteří svůj lid nevyprostili z tvé ruky? 16 A za jeho promlouvání k němu se stalo, že mu řekl: Zda jsme tě učinili rádcem králi? Přestaň - pro sebe, nač tě mají zbít? Prorok tedy přestal a řekl: Poznal jsem, že se Bůh rozhodl zahubit tě, neboť jsi učinil toto, že jsi nenaslouchal radě mé. 17 A Amacjáhú, král Júdův, se poradil a vzkázal Jóášovi, synu Jehóácháze, syna Jéhuova, králi Izráelovu, výrokem: Pojď, pohledme si vzájemně v tvář. 18 A Jóáš, král Izráelův, vzkázal Amac-jáhúovi, králi Júdovu, výrokem: Bodlák, jenž byl na Levánónu, vzkázal cedru, jenž byl na Levánónu, výrokem: Dej svou dceru za ženu mému synu. A mimo šlo polní zvíře, jež bylo na Levánónu, a ten bodlák zašláplo. 19 Řekl sis: hle, pobil jsi Edóma, i povzneslo tě tvé srdce k oslavování sama sebe; sed' nyní ve svém domě, nač by ses měl vydávat v neštěstí, abys padl ty a Júdá s tebou? 20 Ale Amacjáhú neuposlechl, neboť to bylo od Boha za účelem vydání jich v ruku, protože se jali vyhledávat bohy Edóma; 21 a Jóáš, král Izráelův, vystoupil a pohledli si vzájemně v tvář, on a Amacjáhú, král Júdův, v Béth-šemeši, jež patří Júdovi. 22 A Júdá byl před tváří Izráelovou poražen, takže prchli, každý k svým stanům; 23 a Amacjáhú, krále Júdova, syna Jóáše, syna Jehóácházova, se Jóáš, král Izráelův, v Béth-šemeši zmocnil a přivedl ho v Jerúsalem a učinil průlom ve zdi Jerúsalema, od brány Efrájimovy až po bránu Nároží, čtyři sta loket. 24 A všechno zlato a stříbro, i se všemi náčiními, jež se shledala v Božím domě u Óvéd-Edóma, a s poklady domu králova a s rukojmími - s tím se vrátil v Šómrón. 25 A Amacjáhú, syn Jóášův, král Júdův, žil po smrti Jóáše, syna Jehóácházova, krále Izráelova, patnáct let. 26 A ostatní věci Amacjáhúovy, první i poslední, zda nejsou, hle je, vypsány na knize králů Júdových a Izráelových? 27 A od té doby, co se Amacjáhú odvrátil od následování Jehovy, již proti němu v Jerúsalemě osnovali spiknutí; i prchl do Láchiše, poslali však do Láchiše za ním a usmrtili ho tam. 28 A vyzvedli ho na koně a pohřbili ho s jeho otci ve městě Dávidově.

2. Paralipomenon 26

1 I vzali, všecken lid Júdův, Uzzijjáhú, jenž byl ve věku šestnácti let, a uvedli ho v kralování místo jeho otce Amacjáhú. 2 On po ulehnutí krále s jeho otci vybudoval Élóth a navrátil jej Júdovi. 3 Při započetí svého kralování byl Uzzijjáhú ve věku šestnácti let a v Jerúsalemě kraloval padesát a dvě léta, a jméno jeho matky Jecholjá z Jerúsalema. 4 A jal se činit, co bylo správné v očích Jehovových, podle všeho, co činil Amacjáhú, jeho otec, 5 a v dnech Zecharjáhú, jenž se vyznal v Božích viděních, se dostal k vyhledávání Boha, a v dnech jeho vyhledávání Boha mu Jehova dával zdar. 6 I vytáhl a jal se bojovat proti Pelištím a prorazil zeď Gathu a zeď Javné a zeď Ašdódu, a u Ašdódu, ano, mezi Pelištím, zbudoval města; 7 a Bůh mu pomohl proti Pelištím a proti Arabům, již bydleli v Gúr-Baale, a Meúním. 8 A Ammónim se jali dávat Uzzijjáhúovi dary a jeho věhlas se rozešel až ke vstupu do Egypta, neboť se projevil nanejvýš silným. 9 A v Jerúsalemě zbudoval Uzzijjáhú věže, u brány Nároží a u brány Průrvy a u Úhlu, a upevnil je; 10 i v pustině zbudoval věže a vydlabal mnoho cisteren, neboť měl mnoho dobytka, i v nížině i v náhorní plošině, oráčů a vinařů v horách a na vinicích, neboť byl milovníkem půdy. 11 A Uzzijjáhú měl boje schopnou vojenskou moc vycházejících k vojsku podle čet v počtu podle jejich přehlídky skrze Jeiéla, písaře, a Maasjáhú, úředníka, k ruce Chananjáhú, jednoho z králových hodnostářů. 12 Všecken počet hlav otců zdatných hrdinů byl dva tisíce a šest set, 13 a k jejich ruce vojenská moc, zástup tři set tisíc a sedmi tisíc a pěti set, schopný boje v zdatné síle k pomoci králi proti nepříteli; 14 a Uzzijjáhú jim, všemu zástupu, připravil malé štíty a kopí a přílby a pancíře a luky jakož i kameny do praků. 15 A v Jerúsalemě zřídil válečné stroje, vynálezy vynálezce, aby byly na věžích a na nárožích k střílení šípy a velikými kameny; a jeho věhlas se rozšířil až do daleka odtamtud, neboť si obdivuhodně počínal k získávání pomoci, až než zesílil. 16 A jak zesílil, pozvedlo se jeho srdce ke zkáze, takže se proti Jehovovi, svému Bohu, dopustil nevěrnosti a vstoupil do chrámu Jehovova zakuřovat na oltáři kouřidla; 17 a za ním vstoupil Azarjáhú, kněz, a s ním kněží Jehovovi, osmdesát zdatných mužů, 18 a stanuli proti Uzzijjáhúovi, králi, a řekli mu: Nepatří tobě, Uzzijjáhú, zakuřovat Jehovovi, nýbrž kněžím, synům Áronovým, již jsou posvěceni k zakuřování. Vyjdi ze svatyně, neboť ses dopustil nevěrnosti, aniž ti to bude od Jehovy, Boha, ke cti.

19 A Uzziijáhú se pohněval, - a v jeho ruce byla kadidelnice k zakuřování, - a v jeho pohněvání s kněžními vtom před tváří kněží v domě Jehovově, zpředu vůči oltáři kouřidla, na jeho čele vzešlo malomocenství; 20 a Azarjáhú, hlavní kněz, se na něho ohlédl, i všichni kněží, a hle, on byl na svém čele postižen malomocenstvím; popohnali ho tedy odtamtud a on sám pospíšil vyjít, neboť ho ranil Jehova. 21 A Uzziijáhú, král, zůstal až po den své smrti postižen malomocenstvím a bydlel v domě oddělení, jsa malomocenstvím postižen, neboť byl odříznut od domu Jehovova; a nad domem královým, soudě lid země, byl Jóthám, jeho syn. 22 A ostatní věci Uzziijáhúovy, první i poslední, vypsál Isajá, syn Ámócův, prorok. 23 I ulehl Uzziijáhú se svými otci a pohřbili ho s jeho otci na poli pohřbívání králů, neboť řekli: On byl postižen malomocenstvím. A kralování se místo něho ujal Jóthám, jeho syn.

2. Paralipomenon 27

1 Při započetí svého kralování byl Jóthám ve věku dvaceti a pěti let a v Jerúsalemě kraloval šestnáct let, a jméno jeho matky Jerúšá, dcera Cádókova. 2 A jal se činit, co bylo správné v očích Jehovových, podle všeho, co činil Uzziijáhú, jeho otec, jenže do chrámu Jehovova nevstoupil; lid však, ti se ještě chovali zkaženě. 3 On vybudoval horní bránu domu Jehovova a ve velkém budoval ve zdi Ófelu 4 a v pohoří Júdově vybudoval města a v lesích zbudoval hrady a věže. 5 A on se jal bojovat s králem dětí Ammónových a převládl nad nimi a synové Ammónovi mu v onom roce dali sto kikkárů stříbra a deset tisíc kórů pšenice a ječmene deset tisíc; toto mu synové Ammónovi opět dali i v roce druhém a třetím. 6 I upevnil Jóthám svou moc, neboť upravil své cesty před tváří Jehovy, svého Boha. 7 A ostatní věci Jóthámovy a všechny jeho války a jeho cesty, hle je, jsou vypsány na knize králů Isráelových a Júdových. 8 Při započetí svého kralování byl ve věku dvaceti a pěti let a v Jerúsalemě kraloval šestnáct let. 9 I ulehl Jóthám se svými otci a pohřbili ho ve městě Dávidově, a kralování se místo něho ujal Ácház, jeho syn.

2. Paralipomenon 28

1 Při započetí svého kralování byl Ácház ve věku dvaceti let a v Jerúsalemě kraloval šestnáct let. A nečinil, co bylo správné v očích Jehovových, jako Dávid, jeho otec, 2 nýbrž se jal chodit cestami králů Isráelových a dokonce zhotovil slitiny Baalím; 3 on i zakuřoval v průrvě syna Hinnómova a své děti prováděl ohněm podle ošklivosti národů, jež Jehova před tváří synů Isráelových vypudil, 4 a obětoval a zakuřoval na výšinách a na pahorcích a pod každým zeleným stromem. 5 I vydal ho Jehova, jeho Bůh, v ruku krále Arámu, takže na něho udeřili a zajali od něho početné zajatectvo; to zavedli do Damesku. A také byl vydán v ruku krále Isráelova; ten na něho udeřil velikým úderem 6 a zabil - Pekach, syn Remaljáhúův, - v Júdovi sto a dvacet tisíc v jednom dni (ti všichni byli zdatní muži) pro jejich opuštění Jehovy, Boha jejich otců; 7 a Zichrí, hrdina z Efrájima, zabil Maaséjáhúa, syna králova, a Azrikáma, vedoucího domu, a Elkánu, druhého po králi. 8 A synové Isráelovi zprostřed svých bratrů zajali dvě stě tisíc žen, synů a dcer, a také od nich ukořistili hojný lup; i zanesli ten lup do Šómrónu. 9 A tam se vyskytl prorok Jehovův, jeho jméno Ódéd; ten vyšel před tvář vojska, jež přicházelo k Šómrónu, a řekl jim: Hle, pro popuzení Jehovy, Boha vašich otců, proti Júdovi je vydal ve vaši ruku, i jali jste se mezi nimi zabíjet ve vzteku, jenž dosáhl až k nebesům, 10 a nyní vy zamýšlíte podmanit si děti Júdy a Jerúsálema za nevolníky a za služky; a vy sami - zda nejsou při vás provinění vůči Jehovovi, vašemu Bohu? 11 Nyní mě tedy poslechněte a zajatectvo, jež jste zprostřed svých bratrů zajali, pošlete zpět, neboť je proti vám žár Jehovova hněvu. 12 I povstali někteří z hlav dětí Efrájimových, Azarjáhú, syn Jehóhánánův, Berechjáhú, syn Mešil-lémóthův, a Jechizkijáhú, syn Šallumův, a Amásá, syn Chadlájův, proti těm, již přicházeli z vojenské výpravy 13 a řekli jim: Nesmíte přivádět zajatectvo sem - ba, k našemu provinění proti Jehovovi! Vy zamýšlíte přidávat k našim hříchům a k našim proviněním, ač máme vinu velikou a proti Isráelovi je žár Jehovova hněvu. 14 Ozbrojenci tedy zanechali zajatectvo a kořist před tváří velitelů a všeho sejítí 15 a muži, kteří byli označeni jmény, vstali a chopili se zajatectva a všechny z jejich nahých oblékli z lupu, ano, oblékli je a obuli je a nakrmili je a napojili je a namastili je a zavedli je na osly, totiž všechny oslabené, a dopravili je v Jerichó, město palem, blízko jejich bratrů; a vrátili se v Šómrón. 16 V oné době si král Ácház poslal o pomoc ke králům Aššúru, 17 neboť opět přitáhli Edómím a udeřili na Júdu a zajali zajatce, 18 a Pelištim se jali podnikat nájezdy na města nížiny a jihu Júdy a dobyli Béth-šemeše a Ajjálónu a Gedéróth a Sóchó a jeho osad a Timny a jejich osad a Gimzó a jeho osad a usídlili se tam; 19 Jehova totiž pokočil Júdu příčinou Ácháze, krále Isráelova, neboť on v Júdovi způsobil bezuzdnost a vyslovenou nevěrnost v Júdovi. 20 A Tilgath-Pilneser, král Aššúru, přitáhl proti němu a způsobil mu tiseň, aniž ho posilnil, 21 ač Ácház vyraboval dům Jehovův a dům krále a hodnostářů a dal králi Aššúru, ale nebyl mu pomocí. 22 Ale v čas své tísně on, král Ácház, se jal páchat ještě více nevěrnosti; 23 ano, jal se obětovat bohům Damesku, již na něho udeřili, neboť si řekl: Protože oni, bohové králů Aráma, jim pomáhali, budu obětovat jim, ať pomáhají mně. Ale oni se mu stali příčinou jeho pádu, jemu i všemu Isráelovi. 24 A Ácház sebral náčiní Božího domu a rozsekal náčiní Božího domu a zavřel dveře domu Jehovova a na všech nárožích v Jerúsalemě si zřídil oltáře 25 a v každém jednotlivém městě Júdy zřídil výšiny k zakuřování jiným bohům, takže dráždil Jehovu, Boha svých otců.

26 A ostatní jeho věci a všechny jeho cesty, první i poslední, hle je, jsou vypsány na knize králů Júdových a Isráelových. 27 I ulehl Ácház se svými otci a pohřbili ho ve městě, v Jerúsalmě, ale nevnesli ho do hrobů králů Isráelových. A kralování se místo něho ujal Jechizkijáhú, jeho syn.

2. Paralipomenon 29

1 Jechizkijáhú započal kralovat ve věku dvaceti a pěti let a kraloval v Jerúsalmě dvacet a devět let; a jméno jeho matky Avijjá, dcera Zecharjáhuova. 2 A jal se činit, co bylo správné v očích Jehovových, podle všeho, co činil Dávid, jeho otec. 3 On v prvním roce svého kralování, v prvním měsíci, otevřel dveře domu Jehovova a opravil je 4 a uvedl kněží a Léviovce a shromáždil je na prostranství ke vzcházení 5 a řekl jim: Poslyšte mě, vy Léviovci! Nyní se posvěťte a posvěťte dům Jehovy, Boha vašich otců, a vyneste ze svatyně poskvrnu, 6 neboť naši otcové se dopustili nevěrnosti a činili, co bylo v očích Jehovy, našeho Boha, zlé, a opustili ho a obrátili svou tvář od obydlí Jehovova a nastavili šíji; 7 také zavřeli dveře předsíně a zhasili lampy a přestali Bohu Isráelovu kouřidlem zakuřovat a vzestupné oběti vznášet na svatém místě, 8 takže proti Júдови a Jerúsalmu nastalo rozhněvání Jehovovo, i vydal je k hrůze, k úžasu a k syčení, jak vy svými očima vidíte; 9 ano, hle, naši otcové padli mečem a naši synové a naše dcery a naše ženy jsou pro toto v zajetí. 10 Nuže: Blízko mému srdci je uzavřít vzhledem k Jehovovi, Bohu Isráelovu, smlouvu a odvrátit od nás žár jeho hněvu; 11 nesmíte nyní, moji synové, být neteční, vždyť ve vás Jehova našel zálibu, abyste stáli před jeho tváří k jeho obsluze, ano, abyste mu byli obsluhovači a zakuřujícími. 12 I povstali Léviovci, Machath, syn Amásájův, a Jóél, syn Azarjáhuův, ze synů Keháthiho; a ze synů Meráriho Kíš, syn Avdiho, a Azarjáhu, syn Jehalleélův, a z Géršunního Jóách, syn Zimmův, a Éden, syn Jóáchův, 13 a ze synů Elícáfánových Šimrí a Jeiel, a ze synů Ásáfových Zecharjáhu a Mattanjáhú, 14 a ze synů Hémánových Jehiél a Šimeí, a ze synů Jedúthúnových Šemaejá a Uzziél; 15 a shromáždili své bratry a posvětili se a podle králova rozkazu slovy Jehovými přišli očistit dům Jehovův. 16 A kněží vstoupili očišťovat do nitra domu Jehovova a všechnu nečistotu, již v chrámě Jehovově našli, vynesli na nádvoří domu Jehovova; převzali ji Léviovci k vnesení k potoku Kidrónu ven. 17 Počali tedy posvěcovat v první den prvního měsíce a v osmý den měsíce vstoupili do předsíně Jehovovy a posvěcovali dům Jehovův po osm dní, a v šestnáctý den prvního měsíce byli hotovi; 18 i vstoupili dovnitř k Jechizkijáhúovi, králi, a řekli: Očistili jsme všechn dům Jehovův i oltář vzestupných obětí a všechna náčiní k němu a stůl řady a všechna náčiní k němu, 19 a všechna náčiní, jež král Ácház za svého kralování ve své nevěrnosti odhodil, jsme připravili a posvětili, a hle je, jsou před oltářem Jehovovým. 20 A Jechizkijáhú, král, časně vstal a shromáždil představené města a vystoupil v dům Jehovův; 21 i přivedli sedm býků a sedm beranů a sedm jehňat a sedm kozlů k oběti za hřích za království a za svatyni a za Júdu; ty nařídil synům Áronovým, kněžím, vznést na oltáři Jehovově. 22 Porazili tedy skot a kněží převzali a na oltář vykropili krev, a porazili berany a krev vykropili na oltář, a porazili jehňata a krev vykropili na oltář. 23 A před tvář krále blíž přivedli chlupatce oběti za hřích a sejítí na ně položilo své ruce 24 a kněží je porazili a jejich krev nanesli v oběť za hřích na oltář k učinění zadost za všechn Isráél, neboť král řekl: Vzestupná oběť a oběť za hřích bude za všechn Isráél. 25 A v domě Jehovově postavil Léviovce s cimbály, s varyty a s lyrami podle rozkazu Dávída a Gáda, vidoucího králova, a Náthána, proroka, neboť ten rozkaz byl skrze Jehovu, skrze jeho proroky. 26 Léviovci tedy stanuli s nástroji Dávidovými a kněží s pozouny 27 a Jechizkijáhú nařídil vznášet na oltáři vzestupnou oběť, a v čase, kdy vzestupná oběť počala, počal zpěv Jehovův a pozouny, a to s doprovodem nástrojů Dávída, krále Isráelova. 28 A všechno sejítí, ti se klaněli za zpěvu pěvců, a pozouny zvučely; to vše až do dokončení vzestupné oběti. 29 A jak vznášení dokončili, sehnuli se, král a všichni přítomní s ním, a jali se klanět. 30 I nařídil král Jechizkijáhú a hodnostáři Léviovcům přinášet Jehovovi velebení slovy Dávída a Ásáfa, vidoucího, i jali se radostně velebit a schýlili hlavy a jali se klanět. 31 A Jechizkijáhú se ujal slova a řekl: Nyní jste svou ruku naplnili pro Jehovu; přistupte blíže a přinášejte k domu Jehovovu oběti a projevy díků. A sejítí se jalo přinášet oběti a projevy díků a - každý srdcem ochotný - vzestupné oběti. 32 A počet vzestupných obětí, jež přinesli - sejítí - byl: Sedmdesát kusů skotu, sto beranů, dvě stě jehňat; toto vše k vzestupné oběti Jehovovi. 33 A těch, jež byly posvěceny: Šest set kusů skotu a tři tisíce kusů drobného dobytka. 34 Jenže kněží bylo namále, takže nebyli schopni všechny vzestupné oběti postahovat; ale jejich bratři Léviovci se jim stali posilou až do dokončení práce a pokud se kněží posvěcovali, neboť Léviovci byli srdcem odhodlanější posvětit se než kněží, 35 a také byly vzestupné oběti v hojnosti, s tukem obětí pokojných hodů a s úlitbami k vzestupným obětem. Tak byla služba v domě Jehovově spořádána 36 a Jechizkijáhú se zaradoval, i všechn lid, nad Božím upřením zřetele k lidu, že se ta věc s urychlením uskutečnila.

2. Paralipomenon 30

1 A Jechizkijáhú poslal ke všemu Isráelovi a Júдови a i k Efrájimovi a Menaššéovi napsal dopisy stran přijítí k domu Jehovovu v Jerúsalmě k pořádání minutí Jehovovi, Bohu Isráelovu. 2 Ale král se rozhodl, i jeho hodnostáři a všechno sejítí v Jerúsalmě, pořádat minutí v druhém měsíci;

3 v onen čas je totiž pořádat nemohli, neboť se nebylo posvětilo dostatek kněží, aniž se lid byl shromáždil do Jerúsálema, 4 takže ta věc byla v očích krále i v očích všeho sejítí správná, 5 dohodli tedy ujednání pronést vším Isráelem od Beér-ševy až po Dán pozvání k přijetí k pořádání minutí Jehovovi, Bohu Isráelovu, neboť je dávo nepořádali, jak je psáno. 6 Odešli tedy běhouni s dopisy od ruky krále a jeho hodnostářů po všem Isráelovi a Júdovi, ano, podle rozkazu králova, s výrokem: Synové Isráelovi, vraťte se k Jehovovi, Bohu Abrahámovu, Isákovu a Isráelovu, a on se bude vracet k těm, již unikli, již vám zbývají, z dlaně králů Aššúru, 7 ať nejste jako vaši otcové a jako vaši bratři, kteří se proti Jehovovi, Bohu svých otců, dopustili nevěrnosti, takže je vydal ke zpusťování, jak vy vidíte. 8 Nuže, nesmíte zatvrzovat svou šíji jako vaši otcové; podejte ruku Jehovovi a přijďte k jeho svatyni, již navždy posvětil, a služte Jehovovi, svému Bohu, a on bude od vás odvracet žár svého hněvu, 9 neboť vašim návratem k Jehovovi vaši bratři a vaše děti dojdou soucitu před tváří zajavších je, jakož i návratu do této země, neboť Jehova, váš Bůh, je milostivý a soucitný a nebude od vás odklánět tvář, budete-li se k němu vracet. 10 I přecházeli běhouni od města k městu země Efrájima a Menaššea až po Zevulúna; tam se na ně dívali uštěpačně a měli v nich předmět výsměchu, 11 ale někteří z Ášera a Menaššea a ze Zevulúna se pokořili a přišli do Jerúsálema. 12 I v Júdovi se Boží ruka projevila dáním jednoho srdce k vykonání rozkazu krále a hodnostářů podle slova Jehovova, 13 takže se v Jerúsalém k pořádání slavnosti nekvašených chlebů v druhém měsíci shromáždil mnohý lid, sejítí ve veliké hojnosti. 14 A povstali a odstranili oltáře, jež byly v Jerúsalémě, i všechny oltáře k zakuřování odstranili a vyházeli je k potoku Kidrónu. 15 A v čtrnáctý den druhého měsíce porazili minutí a kněží a Lévióvcí se zastyděli a posvětili se a dopravili v dům Jehovův vzestupné oběti 16 a stanuli na svém stanovišti podle svého předpisu, podle zákona Mojžíše, Božího muže, a kněží kropili krví převzatou z ruky Lévióvců. 17 V sejítí totiž bylo mnoho těch, kteří se neposvětili, a Lévióvcí byli nad porážením minutí pro všechny, kdo nebyli čisti, k posvěcení jich Jehovovi, 18 neboť množství lidu, mnozí z Efrájima a Menaššea a Jissáschára a Zevulúna se neočistili, takže pojedli minutí ne tak, jak je psáno. Ale Jechizkijáhú se za ně jal modlit výrokem: Kéž dobrotivý Jehova činí zadosť v prospěch 19 každého, jenž své srdce usměrnil k vyhledávání Boha, Jehovy, Boha svých otců, ne však podle svatého očišťování. 20 A Jehova k Jechizkijáhúovi naklonil sluch a prominul lidu. 21 Synové Isráelovi, již byli shledáni v Jerúsalémě, tedy po sedm dní s velikou radostí konali slavnost nekvašených chlebů a Lévióvcí a kněží den po dni přinášeli velebení Jehovovi hlasitými nástroji - Jehovovi. 22 A Jechizkijáhú promluvil k srdci všech Lévióvců, již si rozumně počínali, s dobrou rozumností vůči Jehovovi. A po sedm dní jedli sváteční oběti, obětující oběti pokojných hodů a přinášejíce chválu Jehovovi, Bohu svých otců. 23 A rozhodli se, všechno sejítí, slavit dalších sedm dní; jali se tedy slavit sedm dní s radostí, 24 neboť Jechizkijáhú, král Júdův, věnoval sejítí tisíc býků a sedm tisíc kusů drobného dobytka a hodnostáři věnovali sejítí tisíc býků a deset tisíc kusů drobného dobytka; a kněží se v množství posvětili. 25 I radovali se, všechno sejítí Júdovo a kněží a Lévióvcí a všechno sejítí těch, již přišli z Isráele a cizinci, již přišli ze země Isráelovy a již bydleli v Júdovi. 26 Nastala tedy v Jerúsalémě veliká radost, neboť od dní Šalomouna, syna Dávidova, krále Isráelova, nebylo v Jerúsalémě nic takového. 27 A kněží a Lévióvcí povstali a požehnali lidu a jejich hlas byl vyslyšen a jejich modlitba vstoupila k jeho svatému příbytku, k nebesům.

2. Paralipomenon 31

1 A jak toto vše dokončili, vyšli, všechen Isráel, již byli shledáni, do měst Júdových a roztrfístili sloupy a zporázeli ašéry a pobořili výšiny a oltáře ze všeho Júdy a Benjámina a ve všem Efrájimovi a Menaššeevi až do skoncování; a všichni synové Isráelovi se vrátili, každý ve svou držbu, do svých měst. 2 A Jechizkijáhú rozmístil oddíly kněží, a Lévióvcé po jejich oddílech, každého podle příkazu jeho služby, kněží a Lévióvců, k vzestupným obětem a k obětem pokojných hodů, k obsluze a k chválám a k velebení v branách houfů Jehovových, 3 a podíl krále z jeho jmění k vzestupným obětem: K vzestupným obětem jitra a večera a vzestupným obětem na šabaty a na nové měsíce a na svátky, jak je psáno v zákoně Jehovově, 4 a nařídil lidu, obyvatelům Jerúsálema, odevzdávat podíl kněží a Lévióvců, aby se mohli držet při zákoně Jehovově; 5 a jak se ta věc roznesla, nasnášeli, děti Isráelovy, množství prvotiny obilí, moštu a oleje a medu a veškeré úrody pole a v hojnosti dopravili desátek toho všeho. 6 A děti Isráelovy a Júdovy, ti, již bydleli ve městech Júdových, i oni dopravili desátek skotu a drobného dobytka a desátek svatých věcí, jež byly posvěceny Jehovovi, jejich Bohu, a nakladli hromady a hromady. 7 Navršovat počali ty hromady v třetím měsíci a dokončili v měsíci sedmém; 8 a když Jechizkijáhú a hodnostáři přišli a ty hromady uviděli, jali se žehnat Jehovovi a lidu Isráelovu. 9 A když se Jechizkijáhú na kněží a Lévióvcé obrátil s dotazem stran těch hromad, 10 řekl k němu Azarjáhú, hlavní kněz domu Cádókova, ano, řekl: Od započetí přinášení oběti věnování v dům Jehovův je co jíst a nasytit se i pozůstat, až do hojnosti, neboť Jehova požehnal lidu, a co je pozůstaveno, je tato spousta. 11 Jechizkijáhú tedy nařídil připravit v domě Jehovově komory; ty připravili 12 a oběť věnování a desátky a posvěcené věci spolehlivě vnesli, a vedoucím byl Konanjáhú, Léviovec, a druhým Šimeí, jeho bratr; 13 a pověřenci po boku Konanjáhúa a Šimeího, jeho bratra, byli Jechiél a Azazjáhú a Nachath a Asáhél a Jerimóth a Józávád a Eliél a Jismachjáhú a Machath a Benájáhú, podle nařízení Jechizkijáhúa, krále, a Azarjáhúa, vedoucího Božího domu. 14 A nad Božími dobrovolnými oběťmi k rozdávání Jehovovy oběti věnování a nanejvýš svatých věcí byl Kóré, syn Jimnův, Léviovec, vrátný ke vzházení,

15 a k jeho ruce Éden a Minjámin a Jéšua a Šimaejáhú, Amarjáhú a Šechanjáhú, ve městech kněží k spolehlivému rozdávaní svým bratrům v oddílech, jak velikému, tak malému, 16 mimo ty, již byli jejich rodopisně zaznamenáni, totiž osoby mužského pohlaví od věku tří let a nahoru, každému, kdo vstupoval do domu Jehovova podle povinnosti dne v její den, podle jejich služby v jejich úkolech po jejich oddílech 17 (i s kněžími a Lévióvcí, již byli rodopisně zaznamenáni, podle domů jejich otců od věku dvaceti let a nahoru podle jejich úkolů v jejich oddílech), 18 a těm, již byli rodopisně zaznamenáni mezi vši jejich drobotinou, jejich ženami a jejich syny a jejich dcerami, všemu sejití, neboť se ve své věrnosti posvětili k svatosti. 19 A pro syny Árónovy, kněží, byli na polích obvodů jejich měst, v každém jednotlivém městě, muži, kteří byli označeni jmény, k dodávání podílů všem mužského pohlaví mezi kněžími a všem, již byli rodopisně zaznamenáni mezi Lévióvcí. 20 A podle tohoto činil Jechizkijáhú ve všem Júdovi, a činil před tváří Jehovy, svého Boha, co bylo dobré a správné a pravdivé; 21 a ve vši své činnosti, již započal, ve službě Božího domu a v zákoně a v rozkaze zajímat se o svého Boha jednal celým svým srdcem a dosáhl úspěchu.

2. Paralipomenon 32

1 Po těchto věcech a této věrnosti přitáhl Sanchérív, král Aššúru, a vstoupil v Júdu a utábořil se před opevněnými městy a zamýšlel je pro sebe prolomit. 2 A když Jechizkijáhú shledal, že přitáhl Sanchérív a jeho tvář je pro boj proti Jerúsálemu, 3 uradil se se svými hodnostáři a hrdiny zasypat vody pramenů, jež jsou zevně vůči městu; i pomohli mu 4 a shromáždili se, mnoho lidu, a zasypali všechna zřídla a potok, jenž proudil středem země, s výrokem: Proč by měli přijít králové Aššúru a nacházet mnoho vod? 5 A vzmužil se a vybuďoval všechnu poboženou zeď - tu vztyčil až k věžím - a navenek další zeď, a opravil Milló města Dávidova a v hojnosti nazhotovoval oštěpů a malých štítů. 6 A nad lidem ustanovil velitele do bojů a shromáždil je k sobě na prostranství u brány města a promluvil k jejich srdci výrokem: 7 Buďte silní a buďte odvážní, nemusíte se bát ani se strachovat před tváří krále Aššúru a před blízkostí tváře všeho davu, jenž je s ním, vždyť s námi je více než s ním - 8 s ním je paže z masa a s námi Jehova, náš Bůh, k pomoci nám a k vybojování našich bojů. I opřeli se, lid, o slova Jechizkijáhú, krále Júdova. 9 Po tomto poslal Sanchérív, král Aššúru, k Jerúsálemu své služebníky (tehdy on byl před Láchiší a všechn jeho dvůr s ním) k Jechizkijáhúovi, králi Júdovu, a ke všemu Júdovi, jenž byl v Jerúsálemě, se vzkazem: 10 Takto řekl Sanchérív, král Aššúru: Nač spoléháte, a zůstáváte v obležení v Jerúsálemě? 11 Zda vaše Jechizkijáhú nezavádí na scestí, k vydání vás smrti hladem a žizni, výrokem: Jehova, náš Bůh, nás bude moci vyprostit z dlaně krále Aššúru? 12 Zda ne on, Jechizkijáhú, odstraní jeho výšiny a jeho oltáře a Júdovi a Jerúsálemu nařídil výrokem: Před jedním oltářem se budete klanět a na něm v kouř obracet? 13 Zda nevíte, co jsem provedl já a moji otcové všem národnostem zemí? Zda snad byli bohové národů zemí schopni vyprostit jejich zem z mé ruky? 14 Kdo je mezi bohy všech těchto národů, jež moji otcové učinili odevzdanými, takový, že by byl schopen svůj lid z mé ruky vyprostit, takže by váš Bůh byl schopen z mé ruky vyprostit vás? 15 Nuže tedy necht' vás Jechizkijáhú neklame a nezavádí vás takto na scestí, aniž byste mu měli důvěřovat, neboť žádný +bůh žádného národa a království nebyl schopen vyprostit svůj lid z mé ruky ani z ruky mých otců - a váš Bůh teprve nebude moci vyprostit z mé ruky vás! 16 A jeho služebníci dále mluvili proti Jehovovi, Bohu, a proti Jechizkijáhúovi, jeho nevolníku; 17 i dopisy napsal k utrhaní Jehovovi, Bohu Isráélovu, a k řeči proti němu, k výroku: Jako bohové národů zemí, kteří nevyprostiti svůj lid z mé ruky, tak z mé ruky nebude moci svůj lid vyprostit Bůh Jechizkijáhú. 18 A jali se volat silným hlasem júdsky na lid Jerúsálema, jenž byl na zdi, k zastrašení jich a k polekání jich, aby mohli dobýt města; 19 a o Bohu Jerúsálema mluvili jako o bozích národností země, díle rukou člověka. 20 A stran tohoto se Jechizkijáhú, král, a Isajá, syn Amócův, prorok, jali modlit a volat k nebesům 21 a Jehova poslal anděla, jenž zahubil každého zdatného hrdinu a vůdce a velitele v táboře krále Aššúru; ten se s hanbou v tváři vrátil do své země, a když vstoupil v dům svého boha, mečem ho tam srazili pocházející z jeho útroby. 22 Tak Jehova Jechizkijáhú a obyvatele Jerúsálema vysvobodil z ruky Sanchéríva, krále Aššúru, a z ruky všech, a podporoval je ze všech stran; 23 a mnozí do Jerúsálema přinášeli dary Jehovovi a cennosti Jechizkijáhúovi, králi Júdovu, i byl potom vyvýšen před očima všech národů. 24 V oněch dnech Jechizkijáhú až na smrt onemocněl; i jal se modlit k Jehovovi; ten k němu promluvil a dal mu znamení; 25 ale Jechizkijáhú neoplatil dobrodiní jemu prokázané, neboť se jeho srdce pozvedlo, i nastalo proti němu a proti Júdovi a Jerúsálemu rozhněvání, 26 když se však Jechizkijáhú pro pozvednutí svého srdce pokořil, on i obyvatelé Jerúsálema, nepřišlo na ně rozhněvání Jehovovo v dnech Jechizkijáhúových. 27 A Jechizkijáhúovi se dostalo velmi hojného bohatství a slávy a zřídil si pokladnice na stříbro a na zlato a na drahé kameny a na vonné látky a na malé štíty a na všemožné požadované předměty 28 a skladiště úrod obilí a moštu a oleje a stáje pro všechny druhy dobytka a stáda do stájí. 29 A zřídil si města a bohatství drobného dobytka a skotu v hojnosti, neboť mu Bůh dal velmi veliké jmění. 30 A on, Jechizkijáhú, ucpal horní výtok vod Gíchónu a zavedl je přímo dolů k západu vůči městu Dávidovu. A ve vši své činnosti dosáhl Jechizkijáhú úspěchu. 31 Přesto však ho při vyslancích hodnostářů Bávelu, již byli poslání k němu dotázat se na znamení, jež v zemi nastalo, Bůh opustil k vyzkoušení ho, k vyzvědění všeho v jeho srdci. 32 A ostatní věci Jechizkijáhúovy a jeho zbožné činy, hle je, jsou vypsány ve vidění Isaji, syna Amócova, proroka, na knize králů Júdových a Isráélových.

33 I ulehl Jechizkijáhú se svými otci a pohřbili ho na nejvyšším místě hrobů dětí Júdových; a prokázali mu, všechen Júdá, při jeho smrti čest. A kralování se místo něho ujal Menaššé, jeho syn.

2. Paralipomenon 33

1 Při započetí svého kralování byl Menaššé ve věku dvanácti let a v Jerúsalémě kraloval padesát a pět let, 2 a jal se činit, co bylo v očích Jehovových zlé, podle ošklivostí národů, jež Jehova před tváří synů Isráelových vypudil, 3 a zase vybudoval výšiny, jež Jechizkijáhú, jeho otec, pobořil, a nastavěl oltářů pro Baalím a nazřizoval ašér a jal se klanět všemu zástupu nebes a sloužit jim, 4 a zbudoval oltáře v domě Jehovově, o němž Jehova řekl: V Jerúsalémě bude navždy mé jméno; 5 a v dvou nádvořích domu Jehovova nabudoval oltářů všemu zástupu nebes. 6 A on v průrvě syna Hinnómova své děti prováděl ohněm a zabýval se předpovídáním a věštěním a čarováním a zjednával vyvolavače duchů a jasnovidce; množil činění toho, co bylo v očích Jehovových zlé, k dráždění ho. 7 A sochu, figuru, již zhotovil, umístil v Božím domě, o němž Bůh k Dávidovi a k Šalomounovi, jeho synu, řekl: V tomto domě a v Jerúsalémě, jež jsem ze všech kmenů Isráelových vyvolil, chci navždy položit své jméno, 8 aniž budu nadále odtahovat nohu Isráelovu z povrchu půdy, již jsem určil jejich otcům, budou-li jen dbát o vykonávání všeho, co jsem jim rozkázal, - o všechen zákon a ustanovení a předpisy, - skrže Mojžíše. 9 Ale Menaššé Júdu a obyvatele Jerúsálema přiměl bloudit k činění zla nad národy, jež Jehova před tváří synů Isráelových vypudil. 10 A Jehova k Menaššéovi a k jeho lidu mluvil, ale nevěnovali pozornost; 11 i přivedl na ně Jehova velitele vojska, jež patřilo králi Aššúru; ti Menaššéa chytili na háky a spoutali ho mosaznými okovy a zavedli ho do Bávelu; 12 a jak mu byla způsobena tíseň, jal se obměkčovat tvář Jehovy, svého Boha, a velmi se z příčiny přítomnosti tváře Boha svých otců pokořil 13 a jal se k němu modlit, i dal se mu uprosit a vyslyšel jeho úpění a dal mu vrátit se v Jerúsalém k jeho kralování. Tu Menaššé poznal, že Bohem je Jehova. 14 A potom vybudoval vnější zeď města Dávidova od západu ke Gíchónu v údolí až ke vstupu v bránu Ryb; tu vedl vůkol vůči Ófelu a učinil ji velmi vysokou; a ve všechna opevněná města Júdova dosadil velitele vojenské moci, 15 a z domu Jehovova odstranil bohy ciziny a figuru a všechny oltáře, jež na hoře domu Jehovova a v Jerúsalémě zbudoval; to vyházel ven z města, 16 a oltář Jehovův opravil a jal se na něm obětovat oběti pokojných hodů a projevu díků a Júdovi nařídil sloužit Jehovovi, Bohu Isráelovu. 17 Ale lid, ti ještě obětovali na výšinách, jenže Jehovovi, svému Bohu. 18 A ostatní věci Menaššéovy a jeho modlitba k jeho Bohu a slova vidoucích k němu vyslovovaná ve jméno Jehovy, Boha Isráelova, hle je se slovy o králich Isráelových, 19 a jeho modlitba a uprosení jím a všechen jeho hřích a jeho nevěrnost a místa, v kterých před svým pokořením vybudoval výšiny a nastavěl ašéry a sochy, - hle je, jsou připsány k slovům Chózájovým. 20 I ulehl Menaššé se svými otci a pohřbili ho v jeho domě; a kralování se místo něho ujal Ámón, jeho syn. 21 Při započetí svého kralování byl Ámón ve věku dvaceti a dvou let a v Jerúsalémě kraloval dvě léta; 22 a jal se činit, co bylo v očích Jehovových zlé, podle toho, co činil Menaššé, jeho otec, ano, obětoval Ámón všem sochám, jež Menaššé, jeho otec, zhotovil, a sloužil jim, 23 ale nepokořil se z příčiny přítomnosti tváře Jehovovy, podle pokoření Menaššéa, svého otce, nýbrž Ámón, ten provinění rozmnožil. 24 A jeho služebníci se proti němu spikli a v jeho domě ho usmrtili; 25 a lid země, ti pobili všechny, již se proti králi Ámónovi spikli, a v kralování místo něho uvedli, lid země, Jóšijáhú, jeho syna.

2. Paralipomenon 34

1 Při započetí svého kralování byl Jóšijáhú ve věku osmi let a v Jerúsalémě kraloval třicet a jeden rok; 2 a jal se činit, co bylo v očích Jehovových správné, a chodit cestami Dávida, svého otce, a neodchýlil se vpravo ani vlevo. 3 A v osmi letech svého kralování, když on ještě byl hoch, počal toužit po Bohu Dávida, svého otce, a v dvanáctém roce počal očišťovat Júdu a Jerúsalém od výšin a ašér a soch a slitin; 4 i pobořili před jeho tváří oltáře Baalím a zporážel sluneční kůly, jež z nich čněly vzhůru, a ašéry a sochy a slitiny roztržil a rozmělnil a rozprášil na povrch hrobů těch, již jim obětovali 5 a kosti kněží spálil na jejich oltářích; tak Júdu a Jerúsalém očistil. 6 A ve městech Menaššéových a Efrájimových a Šimeónových až po Naftálího, v jejich zříceninách vůkol 7 také pobořil oltáře a ašéry a do rozmělnění roztloukl sochy a zporážel všechny sluneční kůly ve vsi zemi Isráelově a vrátil se do Jerúsálema. 8 A v osmnáctém roce svého kralování k očištění země a domu poslal Šáfána, syna Acaljáhuova, a Maaséjáhú, představeného města, a Jóácha, syna Jóácházova, zapisovatele, opravit dům Jehovy, jeho Boha. 9 I přišli k Chilkijáhúovi, veleknězi, a dali peníze, jež byly vneseny v Boží dům, jež Lévíovci, strážcové prahu, sesbírali z ruky Menaššéa a Efrájima a od všeho zbytku Isráele a od všeho Júdy a Benjámina a obyvatel Jerúsálema, 10 ty dali na ruku vykonávajících činnost, již byli pověřeni péčí ve věci domu Jehovova, a vykonávající činnost je dali těm, kteří v domě Jehovově pracovali k vylepšování a k opravování domu; 11 dali je tedy tesařům a budovatelům, k nákupu tesaných kamenů a dříví na svorky a k zastřešení budov, jež králové Júdovi zkazili. 12 A ti muži v té činnosti pracovali spolehlivě; a dozorem nad nimi byli pověřeni Jachath a Óvadjáhú, Lévíovci ze synů Meráriho, a Zecharjá a Mešullám ze synů Keháthím, a všichni Lévíovci vyznající se v hudebních nástrojích.

13 Byli i nad nákladními a byli dozorcí při každém vykonávajícím činnosti ve službě jakéhokoli druhu. A z Léviůvců byli písaři, úředníci a vrátní. 14 A při jejich vybírání peněz, jež byly vneseny v dům Jehovův, našel Chilkijjáhú, kněz, knihu zákona Jehovova skrze Mojžíše; 15 i ujal se Chilkijjáhú slova a řekl k Šáfánovi, písaři: Našel jsem v domě Jehovově knihu zákona. A Chilkijjáhú tu knihu dal Šáfánovi 16 a Šáfán tu knihu přinesl ke králi a zase králi slovem odpověděl výrokem: Vše, co bylo dáno v ruku tvých nevolníků, oni činí, 17 i vysypali peníze, jež byly v domě Jehovově shledány, a dali je na ruku těch, již byli pověřeni, a na ruku vykonávajících činnosti. 18 A Šáfán, písař, podal králi zprávu výrokem: Chilkijjáhú, kněz, mi dal knihu. A Šáfán se v ní jal před tváří královou číst; 19 a za králova slyšení slov té knihy zákona se stalo, že roztrhl svá roucha; 20 a rozkázal král Chilkijjáhúovi a Achikámovi, synu Šáfánovu, a Avdónovi, synu Míchovu, a Šáfánovi, písaři, a Asájovi, služebníku královu, výrokem: 21 Jděte, dotažte se Jehovy, pro mne a pro ty, již zbývají v Izráelovi a v Júdovi, na slova knihy, jež byla nalezena, neboť veliké je popuzení Jehovovo, jež se na nás vylíje, protože naši otcové nedbali slova Jehovova k jednání podle všeho, co je psáno na této knize. 22 Odebral se tedy Chilkijjáhú a ti, jež král určil, k Chuldě, prorokyni, ženě Šalluma, syna Tokehatha, syna Chasry, opatrovníka rouch, jež bydlela v Jerúsalemě, v druhé čtvrti, a promluvili k ní podle toho. 23 A řekla jim: Takto řekl Jehova, Bůh Izráelův: Rekněte muži, jenž vás ke mně poslal: 24 Takto řekl Jehova: Hle, já se chystám na toto místo a na jeho obyvatele přivést neštěstí, všechny kletby, jež jsou napsány na té knize, již před tváří krále Júdova četli, 25 za to, že mě opustili a jali se zakuřovat jiným bohům za účelem dráždění mě všemi výrobky svých rukou, takže se bude na toto místo vylévat mé popuzení a nebude hasnout. 26 Ale ke králi Júdovu, jenž vás poslal obrátit se s dotazem na Jehovu, takto k němu řeknete: Takto řekl Jehova, Bůh Izráelův. Slova, jež jsi uslyšel, - 27 protože tvé srdce je měkké a z příčiny přítomnosti Boží tváře ses pokořil při svém slyšení mých slov o tomto místě a o jeho obyvatelích, ano, pokořil ses před mou tváří a roztrhl jsi svá roucha a před mou tváří ses rozplakal, ano, i já jsem uslyšel - prohlášeno Jehovou; 28 hle, já se chystám připojit tě k tvým otcům, takže budeš v pokoji přiložen k svým hrobům a tvé oči nebudou hledět na všechno neštěstí, jež se já chystám přivést na toto místo a na jeho obyvatele. I přinesli odtamtud slovo králi. 29 A král poslal a shromáždil všechny starší Júdy a Jerúsalema 30 a vystoupil král v dům Jehovův, i všichni muži Júdovi a obyvatelé Jerúsalema a kněží a Lévióvcí a všecken lid, od velikého až po malého, a jal se v jejich uši číst všechna slova té knihy smlouvy, jež byla nalezena v domě Jehovově. 31 A král stanul před sloupem a před tváří Jehovovou uzavřel smlouvu o chození za Jehovou a o zachování jeho rozkazů a jeho svědectví a jeho ustanovení celým srdcem a celou duší, o vykonávání slov té smlouvy, jež byla napsána na této knize. 32 Tím všechny, již byli přítomni v Jerúsalemě, i Benjámina, zavázal a obyvatelé Jerúsalema se jali činit podle smlouvy Boha - Boha svých otců; 33 a Jóšijáhú ze všech zemí, jež patřily dětem Izráelovým, odstranil všechny ošklivosti a všechny, již byli shledáni v Izraeli, přiměl sloužit -sloužit Jehovovi, jejich Bohu. Za všechny jeho dni se od následování Jehovy, Boha svých otců, neodvrátili.

2. Paralipomenon 35

1 A v Jerúsalemě Jóšijáhú uspořádal minutí Jehovovi; i porazili minutí v čtrnáctý den prvního měsíce; 2 totiž postavil kněží k jejich úkolům a povzbudil je k službě v domě Jehovově 3 a Lévióvcům, již vyučovali ve všem Izráelovi, již byli svatí Jehovovi, řekl: Dejte svatou skříňku v dům, jež zbudoval Šalomoun, syn Dávidův, král Izráelův; není vám břemenem na ramenou. Nyní služte Jehovovi, svému Bohu, a jeho lidu, Izráelovi, 4 a podle domů svých otců ve svých oddílech učíte přípravy podle písma Dávída, krále Izráelova, a podle psaní Šalomouna, jeho syna, 5 a postavte se ve svatyni podle oddělení domů otců za své bratry, syny lidu, a to po oddílech domů otců Lévióvců, 6 a porazte minutí a posvěťte se a učíte pro své bratry přípravy k učinění podle slova Jehovova skrze Mojžíše. 7 A Jóšijáhú věnoval synům lidu drobný dobytek, totiž jehňata a kůzlata, to vše k obětem minutí pro každého přítomného, počtem třicet tisíc, a tři tisíce kusů skotu; toto z králova jmění, 8 a jeho hodnostáři jako dobrovolnou oběť lidu, kněžím a Lévióvcům věnovali: Chilkijjáhú a Zecharjáhú a Jechiél, vůdcové Božího domu, dali kněžím k obětem minutí dva tisíce a šest set, a tři sta kusů skotu; 9 a Konanjáhú a Šemaejáhú a Nethaneél, jeho bratři, a Chašavjáhú a Jeiel a Józávád, vedoucí Lévióvců, věnovali Lévióvcům k obětem minutí pět tisíc, a pět set kusů skotu. 10 Tak byla služba připravena a kněží stanuli na svém stanovišti a Lévióvcí podle svých oddílů podle rozkazu králova; 11 i porazili minutí a kněží se jali kropit ze své ruky a Lévióvcí stahovali; 12 a vzestupné oběti dali stranou k odevzdání jich oddělením podle domů otců dětí lidu, k předkládání Jehovovi, jak je psáno v knize Mojžíšově; a tak se skotem. 13 A jali se minutí péci ohněm podle předpisu a ostatní posvěcené věci vařit v kotlech a v hrncích a v mísách a spěšně nosit všem dětem lidu. 14 A potom připravili sobě a kněžím, neboť kněží, synové Áronovi, byli až do noci při vznášení vzestupných obětí a tuku, takže Lévióvcí připravili sobě a kněžím, synům Áronovým. 15 A pěvci, synové Ásáfovi, byli na svém stanovišti podle rozkazu Dávídova a Ásáfova a Hémánova a Jedúthúna, vidoucího králova, a vrátní u každé brány, nebylo jim třeba vzdalovat se od své služby, neboť jim připravili Lévióvcí, jejich bratři. 16 A v onen den byla připravena všechna služba Jehovovi k pořádání minutí a vznášení vzestupných obětí na oltáři Jehovově podle rozkazu krále Jóšijáhú, 17 i slavily děti Izráelovy, jež byly shledány, v onen čas minutí a slavnost nekvašených chlebě po sedm dní,

18 aniž bylo v Izráelovi uspořádáno minutí tomuto podobné ode dni Samúela, proroka, aniž který z králů Izráelových uspořádal minutí jako to, jež uspořádal Jóšijáhú a kněží a Lévíovci a všechen Júdá a Izráel, jenž byl shledán, a obyvatelé Jerúsálema. 19 Toto minutí bylo uspořádáno v osmnáctém roce kralování Jóšijáhúova. 20 Po tomto všem, když Jóšijáhú opravil dům, vystoupil Nechó, král Egypta, k boji proti Karkemíši na Peráthu a Jóšijáhú mu vytáhl vstříc. 21 I poslal k němu posly se vzkazem: Co mám s tebou co činit, králi Júduv? Ne proti tobě, ne ty dnes, nýbrž proti domu, s nímž vedu válku, a Bůh mi nařídil jednat rychle; nechej Boha, jenž je se mnou, ve svém zájmu, ať tě nemusí zahubit. 22 Ale Jóšijáhú od něho neobrátil svou tvář, nýbrž se přestrojil k boji proti němu a neobrátil sluch k slovům Nechóovým z úst Božích a přitáhl k boji na rovinu Megiddó. 23 A střelci se jali na krále Jóšijáhú střílet a král řekl svým služebníkům: Přeneste mě, neboť jsem těžce raněn. 24 Jeho služebníci ho tedy přenesli s vozidla a odvezli ho na druhém voze, ježž měl, a dopravili ho v Jerúsalem, i umřel a byl pohřben v hrobech svých otců; a všechen Júdá a Jerúsalem, ti se nad Jóšijáhúem rmoutili. 25 A Jeremjá nad Jóšijáhúem žalostně zapěl a všichni zpěváci a zpěvačky svými žalozpěvy mluví o Jóšijáhúovi až po tento den; i učinili je ustanovením uloženým Izráelovi, a hle je, jsou připsány k žalozpěvům. 26 A ostatní věci Jóšijáhúovy a jeho zbožné činy, jak je psáno v zákoně Jehovově, 27 ano, jeho věci, první i poslední, hle je, jsou vypsány na knize králů Izráelových a Júdových.

2. Paralipomenon 36

1 I vzali, lid země, Jehóacháza, syna Jóšijáhúova, a uvedli ho v kralování v Jerúsalemě místo jeho otce. 2 Při započetí svého kralování byl Jóacház ve věku tři a dvacetí let a kraloval v Jerúsalemě tři měsíce 3 a král Egypta ho v Jerúsalemě odstranil a zem pokutoval sto kikkáry stříbra a kikkárem zlata, 4 a v kralování nad Júdou v Jerúsalemě uvedl král Egypta Eljákim, jeho bratra, a jeho jméno změnil na Jehójakím; a Jóacháza, jeho bratra, Nechó vzal a zavedl ho do Egypta. 5 Při započetí svého kralování byl Jehójakím ve věku dvacetí a pěti let a kraloval v Jerúsalemě jedenáct let; a jal se činit, co bylo v očích Jehovy, jeho Boha, zlé. 6 Proti němu vystoupil Nevúchadneccar, král Bávelu, a spoutal ho mosaznými okovy k zavedení ho do Bávelu 7 a něco z náčiní domu Jehovova dopravil Nevúchadneccar do Bávelu a v Bávelu je dal ve svůj chrám. 8 A ostatní věci Jehójakímovy a ošklivosti, jež napáchal, a co bylo při něm shledáno, hle je, jsou vypsány na knize králů Izráelových a Júdových. A kralování se místo něho ujal Jehójachín, jeho syn. 9 Při započetí svého kralování byl Jehójachín ve věku osmnácti let a v Jerúsalemě kraloval tři měsíce a deset dní; a jal se činit, co bylo v očích Jehovových zlé. 10 A při návratu roku poslal král Nevúchadneccar a dopravil ho s drahocennými náčiními domu Jehovova do Bávelu a v kralování nad Júdou v Jerúsalemě uvedl Cidkijáhú, jeho bratra. 11 Při započetí svého kralování byl Cidkijáhú ve věku dvacetí a jednoho roku a v Jerúsalemě kraloval jedenáct let; 12 a jal se činit, co bylo v očích Jehovy, jeho Boha, zlé, nepokořil se z příkazu Jehovova z příčiny přítomnosti tváře proroka Jeremji, 13 a také se proti králi Nevúchadneccarovi, jenž ho zavázal přísahou při Jehovovi, vzbouřil a zatvrdil svou šíji a zpevnil své srdce, aby se nevrátil k Jehovovi, Bohu Izráelovu; 14 i všichni představení kněží a lidu se jali stále více dopouštět vyslovené nevěrnosti podle všech ošklivosti národů a znečistili dům Jehovův, ježž v Jerúsalemě posvětil. 15 I vzkazoval jim Jehova, Bůh jejich otců, skrze své posly, za časného vstávání a posílání, neboť se slitovával nad svým lidem a nad svým příbytkem, 16 projeví se však proti Božím poslům jako pošklebovači a znevažovači jejich slov a proti jeho prorokům jako posměvači až do vzejití popuzení Jehovova proti jeho lidu, až nebylo vyhojení. 17 I vyvedl proti nim krále Kasdím, jenž v domě jejich svatyně mečem pozabíjel jejich jinochy a neslitoval se nad jinochem ani pannou, starcem ani kmetem; všechny vydal v jeho ruku, 18 a všechna náčiní Božího domu, veliká i malá, a poklady domu Jehovova a poklady královny a jeho hodnostářů, to vše dopravil v Bável. 19 A Boží dům spálili a zbořili zeď Jerúsálema a všechny jeho paláce vypálili ohněm, i všechny žádoucí předměty, ke zkáze. 20 A co ušlo před mečem, odvedl do Bávelu a byli jemu a jeho synům nevolníky až do započetí kralování království Persie 21 k naplnění slova Jehovova ústy Jeremjovými, až země užila svých šabatů; po všechny dni svého zpusťování odpočívala do naplnění sedmdesáti let. 22 A v prvním roce Kóřeše, krále Persie, k dokonání slova Jehovova ústy Jeremjovými, vzbudil Jehova ducha Kóřeše, krále Persie, takže ve všem svém království dal prohlásit výrok, a to i písemně: 23 Takto řekl Kóreš, král Persie: Jehova, Bůh nebes, mi dal všechna království země, a on na mne vložil pověření budovat mu dům v Jerúsalemě, jenž je v Júдови. Kdo je ze všeho jeho lidu mezi vámi, budiž Jehova, jeho Bůh, s ním a necht' vystupuje.

Ezdráš

Ezdráš 1

1 A v prvním roce Kóřeše, krále Persie, k dokonání slova Jehovova z úst Jeremjových, vzbudil Jehova ducha Kóřeše, krále Persie, takže ve všem svém království dal prohlásit výrok, a to i písemně: 2 Takto řekl Kóřeš, král Persie: Jehova, Bůh nebes, mi dal všechna království země, a on na mne vložil pověření budovat mu dům v Jerúsalemě, jenž je v Júdovi. 3 Kdo je ze všeho jeho lidu mezi vámi, nechť je jeho Bůh s ním a nechť vystupuje do Jerúsálema, jenž je v Júdovi, a buduje dům Jehovy, Boha Isráelova, - on je Bůh, - jenž v Jerúsalemě byl; 4 a každý, kdo zbývá na kterémkoli místě, kde on pobývá, nechť ho lidé v jeho místě podporují stříbrem a zlatem a jměním i dobytkem s dobrovolnou obětí Božímu domu, jenž bude v Jerúsalemě. 5 I povstali, hlavy otců Júdy a Benjámina a kněží a Lévióvcí, totiž každý, jehož ducha Bůh vzbudil, k vystoupení k budování Božího domu, jenž byl v Jerúsalemě; 6 a všichni vůkol nich posilnili jejich ruku předměty ze stříbra, zlatem, jměním i dobytkem a cennostmi, navíc kromě vši dobrovolné oběti. 7 A král Kóřeš vynesl náčiní domu Jehovova, jež vynesl Nevúchadneccar z Jerúsálema a jež dal v dům svých bohů, 8 a Kóřeš, král Persie, je vynesl skrze ruku Mithredátha, pokladníka, a vypočítal je Šésbaccarovi, náčelníku Júdy. 9 A toto byly jejich počty: Třicet podnosů ze zlata, tisíc podnosů ze stříbra, devět a dvacet nožů, 10 třicet pohárů ze zlata, čtyři sta a deset pohárů druhé třídy ze stříbra, tisíc jiných náčiní. 11 Všech náčiní, ve zlatě a ve stříbře, bylo pět tisíc a čtyři sta; to vše Šésbaccar vynesl při výstupu vyhnanectva z Bávelu do Jerúsálema.

Ezdráš 2

1 A toto byli synové kraje, již vystupovali ze zajetí vyhnanectva, jež Nevúchadneccar, král Bávelu, odvedl do Bávelu, kteří se vrátili do Jerúsálema a do Júdy, každý do svého města, 2 kteří přišli se Zerubbávelem, Jésúou, Nechemjou, Serájou, Reélájou, Mordechajem, Bilšánem, Mispárem, Bigvajem, Rechúmem, Baanou. Počet mužů lidu Isráelova: 3 Synů Pareošových dva tisíce sto sedmdesát a dva; 4 synů Šefatjových tři sta sedmdesát a dva; 5 synů Árachových sedm set pět a sedmdesát; 6 synů Pachath-Móáových, ze synů Jésúových, Jóáových, dva tisíce osm set a dvanáct; 7 synů Élámových dva tisíce dvě stě padesát a čtyři; 8 synů Zattúových devět set a čtyřicet a pět; 9 synů Zakkájových sedm set a šedesát; 10 synů Báního šest set čtyřicet a dva; 11 synů Bévájových šest set dvacet a tři; 12 synů Azgádových tisíc dvě stě dvacet a dva; 13 synů Adónikámových šest set šedesát a šest; 14 synů Bigvájových dva tisíce padesát a šest; 15 synů Ádínových čtyři sta padesát a čtyři; 16 synů Átérových z Jechizkijáhú devadesát a osm; 17 synů Bécájových tři sta dvacet a tři; 18 synů Jórových sto a dvanáct; 19 synů Chášumových dvě stě dvacet a tři; 20 synů Gibbárových devadesát a pět; 21 synů Béth-láchema sto dvacet a tři; 22 mužů z Netófy padesát a šest; 23 mužů z Anáthóth sto dvacet a osm; 24 synů Azmávéthových čtyřicet a dva; 25 synů Kirjathárim, Kefiry a Beéróth sedm set a čtyřicet a tři; 26 synů Rámy a Gevy šest set dvacet a jeden; 27 mužů z Michmasu sto dvacet a dva; 28 mužů z Béth-Élu a Áje dvě stě dvacet a tři; 29 synů Néva padesát a dva; 30 synů Magbíšových sto padesát a šest; 31 synů jiného Éláma tisíc dvě stě padesát a čtyři; 32 synů Chárimových tři sta a dvacet; 33 synů Lódu, Chádídu a Óna sedm set dvacet a pět; 34 synů Jerícha tři sta čtyřicet a pět; 35 synů Senáových tři tisíce a šest set a třicet. 36 Kněží: Synů Jedaiejových z domu Jésúova devět set sedmdesát a tři; 37 synů Immérových tisíc padesát a dva; 38 synů Paščúrových tisíc dvě stě čtyřicet a sedm; 39 synů Chárimových tisíc a sedmnáct. 40 Lévióvcí: Synů Jésúových a Kadmiélových, ze synů Hódavjových, sedmdesát a čtyři. 41 Pěvci: Synů Ásáfových sto dvacet a osm. 42 Synové vrátných: Synů Átérových, synů Šallúmových, synů Talmónových, synů Akkúvových, synů Chatítových, synů Šóvajových, těch všech sto třicet a devět. 43 Nethíním: Synové Cíchovi, synové Chasúfovi, synové Tabbaóthovi, 44 synové Kérósovi, synové Siahovi, synové Pádónovi, 45 synové Levánovi, synové Chagávovi, synové Akkúvovi, 46 synové Chágávovi, synové Šamlajovi, synové Chánánovi, 47 synové Giddélovi, synové Gacharovi, synové Reájovi, 48 synové Recínovi, synové Nekódovi, synové Gazzámovi, 49 synové Uzzovi, synové Páséachovi, synové Bésajovi, 50 synové Asnovi, synové Meúním, synové Nefísím, 51 synové Bakbúkovi, synové Chakúfovi, synové Charchúrovi, 52 synové Baclúthovi, synové Mechídovi, synové Charšovi, 53 synové Barkósovi, synové Síserovi, synové Támachovi, 54 synové Necíachovi, synové Chatífovi. 55 Synové služebníků Šalomounových: Synové Sótajovi, synové Sóferethovi, synové Perúdovi, 56 synové Jaalovi, synové Darkónovi, synové Giddélovi, 57 synové Šefatjovi, synové Chattílovi, synové Pókereth-Haccevájim, synové Ámího. 58 Všech Nethíním a synů služebníků Šalomounových bylo tři sta devadesát a dva. 59 A toto byli ti, již vystoupili z Tel-Melachu, Tel-Charše, Kerúv-Addánu, Imméru, kteří nemohli oznámit domy svých otců a svůj původ, zda jsou oni z Isráele: 60 Synů Delájových, synů Tóvijjových, synů Nekódových šest set padesát a dva; 61 a ze synů kněží: Synové Chavajjovi, synové Kócovi, synové Barzillaje, jenž pojal ženu z dcer Barzillaje, Gileádiho, a byl nazván podle jejich jména. 62 Tito se jali hledat svůj zápis, chtějíce se ukázat jako rodopisně zaznamenaní, ale nebyli nalezeni, i byli z kněžství jako nečistí vyloučeni 63 a tirsáthá jim řekl, aby až než bude stát kněz k Úrim a k Tummím z nanejvýš svatého nejedli. 64 Všeho sejítí úhrnem byly čtyři myriády dva tisíce tři sta šedesát

65 mimo jejich nevolníky a jejich služebnice; těchto bylo sedm tisíc tři sta třicet a sedm, a měli dvě stě pěvců a pěvků. 66 Jejich koní bylo sedm set třicet a šest, jejich mezků dvě stě čtyřicet a pět, 67 jejich velbloudů čtyři sta třicet a pět, oslů šest tisíc sedm set a dvacet. 68 A někteří z hlav otců se při svém příchodu k domu Jehovovu v Jerúsálemě dobrovolně oddali Božímu domu k jeho znovuzřízení na jeho místě 69 a podle své možnosti dali do pokladny práce šest myriád a tisíc darkamónů zlata a pět tisíc min stříbra a sto tunik pro kněží. 70 A kněží a Lévióvcí a někteří z lidu a pěvci a vrátní a Nethíním se usídlili ve svých městech, a všechen Isráél ve svých městech.

Ezdráš 3

1 A když nastal sedmý měsíc a děti Isráélovy byly ve městech, shromáždili se jako jeden muž do Jerúsálema; 2 a povstal Jéšúa, syn Jócádákův, a jeho bratři, kněží, a Zerubbável, syn Šealtíélův, a jeho bratři a zbudovali oltář Boha Isráélova k vznášení na něm vzestupných obětí, jak je psáno v zákoně Mojžíše, Božího muže. 3 Zřídili tedy oltář na jeho základech, ač v strachu před národnostmi zemí, jenž na nich byl, a jali se na něm vznášet vzestupné oběti Jehovovi, vzestupné oběti rána a večera. 4 A jali se konat slavnost budek, jak je psáno, a vzestupné oběti den co den v počtu podle předpisu, úlohu dne v její den. 5 A potom vzestupnou obět' ustavičnou a k novým měsícům a ke všem svátkům Jehovovým, jež byly zasvěceny, a od každého dobrovolně se uvolivšího k dobrovolným obětem Jehovovi. 6 Vznášet vzestupné oběti Jehovovi počali od prvního dne sedmého měsíce, ale chrám Jehovův založen nebyl; 7 i dali peníze kameníkům a tesařům a pokrmy a nápoj a olej Cidóním a Córím, aby dováželi dříví cedrů z Levánónu na moři do Jáfó podle povolení Kóřeše, krále Persie, jim. 8 A v druhém roce po jejich příchodu k Božímu domu do Jerúsálema, v druhém měsíci započali, Zerubbável, syn Šealtíélův, a Jéšúa, syn Jócádákův, a ostatní jejich bratři, kněží a Lévióvcí, a všichni, již přišli ze zajetí v Jerúsálem; i určili Lévióvce, od věku dvaceti let a nahoru, k doзору nad prací na domě Jehovově; 9 i Jéšúa, jeho synové a jeho bratři, Kadmiél a jeho synové, synové Júdovi, stanuli jako jeden k doзору nad vykonáváním práce na Božím domě; i synové Chénádádovi, jejich synové a jejich bratři, Lévióvcí. 10 A když budovatelé chrám Jehovův založili, postavili kněží v obřadním oblečení s pozouny a Lévióvce, syny Ásáfovy, s cimbály k velebení Jehovu podle pokynů Dávída, krále Isráélova; 11 ti se jali ozývat přinášením velebení a chvály Jehovovi, že je dobrý, že jeho laskavost k Isráélově trvá navždy. A všechen lid, ti se jali pokřikovat velikým pokřikem v přinášení velebení Jehovovi za založení domu Jehovova, 12 ale mnozí z kněží a Lévióvců a hlav otců, starci, kteří vídali dřívější dům, při jeho - tohoto domu - zakládání před jejich očima silným hlasem plakali, a mnozí se jali pozvedat hlas v pokřiku radosti, 13 a lid, ti nebyli schopni rozeznat hlas pokřiku radosti od hlasu pláče lidu, neboť lid, ti pokřikovali velikým pokřikem, takže hlas bylo slyšet až i z daleka.

Ezdráš 4

1 A když protivníci Júdovi a Benjáminovi uslyšeli, že vyhnanci budují Jehovovi, Bohu Isráélovu, chrám, 2 přistoupili k Zerubbávelovi a k hlavám otců a řekli jim: Chceme budovat s vámi, neboť se zajímáme o vašeho Boha jako vy a jemu my od dní Esar-chaddóna, krále Aššúru, jenž nás vyvedl sem, obětujeme. 3 A Zerubbável a Jéšúa a ostatní hlavy otců Isráélových jim řekli: Nemáte s námi co činit stran budování domu našemu Bohu, nýbrž my sami budeme Jehovovi, Bohu Isráélovu, budovat podle toho, jak nám rozkázal král Kóreš, král Persie. 4 I stalo se, že lid země, ti působili ochabování rukou lidu Júdova a obtěžovali je při budování 5 a najímali proti nim poradce k maření jejich úmyslu, po všechny dni Kóřeše, krále Persie, až do kralování Dárjáveše, krále Persie. 6 (A za kralování Achašvéróšova, na počátku jeho kralování, napsali na obyvatele Júdy a Jerúsálema žalobu 7 a v dnech Artachšasteových se Bišlám, Mithredáth, Taveél a ostatní jeho společníci písemně obrátili na Artachšastea, krále Persie; a písmo toho listu bylo psáno aramejsky a sestaven byl aramejsky; 8 Rechúm, vrchní správce, a Šimšaj, písař, společně napsali Artachšasteovi, králi, dopis o Jerúsálemě, takto: 9 Od Rechúma, vrchního správce, a Šimšaje, písaře, a ostatních jejich společníků, Díňanů, Afarsethchanů, Tarpelanů, Afarsanů, Arkevanů, Bávelanů, Šušanchanů, Dehajanů, Élamanů 10 a ostatních národností, jež veliký a vážený Osnappar převedl a usadil ve městech Šomrónu a ostatku této strany Řeky, a tak dále - 11 toto je opis dopisu, jež k Artachšasteovi, králi, poslali -: Tvoji nevolníci, muži na této straně Řeky, a tak dále. 12 Ať je králi oznámeno, že Júdovci, kteří z tvé blízkosti vystoupili k nám, přišli do Jerúsálema, budují vzbouřenecké a zlé město a dokončují zdi a opravují základy; 13 nuže, ať je králi oznámeno, že, bude-li toto město zbudováno a zdi dokončeny, nebudou odevzdávat poplatky, dávky a cla, takže bude nakonec poškozovat krále. 14 Nuže, protože solíme solí paláce a nesluší se nám vidět obnažování krále, proto jsme poslali a podali králi zprávu, 15 aby se pátralo v knize pamětihodností tvých otců, takže v té knize pamětihodností budeš moci zjistit a dovědět se, že toto město je město vzbouřenecké a poškozující krále a správní oblasti a že vprostřed něho od dávných dní vyvolávali povstání; proto bylo toto město zpusťeno. 16 My králi dáváme na vědomí, že, bude-li toto město vybudováno a jeho zdi dokončeny, nebudeš v důsledku tohoto mít na této straně Řeky podílu.

17 Král poslal k Rechúmovi, vrchnímu správci, a Šimšajovi, písaři, a ostatním jejich společníkům, kteří bydleli v Šomrónu a na ostatku této strany Řeky, odpověď: Pokoj, a tak dále. 18 List, jež jste k nám poslali, byl přede mnou zřetelně přečten 19 a byl ode mne vydán příkaz, aby se jali pátrat, i zjistili, že se toto město od dávných dní pozdvihovalo proti králům a vyvolávalo se v něm vzbuření a povstání. 20 Bývali nad Jerúsálemem i mocní králové, kteří panovali ve všem na druhé straně Řeky, a odváděly se jim poplatky, dávky a cla. 21 Vydejte tedy příkaz přimět ty muže přestat, ať se toto město nebuduje, až než bude vydán příkaz ode mne. 22 A varujte se pochybení při jednání podle tohoto; nač by se měla ztráta ke škodě králů zvětšovat? 23 Tehdy, poté, co byl opis listu Artachšastea, krále, přečten před Rechúmem a Šimšajem, písařem, a jejich společníky, se v chvatu odebrali do Jerúsálema k Júdovcům a silnou paží je přiměli přestat.) 24 V té době práce na Božím domě, jež byl v Jerúsálemě, přestala a zůstala přerušena až do druhého roku kralování Dárjaveše, krále Persie.

Ezdráš 5

1 I jali se prorokovat Haggaj, prorok, a Zecharjá, syn Iddóův, proroci, k Júdovcům, kteří byli v Júdovi; k nim, ve jménu Boha Isráelova; 2 v té době povstali Zerubbável, syn Šealtielův, a Jésúa, syn Jócádákův, a počali Boží dům, jež byl v Jerúsálemě, budovat, a s nimi Boží proroci, pomáhající jim. 3 V onen čas k nim přišel Tattenaj, místodržící na této straně Řeky, a Šetar-bóznaj a jejich společníci a takto k nim mluvili: Kdo vám vydal příkaz budovat tento dům a dokončit tuto zeď? 4 Tehdy jim takto řekli: Jaká jsou jména těch mužů, kteří budují tuto budovu? 5 Ale na starších Júdovců bylo oko jejich Boha, takže je nepřiměli přestat, než vyšel příkaz Dárjavešův, a tehdy přinesli zpět list stran tohoto. 6 Opis dopisu, jež poslal Tattenaj, místodržící na této straně Řeky, a Šetar-bóznaj a jeho společníci, Afarsechané, kteří jsou na této straně Řeky, k Dárjavešovi, králi 7 (poslali k němu zprávu a v ní bylo psáno takto): Dárjavešovi, králi: Všechen pokoj! 8 Ať je králi oznámeno, že jsme se odebrali do Júdy, správní oblasti, k domu velikého Boha, jež se buduje valivými kameny a v stěny se vkládá dřevo, a toto dílo se dělá pečlivě a daří se v jejich rukou. 9 Tehdy jsme se jejich starších takto otázali - řekli jsme jim: Kdo vám vydal příkaz budovat tento dům a dokončit tuto zeď? 10 A také jsme se jich otázali na jejich jména, k uvědomění tebe, abychom mohli napsat jména mužů, kteří jsou v jejich čele, 11 a takto nám slovem odpověděli, výrokem: My jsme ti nevolníci Boha nebes a země a budujeme dům, jež byl zbudován zdávna, těchto mnoho let, a zbuďoval a dokončil jej veliký král Isráelův. 12 Avšak protože naši otcové vyvolali hněv Boha nebes, vydal je v ruku Nevúchadneccara, krále Bávelu, Kasdejce, ten tento dům vyvrátil a lid odvedl do Bávelu. 13 Ale v prvním roce Kóřeše, krále Bávelu, vydal Kóreš, král, příkaz tento Boží dům budovat 14 a také náčiní Božího domu ze zlata a stříbra, jež Nevúchadneccar z chrámu, jež byl v Jerúsálemě, odnesl a dopravil je do chrámu, jež je v Bávelu, - Kóreš, král, je z chrámu, jež je v Bávelu, vynesl a byla vydána Šěšbaccarovi, to je jeho jméno, jehož ustanovil místodržícím, 15 a řekl mu: Vezmi tato náčiní, jdi, slož je v chrámě, jež bude v Jerúsálemě, a Boží dům nechť se buduje na svém místě. 16 Tehdy tento Šěšbaccar přišel, zapustil základy Božího domu, jež je v Jerúsálemě, a od té doby až do nynějška se buduje, ale dohotoven není. 17 Nuže tedy, je-li to králi vhod, nechť se pátrá v králově domě pokladů, jež je v Bávelu, zda je tomu tak, že od Kóřeše, krále, byl vydán příkaz budovat tento Boží dům v Jerúsálemě, a svou vůli stran tohoto nechť král pošle k nám.

Ezdráš 6

1 V té době Dárjaveš, král, vydal příkaz, i jali se pátrat v domě knih, kde skládali poklady, v Bávelu; 2 a v Achmetě, v paláci, jež je ve správní oblasti Mádaje, se našel jeden svitek, v němž byl takto zapsaný pamětní záznam: 3 V prvním roce Kóřeše, krále, vydal Kóreš, král, příkaz stran Božího domu v Jerúsálemě: Ten dům nechť se buduje na místě, kde obětovali oběti, a jeho základy nechť něco unesou, jeho výška šedesát loket, jeho šířka šedesát loket, 4 tři vrstvy valivých kamenů a vrstva nového dřeva, a náklad se bude uhrazovat z králova domu. 5 A také náčiní Božího domu ze zlata a stříbra, jež Nevúchadneccar z chrámu, jež byl v Jerúsálemě, odnesl a dopravil do Bávelu, nechť vracejí, ať mohou přijít do chrámu, jež bude v Jerúsálemě, každé na své místo; ta bude skládat v Božím domě. 6 Nuže, nechť Tattenaj, místodržící na druhé straně Řeky, Šetar-bóznaj a jejich společníci, Afarsechané, kteří jsou na druhé straně Řeky, jsou odtamtud vzdálení. 7 Dejte pokoj práci na tomto Božím domě; nechť místodržící Júdovců jakož i starší Júdovců tento Boží dům budují na jeho místě; 8 a ode mne byl vydán příkaz stran toho, co máte s těmito staršími Júdovců činit k budování tohoto Božího domu: Ať je náklad těmto mužům bez přestání poctivě uhrazován z králových příjmů, jež jsou z poplatků na druhé straně Řeky, 9 a co potřebují, i mladé býky a berany a jehňata k vzestupným obětem Bohu nebes, pšenici, sůl, víno a olej, podle výroku kněží, kteří jsou v Jerúsálemě, aby jim bylo den co den bez pochybení dodáváno, 10 aby tak Bohu nebes trvale předkládali líbezná vůně a modlili se za životy krále a jeho synů. 11 A byl ode mne vydán příkaz, že každý člověk, jež by tento rozkaz porušoval, - musí se z jeho domu vytrhnout kůl a na něj se, vyzdvižen, musí narazit, a jeho dům bude pro toto učiněn hnojištěm;

12 a kéž Bůh, jenž tam svému jménu dal pobývat, ráčí srazit každého krále i lid, jenž by svou ruku vztahoval k rušení, k ničení tohoto Božího domu, jenž je v Jerúsalemě. Já, Dárjaveš, jsem vydal příkaz; necht' se neprodleně provádí. 13 Tehdy se Tattenaj, místodržící na této straně Řeky, Šetar-bóznaj a jejich společníci, v důsledku toho, co Dárjaveš, král, poslal, neprodleně jali podle toho jednat. 14 A starší Júdovců budovali a docházeli zdaru za prorokování Haggaje, proroka, a Zecharji, syna Iddóova, i dobudovali a dokončili skrze příkaz Boha Isráelova a skrze příkaz Kórese a Dárjaveše a Artachšastea, krále Persie. 15 A dohotoven byl tento dům do třetího dne MĚSÍCE Adáru, jenž byl šestého roku kralování Dárjaveše, krále. 16 A synové Isráelovi, kněží a Léviovci a ostatní vyhnanci se s radostí jali konat zasvěcení tohoto Božího domu 17 a k zasvěcení tohoto Božího domu předložili sto býků, dvě stě beranů, čtyři sta jehňat a v obět' za hřích za všechen Isráel dvanáct kozlů podle počtu kmenů Isráelových, 18 a postavili k službě Bohu, jež se konala v Jerúsalemě, kněží v jejich čeledích a Léviovce v jejich oddílech, podle předpisu knihy Mojžíšovy. 19 A vyhnanci v čtrnáctý den prvního měsíce uspořádali minutí; 20 proto se kněží a Léviovci jako jeden očistili, oni všichni byli čisti; a porazili minutí pro všechny vyhnance a pro své bratry kněží a pro sebe, 21 i pojedly děti Isráelovy, ti, již se vrátili z vyhnanství, a každý, kdo se oddělil k nim od nečistoty národů země v tužbě po Jehovovi, Bohu Isráelovu, 22 a s radostí po sedm dní konali slavnost nekvašených chlebů, neboť je rozradostnil Jehova; on obrátil srdce krále Aššuru k nim pro posílnění jejich rukou v práci na domě Boha - Boha Isráelova.

Ezdráš 7

1 A po těchto věcech, za kralování Artachšastea, krále Persie, Ezrá, syn Seráji, syna Azarji, syna Chilkijji, 2 syna Šallúma, syna Cádóka, syna Achitúva, 3 syna Amarji, syna Azarji, syna Merájótha, 4 syna Zerachji, syna Uzzího, syna Bukkiho, 5 syna Avíšúy, syna Píncháse, syna Eleázára, syna Árona, hlavního kněze - 6 onen Ezrá vystoupil z Bávelu, a on byl písař, zběhlý v zákoně Mojžíšově, jež dal Jehova, Bůh Isráelův. A král mu dal, podle ruky Jehovy, jeho Boha, nad ním, vše, co si přál 7 (a v sedmém roce Artachšastea, krále, vystoupili do Jerúsálema někteří z dětí Isráelových, i z kněží a Léviovců a pěvců a vrátných a Nethíním). 8 A v pátém měsíci - to byl sedmý rok krále - přibyl v Jerúsalem, 9 neboť v prvním dni měsíce prvního, to byl začátek vystoupení z Bávelu, a v prvním dni měsíce pátého přibyl do Jerúsálema podle dobré ruky jeho Boha nad ním; 10 neboť Ezrá upřel své srdce ke zpytování a k uskutečňování zákona a k vyučování ustanovením a předpisům v Isráelovi. 11 A toto je opis listu, jež král Artachšaste dal Ezrovi, knězi, písaři, písaři znalému slov rozkazů Jehovových a jeho ustanovení stran Isráele: 12 Artachšaste, král králů, Ezrovi, knězi, písaři znalému zákona Boha nebes, dokonalému, a tak dále. 13 Ode mne byl vydán příkaz, že kdokoli z lidu Isráelova a jeho kněží a Léviovců v mém království, dobrovolně se uvolivší jít s tebou do Jerúsálema, může jít. 14 Protože jsi vyslán zpřed krále a jeho sedmi rádců poohlédnout se po Júdu a Jerúsalemě podle zákona tvého Boha, jenž je v tvé ruce, 15 a zanést stříbro a zlato, jež král a jeho rádcové dobrovolně dali Bohu Isráelovu, jehož obydlí je v Jerúsalemě, 16 a všechno stříbro a zlato, jež budeš moci shledat ve vsi správní oblasti Bávelu, s dobrovolným darem lidu a kněží dobrovolně dávajících pro Boží dům, jenž je v Jerúsalemě, 17 vzhledem k tomuto neprodleně za tyto peníze budeš kupovat býky, berany, jehňata a oběti darů k nim a úlitby k nim a předkládat je na oltáři, jenž je v Božím domě, jenž je v Jerúsalemě. 18 A cokoli tobě a tvým bratrům bude vhod učinit se zbytkem stříbra a zlata, smíte učinit podle vůle vašeho Boha; 19 a náčiní, jež ti byla odevzdána k službě v domě tvého Boha, odved' před Boha Jerúsálema. 20 A ostatní příslušenství Božího domu, jež poskytnout se ti bude ukazovat potřeba, můžeš poskytovat z domu pokladů králových. 21 A ode mne - já jsem Artachšaste, král, - se vydává příkaz všem pokladníkům, kteří jsou na druhé straně Řeky, že vše, co bude Ezrá, kněz, písař znalý zákona Boha nebes, po vás požadovat, se musí neprodleně dát, 22 až do sta kikkerů stříbra a do sta kórů pšenice a do sta bathů vína a do sta bathů oleje a soli bez předpisu. 23 Vše, co je z příkazu Boha nebes, se pro dům Boha nebes musí pečlivě vykonat, neboť nač to, aby nastávalo rozhněvání proti království krále a jeho synům? 24 A vám se dává na vědomí, že všichni kněží a Léviovci, zpěváci, vrátní, Nethínci a služebníci tohoto Božího domu - není pravomoci uvalovat na ně poplatky, dávky a cla. 25 A ty, Ezro, podle moudrosti svého Boha, jež je v tvé ruce, dosad' rozhodčí a soudce, ti aby byli rozsuzovači pro všechen lid, jenž je na druhé straně Řeky, ze všech znajících zákony tvého Boha; a toho, jenž nezná, budete vyučovat. 26 A kdokoli není pro to, aby byl vykonavatelem zákona Božího a zákona králova, - ať je na něm neprodleně vykonán soud, buď k smrti nebo k vypovězení nebo k zabavení majetku nebo k uvěznění. 27 Budiž veleben Jehova, Bůh našich otců, jenž dal něco takového v srdce královo k oslavení domu Jehovova, jenž je v Jerúsalemě, 28 a nade mnou rozestřel laskavost před tváří krále a jeho rádců a přede všemi mocnými královými hodnostáři, takže jsem si já dodal odvahy, podle ruky Jehovy, mého Boha, nade mnou, a shromáždil jsem z Isráele hlavy k vystoupení se mnou.

Ezdráš 8

1 A toto byly hlavy jejich otců (a jejich rodopisný seznam), ti, již vystoupili se mnou za kralování Artachšastea, krále, z Bávelu: 2 Ze synů Pínchásových Géršóm, ze synů Íthámárových Daniél, ze synů Dávidových Chattúš,

3 ze synů Šechanjových, ze synů Pareošových Zecharjá a s ním těch, již byli rodopisně zaznamenáni, z mužských sto a padesát; 4 ze synů Pachath-Móávových Eljehóenaj, syn Zerachjův, a s ním dvě stě mužských; 5 ze synů Šechanjových syn Jachaziélův a s ním tři sta mužských; 6 a ze synů Ádínových Eved, syn Jónáthánův, a s ním padesát mužských; 7 a ze synů Élámových Ješaejá, syn Athaljův, a s ním sedmdesát mužských; 8 a ze synů Šefatjových Zecharjá, syn Mícháélův, a s ním osmdesát mužských; 9 ze synů Jóávových Óvadjá, syn Jechiélův, a s ním dvě stě a osmnáct mužských; 10 a ze synů Šelómíthových syn Jósifjův a s ním sto a šedesát mužských; 11 a ze synů Bévájových Zecharjá, syn Bévájův, a s ním dvacet a osm mužských; 12 a ze synů Azgádových Jóchánán, syn Hakkátánův, a s ním sto a deset mužských; 13 a ze synů Adónikámových poslední, a toto jsou jejich jména: Elifelet, Jeiel a Šemaejá a s nimi šedesát mužských; 14 a ze synů Bigvajových Úthaj a Zabbúd a s nimi sedmdesát mužských. 15 I shromáždil jsem je k řece, jež vtékala do Ahávy, a utábořili jsme se tam na tři dni; a když jsem se porozhlédl v lidu a mezi kněžími, neshledal jsem nikoho ze synů Léviho; 16 poslal jsem tedy pro Eliezera, pro Šemaeju a pro Elnáthána a pro Járiva a pro Elnáthána a pro Náthána a pro Zecharju a pro Mešulláma, hlavy, a pro Jójáriva a pro Elnáthána, znalce, 17 a vyslal jsem je s rozkazem k Iddóovi, hlavě v Kasifji, obci, a vložil jsem v jejich ústa slova k vyslovení k Iddóovi a jeho bratrům, Nethíním v Kasifji, obci: Aby nám poslali obsluhovače pro dům našeho Boha. 18 A podle dobré Boží ruky nad námi nám přivedli rozumného muže ze synů Machlího, syna Léviho, syna Isráélova, totiž Šérévju a jeho syny a jeho bratry, osmnáct, 19 a Chašavju a s ním Isaju ze synů Meráriho, jeho bratry a jejich syny, dvacet, 20 a z Nethíním, jež určil Dávid a hodnostáři k službě Lévióvcům, dvě stě a dvacet Nethíním; ti všichni byli označeni jmény. 21 I vyhlásil jsem tam, u řeky Ahávy, půst, k sebeponižování před Boží tváří a k hledání správné cesty u něho pro nás a pro naši drobotinu a pro všechno naše jmění, 22 neboť jsem se styděl požadovat od krále oddíl vojska a jezdce k pomoci nám od nepřátel na cestě, neboť jsme ke králi pronesli výrok: Ruka našeho Boha je k dobru nade všemi hledajícími ho a jeho síla a jeho hněv proti všem opouštějícím ho. 23 Jali jsme se tedy postit a o toto u Boha usilovat, i dal se nám uprosit. 24 I vyčlenil jsem z vedoucích kněží dvanáct, totiž Šérévju, Chašavju a deset z jejich bratrů, 25 a odvážil jsem jim stříbro a zlato a náčiní, obět' věnování domu Jehovovu, již věnovali král a jeho rádcové a jeho hodnostáři a všechen Isráél, ti, již byli shledáni. 26 Odvážil jsem tedy na jejich ruku šest set a padesát kikkárů stříbra a sto kikkárů náčiní ze stříbra a sto kikkárů zlata, 27 a dvacet pohárů ze zlata po tisíci adarkónech a dvě nádoby z ušlechtilé leštěné mosazi, cenné jako zlato; 28 a řekl jsem k nim: Vy jste svatí Jehovovi i ta náčiní jsou svatá, a to stříbro a to zlato je dobrovolná obět' Jehovovi, Bohu vašich otců. 29 Bděte a strážte je, než je budete vážit před tváří vedoucích kněží a Lévióvců a vedoucích otců Isráélových v Jerúsalémě, v síních domu Jehovova. 30 Kněží a Lévióvcí tedy převzali váhu stříbra a zlata a náčiní k dopravení do Jerúsaléma, do domu našeho Boha. 31 A v dvanáctý den prvního měsíce jsme se od řeky Ahávy vydali na cestu do Jerúsaléma; a projevila se nad námi ruka našeho Boha, takže nás ochránil před dlaní nepřátel a číhajících na cestě. 32 A když jsme přibyli do Jerúsaléma a zůstali tam tři dni, 33 bylo v čtvrtý den stříbro a zlato a náčiní v domě našeho Boha odváženo na ruku Meremótha, syna Úrijjova, kněze (a s ním byl Eleázár, syn Pínchásův, a s nimi Józávád, syn Jěšúův, a Nóadjá, syn Binnújův, Lévióvcí), 34 podle počtu a podle váhy všeho, a všechna váha byla v onen čas sepsána. 35 Příchozí ze zajetí, vyhnančí, předložili Bohu Isráélovu vzestupné oběti, dvanáct býků za všechny Isráél, devadesát a šest beranů, sedmdesát a sedm jehňat, dvanáct kozlů k oběti za hříchy; to vše jako vzestupnou obět' Jehovovi. 36 A královny výnosy odevzdali královým vladářům a místodržícím na této straně Řeky; a jali se podporovat lid a Boží dům.

Ezdráš 9

1 A jak se dokončily tyto věci, přistoupili ke mně představení s výrokem: Lid Isráélův a kněží a Lévióvcí se neoddělili od národností zemí, totiž jejich ošklostí, Kenaáního, Chittího, Perizzího, Ammóního, Móávího, Egyptanů a Emóriho, 2 vždyť pojali pro sebe a pro své syny některé z jejich dcer, takže se vmísili, svaté símě, v národnosti zemí; a ruka představených a zmocněnců se v této nevěrnosti projevila jako první. 3 A za svého slyšení této řeči jsem roztrhl své roucho a svůj plášť a jal jsem se rvát z vlasu své hlavy a své brady a usedl jsem zdrcen. 4 A shromáždili se ke mně všichni chvějící se při slově Boha Isráélova pro nevěrnost vyhnance, já však jsem zdrcen seděl až do večerní oběti daru; 5 a při večerní oběti daru jsem ze svého sebeponižování vstal, a maje roztrženo své roucho a svůj plášť, jsem pak poklekl na svá kolena a rozprostřel jsem své dlaně k Jehovovi, svému Bohu 6 a řekl jsem: Můj Bože, stydím se a je mi trapno pozvednout k tobě svou tvář, můj Bože, neboť naše nepravosti se rozmnožily do vysoka nad hlavu a naše provinění vzrostla až do nebes. 7 My jsme ode dni našich otců až po tento den ve velikém provinění a pro naše nepravosti jsme byli my, naši králové, naši kněží, vydáni v ruku králů zemí mečem, zajetím, loupeží, a v stud tváře, jako tohoto dne. 8 A nyní na kratičký okamžik nastalo od Jehovy, našeho Boha, smilování, aby nám ponechal zbytek uniknuvších a aby nám dal kolík v místě jeho svatosti, aby náš Bůh osvětlil naše oči a aby nám dal trošku obživení v našem nevolnictví; 9 ano, my jsme nevolníky, ale náš Bůh nás v našem nevolnictví neopustil, nýbrž nad námi rozestřel laskavost před tváří králů Persie k dání nám obživení k vystavění domu našeho Boha a k nápravě jeho zřícenin a k dání nám zdi v Júdovi a v Jerúsalémě. 10 Nyní však - co máme říci, náš Bože, když jsme opustili tvé rozkazy,

11 co jsi rozkázal skrze své nevolníky, proroky, výrokem: Země, již vy vstupujete zaujmout, to je země poskvrná, pro poskvrnou národností zemí, pro jejich ošklivosti, jimiž ji ve své nečistotě naplnili od jednoho konce k druhému, 12 a tedy nesmíte své dcery dávat jejich synům a pro své syny nesmíte brát jejich dcery, aniž kdy smíte vyhledávat jejich pokoj a jejich blahobyť, abyste byli silní a mohli jíst užitek země a navždy jej dát zdědit svým dětem. 13 A po všem tom, co na nás přišlo pro naše zlé činy a pro naše veliké provinění (ač jsi ty, náš Bože, slevil na méně než naše nepravosti a umožnil jsi nám takovýto únik), 14 zda se máme vracet k porušování tvých rozkazů a k sešvagřování s národnostmi těchto ošklivostí? Zda bys proti nám nebyl popuzen až do vyhubení, takže by nebylo zbytku ani úniku? 15 Jehovo, Bože Izráelův, ty jsi spravedlivý, neboť jsme zbyli jako uniknůvší, jak je tomu tohoto dne; hle, my jsme před tvou tváří ve svém provinění, ač pro toto nelze před tvou tváří obstát.

Ezdráš 10

1 A za Ezrova modlení a za jeho vyznávání s pláčem a padáním před Božím domem se k němu z Izráele shromáždilo velmi početné sejití, muži a ženy a dítky, neboť se lid velkým pláčem rozplakal. 2 A Šechanjá, syn Jechiélův ze synů Élámových, se ujal slova a řekl Ezrovi: My jsme se proti našemu Bohu dopustili nevěrnosti, že jsme ubytovali ženy-cizozemky z národností země, i nyní však je stran tohoto pro Izráele naděje; 3 nuže tedy nechť uzavřeme vzhledem k našemu Bohu smlouvu: Vyhostit všechny ženy a co je z nich zrozeno, podle rozhodnutí Páně a těch, již se chvějí při rozkaze našeho Boha, a nechť se jedná podle zákona. 4 Vstaň, neboť tato věc je na tobě, a my jsme s tebou; buď silný a jednej. 5 Ezrá tedy vstal a zavázal vedoucí kněží a Lévíovců a všecken Izráel přísahou k jednání podle tohoto slova; i přísáhli 6 a Ezrá vstal zpřed Božího domu a odešel do pokoje Jehóhánána, syna Eljášívova; ano, odešel tam, nepojedl chleba a nenapil se vody, neboť se rmoutil nad nevěrností vyhnancev. 7 I dali v Júdovi a v Jerúsalemě prohlásit ke všem vyhnancům: Shromáždít se v Jerúsalem, 8 a kdokoli do tří dní nebude přicházet, podle rozhodnutí představených a starších, bude všechno jeho jmění muset být učiněno odevzdaným a on bude muset být odloučen od sejití vyhnancev. 9 Shromáždili se tedy v Jerúsalem do tří dní všichni muži Júdovi a Benjáminovi; to byl devátý měsíc, v dvacátém dni v měsíci, a usadili se, všecken lid, na prostranství u Božího domu, třesouce se pro tu věc a příčinou lijavce. 10 A Ezrá, kněz, vstal a řekl k nim: Vy jste se dopustili nevěrnosti, že jste ubytovali ženy-cizozemky, abyste přidali k provinění Izráelovu; 11 nyní tedy učíňte vyznání Jehovovi, Bohu vašich otců, a vykonejte jeho vůli a odlučte se od národností země a od žen-cizozemek. 12 I odpověděli, všechno sejití, a řekli silným hlasem: Tak, podle tvého slova, je na nás učinit; 13 ale lidu je mnoho, a je doba lijavců, takže venku nelze stát; a toto jednání není na jeden den ani na dva, neboť jsme si velmi mnoho dovolili stran přestoupení v této věci. 14 Nechť, prosím, za všechno sejití stojí naši představení a všichni, kteří jsou v našich městech, kdo ubytoval ženy-cizozemky, nechť přichází, v stanovených lhůtách, a s nimi starší každého města a jeho soudcové, až do odvrácení žaru hněvu našeho Boha od nás, po dobu této věci. 15 Proti tomuto se postavili jen Jónáthán, syn Asáhélův, a Jachzejá, syn Tikvův, a Mešullam a Šabbethaj, Lévíovec, se jim jali pomáhat. 16 Vyhnanci tedy tak učinili; i byli vyčleněni Ezrá, kněz, a muži-hlavy otců, podle domů svých otců, a to, oni všichni, svými jmény; a zasedli k vyšetřování věci v první den desátého měsíce 17 a se všemi muži, již ubytovali ženy-cizozemky, byli hotovi do prvního dne měsíce prvního. 18 I ze synů kněží byli zjištěni tací, že ubytovali ženy-cizozemky: Ze synů Jěšúy, syna Jócádákova, a jeho bratry Maaséj a Eliezer a Járiv a Gedaljá. 19 Ti dali svou ruku na vyhoštění svých žen a jako provinilí berana ze stáda za své provinění. 20 A ze synů Immérových Chananjá a Zevadjá, 21 a ze synů Chárimových Maaséj a Elíjjá a Šemaej a Jechiél a Uzijjá, 22 ze synů Pašchúrových Eljóenaj, Maaséj, Jišmáel, Nethaneél a Józávád. 23 A z Lévíovců Józávád a Šimeí a Kélájá (to byl Kelítá), Petachjá, Júdá a Eliezer. 24 A z pěvců Eljášív a z vrátných Šallum a Telem a Úrí. 25 A z Izráele, ze synů Pareošových Ramjá a Jizzijjá a Malkijjá a Mijjámín a Eleázár a Malkijjá a Benájá, 26 a ze synů Élámových Mattanjá, Zecharjá a Jechiél a Avdí a Jerémóth a Elíjjá, 27 a ze synů Zattuových Eljóenaj, Eljášív, Mattanjá a Jerémóth a Závád a Azízá, 28 a ze synů Bévájových Jehónáthán, Chananjá, Zabbaj, Athláj, 29 a ze synů Báního Mešullam, Mallúch a Adájá, Jášúv a Šeál, Jerémóth, 30 a ze synů Pachath-Móávových Adná a Kelál, Benájá, Maaséj, Mattanjá, Becaleél a Binnúj a Menaššé, 31 a synové Chárimovi: Eliezer, Jiššijjá, Malkijjá, Šemaej, Šimeón, 32 Benjámin, Mallúch, Šemarjá, 33 ze synů Chášumových Mattnaj, Mattattá, Závád, Elifelet, Jerémaj, Menaššé, Šimeí, 34 ze synů Báního Maadaj, Amram a Úél, 35 Benájá, Bédjá, Kelúhí, 36 Vanjá, Merémóth, Eljášív, 37 Mattanjá, Mattnaj a Jaasaj 38 a Bání a Binnúj, Šimeí 39 a Šelemjá a Náthán a Adájá, 40 Machnadbaj, Šášaj, Šáráj, 41 Azareél a Šelemjáhu, Šemarjá, 42 Šallum, Amarjá, Josef, 43 ze synů Nevóových Jeiel, Mattithjá, Závád, Zeviná, Jaddaj a Jóél, Benájá. 44 Tito všichni pojali ženy-cizozemky, a někteří z nich měli ženy i zplodili děti.

Nehemiáš

Nehemiáš 1

1 Slova Nechemji, syna Chachaljova. I stalo se v měsíci Kislévu, dvacátého roku, když jsem já byl v Šúšánu, v hradě, 2 že přišel Chanání, jeden z mých bratrů, on a jistí muži z Júdy; i otázal jsem se jich na Júdovce, uniknuvší, kteří zbyli ze zajetí, a na Jerúsalem, 3 a řekli mi: Ti zbývající, kteří zbyli ze zajetí, jsou tam, v té správní oblasti, ve velikém soužení a v hanbě, a zeď Jerúsálema je pobořena a její brány jsou sežehnuty ohněm. 4 I stalo se za mého uslyšení těchto slov, že jsem usedl a rozplakal se, i zarmoutil jsem se na několik dní a jal jsem se postit a modlit před tváří Boha nebes 5 a říkat: Ach, Jehovo, Bože nebes, jenž jsi BŮH veliký a hrozný, dbající smlouvy a laskavý k milujícím ho a k dbajícím jeho rozkazů, 6 kéž je, prosím, tvé ucho pozorné a tvé oči otevřené k naklonění sluchu k modlitbě tvého nevolníka, již se já dnes modlím před tvou tváří dnem i nocí za děti Isráélovy, tvé nevolníky, a činím vyznání za hříchy dětí Isráélových, jimiž jsme vůči tobě zhřešili - zhřešili jsme, i já a dům mého otce, 7 velmi zvráceně jsme se vůči tobě zachovali, aniž jsme dodrželi rozkazy a ustanovení a předpisy, jež jsi přikázal Mojžíšovi, svému nevolníku. 8 Buď, prosím, pamětliv slova, jež jsi Mojžíšovi, svému nevolníku, přikázal výrokem: Vy se budete dopouštět nevěrnosti, já vás budu rozptylovat mezi národnosti; 9 pakli se budete vracet ke mně a dbát mých rozkazů a vykonávat je, byť byli vaši zahnaní na konci nebes, budu je odtamtud shromažďovat a přivádět je k místu, jež jsem vyvolil, abych tam dal pobývat svému jménu. 10 Vždyť oni jsou tvoji nevolníci a tvůj lid, jež jsi vykoupil svou velikou mocí a svou silnou rukou, - 11 ach, Pane, kéž je, prosím, tvé ucho pozorné k modlitbě tvého nevolníka a k modlitbě tvých nevolníků, již touží mít tvé jméno v úctě, a dopřej dnes, prosím, zdaru svému nevolníku a dej mu dojít soucitu před tváří tohoto muže! Já jsem totiž byl číšníkem královým.

Nehemiáš 2

1 A v měsíci Nísánu dvacátého roku Artachšastea, krále, se stalo, že před jeho tváří bylo víno, i pozvedl jsem to víno a podal králi. A nebyval jsem před jeho tváří zasmušilý; 2 a král mi řekl: Proč je tvá tvář zasmušilá, ač ty nejsi nemocen? Toto není než trápení srdce. I ulekl jsem se velmi velice 3 a řekl jsem králi: Kéž král žije navždy! Jak by se má tvář nezasmušovala, když to město, jež je pohřebišťem mých otců, je zpusťeno a jeho brány jsou pohlceny ohněm? 4 A král mi řekl: Očpak ti jde? I pomodlil jsem se k Bohu nebes 5 a řekl jsem králi: Je-li to králi vhod a je-li tvůj nevolník vhod tvé tváři, abys mě ráčil vyslat do Júdy, do města hrobů mých otců, ať je mohu vybudovat. 6 A král mi řekl (a vedle něho seděla králová): Dokdy má trvat tvá cesta a kdy se chceš vrátit? A tváří králově bylo vhod, aby mě vyslal, když jsem mu udal jistý čas; 7 a řekl jsem králi: Je-li to králi vhod, měli by mi dát dopisy k místodržícím na druhé straně Řeky, aby mě nechávali procházet, až abych mohl vstoupit do Júdy, 8 a dopis Ásáfovi, opatrovníku lesa, jenž patří králi, aby mi dával dříví na zastřešení bran hradu, jenž patří k domu, a na zdi města a na dům, do něhož bych mohl vejít. To mi podle dobré ruky mého Boha nade mnou král dal. 9 Přišel jsem tedy k místodržícím na druhé straně Řeky a odevzdal jsem jim dopisy královny; a král se mnou byl poslal velitele vojska a jezdce. 10 To když uslyšel Sanballat, Chóróní, a Tóvíjjá, služebník Ammóniho, bylo jim velmi nepříjemné, že někdo přišel sledovat dobro dětí Isráélových. 11 A když jsem přišel do Jerúsálema a pobyl tam tři dni, 12 vstal jsem v noci, já a se mnou něco málo mužů, aniž jsem komu oznámil, co pro Jerúsalem učinit můj Bůh dal do mého srdce, a dobytčete se mnou nebylo, leč dobytče, na němž jsem já jel; 13 a vyjel jsem v noci branou Průrvy a naproti prameni Draka a k bráně Hnoje a jal jsem se konat bedlivé pozorování na zdech Jerúsálema, jež byly pobořeny, a jeho brány byly pohlceny ohněm. 14 A pokročil jsem k bráně Pramene a ke královu rybníku, kde pro dobytče pode mnou nebylo místa k projití; 15 jal jsem se tedy v noci vystupovat údolím a konat bedlivé pozorování na zdi; a obrátil jsem se zpět a vstoupil jsem branou Průrvy; tak jsem se vrátil, 16 aniž zmocněnci věděli, kam jsem odešel a co jsem já činil, neboť jsem Júdovcům, ani kněžím ani urozeným ani zmocněncům ani ostatním, konajícím práci, doposud nebyl podal zprávu. 17 A řekl jsem k nim: Vy vidíte bídu, v níž my jsme, že Jerúsalem je zpusťen a jeho brány jsou sežehnuty ohněm; pojdte, ať budujeme zeď Jerúsálema, ať již nejsme hanbou. 18 A podal jsem jim zprávu o ruce mého Boha, jak dobrá ona byla nade mnou, a také o slovech králových, jež mi řekl; i řekli: Vstávejme a budujme! A posilnili své ruce k dobrému. 19 To když uslyšel Sanballat, Chóróní, a Tóvíjjá, služebník Ammóniho, a Gešem, Arab, jali se nám vysmívat a pohrdavě na nás hledět a říkat: Co je toto za věc, již vy děláte? Zda se chcete bouřit proti králi? 20 I odpověděl jsem jim slovem a řekl jsem jim: Bůh nebes, on nám bude dopřávat zdaru a my, jeho nevolníci, budeme vstávat a jmeme se budovat, vy však v Jerúsalemě nemáte podílu ani oprávnění ani památky.

Nehemiáš 3

1 I povstal Eljášív, velekněz, a jeho bratři, kněží, a jali se budovat bránu Ovcí; oni ji posvětili a vsadili její vrata, a posvětili ji až po věž Meá, posvětili ji po věž Chananeélovu. 2 A vedle něho se jali budovat muži z Jericha; a jal se vedle něho budovat Zakkúr, syn Imriho. 3 A bránu Ryb se jali budovat synové Senáovi; oni ji zastřešili a vsadili její vrata, její zámky a její závory. 4 A vedle nich se jal opravovat Merémóth, syn Úrijji, syna Kócova, a jal se vedle nich opravovat Mešullám, syn Berachji, syna Mešézaveélova, a vedle nich se jal opravovat Cádók, syn Baanův. 5 A vedle nich se jali opravovat Tekóim, ale jejich vznešení nevpravili svou šíji v službu svému Pánu. 6 A bránu Starou se jali opravovat Jójadá, syn Páséachův, a Mešullám, syn Besódjův; oni ji zastřešili a vsadili její vrata, její zámky a její závory. 7 A vedle nich se jal opravovat Melatjá, Giveóni, a Jádón, Merónóthi, muži z Giveónu a Micpy, to jest sídla místodržícího na této straně Řeky; 8 vedle něho se jal opravovat Uzziél, syn Charchajův, ze zlatníků, a vedle něho se jal opravovat Chananjá, člen cechu voňavkářů, a až po Širokou zeď nechali Jerúsalem tak. 9 Vedle nich se jal opravovat Refájá, syn Chúrův, představený polovice okrsku Jerúsálema, 10 a vedle nich se jal opravovat Jedájá, syn Charúmafův, a to před svým domem, a vedle něho se jal opravovat Chattůš, syn Chašavnejův. 11 Druhý úsek se jal opravovat Malkijjá, syn Chárimův, a Chaššův, syn Pachath-Móávův, i věž Pecí. 12 A vedle něho se jal opravovat Šallúm, syn Hallóchéšův, představený polovice okrsku Jerúsálema, on a jeho dcery. 13 Bránu Průrvy se jal opravovat Chánún a obyvatelé Zánóachu; oni ji vybudovali a vsadili její vrata, její zámky a její závory, i tisíc loket na zdi až po bránu Hnoje. 14 A bránu Hnoje se jal opravovat Malkijjá, syn Réchávův, představený okrsku Béth-hakkeremu; on ji vybudoval a vsadil její vrata, její zámky a její závory. 15 A bránu Prameně se jal opravovat Šallún, syn Kol-chózéův, představený okrsku Micpy; on ji vybudoval a pokryl ji a vsadil její vrata, její zámky a její závory, a zeď rybníka Šelachu k zahradě králově až po schody, jež sestupovaly od města Dávidova. 16 Za ním se jal opravovat Nechemjá, syn Azbúkův, představený polovice okrsku Béth-cúru, až naproti Dávidovým hrobům a po rybník, jenž byl zřízen, a po dům hrdinů. 17 Za ním se jali opravovat Lévíovci, Rechúm, syn Bániho, vedle něho se jal opravovat Chašavjá, představený polovice okrsku Keily, za svůj okrsek. 18 Za ním se jali opravovat jejich bratři, Bavvaj, syn Chénádádův, představený polovice okrsku Keily, 19 a vedle něho se jal Ézer, syn Jěšúy, představený Micpy, opravovat další úsek naproti vzestupu k zbrojnici na Úhlu. 20 Za ním se rozohnil Bárúch, syn Zabbajův, - jal se opravovat další úsek od Úhlu až po vchod do domu Eljášívova, velekněze; 21 za ním se jal Merémóth, syn Úrijji, syna Kócova, opravovat další úsek od vchodu do domu Eljášívova až po zakončení Eljášívova domu. 22 Za ním se jali opravovat kněží, muži z roviny, 23 potom se jal opravovat Benjámín a Chaššův, před svým domem, potom se jal opravovat Azarjá, syn Maaséji, syna Ananjova, vedle svého domu. 24 Za ním se jal Binnúj, syn Chénádádův, opravovat další úsek od domu Azarjova po Úhel, až po Nároží; 25 naproti Úhlu a věži, jež vyčnívala z králova domu, horní, jež patří k nádvoří věznice, Pálál, syn Úzajův; za ním Pedájá, syn Pareošův. 26 (A na Ófelu, až naproti bráně Vod a té věži, jež vyčnívala, ke vzházení bydleli Nethínim.) 27 Za ním se jali Tekóim opravovat další úsek od protějšku té veliké věže, jež vyčnívala, až po zeď Ófelu 28 a shora od brány Koní se jali opravovat kněží, každý naproti svému domu. 29 Potom se jal opravovat Cádók, syn Immérův, před svým domem, a za ním se jal opravovat Šemaejá, syn Šechanjův, strážce brány Vzházení. 30 Za ním se jal Chananjá, syn Šelemjův, a Chánún, šestý syn Cáláfův, opravovat další úsek; za ním se jal opravovat Mešullám, syn Berechjův, před svým bytem. 31 Za ním se jal opravovat Malkijjá, syn Córpiho, až po dům Nethínim a kramářů naproti bráně Přehlídky, až po Podkroví na Nároží. 32 A mezi Podkrovím na Nároží a branou Ovcí se jali opravovat zlatníci a kramáři.

Nehemiáš 4

1 A jak Sanballat uslyšel, že my budujeme zeď, stalo se, že se rozhněval a velice se popudil a o Júdovcích se jal mluvit výsměšně 2 a říkat před tváří svých bratrů a vojska Šómrónu, ano, jal se říkat: Co ti ubozí Júdovci dělají? Zda jim to budou trpět? Zda chtějí obětovat? Zda chtějí být za den hotovi? Zda chtějí oživovat kameny z hromad prachu, ač jsou ony spáleny? 3 A vedle něho byl Tóvijjá, Ammóni, a řekl: Aťsi oni cokoli budují, bude-li vybíhat liška, pak jejich zeď z kamenů bude moci prorazit. - 4 Slyš, náš Bože, že jsme se stali předmětem pohrdání, a vrať jejich hanobení na jejich hlavu a vydej je za kořist v zem zajetí, 5 a kéž nezakrýváš jejich nepravost a kéž jejich hřích není zpřed tvé tváře vymazáván, neboť se dopustili popichování vůči těm, již budují. 6 Ale vytrvali jsme v budování zdi, takže všechna zeď byla až do poloviny spojena a srdce lidu zůstalo při práci. 7 A jak uslyšel Sanballat a Tóvijjá a Arabové a Ammónim a Ašdódím, že se zacelování zdi Jerúsálema nadále dařilo, že se prolomená místa počala uzavírat, stalo se, že se velmi rozhněvali 8 a oni všichni se spolu spikli, že přitáhnou proti Jerúsalemu bojovat a způsobit v tom rozvrat. 9 Jali jsme se tedy modlit k našemu Bohu a z jejich příčiny dnem i nocí proti nim stavět stráž; 10 a Júdá řekl: Síla nákladních klesla a rumu je mnoho, a my nebudeme moci na zdi budovat. 11 A naši protivníci řekli: Nebudou vědět a nebudou vidět, než budeme přicházet doprostřed nich, i budeme je moci pozabíjet a zastavit tu činnost. 12 Ale jak přicházeli Júdovci, již bydleli vedle nich, stávalo se, že nám na desetkrát říkali: Ze všech míst, kamkoli se obrácíte, - na nás! 13 Postavil jsem tedy od nejnižších míst prostoru zadní strany zdi na nechráněných místech lid podle jejich čeledí s jejich meči, jejich kopími a jejich luky;

14 a pohleděl jsem a vstal jsem a řekl jsem k urozeným a k zmocněncům a k ostatnímu lidu: Necht' před jejich tváří nepociťujete bázeň; připomeňte si Pána velikého a hrozného a bojujte za své bratry, své syny a své dcery, své ženy a své domy. 15 A jak naši nepřátelé uslyšeli, že nám to bylo dáno na vědomí, stalo se, že Bůh zmařil jejich záměr, takže jsme se vrátili, my všichni, ke zdi, každý k své práci; 16 ale od onoho dne bylo tak, že polovina mých sluhů, ti konali práci, a polovina jich, ti se chápali, ano, kopí, štítů a luků a pancířů, a za vším domem Júdovým byli představení. 17 Ti, již budovali na zdi a nosiči s břemeny, nakládající si, každý jedné své ruky používal v práci a jedna držela oštěp 18 a ti, již budovali, každý svůj meč - měli je přivázány - na svých kyčlích, tak budovali, a vedle mne trubač na troubu; 19 a řekl jsem k urozeným a k zmocněncům a k ostatnímu lidu: Dílo je veliké a rozsáhlé a my jsme na zdi roztroušeni, vzdáleni od sebe navzájem; 20 musíte se k nám shromáždit na místo, odkud budete slyšet zvuk trouby, a náš Bůh bude za nás bojovat. 21 My jsme tedy pracovali na tom díle a z nich polovina, ti drželi kopí od vzejití svítání až po vycházení hvězd. 22 Také jsem v onen čas lidu řekl: Každý, a jeho sluha, necht' nocují vprostřed Jerúsálema, ať nám jsou v noci stráží a za dne k práci. 23 A nebylo - já ani moji bratři ani moji sluhové ani muži ze stráže, kteří mě následovali - nebylo mezi námi svlékajících svá roucha, každý měl svůj oštěp i u vody.

Nehemiáš 5

1 A nastal veliký křik lidu a jejich žen proti jejich bratrům, Júdovcům, 2 a byli tací, kteří říkali: Naši synové a naše dcery, my, jsme mnozí a musíme si opatrovat obilí, ať můžeme jíst a žít; 3 a byli tací, kteří říkali: My dáváme v zástavu svá pole a své vinice a své domy, ať si za hladu můžeme opatřit obilí. 4 A byli tací, kteří říkali: Vypůjčili jsme si peníze na poplatek králi na svá pole a své vinice; 5 a přece je naše maso jako maso našich bratrů, naše děti jako jejich děti, a hle, my za nevolníky podrobujeme své syny a své dcery, a z našich dcer jsou některé podrobené, a není to v moci naší ruky, neboť naše pole a naše vinice patří jiným. 6 A jak jsem uslyšel jejich nárek a tato slova, velmi jsem se rozhněval, 7 i pouvažovalo nade mnou mé srdce a jal jsem se vadit s urozenými a se zmocněnci a řekl jsem jim: Vy každý na svém bratru nemilosrdně lichvaříte. A uspořádal jsem proti nim veliké sejítí 8 a řekl jsem jim: My jsme podle toho, nač jsme stačili, vykoupili naše bratry, Júdovce, již byli prodáni národům; a teď zase chcete své bratry prodávat vy? Nebo mají být prodáváni nám? I mlčeli a nenašli slova; 9 a řekl jsem: Ta věc, již vy činíte, není dobrá. Zda nemáte chodit v účtě k našemu Bohu, ať nejsme k hanbě před národy, našimi nepřáteli? 10 Ano, i já, moji bratři a moji sluhové, jim půjčujeme peníze a obilí - chtějme odpustit, prosím, tento dluh, 11 vraťte jim, prosím, hned dnes jejich pole, jejich vinice, jejich olivnice a jejich domy a setinu peněz a obilí, moštu a oleje, jež jste vy jim půjčovali. 12 I řekli: Budeme vracet, aniž od nich budeme co požadovat; tak budeme činit, jak ty pravíš. Zavolal jsem tedy kněží a dal jsem jim přísáhnout stran jednání podle tohoto slova. 13 Také jsem vytrásl svůj záhyb a řekl jsem: Takto kéž Bůh vytrásá každého člověka, jenž nebude dodržovat toto slovo, z jeho domu a z jeho lopoty, ano, takto necht' je vytrěsen a prázdný. A řekli, všechno sejítí: Ámén! A jali se chválit Jehovu a lid učinil podle tohoto slova. 14 Také jsem nejedl já ani moji bratři, ode dne, kdy mi rozkázali být jejich místodržícím v zemi Júdově, od dvacátého roku až po třicátý a druhý rok Artachšastea, krále, dvanáct let, chleba místodržícího, 15 kdežto dřívější místodržící, kteří byli přede mnou, kladli na lid břímě a činili si nárok na chléb a víno od nich, kromě peněz - čtyřicet šeklů, i jejich sluhové nad lidem svévolně panovali; já však jsem z účty k Bohu tak nečinil, 16 nýbrž jsem se také chopil práce na této zdi, aniž jsme koupili pole. I všichni moji sluhové se tam k té práci shromažďovali. 17 A Júdovci a zmocněnci, sto a padesát mužů, a ti, již k nám přicházeli z národů, jež byly vůkol nás, bývali u mého stolu; 18 a co bylo na jeden den připravováno, bylo jedno hovězí dobytče, šest vybraných ovcí, i ptáci mi byli připravováni, a to vždy za deset dní s všemožným vínem v hojnosti; a při tomto jsem nepožadoval chleba místodržícího, neboť na lid těžce doléhalo nevolnictví. 19 Připomeň si pro mne, můj Bože, k dobru vše, co jsem učinil pro tento lid.

Nehemiáš 6

1 A jak Sanballatovi a Tóvijjovi a Gešemovi, Arabu, a ostatním našim nepřátelům došlo v sluch, že jsem dobudoval zeď, aniž v ní zůstal průlom (ovšem jsem do oné doby v brány nevsadil vrata), stalo se, 2 že ke mně Sanballat a Gešem poslali vzkaz. Pojď, ať se spolu můžeme sejít mezi vesmi na rovině Onó. Oni však zamýšleli učinit mi zle; 3 poslal jsem k nim tedy posly se vzkazem: Já konám veliké dílo, takže nemohu sestupovat; nač by to dílo mělo přestávat, zatímco bych je zanechával a sestupoval k vám? 4 I vzkázali mi v tomto smyslu čtyřikrát a v tomto smyslu jsem jim odpovídal; 5 a po páté ke mně Sanballat s tímto slovem poslal svého sluhu a v jeho ruce otevřený dopis; 6 v něm bylo napsáno: Mezi národy je slyšet a Gašmú praví, že zamýšlíte, ty a Júdovci, se vzbouřit; proto ty buduješ zeď, a ty že se jim podle těchto slov chceš stát králem, 7 a také že jsi ustanovil proroky k hlásání o tobě v Jerúsalémě výrokem: V Júdovi je král! To nyní podle těchto slov bude docházet v sluch králi; nuže tedy pojď, ať se spolu můžeme poradit. 8 I vzkázal jsem mu výrokem: Nečiní se nic z takových věcí, jak ty pravíš, nýbrž je ze svého srdce vymýšlíš.

9 Neboť oni všichni nás zstrašovali výrokem: Jejich ruce od té práce budou ochabovat, takže nebude moci být vykonána. - Nyní tedy mé ruce posilni! 10 A když jsem já vstoupil v dům Šemaěji, syna Deláji, syna Mehétaveélova, jenž byl zavřen, řekl: Měli bychom se sejít do Božího domu, doprostřed chrámu, a dveře chrámu zavřít, neboť se chystají přijít zabít tě, ano, chystají se přijít zabít tě v noci. 11 I řekl jsem: Zda má muž podobný mně utíkat? A kdo mně podobný je ten, jenž smí vstoupit do chrámu a zůstat naživu? Nebudu vstupovat. 12 I postřehl jsem, že hle, neposlal ho Bůh, nýbrž to proroctví vyslovil proti mně a najali ho Tóvijjá a Sanballat; 13 proto on byl najat, abych se bál, a měl jsem tak učinit a zhřešit, aby jim to bylo k zlé pověsti, aby mě mohli hanobit. 14 Můj Bože, vzpomeň na Tóvijju a na Sanballata podle těchto jejich činů, jakož i na Nóadji, prorokyni, a na ostatní proroky, kteří se mě stále snažili zstrašit! 15 A v dvacátý a pátý den Ělúlu, za padesát a dva dni, byla zeď dohotovena; 16 to jak všichni naši nepřátelé uslyšeli, stalo se, že všechny národy, jež byly vůkol nás, byly jaty bázní a velmi poklesly ve svých očích, neboť poznali, že toto dílo bylo vykonáno ze strany našeho Boha. 17 V oněch dnech také urození Júdovi posílali mnoho dopisů k Tóvijjovi a ty, jež byly Tóvijjovy, docházely k nim. 18 Mnozí v Júdovi mu totiž byli účastníky přísahy, neboť on byl zetěm Šechanjovi, synu Arachovu, a Jehóchanán, jeho syn, pojal dceru Mešulláma, syna Berehjova. 19 Také se před mou tvář stále snažili mluvit o jeho dobrých stránkách a má slova mu donášet. Tóvijjá posílal dopisy k zstrašování mě.

Nehemiáš 7

1 A jak byla zeď dobudována a vsadil jsem vrata, stalo se, že byli určeni vrátní a pěvci a Lévióvcí, 2 a nad Jerúsálemem jsem přikázal Chanániho, svého bratra, a Chananju, představeného paláce, neboť on byl znám jako muž věrný a Boha měl v úctě více než mnozí; 3 a řekl jsem jim: Brány Jerúsálema necht' se až do horka slunce neotvírají, a dokud oni budou stát, necht' vrata zamykají; na tom trvejte; a postavit stráže z obyvatel Jerúsálema, každého na jeho strážním stanovišti, každého naproti jeho domu. 4 Město pak bylo na obě strany rozlehlé a veliké a lidu málo a domy nebyly budovány; 5 a můj Bůh dal do mého srdce, abych shromáždil urozené a zmocněnce a lid k rodopisnému zaznamenání, a našel jsem knihu rodopisného záznamu těch, již vystoupili prve, a v ní jsem našel napsáno: 6 Toto byli synové kraje, již vystupovali ze zajetí vyhnanectva, jež Nevúchadneccar, král Bávelu, odvedl, kteří se vrátili do Jerúsálema a do Júdy, každý do svého města, 7 již přišli se Zerubbávelem, Jěšúou, Nechemjou, Azarjou, Raamjou, Nachamáním, Mordechajem, Bilšánem, Misperethem, Bigvajem, Nechúmem, Baanou. Počet mužů lidu Isráelova: 8 Synů Pareošových dva tisíce sto sedmdesát a dva; 9 synů Šefatjových tři sta sedmdesát a dva; 10 synů Arachových šest set padesát a dva; 11 synů Pachath-Móáových, ze synů Jěšúových a Jóáových, dva tisíce a osm set osmnáct; 12 synů Ělámových tisíc dvě stě padesát a čtyři; 13 synů Zattúových osm set čtyřicet a pět; 14 synů Zakkájových sedm set a šedesát; 15 synů Binnújových šest set čtyřicet a osm; 16 synů Bévájových šest set dvacet a osm; 17 synů Azgádových dva tisíce tři sta dvacet a dva; 18 synů Adónikámových šest set šedesát a sedm; 19 synů Bigvájových dva tisíce šedesát a sedm; 20 synů Adínových šest set padesát a pět; 21 synů Átérových z Jechizkijáhúha devadesát a osm; 22 synů Chášumových tři sta dvacet a osm; 23 synů Bécájových tři sta dvacet a čtyři; 24 synů Cháریفových sto a dvanáct; 25 synů Giveónových devadesát a pět; 26 mužů z Běth-lechema a Netófy sto osmdesát a osm; 27 mužů z Anáthóth sto dvacet a osm; 28 mužů z domu Azmávéthova čtyřicet a dva; 29 mužů z Kirjath-jeárím, Kefiry a Beéróth sedm set a čtyřicet a tři; 30 mužů z Rámy a Gávy šest set dvacet a jeden; 31 mužů z Michmasu sto a dvacet a dva; 32 mužů z Běth-Ělu a Áje sto dvacet a tři; 33 mužů z jiného Néva padesát a dva; 34 synů jiného Ěláma tisíc dvě stě padesát a čtyři; 35 synů Chárimových tři sta a dvacet; 36 synů Jerícha tři sta čtyřicet a pět; 37 synů Lódu, Chádídu a Óna sedm set a dvacet a jeden; 38 synů Senáových tři tisíce a devět set a třicet. 39 Kněží: Synů Jedaejových z domu Jěšúova devět set sedmdesát a tři; 40 synů Immérových tisíc padesát a dva; 41 synů Pašchúrových tisíc dvě stě čtyřicet a sedm; 42 synů Chárimových tisíc a sedmnáct. 43 Lévióvcí: Synů Jěšúových z Kadmiéla, ze synů Hódavjových, sedmdesát a čtyři. 44 Pěvci: Synů Ásáfových sto čtyřicet a osm. 45 Vrátní: Synů Šallúmových, synů Átérových, synů Talmónových, synů Akkúvových, synů Chatítových, synů Šóvájových, sto třicet a osm. 46 Nethíním: Synové Cichovi, synové Chasufovi, synové Tabbáóthovi, 47 synové Kérósovi, synové Síovi, synové Pádónovi, 48 synové Levánovi, synové Chagávovi, synové Salmájovi, 49 synové Chánánovi, synové Giddélovi, synové Gácharovi, 50 synové Reájovi, synové Recínovi, synové Nekódovi, 51 synové Gazzámovi, synové Uzzovi, synové Páséachovi, 52 synové Bésajovi, synové Meúním, synové Nefišesím, 53 synové Bakbúkovi, synové Chakúfovi, synové Charchúrovi, 54 synové Baclíthovi, synové Mechídovi, synové Charšovi, 55 synové Barkósovi, synové Síserovi, synové Támachovi, 56 synové Neciachovi, synové Chatífovi. 57 Synové služebníků Šalomounových: Synové Sótajovi, synové Sóferethovi, synové Perídovi, 58 synové Jaelovi, synové Darkónovi, synové Giddélovi, 59 synové Šefatjovi, synové Chatílovi, synové Pókereth-Hacevájím, synové Ámeónovi. 60 Všech Nethíním a synů služebníků Šalomounových bylo tři sta devadesát a dva. 61 A toto byli ti, již vystoupili z Tel-Melachu, Tel-Charše, Kerúv-Addánu, Imméru, kteří nemohli oznámit domy svých otců a svůj původ, zda jsou oni z Isráele: 62 Synů Delájových, synů Tóvijjových, synů Nekódových šest set čtyřicet a dva; 63 a z kněží: Synové Chavajjovi, synové Kócovi, synové Barzillaje, jenž pojal ženu z dcer Barzillaje, Gileádiho, a byl nazván podle jejich jména.

64 Tito se jali hledat svůj zápis, chtějíce se ukázat jako rodopisně zaznamenaní, ale nebyl nalezen, i byli z kněžství jako nečistí vyloučeni 65 a tirsáthá jim řekl, aby až než bude stát kněz k Úrím a Tummím, z nanejvýš svatého nejedli. 66 Všeho sejítí úhrnem byly čtyři myriády dva tisíce tři sta a šedesát 67 mimo jejich nevolníky a jejich služebnice; těchto bylo sedm tisíc tři sta třicet a sedm, a měli dvě stě a čtyřicet a pět pěvců a pěvkyně. 68 Jejich koní bylo sedm set třicet a šest, jejich mezků dvě stě čtyřicet a pět, 69 velbloudů čtyři sta třicet a pět, oslů šest tisíc sedm set a dvacet. 70 A hlavy otců, ti z části na tu práci dali; tirsáthá dal do pokladny tisíc darkamónů zlata, padesát okřínů, třicet a pět set tunik pro kněží 71 a někteří z hlav otců dali do pokladny práce dvě myriády darkamónů zlata a dva tisíce a dvě stě min stříbra; 72 a co ostatní z lidu dali, byly dvě myriády darkamónů zlata, dva tisíce min stříbra a šedesát a sedm tunik pro kněží. 73 I usídlili se kněží a Lévióvcí a vrátní a pěvci a někteří z lidu a Nethíním a všechen Izráel ve svých městech; a když nastal sedmý měsíc, byly děti Izráelovy ve svých městech.

Nehemiáš 8

1 I shromáždili se, všechen lid, jako jeden muž, na prostranství, jež je před branou Vod, a řekli Ezrovi, písmaři, o přinesení knihy zákona Mojžíšova, jež přikázal Jehova Izráelovi. 2 Ezrá, kněz, tedy zákon přinesl před tvář sejítí, i mužů i žen a každého umějícího slyšet, v první den měsíce sedmého, 3 a předčítal v něm před prostranstvím, jež je před branou Vod, od svítání až do poledne, před muži a ženami a těmi, již rozuměli, a uši všeho lidu - ke knize zákona. 4 A Ezrá, písmař, stál na lešení ze dřeva, jež k tomu účelu zhotovili, a vedle něho stál Mattithjá a Šema a Anájá a Úrijjá a Chilkijjá a Maaséjá na jeho pravici, a od jeho levice Pedájá a Míšáel a Malkijjá a Chášum a Chašbaddáná, Zecharjá, Mešullám. 5 A Ezrá před očima všeho lidu otevřel knihu, neboť byl shora vůči všemu lidu, a za otvírání jí se postavili, všechen lid. 6 A Ezrá se jal velebit Jehovu, velikého Boha, a všechen lid, ti odpovídali: Ámén, ámén! s pozvedáním svých rukou; a schýlili hlavy a jali se, obličejem k zemi, klanět Jehovovi. 7 A Jěšúa a Bání a Šerévjá, Jámín, Akkúv, Šabbethaj, Hódijjá, Maaséjá, Kelítá, Azarjá, Józávád, Chánán, Pelájá, a Lévióvcí poučovali lid stran zákona, zatímco lid byl na svém stanovišti. 8 A předčítali v knize, v Božím zákoně, objasňovaném k dodání pochopení, takže se v předčítaném vyznali. 9 I řekl všemu lidu Nechemjá - on byl tirsáthou - a Ezrá, kněz, písmař, a Lévióvcí, již poučovali lid: Tento den, on je svatý Jehovovi, vašemu Bohu; nemusíte se rmoutit ani plakat (neboť plakali, všechen lid, za svého slyšení slov zákona). 10 I řekli jim: Jděte, jezte tučnosti a pijte sladkosti, a posílejte podíly tomu, komu není připraveno; ano, tento den je svatý našemu Pánu, i nemusíte se trápit, neboť radost v Jehovovi, ta je vaší pevností. 11 Tak Lévióvcí přinášeli útěchu všemu lidu, výrokem: Mlčte, neboť tento den je svatý, i nemusíte se trápit. 12 Odešli tedy, všechen lid, jíst a pít a odesílat podíly a působit velikou radost, neboť byli upřeli pozornost na slova, jež jim byla dána na vědomí. 13 A v druhý den se shromáždily hlavy otců všeho lidu, kněží a Lévióvcí k Ezrovi, písmaři, k nabytí rozumnosti stran slov zákona; 14 a našli v zákoně napsáno, že Jehova skrze Mojžíše rozkázal, že děti Izráelovy o slavnosti v sedmém měsíci mají bydlet v budkách 15 a že mají zvěstovat a ve všech městech a v Jerusálebě rozhlásit výrok: Vyjděte do hor a nanoste listí oliv a listí stromoví oleje a listí myrt a listí palem a listí hustě olistěného stromoví k zhotovení budek, jak je psáno. 16 Vyšli tedy, lid, a nanosili a nazhotovovali si budek, každý na své střeše a v jejich nádvořích a v nádvořích Božího domu a na prostranství u brány Vod a na prostranství u brány Efrájimovy. 17 Nazhotovovali tedy, všechno sejítí těch, již se vrátili ze zajetí, budek a usídlili se v budkách, neboť ode dni Jěšúy, syna Núnova, až po onen den tak děti Izráelovy nečinily. I nastala velmi veliká radost. 18 A den po dni četli v knize Božího zákona, od prvního dne po den poslední, a konali slavnost po sedm dní; a v osmý den bylo slavnostní shromáždění podle předpisu.

Nehemiáš 9

1 A v dvacátý a čtvrtý den tohoto měsíce se děti Izráelovy shromáždily s postem a v pytlovině a s hlinou na sobě 2 a oddělili se, sítě Izráelovo, ode všech dětí ciziny; i stanuli a jali se činit vyznání za své hříchy a nepravosti svých otců. 3 A povstali na svém stanovišti a jali se číst v knize zákona Jehovy, svého Boha, po čtvrtinu dne, a po čtvrtinu vyznávali a klaněli se Jehovovi, svému Bohu; 4 a povstal Jěšúa a Bání, Kadmiél, Ševanjá, Bunní, Šerevjá, Bání, Kenání na výstupku Lévióvců a jali se k Jehovovi, svému Bohu, silným hlasem volat. 5 A Lévióvcí, Jěšúa a Kadmiél, Bání, Chašavnejá, Šerevjá, Hódijjá, Ševanjá, Petachjá řekli: Vstaňte, velejte Jehovu, vašeho Boha od věčnosti po věčnost - ano, nechť se jmou velebit jméno tvé slávy, jež je vyvýšeno nade všechno velebení a dobrořečení! 6 Ty jsi ON, Jehovo, ty samotný, ty jsi učinil nebesa, nebesa nebes a všechno jejich osazenstvo, zem a vše, co je na ní, moře a vše, co je v nich, a ty je všechny oživuješ a osazenstvo nebes, ti se ti klanějí. 7 Ty jsi ON, Jehovo, Bože, jenž jsi našel zálibu v Abrámovi a vyvedl jsi ho z Úru Kasdím a určil jsi jeho jméno, Abráhám, 8 a shledal jsi jeho srdce před tvou tvář věrným k uzavření smlouvy s ním, dát zem Kenaaního, Chittího, Emóriho a Perizzího a Jevúsího a Girgásího - dát jeho semeni, a svá slova jsi dodržel, neboť ty jsi spravedlivý. 9 A uviděl jsi bídu našich otců v Egyptě a uslyšel jsi jejich volání u moře Rákosí

10 a ukázal jsi znamení a zázraky na faraonovi a na všech jeho služebnících a na všem lidu jeho země, neboť jsi věděl, že se proti nim chovali zpupně, a zjednal sis věhlas jako tohoto dne. 11 A před jejich tváří jsi rozpoltil moře, takže prošli středem moře po suchu, a jejich pronásledovatele jsi hodil v hloubky, tak jako kámen v mohutné vody. 12 A vedl jsi je sloupem oblaku za dne a sloupem ohně v noci k osvětlování jim cesty, již měli jít; 13 a sestoupil jsi na horu Sínaj a jal ses mluvit s nimi z nebes a dal jsi jim správné předpisy a pravdivé zákony, dobrá ustanovení a rozkazy, 14 a dal jsi jim na vědomí svůj svatý šabat, a rozkazy, ustanovení a zákon jsi jim přikázal skrze Mojžíše, svého nevolníka, 15 a na jejich hlad jsi jim dal chléb z nebes a na jejich žízeň jsi jim vyvedl vody ze skaliska a nařídil jsi jim vstoupit k zaujetí země, o níž jsi zvedl svou ruku, že jim ji dáš. 16 Ale oni, ano, naši otcové, se zachovali zpupně a zatvrdili svou šíjí a neobrátili sluch k tvým rozkazům, 17 i odepřeli poslouchat a nevzpomněli tvých divů, jež jsi při nich vykonal; ano, zatvrdili svou šíjí a ve své vzpurnosti ustanovili hlavu k návratu do svého nevolnictví. Ty však jsi +Bůh odpouštění, milostivý a soucitný, zdlouhavý k hněvu a oplývající laskavostí, i neopustil jsi jich; 18 ba, když si zhotovili tele - slitinu a řekli: Toto jsou tvoji bohové, kteří tě vyvedli z Egypta, takže se dopustili velikého rouhání, 19 tu jsi je ty ve svém mnohém soucitu nezanechal v pustině; sloup oblaku, ten se zpřed nich neodvrátil ve dne k jejich vedení cestou, a ani sloup ohně v noci k osvětlování jim té cesty, již měli jít. 20 A dal jsi svého dobrého Ducha k dodávání jim rozumnosti, aniž jsi svou manu odepřel jejich ústům, i vodu jsi jim dával na jejich žízeň. 21 A po čtyřicet let jsi je v pustině živil, neutrpěli nedostatku; jejich šaty nezchátraly, aniž jejich nohy otekly. 22 A vydal jsi jim království a národnosti a ty jsi rozptýlil po koutech, i zmocnili se země Síchónovy, totiž země krále Češbónu, a země Óga, krále Bášanu; 23 a jejich děti jsi rozmnožil jako hvězdy nebes a uvedl jsi je do země, již dát za vlastnictví jsi slíbil jejich otcům; 24 i vstoupili synové a zmocnili se země, i pokořil jsi před jejich tváří obyvatele země, Kenaaniho, a vydal jsi je v jejich ruku, i jejich krále a národnosti země, k činění s nimi podle jejich libovůle. 25 I dobyli opevněných měst a tučné půdy a zmocnili se domů plných všeho dobrého, vydlabaných cisteren, vinic a olivnic a stromoví poskytujícího potravu v hojnosti, i najedli se a nasýtli se a ztučnili a zbujněli v tvé veliké dobrotě. 26 A stali se neposlušnými a vzbouřili se proti tobě a tvůj zákon hodili za svůj hřbet a jali se zabíjet tvé proroky, kteří proti nim svědčili, aby je přivedli zpět k tobě, a dopouštět se velikého rouhání, 27 i jal ses vydávat je v ruku jejich protivníků, kteří jim působili tíseň; a v době své tísně k tobě křičeli a ty jsi z nebes slyšel a podle svého velikého soucitu jsi jim dával vysvoboditele, kteří je z ruky jejich protivníků vysvobozovali. 28 Jak se jim však dostalo odpočinku, vraceli se k činění zla před tvou tváří, pročez jsi je ponechával v ruce jejich nepřátel, takže nad nimi panovali; pak tě zase volali a ty jsi z nebes slyšel a podle svého mnohého soucitu jsi je mnohokrát vyprošťoval 29 a svědčil jsi proti nim, abys je přivedl zpět k tvému zákonu, oni se však chovali zpupně a neposlušali tvých rozkazů, a majíce tvé předpisy, hřešili proti nim, v nichž člověk, bude-li je vykonávat, bude žít, a nastavili vzdorovité rameno a zatvrdili svou šíjí a neposlušali, 30 setrval jsi však při nich po mnohá léta a skrze své proroky jsi proti nim svým Duchem svědčil, ale nenastavili sluch; i vydal jsi je v ruku národností zemí; 31 ale ve svém mnohém soucitu jsi jim neučinil konec, aniž jsi je opustil, neboť ty jsi milostivý a soucitný BŮH. 32 Nuže tedy, náš Bože, jenž jsi BŮH veliký, mocný a hrozný, dbající smlouvy a laskavosti, kéž se před tvou tváří nezdaří nepatrnými všechny útrapy, jež nás postihly, totiž naše krále, i naše vůdce, jakož i naše kněží, jakož i naše proroky, jakož i naše otce, jakož i všechen tvůj lid, ode dní králů Aššúru až po tento den. 33 Ano, ty jsi spravedlivý stran všeho, co na nás přišlo, neboť jsi prokázal věrnost, kdežto my jsme jednali zlovně, 34 aniž sami naši králové, naši vůdcové, naši kněží a naši otcové uskutečnili tvůj zákon, aniž byli pozorni na tvé rozkazy a stran tvých svědectví, jimiž jsi proti nim svědčil, 35 aniž oni ve svém království a v množství tvých dobrých věcí, jež jsi jim dal, a v rozlehlé a tučné zemi, již jsi předložil jejich tváří, tobě sloužili, aniž se odvrátili od svých zlých skutků. 36 Hle, my jsme dnes nevolníky v zemi, již jsi dal našim otcům k jedení jejího ovoce a jejího užitku, hle, my jsme nevolníky na ní, 37 jež svou úrodu rozmnožuje králům, jež jsi pro naše hříchy postavil nad námi, kteří vládnu nad našimi těly i naším dobytkem podle své libovůle, takže my jsme ve veliké tísní. 38 A pro toto vše my uzavíráme dohodu, již zapisujeme, a na tom, co je zpečetěno, jsou naši vůdcové, naši Lévíovci a naši kněží.

Nehemiáš 10

1 A na těch zpečetěných zápisech byli: Nechemjá, tíršáthá, syn Chachaljův, a Cidkijjá. - 2 Serájá, Azarjá, Jeremjá, 3 Pašchúr, Amarjá, Malkijjá, 4 Chattúš, Ševanjá, Mallúch, 5 Chárim, Merémóth, Óvadjá, 6 Dániél, Ginnethón, Bárúch, 7 Mešullám, Avijjá, Mijjámin, 8 Maazjá, Bileggaj, Šemaejá; tito byli kněží. - 9 A Lévíovci, totiž Jěšúa, syn Azarjův, Binnúj, ze synů Chénádádových, Kadmiél 10 a jejich bratři: Ševanjá, Hódijjá, Kelítá, Pelájá, Chánán, 11 Míchá, Rechóv, Chašavjá, 12 Zakkúr, Šérevjá, Ševanjá, 13 Hódijjá, Bání, Beninnú. - 14 Hlavy lidu: Pareóš, Pachath-Móáv, Élám, Zattú, Bání, 15 Bunní, Azgád, Béváj, 16 Adónijjá, Bigvaj, Ádín, 17 Áter, Chizkijjá, Azzúr, 18 Hódijjá, Chášum, Bécáj, 19 Cháریف, Anáthóth, Névaj, 20 Magpiáš, Mešullám, Chézír, 21 Mešézaveél, Cádók, Jaddúa, 22 Pelatjá, Chánán, Anájá, 23 Hóšéa, Chananjá, Cháššúv, 24 Hallócheš, Pilchá, Šóvék, 25 Rechúm, Chašavná, Maaséjá, 26 a Achijjá, Chánán, Anán, 27 Mallúch, Chárim, Baaná. 28 A ostatní z lidu, kněží, Lévíovci, vrátní, pěvci, Nethínim a každý, kdo se oddělil od národností zemí k Božimu zákonu, jejich ženy, jejich synové a jejich dcery, každý uvědomělý, mající porozumění,

29 se drželi při svých bratrech, svých vznešených, a vstupovali v zakletí a v přísahu o chození v Božím zákoně, jenž byl dán skrze Mojžíše, Božího nevolníka, a o zachovávání a o vykonávání všech rozkazů Jehovy, našeho Pána, a jeho předpisů a jeho ustanovení, 30 a že své dcery nebudeme dávat národnostem země ani jejich dcery brát pro naše syny, 31 a národnosti země, jež dovážejí zboží a všemožné zrní v den šabatu na prodej, - nebudeme od nich brát o šabatu, v svatý den; a při sedmém roce budeme odpouštět, ano, dluh z každé ruky. 32 Také jsme na sebe vzali povinnosti uložit si třetinu šeklu v roce na službu v Božím domě, 33 na chléb k seřazování a ustavičnou oběť daru a na ustavičnou vzestupnou oběť šabatů, nových měsíců, k určeným svátkům, a na posvěcené věci a na oběti za hříchy k učinění zadost za Izráele, a na všechnu činnost v Božím domě. 34 A jali jsme se vrhat losy o dodávání dříví, kněží, Lévíovci a lid, o dopravování do Božího domu, podle domů našich otců, v stanovených lhůtách rok po roce, k zapalování na oltáři Jehovy, našeho Boha, jak je psáno v zákoně, 35 a o dopravování prvotin naší půdy a prvotin všeho ovoce všeho stromoví rok po roce do domu Jehovova, 36 a prvorozené našich synů a našeho dobytka, jak je psáno v zákoně, a prvorozené našeho skotu a našeho drobného dobytka dopravovat do Božího domu kněžím, již v Božím domě obsluhují. 37 A první dávku z našich díží a naše oběti věnování a ovoce všeho stromoví, mošt a olej budeme dopravovat kněžím do komor Božího domu a desátky z naší půdy Lévíovcům, neboť oni, Lévíovci, vybírají desátky ve všech městech naší služby 38 a při vybírání desátků Lévíovci bude při Lévíovcích kněz, syn Áronův, a Lévíovci budou do Božího domu, do komor domu pokladu, vynášet desátky z desátků. 39 Do těchto komor totiž mají děti Izráelovy a děti Lévího dopravovat oběť věnování obilí, moštu a oleje, neboť tam jsou náčiní svatyně a kněží, již obsluhují, a vrátí a pěvci; a nemáme Boží dům opouštět.

Nehemiáš 11

1 I usídlili se představení lidu v Jerúsalemě a ostatní z lidu se jali vrhat losy o uvedení jednoho z deseti k usídlení v Jerúsalemě, svatém městě, a devíti zbývajících v jiných městech; 2 a jali se žehnat, lid, všem mužům, již se dobrovolně rozhodli v Jerúsalemě se usídlit. 3 A toto byly hlavy kraje, ti, kteří se usídlili v Jerúsalemě (a v městech Júdových se usídlili, každý ve své držbě ve svých městech, Izráel, kněží a Lévíovci a Nethíním a synové služebníků Šalomounových, 4 a v Jerúsalemě se usídlili někteří z dětí Júdových a z dětí Benjáminových): Ze synů Júdových: Athájá, syn Uzzijji, syna Zecharji, syna Amarji, syna Šefatji, syna Mahalaleélova ze synů Perecových, 5 a Maaséjá, syn Bárúcha, syna Kolchózéa, syna Chazáji, syna Adáji, syna Jójáríva, syna Zecharji, syna Šilóniho. 6 Všech synů Perecových, již se usídlili v Jerúsalemě, bylo čtyři sta šedesát a osm zdatných mužů. 7 A tito synové Benjáminovi: Sallu, syn Mešulláma, syna Pedáji, syna Kóláji, syna Maaséji, syna Íthiéla, syna Isajova, 8 a po něm Gabbaj, Sallaj, devět set dvacet a osm, 9 a Jóél, syn Zichrího, dozorce nad nimi, a Júdá, syn Sennúův, druhý nad městem. 10 Z kněží Jedaejá, syn Jójárívův, Jáchín, 11 Serájá, syn Chilkijji, syna Mešulláma, syna Cádóka, syna Merájótha, syna Achítúva, vedoucího Božího domu, 12 a jejich bratři, vykonávající činnost v domě, osm set dvacet a dva, a Adájá, syn Jerócháma, syna Pelalji, syna Amcího, syna Zecharji, syna Pašchúra, syna Malkijjova, 13 a jeho bratři, hlavy otců, dvě stě čtyřicet a dva, a Amasesaj, syn Azareéla, syna Achzaje, syna Mešillémótha, syna Immérova, 14 a jejich bratři, zdatní hrdinové, sto dvacet a osm, a dozorce nad nimi Zavidél, syn Gedólímův. 15 A z Lévíovců Šemaejá, syn Chaššúva, syna Azríkáma, syna Chašavji, syna Búnniho, 16 a Šabbethaj a Józávád, nad zevnější činností Božího domu, z hlav Lévíovců; 17 a Mattanjá, syn Míchý, syna Zavidího, syna Ásáfova, řídící začínání, když přinášeli chválu při modlitbě, a Bakbukjá, druhý z jeho bratrů, a Avdá, syn Šammúy, syna Gálála, syna Jedúthúnova; 18 všech Lévíovců ve svatém městě bylo dvě stě osmdesát a čtyři. 19 A vrátí: Akkúv, Talmón a jejich bratři, strážcové v branách, sto sedmdesát a dva. 20 A ve všech městech Júdových byl zbytek Izráele, kněží, Lévíovci, každý ve svém dědictví; 21 a Nethíním bydleli v Ófelu, a nad Nethíním byli Cíchá a Gišpá. 22 A dozorcem Lévíovců v Jerúsalemě byl Uzzí, syn Báního, syna Chašavji, syna Mattanji, syna Míchova. Ze synů Ásáfových byli při činnosti Božího domu pěvci, 23 neboť o nich byl rozkaz králův, totiž opatření pro pěvce, přiděl dne v jeho den, 24 a Pethachjá, syn Mešézaveélův ze synů Zeracha, syna Júdova, byl k ruce králi stran všech záležitostí lidu. 25 A stran vsí v jejich polích, někteří z dětí Júdových se usídlili v Kirjath-Arbě a jejich osadách a v Dívónu a jeho osadách a v Jekavceélu a jeho vsích 26 a v Jěšui a v Móládě a v Béth-peletu 27 a v Chacar-Šúalu a v Beér-ševě a jejich osadách 28 a v Ciklágu a v Mechóně a v jejich osadách 29 a v Én-Rimmónu a v Corei a v Jarmúthu 30 Zánóachu, Adullámu a jeho vsích, Láchiši a jejich polích, Azéce a jejich osadách, a utábořili se od Beér-ševy až po průrvu Hinnómovu. 31 A děti Benjáminovy od Gevy v Mích-máši a Ajjí a Béth-Élu a jeho osadách, 32 Anáthóth, Nóvu, Ananji, 33 Chácóru, Rámě, Gittájim, 34 Chádídu, Cevóim, Nevallátu, 35 Lódu a Ónó, průrvě řemeslníků. 36 A z Lévíovců byly oddíly Júdovy, patřící k Benjáminovi.

Nehemiáš 12

1 A toto byli kněží a Lévióvcí, kteří vystoupili se Zerubbávelem, synem Šealtiélovým, a Jěšúou: Serájá, Jeremjá, Ezrá, 2 Amarjá, Mallúch, Chattúš, 3 Šechanjá, Rechum, Merémóth, 4 Iddó, Ginnethój, Avijjá, 5 Mijjámín, Maadjá, Bilgá, 6 Šemaejá a Jó-járív a Jedaejá, 7 Sallú, Ámók, Chilkijjá, Jedaejá. Toto byly hlavy kněží a jejich bratrů v dnech Jěšúových. 8 A Lévióvcí: Jěšúa, Binnúj, Kadmiél, Šerevjá, Mattanjá (nad chvalozpěvy, on a jeho bratři), 9 a Bakbukjá a Unní, jejich bratři, byli při nich jako strážce. 10 A Jěšúa zplodil Jójákíma a Jójákím zplodil Eljášíva a Eljášív zplodil Jójádu 11 a Jójadá zplodil Jónáthána a Jónáthán zplodil Jaddúu. 12 A v dnech Jójákímových byli kněží, hlavy otců: Ze Seráji Merájá, z Jeremji Chananjá, 13 z Ezry Mešullám, z Amarji Jehóchánán, 14 z Melúkiho Jónáthán, ze Šechanji Josef, 15 z Charima Adná, z Merájótha Chelkáj, 16 z Iddóa Zecharjá, z Ginnethóna Mešullám, 17 z Avijji Zichrí, z Minjámína, z Móadji Piltaj, 18 z Bilgy Šemmúa, ze Šemaeji Jehónáthán, 19 z Jójáríva Mattenaj, z Jedaěji Uzzí, 20 ze Sallaje Kallaj, z Ámóka Éver, 21 z Chilkijji Chaššavjá, z Jedaěji Nethaneél. 22 Lévióvcí byli zapsáni v dnech Eljášívových, Jójádových a Jóchánánových a Jaddúových, hlavy otců a kněží, do kralování Dárjávěše, Peršana. 23 Synové Léviho, hlavy otců, byli zapsáni na knihu letopisů, až do dní Jóchánána, syna Eljášívova. 24 A hlavy Lévióvců, Chašavjá, Šerevjá a Jěšúa, syn Kadmiélův, a při nich jejich bratři k velebení a chvále podle rozkazu Dávída, Božího muže, směna jedna stejně jako druhá: 25 Mattanjá a Bakbukjá, Óvadjá, Mešullám, Talmón, Akkúv byli strážcové, vrátní na stráži při zásobárnách u bran. 26 Tito byli v dnech Jójákíma, syna Jěšúy, syna Jócádákova, a v dnech Nechemji, místodržícího, a Ezry, kněze, písaře. 27 A při zasvěcení zdi Jerúsáléma vyhledali Lévióvcé ze všech míst k jich přivedení do Jerúsáléma, k pořádání zasvěcení, s radostí a s projevy díky a se zpěvem, cimbály, varyty a lyrami. 28 I shromáždili se synové pěvců, i z roviny, okolí Jerúsáléma, i ze vsí Netófáthího 29 a z Běth-Gilgálu a z polí Gevy a Azmávethu, neboť si pěvci zbudovali vsi v okolí Jerúsáléma. 30 A kněží a Lévióvcí se očistili a očistili lid a brány a zeď. 31 I vyvedl jsem představené Júdovy nahoru na zeď a postavil jsem dva veliké děkovné sbory a průvody: Napravo nahoru na zeď k bráně Hnoje 32 a za nimi šel Hóšavjá a polovina představených Júdových 33 a Azarjá a Ezrá a Mešullám, 34 Júdá a Benjámín a Šemaejá a Jeremjá 35 a někteří ze synů kněží s pozouny: Zecharjá, syn Jónáthána, syna Šemaeji, syna Mattanji, syna Mícháji, syna Zakkúra, syna Ásáfova, 36 a jeho bratři Šemaejá a Azareél, Milalaj, Gilalaj, Máaj, Nethaneél a Júdá, Chanání, s hudebními nástroji Dávída, Božího muže, a před jejich tváří Ezrá, písař. 37 A u brány Pramene před sebe vystoupili na schody města Dávídova vzestupem po zdi nad dům Dávídův až po bránu Vod ke vzcházení. 38 A druhý děkovný sbor, ten se ubíral opačným směrem, a za ním já a polovina lidu, nahoru na zeď, nahoru podél věže Pecí až po Širokou zeď 39 a nad bránu Efrájimovu a k bráně Staré a k bráně Ryb a věži Chananeélově a věži Meá až po bránu Ovcí a stanuli u brány věznic. 40 A oba děkovné sbory stanuly v Božím domě, i já, a se mnou polovina zmocněnců, 41 a kněží: Eljákim, Maaséjá, Minjámín, Míchájá, Eljóénáj, Zecharjá, Chananjá, s pozouny, 42 a Maaséjá a Šemaejá a Eleázár a Uzzí a Jehóchánán a Malkijjá a Élám a Ázer; a pěvci se jali hlasitě zpívat, a dozorcem byl Jizrachjá. 43 A v onen den se jali obětovat veliké oběti a rozradovali se, neboť je Bůh rozradoval velikou radostí, a i ženy a dítky se rozradovaly, takže radost Jerúsáléma bylo slyšet až zdaleka. 44 A v oné době byli někteří pověřeni dozorem nad skladišti pokladů, obětí věnování a prvních úrody a desátek k soustředění v nich, z polí měst, podílů pro kněží a pro Lévióvcé podle zákona, neboť se Júdá radoval nad kněžími a nad Lévióvcí, již stáli. 45 I dbali nařízení svého Boha, i nařízení o očišťování, i pěvci a vrátní, podle rozkazu Dávída a Šalomouna, jeho syna. 46 Ode dávna totiž, v dnech Dávídových a Ásáfových, byli řídící pěvců a zpěvu dobrořečení a přinášení chvály Bohu, 47 a v dnech Zerubbávelových a v dnech Nechemjových dávali, všechen Isráél, podíly pro pěvce a vrátné, přiděl dne v jeho den, a posvěcovali pro Lévióvcé, a Lévióvcí posvěcovali pro syny Árónovy.

Nehemiáš 13

1 V onen den se v uši lidu četlo v knize Mojžišově a našlo se v ní napsáno, že Ammóni a Móavi nikdy nesmí vstoupit v Boží sejití, 2 neboť nepřivítali děti Isráélovy s chlebem a s vodou a najali proti němu Bileáma k zlořečení jemu, ale náš Bůh změnil zlořečení v požehnání. 3 A jak uslyšeli zákon, stalo se, že vše přimíšené z Isráéle vyloučili. 4 Ale ještě před tímto se Eljášív, kněz, dosazený stran místností domu našeho Boha, stal blízkým Tóvijjovi 5 a zařídil pro něho velikou místnost, kam předtím obvykle dávali oběť daru, kadidlo, náčiní a desátky obilí, moštu a oleje, náležitost Lévióvců, pěvců a vrátných, a oběť věnování pro kněží. 6 Při tomto všem jsem však v Jerúsálemě nebyl, neboť jsem se v třicátém a druhém roce Artachšastea, krále Bávelu, dostavil ke králi, ale po uplynutí kolikasi dní jsem se od krále dovolil 7 a když jsem přibyl do Jerúsáléma, nahlédl jsem v zlo, jehož se Eljášív pro Tóvijju dopustil zřízením mu bytu v nádvořích Božího domu. 8 To bylo pro mne velmi zlé, i vyházel jsem všechna náčiní domu Tóvijjova z místnosti ven 9 a řekl jsem, ať tu místnost očistí a dají tam zpět náčiní Božího domu, oběť daru a kadidlo. 10 A zvěděl jsem, že podíly Lévióvců nebyly dávány, takže se rozutekli každý na své pole, Lévióvcí a pěvci, vykonávající svou činnost; 11 i jal jsem se vadit se zmocněnci a řekl jsem: Proč je Boží dům zanedbán? A shromáždil jsem je a uvedl jsem je na jejich stanoviště 12 a všechen Júdá, ti dopravili desátky obilí a moštu a oleje do zásobáren

13 a nad zásobárnami jsem správci zásob ustanovil Šelemju, kněze, a Cádóka, písaře, a Pedáju z Lévioců, a k jejich ruce Chánána, syna Zakkúra, syna Mattanji, neboť ti byli považováni za spolehlivé; a na nich bylo rozdělovat svým bratrům. 14 Pamatuj na mne, můj Bože, stran tohoto, a kéž nevymazuješ zbožných činů, jež jsem vykonal stran domu mého Boha a stran péče o něj! 15 V oněch dnech jsem v Júdovi zpozoroval o šabatu šlapající lisy a dovážející snopy a nakládající na osly, a také víno, hrozny a fiky a všemožná břemena, jež dováželi v Jerúsalem v den šabatu, i jal jsem se vznášet odpor stran dne jejich prodávání potravin. 16 Usídlili se v něm i Córím, dovážející ryby a všemožné věci na prodej a o šabatu dětem Júdovým a v Jerúsalemě prodávající. 17 I jal jsem se vadit s urozenými Júdovými a řekl jsem jim: Co je toto za zlou věc, již vy činíte, že znesvěcujete den šabatu? 18 Zda tak nečinili naši otcové, takže na ně náš Bůh přivedl všechno toto neštěstí, i na toto město? A vy znesvěcováním šabatu hněvu na Isráele přidáváte! 19 Jak tedy brány Jerúsálema před šabatem ztemněly, stalo se, že jsem řekl, ať zavrou vrata, a řekl jsem, že je nemají otvírat, až po šabatu, a postavil jsem k branám některé ze svých sluhů; nesmělo v den šabatu vniknout žádné břímě. 20 Kramáři a prodavači všemožných věcí na prodej tedy přenocovali zevně vůči Jerúsalemu, jednou a dvakrát; 21 i vyslovil jsem proti nim napomenutí a řekl jsem k nim: Proč vy nocujete před zdí? Budete-li tak činit podruhé, budu na vás muset vztáhnout ruku. Od onoho času nepřišli o šabatu. 22 A Léviocům jsem řekl, aby se stále očisťovali a přicházejíce střežili brány k svěcení dne šabatu. I toto, můj Bože, si pro mne pamatuj a smiluj se nade mnou podle hojnosti tvé laskavosti! 23 V oněch dnech jsem také zpozoroval Júdovce, již ubytovali ženy-Ašdóanky, Ammónovkyně, Móávky, 24 a jejich děti, polovinu mluvící ašdódsky, a jejich neznalost mluvení júdsky, nýbrž podle jazyka toho či onoho lidu; 25 i jal jsem se s nimi vadit a zlořečit jim a některé z nich bít a rvát a při Bohu je zapřísahávat: Budete-li dávat své dcery jejich synům a budete-li pro své syny a pro sebe pojímat některé z jejich dcer! 26 Zda stran těchto věcí nezhřešil Šalomoun, král Isráelův? Ač mezi mnoha národy se nevyskytl král podobný jemu, jenž byl milován svým Bohem, a Bůh ho ustanovil králem nad vším Isráelem, i jeho svedly ženy-cizozemky k hřešení. 27 A zda máme poslouchat vás stran činění všeho tohoto velikého zla, stran páchání nevěrnosti proti našemu Bohu ubytováním žen-cizozemek? 28 I jeden ze synů Jójádových, syn Eljášiva, velekněze, byl zetěm Sanballata, Chóróniho; i zahnal jsem ho zpřed sebe. 29 Pamatuj na ně, můj Bože, za poskvnění kněžství a smlouvy kněžství a Lévioců! 30 I očistil jsem je od vší cizoty a určil jsem povinnosti kněží a Lévioců, každého v jeho činnosti, 31 i stran dodávání dříví v stanovených lhůtách a stran prvotin. Pamatuj na mne, můj Bože, k dobrou!

Ester

Ester 1

1 A ve dnech Achašvéróšových (to byl Achašvéróš, jenž kraloval od Indie až po Kúš - sedm a dvacet a sto krajů) se stalo, 2 v oněch dnech, za sedění krále Achašvéróše na trůně jeho království, jenž byl v Šúšánu, v hradě, 3 v třetím roce jeho kralování, že všem svým hodnostářům a svým služebníkům uspořádal hostinu; před jeho tvář byla všechna moc Persie a Mádaje, velmožové a představení krajů, 4 při jeho ukazování bohatství slávy jeho království a nádhery skvělosti jeho velikosti, po mnohé dni, osmdesát a sto dní. 5 A když se tyto dni vyplnily, uspořádal král na sedm dní hostinu všemu lidu, kdo byli přítomni v Šúšánu, v hradě, od velikého až po malého, v nádvoří zahrady králova paláce. 6 Na válcovitých tyčích ze stříbra a sloupech z mramoru bylo šňůrkami z jemné bavlny a červeného purpuru připevněno plátno, karpas a modrý purpur; na dlažbě z porfyru a mramoru a perleti a sóchárethu byla lehátka ze zlata a stříbra, 7 a podávání nápojů - v nádobách ze zlata, a nádoby se od nádob lišily; a královského vína bylo hojně, podle královny štědrosti. 8 A pití bylo podle pravidla, že nebylo nutícího, neboť tak král poručil všem představeným svého domu, aby se dělo podle přání každého jednotlivce. 9 I Vaští, královna, uspořádala hostinu žen královského domu, jenž patřil králi Achašvéróšovi. 10 V sedmý den, jak se srdce královo rozveselilo vínem, nařídil Mehúmánovi, Bizthovi, Charbónovi, Bigthovi a Abagthovi, Zétharovi a Karkasovi, sedmi komorníkům, již obsluhovali osobu krále Achašvéróše, 11 přivést před královu tvář Vaští, královnu, v královské koruně k ukázání její krásy lidu a hodnostářům, neboť ona byla vzhledem hezká. 12 Královna Vaští však odmítla přijít na slovo královo, jež došlo skrze komorníky, takže se král velmi rozzlobil a vznítilo se v něm jeho popuzení. 13 Král tedy řekl moudrým, znajícím časy (neboť tak bylo s královými záležitostmi - před tvář všech znajících zákon a právo, 14 a nejbližší mu byli Karšená, Šéthár, Admáthá, Tharšíš, Meres, Marsená, Memúchán, sedm hodnostářů Persie a Mádaje, vídajících tvář královu, již sedávali jako první v království): 15 Co podle zákona učinit stran královny Vaští, protože nevykonala příkaz krále Achašvéróše skrze komorníky? 16 A Memúchán před tvář krále a hodnostářů řekl: Ne proti samotnému králi se Vaští, královna, dopustila bezpráví, nýbrž proti všem hodnostářům a proti všemu lidu, jenž je ve všech krajích krále Achašvéróše, 17 neboť řeč o královně se bude roznášet ke všem ženám k znevážení jejich manželů v jejich očích, když budou říkat: Král Achašvéróš nařídil přivést Vaští, královnu, před svou tvář, a nepřišla; 18 to v onen den budou dámy Persie a Mádaje, jež řeč o královně uslyší, říkat všem hodnostářům královým, a bude dost a dost pohrdání a zlosti. 19 Je-li to králi vhod, nechť od jeho tváře vychází královské slovo, a nechť je zapisováno mezi zákony Persie a Mádaje a nesmí pomíjet, že Vaští nesmí přicházet před tvář krále Achašvéróše, a její královskou hodnost nechť král ráčí dát její družce, jež bude lepší než ona. 20 A když se králův výnos, ježž on ráčí vydat, uslyší ve všem jeho království, jakkoli ono je rozsáhlé, budou všechny ženy svým manželům prokazovat čest, od velikého až po malého. 21 I zalíbilo se toto slovo králi a hodnostářům a král učinil podle slova Memúchánova 22 a poslal do všech krajů králových přípisy, do každého kraje jeho písmem a do každého lidu jeho jazykem, aby každý muž byl pánem ve svém domě a mluvil jazykem svého lidu.

Ester 2

1 Po těchto věcech, jak se popuzení krále Achašvéróše utišilo, připomněl si Vaští a co učinila a jak bylo proti ní rozhodnuto; 2 a královi sluhové, obsluhující ho, řekli: Měli by králi vyhledat dívky, panny, vzhledem hezké; 3 nechť tedy král ve všech krajích svého království ráčí pověřit pověřence, ať shromazďují všechny vzhledem hezké dívky, panny, do Šúšánu, do hradu, do domu žen, k ruce Hégaje, komorníka králova, strážce žen, a k dání jim jejich potřeb k pěstění krásy. 4 A ta dívka, jež se králi bude líbit, nechť je královnou místo Vaští. A ta věc se králi zalíbila, i učinil tak. 5 V Šúšánu, v hradě, se vyskytl muž, Júdovec, jeho jméno Mordechaj, syn Jáira, syna Šimeiho, syna Kíše, muže Jemíniho, 6 jenž byl odveden z Jerúsaléma s odvedenectvem, jež bylo odvedeno s Jechonjou, králem Júdovým, jehož odvedl Nevúchadneccar, král Bávelu; 7 a on byl pěstounem Hadassy, - to byla Estér, - dcery svého strýce, neboť ona neměla otce ani matku; a ta dívka byla krásná zjevem a hezká vzhledem; a Mordechaj si ji při smrti jejího otce a její matky vzal za dceru. 8 A když vešla v známost králova záležitost a jeho vyhláška, stalo se při shromazďování mnoha dívek do Šúšánu, do hradu, k ruce Hégajově, že byla do domu králova, k ruce Hégaje, strážce žen, vzata i Estér; 9 a ta dívka se mu zalíbila a nabyla před jeho tvář náklonnosti, i pospíšil dát jí její potřeby k pěstění krásy a její zaopatření a sedm dívek, jež byly vyhlédnuty k dání jí z králova domu; a nastěhoval ji a její dívky na nejlepší místo domu žen. 10 Estér neoznámila nic o svém lidu ani o svém původu, neboť jí Mordechaj přikázal, aby neoznamovala. 11 A Mordechaj v každý den po dni chodil před nádvoří domu žen zvědět, zda se má Estér dobře a co se s ní děje. 12 A když přišla řada na kteroukoli dívku, aby vstoupila ke králi Achašvéróšovi, po uplynutí toho, co se s ní dělo podle pravidla žen, dvanácti měsíců (neboť tak se musely vyplňovat dni jejich příprav, šest měsíců olejem myrhy a šest měsíců vonnými látkami a potřebami k pěstění krásy žen, 13 a takto dívka vstoupila ke králi), bylo jí dáno vše, co řekla, aby to s ní vešlo z domu žen až do domu králova.

14 Za večera ona vstoupila a za jitra se ona vrátila do druhého domu žen k ruce Šaašgáze, komorníka králova, strážce souložnic. Ke králi již nevstupovala, ledaže v ní král našel potěšení a zavolal ji jménem. 15 A když přišla řada na Estér, dceru Avichajila, - strýce Mordechaje, jenž si ji vzal za dceru, - aby vstoupila ke králi, nepožádala o nic než co pravil Hégaj, komorník králův, strážce žen; a Estér nabývala přízně všech vidoucích jí. 16 A Estér byla vzata ke králi Achašvéróšovi do jeho královského domu v desátém měsíci, to byl měsíc Tévet, v sedmém roce jeho kralování; 17 a král si zamiloval Estér nade všechny ženy, ano, nabyla před jeho tváří přízně a náklonnosti nade všechny panny, i nasadil na její hlavu královskou korunu a stala se královnou místo Vaští. 18 A král uspořádal všem svým hodnostářům a svým služebníkům velikou hostinu, hostinu Estér, a poskytl krajům úlevu a rozdál dary podle královny štědrosti. 19 A při druhém shromažďování panen, tu seděl Mordechaj v králově bráně; 20 a Estér neoznamovala nic o svém původu ani o svém lidu, podle toho, co jí Mordechaj přikázal, neboť Estér vykonávala příkazy Mordechajovy, jako když byla v péči u něho. 21 V oněch dnech, když Mordechaj seděl v králově bráně, se rozzlobili Bighán a Thereš, dva královi komorníci ze strážců prahu, a pojali úmysl vztáhnout ruku na krále Achašvéróše. 22 A ta věc se stala známou Mordechajovi; ten podal zprávu Estér, královně, jež to v Mordechajově jménu řekla králi. 23 Ta věc tedy byla vyšetřena a zjištěna, i byli oni oba pověšeni na dřevo; to bylo před tváří královnou zapsáno v knihu letopisů.

Ester 3

1 Po těchto věcech vyznamenal král Achašvéróš Hámána, syna Hammedáthy, Agágiho, a povýšil ho a umístil jeho sedadlo výše než všechny hodnostáře, kteří při něm byli; 2 a všichni královi služebníci, kteří byli v králově bráně, klekali a klaněli se před Hámánem, neboť tak o něm král rozkázal; ale Mordechaj neklekal, aniž se klaněl. 3 A královi služebníci, kteří byli v králově bráně, Mordechajovi říkali: Proč ty přestupuješ králův rozkaz? 4 A když k němu mluvili den po dni, aniž k nim obrátil sluch, stalo se, že podali zprávu Hámánovi, aby uviděli, zda Mordechajovy záležitosti budou moci obstát, neboť jim oznámil, že on je Júdovec. 5 A když Hámán shledal, že Mordechaj nekleká, aniž se klaní před ním, byl Hámán naplněn popuzením, 6 podceňoval však v svých očích vztažení ruky na samotného Mordechaje, neboť mu podali zprávu o Mordechajově lidu, i jal se Hámán usilovat o zničení všech Júdovců, kteří byli ve všem království Achašvéróšově, lidu Mordechajova. 7 V prvním měsíci, to je měsíc Nísán, v dvanáctém roce krále Achašvéróše, se před tváří Hámánovou jali vrhat púr, to jest los, ode dne ke dni a od měsíce k měsíci dvanáctému, to jest měsíc Adár. 8 A Hámán ke králi Achašvéróšovi řekl: Jakýsi lid roztroušený a rozptýlený, ti jsou mezi národnostmi ve všech krajích tvého království; ti se svými zákony liší od každého lidu a zákony královny nevykonávají, takže pro krále není žádoucí je ponechat. 9 Je-li to králi vhod, mělo by se napsat o vyhubení jich, i chci odvážit na ruce vykonávajících správu deset tisíc kikkárů stříbra k vnesení mezi královny poklady. 10 A král ze své ruky stáhl svůj prsten a dal jej Hámánovi, synu Hammedáthy, Agágiho, protivníku Júdovců; 11 a král Hámánovi řekl: To stříbro je dáno tobě, i ten lid k naložení s ním, jak ti bude libo. 12 A v prvním měsíci, v třináctém dni v něm, byli zavoláni královi písaři a podle všeho, co rozkázal Hámán, bylo napsáno ke královým vladařům a k místodržícím, kteří byli nad každým krajem a k představeným každého lidu, v každý kraj jeho písmem a v každý lid jeho jazykem, napsáno ve jménu krále Achašvéróše a zpečetěno královým prstenem, 13 a to k rozeslání přípisů skrze běhouny do všech králových krajů, o ničení, o zabíjení a o hubení všech Júdovců, od hochů až po starce, drobotiny a žen, v jeden den, v třináctý dvanáctého měsíce, to je měsíc Adár, a o pobrání lupy od nich. 14 Opis toho psaní, jež v každém jednotlivém kraji mělo být učiněno zákonem, byl uveden v známost všem národnostem, aby byli k onomu dni hotovi. 15 Běhouni vyšli, popoháněni královým slovem, a příkaz byl vydán v Šúšanu, v hradě; a král a Hámán usedli k pití, ale město Šúšan bylo zmateno.

Ester 4

1 A když Mordechaj zvěděl vše, co bylo učiněno, roztrhl Mordechaj svá roucha a vzal na sebe pytlovinu a popel a vyšel v střed města a jal se naříkat velikým a hořkým nářkem; 2 a přišel až před královu bránu, neboť do královny brány se v oblečení z pytloviny vstupovat nesmělo. 3 A v každém jednotlivém kraji, na místě, kam dospívalo slovo královo a jeho příkaz, nastával Júdovcům veliký smutek a púst a pláč a bédování a mnozí si podestřeli pytlovinu a popel. 4 A Estériny dívky a její komorníci přišli a podali jí zprávu, i byla královna velmi zarmoucena a poslala roucha k oblečení Mordechaje a k odložení pytloviny z něho, ale nepřijal je; 5 i povolala Estér Hathách, jednoho z králových komorníků, jehož postavil před její tvář, a vyslala ho se vzkazem za Mordechajem zvědět, co toto znamená a proč toto je. 6 Hathách tedy vyšel k Mordechajovi na prostranství města, jež bylo před královnou bránou, 7 a Mordechaj mu podal zprávu o všem, co ho potkalo, i přesný údaj o stříbře, jež Hámán slíbil odvážit ke královým pokladům za Júdovce k vyhubení jich, 8 a dal mu opis psaní toho příkazu, jenž byl vydán v Šúšanu, k ukázání Estér a aby jí podal zprávu a uložil jí vstoupit ke králi k úpění a k prošení před jeho tváří za svůj lid. 9 Hathách tedy přišel a oznámil Estér slova Mordechajova

10 a Estér Hatháchovi řekla (a se vzkazem ho vyslala k Mordechajovi): 11 Všichni královi služebníci, i lid králových krajů, vědí, že každý, muž aneb žena, kdo by vstupoval ke králi do vnitřního nádvoří, aniž je volán - je pro něho jeden zákon, totiž usmrcení, s výjimkou toho, k němuž by král chtěl vztáhnout žezlo ze zlata; ten bude žít. Já však jsem nebyla povolána vstoupit ke králi již třicet dní. 12 I oznámili Estérina slova Mordechajovi 13 a Mordechaj k Estér zpět poslal vzkaz: Nesmíš ve své duši myslit na ujití od všech Júdovců v králův dům, 14 neboť budeš-li v této době stále mlčet, může se dostavit Júdovcům uvolnění a vyproštění z jiného místa a ty a dům tvého otce budete muset být zahubeni; a kdo ví, zda jsi nepřišla ke království právě pro tento čas? 15 A Estér k Mordechajovi zpět poslala vzkaz: 16 Jdi, soustřeď všechny Júdovce, již jsou přítomni v Šúšánu, a postřete se za mne, takže nebudete jíst ani pít po tři dni, noc a den; budu se postit i já a mé dívky tak, a tak chci vstoupit ke králi, ač to není podle zákona; a jak zahynu, zahynu. 17 Mordechaj se tedy odebral a učinil podle všeho, co mu Estér prikázala.

Ester 5

1 A v třetí den se stalo, že se Estér královsky oblékla a stanula ve vnitřním nádvoří králova domu. A král seděl na trůně svého království v královském domě naproti vchodu do domu; 2 a za králova uvidění Estér, jež stála v nádvoří, se stalo, že nabyla v jeho očích přízně, i vztáhl k Estér žezlo ze zlata, jež bylo v jeho ruce, a Estér přistoupila a sáhla na vrchol toho žezla; 3 a král jí řekl: Co s tebou, Estér, královno, a co je tvým přáním? Musí se ti dát, ano, až do poloviny království. 4 A Estér řekla: Je-li to králi vhod, nechť dnes ráčí přijít král a Hámán na hostinu, již jsem pro něho uchystala. 5 A král řekl: Pospěšte - Hámána, k vykonání slova Estérina. Přišel tedy král a Hámán na hostinu, již uchystala Estér, 6 a při pití vína král Estér řekl: Co je tvou žádostí? Ano, musí se ti dát; a co je tvým přáním? Až do poloviny království, ano, musí se vykonat. 7 A Estér odpověděla a řekla: Má žádost a mé přání: 8 Našla-li jsem přízeň v očích králových a je-li králi vhod splnit mou žádost a uskutečnit mé přání, nechť ráčí přijít král a Hámán na hostinu, již pro ně chci uchystat, i zítra, pak chci učinit podle slova králova. 9 A Hámán vyšel v onen den vesel a šťasten v srdci, ale za Hámánova uvidění Mordechaje v králově bráně, že před ním nevstal, aniž se pohnul - tu byl Hámán naplněn popuzením proti Mordechajovi; 10 ale ovládl se Hámán, a když vstoupil do svého domu, poslal a povolal své přátele a Zereš, svou ženu, 11 a jal se jim Hámán vyprávět o slávě svého bohatství a množství svých dětí a o všem, čím ho král vyznamenal a jak ho povýšil nad hodnostáře a služebníky královny. 12 I řekl Hámán: Ba ani nepovolala Estér, královna, na hostinu, již uchystala, s králem nikoho, leč mne, a i na zítřek jsem k ní pozván já s králem. 13 Ale toto vše - není to pro mne uspokojivé po všechen čas, co já vidím Mordechaje, toho Júdovce, sedícího v králově bráně. 14 I řekla mu Zereš, jeho žena, a všichni jeho přátelé: Mohou přichystat dřevo vysoké padesát loket a za jitra řekni králi, že na ně Mordechaje mají pověsit, a zajdi vesele s králem na hostinu. A ta věc byla tváří Hámánově po chuti, i přichystal dřevo.

Ester 6

1 V oné noci králův spánek ubíhal, i nařídil přinést knihu pamětihodností, letopisů, jež byly před tváří královou předčítány, 2 a našlo se napsáno, že Mordechaj oznámil o Bighánovi a Therešovi, dvou králových komornících, strážcích prahu, že pojali úmysl vztáhnout ruku na krále Achašvéróše. 3 A král řekl: Jaká byla Mordechajovi za toto prokázána čest a vyznamenání? A královi sluhové, obsluhující ho, řekli: Nebylo s ním učiněno nic. 4 A král řekl: Kdo je v nádvoří? A do nádvoří králova domu, vnějšího, byl vstoupil Hámán říci králi o pověšení Mordechaje na dřevo, jež pro něho připravil. 5 A sluhové krále k němu řekli: Hle, v nádvoří stojí Hámán. A král řekl: Může vstoupit. 6 A když Hámán vstoupil, řekl mu král: Co učinit s mužem, v jehož poctění má král potěšení? A Hámán si ve svém srdci řekl: Komu by měl král potěšení prokázat čest spíše než mně? 7 Řekl tedy Hámán ke králi: Muž, v jehož poctění má král potěšení - 8 měli by dopravit královské oblečení, jímž se obléká král, a koně, na němž král jezdí a na jehož hlavu se dává královská koruna, 9 a to oblečení a toho koně dát k ruce někoho z králových hodnostářů, velmožů, a měli by toho muže, v jehož poctění má král potěšení, obléci a usadit na toho koně k jízdě na prostranství města a volat před jeho tváří: Takto se má činit muži, v jehož poctění má král potěšení. 10 A král řekl: Pospěš, vezmi to oblečení a toho koně podle toho, jak jsi promluvil, a učiň tak Mordechajovi, Júdovci, jenž sedí v králově bráně; nic ze všeho, co jsi promluvil, nesmí odpadnout. 11 Hámán tedy to oblečení a toho koně vzal a oblékl Mordechaje a usadil ho k jízdě na prostranství města a jal se před jeho tváří volat: Takto se má činit muži, v jehož poctění má král potěšení. 12 A Mordechaj se vrátil do královny brány a Hámán odkvapil do svého domu, smuten a s hlavou zakrytou; 13 a Zereši, své ženě, a všem svým přátelům Hámán vyrozprávěl vše, co ho potkalo; a jeho moudří a Zereš, jeho žena, mu řekli: Je-li Mordechaj, před jehož tváří jsi počal padat, ze semene Júdovců, nemůžeš zmoci vůči němu nic, nýbrž před jeho tváří docela musíš padnout. 14 Ještě s ním oni mluvili, když došli královi komorníci a pospíšili uvést Hámána na hostinu, již uchystala Estér.

Ester 7

1 Přišel tedy král a Hámán pít s Estér, královnou, 2 a král i v druhý den při pití vína Estér řekl: Co je tvou žádostí, Estér, královno? Ano, musí se ti dát; a co je tvým přáním? Až do poloviny království, ano, musí se vykonat. 3 A Estér králi odpověděla a řekla: Našla-li jsem v očích králových přízeň a je-li to králi vhod, kéž se mi na mou žádost smí dát mé žití a na mé přání můj lid, 4 neboť jsme byli prodáni, já i můj lid, ke zničení, k zabíjení a k záhubě; ano, kdybychom byli bývali prodáni za nevolníky a za služky, mlčela bych, ač by protivník nebyl schopen poskytnout náhradu za královu újmu. 5 A král Achašvéróš řekl, ano, řekl Estér, královně: Kdo je on, ten - a kde je on, ten, jehož naplnilo jeho srdce, aby takto učinil? 6 A Estér řekla: Tím protivníkem a nepřítelem je tento zlý Hámán. A Hámán se zhrozil před přítomností královy a královninou 7 a král ve svém popuzení vstal od pití vína a šel do zahrady paláce; a Hámán stanul k prošení za své žití u Estér, královny, neboť shledal, že ze strany krále je proti němu s konečnou platností rozhodnuto o zlu. 8 A když se král ze zahrady paláce vrátil do domu pití vína, byl Hámán padl na pohovku, na níž byla Estér; a král řekl: Zda dokonce i znásilnění královny u mne v domě? A když to slovo vyšlo z králových úst, zakryli Hámána, jeho tvář. 9 A Charbóná, jeden z králových komorníků, řekl před tváří královy: Také, hle, stojí v domě Hámánově dřevo, padesát loket vysoké, jež Hámán přichystal pro Mordechaje, jenž promluvil dobře pro krále. A král řekl: Pověste ho na ně. 10 I pověsili Hámána na to dřevo, jež připravil pro Mordechaje, a královo popuzení se utišilo.

Ester 8

1 V onen den dal král Achašvéróš dům Hámána, protivníka Júdovců, Estér, královně, a Mordechaj vstoupil před tvář královu, neboť Estér oznámila, čím on jí je; 2 a král stáhl svůj prsten, jež odebral od Hámána, a dal jej Mordechajovi, a Estér Mordechaje ustanovila nad Hámánovým domem. 3 A Estér se opět jala mluvit před tváří královy, i padla před jeho nohy a rozplakala se a jala se k němu úpět o odstranění zla Hámána, Agágího, a jeho záměru, jež si umínil proti Júdovcům. 4 A král k Estér vztáhl žezlo ze zlata a Estér vstala a stanula před královy tváří 5 a řekla: Je-li to králi vhod a jestliže jsem našla přízeň před jeho tváří a ta věc je před jeho tváří správná a jsem mu já vhod, mělo by se napsat o zrušení těch přípisů, záměru Hámána, syna Hammedáthy, Agágího, jež napsal o vyhubení Júdovců, kteří jsou ve všech krajích králových. 6 Vždyť jak bych to mohla snést, kdybych se měla dívat na neštěstí, jež by postihovalo můj lid, ano, jak bych to mohla snést, kdybych se měla dívat na zhoubu svého příbuzenstva? 7 A král Achašvéróš Estér, královně, a Mordechajovi, Júdovci, řekl: Hle, dům Hámánův jsem dal Estér a jeho pověsili na dřevo, protože svou ruku vztáhl proti Júdovcům, 8 a vy stran Júdovců napište, jak uznáte za vhodné, ve jménu králově a zpečetěte královým prstenem, neboť psaní, jež je napsáno ve jménu králově a zpečetěno královým prstenem, nelze zrušit. 9 I byli v onen čas, v třetím měsíci, to je měsíc Síván, v třetí a dvacátý den v něm, zavolání královi písaři a podle všeho, co rozkázal Mordechaj, bylo napsáno k Júdovcům a k vladařům a k místodržícím a k představeným krajů, jež byly od Indie až po Kúš, sedmi a dvaceti a sta krajů, v každý kraj jeho písmem a v každý lid jeho jazykem, i k Júdovcům jejich písmem a jejich jazykem, 10 ano, napsal ve jménu krále Achašvéróše a zpečetil královým prstenem a přípisy rozeslal skrze běhouny na koních, jezdce na běžcích, panských, z ušlechtilých klisen, 11 že král Júdovcům, kteří jsou v každém jednotlivém městě, povolil shromáždit se a postavit se k obraně svých žití a ničít, zabíjet a hubit všechnu vojenskou moc lidu a kraje, ty, již se budou chystat napadnout je, drobotinu a ženy, a lup od nich pobrat, 12 v jeden den ve všech krajích krále Achašvéróše, v třináctý den měsíce dvanáctého, to je měsíc Adár. 13 Opis toho psaní, jež mělo být učiněno v každém jednotlivém kraji zákonem, byl uveden v známost všem národnostem, aby Júdovci byli k onomu dni hotovi pomstít se nad svými nepřáteli. 14 Běhouni, jezdci na běžcích, panských, vyjeli, pobádání a popohánění královým slovem, a příkaz byl vydán v Šúšánu, v hradě. 15 A Mordechaj vyšel z blízkosti tváře královny v královském oblečení z modrého purpuru a plátna, veliké koruně ze zlata a pláští z jemné bavlny a červeného purpuru; a město Šúšán se rozjásalo a rozveselilo; 16 Júdovcům nastalo světlo a veselí a plesání a čest, 17 a v každém jednotlivém kraji a v každém jednotlivém městě, na místě, kam dospívalo slovo královo a jeho příkaz, nastávalo Júdovcům veselí a plesání a hostina a radostný den. A mnozí z národností zemí se činili Júdovci, neboť na ně padl strach z Júdovců.

Ester 9

1 A v dvanáctém měsíci, to je měsíc Adár, v třináctý den v něm, kdy dospělo slovo královo a jeho příkaz k vykonání, v den, kdy nepřátelé Júdovců byli čekali na panování nad nimi, ale nastal obrat, takový, že panovali Júdovci, oni, nad nenávidícími je, 2 se Júdovci ve svých městech ve všech krajích krále Achašvéróše shromáždili k vztažení ruky proti usilujícím o ublížení jim, aniž se kdo proti jejich tváři postavil, neboť na všechny národnosti padl strach z nich 3 a všichni představení krajů a vladaři a místodržící a vykonavatelé činnosti, jež byla pro krále, Júdovce podporovali, neboť na ně padl strach z Mordechaje,

4 neboť Mordechaj byl veliký v domě králově a zvěst o něm šla po všech krajích, neboť ten muž, Mordechaj, se stával stále větším. 5 A Júdovci na všechny své nepřátele udeřili úderem meče a zabíjením a zhoubou, a zakročili proti nenávidícím je podle své libovůle 6 a v Šúšánu, v hradě, se Júdovci jali zabíjet k zahubení pěti set lidí, 7 i Paršandathu a Dalfóna a Aspathu 8 a Póráthu a Adalju a Arídáthu 9 a Parmašthu a Arísaje a Aridaje a Vajzáthu, 10 deset synů Hámána, syna Hammedáthy, Agágiho, protivníka Júdovců, pozabíjeli, ale na kořist od nich svou ruku nevztáhli. 11 V onen den byl počet těch, již byli zabit v Šúšánu, v hradě, předložen tváří králově 12 a král řekl Estér, královně: V Šúšánu, v hradě, se Júdovci jali zabíjet k zahubení pěti set lidí, i deseti synů Hámánových; co učinili v ostatních králových krajích? A co je tvou žádostí? Ano, musí se ti dát; a co je ještě tvým přáním? Ano, musí se vykonat. 13 A Estér řekla: Je-li to králi vhod, mělo by se Júdovcům, kteří jsou v Šúšánu, povolit i zítra činit podle příkazu dneška, a deset synů Hámánových, ti by měli být pověšeni na dřevo. 14 A král nařídil tak učinit a v Šúšánu byl vydán příkaz; i pověsili deset synů Hámánových 15 a Júdovci, kteří byli v Šúšánu, se shromáždili i v čtrnáctý den měsíce Adáru a pozabíjeli v Šúšánu tři sta lidí, ale na kořist svou ruku nevztáhli. 16 I ostatní Júdovci, kteří byli v králových krajích, se shromáždili, postavili se k obraně svých žití a dosíci klidu od svých nepřátel a zabít pět a sedmdesát tisíc z nenávidících je (ale na kořist svou ruku nevztáhli) 17 v třináctý den měsíce Adáru, a v čtrnáctý den v něm odpočinout a učinit jej dnem hostiny a veselí. 18 Ale Júdovci, kteří byli v Šúšánu, se shromáždili v třináctý den v něm a v čtrnáctý den v něm, a v patnáctý den v něm odpočinout a učinit jej dnem hostiny a veselí. 19 Proto Júdovci, venkované, již bydlí ve venkovských městech, činí čtrnáctý den měsíce Adáru dnem veselí a hostiny a dnem radostným a dnem posílání podílů jednoho druhému. 20 A Mordechaj tyto věci zapsal a rozeslal přípisy ke všem Júdovcům, kteří byli ve všech krajích krále Achašvéróše, blízkým i dalekým, 21 k uložení jim v každý rok po roce vždy zachovávat čtrnáctý den měsíce Adáru a patnáctý den v něm 22 jako dni, v nichž Júdovci dosáhli klidu od svých nepřátel, a měsíc, kdy jim nastal obrat od žalu k veselí a od smutku k radostnému dni, učinit je dny hostiny a veselí a posílání podílů jednoho druhému a darů nemajetným. 23 A Júdovci přijali, co započali činit a co k nim Mordechaj napsal, 24 neboť Hámán, syn Hammedáthy, Agágiho, protivník všech Júdovců, si proti Júdovcům umínil vyhubit je a jal se vrhat púr, to jest los, stran jich vymýcení a stran jich vyhubení, 25 ale když to přišlo před tvář královu, nařídil přípisem, že se jeho zlý záměr, jež si proti Júdovcům umínil, má vrátit na jeho hlavu, a pověsil jeho a jeho syny na dřevo. 26 Proto těmto dnům dali název Púrím, podle jména púr; proto, podle všech slov onoho dopisu a co stran tohoto shledali a co na ně přišlo, 27 Júdovci zavedli a přijali pro sebe a pro své símě a pro všechny, již se k nim připojují, aby nepomíjelo trvalé zachovávání těchto dvou dní podle zápisu o nich a podle jejich stanoveného času v každý rok za rokem, 28 aby tyto dni byly připomínány a zachovávány v každém pokolení za pokolením, v každé čeledi, každém kraji a každém městě, aby tyto dni Púrím nepomíjely zprostřed Júdovců a jejich připomínka nemizela zprostřed jejich semene. 29 I napsala Estér, královna, dcera Avíhajilova, a Mordechaj, Júdevec, se vším důrazem, k potvrzení tohoto druhého dopisu o Púrím 30 a rozeslal přípisy ke všem Júdovcům do sedmi a dvaceti a sta krajů království Achašvéróšova, slova pokoje a věrnosti 31 o zavedení těchto dní Púrím v jejich stanovené časy, podle toho, co jim uložil Mordechaj, Júdevec, a Estér, královna, a podle toho, co uložili svým duším a svému semeni, stran postu a nátku. 32 A příkaz Estérin tyto záležitosti Púrím potvrdil; to bylo zapsáno v knihu.

Ester 10

1 A král Achašvéróš uvalil na zem a na ostrovy moře robotu; 2 a všechny činy jeho mocné působnosti a jeho hrdinství a přesný údaj o vyznamenání Mordechajově, jímž ho král vyznamenal, zda ony nejsou vypsány na knize letopisů králů Mádaje a Persie? 3 Ano, Mordechaj, Júdevec, byl králi Achašvéróšovi druhým a velikým u Júdovců, ano, oblíbený u množství svých bratrů, vyhledáváje dobro pro svůj lid a mluvě k pokoji ke všemu jeho semeni.

Jób

Jób 1

1 V zemi Úc se vyskytl muž, jeho jméno Jób; a onen muž byl bezúhonný a upřímný, i mající v účtě Boha i odvracející se od zla. 2 A narodilo se mu sedm synů a tři dcery 3 a jeho majetku bylo sedm tisíc kusů drobného dobytka a tři tisíce velbloudů a pět set spřežení skotu a pět set oslic a velmi početné nevolnictvo, i byl onen muž bohatší než všichni synové východu. 4 A jeho synové chodívali a v domě každého v jeho den pořádali hostinu, a posílávali a zvali své tři sestry jíst a pít s nimi; 5 a stávalo se, když dni hostin proběhly, že Jób posílával a posvěcoval je a za jitra časně vstával a vznášel vzestupné oběti podle počtu jich všech, neboť si Jób říkal: Snad moji synové zhřešili a zlořečili Bohu ve svém srdci. Takto činíval Jób po všechny dni. 6 A nastal den, kdy Boží synové přišli postavit se před Jehovu; a přišel mezi ně i Satan; 7 a Jehova k Satanovi řekl: Odkud přicházíš? A Satan Jehovovi odpověděl a řekl: Od potulování po zemi a od procházení po ní. 8 A Jehova řekl k Satanu: Zda jsi zaměřil svou pozornost na mého nevolníka Jóba, že není na zemi podobného jemu, muže bezúhonného a upřímného, i majícího v účtě Boha i odvracejícího se od zla? 9 A Satan Jehovovi odpověděl a řekl: Zda bez příčiny má Jób Boha v účtě? 10 Zda jsi ty ze všech stran nezdídal plot vůkol něho a vůkol jeho domu a vůkol všeho, co mu patří? Požehnal jsi dílu jeho rukou a jeho majetek se po zemi rozšířil, 11 avšak, prosím, vztáhni svou ruku a sáhni na vše, co mu patří; nebude-li ti před tvou tvář zlořečit! 12 A Jehova k Satanovi řekl: Hle, vše, co mu patří, je v tvé ruce, jen na něho nesmíš svou ruku vztahovat. A Satan z blízkosti tváře Jehovovy odešel. 13 A nastal den, kdy jedli a víno pili jeho synové a jeho dcery v domě svého bratra, prvorozeného, 14 a k Jóbovi přišel posel a řekl: Skot, ti orali, a oslice se jim po stranách pásly, 15 i vpadla Ševá a pobrala je, a sluhy ostřím meče pobili, i unikl jsem jen já, já samotný, abych ti podal zprávu. 16 Tento ještě mluvil, když přišel druhý a řekl: Z nebes padl Boží oheň a rozhořel se mezi drobným dobytkem a mezi sluhy a pohltit je, i unikl jsem jen já, já samotný, abych ti podal zprávu. 17 Tento ještě mluvil, když přišel další a řekl: Kasdím utvořili tři tlupy a zaútočili na velbloudy a pobrali je, a sluhy ostřím meče pobili, i unikl jsem jen já, já samotný, abych ti podal zprávu. 18 Tento ještě mluvil, když přišel další a řekl: Když jedli a víno pili tvoji synové a tvé dcery v domě svého bratra, prvorozeného, 19 hle, z druhé strany pustiny přišel veliký vichr a vrazil do čtyř úhlů domu; ten padl na ty mladé, takže umřeli, i unikl jsem jen já, já samotný, abych ti podal zprávu. 20 A Jób vstal a roztrhl svůj plášť a ostříhal svou hlavu a padl k zemi a poklonil se 21 a řekl: Nahý jsem vyšel z lůna své matky a nahý se tam budu vracet; Jehova dal a Jehova vzal, budiž jméno Jehovovo velebeno. 22 Při všem tomto Jób nezhřešil, aniž Bohu přičetl co nenáležitěho.

Jób 2

1 A nastal den, kdy Boží synové přišli postavit se před Jehovu; a přišel mezi ně i Satan před Jehovu se postavit. 2 A Jehova k Satanovi řekl: Odkudpak přicházíš? A Satan Jehovovi odpověděl a řekl: Od potulování po zemi a od procházení po ní. 3 A Jehova řekl k Satanu: Zda jsi zaměřil svou pozornost na mého nevolníka Jóba, že není na zemi podobného jemu, muže bezúhonného a upřímného, i majícího v účtě Boha i odvracejícího se od zla? A on se ještě drží své bezúhonnosti, ač jsi mě proti němu podnítil k potírání ho bez příčiny. 4 A Satan Jehovovi odpověděl a řekl: Kůži za kůži, ano, vše, co člověku patří, bude dávat za své žití; 5 však, prosím, vztáhni svou ruku a sáhni na jeho kost a na jeho maso, nebude-li ti do tvé tváře zlořečit. 6 A Jehova k Satanovi řekl: Hle, je v tvé ruce, ale jeho žití uchraň. 7 A Satan z přítomnosti tváře Jehovovy odešel a Jóba ranil zlou vědovostí od chodidla jeho nohy až po jeho těmě, 8 takže si vzal střepinu, aby se jí škrábal, když on seděl vprostřed popela. 9 A jeho žena k němu řekla: Ty se ještě držíš své bezúhonnosti? Zlořeč Bohu a umři! 10 A řekl k ní: Mluvíš podle mluvení jedné z bezbožných. Což máme ze strany Boha přijímat, co je dobré, aniž budeme přijímat, co je zlé? Při všem tomto Jób svými rty nezhřešil. 11 A když o všem tomto neštěstí, jež na něho přišlo, uslyšeli Jóbovi tři přátelé, přišli, každý ze svého místa: Elifáz, Témání, Bildad, Šúchí, a Cófár, Naamáthí, když se spolu domluvili přijít projevit mu soustrast a těšit ho. 12 A když z daleka pozvedli své oči, nepoznali ho, i pozvedli svůj hlas a rozplakali se, a roztrhli každý svůj plášť a jali se rozprašovat na své hlavy prach k nebesům; 13 a usedli na sedm dní a sedm nocí s ním na zem a nebylo, kdo by k němu vyslovil slovo, neboť shledali, že trýzeň byla velmi veliká.

Jób 3

1 Potom otevřel Jób svá ústa a jal se proklínat svůj den; 2 ujal se tedy Jób slova a řekl: 3 Necht' hyne den, v němž jsem se rodil, i noc, jež řekla: Byl počat mužiček! 4 Necht' se onen den stává tmou, necht' jej +Bůh shora nevyhledává, aniž na něj světlo září! 5 Necht' jej zpět požaduje tma a stín smrti, necht' na něm pobývá černava, necht' jej děsí chmury dne! 6 Ona noc - necht' ji bere temno, necht' se neraduje mezi dny roku, necht' nevchází v počet MĚSÍCŮ!

7 Hle, kéž ona noc byla neplodnou, kéž v ní nevcházelo plesání! 8 Nechť ji zatracují proklínáči dne, hotoví vzbudit Draka! 9 Nechť temnými zůstávají hvězdy jejího soumraku, nechť čeká na světlo a nebude ho, aniž bude hledět na oční víčka úsvitu, 10 neboť mi nezavřel dveře lůna, aniž před mýma očima skryl strast! 11 Nač to, že jsem hned z dělohy neumíral, abych z lůna vyšel a musel skonat? 12 Proč mě přivítala kolena? A co prsy, takže bych mohl sát? 13 Ano, nyní bych ležel a měl bych klid, to by se mi odpočívalo 14 s králi a rádci země, již pro sebe vybudovali zříceniny, 15 nebo s knížaty měvšími zlato, již naplnili své domy stříbrem, 16 nebo bych nebyl - jako zahrabaný potrat, jako nemluvnata; neuvíděla světla. 17 Tam zlovolníci zanechali řádění, a síly zbavení tam odpočívají, 18 vězňové jsou spolu nerušeni, neslyší hlasu pohaněče; 19 malý i veliký tam je, a nevolník je svoboděn od svého pána. 20 Nač dává světlo trpícímu a den zahořklému v duši, 21 těm, již touží po smrti, a není jí, ač ji hledají usilovněji než skryté poklady, 22 již se veselí až k jáсотu, - radují se, - když nacházejí hrob, 23 muži, jehož cesta se skryla, vůkol něhož +Bůh zavedl obklíčení? 24 Vždyť místo mého pokrmu přichází mé vzdychání a jako vody se vylévají mé výkřiky, 25 neboť jsem se strachoval postrachu a přepadl mě, a přichází mi, čeho jsem se hrozil; 26 nebyl jsem bezstarostný, aniž jsem měl klid aniž jsem odpočíval, a přišla bouře.

Jób 4

1 A Elifáz, Témání, odpověděl a řekl: 2 Zda se kdo pokusí o promluvení k tobě? Budeš rozmrzen, ale kdo se bude moci zdržet slov? 3 Hle, poučil jsi mnohé a svěšené ruce jsi posiloval, 4 tvá slova pozdvíhovala klopýtajícího a klesající kolena jsi upevňoval; 5 nyní však, když dochází na tebe, tu zemdliváš, zasahuje to i tebe a jsi bezradný. 6 Zda není předmětem tvé důvěry tvá zbožnost, tvou nadějí, i bezúhonnost tvých cest? 7 Vzpomeň, prosím: kdo, jsa nevinen, zahynul? A kde byli pohubeni upřímní? 8 Podle toho, co jsem shledal, strůjcové špatnosti a rozséváči strasti ji žnou; 9 hynou +Božím vanutím, ano, docházejí konce dechem jeho chřípě. 10 Řev lva, ano, hlas ryčícího - ale zuby hřivnatců se vylomí, 11 lev hyne pro nedostatek kořisti a mlád'ata lvice se rozprchávají. 12 Ale ke mně se příkrádalo slovo a mé ucho z něho zachytávalo šepot. 13 V myšlenkách z vidění noci při padání tvrdého spánku na lidi 14 mě obešel strach a chvění a vystrašil množství mých kostí 15 a před mou tváří procházel duch - vlas mého masa se ježil - 16 stál, ale jeho vzhled jsem nerozeznával; naproti mým očím byla jakási podoba; slyšel jsem šelest a hlas: 17 Zda je smrtelník spravedlivější než +Bůh? Je-li muž čistší než jeho Tvůrce? 18 Hle, ve své služebníky nedůvěřuje a svým andělům přičítá chybu, 19 což teprve obyvatelé domů z bláta, jejichž základ je na prachu! Rozmačkávají je rychleji než mola! 20 Od jitra do večera jsou potírání; aniž si kdo všimá, hynou navždy. 21 Zda jejich výbornost nebude odstraněna s nimi? Umírají, ne však v moudrosti.

Jób 5

1 Nuže, zavolej, zda bude někdo odpovídající ti; a ke komu ze svatých se budeš obracet? 2 Neboť nevole zabíjí blázna, a bláhovce usmrcuje závist. 3 Já jsem viděl blázna zakořenivšího se, ale hned jsem jeho příbytek zatratil; 4 jeho děti byly daleko od bezpečí a v bráně byly nespravedlivě odsuzovány, a nebylo vyprošťujícího; 5 jehož žeň pojídal hladový a i zprostřed trnů ji vybíral, a jejich bohatství zhltna zkáza. 6 Neboť ne z prachu pochází bída, aniž z půdy vyrůstá strast, 7 nýbrž člověk se k strasti rodí, jako se děti plamene letem vznášejí. 8 Já však bych obracel zřetel k BOHU a svou věc bych předkládal Bohu, 9 jenž činí věci veliké, jež nelze vyzpytovat, podivuhodné, až jim není počtu, 10 dává déšť na tvář země, ano, sesílá vody na tvář širých polí, 11 k posazování nízkých na vyvýšeniny, ať se truchlíci pozvednou k blahu. 12 Maří záměry lstivých, takže jejich ruce nemohou vykonat nic rozumného, 13 lapá chytráky v jejich lsti, takže úmysl úskočných se ukvapuje; 14 za dne narážejí na tmu a o polednách tápou jako v noci. 15 Tak ubožáka zachraňuje před mečem, před jejich ústy, ano, před rukou silného, 16 i dostává se nuznému naděje a bezpráví zavírá svá ústa. 17 Hle, blaho člověka, když ho Bůh ukázněje; nesmíš tedy napomínání Všemocného zavrňovat. 18 Vždyť on působí bolest i obvazuje, zraňuje, ale uzdravují jeho ruce, 19 v šesti úzkostech tě může vyprostit, aniž na tebe neštěstí bude moci sáhnout v sedmi, 20 za hladu tě může uchránit od smrti a za války od moci meče, 21 před bičem jazyka budeš moci být ukryt aniž budeš pociťovat bázeň před pustošením, když bude přicházet. 22 Pustošení a hladomoru se budeš smát, aniž budeš pociťovat bázeň před živočištvem země, 23 neboť s kameny pole bude tvá smlouva a živočišstvo pole bude uvedeno v pokoj vůči tobě. 24 I budeš zakoušet, že tvůj stan je v pořádku, a když budeš svůj příbytek přehlížet, nebudeš nic postrádat, 25 a budeš zakoušet, že tvé símě bude početné a tvoji potomci jako bylinstvo země. 26 V plném počtu svých let budeš dospívat k hrobu, jako navršení stohu v jeho čas. 27 Hle, toto; vyšetřili jsme to, tak to je, slyš; to ty věz pro sebe.

Jób 6

1 A Jób odpověděl a řekl: 2 Kéž by byla důkladně zvažována má bolest a aby zároveň na váhy vyzdvihovali mou pohromu! 3 Neboť by nyní byla těžší než písek moří; proto byla má slova nerozvážná. 4 Vždyť jsou u mne šípy Všemocného, jejichž popuzení pije mého ducha, proti mně se seřazují +Boží hrůzy. 5 Zda divoký osel hýká nad mladým porostem? Řve-li hovězí dobytče nad svou pící? 6 Zda se jídá, co pro nedostatek soli je bez chuti? Je-li chuť ve vaječném bílku? 7 Má duše odmítá dotknout se - ty věci jsou jako hniloba mého pokrmu! 8 Kéž se naplňuje má žádost, aby +Bůh chtěl uskutečnit mou naději, 9 aby se +Bohu líbilo a chtěl mě rozdrtit, zasáhnout svou rukou a odpravit mě! 10 A ještě by bylo mou útěchou, - a poskočil bych v bolesti, jíž mě neušetřuje, - že jsem nepopřel výroky Svatého. 11 Co je mou silou, že bych měl doufat? A jaký bude můj konec, že bych měl prodlužovat své žití? 12 Je-li mou silou síla kamenů? Je-li mé maso mosaz? 13 Zdali! Není ve mně pomoci a rozumnost je ode mne zapuzena. 14 Nešťastnému laskavost od jeho přítele, jinak bude úctu k Všemocnému opouštět. 15 Moji bratři zklamali, podobni potoku, řečišti potoků, jež pomíjejí, 16 jež jsou zakaleny od ledu - sníh se na nich ztrácí; 17 časem se zužují - zaniknou, horkem zmizí ze svého místa. 18 Karavany se na své cestě obracejí, vystupují do pustoty a hynou; 19 karavany z Témy vyhlížejí, výpravy z Ševy v ně doufají; 20 jsou zmateni, neboť se spoléhalo, přišli až k nim a stydí se. 21 Ano, nyní jste se tím stali; vidíte hrůzu a bojíte se. 22 Zda je tomu tak, že jsem řekl: dejte mi? Aneb: přineste pro mne dary ze svého jmění? 23 Aneb: zachraňte mě z ruky protivníka? Aneb: musíte mě vykoupit z ruky násilníků? 24 Poučte mě a já budu mlčet, ano, pomozte mi k porozumění, v čem jsem pobloudil. 25 Jak pronikavá jsou slova upřímného! Ale co může kárat vaše kárání? 26 Zda zamýšlíte kárat slova? Ale výroky zoufalého jsou do větru! 27 Ba i o sirotka byste vrhali a o svého přítele byste jednali. 28 Nyní tedy přivolte, ohlédněte se na mne, ano, lžu-li před vaší tváří. 29 obraťte, prosím, nechť není křivdy, ano, obraťte ještě, v tom je má spravedlnost! 30 Zda je křivda v mém jazyku? Neumí-li mé patro rozeznávat neblahé věci?

Jób 7

1 Zda nemá smrtelník na zemi dřinu? A jeho dni jsou jako dni námezdníka. 2 Jako nevolník dychtí po stínu a jako námezdník očekává svůj plat, 3 tak jsem byl nadán vlastnictvím MĚSÍCŮ prázdnoty a byly mi přiděleny noci strasti. 4 Ulehnu-li, pak řeknu: Kdy budu moci vstát? A večer se protahuje a převalováními jsem nasycován až do úsvitu. 5 Mé maso se odělo červy a kůrou prachu, má kůže se sraštila a zhnisala, 6 mé dni byly rychlejší než člupek a mizí za nedostatkem naděje. 7 Vzpomeň, že můj život je vítr; mé oko se nebude vracet k vidění dobrého; 8 nebude mě pozorovat oko nyní mě vidoucího; tvé oči - na mne, a nebude mne. 9 Oblak mizí a odchází; tak sestupující do šeólu nebude moci vycházet, 10 nebude se již vracet do svého domu, aniž ho jeho místo ještě bude moci poznávat. 11 I já - nebudu zadržovat svá ústa; budu mluvit v tísní svého ducha, budu si stěžovat v hořkosti své duše. 12 Zda jsem já moře, jsem-li netvor, že jsi nade mnou ustanovil stráž? 13 Když si řeknu: Má postel mě bude potěšovat, má pohovka mou starost spolu ponese, 14 pak mě strašiváš sny a děsiváš mě vidinami, 15 takže má duše dává přednost zardoušení, smrti, před mými kostmi. 16 Jsem znechucen, nebudu navždy žít, nechej mě, vždyť mé dni jsou vánek. 17 Čím je člověk, že ho vyznamenáváš a že k němu upíráš svou pozornost 18 a každého jitra ho sleduješ, každého okamžiku ho podrobuješ zkoušce? 19 Proč ode mne neodvracíš zrak, nepouštíš mě aspoň do mého polknutí mé sliny? 20 Zhřešil jsem - co mám pro tebe učinit, Hlídači lidstva? Nač sis mě položil za předmět útoku, takže jsem se stal sám pro sebe břemenem? 21 A co neodpouštíš mé přestoupení, aniž přenášíš mou nepravost? Vždyť nyní budu muset ulehnout do prachu, i budeš mě hledat a nebude mne.

Jób 8

1 A Bildad, Šúchí, odpověděl a řekl: 2 Až dokdy budeš povídat tyto věci? Ano, výroky tvých úst jsou silný vítr! 3 Zda bude BŮH převracet právo? A bude-li Všemocný převracet spravedlnost? 4 Zhřešily-li tvoje děti vůči němu, odevzdal je jen napospas jejich přestoupení! 5 Budeš-li se ty toužebně obracet k BOHU, ano, úpět k Všemocnému, 6 budeš-li ty čist a upřímný, ano, pak bude nad tebou bdít a obnoví příbytek tvé spravedlnosti; 7 byť tvůj počátek se projevil nepatrným, bude tvůj posudek velmi vzrůstat. 8 Ano, otáž se, prosím, na dřívější pokolení a zaměř se na zkušenost jejich otců 9 (vždyť my jsme od věřejška a nevíme nic, ano, naše dni jsou stínem na zemi), 10 zda tě oni nebudou moci poučit, říci ti a vynést slova ze svého srdce. 11 Zda síť vyháňá do výše bez bahna? Vzrůstá rákosí v nedostatku vody? 12 Ono ještě ve své zeleni, dokud se netrhá, před vši trávou usychá. 13 Tak stezky všech zapomínajících BOHA; i naděje nevěřícího hyne, 14 jehož důvěry předmět se vytíná, a jeho útočiště - dům pavouka. 15 Bude se opírat o svůj dům, ten však nebude stát, bude se ho držet, on však nebude trvat. 16 Ono je plně šťávy před tváří slunce a jeho výmladky vycházejí nad jeho zahradu, 17 jeho kořeny se proplétají na hromadě kamenů, ložisko kamenů spatřuje;

18 bude-li ho odtrhávat z jeho místa, pak bude ono o něm zapírat: Nevidělo jsem tě. 19 Hle, to je radost jeho cesty! A z prachu vyrůstají jiní. 20 Hle, BŮH nezavrhuje bezúhonného, ale neposiluje ruku chovajících se zle, 21 až než bude plnit tvá ústa smíchem a tvé rty jáсотem. 22 Nenávidící tě si budou oblékat ostudu a stanu zlovolníků nebude.

Jób 9

1 A Jób odpověděl a řekl: 2 Vpravdě vím, že je tomu tak; ano, jak může smrtelník být spravedliv před BOHEM? 3 Bude-li mít chuť s ním vést při, nebude mu moci zodpovědět jedno z tisíce. 4 Je moudrý srdcem a mohutný silou - kdo se proti němu zatvrdil a zůstal bez pohromy? - 5 jenž přemísťuje, aniž kdo věděl, hory, jež ve svém hněvu podvrátí, 6 jenž otfásá zemi z jejího místa, takže se její sloupy viklají, 7 jenž zakazuje slunci, ať nevzchází, a hvězdy vůkol zapečetuje, 8 nahýbá nebesa, on sám, a šlape po výšinách moře; 9 Tvůrce Medvěda, Orionu a Kuřátek i prostorů jihu, 10 jenž činí věci veliké, až je nelze vyzpytovat, a podivuhodné, až jim není počtu. 11 Hle, přechází mimo mne, aniž vidím, ano, miji, ale nepozoruji ho; 12 hle, uchvacuje - kdo to může vzít zpět, kdo k němu může říci: co to děláš? 13 +Bůh neodvrací svůj hněv; pomocníci Ráhava se pod ním krčí; 14 čím méně mu mohu odpovídat já, vybírat svá slova proti němu, 15 jemuž, i kdybych byl v právu, bych nemohl odpovídat; úpěl bych jako k svému soudci. 16 I kdybych zavolal a odpověděl by mi, nevěřil bych, že vpouští v sluch můj hlas, 17 on, jenž mě zkouší bouří a bez příčiny množí mé rány, 18 nedává mi znovu nabrat svůj dech, nýbrž mě přesycuje hořkostmi. 19 Jde-li o sílu mohutného, - hle, on, a o právo-li, kdo by mě mohl předvolat? 20 Byl-li bych v právu, obvinila by mě má ústa; ač jsem já bezúhonný, i tak by mě činil převráceným. 21 Já jsem bezúhonný; nestarám se o své žití, pohrdám svým životem. 22 Je to jedno, proto jsem řekl: On s bezúhonným i se zlovolným skoncovává. 23 Náhle-li usmrcuje bič, bude se zkoušce nevinných vysmívat; 24 země je vydána v ruku zlovolného, tváře jejích soudců zakrývá - ne-li on, pak kdo je to? 25 A mé dni byly rychlejší než běhoun, utekly - nezakusily dobrého, 26 minuly s čluny z třtiny, jako se sup vrhá na potravu. 27 Je-li můj výrok: Chci zapomenout svou starost, zanechat své tváře a rozveselit se, 28 zhrozím se všech svých bolestí; uvědomím si, že mě neosvobozuješ. 29 Já platím za vinného, nač toto? Marně se lopotím. 30 I kdybych se umyl vodou ze sněhu a své dlaně očistil louhem, 31 tehdy bys mě nořil v jámu, až by si mě mé šatstvo zošklivilo. 32 Neboť on není někdo podobný mně, abych mu mohl odpovídat, abychom spolu mohli vejít v soud, 33 není mezi námi rozhodčího, aby svou ruku kladl na nás oba. 34 Kéž ode mne odvrací svou hůl, ať mě jeho hrůza neděsí, 35 nechť mohu mluvit a nebát se ho, neboť se mnou samým tomu není tak.

Jób 10

1 Má duše je znechucena mým životem; chci dát volný průběh svému stěžování nad sebou, mluvit v hořkosti své duše. 2 Pravím k +Bohu: Kéž mě neobviňuješ, uvědom mě, proč mě napadáš rozepří? 3 Zda je ti dobře, že utiskuješ, že zavrhuješ dílo svých dlaní a na záměry zlovolných jsi vylil záři? 4 Zda máš oči masa? Vidíš-li jako viděním smrtelníka? 5 Zda jsou tvé dni jako dni smrtelníka? Jsou-li tvá léta jako dni muže, 6 že pátráš po mé nepravosti a pídíš se po mém hříchu 7 přes své vědění, že nejsem vinen a není schopného vyprostit z tvé ruky? 8 Vypracovaly mě a spolu ze všech stran mě vytvořily tvé ruce - a chceš mě pohltnout? 9 Vzpomeň, prosím, že jsi mě vytvořil jako bláto a do prachu mě budeš uvádět zpět! 10 Zda jsi mě nevléval jako mléko a nesrážel mě jako tvaroh? 11 Kůži a maso jsi mi oblékal a kostmi a šlachami jsi mě prokládal, 12 způsobil jsi při mně život a přízeň, tvá péče uchránila mého ducha. 13 A tyto věci jsi skryl ve svém srdci; vím, že toto bylo při tobě. 14 Zhřešil-li jsem, pak jsi mě zpozoroval a od mé nepravosti jsi mě neosvobozoval. 15 Provinil-li jsem se, běda mi; pakli jsem spravedliv, nemohu svou hlavu pozvednout, jsa nasycen hanbou a vida svou bídu. 16 Té přibývá - honíš mě jako lev a opětovně se při mně projevuješ podivuhodným, 17 obnovuješ přede mnou své svědky a množíš svou zlost proti mně; jsou proti mně vždy nové oddíly, ano, vojsko. 18 Nač jsi mě tedy vyvedl z dělohy? Mohl jsem skonat, aniž mě oko vidělo, 19 byl bych jako bych nebyl vznikl; od lůna bych byl býval nesen k hrobu. 20 Zda není mých dní málo? Měl by přestat, ustoupit ode mne, ať se mohu trochu rozveselit, 21 dříve než budu odcházet a nebudu se moci vrátit, do země tmy a stínu smrti, 22 země ponurosti, podobné temnu stínu smrti a nepořádku, jež září tak jako temno.

Jób 11

1 A Cofar, Naamáthí, odpověděl a řekl: 2 Zda se nemá množství slov zodpovědět? A je-li mluvkva v právu? 3 Majíové lži umlčet muže? A když se posmíváš, není schopného tě okřiknout, 4 když pravíš: Má nauka je čistá a neposkvřeným jsem se projevil v tvých očích? 5 Avšak kéž Bůh promluví a otvírá své rty proti tobě 6 a oznamuje ti tajemství moudrosti, neboť rozumnost má své rozmanitosti. A věz, že ti +Bůh něco z tvé nepravosti uvádí v zapomenutí.

7 Zda můžeš +Boha najít zpytováním? Můžeš-li Všemocného až po nejzazší mez vystihnout? 8 Výšky nebes - co si můžeš počít? Je hlubší než šeól - co můžeš poznat? 9 Její míra je delší než země a širší než moře. 10 Chce-li mimo přejít a uvěznit a svolávat, kdo ho pak může odehnat? 11 Vždyť on zná člověka marnosti a vidí špatnost, aniž se musí projevit pozorným; 12 ale dutohlavec bude nabývat rozumu, až se mladý divoký osel bude rodit jako člověk. 13 Jestliže ty připravíš své srdce a rozprostřeš k němu své dlaně 14 (je-li v tvé ruce špatnost, vzdal ji, aniž smíš v svých stanech ponechávat usazeno bezpráví), 15 ano, tehdy budeš smět pozvednout svou tvář bez poskvrny a staneš se upevněným a nebudeš se bát, 16 neboť ty zapomeš na strast, budeš na ni vzpomínat jako na vody, jež přešly, 17 a tvůj věk bude vyvstávat nad poledne; a necht' se stmívá, bude to jako jitra. 18 I nabudeš důvěry, neboť bude naděje, i rozhlédneš se a budeš uléhat v bezpečí 19 a roztáhneš se a nebude nahánějícího strach, a mnozí vyhledají tvou přízeň, 20 kdežto oči zlovolných budou nadobro zemdlívat a možnost úniku jim zanikne, i bude jejich nadějí vydechnuti duše.

Jób 12

1 A Jób odpověděl a řekl: 2 Věru, že lidé jste vy, a moudrost bude muset vymřít s vámi! 3 I já mám srdce tak jako vy, nejsem méně než vy; a kdo by nevěděl věci podobné těmto? 4 Jsem někdo, jenž je pro smích svým přátelům, volá k +Bohu, jenž mu odpovídá; spravedlivý, dokonalý je pro smích; 5 pochodeň, připravená těm, jejichž noha se potácí, je, podle myšlení bezpečně se cítícího, k pohrdání. 6 Stany ničitelů se těší klidu, a bezpečnost mají popuzovači BOHA, jimž +Bůh svou rukou naděluje. 7 Avšak otaž se, prosím, zvíře, ať tě vyučuje, a letounstva nebes, ať ti podává zprávu, 8 nebo promluv k zemi, ať tě vyučuje, ať ti vyprávějí ryby moře; 9 kdo v tomto všem nepoznává, že toto učinila ruka Jehovu, 10 v jehož ruce je duše všeho živého a duch všeho masa člověka? 11 Zda ucho nepodrobuje zkoušce slova, jako si patro ochutnává pokrm? 12 Je mezi kmety moudrost? Je pochopení v délce dní? 13 Moudrost i moc je u něho, radu i pochopení má on! 14 Hle, co on boří, nemůže být budováno, zavírá-li nad někým, nemůže být otvíráno, 15 hle, působí zadržení mezi vodami, takže se vysušují, a když je vypouští, podvracejí zem. 16 Síla a rozumnost je u něho, jeho je svedení i svůdce, 17 rádce odvádí bosé a soudce činí blázny, 18 uvolňuje kázeň králů a na jejich kyčle uvazuje provaz, 19 kněží odvádí bosé a upevněné sráží, 20 osvědčeným odnímá řeč a starce obírá o schopnost úsudku, 21 na velmože vylévá pohrdání a popouští opasek bohatýrů. 22 Z tmy odhaluje hlubiny a na světlo vyvádí stín smrti, 23 národům dává rozrůst se a hubí je, dává národům rozšíření a odklízí je, 24 odnímá rozum hlav národností země a nechává je bloudit v pustotě bez cesty; 25 tápou ve tmě a bez světla, i nechává je bloudit jako opilého.

Jób 13

1 Hle, to vše uvidělo mé oko, uslyšelo mé ucho, a porozuměl jsem tomu; 2 jaké je vaše vědění, tak mám vědomost i já; já nejsem méně než vy, 3 však já budu mluvit k Všemocnému, ano, mám tužbu ohradit se proti BOHU. 4 Avšak vy jste zatěrači lži; vy všichni jste nicotní lékaři. 5 Kéž byste nadobro mlčeli! To by vám bylo moudrostí! 6 Nuže, slyšte mou výtku, ano, sledujte pozorně žaloby mých rtů. 7 Zda se chcete pro BOHA vyslovovat křivdou a pro něho se vyslovovat klamem? 8 Zda chcete přijímat jeho tvář? Chcete-li pro něho vést při? 9 Zda bude dobře, když vás bude prozkoumávat? Chcete-li si z něho tropit blázny, jako byste si tropili blázny ze smrtelníka? 10 Bude vás přísně kárat, budete-li potají přijímat osoby. 11 Zda vás jeho vznešenost neděsí, aniž na vás padá strach z něho? 12 Vaše připomínky jsou průpovědi z popela, vaše hradby se stanou hradbami z bláta; 13 mlčte a nechejte mě a budu mluvit já, ať přes mne bude přecházet cokoli. 14 Nač mám nosit své maso v svých zubech? Ano, kladu své žití v svou dlaň! 15 Jestliže mě chce zabít, nemohu doufat, ale své cesty budu vůči jeho tváři obhajovat. 16 I to mi bude k záchraně, neboť bezbožný nepřichází před jeho tvář. 17 Pozorně poslouchajte mou řeč a mé prohlášení svýma ušima! 18 Hle, prosím, přednesu právní věc; vím, že já jsem v právu. 19 Kdo je ten, jenž chce se mnou vést při? Neboť pak musím mlčet a skonat. 20 Jen dvoje kéž se mnou nečiníš; tehdy se před tvou tvář nebudu skrývat: 21 Vzdal svou dlaň ode mne a tvá hrůza necht' mě neděsí; 22 pak zavolej a já budu odpovídat, nebo necht' mluvím a ozvi se mi. 23 Kolik mám nepravostí a hříchů? Dej mi znát mé přestoupení a můj hřích! 24 Nač skrýváš svou tvář a počítáš mě sobě za nepřítel? 25 Zda chceš zstrašovat odvádět list a pronásledovat suchou slámu, 26 že proti mně vypisuješ hořkosti a přičítáš mi nepravosti mého mládí 27 a mé nohy vsazuješ v kládu a všechny mé stezky hlídáš, podél chodidel mých nohou si ryješ - 28 a to se rozpadá jako shnilá věc, jako roucho - rozežral je mol.

Jób 14

1 Člověk, zrozenec ženy, je ukrácen o dni a nasyčen neklidem; 2 jako květ vypučí a uřízne se, i uteče jako stín a nebude zůstat stát. 3 Ale i na něho máš otevřeny své oči; a mne přivádíš na soud s tebou? 4 Kdo může z nečistých vyvést čistého? Ani jeden! 5 Jestliže jsou jeho dni určeny, počet jeho měsíců je u tebe, ustanovil jsi jeho meze, jež nemůže překročit, 6 odvrát' zrak od něho, ať má klid, dokud jako námezdník může užívat svého dne! 7 Ano, strom má naději, je-li vyťat, že se ještě bude obnovovat a jeho výhonek nezaniká, 8 byť jeho kořen v zemi stárnul a jeho pahýl v prachu odumíral, 9 pachem vody vyhání a vytváří proutí, podoben sazenici. 10 Ale člověk umírá a zůstává ležet, lidská bytost skonává - a kde je? 11 Vody zmizí v moři a řeka vysychá a je suchá; 12 tak každý ulehne a nevstává; až do zániku nebes neprocitají, aniž jsou buzení ze svého spánku. 13 Kéž bys mě chtěl ukrýt v šéolu, schovat mě až do odvrácení tvého hněvu, uložit mi lhůtu a vzpomenout na mne - 14 (umírá-li člověk, zda může ožít?) po všechny dni své služby bych čekal, až do příchodu mé výměny. 15 Volal bys a já bych ti odpovídal, toužil bys po díle svých rukou, 16 kdežto nyní počítáš mé kroky - nečíháš na můj hřích? 17 Mé přestoupení je zapečetěno v uzlíku a k mé nepravosti přišíváš; 18 avšak hora, hroutíc se, se rozpadá a skála ustupuje ze svého místa, 19 kameny omelou vody, prach ze země splachuješ jejím přívalem. Tak hubíš naději smrtelníka; 20 napadáš ho do nekonečna, i odchází, zohavuješ jeho tvář a posíláš ho pryč. 21 Jsou-li jeho synové ctěni, neví, a jsou-li znevažováni, nevěnuje jim pozornost, 22 jen jeho maso pro něho trpí a jeho duše se pro něho rmoutí.

Jób 15

1 A Elifáz, Témání, odpověděl a řekl: 2 Zda má moudrý odpovídat vědomostí jako vítr a plnit své nitro východním větrem, 3 vést důkazy řečí, jež není užitečná, a slovy, v nichž není prospěchu? 4 Ba, ty rušíš zbožnost a ubíráš rozjímání před BOŽÍ tváří, 5 neboť tvá nepravost zacvičuje tvá ústa, aby sis vyvoloval jazyk lstivých. 6 Obviňují tě tvá ústa a ne já, ano, vypovídají proti tobě tvé rty. 7 Zda ses rodil první z lidí? Či jsi byl porozen před pahorky? 8 Zda jsi naslouchal v +Boží tajné radě a moudrosti jsi ubíral pro sebe? 9 Co jsi zvěděl, že bychom to nevěděli, co chápeš a při nás toho není? 10 Mezi námi je i zešedivělý i kmet, silnější v dnech než tvůj otec! 11 Zda je pro tebe málo BOŽÍ útěcha a tichá mluva s tebou? 12 Co tě strhává tvé srdce a co mžikají tvé oči, 13 že opět obracíš svůj hněv a ze svých úst vynášíš slova proti BOHU? 14 Čím je člověk, že by byl čist, a že by zrozenec ženy byl spravedliv? 15 Hle, ve své svaté nedůvěřuje, aniž jsou nebesa v jeho očích čista, 16 což teprve odpudivý a zvrhlý člověk, pijící nespravedlivost jako vodu! 17 Chci ti podat vysvětlení, naslouchej mi, a co jsem spatřil, to ti budu vyprávět, 18 co oznamují, aniž zatajili moudří, od jejich otců, 19 jimž samotným byla dána země, aniž v jejich střed přešel cizák: 20 Zlovolník, ten se po všechny své dni trápí, a pro násilníka je uloženo mnoho let, 21 v jeho uších je strašný zvuk, v míru na něho přichází pustošitel; 22 nevěří v návrat ze tmy; ano, on je vyhlédnut k meči. 23 Potuluje se za chlebem - kde je? Ví, že je mu po ruce připraven den tmy. 24 Děsí ho tíseň a úzkost, napadají ho jako král, hotový k útoku, 25 neboť napřáhl svou ruku proti BOHU a zachoval se zpupně proti Všemocnému; 26 běžel vzdorně proti němu s hustou řadou pukel svých štítů; 27 neboť pokryl svou tvář svým tukem a na slabinu nabral sádla. 28 I obývá vyvrácená města, domy, v nichž neměli bydlet, jež jsou určeny za hromady; 29 nebohatne, aniž bude jeho jmění trvat, aniž se jejich zisk na zemi rozšiřuje. 30 Nemůže ustoupit ze tmy, jeho výmladek vysušuje plamen; musí však ustoupit v dechu jeho úst. 31 Nechť nikdo nedůvěřuje v zlo - bude oklamán, neboť zlo bude jeho odplatom; 32 ne v jeho den se to bude plnit a jeho palmová ratolest se přestane zelenat. 33 Bude jako réva svrhovat svůj nezralý hrozen a jako oliva shazovat svůj květ, 34 neboť shromáždění nevěřících bude bezvýsledné a stany úplatku sežere oheň. 35 Otěhotnět útlakem a porodit špatnost; a jejich nitro připravuje klam.

Jób 16

1 A Jób odpověděl a řekl: 2 Mnohých řečí jako tyto jsem se naposlouchal; vy všichni jste ubozí těšitelé! 3 Zda bude konec řečem jako vítr? Či co tě pobádá, že odpovídáš? 4 I já bych mohl mluvit jako vy, kdyby byla vaše duše na místě duše mé; mohl bych ze slov vytvořit sestavu proti vám a potřásat nad vámi svou hlavou 5 a mohl bych vás svými ústy posilovat, aby ulevoval pohyb mých rtů. 6 Mluví-li, nezmírňuje se má trýzeň; pakli chci nechat tak, co bude ode mne odcházet? 7 Nyní mě jen vyčerpal - zpusťšil jsi celou mou domácnost 8 a mne ses zmocnil - to se stalo svědectvím; povstává proti mně mé utržení - vypovídá mi v tvář. 9 Jeho hněv mě rozerval, on mě pojal v nenávisť, skřípí proti mně svými zuby, jako můj protivník na mne zaostřuje své oči. 10 Rozkřikli se na mne svými ústy, s hanobením zbili má lice, spolu se proti mně shlukli, 11 BŮH mě vydává napospas ničemovi, ano, mrštil mnou na ruce zlovolného. 12 Když jsem byl klidný, zdrtil mě, ano, uchvátil mě za šíji a roztrávil mě a postavil si mě za terč; 13 vůkol se proti mně staví jeho střelci, roztríná mé ledviny, aniž se slitovává, k zemi vylévá mou žluč, 14 trhá mě trhlinou na trhlinu, běží proti mně jako silák.

15 Na svou kůži jsem ušil pytlou a v prach jsem vstřelil svůj roh, 16 má tvář zrudla od pláče a na mých víčkách je stín smrti, 17 přes to, že v mých dlaních není násilí a má modlitba je čista. 18 Neměla bys, země, přikrývat mou krev, a necht' se nedostává místa mému křiku! 19 Však i nyní, hle, je můj Svědek v nebesích, ano, na výsostech je můj Svědčící; 20 moji přátelé jsou mými posměvači - mé oko slzí k +Bohu, 21 aby člověku zjednálo právo u +Boha, jako syn lidí svému příteli. 22 Vždyť nemnoho let musí přijít, než budu odcházet stezkou, již se nebudu vracet.

Jób 17

1 Můj duch je poškozen, mé dni jsou uhašeny, pro mne je pohřebiště. 2 Nejsou-li při mně posměvači, takže mé oko musí trvale spočívat na jejich nepřátelském chování? 3 Slož, prosím, zaruč se za mne u sebe - kdo je ten, jenž by chtěl udeřit na mou ruku? 4 Ano, skryl jsi jejich srdce před rozumností, proto je nebudeš povyšovat. 5 Zrazuje kdo za odměnu bližní? I jeho děti oči budou nadobro zemdlivat! 6 I vystavil mě k používání za přísloví lidu, takže se stávám někým, komu se plije v tvář, 7 i mé oko žalem slábne a mé údy jsou všechny jako stín; 8 upřímní se nad tímto budou hrozit a nevinný se bude rozčilovat nad bezbožným, 9 ale spravedlivý se bude držet své cesty a čistý na svých rukou bude přibírat síly. 10 Avšak, oni všichni, můžete se vrátit, ano, jen přijďte, stejně mezi vámi nebudu moci najít moudrého. 11 Mé dni přešly, mé záměry jsou roztrhány, dědictví mého srdce; 12 noc vydávají za den, světlo za blízké od tmy. 13 Jestliže mám očekávat šeól za svůj dům, že prostřu své ležiště ve tmě, 14 že řeknu porušení: ty jsi můj otec, a červům: má matka a má sestra, 15 kdepak je tedy má naděje - ano, má naděje, kdo ji může zpozorovat? 16 Bude sestupovat k branám šeólu, až spočinutí všech spolu bude na prachu.

Jób 18

1 A Bildad, Šúchí, odpověděl a řekl: 2 Až dokdy budete klást léčku řečem? Měli byste mít rozum, ať potom můžeme mluvit. 3 Proč máme být považováni za dobytek? Znečistili jsme se ve vašich očích? 4 Sám sebe ve svém hněvu rozervává - zda se bude země pro tebe vyliďňovat a skála ze svého místa ustupovat? 5 Světlo zlovolných přece musí hasnout, aniž bude svítit plamen jeho ohně, 6 světlo v jeho stanu se zatmí a jeho lampa nad ním bude hasnout; 7 kroky jeho síly budou tísňeny a svrhovat ho bude jeho rozhodnutí, 8 neboť svýma nohama bude zaháněn v síť a bude se procházet po mříži, 9 za patu ho bude chytat past, převládat nad ním bude zkáza. 10 V zemi bude skryto jeho osidlo a na pěšině jeho nástraha, 11 vůkol ho vyděsí postrachy a zaplaší ho, v patách za ním, 12 hladová bude jeho síla a zhouba bude připravena po jeho boku, 13 prvorozený smrti bude sžírat kusy jeho kůže, sžírat jeho údy. 14 Bude vytrhován ze svého stanu, svého útočiště - to ho bude zavádět ke králi postrachů; 15 v jeho stanu se bude pobývat - z těch, kdo nejsou jeho, na jeho příbytek se bude sypat síra. 16 Zespod budou jeho kořeny usychat a shora bude sřezáváno jeho proutí, 17 jeho památka vymizí se země, aniž bude mít jméno na tváři pastvišť. 18 Budou ho odstrkovat od světla do tmy a zahánět ze světa, 19 nebude mít ve svém lidu zplozenstva ani potomstva aniž bude kdo přežívající v jeho stanovištích; 20 nad jeho dnem se pozdější zhrzojí, jako předešlé zachvátil děs. 21 Ano, toto jsou osudy zlosyna a toto je úděl toho, kdo nezná BOHA.

Jób 19

1 A Jób odpověděl a řekl: 2 Až dokdy budete mou duši trápit a drtit mě slovy? 3 Toto je po desáté, co mě hanobíte; nestydíte se? Ublížíte mi! 4 A byť jsem i vpravdě pobloudil, zůstává mé poblouzení při mně; 5 chcete-li se proti mně vyťahovat a mou hanbu proti mně dokazovat, 6 vězte tedy, že mě srazil a svou síť proti mně dokola položil +Bůh. 7 Hle, křičím: Násilí! ale nedostávám odpovědi; volám o pomoc, ale není práva; 8 zatarasil mou stezku, takže nemohu procházet, a na mé pěšiny uvádí tmu, 9 svlékl ze mne mou čest a korunu mé hlavy odstranil, 10 poráží mě vůkol, takže hynu, a jako strom vytrhává mou naději, 11 i rozpaluje proti mně svůj hněv a počítá si mě mezi své protivníky, 12 spolu přicházejí jeho čety a zbudovali proti mně svou cestu a položili se vůkol k mému stanu. 13 Mé bratry vzdálil z mé přítomnosti a moji známí se mi naprosto odcizili, 14 moji blízcí zůstávají stranou a moji důvěrně známí mě zapomněli, 15 návštěvníci mého domu a mé služebnice mě považují za cizince, v jejich očích jsem se stal cizozemcem; 16 povolám-li svého nevolníka, neodpovídá, musím k němu úpět. 17 Mé ženě se zprotivil můj dech a má úpění dětem mé matky; 18 i malé děti mnou pohrdají; když vstávám, mluví proti mně. 19 Všichni moji důvěrní přátelé si mě zošklivili a ti, jež jsem miloval, se obrátili proti mně. 20 Mé kosti ulpěly na mé kůži a na mém mase, i zachraňují se s koží svých zubů. 21 Prokažte mi přízeň, prokažte mi přízeň vy, moji přátelé, neboť na mne sáhla +Boží ruka! 22 Nač mě pronásledujete, tak jako BŮH, a nemůžete se nasytit mým masem? 23 Kéž jsou nyní i zapisována má slova! Kéž jsou i zajišťována v knize, 24 rydlem ze železa a olovem navždy vtesávána v skálu!

25 A já vím, že můj Výkupce je živ; on, Poslední, musí povstat nad prach; 26 až po mé kůži bude zničeno toto, pak, prost svého masa, budu smět spatřit +Boha, 27 jehož já budu spatřovat pro sebe; toho uvidí mé oči, ne cizák - mé ledviny v mém nitru hynou! 28 Vždyť byste měli říci: Co jsme jeho pronásledovateli? Neboť kořen věci se najde ve mně! 29 Mějte o sebe strach z meče, neboť popuzením, trestem za nepravost, je meč, abyste věděli, že je soud.

Jób 20

1 A Cófár, Naamáthí, odpověděl a řekl: 2 Mé myšlenky mě proto vedou k odezvě a tou příčinou je při mně pobouření, 3 že slyším napominání k svému zahanbování, takže mě duch mým rozumem vede k odpovědi. 4 Zda víš toto, co je odjakživa, od uvedení člověka na zem, 5 že plesání zlovolných je krátké a radost bezbožného na okamžik? 6 Byť jeho vypínavost vystupovala k nebesům a jeho hlava dosahovala k oblakům, 7 hyne navždy jako jeho lejno; viděvší ho budou říkat: kde je? 8 Odlétá jako sen, aniž ho mohou najít; ano, je zaplašován jako vidění noci; 9 oko ho vídalo, ne však nadále, aniž ho ještě jeho místo pozoruje. 10 Jeho synové musejí uspokojovat nuzné a jeho ruce musejí navracet jeho bohatství; 11 jeho kosti jsou plny jeho mladistvé svěžesti, jež s ním musí ulehnout na prach. 12 Byť zlo působilo sladkost v jeho ústech, - skrývá je pod svým jazykem, 13 bdí nad ním, aniž je zanedbává, nýbrž je zadržuje vprostřed pod svým patrem, - 14 změni se jeho pokrm v jeho vnitřnostech, v něm se stane žluči zmijí. 15 Spolkl jmění, ale bude je muset vyvrátit, BŮH je z jeho břicha bude vyhánět. 16 Bude sát jed zmijí, jazyk brejlovce ho bude zabíjet; 17 nebude hledět na strouhy, řeky, potoky među a smetany, 18 jsa nucen vracet zisk, jež nebude smět spolknout; podle jmění bude jeho náhrada - věru se nebude radovat, 19 neboť zkrušoval, opouštěl nuzné, násilně odnímal domy, jež nebudoval. 20 Ač neznal ve svém nitru klidu, nebude moci zachránit nic ze svých vytoužených věcí; 21 nebylo schopného uniknout jeho žravosti, proto jeho blahobyť nebude mít trvání. 22 V plnosti jeho hojnosti mu bude úzko, bude ho ohrožovat ruka všech trpících; 23 k naplnění jeho břicha se bude dít, že v něho bude vpouštět žár svého hněvu a dštít na něho, jemu za pokrm - 24 před zbrojí ze železa bude utíkat, bude ho prorážet luk z mosazi. 25 Vytáhne se, takže ze zad vyjde, ano, bleskot, z jeho žluči; bude odcházet - hrůza na něm. 26 Pro jeho poklady je ukryta veškerá tma, bude ho sžírat nerozdmýchaný oheň, spásat bude vše přežívající v jeho stanu; 27 nebesa budou odhalovat jeho nepravost a země se mu bude vzpírat, 28 mizet bude výnos jeho domu, věci rozplývající se v den jeho hněvu. 29 Toto je člověka zlovolného podíl od Boha a vlastnictví od BOHA mu přiřčené.

Jób 21

1 A Jób odpověděl a řekl: 2 Slyšte raději mou řeč; ano, toto nechť je za vaše útěchy. 3 Sneste mě, ať mohu já mluvit, a poté, co domluví, se můžete posmívat. 4 Zda já - je mé stěžování k člověku? A kdyby - proč by se můj duch neměl stát netrpělivým? 5 Otočte se ke mně a zhrozte se a položte ruku na ústa. 6 Vzpomenu-li si jen, tu strnu a mé maso zachvátí chvění. 7 Proč zlovolní žijí, stárnou, ba vzmáhají se zdatností, 8 jejich símě je zabezpečeno před jejich tváří, s nimi, ano, jejich potomci před jejich očima, 9 jejich domy - pokoj, prosty strachu, aniž je nad nimi +Boží hůl, 10 jeho býk oplodní, aniž promrhává, jeho kráva vrhá, aniž zmetává, 11 jako stádo vypouštějí své malé děti a jejich zplození poskakují, 12 povstávají při tamburíně a lyře a veselí se za zvuku flétny, 13 tráví své dni v blahobytu a do šeólu klesají v okamžiku. 14 A BOHU říkají: Odstup od nás, neboť nemáme v oblibě znalost tvých cest; 15 čím je Všemocný, že bychom mu měli sloužit, a co za prospěch budeme mít, budeme-li na něho naléhat? 16 Hle, není jejich blahobyť v jejich ruce? - Daleko je ode mne myšlení zlovolných! 17 Jak často lampa zlovolných hasne a přichází na ně jejich zhouba? Rozdává ve svém hněvu příděly? 18 Jsou jako sláma před větrem a jako plevy, jež odmete vichřice? 19 Odkládá +Bůh jeho špatnost pro jeho děti? Nechť odplácí jemu, aby věděl, 20 nechť jeho oči vidí jeho zkázu a nechť pije z popuzení Všemocného; 21 vždyť jaký bude jeho zájem o jeho dům po něm, když bude počet jeho měsíců přetát? 22 Zda kdo může BOHU udílet výuku vědění? On přece soudí vyvýšené! 23 Tento umírá v dokonalosti své neporušenosti, všecek pokojný a klidný, 24 plny tuku jsou jeho vnitřnosti a morek jeho kostí je svěží, 25 tento zase umírá s duší zahořklou, aniž okusil z čeho dobrého; 26 spolu budou ležet na prachu a příkrovem na nich budou červi. 27 Hle, poznal jsem vaše myšlenky a pletichy - chcete na mně páchat křivdu, 28 neboť říkáte: Kde je dům velmože a kde stan obydlí zlovolných? 29 Zda jste se neotázali přecházejících cestou a jejich doklady nerozpoznáváte, 30 že zlý je v den zhouby ušetřován, v den hněvu jsou odváděni? 31 Kdo může do jeho tváře otevřeně promluvit o jeho cestě? Kdo mu může odplatit, co on učinil? 32 Ale on bude nesen k hrobům a na mohyle se bude bdít; 33 hroudy údolí mu zesládnou a za ním potáhnou všichni lidé - ani před ním jim nebylo počtu. 34 Jak mě tedy chcete těšit marností, když ve vašich odpovědích je jen klam?

Jób 22

1 A Elífáz, Témání, odpověděl a řekl: 2 Zda může člověk být k užítku BOHU? Nýbrž rozvážně si počínající je k užítku pro sebe! 3 Zda je Všemocnému potěšením, jestliže jsi spravedliv, a získám-li, jestliže své cesty činíš bezúhonnými? 4 Zda z bázně před tebou tě ukáží, vchází s tebou v soud? 5 Zda není tvé zlo hojné? Ba, není konce tvým nepravostem! 6 Ano, svého bratra jsi bez příčiny zatěžoval zástavami a roucha nuzně oděných jsi svlékal, 7 vyčerpaného jsi vodou nenapájel a chléb jsi před hladovým zadržoval, 8 ale člověk mocný - jemu se dostalo země, a vznešená osobnost v ní směla bydlet; 9 vdovy jsi pryč posílal s prázdnou a opory sirotků směly být rozdrčovány. 10 Proto jsou okolo tebe pastí a plaší tě náhlý strach, 11 nebo tma - nevidíš - a přikrývá tě záplava vod. 12 Zda není +Bůh ve výšce nebes? A viz vrchol hvězd, jak jsou vyzdvíženy! 13 Ale řekl jsi: Co BŮH ví! Zda může skrze mračno soudit? 14 Mraky jsou mu zastřením, takže nemůže vidět, a prochází se klenbou nebes. 15 Zda se chceš držet dávné stezky, již vyšlapali muži špatnosti, 16 kteří byli sesbíráni, předčasně, jako řeka se rozléval jejich základ, 17 již říkali BOHU: Odstup od nás, a co prý pro ně může Všemocný učinit? 18 A on jejich domy naplnil blahobytem. - Ale daleko je ode mne myšlení zlovolných! 19 Spravedliví se budou dívat a budou se radovat, a nevinný se jim bude vysmívat: 20 Nebyl-li zahuben proti nám povstávající? I pozůstatky po nich pohltí oheň. 21 Nuže, buď s ním zadobře a udržuj pokoj; tak k tobě bude přicházet dobro. 22 Přijímej, prosím, poučování z jeho úst a ukládej jeho výroky ve své srdce; 23 chceš-li se vrátit k Všemocnému, být opět vybudován, musíš od svých stanů vzdálit bezpráví. 24 Pak budeš zlatou rudu pokládat za prach a zlato z Ófiru za kamení z potoků 25 a tvou zlatou rudou bude Všemocný, i stříbrem zářícím tobě. 26 Ano, tehdy budeš na Všemocném nacházet svou slast a k +Bohu povznášet svou tvář, 27 k němu se modlit, i bude tě slyšet a budeš mu plnit své sliby, 28 a jestliže pojmeš nějakou myšlenku, bude se uskutečňovat, a na tvé cesty zasvítí světlo; 29 jestliže povedou dolů, můžeš si říci: Vztyk! - a on sklíčeně hledícího může vysvobodit. 30 Zachraňuje i nikoli nevinného; ten bude zachráněn čistotou tvých dlaní.

Jób 23

1 A Jób odpověděl a řekl: 2 Ještě nyní má mé stěžování být vzpurností? Na mne dopadající ruka je těžká nad mé vzdychání. 3 Kéž bych zvěděl, jak bych ho mohl najít! Chtěl bych přijít až k jeho sídlu, 4 přednést právní věc před jeho tvář a naplnit svá ústa obhajobou; 5 chtěl bych znát slova, jimiž by mi odpovídal, a rozumět, co by mi říkal. 6 Zda by se mnou vedl při převahou moci? Ne, nýbrž on by chtěl dát na mne; 7 to by se s ním upřímný mohl dohadovat, i mohl bych natrvalo uniknout od svého soudce. 8 Hle, jdu k východu - není ho; pakli nazpět, nepozorují ho, 9 při jeho působení vlevo ho nemohu spatřit, vpravo uhýbá, takže ho nevidím; 10 avšak zná mou cestu; podrobil mě zkoušce - vycházím jako zlato. 11 Má noha se přidržela jeho kročeje, dbal jsem jeho cesty, aniž jsem odbočoval; 12 rozkaz jeho rtů - a neodstupoval jsem, nad sobě určený pokrm uchovávám výroky jeho úst. 13 On však je při jednom, i kdo ho může odvrátit? Co si jeho duše přeje, to činí, 14 ano, naplňuje, co je pro mne určeno, a mnoho takového má na mysli. 15 Proto jsem jeho tvář otřesen; když se zamýšlím, mám z něho strach, 16 ano, BŮH mé srdce učinil malomyslným, ano, Všemocný mnou otřásl, 17 neboť ne ze tmy jsem zničen, ani proto, že mou tvář pokrylo temno.

Jób 24

1 Proč, ač před Všemocným nejsou časy skryty, nespatriili, kdo ho znají, jeho dni? 2 Posouvají meze, stáda si loupežně přivlastňují a pasou, 3 osla sirotků odhánějí, hovězí dobytče vdovy berou v zástavu, 4 z cesty odstrkují nemajetné, tiší v zemi jsou nuceni spolu se skrývat - 5 hle, jako divocí oslové v pustině vycházejí po své práci, pátrající po potravě; pokrmem pro děti je mu step; 6 v poli žnou jeho píci a paběrkují na vinici zlovolného. 7 Pro nedostatek oblečení nocují nazí, a v chladu není přikrývky, 8 moknou horskou plískanicí a pro nedostatek přístřeší objímají skálu. 9 Sirotky od prsu odtrhují a na chudého uvalují zástavu; 10 ti chodí nazí, bez oblečení, a hladovi snášejí snopy, 11 mezi jejich zdmi tlačí olej, šlapou lisy a žízní. 12 Z města lidí sténají a duše smrtelně raněných křičí o pomoc; to +Bůh nepokládá za nenáležitě. 13 Oni jsou ze zrazujících světlo, nerozpoznávají jeho cest a nezůstávají na jeho pěšinách. 14 K svítání povstává vrah - bude zabíjet ubohého a nemajetného, a v noci je jako zloděj. 15 A oko cizoložníka bedlivě vyčkává soumraku s myšlenkou: Nemůže mě zpozorovat oko; a přikládá si zastření tváře. 16 Ve tmě podkopává domy, za dne se uzavírají; světla neznají; 17 ano, jitro je jim stejné jako hluboká temnota, neboť má znalost postrachů hluboké temnoty. 18 On bude lehký na hladině vody, zlořečeno bude jejich dílu půdy v zemi; nebude se otáčet na cestu k vinicím. 19 Sucho i horko odklízejí sněžné vody, šel ty, kdo zhřešili; 20 děloha na něho zapomíná, červ si na něm pochutnává, není již připomínán, a bezpráví se láme jako strom; 21 olupuje neplodnou, jež nerodí, a vdově nečiní dobře. 22 Dlouho však svou mocí ponechává silně; povstává, aniž kdo v jeho život věřil; 23 dává mu být v bezpečí, takže se může spolehnout, a jeho oči jsou na jejich cestách;

24 jsou trochu povyšováni - a není jich, ano, jsou sráženi, sesychají jako všichni a jako vršky klasů se uřezávají.
25 Nuže, zdalipak není tak? Kdo mě může usvědčit ze lži a mou řeč za nic pokládat?

Jób 25

1 A Bildad, Šúchí, odpověděl a řekl: 2 Při něm je vláda a děs; on na svých výsostech působí pokoj. 3 Zda lze spočítat jeho čety? A nad kým se nepozvedá jeho světlo? 4 Což tedy může smrtelník být před BOHEM spravedlivý? Ano, což může zrozenec ženy být čist? 5 Hle, ani měsíc, ten nedává jas, aniž jsou hvězdy v jeho očích čisty; 6 oč méně smrtelník - červ, ano, syn člověka - hmyz?

Jób 26

1 A Jób odpověděl a řekl: 2 Jak jsi pomohl bezmocnému, podepřel jsi paži bez síly! 3 Jak jsi poradil nemoudrosti a rozumnost jsi v hojnosti uvedl v známost! 4 Koho jsi zpravil svými slovy a čí závan z tebe vyšel? 5 Stíny upadají v strach, odspodu vod i jejich obyvatelé, 6 šeól je před ním nahý a propast nemá příkrývky, 7 rozpíná sever nad pustotou, zavěšuje zem nad ničím, 8 zavazuje vody ve své mraky, aniž se oblak pod nimi roztrhne, 9 uzavírá pohled na trůn; rozestřel nad ním svůj oblak, 10 kruhem zavedl mez okolo vod až po nejzazší hranici světla s tmou. 11 Sloupy nebes se otřásají a trnou před jeho důtkou, 12 svou mocí bouří moře a svou obezřelostí rozdrtil Ráhava, 13 jeho Duchem se nebesa stala jasností, jeho ruka probodla prchajícího hada. 14 Hle, toto jsou okraje jeho cest; ano, jaký šepot slova o něm slyšíme! Ale kdo se může projevit rozumějším hřmění jeho moci?

Jób 27

1 A Jób se dále ujal své průpovědi a řekl: 2 Jako že je živ BŮH, odstranivší mé právo, ano, Všemocný, jenž zarmoutil mou duši, 3 že po všechno trvání mého dechu ve mně a +Božího ducha v mých chřípích - 4 budou-li mé rty vyslovovat křivdu a bude-li můj jazyk pronášet klam! 5 Daleko mi, abych vás ospravedlňoval; než budu skonávat, nebudu od sebe odkládat svou bezúhonnost; 6 své spravedlnosti se držím a nebudu se jí vzdávat; mé srdce mě v žádný z mých dní nebude hanět, 7 buďsi můj nepřítel takový jako zlovolník a můj odpůrce jako zlosyn. 8 Vždyť co je nadějí bezbožného, jestliže si bude odtínat, když bude +Bůh vyjímát jeho duši? 9 Bude BŮH slyšet jeho křik, když na něho bude přicházet tíseň? 10 Bude-li na Všemocném nacházet svou slast a v každý čas +Boha vzývat? 11 Chci vás poučit o BOŽÍ ruce, nezamlčete, co je s Všemocným. 12 Hle, vy, vy všichni, máte zkušenosti; nač tedy takovéto nicotnosti blábolíte? 13 Toto je podíl zlovolného člověka u BOHA a vlastnictví násilníků, jež dostávají od Všemocného: 14 Množí-li se jeho děti, pak pro meč, aniž se jeho potomci mohou nasýtit chlebem; 15 jeho přežívající se budou pohřbívat za moru, aniž jeho vdovy budou plakat. 16 Byť hromadil stříbro jako prach a oblečení chystal jako bláta, 17 nechť chystá, bude je oblékat spravedlivý, a stříbro bude nevinný rozdělovat. 18 Zbudoval svůj dům jako mol, jako dělává hlídač budku; 19 uléhá, jsa bohat, aniž se co ztrácí; když otevře své oči, není toho. 20 Jako vody ho postihují postrachy, v noci ho odmetává vichřice, 21 odnáší ho východní vítr, takže mizí, ano, svrhá ho z jeho místa. 22 Střílí na něho, aniž se slitovává; před jeho rukou spěšně utíká; 23 tleská se nad ním svými dlaněmi a ze svého místa nad ním se syčí.

Jób 28

1 Neboť stříbro má naleziště a zlato místo, kde rýžují; 2 železo se získává ze země a měď vytavuje z kamene; 3 určuje konec tmě a do všestranné krajnosti on prozkoumává kameny z temna a z hluboké tmy; 4 proráží šachty stranou od obyvatelstva; ti, jež zapomněla noha, visí, vznášejí se, stranou od lidí. 5 Země - z ní vychází chléb, ale na svém spodku je podvrácena, tak jako ohněm; 6 její kameny jsou místem safírů, jsou na něm i hroudy zlata. 7 Je pěšina - nezná jí sup, aniž ji zpozorovalo oko dravce, 8 nešláply na ni děti pýchy, nepřeběhl po ní ryčící. 9 Člověk vztáhl svou ruku na křemen, od kořene podryl hory, 10 ve skalách vyhloubil štoly a jeho oko vidí všechny drahocennosti, 11 řeky zadržel od prosakování, a co je skryto, vynáší na světlo... 12 Ale moudrost? Odkud může být získána? A kde je ono místo rozumnosti? 13 Smrtelník nezná její hodnotu, aniž může být nalezena v zemi živých; 14 hlubina řekne: Ve mně jí není; a moře řekne: Není u mne. 15 Nemůže se za ni dát čisté zlato ani jako její cenu odvážit stříbro; 16 nemůže být vyvážena zlatem z Ófiru ani drahocenným onyxem a safírem, 17 nemůže se jí vyrovnat zlato ani sklo, aniž jsou náčiní ze zlata náhradou za ni, 18 nemusí se připomínat korály a křišťál, ano, nabytí moudrosti je nad perly, 19 nemůže se jí vyrovnat topas z Kúše, aniž může být vyvážena ryzím zlatem. 20 Odkud tedy moudrost přichází a kde je ono místo rozumnosti?

21 Ona je utajena před očima všeho živého a skryta před letounstvem nebes; 22 propast a místo mrtvých řeknou: Uslyšeli jsme svými ušima zvěst o ní. 23 Její cesty si všímá Bůh a on zná její místo, 24 vždyť on dohlédá k okrajům země, vidí pod všemi nebesy, 25 aby on větru dodal váhy; množství vod určuje měrou. 26 Při svém stanovení pravidel deště a dráhy zábleskům hromů - 27 tehdy ji viděl a vyrozprávil ji, zavedl ji a také ji prozkoumal 28 a člověku řekl: Hle, úcta k Pánu, ona je moudrostí, a odstoupení od zla rozumností.

Jób 29

1 A Jób se dále ujal své průpovědi a řekl: 2 Kéž bych byl jako za MĚSÍCŮ minulosti, za dní, kdy mě +Bůh chránil, 3 když on svou lampou svítil nad mou hlavou, při jeho světle jsem chodil tmou, 4 jak jsem býval v dnech svého podzimu, za důvěrného styku s +Bohem nad mým stanem, 5 s Všemocným ještě při mně, vůkol mne moji hoši, 6 když se má chodidla koupala ve smetaně a skála při mně vylévala strouhy oleje. 7 Kdykoli jsem vyšel branou k městu, upravil jsem své sedadlo na prostranství; 8 když mě uviděli mladíci, ukryli se, a kmetové vstali a zůstali stát, 9 představení se zdrželi slov a položili dlaň na svá ústa, 10 hlasy vznešených utichly a jejich jazyk přilnul k jejich patru; 11 ano, když ucho uslyšelo, nazývalo mě blaženým, a když oko uvidělo, svědčilo o mně, 12 neboť jsem zachraňoval chudého volajícího o pomoc a sirotka, jenž neměl pomáhajícího, 13 přicházelo na mne požehnání hynoucího a srdce vdovy jsem rozveseloval; 14 vzal jsem na sebe spravedlnost, - a ona na sebe vzala mne, - své právo jako plášť a čelenku, 15 očima slepému a nohama chromému jsem se stával já, 16 otcem jsem já byl nemajetným a rozepří, již jsem neznal, jsem vyšetřoval 17 a chrup zlosyna jsem rozbíjel a lup jsem vytrhoval zprostřed jeho zubů. 18 A říkal jsem si: Budu smět skonávat při svém hnízdě a jako písek množství své dni, 19 můj kořen se bude otvírat k vodám a mezi mým proutím bude nocovat rosa, 20 má čest zůstane při mně svěží a můj luk bude v mé ruce mládnout. 21 Naslouchávali mi a čekávali, - a mlčeli, - na mou radu, 22 po mé řeči se neozývali podruhé a mé slovo na ně kapalo; 23 ano, čekávali na mne jako na déšť, rozvířovali svá ústa jako na pozdní déšť. 24 Smál jsem se na ně, když neměli důvěry, aniž mohli ztlumit jas mé tváře. 25 Vyvoloval jsem jejich cestu a sedal jsem jako hlava, ano, přebýval jsem jako král mezi vojskem, jako ten, kdo potěšuje zarmoucené.

Jób 30

1 A nyní se nade mnou smějí mladší věkem než já, jejichž otce bych odmítl postavit s psy od svého drobného dobytka! 2 I síla jejich rukou - nač mi je? Zralost při nich zhynula! 3 Vysušení nedostatkem a hladomorem, oni, ohlodávající vyprahlou zem, zdávna pustotu a zpustošenost, 4 oni, trhající při křoví slané býlí, a jejich pokrmem je kořen kručinek, 5 jsou vyháněni ze středu lidí (křičí o nich jako o zloději), 6 aby se zdržovali v hrůze rozsedlin, v děrách země a prohlubních, 7 řičí mezi křovinami, scházejí se pod trním, 8 synové bezbožných, ano, synové bez jména, byli vymrskáni ze země. 9 A nyní jsem se stal jejich popěvkem, ano, dostal jsem se jim do řeči; 10 zošklivili si mě, vzdálili se ode mne a před mou tvář nezdrazují slinu, 11 neboť rozvázal můj provaz a ponižuje mě, i odhodili před mou tvář uzdu. 12 Napravo dorost - povstávají, odstrčili mé nohy a vybudovali proti mně své zhoubné silnice; 13 mou pěšinu zničili, k mé pohromě přispívají; pomáhajícího nikdo nemá. 14 Vpadají jako široká průtrž, s pustošením se valí. 15 Proti mně se obrátily postrachy, mou důstojnost jako by víchr pronásledoval, a mé štěstí minulo jako mrak, 16 a nyní se má duše za mne vylévá; zachvátily mě dni bídy. 17 Noc ode mne odrývá mé kosti a moji hlodači neuléhají. 18 Velikostí moci se přetváří mé oblečení; obepíná mě jako krční lem mé tuniky, 19 vrhl mě do bláta, takže se stávám čímsi jako prach a popel, 20 volám k tobě o pomoc, ale neodpovídáš mi, postavím-li se, upíráš na mne svůj zrak, 21 měníš se v krutého vůči mně, potírá mě síla tvé ruky - 22 zvedáš mě do víchru, necháváš mě ulétat a vystavuješ mě zkáze v hřmění; 23 vždyť vím: vracíš mě v smrt a v dům setkání všech živých. 24 Ale nevztahuje někdo na zřícenině ruku? Nebo při zániku někoho - není proto volání o pomoc? 25 Neplakával-li jsem pro něčí těžký čas? Má duše se rmoutívala pro nemajetného, 26 avšak když jsem očekával dobro, přicházelo zlo, a když jsem doufal ve světlo, přicházela tma. 27 Mé útroby vírou a neutichají; potkaly mě dni bídy, 28 chodím zachmuřen bez světla slunce, v sejítí povstávám a volám o pomoc, 29 bratrem jsem se stal šakalům a společníkem dcerám pštrosa, 30 má kůže ze mne zčernala a mé kosti jsou rozpáleny horečkou 31 a má lyra je pro smutek a má flétna k hlasu plačících.

Jób 31

1 Vzhledem k svým očím jsem uzavřel smlouvu; ano, co budu svůj zrak upírat na pannu? 2 Neboť co by bylo podílem od +Boha shora a vlastnictvím od Všemocného s výsostí? 3 Zda pro zlosyna není zhouba a neštěstí pro pachatele špatnosti? 4 Zda on nevidí mé cesty a nepočítá všechny mé kroky?

5 Jestliže jsem chodíval se zlem a má noha chvátala za klamem, 6 nechť mě váží na spravedlivých váhách, ať +Bůh pozná mou bezúhonnost; 7 jestliže má kročej odbočovala z cesty a mé srdce odešlo za mýma očima a na mých dlaních ulpěla poskvrna, 8 nechť rozsévám a jiný nechť jí, a moje odnože nechť jsou vykořeňovány. 9 Jestliže mé srdce bylo poblázněno za ženou aneb jsem si počíhal při vchodu do domu svého bližního, 10 nechť má žena mele jinému a jiní nechť se nad ní shýbají; 11 vždyť to by byla hanebnost, ano, byla by to nepravost pro soudce, 12 ano, byl by to oheň - sžíral by až do zkázy a ve všem mém výnosu by ničil kořeny. 13 Pohrdal-li jsem právem svého nevolníka aneb své služebnice v jejich sporu se mnou, 14 co potom budu činit, až bude BŮH povstávat? Až bude volat k odpovědnosti, jak se budu moci ozvat? 15 Zda ten, jenž v lůně učinil mne, neučinil jeho? Přece nás v děloze utvořil jeden! 16 Jestliže jsem nuzné zadržoval od potěšení aneb oči vdovy uváděl v zoufalství, 17 aneb jsem svou skývu jedl já samotný, takže z ní nepojedl sirotek 18 (vždyť od mého mládí vyrostl při mně jako při otci; a já jsem od lůna své matky podporoval), 19 viděl-li jsem hynoucího pro nedostatek oblečení, že nemajetný neměl příkrývky, 20 nežehaly-li mi jeho kyčle, že se mohl zahřát vlnou mých ovcí, 21 rozhnal-li jsem se svou rukou na sirotka, neboť jsem v bráně viděl svou podporu, 22 nechť mé rameno odpadá od lopatky a má paže nechť se vylamuje z kloubu! 23 Vždyť zhouba od BOHA je pro mne děsem a před jeho vznešeností nic nemohu zmoci. 24 Jestliže jsem učinil zlato předmětem své důvěry a řekl jsem zlatu: Mé útočiště, 25 radoval-li jsem se, že mé jmění bylo veliké a že ho má ruka sílu nasháněla, 26 jestliže jsem viděl světlo, že září, a měsíc nádherně se ubírající, 27 a mé srdce bylo v skrytosti sváděno, aby má ruka líbala má ústa 28 (i to by byla před soudce patřící nepravost, neboť bych se byl dopustil zapření vůči BOHU nahoře), 29 jestliže jsem se radoval při neštěstí nenávidícího mě a rozjásal se, když ho stihla pohroma 30 (a nedal jsem svému patru hřešit - žádat s kletbou o jeho žití), 31 neřekli-li lidé mého stanu: Kdo může ukázat nenasytivšího se z jeho masa? 32 (cizinec nenocoval na ulici - k silnici jsem otvíral své dveře) 33 - přikryl-li jsem jako Ádám svá přestoupení zatajením své nepravosti ve svém záhnutí, 34 neboť jsem se strachoval početného davu a děsilo mě pohrdání příbuzných, takže jsem mlčel, nevycházel jsem z vchodu; 35 (kéž se mi propůjčuje sluch: hle, má značka; kéž mi odpovídá Všemocný - ať můj odpůrce napíše spis, 36 nebudu-li jej nosit na svém rameni! Budu si jej ovíjet jako čelenky! 37 Budu mu moci oznámit počet svých kroků, tak jako vznešený se k němu přiblížit) 38 jestliže má půda proti mně křičí a spolu pláče její brázdy, 39 jestliže jsem jejího bohatství pojedl bez peněz aneb jsem k vydechnutí přivedl duši jejích majitelů, 40 nechť místo pšenice vychází trní a místo ječmene páchnoucí plevel! Slova Jóbova jsou domluvena.

Jób 32

1 A tito tři muži ustali od odpovídání Jóbovi, neboť on byl v svých očích spravedliv. 2 I vzplál hněv Elíhúa, syna Bara-cheéla, Búziho, z čeledi Rámovy; proti Jóbovi vzplál jeho hněv pro jeho ospravedňování své osoby nad Boha, 3 a proti jeho třem přátelům vzplál jeho hněv, protože nenašli odpověď, ale Jóba odsoudili; 4 Elíhú však stran řeči byl vyčkal Jóba, neboť oni byli věkem starší než on. 5 A když Elíhú shledal, že v ústech těch tří mužů není odpovědi, vzplál jeho hněv. 6 Odpověděl tedy Elíhú, syn Bara-cheéla, Búziho, a řekl: Já jsem věkem mlád a vy jste kmetové; proto jsem se utáhl, neboť jsem z uctivého ostychu upouštěl od vyjevení své vědomosti vám. 7 Byl jsem si řekl: Nechť mluví věk a nechť množství let vyučuje moudrosti; 8 věru však je to duch, on v lidech, totiž závan od Všemocného, jenž jim dává porozumění. 9 Nemusejí mnoholetí být moudří ani starci mít porozumění pro právo; 10 proto jsem se rozhodl říci: Naslouchej mně, budu vyjevovat svou vědomost - ano, já. 11 Hle, počkal jsem na vaše slova, nastavoval jsem sluch až do vašich úvah, než jste uměli vymyslet slova, 12 a upíral jsem na vás pozornost, a hle, nebylo z vás nikoho schopného Jóbovi co dokázat, vyvrátit jeho výroky; 13 ne abyste říkali: Našli jsme moudrost - přemoci ho musí BŮH, ne člověk! 14 On nesestavoval řeči proti mně, nebudu mu tedy vašimi výroky odpovídat. 15 Zhrozili se, již neodpověděli, slova se od nich zatoulala; 16 počkám tedy, když nemluví, nýbrž zmlkli, neodpovídají již? 17 Budu odpovídat - ano, já, - svým podílem, budu vyjevovat svou vědomost - ano, já! 18 Ano, jsem naplněn slovy, duch v mém nitru mě pudí - 19 hle, mé nitro, jakoby víno, neotvírá se, chystá se prasknout jako nové měchy. 20 Musím promluvit, ať se mi může ulevit, musím otevřít své rty a odpovídat; 21 nechť, prosím, nepřijímám ničí tvář, aniž se k člověku pochlebně chovám; 22 neboť nevím, jak bych pochleboval; můj Tvůrce by mě mohl zakrátko odnést.

Jób 33

1 Avšak slyš, Jóbe, prosím, má slova, ano, vpouštěj v sluch všechny mé řeči; 2 hle, prosím, otevřel jsem svá ústa, můj jazyk na mém patru promluvil, 3 nechť jsou mé výroky z upřímnosti mého srdce a mé rty nechť vybraně pronesou poznání. 4 Utvořil mě BOŽÍ Duch a život mi dává závan od Všemocného; 5 můžeš-li, ozvi se mi, připrav se před mou tvář, postav se. 6 Hle, já jsem vůči BOHU jako ty, i já jsem odštipnut z bláta, 7 hle, nemusí tě děsit hrůza ze mne ani na tebe těžce doléhat tlak ode mne. 8 Ale řekl jsi v mé uši, ano, slyšel jsem zvuk tvých slov: 9 Já jsem čist, bez přestoupení, já jsem nevinný, aniž je při mně nepravost;

10 hle, vynalézá proti mně nepřátelské zákroky, neboť mě považuje za svého nepřítele, 11 mé nohy vsazuje v kládu a všechny mé stezky hlídá - 12 hle, v tomto jsi nebyl v právu, odpovídám ti, vždyť +Bůh je větší než smrtelník. 13 Proč proti němu vedeš rozepří? Že nezodpovídá všechna slova kohokoli? 14 BŮH přece mluví jedním i dvěma způsoby - nepozoruje se to; 15 ve snu - vidění noci při padání tvrdého spánku na lidi, při dřímotách na lůžku, 16 tehdy odkrývá uši lidí a v poučování jich vtiskuje svou pečeť, 17 aby člověk odvrhl své působení, a pýchu před mužem zakrývá, 18 uchraňuje jeho žití před zkázou, ano, jeho život před pomnutím oštěpem. 19 Je také na svém lůžku ukáznován bolestí a ustavičná je váda jeho kostí, 20 takže jeho život mu odporným činí chléb a jeho duše oblíbené jídlo. 21 Jeho maso se trátí před zrakem, takže jeho kosti (nebylo je vidět) vyčnívají 22 a jeho žití se blíží ke zkáze, ano, jeho život k usmrcujícím. 23 Je-li při něm posel, prostředník, jeden z tisíce, aby člověku oznámil jeho povinnost, 24 pak mu bude milostiv a bude říkat: Vysvobod' ho od sestoupení do jámy, došel jsem výkupného. 25 A jeho maso se stane svěžejším než v mládí; bude se vracet ke dnům svého jinošství, 26 bude se modlit k +Bohu, jenž mu bude blahovlnně nakloněn; on bude s jáсотem vidět tvář toho, jenž smrtelníku odpovídá svou spravedlností. 27 Bude se dívat na lidi a řekne: Hřešil jsem a správně jsem převarcel, ale nedostalo se mi odplaty - 28 vykoupil mé žití od přejití v jámu, takže se můj život smí radovat ve světle. 29 Hle, všechny tyto věci působí BŮH s člověkem dvakrát-třikrát 30 k odvrácení jeho žití od jámy, k osvětlení světlem živých. 31 Věnuj pozornost, Jóbe, naslouchej mi, mlč a já budu mluvit; 32 máš-li co říci, ozvi se mi, promluv, neboť toužím ospravedlnit tě, 33 nemáš-li, ty mi naslouchej, mlč a budu tě zacvičovat v moudrosti.

Jób 34

1 Ještě se ujal Elíhú slova a řekl: 2 Slyšte, moudří, má slova, ano, věnujte mi sluch, znalci! 3 Ucho přece podrobuje zkoušce slova, jako patro ochutnává, co je k jedení; 4 chtějme si vyvolit právo, poznat mezi sebou, co je dobré. 5 Vždyť Jób řekl: Jsem spravedliv, ale BŮH mé právo odvrhl! 6 Mám lhát proti svému právu, jsa bez přestoupení těžce raněn na mne vystřeleným šípem? 7 Kdo je muž jako Jób, pije výsměch jako vodu 8 a pohybuje se ve společnosti s působič špatnosti a v chození se zlovolnými? 9 Vždyť řekl: Člověk nemá užítu v blahovlnném přijetí u Boha! 10 Proto mi, muži srdce, naslouchejte: Daleko je BOHU od zlovůle, ano, Všemocnému od bezpráví, 11 nýbrž člověku odplácí jeho působení; to dává každému najít podle jeho stezky. 12 Nikterak zajisté BŮH nebude jednat zlovolně, aniž bude Všemocný převracet právo! 13 Kdo na něho vložil odpovědnost za zem a kdo založil svět, jeho celek? 14 Kdyby své srdce upíral na sebe, chtěl stáhnout svého ducha a svůj dech k sobě, 15 muselo by všechno maso spolu zahynout a lidstvo k prachu se vrátit. 16 Máš-li tedy rozum, slyš toto, nastav sluch zvuku mých slov. 17 Což snad může nenávidící právo udržovat pořádek? A chceš-li Mocného Spravedlivého obviňovat? 18 Zda lze králi říci: Ničemo? Aneb velmožům: Zlovolný? 19 A což tomu, jenž nepřijímá tvář hodnostářů a nedává přednost zámožnému vůči tváři nuzného, neboť oni všichni jsou dílem jeho rukou? 20 Okamžik - a umírají (lid, ti i v půlnoc bývají vyburcováni) a pomíjejí; tak bývá silný odstraňován, nikoli rukou. 21 Ano, jeho oči jsou na cestách člověka, on vidí všechny jeho kroky; 22 není tmy a není hlubokého stínu ke skrytí působič špatnosti; 23 nemusí se přece na člověka stran odchodu k BOHU na soud dlouho ohlížet, 24 mocné drtí - žádné zpytování - a jiné staví místo nich. 25 Proto rozpoznává jejich činy; v noci je podvrátí, takže jsou deptáni; 26 pobije je jakožto zlovolné na stanovišti diváků, 27 protože se odvrátili od následování jeho a neuvážili žádnou z jeho cest, 28 takže křik nuzného dohnal před něho, aby slyšel křik chudých. 29 On-li však dává klid, kdo může zlovolně zasahovat? A skrývá-li svou tvář, kdo ho může postřehnout? To stran národů i stran člověka stejně, 30 aby nekraloval člověk bezbožný, aby nebylo osidel pro lid. 31 Zda totiž řekl k BOHU: Snesu, nebudu jednat nesprávně, 32 nad to, co mohu spatřit, mě pouč ty, dopustil-li jsem se nepravosti, nebudu přidávat? 33 Zda má odpláčet podle tebe, že ses vyslovil zamítavě? Proto musíš volit ty a ne já; mluv tedy, co víš. 34 Muži srdce mi budou přísvedčovat, i moudrý muž naslouchající mi: 35 Jób nemluví s poznáním a jeho slova nejsou uvážlivá. 36 Můj otče! Nechť je Jób podrobován zkoušce až do krajnosti, pro své odpovědi podle lidí nepravosti! 37 Vždyť k svému hříchu přidává přestoupení, mezi námi tleská a množí své výroky vůči BOHU.

Jób 35

1 Ještě se ujal Elíhú slova a řekl: 2 Považuješ toto za právo? Řekl jsi: Má spravedlnost je nad BOŽÍ. 3 Ano, tázal ses, jaký budeš mít užitek: Oč větší prospěch budu mít než ze svého hříchu? 4 Já budu slovy odpovídat tobě i tvým přátelům s tebou: 5 Zahleď se v nebesa a viz a pozoruj obláčky: Jsou vyšší než ty. 6 Zhřešíš-li, co můžeš proti němu způsobit? Jestliže se rozmnoží tvá přestoupení - co mu můžeš učinit? 7 Budeš-li spravedliv, co mu můžeš dát nebo co může dostat z tvé ruky? 8 Tvá zlovůle je vůči člověku podobnému tobě a tvá spravedlnost vůči synu lidí; 9 pro množství útisku křičí, volají o pomoc od násilí mnohých 10 aniž kdo řekne: Kde je +Bůh, můj Tvůrce, dávající v noci zpěvy, 11 vyučující nás, nad zvířata země a nad letounstvo nebes moudřejšími nás činící? 12 Tam volají, ale neodpovídá z příčiny pýchy zlovolných,

13 BŮH pouhou nicotnost nevyslychá, aniž si jí Všemocný všímá; 14 i když pravíš, že ho nemůžeš postřehnout, je rozhodnutí před jeho tváří, musíš tedy na něho čekat. 15 Že by, ač jeho hněv nezasáhl, velmi ani nyní nedbal o pýchu? 16 Jób tedy nadarmo rozvírá svá ústa, v nedostatku poznání hromadí slova.

Jób 36

1 A Elihú se jal pokračovat a řekl: 2 Počkej na mne trochu, ať ti mohu ukázat, že ještě je co říci pro +Boha. 3 Budu svou vědomost přinášet jakoby z daleka a svému Původci přiznávat spravedlnost. 4 Nikterak věru nebudou má slova lži; je s tebou dokonale vědění. 5 Hle, BŮH je mocný, aniž kým pohrdá, mocný silou rozumu; 6 neponechává naživu zlovolného, ale chudým přiznává právo, 7 od spravedlivého neodvrací své oči, nýbrž s králi na trůn, tam takové navždy posazuje, takže jsou vyvyšováni, 8 a jsou-li, spoutáni okovy, zajati v provazech bídy, 9 tu jim vyjevuje jejich jednání a jejich přestoupení, že se chovali zpupně, 10 a odkrývá jejich ucho k napominání a praví, že se mají odvrátit od špatnosti. 11 Jestliže poslouchají a poddávají se, budou své dni trávit v blahu a svá léta v příjemnostech, 12 pakli neposlouchají, budou muset oštěpem pomínout a v nedostatku poznání skonat, 13 a bezbožní srdcem si ukládají hněv; nevolají o pomoc, když je sváže, 14 jejich duše umírá v mládí a jejich život mezi chrámovými smilníky. 15 Bědného vytrhuje v jeho bídě a v soužení odkrývá jeho ucho; 16 právě tak by byl tebe vyvedl z jícnu tísně do šíře - na její půdě není úžiny; a pokladi tvého stolu - samá tučnost. 17 Jsi však naplněn rozepří zlovolného; soud a rozsudek budou za sebou následovat, 18 ano, aby tě popuzení nespádělo v posměch a rozsáhlost výkupného tě neodtahovala stranou. 19 Zda bude cenit tvé bohatství? Ne zlatou rudu ani všechny poklady síly! 20 Neměl bych dychtit po noci k vytržení národností z jejich místa; 21 měj se na pozoru, nesmíš se otáčet k nepravosti, neboť na té jsi našel zálibu větší než na bídě. 22 Hle, BŮH svou mocí jedná vznešeně - kdo je jemu podobným učitelem? 23 Kdo na něho vložil odpovědnost za jeho cestu a kdo řekne: Dopustil ses bezpráví? 24 Pamatuj, že máš vyvyšovat jeho dílo, jež smrtelníci opěvují, 25 všichni lidé na ně hledí, smrtelník se dívá z daleka - 26 hle, BŮH je veliký, aniž můžeme znát počet jeho let, ba, žádné zpytování; 27 když stahuje kapky vody, způsobují rozplývání deště v mlhu z něho, 28 již obláčky mží, prší na mnoho lidí. 29 Což může kdo pochopit rozprostření oblak, hřmění z jeho přístřešku? 30 Hle, rozprostřel vůkol sebe své světlo a pokrývá základy moře, 31 neboť jimi soudí národnosti, dává v nadbytku pokrm. 32 Na dlaně přikládá blesk a vkládá na něj rozkaz proti tomu, jež má zasáhnout. 33 Hlášení o něm podává rachot od něho, ba i dobytek, o přicházejícím.

Jób 37

1 Ba, pro toto se mé srdce chvěje a ze svého místa vyskakuje; 2 pozorně poslouchejte na dunění jeho hlasu a mumlání, vycházejícího z jeho úst. 3 Vysílá je pod všechna nebesa, své blýskání k okrajům země, 4 za ním řve hlas - on hřímá hlasem své důstojnosti, aniž je zdržuje, když je slyšet jeho hlas. 5 BŮH svým hlasem podivuhodně hřímá - činí veliké věci, jichž nechápeme; 6 neboť sněhu praví: Buď na zemi; a přívál deště, ano, přívál dešťů - jeho síla. 7 V ruku každého člověka vtiskuje svou pečeť, aby všichni smrtelníci poznali jeho dílo, 8 a živočišstvo vchází v doupata a v svých peleších zůstávají. 9 Vichřice přichází ze své komory a od severních větrů chlad; 10 BOŽÍM závanem vzniká led a šíře vod se zužuje. 11 Také zatěžuje mrak vlhkostí, rozhání oblak svým světlem 12 a on se jeho řízením koldokola obrací podle jejich činnosti, cokoli bude rozkazovat; nad tváří světa, na zem 13 mu dává zasahovat, ať jako hůl (pro jeho-li zem), ať jako laskavost. 14 Vpusť toto v sluch, Jóbe, zastav se a pozorně si všímej BOŽÍCH podivuhodných věcí. 15 Zda se vyznáš v +Božím uložení o nich, kdy dá zazářit blesku svého oblaku? 16 Zda se vyznáš stran vznášení mraku, podivuhodných činů dokonalého vědomostí, 17 ty, jehož roucha jsou teplá, když se zemi dává klid od jižního větru? 18 Uměl bys, jako on, dávat rozpětí obloze, pevné jako ulité zrcadlo? 19 Dej nám na vědomí, co mu máme říci! Pro tmu neumíme nic přednést! 20 Zda se mu má ohlásit, že chci mluvit? Řekl-li kdo, že chce být rozdrčen? 21 Ale ovšem nelze hledět na oslnivé světlo, jež je na obloze, když přechází vítr a pročišťuje ji; 22 zlatý svit proniká z temného úkrytu - účtu vzbuzující velebnost vůkol +Boha! 23 Všemocný! Nenajdeme ho; je veliký v moci, a soud a plnost spravedlnosti neohýbá. 24 Proto nechť ho smrtelníci mají v úctě; nehledí na nikoho moudrého srdcem.

Jób 38

1 A z vichřice odpověděl Jóbovi Jehova a řekl: 2 Kdo je tento, zatemňující mysl slovy bez poznání? 3 Nuže, opásej jako muž své kyčle, i budu se tě dotazovat, a dávej mi na vědomí. 4 Kde jsi byl při mém zakládání země? Podej zprávu, poznal-li jsi rozum! 5 Kdo určil její rozměry, jestliže víš? Nebo kdo na ni natáhl šňuru? 6 Na čem byly zapuštěny její podstavce? Nebo kdo zasadil její nárožní kámen

7 při společném plesání hvězd jitra, kdy všichni Boží synové jásali, 8 a vraty zahradil moře při jeho vytrysknutí? Vyšlo z dělohy, 9 když jsem určil oblak za jeho oblečení a mračno za jeho plenku, 10 i vylámal jsem pro ně svou mez a vsadil závory a vrata 11 a řekl jsem: Až potud budeš dosahovat, aniž půjdeš dále, to se zde zavádí proti vzdouvání tvých vln. 12 Zda jsi za svých dní přikázal jitro? Dal jsi úsvitu na vědomí jeho místo 13 k uchopení okrajů země, aby z ní zlovolní mohli být setřeseni? 14 Mění se jako hlína pečeti, i zaujímají své postavení, jakoby její oblečení 15 a od zlovolných se odnímá jejich světlo a zdvižená paže se láme. 16 Zda jsi přišel až po zdroje moře a prošel ses tajemstvím hlubiny? 17 Zda ti byly odkryty brány smrti? A viděl jsi brány stínu smrti? 18 Upřel jsi svou pozornost na všechnu šíři země? Podej zprávu, poznal-li jsi ji celou! 19 Kdepak je cesta tam, kde přebývá světlo? A tma - kdepak je její místo, 20 takže bys ji mohl zavést k jejímu pomezí a že bys rozeznával pěšiny k jejímu domu? 21 To víš, vždyť tehdy ses rodil, a počet tvých dní - mnoho! 22 Zda jsi přišel k zásobárnám sněhu a viděl zásobárny krup, 23 jež uchovávám na dobu tísně, na den seče a války? 24 Kdepak je cesta, již se rozděluje světlo, východní vítr se rozhání po zemi? 25 Kdo prorazil průtok záplavě a dráhu zábleskům hromů, 26 aby jí dal dštít na zem bez lidí, pustinu bez člověka, 27 k nasycení pustoty a zrušení a aby dal vzrůst výhonkům mladého porostu? 28 Zda má déšť otce? Nebo kdo plodí kapky rosy? 29 Z čího lůna vychází led? A jíní nebes - kdo je plodí? 30 Voda se tratí v podobu kamene a hladina hlubiny se zceluje. 31 Zda umíš spoutat půvaby Kuřátek nebo uvolnit opasky Orionu? 32 Zda umíš vyvádět souhvězdí Zvěrokruhu, každé v jeho čas, a vodit Medvěda s jeho dětmi? 33 Zda znáš ustanovení nebe? Umíš-li zavést jeho správu na zemi? 34 Zda můžeš pozvednout svůj hlas k oblaku, aby tě zaplavoval proud vod? 35 Zda umíš vypouštět blesky, takže by šly a říkaly ti: Hle, my! 36 Kdo vkládá moudrost v tvary oblak? Nebo kdo dává rozum do jejich seskupení? 37 Kdo v moudrosti spočítává obláčky a kdo vylévá džbány nebes 38 v slévání prachu v slitinu, takže se hroudy slepují? 39 Zda budeš lovit kořist lvu a splňovat tužbu hřivnatců, 40 když se krčí v peleších, zůstávají v skrýši na číhané? 41 Kdo havranu připravuje jeho úlovek, když jeho mláďata volají k BOHU, bloudí pro nedostatek potravy?

Jób 39

1 Zda znáš čas rození kozorožců skalisk? Umíš vyčítat, kdy laně pracují k porodu? 2 Umíš spočítat MĚSÍCE, jež naplňují, a znáš čas jejich rození? 3 Shýbají se, vypuzují svá mláďata, zbavují se svých bolestí. 4 Jejich potomci sílí, rostou ve volné přírodě, odcházejí a k nim se nevracejí. 5 Kdo vypustil divokého osla na svobodu a kdo uvolnil pouta onagry, 6 za jejíž domov jsem určil step, ano, slanou zem za její obydlí? 7 Směje se povyku hradiště, neslyší houkání pohaněče; 8 její pastvou je, co je vypátráno v horách, i pídí se za vší zelení. 9 Zda bude reém ochoten ti sloužit? Bude-li nocovat u tvých jeslí? 10 Zda můžeš reéma v brázdě uvázat jeho provazem? Bude-li za tebou vláčet nížiny? 11 Zda na něho můžeš spoléhat, protože jeho síla je velká, a přenechat mu svou lopotu? 12 Zda bys v něho mohl důvěřovat, že bude umět tvé simě vrátit a na tvůj mlat sklidit? 13 Křídlo pštrosice se vesele natrásá; je-li to perut' a peří čápace? 14 Vždyť svá vejce přenechává zemi a na prachu nechává zahřívát 15 a zapomíná, že je může noha rozšlápnout aneb je může živočišstvo pole rozdupat. 16 Tvrdě zachází se svými potomky, jako by jí nepatřili, její lopota je nadarmo - bez starosti, 17 neboť jí +Bůh dal zapomenout moudrost, aniž jí dal podíl na rozumu. 18 Když se vyhání na výšinu, směje se koni i jeho jezdcí. 19 Zda dáváš koni hrdinskou odvalu? Zda jeho šíjí oblékáš vlající hřívou? 20 Zda mu dáváš vyskakovat jako kobylka? Majestát jeho frkání - hrůza! 21 Když v údolí pátrají, raduje se v síle, vychází vstříc zbroji, 22 směje se strachu, aniž je vylekán, aniž se před blízkostí meče obrací. 23 Chřestí na něm toulec, čepel kopí a oštěpu, 24 s dupotem a nepokojem hltá zem, aniž se zastavuje, ani na zvuk trouby; 25 při každém zatroubení praví: Haha! a z daleka čichá bitvu, hřmění velitelů a pokřik. 26 Zda podle tvého rozumu létá jestřáb, rozpíná svá křídla k jihu? 27 Na tvůj-li příkaz se vznáší sup, ba i své hnízdo vysoko staví? 28 Obývá skalisko, ano, na útesu skaliska a nepřístupném místě tráví své noci; 29 odtamtud slídívá po potravě, jeho oči hledí do daleka od něho 30 a jeho mláďata srkají krev, a kde jsou zabítí, tam je on.

Jób 40

1 Ještě Jehova Jóbovi odpověděl a řekl: 2 Zda se má karatel s Všemocným přít? Nechť to obžalobce +Boha zodpovídá! 3 A Jób odpověděl Jehovovi a řekl: 4 Hle, jsem nepatrný; čím se ti mám ozvat? Položím na svá ústa svou ruku; 5 jednou jsem promluvil - již nebudu odpovídat; i dvakrát, ale nebudu přidávat. 6 A Jehova Jóbovi z vichřice odpověděl a řekl: 7 Nuže, opásej jako muž své kyčle, i budu se tě dotazovat, a dávej mi na vědomí. 8 Zda vskutku chceš mé právo zrušit, obviňovat mě, aby ses mohl činit spravedlivým? 9 Máš-li však paži jako BŮH? A umíš hlasem podobným jeho hlasu hřímat? 10 Nuže, ozdob se důstojností a vyvýšeností, a můžeš na sebe vzít majestát a nádheru; 11 vychrlí výbuchy svého hněvu a pohled' na každého vysokomyslného a poniž ho, 12 pohled' na každého vysokomyslného, pokoř ho a pošlapej zlovolné na jejich místě, 13 zahrabej je spolu v prach, v tom zahrabání zavaž jejich tváře 14 a budu tě i já chválit, že ti tvá pravice pomáhá. 15 Nuže, hle, behémóth, jehož jsem utvořil jako tebe; žere trávu jako skot. 16 Nuže, hle: jeho síla je v jeho bocích a jeho mohutnost ve svalch jeho břicha;

17 ohýbá svůj ocas, podobný cedru, šlachy jeho stehů se splétají, 18 jeho kosti - roury z mosazi, jeho údy jako sochory ze železa. 19 On je počátkem BOŽÍCH cest; kdo ho chce upravit, nechť přikládá svůj meč! 20 Ano, hory mu přinášejí potravu, a všechno živočišstvo pole - ti si tam hrají; 21 uléhá pod lotosy v úkrytu třtiny a bahna, 22 lotosy ho zastírají jeho stínem, obklopují ho vrby potoka. 23 Hle, řeka dotírá - on nespěchá úzkostlivě; nemá obav, byť se Jordán až k jeho tlamě valil. 24 Může ho kdo před jeho očima chytat, provazem mu provrtávat nos?

Jób 41

1 Můžeš livjáhána udici vytáhnout a jeho jazyk ve smyčku vecpat? 2 Zda můžeš v jeho nos vložit třtinu a hákem provrtat jeho čelist? 3 Zda bude množit úpění k tobě? Bude-li k tobě mluvit něžnými slovy? 4 Zda bude s tebou uzavírat smlouvu? Můžeš si ho natrvalo vzít za nevolníka? 5 Zda si s ním můžeš hrát jako s ptáčkem aneb ho budeš moci uvázat svým děvčatům? 6 Budou o něho společníci jednat? Budou ho rozdělovat mezi kupce? 7 Zda můžeš jeho kůži zasypat harpunami nebo jeho hlavu vidlicemi na ryby? 8 Polož na něho svou dlaň, vzpomeň si zápas - nebudeš jej opakovat! 9 Hle, očekávání takového se ukáže klamným; vždyť se již i na jeho spatření bude kácat. 10 Není smělého, že by ho chtěl budit, - a kdo je ten, jenž by se chtěl stavět před tvář mou? 11 Kdo se mi předem zavděčí, takže bych mu měl odplatit? Co je pod všemi nebesy, to patří mně! 12 Nebudu mlčet o jeho údech ani ve věci jeho mohutnosti a vhodnosti jeho složení. 13 Kdo odhalí vzezření jeho oblečení? Kdo může vstoupit v dvojici jeho chrupu? 14 Kdo otevře dveře jeho tváře? Okolí jeho zubů - hrůza! 15 Nádhera - řady štítů, vše sevřeno pevnou pečetí, 16 přiléhají jeden na druhý, takže mezi ně nevniká vzduch, 17 lpí na sobě navzájem, souvisí, aniž se rozcházejí. 18 Jeho kýchnutí vydávají záblesky světla a jeho oči jsou jako oční víčka úsvitu, 19 z jeho tlamy se hrou pochoďně, unikají jiskry ohně, 20 z jeho nozder vychází dým jako když se pod hrncem rozhoří třtina. 21 Jeho dech zapaluje uhlíky a z jeho tlamy vychází plamen. 22 V jeho týle spočívá síla a před jeho tváří vyskakuje zděšení; 23 laloky jeho masa na něm lpí, vše jako přitaveno; nemohou se pohybovat, 24 jeho srdce je ulito, podobné kameni, ano, ulito jako spodní žernov. 25 Z jeho povstávání mají rekové strach a z rozrušení myslí upadají ve zmatek; 26 Zasáhne-li ho kdo mečem, nemůže uváznout, ani kopí, střela - a pancíř! 27 Železo považuje za slámu, mosaz za práchnivé dřevo, 28 syn luku ho nemůže zahnat na útěk, kameny z praku se mu změni v plevy, 29 jako stébla se mu zdají kyje, směje se svištění oštěpu. 30 Pod ním jsou hroty střepin, na bahně rozvlačuje rýhy, 31 hloub přivádí do varu jako kotel, veletok činí jakoby nádobou k míchání masti; 32 za sebou rozsvětluje pěšinu; hlubina by se mohla považovat za šediny. 33 Na zemi není porovnání s ním, jenž byl utvořen k nebojácnosti; 34 vše vysoké prohlíží, on je králem nade všemi dětmi pýchy.

Jób 42

1 A Jób Jehovovi odpověděl a řekl: 2 Víím, že můžeš vše, aniž ti kdo může v jakém úmyslu zabránit. 3 Kdo je tento, zastírající mysl bez poznání? Proto jsem promlouval, aniž jsem chápal, věci pro mne příliš divné, jichž neznám. 4 Slyš, prosím, a já budu mluvit, budu se tě dotazovat, a dávej mi na vědomí. 5 Slyšal jsem o tobě slyšením ucha, nyní však tě vidí mé oko; 6 proto odvolávám a na prachu a popelu se kaji. 7 A po Jehovově vyslovení těchto slov k Jóbovi se stalo, že Jehova řekl k Elifázovi, Témánimu: Proti tobě a proti tvým dvěma přátelům vzplál můj hněv, neboť jste o mně nemluvili, co je odůvodněno, jako můj nevolník Jób. 8 Nyní si tedy vezměte sedm býků a sedm beranů a jděte k mému nevolníku Jóbovi, ať je může vznést jako vzestupnou oběť ve váš prospěch; i bude se Jób, můj nevolník, za vás modlit, neboť jen jeho tvář chci přijmout, aby nebylo zacházení s vámi podle bezbožnosti, neboť jste o mně nemluvili, co je odůvodněno, jako můj nevolník Jób. 9 Odebrali se tedy Elifáz, Témání, Bildad, Šúchí, a Cófár, Naamáthí, a učinili podle toho, co k nim Jehova promluvil, a Jehova přijal tvář Jóbovu. 10 A Jehova utrpění Jóbovo při jeho modlení v prospěch jeho přátel odvrátil a nahradil Jehova vše, co Jób měl, dvojnásobně. 11 A přišli k němu všichni jeho bratři a všechny jeho sestry a všichni jeho známí od dřívějšíka a pojedli s ním chleba v jeho domě a projevíli mu účast a jali se ho těšit stran všeho neštěstí, jež na něho Jehova uvedl, a dali mu každý jednu kesitu a každý jeden kroužek ze zlata. 12 A Jehova požehnal Jóbův posudek nad jeho počátek, takže se mu dostalo čtrnácti tisíc kusů drobného dobytka a šesti tisíc velbloudů a tisíce spřežení skotu a tisíce oslic; 13 a dostalo se mu sedmi synů a tří dcer, 14 i nazval jméno jedné Jemímá a jméno druhé Keciá a jméno třetí Keren-happúch; 15 a v celé zemi se nenašly ženy tak krásné jako dcery Jóbovy. I dal jim jejich otec dědictví vprostřed jejich bratrů. 16 A po tomto Jób prožil sto a čtyřicet let a viděl své děti a děti svých dětí - čtyři pokolení. 17 A Jób umřel, jsa stár a nasycen dny.

Žalmy

Žalmy 1

1 Blaho muži, jenž nechodívá podle smýšlení zlovolných a nestává na cestě hříšníků a nesedává v zasedání posměvačů, 2 nýbrž jeho potěšení je v zákoně Jehovově, takže dnem i nocí o jeho zákoně rozjímá! 3 Ten bude jako strom zasazený při potocích vod, jenž v svůj čas dává své ovoce, jehož listí nevadne, a vše, co činí, se daří. 4 Ne tak zlovolní, nýbrž jako plevy, jež odvívá vítr. 5 Proto nemohou zlovolní obstát na soudu ani hříšníci ve shromáždění spravedlivých, 6 neboť Jehova zná cestu spravedlivých, ale cesta zlovolných zaniká.

Žalmy 2

1 Nač se národy rozhlučely a lidská plemena smýšlejí nicotnost? 2 Králové země se postavují a knížata se spolu uradila proti Jehovovi a proti jeho pomazanému: 3 Roztrhejme jejich pouta a shoďme ze sebe jejich provazy! 4 Sídlicí v nebesích se směje, Pán se jim vysmívá; 5 tehdy k nim bude mluvit ve svém hněvu a ve svém popuzení je bude lekat: 6 Vždyť já jsem dosadil svého krále nad Cijjónem, svou svatou horou. 7 Budu vyprávět o ustanovení Jehovově: Řekl ke mně: Ty jsi můj Syn, já jsem tě dnes zplodil; 8 vyžádej ode mne a budu dávat národy v tvé vlastnictví a v tvou držbu poslední končiny země. 9 Budeš je drtit holí ze železa, jako nádobu hrncíře je roztloukat. 10 Nuže tedy, králové, nabuďte rozumu, dejte se napravit, soudcové země; 11 s bázní uctívejte Jehovu a s chvěním jásejte, 12 líbejte Syna, aby se nepopuzoval, takže byste museli cestou zhynout, kdyby se jen trochu rozhořival jeho hněv. Blaho všech na něho spoléhajících!

Žalmy 3

1 (Zpěv s hudebním doprovodem od Dávida na jeho útěku před tváří Avšálóma, jeho syna.) Jehovo, jak se množí moji protivníci! Mnozí proti mně povstávají; 2 mnozí o mé duši říkají: Není pro něho v Bohu záchrany! Seláh. 3 Ale ty, Jehovo, jsi štítem vůkol mne, mou slávou a pozdvihujícím mou hlavu! 4 Svým hlasem volám k Jehovovi, i odpovídá mi se své svaté hory. Seláh. 5 Já jsem ulehl a usnul; procitl jsem, neboť mě Jehova podpírá. 6 Nebudu se bát desetitisíců lidu, jež se dokola proti mně položily. 7 Povstaň, Jehovo, zachraň mě, můj Bože, vždyť jsi všechny mé nepřátele zbil na líce, zuby zlovolných jsi zvyrážel. 8 Záchrana je od Jehovy, nad tvým lidem je tvé požehnání. Seláh.

Žalmy 4

1 (Řediteli hudby; při strunových nástrojích. Zpěv s hudebním doprovodem od Dávida.) Když budu volat, odpovídej mi, Bože mé spravedlnosti! V tísní jsi mi zjednal prostor; buď mi milostiv a slyš mou modlitbu! 2 Synové muže, dokdy bude má čest k hanbě? Milujete nicotnost, usilujete o lež, - seláh, - 3 vězte však, že Jehova zbožného vyznačil pro sebe; Jehova bude slyšet, když k němu budu volat. 4 Zachvějte se a nehřešte, v svých srdcích přemýšlejte na svých lůžkách a umlkněte! Seláh. 5 Obětujte oběti spravedlnosti a se svou důvěrou se obraťte k Jehovovi. 6 Mnozí říkají: Kdo nám může ukázat něco dobrého? - Povznes nad námi světlo své tváře, Jehovo! 7 Dal jsi v mé srdce radost větší než v době, kdy se jejich obilí a jejich mošt rozmnožily! 8 V pokoji budu zároveň uléhat i usínat, neboť ty, Jehovo, mi o samotě dáváš v bezpečí bydlet.

Žalmy 5

1 (Řediteli hudby; k flétnám. Zpěv s hudebním doprovodem od Dávida.) Vpouštěj v uši mé +výroky, Jehovo, všiměj si mého šepotu, 2 věnuj pozornost hlasu mého volání o pomoc, můj králi a můj Bože, neboť k tobě se modlím. 3 Jehovo, ráno budeš slyšet můj hlas, ráno ti budu předkládat a dychtivě vyčkávat; 4 vždyť ty nejsi BOHEM zalíbení v zlovůli, zlý u tebe nebude pobývat, 5 naproti tvým očím nemohou obstát vychloubači, všechny působce špatnosti nenávidíš, 6 hubíš mluvící lež - muže krve a klamu si Jehova oškliví. 7 Já však v množství tvé laskavosti smím vstoupit v tvůj dům, v účtě k tobě se klanět směrem k tvému svatému chrámu. 8 Jehovo, veď mě ve své spravedlnosti vzhledem k mým nepřítelům, urovnej mou cestu před mou tváří, 9 vždyť v jeho ústech není nic spolehlivého, jejich nitro je zhouba, jejich hrdlo otevřený hrob, svůj jazyk uhlazují. 10 Nechej je pykat, Bože, nechť padají následkem svých záměrů, v množství jejich přestoupení je zapuď, neboť se proti tobě dopustili neposlušnosti!

11 A všichni na tebe spoléhající se budou radovat, navždy budou plesat, i budeš nad nimi prostírat clonu a milující tvé jméno budou v tobě jásat, 12 neboť ty, Jehovo, žehnáš spravedlivému, blahovůli jako štítem ho obkládáš.

Žalmy 6

1 Řediteli hudby; při strunových nástrojích, na šemíníth. Zpěv s hudebním doprovodem od Dávída. Jehovo, kéž mě ve svém hněvu netrestáš a ve svém popuzení mě nekáráš; 2 buď mi milostiv, Jehovo, neboť já jsem sláb, uzdrav mě, Jehovo, neboť mé kosti jsou otřeseny 3 i má duše je velmi otřesena; a ty, Jehovo, až dokdy? 4 Vrať se, Jehovo, vytrhni mou duši, zachraň mě vzhledem k svému soucitu, 5 vždyť v smrti není připomínky tebe; kdo tě bude chválit v šeólu? 6 Zemdlel jsem ve svém vzdychání, po celou noc splavuji své lože, smáčím svou pohovku svými slzami, 7 mé oko žalem zchradlo, zestárlo mezi všemi utiskujícími mě. 8 Odstupte ode mne, všichni působcové špatnosti, neboť Jehova uslyšel hlas mého pláče, 9 Jehova uslyšel mé úpění, Jehova přijímá mou modlitbu! 10 Všichni moji nepřátelé se musejí zastydět a být velmi otřeseni, odvrátit se, okamžitě se zastydět.

Žalmy 7

1 (Šiggajón od Dávída, jež zazpíval Jehovovi pro slova Kúše, syna Jemíního.) Jehovo, můj Bože, na tebe spoléhám, vysvobod' mě ode všech pronásledujících mě, ano, vyprost' mě, 2 aby mou duši jako lev nerval, strhna, a nebylo by vyprošťujícího. 3 Jehovo, můj Bože, učinil-li jsem toto, je-li v mých dlaních bezpráví, 4 zlem-li jsem odměnil žijícího v pokoji vůči mně, - ba, vytrhoval jsem toho, jenž mě bez příčiny utiskoval, - 5 nechť mou duši pronásleduje nepřítel a dostihuje a k zemi zašlapává můj život a do prachu klade mou čest! Seláh. 6 Povstaň, Jehovo, ve svém hněvu, pozvedni se proti vzteku utiskujících mě a procitni ke mně; přikázal jsi soud, 7 i bude tě obstupovat shromáždění lidských plemen a nad ním se vrať do výsosti. 8 Jehova bude soudit národnosti. Zjednej mi právo, Jehovo, podle mé spravedlnosti a podle mé bezúhonnosti, jež je při mně; 9 nechť, prosím, musí ustát zloba zlovolných a kéž chceš upevnit spravedlivého! Ano, spravedlivý Bůh zkoušce podrobuje srdce i ledviny. 10 Můj štít je na Bohu, vysvobozujícím upřímné srdcem. 11 Bůh je spravedlivý soudce, ano, BŮH, rozhorlující se v každý den. 12 Nechce-li se obrátit, brousí svůj meč, napjal svůj luk a připravil jej 13 a připravil si nástroje smrti, své šipy činí hořícími. 14 Hle, svíjí se špatností, neboť otěhotněl strastí a rodí podvod; 15 vykopal jámu a prohloubil ji a padl v propast, již zřídil. 16 Jeho strast se bude vracet na jeho hlavu a jeho násilnictví bude na jeho téměř sestupovat. 17 Budu chválit Jehovu podle jeho spravedlnosti a jméno Jehovy, Nejvyššího, při hudbě opěvovat.

Žalmy 8

1 (Řediteli hudby; na gittíth. Zpěv s hudebním doprovodem od Dávída.) Jehovo, náš Pane, jak vznešené je tvé jméno ve vsi zemi, pročež svou velebnost polož nad nebesa! 2 Ústy batolat a kojenců jsi založil moc vzhledem k tvým utiskujícím, k umlčení nepřítele a mstivce. 3 Když vidím tvá nebesa, dílo tvých prstů, měsíc a hvězdy, jež jsi zasadil - 4 čím je smrtelník, že si ho připomínáš, ano, syn člověka, že si ho všímáš? 5 Ano, dal jsi mu málo chybět do rovnosti Bohu a ověnil jsi ho slávou a nádherou, 6 dáváš mu vládnout nad díly svých rukou; vše jsi položil pod jeho nohy, 7 drobný dobytek a skot, to vše, a také zvířata pole, 8 ptactvo nebes a ryby moře, vše přecházející stezkami moří. 9 Jehovo, náš Pane, jak vznešené je tvé jméno ve vsi zemi!

Žalmy 9

1 (Řediteli hudby; na Múth-labbén. Zpěv s hudebním doprovodem od Dávída.) Budu chválit Jehovu celým svým srdcem, chci vyrozprávět všechny tvé divy, 2 radovat se a jásat v tobě, při hudbě opěvat tvé jméno, Nejvyšší! 3 Moji nepřátelé při svém obratu zpět klopytali a od tvé přítomnosti hynuli, 4 neboť ses přičinil o mé právo a o mou soudní věc a na trůn jsi zasedl - spravedlivý soudce, 5 vyplínil jsi národy, zahubil jsi zlovolného, jejich jméno jsi vyhladil navždy a věčně. 6 Nepříteli, navždy jsou pustošení dovršena! Ano, vyvrátil jsi města, jejich památka zahynula s nimi, 7 ale Jehova navždy zůstává; postavil svůj trůn k soudu, 8 i bude on v spravedlnosti rozsuzovat svět, lidská plemena v přímosti soudit. 9 A bude Jehova záštitou utlačovanému, ano, záštitou v dobách souzení, 10 a znající tvé jméno budou v tebe důvěřovat, neboť jsi neopustil vyhledávající tebe, Jehovo! 11 Při hudbě zpívejte Jehovovi, obývajícimu Cijjón, mezi národnostmi oznamujte jeho skutky, 12 neboť vyhledává krev, pamatuje si ji, nezapomněl křiku sužovaných.

13 Buď mi milostiv, Jehovo, viz mé soužení od nenávidících mě, vyzdvihuje mě z bran smrti, 14 abych mohl vyrozprávět všechnu tvou slávu, v branách dcery Cijjóna jásat v tvém vysvobození. 15 Národy klesly v propast, již vytvořily, v síti té, již utajily, uvázla jejich noha. 16 Jehova vešel v známost, vykonal soud, zlovolný se zapletl v činnost svých dlaní. Higgájón, seláh. 17 Zlovolní se musí obrátit do šeołu, všechny národy zapomínající Boha, 18 kdežto nemajetný nemůže navěky být zapomínán, naděje tichých nemůže na věčnost zahynout. 19 Povstaň, Jehovo, nechť smrtelník nenabývá moci, nechť jsou národy souzeny před tvou tvář! 20 Uval, Jehovo, na ně hrůzu, nechť národy vědí, že ony jsou smrtelníky! Seláh.

Žalmy 10

1 Nač, Jehovo, stojíš v dáli, skrýváš se v dobách soužení? 2 Zlovolný sužovaného ve své pýše žhavě pronásleduje; měli by být polapeni v úkladech těch, jež vymyslili. 3 Ano, zlovolný se vychloubá nad tužbou své duše, žehná hrabivému, Jehovou pohrdá; 4 zlovolný za pozvednutí svého obličej nebudě vyhledávat! Není Boha - toť všechny jeho myšlenky. 5 Jeho cesty se každého času daří, tvá práva jsou před ním vysoko, všichni jeho protivníci - fouká na ně; 6 ve svém srdci říká: Nemohu se zvíkat do pokolení a pokolení, neboť budu bez pohromy. 7 Klení jsou plna jeho ústa, podvodů a násilí, pod jeho jazykem je strast a špatnost; 8 sedá v zastrčených koutech dvorců, v úkrytech vraždí nevinného, jeho oči slídí po nešťastném, 9 číhá v úkrytu jako lev ve své skrýši, číhá, aby uchvátil sužovaného; uchvacuje sužovaného vtažením ho v svou síť, 10 choulí se, krčí se, ať nešťastní padnou v jeho moc. 11 Ve svém srdci říká: BŮH zapomněl, zakryl svou tvář, nikdy nebude vidět. 12 Povstaň, Jehovo, BOŽE, povznes svou ruku, nezapomínej sužovaných! 13 Proč má zlovolný pohrdat Bohem, říkat: Nebudeš vyhledávat? 14 Vidiš přece, ty spatřuješ strast a žal; odplatit tvou rukou, to nešťastný ponechává na tobě; sirotek - ty jsi pomocníkem. 15 Zlom paži zlovolného; a podlý - vyhledáváš, aniž nacházíš jeho zlovůli? 16 Jehova je vždy a věčně Králem, národy se z jeho země vyhubí; 17 uslyšel jsi, Jehovo, tužbu tichých, jejich srdce jsi upevňoval, tvé ucho pozorně naslouchalo, 18 abys rozsuzoval sirotka a utlačovaného, aniž ještě bude smrtelník ze země stupňovat zastrašování.

Žalmy 11

1 (Řediteli hudby; od Dávida.) Spoléhám na Jehovu; jak můžete mé duši říkat: Utecte na vaši horu, ptáčekové? 2 Ano, hle, zlovolní napínají luk, nasadili svůj šíp na tětivu k střílení v temnu na upřímné srdcem. 3 Když se hroubí pilíře, co si počne spravedlivý? 4 Jehova je ve svém svatém chrámě, Jehova - jeho trůn je v nebesích, jeho oči hledí, jeho oční víčka podrobují děti člověka zkoušce. 5 Jehova zkoušce podrobuje spravedlivého, ale zlovolného a milujícího násilí jeho duše nenávidí; 6 na zlovolného bude dštít pasti, oheň a síru, a podílem jejich číše bude žhnoucí víchr, 7 neboť Jehova je spravedlivý, miluje spravedlnost, upřímný bude hledět na jeho tvář.

Žalmy 12

1 (Řediteli hudby; na šemíníth. Zpěv s hudebním doprovodem od Dávida.) Pomož, Jehovo, neboť zbožný vymizel, ano, pominuli věrní zprostřed dětí člověka! 2 Mluví, každý se svým bližním, kluzkou řečí marnost, mluví s dvojitým srdcem; 3 Jehova bude vytínat všechny kluzké rty, jazyk mluvící veliké věci, 4 ty, kteří říkají: Svým jazykem se vzdáme, naše rty jsou s námi, kdo nám je pánem? 5 Pro odírání sužovaných, pro sténání nemajetných chci nyní povstat, praví Jehova, budu uvádět v záchranu, touží se po ní. 6 Výroky Jehovovy jsou výroky čisté, stříbro přetavené v kelímku stran země, sedmkrát pročištěné; 7 ty, Jehovo, je budeš střežit, chránit ho navždy před tímto pokolením; 8 zlovolní se vůkol procházejí za vyvyšování nízkosti při dětech člověka.

Žalmy 13

1 (Řediteli hudby. Zpěv s hudebním doprovodem od Dávida.) Jehovo, dokdy mne budeš stále zapomínat, dokdy budeš přede mnou skrývat svou tvář? 2 Dokdy budu chovat myšlenky ve své duši, denně ve svém srdci zármutek? Dokdy se bude nepřítel nade mnou vyvyšovat? 3 Pohled, odpověz mi, Jehovo, můj Bože, rozjasni mé oči, abych neusínal smrtí, 4 aby můj nepřítel neřikal: Přemohl jsem ho, aby moji protivníci nejásali, že se viklám! 5 A já důvěřuji v tvou laskavost, mé srdce bude jásat v tvém vysvobození, budu zpívat Jehovovi, že na mně projevil dobrotu.

Žalmy 14

1 (Řediteli hudby; od Dávída.) Pošetilec říká ve svém srdci: Není Boha. Zkazili a odpornými učinili své skutky, není činícího dobro. 2 Jehova z nebes pohleděl dolů na děti člověka, aby viděl, zda je kdo rozvážně si počínající, vyhledávající Boha - 3 vše se odvrátilo, jednotně se zvrhli, není činícího dobro, není ani jednoho. 4 Zda jsou všichni působicové špatnosti nevědomí, šírajíce můj lid? Jídají chléb, Jehovu nezzvou. 5 Tam se velmi zhrozí, neboť Bůh je v pokolení spravedlivého. 6 Můžete mařit úmysly sužovaného, přece jeho útočištěm je Jehova. 7 Kéž přijde z Cijjónu vysvobození Izráele! Při Jehovově odvracení zajetí jeho lidu bude Jákób jásat, Izráel se radovat.

Žalmy 15

1 (Zpěv s hudebním doprovodem od Dávída.) Jehovo, kdo smí pobývat v tvém stanu, kdo smí bydlet na tvé svaté hoře? 2 Chodící bezúhonně a působící spravedlnost a svým srdcem mluvící pravdu; 3 na svém jazyku neroznáší pomluv, nečiní zle svému druhu a na blízkého sobě nevznášá potupy, 4 v jeho očích je opovrženihodný v nepřítzni, ale majících Jehovu v účtě si váží, přísáhne-li k poškození, nemění, 5 svých peněz nedává na úrok a nepřijímá úplatku proti nevinnému. Tyto věci činící se nikdy nemůže zvíkat.

Žalmy 16

1 (Michtám od Dávída.) Ochraňuj mě, BOŽE, neboť na tebe spoléhám. 2 Řekl jsem Jehovovi: Ty jsi můj Pán, mé dobro, není nad tebe! 3 Stran svatých, kteří jsou v zemi: ti jsou důstojní všeho mého zalíbení v nich. 4 Množí se bolesti těch, kdo pospíšili za jiným; nebudu vylévat jejich úliteb od krve ani brát jejich jmen na své rty. 5 Mým podílem dědictví a mou číší je Jehova; ty udržuješ můj los. 6 Provazy mi padly v příjemných místech; ba, krásné dědictví na mne připadlo. 7 Budu velebit Jehovu, jenž mi radí, ba i za noci mě poučují mé ledviny. 8 Jehovu si ustavičně představuji naproti sobě; když je mi zprava, nevíklám se. 9 Proto se raduje mé srdce a jása má duše, ba i mé maso bude v bezpečí sídlit, 10 vždyť nebudeš mou duši ponechávat šeólu, nebudeš dávat svému zbožnému zakusit zkázu. 11 Dáváš mi poznat stezku života, při tvé tváři je hojnost radosti, v tvé pravici vždy jsou líbeznosti.

Žalmy 17

1 (Modlitba Dávídova.) Jehovo, slyš spravedlnost, sleduj pozorně mé volání, vpouštěj v uši mou modlitbu, ne rty lstivými, 2 kéž z přítomnosti tvé tváře vychází mé právo, tvé oči hledí správně; 3 zkoušce jsi podrobil mé srdce, prohlížel jsi v noci, tříbil jsi mě, aniž jsi co mohl najít, mé předsevzetí nepředchází má ústa; 4 stran činů člověka jsem já skrze slovo tvých rtů měl v patrnosti stezky násilníka. 5 Udržováním mých kročejů v tvých kolejích se nezvíklala má chodidla. 6 Já tě vzývám, neboť mi odpovídáš, BOŽE, nachyl ke mně své ucho, slyš mou řeč, 7 projev divuplně své laskavosti, zachránče těch, kdo na tvou pravici spoléhají, před odpůrci, 8 ochraňuj mě jako zřítelec oka, kéž mě skrýváš ve stínu svých křídel 9 před tváří zlovolných, kteří mě ničí, mých nepřátel - zuřivě proti mně zavádějí obklíčení. 10 Uzavřeli se každý v svůj tuk, ústa každého mluví ve vyvyšování sebe. 11 Naše kročeje - nyní mě obstoupili, své oči usměřují ke sklopení v zem; 12 podoba každého - jako lev, dychtí po dravém uchvácení, ano, jako hřivnatec, sedající v úkrytech. 13 Povstaň, Jehovo, vystup proti jeho tváři, sraz ho, dej svým mečem uniknout mé duši před zlovolným, 14 svou rukou před lidmi Jehovo, před lidmi ze světa - jejich díl je v tomto životě, kde jejich břicho plní svým jméním; synové jsou syti a svůj přebytek zanechávají svým batolatům. 15 Já budu v spravedlnosti spatřovat tvou tvář; při procitnutí se budu sytit tvým zjevem.

Žalmy 18

1 (Řediteli hudby; od nevolníka Jehovova, od Dávída, jenž se k Jehovovi v den, kdy ho Jehova vyprostil z dlaně všech jeho nepřátel a z ruky Šáúlovy, vyslovil slovy této písně; i řekl:) Vřele tě miluji, Jehovo, má sílo! 2 Jehova je mé skalisko a má pevnost a můj zachránče, můj BŮH - má skála, na něho budu spoléhat, můj štít a roh mého vysvobození, má výšina. 3 Je hoden velebení - budu Jehovu volat, i budu vysvobozován od svých nepřátel. 4 Obemkly mě provazy smrti a potoky ničemnosti mě děsily, 5 obehly mě provazy šeólu, přepadly mě léčky smrti, 6 volal jsem Jehovu ve své tísní, ano, křičel jsem o pomoc ke svému Bohu; slyšel ze svého chrámu můj hlas a můj křik o pomoc před jeho tváří vcházel v jeho uši. 7 I zakolísala a roztřásla se země, základy hor se chvěly a zakolísaly se, neboť on se rozhněval;

8 jeho chřípím vystoupil dým a z jeho úst stravoval oheň, od něho se vznítily uhlíky; 9 i nahnul nebesa a sestoupil, a pod jeho nohama mračno, 10 a nasedl na kerúba a rozlétl se, ano, vznesl se na křídlech větru, 11 za svůj příbytek zaváděl tmu, své zastření vůkol sebe, temnotu vod, mrákavy oblak; 12 od záře před ním přešly jeho mrákavy, krupobití a ohnivé uhlíky 13 a Jehova zahřimal v nebesích, ano, Nejvyšší vydával svůj hlas, krupobití a ohnivé uhlíky, 14 i vyslal své šípy a rozptýlil je, ano, mnoho blesků a zmátl je. 15 A ukázala se řečiště vod a byly odhaleny základy světa od tvého pokárání, Jehovo, od vanutí dechu tvého chřípí. 16 Sahá z výše, bere mě, vytahuje mě z mnohých vod, 17 vyprošťuje mě od mého silného nepřítele, od nenávidících mě, neboť se ukázali nade mne silnějšími; 18 přepadali mě v den mé pohromy, ale Jehova se mi stal oporou. 19 A vyvedl mě na prostrannost; vytrhuje mě, neboť ve mně našel potěšení, 20 odměňuje mě Jehova podle mé spravedlnosti, odplácí mi podle čistoty mých rukou, 21 neboť jsem dbal cest Jehovových a neodpadl jsem zlovolně od svého Boha, 22 neboť všechny jeho předpisy jsou naproti mně a jeho ustanovení od sebe neodstrkuji 23 a jsem před ním bezúhonný, ano, chráním sám sebe před svou nepravostí 24 a Jehova mi odplácí podle mé spravedlnosti, podle čistoty mých rukou naproti jeho očím. 25 Při laskavém se projevuješ laskavým, při muži bezúhonném se projevuješ bezúhonným, 26 při očišťujícím se se projevuješ čistým a při převráceném se projevuješ lstivým, 27 neboť ty pokořený lid vysvobozuješ, ale povýšené oči ponižuješ; 28 vždyť ty rozsvěcuješ mou lampu; Jehova, můj Bůh, prozařuje mou tmu; 29 ano, skrze tebe mohu prorazit četu a skrze svého Boha mohu přeskočit zed'. 30 BŮH - dokonalá je jeho cesta, řeč Jehovova je osvědčená, on je štítem všem, již na něho spoléhají. 31 Vždyť kdo je +Bohem mimo Jehovu a kdo skálou, leč náš Bůh, 32 tento BŮH, jenž mě opasuje zdatností, jenž činí mou cestu dokonalou, 33 čině mé nohy takovými jako nohy laní; i postavuje mě na mé výšiny, 34 vyučuje mé ruce boji, takže luk z mosazi napínají mé paže, 35 a dal jsi mi štít svého vysvobození a tvá pravice mě podpírala, a tvá dobrotivost mě rozmnožuje. 36 Uvolňuješ místo mým kročejím pode mnou, takže se mé kotníky nepodlomily. 37 Pronásleduji své nepřátele a dostihuji je, aniž se až do dorážení jich odvracím, 38 drtím je, takže nemohou povstat - padají pod mé nohy. 39 A obvíjíš mě zdatností k boji, povstalec proti mně srážíš pode mne, 40 a mé nepřátele jsi mi obrátil šjí, ano, nenávidící mě; hubil jsem je; 41 křičeli o pomoc, ale nebylo vysvoboditele, na Jehovu, ale neodpověděl jim, 42 i roztloukal jsem je jako prach na větru, jako bláto ulic jsem je odklízěl. 43 Vymaňuješ mě z rozepří lidu, uchovávaš mě za hlavu národů, bude mi sloužit lid, jež neznám; 44 při uslyšení uchem mi budou prokazovat poslušnost, synové ciziny se mi budou lísat, 45 synové ciziny budou vadnout a budou s chvěním vycházet ze svých tvrzí. 46 Živ je Jehova a budiž velebena má skála, a budiž vyvyšován Bůh mého vysvobození, 47 BŮH, jenž za mne vykonává pomstu, on mi podržuje národnosti, 48 vymaňující mě zprostřed mých nepřátel. Ba, vyvyšuješ mě zprostřed povstalců proti mně, vyprošťuješ mě od násilníka. 49 Proto tě budu oslavovat mezi národy, Jehovo, a tvému jménu při hudbě zpívat, 50 jménu působícího veliké vysvobozování svého krále a prokazujícího laskavost svému pomazanému, Dávidovi, a jeho semeni navždy.

Žalmy 19

1 Řediteli hudby. Zpěv s hudebním doprovodem od Dávída.) Nebesa vyprávějí BOŽÍ slávu, ano, obloha hlásá činy jeho rukou. 2 Den jako den dává proudit ŘEČI a noc jako noc poskytuje vědomost; 3 není ŘEČI a není slov, jejichž zvuk by nebyl uslyšen, 4 rozsah jejich působnosti se rozšířil po vší zemi a jejich slova po okruhu světa; v nich zřídil stan slunci 5 a ono vychází jako ženich ze své komnaty, těší se na běh drahou jako borec. 6 Jeho vycházení je od okraje nebes a jeho obíhání k jejich okrajům a před jeho žarem není nic skryto. 7 Zákon Jehovův je dokonalý, obcerstvuje duši, svědectví Jehovovo je spolehlivé, moudrým činí prostého, 8 nařízení Jehovova správná, rozradostňují srdce, rozkaz Jehovův ryzí, rozjasňuje oči, 9 úcta k Jehovovi čistá, zůstává na věčnost, rozsudky Jehovovy jsou pravda, jsou vesměs spravedlivé, 10 žádoucí nad zlato, ano, nad mnoho jemného zlata, a sladké nad med, ano, strdí z pláství. 11 I tvůj nevolník se jimi dává poučovat; v zachovávání jich je hojná odměna. 12 Poklesky - kdo si jich všímá? Od skrytých mě osvobod'; 13 také svého nevolníka uchraň před opovázlivými, nechť nade mnou nevládnou; tehdy budu nevinný a budu osvobozen od mnohých přestoupení. 14 Kéž jsou +řeči mých úst a rozjímání mého srdce blahovolně přijímány před tvou tváří, Jehovo, má skálo a můj vykupiteli!

Žalmy 20

1 (Řediteli hudby. Zpěv s hudebním doprovodem od Dávída.) Kéž ti v den úzkosti odpovídá Jehova, jméno Boha Jákobova kéž tě vyzdvihuje, 2 kéž ti ze svatyně posílá pomoc a z Cijjóna kéž tě podpírá; 3 kéž je pamětliv všech tvých obětí darů a kéž za tučnou uznává tvou oběť vzestupnou! Seláh. 4 Kéž ti dává podle tvého srdce a kéž splňuje každý tvůj úmysl! 5 Budeme plesat ve tvém vysvobození a ve jménu našeho Boha korouhve vztyčovat; kéž Jehova splňuje všechna tvá přání! 6 Nyní vím, že Jehova svého pomazaného vysvobodil; odpovídá mu ze svých svatých nebes mocnými činy záchranu svou pravici.

7 Tito na vozy a tito na koně, ale my na jméno Jehovy, našeho Boha, poukazujeme; 8 oni klesají a padají, ale my povstáváme a zpřímá stojíme. 9 Jehovo, dej vysvobození! Nechť nám král v den našeho volání odpovídá!

Žalmy 21

1 (Řediteli hudby. Zpěv s hudebním doprovodem od Dávída.) Jehovo, v tvé síle se král raduje, ano, jak velmi jása v tvém vysvobození! 2 Dal jsi mu tužbu jeho srdce, aniž jsi odepřel žádost jeho rtů. Seláh. 3 Ano, předcházíš ho požehnáními dobra, na jeho hlavu vsazuješ korunu ze zlata; 4 požádal od tebe život - dal jsi mu délku dní, navždy a trvale. 5 Veliká je jeho sláva v tvém vysvobození, vkládáš na něho velebnost a nádheru, 6 ano, činíš ho natrvalo požehnáním, potěšuješ ho radostí při své tváři, 7 neboť král důvěřuje v Jehovu a laskavostí Nejvyššího se nevíklá. 8 Tvá ruka dosahuje na všechny tvé nepřátele, tvá pravice dopadá nenávidící tě; 9 v čas své přítomnosti je budeš moci učinit jakoby ohnivou pecí, Jehova je ve svém hněvu bude pohlcovat a oheň je bude sžírat, 10 jejich plod budeš moci vyhubit ze země, ano, jejich símě zprostřed dětí člověka, 11 neboť proti tobě zaměřili zlo, vymyslíli úklad; nebudou s to, 12 neboť je budeš obracet zády a na jejich tvář mířit svými tětivy. 13 Buď vyvyšován, Jehovo, ve své síle; budeme zpívat, ano, při hudbě opěvat tvou moc.

Žalmy 22

1 (Řediteli hudby; na Ajjéleth-haššachar. Zpěv s hudebním doprovodem od Dávída.) Můj BOŽE, můj BOŽE, nač jsi mě opustil? Daleko od mého vysvobození jsou slova mého křiku! 2 Můj Bože, volám za dne a neodpovídáš, a v noci, a není pro mne utišení; 3 a ty jsi svatý, obývající chvalozpěvy Isráélovy, 4 v tebe důvěřovali naši otcové, důvěřovali a zachraňoval jsi je, 5 když k tobě křičeli, vyvázli, důvěřovali v tebe a nezklamali se. 6 Ale já jsem červ a ne muž, potupa člověka a opovržený lidem; 7 všichni vidoucí mě se mi vysmívají, potrhávají rty, potřásají hlavou: 8 Uval to na Jehovu! Nechť ho zachraňuje, nechť ho vyproští, vždyť má v něm zalíbení! 9 Ty však jsi mě vyňal z lůna, uvedl mě v bezpečí na prsou mé matky, 10 na tebe jsem uvržen od dělohy, od lůna mé matky jsi ty mým BOHEM; 11 kéž se ode mne nevzdaluješ, vždyť je úzkost blízká, neboť pomocníka není. 12 Obklopili mě četní býkové, silní z Bášanu mě obklíčili, 13 rozevěřeli na mne svá ústa jako lev dravě uchvacující a řvoucí. 14 Jako voda jsem rozlit a všechny mé kosti se rozestoupily, mé srdce se stalo jakoby voskem, rozplynulo se vprostřed mých útroch, 15 má síla vyschla jako střešina a můj jazyk je přilepen na mé patro; ano, vsazuješ mě do prachu smrti. 16 Vždyť mě obklopili psi, vůkol mne se položilo srocení pachatelů zla, prokláli mé ruce a mé nohy. 17 Mohl bych sčíst všechny své kosti; oni pozorují, kochají se pohledem na mne, 18 rozdělují si má roucha a o mé oblečení vrhají los. 19 Ty však, Jehovo, kéž nejsi daleko, má sílo, pospěš k pomoci mně, 20 vyprost' mou duši od meče, mou opuštěnou, z tlapy psa, 21 vysvobod' mě z tlapy lva, od rohů rémím! - Odpověděl jsi mi! 22 Budu svým bratrům vyprávět o tvém jménu, vprostřed sejití tě budu velebit: 23 Ctitelé Jehovu, velebte ho, oslavujte ho, všechno símě Jákóbovo, ano, mějte před ním bázeň, všechno símě Isráélovo! 24 Vždyť on neopovrhl, aniž se štítíl sužování sužovaného, aniž před ním skryl svou tvář, nýbrž při jeho křiku k němu o pomoc vyslyšel. 25 Můj chvalozpěv v četném sejití bude od tebe, před tvými ctiteli budu plnit své sliby; 26 tiší budou jíst a sytit se, vyhledávající Jehovu ho budou velebit, jejich srdce bude do věčnosti žít. 27 Rozpomínat se a k Jehovovi se obracet budou všechny končiny země a všechny čeledi národů se budou klanět tvé tváři, 28 neboť kralování a vláda mezi národy patří Jehovovi. 29 Jídat a klanět se budou všichni tuční země, před tvou tváří se budou shýbat všichni sestupující v prach a ten, jehož duše nezůstala naživu. 30 Símě, ti mu budou sloužit, o Pánu se bude vyprávět pokolení 31 těch, kdo budou přicházet; ti budou jeho spravedlnost hlásat lidu, jenž se má narodit, že ji uskutečnil.

Žalmy 23

1 (Zpěv s hudebním doprovodem od Dávída.) Mým pastýřem je Jehova, netrpím nedostatkem; 2 ukládá mě na pastvištích s mladou trávou, provází mě k vodám odpočívání, 3 osvěžuje mou duši, vodí mě kolejami spravedlnosti vzhledem k svému jménu. 4 I kdybych měl jít průrvou hluboké temnoty, nebojím se zla, neboť jsi při mně ty; tvá hůl a tvá berla, ty mě potěšují. 5 Před mou tváří upravuješ stůl naproti mým protivníkům, mou hlavu jsi namazal olejem, má číše - nadbytek! 6 V pravdě mě po všechny dni mého života bude následovat dobro a laskavost, i budu se smět na délku dní vrátit v dům Jehovův.

Žalmy 24

1 (Od Dávida; zpěv s hudebním doprovodem.) Země a její náplň, svět a ti, kdo na něm bydlí, patří Jehovovi, 2 neboť on ji na mořích založil, a na řekách ji pevně udržuje. 3 Kdo bude moci vystoupit na horu Jehovovu a kdo bude moci stanout na jeho svatém místě? 4 Nevinný dlaněmi a ryzí srdcem, kdo svou duši nepozvedá k marnosti a nepřisáhá klamně; 5 bude si z blízkosti Jehovovy odnášet požehnání, ano, spravedlnost od Boha jeho vysvobození. 6 Toto je pokolení pídících se po něm, hledajících tvou tvář - Jákób! Seláh. 7 Pozvedněte, brány, své hlavy, ano, pozvedněte se, věčná vrata, ať může vejít Král slávy! 8 Kdo je tímto Králem slávy? - Jehova, rek, ano, hrdina! Jehova, hrdina boje! 9 Pozvedněte, brány, své hlavy, ano, pozvedněte, věčná vrata, ať může vejít Král slávy! 10 Kdo je jím, tímto Králem slávy? - Jehova zástupů, Králem slávy je on! Seláh.

Žalmy 25

1 (Od Dávida) (Álef) K tobě, Jehovo, povznáším svou duši. 2 (Béth) Můj Bože, v tebe důvěřuji, nechť nejsem zklamáván, nechť nade mnou moji nepřátelé nejasají! 3 (Gímel) Ani se nikdo očekávající tě nemůže zklamat; zklamat se musejí ti, již se bez příčiny nevěrně chovají. 4 (Dáleth) Dej mi, Jehovo, znát tvé cesty, vyuč mě tvým stezkám; 5 (Hé) dej mi kráčet podle tvé pravdy a vyučuj mě, neboť ty jsi Bůh mého vysvobození (Váu) a tebe očekávám po celý den. 6 (Zajin) Vzpomeň, Jehovo, svých smilování a svých laskavostí, neboť ony jsou odvždy. 7 (Chéth) Hříchů mého mládí ani mých přestoupení kéž nevzpomínáš, vzpomínej na mne podle své laskavosti vzhledem k své dobrotě, Jehovo! 8 (Téth) Dobrý a přímý je Jehova; proto hříšníkům ukazuje na cestu; 9 (Jód) tichým dává kráčet podle práva a tiché vyučuje své cestě. 10 (Káf) Všechny stezky Jehovovy jsou laskavostí a věností těm, kdo si hledí jeho smlouvy a jeho svědectví. 11 (Lámed) Vzhledem k svému jménu, Jehovo, kéž i chceš odpustit mou nepravost, neboť je veliká! 12 (Mém) Kdo je takový člověk - ctitel Jehovu? Jemu on ukazuje na cestu, již si má vyvolit, 13 (Nún) jeho duše zůstává v dobru a jeho símě bude dědit zem. 14 (Sámech) Důvěrnost s Jehovou je pro jeho ctitele, i jeho smlouva k jich obeznámení. 15 (Ajin) Mé oči - ustavičně k Jehovovi! Vždyť on mé nohy vyvádí ze sítě. 16 (Pé) Otoč se ke mně a buď mi milostiv, neboť já jsem osamělý a soužený. 17 (Cádé) Rozhojnili úzkosti mého srdce - vyved' mě z mých útrap! 18 (Réš) Viz mé souzení a mou strast a uděl odpuštění stran všech mých hříchů; 19 viz mé nepřátele, že se rozmnožili a krutou nenávistí mě nenávidí! 20 (Šín) Sřez mou duši a vyprost' mě, nechť nejsem zklamáván, neboť na tebe spoléhám! 21 (Táu) Bezúhonnost a upřímnost nechť mě zachovávají, neboť tebe očekávám. 22 Osvobod' Izráele, Bože, ze všech jeho úzkostí!

Žalmy 26

1 (Od Dávida.) Posud' mě, Jehovo, neboť já chodím ve své bezúhonnosti a v Jehovu důvěřuji; nechci se zviklat. 2 Podrob mě zkoušce, Jehovo, a přezkoumej mě, pročist' mé ledviny a mé srdce; 3 vždyť naproti mým očím je tvá laskavost a chodívám podle tvé pravdy. 4 Nesedávám s nicotnými lidmi, aniž chci s pokrytci vstupovat, 5 sejití pachatelů zla nenávidím, aniž chci se zvolnými sedat. 6 Chci v nevinnosti umýt své dlaně a k tvému oltáři, Jehovo, se obrátit 7 ke zvěstování tvého jména hlasem děkování a k vyrozprávění všech tvých divů. 8 Miluji, Jehovo, sídlo tvého domu a místo obydlí tvé slávy! 9 Kéž mou duši nezahrnuješ s hříšníky a můj život s muži krve, 10 v jejichž rukou je hanebnost; ano, jejich pravice je plna úplatků, 11 já však chci chodit ve své bezúhonnosti - osvobod' mě a buď mi milostiv! 12 Má noha stanula na rovině; v sejitích budu velebit Jehovu.

Žalmy 27

1 (Od Dávida.) Jehova je mé světlo a mé vysvobození - před kým bych měl pociťovat bázeň? Jehova je posila mého života - před kým bych měl mít hrůzu? 2 Při přiblížení pachatelů zla ke mně k sehlcení mého masa, vůči mně, mých protivníků a mých nepřátel, oni klopýtli a padli. 3 Byť se proti mně kladl tábor, nebude se mé srdce bát, byť proti mně povstávala válka, já při tom budu důvěřivý. 4 Jedno si z blízkosti Jehovovy vyprosuji, o to budu usilovat: bydlet po všechny dni svého života v domě Jehovově k nahlížení v krásu Jehovovu a k uvažování v jeho chrámě. 5 Vždyť on mě v den neštěstí může uchránit ve svém útulku, skrýt mě ve skrýši svého stanu, vyzdvihnout mě na skálu, 6 takže potom bude má hlava vyzdvihována nad mé nepřátele okolo mne, i budu v jeho stanu obětovat oběti jásotu a Jehovovi zpívat, ano, zpívat při hudbě. 7 Slyš, Jehovo! Volám svým hlasem, i buď mi milostiv a odpověz mi! 8 Tobě, mé srdce, řekl: Hledejte mou tvář! Budu, Jehovo, tvou tvář hledat; 9 kéž přede mnou svou tvář neskrýváš, kéž svého nevolníka v hněvu neodstrkuješ; býval jsi mou pomocí, kéž mě nezavrhuješ a neopouštíš mě, Bože mého vysvobození! 10 Jestliže mě opustí můj otec a má matka, pak bude Jehova ochoten ujmout se mne. 11 Uč mě, Jehovo, své cestě a ved' mě stezkami roviny vzhledem k mým nepřátelům;

12 kéž mě nevydáváš vůli mých protivníků, neboť proti mně povstávají lživí svědkové a soptící násilím. 13 Kdybych neměl jistoty víry o nahlížení v dobrotu Jehovovu v zemi živých...! 14 Čekej na Jehovu, buď silný a kéž odvážným činí tvé srdce; ano, čekej na Jehovu!

Žalmy 28

1 (Od Dávída.) K tobě, Jehovo, volám, má skálo, kéž se ode mne mlčky neodvracíš, abych, mlčel-li bys přede mnou, se nestal porovnatelným se sestupujícími v jámu! 2 Slyš hlas mých úpění při mém křiku o pomoc k tobě, při mém pozvedání mých rukou k tvé svaté síni slova; 3 kéž mě neodtažuješ se zlovolnými a s pachateli nepravosti, mluvícími se svými bližními pokojně, zatímco v jejich srdci je zlo. 4 Dej jim podle jejich činnosti a podle zla jejich skutků, podle díla jejich rukou jim dej, splat' jim jejich zásluhu; 5 neboť nedbají na činy Jehovovy a na dílo jeho rukou; bude je bořit a nebude je budovat. 6 Budiž veleben Jehova, neboť uslyšel hlas mých úpění! 7 Jehova je má síla a můj štít, v něho důvěřuje mé srdce a dostává se mi pomoci; i bude se mé srdce veselit a budu ho svou písní chválit. 8 Jehova je silou jim a on je základem vysvobození svého pomazaného. 9 Vysvobod' svůj lid a zehnej svému dědictví a pas je a povznes je navždy.

Žalmy 29

1 (Zpěv s hudebním doprovodem od Dávída.) Přiznávejte, synové mocných, přiznávejte Jehovovi slávu a sílu, 2 přiznávejte Jehovovi slávu jeho jména, klanějte se Jehovovi v svaté nádheře! 3 Hlas Jehovův je nad vodami, BŮH slávy hřímá, Jehova nad mnohými vodami, 4 hlas Jehovův v moci, hlas Jehovův ve velebnosti, 5 hlas Jehovův láme cedry, ano, Jehova umí lámat cedry Levánónu 6 a působit, že poskakují tak jako tele, Levánón a Sirjón, tak jako mládě rémím. 7 Hlas Jehovův rozštěpuje plameny ohně, 8 hlas Jehovův strachem naplňuje pustinu, strachem naplňuje Jehova pustinu Káděš. 9 Hlas Jehovův působí, že laně rodí, a obnažuje lesy. A v jeho chrámě? On všechen praví: Sláva! 10 Jehova trůnil za potopy a jako král bude Jehova trůnit navždy. 11 Jehova dává sílu svému lidu, Jehova svému lidu žehná pokojem.

Žalmy 30

1 (Zpěv s hudebním doprovodem. Píseň při zasvěcení domu; od Dávída.) Budu tě vyvyšovat, Jehovo, neboť jsi mě vytáhl a nerozradostil jsi nade mnou mé nepřátele. 2 Jehovo, můj Bože, k tobě jsem se jal křičet o pomoc a uzdravil jsi mě, 3 Jehovo, vyzvedl jsi mou duši ze šeólu, oživil jsi mě zprostřed sestupujících v jámu. 4 Zpívejte při hudbě Jehovovi, jeho zbožní, a vzdávejte chválu při jeho svaté připomínce, 5 neboť v jeho hněvu je okamžik, v jeho blahovůli život; navečer trvá pláč, k jitru však plesání. 6 Já pak jsem si ve svém ubezpečení řekl: Nikdy se nemohu zvíkat! 7 Jehovo, ve své blahovůli jsi mě hoře zjednal moc; skryl jsi svou tvář - byl jsem otřesen. 8 K tobě, Jehovo, jsem volal, ano, k Pánu jsem úpěl: 9 Jaký zisk v mé krvi, v mém sestoupení do propasti? Zda tě prach bude chválit, tvou věrnost zvěstovat? 10 Slyš, Jehovo, a buď mi milostiv! Jehovo, buď mi pomocníkem! 11 Můj nárek jsi mi změnil v taneční rej, mou pytlovinu jsi uvolnil a opásal jsi mě radostí, 12 aby ti při hudbě zpívalo a neumlkalo oslavování. Jehovo, můj Bože, navždy tě budu chválit!

Žalmy 31

1 (Řediteli hudby. Zpěv s hudebním doprovodem od Dávída.) Na tebe, Jehovo, spoléhám, kéž nejsem nikdy zklamáván; zachraňuj mě ve své spravedlnosti, 2 nakloň své ucho ke mně, chvatem mě vyprost', buď mi skálou útočiště, domem hradeb k mému vysvobození, 3 vždyť mé skalisko a má pevnost jsi ty; kéž mě tedy vzhledem k svému jménu vodiš a řídíš mě, 4 vyvádíš mě z té sítě, již mi zatajili, neboť ty jsi mé útočiště, 5 ve tvou ruku svěřuji svého ducha. Osvobodil jsi mě, Jehovo, věrný BOŽE; 6 nenávidím ctitele klamných nicotností, ano, já se se svou důvěrou obracím k Jehovovi; 7 budu jásat a radovat se ve tvé laskavosti, že jsi uviděl mé soužení, projevil jsi starost o úzkosti mé duše 8 a nevydal jsi mě v ruku nepříteli; mé nohy jsi postavil na prostrannost. 9 Buď mi milostiv, Jehovo, neboť je mi úzko, žalem zchřadlo mé oko, má duše i mé tělo, 10 ano, můj život zaniká v zármutku a má léta ve vzdychání, mou nepravostí poklesla má síla a zchřadly mé kosti; 11 pro všechny své utiskovatele jsem se stal náramnou potupou i svým sousedům a postrachem svým známým; ti, kdo mě na ulici vidí, utíkají přede mnou. 12 Zapomenutím jsem vymizel z mysli jako mrtvý, stal jsem se jakoby zničenou nádobou, 13 neboť slychám šuškáni mnohých - strach ze všech stran při jejich umlouvání spolu proti mně; zamýšlejí odejmut mé žití. 14 Já však jsem svou důvěru vložil na tebe, Jehovo; říkám: Můj Bůh jsi ty.

15 Mé časy jsou v tvé ruce; vyprosť mě z ruky mých nepřátel a od mých pronásledovatelů, 16 rozjasni svou tvář nad svým nevolníkem, vysvobod' mě ve své laskavosti! 17 Jehovo, nechť nejsem zklamáván, když jsem se tě dovolával; zlovolní se musejí zklamat, umlknout - do šeołu! 18 Oněmět musejí lživé rty, jež v pýše a pohrdání vyslovují drzost proti spravedlivému. 19 Jak veliká je tvá dobrota, již jsi zachoval pro své ctitele, uskutečnil vůči spoléhajícím na tebe před dětmi lidí! 20 Skrýváš je v skrýši své přítomnosti před úklady člověka, uchraňuješ je v útulku před vádou jazyků. 21 Budiž veleben Jehova, neboť vůči mně zázračně projevils svou laskavost v opevněném městě. 22 A já jsem ve svém rozechvění řekl: Jsem odříznut zpřed tvých očí; přece však jsi uslyšel hlas mého úpění při mém křiku o pomoc k tobě. 23 Milujte Jehovu, všichni jeho zbožní; Jehova ochraňuje věrné a vrchovatě splácí projevujícimu pýchu. 24 Buďte silní a kěz odvážným činí vaše srdce, všichni, již doufáte v Jehovu!

Žalmy 32

1 (Od Dávída. Poučení.) Blaho oproštěného od přestoupení, přikrytého stran hříchu! 2 Blaho člověka, nezapočítává-li mu Jehova nepravost a není-li v jeho duchu klamu! 3 Když jsem mlčel, chátraly mé kosti po celý den v mém křiku, 4 neboť na mne dnem i nocí těžce doléhala tvá ruka, má míza se změnila ve vyprahlost léta. Seláh. 5 Musel jsem ti svůj hřích oznámit, aniž jsem skryl svou nepravost; řekl jsem si: Chci svá přestoupení na sebe vyznat Jehovovi. A ty jsi nepravost mého hříchu odpustil. Seláh. 6 Pro toto nechť se k tobě každý zbožný modlí v čas nalezení; ani při záplavě k němu mnohé vody nebudou moci dosáhnout. 7 Ty jsi mi skrýšil, ochraňuješ mě před tísní, obklopuješ mě plesáním nad únikem. Seláh. 8 Chci tě učinit rozumným a vyučit tě stran cesty, již máš jít, radit ti, mé oko na tebe. 9 Nechť nejste jako kůň, jako mezek, bez pochopení, ty nutno krotit uzdou a oteží, jeho postrojem, nechťěji se k tobě přiblížit. 10 Mnohé jsou bolesti zlovolného, ale ti, již důvěřují v Jehovu - obklopuje je laskavost. 11 Radujte se v Jehovovi a jásejte, spravedliví, a plesejte, všichni upřímní srdcem!

Žalmy 33

1 Plesejte, spravedliví, v Jehovovi; upřímným sluší chvalozpěv. 2 Vzdávejte Jehovovi chválu s lyrou, na varyto-desítku mu při zpěvu hrajte, 3 zpívejte mu novou píseň, ladně předneste hru za radostného hlaholu! 4 Vždyť slovo Jehovovo je správné a všechna jeho díla ve věrnosti; 5 miluje spravedlnost a právo, země je plna laskavosti Jehovovy. 6 Slovem Jehovovým byla zřízena nebesa a dechem jeho úst všechno jejich osazenstvo; 7 jako mandel hromadí vody moří, v zásobárny ukládá hluboké vody. 8 Nechť má, všechna země, před Jehovou úctu, nechť před ním pociťují bázeň všichni obyvatelé světa! 9 Vždyť on řekl a stalo se, on rozkázal a postavilo se; 10 Jehova trhá rady národů, ruší úmysly národností, 11 záměr Jehovův platí navždy, úmysly jeho srdce do pokolení a pokolení. 12 Blaho národa, jehož Bohem je Jehova, lidu, jež si vyvolil za vlastnictví! 13 Jehova pohlíží z nebes, vidí všechny děti člověka, 14 z místa svého bydlení se dívá na všechny obyvatele země, 15 ten, jenž jednotně ztvárnil jejich srdce, jenž dává pozor na všechny jejich činy. 16 Není krále zachráněného množstvím vojska, aniž se hrdina může vyprostit množstvím síly; 17 kůň je klamnou nadějí na vítězství, aniž může k vyvážnutí pomoci velikostí své zdatnosti. 18 Hle, oko Jehovovo na jeho ctitele, k čekajícím na jeho laskavost 19 stran vyproštění jejich duší ze smrti a stran jejich zachování naživu za hladu. 20 Naše duše čeká na Jehovu, on je naše pomoc a náš štít, 21 ano, v něm se naše srdce smí radovat, neboť důvěřujeme v jeho svaté jméno. 22 Kěz je tvá laskavost, Jehovo, nad námi podle toho, jak na tebe čekáme!

Žalmy 34

1 (Od Dávída, když předstíral porušení svého rozumu před tváří Avímelechovou; ten ho vyhnal, takže odešel.) (Álef) Chci v každé době velebit Jehovu, budiž jeho chvála ustavičně v mých ústech. 2 (Béth) V Jehovovi se bude má duše honosit; tíši budou slyšet a radovat se. 3 (Gímel) Přiznávejte se mnou velikost Jehovovi, ano, společně vyvyšujme jeho jméno! 4 (Dáleth) Jehovu jsem vyhledával, i odpovídal mi a ze všech mých obav mě vyprošťoval. 5 (Hé) Pohleděli k němu a zazářili a jejich tváře se nečervenaly. 6 (Zajin) Tento sužovaný volal a Jehova uslyšel a vysvobodil ho ze všech jeho tísní. 7 (Chéth) Anděl Jehovův se vůkol ukládá k jeho ctitelům a vytrhuje je. 8 (Téth) Okuste a vizte, že Jehova je dobrý; blaho muže na něho spoléhajícího! 9 (Jód) Mějte Jehovu v úctě, jeho svatí, neboť jeho ctitelé nemají nedostatku. 10 (Káf) Hřivnatci strádávají a hladovějí, ale vyhledávající Jehovu netrpí nedostatkem ničeho dobrého. 11 (Lámed) Pojd'te, děti, naslouchejte mi, chci vás vyučovat úctě k Jehovovi! 12 (Mém) Kdo je mužem zalíbení v životě, milujícím dni k zakoušení blahobytu? 13 (Nún) Střez svůj jazyk před zlem a své rty před vyslovováním lsti,

14 (Sámech) odstup od zla a čiň dobro, hledej pokoj a následuj jej. 15 (Ajin) Oči Jehovovy k spravedlivým a jeho uši k jejich křiku o pomoc, 16 (Pé) tvář Jehovova proti činícím zlo k vytěti jejich památky se země. 17 (Cádé) Volali a Jehova uslyšel a ze všech jejich úzkostí je vyprostil; 18 (Kóf) Jehova je blízek zlomeným v srdci a vysvobozuje zdeptané v duchu. 19 (Rěš) Mnohé jsou svízele spravedlivého, ale Jehova ho ze všech vyprošťuje, 20 (Šin) ochraňuje všechny jeho kosti, ani jedna z nich se nezlomí. 21 (Táu) Zlovolného bude usmrcovat zlo a nenávidící spravedlivého ponесou vinu. 22 Duši svých nevolníků Jehova osvobozuje a nikdo z těch, již spoléhají na něho, vinu neponese.

Žalmy 35

1 (Od Dávída.) Při se, Jehovo, s peroucími se se mnou, bojuj s bojujícími se mnou; 2 uchop malý štít a veliký štít a povstaň mi na pomoc, 3 vytáhni kopí a postav překážku mým pronásledovatelům, řekni mé duši: Tvým vysvobozením jsem já. 4 Necht' jsou zklamáváni a stydí se usilující o mé žití; necht' ustupují zpět a v zmatek upadají chystající mé neštěstí, 5 necht' jsou jako plevy před větrem, jež anděl Jehovův odmršťuje, 6 necht' se jejich cesta stává tmou a kluzkostí, když je anděl Jehovův bude pronásledovat. 7 Vždyť na mne bez příčiny tajně políčili, jámu na svou síť; bez příčiny slídili po mé duši. 8 Necht' ho stíhá zánik, aniž se naděje a jeho síť, již tajně nastražil, necht' ho lapá - v zánik, necht' v něj padá! 9 A má duše bude jásat v Jehovovi, těšit se v jeho vysvobození; 10 všechny mé kosti budou říkat: Jehovo, kdo je podoben tobě, vyprošťujícímu sužovaného od silnějšího než on, ano, sužovaného a nemajetného od olupujícího jej? 11 Povstávají křivdící svědkové, vyptávají se mne na to, co nevím, 12 splácejí mi zlem za dobro, osířením mé duši; 13 a já - mým oděvem v jejich nemoci byla pytlovina, svou duši jsem trápil postem a má modlitba se vracela na mé záhady, 14 jako přítelem, jako bratrem kdyby mi byl, jsem chodíval, jako truchlící po matce jsem se skláníval, začerněn. 15 Ale radují se při mém ochromení a scházejí se, proti mně se scházejí, pomlouvači, jež neznám; utrhají, aniž umlkají 16 jako nevěřící, vysmívající se za kus chleba, se skřípáním svými zuby proti mně. 17 Pane, dokdy se budeš dívat? Přiveď mou duši zpět zprostřed jejich ničivosti, mou opuštěnou zprostřed hřivnatců! 18 Budu tě chválit v početném sejití, mezi mohutným lidem tě budu velebit. 19 Necht' se nade mnou neradují moji bezdůvodní nepřátelé, aniž okem mžourají bez příčiny mě nenávidící, 20 neboť nemluví pokojně, nýbrž proti poklidným v zemi vymýšlejí lstivé věci 21 a proti mně rozvírají svá ústa; říkají: Aha, aha, naše oko vidí! 22 Vidíš, Jehovo, kéž nemlčíš, Pane, kéž se ode mne nevzdaluješ! 23 Probuď se, ano, procitni pro mé právo, můj Bože a Pane, pro mou při, 24 sud' mě podle své spravedlnosti, Jehovo, můj Bože, a necht' se nade mnou neradují, 25 necht' ve svém srdci neříkají: Aha, naše přání! Necht' neříkají: Pohltili jsme ho! 26 Necht' jsou zklamáváni a vespolek ve zmatek upadají radující se z mého neštěstí, ti, již se holedbají nade mnou, necht' si oblékají zklamání a hanbu; 27 necht' plesají a radují se oblibující mou spravedlnost; ti, necht' ustavičně říkají: Necht' je veliký Jehova, oblibující pokoj svého nevolníka. 28 A můj jazyk bude pronášet tvou spravedlnost, po celý den tvou chválu.

Žalmy 36

1 (Řediteli hudby. Od nevolníka Jehovova, od Dávída.) Co je prohlášeno přestoupením zlovolného, je v nitru mého srdce: Před jeho očima není strachu z Boha. 2 Ano, lichotí mu v jeho oči stran shledávání jeho nepravosti, vyvolávající nenávisť; 3 slova jeho úst - špatnost a lest; zanechal rozumného počínání, působení dobra, 4 na svém lůžku vymýšlí špatnost, postavuje se na cestu nedobrou, zlo nezavrhuje. 5 Jehovo, tvá laskavost sahá v nebesa, tvá věrnost až po oblaka, 6 tvá spravedlnost je jako BOŽÍ hory, tvé soudy - rozsáhlá hlubina, člověka i zvíře zachraňuješ, Jehovo; 7 jak vzácná je tvá laskavost, Bože! Ano, děti člověka se utíkají v stín tvých křídel, 8 nasycují se z tučnosti tvého domu a napájíš je potokem svých slastí, 9 neboť při tobě je zřídlo života, ve tvém světle vidíme světlo. 10 Setrvávej ve své laskavosti vůči znajícím tě a ve své spravedlnosti vůči těm, kdo jsou upřímní srdcem; 11 necht' mě nepotkává noha pýchy a ruka zlovolných, necht' mě nezapuzuje. 12 Tam padli působcové špatnosti; byli srazeni a nebudou moci povstat.

Žalmy 37

1 (Od Dávída.) (Álef) Necht' se nerozpaluješ proti pachatelům zla, necht' nežárliš na dopouštějící se bezpráví, 2 vždyť se chvatem budou jako tráva kosit a jako zeleň mladého porostu budou vadnout. 3 (Béth) Důvěřuj v Jehovu a čiň dobro; obývej zem a pas se na věrnosti 4 a nacházej svou slast na Jehovovi, i bude ti dávat přání tvého srdce; 5 (Gímel) uval svou cestu na Jehovu a se svou důvěrou se obracej na něho, a on bude jednat 6 a tvou spravedlnost vyjeví jako světlo, tvé právo jako poledne. 7 (Dáleth) Buď tiše vůči Jehovovi a úzkostlivě na něho čekej, necht' se nerozpaluješ proti úspěšně konajícímu svou cestu, proti komukoli strojícímu úklady; 8 (Hé) upusť od hněvu a zanechej popuzení, necht' se nerozpaluješ jen k zlu,

9 vždyť pachatelé zla se budou vytínat, ale očekávající Jehovu, ti budou vlastnit zem. 10 (Váu) Ano, ještě málo a zlovolného nebude; ano, budeš upírat svou pozornost na jeho místo a nebude ho, 11 a zem budou vlastnit tiší, i budou nacházet svou slast na hojnosti pokoje. 12 (Zajin) Zlovolný ukládá o spravedlivého a skřípe proti němu svými zuby; 13 Pán se nad ním směje, neboť vidí, že přichází jeho den. 14 (Chéth) Zlovolní vyťasili meč a napjali luk k porážení sužovaného a nemajetného, k zabíjení těch, jichž cesta je přímá; 15 jejich meče budou vnikat v jejich srdce a jejich luky se budou lámat. 16 (Téth) Trocha patřící spravedlivému je lepší než nadbytek mnohých zlovolných, 17 neboť paže zlovolných se budou lámat, ale spravedlivé Jehova podpírá. 18 (Jód) Jehova zná dni bezúhonných a jejich dědictví potrvá navždy; 19 nebudou zklamáváni v zlý čas a v dnech hladu budou nasycováni, 20 (Káf) zatímco zlovolní budou hynout a nepřátelé Jehovovi budou jako cennost jehňat; zajdou v kouři, zajdou! 21 (Lámed) Zlovolný vypůjčuje, aniž splácí, ale spravedlivý se smilovává a rozdává, 22 neboť jím požehnání budou vlastnit zem, ale jím zlořečení se budou vytínat. 23 (Mém) Od Jehovy jsou upevňovány kroky muže, jehož cestu oblibuje; 24 jestliže padá, nezůstává natažen ležet, neboť Jehova podpírá jeho ruku. 25 (Nún) Býval jsem mlád i zestárl jsem a neviděl jsem spravedlivého opuštěného nebo jeho símě vyžebraující chléb; 26 po celý den se smilovává a půjčuje a jeho símě je k požehnání. 27 (Sámech) Odstup od zla a čiň dobro a zůstaň navždy, 28 neboť Jehova miluje právo a neopouští svých zbožných, navždy budou zachováni, ale símě zlovolných se bude vytínat; 29 spravedliví budou vlastnit zem a navěky na ní sídlit. 30 (Pé) Ústa spravedlivého pronášejí moudrost a jeho jazyk vyslovuje právo, 31 zákon Jehovův je v jeho srdci, z jeho kročejí se žádná nesmeká. 32 (Cádé) Zlovolný číhá na spravedlivého a usiluje o jeho usmrcení; 33 Jehova ho neponechává v jeho ruce, aniž ho dopouští obvinít, kdyby byl souzen. 34 (Kóf) Čekej na Jehovu a dbej jeho cesty a bude tě moci vyvýšit k ujmoutí země za vlastnictví; na vytínání zlovolných budeš hledět. 35 (Rěš) Viděl jsem zlovolného, hrůzovládce, a rozrůstajícího se jako nepřesazený zelený strom, 36 ale pominul a hle, nebylo ho; a nahlédl jsem se ho, ale nenašel se. 37 (Šín) Všiměj si bezúhonného a pozoruj upřímného, neboť muž pokoje má budoucnost, 38 ale přestupující budou vespolek zničeni, potomstvo zlovolných bude vyřáto. 39 Ale záchrana spravedlivých je od Jehovy, jejich útočiště v čas úzkosti; 40 ano, Jehova jim pomáhá a dává jim uniknout - dává jim uniknout před zlovolnými, neboť na něho spoléhají.

Žalmy 38

1 (Zpěv s hudebním doprovodem od Dávída, k připomínání.) Jehovo, kéž mě ve svém rozhněvání netrestáš a ve svém popuzení mě nekáráš, 2 neboť ve mne sjely tvé šípy a tvá ruka se na mne snesla. 3 Pro tvé rozhorlení není v mém mase zdravého místa, pro můj hřích není v mých kostech pokoje; 4 ano, mé nepravosti přerostly mou hlavu, jako těžké břímě jsou pro mne příliš těžké. 5 Pro mou pošetilost páchnou, hnisají mé boule; 6 jsem shrben, krčím se náramně, po celý den chodím začerněn, 7 neboť mé slabiny jsou plny sněti a v mém mase není zdravého místa, 8 ztuhl jsem a jsem nadmíru zdrcen, řvu pro sténání svého srdce. 9 Pane, všechna má tužba je před tebou, aniž je ti skryto mé vzdychání, 10 mé srdce zmateně buší, má síla mě opustila, a světlo mých očí, ani těch se mnou není; 11 moji milí a moji přátelé se postavují stranou od mého postižení a moji blízcí se postavili z daleka, 12 usilující o mé žití kladou léčky a vyhledávající mé neštěstí mluví o pohromě a po celý den vymýšlejí klam. 13 A já, jako hluchý, neslyším, ano, jako němý neotvírám svých úst, 14 ano, jsem jako někdo, kdo neslyší a v jehož ústech není výtky, 15 neboť na tebe, Jehovo, čekám, ty budeš odpovídat, Pane, můj Bože! 16 Neboť jsem si řekl: Aby se nade mnou neradovali! Při zviklání mé nohy se proti mně holedbají, 17 jelikož já jsem blízek zhroucení a má bolest je ustavičně přede mnou. 18 Avšak svou nepravost vyznávám, rmoutím se pro svůj hřích, 19 a moji nepřátelé žijí, jsou mocní, a bezdůvodně mě nenávidící se rozmnožili 20 a zlem za dobro mi odplácející mi jsou odpůrci za mé následování dobra. 21 Kéž mě neopouštíš, Jehovo, můj Bože, kéž se ode mne nevzdaluješ, 22 prospěj k pomoci mně, Pane, má záchrano!

Žalmy 39

1 (Řediteli hudby, Jedúthúnovi. Od Dávída.) Řekl jsem: Chci chránit své cesty před zhrěšením svým jazykem, svým ústům chci ochranu zjednat náhubkem, dokud je zlovolný naproti mně. 2 Oněměl jsem ztichnutím, odmlčel jsem se stran dobrého, ale má trýzeň byla rozjitřena, 3 mé srdce se rozpálilo v mém nitru, při mém přemýšlení se vzněcoval oheň - promluvil jsem svým jazykem: 4 Dej mi na vědomí, Jehovo, můj konec a výměru mých dní, jaká ona je, nechť vím, jak jsem já pomíjivý. 5 Hle, mé dni jsi učinil píděmi a můj věk je před tebou jako nic; jen pouhý závan je každý stojící člověk. Seláh. 6 Každý chodí jen jako stín, jen závanem se rozčilují - každý hromadí, aniž ví, kdo bude sbírat. 7 Nuže tedy co očekávám, Pane? Mé doufání, to je v tebe. 8 Vyprost' mě ze všech mých přestoupení, kéž mě nečiníš předmětem potupy pošetilce! 9 Oněměl jsem, neotvírám svých úst, neboť jsi zapůsobil ty; 10 sejmi ze mne svůj zásah, já jsem zničen dotíráním tvé ruky. 11 Napomínáš-li někoho pro nepravost výtkami, rozrušuješ jako mol, co je mu žádoucí; jen závan je každý člověk. Seláh.

12 Slyš mou modlitbu, Jehovo, a vpust' v uši můj křik o pomoc, kéž nemlčíš k mým slzám, neboť já jsem u tebe návštěvníkem a podruhem jako všichni moji otcové; 13 odvrát' svůj zrak ode mne, ať se mohu zotavit, dříve než se budu muset odebrat a nebude mne.

Žalmy 40

1 (Řediteli hudby. Od Dávída, zpěv s hudebním doprovodem.) Trpělivě jsem očekával Jehovu, i naklonil se ke mně a vyslyšel můj křik o pomoc 2 a vyvedl mě z jámy zkázy a z bahna kalu a postavil mé nohy na skalisko, upevnil mé kročeje 3 a dal v má ústa novou píseň, chvalo zpěv našemu Bohu. To budou mnozí vidět, i budou se bát a v Jehovu důvěřovat. 4 Blaho muž, jenž učinil Jehovu předmětem své důvěry a neotáčí se k domýšlivým a odpadlým ke lži! 5 Mnohé jsi ty, Jehovo, můj Bože, uskutečnil své divy a své úmysly vůči nám, není přirovnání k tobě; chtěl bych je rozhlásit a vypovědět - jsou hojnější nad spočítávání. 6 Oběti ani oběti daru jsi neoblíbil, uši jsi mi vyhloubil, oběti vzestupné ani za hřích nejsi žádostiv; 7 tu jsem řekl: Hle, přicházím, v svitku knihy je o mně psáno; 8 oblihuji vykonávání záliby tvé vůle, můj Bože, a tvůj zákon je vprostřed mých útrob. 9 Zvěstoval jsem spravedlnost v početném sejítí; hle, nespíral jsem své rty, Jehovo, ty víš, 10 tvou spravedlnost jsem neukryl vprostřed svého srdce, o tvé spolehlivosti a tvé záchraně jsem promlouval, tvou laskavost a tvou věrnost jsem početnému sejítí nezatajil. 11 Kéž mi ty, Jehovo, neodpíráš svých smilování, kéž mě tvá laskavost a tvá věrnost ustavičně ochraňují! 12 Vždyť se na mne vůkol nahruly pohromy, až bez počtu, dostihly mě mé nepravosti, takže nemohu vidět, jsou četnější než vlasy mé hlavy, a má srdnatost mě opustila. 13 Rač mě, Jehovo, vyprostit! Jehovo, pospěš k pomoci mně! 14 Necht' jsou vespolek zklamávání a v zmatek upadají usilující o mé žití k jeho smetení; necht' ustupují zpět a stydí se oblihuující mé neštěstí! 15 Necht' za odplatu své hanebnosti hrůzu pocítují ti, již říkají nade mnou: Aha, aha! 16 Necht' se v tobě těší a radují všichni hledající tebe, necht' milující tvou záchranu ustavičně říkají: Necht' je veliký Jehova! 17 Já však jsem usouzený a ubohý; Pán na mne myslí. Má pomoc a můj zachránce jsi ty, můj Bože, kéž nemeškáš!

Žalmy 41

1 (Řediteli hudby. Zpěv s hudebním doprovodem od Dávída.) Blaho rozumně smýšlejícího o nuzném! V zlý den mu Jehova bude moci dát vyváznout, 2 Jehova ho bude ochraňovat a naživu ho zachovávat; bude učiněn blaženým v zemi, aniž ho budeš vydávat v svévoli jeho nepřátel. 3 Na pohovce choroby ho bude Jehova podpírat, celé jeho lůžko v jeho nemoci zobracíš. 4 Já jsem řekl: Jehovo, buď mi milostiv, uzdrav mou duši, neboť jsem vůči tobě zhřešil. 5 Moji nepřátelé o mně mluví zlé: Kdy bude umírat a jeho jméno zanikat? 6 A přijde-li se podívat, mluví naplano, jeho srdce si shromažďuje špatnost; vychází ven - mluví. 7 Spolu si o mně šeptají všichni nenávidící mě; proti mně chystají ublížení mi: 8 Je v něho vliho cosi zhoubného, a když ulehne, nebude více povstávat. 9 I muž mého pokoje, v něhož jsem důvěřoval, jídající můj chléb, vyvýšil proti mně patu. 10 Ty však, Jehovo, mi buď milostiv a dej mi povstat, ať jim mohu odplatit. 11 Tímto poznám, že máš ve mně zalíbení, když můj nepřítel nade mnou nebude výskat; 12 a já - v mé bezúhonnosti mě podepřeš a chceš mě navždy postavit před svou tvář. 13 Budiž veleben Jehova, Bůh Izraelův, odvždy a navždy! Amen, ano, Amen!

Žalmy 42

1 (Řediteli hudby. Poučení od synů Kórachových.) Jako laň, jež volá po potůčcích vod, tak má duše volá k tobě, Bože! 2 Má duše žízni po Bohu, po BOHU živém: Kdy budu moci přijít a ukázat se před Boží tvář? 3 Mé slzy se mi staly chlebem za dne i v noci, když se ke mně říká po celý den: Kde je tvůj Bůh? 4 Připomínám si tyto věci - a nad sebou svou duši vylévám -: že jsem putoval ve shluku, ubíral se s nimi až k Božímu domu za zvuku plesání a děkování - slavnostní dav. 5 Co jsi sklíčená, má duše, a znepokojuješ se nade mnou? Čekej na Boha, neboť ještě ho budu chválit za záchranu od jeho tváře! 6 Můj Bože, má duše je nade mnou sklíčená; proto tě vzpomínám ze země Jordánu a Chermónů, z hory nepatrnosti. 7 Hlubina volá k hlubině za hukotu tvých proudů, všechny tvé příboje a tvé přivaly přešly přes mne. 8 Jehova za dne uvádí svou laskavost a v noci je se mnou jeho píseň, modlitba k BOHU mého života. 9 Pravím k BOHU, svému skalisku: Nač jsi mne zapomněl? Nač mám pro útlak od nepřítele chodit začerněn? 10 Drcením v mých kostech mě tupí moji utiskovatelé, když ke mně říkají po celý den: Kde je tvůj Bůh? 11 Co jsi sklíčená, má duše, a co se znepokojuješ nade mnou? Čekej na Boha, neboť ještě ho budu chválit, záchranu mé tváře a mého Boha!

Žalmy 43

1 Sud' mě, Bože, a při se mou pří; kéž mě před národem nikoli zbožným, před člověkem lstivým a křivdícím chceš zachránit! 2 Vždyť ty, Bože, jsi má posila; nač jsi mě odhodil? Nač mám pro útlak od nepřítele chodit začerněn? 3 Pošli své světlo a svou pravdu, ony nechť mě vedou a přivádějí k tvé svaté hoře a k tvým obydlím, 4 ať mohu přijít k Božimu oltáři, k BOHU mého radostného jásotu, i budu tě chválit s lyrou, Bože, můj Bože! 5 Co jsi sklíčená, má duše, a co se znepokojuješ nade mnou? Čekej na Boha, neboť ještě ho budu chválit, záchranu mé tváře a mého Boha!

Žalmy 44

1 (Řediteli hudby. Od synů Kórachových, poučení.) Bože, slychali jsme svýma ušima, naši otcové nám vyprávěli o skutečích, jež jsi uskutečňoval v jejich dnech, v dnech pradávna. 2 Ty jsi svou rukou vypudil národy a je jsi zasadil; potíral jsi lidská plemena a vyháněl jsi je. 3 Vždyť ne svým mečem se zmocnili země, aniž jim jejich paže pomohla, nýbrž tvá pravice, ano, tvá paže a světlo tvé tváře, neboť jsi je blahovolně přijal. 4 Ty jsi ON, můj Král, příkaz vysvobození Jákóba! 5 V tobě můžeme porážet své protivníky, v tvém jménu rozdupávat povstalce proti nám, 6 neboť ne v svůj luk důvěřuji, aniž mě můj meč vysvobozuje, 7 nýbrž nás ty vysvobodíš od našich protivníků a zostudíš nenávidící nás. 8 V Bohu se honosíme po celý den, ano, tvé jméno budeme navždy chválit. Seláh. 9 Avšak jsi odhodil a studem jsi zahrnul nás, aniž vycházíš s našimi vojsky, 10 před protivníkem nás zpět obracíš vzad a nenávidící nás si drancují. 11 Vydal jsi nás jako drobný dobytek k jedení a rozehnal jsi nás mezi národy, 12 prodáváš svůj lid téměř za nic, aniž jsi získal jejich kupní cenu, 13 činíš nás potupou našim sousedům, výsměchem a pohanou našemu okolí, 14 činíš nás příslovím mezi národy, vrtěním hlavou mezi lidskými plemy; 15 po celý den je přede mnou má hanba, takže mou tvář přikryl stud 16 pro hlas tupícího a rouhajícího se a pro nepřítele a mstivce. 17 Toto vše nás postihlo, aniž jsme tě zapomněli, aniž jsme se proti tvé smlouvě dopustili věrolomnosti, 18 naše srdce neustoupilo zpět, aniž naše kročež uhnula z tvé stezky, 19 ač jsi nás zdtřil v místě šakalů a zřídil jsi nad námi zastření hlubokou temnotou. 20 Kdybychom byli zapomněli na jméno svého Boha a rozprostřeli své dlaně k BOHU cizáckému, 21 zda by to Bůh neuměl vypátrat? Vždyť on zná tajemství srdce! 22 Avšak pro tebe jsme v každý den zabíjeni, jsme považováni za drobný dobytek na porážku. 23 Probuď se, nač spíš, Pane? Procitni, kéž do nekonečna neodhazuješ, 24 nač skrýváš svou tvář a zapomínáš našeho soužení a našeho útlu? 25 Vždyť naše duše klesla do prachu, naše tělo přilnulo k zemi. 26 Povstaň k pomoci nám a osvobod' nás pro svou laskavost!

Žalmy 45

1 (Řediteli hudby, na Šošanním. Od synů Kórachových, poučení. Píseň milostná.) Mé srdce kypí dobrým slovem, já budu přednášet svá díla králi, můj jazyk - pisátko zručného písaře. 2 Jsi krásnější než synové lidí, v tvé rty je vylita milost; proto ti Bůh navždy požehnal. 3 Připásej si na kyčle svůj meč, hrdino, svou velebnost a svou nádheru, 4 ano, svou nádheru! Měj zdar, vyjed' pro věc pravdy a dobrotivosti spravedlnosti a tvá pravice tě bude učit hrozným věcem. 5 Tvé šípy jsou naostřeny, národnosti budou pod tebe padat, v srdci nepřátel krále. 6 Tvůj trůn, Bože, je věčnost a trvání, žezlem tvého kralování je žezlo upřímnosti, 7 miluješ spravedlnost a nenávidíš zlovůli, proto tě pomazal Bůh, tvůj Bůh, olejem veselí nad tvé společníky. 8 Myrha a aloe, kassie jsou všechna tvá roucha, z paláců ze slonoviny tě rozradostňuje hudba strun, 9 mezi tvými vzácnostmi jsou dcery králů; po tvé pravici stojí manželka ve zlatě z Ófiru. 10 Slyš, dcero, a viz a nakloň své ucho a zapomeň svého lidu a domu svého otce, 11 a král bude toužit po tvé kráse; ano, on je tvůj pán, klaněj se tedy jemu. 12 A dcera Córu s darem - všichni bohatí z lidu budou usilovat o tvou přízeň. 13 Dcera králova je všechna slavná uvnitř, její oblečení je z tkaniv ze zlata; 14 bude vedena ke králi ve výšivkách, za ní budou k tobě přiváděny panny, její družky. 15 Budou vedeny s radostí a jásotem; budou vstupovat v palác králův. 16 Místo tvých otců budou tvoji synové; budeš je moci ustanovit knížaty ve vsi zemi; 17 tvé jméno budu připomínat v každém pokolení a pokolení; proto tě budou národnosti chválit navždy a věčně.

Žalmy 46

1 (Řediteli hudby. Od synů Kórachových, na alámóth. Píseň.) Bůh je nám útočištěm a silou, pomocí v úzkostech vždy dosažitelnou; 2 proto se nemusíme bát, byť se země proměnila a hory sklouzly v srdce moře, 3 nechť jeho vody hučí, pějí, nechť se hory otřásají jeho vzdouváním. Seláh. 4 Řeka! Její ramena rozradostňují Boží město, svaté místo obydlí Nejvyššího; 5 Bůh je v jeho nitru, nemůže se zviklat, Bůh mu pomáhá za nastávání jitra. 6 Národy se bouří, království se viklají; zasáhne svým hlasem - země se rozplývá.

7 Jehova zástupů je s námi, záštitou je nám Bůh Jákóbův. Seláh. 8 Pojd'te, shlédněte působení Jehovy, jenž na zem uvádí hrůzy, 9 zastavuje války až po okraj země, láme luk a rozsekává kopí, vozy ohněm spaluje: 10 Přestaňte a poznejte, že já jsem Bůh! Budu vyvyšován mezi národy, budu vyvyšován na zemi. 11 Jehova zástupů je s námi, záštitou je nám Bůh Jákóbův. Seláh.

Žalmy 47

1 (Řediteli hudby. Od synů Kórachových, zpěv s hudebním doprovodem.) Všechny národnosti, tleskejte v dlaň, výskejte Bohu hlasem plesání, 2 neboť Jehova, Nejvyšší, je hoden úcty, veliký Král nade vší zemí! 3 Podřizuje nám národnosti, ano, lidská plemena pod naše nohy, 4 vyvoluje pro nás naše dědictví, chloubu Jákóba, jehož miloval. Seláh. 5 Bůh vystoupil za jásotu, Jehova za zvuku trouby; 6 opěvujte při hudbě Boha, opěvujte při hudbě, zpívejte při hudbě našemu Králi, zpívejte při hudbě, 7 neboť Bůh je Král vší země, při hudbě zpívejte píseň! 8 Bůh se ujal kralování nad národy, Bůh usedl na svůj svatý trůn; 9 velmožové národností se shromáždili jako lid Boha Abraháмова, neboť štítý země patří Bohu; je velmi povznesen.

Žalmy 48

1 (Píseň, zpěv s hudebním doprovodem od synů Kórachových.) Jehova je veliký a velmi je veleben ve městě našeho Boha, na své svaté hoře. 2 Krásná vzornosť, rozkoš vší země, je hora Cijjón na straně severu, hradiště mohutného Krále. 3 Bůh je v jeho palácích, je znám jako záštita. 4 Vždyť hle, sešli se po domluvě králové, přitáhli spolu; 5 ti uviděli - tu se zděsili, byli vyvedeni z míry, úprkem zmizeli; 6 zachvátilo je tam chvění, svíjení jako rodičku. 7 Větrem od východu tříštíš taršíšské lodi. 8 Podle toho, jak jsme uslyšeli, tak jsme uviděli ve městě Jehovy zástupů, ve městě našeho Boha; Bůh je navždy upevňuje. Seláh. 9 Myslíme, Bože, na tvou laskavost uvnitř tvého chrámu; 10 jak tvé jméno, Bože, tak tvá chvála až na okraje země, tvou pravici plní spravedlnost. 11 Necht' se hora Cijjón raduje, necht' jásají dcery Júdovy příčinou tvých soudů! 12 Obcházejte Cijjón, ano, kružte kolem něho, spočítejte jeho věže, 13 přiložte své srdce k jeho předhradí, procházejte jeho paláci, abyste pozdějšímu pokolení mohli vyprávět, 14 že tento Bůh je naším Bohem vždy a věčně; on nás povede přes smrt.

Žalmy 49

1 (Řediteli hudby. Od synů Kórachových, zpěv s hudebním doprovodem.) Slyšte toto, všechny zástupy lidu, nastavte uši, všichni obyvatelé tohoto světa, 2 i prostí i vznešení, spolu bohatý i nemajetný. 3 Má ústa budou vyslovovat moudrost a přemítání mého srdce, rozvážnost. 4 Chci naklonit své ucho k průpovědi, s lyrou řešit svou hádanku. 5 Nač se mám bát v den zla, kdy mě obklopuje nepravost mých úkladníků, 6 již vzkládají svou důvěru na svou moc a vychloubají se množstvím svého bohatství? 7 Bratr - nikdo ho nikterak nemůže vykoupit ani Bohu za něho dát zadostučinění, 8 neboť výkupné jejich žití je příliš vysoké - at' se navždy vzdá toho, 9 že by ještě do nekonečna žil, nezakoušel zkázu. 10 Vždyť vidí: umírají moudří, zpozdilec a hlupák hynou spolu a své jmění zanechávají jiným. 11 Jejich myšlenka je: jejich domy - navždy, jejich obydlí - do pokolení a pokolení, svými jmény určují názvy pro pozemky. 12 Ale člověk ve cti nepřetrvává; je podoben jakoby zvířatům, jež hynou. 13 Toto je jejich cesta: důvěra v sebe, a jejich následovníci si libují v jejich výrocích. Seláh. 14 Jako drobný dobytek se kladou do šéolu; pase je smrt a k jitru nad nimi budou vládnout upřímní a jejich tvářnost bude k strávení šéolem bez místa pobytu pro ni. 15 Jen Bůh může mou duši osvobodit z ruky šéolu, když mě bude brát. Seláh. 16 Nemusíš se bát, když někdo bohatne, když se množí sláva jeho domu, 17 vždyť při své smrti si nic z toho nebude moci vzít, jeho sláva za ním nebude moci sestoupit; 18 byť své duši ve svém životě žehnal (ano, budou tě chválit, jestliže sobě činíš dobře), 19 musí vstoupit k pokolení svých otců; nikdy nebude moci uvidět světla. 20 Člověk ve cti, nemá-li porozumění, je podoben jakoby zvířatům, jež hynou.

Žalmy 50

1 (Zpěv s hudebním doprovodem od Ásáfa.) BŮH, Bůh-Jehova, mluví a volá zem od vzházení slunce až po jeho zajetí; 2 z Cijjónu, dokonalosti krásy, se Bůh zaskvěl - 3 náš Bůh přichází a nemlčí. Před jeho tváří sžírá oheň a vůkol něho je velmi rozbouřeno; 4 volá na nebesa shora a na zem stran souzení svého lidu: 5 Shromážděte mi mé zbožné, uzavřevší mou smlouvu nad obětí! 6 A nebesa hlásají jeho spravedlnost, ano, Bůh - on se chystá soudit! Seláh. 7 Slyš, můj lide, a budu mluvit, Izráéli, a budu proti tobě svědčit; Bůh, tvůj Bůh, jsem já.

8 Nebudu tě pohánět k odpovědnosti za tvé oběti; ano, tvé vzestupné oběti jsou ustavičně přede mnou; 9 nemusím brát býka z tvého domu, kozlů z tvých ohrad, 10 vždyť všechno živočišstvo lesa patří mně, zvířata na tisíci hor, 11 znám všechno ptactvo hor, a co se hemží na poli, je při mně. 12 Kdybych hladověl, nemusel bych ti říkat, vždyť svět a jeho náplň patří mně; 13 zda jídám maso býků a piji krev kozlů? 14 Obětuj Bohu dík a plň Nejvyššímu své sliby 15 a volej mě v den úzkosti, budu tě moci vytrhnout a budeš mě oslavovat. 16 Ale zlovolnému Bůh praví: Co je ti do vypočítávání mých ustanovení, že mou smlouvu bereš na svá ústa? 17 Ano, ty nenávidíš napomínání a má slova házíš za sebe, 18 uvidíš-li zloděje, tu se s ním přátelíš, a s cizoložníky máš účastenství, 19 svá ústa necháváš zabíhat v zlo a tvůj jazyk spřádá lest, 20 sedáš, mluvíš proti svému bratru, proti synu své matky vynášíš urážky. 21 Tyto věci jsi činil, mlčel jsem však; myslil jsi, že jsem veskrze podoběn tobě; chci tě usvědčit a tvým očím to předložit. 22 Nuže, uvažte toto, vy zapomínající +Boha, abych nemusel rvát, a nebylo by vyprošťujícího. 23 Kdo obětuje dík, oslavuje mě a urovnává si cestu, i budu mu dávat nahlížet v Boží záchranu.

Žalmy 51

1 (Řediteli hudby. Zpěv s hudebním doprovodem od Dávida, po příchodu Náthána, proroka, k němu, protože vešel k Bath-Ševě.) Buď mi milostiv, Bože, podle své laskavosti, podle množství svých smilování vymaž má přestoupení! 2 Důkladně mě umyj od mé nepravosti, ano, od mého hříchu mě očist'! 3 Ano, já uznávám svá přestoupení a můj hřích je ustavičně přede mnou; 4 tobě, tobě samému jsem zhřešil, a co je v tvých očích zlé, jsem učinil, aby ses mohl projevit spravedlivým ve svém promlouvání, čistým ve svém souzení. 5 Hle, v nepravosti jsem byl porozen a v hříchu mě má matka počala; 6 hle, oblíbujes pravdu v ledvinách, kéž mi tedy v skrytu chceš dát poznat moudrost! 7 Kéž mě chceš hříchu zbavit yzopem, ať jsem čist, umýt mě, ať jsem bělejší než sníh! 8 Kéž mi chceš dát slyšet veselí a radost, nechť jásají kosti, jež jsi zdrtil! 9 Zakryj svou tvář před mým hříchem a vymaž všechny mé nepravosti, 10 stvoř mi, Bože, čisté srdce a v mém nitru obnov pevného ducha, 11 kéž mě nevyháníš z přítomnosti své tváře a svého svatého Ducha kéž ode mne neodnímáš! 12 Kéž mi chceš vrátit veselí z tvé záchrany a dobrovolný duch kéž mě podpírá! 13 Budu odpadlíky vyučovat tvým cestám a hříšníci se budou k tobě vracet. 14 Vyprost' mě z viny krve, Bože, Bože mé záchrany! Můj jazyk bude plesaje opěvovat tvou spravedlnost. 15 Pane, kéž otvíráš mé rty, ať má ústa hlásají tvou chválu; 16 vždyť neoblíbujes obět', bychť ji dával; obět' vzestupnou nepřijímáš blahovlně. 17 Božimi obětmi je zlomený duch; srdcem zlomeným a zdrceným, Bože, neopovrhujes. 18 Ve své blahovůli dobře zacházej s Cijjónem, kéž buduješ zdi Jerúsálema; 19 tehdy budeš oblíbovat oběti spravedlnosti, obět' vzestupnou, ano, celou; tehdy budou na tvém oltáři vznášet býky.

Žalmy 52

1 (Řediteli hudby. Zpěv s hudebním doprovodem od Dávida, po příchodu Dóega, Edómího, když podal zprávu Šáulovi a řekl mu: Dávid vstoupil do domu Achímelechova.) Co se vychloubáš zlem, ty siláku? BOŽÍ laskavost je po celý den. 2 Zhoubu zamýšlí tvůj jazyk jako nabroušená břitva, páchající klam. 3 Miluješ více zlo než dobro, lež než slovo spravedlnosti, - seláh, - 4 miluješ všechna slova zkázy, lstivý jazyku! 5 BŮH tě také může navždy porazit, sebrat tě a vyrvat tě ze stanu a vykořenit tě ze země živých. Seláh. 6 To budou vidět spravedliví a budou se bát a nad ním se budou smát: 7 Hle, muž, jenž nečinil svým útočištěm Boha, nýbrž důvěřoval v množství svého bohatství, moci nabýval svou zhoubou! 8 Já však jsem jako zelená oliva v Božím domě, v Boží laskavost důvěřuji vždy a trvale, 9 navždy tě budu chválit, že jsi tak učinil, a před tvými zbožnými doufat v tvé jméno, neboť je dobré.

Žalmy 53

1 (Řediteli hudby, na machalath. Poučení od Dávida.) Pošetilec říká ve svém srdci: Není Boha. Zkaženě jednají a odporně páchají bezpráví, není činícího dobro. 2 Bůh z nebes pohleděl dolů na děti člověka, aby viděl, zda je kdo rozvážně si počínající, vyhledávající Boha - 3 vše ucouvlo, jednotně se zvrhli, není činícího dobro, není ani jednoho. 4 Zda jsou všichni působcové špatnosti nevědomí, sžirající můj lid? Jídají chléb, Jehovu nezvou. 5 Tam se velmi zhržili, ač hrůzy nebylo, neboť Bůh rozmetal kosti obléhajícího tě; zostudil jsi je, neboť je Bůh zavrhl. 6 Kéž přijde z Cijjónu vysvobození Isráele! Při Božím odvracení zajetí jeho lidu bude Jákob jásat, Isráel se radovat.

Žalmy 54

1 (Řediteli hudby; při strunových nástrojích. Poučení od Dávida po příchodu Zířim, když řekli Šáúlovi: Zda se Dávid neskrývá u nás?) Bože, vysvobod' mě ve svém jménu, a kéž mi svou mocí zjednávaš právo! 2 Bože, slyš mou modlitbu a nastav uši +výrokům mých úst, 3 neboť proti mně povstali cizáci a násilníci usilují o mé žití; nepostavili Boha před sebe. Seláh. 4 Hle, Bůh je mi pomocníkem, Pán je mezi podpírajícími mou duši, 5 zlo se bude vracet mým slidičům, ve své věrnosti je vyhub! 6 S ochotou ti budu obětovat, chválit tvé jméno, Jehovo, neboť je dobré. 7 Vždyť mě vyprostil ze vši úzkosti a mé oko pohledělo na mé nepřátele.

Žalmy 55

1 (Řediteli hudby; při strunových nástrojích. Poučení od Dávida.) Vpusť v uši, Bože, mou modlitbu, a kéž se neskrýváš před mým úpěním; 2 sleduj mě pozorně a odpověz mi; bloudím sem-tam ve své ustaranosti a hlasitě sténám 3 pro hlas nepřítel, pro útisk od zlovolného, neboť na mne uvalují neštěstí a v hněvu mě napadají. 4 Mé srdce se v mém nitru svíjí a padly na mne hrůzy smrti; 5 přichází na mne bázeň a chvění a zaplavuje mě děs. 6 I řekl jsem: Kéž bych měl perut' jako holubice! Mohl bych odletět a odpočinout; 7 hle, mohl bych být vzdálen, utéci, zdržoval bych se v pustině, seláh, 8 mohl bych si uspíšit uniknutí před ženoucím se vichrem, před bouří! 9 Pohlt' je, Pane, rozdvoj jejich jazyk, neboť jsem ve městě uviděl násilí a vádu; 10 za dne i v noci je obcházejí po jeho zdech a uvnitř něho je špatnost a strast, 11 uvnitř něho je zhouba a z jeho prostranství nemizí útlak a podvod. 12 Vždyť ne nepřítel mě tupí, to bych uměl snést, ne nenávidící mě se nade mnou holedbá, to bych se před ním mohl skrýt, 13 nýbrž ty, člověk mně rovný, můj příbuzný a můj známý, 14 co jsme spolu zakoušeli sladkou důvěrností, v Boží dům jsme v davu chodili. 15 Zpustošení na ně! Necht' zaživa sestupují v šeól, neboť v jejich stanovišti, mezi nimi, jsou zlé věci! 16 Já budu volat k Bohu a Jehova mě bude chtít vysvobodit, 17 večer i ráno i o polednách budu nařikat a sténat, i bude slyšet můj hlas. 18 V pokoji osvobodil mé žití ze seče proti mně, ač byli u mne v množství. 19 BŮH bude slyšet a bude jim odpovídat (on, trvající od pradávna, seláh), jim, při nichž není změň, aniž mají Boha v úctě. 20 Vztáhl svou ruku proti žijícím s ním v pokoji, znesvětil svou smlouvu; 21 hladké jsou máslové řeči jeho úst, ale jeho srdce - seč, jeho slova jsou měkčí než olej, ale jsou to tasené meče. 22 Uvrhni na Jehovu své břímě a on tě bude mít na starosti, nikdy nebude dopouštět zviklání spravedlivého. 23 A ty, Bože, je budeš svrhovat do jámy zkázy; muži krve a klamu nebudou moci dožít poloviny svých dní, já však budu v tebe důvěřovat.

Žalmy 56

1 (Řediteli hudby; na Jónath-élem-rechókím. Od Dávida, michtám, když se ho v Gathu zmocnili Pelištím.) Buď mi milostiv, Bože, neboť po mně chňape smrtelník, sužuje mě, bojuje po celý den; 2 po celý den chňapou moji nepřátelé, ano, mnozí vůči mně bojují zvsoka. 3 V den, kdy se musím bát, mám já důvěru k tobě; 4 v Bohu budu velebit jeho slovo, v Boha důvěřuji, nebudu se bát, co mi může učinit maso? 5 Po celý den překrucuji má slova, všechny jejich úmysly jsou proti mně k zlému; 6 srocují se, skrývají se, oni sledují mé stopy, jako by vyčkávali mé žití. 7 Bude pro ně za nepravost únik? Svrhni národnosti ve svém hněvu, Bože! 8 Ty máš spočítáno mé vyhnanství; ukládej mé slzy v svůj měch. Zda nejsou v tvé knize? 9 Tehdy se moji nepřátelé budou obracet zpět, v den, kdy budu volat; toto vím, neboť Bůh je pro mne. 10 V Bohu budu velebit slovo, v Jehovovi budu velebit slovo, 11 v Boha důvěřuji, nebudu se bát, co mi může učinit člověk? 12 Na mně jsou tvé sliby; tobě, Bože, se chci odplatit díky, 13 neboť jsi vyprostil mou duši ze smrti - zda ne mé nohy od úrazu k chození před Boží tváří ve světle života?

Žalmy 57

1 (Řediteli hudby. Al-tašchéth od Dávida, michtám při jeho útěku před tváří Šáúlovou v jeskyni.) Buď mi milostiv, Bože, buď mi milostiv, neboť v tobě se má duše skrývá a ve stínu tvých křídel se chci skrývat, než bude muset zhouba pominout. 2 Chci volat k Bohu, Nejvyššímu, k BOHU, dokonávajícímu za mne; 3 bude posílat z nebes a vysvobozovat mě, potupí chňapajícího po mně. Seláh. Bůh bude posílat svou laskavost a svou věrnost. 4 Má duše je vprostřed lvů, musím uléhat s rozpálenými, syny lidí; jejich zuby - kopí a šípy, a jejich jazyk - ostrý meč. 5 Buď vyvýšen nad nebesa, Bože, tvá sláva nad všechnu zem! 6 Mým krokům nastrojili síť, sklíčena je má duše, před mou tváří vykopali jámu - padli doprostřed ní. Seláh. 7 Mé srdce je upevněno, Bože, mé srdce je upevněno, chci zpívat, ano, zpívat při hudbě; 8 probud' se, má slávo, probud' se, varyto a lyro, chci probudit úsvit! 9 Chci tě chválit mezi národnostmi, Pane, při hudbě ti zpívat mezi lidskými plemeny,

10 vždyť až po nebesa veliká je tvá laskavost a až po oblaka tvá věrnost. 11 Buď vyvýšen nad nebesa, Bože, tvá sláva nad všechnu zem!

Žalmy 58

1 (Řediteli hudby. Al-tašchéth od Dávida, michtám.) Zda vpravdě spravedlnost mlčí? Vyslovujete ji? Soudíte v upřímnosti, synové lidí? 2 Ba, v srdci působíte bezpráví, v zemi odvažujete násilí svých rukou. 3 Zlovolní se od dělohy odcizují, od lůna bloudí, mluvící lež; 4 mají jed na způsob jedu hada; tak jako své ucho uzavírá hluchá zmije, 5 jež nechce poslouchat na hlas zařikávačů, zaklínače zaklínadly, vycvičeného. 6 Bože, zdrť jejich zuby v jejich ústech, vylámej chrup hřivnatců, Jehovo! 7 Hrdě si vykračují - nechť se rozplývají tak jako voda; nasazují své šípy, nechť se jakoby ořezávají, 8 tak jako se slimák pohybuje s rozplýváním, nechť jako potrat ženy nespátí slunce! 9 Dříve než si vaše hrnce budou moci všimnout trní, nechť to smetá, buďsi syrové, buďsi ze žáru. 10 Spravedlivý se bude radovat, když spatří pomstu, bude své kroky koupat v krvi zlovolného. 11 A člověk bude říkat: Ano, je ovoce pro spravedlivého, ano, je Bůh, soudící na zemi.

Žalmy 59

1 (Řediteli hudby. Al-tašchéth od Dávida, michtám, když Šául poslal, aby střežili dům k jeho usmrcení.) Vyprošť mě, můj Bože, od mých nepřátel, kéž mě chceš vyzdvihnout před mými odpůrci, 2 vyprošť mě od působilců nepravosti a zachraň mě před muži krve, 3 neboť hle, číhají na mou duši, srocují se proti mně silní; neodpadl jsem, aniž jsem zhřešil, Jehovo! 4 Bez mého provinění běží a připravují se; probuď se mně vstříc a pohleď, 5 ano, ty, Jehovo, Bože zástupů, Bože Izraelův, procitni k navštívení všech národů; kéž nejsi milostiv nikomu z nevěrných pachatelů špatnosti! Seláh. 6 Vracej se k večeru, vyjí jako pes a obchází město; 7 hle, prskají svými ústy, v jejich rtech jsou meče, neboť prý: Kdo slyší? 8 Ty však, Jehovo, se jim budeš smát, vysmívat se budeš všem národům. 9 Jeho síla? K tobě chci obracet zřetel, neboť Bůh je mou záštitou. 10 Můj Bůh, jeho laskavost, mě bude předcházet; Bůh mi bude poskytovat pohled na mé nepřátele. 11 Kéž je nezabýš, aby oni, můj lid, nezapomínali; svou mocí je nechej potulovat se a svrhni je, náš štíte, Pane! 12 Hříchem jejich úst je řeč jejich rtů, nechť tedy jsou polapeni ve své pýše a pro klení a pro lhaní, jež pronášejí. 13 Skoncuj v popuzení, skoncuji, ať jich není, ať vědí, že nad Jákóbem vládne Bůh do posledních končin země. Seláh. 14 A vracej se k večeru, vyjí jako pes a obchází město; 15 nechť se oni potulují za pokrmem; nebudou-li se moci nasytit, nechť přenocují tak. 16 Já však chci opěvovat tvou sílu a k jitru s plesáním chválit tvou laskavost, neboť ses mi stal záštitou a útočištěm v den mé tísně. 17 Má sílo, tobě chci při hudbě zpívat, neboť Bůh je mou záštitou, Bůh mé laskavosti.

Žalmy 60

1 (Řediteli hudby; na Šúšan edúth. Michtám od Dávida, k vyučování, při jeho potýkání s Aram-naharajim a s Arámem Cóvy, když se Jóáv vracel a v průrvě soli pobil Edóma, dvanáct tisíc.) Bože, odhodil jsi nás, protrhl jsi nás, popudil ses; kéž nám chceš způsobit nápravu! 2 Zatřásl jsi zemí, protrhl jsi ji; zhoj její pukliny, vždyť se viklá! 3 Ukázal jsi svému lidu tvrdou věc, napojil jsi nás vínem vrávorání. 4 Svým ctitelům jsi dal prapor ke vztyčování pro pravdu, seláh, 5 aby tvoji milovaní mohli být vytrženi. Pomož svou pravicí a odpověz nám! 6 Bůh ve své svatosti promluvil: Budu se veselit; budu rozdělovat Šechem a vyměřovat údolí Sukkóth. 7 Mně patří Gileád a mně patří Menaššé, a Efrájim je posila mé hlavy, Júdá můj zákonodárce, 8 Móáv nádoba k mému mytí, na Edóma mohu hodit svůj sandál; nade mnou, Pelešeth, výskej! 9 Kdo mi může umožnit vstup v opevněné město? Kdo mě dovede až po Edóm? 10 Zda jsi nás ty, Bože, neodhodil, aniž vycházíš s našimi vojsky? 11 Poskytni nám pomoc z tísně, vždyť snaha o vysvobození člověkem je ničím! 12 V Bohu budeme moci zdatně si počínat a on bude rozšlapávat naše protivníky.

Žalmy 61

1 (Řediteli hudby; při strunovém nástroji, od Dávida.) Slyš, Bože, můj křik, sleduj pozorně mou modlitbu! 2 Volám k tobě od okraje země v mdlobě svého srdce; kéž mě chceš vyvést na skálu, jež je vyšší než já! 3 Vždyť ty jsi mi býval útočištěm, silnou věží před tváří nepřítele! 4 Chci do věků pobývat v tvém stanu, skrývat se v ochraně tvých křídel, seláh, 5 vždyť ty, Bože, nasloucháš mým slibům, zajišťuješ dědictví ctitelů tvého jména; 6 kéž chceš přidat dny ke dnům krále, jeho let jakoby pokolení za pokolením,

7 necht' vždy zůstává před Boží tváří; laskavost a věrnost - zaříd', necht' ho ochraňují! 8 Tak budu tvé jméno natrvalo při hudbě opěvovat při svém plnění svých slibů den co den.

Žalmy 62

1 (Řediteli hudby, podle Jedúthúna. Zpěv s hudebním doprovodem od Dávída.) Jen vůči Bohu je má duše mlčenlivá; od něho je má záchrana, 2 jen on je má skála a má záchrana, má záštita, nemohu se příliš zvíkat. 3 Dokdy chcete na člověka dorážet? Chcete vraždit, vy všichni, jako nahnutou stěnu, zídku, jež se hroutí? 4 Ano, z jeho výše shodit se radí, oblibují lež; svými ústy žehnají a ve svém nitru zlořečí. Seláh. 5 Jen k Bohu buď mlčenlivá, má duše, neboť od něho je má naděje, 6 jen on je má skála a má záchrana, má záštita, nemohu se zvíkat. 7 Na Bohu je má záchrana a má čest; skála mé síly, mé útočiště je v Bohu. 8 Důvěřujte v něho v každý čas, lide, vylévejte před jeho tváří své srdce! Bůh je nám útočištěm. Seláh. 9 Jen vánkem jsou prostí, klamem jsou vznešení, na vahách by oni podle vzestupu byli vesměs z vánku. 10 Nesmíte důvěřovat ve vydírání ani bláhově spoléhat na loupež; jestliže vzrůstá jmění, nesmíte přikládat srdce. 11 Jedno Bůh promluvil, toto dvojí, co jsem slyšel, že moc patří Bohu, 12 a že, tobě, Pane, je vlastní laskavost, neboť ty každému odplácíš podle jeho díla.

Žalmy 63

1 (Zpěv s hudebním doprovodem od Dávída za jeho pobytu v pustině Júdy.) Bože, ty jsi můj BŮH, tebe hledám, po tobě žízni má duše, po tobě prahne mé maso v zemi suché a žíznivé, bez vody. 2 Tak jsem tě vyhlížel ve svatyni, abych viděl tvou moc a tvou slávu; 3 vždyť tvá laskavost je lepší než život, mé rty tě budou vychvalovat. 4 Tak tě chci za svého života velebit, v tvém jménu pozvedat své dlaně; 5 tak jako tukem a morkem se sytí má duše a má ústa mými plesajícími rty velebí; 6 vzpomínám-li tě na své posteli, rozjímám o tobě v nočních bděních, 7 vždyť ses mi stal pomocí, i plesám ve stínu tvých křídel. 8 Má duše se táhne za tebou, tvá pravice se na mně drží, 9 oni však, kdo k záhubě usilují o mé žití, musejí vejít v spodní místa země; 10 budou ho vyhánět v moc meče, budou podílem lišek. 11 A král se bude radovat v Bohu, honosit se bude každý, kdo při něm přísahá, neboť ústa mluvící lež budou zacpávána.

Žalmy 64

1 (Řediteli hudby. Zpěv s hudebním doprovodem od Dávída.) Slyš, Bože, můj hlas při mém nářku, kéž chceš můj život ochránit před postrachem nepřítele! 2 Kéž mě chceš skrýt před tajnou poradou zlosynů, před rotou působců špatnosti, 3 kteří svůj jazyk naostřili jako meč, nasadili svůj šíp - trpké slovo - 4 k ostřelování bezúhonného v úkrytech; ostřelují ho nenadále a nebojí se. 5 Dodávají si odvahy v zlé věci; vyprávějí o utajení osidel; říkají: Kdo k nim může prohlédnout? 6 Vymyšlejší bezpráví: Jsme hotovi, plán je vymyšlen; nitro každého a srdce je hluboké. 7 Bude je však šípem ostřelovat Bůh, nenadále se projeví jejich zranění 8 a přivedou ho k pádu; jejich jazyk bude proti nim, a každý na ně hledící - budou potřásat hlavou 9 a všichni lidé se budou bát a budou oznamovat Boží působení a o jeho činech uvažovat. 10 Spravedlivý se bude v Jehovovi radovat a na něho spoléhat a všichni upřímní srdcem se budou honosit.

Žalmy 65

1 (Řediteli hudby. Zpěv s hudebním doprovodem od Dávída. Píseň.) Tobě utišení, chvalo zpěv, Bože, na Cijjónu, a tobě necht' je plněn slib. 2 Ty, slyšící modlitbu, - každé tělo smí až k tobě přicházet. 3 Věci nepravostí se nade mne vzmohly; naše přestoupení - ty je přikrýváš. 4 Blaho toho, jehož vyvoluješ a blíže přivádíš! Bude obývat tvá nádvoří, budeme se sytit dobrem tvého domu, svatostí tvého chrámu. 5 Hroznými věcmi nám v spravedlnosti odpovídáš, Bože naší záchrany; jsi předmětem důvěry všech končin země a moře dalek. 6 On, upevnivší svou silou hory, je opásán mocí, 7 utiňuje hukot moří, hukot jejich vlnobití, i povyk zástupů lidu, 8 takže obyvatelé končin mají úctu před tvými znameními; východiskům jitra i večera dáváš plesat. 9 Navštěvuješ zem a dáváš jí přetékat, hojně ji obohacuješ, Boží potok je pln vod; připravuješ jejich obilí, když ji tak připravuješ - 10 jen dále zavlažuj její brázdy, urovňvej její hroudy! - Lijavci ji změkčuješ, jejímu porostu žehnáš. 11 Korunoval jsi rok své dobroty a tvé koleje oplývají tučností, 12 oplývají pastviště pustiny a pahrbky se opasují jásotem, 13 luka se oblékají stády a nížiny se zahalují obilím. Vyskají, ano, zpívají.

Žalmy 66

1 (Řediteli hudby. Píseň. Zpěv s hudebním doprovodem.) Vyskejte Bohu, všechna země, 2 při hudbě opěvujte slávu jeho jména, za slávu pokládejte jeho chválu! 3 Říkejte Bohu: Jaké úcty jsi hoden svými činy! Pro velikost tvé síly se ti tvoji nepřátelé budou lísat. 4 Všechna země se ti bude klanět a při hudbě ti budou zpívat, při hudbě budou opěvovat tvé jméno. Seláh. 5 Pojdte a vizte působení Boha, úctu vzbuzujícího svým jednáním vůči dětem člověka! 6 Proměnil moře v souš, řekou procházeli nohou, tu jsme se v něm radovali; 7 vždy vládne svou mocí, jeho oči pátrají mezi národy, vzbouřenci se nemohou pozvednout. Seláh. 8 Velebte, národnosti, našeho Boha, a ozývejte se hlasem chvály jeho, 9 jenž uchovává naši duši při životě a nepřivoliil k zviklání naší nohy! 10 Ano, podrobil jsi nás zkoušce, Bože, pročišťoval jsi nás jakoby pročišťováním stříbra, 11 zavedl jsi nás v žalář, vložil jsi těžké břímě na naše kyčle, 12 nechal jsi smrtelníka jezdit po naší hlavě, přišli jsme v oheň i ve vody, ale vyvedl jsi nás k nadbytku. 13 Chci vstoupit v tvůj dům s vzezupnými oběťmi, splnit ti své sliby, 14 jež otevřely mé rty, takže má ústa v mé tísní promluvila; 15 chci ti vznášet vzezupné oběti tučných zvířat s vůní beranů, obětovat skot s kozly. Seláh. 16 Pojdte, slyšte, a budu vyprávět - všichni ctitelé Boha - o tom, co Bůh učinil mé duši. 17 K němu jsem volal svými ústy a pod mým jazykem bylo velebení; 18 kdybych se byl ve svém srdci díval na špatnost, nebyl by Pán slyšel, 19 avšak Bůh přece uslyšel, zaposlouchal se v hlas mé modlitby. 20 Budiž veleben Bůh, jenž neodsunul mou modlitbu ani z mé blízkosti svou laskavostí!

Žalmy 67

1 (Řediteli hudby, při strunových nástrojích. Zpěv s hudebním doprovodem. Píseň.) Kéž je nám Bůh milostiv a žehná nám, kéž při nás rozjasňuje svou tvář, seláh, 2 k poznání tvé cesty na zemi, tvé záchrany mezi všemi národy! 3 Národnosti tě budou chválit, Bože, národnosti tě budou chválit, ony všechny, 4 radovat se a plesat budou lidská plemena, neboť budeš soudit národnosti v upřímnosti a lidská plemena na zemi - budeš je řídit. Seláh. 5 Národnosti tě budou chválit, Bože, národnosti tě budou chválit, ony všechny. 6 Země vydá svůj výnos, Bůh, náš Bůh, nám bude žehnat, 7 Bůh nám bude žehnat a všechny končiny země ho budou mít v úctě.

Žalmy 68

1 (Řediteli hudby, od Dávída. Zpěv s hudebním doprovodem. Píseň.) Bůh povstává, jeho nepřátelé se rozutíkávali, ano, nenávidící ho prchají před jeho tváří. 2 Kéž je odvíváš jakoby odvíváním dýmu, jako rozplývání vosku od ohně! Nechť zlovní od Boží přítomnosti hynou! 3 Ale spravedliví se budou radovat, jásat před Boží tváří a v radosti se těšit. 4 Zpívejte Bohu, při hudbě opěvujte jeho jméno, nasypávejte jemu, jezdicímu stepmi jako Jáh - jeho jméno - a veselte se před tváří jeho, 5 Otce sirotků a zastánce vdov, Boha v jeho svatém sídle; 6 Bůh usazuje osamocené do domu, vyvádí vězně v blahobyť, jen vzbouřenci obývají vyprahlou zem. 7 Bože, při tvém vycházení před tváří tvého lidu, při tvém vykračování pouští, - seláh, - 8 se roztrásla země, - ano, nebesa od Boží přítomnosti vykropila, - onen Sínaj, od přítomnosti Boha, Boha Isráelova. 9 Přívalem štědrosti jsi skrápěl, Bože, své dědictví, unavilo-li se, tys je posílil, 10 tvůj houf, ti se v něm usídlili; činil jsi ve své dobrotě přípravy pro sužovaného, Bože! 11 Pán pronáší VÝROK, nositelek dobré zvěsti je početný zástup. 12 Králové vojsk utíkají, utíkají, a paní domu rozdělují lup. 13 Což budete uléhat mezi ohradami? Křídla holubice pokryté stříbrem, ano, její perutě v žlutavém zlatě! 14 Když v ní Všemocný rozehnal krále, bylo na Calmónu sněhobílo. 15 Boží hora je hora Bášánu, hora mnoha vrcholů, hora Bášánu; 16 nač závidíte, vy hory mnoha vrcholů, hoře, již si Bůh přeje k svému bydlení? Ano, Jehova tam bude navždy přebývat. 17 Božích vozů je mnoho myriád mnohotisícnásobně, mezi nimi Pán - Sínaj v svatyni. 18 Vystoupil jsi na výsost, zajal jsi zajatce, přijal jsi dary v člověku, ba i vzbouřence k přebývání Jáha, Boha. 19 Budiž veleben Pán den co den! Za nás si nakládá, BŮH naší záchrany. Seláh. 20 BŮH je nám BOHEM mnohostranné záchrany a u Jehovy, Pána, jsou východiska ze smrti. 21 Ano, Jehova bude drtit hlavu svých nepřátel, vlasaté téměř chodícího si v svých proviněních. 22 Pán řekl: Chci zpět přivést z Bášánu, zpět přivést z hloubek moře, 23 aby se tvá noha koupala v krvi, jazyk tvých psů at' z ní od nepřátel něco má. 24 Uviděli tvé průvody, Bože, průvody mého Boha, mého Krále, v svatyni. 25 Napřed šli pěvci, potom hudebníci vprostřed bubnujících mladíc: 26 V sejtitích velebte Boha, Pána, vy ze zřídla Isráelova! 27 Tamto Benjámin, nejmladší, vládnoucí jim, vůdcové Júdovi, jejich sbor, vůdcové Zevulúnovi, vůdcové Naftáliho. 28 Tvůj Bůh ti opatřil sílu; posilni, Bože, to, co jsi pro nás způsobil! 29 Pro tvůj chrám nad Jerúsálemem ti budou králové přinášet dary. 30 Okřikni zvíře z rákosí, sběr silných mezi bujnými z národností, dávajícího se rozšlapat za pruty stříbra; kéž rozptýlí národnosti, jež oblibují seče. 31 Budou přicházet velmožové z Egypta, Kúš bude své ruce spěšně vztahovat k Bohu;

32 království země, zpívejte Bohu, při hudbě zpívejte Bohu, seláh, 33 jezdicímu v nebesích, nebesích pradávna - hle, vydává svůj hlas, hlas síly! 34 Přiznávejte Bohu sílu, nad Izráelem jeho vznešenost a jeho sílu v oblacích, 35 hoden jsi úcty, Bože, ze svých svatyní; BŮH Izráelův, on dává sílu a plnost moci svému lidu. Budiž veleben Bůh!

Žalmy 69

1 (Řediteli hudby, na Šóšanním. Od Dávida.) Vysvobod' mě, Bože, neboť vody vstoupily až k duši, 2 zapadl jsem v hluboký kal a není místa k postavení, přišel jsem v hlubokost vod a zaplavil mě proud; 3 zemdlel jsem ve svém volání, mé hrdlo vyprahlo, mé oči vyhasly - čekám na svého Boha. 4 Bez příčiny mě nenávidící jsou četnější než vlasy mé hlavy, zmohutněli moji hubitelé, moji bezdůvodní nepřátelé; co jsem neuloupil, mám tedy vrátet. 5 Bože, ty víš o mé poštilosti, aniž jsou má provinění před tebou skryta; 6 kéž se ve mně nemusejí zklamat očekávající tebe, Pane, Jehovo zástupů, kéž se za mne nemusejí stydět hledající tebe, Bože Izráelův! 7 Vždyť pro tebe snáším potupu, mou tvář přikryla hanba; 8 stal jsem se odcizeným vůči svým bratrům, ano, cizozemcem vůči synům své matky, 9 neboť mě sžírá horlivost pro tvůj dům a tupení tupících tebe napadala na mne, 10 a když jsem v postu vyplakal svou duši, stalo se mi to potupou, 11 a když jsem svým oblečením učinil pytlovinu, stal jsem se jim příslovím. 12 Baví se o mně sedící v bráně i strunové nástroje pijících lihoviny. 13 Já však - má modlitba je k tobě, Jehovo, v čas blahověle, Bože, v hojnosti své laskavosti mi odpověz věrností k své pomoci! 14 Vyproš' mě z bahna, ať nezapadávám, nechť jsem vyproš'ován zprostřed nenávidících mě a z hlubokosti vod, 15 nechť mě proud vod nezaplavuje, ať mě nepohlcuje hloubka, ať jáma neuzavírá své ústí nade mnou! 16 Odpověz mi, Jehovo, vždyť tvá laskavost je dobrotivá; otoč se ke mně podle množství svých smilování 17 a kéž před svým nevolníkem nezakrýváš svou tvář, neboť je mi úzko; pospěš, odpověz mi! 18 Přiblíž se k mé duši, vykup ji, vzhledem k mým nepřátelům mě osvobod'; 19 ty znáš mou potupu i mé zklamání a mou hanbu; všichni moji protivníci jsou před tebou. 20 Potupa zlomila mé srdce, takže si zoufám; a čekal jsem na projev soustrastí a nebylo ho, aneb na těšitele, a nenašel jsem, 21 nýbrž mi za pokrm dali žluč a při mé žízni mě napájeli octem. 22 Nechť se jejich stůl před jejich tváří stává pastí, ano, léčkou bezstarostným, 23 nechť se jejich oči zatemňují, aby neviděly, a jejich kyčlemi ustavičně klat', 24 vylij na ně své rozhorlení a nechť je dostihuje žár tvého hněvu, 25 nechť se jejich osada stává zpustlou, v jejich stanech nechť není obyvatele, 26 neboť pronásledují, koho ty jsi udeřil, a vyprávějí o bolesti tvých raněných. 27 Vykonej trest za jejich vinu, ať nevcházejí v tvou spravedlnost, 28 nechť jsou vymazáváni z knihy života, ať nejsou zapisováni se spravedlivými! 29 Já však jsem usouzený a trpící; tvé vysvobození, Bože, mě může vyzdvihnout; 30 chci Boží jméno velebit písní a zvelebovat ho děkováním; 31 to bude Jehovovi milejší než hovězí dobytče, býk rohatý, kopytnatý; 32 tiší to uvidí, budou se radovat, vyhledávající Boha, a vaše srdce bude ožívat. 33 Ano, Jehova obrací sluch k nemajetným, aniž opovrhne svými vězni, 34 nechť ho velebí nebesa i země, moře a vše pohybující se v nich, 35 neboť Bůh bude vysvobozovat Cijjón a budovat města Júdova, i budou tam bydlet a zmocňovat se toho 36 a símě jeho nevolníků to bude dědit a milující jeho jméno v tom budou přebývat.

Žalmy 70

1 (Řediteli hudby, od Dávida k připomínání.) Pospěš, Bože, k mému vyproštění, Jehovo, k pomoci mně, 2 nechť jsou zklamáváni a v zmatek upadají usilující o mé žití, nechť ustupují zpět a stydí se oblibující mé neštěstí. 3 Nechť se za odplatu své hanebnosti musejí vrátet ti, již říkají: Aha! Aha! 4 Nechť se v tobě těší a radují všichni hledající tebe a nechť milující tvou záchranu ustavičně říkají: Nechť je Bůh veliký! 5 Já však jsem usouzený a ubohý; Bože, pospěš ke mně! Můj pomocník a můj zachránce jsi ty, Jehovo, kéž nemeškáš!

Žalmy 71

1 Na tebe, Jehovo, spoléhám, kéž se nikdy nemusím zklamat! 2 Kéž mě ve své spravedlnosti chceš vyprostit a dát mi uniknout; nakloň ke mně své ucho a vysvobod' mě! 3 Buď mi skalou, příbytkem ke vcházení ustavičně; přikázal jsi vysvobodit mě, neboť ty jsi mé skalisko a má pevnost. 4 Můj Bože, dej mi uniknout z ruky zlovolného, z dlaně zlosyna a zuřivce, 5 vždyť ty jsi má naděje, Pane, Jehovo, předmět mé důvěry od mého mládí, 6 o tebe se opírám od lůna, z útroby mé matky jsi mě vyváděl ty; o tobě je ustavičně můj chvalozpěv. 7 Mnohým jsem se stal jakoby zázrakem; ale ty jsi mé silné útočiště, 8 má ústa se plní tvou chválou, po celý den oslavováním tebe. 9 Kéž mě nezahazuješ v době stáří, kéž mě za zanikání mé síly neopouštíš, 10 vždyť o mně mluví moji nepřátelé a slídící po mé duši se spolu radí 11 výrokem: Bůh ho opustil, pronásledujte ho a chyťte ho, neboť není vyproš'ujícího. 12 Bože, kéž nejsi daleko ode mne, můj Bože, pospěš k pomoci mně; 13 kéž odpůrcové mé duše musejí být zostuzeni a zaniknout, kéž se usilující o mé neštěstí musejí pokrýt potupou a hanbou!

14 Já však chci ustavičně čekat a přidávat ke vši tvé chvále, 15 má ústa budou vyprávět o tvé spravedlnosti, po celý den o tvém vysvobození, neboť nevím počet toho, 16 chci přicházet s mocnými činy Pána, Jehovy, připomínat tvou spravedlnost, jen tvou. 17 Bože, vyučoval jsi mě od mého mládí a doposud zvěstují tvé divy; 18 kéž mě tedy, Bože, neopouštíš ani až do stáří a ošedivění, dokud budu moci zvěstovat tvou paži svému pokolení, každému přicházejícímu tvé mocné činy 19 a tvou spravedlnost, Bože, až do výsosti. Jenž jsi vykonal veliké věci, Bože, kdo je podoběn tobě, 20 jenž jsi nám dal zakusit mnohé úzkosti a neštěstí? Kéž nás zase chceš oživit a z hlubin země mě zase vyvést, 21 kéž chceš rozmnožit mou velikost a opětně mě potěšit! 22 I já tě chci chválit s nástrojem, varytem, tvou věrnost, můj Bože, tobě při zpěvu hrát na lyru, Svatý Isráelův! 23 Mé rty budou plesat, když ti budu při hudbě zpívat, i má duše, již jsi osvobodil, 24 i můj jazyk bude po celý den pronášet tvou spravedlnost, neboť jsou zostuzováni, neboť jsou tupeni usilující o mé neštěstí.

Žalmy 72

1 (Šalomounovi.) Bože, dej králi svá práva, ano, synu královu svou spravedlnost, 2 nechť tvůj lid soudí v spravedlnosti, ano, tvé sužované podle práva, 3 nechť hory nesou lidu pokoj, i pahrbky, v spravedlnosti; 4 nechť rozsuzuje sužované z lidu a vysvobozuje děti nemajetného a vyděrače deptá. 5 Nechť tě mají v úctě, za slunce a při měsíci, pokolení za pokoleními. 6 Nechť sestupuje jako déšť na pokos, jako lijavce, sprcha na zem; 7 nechť v jeho dnech pučí spravedlivý a hojnost pokoje, až než měsíce nebude, 8 nechť vládne od moře k moři a od Řeky až po končiny země. 9 Před jeho tvářmi se musejí shýbat obyvatelé stepí a jeho nepřátelé musejí lízat prach, 10 králové Taršíše a ostrovů musejí odevzdávat dar, králové Ševy a Sevy musejí přinášet daň 11 a všichni králové se mu musejí klanět, všechny národy mu sloužit. 12 Neboť bude vyprošťovat nemajetného, volajícího o pomoc, a sužovaného, jenž nemá pomocníka, 13 bude se smilovávat nad nuzným a nemajetným a žití nemajetných bude zachraňovat, 14 bude jejich žití vykupovat z útlatku a z násilnictví a jejich krev bude drahocenná v jeho očích. 15 A nechť žije a nechť se mu dává zlato z Ševy a nechť se v jeho prospěch ustavičně děje modlitba, po celý den nechť se mu žehná. 16 Nechť je v zemi nadbytek obilí, nechť se na temenech hor klátí jako Levánón jeho úroda; a nechť z města kvetou jako bylina země. 17 Nechť jeho jméno navždy trvá, před sluncem nechť se jeho jméno rozplozuje a nechť si v něm všechny národy žehnají, jeho nazývají blaženým. 18 Budiž veleben Jehova, Bůh, Bůh Isráelův, činící divy, on sám, 19 a budiž navždy velebeno jméno jeho slávy a nechť jeho sláva naplňuje všechnu zem! Ámén, ano, Ámén! Modlitby Dávida, syna Jíšajova, jsou ukončeny.

Žalmy 73

1 (Zpěv s hudebním doprovodem od Ásáfa.) Ano, Bůh je dobrý vůči Isráelovi, vůči ryzím v srdci, 2 ale já bych málem byl býval schopen svými nohama uhnout, jako nic by mé kročeje byly uklouzly, 3 když jsem se rozhorlil proti vychloubačům; viděl jsem blahobyť zlovolných, 4 neboť při jejich smrti není útrap a jejich tělo je tučné, 5 v strastech smrtelníků nemají účasti a s lidmi nebývají zasahováni. 6 Proto je jako náhrdelník ověšuje pýcha, násilnictví jim je zahalením jako šat, 7 z tuku vystupují jejich oči, přetékaají výmysly srdce, 8 vysmívají se a mluví o zlu, o útlatku; mluví zvysoka, 9 svá ústa kladou v nebesa a jejich jazyk chodí po zemi. 10 Proto se sem obrací jeho lid a čerpá se jim hojnost vody, 11 a říkají: Jak se BŮH doví? A je při Nejvyšším vědomost? 12 Hle, tito jsou zlovolní, a vždy jsou klidní, rozhojňují jmění! 13 Věřu jsem nadarmo očisťoval své srdce, v nevinosti myl své dlaně; 14 přitom bývám postihován po celý den a za jiter se mi dostává výtek. 15 Řekl-li bych: Tak jako oni budu prohlašovat! - hle, zachoval bych se nevěrně proti pokolení tvých dětí. 16 Když jsem se snažil toto pochopit, byla to v mých očích lopota; 17 až když jsem mohl vstoupit do BOŽÍ svatyně, mohl jsem porozumět jejich posledkům. 18 Věřu jim dáváš stát na kluzkých místech, srážíš je v trosky; 19 jak se za okamžik stanou spouští, zmizí, zaniknou hrůzami! 20 Jako snem po procitnutí budeš, Pane, při probuzení opovrhovat jejich obrazem! 21 Když se roztrpčovalo mé srdce a v mých ledvinách píchalo, 22 tu jsem já byl hlupák, aniž jsem co věděl, byl jsem před tebou jako dobytek; 23 já však jsem u tebe ustavičně, uchopil jsi mě za pravou ruku, 24 chceš mě svou radou vodit a potom mě v slávu vzít. 25 Koho mám v nebesích? A v zemi si, jsem-li s tebou, nelibují. 26 Zanikne mé maso i mé srdce - skálou mého srdce a mým podílem je navždy Bůh. 27 Ano, hle - vzdálení od tebe musejí zahynout, zahubíš každého smilněním od tebe odcházejícího, 28 já však, dobrá je mi blízkost Boha; složil jsem svou důvěru v Pána, Jehovy, abych vyrozprávěl všechnu tvou činnost.

Žalmy 74

1 (Poučení od Ásáfa.) Nač, Bože, do nekonečna odhazuješ, tvůj hněv dýmá proti stádu tvé pastvy? 2 Vzpomeň svého shromáždění, jehož jsi za pradávna nabyt, jež jsi vykoupil, kmene tvého dědictví, hory Cijjónu, na níž ses usadil!

3 Povznes své kroky k trvalým troskám! Vše ve svatyni zkazil nepřítel, 4 uvnitř tvého shromaždiště hulákají tvoji protivníci; za znamení umístili znamení svá; 5 zdá se, jako by se sekerami zasahovalo do výše v houšti stromů, 6 tak nyní řezby toho hlavačkou a kladivý vespolek rozbíjejí; 7 tvou svatyni vydali v oheň, k zemi znesvětili obydlí tvého jména. 8 Řekli ve svém srdci: Potlačujeme je vespolek; spálili všechna BOŽÍ shromaždiště v zemi, 9 svých znamení nevidíme, proroka již není a není s námi, kdo by věděl, dokdy. 10 Až dokdy, Bože, bude protivník tupit, nepřítel stále pohrdat tvým jménem? 11 Nač odvracíš svou ruku, ano, svou pravici? Z nitra své hrudi skoncuješ! 12 Bůh však je od pradávna mým Králem, působícím vysvobození v nitru země, 13 ty jsi svou silou rozpoltil moře, rozdrtil jsi hlavy netvorů na vodách, 14 ty jsi zrozrážel hlavy livjáhána, dal jsi jej k jedení lidu - obyvatelům stepí; 15 ty jsi prořal zřídlo a potok, ty jsi vysušil trvale tekoucí řeky, 16 tobě patří den a tobě taktéž noc, ty jsi připravil zdroj světla, totiž slunce, 17 ty jsi vymezil všechny oblasti země; léto a zimu, ty jsi je utvořil. 18 Připomeň si toto: Nepřítel tupí Jehovu a pošetilý lid, ti tvým jménem pohrdají; 19 kéž nevydáváš žití své hrdličky zvěři, kéž života svých sužovaných nezapomínáš navždy! 20 Pohleď na smlouvu, neboť temná místa země jsou plná přibytků násilí; 21 nechť se utlačovaný nevrací zostuzen, nechť sužovaný a ubohý velebí tvé jméno! 22 Povstaň, Bože, při se svou pří, vzpomeň svých tupení od pošetilce po celý den, 23 kéž nezapomínáš hlasu svých utiskujících! Hlučení povstalců proti tobě ustavičně stoupá.

Žalmy 75

1 (Řediteli hudby. Al-tašchéth, zpěv s hudebním doprovodem od Ásáfa. Píseň.) Děkujeme ti, Bože, děkujeme, a tvé jméno je blízké; vyprávějí o tvých dívech. 2 Až budu dosahovat určené doby, budu já v přímosti soudit. 3 Rozplývají se, země i všichni její obyvatelé? Já jsem pevně postavil její sloupy. Seláh. 4 Pravím vychloubačům: Nechť se nevychloubáte! A zlovolným: Nechť nevyvyšujete roh, 5 nechť svůj roh do výsosti nevyšujete, nemluvíte s drzým krkem, 6 neboť ne od vycházení ani od západu, aniž je z pustiny povýšení, 7 nýbrž Bůh je soudcem, tohoto poníží, tohoto povyšuje. 8 Neboť v ruce Jehovově je číše a víno se pění; je plná míchaného, i nalije z toho; ba i kvasnice z ní budou muset všichni zlovolní země vysrkat, vypít. 9 Já však to budu navždy zvěstovat, při hudbě budu zpívat Bohu Jákobovu. 10 A všechny rohy zlovolných chci zurážet, vyvýšeny však musejí být rohy spravedlivého.

Žalmy 76

1 (Řediteli hudby; při strunových nástrojích, zpěv s hudebním doprovodem od Ásáfa. Píseň.) Bůh je znám v Júdovi, jeho jméno je v Izráelovi veliké, 2 neboť v Šalému je jeho stánek, ano, jeho sídlo na Cijjónu. 3 Tam zlámal blesky luku, štít a meč a válku. Seláh. 4 Ty jsi pln světla, skvělejší než hory kořisti. 5 Oloupeni jsou udatní srdcem, zesnuli svým spánkem, aniž kteří stateční muži našli své ruce. 6 Tvým pokáráním, Bože Jákobův, klesá omráčen i vůz i kůň. 7 Ty jsi obáván, ty, a kdo může před tvou tvář obstát, když se rozhněváš? 8 Z nebes jsi ohlásil rozsudek, země se ulekla a ztichla, 9 když Bůh povstal k soudu, k vysvobození všech tichých země. Seláh. 10 Zajisté tě popuzení člověka musí chválit, zbytek projevů popuzení si můžeš připásat. 11 Sliby čiňte a splňujte Jehovovi, svému Bohu; všichni v jeho okolí nechť přinášejí dary tomu, jenž budí bázeň. 12 Stíná ducha vznešených, je obáván králi země.

Žalmy 77

1 (Řediteli hudby, podle Jedúthúna. Od Ásáfa, zpěv s hudebním doprovodem.) Můj hlas je k Bohu, a budu křičet, můj hlas je k Bohu, i bude ke mně obracet ucho. 2 V den své úzkosti vyhledávám Pána, v noci je vztažena má ruka, aniž ochabuje, má duše se zpěčuje dát se potěšit. 3 Vzpomínám Boha a sténám, přemýšlím a můj duch zemdlívá. Seláh. 4 Ty držíš víčka mých očí, jsem zneklidněn, aniž mohu mluvit; 5 probírám v mysli dni od pradávna, léta věků, 6 vzpomínám v noci své hry na strunový nástroj, se svým srdcem rozmlouvám a můj duch hloubá: 7 Zda bude Pán do věků odhazovat, aniž bude kdy nadále projevovat blahovůli? 8 Zda navždy vymizela jeho laskavost? Ztratil platnost PŘÍSLIB pro pokolení a pokolení? 9 Zda BŮH zapomněl být milostiv? Uzavřel-li v hněvu svá smilování? Seláh. 10 I řekl jsem: To je mé zranění - změna pravice Nejvyššího? 11 Připomínám skutky Jáhovy, vzpomínám tvé divotvornosti od pradávna 12 a rozjímám o všem tvém působení, ano, přemýšlím o tvých počínáních. 13 Bože, tvá cesta je v svatosti; kdo je BOHEM, velikým jako Bůh? 14 Ty jsi BŮH, projevující divotvornost; dal jsi mezi národnostmi na vědomí svou sílu, 15 paží jsi vykoupil svůj lid, děti Jákobovy a Josefovy. Seláh. 16 Uviděly tě vody, Bože, uviděly tě vody, vířily, ano, chvěly se hlubiny, 17 mrákavy chrlily vody, oblaka vydala zvuk, ano, tvé šípy se rozletěly,

18 v smršti - zvuk tvého hřmění; blesky ozářily svět, zachvěla se a zakolísala země. 19 Tvá cesta byla v moři, ano, tvé stezky v mnohých vodách, a tvých šlépějí nebylo znát; 20 jako stádo jsi vedl svůj lid skrze Mojžíše a Áróna.

Žalmy 78

1 (Poučení od Ásáfa.) Vpusť, můj lide, v sluch mou nauku, nakloňte své ucho k +výrokům mých úst; 2 chci svá ústa otevřít průpovědí, vyronit záhady od pradávna, 3 o nichž jsme slýchali a poznali jsme je, co nám naši otcové vyrozprávěli, 4 nebudeme zatajovat před jejich dětmi; chceme potomnímu pokolení vyrozprávět věhlas Jehovův a jeho mohutnost a jeho divy, jež vykonal. 5 Ano, vyzvedl v Jákóbovi svědectví, ano, v Izráělovi ustanovil zákon, jež přikázal našim otcům, dávat to na vědomí svým dětem, 6 aby to znali v potomním pokolení, děti, jež se budou rodit, necht' povstávají a vyprávějí dětem svým, 7 ať svou důvěru skládají v Boha, aniž zapomínají BOŽÍCH skutků; ať dbají jeho rozkazů, 8 ať nejsou jako jejich otcové, pokolení vzpurné a neposlušné, pokolení, jež neusměrnilo své srdce, aniž se jeho duch spolehlivě přidržel BOHA. 9 Synové Efrájimovi, ozbrojení, střílejší z luku, se v den seče obrátili, 10 nezachovali Boží smlouvu a zpěchovali se chodit v jeho zákoně, 11 zapomněli jeho počínání a jeho divy, jež jim ukázal. 12 Před jejich otci projevil divotvornost v zemi Egypta, na poli Cóanu, 13 rozpoltil moře a dal jim projít, a vody postavil tak jako mandel, 14 a vodil je za dne oblakem a v každou noc světlem ohně; 15 v pustině poltil skály a napájel jako hlubiny, hojně, 16 a ze skaliska vyváděl proudy a jako řeka stékat dával vodám. 17 Ještě však vůči němu nadále hřešili neposlušností Nejvyššího v suché zemi, 18 ano, BOHA v svých srdcích zkoušeli požadováním pokrmu pro svou chtivost 19 a mluvili proti Bohu; říkali: Zda bude Bůh schopen přistrojít v pustině stůl? 20 Hle, skálu udeřil a vytekly vody a potoky se valily; zda i chléb bude schopen dát? Bude-li moci maso svému lidu připravit? 21 Proto se Jehova, když to uslyšel, rozhněval a proti Jákóbovi se vzňal oheň, ba věru, proti Izráělovi se pozvedl hněv, 22 neboť nevěřili v Boha, aniž doufali v jeho záchranu. 23 I rozkázal oblakům shora a otevřel vrata nebes 24 a jal se na ně dštit manou k jídlu, ano, dal jim obilí nebes. 25 Každý mohl jíst chléb mocných, poslal jim stravu k nasycení, 26 způsobil zadutí východního větru, svou silou přihnál vítr jižní 27 a jal se na ně dštit masem jako prachem, ano, ptačtvem s křídly jako pískem moří, 28 tomu dal napadat v nitro jeho tábora, vůkol k jeho obydlím, 29 i najedli se a velmi se nasýtily, neboť jim přinesl jejich tužbu. 30 Neodstoupili od své tužby, jejich pokrm byl ještě v jejich ústech, 31 když se proti nim pozvedl Boží hněv, i jal se zabíjet mezi jejich výkvětem, srážet jinochy Izráělovy. 32 Při tomto všem ještě hřešili, aniž věřili v jeho divy, 33 i jal se ukončovat jejich dni v marnosti a jejich léta v neštěstí; 34 kdykoli je zabíjel, tu se po něm pídili a zase BOHA hledali 35 a vzpomínali, že Bůh je jejich skálou, ano, BŮH, Nejvyšší, jejich vykupitelem, 36 ale podváděli ho svými ústy, ano, svým jazykem mu lhali, 37 neboť jejich srdce nebylo při něm upevněno a nebyli věrni v jeho smlouvě, 38 ale on byl soucitný, přikrýval nepravost a nehubil a mnohokrát odvrátil svůj hněv a nedával propuknout všemu svému popuzení, 39 ano, pamatoval, že oni jsou maso, dech, jenž odchází a nevrací se. 40 Jak často mu v pustině projevovali neposlušnost, v poušti ho zarmucovali! 41 Ano, zase a zase BOHA zkoušeli a Svatého Izráělova uráželi; 42 nevzpomněli jeho ruky, dne, kdy je osvobodil od utiskovatele, 43 když v Egypt uvedl svá znamení, ano, na pole Cóanu své zázraky, 44 a obrátil v krev jejich řeky a jejich toky, - nemohli pít, - 45 pouštěl mezi ně střečky, kteří je sžírali, a žáby, jež je hubily, 46 a jejich výnos vydával ožirači, ano, jejich lopotu kobydkám, 47 krupobitím ničil jejich révu a jinovatku jejich sykomory, 48 a jejich zvířectvo vydával na pospas krupobití a jejich stáda bleskům, 49 pouštěl na ně žár svého hněvu a rozhořčení a rozhorlení a úzkost, poselství zlých andělů. 50 Urovnával pěšinu svému hněvu, jejich duši neuchránil před smrtí a jejich život vydal na pospas moru. 51 I pobil v Egyptě vše prvorozené, prvotinu mužnosti v stanech Chámových, 52 jako drobný dobytek vypravil na cestu svůj lid a jako stádo je pohaněl v pustině 53 a vodil je v bezpečí, takže se nestrachovali, a jejich nepřátele zaplavilo moře. 54 I přivedl je k svému svatému území, k této hoře, již nabyla jeho pravice, 55 a před jejich tváří vyhnal národy a provazem jim dal připadnout dědictví, a usadil kmeny Izráělovy v jejich stanech. 56 Zkoušeli však a vzpurně se chovali vůči Bohu, Nejvyššímu a jeho svědectví nedbali 57 a odpadli a zpronevěřili se jako jejich otcové, převrátili se jako klamný luk 58 a dráždili ho svými výšinami a svými sochami ho doháněli k žárlivosti. 59 Když to Bůh uslyšel, rozhněval se a proti Izráělovi se postavil naprosto zamítavě 60 a zavrhl obydlí v Šíle, stan, kde mu dali usadit se mezi lidmi, 61 a v zajetí vydal svou sílu a v ruku protivníka svou ozdobu, 62 a svůj lid vydal na pospas meči a na své dědictví se rozhněval, 63 jeho jinochy strávil oheň, aniž byly jeho panny vychvalovány, 64 jeho kněží padli mečem, aniž jeho vdovy plakaly. 65 Tu Pán procítl jako spící, jako hrdina z vína si výskající, 66 a odrazil své protivníky zpět, způsobil jim trvalou potupu, 67 a postavil se zamítavě proti stanu Josefov, aniž našel zálibu v kmeni Efrájimově, 68 nýbrž vyvolil kmen Júdův, horu Cijjón, již miluje, 69 a tak jako výsosti zbudoval svou svatyni, jako zem ji založil navždy 70 a našel zálibu v Dávidovi, svém nevolníku, a vzal ho od ohrad drobného dobytka, 71 přivedl ho od následování březích k pasení jeho lidu v Jákóbovi ano, v Izráělovi, jeho dědictví. 72 I pásl je podle bezúhonnosti svého srdce, vodil je v rozvážnosti svých dlaní.

Žalmy 79

1 (Zpěv s hudebním doprovodem od Ásáfa.) Bože, v tvé dědictví vnikly národy, znečistili tvůj svatý chrám, Jerúsálém obrátili v zříceniny, 2 dali mrtvolu tvých nevolníků ptačtvo nebes místo pokrmu, maso tvých zbožných jeho zvěři země; 3 jejich krev jako vodu rozlili kolkolem Jerúsálema a nebylo pohřbívajícího. 4 Stali jsme se potupou svým sousedům, výsměchem a pohanou svému okolí. 5 Dokdy, Jehovo? Budeš se do nekonečna popuzovat, bude tvá horlivost tak jako oheň planout? 6 Vylíj své popuzení na národy, jež tě neznají, a na království, jež tvé jméno nevzývají, 7 neboť Jákóba pohltil a jeho příbytek zpusťovali; 8 kéž nám nepřipomínáš nepravosti předků, kéž nám spěšně vstříc vycházejí tvá smilování, neboť jsme velmi zeslábli. 9 Pomoz nám, Bože naší záchrany, pro slávu svého jména, a vyprosť nás a dej překrytí na naše hříchy, vzhledem k svému jménu! 10 Nač mají národy říkat: Kde je jejich Bůh? Kéž je mezi národy našim očím patrné pomstění krve tvých nevolníků, jež byla vylita, 11 kéž před tvou tvář přichází sténání vězňů, podle moci své paže ponechej syny smrti 12 a našim sousedům sedminásobně do jejich záňadrí vrať jejich tupení, jímž tebe, Pane, potupili! 13 A my, tvůj lid a stádo tvé pastvy, ti budeme navždy děkovat, do pokolení a pokolení vyprávět tvou slávu.

Žalmy 80

1 (Řediteli hudby; na Šošanním edúth. Od Ásáfa, zpěv s hudebním doprovodem.) Pastýři Isráelův, nastav uši, ty, jako stádo pohánějíci Josefa, zaujímající keruby, zaskvěj se, 2 před tváří Efrájimovou a Benjámínovou a Menaššéovou dej procitnout svému hrdinství a přijď k našemu vysvobození! 3 Bože, vrať nás a rozjasni svou tvář, ať můžeme být vysvobozeni! 4 Jehovo, Bože zástupů, až dokdy budeš dýmat při modlitbě svého lidu? 5 Nakrmil jsi je chlebem slz a slzami jsi je napojil podle míry, 6 činíš nás svárem našim sousedům a naši nepřátelé si tropí posměch. 7 Bože zástupů, vrať nás a rozjasni svou tvář, ať můžeme být vysvobozeni! 8 Révu jsi z Egypta vytahoval, vyháněl jsi národy a ji jsi zasadil, 9 uklidil jsi před ní, i zakořenila se hluboce a naplnila zem. 10 Jejím stínem byly pokryty hory, a její ratolesti - BOŽÍ cedry; 11 vypouštěla své výhonky až po moře a své šlahouny k Řece. 12 Nač jsi probořil její zídky, takže ji oškubávají všichni cestou mimojdoucí? 13 Ohlodává ji divoký vepř z lesa a spásá ji, co se hemží na poli! 14 Bože zástupů, vrať se, prosím! Pohleď z nebes a viz, a ujmí se této révy, 15 ano, sazenice, již zasadila tvá pravice, a na odnož, již sis vypěstoval! 16 Je ohněm popálena, ořezána, hynou od hrozby tvé tváře. 17 Kéž je tvá ruka nad mužem tvé pravice, nad synem člověka, jehož sis vypěstoval, 18 i nebudeme od tebe odstupovat; kéž nás chceš oživit, i budeme vzývat tvé jméno. 19 Jehovo, Bože zástupů, vrať nás, rozjasni svou tvář, ať můžeme být vysvobozeni!

Žalmy 81

1 (Řediteli hudby; na gittíth. Od Ásáfa.) Plesejte Bohu, naší síle, výskejte Bohu Jákóbovu, 2 ujměte se zpěvu a spusťte tamburínu, líbeznou lyru s varytem, 3 zatrubte v nový měsíc na troubu, v úplňku ke dni naší slavnosti, 4 neboť to je ustanovení pro Isráele, předpis Boha Jákóbova; 5 uložil jej v Josefovi za svědectví při svém vyjití proti zemi Egypta. Řeč, již jsem nepoznal, slyším: 6 Oprostil jsem jeho rameno od břemene, jeho dlaně mohly sejít z nůše; 7 v úzkosti jsi volal a vytrhoval jsem tě, odpovídal jsem ti v skrýši hromu, podroboval jsem tě zkoušce při vodách rozvaděnosti. Seláh. 8 Slyš, můj lide, a budu proti tobě svědčit, Isráéli, chceš-li mi naslouchat. 9 Nesmí v tobě být BŮH cizácký, aniž se BOHU ciziny smíš klanět. 10 Já jsem Jehova, tvůj Bůh, jenž jsem tě vyvedl ze země Egypta; rozevři svá ústa a budu je naplňovat. 11 Ale můj lid neuposlechl mého hlasu, aniž byl Isráel vůči mně povolný, 12 i propustil jsem ho v umíněnosti jejich srdce; chodili podle svých záměrů. 13 Kéž by mi můj lid byl naslouchal, Isráel - kéž by byli chodili mými cestami! 14 Zakrátko bych jejich nepřátelé byl mohl pokořit a proti jejich protivníkům svou ruku obrátit! 15 Nenávidící Jehovu by se mu lísalí; a jejich čas by trval navždy 16 a krmil by jej z nejlepší pšenice, ano, sytil bych tě medem ze skály.

Žalmy 82

1 (Zpěv s hudebním doprovodem od Ásáfa.) Bůh stanul v BOŽÍM shromáždění, soudí vprostřed bohů: 2 Až dokdy budete soudit křivě a zlovolným stranit? Seláh. 3 Zjednávejte právo nuznému a sirotku, ospravedlňujte sužovaného a chudého, 4 zachraňte nuzného a ubohého, z ruky zlovolného ho vyprošťujte! 5 Neuvědomují si, aniž si všimají, chodí si ve tmě, všechny základy země se viklají. 6 Já jsem řekl: Vy jste bohové a synové Nejvyššího, vy všichni, 7 přece však jako lidé budete muset umřít, ano, jako jeden z vůdců padnout. 8 Povstaň, Bože, suď zem, vždyť ty máš vlastnictví ve všech národech!

Žalmy 83

1 (Píseň. Zpěv s hudebním doprovodem od Ásáfa.) Bože, kéž nemáš klid, kéž nemlčíš a nejsi nečinným, BOŽE, 2 vždyť hle, tvoji nepřátelé hlučí a nenávidící tě pozvedají hlavu, 3 proti tvému lidu lstivě konají tajnou poradu a vymýšlejí plány proti tvým uchraňovaným. 4 Říkají: Pojďte, ať je můžeme vyhubit, aby nebyli národem, ať se již jméno Izráelovo nepřipomíná! 5 Ano, uradili se vespolek v srdci, proti tobě uzavírají smlouvu, 6 stany Edómovy a Jišmaélím, Móáv a Hagrím, 7 Geval a Ammón a Amálék, Pelešeth s obyvateli Córu, 8 i Aššúr se s nimi spojil; stali se paží synům Lótovým. Seláh. 9 Učiň s nimi jako s Midjánem, jako se Síserou, jako s Jávínem u potoka Kíšónu; 10 ti byli zničeni v Éndóru, stali se hnojem půdě. 11 Nalož s nimi, s jejich velmoži, jako s Órévem a jako se Zeévem a jako se Zevachem a jako s Calmunnou - se všemi jejich vladaři, 12 kteří říkají: Zaberme si Boží příbytky! 13 Můj Bože, nalož s nimi jako s vírem prachu, jako se slámou před větrem! 14 Jako oheň zapaluje les a jako plamen zažehá hory, 15 tak kéž je pronásleduješ svou bouří a lékař je svou vichřicí, 16 naplň jejich tvář hanbou, ať dbají o tvé jméno, Jehovo, 17 nechť jsou zostuzováni a na věky věku otřásáni, a nechť se stydí a hynou 18 a nechť vědí, že ty - tvé jméno je Jehova, ty samotný jsi Nejvyšší nade vši zemí!

Žalmy 84

1 (Řediteli hudby; na gittíth. Od synů Kórachových, zpěv s hudebním doprovodem.) Jak líbezná jsou tvá obydlí, Jehovo zástupů! 2 Roztoužila se, ba věru prahne má duše po nádvořích Jehovových, mé srdce i mé maso s plesáním volají k živému BOHU. 3 I vrabec našel domov a vlaštovka má hnízdo, kam ukládá svá mláďata - tvé oltáře, Jehovo zástupů, můj Králi a můj Bože! 4 Blaho obyvatel tvého domu! Stále tě mohou velebit! Seláh. 5 Blaho člověka, jehož síla je v tobě! V jejich srdci jsou silnice; 6 procházejíce údolím Báchá, činí je prameništěm, také je požehnáními skrápí raný déšť. 7 Jdou od zdatnosti k zdatnosti; ukazuje se před Bohem na Cijjónu. 8 Jehovo, Bože zástupů, slyš mou modlitbu, nastav sluch, Bože Jákóbu! Seláh. 9 Náš štíte, viz, Bože, a pohleď na tvář svého pomazaného! 10 Vždyť den v tvých nádvořích je lepší než tisíc; vyvolil jsem pobyt u prahu v domě svého Boha nad bydlení v stanech zlovůle. 11 Vždyť Jehova, Bůh, je sluncem a štítem; Jehova dává milost a slávu; chodícím v bezúhonnosti neodpírá dobro. 12 Jehovo zástupů! Blaho člověka důvěřujícího v tebe!

Žalmy 85

1 (Řediteli hudby. Od synů Kórachových, zpěv s hudebním doprovodem.) Blahověli jsi prokázal, Jehovo, své zemi, odvrátil jsi zajetí Jákóbovo, 2 odpustil jsi nepravost svého lidu, zakryl jsi všechny jejich hříchy, seláh, 3 odhal jsi všechno své rozhořčení, odvrátil ses od žáru svého hněvu. 4 Vrať nás, Bože našeho vysvobození, a přestaň si všimati své nesnáze s námi! 5 Zda se chceš navždy proti nám popuzovat, svůj hněv protahovat do pokolení a pokolení? 6 Zda se ty nechceš vrátit? Kéž nás chceš oživit, ať se tvůj lid může v tobě radovat! 7 Ukaž nám svou laskavost, Jehovo, a kéž nám chceš udělit své vysvobození! 8 Chci poslechnout, co bude BŮH, Jehova, mluvit, neboť bude oznamovat pokoj pro svůj lid a pro své zbožné, ať se nevracejí k zpodílosti. 9 Ano, jeho vysvobození je blízké jeho ctitelům, aby se v naší zemi usídlila sláva; 10 laskavost a věrnost se setkají, spravedlnost a pokoj se políbí; 11 věrnost bude vyrůstat ze země a spravedlnost se podívá dolů z nebes. 12 Také bude Jehova dávat dobro a naše země bude dávat svůj výnos; 13 před jeho tváří se bude spravedlnost ubírat a jeho kroky cestou činit.

Žalmy 86

1 (Modlitba Dávidova.) Nakloň, Jehovo, své ucho, neboť já jsem usouzený a ubohý, 2 ochraňuj mou duši, neboť já jsem zbožný, vysvobod' ty, můj Bože, svého nevolníka, jenž se se svou důvěrou obrací k tobě, 3 buď mi milostiv, Pane, neboť k tobě volám po celý den, 4 rozradostni duši svého nevolníka, neboť k tobě, Pane, svou duši povznáším. 5 Vždyť ty, Pane, jsi dobrý a odpouštějící a oplývající laskavostí ke všem volajícím tě; 6 vpusť v uši, Jehovo, mou modlitbu a zaposlouchej se v hlas mých úpění, 7 volám tě v den své úzkosti, neboť mi budeš odpovídat. 8 Mezi bohy není tobě podobného, Pane, a není podobných tvým činům, 9 všechny národy, jež jsi učinil, budou přicházet a klanět se tvé tváří, Pane, a slávu vzdávat tvému jménu, 10 neboť ty jsi veliký a činíš divy, ty, Bože, ty samotný. 11 Uč mě, Jehovo, své cestě, chci chodit v tvé pravdě, soustřed' mé srdce na úctu k tvému jménu, 12 chci tě chválit, Pane, můj Bože, celým svým srdcem a navždy oslavovat tvé jméno; 13 vždyť veliká je tvá laskavost nade mnou; ano, vyprostil jsi mou duši z nejspodnějšího šeólu. 14 Bože, povstali proti mně opovržliví, a sběh násilníků, ti usilují o mé zítí, aniž tě před sebe postavili,

15 a ty, Pane, jsi BŮH soucitný a milostivý, zdlouhavý k hněvu a oplývající laskavostí a věrností, 16 otoč se ke mně a buď mi milostiv, poskytni svou sílu svému nevolníku a uděl vysvobození synu své služebnice, 17 učiň při mně znamení k dobrému, ať moji nenávistníci vidí (a nechť jsou zostuzováni), že ty, Jehovo, jsi mi pomohl a potěšil mě.

Žalmy 87

1 (Od synů Kórachových, zpěv s hudebním doprovodem. Píseň.) Svě založení na svatých horách 2 Jehova miluje: brány Cijjónu nade všechna obydlí Jákóbova. 3 Přeslavné věci se v tobě mluví, Boží město! Seláh. 4 Budu připomínat Ráhav a Bável jako znající mě; hle, Pelešeth a Cór s Kúšem: Tento se tam narodil. 5 A o Cijjónu se bude říkat: Ten a ten se v něm narodil, a on jej bude upevňovat, Nejvyšší. 6 Jehova bude při zápisu národností počítat: Tento se tam narodil. Seláh. 7 A pěvci jakož i tanečníci: Všechny mé zdroje jsou v tobě!

Žalmy 88

1 (Píseň, zpěv s hudebním doprovodem od synů Kórachových. Řediteli hudby, na machalath leannóth. Poučení od Hémána, Ezráchího.) Jehovo, Bože mého vysvobození, v den křičím, v noci jsem před tebou; 2 kéž má modlitba vstupuje před tvou tvář, nakloň své ucho k mému hlasitému volání! 3 Vždyť má duše je přesycena svízelem a můj život dospěl k šeołu, 4 jsem započten mezi sestupující v jámu, stal jsem se jakoby mužem bez síly, 5 mezi mrtvými svoboden, podoben zabitým, ležícím v hrobě, jichž již nevzpomínáš, neboť oni jsou odloučeni od tvé ruky. 6 Položil jsi mě v nejspodnější jámu, v temná místa, v hloubku, 7 tvé popuzení na mně těžce spočinulo; tak všechny své příboje utišeješ, seláh. 8 Vzdálil jsi ode mne mé známé, jim jsi mě učinil předmětem ošklivosti, jsem uzavřen, aniž mohu vycházet. 9 Mé oko zchradlo soužením, volal jsem tě, Jehovo, po celý den, k tobě jsem rozprostíral své dlaně. 10 Zda chceš projevovat divotvornost vůči mrtvým? Budou-li povstávat stíny a chválit tě? Seláh. 11 Zda se o tvé laskavosti vypravuje v hrobě, o tvé věrnosti v místě zkázy? 12 Zda bude ve tmě poznávána tvá divotvornost a tvá spravedlnost v zemi zapomenutí? 13 A já k tobě, Jehovo, volám o pomoc a za jitra ti vsťfíc vychází má modlitba; 14 nač, Jehovo, odhazuješ mou duši, zakrýváš přede mnou svou tvář? 15 Já jsem sužován a od mládí umírám, snáším tvé hrůzy, jsem bezradný; 16 přešly přes mne projevy tvého popuzení, tvé přístrachy mě dorazily, 17 obklopují mě po celý den jako vody, vespolek proti mně zavedly obklíčení; 18 vzdálil jsi ode mne milujícího i přítele, moji známí - temnota.

Žalmy 89

1 (Poučení od Éthána, Ezráchího.) Vždy chci opěvovat laskavost Jehovovu, od pokolení do pokolení svými ústy na vědomí dávat tvou věrnost, 2 neboť jsem řekl: Vždy bude laskavost zůstávat vybudována; nebesa - v nich svou věrnost pevnou uchováváš. 3 Uzavřel jsem smlouvu vzhledem k svému vyvolenci, přísáhl jsem Dávidovi, svému nevolníku: 4 Navždy chci upevnit tvé símě a do pokolení a pokolení zbuduji tvůj trůn. Seláh. 5 I budou nebesa chválit tvou divotvornost, Jehovo, i tvou věrnost v sejití svatých, 6 neboť kdo na obloze se může rovnat Jehovovi, připodobňovat se Jehovovi mezi syny mocných? 7 BŮH je velmi obáván v poradě svatých a hoden úcty nade všechno své okolí; 8 Jehovo, Bože zástupů, kdo je ti podoben, ó silný, Jáhu! A tvá věrnost je všude vůkol tebe. 9 Ty vládneš nad vzdouváním moře, při pozvedání jeho vln je ty uklidňuješ; 10 ty jsi jako zabitého zdeptal Ráhav, paží své síly jsi rozmetal své nepřátele, 11 tobě nebesa, tobě i země patří, svět a jeho náplň - ty jsi je založil, 12 sever i jih, ty jsi je stvořil, Távór i Chermón plesají v tvém jménu, 13 ty máš paži mohutné síly, mocná je tvá ruka, vyvýšena je tvá pravice, 14 základem tvého trůnu je spravedlnost a právo, laskavost a věrnost předcházejí tvou tvář. 15 Blaho lidu, znajícího jásavý pokřik! Ti chodí, Jehovo, ve světle tvé tváře, 16 v tvém jménu jásají po celý den a tvou spravedlností jsou vyvyšováni, 17 neboť ty jsi slávou jejich síly a ve své blahovůli vyvyšuješ náš roh; 18 ano, od Jehovy je náš štít a od Svatého Izráelova náš král. 19 Tehdy jsi ve vidění promluvil k svým zbožným a řekl jsi: Vložil jsem pomoc na hrdinu, povýšil jsem jinocha z lidu, 20 našel jsem Dávída, svého nevolníka, svým svatým olejem jsem pomazal jeho, 21 s nímž má ruka bude pevně spjata, i má paže ho bude podporovat; 22 nepřítel na něho nebude moci vyžrát, ani syn bezpráví ho sužovat 23 a jeho protivníky budu drtit před jeho tvářmi a nenávidící ho budu porážet. 24 I bude s ním má věrnost a má laskavost a v mém jménu bude vyvyšován jeho roh 25 a jeho ruku budu klást na moře a jeho pravici na řeky. 26 On mě bude nazývat: Ty jsi můj Otec, můj BŮH a skála mé záchrany, 27 a já zase ho chci učinit prvorozeným, nejvyšším z králů země; 28 navždy mu chci zachovat svou laskavost a má smlouva mu bude věrná, 29 a natrvalo chci dosadit jeho símě a jeho trůn jako dni nebes. 30 Budou-li jeho synové opouštět můj zákon a nebudou chodit podle mých předpisů, 31 budou-li znesvěcovat má ustanovení a nebudou dbát mých rozkazů, 32 pak jejich přestoupení budu navštěvovat holí, ano, jejich nepravost ranami, 33 ale svou laskavost nebudu z jeho blízkosti odtrhovat, aniž se budu proti své věrnosti dopouštět proradnosti. 34 Nebudu znesvěcovat svou smlouvu, aniž budu měnit výpověď svých rtů; 35 jednou jsem při své svatosti přísáhl: Budu-li lhát Dávidovi!

36 Jeho símě potrvá navždy a jeho trůn bude přede mnou jako slunce, 37 jako měsíc bude trvale upevňován a svědek na obloze je věrný. Seláh. 38 Ale ty jsi odhodil a zavrhl, rozhněval ses se svým pomazaným, 39 pohrdl jsi smlouvou se svým nevolníkem, k zemi jsi znesvětil jeho korunu, 40 všechny jeho zdi jsi probořil, jeho pevnosti jsi uvedl v zhroutil; 41 všichni mimojdoucí cestou ho odírají, stal se potupou svým sousedům, 42 vyvýšil jsi pravici jeho protivníků, rozradostnil jsi všechny jeho nepřátele, 43 ba i spolehlivost jeho meče jsi zvrátil, aniž jsi mu dal obstát v boji. 44 Učinil jsi konec stran jeho lesku, jeho trůn jsi povalil na zem, 45 ukrátil jsi dni jeho mladistvé svěžesti, dal jsi na něho pokrývku ostudy. Seláh. 46 Dokdy, Jehovo? Do nekonečna se budeš skrývat, bude tvé popuzení tak jako oheň hořet? 47 Vzpomeň: Já - jaké je trvání života, k jaké nicotě jsi stvořil všechny děti člověka! 48 Který člověk žije, aniž zakouší smrt, může své duši dát vyváznout z ruky šéolu? Seláh. 49 Kde jsou tvé dřívější laskavosti, Pane, jež jsi ve své věrnosti přísáhl Dávidovi? 50 Vzpomeň, Pane, potupy svých nevolníků, již od všech početných národností nosím ve svém záhradě, 51 již potupili tvoji nepřátele, Jehovo, již potupili kroky tvého pomazaného! 52 Budiž Jehova navždy veleben! Ámén, ano, Ámén!

Žalmy 90

1 (Modlitba Mojžíše, Božího muže.) Pane, ty jsi nám po všechna pokolení býval sídlem; 2 dříve než byly zplozeny hory a porodil jsi zem a svět, ano, od věčnosti po věčnost jsi ty BŮH. 3 Vracíš smrtelníka až do rozpadnutí a pravíš: Vracejte se, děti lidí! 4 Vždyť tisíc let je v tvých očích jako den věrejška, neboť pomíjí a jako hlídka v noci, 5 splachuješ je, stávají se spánkem; za jitra - jako mizí tráva: 6 Za jitra kvete a mizí, k večeru uvadá a usychá. 7 Vždyť zanikáme tvým hněvem, ano, jsme otřesení tvým popuzením, 8 naše nepravosti jsi postavil před sebe, naše zatajované k světlu své tváře; 9 vždyť všechny naše dni zašly tvým rozhořčením, dokonali jsme svá léta jako myšlenku. 10 Dni našich let - těch je sedmdesát let, v plné-li síle, pak osmdesát let, a jejich chlouba - námaha a bída; neboť chvatem přeběhne a odletíme. 11 Kdo zná sílu tvého hněvu a podle úcty k tobě tvé rozhořčení? 12 Spočítávat naše dni, tak poučuj, ať můžeme přinášet moudré srdce. 13 Vrať se, Jehovo, - dokdy? - a slituj se nad svými nevolníky, 14 nasycuj nás za jitra svou laskavostí, ať po všechny své dni můžeme plesat a radovat se; 15 rozradostňuj nás podle dní, kdy jsi nás ponižoval, let, kdy jsme zakoušeli neštěstí, 16 nechť je vidět na tvých nevolnících tvé působení a nad jejich dětmi tvá nádhera, 17 a nad námi nechť je vlídnost Pána, našeho Boha, a upevni pro nás dílo našich rukou, ano, dílo našich rukou, upevni je!

Žalmy 91

1 Bydlící v skrýši Nejvyššího smí prodlévat ve stínu Všemocného; 2 praví: V Jehovovi je mé útočiště a má pevnost; můj Bůh - důvěřuji v něho. 3 Ano, on tě může vyprostit z pasti čížečníka, ze zhoubného moru, 4 poskytnout ti clonu svou perutí, i můžeš být bezpečen pod jeho křídly; jeho věrnost je štítem a pancířem. 5 Nemusíš pociťovat bázeň před nočním postrachem, před šípem létajícím za dne, 6 před morem, jenž přichází v temnu, před nákazou, jež ničí o polednách. 7 Tisíc bude padat po tvém boku a deset tisíc po tvé pravici; k tobě se to nebude moci přiblížit, 8 jen se budeš svýma očima dívat, ať vidíš odplatu zlovolných. 9 Jelikož - ty, Jehovo, jsi mé útočiště! - jsi Nejvyššího učinil svým sídlem, 10 nesmí se ti přihodit neštěstí, aniž smí jaká rána přijít až v tvůj stan. 11 Ano, přiděluje ti své anděly k opatrování tebe na všech tvých cestách; 12 nosí tě na dlaních, abys svou nohou nemohl narazit na kámen, 13 smíš šlapat na ryčícího i zmiji, deptat hřivnatce i netvora. 14 Jelikož po mně zatoužil, proto ho budu zachraňovat, vyzdvihovat ho, neboť zná mé jméno; 15 když mě bude volat, budu mu odpovídat, v úzkosti s ním budu já, budu ho vytrhovat, ano, chci ho oslavit. 16 Chci ho nasytit délkou dní a dát mu nahlížet v mé vysvobození.

Žalmy 92

1 (Zpěv s hudebním doprovodem, píseň ke dni šabatu.) Dobré je chválu přinášet Jehovovi a při hudbě zpívat tvému jménu, Nejvyšší, 2 zvěstovat za jitra tvou laskavost a za noci tvou věrnost 3 při desítce a při varytu, při doprovodu lyrou. 4 Vždyť jsi mě rozradostnil, Jehovo, svým působením, plesám nad díly tvých rukou! 5 Jak veliká jsou tvá díla, Jehovo! Velmi hluboké jsou tvé myšlenky! 6 Hlupák nezná, aniž zpozdilec chápe toto: 7 Když zlovolní pučí jako bylina, tu všichni působcové špatnosti kvetou k svému zničení na věky věku, 8 ty však, Jehovo, jsi navždy vysoko! 9 Vždyť hle, tvoji nepřátele, Jehovo, vždyť hle, tvoji nepřátele musejí zhynout, rozprchnout se musejí všichni působcové špatnosti, 10 můj roh však chceš vyvýšit jako reémův, budu polit čerstvým olejem 11 a mé oko se podívá na mé nepřátele, o pachatelích zla povstávajících proti mně bude mé ucho slyšet. 12 Spravedlivý bude počít jako palma, vzrůstat jako cedr na Levánónu;

13 zasazení v domě Jehovově budou pučet v nádvořích našeho Boha, 14 budou rašit ještě v šedinách, budou statní a svěží 15 k zvěstování, že Jehova je spravedlivý, má skála, a není v něm bezpráví.

Žalmy 93

1 Jehova se ujal kralování, oblékl si velebnost, Jehova se oblékl, opásal se silou; ba i svět musí být upevněn, nesmí se viklat. 2 Tvůj trůn je upevněn odedávna, ty jsi od věčnosti. 3 Řeky pozvedly, Jehovo, řeky pozvedly svůj hlas, řeky pozvedají své vlnobití; 4 nad hlasy mnohých vod, mohutných příbojů moře, mohutnější je na výsosti Jehova. 5 Tvá svědectví jsou velmi spolehlivá; tvému domu přísluší svatost, Jehovo, na délku dní.

Žalmy 94

1 BOŽE pomsty, Jehovo, BOŽE pomsty, zaskvěj se! 2 Pozvedni se, soudce země, zpět uval na vysokomyslné jejich zásluhu! 3 Dokdy se zlovní, Jehovo, dokdy se zlovní budou veselit, 4 budou prskat, mluvit drzostí, domlouvat se všichni působcové špatnosti? 5 Deptají tvůj lid, Jehovo, a tvé dědictví ponižují, 6 vdovu a cizince zabíjejí a sirotky vraždí 7 a říkají: Jáh nevidí, aniž si Bůh Jákobův všímá. 8 Uvažte, hlupáci v lidu, a zpodílci, kdy chcete nabýt rozumu? 9 Ten, jenž vsadil ucho - zda neslyší? Zda ten, jenž utvořil oko - nemůže-li hledět? 10 Zda ten, jenž kárá národy neumí trestat, ten, jenž vyučuje člověka poznání? 11 Jehova zná myšlenky lidí, že ony jsou vánkem. 12 Blaho člověka, jež ukázněješ, Jáhu, a jež ze svého zákona vyučuješ 13 k zjednání mu klidu od dní zla, než se bude zlovnímu kopat jáma. 14 Vždyť Jehova se nechce svého lidu zřici, aniž chce opustit své dědictví, 15 nýbrž se soud musí vrátit k spravedlnosti a za ním všichni upřímní srdcem. 16 Kdo se chce za mne vypořádat s pachateli zla, kdo mi chce pomoci s působci špatnosti? 17 Kdyby mi nebyl býval pomoci Jehova, jen málo a má duše by se byla usídlila v mlčení; 18 řekl-li jsem si: má noha se viklá, podpírala mě, Jehovo, tvá laskavost, 19 při množství starostí v mém nitru blažila tvá útěcha mou duši. 20 Zda je tvým spojencem trůn zhouby, přetvářející ubližování v nařízení? 21 Dotírají na duši spravedlivého a odsuzují nevinnou krev, 22 mně však je Jehova záštitou, můj Bůh skálou mého útočiště, 23 i bude na ně zpět uvalovat jejich špatnost a v jejich zlobě je bude hubit, hubit je bude Jehova, náš Bůh.

Žalmy 95

1 Pojděte, plesejme Jehovovi, výskejme skále našeho vysvobození, 2 předcházejme jeho tvář s děkováním, se zpěvy mu výskejme! 3 Vždyť Jehova je veliký BŮH a veliký Král nade všemi bohy, 4 v jehož ruce jsou nevystižitelnosti země, i vrcholy hor patří jemu, 5 jemuž patří moře, vždyť on je zřídil, i souš utvořily jeho ruce. 6 Přicházejte, klanějme se a shýbejme se, klekejme před tváří Jehovy, utvořivšího nás! 7 Vždyť on je náš Bůh a my - lid jeho pastvy a stádo jeho ruky. Budete-li dnes poslouchat na jeho hlas, 8 nesmíte zatvrzovat své srdce, jako v Merívě, jako v den pokušení v pustině, 9 kdy mě vaši otcové pokoušeli, zkoušce mě podrobovali, a přece vídali mé působení! 10 Po čtyřicet let mi bylo odporo s tím pokolením, i pravil jsem: Oni jsou lid bloudící srdcem, aniž oni poznali mé cesty, 11 pročež jsem ve svém hněvu přísáhl: Budou-li smět vstoupit do mého odpočívání!

Žalmy 96

1 () Zpívejte Jehovovi novou píseň, zpívejte Jehovovi, všechna země, 2 zpívejte Jehovovi, velebte jeho jméno, zvěstujte ze dne na den jeho vysvobození, 3 rozhlašujte mezi národy jeho slávu, mezi všemi národnostmi jeho divy, 4 neboť Jehova je veliký a velmi veleben, a on je hoden úcty nade všechny bohy, 5 neboť všichni bohové národností jsou nicoty, Jehova však zřídil nebesa. 6 Před jeho tváří důstojnost a nádhera, v jeho svatyni síla a skvělost. 7 Přiznávejte Jehovovi, čeledi národností, přiznávejte Jehovovi slávu a sílu, 8 přiznávejte Jehovovi slávu jeho jména! Přinášejte obět' daru a vstupujte do jeho nádvoří, 9 klanějte se Jehovovi v svaté nádheře! Chvějte se, všechna země, před jeho tváří! 10 Říkejte mezi národy: Jehova se ujal kralování! Ba i svět musí být upevněn, nesmí se viklat; bude v přímosti soudit národnosti. 11 Necht' se radují nebesa a necht' jásá země, necht' duní moře a jeho náplň, 12 necht' se veselí pole a vše, co je v něm. Tehdy budou plesat všechny stromy lesa 13 před tváří Jehovovou, neboť on přijde - neboť on přijde soudit zem. Bude soudit svět v spravedlnosti a národnosti ve své věrnosti.

Žalmy 97

1 Jehova se ujal kralování, necht' jásá země, necht' se radují četné ostrovy! 2 Vůkol něho je oblak a mračno, základem jeho trůnu je spravedlnost a právo, 3 před jeho tváří jde oheň a stravuje jeho protivníky vůkol. 4 Jeho blesky osvětlují svět; to když uviděla země, vylekala se. 5 Hory se od přítomnosti tváře Jehovovy, od přítomnosti tváře Pána vši země, rozplynuly jako vosk; 6 nebesa zvěstují jeho spravedlnost a všechny národnosti uviděly jeho slávu. 7 Necht' jsou zostuzováni všichni uctívající sochy, ti, již se vychloubají nicotami! Klanějte se jemu, všichni bohové! 8 Uslyšel to Cijjón a zaradoval se, a dcery Júdovy zajásaly vzhledem k tvým soudům, Jehovo, 9 neboť ty, Jehovo, jsi Nejvyšší, nade vši zemí, velmi jsi vyvýšen nade všemi bohy. 10 Milující Jehovu, nenávidíte zlo; on zachovává duše zbožných, vyproštuje je z ruky zlovolných; 11 spravedlivému je zaseto světlo a těm, kdo jsou upřímní srdcem, radost. 12 Radujte se, spravedliví, v Jehovovi a vzdávejte chválu při jeho svatě připomínce!

Žalmy 98

1 (Zpěv s hudebním doprovodem.) Zpívejte Jehovovi novou píseň, neboť vykonal divy; vysvobození mu vykonala jeho pravice a paže jeho svatosti. 2 Jehova uvedl v známost své vysvobození, očím národů zjevil svou spravedlnost, 3 vzpomněl své laskavosti a své věrnosti vůči domu Isráelovu, všechny končiny země uviděly vysvobození našeho Boha. 4 Výskejte Jehovovi, všechna země, rozhlaholte se a plesejte a při hudbě zpívejte, 5 při hudbě zpívejte Jehovovi s lyrou, s lyrou a zvukem zpěvu, 6 s pozouny a zvukem trouby výskejte před tváří Krále, Jehovu! 7 Necht' duní moře a jeho náplň, svět a bydlící v něm, 8 řeky necht' dlaněmi tleskají, hory necht' spolu plesají 9 před tváří Jehovovou, neboť on přijde soudit zem; bude svět soudit v spravedlnosti a národnosti v přímosti.

Žalmy 99

1 Jehova se ujal kralování, necht' se národnosti chvějí; zaujímá kerúby, necht' se země otřásá. 2 Jehova je veliký na Cijjónu a vyvýšen je on nade všemi národnostmi; 3 necht' chválí jeho jméno veliké a hodné úcty - on je svatý - 4 a moc Krále, jenž miluje právo. Ty jsi upevnil poctivost, ty v Jákóbovi vykonáváš právo a spravedlnost. 5 Vyvyšujte Jehovu, našeho Boha, a klanějte se u podnože jeho nohou, on je svatý. 6 Mojžíš a Árón jsou mezi jeho kněžími a Samúel mezi vzývajícími jeho jméno; volali k Jehovovi a on jim odpovídal. 7 Mluvil k nim v sloupu oblaku; zachovali jeho svědectví a ustanovení, jež jim dal. 8 Jehovo, náš Bože, ty jsi jim odpovídal, byl jsi jim BOHEM odpouštějícím i mstícím se za jejich skutky. 9 Vyvyšujte Jehovu, našeho Boha, a klanějte se na jeho svaté hoře, neboť Jehova, náš Bůh, je svatý!

Žalmy 100

1 (Zpěv s hudebním doprovodem, k děkování.) Výskejte Jehovovi, všechna země, 2 s radostí Jehovu uctívejte, s plesáním vcházejte před jeho tvář! 3 Vězte, že Jehova, on je Bůh, učinil nás on, a ne my, svým lidem a stádem své pastvy; 4 vcházejte s děkováním v jeho brány, s chvalozpěvem v jeho nádvoří, vzdávejte mu chválu, velebte jeho jméno! 5 Vždyť Jehova je dobrý, navždy trvá jeho laskavost a až do pokolení a pokolení jeho věrnost!

Žalmy 101

1 (Od Dávída, zpěv s hudebním doprovodem.) Chci opěvovat laskavost a právo, tobě, Jehovo, chci při hudbě zpívat; 2 na dokonalé cestě si chci rozumně počínat; kdy ke mně chceš přicházet? Uvnitř svého domu chci chodit s bezúhonným srdcem, 3 nechci před své oči stavět nic ničemného; dopouštět se úchylek, to nenávidím, nesmí na mně ulpět, 4 převrácené srdce ode mne musí odstoupit, zlého nechci znát, 5 potají pomlouvající svého bližního - toho umlčuji, povýšený očima a nadutý srdcem - toho nesnáším. 6 Mé oči na věrné v zemi, aby bydleli se mnou; chodící dokonalou cestou - ten mě bude obsluhovat, 7 dopouštějící se klamu nesmí bydlet uvnitř mého domu, vyslovující lži nemůže před mýma očima obstát. 8 Za jiter umlčuji všechny zlovolné v zemi k vytěti všech půsovců nepravosti z města Jehovova.

Žalmy 102

1 (Modlitba usouzeného, když zemdlívá a před tváří Jehovovou vylévá své hoře.) Jehovo, slyš mou modlitbu, ano, kéž můj křik o pomoc vstupuje k tobě, 2 kéž v den mé tísně přede mnou neskrýváš svou tvář, nakloň ke mně své ucho, v den, kdy volám, mi spěšně odpověz! 3 Vždyť mé dni zacházejí v kouři a mé kosti doutnají jako spáleniště, 4 mé srdce je poraženo jako bylina a seschlo, neboť jsem zapomenuv zanechal jedení svého chleba, 5 hlasem mého vzdychání přilnuly mé kosti k mému masu. 6 Stal jsem se podobným stepní slípce v pustině, jakoby sovou v zříceninách, 7 bdím a jsem jako osamělý vrabec na střeše. 8 Po celý den mě tupí moji nepřátelé, mající mě za blázna přísahají skrze mne, 9 neboť jídám popel jako chléb a svůj nápoj míchám v pláči 10 pro tvé rozhorlení a rozhněvání, neboť jsi mě zvedl a mrštil jsi mnou. 11 Mé dni jsou jako protahující se stín a já usychám jako bylina, 12 ty však, Jehovo, zůstáváš navždy, a připomínka tebe do pokolení a pokolení; 13 ty budeš povstávat, litovat Cijjóna, ano, je čas být mu milostiv, neboť určená doba přišla, 14 vždyť tvoji nevolníci mají v oblíbě jeho kameny a jsou příznivi jeho prachu; 15 i budou mít národy v úctě jméno Jehovovo a všichni králové země tvou slávu. 16 Ano, Jehova zbuduje Cijjón, ukáže se ve své slávě. 17 Ohlédne se na modlitbu nahého, aniž jejich modlitbou opovrhne; 18 toto se bude zapisovat pro další pokolení, ať lid, jenž bude stvořen, velebí Jáha. 19 Vždyť pohleděl dolů s výsosti své svatosti, Jehova popatřil z nebes na zem, 20 aby slyšel sténání vězně, aby uvolnil syny smrti 21 k rozhlašování jména Jehovova na Cijjónu a jeho chvály v Jerúsalémě 22 při shromáždění národností vespolek, i království, k uctívání Jehovy. 23 Oslabil na cestě mou sílu, ukrátil mé dni. 24 Pravím: Můj BOŽE, kéž mě nechceš vyjímát v polovici mých dní! - Tvá léta jsou v pokolení za pokoleními, 25 dávno jsi založil zem a nebesa jsou dílo tvých rukou; 26 ona musejí zaniknout, ty však zůstáváš, ano, ony všechny věci musejí jako roucho zchátrat, jako oděv je budeš moci změnit, i budou mizet, 27 ty však jsi ON a tvá léta nebudou končit, 28 děti tvých nevolníků budou mít sídlo a jejich símě bude upevňováno před tvou tvář.

Žalmy 103

1 (Od Dávída.) Veleb, má duše, Jehovu, a všechny mé vnitřnosti jeho svaté jméno, 2 veleb, má duše, Jehovu, a necht' nezapomínáš žádného z jeho dobrodiní! 3 On odpouští všechny tvé nepravosti, on uzdravuje všechny tvé choroby, 4 on vykupuje tvůj život z propasti, on tě věnčí laskavostí a hojným smilováním, 5 on tvé stáří sytí dobrem, tvé mládí se obnovuje jako orlí. 6 Jehova uplatňuje spravedlnost a právo pro všechny vydírané, 7 své cesty dával na vědomí Mojžíšovi, své skutky dětem Izráelovým; 8 Jehova je soucitný a milostivý, zdoluhavý k hněvu a oplývající laskavostí; 9 nechce se do nekonečna přít, ani se navždy horšit, 10 neučinil nám podle našich hříchů, aniž na nás uvalil odplatu podle našich nepravostí, 11 nýbrž podle výše nebes nad zemí se vzmohla jeho laskavost nad jeho ctiteli, 12 podle vzdálenosti vzcházení od západu od nás vzdálil naše přestoupení; 13 podle smilovávání otce nad svými dětmi se Jehova smilovává nad svými ctiteli. 14 Vždyť on zná naše utvoření, pamatuje si, že my jsme prach; 15 smrtelník - jeho dni jsou jako tráva; jako květ pole, tak kvete - 16 když přes něho přejde vítr, již ho není, aniž ho ještě jeho místo uznává, 17 ale laskavost Jehovova? Od věčnosti a po věčnost nad jeho ctiteli, i jeho spravedlnost vůči dětem dětí, 18 dbajícím jeho smlouvy a pamětlivým jeho nařízení k vykonávání jich. 19 Jehova v nebesích zřídil svůj trůn a jeho královská moc vládne nade vším; 20 velejte Jehovu, jeho anděle, mocní silou, vykonávající jeho slovo posloucháním na hlas jeho slova, 21 velejte Jehovu, všechny jeho zástupy, obsluhující ho, vykonávající jeho zálibu, 22 velejte Jehovu, všechna jeho díla ve všech místech jeho vlády, veleb Jehovu, má duše!

Žalmy 104

1 Veleb Jehovu, má duše! Jehovo, můj Bože, jsi velmi veliký, oblékl sis velebnost a nádheru! 2 Zahaluje se světlem jako pláštěm, rozestírá nebesa jako koberec; 3 on ve vodách roubí svá přístřeší, on ustanovuje mračna svým vozidlem, on se ubírá na křídlech větru, 4 činí své anděly duchy, své obsluhující žhnoucím ohněm. 5 Založil zem na jejích základech, nikdy a věčně se nemůže zvíkat; 6 pokryl jsi ji hlubinou jako oblečením, nad horami stály vody, 7 před tvým pokáráním prchaly, před zvukem tvého hřmění se klidily. 8 Hory vystupovaly, doliny klesaly na místo to, jež jsi jim určil; 9 položil jsi mez, již nemohou překračovat, nemohou se vrátit k pokrytí země. 10 On v údolí vpouští zřídla; tekou mezi horami, 11 napájejí všechno živočišstvo pole, divocí oslové hasí svou žízeň; 12 nad nimi sídlí ptactvo nebes, zprostřed haluzí vydávají hlas. 13 Hory napájí ze svých komor, země se nasycuje z plodů tvých činů. 14 Dává vzrůstat travě pro dobytek a bylině k službě člověku, k vyvedení chleba ze země 15 a vína, jež rozradostňuje srdce smrtelníka, aby činilo tvář lesknoucí se nad olej; a chléb srdce smrtelníka posiluje. 16 Nasycují se stromy Jehovovy, cedry Levánónu, jež zasadil, 17 kde hnízdí ptáci; čáp - jeho domovem jsou cypřiše. 18 Vysoké hory kozorožcům, skaliska damanům jsou útočištěm. 19 Zřídil měsíc k určování období, slunce zná své zajetí, 20 kladeš noc, ať nastává noc; v ní se hýbá všechno živočišstvo lesa, 21 hřivnatci řvou po kořisti, ano, po vyhledání svého pokrmu od BOHA.

22 Slunce vstává - stahují se zpět a ukládají se v svých pelesích; 23 člověk vychází k svému působení a k své práci až do večera. 24 Jak mnohá jsou tvá díla, Jehovo! Udělal jsi je všechna v moudrosti, země je plná tvých výdobytků! 25 Hle, moře veliké a širé na všechny strany, tam je hýbajícího se tvorstva, jemuž není počtu, živočichů malých s velkými! 26 Tam plují lodi, livjáhán, jehož jsi utvořil k rejdní v něm; 27 oni všichni vzhlížejí k tobě stran dání jejich pokrmu v jeho čas. 28 Dáváš jim - sbírají, otvíráš svou ruku - nasycují se dobrem, 29 skrýváš svou tvář - jsou mateni, odnímáš jejich dech - hynou a vracejí se do svého prachu, 30 vysíláš svůj dech - jsou tvořeni a obnovuješ povrch půdy. 31 Sláva Jehovova potrvá navždy, Jehova se bude radovat v svých dílech; 32 on, když hledí na zem, ona se zachvívá, sahá-li na hory, dýmají. 33 Chci Jehovovi zpívat, pokud budu žít, svému Bohu chci při zpěvu hrát, pokud budu trvat, 34 kéž mu je milé mé rozjímání; já se budu v Jehovovi radovat. 35 Hříšníci musejí ze země vymizet a zlovolní - kéž jich již není! Oslavuj, má duše, Jehovu! Chvalte Jáha!

Žalmy 105

1 Přinášejte chválu Jehovovi, vzývejte jeho jméno, mezi národnostmi dávejte na vědomí jeho skutky, 2 zpívejte mu, při zpěvu mu hrajte, uvažujte o všech jeho dílech. 3 Honoste se jeho svatým jménem, necht' se raduje srdce hledajících Jehovu. 4 Vyhledávejte Jehovu a jeho sílu, hleďte ustavičně jeho tvář, 5 mějte v paměti jeho divy, jež vykonal, jeho zázraky a rozsudky jeho úst, 6 símě Abraháma, jeho nevolníka, synové Jákobovi, jeho vyvolenci! 7 On, Jehova, je náš Bůh, jeho rozsudky jsou v celé zemi. 8 Mějte navždy v paměti jeho smlouvu, - slovo, jež přikázal, - do tisíce pokolení, 9 již uzavřel s Abrahámem, a jeho přísahu Isákovi, 10 ano, potvrdil ji za ustanovení Jákobovi, za trvalou smlouvu Izraelovi 11 výrokem: Tobě chci dát zem Kenáan, úděl vašeho dědictví, 12 když vás bylo mužů nemnoho, jen trocha, a cizinci v ní, 13 a potulovali se od národa k národu a od království k jinému lidu. 14 Nedovolil lidem utiskovat je a krále pro ně káral: 15 Nesmíte sahat na mé pomazané, ani zle činit mým prorokům! 16 Také povolal na zem hlad a hůl chleba veskrze polámal; 17 poslal jednoho před jejich tváří - Josef byl prodán za nevolníka, 18 jeho nohy ztrápili pouty, jeho duše se dostala v železo 19 až do doby, kdy nastalo jeho slovo; řeč Jehovova ho osvědčila. 20 Král poslal a dal ho uvolnit, vládce národností, a osvobodil ho, 21 učinil ho pánem svého domu a vládcem nade vším svým majetkem, 22 aby podle své vůle poutal jeho knížata a starce činil moudrymi. 23 I přišel v Egypt Izrael, ano, Jákob se jal pobývat v zemi Chámově; 24 i rozplodil velmi svůj lid, takže se rozhojnili nad své protivníky; 25 jejich srdce obrátil k nenávidění jeho lidu, k lstivému chování proti jeho nevolníkům, 26 poslal Mojžíše, svého nevolníka, Árona, v němž našel zálibu; 27 postavili proti nim skutečnosti jeho znamení a zázraků v zemi Chámově. 28 Poslal tmu a zatemnil a nestali se neposlušnými jeho slovu; 29 obrátil jejich vody v krev a usmrtil jejich ryby, 30 jejich země se zahemžila žabami v pokojích jejich králů, 31 řekl a přišli střechkové, komáři, v celé jejich území. 32 Jejich déšť učinil v jejich zemi krupobitím, planoucím ohněm 33 a potloukl jejich révu a jejich fíkovník a polámal stromy jejich území. 34 Řekl a přišly kobylky a saranče, jimž nebylo počtu, 35 a požraly všechno bylinstvo v jejich zemi a požraly úrodu jejich půdy; 36 a pobil vše prvorozené v jejich zemi, prvotinu jejich mužnosti, 37 a vyvedl je se stříbrem a zlatem a v jeho kmenech nebylo klopýtajícího. 38 Egypt se při jejich vyjití zaradoval, neboť na ně padl strach z nich. 39 Rozprostřel oblak jako příkryvku a oheň k osvětlování noci; 40 požádali, i přihnal křepelky a sytil je chlebem z nebes, 41 otevřel skálu a vytekly vody, rozproudily se po suchých krajích - řeka! 42 Ano, vzpomněl svého svatého slova, Abraháma svého nevolníka, 43 a vyvedl s veselím svůj lid, s plesáním své vyvolené, 44 a dal jim země národů, takže se mohli zmocnit výnosu národností 45 pro tu příčinu, aby zachovávali jeho ustanovení a dbali jeho zákonů. Chvalte Jáha!

Žalmy 106

1 Chvalte Jáha! Přinášejte chválu Jehovovi, vždyť je dobrý, vždyť jeho laskavost je navždy! 2 Kdo může vypovědět mocné činy Jehovovy, rozhlásit všechnu jeho chválu? 3 Blaho zachovávajících právo, vykonávajících v každé době spravedlnost! 4 Vzpomeň mne, Jehovo, v blahověli k svému lidu, měj mě na mysli při svém vysvobozování, 5 abych mohl nahlížet v dobro tvých vyvolených, radovat se radostí tvého národa, honosit se s tvým dědictvím! 6 Hřešili jsme se svými otci, páchali jsme nepravostí, jednali jsme zlovolně; 7 naši otcové v Egyptě neuvážili tvých divů, nevzpomněli hojnosti tvých laskavostí a před mořem, při moři Rákosí, se dopustili neposlušnosti. 8 Ale vysvobodil je vzhledem k svému jménu, k uvedení své moci v známost, 9 a obořil se na moře Rákosí, takže vyschlo, i dal jim procházet hlubinami jako pustinou 10 a vysvobodil je z ruky nenávistníka a vykoupil je z ruky nepřítelů, 11 a jejich protivníky přikryly vody, ani jeden z nich nebyl pozůstaven. 12 I nabyli jistoty víry v jeho slova; jali se zpívat chvalo zpěv o něm. 13 Rychle zapomněli jeho činy, nepočkali na jeho radu, 14 nýbrž se v pustině stali nezřízeně chtivými a jali se v poušti BOHA zkoušet; 15 i dal jim, co žádali, ale vpustil v jejich duši hubnutí. 16 A v táboře se jali žárlit na Mojžíše, na Árona, svatého Jehovova; 17 musela se země otevřít a pohltit Dáthána a zavřít se nad srocením Avirámovým. 18 I oheň plál v jejich srocení, zlovolné zasahoval plamen. 19 Na Chórěvu hotovili tele a klaněli se slitině,

20 ano, zaměnili svou slávu za podobu hovězího dobytčete, žeroucího bylinu. 21 Zapomněli BOHA, svého vysvoboditele, vykonavšího v Egyptě veliké věci, 22 divy v zemi Chámově, věci budící úctu na moři Rákosí, 23 i pojal úmysl zničit je, kdyby nebyl Mojžíš, jeho vyvolený, stanul v průlomu před jeho tváří k odvrácení jeho popuzení od vykonání zkázy. 24 A postavili se zamítavě proti žádoucí zemi, neuvěřili jeho slovu, 25 nýbrž se v svých stanech jali žehrat, neuposlechli na hlas Jehovův. 26 I pozvedl o nich svou ruku, o sklácení jich v pustině 27 a o sklácení jejich semene mezi národy a o rozeznání jich po zemích. 28 A připojili se k Baal-Peórovi a jali se jíst oběti mrtvým 29 a dráždit ho svými skutky, takže mezi nimi propukla pohroma; 30 tu stanul Pinchás a zasáhl jako soudce i bylo té pohromě zabráněno; 31 to mu bylo započteno za spravedlnost do pokolení a pokolení, navždy. 32 I při vodách Merívy vyvolali hněv a Mojžíšovi se jejich příčinou vedlo zle, 33 neboť se vzpurně zachovali vůči jeho duchu, takže svými rty nerozvázně promluvil. 34 Národnosti nevyhubili, jak jim Jehova řekl, 35 nýbrž se v národy vmísili a naučili se jejich činům 36 a jali se uctívat jejich modly; ty se jim staly léčkou, 37 takže své syny a své dcery obětovali démonům 38 a prolévali nevinnou krev, krev svých synů a svých dcer, jež obětovali modlám Kenáanu, a krví byla znesvěcena země. 39 Tak se znečistili svými činy a smilstva se dopustili svými skutky. 40 I vzplál hněv Jehovův proti jeho lidu a zošklivil si své dědictví 41 a vydal je v ruku národů, takže se vlády nad nimi ujali nenávidící je 42 a jejich nepřátelé se jali utlačovat je, i byli pokořeni pod jejich ruku. 43 Mnohokrát je vyprošťoval, ale oni se svým smýšlením vzpírali a ve své nepravosti se zhroutili. 44 Hleděl však na jejich tíseň při svém slyšení jejich křiku 45 a pro ně vzpomínal své smlouvy a slitovával se podle hojnosti své laskavosti 46 a přiváděl je k smilováním před tváří všech zajavších je. 47 Vysvobod' nás, Jehovo, náš Bože, a shromazď nás zprostřed národů k přinášení chvály tvému svatému jménu a k chloubě v tvém chvalozpěvu! 48 Budiž veleben Jehova, Bůh Isráélův, od věčnosti až po věčnost! A všechen lid nechť řekne: Ámén! Chvalte Jáha!

Žalmy 107

1 Přinášejte chválu Jehovovi, neboť je dobrý, neboť jeho laskavost trvá navždy! 2 To nechť říkají vykoupení Jehovovi, jež vykoupil z ruky protivníka 3 a jež shromáždil ze zemí, od vzházení a od západu, od severu a od moře! 4 Zbloudili v pustině, v poušti cesty, město k bydlení nenašli, 5 hladoví i žízniví, jejich duše v nich zemdlívala. 6 Když však ve své tísní křičeli k Jehovovi, vyprošťoval je z jejich útrap 7 a dával jim kráčet přímou cestou k dojití do města k bydlení. 8 Nechť Jehovovi chválí jeho laskavost a jeho divy dětem člověka, 9 neboť uspokojil dychtivou duši, a duši hladovou naplnil dobrem. 10 Obyvatelé tmy, ano, hluboké temnoty, spoutaní utrpením a železem, 11 neboť se dopustili neposlušnosti BOŽÍCH +výroků a usnesením Nejvyššího pohrdli, 12 i pokořil jejich srdce strastí - klopýtli a nebylo pomáhajícího. 13 Jali se tedy ve své tísní volat k Jehovovi - uměl je vysvobodit z jejich útrap, 14 vyvést je z tmy, ano, hluboké temnoty, a jejich pouta strhat. 15 Nechť Jehovovi chválí jeho laskavost a jeho divy dětem člověka, 16 neboť roztříštil dveře z mosazi a rozlámal závory ze železa. 17 Pošetilci cestou svého přestoupení a svými nepravostmi sami sobě působí soužení, 18 jejich duše si oškliví všechen pokrm a dospívají až k branám smrti. 19 I volají ve své tísní k Jehovovi - vysvobozuje je z jejich útrap, 20 posílá své slovo a uzdravuje je a dává vyváznout z jejich děr. 21 Nechť Jehovovi chválí jeho laskavost a jeho divy dětem člověka, 22 a nechť obětují oběti díky a s plesáním vypravují o jeho činech. 23 Sestupující na moře v lodích, vykonávající zaměstnání na mnohých vodách, 24 ti vídají činy Jehovovy a jeho divy v hloubce: 25 když promluví, vzbudí tím bouřlivý víchr, jenž jeho vlny žene do výše; 26 vystupují k nebesům, sestupují v hlubiny, jejich duše se nebezpečím rozplývá. 27 Motají se a vrávorají jako opilý a všechna jejich moudrost se hrouť. 28 Křičí tedy ve své tísní k Jehovovi, i vyvádí je z jejich útrap; 29 mění bouři v šelest a jejich vlny tichnou. 30 I radují se, že se ony uklidňují, a přivádí je do přístavu jejich tužby. 31 Nechť Jehovovi chválí jeho laskavost a jeho divy dětem člověka 32 a nechť ho vyvyšují v sejití lidu a nechť ho velebí v zasedání starců! 33 Obrací řeky v pustinu a zřídla vod v žíznivou zem, 34 úrodnou zem v zem slanou, pro zlobu bydlících v ní; 35 obrací pustinu v jezero vod a zem sucha v zřídla vod 36 a usídluje tam hladové, ať zakládají město k bydlení 37 a osévají pole a osazují vinice, jež nesou ovoce jako výnos. 38 A žehná jim, takže se velmi rozmnožují, a jejich dobytka neumenšuje, 39 ač jich ubývalo a bývali sklíčení tlakem neštěstí a zármutku. 40 Na velmože vylévá pohrdání a dává jim bloudit pustotou bez cesty, 41 nemajetného však ze soužení vyzdvihuje a čeledi činí jakoby stádem. 42 To, když budou vidět upřímní, budou se radovat a všechno bezpráví zavře svá ústa. 43 Kdo je moudrý a všímá si těchto věcí? Ti svou pozornost upírají na laskavost Jehovovu.

Žalmy 108

1 (Píseň, zpěv s hudebním doprovodem od Dávída.) Mé srdce je upevněno, Bože, chci zpívat, ano, zpívat při hudbě; ba i má sláva, 2 probud' se, varyto a lyro, chci probudit úsvit! 3 Chci tě chválit mezi národnostmi, Jehovo, při hudbě ti zpívat mezi lidskými plemy, 4 vždyť větší než až po nebesa je tvá laskavost a až po oblaka tvá věrnost. 5 Buď vyvýšen nad nebesa, Bože, a tvá sláva nad všechnu zem! 6 Aby tvoji milovaní mohli být vytrženi, pomoz svou pravici a odpověz nám.

7 Bůh ve své svatosti promluvil: Budu se veselit; budu rozdělovat Šechem a vyměřovat údolí Sukkóth. 8 Mně patří Gileád a mně patří Menaššé, a Efrájim je posila mé hlavy, Júdá můj zákonodárce, 9 Móáv nádoba k mému mytí, na Edóma mohu hodit svůj sandál; nade mnou, Pelešeth, výsej! 10 Kdo mi může umožnit vstup v opevněné město? Kdo mě dovede až po Edóm? 11 Zda jsi nás, Bože, neodhodil? A nevycházíš, Bože, s našimi vojsky. 12 Poskytni nám pomoc z tísně, vždyť snaha o vysvobození člověkem je ničím! 13 V Bohu budeme moci zdatně si počínat a on bude rozšlapávat naše protivníky.

Žalmy 109

1 (Řediteli hudby; od Dávida. Zpěv s hudebním doprovodem). Bože mé chvály, kéž nemlčíš, 2 neboť se ústa zlovolného a ústa lstivá otevřela proti mně, mluví se mnou - lživý jazyk! - 3 a obklopila mě slova nenávisti; a napadli mě bez příčiny! 4 Za mou lásku mi jsou odpůrci; a já - modlitbu! 5 Ano, uvalují na mne zlo za dobro a nenávisť za lásku. 6 Ustanov nad ním zlovolného a necht' po jeho pravici stojí odpůrce, 7 při svém souzení necht' vychází jako zlovolný, i jeho modlitba necht' se projevuje jako hřích, 8 jeho dni necht' jsou nečetné a jeho pověření necht' musí převzít jiný, 9 jeho děti necht' jsou sirotky a jeho žena vdovou 10 a necht' se jeho děti neustále potulují a žebrají a necht' se pachtí mimo své zříceniny. 11 Věřitel necht' klade léčky všemu, co mu patří, a jeho výnos necht' loupí cizáci; 12 necht' nemá trvale prokazujícího laskavost a necht' není nikoho milostivého vůči jeho sirotkům, 13 jeho potomstvo necht' je k vytěti, jejich jméno necht' je v dalším pokolení vyhlazováno, 14 necht' je nepravost jeho otců připomínána Jehovovi a hřích jeho matky necht' není vymazáván, 15 necht' jsou ustavičně před Jehovah, aby jejich památku vytínil ze země, 16 protože nevzpomněl prokázat laskavost a k usmrcení pronásledoval člověka sužovaného a ubohého a skleslého srdcem 17 a zamiloval si zlořečení, necht' ho tedy stihne, a neliboval si v požehnání, necht' se tedy od něho vzdálí 18 a necht' si zlořečení oblékne jako svůj úbor, ono necht' vejde jako voda v jeho nitro a jako olej v jeho kosti, 19 necht' mu je jako roucho, jímž se zahaluje, a za opasek, jímž se ustavičně opásává. 20 Toto budiž odměnou mým odpůrcům od Jehovy i těm, již vyslovují zlo proti mé duši. 21 Ale ty, Jehovo, Pane, se mnou nakládej vzhledem k svému jménu, neboť dobrá je tvá laskavost - vyprost' mě! 22 Vždyť já jsem soužený a ubohý a mé srdce v mém nitru je zraněno, 23 mizím jako stín, když se protahuje, jsem zmítán jako kobylka; 24 má kolena klesají postem a mé maso zhublo nedostatkem oleje. 25 A já jsem se jim stal předmětem potupy, když mě vidí, potřásají svou hlavou. 26 Pomoz mi, Jehovo, můj Bože, vysvobod' mě podle své laskavosti, 27 ať vědí, že toto je tvá ruka, ty, Jehovo, jsi to učinil; 28 necht' oni zlořečí, ty však kéž žehnáš; povstali - ať jsou zostuzeni a tvůj nevolník necht' se raduje. 29 Necht' si moji odpůrcové oblékají hanbu, ať se jako pláštěm zahalují ostudou! 30 Budu Jehovu velmi svými ústy chválit a vprostřed mnohých ho velebit, 31 neboť stojí po pravici nemajetného k vysvobození od soudících jeho duši.

Žalmy 110

1 (Od Dávida. Zpěv s hudebním doprovodem.) Prohlášeno Jehovah k mému PÁNU: Sed' po mé pravici, 2 než budu klást tvé nepřátele za podnož tvým nohám. Jehova bude z Cijjónu vztahovat berlu tvé moci: Vládni vprostřed svých nepřátel! 3 Tvůj lid bude přeochoťný v den tvé vojenské síly; v svaté nádheře máš rosu z dělohy jitřní záře, svou mládež. 4 Jehova přísáhl a nebude litovat: Ty jsi navždy knězem na způsob Malkí-cedeka. 5 Pán na tvé pravici v den svého hněvu rozdrť krále, 6 bude soudit mezi národy, naplní mrtvolami, rozdrť hlavu nad rozsáhlou zemí. 7 Bude pít z potoka na cestě, proto bude pozdvihovat hlavu.

Žalmy 111

1 () Velebte Jáha! (Álef) Chci chválit Jehovu celým srdcem, (Béth) v důvěrné poradě upřímných a ve shromáždění. 2 (Gímel) Veliké jsou tvé činy, Jehovo, (Dáleth) předměty zájmu všech oblíbených je! 3 (Hé) Velebnost a nádhera - toť jeho působení, (Váu) a jeho spravedlnost potrvá na věčnost. 4 (Zajin) Zřídil památku svým divům; (Chéth) milostivý a soucitný je Jehova; 5 (Téth) dává pokrm svým ctitelům, (Jód) je navždy pamětliv své smlouvy. 6 (Káf) Sílu svých činů oznámil svému lidu, (Lámed) dává jim dědictví národů; 7 (Mém) činy jeho rukou - věrnost a právo, (Nún) všechna jeho nařízení jsou spolehlivá, 8 (Sámech) podepřená na věčnost - navždy, (Ajin) zavedená v pravdě a přímosti. 9 (Pé) Poslal svému lidu osvobození, (Cádé) navždy přikázal svou smlouvu, (Kóf) svaté a úctu budící je jeho jméno. 10 (Réš) Počátek moudrosti je úcta k Jehovovi, (Šín) dobrá rozumnost všem řídícím se jimi; (Táu) jeho chvála potrvá na věčnost.

Žalmy 112

1 () Velebte Jáha! (Álef) Blaho muže-ctitele Jehovu, (Béth) jenž si velmi libuje v jeho rozkazech! 2 (Gímel) Jeho símě bude mocné v zemi Jehovově, (Dáleth) pokolení upřímných bude požehnááno; 3 (Hé) v jeho domě hojnost a bohatství (Váu) a jeho spravedlnost potrvá na věčnost. 4 (Zajin) Upřímným vzchází ve tmě světlo, (Chéth) je milostivý a soucitný a spravedlivý. 5 (Téth) Dobro muže prokazujícího přízeň a půjčujícího; (Jód) jenž své záležitosti obstarává podle práva! 6 (Káf) Neboť se nikdy nemůže zvíkat; (Lámed) spravedlivý je k trvalé připomínce. 7 (Mém) Ze zlé zvěsti nemá obavy, (Nún) jeho srdce je upevněno, ujištěno v důvěře v Jehovu; 8 (Sámech) podepřeno je jeho srdce, nebude se bát (Ajin), ani až bude moci pohledět na své protivníky. 9 (Pé) Rozsypává, dává nemajetným, (Cádé) jeho spravedlnost potrvá na věčnost, (Kóf) jeho roh bude vyvyšován v slávě. 10 (Réš) Zlovolný to bude vidět a rozzlobí se, (Šin) bude skřípat svými zuby a rozplyne se, (Táu) tužba zlovolných musí zajít.

Žalmy 113

1 Velebte Jáha! Velebte, nevolníci Jehovovi, velebte jméno Jehovovo, 2 necht' je jméno Jehovovo oslavováno od nynějška a navždy, 3 od vzcházení slunce až po jeho zajetí budiž jméno Jehovovo velebeno! 4 Jehova je vysoko nade všemi národy, nad nebesy je jeho sláva. 5 Kdo je jako Jehova, náš Bůh, jenž se vyvyšuje k bydlení, 6 jenž se snižuje k hledění na nebesa a na zem, 7 z prachu pozdvihující nuzného? Povznáší nemajetného z hnoje 8 k posazení s velmoži, s velmoži svého lidu, 9 usídluje neplodnou v domě jako radostnou matku dětí. Velebte Jáha!

Žalmy 114

1 Při vycházení Isráele z Egypta, domu Jákobova zprostřed lidu nesrozumitelné řeči, 2 stal se Júdá jeho svatyní, Isráel jeho panstvím. 3 To uvidělo moře a prchlo, Jordán se obracel nazpět, 4 hory poskočily jako berani, pahorky jako mlád'ata drobného dobytka. 5 Co je ti, moře, že prcháš? Ó Jordáne, že se obracíš nazpět? 6 Ó hory, že poskakujete jako berani? Pahorky, jako mlád'ata drobného dobytka? 7 Svíjej se, země, před přítomností tváře Páně, před přítomností tváře +Boha Jákobova, 8 jenž proměňuje skálu v jezero vod, křemen v zřídlo vod.

Žalmy 115

1 Ne nám, Jehovo, ne nám, nýbrž svému jménu dej slávu za svou laskavost, za svou věrnost! 2 Nač mají národy říkat: Kdepak je jejich Bůh? 3 Ale náš Bůh je v nebesích, činí, cokoli si oblíbil. 4 Jejich modly jsou stříbro a zlato, dílo rukou člověka, 5 ústa mají a nemluví, oči mají a nevidí, 6 uši mají a neslyší, nos mají a nečijí, 7 jejich ruce - ty nehmatají, jejich nohy - ty nechodí, neozývají se svým hrdlem. 8 Jim podobní budou jejich zhotovitelé, každý, kdo v ně důvěřuje. 9 Isráéli, důvěřuj v Jehovu! On je jejich pomocí a jejich štítem! 10 Dome Áronův, důvěřujte v Jehovu! On je jejich pomocí a jejich štítem! 11 Ctitelé Jehovu, důvěřujte v Jehovu! On je jejich pomocí a jejich štítem! 12 Jehova nás vzpomněl, žehná - žehná domu Isráelovu, žehná domu Áronovu, 13 žehná ctitelům Jehovu, malým s velikými. 14 Jehova k vám bude přidávat, k vám i k vašim dětem, 15 vy jste požehnání Jehovy, zřídlišho nebesa i zem. 16 Nebesa jsou nebesa Jehovova a dětem lidí dal zem. 17 Ne mrtví velebí Jáha, ani kdo ze sestupujících v mlčení, 18 nýbrž my chceme Jáha oslavovat, od nynějška a navždy! Velebte Jáha!

Žalmy 116

1 Je mi milo, že Jehova slyší můj hlas, má úpění, 2 neboť ke mně naklonil své ucho, i budu v svých dnech volat. 3 Obemkly mě provazy smrti a dopadly mě tísně šeólu, nacházel jsem úzkost a zármutek. 4 I vzýval jsem jméno Jehovovo: Ach, Jehovo, dej vyvážnout mé duši! 5 Jehova je milostivý a spravedlivý, ano, náš Bůh se smilovává. 6 Jehova ochraňuje prosté, zeslábnu-li, bude mi pomáhat. 7 Vrať se, má duše, k svému klidu, neboť Jehova na tobě projevil dobrotu; 8 vždyť jsi mou duši vytrhl ze smrti, mé oči ze slz, mou nohu od úrazu. 9 Budu se před tváří Jehovovou procházet v zemích života. 10 Věřím, když mluvím: Já jsem velmi ztrápen. 11 Já jsem ve svém rozechvění řekl: Každý člověk lže. 12 Jak mám Jehovovi odplatit všechna jeho dobrodiní vůči mně? 13 Chci povznést číši vysvobození a vzývat jméno Jehovovo, 14 své sliby Jehovovi budu plnit naproti, ano, všemu jeho lidu. 15 V očích Jehovových je smrt jeho zbožných drahocenná. 16 Ach, Jehovo, vždyť já jsem tvůj nevolník, já jsem tvůj nevolník, syn tvé služebnice, na mých poutech jsi způsobil rozvázání, 17 tobě budu obětovat oběť díky a jméno Jehovovo budu vzývat, 18 své sliby Jehovovi budu plnit naproti, ano, všemu jeho lidu 19 v nádvořích domu Jehovova, v tvém středu, Jerúsáléme! Velebte Jáha!

Žalmy 117

1 Velebte Jehovu, všechny národy, vychvalujte ho, všechny rody, 2 neboť se nad námi vzmohla jeho laskavost a věrnost Jehovova trvá navždy. Velebte Jáha!

Žalmy 118

1 Přinášíte chválu Jehovovi, neboť je dobrý, neboť jeho laskavost trvá navždy! 2 Nuže, necht' praví Izráel, že jeho laskavost trvá navždy! 3 Nuže, necht' praví dům Áronův, že jeho laskavost trvá navždy! 4 Nuže, necht' praví ctitelé Jehovu, že jeho laskavost trvá navždy! 5 Volal jsem Jáha z tísně, Jáh mi odpověděl prostranností. 6 Jehova je při mně, nemusím se bát; co mi může učinit člověk? 7 Jehova je při mně mezi mými pomocníky a já budu moci pohledět na nenávidící mě. 8 Lépe je spoléhat na Jehovu než důvěřovat v člověka, 9 lépe je spoléhat na Jehovu než důvěřovat ve velmože. 10 Všechny národy mě obklíčily - ve jménu Jehovově jsem je ovšemže uměl skosit; 11 obklíčili mě, ba, obklíčili mě - ve jménu Jehovově jsem je ovšemže uměl skosit, 12 obklíčili mě jako včely, byli zhašeni jako oheň v trní - ve jménu Jehovově jsem je ovšemže uměl skosit. 13 Ztuha jsi mě strkal, abych padl, ale Jehova mi pomohl. 14 Mou silou a zpěvem je Jehova, i stal se mi záchranou. 15 Hlas plesání a záchrany v stanech spravedlivých: Pravice Jehovova dokazuje moc, 16 pravice Jehovova je vyvýšena, pravice Jehovova dokazuje moc! 17 Nemusím umít, nýbrž budu žít a rozhlašovat díla Jehovova; 18 citelně mě Jáh pokáral, ale smrti mě nevydal. 19 Otevřete mi brány spravedlnosti, chci v ně vstoupit, chci chválit Jáha; 20 toto je brána Jehovova, vstupují v ni spravedliví. 21 Děkuji ti, že jsi mi odpověděl a stal ses mi vysvobozením. 22 Kámen, ježž budovatelé zavrhl, se stal hlavou nároží; 23 toto nastalo z blízkosti Jehovovy; je to divuplné v našich očích. 24 Toto je den, ježž učinil Jehova, jásejme a radujme se v něm! 25 Ach, Jehovo, pomoz, prosím! Ach, Jehovo, dej, prosím, zdar! 26 Kdo přichází, budiž požehnan ve jménu Jehovově! Žehnáme vám z domu Jehovova! 27 Jehova je BŮH a dává nám světlo; připoutejte slavnostní oběť provazy až k rohům oltáře! 28 Ty jsi můj BŮH, i budu tě chválit, můj Bože, budu tě vyvyšovat! 29 Přinášíte chválu Jehovovi, neboť je dobrý, neboť jeho laskavost trvá navždy!

Žalmy 119

1 () (Álef) Blaho bezúhonných na jejich cestě, již chodí podle zákona Jehovova! 2 Blaho zachovávajících jeho svědectví, již ho celým srdcem vyhledávají! 3 Ti také nepůsobí bezpráví, chodí jeho cestami. 4 Ty jsi rozkázal pilně dbát tvých nařízení; 5 ó, kéž se upevňují mé cesty k dbaní tvých ustanovení! 6 Pak nebudu zostuzován ve svém přihlížení ke všem tvým rozkazům. 7 Budu tě chválit v upřímnosti srdce, když se naučím právním tvé spravedlnosti. 8 Chci dbát tvých ustanovení, kéž mě zplna neopouštíš! 9 (Béth) Čím může mladík očistit svou stezku? Opatrností podle tvého slova. 10 Celým svým srdcem tě vyhledávám, kéž mě nenecháváš pobloudit od tvých rozkazů! 11 Tvou řeč mám uschovanou ve svém srdci, abych vůči tobě nehřešil. 12 Ty budiž veleben, Jehovo; vyuč mě svým ustanovením! 13 Svými rty rozhlásím všechny úsudky tvých úst. 14 V cestě tvých svědectví se těším jako nad jakýmkoli bohatstvím. 15 Chci přemýšlet o tvých nařízeních a hledět si tvých stezek. 16 V tvých ustanoveních se chci kochat, nechci zapomínat tvého slova. 17 (Gímel) Projev dobrotu na svém nevolníku; chci žít, ať mohu dbát tvého slova. 18 Odkryj mé oči, ať mohu spatřovat divy z tvého zákona. 19 Já jsem v zemi cizincem, kéž přede mnou neskrýváš svých rozkazů. 20 Po všecken čas je má duše zkrušena tužbou po tvých právech. 21 Vyplínil jsi opovážlivé, prokleté, již pobloudili od tvých rozkazů; 22 odval ze mne potupu a pohrdání, vždyť zachovávám tvá svědectví. 23 I když hodnostáři zasedají, umlouvají se proti mně, tvůj nevolník přemýšlí o tvých ustanoveních. 24 Ano, tvá svědectví jsou mou rozkoší, mými rádci. 25 (Dáleth) Má duše lne k prachu, oživ mě podle svého slova! 26 Vyrozpřávil jsem své cesty a odpověděl jsi mi; vyuč mě svým ustanovením! 27 Dej mi pochopit cestu tvých nařízení i budu přemýšlet o tvých divech. 28 Má duše slzí zármutkem, pozvedni mě podle svého slova! 29 Odvrát' ode mne cestu lži a obďař mě svým zákonem. 30 Vyvolil jsem cestu věrnosti, tvé předpisy jsem si představil. 31 --- 32 Chci běžet cestou tvých rozkazů, neboť rozšiřuješ mé srdce. 33 (Hé) Nauč mě, Jehovo, cestě tvých ustanovení, ať ji zachovávám až do konce. 34 Učiň mě chápavým, ať zachovávám tvůj zákon, ať ho dbám celým srdcem. 35 Dej mi kráčet pěšinou tvých rozkazů, neboť si v ní libuji. 36 Nakloň mé srdce k tvým svědectvím a ne k ziskuchtivosti. 37 Odved' mé oči od hledění na nicotnost; oživ mě na tvých cestách. 38 Potvrď svému nevolníku svou řeč, jež je k úctě k tobě. 39 Odtáhni mou potupu, již se strachuji, vždyť tvá práva jsou dobrá. 40 Hle, toužím po tvých nařízeních; oživ mě ve své spravedlnosti. 41 (Váu) A kéž mne dochází tvá laskavost, Jehovo, tvé vysvobození podle tvé řeči, 42 ať mohu slovem odpovídat tupícimu mě, neboť v tvé slovo důvěřuji.

43 A kéž od mých úst zcela neodnímáš slovo pravdy, neboť čekám na tvůj úsudek. 44 A budu ustavičně dbát tvého zákona, navždy a věčně, 45 a procházet se v širém prostoru, neboť vyhledávám tvá nařízení. 46 A o tvých svědectvích budu mluvit před králi, aniž se budu stydět 47 a budu se kochat v tvých rozkazech, jež miluji. 48 I budu povznášet své dlaně k tvým rozkazům, jež miluji, a přemýšlet o tvých ustanoveních. 49 (Zajin) Vzpomeň slova k svému nevolníku, že jsi mi dal doufat. 50 Toto je má útěcha v mém souzení, že mě tvá řeč oživila. 51 Opovážliví se mi nadmíru vysmáli; neodchýlil jsem se od tvého zákona. 52 Vzpomněl jsem tvých práv od věčnosti, Jehovo, a potěšil jsem se. 53 Zachvátil mě žár hněvu pro zlovolné, opouštějící tvůj zákon. 54 V domě mých putování se mi zpěvy stala tvá ustanovení. 55 V noci vzpomínám tvého jména, Jehovo, a dbám tvého zákona. 56 Tohoto se mi dostalo, že zachovávám tvá nařízení. 57 (Chéth) Mým podílem je Jehova, slíbil jsem dbát tvých slov. 58 Celým srdcem jsem usiloval o tvou přízeň, buď mi milostiv podle svého výroku. 59 Uvážil jsem své cesty a obrátil jsem své nohy k tvým svědectvím. 60 Pospíšil jsem, aniž jsem zaváhal dbát tvých rozkazů. 61 Opletly mě provazy zlovolných; nezapomněl jsem tvého zákona. 62 O půlnoci vstávám ku přinášení chvály tobě za rozsudky tvé spravedlnosti. 63 Já jsem společníkem všem, kdo tě mají v účtě a dbajícím tvých nařízeních. 64 Země je plná, Jehovo, tvé laskavosti; vyuč mě svým ustanovením. 65 (Téth) Dobře jsi naložil, Jehovo, se svým nevolníkem podle svého slova. 66 Vyuč mě dobré soudnosti a poznání, vždyť jsem uvěřil v tvé rozkazy. 67 Dříve než jsem byl ponižován, bloudil jsem já, nyní však dbám tvé řeči. 68 Ty jsi dobrý a dobře činiš; vyuč mě svým ustanovením. 69 Opovážliví na mne nalepili lež; já celým srdcem chci zachovávat tvá nařízení. 70 Jejich srdce je otlé jako tuk; já se kochám tvým zákonem. 71 Dobře mi, že jsem byl ponížěn, abych se učil tvým ustanovením. 72 Zákon tvých úst je pro mne lepší než tisíce zlata a stříbra. 73 (Jód) Učinily a upravily mě tvé ruce; učiň mě chápavým, ať se učím tvým rozkazům. 74 Budou mě pozorovat tvoji ctitelé a budou se radovat, že čekám na tvé slovo. 75 Víím, Jehovo, že tvé rozsudky jsou spravedlivé, že jsi mě ve věrnosti ponížil. 76 Necht' je, prosím, tvá laskavost k mé útěše podle tvého výroku k tvému nevolníku. 77 Kéž mne docházejí tvá smilování, ať žiji, neboť mou rozkoší je tvůj zákon. 78 Necht' jsou zostuzováni opovážliví, neboť mi bezdůvodně křivdí, já budu přemýšlet o tvých nařízeních; 79 necht' se ke mně obracejí tvoji ctitelé a znající tvá svědectví. 80 Kéž je mé srdce bezúhonné stran tvých ustanovení, abych nebyl zostuzován! 81 (Káf) Má duše prahne po tvém vysvobození, čekám na tvé slovo; 82 mé oči prahnou po tvé řeči s výrokem: Kdy mě chceš potěšit? 83 Ačkoli jsem se stal jakoby měchem v kouři, nezapomněl jsem tvých ustanovení. 84 Kolik bude dní tvého nevolníka? Kdy budeš konat soud proti mým pronásledovatelům? 85 Opovážliví mi vykopali jámy, což není podle tvého zákona. 86 Všechny tvé rozkazy jsou pravda, bezdůvodně mě pronásledují - pomoz mi! 87 Málem by mě byli v zemi zahubili, já však jsem neopustil tvých nařízení. 88 Oživ mě podle své laskavosti, i budu dbát svědectví tvých úst. 89 (Lámed) Navždy, Jehovo, tvé slovo trvá v nebesích. 90 Do pokolení a pokolení trvá tvá věrnost; zem jsi pevně zřídil, i stojí, 91 stojí dnes podle tvých úsudků, neboť to vše tobě slouží. 92 Kdyby tvůj zákon nebyl mou rozkoší, pak bych hynul ve svém souzení. 93 Nikdy nechci zapomenout tvých nařízeních, neboť jimi jsi mě oživil. 94 Já patřím tobě, vysvoboď mě, neboť tvá nařízení vyhledávám. 95 Zlovolní na mne číhají k mé záhubě; chci si pozorně všimnout tvých svědectví. 96 Shledal jsem konec vši dokonalosti; tvůj rozkaz je velmi dalekosáhlý. 97 (Mém) Jak miluji tvůj zákon! On je každého dne mým rozjímáním. 98 Moudřejším nad mé nepřátele mě činíš svými rozkazy - ano, to mi patří navždy, 99 nabyt jsem rozvážností nad všechny své učitele, neboť tvá svědectví jsou mi rozjímáním, 100 jsem všímavější nad starce, neboť zachovávám tvá nařízení. 101 Svě nohy jsem zdržel od každé zlé stezky, abych dbal tvého slova. 102 Od tvých práv jsem neodstoupil, neboť ty jsi mě poučil. 103 Jak sladké jsou tvé výroky mému patru, nad med mým ústům! 104 Tvými nařízeními nabývám všímavosti, proto nenávidím každou stezku lži. 105 (Nún) Tvé slovo je lampou mé noze a světlem mé pěšiny. 106 Přisáhl jsem, což skutečným, dbát práv tvé spravedlnosti. 107 Jsem převelmi usouzen, Jehovo, oživ mě podle svého slova! 108 Blahovolně přijmi, prosím, Jehovo, dobrovolné oběti mých úst! 109 Mé žití je ustavičně v mé dlani, tvého zákona jsem však nezapomněl. 110 Zlovolní mi položili past, od tvých nařízeních jsem však nezbloudil. 111 Navždy jsem zdědil tvá svědectví, ano, ona jsou veselím mého srdce. 112 Naklonil jsem své srdce k vykonávání tvých ustanovení navždy, do konce. 113 (Sámech) Pochybovačů nenávidím, tvůj zákon však miluji. 114 Ty jsi mou skrýš a mým štítem, čekám na tvé slovo. 115 Odstupte ode mne, pachatelé zla, já chci zachovávat rozkazy svého Boha! 116 Podepři mě podle svého výroku, ať žiji a nejsem zklamáván stran své naděje; 117 posilni mě, ať docházím vysvobození, ať se mohu ustavičně kochat hleděním v tvá ustanovení. 118 Zavrhuješ všechny pobloudivší od tvých ustanovení, ano, jejich podvodnictví je marné. 119 Strusky! Všechny zlovolné v zemi odklízíš; proto miluji tvá svědectví. 120 Mé maso se děsí strachem z tebe, ano, pocit'uji bázeň před tvými soudy. 121 (Ajin) Uplatňoval jsem právo a spravedlnost, kéž mě neponecháš mým utlačitelům, 122 zaruč se za svého nevolníka k dobru, ať mě opovážliví neutlačují. 123 Mé oči prahnou po tvém vysvobození a po výroku tvé spravedlnosti. 124 Nalož se svým nevolníkem podle své laskavosti a vyuč mě svým ustanovením. 125 Já jsem tvůj nevolník, učiň mě chápavým, ať mohu poznat tvá svědectví. 126 Je pro Jehovu čas k jednání; zrušili tvůj zákon. 127 Proto tvé rozkazy miluji nad zlato, ano, nad jemné zlato, 128 proto všechna nařízení stran všeho mám za správná; každou stezku lži nenávidím. 129 (Pé) Tvá svědectví jsou divy, proto je má duše zachovává. 130 Výklad tvých slov osvětluje, chápavými čině prosté. 131 Rozevřel jsem svá ústa a lapal jsem, neboť jsem se rozdychtil po tvých rozkazech. 132 Otoč se ke mně a buď mi milostiv podle práva milujících tvé jméno, 133 upevňuj mé kroky svou řečí a kéž žádnou nepravost nenecháš nade mnou panovat, 134 osvoboď mě od útlaku člověka, i budu dbát tvých nařízeních,

135 rozjasni svou tvář na svého nevolníka a vyuč mě svým ustanovením. 136 Mé oči spouštějí potoky vod, protože nedbají tvého zákona. 137 (Cádé) Ty jsi spravedlivý, Jehovo, a tvé soudy jsou přímé. 138 Přikázal jsi svá svědectví - spravedlnost a dokonalou věrnost. 139 Stravuje mě má horlivost, že moji protivníci zapomněli tvá slova. 140 Tvá řeč je dokonale osvědčená a tvůj nevolník ji miluje. 141 Já jsem nepatrný a opovržený; tvých nařízení jsem nezapomněl. 142 Tvá spravedlnost je spravedlností navždy a tvůj zákon je pravda. 143 Postihly mě tíseň a sevření; mou rozkoší jsou tvé rozkazy. 144 Tvá svědectví jsou spravedlností navždy; učíš mě chápavým a budu žít. 145 (Kóf) Volám celým srdcem; odpověz mi, Jehovo, chci zachovávat tvá ustanovení; 146 volám tě, vysvobod' mě a budu dbát tvých svědectví. 147 Za úsvitu předstupuji a volám o pomoc; čekám na tvá slova; 148 mé oči předstihují noční hlídky k přemýšlení o tvé řeči. 149 Podle své laskavosti slyš můj hlas, oživ mě, Jehovo, podle svého úsudku. 150 Přiblížili se následovníci hanebnosti; vzdálili se od tvého zákona. 151 Ty jsi blízko, Jehovo, a všechny tvé rozkazy jsou pravda. 152 Dávno jsem z tvých svědectví poznal, že jsi je založil navždy. 153 (Rěš) Viz mé soužení a vytrhni mě, neboť jsem tvého zákona nezapomněl. 154 Při se mou při a vykup mě, dle svého výroku mě oživ. 155 Od zlovolných je záchrana daleko, neboť nevyhledávají tvých ustanovení. 156 Tvá smilování, Jehovo, jsou mnohá; oživ mě podle svých úsudků. 157 Moji pronásledovatelé a moji protivníci jsou mnozí; neodchýlil jsem se od tvých svědectví. 158 Uviděl jsem nevěrně se chovající a pocítil jsem odpor, neboť nedbají tvé řeči. 159 Viz, že miluji tvá nařízení; oživ mě, Jehovo, podle své laskavosti. 160 Souhrn tvého slova je pravda a každý rozsudek tvé spravedlnosti platí navždy. 161 (Šín) Knížata mě bez příčiny pronásledují a mé srdce se chvěje před tvými slovy. 162 Nad tvou řečí se těším jako nálezce hojného lupu. 163 Nenávidím a ošklivím si lež, tvůj zákon miluji. 164 Sedmkrát za den tě velebím za rozsudky tvé spravedlnosti. 165 Milující tvůj zákon mají hojný pokoj a není pro ně příčiny k úrazu. 166 Vyhlížím po tvém vysvobození, Jehovo, a tvé rozkazy vykonávám. 167 Má duše dbá tvých svědectví a velmi je miluji. 168 Dbám tvých nařízení a tvých svědectví, neboť všechny mé cesty jsou před tebou. 169 (Táu) Kéž se můj křik blíží k tvé tváři, Jehovo, učíš mě chápavým podle svého slova, 170 kéž mé úpění přichází před tvou tvář, vyprošť mě podle svého výroku! 171 Mé rty budou chrlit chvalo zpěv, neboť mě vyučuješ svým ustanovením, 172 můj jazyk bude opěvovat tvou řeč, neboť všechny tvé rozkazy jsou spravedlivé. 173 Kéž je tvá ruka k pomoci mně, neboť jsem vyvolil tvá nařízení. 174 Toužím po tvém vysvobození, Jehovo, a tvůj zákon je mou rozkoší. 175 Kéž chceš oživit mou duši, ať tě velebí, a kéž mi pomáhá tvé právo! 176 Bloudím, hledej svého nevolníka jako zatoulané dobytče, neboť jsem nezapomněl tvých rozkazů.

Žalmy 120

1 (Píseň stupňů.) Ve své úzkosti volávám k Jehovovi a odpovídá mi. 2 Jehovo, vyprošť mou duši od lživých rtů, od klamného jazyka! 3 Co ti má dát a co ti má přidat, klamný jazyku? 4 Naostřené šípy siláka se žhavými uhlíky z kručinek. 5 Běda mi, že jako cizinec obývám Mešech, zdržuji se u stanů Kédárových. 6 Dlouho si pobyla má duše s nenávidícím pokoj; 7 já - pokoj, promlouvám-li však, oni - k boji.

Žalmy 121

1 (Píseň k stupňům.) Pozvedám své oči k horám; odkud může přijít má pomoc? 2 Má pomoc je z blízkosti Jehovy, zřídívšího nebesa i zem. 3 Nebude přivolovat k zviklání tvé nohy; tvůj strážce nespí; 4 hle, nespí, aniž usíná strážce Izraelův. 5 Tvým strážcem je Jehova, Jehova, tvůj stín při tvé pravé ruce; 6 za dne tě nebude pálit slunce ani v noci měsíc. 7 Jehova tě bude střežit přede vším zlem, bude střežit tvou duši, 8 Jehova bude střežit tvé vycházení i tvé vstupování, od nynějška a navždy.

Žalmy 122

1 (Píseň stupňů od Dávida.) Zaradoval jsem se, když mi říkali: Půjďme v dům Jehovův. 2 Naše nohy stanuly v tvých branách, Jerúsáléme, 3 Jerúsáléme, jenž jsi vybudován jako město, jež jsi v sobě pospolu v jedno pospojováno, 4 kam vystupují kmeny, kmeny Jáhovy, svědectví pro Izraele k přinášení chvály jménu Jehovovu. 5 Neboť tam jsou posazeny stolice k soudu, stolice domu Dávídova. 6 Vyprošujte pokoj Jerúsálemu! Kéž se milující tě těší klidu! 7 Kéž nastává pokoj v tvém předhradí, klid v tvých palácích! 8 Kéž, prosím, vzhledem k svým bratrům a svým bližním smím promluvit: Pokoj v tobě! 9 Vzhledem k domu Jehovy, našeho Boha, budu usilovat o dobro pro tebe.

Žalmy 123

1 (Píseň stupňů.) Pozvedl jsem své oči k tobě, jenž bydlíš v nebesích. 2 Hle, jako oči nevolníků k ruce jejich pánů, jako oči služky k ruce její velitelky, tak naše oči k Jehovovi, až než nám bude milostiv. 3 Buď nám milostiv, Jehovo, buď nám milostiv, neboť jsme hojně nasyceni pohrdáním, 4 hojně si naše duše k nasycení užila výsměchu bezpečně se cítících, pohrdání pyšných.

Žalmy 124

1 (Píseň stupňů od Dávida.) Kdyby nebylo Jehovy, jenž byl při nás, - nuže, Isráel může říci, - 2 kdyby nebylo Jehovy, jenž byl při nás při povstání lidí proti nám, 3 byli by nás tehdy živé pohltili, při vzplanutí jejich hněvu proti nám; 4 tehdy by nás byly zaplavily vody, příval by byl přes nás přešel, 5 tehdy by byl přešel přes naše duše - vody, jež se vzdouvaly. 6 Budiž veleben Jehova, jenž nás nevydal za kořist jejich zubům! 7 Naše duše jako ptáče vyvázla z pasti čihařů. Past se protrhla a my jsme vyvázli. 8 Naše pomoc je ve jménu Jehovy, zřídívšího nebesa i zem.

Žalmy 125

1 (Píseň stupňů.) Ti, již důvěřují v Jehovu, jsou jako hora Cijjón, jež se nevíklá, navždy zůstává. 2 Jerúsalem - vůkol něho jsou hory, a vůkol svého lidu je Jehova, od nynějška a navždy, 3 neboť žezlo zlovůle nebude spočívat na losu spravedlivých, aby spravedliví nevztahovali své ruce po bezpráví. 4 Čiň dobře, Jehovo, dobrým a upřímným v svých srdcích, 5 ale odchylojící se svými křivolakými cestami - Jehova je bude nechávat jít s působci nepravosti. Pokoj nad Jerúsalemem!

Žalmy 126

1 (Píseň stupňů.) Při Jehovově odvracení zajetí Cijjóna jsme byli jako snící; 2 tehdy se naše ústa plnila smíchem a náš jazyk plesáním. Tehdy mezi národy říkali: Jehova se ukázal velikým stran nakládání s těmito. 3 Velikým se ukázal Jehova stran nakládání s námi; byli jsme plni radosti. 4 Odvrať, Jehovo, naše zajetí, jako potůčky na jihu! 5 Ti, již rozsévají se slzami, budou s plesáním žnout; 6 kdo chodí a chodí s pláčem, přinášeje rozsev semene, zajisté bude s plesáním přicházet, přinášeje své snopy.

Žalmy 127

1 (Píseň stupňů od Šalomouna.) Nebuduje-li dům Jehova, marně se namáhají na něm budující, nestřeží-li město Jehova, marně bdí strážce. 2 Marno vám, časní ve vstávání, protahující vyesdávání, jidající chléb trápení; tolik dává svému milovanému i při spánku. 3 Hle, děti jsou dědictví od Jehovy, plod lůna je mzda; 4 jako šípy v ruce hrdiny, tak jsou děti mládí; 5 blaho muže, jenž jimi naplnil svůj toul! Nebudou zostuzováni, když budou mluvit s nepřáteli v bráně.

Žalmy 128

1 (Píseň stupňů.) Blaho každého ctitele Jehovova, jenž chodí jeho cestami! 2 Zajisté budeš jíst výnos svých dlaní - tvé blaho! Ano, dobře ti! 3 Tvá žena jako plodná réva v nitru tvého domu, tvé děti jako sazenice oliv vůkol tvého stolu. 4 Hle, tak zajisté bude požehnaván muž mající Jehovu v úctě! 5 Kéž ti Jehova žehná z Cijjónu, i nahlížeje po všechny dni svého života v dobro Jerúsálema 6 a viz děti svých dětí a pokoj nad Isráelem!

Žalmy 129

1 (Píseň stupňů.) Mnoho se mne od mého mládí nautiskovali, - nuže, Isráel může říci, - 2 mnoho se mne od mého mládí nautiskovali, a přece na mne nestačili. 3 Na mých zádech orali orači, dodávali délky svým brázdám; 4 Jehova je spravedlivý, přeťal provaz zlovolných. 5 Necht' jsou zostuzováni a necht' ustupují zpět všichni nenávidící Cijjón, 6 necht' jsou jako tráva na střeších, jež je suchá dříve než se vytrhá, usazuje mě v temná místa jako dávno mrtvé

7 již svou dlaň nenaplní žnec a svou náruč vazač 8 aniž řeknou ti, již budou přecházet: Požehnání Jehovovo na vás, žehnáme vám ve jménu Jehovově.

Žalmy 130

1 (Píseň stupňů.) Volám tě z hlubokosti, Jehovo; 2 Pane, vyslyš můj hlas, kéž jsou tvé uši pozorné k hlasu mých úpění! 3 Budeš-li, Jáhu, Pane, dbát nepravostí, kdo bude moci obstát? 4 Avšak u tebe je odpouštění, abys byl předmětem úcty. 5 Očekávám Jehovu, očekává má duše, a čekám na jeho slovo, 6 má duše na Pána, více než strážcové na jitro, strážcové na jitro! 7 Upírej své čekání, Izráěli, k Jehovovi, neboť u Jehovy je laskavost a hojné je u něho vykoupení 8 a on může Izráele vykoupit ze všech jeho nepravostí.

Žalmy 131

1 (Píseň stupňů od Dávída.) Jehovo, mé srdce nezpyšnělo, aniž se mé oči vyvýšily, aniž jsem zašel ve věci příliš veliké aneb ve věci příliš divuplné pro mne. 2 Ne-li, že jsem svou duši ukonejšil a utišil jako odstavené dítě při jeho matce? Jako odstavené dítě je má duše při mně. 3 Upírej své čekání, Izráěli, k Jehovovi, od nynějška a navždy!

Žalmy 132

1 (Píseň stupňů.) Vzpomeň, Jehovo, pro Dávída všeho jeho trápení, 2 jak přísáhl Jehovovi, slíbil Mocnému Jákóbovu: 3 Budu-li vcházet v stan své domácnosti, budu-li vystupovat na pohovku svého ležišť, 4 budu-li dávat spánek svým očím, svým očním víčkům zdřímnutí, 5 než budu moci najít místo Jehovovi, obydlí Mocnému Jákóbovu! 6 Hle, uslyšeli jsme o ní v Efráthá, našli jsme ji v polích lesa. 7 Vstupujme do jeho obydlí, klanějme se u podnože jeho nohou! 8 Povstaň, Jehovo, k svému odpočívání, ty i skříňka tvé moci, 9 nechť si tvoji kněží oblékají spravedlnost a tvoji zbožní nechť plesají; 10 v zájmu Dávída, svého nevolníka, kéž neodstrkuješ tvář svého pomazaného! 11 Jehova Dávídovi přísáhl pravdu, nebude od ní zpět ustupovat: Z plodu tvého těla ti budu dosazovat na trůn; 12 budou-li tvoji synové dbát mé smlouvy a mých svědectví, jimž je budu vyučovat, budou ti i tvoji synové na věky věku sedět na trůně. 13 Neboť Jehova našel zálibu v Cijjónu, přál si jej za bydliště pro sebe: 14 Tuto bude mé odpočívání na věky věku, zde budu bydlet, neboť jsem si jej přál; 15 jeho stravu budu bohatě žehnat, jeho nemajetné budu nasycovat chlebem, 16 jeho kněží budu oblékat v záchranu a jeho zbožní budou radostně plesat. 17 Tam chci Dávídovi dát vzrůst rohu, upravím lampu svému pomazanému; 18 jeho nepřátele budu oblékat v ostudu a nad ním se bude skvít jeho koruna.

Žalmy 133

1 (Píseň stupňů od Dávída.) Hle, jak dobré a jak milé - bydlení bratrů, ano, pospolu! 2 Jako dobrý olej na hlavě, stékající na plnovous, plnovous Arónův, jenž splýval na otvor jeho rouch, 3 jako rosa Chermónu, jež sestupuje na hory Cijjónu, neboť tam Jehova přikázal požehnání, život navždy.

Žalmy 134

1 (Píseň stupňů.) Nuže, velebte Jehovu, všichni nevolníci Jehovovi, již stáváte po nocích v domě Jehovově, 2 povznete v svatyni své ruce a velebte Jehovu! 3 Kéž ti z Cijjóna žehná Jehova, zřídívší nebesa i zem!

Žalmy 135

1 Velebte Jáha! Velebte jméno Jehovovo, velebte, nevolníci Jehovovi, 2 kteří stáváte v domě Jehovově, v nádvořích domu Božího, 3 velebte Jáha, neboť Jehova je dobrý, při hudbě zpívejte jeho jméno, neboť je libé! 4 Neboť Jákób - Jáh v něm našel zálibu, Izráele má za svůj zvláštní poklad. 5 Já zajisté vím, že Jehova je veliký, ano, náš Pán nade všechny bohy; 6 vše, co oblibuje, Jehova činí v nebesích i na zemi, v mořích a všech hlubinách, 7 působí vystupování výparů od okraje země, k dešti dělá blesky, ze svých komor vyvádí vítr;

8 jenž pobil prvorozené Egypta od lidí po dobytek, 9 poslal v tvůj střed, Egypte, znamení a zázraky proti faraonovi a proti všem jeho služebníkům; 10 jenž pobil mnohé národy a pozabíjel mocné krále, 11 jako Síchóna, krále Emóriho, a jako Óga, krále Bášanu, a jako všechna království Kenáanu, 12 a jejich zem dal za dědictví, dědictví Izráelovi, svému lidu. 13 Jehovo, tvé jméno trvá navždy, Jehovo, připomínka tebe do pokolení a pokolení, 14 ano, Jehova bude zjednávat právo svému lidu a slitovávat se nad svými nevolníky. 15 Modly národů jsou stříbro a zlato, dílo rukou člověka, 16 ústa mají a nemluví, oči mají a nevidí, 17 uši mají a nemohou uši nastavit, ba ani není toho, že by byl dech v jejich ústech. 18 Jim podobní budou jejich zhotovitelé, každý, kdo v ně důvěřuje. 19 Dome Izráelův, velebte Jehovu! Dome Árónův, velebte Jehovu! 20 Dome Léviho, velebte Jehovu! Ctitelé Jehovu, velebte Jehovu! 21 Budiž z Cijjóna veleben Jehova, usadivší se v Jerúsalémě! Velebte Jáha!

Žalmy 136

1 Přinášejte chválu Jehovovi, neboť je dobrý, neboť jeho laskavost trvá navždy, 2 přinášejte chválu Bohu bohů, neboť jeho laskavost trvá navždy, 3 přinášejte chválu Pánu pánů, neboť jeho laskavost trvá navždy, 4 jemu, jenž samotén činí veliké divy, neboť jeho laskavost trvá navždy, 5 v moudrosti zřídívšímu nebesa, neboť jeho laskavost trvá navždy, 6 rozprostřevšímu zem na mořích, neboť jeho laskavost trvá navždy, 7 zřídívšímu veliká světla, neboť jeho laskavost trvá navždy, 8 slunce k vládnutí ve dne, neboť jeho laskavost trvá navždy, 9 měsíc a hvězdy k vládnutí v noci, neboť jeho laskavost trvá navždy, 10 pobivšímu Egypt v jejich prvorozených, neboť jeho laskavost trvá navždy, 11 jenž vyvedl Izráele zprostřed nich, neboť jeho laskavost trvá navždy, 12 silnou rukou a napřaženou paží, neboť jeho laskavost trvá navždy, 13 rozsekšímu moře Rákosí na úseky, neboť jeho laskavost trvá navždy, 14 takže provedl Izráele jeho středem, neboť jeho laskavost trvá navždy, 15 a setřásl faraona a jeho vojenskou moc v moře Rákosí, neboť jeho laskavost trvá navždy; 16 vodivšímu svůj lid pustinou, neboť jeho laskavost trvá navždy, 17 pobivšímu veliké krále, neboť jeho laskavost trvá navždy, 18 jenž pozabíjel vznešené krále, neboť jeho laskavost trvá navždy, 19 jako Síchóna, krále Emóriho, neboť jeho laskavost trvá navždy, 20 a jako Óga, krále Bášanu, neboť jeho laskavost trvá navždy, 21 a dal jejich zem za dědictví, neboť jeho laskavost trvá navždy, 22 dědictví Izráelovi, svému nevolníku, neboť jeho laskavost trvá navždy; 23 jenž na nás vzpomněl v naší nízkosti, neboť jeho laskavost trvá navždy, 24 a odtrhl nás od našich protivníků, neboť jeho laskavost trvá navždy. 25 Dává pokrm všemu masu, neboť jeho laskavost trvá navždy; 26 přinášejte chválu BOHU nebes, neboť jeho laskavost trvá navždy.

Žalmy 137

1 Při řekách Bávelu, tam jsme sedali i plakávali při svém vzpomínání Cijjóna. 2 Svě lryry jsme vprostřed něho rozvěšeli na topoly, 3 neboť nás tam zajavší nás žádávali o slova písně a naši trapiči o radost: Zazpívejte nám z písně Cijjóna! 4 Jak bychom mohli zpívat píseň Jehovovu na půdě ciziny? 5 Mám-li tebe zapomenout, Jerúsaléme, nechť zapomíná má pravice, 6 nechť můj jazyk lne k mému patru, nebudu-li tebe vzpomínat, nebudu-li povznášet Jerúsalém nad vrchol své radosti! 7 Pamatuj, Jehovo, stran synů Edóma na den Jerúsálema, jak říkali: Odkryvejte, odkryvejte i sám základ v něm! 8 Dcero Bávelu, jež jsi propadlá zničení, blaho toho, kdo ti bude odplácet tvé jednání, jimž jsi jednala vůči nám! 9 Blaho toho, kdo bude tvá batolata uchopovat a o skalisko rozrážet!

Žalmy 138

1 (Od Dávída.) Chci tě chválit celým svým srdcem, před bohy při hudbě zpívat, 2 klanět se směrem k tvému svatému chrámu a chválit tvé jméno za tvou laskavost a za tvou věrnost, neboť jsi nade vše zvelebil své jméno, svou řeč. 3 V den, když jsem volal, odpověděl jsi mi, povzbuzuješ mě, v mé duši je síla. 4 Všichni králové země tě budou chválit, Jehovo, když uslyší výroky tvých úst, 5 a budou zpívat o cestách Jehovových, neboť veliká je Jehovova sláva. 6 Neboť Jehova je vyvýšen, ale nízkého si všímá a vysokomyslnost z dálky poznává. 7 Chodím-li uprostřed úzkosti, oživuješ mě, vztahuješ svou ruku proti hněvu mých nepřátel a tvá pravice mě vysvobozuje. 8 Jehova dokonává místo mne; tvá, Jehovo, laskavost trvá navždy, kéž se nezříkáš děl svých rukou!

Žalmy 139

1 (Řediteli hudby, od Dávída. Zpěv s hudebním doprovodem.) Jehovo, probádal jsi mě a poznal, 2 ty znáš mé sedání a mé vstávání, z daleka rozumíš mému myšlení, 3 přezkoumal jsi mou stezku a mé ulehání, máš osvojeny všechny mé cesty, 4 dokud není na mém jazyku slova, hle, Jehovo, celé je víš, 5 vzadu a vpředu jsi mě oblehl a položil jsi na mne svou dlaň - 6 vědění pro mne příliš nepochopitelné, vysoké, nestačím na ně. 7 Kam bych mohl odejít před tvým Duchem, ano, kam utéci před tvou tvář?

8 Chtěl-li bych slézt nebesa, tam jsi ty; pakli bych si chtěl podestřít šeól, hle - ty! 9 Mám vzít křídla úsvitu, usadit se na nejzazším konci moře? 10 I tam by mě vedla tvá ruka, ano, mohla by mě uchopit tvá pravice. 11 Mám tedy říci: aspoň tma mě může polapit, až se nocí stane světlo vůkol mne? 12 Před tebou ani tma nezatemňuje a noc svítí jako den, jak temnota, tak světlost. 13 Vždyť ty jsi stvořil mé ledviny, utkával jsi mě v lůně mé matky. 14 Chvám tě, protože jsem byl úctyhodně divuplně utvořen; divuplná jsou tvá díla, to má duše dobře ví. 15 Není před tebou utajena kost má, jenž jsem byl v skrytosti zhotoven, upleten v spodních místech země; 16 tvé oči viděly můj zárodek a na tvou knihu byly zapisovány ony všechny - dni, jež byly určeny, totiž pro něj, každý z nich. 17 Jak jsou mi však drahá tvá myšleni, BOŽE, jak nezměrné jsou jich souhrny! 18 Mám je spočítat? Jsou hojnější než písek! Procitl jsem a jsem stále při tobě. 19 Kdybys, +Bože, chtěl zabíjet zlovolné! Vy, muži krve, ode mne odstupte! 20 Kdo o tobě mluví v zlomyslnosti, pozvedají se ke klamu, jsou tvými odpůrci; 21 zda nemám nenávidět nenávidící tebe, Jehovo, a vůči povstalcům proti tobě odpor pociťovat? 22 Vrcholnou měrou nenávisti je nenávidím, jsou mi nepřáteli. 23 Probádej mě, BOŽE, a poznej mé srdce, podrob mě zkoušce a poznej mé starosti 24 a viz, je-li ve mně cesta utrpení, a veď mě cestou věčnosti!

Žalmy 140

1 (Řediteli hudby, zpěv s hudebním doprovodem od Dávída.) Vytrhni mě, Jehovo, od zlých lidí, kéž mě zachováš před muži násilnictví, 2 kteří si v srdci usmyslili zlé věci, po celý den se srocují k boji, 3 naostřili svůj jazyk tak jako had, pod jejich rty je jed zmije. Seláh. 4 Ochraňuj mě, Jehovo, před rukama zlovolných, kéž mě zachováš před muži násilnictví, kteří si usmyslili podvracet mé kroky, 5 vysokomyslní mi tajně nastražili past a provazy, po straně dráhy prostřeli síť, položili mi léčky. Seláh. 6 Řekl jsem Jehovovi: Ty jsi můj BŮH, vpusť v uši, Jehovo, hlas mých úpění. 7 Jehovo, Pane, sílo mého vysvobození, kéž mé hlavě v den ozbrojeného utkání poskytneš clonu, 8 kéž nesplňuješ, Jehovo, přání zlovolného, kéž nedopouštíš jeho záměr; vyvyšovali by se. Seláh. 9 Hlava obkličujících mě - nechť ji pokrývá utrhaní z jejich rtů, 10 nechť na ně sypou žhavé uhlíky, nechť je shazuje v oheň, v hluboké tůně, nechť nepovstávají. 11 Pomlouvač nemůže v zemi obstát; muž zlého násilnictví - bude ho štvát k pádu. 12 Víím, že Jehova bude vyřizovat soudní věc sužovaného, právo ubohého; 13 zajisté budou spravedliví přinášet chválu tvému jménu, upřímní bydlet při tvé tváři.

Žalmy 141

1 (Zpěv s hudebním doprovodem od Dávída.) Jehovo, volám tě, pospěš ke mně, vpusť v uši můj hlas při mém volání k tobě, 2 kéž má modlitba před tvou tváří zůstává jako kouřidlo, pozvedání mých dlaní jako oběť daru večera. 3 Postav, Jehovo, k mým ústům stráž, hlídej před dveřmi mých rtů, 4 kéž nenecháš mé srdce přiklonit se k ničemu zlému, k uskutečňování skutků v zlovůli s muži působícími nepravost, at' se nekrmím jejich lahůdkami. 5 Nechť mě spravedlivý pohlavkuje, to je laskavost, nechť mě trestá, to je olej na hlavu, má hlava se nebude vzpírat, neboť je ještě i má modlitba proti jejich zlobám. 6 Až jejich soudcové budou svrženi na úbočí skalisk, uslyší mé +výroky, přičemž se ony projeví libými. 7 Tak jako když se na zemi oře a brázdí, jsou naše kosti rozmetány k ústí šeólu, 8 avšak mé oči, Jehovo, Pane, jsou na tobě, na tebe spoléhám, kéž nevyléváš mé žití, 9 ochraň mě před polapením do pasti, již na mne políčili, 10 nechť zlovolní vespolek padají ve své čefeny, než já budu moci přejít.

Žalmy 142

1 (Poučení od Dávída za jeho pobytu v jeskyni. Modlitba.) Svým hlasem křičím k Jehovovi, svým hlasem k Jehovovi úpím, 2 před jeho tváří vylévám svůj nárek, svou úzkost před jeho tváří vyjevují. 3 Při zemdlivání mého ducha ve mně ty věru znáš mou pěšinu; na stezce, již se ubírám, mi tajně políčili past. 4 Hleď vpravo a viz, že není najícího se ke mně, pro mne zaniklo útočiště, není zajímajícího se o mou duši. 5 Jal jsem se k tobě křičet, Jehovo, říkat: Ty jsi mým útočištěm, mým podílem v zemi živých. 6 Upří pozornost na mé hořekování, neboť jsem velmi zeslábl, vyproš' mě od mých pronásledovatelů, neboť se ukázali nade mne silnějšími, 7 vyveď mou duši z vězení ke chvále svého jména; spravedliví se budou při mně vůkol postavovat, neboť na mně projevuješ dobrotu.

Žalmy 143

1 (Zpěv s hudebním doprovodem od Dávída.) Jehovo, slyš mou modlitbu, nastav uši k mým úpěním, ve své věrnosti mi odpověz, ve své spravedlnosti, 2 a kéž se svým nevolníkem nevstupuješ v soud, neboť před tvou tváří nikdo živý není spravedliv. 3 Vždyť mou duši pronásleduje nepřítel, k zemi deptá můj život,

4 a můj duch ve mně zemdlivá, mé srdce v mém nitru trne. 5 Jal jsem se vzpomínat dní od pradávna, rozjímat o všem tvém působení, přemýšlím o díle tvých rukou, 6 ruce své jsem rozprostřel k tobě, má duše je vůči tobě jako žiznivá země. Seláh. 7 Spěšně mi odpověz, Jehovo, můj duch je zničen, kéž přede mnou neskrýváš svou tvář, jinak se stanu porovnatelným se sestupujícími v jámu; 8 dej mi za jitra slyšet tvou laskavost, neboť v tebe důvěřuji, dej mi znát cestu, jíž se mám ubírat, neboť k tobě povznáším svou duši. 9 Vyprost' mě od mých nepřátel, Jehovo, k tobě jsem se přišel skrýt; 10 vyuč mě vykonávání záliby tvé vůle, neboť ty jsi můj Bůh. Tvůj Duch je dobrý, kéž mě vede po zemi roviny 11 vzhledem k tvému jménu, Jehovo; kéž mě chceš oživit, kéž ve své spravedlnosti chceš mou duši vyvést z úzkosti 12 a ve své laskavosti zhubit mé nepřátele, a kéž zničíš všechny protivníky mé duše, neboť já jsem tvůj nevolník.

Žalmy 144

1 (Od Dávida.) Budiž veleben Jehova, má skála, jenž vyučuje mé ruce seči, mé prsty boji, 2 má laskavost a má pevnost, má záštita a můj zachránce, pro mne, můj štít a ten, na něhož spoléhám, jenž mi podmaňuje můj lid. 3 Jehovo, čím je člověk, že ho bereš na vědomí, syn smrtelníka, že ho máš na zřeteli? 4 Člověk je podoběn vánku, jeho dni jsou jako míjející stín; 5 Jehovo, nahni svá nebesa, ať můžeš sestoupit, sáhni na hory, ať dýmají, 6 blýskej blýskáním, ať je můžeš rozptýlit, vyšli své šipky, ať je můžeš zmást, 7 vztáhni své ruce s výsosti, vyrvi mě a vyprost' mě z velikých vod, z ruky synů ciziny, 8 jejichž ústa mluví marnost a jejichž pravice je pravice lži. 9 Bože, chci ti zpívat novou píseň, na varyto-desítku při zpěvu hrát tobě, 10 jenž dáváš vítězství králům, jenž vyrváš Dávida, svého nevolníka, před mečem zla; 11 vyrvi mě a vyprost' mě z ruky synů ciziny, jejichž ústa mluví marnost a jejichž pravice je pravice lži, 12 aby naši synové byli ve svém mládí jako štěpy k vzrůstu vypěstované, naše dcery jako nárožní sloupy, vytesané na způsob chrámu, 13 naše spížirny plné, poskytující zásoby všeho druhu, naše stáda tisícera, v desetitisíce se množící na našich širých polích, 14 naše hovězí dobytčata obtěžkaná; bez průlomu a bez vycházení a bez křiku na našich prostranstvích. 15 Blaho lidu, jemuž je takto! Blaho lidu, jehož Bohem je Jehova!

Žalmy 145

1 (Chvalozpěv od Dávida.) (Álef) Chci tě vyvyšovat, můj Bože, ó Králi, a navždy a věčně oslavovat tvé jméno, 2 (Béth) po celý den tě chci oslavovat a navždy a věčně tvé jméno velebit! 3 (Gímel) Jehova je veliký a velmi hoden velebení a není probádání jeho velikosti. 4 (Dáleth) Pokolení vychvaluje dalšímu pokolení tvá díla, a oznamují tvé mocné činy. 5 (Hé) Chci promýšlet nádheru slávy tvé velebnosti a co se týče tvých divů, 6 (Váu) a když budou hovořit o mohutnosti tvých úctu vzbuzujících činů, budu vyprávět o tvé velikosti. 7 (Zajin) Budou chrlit připomínání hojnosti tvé dobroty a s plesáním opěvovat tvou spravedlnost. 8 (Chéth) Jehova je milostivý a soucitný, zdoluhavý k hněvu a veliký v laskavosti. 9 (Téth) Jehova je dobrý ke všem a jeho smilování jsou nade všechna jeho díla. 10 (Jód) Budou tě, Jehovo, chválit všechna tvá díla a tvoji zbožní tě budou oslavovat, 11 (Káf) budou hovořit o slávě tvého království a o tvé mocné činnosti budou mluvit 12 (Lámed) k uvádění jeho mocných činů v známost dětem člověka, i slávy nádhery jeho království. 13 (Mém) Tvé království je království všech věků a tvá vláda nade všemi pokoleními; 14 (Sámech) Jehova poskytuje podporu všem, již padají, a vzpřímení všem, již jsou sehnuti. 15 (Ajin) Oči všech doufají v tebe a ty jim dáváš pokrm v jeho čas, 16 (Pé) otvíraje svou ruku a blahovolně poskytuje nasycení všemu živému. 17 (Cádé) Jehova je spravedlivý na všech svých cestách a laskavý ve všech svých činech, 18 (Kóf) Jehova je blízký všem volajícím ho, všem, kteří ho volají v pravdě, 19 (Rěš) uskutečňuje přání svých ctitelů a jejich křik o pomoc slyší a pomáhá jim. 20 (Šín) Jehova ochraňuje všechny milující ho a všechny zlovolné bude ničit. 21 (Táu) Má ústa budou vyslovovat chválu Jehovy a všechno maso bude oslavovat jeho svaté jméno navždy a věčně.

Žalmy 146

1 Velebte Jáha! Veleb, má duše, Jehovu! 2 Za svého života chci Jehovu velebit, za svého trvání svému Bohu při hudbě zpívat. 3 Nesmíte důvěřovat ve velmože, v syna lidí, při němž není pomoci; 4 jeho duch musí vyjít, on se musí vrátit k své půdě. V onen den zaniknou jeho myšlenky. 5 Blaho toho, kdo na pomoc sobě má BOHA Jákóbova, jehož naděje je na Jehovu, jeho Boha, 6 zřídívšího nebesa a zem, moře - a vše, co je v nich, jenž navždy zachovává věrnost, 7 zjednávajícího právo vydíraným, dávajícího chléb hladovým. Jehova uvolňuje vězně, 8 Jehova vidoucími činí slepé, Jehova vzpřimuje sehnuté, Jehova miluje spravedlivé, 9 Jehova ochraňuje cizince, podporuje sirotka a vdovu, ale cestu zlovolných ohýbá. 10 Jehova bude navždy kralovat, tvůj Bůh, Cijjóně, do pokolení a pokolení. Velebte Jáha!

Žalmy 147

1 Velebte Jáha, neboť je dobré při hudbě opěvovat našeho Boha, ano, libé, patřičný je chvalo zpěv. 2 Jehova buduje Jerúsalem, shromažďuje zahnané Isráelovy, 3 on, jenž zlomeným v srdci přináší uzdravení a jejich bolestem obvázá, 4 stanoví počet hvězdám, všem jim dává označení jmény. 5 Náš Pán je veliký a mohutný silou, o jeho moudrosti není představa; 6 Jehova podporuje tiché, až k zemi ponizuje zlovolné. 7 Zpívejte Jehovovi děkovnou píseň, při zpěvu hrajte na lyru našemu Bohu, 8 jenž pokrývá nebesa oblaky, jenž zemi připravuje déšť, jenž dává vzrůst trávě na horách, 9 dává dobytku jeho krmivo, mláďatům krkavců, jež volají. 10 Nemá potěšení v síle koně, nemá záliby v lýtkách muže; 11 Jehova blahovolně přijímá své ctitele, již doufají v jeho laskavost. 12 Vychvaluj, Jerúsaleme, Jehovu, veleb svého Boha, Cijjóně, 13 neboť posílil závory tvých bran, požehnal tvým dětem v tvém nitru, 14 on, jenž tvé pomezí činí pokojným, sytí tě nejlepší pšenici, 15 jenž vysílá na zem svou řeč, jeho slovo běží velmi rychle, 16 jenž dává sníh jako vlnu, rozsyává jíní jako popel, 17 hází svým ledem jako drobtý, kdo může obstát před jeho mrazem? 18 Posílá své slovo a roztápí je, dává vanout svému větru - a proudí vody. 19 Oznamuje své slovo Jákóbovi, svá ustanovení a svá práva Isráelovi; 20 tak neučinil žádnému národu, takže práva - neznají jich. Velebte Jáha!

Žalmy 148

1 Velebte Jáha! Velebte Jehovu z nebes, velebte ho s výsostí, 2 velebte ho, všichni jeho andělé, velebte ho, všechny jeho zástupy, 3 velebte ho, slunce a měsíce, velebte ho, všechny svítící hvězdy, 4 velebte ho, nebesa nebes a vody, jež jste shora od nebes, 5 velebte jméno Jehovovo! Neboť on rozkázal a byly stvořeny 6 a postavil je na věčnost - navždy, vydal ustanovení, jež nebude překračovat. 7 Velebte Jehovu ze země, vodní obrové a všechny hlubiny, 8 ohni a krupobití, sněhu a kouří, bouřlivý vichř, vykonávající jeho slovo, 9 hory a všechny pahrbky, ovocné stromové a všechny cedry, 10 živočišstvo a všechna zvíř, plazivé tvorstvo a křídlaté ptactvo. 11 Králové země a všechna lidská plemena, knížata a všichni soudcové země, 12 jinoši a také panny, starci s mladíky 13 nechť velebí jméno Jehovovo, neboť jeho jméno samotné je vznešené, jeho velebnost je nad zemí i nebesy, 14 i vyvýšil roh svého lidu - chvalo zpěv všech jeho zbožných, dětí Isráelových, lidu jemu blízkého. Velebte Jáha!

Žalmy 149

1 Velebte Jáha! Zpívejte Jehovovi novou píseň, chvalo zpěv jemu v sejití jeho zbožných! 2 Nechť se raduje Isráel v svém Tvůrci, děti Cijjóna nechť jásají ve svém Králi, 3 nechť velebí jeho jméno v tanečním reji, nechť mu při zpěvu hrají na tamburínu a lyru, 4 neboť Jehova si libuje ve svém lidu, tiché zdobí vysvobozením; 5 nechť se zbožní veselí v slávě, nechť plesají na svých lůžkách, 6 v jejich hrdle velebení BOHA a v jejich ruce dvojsečný meč 7 k vykonání pomsty na národech, trestů na lidských plemenech, 8 k spoutání jejich králů okovy a jejich šlechticů pouty ze železa 9 k vykonání napsaného soudu na nich. On je nádherou všech svých zbožných. Velebte Jáha!

Žalmy 150

1 Velebte Jáha! Velebte BOHA v jeho svatyni, velebte ho v rozpětí jeho síly, 2 velebte ho v jeho mocných činech, velebte ho podle plnosti jeho velikosti, 3 velebte ho s troubením na troubu, velebte ho s varytem a lyrou, 4 velebte ho s tamburínou a tanečním rejem, velebte ho s hudbou strun a flétnou, 5 velebte ho se zvučícími cimbály, velebte ho s jásavými cimbály! 6 Každý závan nechť velebí Jáha! Velebte Jáha!

Příslloví

Příslloví 1

1 PŘÍSLLOVÍ ŠALOMOUNA, SYNA DÁVIDOVA, KRÁLE ISRÁÉLOVA, 2 k poznání moudrosti a poučování, k dodání pochopení výroků soudnosti, 3 k získání zběhlosti v prozíravosti, spravedlnosti a právu a poctivosti, 4 k dodání opatrnosti prostoduchým, vědomosti a rozvahy mladíku. 5 Bude-li moudrý slyšet, bude přibírat ponaučení, a rozumný bude nabývat schopnosti moudrého vedení života 6 k dodání pochopení přísloví a záhadné řeči, slov moudrých a jejich hádanek. 7 Počátek poznání je úcta k Jehovovi; moudrostí a poučováním pohrdají pošetilci. 8 Slyš, můj synu, poučování svého otce, a necht' nezanedbáváš nauku své matky, 9 neboť to bude věncem přízně tvé hlavě a řetízku tvému krku. 10 Můj synu, budou-li tě svádět hříšníci, necht' nepřivoluješ, 11 budou-li říkat: Pojď s námi, čihejme na krev, bez obav sliďme po nevinném; 12 jako šeól je budeme moci pohltit živé a celé, jako sestupující v jámu; 13 budeme nacházet všeliký drahocenný zisk, plnit své domy lupem, 14 měl bys vrhnout svůj los mezi nás; my všichni budeme mít jeden váček - 15 můj synu, necht' nechodíš cestou s nimi, zadrž svou nohu před jejich pěšinou, 16 vždyť jejich nohy běží ke zlu, neboť spěchají prolévat krev. 17 Ano, v očích každého okřídlenec je nadarmo rozestřena síť; 18 a onino na svou vlastní krev číhají, po svých vlastních duších slídí. 19 Takové jsou stezky každého dychtícího po nespravedlivém zisku; ten uchvacuje duši svých majitelů. 20 Moudrost se ozývá na ulici, na prostranstvích vydává svůj hlas, 21 volá v čele hlučících, pronáší své řeči ve vchodech do bran ve městě: 22 Až dokdy, prostoduší, budete milovat prostoduchost a posměvači si posměch neodpustí a zpozdilci budou nenávidět poznání? 23 Měli byste se obrátit k mému napomínání; hle, chci vám nalít svého ducha a svými slovy vás uvědomit. 24 Protože jsem volala a zpěchovali jste se, vztahovala jsem svou ruku a nebylo věnujícího pozornost, 25 nýbrž jste žádné mé rady nedbali, aniž jste přijali mé napomínání, 26 budu se i já smát při vaší pohromě, vysmívat se při příchodu vašeho postrachu, 27 až váš postrach přijde jako bouře, až se jako vichřice bude přicházet vaše pohroma, při příchodu úzkosti a soužení na vás; 28 tehdy mě budou volat, ale nebudu odpovídat, budou mě pilně hledat, ale nebudou mě moci najít, 29 za to, že nenáviděli poznání a nevyvolili si úctu k Jehovovi, 30 nepřivolili k mé radě, opovrhli vším mým napomínáním. 31 I budou jíst z ovoce své cesty a ze svých záměrů se budou sytit, 32 neboť prostoduché zabíjí jejich odvrácení a zpozdilce hubí jejich bezstarostnost, 33 ale mně naslouchající bude bezpečně bydlet a mít klid od strachu ze zla.

Příslloví 2

1 Můj synu, budeš-li přijímat mé výroky a u sebe uschovávat mé rozkazy, 2 aby tvé ucho pozorně naslouchalo moudrosti, naklánět své srdce k obezřetnosti, 3 ano, budeš-li přivolávat soudnost, k obezřetnosti svůj hlas pozvedat, 4 budeš-li to hledat jako stříbro a jako po skrytých pokladech po tom pátrat, 5 tehdy budeš nabývat pochopení úcty k Jehovovi a docházet poznání Boha. 6 Vždyť moudrost dává Jehova, poznání a obezřetnost je z jeho úst; 7 on upřímným uchovává rozumnost, je štítem pro chodící v bezúhonnosti 8 opatrováním stezek práva; on sřeží cestu svého zbožného. 9 Tehdy budeš nabývat pochopení spravedlnosti a práva a poctivosti; každé koleje dobra. 10 Když v tvé srdce bude vstupovat moudrost a poznání se bude stávat libým tvé duši, 11 bude nad tebou bdít rozvaha, obezřetnost tě bude opatrovat 12 k vyprošťování tě od cesty zla, od člověka vyslovujícího zvrácenosti, 13 od těch, již opouštějí stezky upřímnosti k chození cestami tmy, 14 již se radují při páchání zla - ti ve zvrácenostech zla jásají - 15 jejichž stezky jsou pokroucené, takže jsou na všech svých kolejkách pokřiveni; 16 k vyprošťování tě od nepatřičné ženy, od cizinky, jež uhlazuje své řeči, 17 od té, jež opouští vůdce svého mládí a Boží smlouvu zapoměla, 18 takže její dům klesá k smrti a její koleje k stínům; 19 kteříkoli k ní vcházejí, nevracejí se, aniž dosahují stezek života; 20 abys mohl chodit cestou dobrých a dbát stezek spravedlivých, 21 neboť zem budou obývat upřímní, ano, bezúhonní v ní budou pozůstávat 22 a zlovolní budou ze země vytínáni a nevěrné z ní budou vyrvávat.

Příslloví 3

1 Můj synu, necht' nezapomínáš mou nauku a necht' tvé srdce dodržuje mé rozkazy, 2 neboť ti budou přidávat délky dní a let života, i pokoje. 3 Necht' tě neopouští laskavost a věrnost; přivaž je k svému krku, napiš je na desku svého srdce; 4 tak nacházej přízeň a dobrou prozíravost v očích Boha i lidí. 5 Celým svým srdcem důvěřuj Jehovovi, aniž se budeš opírat o svou soudnost; 6 poznávej ho na všech svých cestách a on bude upravovat tvé stezky. 7 Necht' nejsi moudrý v svých očích; měj Jehovu v úctě a odstup od zla, 8 bude to zdravím tvému pupku a svažením tvým kostem. 9 Cti Jehovu ze svého majetku a z prvotiny všeho svého výnosu 10 a tvé stodoly budou naplňovány hojností a tvé nádrže pod lisy budou přetékat moštem. 11 Necht', můj synu, nezavrhneš poučování Jehovo, aniž budeš pociťovat nevěli proti jeho napomínání,

12 neboť koho Jehova miluje, toho napomíná, tak jako otec syna, jehož má rád. 13 Blaho člověka, jenž našel moudrost, ano, člověka, jenž si odnáší obezřetnost! 14 Ano, získání jí je lepší než získání stříbra a užitek z ní než zlato, 15 ona je drahocennější než perly, aniž za ni všechny věci, jež si přeješ, mohou poskytnout náhradu. 16 V její pravici je délka dní, v její levici bohatství a sláva, 17 její cesty jsou cesty líbeznosti a všechny její pěšiny jsou pokoj, 18 ona je stromem života těm, kdo se jí pevně drží, a uchovávací si ji - takový je učiněn blaženým. 19 Jehova v moudrosti založil zem, v obezřetnosti upevnil nebesa, 20 podle jeho vědění se provalily hlubiny a obláčky mží rosou. 21 Můj synu, necht' neuhýbají od tvých očí, zachovávej rozumnost a rozvahu 22 a budou životem tvé duši a ozdobou tvému krku. 23 Tehdy budeš v bezpečí chodit svou cestou a nebudeš svou nohou narážet; 24 budeš-li uléhat, nemusíš se děsit, nýbrž když ulehneš, bude tvůj spánek sladký, 25 necht' nepocit'uješ bázeň před náhlým postrachem ani před záhubou zlovolnými, kdyby přicházela. 26 Vždyť po tvém boku je Jehova a chrání tvou nohu před polapením. 27 Necht' nezadržuješ dobrodiní před jeho vlastníky, je-li v moci tvé ruky vykonat je. 28 Necht' svému bližnímu neříkáš: Jdi a vrať se a zítra chci dát, když je to u tebe. 29 Necht' proti svému bližnímu nestrojíš zlo, když on u tebe v bezpečí bydlí. 30 Necht' se s člověkem bez přičiny nevádiš, neprovedl-li ti nic zlého. 31 Na násilníka necht' nežárliš a necht' nenacházíš zálibu v kterékoli z jeho cest, 32 neboť pokřivený je ošklivostí Jehovovi, kdežto s upřímnými je jeho důvěrný styk. 33 V domě zlovolného je Jehovovo prokletí, příbytku spravedlivých však žehná; 34 jak se on posmívá posměvačům, tak dává milost sužovaným. 35 Moudří budou dědit slávu, zpozdilci však si odnášejí hanbu.

Příslaví 4

1 Slyšte, děti, poučování otcovo, věnujte pozornost k poznání soudnosti, 2 neboť vám podávám dobré poučení, neměli byste opouštět mou nauku. 3 Vždyť když jsem býval jako syn při svém otci, utlý a jediný před tváří své matky, 4 vyučoval mě a říkal mi: Necht' tvé srdce uchovává má slova, dbej mých příkazů a žij, 5 nabud' moudrosti, nabud' soudnosti, necht' nezapomínáš, neodchyluj se od výroků mých úst. 6 Nebudeš-li ji opouštět, bude tě ochraňovat; miluj ji a bude tě opatrovat. 7 Moudrost je první věc; nabud' moudrosti a za všechn svůj majetek nabud' soudnosti; 8 vyvyšuj ji, i bude tě vyzdvihovat, bude tě ctít, když ji budeš objímat, 9 chce tvé hlavě dát věnec přízně, obdarovat tě korunou slávy. 10 Slyš, můj synu, a přijímej mé řeči, a léta tvého života se budou množit; 11 poučím tě stran cesty moudrosti, zavedu tě na koleje upřímnosti. 12 Při tvé chůzi nebude tvůj krok tísněn, a poběžíš-li, nebudeš klopýtat; 13 pevně se drž kázně, necht' se jí nevzdáváš, dbej jí, neboť ona je tvým životem. 14 Necht' nevstupuješ v stezku zlovolných a necht' nevzkročuješ v cestu ničemů, 15 vyhýbej se jí, necht' po ní nepřecházíš, sejdi z ní a přejdi mimo, 16 neboť nemohou spát, nepáší-li zlo, ano, jejich spánek je uloupen, nepřivádějí-li někoho ke klopýtnutí; 17 neboť jídají jídlo zlovůle a pijí víno násilí. 18 Ale stezka spravedlivých je jako zářivé světlo, dále a dále svítící, až než den zplna nastane, 19 cesta zlovolných jako hluboká tma, nevědí, oč mohou klopýtnout. 20 Můj synu, věnuj pozornost mým slovům, nakloň své ucho k mým řečem, 21 necht' neuhýbají od tvých očí, uchovávej je vprostřed svého srdce, 22 neboť ony jsou životem těm, kdo je nacházejí, a uzdravením všemu jejich masu. 23 Nade vše, co třeba chránit, opatruj své srdce, neboť z něho jsou zdroje života. 24 Odstraň od sebe neupřímnost úst, i převrácenost rtů od sebe vzdal. 25 Necht' tvé oči hledí rovně, ano, tvá oční víčka necht' míří přímo před tebe. 26 Zvaž šlépěj své nohy a všechny tvé cesty necht' jsou upevňovány, 27 necht' se neodchyluješ napravo ani nalevo, odvrát' svou nohu od zla!

Příslaví 5

1 Můj synu, věnuj pozornost mé moudrosti, nakloň své ucho k obezřetnosti, 2 k zachovávaní rozvahy a aby tvé rty opatrovaly poznání. 3 Vždyť rty nepatřičné ženy, to vykapává strdí, a nad olej jsou hladká její ústa, 4 ale její posudek je hořký jako pelyněk, ostrý jako dvojsečný meč, 5 její nohy sestupují v smrt, její kroky se přidržují šeólu, 6 abys nemohl uvážít stezku života; nebudeš vědět, že její koleje kolísají. 7 Nuže tedy, děti, mi naslouchejte, aniž se budete odvracet od výroků mých úst: 8 Vzdal svou cestu od ní, aniž se budeš přibližovat ke vchodu jejího domu, 9 abys nemusel svou dobrou pověst přenechat jiným a svá léta krutému, 10 aby se tvou silou nesytili cizáci, ano, výsledky tvé námahy v domě cizozemce, 11 takže bys ve svém posledku bédoval při zhoubě svého masa, ano, svého těla, 12 a říkal bys: Jak jsem nenáviděl poučování a mé srdce pohrdalo napomínáním, 13 aniž jsem poslouchal na hlas svých učitelů, aniž jsem k vyučujícím mě nakláněl své ucho! 14 Bezmála bych se byl vprostřed sejítí a shromáždění dostal ve všechno zlo. 15 Pij vodu ze své cisterny a proudy zprostřed své studny, 16 necht' se tvá zřídla rozlévají ven, potoky vod na prostranství; 17 necht' jsou tvoje, jen tvoje, at' nepatří cizákům s tebou; 18 necht' je požehnána tvá studnice, i raduj se z ženy svého mládí, 19 milostné laně a půvabné kamzice; její prsy necht' tě v každé době opájejí, necht' jsi ustavičně vzrušován její láskou. 20 Ano, nač bys měl, můj synu, být vzrušován nepatřičnou a objímat ňadra cizinky? 21 Vždyť cesty každého jsou před očima Jehovovými a on zvažuje všechny jeho šlépěje.

22 Zlovolného budou zachvacovat jeho nepravosti, i musí uváznout v provazech svého hřichu; 23 on musí umřít v nedostatku kázně, neboť bloudí v množství své pošetilosti.

Příslaví 6

1 Můj synu, jestliže ses zaručil za svého bližního, udeřil svou dlaní za cizáka, 2 jsi zapleten ve výrocích svých úst, jsi polapen ve výrocích svých úst. 3 Nuže, učíš toto, můj synu, a vyprošť se, když ses dostal v dlaň svého bližního: Jdi, pokoř se a na svého bližního naléhej. 4 Nechť svým očím nedáváš spánku ani svým očním víčkům zdřímnutí; 5 vyprošť se jako gazela z ruky, jako ptáče z ruky čiháře. 6 Jdi k mravenci, lenochu, viz jeho cesty a zmoudří, 7 jenž nemá vůdce, dozorce ani vládce, 8 v létě připravuje svůj pokrm, o žni sklízí svou potravu. 9 Až dokdy, lenochu, budeš ležet, kdy chceš vstát ze svého spánku? 10 Trocha pospaní, trocha podřímání, trocha založení rukou k ulehnutí, 11 i přijde jako tulák tvá bída, ano, tvůj nedostatek jako ozbrojenec. 12 Člověk ničemný, muž hanebný chodí s neupřímností úst, 13 mžourá svým okem, hrabe svou nohou, ukazuje svými prsty; 14 v jeho srdci jsou zvrácenosti, v každé době strojí zlo, rozsévá sváry. 15 Proto musí náhle přijít jeho pohroma, okamžitě musí být potřen, aniž bude vyhojení. 16 Toto šestero Jehova nenávidí, ba sedmero - ošklivosti jeho duši: 17 vysoké oči, lživý jazyk a ruce prolévající nevinnou krev, 18 srdce kující plány špatnosti, nohy rychle běžící k zlu, 19 lživého svědka, jenž vydechuje nepravdy, a rozsévajícího sváry mezi bratry. 20 Dodržuj, můj synu, příkazy svého otce a nechť nezanedbáváš nauku své matky, 21 ustavičně si je přivazuj na své srdce, navíň je na svůj krk; 22 ona tě při tvém procházení bude vodit, při tvém uléhání nad tebou bdít; když budeš процитат, bude tě oslovovat. 23 Vždyť příkaz je lampa a nauka světlo, a napomínání kázně jsou cestou života 24 k uchránění tě před zlou ženou, před hladkostí jazyka cizinky; 25 nechť ve svém srdci nejsi žádostiv její krásy a ona nechť tě nezaujímá svými očními víčky, 26 neboť pro ženu, nevěstku, - až do krajíce chleba, a žena mužova loví drahocennou duši. 27 Zda kdo může shrnout oheň ve své záňadří, aniž se mohou spálit jeho roucha? 28 Může-li kdo chodit po žhavém uhlí, aniž se mohou ožehnout jeho nohy? 29 Tak ten, kdo vchází k ženě svého bližního; nikdo, kdo na ni sahá, není nevinný. 30 Neprojevují pohrdání vůči zloději, jestliže krade k nasycení své duše, neboť hladoví, 31 bude-li dopaden, musí nahradit škodu sedminásobně, dát všechnen majetek svého domu; 32 cizoložící s ženou je bez rozumu; on, jenž to páše, je zhoubcem své duše, 33 dochází ran a hanby a jeho potupa se nevymazává, 34 neboť žárlivost je zuřivost muže, ten v den pomsty nebude mít ohledu, 35 nebude se dívat na jakékoli výkupné, aniž si bude chtít dát říci, jakkoli budeš stupňovat nabídku.

Příslaví 7

1 Můj synu, dbej mých řečí a nechť u sebe uschováváš mé příkazy, 2 dbej mých příkazů a žij, i mé nauky, jako zřítelnice svých očí, 3 přivaž je na své prsty, napiš je na desku svého srdce, 4 řekni moudrosti: Ty jsi má sestra; a soudnosti můžeš dát název příbuzná, 5 k tvé ochraně před nepatřičnou ženou, před cizinkou, jež uhlazuje své řeči. 6 Když jsem v okně svého domu svým mřížovým pohleděl dolů 7 a díval se mezi prostoduché, všiml jsem si mezi mládeží jinocha, majícího nedostatek rozumu, 8 přecházejícího ulicí vedle jejího nároží; i kráčel cestou k jejímu domu 9 v soumraku, za večera dne, uprostřed noci a hluboké tmy. 10 A hle, vstříc jemu - žena; šat nevěstky a vychytralá srdcem; 11 ta, halasná a nezkratná, - její nohy se nezdržují v jejím domě, 12 hned na ulici, hned na prostranstvích, a vedle kdejakého nároží číhá, - 13 se ho tedy zmocnila a políbila ho; zatvářila se drze a řekla mu: 14 Byly na mně oběti pokojných hodů; dnes jsem své sliby splnila. 15 Proto jsem ti vyšla vstříc, vyhledávat tvou tvář, a zastihla jsem tě. 16 Pokryla jsem svou pohovku příkrývkami, pestrobarevnými, jemným plátnem z Egypta, 17 své lůžko jsem pokropila myrhou, aloí a skořicí - 18 pojď, opájejme se milováním až do jitra, vzájemně se oblažujme láskou! 19 Muž totiž není doma, odešel na cestu do dálky, 20 vzal v svou ruku uzlík peněz, domů má přijít na den úplňku. 21 Stáhla ho záplavou svého přemlouvání, sváděla ho hladkostí svých rtů; 22 šel za ní ihned, jako hovězí dobytče vstupuje k porážce a jako pošetilec v pouta k ponaučení, 23 dokud jeho játra neroztínal šíp, jako pták spěchá k pasti, aniž on věděl, že jde o jeho žití. 24 Nuže tedy, děti, mi naslouchejte a věnujte pozornost výrokům mých úst: 25 Nechť se tvé srdce neodvrací na její cesty, nechť se nepotuluješ po jejích pěšinách, 26 neboť jsou mnozí smrtelně ranění, jež porazila, ano, přehojní jsou od ní zabítí; 27 její dům - cesty do šéolu, sestupující ke komorám smrti.

Příslaví 8

1 Zda moudrost nevolá? Ano, obezřetnost vydává svůj hlas. 2 Stojí na temeni vyvýšenin, na cestě, mezi pěšinami, 3 křičí po straně bran, při vstupu do města, od přístupu ke vchodům: 4 Na vás, muži, volám, a můj hlas je pro děti člověka: 5 Pochopte opatrnost, prostoduši, ano, pochopte srdcem, zpozdilci,

6 slyšte, neboť vyslovuji významné věci, a otevření mých rtů, to je to pravé. 7 Ano, má ústa pronášejí pravdu, neboť zlovůle je mým rtům ošklivostí, 8 všechny výroky mých úst jsou v spravedlnosti, není mezi nimi nic zvrhlého ani pokrouceného, 9 ony všechny jsou srozumitelné chápavému a správné těm, kdo došli poznání. 10 Přijměte mé poučování a ne stříbro, neboť poznání je vyvolení hodno nad zlato; 11 ano, moudrost je lepší než perly, aniž za ni všechny věci, jež si lze přát, mohou poskytnout náhradu. 12 Já, moudrost, obývám opatrnost a docházím poznání moudrých rad. 13 Úcta k Jehovovi je nenávidění zla; nenávidím vysokomyslnost a povýšenost a cestu zla a ústa zvrácenosti; 14 mám radu a rozumnost, já jsem soudnost a mám moc, 15 mnou králové kralují a knížata zavádějí spravedlnost, 16 mnou páni panují, i velmožové a všichni soudcové země. 17 Já miluji milující mne a vyhledávající mě mě nacházejí, 18 u mne je bohatství a sláva, trvalý zisk a spravedlnost; 19 mé ovoce je lepší než zlato a užitek ze mne je vyvolení hoden nad stříbro. 20 Stezkou spravedlnosti vprostřed pěšin soudu se ubírám 21 milujícím mě za dědictví dát skutečnou hodnotu, i naplňuji jejich pokladnice. 22 Jehova mě měl jako počátek své cesty, dříve než svá působení odedávna, 23 jsem dosazena od věčnosti, od prvopočátku, dříve než prapůvod země; 24 byla jsem porozena, když nebylo hlubin, když nebylo zřidel oplývajících vodami, 25 prve než byly zapuštěny hory, před pahorky jsem byla porozena, 26 dokud nebyl utvořil zem a širá pole i souhrn prachu světa. 27 Při jeho připravování nebes - tam jsem byla já, při jeho zřizování klenby nad tváří hlubiny, 28 při jeho upevňování obláček shora, při mohutném tryskání pramenů hlubiny, 29 při jeho ukládání svého ustanovení moří, aby vody nepřestupovaly jeho příkaz, při jeho zřizování základů země, 30 tu jsem při něm byla dílovedoucím a den co den jsem byla rozkoší, hrajíc po všechn čas před jeho tváří, 31 hrajíc v okruhu jeho země, a má rozkoš - s dětmi lidí. 32 Nuže tedy, děti, mi naslouchejte; ano - blaho dbajících mých cest! 33 Slyšte poučování a zmoudřete, aniž je budete nevsímavě pomíjet; 34 blaho člověka naslouchajícího mi, aby den co den bděl u mých dveří, aby střežil veřeje mých vchodů! 35 Vždyť nacházející mne nachází život a odnáší si blahovůli od Jehovy, 36 ale mijející se mne ubližuje své duši; všichni nenávidící mě milují smrt.

Příslaví 9

1 Moudrost zbudovala svůj dům, vytesala svých sedm sloupů, 2 zabila svou zabíjačku, namíchala své víno, ba i svůj stůl přistrojila; 3 poslala své dívky, volá - na vrcholech vyvýšenin města: 4 Kdo je prostoduchý, nechť odstupuje sem! Majícímu nedostatek rozumu řekne: 5 Pojd'te, jezte z mého jídla a pijte z vína, jež jsem namíchala, 6 opusťte hloupost a žijte a krácejte cestou soudnosti! 7 Karatel posměvače hanbu a domlouvající zlovolnému úhonu svou si sklízí. 8 Nechť nenapomínáš posměvače, aby tě neměl v nenávisti, domluv moudrému a bude tě milovat; 9 přidej moudrému, ať může ještě zmoudřet, uvědom spravedlivého, ať přibírá poučení. 10 Úcta k Jehovovi je počátek moudrosti a soudnost je poznání Nejsvětějšího, 11 neboť mnou se budou množit tvé dni a přibývat ti bude let života. 12 Zmoudříš-li, zmoudříš sobě, posmíváš-li se, poneseš to ty sám. 13 Zpozdilost je halasná žena, hloupá, aniž co ví; 14 ta sedí u vchodu do svého domu, na sedadle na vyvýšeninách města, 15 k přivolávání mimojdoucích cestou, přímo se ubírajících svými stezkami: 16 Kdo je prostoduchý nechť odstupuje sem! A majícímu nedostatek rozumu zase řekne: 17 Ukradené vody jsou sladké a chléb tajností je chutný. 18 Ale neví se, že jsou tam stíny; její pozvaní jsou v hlubokostech šeólu.

Příslaví 10

1 PŘÍSLAVÍ ŠALOMOUNOVA. Moudrý syn rozradostňuje otce, ale syn zpozdilý je zármutkem své matky. 2 Poklady zlovůle neprospívají, ale spravedlnost vyprošťuje ze smrti. 3 Jehova nedává duši spravedlivého hladovět, ale žádostivost zlovolných zamítá. 4 Nedbalou dlaní pracující strádá, ale ruka pilných obohacuje. 5 Rozumný syn v létě sklízí, syn zostuzující o žni vyspává. 6 Požehnání hlavě spravedlivého, ústa zlovolných pak přikrývá násilí. 7 Památka spravedlivého je k požehnání, ale jméno zlovolných hnije. 8 Moudrý srdcem přijímá rozkazy, pošetilý na rtech však dospívá k pádu. 9 Chodící v bezúhonnosti chodí bezpečně, ale převracející své cesty se musí projevit. 10 Mžourající okem působí obtíž, a žvanivý pošetilec dospívá k pádu. 11 Ústa spravedlivého - studnice života, ale ústa zlovolného přikrývá násilí. 12 Nenávist vzbuzuje sváry, ale láska je přikrovem nade všemi přestoupeními. 13 Na rtech rozvážného lze najít moudrost, ale pro hřbet majícího nedostatek rozumu je hůl. 14 Moudří uschovávají poznání, ale ústa pošetilce jsou blízká zkáze. 15 Majetek bohatého je hradištěm jeho moci a zkázou nuzných je jejich strádání. 16 Výdělek spravedlivého je k životu, ale příjem zlovolného k hříchu. 17 Putující k životu dbá kázně, ale nevsímající si napomínání svádí k bloudění. 18 Lživými rty skrývající nenávist a vynášející pomluvy - to je zpozdilec. 19 V množství slov nebude chybět přestoupení; ano, zadržující své rty je rozumný. 20 Jazyk spravedlivého - vybrané stříbro, srdce zlovolných stojí za málo. 21 Rty spravedlivého pasou mnohé, ale pošetilci umírají v nedostatku rozumu. 22 Požehnání Jehovovo, to obohacuje, aniž on s ním přidává utrpení. 23 Zpozdilci je jakoby hrou páchání hanebnosti, muži obezřetnému však moudrost. 24 Postrach zlovolného, ten ho potkává, a spravedlivým se dostává jejich tužby. 25 Jako když přejde vichřice, tak zlovolného nebude, ale spravedlivý je základem navždy. 26 Jako ocet zubům a kouř očím, takový je lenoch těm, kdo ho posílají.

27 Úcta k Jehovovi přidává dní, ale léta zlovolných se ukracují. 28 Doufání spravedlivých je radostné, ale naděje zlovolných hyne. 29 Cesta Jehovova je posilou bezúhonnosti, ale zkázou pachatelům špatnosti. 30 Spravedlivý se nikdy nevíklá, ale zlovolní nebudou obývat zem. 31 Ústa spravedlivého dávají rašit moudrosti, ale jazyk zvráceností se bude vytínat. 32 Rty spravedlivého znají, co je potěšující, ale ústa zlovolných zvrácenosti.

Příslaví 11

1 Váhy klamně - ošklivost Jehovovi, ale závaží řádné je mu libostí. 2 Když přijde pýcha, přijde hanba, ale moudrost je s pokornými. 3 Upřímné vodí jejich počestnost, ale věrolomné zase zničí jejich převrácenost. 4 V den hněvu neprospívá majetek, ale spravedlnost vyprošťuje ze smrti. 5 Spravedlnost bezúhonného upravuje jeho cestu, ale zlovolný padá svou zlovůli. 6 Upřímné vyprošťuje jejich spravedlnost, ale zlovolní jsou polapování svou žádostivostí. 7 Při smrti člověka zlovolného hyne naděje, i doufání mocných zhyne. 8 Spravedlivý bývá vytrhován z tísně a místo něho vchází zlovolný. 9 Nevěřící ústy kazí svého bližního, ale poznáním jsou spravedliví vytrhováni. 10 Město jásá při blahobytu spravedlivých a při zhoubě zlovolných je plesání. 11 Požehnaním upřímných se město povznáší, ale ústy zlovolných se vyvrací. 12 Mající nedostatek rozumu pohrdá svým bližním, ale muž obezřetný mlčí. 13 Pomlouvač obchází zveřejňuje tajnosti, ale muž věrný duchem věc příkrývá. 14 V nedostatku moudrého vedení lid upadá, ale v množství rádců je záchrana. 15 Velmi zle se musí pochodit, jestliže se ručí cizákovi, ale nenávidící rukojemství je bezpečné. 16 Žena půvabná si uchovává čest a násilníci si uchovávají bohatství. 17 Zbožný muž obšťastňuje svou duši, ale krutý týrá své tělo. 18 Zlovolný pracuje za výdělek klamný, ale rozsévající spravedlnost za mzdu pravdivou. 19 Tak je spravedlnost k životu, jako ten, kdo následuje zlo, k své smrti. 20 Převrácení srdcem jsou ošklivostí Jehovovi, ale bezúhonní stran své cesty jsou jeho libostí. 21 Ruku na ruku - zlý nebude považován za nevinného, ale šimě spravedlivých vyvázne. 22 Kroužek ze zlata v rypáku vepře je žena krásná, ale bez schopnosti úsudku. 23 Tužbou spravedlivých je jen dobro, nadějí zlovolných hněv. 24 Je rozsypávající a ještě více dostávající, i zadržující nad přiměřenost, jen k nedostatku. 25 Duše štědrá se bude mít dobře, a zavlažující - i on bude skrápěn. 26 Zadržující zrní - budou ho proklínat, lid, ale pro hlavu prodávajícího obilí je požehnaní. 27 Pilně hledající dobro usiluje o blahovůli, ale shánějící zlo - ono ho potkává. 28 Důvěřující ve své bohatství bude padat, ale spravedliví budou pučet jako listí. 29 Týrající svůj dům bude dědit vítr a pošetilec bude nevolníkem moudrému srdcem. 30 Ovoce spravedlivého je strom života a moudrý získává duše. 31 Hle, na zemi dostává odplatu spravedlivý, čím spíše zlovolný a hříšník!

Příslaví 12

1 Milující poučování miluje poznání, ale nenávidící napomínání je hlupák. 2 Dobrotivý si odnáší blahovůli od Jehovy, ale člověka úkladného odsuzuje. 3 Člověk nenabývá pevného postavení zlovůli, ale kořen spravedlivých se nemůže zvíkat. 4 Zdatná žena - koruna svého manžela, ale zostuzující - jako hniloba v jeho kostech. 5 Myšlenky spravedlivých jsou podle práva, vedení zlovolnými je podvodem. 6 Slova zlovolných - číhání na krev, ale ústa upřímných je vyprošťují. 7 Zlovolné jen povalit a nebude jich, ale dům spravedlivých stojí. 8 Muž je ctěn podle své rozumnosti, ale zvrhlý srdcem je v pohrdání. 9 Lépe se má bezvýznamný a mající nevolníka než sám sebe oslavující a mající nedostatek chleba. 10 Spravedlivý má na mysli žití svého dobytčete, ale niterné city zlovolného? Je krutý. 11 Obdělávající svou půdu se nasycuje chlebem, ale následující lehkomyšlné je bez rozumu. 12 Zlovolný si toužebně přeje kořist zlých, ale kořen spravedlivých rodí. 13 V přestupku rtů je zlá léčka, ale spravedlivý vychází z úzkosti. 14 Kdokoli se může nasytit dobrem z ovoce svých úst; ano, člověku se vrací zásluha jeho rukou. 15 Cesta pošetilce je v jeho očích správná, ale moudrý naslouchá radě. 16 Pošetilec - jeho podrážděnost se poznává v týž den, ale bystrý umí utajit hanbu. 17 Kdo vydechuje pravdu, projevuje spravedlnost, ale lživý svědek podvod. 18 Je naplano mluvící jako probodáváním mečem, ale jazyk moudrých je lék. 19 Ret pravdivý potrvá do věčnosti, ale jazyk lživý na okamžik. 20 V srdci strůjců zla je podvod, ale rádcové k pokoji mají radost. 21 Spravedlivému se nebude přiházet žádná nehoda, ale zlovolní budou zlem naplnění. 22 Lživé rty jsou ošklivostí Jehovovi, ale skutečňovatelé pravdy jsou mu libostí. 23 Bystrý člověk utajuje vědomost, ale srdce zpozdilých vykřikuje pošetilost. 24 Ruka pilných bude vládnout, ale lenost bude k robotě. 25 Starost v srdci člověka způsobuje sklánění, ale dobré slovo rozradostňuje. 26 Spravedlivý svého přítele napravuje, ale zlovolné jejich cesta zavádí. 27 Lenivý svou zvěřinu nenadhání, ale drahocenným majetkem člověka je být pilný. 28 Na stezce spravedlnosti je život a cesta její pěšinou není k smrti.

Příslaví 13

1 Moudrý syn - otcova kázeň, ale posměvač neslyšel důtku. 2 Kdokoli může jíst dobro z ovoce svých úst, ale duše věrolomných násilí. 3 Opatrující svá ústa ochraňuje svou duši; protrhávající své rty - běda mu! 4 Roztoužena je a nic nemá duše lenochova, ale duše pilných se bude mít dobře.

5 Spravedlivý nenávidí lživou řeč, ale zlovolný vzbuzuje hnus a jedná hanebně. 6 Bezúhonného stran jeho cesty opatruje spravedlnost, ale zlovůli k pádu přivádí hřích. 7 Je stavějící se bohatým, jenž nic nemá; je stavějící se strádajícím, jenž má mnoho majetku. 8 Vykoupením žití člověka je jeho bohatství, chudý pak neuslyší důtku. 9 Světlo spravedlivých vesele svítí, ale lampa zlovolných hasne. 10 Jen pýchou se působí hádka, ale při dávajících si poradit je moudrost. 11 Majetek z nepoctivosti se bude zmenšovat, ale hromadící rukou se bude množit. 12 Prodlužované očekávání působí onemocnění srdce, ale splněná tužba je strom života. 13 Pohrdající slovem si ponese důsledky, ale mající příkaz v účtě, ten bude dostávat odplatu. 14 Nauka moudrého je studnice života k ujiti před léčkami smrti. 15 Dobrá prozíravost přináší přízeň, ale cesta věrolomných je tvrdá. 16 Každý bystrý jedná s uvážením, ale zpozdilý rozšiřuje pošetilost. 17 Zlovolný posel upadá ve zlo, ale vyslanec spolehlivý je lék. 18 Strádání a hanba pomíjejícímu poučování, ale dbající napominání bude vážen. 19 Uskutečněná tužba je sladká duši, ale odstoupit od zla je zpozdilým ošklivostí. 20 Chodící s moudrými také bude moudřet, ale za přátele mající zpozdilé musí pochodit zle. 21 Hříšníky pronásleduje zlo, ale spravedlivé odměňuje dobro. 22 Dobrotivý obdaří dědictvím děti dětí, ale jmění hříšníka se uschovává pro spravedlivé. 23 Mnoho pokrmu dává novina chudých, ale někdo bývá smeten pro bezpráví. 24 Zadržující svůj prut nenávidí svého syna, ale milující ho mu závčas udílí kázeň. 25 Spravedlivý jídá do své sytosti, ale břicho zlovolných má nedostatek.

Příslaví 14

1 Moudrost každé ženy buduje její dům, ale pošetilost jej jejima rukama vyvrací. 2 Chodící ve své upřímnosti má Jehovu v účtě, ale pokřivený na svých cestách jím pohrdá. 3 V ústech pošetilce je metla pýchy, ale moudré jejich rty ochraňují. 4 Bez skotu jsou jesle prázdné, ale v síle hovězího dobytka je mnoho úrody. 5 Svědek spolehlivý neklame, ale svědek lživý vydechuje nepravdy. 6 Posměvač hledá moudrost a nemá jí, ale rozumnému je poznání snadné. 7 Odejdi zpřed zpozdilého, tam neseznáš rty poznání. 8 Moudrost bystrého je všimat si své cesty, ale pošetilost zpozdilých - klam. 9 Pošetilec se posmívá oběti za provinění, jež mezi upřímnými je libostí. 10 Srdce zná svou hořkost, aniž se kdo cizí může vmísit v jeho radost. 11 Dům zlovolných se bude ničit, ale stan upřímných bude vzkvétat. 12 Je cesta před tváří člověka správná, ale její posledek - cesty smrti. 13 I při smíchu srdce bolívá a posledek radosti bývá zármutek. 14 Odpadlík v srdci bývá nasycen svými cestami, ale dobrý člověk tím, co je nad ním. 15 Prostoduchý věří každému slovu, ale bystrý přihlíží k svým kročejím. 16 Moudrý má bázeň a odstupuje před zlem, ale zpozdilý se vzteká a důvěřuje si. 17 Unáhlený v hněvu se dopouští pošetilosti a člověk úkladný je nenáviděn. 18 Prostoduší dědí pošetilost, ale bystří umějí obsáhnout poznání. 19 Zlí se pokloní před tváří dobrých a zlovolní před branami spravedlivých. 20 Chudý je nenáviděn i od svého přítele, ale milující bohatého jsou mnozí. 21 Pohrdající svým bližním hřeší, ale milostivý k sužovaným - ó, jeho blaho! 22 Zda strůjcové zla nebloudí? Ale strůjcové dobra, těm laskavost a věrnost! 23 Každou námahou vzniká užitek, ale řeč rtů - jen k nedostatku. 24 Korunou moudrých je jejich bohatství, pošetilost zpozdilých je pošetilostí. 25 Svědek věrný vyprošťuje duše, ale klamný vydechuje nepravdy. 26 V účtě k Jehovovi je silná důvěra; tam jeho děti mají útočiště. 27 Úcta k Jehovovi je studnice života k ujiti před léčkami smrti. 28 V množství lidu je ozdoba krále, ale úbytek národa - pád knížete. 29 Zdlouhavý k hněvu má velikou obezřetnost, ale unáhlený v duchu vyzdvihuje pošetilost. 30 Srdce zdravé - život každého těla, ale závist - hniloba kostí. 31 Utiskující nuzného tupí jeho Tvůrce, ale ctí ho milostivý k nemajetnému. 32 Zlovolný je svou zlobou přiváděn k pádu, ale spravedlivý má nač spoléhat při své smrti. 33 Moudrost spočívá v srdci majícího porozumění a vprostřed zpozdilých se poznává. 34 Spravedlnost povznáší národ, ale hřích je hanba lidských plemen. 35 Rozumnému služebníku králova blahovůle, ale zostuzující je předmětem jeho rozhněvání.

Příslaví 15

1 Vlídna odpověď odvrací popuzení, ale slovo urážlivé vzbuzuje hněv. 2 Jazyk moudrých působí dobro věděním, ale ústa zpozdilých chrlí pošetilost. 3 Na každém místě jsou oči Jehovovy, pozorující zlé i dobré. 4 Mírnost jazyka - strom života, ale převrácenost na něm - zrcení v duchu. 5 Pošetilec opovrhne kázní svého otce, ale bystře jedná napominání dbající. 6 Dům spravedlivého, tam je mnoho pokladu, ale příjem zlovolného se rozpadá. 7 Rty moudrých rozsévají poznání, ale srdce zpozdilých ne tak. 8 Oběť zlovolných - ošklivost Jehovovi, ale modlitba upřímných je mu libostí. 9 Ošklivostí Jehovovi je cesta zlovolného, ale následujícího spravedlnost miluje. 10 Tvrdé pokárání opouštějícímu stezku, a nenávidící napominání musí umřít. 11 Před Jehovou je šeól i propast, čím spíše srdce dětí člověka! 12 Posměvač nemiluje domlouvajícího mu; k moudrým nechodí. 13 Radostné srdce vyjasňuje tvář, ale v bolesti srdce je duch zkrúšen. 14 Rozumné srdce hledá poznání, ale ústa zpozdilých se pasou pošetilostí. 15 Všechny dni sužovaného jsou zlé, ale šťastný srdcem - ustavičná hostina. 16 Lépe málo v účtě k Jehovovi než veliký poklad a při tom nepokoj; 17 lépe pohoštění ze zeleniny, kde je láska, než krmné hovězí dobytče a při tom nenávisť. 18 Muž popudlivý rozněcuje svár, ale zdlouhavý k hněvu vádu utiňuje. 19 Cesta lenocha je jako pichlavé křoví, ale stezka upřímných je nasypaná.

20 Moudrý syn rozradostňuje otce, ale zpozdilý je člověk pohrdající svou matkou. 21 Majícimu nedostatek rozumu je pošetilost radostí, ale muž obezřetný jde přímo. 22 Není-li důvěrné porady, maří se plány, to se při množství rádců uskutečňuje. 23 Člověk má radost z odpovědi svých úst; ano, slovo v pravý čas - jak dobré! 24 Stezka životem je rozumnému k vzestupu za účelem ujití před šéolem zdola. 25 Jehova vyvrací dům vysokomyslných, ale pomezí vdovy upevňuje. 26 Ošklivostí Jehovovi jsou plány zlého, ale čistých - výroky líbezné. 27 Dychtící po nespravedlivém zisku týrá svůj dům, ale nenávidící úplatky bude žít. 28 Srdce spravedlivého přemýšlí, co odpovědět, ale ústa zlovolných chrlí zlé věci. 29 Jehova je daleko od zlovolných, ale modlitbu spravedlivých slyší. 30 Záře očí rozradostňuje srdce, dobrá zvěst osvěžuje kosti. 31 Ucho poslouchající napomínání pro život zůstává vprostřed moudrých; 32 kázně nedbající necení svou duši, ale napomínání poslouchající nabývá rozumu. 33 Úcta k Jehovovi - výchova k moudrosti, a před slávou je pokora.

Příslaví 16

1 Člověk má své představy myslí, ale odpověď jazyka je od Jehovy. 2 Všechny cesty někoho jsou v jeho očích čisté, ale duchy zkoušece podrobuje Jehova. 3 Uval své činy na Jehovu a tvé plány budou mít pevný základ. 4 Jehova vše způsobil k svému účelu, ba i zlovolného ke dni zlému. 5 Každý pyšný srdcem je ošklivostí Jehovovi; ruku na ruku - nebude považován za nevinného. 6 Laskavostí a věrností se činí zadost za nepravost a v účtě k Jehovovi je odstoupení od zla. 7 Jsou-li něčí cesty podle zalíbení Jehovova, smiřuje s ním i jeho nepřátele. 8 Lépe málo se spravedlností než mnoho příjmu s bezprávím. 9 Srdce člověka vymýšlí svou cestu, ale jeho krok určuje Jehova. 10 Na rtech krále budiž věštba, v soudu se jeho ústa nesmějí dopustit nepoctivosti. 11 Mincíř a váhy podle práva jsou od Jehovy, všechna závaží ve váčku jsou jeho dílem. 12 Páchání zlovůle budiž ošklivostí králům, neboť trůn je upevňován spravedlností; 13 rty spravedlivé bud'ěž libostí králům, ano, nechť miluje vyslovujícího správné věci. 14 Královo popuzení - poslové smrti, ale moudrý muž je umí utišit; 15 ve světle královny tváře je život a jeho blahovůle je jako oblak pozdního deště. 16 Oč lepší je nabyt moudrosti než zlato a nabytí soudnosti vyvolení hodno nad stříbro! 17 Dráha upřímných - odstoupení od zla; dbající své duše si všímá své cesty. 18 Před potřením povýšenost a před zhroucením pozvednutí ducha. 19 Lépe je se sužovanými se duchem ponížít než rozdělovat lup s vysokomyslnými. 20 Upírající pozornost na slovo dochází štěstí, a důvěřující v Jehovu - ó, jeho blaho! 21 Moudrému srdcem se dává název rozvážného a sladkost rtů umocňuje ponaučování. 22 Prozíravost - studnice života svým majitelům, ale pošetilcům je kázeň pošetilostí. 23 Srdce moudrého dodává rozumnosti jeho ústům a na jeho rtech umocňuje ponaučování. 24 Výroky líbezné - plást medu, sladký duši a lék kostem. 25 Je cesta, před tváří člověka přimá, ale její posledek - cesty smrti. 26 Duše lopotícího se pro něho se lopotí, neboť na něho naléhají jeho ústa. 27 Ničemný člověk vykopává zlo a na jeho rtech je jakoby sežehující oheň; 28 člověk zvrácený rozsévá svár a našeptávač rozlučuje důvěrné spřátelené, 29 násilník svádí svého bližního a vede ho na cestu nedobrou, 30 mhouří své oči při vymýšlení zvrácenosti, svírá své rty, dovršuje zlo. 31 Šediny na cestě spravedlnosti shledané - koruna slávy. 32 Lepší je zdoluhavý k hněvu než hrdina a vládnoucí nad svým duchem než dobyvatel města. 33 Los se vrhá v klín, ale veškeré rozhodnutí je od Jehovy.

Příslaví 17

1 Lepší je suchá skývka a s ní poklid než dům plný obětí s vádou. 2 Nad zostuzujícím synem vládnout a vprostřed bratrů dědictví sdílet bude rozumný nevolník. 3 Na stříbro je kelímeček a na zlato pec, ale srdce přezkušuje Jehova. 4 Pachatel zla věnuje pozornost rtu špatnosti, lhář nastavuje ucho jazyku zhouby. 5 Vysmívající se chudému tupí jeho Tvůrce; radující se při pohromě nebude považován za nevinného. 6 Děti dětí - koruna starců, a jejich otcové - ozdoba dětí. 7 Pro blázna se nehodí ret domýšlivý; čím méně pro velmože ret lživý. 8 Kamenem přízně je dar v očích vládnoucích jím, kamkoli se obrací, má úspěch. 9 Přikrývající přestoupení usiluje o lásku, ale opakující se stran věci rozlučuje důvěrné spřátelené. 10 Hlouběji jde při majícím pochopení důtka než sto ran při zpozdilém. 11 Zlý usiluje jen o vzpou, ale vysílá se proti němu zkázonosný posel. 12 Setkání medvědice o mláďata připravené s někým - ano, ne však zpozdilého v jeho pošetilosti. 13 Splácející zlem za dobro - nebude zlo ustupovat od jeho domu. 14 Začátek sváru dává prorazit vodám, proto před propuknutím vády nechej tak. 15 Ospravedlňující zlovolného a za zlovolného prohlašující spravedlivého - oni oba jsou ošklivostí Jehovovi. 16 Nač toto - peníze v ruce zpozdilého? Ke koupení moudrosti? Vždyť v něm není rozumu! 17 Pravý přítel miluje v každé době a bratr se rodí pro čas úzkosti. 18 Člověk mající nedostatek rozumu udeřuje dlaní, plně se zaručuje před tváří svého bližního. 19 Milující hádku miluje přestoupení a vyvyšující svůj vchod hledá potření. 20 Převrácený srdcem nedochází štěstí, a svým jazykem se sem-tam obračující upadá ve zlo. 21 Zplodivší zpozdilého - jemu je k zármutku, aniž se raduje otec blázna. 22 Radostné srdce potěšuje k uzdravení, ale zkrušený duch vysušuje kosti. 23 Zlovolný ze záňadří bere dar k ohýbání stezek práva. 24 Před tváří majícího pochopení je moudrost, ale oči zpozdilého - na konec země.

25 Zpozdilý syn - mrzutost svému otci a hořkost své rodiče. 26 Také není dobré uložit pokutu spravedlivému, bít velmože za slušnost. 27 Mnoho vědoucí zadržuje své řeči, a chladný je duch muže obezřetného. 28 I pošetilec, mlče, může být považován za moudrého, zacpáváje své rty, za rozvážného.

Příslaví 18

1 Odpadlík usiluje o své choutky, proti všemu rozumnému se bouří. 2 Zpozdilec si nelibuje v obezřetnosti, nýbrž v projevení své mysli. 3 Při příchodu zlovolného přichází i pohrdání a s hanbou potupa. 4 Slova úst někoho - hluboké vody, zurčivý potok, studnice moudrosti. 5 Není dobré přijímat osobu zlovolného k ukřivdění spravedlivému v soudu. 6 Rty zpozdilého se pletou ve vádu a jeho ústa volají po políčcích; 7 ústa zpozdilého jsou mu pohromou a jeho rty léčkou jeho duši. 8 Slova našeptávače jsou jakoby pamlsky; ano, ona sestupují v nejhlubší části nitra. 9 I liknavý ve své práci, to je bratr působce zhouby. 10 Jméno Jehovovo je věží silnou, v ní může spravedlivý vběhnout a být pozvednut. 11 Majetek bohatého je hradištěm jeho síly a v jeho představě se tyčí jako zeď. 12 Před potřením se srdce člověka vyvyšuje, ale před slávou je pokora. 13 Slovem odpovídající dříve než slyší - to je od něho pošetilstvo a hanba. 14 Duch člověka může pomoci vydržet jeho nemoc, ale kdo může snést zkušenoého ducha? 15 Srdce rozvážného nabývá poznání, ano, ucho moudrých o poznání usiluje. 16 Dar člověka mu zjednává prostor a uvádí ho před tvář mocných. 17 Má pravdu první ve své rozepři? Musí přijít jeho bližní, ať se to vyšetří. 18 Los upokojuje sváry a působí odloučení mezi mocnými. 19 Bratr zrazený - nad hradiště silné, a sváry jsou jako závora hradu. 20 Břicho každého se sytí z ovoce jeho úst, on se sytí úrodou svých rtů; 21 smrt i život je v moci jazyka a milující jej jí jeho ovoce. 22 Kdo našel ženu, našel štěstí a odnesl si blahovůli od Jehovy. 23 Chudý vyslovuje úpěnlivé prosby, ale bohatý odpovídá drsně. 24 Někdo má přátele k vzájemnému potírání, ale je milující přichylný nad bratra.

Příslaví 19

1 Lepší je chudý chodící ve své bezúhonnosti než převrácený na svých rtech, jenž je zpozdilý. 2 Ani bez poznání se duše nemá dobře, a nohama ukvapený hřeší. 3 Cestu člověka podvrací jeho pošetilstvo, ale jeho srdce se hněvá na Jehovu. 4 Majetek přidává mnoho přátel, ale nuzný je od svého přítele odlučován. 5 Svědek lživý nebude považován za nevinnoého, a kdo vydechuje nepravdy, nebude moci vyváznout. 6 Mnozí se ucházejí o přízeň velmože a každý chce být pravým přítelem štědrému. 7 Chudého nenávidí všichni jeho bratři; čím spíše se od něho vzdalují jeho přátelé; následuje je s prosbami - není jich. 8 Milující svou duši nabývá rozumu, dbá obezřetnosti k dojití štěstí. 9 Svědek lživý nebude považován za nevinnoého, a kdo vydechuje nepravdy, musí zahynout. 10 Pro zpozdilého se nehodí blahobyť, čím méně pro nevolníka vládnout nad veliteli. 11 Prozíravost člověka oddaluje jeho hněv, a přejít mimo přestoupení - jeho čest. 12 Králova nevole - vrčení jakoby hřivnatce, ale jeho blahovůle - jako rosa na bylinstvo. 13 Zpozdilý syn je strastí svému otci, a sváry s ženou - trvalý okap. 14 Dům a majetek - dědictví otců, ale rozumná žena je od Jehovy. 15 Lenost pohruzuje v tvrdý spánek a nedbalá duše hladoví. 16 Dbající své duše dbá příkazu, ale lhotejný stran svých cest musí umřít. 17 Milostivý k nuznému půjčuje Jehovovi, i bude mu jeho zásluhu odplácet. 18 Napravuj svého syna, neboť je naděje, ale necht' se tvá duše nepozdvihuje k jeho usmrcení. 19 Velmi se vztekající musí nést pokutu, neboť budeš-li ho vyprošťovat, pak budeš ještě přidávat. 20 Slyš radu a přijmi kázeň, abys ve svém posledku mohl zmoudřet. 21 V srdci člověka jsou mnohé myšlenky, ale rada Jehovova, ta se uskutečňuje. 22 Žádoucí věci při člověku je jeho laskavost, a chudý je lepší než lhář. 23 Úcta k Jehovovi je k životu, takže se může spokojeně přenocovat bez navštívení neštěstím. 24 Lench schovává svou ruku v míse, ani k svým ústům ji nepodává zpět. 25 Posměvače bys měl bít, ať prostoduchý nabývá bystrosti, a rozvážnému domluvíš, necht' věnuje pozornost poznání. 26 Trýznitel otce, jenž zahání matku, je syn zostuzující a hanebně jednající. 27 Přestaň, můj synu, poslouchat nabádání k poblouzení od výroků poznání. 28 Svědek ničemnosti zesměšňuje právo a ústa zlovolných pohlcují špatnost; 29 posměvačům jsou připraveny soudu a hřbetu zpozdilých štulce.

Příslaví 20

1 Víno je posměvač, opojný nápoj je halasný a nikdo při něm bloudící není moudrý. 2 Hřůza z krále - vrčení jakoby hřivnatce; vyvolávající jeho vztek hřeší na své duši. 3 Ustání od vády je každému ctí, ale kdokoli je pošetilý, propuká. 4 Lench na podzim nebude orat; ve žni bude žebrot, ale ničeho nebude. 5 Záměr v srdci někoho - hluboké vody, a člověk obezřetný jej čerpá. 6 Z mnoha lidí každý prohlašuje svou laskavost, ale kdo může najít někoho věrohodného? 7 Spravedlivý chodí ve své bezúhonnosti - blaho jeho dětí po něm! 8 Král, sedě na stolici soudu, prohlédá svými očima vše zlé. 9 Kdo může říci: Očistil jsem své srdce, jsem čist od svého hřichu?

10 Rozdílná závaží a rozdílné éfy, oboje ty věci jsou ošklivostí Jehovovi. 11 Již podle svých způsobů se hoch dává poznat, zda čisté a zda upřímné bude jeho počínání. 12 Ucho slyšící a oko vidoucí - oboje utvořil Jehova. 13 Necht' nemiluješ spánek, abys nemusel zchudnout; otevři své oči a nasyt' se chlebem. 14 Špatné, špatné, říká kupující, a odejda svou cestou, bude se pak vychloubat. 15 Je zlato a mnoho perel, ale drahocenná věc jsou rty poznání. 16 Vezmi jeho roucho, neboť se zaručil za cizáka, a pro cizozemce ho zatěž zástavou. 17 Někomu je sladký chléb podvodu, ale potom se jeho ústa plní pískem. 18 Plány - to se musí připravit radou; jen s moudrým vedením podniknej boj. 19 Pomlouváč, odhaluje tajnosti, obchází, i nesmíš se k svými rty vábícímu přidružovat. 20 Zlořečící svému otci a své matce - jeho lampa bude hasnout vprostřed tmy. 21 Dědictví na počátku chvatně získané, tomu se v jeho budoucnosti nebude žehnat. 22 Necht' neříkáš: Chci odplatit zlo; čekej na Jehovu, on ti bude pomáhat. 23 Rozdílná závaží jsou ošklivostí Jehovovi a váhy klamně nejsou dobré. 24 Kroky muže jsou od Jehovy, ale což člověk chápe jeho cestu? 25 Léčka: člověk nerozvážně praví: Svaté! a po slibech bude rozmýšlet. 26 Moudrý král prohlédá zlovolné a dává po nich sem-tam jezdit kolem. 27 Duch člověka je lampa Jehovova, propátrávající všechny nejhlubší části nitra. 28 Laskavost a věrnost opatrují krále; on má svůj trůn laskavostí podepřený. 29 Slávou jinochů je jejich síla, a ozdoba starců - šediny. 30 Očista stran zla - modřiny po zranění, ano, údery, až do nejhlubších částí nitra.

Příslaví 21

1 Srdce královo v ruce Jehovově - potoky vod; k čemukoli, v čem si libuje, je naklání. 2 Kterákoli cesta někoho je v jeho očích správná, ale srdce zkoušece podrobuje Jehova. 3 Uskutečňování spravedlnosti a práva je Jehovovi vyvolení hodno nad oběť. 4 Povýšenost očí, nadutost srdce, řádění zlovolných je hřích. 5 Myšlenky pilného - jen k užítku, ale každého ukvapeného jen ke škodě. 6 Získávání pokladů jazykem lživým je prchavý dech hledajících smrt. 7 Zlovolné odstraňuje jejich násilí, neboť se zpěchovali uskutečňovat právo. 8 Cesta člověka vinou obtíženého je krivolaká, ale čistý - jeho působení je přímé. 9 Lepší je bydlet v koutě na střeše než žena svárlivá a společný dům. 10 Duše zlovolného je žádostiva zla, bližní v jeho očích nenachází přízně. 11 Pokutováním posměvače může prostoduchý zmoudřet a věnováním pozornosti moudrému přijmout poznání. 12 Spravedlivý věnuje pozornost domu zlovolného; uvrhuje zlovolné v neštěstí. 13 Zacpávající své ucho před křikem nuzného - i on bude volat a nebude se odpovídat. 14 Dar v tajnosti odvrací hněv a úplatek v záhadí prudké popuzení. 15 Uskutečňovat právo je radostí spravedlivému, ale zkázou pachatelům špatnosti. 16 Člověk pobloudivší z cesty prozíravosti bude spočívát v sejití stínů. 17 Milovník veselí bude nuzákem, milovník vína a mastí nebude bohatnout. 18 Zlovolný bude výkupným za spravedlivého, a místo upřímných věrolomný. 19 Lepší je bydlení v zemi pustiny než žena svárlivá a mrzutá. 20 V příbytku moudrého je žádoucí poklad a olej, ale člověk zpozdlý to pohlcuje. 21 Následující spravedlnost a laskavost dochází života, spravedlnosti a cti. 22 Moudrý zlézá město siláků a strhává pevnost jeho důvěry. 23 Sřežící svá ústa a svůj jazyk sřeží svou duši před úzkostmi. 24 Pyšný, nadutý, posměvač - jméno toho, jenž jedná s přemírou pýchy. 25 Lenocha usmrcuje jeho žádostivost, neboť jeho ruce se zpěchují pracovat; 26 po celý den se žádostivě projevuje svou žádostivostí; ale spravedlivý dává a neujímá. 27 Oběť zlovolného je ošklivostí, zejména jestliže ji přináší se zlým úmyslem. 28 Svědek-lhář musí zhynout, ale muž slyšící smí mluvit navždy. 29 Člověk zlovolný činí drzou svou tvář, ale upřímný, ten upevňuje své cesty. 30 Není moudrosti a není obezřetnosti a není rady vůči Jehovovi. 31 Kůň je připravován ke dni boje, ale vítězství je Jehovovo.

Příslaví 22

1 Jméno je hodno vyvolení nad veliké bohatství, a přízeň je lepší než stříbro a než zlato. 2 Bohatý a chudý se setkávají, Tvůrcem jich obou je Jehova. 3 Když bystrý zpozoruje zlo, skryje se, ale prostoduší jdou dále a utrpí škodu. 4 Odměna pokory, úcty k Jehovovi - bohatství, sláva a život. 5 Na cestě převráceného - trní, pasti; sřežící svou duši je od nich daleko. 6 Poskytuj mladému zacvičení podle povahy jeho cesty, ať se od toho neodvrací, ani když bude stárnout. 7 Bohatý vládne nad chudými a vypůjčující je nevolníkem půjčujícímu. 8 Rozsévající křivdu bude žít utrpení a hůl jeho vzteku musí zmizet. 9 Kdo má dobrotivé oko, ten bude požehnávan, neboť ze svého chleba dává nuznému. 10 Vyžeň posměvače, ať se vytrácí svár a přestává hádka a hanba. 11 Milující čistotu srdce - pro přívětivost jeho rtů je král jeho přítelem. 12 Oči Jehovovy opatrují poznání, on vyvrací slova věrolomného. 13 Lenoch řekne: Na ulici je lev, vprostřed prostranství bych mohl být zabit. 14 Ústa nepatřičných žen - hluboké propadliště; padá tam prokletý Jehovou. 15 V srdci hochy je přivázána pošetilost; prut kázně ji od něho vzdaluje. 16 Utiskuje kdo nuzného? Jemu k prospěchu. Dává kdo bohatému? Jen ke škodě. 17 Nachyl své ucho a slyš slova moudrých, abys své srdce přikládál k mému vědění, 18 neboť je to libezné, jestliže je uchovávaš ve svém nitru, necht' jsou spolu upevňována na tvých rtech; 19 aby tvá důvěra byla v Jehovu, uvědomil jsem tě dnes, ano, tebe! 20 Zda jsem ti předtím nenapsal stran rad a poznání, 21 abych ti dal poznat spolehlivost výroků pravdy k odpovídání výroků pravdy posílajícím tě?

22 Necht' nuzného neolupuješ, protože on je nuzný, aniž budeš sužovaného v bráně deptat, 23 neboť jejich při se bude přít Jehova a ty, kdo je obírají, obere o žití. 24 Necht' se nepřátelíš s náchylným k hněvu, aniž s mužem popudlivým budeš chodit, 25 aby sis nezvykal na jeho stezky, takže bys přivodil léčku své duši. 26 Necht' nejsi mezi udeřujícími dlaní, mezi ručícími za půjčky; 27 nemáš-li čím splatit, nač má kdo brát tvé lůžko zpod tebe? 28 Necht' neposouváš dávnou mez, již zřídili tvoji otcové. 29 Spatřil jsi někoho hbitého ve své práci? Bude se postavovat před tvář králů, nebude se postavovat před tvář obyčejných lidí.

Příslaví 23

1 Když sedáš k jídlu s vládcem, musíš pečlivě uvážít, koho máš před svou tváří; 2 ano, budeš klást nůž na své hrdlo, jsi-li ty příliš hltavý, 3 necht' se neoddáváš tužbě po jeho lahůdkách, neboť to je klamný pokrm. 4 Necht' se nenamáháš o bohatství; upust' od své vynalézavosti. 5 Zda na ně zaletěly tvé oči? Již ho není, vždyť si jistotně umělo udělat křídla jako orel a zaletět k nebesům. 6 Necht' nejí dáš jídlo závistivého, aniž se budeš oddávat tužbě po jeho lahůdkách, 7 neboť tak jako ve své mysli vypočítává, takový on je; říká ti: Jez a pij, ale jeho srdce není s tebou. 8 Svou skývku, již jsi snědl, - budeš ji muset vyvrhnout, a zmaříš svá libá slova. 9 Necht' nemluvíš v uši zpozdilého, neboť pohrdá prozíravostí tvých slov. 10 Necht' neposouváš dávnou mez, aniž budeš vstupovat v pole sirotků, 11 neboť jejich Výkupce je silný; on se bude přít jejich při s tebou. 12 Přiváděj své srdce ke kázni a své ucho k výrokům poznání. 13 Necht' před hochem nezadržuješ kázeň; neumírá, jestliže ho biješ prutem. 14 Když ty ho prutem biješ, vyprošťuješ jeho duši ze šéolu. 15 Můj synu, zmoudří-li tvé srdce, bude se mé srdce radovat, ano, mé, 16 a mé ledviny se budou veselit při promlouvání tvých rtů v poctivosti. 17 Necht' tvé srdce nehorlí stran hříšníků, nýbrž po celý den stran úcty k Jehovovi. 18 Je snad přece budoucnost? Pak se tvá naděje nebude vytínat. 19 Slyš ty, můj synu, a zmoudří a dej svému srdci vykročit cestou; 20 necht' nejsi mezi pijany vína, k tomu mezi žrouty masa, 21 neboť pijan a zhýralec bude chudnout, a ospalost obléká v hadry. 22 Naslouchej svému otci, jenž tě zplodil, a necht' nepohrdáš svou matkou, když zestárne; 23 nabud' pravdy a necht' ji neprodáváš, moudrosti a zkušenosti a soudnosti. 24 Otec spravedlivého zajisté bude jásat, zplodivší moudrého také se z něho radovat, 25 radovat se bude tvůj otec i tvá matka, ano, jásat bude tvá rodička. 26 Dej mi, můj synu, své srdce a necht' tvé oči oblibují mé cesty; 27 vždyť nevěstka je hluboké propadliště, a cizinka - těsná cisterna; 28 ona věru jako loupežník číhá a přidává nevěrných mezi lidmi. 29 Komu ach? Komu běda? Komu sváry? Komu nárek? Komu rány bez příčiny? Komu zákal očí? 30 Prodlévajícím při víně, přicházejícím okusit kořeněné víno. 31 Na víno necht' se neříváš, že se červená, že vydává v poháru svou jiskru, hladce se sesmekává! 32 Nakonec umí uštknout jako had, ano, jako kobra štípnout, 33 tvé oči budou vidět nepatřičné ženy, tvé srdce bude mluvit zvrácenosti 34 a staneš se jakoby ležícím v srdci moře, ano, jakoby ležícím na vrcholu stožáru. 35 Zbili mě - nepocítil jsem bolesti; ztloukli mě - nezvěděl jsem. Kdy se budu probouzet? Nadále to budu ještě hledat.

Příslaví 24

1 Necht' nežárliš na zlé lidi, aniž se budeš oddávat tužbě být s nimi, 2 neboť jejich srdce zamýšlí násilí a jejich rty mluví o strasti. 3 Moudrostí je dům budován a obezřetností se upevňuje 4 a vědomostí jsou komory naplňovány všemožným majetkem drahocenným a rozkošným. 5 Moudrý muž je silný a člověk s poznáním stupňuje moc; 6 ano, svou válku musíš vést s moudrým řízením a vítězství je v množství rádců. 7 Zpozdilému je moudrost příliš vysoká - v bráně neumí otevřít svá ústa. 8 Zamýšlející činit zlo - budou mu dávat název odborníka na úklady. 9 Zlý úmysl pošetilosti je hřích a posměvač je lidem ošklivostí. 10 Projevil ses ochablým v den úzkosti? Tvá síla je ztenčená. 11 Vyprošťuj přiváděné k smrti, ano, vrávorající k zabití. Chceš-li se zdržet? 12 Když budeš říkat: Hle, toto jsme nevěděli, - zda on, Zkoumatel srdcí, si nevšímá? Ba on, pozorující tvou duši, to ví a splácí člověku podle jeho počínání. 13 Jídej, můj synu, med, neboť je dobrý, ano, strdí, sladké na tvém patře; 14 tak poznávej moudrost pro svou duši; najdeš-li ji, pak je budoucnost, a tvá naděje se nebude vytínat. 15 Necht', zlovolný, nečiháš u příbytku spravedlivého, necht' neničíš jeho nocležiště, 16 neboť spravedlivý, byť sedmkrát padal, povstává, ale zlovolní klesají v neštěstí. 17 Necht' se neraduješ při pádu svého nepřítele a při jeho klopýtnutí necht' tvé srdce nejásá, 18 aby Jehova to neviděl jako zlo ve svých očích, takže by z něho odvrátil svůj hněv. 19 Necht' se nerozpaluješ proti pachatelům zla, necht' nehorlíš proti zlovolným, 20 neboť pro zlého není budoucnosti, lampa zlovolných hasne. 21 Můj synu, měj v úctě Jehovu a krále, necht' se nesdružuješ s jinak smýšlejícími, 22 neboť náhle bude povstávat jejich pohroma a kdo zná pomstu těch dvou? 23 I TYTO VĚCI JSOU OD MOUDRÝCH: Rozlišovat osobu v soudu není dobré. 24 Říkající zlovolnému: Ty jsi spravedlivý - národnosti mu budou zlořečit, ano, lidská plemena ho budou proklínat, 25 ale domlouvajícím bude blaze a bude na ně přicházet požehnání dobra; 26 budou se líbat rty odpovídajícího jednoznačnými slovy. 27 Postarej se o svou práci venku a dohotov si ji na poli; potom také můžeš vybudovat svůj dům. 28 Necht' nejsi bez příčiny svědkem proti svému bližnímu; ano, zda se dopustíš klamu svými rty? 29 Necht' neříkáš: Jak se zachoval ke mně, tak se budu chovat k němu, splácet každému podle jeho počínání.

30 Přešel jsem podél pole lenocha a podél vinice majícího nedostatek rozumu 31 a hle, to celé přerostlo plevelí, povrch toho pokryly kopřivy a jeho kamenná zídka byla stržena. 32 A já jsem popatřil, přikládal jsem své srdce, uviděl jsem, přijal jsem poučení: 33 Trocha pospaní, trocha podřímání, trocha založení rukou k ulehnutí, 34 i přijde, potulujíc se, tvá bída, ano, tvůj nedostatek jako ozbrojenec.

Příslaví 25

1 I TOTO JSOU PŘÍSLAVÍ ŠALOMOUNOVA, JEŽ SNESLI MUŽI CHIZKIJI, KRÁLE JÚDOVA: 2 Sláva Boží - skrývat věc; sláva králů - zkoumat věc. 3 Nebesa stran výše a zem stran hlubokosti a srdce králů nelze prozkoumat. 4 Odnít strusky od stříbra a výsledkem bude zlatníkovi skvost; 5 odnít zlovolného tváří krále a jeho trůn se bude upevňovat v spravedlnosti. 6 Necht' si před tváří krále neosobuješ čest, aniž se budeš postavovat na místo velikých; 7 lépe přeče, když ti řekne: vystup sem, než tě ponížít před tváří velmože, jehož tvé oči vidí. 8 Necht' se ukvapeně nepouštíš do pře, sice - co budeš činit při jejím ukončení, když tě tvůj bližní bude hanobit? 9 Svou při se při se svým bližním, aniž budeš odhalovat tajnosti jiného, 10 aby tě slyšící netupil, takže by se tvá zlá pověst neodvracela. 11 Jablka ze zlata s okrasami ze stříbra - slovo vyslovené při vhodných příležitostech; 12 kroužkem ze zlata, ba náhrdelníkem ze zlata je moudrý domlouvající pozornému uchu; 13 jako chlad sněhu v den žně je důvěryhodný vyslanec pro poslavší ho, neboť obcerstvuje duši svých pánů. 14 Výpary a vítr, ale lijavec není - toť každý vychloubající se darem lživým. 15 Zdlouhavostí k hněvu bývá nadřizený přemluven a vlidný jazyk láme kosti. 16 Našel jsi med? Jez, pokud budeš mít dost, abys nebyl přesycen, takže bys jej vyvrhl; 17 čiň svou nohu vzácnou stran domu svého bližního, aby nebyl tebou přesycen, takže by tě mohl pojmout v nenávist. 18 Kyj a meč a naostřený šíp - toť každý vypovídající proti svému bližnímu lživým svědectvím; 19 zkažený zub, podlomená noha - toť důvěra ve věrolomného v den úzkosti; 20 svlékající roucho v den mrazu, ocet na louh - toť pěvec s písněmi na mrzuté srdce. 21 Je-li nenávidící tě hladov, nakrm ho chlebem, a je-li žizniv, napoj ho vodou, 22 neboť ty budeš shrnovat žhavé uhlí na jeho hlavu a Jehova ti bude odplácet. 23 Vítr od severu rodí lijavec a neblaze vyhlížející tvář jazyk ve skrytu. 24 Lepší je bydlet v koutě na střeše než žena svárlivá a společný dům. 25 Studená voda na vyčerpanou duši - toť dobrá zvěst ze země vzdálené; 26 zřídlo zakalené a studnice zkažená - toť spravedlivý viklající se před tváří zlovolného. 27 Jíst med v množstvích není dobré; a je slávou zkoumání vlastní slávy? 28 Město prolomené, kde není zdi - toť každý, při němž není zábrany stran jeho ducha.

Příslaví 26

1 Jako sníh v létě a jako déšť ve žni, tak se pro zpozdilého nehodí čest. 2 Jako vrabec při těkání sem-tam, jako vlaštovka při létání, tak bezdůvodná kletba nedochází. 3 Bič koni, uzda oslu a hůl hřbetu zpozdilých. 4 Necht' neodpovídáš zpozdilému podle jeho pošetilosti, abys mu nebyl podoben i ty; 5 odpovídej zpozdilému podle jeho pošetilosti, aby se v svých očích nestával moudrým. 6 Nohy osekává, násilí pije posílající vzkazy skrze zpozdilého. 7 Ochablá jsou stehna chromého, i přísloví v ústech zpozdilců. 8 Jako zavázání kamene v jímku praku, tak činí vzdávající čest zpozdilému. 9 Trn se dostává v ruku opilce a přísloví v ústa zpozdilců. 10 Veliký je Roditel všeho, jenž odměňuje zpozdilého a odměňuje přestupující. 11 Jako se pes vrací k svému vývratku, opakuje se zpozdilý ve své pošetilosti. 12 Vidíš někoho moudrého ve svých očích? Naděje je spíše o zpozdilém než o něm. 13 Lenoch řekne: Na cestě je ryčící, mezi prostranstvími je lev! 14 Dveře se obracejí na svých stěžejích a lenoch na svém loži. 15 Lenoch schovává svou ruku v míse, nechce se mu podat ji zpět k svým ústům. 16 Lenoch je v svých očích moudřejší než sedm dávajících rozumnou odpověď. 17 Chytající psa za uši - toť rozhorlující se, jda mimo, nad vádou netýkající se ho. 18 Jako šilenec vystřelující ohnivě střely, šípy a smrt, 19 takový je člověk, jenž ošidí svého bližního a řekne: Zda já nežertuji? 20 Při nedostatku dříví hasne oheň, a není-li našeptávače, utuchá svár. 21 Uhlí je na rozžhavení a dříví na oheň, a člověk svárlivý na rozpoutání vády. 22 Slova našeptávače jsou jakoby pamlsky; ano, ona sestupují v nejhlubší části nitra. 23 Stříbro strusky, roztažené po hlíně - toť vřelé rty a zlé srdce. 24 Nenávistník se svými rty přetvařuje a uvnitř sebe připravuje klam; 25 ač příjemným činí svůj hlas, necht' v něho nevěříš, neboť v jeho srdci je sedmero ošklivostí. 26 Jeho nenávist se utajuje přetvářkou; jeho zlo se odhaluje v sejití. 27 Kopající jámu padá v ni, a svalující kámen - na toho se on vrací. 28 Jazyk lživý nenávidí své poškozené a hladká ústa působí rozvrat.

Příslaví 27

1 Necht' se nevychloubáš dnem zítřejším, neboť nevíš, co dnešek může přinést. 2 Necht' tě chválí jiný a ne tvá ústa, cizí a ne tvé rty. 3 Tíže kamene a váha písku? Ale těžká nad to dvoje je nevole pošetilce. 4 Zuřivost popuzení a příboj hněvu? Ale kdo může obstát před tváří žárlivosti? 5 Lepší je kárání zjevné než láska skrývaná, 6 důvěryhodnější jsou rány od milujícího než hojné polibky nenávidícího. 7 Duše sytá pohrdlivě odmítá strdí, ale duše hladová - vše hořké je jí sladké. 8 Jako vrabec uprchnuvší od svého hnízda, takový je člověk uprchnuvší "ze svého místa. 9 Mast a kouřidlo rozradostňují srdce, i sladkost vlastního přítele, pro radu z duše.

10 Nechť neopouštíš svého přítele ani přítele svého otce, a nechť v den své pohromy nevstupuješ v dům svého bratra; lepší je blízký soused než vzdálený bratr. 11 Buď moudrý, můj synu, a rozradostni mé srdce, ať tupícimu mě mohu slovem odpovědět. 12 Bystrý zpozoruje zlo - skrývá se; prostoduší jdou dále - utrpí škodu. 13 Vezmi jeho roucho, neboť se zaručil za cizáka, a pro cizozemku ho zatěž zástavou. 14 Silným hlasem časně za jitra svému bližnímu žehnajíc - to se mu bude počítat za zlořečení. 15 Trvalý okap v den deštivého počasí a žena svárlivá se sobě rovnají; 16 schovávající ji schovává vítr a jeho pravice prozrazuje mast. 17 Železo se ostří železem, a jeden ostří tvář druhého. 18 Opatrovník fíkovníku jídá jeho ovoce, a pečující o svého pána bude vážen. 19 Jako voda tvář tváří, tak srdce člověka člověku. 20 Šeól a propast se nemohou nasytit, aniž se oči člověka nasytit mohou. 21 Na stříbro je kelímek a na zlato pec, a člověk - podle povahy své pověsti. 22 Byť jsi pošetilce v mozdíři vprostřed krup tloukem rozmačkával, nebude od něho jeho pošetilost odstupovat. 23 Důkladně musíš zjišťovat vzhled svého drobného dobytka, přikládat svou mysl k stádům, 24 neboť bohatství není navždy, a je-li koruna do pokolení za pokolením? 25 Až se odklidí seno a ukáže se mladý porost, posvázejí se byliny z hor; 26 jehňata ti budou k oblečení a kozlové kupní cenou za pole 27 a dostatek mléka koz ke stravě tvé a ke stravě tvého domu a k obživě tvých děveček.

Příslóví 28

1 Zlovolní - tací prchají, ač není pronásledujícího, ale spravedliví jsou jako hřivnatec, jenž je bezpečen. 2 Při nepořádku v zemi bývá mnoho vládců, ale skrze člověka rozumného, uvědomělého se prodlužuje stav, jaký je. 3 Muž chudý a utiskující nuzné - lijavec vše odplavující, takže není chleba. 4 Opouštějící zákon chválí zlovolného, ale zákona dbající se pro ně rozhořčují. 5 Zlí lidé nechápou právo, ale hledající Jehovu chápou vše. 6 Lepší je chudý chodící ve své bezúhonnosti než zahýbající na dvě cesty, ač on je bohat. 7 Rozvážný syn zachovává zákon, ale za přátele mající zhýralce hanobí svého otce. 8 Úrokem a lichvou svůj majetek rozmnožující jej hromadí pro milostivého k nuzným. 9 Odvracející své ucho od slyšení zákona - i jeho modlitba je ošklivostí. 10 Svádějící upřímné na zlou cestu, ten bude padat ve svou jámu, ale bezúhonní budou dědit štěstí. 11 Bohatý člověk je v svých očích moudrý, ale rozvážný nuzný ho prohlédá. 12 Při jásání spravedlivých je veliká sláva, ale při povstávání zlovolných se po lidech musí pátrat. 13 Přikrývající svá přestoupení nebude mít zdaru, ale vyznávající a opouštějící je dochází slitování. 14 Blaho člověka ustavičně se obávajícího! Ale zatvrzující své srdce upadá v neštěstí. 15 Řvoucí lev a dychtivý medvěd - toť zlovolný vládce nad nuzným lidem; 16 panovníče mající nedostatek obezřetnosti a bohatý vydíráním, dni si prodlužuje nenávidící nespravedlivý zisk! 17 Člověk obtížený něčí krví prchá až po jámu; nechť ho nezadržují. 18 Chodící bezúhonně je zachraňován, ale převrácený na dvě cesty jednou upadá. 19 Obdělávající svou půdu se nasycuje chlebem, ale následující lehkomyšlné se nasycuje strádáním. 20 Muž věrný je bohat požehnáními, ale chvátající zbohatnout není nevinný. 21 Rozlišovat osobu není dobré; ano, za kousek chleba se muž dopouští přestoupení. 22 Člověk závistivý spěšně usiluje o majetek, aniž ví, že na něho bude přicházet nedostatek. 23 Domlouvající člověku posléze spíše dochází přízně než uhlazující svůj jazyk. 24 Olupující svého otce a svou matku a říkající: není to přestoupení, to je společník zhoubece. 25 Nadutý v duši rozněcuje svár, ale spoléhající na Jehovu se bude mít dobře. 26 Důvěřující ve své srdce, ten je zpozdlilý, ale chodící v moudrosti, ten smí vyváznout. 27 Dávající chudému - tam není nedostatku, ale zastírající své oči je bohat prokletími. 28 Při povstávání zlovolných se lidé skrývají, ale při jejich záhubě se rozmnožují spravedliví.

Příslóví 29

1 Člověk často napomínaný, zatvrzující šiji, musí být náhle potřen, aniž bude vyhojení. 2 Za množení spravedlivých se lid raduje, ale za vlády zlovolného lid vzdychá. 3 Člověk milující moudrost rozradostňuje svého otce, ale vyhledávající společnost nevěstek utrácí majetek. 4 Král soudem upevňuje zem, ale beroucí dary ji bojí. 5 Muž lichotící svému bližnímu rozestírá síť jeho krokům. 6 V přestupku zlého člověka je léčka, ale spravedlivý může plesat a radovat se. 7 Spravedlivý si uvědomuje právo nuzných, ale zlovolný nedbá o to vědomí. 8 Muži posměchu rozněcují město, ale moudří odvracejí hněv. 9 Když se mudřec soudí s pošetilcem, nebude klidu, ať se chvěje, ať se směje. 10 Muži krve nenávidí bezúhonného, ale upřímní pečují o jeho duši. 11 Zpozdlilý dává najevo všechnu svou nevoli, ale moudrý, drže se zpátky, ji utiňuje. 12 Věnuje-li vládce pozornost slovům lživým, jsou všichni jeho obsluhující zlovolní. 13 Chudý a utiskovatel se setkávají; oči jich dvou osvěcuje Jehova. 14 Král podle pravdy soudící nuzné - jeho trůn bude navěky upevněn. 15 Prut a napomínání dává moudrost, ale hoch sobě ponechaný zostuzuje svou matku. 16 Při rozmnožování zlovolných se rozmnožují přestoupení, ale spravedliví budou hledět na jejich pád. 17 Napravuj svého syna a bude ti ulevovat a dodávat slasti tvé duši. 18 Není-li vidění, stává se lid bezuzdným, ale dbající zákona - ó, jeho blaho! 19 Nevolník nebývá napravován slovy, neboť rozumí, ale odpovědi není. 20 Spatřil jsi někoho ukvapeného v svých slovech? Zpozdlilý má více naděje než on. 21 Svého nevolníka od mládí hýčkající - on mu naposled bude synem.

22 Muž hněvivý rozněcuje svár, a náchylný k popuzení se dopouští mnoha přestoupení. 23 Člověka snižuje jeho pýcha, ale nízký duchem dosahuje cti. 24 Podílející se se zlodějem nenávidí svou duši; slyší zakletí, aniž oznamuje. 25 Strach před lidmi klade léčku, ale důvěřující v Jehovu bude pozdvihován. 26 Mnozí hledají tvář vládce, ale soud stran každého je od Jehovy. 27 Ošklivostí spravedlivému je zlosyn, ošklivostí zlovolnému upřímný stran své cesty.

Příslaví 30

1 SLOVA ÁGÚRA, SYNA JÁKEHOVA, BŘÍMĚ PROHLÁŠENÉ TÍMTO MUŽEM K ÍTÍELOVI, K ÍTÍELOVI A UCHÁLOVI. 2 Ano, já jsem hloupější než kdokoli a nemám soudnosti jiných lidí 3 a moudrosti jsem se nenaučil, aniž mám poznání Nejsvětějšího. 4 Kdo vystoupil v nebesa a sestoupil? Kdo shrnul vítr ve své pěsti? Kdo zavázal vody v šat? Kdo vytyčil všechny okraje země? Jaké je jeho jméno a jaké je jméno jeho syna, jestliže víš? 5 Každý +Boží výrok je osvědčený; on je štítem pro spoléhající na něho. 6 Nechť nepřidáváš k jeho slovům, aby se na tebe nemusel obořit, neboť by ses ukázal klamným. 7 Vyprošuji si od tebe dvoje, kéž to přede mnou nechceš zadržet dříve než budu umírat: 8 Vzdal ode mne lež a slova nepravdy, kéž mi nedáváš strádání ani bohatství, dávej mi jako výdělek si odnášet pokrm mého podílu, 9 abych se nepřesycoval, takže bych tě zapíral a říkal: Kdo je Jehova?, a abych nemusel zchudnout, takže bych se jal krást a napadat jméno svého Boha. 10 Nechť nepomlouváš nevolníka u jeho pána, aby ti nezlořečil, a provinil by ses. 11 Je pokolení, jež zlořečí svému otci, aniž žehná své matce; 12 pokolení čisté v svých očích, ač od své špíny není umyto; 13 pokolení - jak povzneseny jsou jeho oči, a jeho oční víčka se pozvedají! - 14 pokolení, jehož zuby - meče, ano, jeho chrup - nože k vyžírání sužovaných ze země, nemajetných zprostřed lidí. 15 Pijavice má dvě dcery: Dej, dej! Tři, jež se nemohou nasytit, čtyři neřeknou: Dost: 16 šeól a zavřená děloha, země se vodou nenasytí a oheň neřekne: Dost. 17 Oko, jež se posmívá otci a pohrdá poslušností matky - budou je vyklovávat krkavci od potoka a žrát je budou mláďata supa. 18 Tři, jež jsou pro mne příliš divné, ba čtyři - neznám jich: 19 cestu orla po nebesích, cestu hada na skále, cestu lodi v srdci moře a cestu muže při mladici; 20 tak cesta ženy cizoložící: užije si a utře svá ústa a řekne: Nespáchala jsem nepravosti. 21 Pod trojím se země chvěje, ba pod čtvrtým - to nemůže snést: 22 pod nevolníkem, když kraluje, a když se blázen může nasytit chlebem, 23 pod nesnesitelnou, když se vdává, a když služka majetku zbavuje svou velitelku. 24 Čtyři, jež jsou malé na zemi, ale ony jsou moudré, nadané moudrostí: 25 mravenci, lid nikoli silný, ale připravují v létě svůj pokrm, 26 damani, lid nikoli mocný, ale zakládají svůj dům ve skalisku; 27 kobylinky nemají krále, ale ony všechny vycházejí po oddílech; 28 ještěrku můžeš chytit rukama, ale ona je v palácích krále. 29 Tři, již krásně vykračují, ba čtyři krásně chodí: 30 lev, silák mezi zvířeti, jenž neustupuje zpět před tváří nikoho, 31 na bocích přepásaný, nebo kozel, a král, s nímž je korouhev vojska. 32 Pobláznil-li ses vynášením sama sebe, a jsi-li při smyslech, ruku na ústa! 33 Neboť tlak na mléko dává máslo a tlak na nos vyvádí krev, a nabádání k hněvu vyvolává vádu.

Příslaví 31

1 SLOVA PRO LEMÚÉLA, KRÁLE, BŘÍMĚ, JÍMŽ HO POUČOVALA JEHO MATKA. 2 Co, můj synu, ano, co, synu mého nitra, ano, co, synu mých slibů? 3 Nechť svou zdatnost nevydáváš ženám a své cesty tomu, co krále ničí. 4 Ne pro krále, Lemúéli, ne pro krále je pítí vína, ani pro knížata, nebo opojného nápoje, 5 aby nepil, takže by zapomínal, co je ustanoveno, a překrucoval právo všech zbědovaných. 6 Dejte opojný nápoj hynoucímu a víno zahořklým v duši, 7 nechť pije a zapomíná svého strádání, aniž si ještě má připomínat svou bídu. 8 Otvírej svá ústa za němého pro právo všech mizících, 9 otvírej svá ústa, sud' spravedlivě a zajišťuj právo sužovaného a nemajetného. 10 (Álef) Kdo může najít zdatnou ženu? Ano, její cena je daleko nad perly! 11 (Béth) Srdce jejího manžela v ni důvěřuje a výdělkem není nedostatku. 12 (Gímel) Prokazuje mu dobro a ne zlo po všechny dni jeho života, 13 (Dáleth) shání vlnu a len a pracuje se zálibou svých dlaní. 14 (Hé) Je jako lodi obchodníka - přiváží svůj pokrm z dále 15 (Váu) a vstává ještě v noci a dává stravu svému domu a podíl svým děvečkám. 16 (Zajin) Pomýšlí na pole a získává je, z výtěžku práce svých dlaní vysazuje vinici, 17 (Chéth) opasuje své boky silou a zmochňuje své paže. 18 (Téth) Okouší, že její činnost je úspěšná; její lampa v noci nehasne. 19 (Jód) Své ruce podává nemajetnému. 20 (Káf) Rozvívá svou dlan' sužovanému, ano, své ruce podává nemajetnému. 21 (Lámed) Za sněhu se o svůj dům nebojí, neboť všechn její dům si obléká šarlat. 22 (Mém) Dělá si koberce, její oblečení - kment a červený purpur; 23 (Nún) její manžel je znám v branách při svém zasedání se starci země. 24 (Sámech) Dělá a prodává spodní prádlo, i opasky prodává kupci. 25 (Ajin) Její oblečení - síla a nádhera, i usmívá se na budoucí den, 26 (Pé) svá ústa otvírá v moudrosti a na jejím jazyku je nauka laskavosti; 27 (Cádé) pozoruje provoz své domácnosti, aniž jídá chléb lenosti. 28 (Kóf) Povstávají její synové a nazývají ji blaženou, její manžel jí také chválí: 29 (Rěš) Mnohé jsou dcery, jež si počínají zdatně, ale ty jsi vynikla nad ně všechny; 30 (Šin) klamný je půvab a marností je krása - žena mající Jehovu v účtě, ta si zasluhuje chválu. 31 (Táu) Dejte jí z ovoce jejich rukou a v branách nechť jí chválí její činy!

Kazatel

Kazatel 1

1 Slova svolavatele, syna Dávidova, krále v Jerúsalémě: 2 Marnost marností, řekl svolavatel, marnost marností, to vše je marnost. 3 Co za užitek je pro člověka ve vši jeho lopotě, již se pod sluncem lopotí? 4 Pokolení odchází a pokolení přichází, a země navždy trvá; 5 a slunce vzhází a slunce zachází a říti se k svému místu; odtamtud ono vzhází. 6 Vítr jde k jihu a obrací se k severu, stále se obrací a k svým obrátům se vítr vrací. 7 Všechny toky odcházejí k moři, ale moře - ono není plné; ke kterému místu toky odcházejí, odtamtud se ony k odcházení vracejí. 8 Všechny věci jsou únavné, to nikdo nemůže vypovědět; oko se nemůže nasytit hleděním, aniž se ucho může naplnit posloucháním. 9 Co je, je to, co bude, a co je učiněno, je to, co se bude činit, takže pod sluncem není nic nového. 10 Je věc, o níž se může říci: Viz toto, to je nové? Bylo to již po věky, jež byly od dob před námi; 11 není vzpomínky na věci dřívější a ani na potomní, jež budou - nebude na ně vzpomínky u těch, kteří budou napotom. 12 Já, svolavatel, jsem byl v Jerúsalémě králem nad Isráelem 13 a přiložil jsem své srdce ke zpytování a k pátrání v moudrosti stran všeho toho, co je uskutečněno pod nebesy - bídná plahočina, již Bůh dal dětem člověka k plahočení v ní. 14 Pozoroval jsem všechny skutky, jež se pod sluncem uskutečňují, a hle - to vše je marnost a honění větru; 15 zkřivené se nemůže stát rovným a nedostatek se nemůže vyčísřit. 16 Jal jsem se já se svým srdcem rozmlouvat výrokem: Já jsem se, hle, stal velikým a přibral jsem si moudrosti nade všechny, co jich bylo nad Jerúsalémem přede mnou a mé srdce dosáhlo mnoha moudrosti a poznání. 17 Přiložil jsem tedy své srdce k poznávání moudrosti a poznávání nesmyslu a potrhlosti; poznal jsem, že i toto, i to je honění větru, 18 neboť v množství moudrosti je množství trápení a přibírající poznání přibírá bolesti.

Kazatel 2

1 Já jsem si řekl ve svém srdci: Nuže, pojď, chci tě vyzkoušet ve veselí, ať nahlížíš v blaho! A hle - i to je marnost! 2 Smíchu jsem řekl: Jsi poblázněn! A veselí: Co to děláš? 3 Jal jsem se ve svém srdci pátrat stran oblažování svého těla při víně, zatímco bych své srdce spravoval moudrostí, i stran přidržení se při potrhlosti, až než bych viděl, kde je to, co je dobré pro děti lidí, co mají pod nebesy činit v počtu dní svého života. 4 Jal jsem se podnikat veliká díla: zbudoval jsem si domy, vysadil jsem si vinice, 5 zřídil jsem si zahrady a parky a v nich jsem vysadil stromoví všemožného ovoce, 6 zřídil jsem si nádrže vod k zavlažování z nich lesa dávajícího stromům vzrůstat; 7 nakoupil jsem nevolníků a služek a dostalo se mi dětí domu i stád skotu, a drobného dobytka se mi dostalo množství nade všechny, kdo přede mnou byli v Jerúsalémě. 8 Také jsem si nahromadil stříbra a zlata a zvláštní poklad králů a správních oblastí, opatřil jsem si pěvce a pěvkyně, ano, požitky dětí lidí, ženu, ba ženy. 9 I stal jsem se velikým a ještě větším, nade všechny, co jich přede mnou bylo v Jerúsalémě, ba i má moudrost mi zůstala, 10 a nic, co si mé oči vyžádaly, jsem od nich neodňal, nezadržel jsem své srdce před žádnou radostí, neboť mé srdce se radovalo ze vši mé lopoty a toto se ze vši mé lopoty stalo mým podílem. 11 Ale když jsem se já ohlédl na všechny své skutky, jež uskutečnily mé ruce, a na všechnu svou lopotu, již jsem se při jejich uskutečňování nalopotil, hle - to vše byla marnost a honění větru, a nebylo pod sluncem užítku. 12 I ohlédl jsem se já k pozorování moudrosti a nesmyslu a potrhlosti - neboť co učiní člověk, jenž přichází po králi? Cokoli dříve činili. - 13 A shledal jsem já, že moudrost má přednost před potrhlostí, jako přednost světla před tmou; 14 moudrý - v jeho hlavě jsou jeho oči, ale zpozdilý chodí ve tmě. A poznal jsem i já, že příhoda jednoho postihuje je všechny, 15 a já jsem si řekl ve svém srdci: Jako příhoda zpozdilého, i já - může mě postihnout, i nač jsem potom já nadmíru zmoudřel? A promluvil jsem ve svém srdci, že i toto je marnost, 16 neboť nikdy není vzpomínky na moudrého, stejně jako na zpozdilého; v průběhu dní, jež budou přicházet, se na všechny zapomene; a jak umírá moudrý? Stejně jako zpozdilý. 17 I pojal jsem život v nenávist, neboť se mi bídným projevil skutek, jenž se pod sluncem uskutečňuje; ano, to vše je marnost a honění větru, 18 takže jsem já v nenávist pojal všechnu svou lopotu, již jsem se já pod sluncem lopotil, již budu zanechávat člověku, jenž bude po mně, 19 a kdo ví, zda bude moudrý či potrhlý? Ale bude panovat nade vši mou lopotou, již jsem se nalopotil a již jsem se stal moudrým pod sluncem. I toto je marnost. 20 I obrátil jsem se já k vydání svého srdce na pospas zoufalství nade vši lopotou, již jsem se pod sluncem nalopotil. 21 Vždyť je člověk, jehož lopota se děje s moudrostí a s vědomostí a se zručností, a člověku, jenž se při ní nenalopotil, ji musí přenechat za jeho podíl. I toto vše je marnost a veliké zlo. 22 Ano, čeho se člověku dostává ve vši jeho lopotě a v pachtění jeho srdce, jímž se on pod sluncem lopotí? 23 Vždyť všechny jeho dni působí bolest a jeho plahočina nevoli; jeho srdce ani v noci neuléhá. I toto - je to marnost. 24 Mezi lidmi není lepšího než že se jí a pije a své duši dává zakoušet blaho při své lopotě. I toto - já jsem shledal, že je to z Boží ruky; 25 vždyť kdo jiný může jíst a kdo si užívat než já? 26 Neboť on člověku, jenž je dobrý v jeho očích, dává moudrost a poznání a radost, a hřešícímu dává plahočinu ke sbírání a k hromadění, aby mohl dávat dobrému před Boží tvář. I toto je marnost a honění větru.

Kazatel 3

1 Ke všemu je stanovená doba a je čas ke každé záležitosti pod nebesy: 2 čas k rození a čas k umírání, čas k vysazování a čas k vytrhávání vysázeného, 3 čas k zabíjení a čas k hojení, čas k boření a čas k budování, 4 čas k pláči a čas k smíchu, čas nářku a čas poskakování, 5 čas k zahazování kamení a čas ke hromadění kamení, čas k objímání a čas ke vzdalování od objímání, 6 čas k hledání a čas ke smířování se ztrátou, čas k zachovávání a čas k zahazování, 7 čas k roztrhávání a čas k sešívání, čas k mlčení a čas k mluvení, 8 čas k milování a čas k nenávidění, čas k boji a čas k pokoji. 9 Co za užitek má ten, kdo pracuje v tom, v čem se lopotí? 10 Uviděl jsem všechnu plahočinu, již Bůh dal dětem člověka k plahočení v ní. 11 On vše činí přiměřeně v svůj čas, i věčnost dal v jejich srdce, jenže člověk nemůže postihnout skutky, jež uskutečňuje Bůh, od začátku až do konce. 12 Poznal jsem, že pro ně není blaha, leč radovat se a činit dobře ve svém životě, 13 ač i když kterýkoli člověk může jíst a pít a zakoušet blaho při vši své lopotě, je to Boží dar. 14 Poznal jsem, že vše, co činí Bůh, to je navždy, nelze k tomu přidat a nelze od toho odnímt; to Bůh činí, aby měli úctu před blízkostí jeho tváře. 15 To, co je, to již bylo, a co se má stát, již je, a Bůh vyhledává, co minulo. 16 A ještě jsem pod sluncem shledal: místo práva - tam zlovůle, a místo spravedlnosti - tam zlovůle. 17 Já jsem si ve svém srdci řekl: Bůh bude soudit spravedlivého i zlovolného, neboť tam je čas ke každé záležitosti a na každý skutek. 18 Já jsem si ve svém srdci řekl: Stran povahy dětí člověka - to je k jich vyzkoušení Bohem a aby shledali, že oni jsou jako zvíř, oni sami v sobě. 19 Vždyť osud dětí člověka a osud zvíře - ano, mají jeden osud - jak smrt tohoto, tak smrt onoho, a všichni mají jeden dech a není přednosti člověka před zvířím, neboť to vše je marnost; 20 to vše odchází k jednomu místu, to vše vzniklo z prachu a to vše se k prachu vrací. 21 Kdo zná ducha dětí člověka? Zda se on pozvedá k vystoupení? A duch zvíře, zda on sestupuje k spodku země? 22 I shledal jsem, že není lepšího než aby se člověk radoval ve svých činnostech, neboť to je jeho podíl; ano, kdo ho může přivést k nahlédnutí v to, co bude po něm?

Kazatel 4

1 A já jsem se vrátil a uviděl jsem všečen útlak, jenž se pod sluncem uskutečňuje; a hle, slzy utiskovaných, již neměli těšitele, a ze strany jejich utiskovatelů byla moc, a neměli těšitele. 2 A já jsem se jal za šťastnější prohlašovat mrtvé, kteří již umřeli, než živé, kteří ještě jsou živi, 3 a za blaženějšího než oni obojí toho, kdo ještě nevznikl, kdo nezakusil skutky zla, jež se pod sluncem uskutečňují. 4 A já jsem uviděl všechnu lopotu a všečen úspěch těch skutků, že je to soupeření jednoho vůči druhému; i toto je marnost a honění větru. 5 Zpozdilý zakládá své ruce a stravuje své maso. 6 Vyplnění dlaně poklidem je lepší než vyplnění obou hrstí lopotou a honěním větru. 7 A já jsem se vrátil a uviděl jsem pod sluncem marnost: 8 Je někdo, jenž je sám a druhého není, ani nemá syna ani bratra; ale není konce vši jeho lopotě, ani se jeho oči nemohou nasytit bohatstvím: A pro koho se já lopotím a ochuzuji svou duši o dobro? I toto - je to marnost a zlá plahočina. 9 Blaženější než jeden jsou dva, neboť oni mají dobrou odměnu za svou lopotu; 10 vždyť padají-li, může jeden svého společníka pozvednout, ale běda tomu, jenž je sám, když padá a není druhého k pozvednutí ho! 11 Také je, uléhají-li dva, jim pak teplo, ale jak může být teplo jednomu? 12 A napadá-li kdo jednoho, mohou se dva proti němu postavit; a trojitý provázek se chvatem nepřetrhává. 13 Chudobný a moudrý mladík je lepší než starý a zpozdilý král, jenž se již neumí dát poučit, 14 neboť z domu vězňů vyšel kralovat, i když se v jeho království narodil chudý. 15 Uviděl jsem všechny živé, již chodili pod sluncem, při tom druhém mladíku, jenž měl stát místo něho; 16 nebylo konce všemu lidu, všem, před něž se dostal. Ale potomní se v něm nebudou radovat - zajisté i toto je marnost a honění větru.

Kazatel 5

1 Střez své nohy, kdykoli jdeš do Božího domu, a buď bližší k slyšení než k dávání oběti zpozdilými; neboť oni nevědí, že páší zlo; 2 necht' nedáváš svým ústům ukvapovat se a svému srdci spěchat k vynášení slova před Boží tváří, neboť Bůh je v nebesích a ty na zemi, proto necht' tvých slov je málo. 3 Neboť sen přichází množstvím plahočiny a zpozdilý se ozývá množstvím slov. 4 Kdykoli Bohu slibuješ slib, necht' nemeškáš splnit jej, neboť ve zpozdilých není záliby; cokoli slibuješ, splň. 5 Lépe je, když neslibuješ, než když slibuješ a neplníš; 6 necht' nevydáváš svá ústa k svádění tvého masa k hřešení a neříkáš před tváří posla, že to byl omyl. Nač by se měl Bůh hněvat na tvůj hlas a zkazit dílo tvých rukou? 7 Neboť s množstvím snů jsou i marnosti i mnoho slov; měj však Boha v účtě. 8 Vidíš-li v správné oblasti útlak chudého a odpírání práva a spravedlnosti, necht' nad touto věcí nejsi udiven, neboť z výše nad vysokým dává pozor vysoký, a vysocí jsou nad nimi. 9 Ale země, ta je užitek ve všem; i král je obsluhován polem. 10 Milující peníze se nemůže penězi nasytit, ani kdo má zálibu v hojnosti, jejím výnosem. I toto je marnost. 11 Při množení jmění se množí stravující je; co za výhodu tedy mají jeho majitelé? Leda svýma očima se dívat. 12 Spánek pracujícího je sladký, málo-li aneb mnoho-li jí, ale sytost bohatého, ta mu neponechává klidu k spaní. 13 Je bolestné zlo, jež jsem shledal pod sluncem: bohatství strážené svému majiteli k jeho neštěstí,

14 Jestliže ono bohatství zanikne zlou nehodou a zplodil-li syna, nebude v jeho ruce pranic. 15 Jak kdo vyšel z nitra své matky, bude zase odcházet, nahý, jak přišel, a za svou lopotu pranic nebude moci vzít, co by ve své ruce mohl odnést. 16 A i toto je bolestné zlo: po každé stránce, jak přišel, tak bude odcházet, a co bude mít za užitek, že se lopotí pro vítr? 17 Také po všechny své dni jídá ve tmě a zakouší mnoho mrzutosti za svých nemocí a zlosti. 18 Hle, co jsem já shledal dobrého, co je pěkné: jíst a pít a zakoušet blaho při vší své lopotě, jíž se kdo pod sluncem lopotí v počtu dní svého života, jež mu Bůh dal, neboť to je jeho podíl, 19 i každého člověka, jemuž Bůh dal bohatství a poklady a jemuž umožnil užívat si z toho a přijímat svůj podíl a radovat se při své lopotě; to je Boží dar, 20 neboť nebude mnoho pamatovat na dni svého života, že Bůh odpovídá radostí jeho srdce.

Kazatel 6

1 Je neštěstí, jež jsem shledal pod sluncem, a ono je časté při lidech: 2 Někdo, komu Bůh dal bohatství a poklady a čest, nemá nedostatku stran ničeho pro svou duši, po čem prahne, aniž mu Bůh umožňuje užívat si z toho, nýbrž si z toho užívá cizozemec. Toto - je to marnost a zlá nesnáze. 3 Může-li kdo zplodit sto a žít mnoho let a je veliký, jako jsou dni jeho let, ale jeho duše se nesyťí dobrem, ani se mu nedostane pohřbu, řeknu: Lépe než on se má potrat, 4 neboť ten v marnost přichází a v tmou odchází a tmou se pokrývá jeho jméno, 5 ani neuvidí, aniž pozná slunce; tento má poklid spíše než onen. 6 A byť se mu dostalo dvakrát tisíce let a dobra by nezakusil - zda neodcházejí všichni k jednomu místu? 7 Všechna lopota člověka je pro jeho ústa a přece se jeho duše neuspokojuje; 8 ano, co za výhodu má moudrý před zpozdilým? Co má sužovaný umějíci chodit před živými? 9 Lepší je, aby se vidělo očima, než těkání mysli; i toto je marnost a honění větru. 10 To, co je, bylo již svým jménem nazváno a je známo, čím je on, člověk, a nemůže se soudit s tím, kdo je silnější než on. 11 Když je množství věcí rozmnožujících marnost, co za užitek má člověk? 12 Ano, kdo ví, co je pro člověka dobré v životě, v počtu dní života jeho marnosti, když je tráví jako stín? Neboť kdo může člověku oznámit, co pod sluncem bude po něm?

Kazatel 7

1 Jméno je lepší než dobrý olej a den smrti než den vlastního narození, 2 lépe chodit do domu smutku než chodit do domu hostiny, protože to je konec každého člověka; to si živý má přiložit k srdci. 3 Zármutek je lepší než smích, neboť při zasmušlosti tváře se srdce má lépe. 4 Srdce moudrých je v domě smutku, ale srdce zpozdilých v domě veselí. 5 Lépe poslouchat důtku moudrého než aby někdo poslouchal zpěv zpozdilých, 6 neboť smích zpozdilého je takový jako zvuk trní pod kotlem. A i toto je marnost. 7 Vydírání zajisté může zmást moudrého a úplatek kazí srdce. 8 Posledek věci je lepší než její počátek, shovívavý duchem je lepší než vypínavý duchem. 9 Necht' ve svém duchu nejsi kvapný k projevování nevole, neboť nevole spočívá v klíně zpozdilých. 10 Necht' neříkáš: Co se stalo, že dřívější dni bývaly lepší než tyto? Neboť ne z moudrosti by ses na toto vpytával. 11 Moudrost je dobrá, stejně jako dědictví, a výhodná těm, kdo vidí slunce, 12 neboť ve stínu moudrosti je jako ve stínu peněz, ale užitek poznání je, že moudrost oživuje ty, kdo ji mají. 13 Uvaž Boží skutky; ano, kdo může narovnat, co on zkrivil? 14 V den blaha zůstávej v blahu a v den zlý uvaž: i toto uskutečnil Bůh vedle onoho pro tu příčinu, aby se člověk nemohl po sobě praničeho dobrat. 15 Toto vše jsem shledal ve dnech své marnosti: Je spravedlivý hynoucí ve své spravedlnosti a je zlovolný dlouho žijící ve své zlovůli. 16 Necht' nejsi příliš spravedlivý a necht' se nestavíš nad míru moudrým; nač máš sám sobě působit zkázu? 17 Necht' nejednáš příliš zlovolně a necht' nejsi potrhlý; nač máš umírat, dokud nebude tvůj čas? 18 Je dobré, když se držíš při tomto, ale ani od onoho necht' nevolňuješ svou ruku, neboť mající Boha v úctě uchází všem těmto věcem. 19 Moudrost je moudrému větší silou než deset mocipánů, již jsou ve městě. 20 Vždyť na zemi není spravedlivého člověka, jenž by vykonával dobro a nehřešil. 21 Necht' také své srdce nepřikládáš ke všem slovům, jež se vyslovují, abys neslyšel svého nevolníka zlořečícího ti, 22 vždyť také mnohokrát - tvé srdce ví, že jsi i ty zlořečil jiným. 23 Toto vše jsem vyzkoušel v moudrosti; řekl jsem si: Chci zmoudřet; ale to bylo ode mne daleké; 24 daleké je to, co je, a hluboké, hluboké - kdo se toho může dobrat? - 25 Obrátil jsem se já i mé srdce k poznávání a k vypátrávání a k hledání moudrosti a správného úsudku a k poznávání zlovolů, poštilosti a potrhlosti nesmyslu, 26 a objevil jsem já, co je hořčejší než smrt: ženu, jež je jako tenata a jejíž srdce - síť, jejíž ruce - pouta; milý Boží tvář od ní může vyváznout, ale hříšník jí bývá polapen. 27 Viz, toto jsem objevil, řekl svolavatel, jedno k druhému, k nalezení závěru, 28 jež má duše ještě hledá, ale nenašel jsem. Muže, jednoho mezi tisícem, jsem našel, ale ženu jsem mezi nimi nenašel. 29 Jen toto, viz, jsem objevil: že Bůh člověka utvořil upřímného, ale oni se jali hledat mnohé pletichy.

Kazatel 8

1 Kdo je jako moudrý a kdo zná vysvětlení věcí? Moudrost člověka rozjasňuje jeho tvář, takže se strohost jeho tváře mění. 2 Já: Dbej příkazu krále, ano, z příčiny Boží přísahy; 3 necht' se neukvapuješ, abys od jeho tváře odcházel; necht' netrváš na ničem zlém, vždyť vše, co oblibuje, může dělat, 4 protože slovo krále je mocné, a kdo mu může říci: Co děláš? 5 Dbající rozkazů nepoznává nic zlého a srdce moudrého zná čas a způsob, 6 neboť každá záležitost má čas a způsob. Ale na člověku je těžká jeho bída, 7 neboť on nezná to, co bude, vždyť kdo mu může oznámit, jak bude? 8 Není člověka panujícího nad duchem k zadržení ducha a není majícího moc nade dnem smrti, a v tom boji není propuštění, aniž může zlovůle zachránit své přívržence. 9 Toto vše jsem shledal s příkládáním svého srdce ke všem skutkům, jež se pod sluncem uskutečňují. Je čas, kdy člověk nad člověkem panuje jemu ke škodě, 10 ale přitom jsem vídal zlovolné pohřbivané, že zacházeli, a ti, kteří ve městě správně jednali, ze svatého místa odcházeli a v zapomenutí upadali. I toto je marnost. 11 Protože není toho, že by byl rozsudek nad zlým skutkem uskutečňován spěšně, proto je srdce dětí člověka v nich plně pro uskutečňování zla. 12 Třebaže hříšník uskutečňuje zlo stokrát a dlouho si žije, přece já také vím, že bude dobře majícím Boha v úctě, kteří mají úctu před blízkostí jeho tváře, 13 ale zlovolnému dobře nebude, aniž bude moci jako stín prodloužit své dni, neboť on před blízkostí Boží tváře úcty nemá. 14 Je marnost, jež se na zemi uskutečňuje, že jsou spravedliví, na něž dochází podle skutků zlovolných, a jsou zlovolní, na něž dochází podle skutků spravedlivých; pravím, že i toto je marnost. 15 I jal jsem se já vychalovat veselí, neboť člověk nemá pod sluncem blaha, leč jíst a pít a veselit se, a to mu zůstává při jeho lopotě za dní jeho života, jež mu Bůh pod sluncem dal. 16 Když jsem své srdce přiložil k poznávání moudrosti a k pozorování zaměstnání, jež se na zemi vykonává (neboť ani ve dne ani v noci on svýma očima nevidí spánek), 17 tu jsem shledal: vše je Boží skutek, aniž se člověk každého skutku, jenž se pod sluncem uskutečňuje, může dobrat, neboť zatímco se člověk lopotí usilováním, přece se neumí dobrat, a i kdyby moudrý mluvil o poznání, dobrat se nemůže.

Kazatel 9

1 Ano, toto vše jsem si přiložil k srdci, a to k vyzkoumání všeho tohoto, čím jsou spravedliví a moudří a jejich práce v Boží ruce; ani lásky ani nenávisti člověk nezná, to vše je před nimi. 2 Vše je totéž pro všechny, jeden osud pro spravedlivého i pro zlovolného, pro dobrého a pro čistého i pro nečistého a pro obětujícího i pro toho, kdo neobětuje; jak dobrý, tak hříšník, ten, jenž přísahá, jako přísahy se bojící. 3 Toto je zlé ve všem, co se pod sluncem uskutečňuje, že je pro všechny jeden osud, a také je srdce dětí člověka plné zla a za jejich života je v jejich srdci pošetilost; a potom - k mrtvým. 4 Ale pro kohokoli, jenž je přidružen ke všem živým, je nač spoléhat, neboť živý pes, ten se má lépe než mrtvý lev; 5 ano, živí vědí, že musejí umřít, ale mrtví, oni nevědí pranic a nemají již odměny, neboť jejich památka je zapomenuta; 6 i jejich láska i jejich nenávist i jejich žárlivost zhynula a navždy již nemají podílu v ničem, co se pod sluncem uskutečňuje. 7 Jdi, jez s radostí svůj chléb a pij se šťastným srdcem své víno, neboť Bůh již tvé činy blahovlně přijal; 8 tvá roucha necht' jsou v každý čas bílá a na tvé hlavě necht' není nedostatku oleje. 9 Uživej života s ženou, již miluješ, po všechny dni života své marnosti, jež ti pod sluncem dal, po všechny dni své marnosti, neboť to je tvůj podíl v životě a v tvé lopotě, jíž se ty pod sluncem lopotíš. 10 Vše, co tvá ruka k uskutečnění nachází, uskutečni podle své síly, neboť v šéolu, kam ty budeš odcházet, není činnosti ani přemýšlení ani vědění ani moudrosti. 11 Vrátil jsem se a shledal jsem pod sluncem, že ne rychlým patří běh a ne hrdinům boj, ba ani moudrým chléb, ba ani rozumným bohatství, ba ani vědomosti majícím přízeň, nýbrž je všechny postihuje čas a náhoda. 12 Vždyť člověk ani nezná svůj čas, jako ryby, jež se chytají v zhoubnou síť, a jako ptáci chytaní v past - jako oni upadají děti člověka v léčku v nešťastný čas, když na ně nenadále připadne. 13 Shledal jsem pod sluncem i tuto moudrost, jež je pro mne veliká: 14 Malé město a málo mužů v něm, a přitáhl na ně veliký král a obstoupil je a zbudoval proti němu veliké obléhací věže; 15 i našel se v něm chudobný moudrý muž, jenž to město svou moudrostí zachránil, ale nikdo onoho chudobného muže nevzpomněl. 16 A já jsem si řekl: Moudrost je lepší než síla, ale moudrosti toho chudobného bylo pohrdnuto a jeho slova - nebylo jich uposlechnuto. 17 Slova moudrých v poklidu poslouchaná jsou nad pokřik vládnoucího mezi zpozdilými; 18 moudrost je lepší než bitevní nástroje, ale jeden hříšník může zkazit mnoho dobra.

Kazatel 10

1 Zápach a kvašení masti voňavkářovy vyvolávají mrtvé mouchy, váženého pro moudrost a čest poškozují trocha hloupostí. 2 Srdce moudrého je po jeho pravici, ale srdce zpozdilého po jeho levici; 3 a také na cestě, kdekoli se ubírá potrhlý, trpí jeho rozum nedostatkem, i říká každému, že on je potrhlý. 4 Pozvedá-li se duch vládce proti tobě, necht' nezanecháváš své místo, neboť klidné chování může zmírnit veliké hříchy. 5 Je zlo, jež jsem pod sluncem shledal, jako nedopatření, jež pochází od vrchnosti: 6 potrhlost se uvádí ve veliké výšky a bohatí sedí v nízkosti.

7 Vídal jsem služebníky na koních a pány chodící jako služebníci po zemi. 8 Kopající jámu v ní může padnout a probořující zeď - může ho uštknout had; 9 vylamující kameny si bude jimi působit bolest, štípající dříví je jím ohrožován. 10 Jestliže se ztupilo železo a člověk nenabrousil ostří, pak musí vynaložit více sil; ale výhodou ke zdaru je moudrost. 11 Štípa-li had bez zařikávání, pak nemá mistr toho jazyka významu. 12 Slova úst moudrého - líbeznost, ale zpozdilého pohlcují jeho rty; 13 počátek slov jeho úst je potrhlost a posledek jeho řeči je bídný nesmysl. 14 A potrhlý množí slova; člověk nezná to, co bude, - ano, kdo mu může oznámit, co bude po něm? 15 Lopota zpozdilých ho unavuje, neboť neví, jak vejít do města. 16 Běda ti, země, jestliže tvůj král je mladík a tvoji hodnostáři ráno hodují! 17 Tvé blaho, země, jestliže tvůj král je syn šlechtných a tvoji hodnostáři jídají v patřičný čas k posílení a ne k hýření! 18 Při dvou lenoších se uvolňuje trámovi a při nedbalosti rukou promoká dům. 19 Hostiny pořádávají k obveselení a víno činí život radostným, ale to vše umožňují peníze. 20 Necht' ani ve svém myšlení nezlořečíš králi, a necht' ve své ložnici nezlořečíš bohatému, neboť by pták nebes mohl ten hlas donést, ano, okřídlenec by mohl oznámit věc.

Kazatel 11

1 Pouštěj svůj chléb po hladině vod, neboť za mnoho dní jej budeš moci najít. 2 Dej podíl sedmi aneb i osmi, neboť nevíš, co zlého bude na zemi. 3 Naplňují-li se oblaka, budou se na zem vyprazdňovat lijavcem, a padá-li strom na jihu aneb na severu-li, na místě, kam strom padá, tam zůstává. 4 Dbající větru nebude sít a hledící na oblaka nebude žnout; 5 jako ty nevíš, co je cesta větru, jak kosti v nitru těhotné, tak neznáš skutků Boha, jenž to vše uskutečňuje. 6 Za jitra rozsévej své símě a k večeru necht' neuvolňuješ svou ruku, neboť ty nevíš, kde se co bude dařit, zda toto či ono aneb bude-li oboje stejně dobré. 7 Ano, světlo je příjemné a očím je milé vidět slunce, 8 ale byť člověk trval po množství let, radoval by se v nich všech, a vzpomněl by dní tmy, že jich bude množství, - vše, co přijde, je marnost. 9 Raduj se, jinochu, ve svém mládí a necht' tě v dnech tvého jinošství potěšuje tvé srdce, a chod' po cestách svého srdce a podle vidění svých očí, ale věz, že stran všech těchto věcí tě Bůh bude přivádět na soud. 10 Odejmi tedy ze svého srdce nevoli a ze svého masa odstraň zlo, neboť mládí a květ života je marnost.

Kazatel 12

1 A v dnech svého jinošství buď pamětliv svého Stvořitele, dokud nepřicházejí dni bídy, než nastanou léta, o nichž budeš říkat: Nemám v nich záliby, 2 dokud se nezatmívá slunce a světlo měsíce a hvězd, než se vrátí oblaka po lijavci, 3 v den, kdy se strážcové domu budou třást a zdatní muži se budou hrbít a mlečky budou zastavovat práci, neboť jich ubude, a zatmívat se budou ty, jež pohlížejí okenními mřížemi; 4 a dveře v ulici se budou zavírat, za ztlumování zvuku mletí; a bude se vstávat na hlas ptáka a všechny dcery zpěvu budou klesat, - 5 mají i bázeň z výšky, a na cestě postrachy, a mandloň kvete a kobyłka je břemenem a kapara selhává, neboť člověk odchází do svého věčného domova a ulici budou obcházet ti, již budou truchlit; - 6 dokud se neuvolňuje provaz ze stříbra, než se bude rozrážet mísa ze zlata, než se bude tříštit džbán nad pramenem, než se rozrazi kolo k cisterně. 7 Potom se bude prach vracet na zem podle toho, jak býval, a duch se bude vracet k Bohu, jenž jej dal. 8 Marnost marností, řekl svolavatel, to vše je marnost. 9 A nadto, protože svolavatel byl moudrý, vyučoval ještě lid poznáním a uvažoval a prozkoumával, upravoval množství přísloví; 10 svolavatel usiloval o nalezení slov libých, a co je napsáno, je správné, slova pravdy. 11 Slova moudrých jsou jako poháněcí bodce a jako hřeby vbité od původců sbírek jich; byla dána od jednoho pastýře. 12 A nadto se, můj synu, dej jimi poučit; není konce pořizování množství knih, a mnoho studování - únava těla. 13 Slyšme závěr celé věci: Měj v úctě Boha a dbej jeho rozkazů, neboť toto je celý člověk; 14 ano, každý čin bude Bůh přivádět na soud, vše skryté, dobré-li aneb zlé-li.

Píseň písní

Píseň písní 1

1 PÍSEŇ PÍSNÍ, JEŽ je OD ŠALOMOUNA. 2 Kéž mě líbá polibky svých úst, neboť tvé milování je lepší než víno; 3 tvé masti jsou líbezné pro svou vůni, tvé jméno - mast, jež je rozlévána; proto tě mladice milují. 4 Táhní mě, poběžíme za tebou! Král mě uvede do svých pokojů, budeme jásat a v tobě se radovat, tvé milování nad víno vychvalovat. Právem tě miluji! 5 Já jsem černá, ale spanilá, dcery Jerúsáléma, jako stany Kédárový, jako stanové závěsy Šalomounovy. 6 Necht' mě neprohližíte, že já jsem osmahlá, neboť mě okoukalo slunce. Synové mé matky se proti mně rozohnili - ustanovili mě ochránkyní vinic; svou vinici, již mám, jsem neuchránila. 7 Oznam mi ty, jehož má duše miluje, kde paseš, kde ukládáš o polednách, neboť nač mám být jako zahalující se při stádech tvých druhů? 8 Nevíš-li sama od sebe, nejkrásnější mezi ženami, vyjdi si po stopách drobného dobytka pas svá kůzlata při obydlích pastýřů. 9 Přirovnávám tě, má přítelkyně, k své klisně mezi vozy faraonovými. 10 Spanilá jsou tvá líce mezi řetízky, tvá šíje s náhrdelníky; 11 můžeme ti zhotovit řetízky ze zlata s tečkami ze stříbra. 12 Dokud je král ve svém kruhu, vydává můj nard svou vůni. 13 Můj milovaný je mi váčkem myrhy, jenž spočívá mezi mými prsy, 14 můj milovaný je mi hrozem cypru ve vinicích Én-gedí. 15 Hle, ty jsi krásná, má přítelkyně, hle, ty jsi krásná; tvé oči - oči holubic! 16 Hle, ty jsi krásný, můj milovaný, jak jsi milý! Jak se zazelenala naše pohovka! 17 Trámy našeho domu - cedry, naše obložení stěn - cypřiše.

Píseň písní 2

1 Já jsem ocún Šárónu, lilie údolí. 2 Jako lilie mezi trním, taková je má přítelkyně mezi dcerami. 3 Jako jablko mezi stromy lesa, takový je můj milovaný mezi syny; po jeho stínu jsem dychtivě zatoužila a v něm usedla; ano, jeho ovoce je sladké mému patru. 4 Uvedl mě do domu vína a jeho korouhvi nade mnou je láska; 5 posilněte mě hroznovými koláči, vzpružte mě jablky, neboť já jsem onemocněla láskou. 6 Jeho levice je pod mou hlavou a jeho pravice mě objímá. 7 Zapřísahávám vás, dcery Jerúsáléma, při gazelách nebo při laních pole: Budete-li budít aneb budete-li vyrušovat mou lásku, až než si ona bude přát! 8 Hlas mého milovaného! Hle, toto - přichází, skáče po horách, hopkuje po pahrbcích! 9 Můj milovaný je podoběn gazele nebo kolouchu jelenů; hle, toto - stojí za naší stěnou, dívá se skrze okna, vrhá pohledy skrze mřížky. 10 Můj milovaný se ozval a řekl mi: Vstaň si, má přítelkyně, má krásná, a vykroč si! 11 Vždyť hle, zima pominula, lijavec přeběhl a odešel si, 12 na zemi se ukázaly květiny, dostavil se čas prořezávání a v naší zemi je slyšet hlas hrdličky. 13 Fíkovník se zardívá svými ranými plody a révy v květu vydávají vůni; vstaň, vykroč, má přítelkyně, má krásná, ano, vykroč si! 14 Má holubice v rozsedlinách skaliska, v úkrytu skalní strminy, ukaž mi svůj vzhled, dej mi slyšet svůj hlas, neboť tvůj hlas je sladký a tvůj vzhled spanilý! 15 Pochyptejte nám lišky, malé lišky, poškozující vinice, a naše vinice jsou v květu! 16 Můj milovaný patří mně a já jemu, jenž pase mezi liliemi, 17 až než se bude ochlazovat den a prchnou stíny. Obrát se, vezmi na sebe, můj milovaný, podobnost gazele nebo kolouchu jelenů na rozeklaných horách!

Píseň písní 3

1 Na svém lůžku jsem po nocích hledala toho, jehož má duše miluje, hledala jsem ho, aniž jsem ho našla. 2 Nuže, musím vstát a obcházet po městě, po ulicích a po prostranstvích budu toho, jehož má duše miluje, hledat. Hledala jsem ho, aniž jsem ho našla. 3 Našli mě strážcové, již obcházeli po městě. Viděli jste toho, jehož má duše miluje? 4 Sotvaže jsem od nich zašla dále, již jsem našla toho, jehož má duše miluje; chopila jsem se ho, aniž jsem ho pouštěla, až než jsem ho mohla uvést do domu své matky, ano, do pokoje své rodičky. 5 Zapřísahávám vás, dcery Jerúsáléma, při gazelách nebo při laních pole: Budete-li budít aneb budete-li vyrušovat mou lásku, až než si ona bude přát! 6 Kdo je tato, vystupující z pustiny jako sloupy dýmu, okouřena myrhou a kadidlem, kromě všemožného prášku od kramáře? 7 Hle, jeho lože, jež patří Šalomounovi! Vůkol něho šedesát hrdinů z hrdinů Isráelových, 8 oni všichni se chápou meče, zkušený v boji, každý má pro postrach za nocí svůj meč na své kyčli. 9 Král Šalomoun si zhotovil nosítka z dříví Levánónu, 10 jejich sloupky zhotovil ze stříbra, jejich opěradlo ze zlata, jejich sedadlo z červeného purpuru, jejich vnitřek vyložený láskou od dcer Jerúsáléma. 11 Vyjděte a pohleďte, dcery Cijjónu, na krále Šalomouna v koruně, již na něm vykonala korunování jeho matka v den jeho zasnoubení, ano, v den radosti jeho srdce.

Píseň písní 4

1 Hle, ty jsi krásná, má přítelkyně, hle, ty jsi krásná; tvé oči - oči holubic zpoza tvého závoje, tvůj vlas je jako stádo koz, jež se hrou z pohoří Gileádu, 2 tvé zuby jako stádo stříhaných ovcí, jež vystupují z koupele, jež všechny rodí po dvou a není mezi nimi zmetající,

3 jako provázek ze šarlatu jsou tvé rty, ano, tvé mluvidlo je spanilé, jako kus granátového jablka jsou tvé spánky zpoza tvého závoje, 4 tvá šíje je jako věž Dávidova, zbudovaná na zbraně; je na ní zavěšeno tisíc malých štítů, všechny štíty hrdinů. 5 Tvé dva prsy jsou jako dva kolouchové, dvojčata gazely, jež se pasou mezi liliemi 6 až než se bude ochlazovat den a prchnou stíny. Chci si zajít k hoře myrhy a k pahrbku kadidla - 7 ty všechna jsi krásná, má přítelkyně, a není při tobě vady! 8 Se mnou z Levánónu, nevěsto, se mnou z Levánónu - můžeš přijít, budeš shlížet z temene Amány, s temene Seníru, to jest Chermónu, od pelechů lvů, z hor levhartů. 9 Zmocnila ses mého srdce, má sestro, nevěsto, zmocnila ses mého srdce jediným ze svých očí, jediným článkem ze svého náhrdelníku! 10 Jak něžné je tvé milování, má sestro, nevěsto, čím lepší je tvé milování než víno a vůně tvých masťů než všechny vonné látky! 11 Tvé rty vykapávají strdí, nevěsto, pod tvým jazykem je med a mléko a vůně tvého šatstva je jako vůně Levánónu. 12 Ty jsi, nevěsto, zatarasená zahrada, zatarasený pramen, zapečetěné zřídlo; 13 tvé výhonky - park granátových jablek s vzácným ovocem, cypry, s nardy, 14 nardem a šafránem, vonnou třtinou a skořicí se všemi stromy kadidlovými, myrhou a aloi se všemožnými nejlepšími vonnými látkami: 15 zřídlo v zahradách - studna vod živých a řinoucích se z Levánónu. 16 Procitni, severáku, a přijď, jižní větře, provej mou zahradu, nechť se řinou její vonné látky, nechť můj milovaný přichází do své zahrady, ať může jíst své vzácné ovoce!

Píseň písní 5

1 Přišel jsem do své zahrady, má sestro, nevěsto, sbírám svou myrhu se svými vonnými látkami, jím svou plástev se svým medem, piji své víno se svým mlékem. Jezte, přátelé, pijte a hojně se napijte, milování! 2 Já spím, ale mé srdce bdí... Hlas mého milovaného, klepajícího! Otevři mi, má sestro, má přítelkyně, má holubice, má bezúhonná, neboť má hlava je poseta rosou a mé kadeře krůpějemi noci! 3 - Stáhla jsem svou tuniku, jakže ji mám oblékat? Umyla jsem své nohy, jakže je mám špinit? 4 Můj milovaný prostrčil svou ruku otvorem a mé vnitřnosti se nad ním vzrušily; 5 já jsem vstala otevřít svému milovanému a mé ruce kropily myrhou, ano, mé prsty tekutou myrhou na objímky závor. 6 Já jsem svému milovanému otevřela, ale můj milovaný byl odbočil a šel dále; při jeho promlouvání byla vyšla má duše. Hledala jsem ho, aniž jsem ho našla, volala jsem ho, aniž mi odpověděl. 7 Našli mě strážcové, již obcházeli po městě, zbili mě, poranili mě, strhli ze mne můj plášť, strážcové hradeb! 8 Zapřísahávám vás, dcery Jerúsálema: Budete-li moci najít mého milovaného, co mu máte oznámit? Že já jsem onemocněná láskou! 9 Čím je tvůj milovaný nad jiného milovaného, nejkrásnější mezi ženami? Čím je tvůj milovaný nad jiného milovaného, že nás tak zapřísaháváš? 10 Můj milovaný je bílý a červený, význačný nad deset tisíc; 11 jeho hlava - zlato, zlato, jeho kadeře vlnité, černé jako krkavec, 12 jeho oči jako oči holubic při potůčcích vod, umyté mlékem, sedící při jich plnosti, 13 jeho líce jako záhony vonných rostlin, věže kořených bylin, jeho rty - lilie, kropící tekutou myrhou, 14 jeho ruce - válce ze zlata, posázené chrysolity, jeho trup - výtvar ze slonoviny, vykládaný safíry, 15 jeho nohy - sloupy z mramoru, založené na patkách ze zlata, jeho vzhled jako vzhled Levánónu, je vynikající jako cedry; 16 jeho ústa - samá sladkost, a on všechen - samá žádoucnost. Toto je můj milovaný, ano, toto je můj přítel, dcery Jerúsálema!

Píseň písní 6

1 Kam odešel tvůj milovaný, nejkrásnější mezi ženami? Kam se tvůj milovaný obrátil? I budeme ho hledat s tebou. 2 Můj milovaný sestoupil do své zahrady k záhonům vonných rostlin, pást v zahradách a trhat lilie. 3 Já patřím svému milovanému a mně můj milovaný, jenž pase mezi liliemi. 4 Ty jsi krásná, má přítelkyně, jako Tircá, spanilá jako Jerúsalem, působící dojmem jako zástupy pod korouhvemi, 5 odvrát své oči zpřed mne, neboť ony mě vzrušují. Tvůj vlas je jako stádo koz, jež se hrnou z Gileádu, 6 tvé zuby jako stádo ovcí, jež vystupují z koupele, jež všechny rodí po dvou a není mezi nimi zmetající, 7 jako kus granátového jablka jsou tvé spánky zpoza tvého závoje. 8 Šedesát je jich - královen, a osmdesát souložnic, a panen bez počtu, 9 ona je jediná - má holubice, má bezúhonná, ona je jediná své matky, ona je čistá své rodičky. Uviděly ji dcery a nazvaly ji blaženou, královnou a souložnicí, a jaly se jí velebit: 10 Kdo je tato, shlížející tak jako úsvit, krásná jako luna, čistá jako slunce, působící dojmem jako zástupy pod korouhvemi? 11 Sestoupila jsem do zahrady ořechů podívat se na zeleň údolí, podívat se, zda pučí réva, rozvily se granátové jabloně; 12 nezvěděla jsem. Má duše mě upozornila: Vozy mého vznešeného lidu! 13 Vrať se, vrať se, Šúlamíth, vrať se, vrať se, ať na tebe můžeme hledět! Co chcete na Šúlamíth vidět? - Něco jako tanec dvou táborů.

Píseň písní 7

1 Jak jsou krásné tvé kroky v sandálech, dcero vznešeného! Zaoblení tvých kyčlí jsou podobna klenotům, dílu rukou umělce, 2 tvůj pupek - okrouhlá číše; nechť nemá nedostatku namíchaného vína; 3 tvé břicho - hromada pšenice, vroubená liliemi, tvé dva prsy jsou jako dva kolouchové, dvojčata gazely, 4 tvá šíje jako věž ze slonoviny, tvé oči - rybníky v Chešbónu před branou Bath-rabbím, tvůj nos - výběžek Levánónu, hledící směrem k Damašku, 5 tvá hlava na tobě je jako Karmel, a co z tvé hlavy splývá, jako červený purpur; těmi kučerami je i král upoután. 6 Jak jsi krásná a jak jsi milá, má lásko, v svých slastech! 7 Tato tvá postava je podobna palmě a tvé prsy hroznům; 8 řekl jsem si: Chci vystoupit na palmu, chytit se za její ratolesti. Nuže, nechť mi tedy jsou tvé prsy jako hrozný révy a vůně tvého nosu jako vůně jablek, 9 a tvá ústa jako nejlepší víno..... jež teče hladce pro mého milovaného, mluvící skrze rty spících. 10 Já patřím svému milovanému a jeho touha je po mně. 11 Pojď, můj milovaný, můžeme vyjít do pole, nocujme ve vsích, 12 časně se ubírejme k vinicím, dívejme se, zda pučí réva, otevřel se květ, rozvily se granátové jabloně; tam ti budu poskytovat své milování. 13 Bobule vydávají vůni a nad našimi vchody všechny vzácné plody, nové i staré, můj milovaný, jsem pro tebe uschovala.

Píseň písní 8

1 Kéž bys byl jako můj bratr, savší u prsů mé matky! Mohla bych tě zastihnout na ulici, líbat tě a ani tak by mnou nepohrdali; 2 mohla bych tě odvést, uvést do domu své matky, jež mě vychovávala, dávala bych ti pít z vína s kořením, z moštu svých granátových jablek. 3 Jeho levice by byla pod mou hlavou a jeho pravice by mě objímala. 4 Zapřísahávám vás, dcery Jerúsáléma: Proč byste měly budít a proč vyrušovat mou lásku, až než si ona bude přát? 5 Kdo je tato, vystupující z pustiny, opírajíc se o svého milovaného? Vzbudila jsem tě pod jabloní - tam s tebou v bolestech ulehla tvá matka, tam v bolestech ulehla, porodila tě. 6 Vtiskni mě jako pečeť na své srdce, jako pečeť na svou paži, neboť láska je silná jako smrt, žárlivost je tvrdá jako šeól; její plameny - plameny ohně, jenž je plápol Jáhův. 7 Mnohé vody nemohou lásku uhasit, aniž ji mohou řeky zaplavit; bude-li kdo za lásku dávat všechnu majetek svého domu, budou jím jen pohrdat. 8 Máme malou sestru, jež nemá prsů; co máme s naší sestrou činit v den, kdy se o ní bude mluvit? 9 Bude-li ona hradbou, budeme na ní moci zbudovat cimbuří ze stříbra, a bude-li ona dveřmi, budeme na ní muset zřídit uzávěr pažením z cedrů. 10 Já jsem hradba a mé prsy jako věže; tak jsem se projevila v jeho očích, jako nalezší pokoj. 11 Šalomoun měl v Baal-hámónu vinici, tu vinici svěřil ochráncům; každý měl za její ovoce přinést tisíc peněz. 12 Má vinice, již mám, je před mou tváří; měj si ten tisíc, Šalomoune, a dvě stě nechť mají ochráncové jejího ovoce! 13 Ty, jež bydlíš v zahradách, druhové věnují pozornost tvému hlasu, ozývej se mi! 14 Přispěchej, můj milovaný, a vezmi na sebe podobnost gazele nebo kolouchu jelenů na horách vonných rostlin!

Izaiáš

Izaiáš 1

1 Vidění Isaji, syna Ámócova, jež uviděl o Júdovi a Jerúsalémě ve dnech Uzijjáhúa, Jótháma, Ácháze a Jechizkijáhúa, králů Júdy. 2 Slyšte, nebesa, a nastav uši, země, neboť mluví Jehova: Vychoval a vypěstoval jsem syny a oni se proti mně vzepřeli. 3 Hovězí dobytče zná svého vlastníka a osel jesle svých pánů; Izráel nezná, můj lid se neprojevuje pozorným. 4 Ach, hřešící národ, lid obtížený vinou, símě pachatelů zla, synové-zhoubcové! Opustili Jehovu, opovrhli Svatým Izráelovým, odvrátili se zpět! 5 Na co ještě chcete být bití, když pokračujete v odpadnutí? Celá hlava je nemocna a celé srdce neduživé; 6 od chodidla nohy až po hlavu na něm není zdravého místa, rány a modřiny a čerstvé údery; nevytlačují se, aniž jsou obvazovány, aniž je co změkčováno olejem. 7 Vaše země - spoušť, vaše města jsou vypálena ohněm, vaše půda - před vaší tváří ji pohlcují cizáci; ano, spoušť, jako rozvrat od cizáků; 8 i pozůstala dcera Cijjónu jako budka ve vinici, jako chatka v poli okurek, jako obležené město. 9 Kdyby nám nebyl Jehova zástupů ponechal přeživší, jen trochu, stali bychom se jakoby Sodomou, stali bychom se podobnými Gomoře. 10 Slyšte slovo Jehovovo, náčelníci Sodomy, vpusťte v uši zákon našeho Boha, lide Gomory: 11 Nač mi je množství vašich obětí, praví Jehova. Jsem syt vzestupných obětí beranů a tuku vykrmených dobytčat, a krve býků a jehňat a kozlů neoblíbují; 12 když přicházíte vidět mou tvář, kdo toto z vaší ruky vyhledával - pošlapávat má nádvoří? 13 Nemusíte nadále přinášet dary lži, jejich kouř, ten je mi ošklivostí; novy měsíce a šabaty, svolávání svolání? Nesnáším špatnost a slavnosti, 14 vaše novy měsíce a vaše určená období má duše nenávidí, staly se mi břemenem, znechutilo se mi nést je, 15 a při vašem rozprostírání vašich dlaní zakrývám před vámi své oči; ani když množíte své modlení, nemám sluchu, vaše ruce jsou plny krve. 16 Umyjte se, očistěte se, odstraňte zlo svých skutků zpřed mých očí, přestaňte tropit zlo, 17 naučte se činit dobro, vyhledávejte právo, napravte násilníka, zjednejte právo sirotku, ujímejte se rozepře vdovy! 18 Nuže pojd'te, ať se navzájem dohadujeme, praví Jehova. Jsou-li vaše hříchy jako šarlat, budou bílé jako sníh, jsou-li jako červec, budou jako vlna; 19 budete-li povolní a poslušni, budete smět jíst užitek země, 20 pakli se budete zpěčovat a budete neposlušni, bude vás požírat meč, neboť promluvila ústa Jehovova. 21 Jak se nevěstkou stalo věrné hradiště, naplněné právem! Přebývala v něm spravedlnost, a nyní vrahové! 22 Tvé stříbro se stalo struskami, tvůj opojný nápoj je zředěn vodou, 23 tvoji hodnostáři jsou vzdorovití, společníci zlodějů - to vše miluje úplatky a nahání odměny, sirotku práva nezjednávají a rozepře vdovy k nim nedochází. 24 Proto je Pánem, Jehovou zástupů, Mocným Izráelovým, prohlášeno: Ha, chci se uspokojit stran svých protivníků a pomstít se na svých nepřátelích; 25 i chci svou ruku obrátit proti tobě a jako žiravinou vytavit tvé strusky a odstranit všechny tvé olovnaté příměsi, 26 a vrátit tvé soudce jako poprvé a tvé rádce jako na počátku. Potom ti bude dáván název Město spravedlnosti, Věrné hradiště; 27 Cijjón bude osvobozován soudem a jeho navrátilci spravedlností, 28 ale odpadlíci a hříšníci - těm vesměs rozdrčení, ano, opouštějící Jehovu musejí dojít konce. 29 Ba, musejí být zostuzeni stromy, jichž jste byli žádostivi, ano, budete se stydět za zahrady, jež jste si zvolili; 30 ba, budete jako strom, jehož listí vadne, a jako zahrada, jež nemá vody. 31 A mocný se stane koudelí a jeho působení jiskrou, a to obě spolu shoří a hasícího nebude.

Izaiáš 2

1 Slovo, jež ve vidění přijal Isajá, syn Ámócův, o Júdovi a Jerúsalémě: 2 A v posledku dní se stane: Hora domu Jehovova bude upevněná jako hlava hor, jež se tyčí zprostřed pahrbků, a všechny národy se k ní nahnou, 3 a mnohé národnosti půjdou a budou říkat: Pojd'te, ať můžeme vystoupit k hoře Jehovově, k domu Boha Jákóbova, ať nás poučuje o svých cestách, ať chodíme jeho stezkami! Neboť z Cijjóna bude vycházet zákon, ano, z Jerúsálema slovo Jehovovo; 4 on bude rozsuzovat mezi národy a domlouvat mnoha národnostem, takže své meče překují na motyky a svá kopí na vinašské nože; národ nebude na národ pozvedat meč, aniž se ještě budou učit boji. 5 Dome Jákóbu, pojd'te, ať chodíme ve světle Jehovově! 6 Ano, zavrhl jsi svůj lid, dům Jákóbu, vždyť jsou naplněni východem a věští jako Pelištim a tleskají mezi zplozenci cizozemců, 7 a jeho země se plní stříbrem a zlatem a není konce jeho pokladům, a jeho země se plní koňmi a není konce jeho vozům, 8 a jeho země se plní modlami, klanějí se dílu jeho rukou, tomu, co udělaly jeho prsty; 9 i sklání se prostý a ponizuje se vznešený; kěz jim tedy neodpouští. 10 Vejdí v skály a skryj se v prach z hrůzy z Jehovy a před nádherou jeho velebnosti; 11 oči pýchy prostého, to bude poníženo, a povýšenost vznešených se skloní, i bude v onen den vyvýšen Jehova samotem. 12 Ano, Jehova zástupů bude mít den na vše domýšlivé a povýšené, ano, na vše povznesené - to bude poníženo, 13 a na všechny cedry Levánónu, vysoké a povznesené, a na všechny duby Bášanu 14 a na všechny vysoké hory a na všechny povznesené pahrbky 15 a na každou mohutnou věž a na každou strmou zeď 16 a na všechny taršíšské lodi a na všechny žádoucí podívané; 17 i skloní se pýcha prostého a ponížena bude povýšenost vznešených, i bude v onen den vyvýšen Jehova samotem 18 a modly - to musí zcela zaniknout. 19 I vejdou z hrůzy z Jehovy a před nádherou jeho velebnosti v jeskyně skal a v díry země při jeho povstávání k vyděšení země.

20 V onen den bude člověk modly ze svého stříbra a modly ze svého zlata, jež si zhotovil ke klanění, házet krtkům a netopýrům, 21 k vejítí z hrůzy z Jehovy a před nádherou jeho velebnosti v pukliny skal a v rozsedliny skalisk při jeho povstávání k vyděšení země. 22 Ulevte si od člověka, v jehož nose je dech, neboť zač má být považován?

Izaiáš 3

1 Vždyť hle, PÁN, Jehova zástupů, odstraňuje z Jerúsálema a z Júdy oporu i podporu, všechnu oporu chleba a všechnu oporu vody, 2 hrdinu i bojovníka, soudce i proroka a věšce i starce, 3 velitele padesáti i váženého a rádce i moudrého z řemeslníků i znalce zařikávání; 4 a za jejich hodnostáře budu dávat hochy, i budou nad nimi vládnout svévolní; 5 a lid se bude vzájemně sužovat, každý bude proti každému, ano, každý proti svému bližnímu, budou se rozkřikovat, mladík na starce a bezvýznamný na ctěného. 6 Když někdo bude v domě svého otce chmatat po svém bratru: Máš šat, můžeš nám být vůdcem - at' je tato hromada sutin pod tvou rukou! - 7 bude se v onen den ozývat výrokem: Nejsem ošetřovatel ran a v mém domě není chleba a není šatu, nemůžete mě ustanovovat vůdcem lidu. 8 Ano, Jerúsalem klopýtá a Júdá padá, neboť jejich jazyk a jejich skutky jsou proti Jehovovi k projevování neposlušnosti v oči jeho slávy; 9 vypovídá proti nim výraz jejich tváří, ano, rozhlašují jako Sodoma a nezatajují svůj hřích. Běda jejich duši, neboť sobě odplácejí zlem! 10 Řekněte spravedlivému, že je dobře, neboť budou jíst ovoce ze svých skutků; 11 běda zlovolnému, zle, neboť se mu bude vykonávat odplata pro jeho ruce. 12 Můj lid - jeho sužovatelé si hrají a vládnou nad ním ženy; můj lide, tvoji vedoucí zavádějí na cestí a cestu tvých putování porušili. 13 Jehova stanul k projednávání rozepře, i stojí k rozsuzování národností; 14 Jehova vstupuje v soud se starci svého lidu a jeho hodnostáři: Vy jste spásli vinici, ve vašich domech je lup od chudého; 15 co je s vámi, že deptáte můj lid a drtíte tvář chudých? - prohlášeno Pánem, Jehovou zástupů. 16 A Jehova řekl: Protože se dcery Cijjónu vyvyšují a chodí, natahující krk, očima sem-tam pošilhávající, chodí cupitavou chůzí a svýma nohama chřestí, 17 proto Pán učiní téměř hlav dcer Cijjónu prašivým a bude Jehova obnažovat jejich ohanbí. 18 V onen den bude Pán odstraňovat ozdobu - chřestítka a členky a měsíčky, 19 náušnice a náramky a závoje, 20 turbany a nožní řetízky a šerpy a pouzdra vůně a amulety, 21 prsteny a kroužky do nosu, 22 sváteční oděvy a svrchní tuniky a pláště a taštičky, 23 zrcadélka a spodní prádlo a čepce a přehozy; 24 a bude se díť: Místo vůně bude ztuchlina a místo opasku provaz a místo díla kadeření lysina a místo drahocenného roucha pás z pytlaviny, popálenina místo krásy. 25 Tvoji muži budou padat mečem, ano, tvá vojenská moc ve válce, 26 i budou bědovat a truchlit jeho brány, neboť ty se vyprázdni - na zemi bude sedět.

Izaiáš 4

1 A v onen den se sedm žen zachytí za jednoho muže s výrokem: Budeme jíst svůj chléb a oblékat si svůj šat, jen nechť je nad námi vyslovováno tvé jméno - odejmi naši potupu. 2 V onen den bude Výchonek Jehovův k okrase a k slávě a Plod země k chloubě a k ozdobě uniknuvším Isráelovým, 3 a bude se díť: kdo bude zbývat na Cijjónu a kdo bude pozůstat v Jerúsalemě - bude se mu říkat svatý, každý, kdo bude zapsán k životu v Jerúsalemě, 4 až Pán umyje špinu dcer Cijjónu a krev Jerúsálema bude z jeho nitra duchem soudu a duchem pustošení vyplachovat. 5 A Jehova stvoří nad každým základem hory Cijjónu a nad jeho svoláním za dne oblak a za noci dým a září planoucího ohně, neboť nade vši slávou bude kryt, 6 ano, bude stánek jako stín za dne před horkem a jako útočiště a jako skrýše před nepohodou a před deštěm.

Izaiáš 5

1 Nechť, prosím, mohu svému milovanému zpívat píseň svého milovaného o jeho vinici: Mému milovanému se dostalo vinice na horském výběžku úrodném; 2 i okopal ji a kamení ji zbavil a posázel ji ušlechtilou révou a vprostřed ní zbudoval věž a také v ní vyhloubil nádrž k lisu; i nadál se úrody hroznů, ale urodila pláňata. 3 Nuže tedy, obyvatelé Jerúsálema a muži Júdy, sud'te, prosím, mezi mnou a mezi mou vinicí. 4 Co ještě bylo třeba s mou vinicí učinit, co jsem neučinil? Proč, když jsem se nadál úrody hroznů, urodila pláňata? 5 Nuže tedy, nechť vás, prosím, mohu uvědomit, co já se svou vinicí chci učinit: Odstranit její plot, at' se dostane na zpustošení, probořit její zídku, at' se dostane na rozšlapání, 6 i chci ji učinit pouští; nebude prořezávána, aniž bude kypřena, takže bude vzrůstat trnité křoví a bodláčí, a oblakům na ni zakazují dštít deštěm. 7 Neboť vinice Jehovy zástupů, toť dům Isráelův, a muži Júdy sadba, jeho rozkoš; i nadál se práva, a hle, prolévání krve, spravedlnosti, a hle, křik. 8 Běda, hromadící dům na dům, kteří připojují pole na pole, až již není místa, a vy jste sami usídleni v nitru země! 9 V mé uši - Jehova zástupů: Nebudou-li mnohé domy zpustlinou, veliké a krásné, protože nebude obyvatele! 10 Ano, deset jiter vinice bude vynášet jeden bath a chómer osiva bude vynášet jednu éfu. 11 Běda, časně za jitra vstávající, již shánějí opojný nápoj, jež, prodlévající za soumraku, rozpaluje víno;

12 a jejich hostiny, to je lyra a varyto, tamburína a píšťala, a víno; ale působení Jehovova si nevšímají a dílo jeho rukou nevidí. 13 Proto bude můj lid odveden, pro nedostatek poznání, a jeho šlechta - umírající hladem, a jeho dav - vyschlí žízni. 14 Proto šeól rozšíří svou žádostivost a do bezměra rozevře svá ústa, i sestoupí jeho nádhera a jeho množství a jeho vřava i veselící se v něm; 15 i skloní se prostý a poníží se vznešený, i oči vysokomyslných se budou ponížovat, 16 a v soudu bude vyvýšen Jehova zástupů, ano, svatý BŮH se v spravedlnosti projeví jako Svatý 17 a ovce se budou pást jako na svém pastvišti a rumiště po blahobytných budou objídat cizinci. 18 Běda, přitahující trest za nepravost provazy lži a trest za hřích jako lany vozu, 19 již říkají: Necht' spěchá, necht' urychluje svůj čin, abychom viděli, ať se blíží, ať přichází rozhodnutí Svatého Isráelova, ať je můžeme poznat! 20 Běda, ti, již říkají zlému dobré a dobrému zlé, pokládající tmou za světlo a světlo za tmou, pokládající hořké za sladké a sladké za hořké! 21 Běda, moudří v svých očích a před svou tváří chápaví! 22 Běda, hrdinové v pití vína a muži zdatní v míchání opojného nápoje, 23 zlovolného za úplatek ospravedlňující, kteří spravedlnost každého ze spravedlivých od něho odnímají! 24 Proto, jako jazyk ohně stravuje slámu a seno se v plameni svašťuje, bude jejich kořen jakoby ztuchlinou a jejich květ bude jako prach vystupovat, neboť zamítli zákon Jehovy zástupů a výroky Svatého Isráelova opovrhli. 25 Proto vzplál hněv Jehovův proti jeho lidu, i napřáhl na něj svou ruku a jal se jej bít, takže se hory rozechvěly a jejich mrtvolky jsou jako smetí uvnitř ulic. Při všem tomto se jeho hněv neodvrátil a jeho ruka ještě je napřažena. 26 I pozvedne prapor národům z daleka a zasycí jednomu od konce země, a hle, přichází spěšně, hbitě; 27 není při něm znaveného a není klopýtajícího, nespí, aniž usíná, aniž se uvolní opasek jeho kyčlí, aniž se přetrhne řemínek jeho sandálů, 28 jehož šípy jsou naostřeny a jehož všechny luky jsou napjaty, kopyta jeho koní se dají považovat za křemen a jeho kola za vichřici. 29 Řev má jako lev, řve jako hřivnatci a vyje a uchvacuje a odvléká kořist, a není vyprošťujícího; 30 a bude se v onen den nad ním výt jako vytím moře; i pohlédne se k zemi, a hle, tma, tíseň; v jejich mrákavách i světlo bude tmou.

Izaiáš 6

1 V roce smrti krále Uzzijáhúa, tu jsem uviděl Pána sedícího na vysokém a vznešeném trůně, a jeho podolek naplňoval chrám. 2 Shora vůči němu stáli seráfové; šest křídel, šest křídel měl jeden - dvěma zakrýval svou tvář a dvěma zakrýval své nohy a dvěma létal, 3 a volal jeden k druhému a říkal: Svatý, svatý, svatý je Jehova zástupů, jeho sláva je náplní vši země! 4 A od hlasu toho volajícího se otřásla ložiska prahů a dům se plnil dýmem; 5 i řekl jsem: Běda mi, neboť zhynu, vždyť já jsem muž nečistý na rtech a vprostřed lidu nečistého na rtech já bydlím! Vždyť moje oči uviděly Krále, Jehovu zástupů! 6 Ale přiletěl ke mně jeden z těch seráfů, a v jeho ruce žhavý uhel, jež kleštěmi vzal s oltáře, 7 i sáhl na má ústa a řekl: Hle, toto sáhlo na tvé rty, i odstoupila tvá nepravost a tvůj hřích se přikrývá. 8 A uslyšel jsem hlas Páně, řkoucí: Koho mám poslat a kdo nám půjde? I řekl jsem: Hle, já, pošli mě. 9 A řekl: Jdi a řekni tomuto lidu: Opět a opět slyšte, ale necht' nerozumíte, opět a opět vizte, ale necht' nepoznáváte! 10 Učiň srdce tohoto lidu tučným a jeho uši otup a jeho oči zalep, ne aby svými očima viděl a svými ušima slyšel a svým srdcem rozuměl, takže by se obrátil; to by mu přineslo uzdravení. 11 I řekl jsem: Až dokdy, Pane? A řekl: Až dotud, když zpustnou města, protože nebude obyvatele, a domy, protože nebude člověka, a půda bude pustošena v spoušti; 12 a Jehova daleko zapudí lidi a veliká bude opuštěnost v nitru země; 13 a bude-li v ní ještě desetina, zase se dostane k zničení, jako terebint a jako dub, z něhož po skácení zbude pařez; jejím pařezem je svaté símě.

Izaiáš 7

1 A v dnech Ácháze, syna Jótháma, syna Uzzijáhúova, krále Júdova, se stalo: K Jerúsalému k válce proti němu vystoupil Recín, král Arámu, a Pekach, syn Remaljáhuův, král Isráelův, ale bojovat proti němu se mu nedařilo. 2 A domu Dávidovu byla podána zpráva výrokem: Arám se utábořil na Efrájimovi; i roztřáso se jeho srdce a srdce jeho lidu jakoby roztřesením stromů lesa od větru. 3 A Jehova řekl k Isajovi: Nuže, vyjdi vstříc Ácházovi, ty a Šeárjášův, tvůj syn, ke konci strouhy horní vodní nádrže u silnice k poli valchářovu 4 a řekni k němu: Měj se na pozoru, ale zachovej klid; necht' se nebojíš a necht' nemalomyslní tvé srdce před těmito dvěma pahýly oharků, jež dýmají, pro vzplanutí hněvu Recína a Aráma a syna Remaljáhuova. 5 Protože Arám proti tobě zosnoval zlo, i Efrájim a syn Remaljáhuův, s výrokem: 6 Vystupujme v Júdu a nahánějme mu hrůzu, ať jej můžeme strhnout k sobě a v kralování v jeho střed uvést krále, syna Táveálova, 7 řekl Pán, Jehova, taktó: To nesmí nastat a nebude toho! 8 Ano, hlavou Aráma je Damašek a hlavou Damašku Recín, a Efrájim se za ještě šedesát a pět let bude muset zřítit, takže nebude lidem; 9 a hlavou Efrájima je Šómrón a hlavou Šómrónu syn Remaljáhuův. Nevěříte-li, nikterak nemůžete být upevněni. 10 A Jehova k Ácházovi dále promluvil výrokem: 11 Vyžádej si z blízkosti Jehovy, svého Boha, znamení, spust' žádost hluboko nebo pozvedni do výše. 12 A Ácház řekl: Nebudu žádat, aniž budu Jehovu podrobovat zkoušce. 13 I řekl: Nuže, slyšte, dome Dávidův: Zda je vám málo obtěžovat lidi, že i mého Boha chcete obtěžovat? 14 Proto vám Pán, on, chce dát znamení: Hle, těhotná bude ta, jež bude panna, a má porodit syna a jeho jméno nazve Immanú-Él.

15 Bude jíst smetanu a med k svému dosažení schopnosti shledat ošklivost v zlu a najít zálibu v dobru, 16 neboť dříve než ten hoch bude umět shledat ošklivost v zlu a najít zálibu v dobru, musí půda, z jejichž dvou králů ty pociťuješ hrůzu, být opuštěna. 17 Jehova bude na tebe a na tvůj lid a na dům tvého otce přivádět dni, jaké ode dne odstoupení Efrájima zpřed Júdy nepřicházely - krále Aššúru. 18 A v onen den se bude dít: Jehova bude syčet na mouchy, jež jsou na pokraji řek Egypta, a na včely, jež jsou v zemi Aššúrově, 19 i přiletí a budou se ony všechny usazovat v hluboce se zařezávajících údolích a v rozštěpech skalisk a ve všech trnitých křovinách a na všech pastvinách. 20 V onen den bude Pán holit břitvou najatou na druhé straně Řeky, králem Aššúru, hlavu a ochlupení nohou, ba i bradu to bude odstraňovat. 21 A v onen den se bude dít: Bude-li kdo moci uživit mladou krávu anebo dva kusy drobného dobytka, 22 bude pro hojnost výnosu mléka jíst smetanu, ano, každý, kdo bude pozůstávat v nitru země, bude jíst smetanu a med. 23 A v onen den se bude dít: Každé místo, kde je tisíc rév za tisíc kusů stříbra, se bude dostávat trnitému křoví a bodláčí, 24 bude se tam vcházet se šípy a s lukem, neboť celá země bude trnitým křovím a bodláčím, 25 a všechny hory, jež se okopávají okopávačkou, tam pro bázeň z trnitého křoví a bodláčí nebudeš moci vcházet, i bude to místem vyhánění hovězího dobytka a místem rozšlapávání drobným dobytkem.

Izaiáš 8

1 A Jehova ke mně řekl: Vezmi si velikou tabuli a napiš na ni způsobem smrtelníka: Pro Mahér-šálál-cháš-baza; 2 a na svědectví jsem si měl vzít věrohodné svědky, Uriiju, kněze, a Zecharjáhu, syna Berechjáhuova. 3 A když jsem se přiblížil k prorokyni, otěhotněla a porodila syna, a Jehova mi řekl: Nazvi jeho jméno Mahér-šálál-cháš-baz, 4 neboť dříve než ten hoch bude umět zavolat: Můj otče, aneb: Má matko, bude se bohatství Damašku a lup ze Šómronu odnášet před tvář krále Aššúru. 5 A dále ke mně Jehova promluvil výrokem: 6 Protože tento lid zavrhl vody Šilóachu, jež tiše tekou, ale je jásot při Recínovi a synu Remaljáhuovu, 7 ano, proto se, hle, Pán chystá na ně vyvést vody Řeky, mohutné a mnohé - krále Aššúru a všechnu jeho moc, i bude vystupovat nad všechna svá řečiště a půjde nad všechny své břehy 8 a projde Júdou, provalí se a přelije se, bude dosahovat až po krk, a bude se dít: Rozpětí jeho křídel budou náplní šíře tvé země, Immánú-Éli! 9 Zlobte se, národnosti, a zřít'te se, a nastavte uši, všechny dálky země; opásejte se a zřít'te se, opásejte se a zřít'te se, 10 rad'te se radou - ta musí být zmařena, vyslovujte slovo - to nebude moci obstát, neboť s námi je BŮH! 11 Neboť takto ke mně řekl Jehova při uchvácení svou rukou, aby mě poučoval stran chození cestou tohoto lidu, výrokem: 12 Nesmíte říkat spiknutí všemu, čemu tento lid říká spiknutí, ani se bát předmětu jejich bázně, ani se ho děsit; 13 Jehovu zástupů, jeho musíte za Svatého uznávat a předmětem vaší bázně budiž on a předmětem vašeho děsu on; 14 bude i svatyní, oběma domům Isráelovým však kamenem úrazu a skálou klopýtnutí, obyvatelům Jerúsaléma pastí a léčkou; 15 i klopýtnou mezi nimi mnozí, a padnou a polámu se a budou lapeni a zajati. 16 Zavaž osvědčení, zapečet' poučení v mých žácích! - 17 Budu tedy čekat na Jehovu, jenž zakryl svou tvář před domem Jákobovým, a budu v něho doufat. 18 Hle, já a dítky, jež mi dal Jehova za znamení a za zázraky v Isráéli z blízkosti Jehovy zástupů, jenž sídlí na hoře Cijjónu. 19 A když vám budou říkat: upřete svou pozornost k duchům mrtvých a k jasnovidcům, již pípají a již mumlají - zda ne k svému Bohu má lid svou pozornost upírat? V prospěch živých k mrtvým? 20 K zákonu a k osvědčení! Ne-li, nechť podle tohoto slova říkají, že to nemá úsvitu. 21 I bude v ní přecházet těžce postižen a hladov, a když bude hladovět, stane se, že upadne v zlost a jme se zlořečit proti svému králi a proti svému Bohu; a otočí-li se nahoru, 22 aneb bude hledět k zemi, hle, úzkost a temnota, černo souzení, i bude zahrán v hlubokou tmou.

Izaiáš 9

1 Avšak nebude černavy v té, v níž je stěsnanost; jako v době dřívější zlehčil zem Zevulónovu a zem Naftáliho, tak v posledek počtí cestu k moři, druhou stranu Jordánu, Gálíl národů; 2 ten lid, ti, již chodí ve tmě, uvidí veliké světlo, a sedící v zemi stínu smrti - nad nimi se světlo zaskví. 3 Rozmnožíš národ, zveličíš mu radost, zaradují se před tvou tvář jako radostí o žni, jako když jásají při svém rozdělování lupy, 4 neboť jho, jeho břímě, a prut jeho ramene, hůl jeho pohaněče, rozdrtíš jako v den Midjána; 5 ano, všechna obuv s dupotem v obuvi chodícího a v krvi vyválený šat, to se dostane na spálení - potrava ohně. 6 Neboť se nám narodí dítko, bude nám dán syn a na jeho rámě se dostane knížectví a jeho jméno se nazve Div, Rádce-BŮH-Hrdina, Otec věčnosti, Kníže pokoje. 7 Nebude konce rozvoje toho knížectví a pokoje na trůně Dávidově a nad jeho královstvím k jeho upevnění a k jeho podpoře soudem a spravedlností od nynějška a navždy. Toto bude moci učinit horlivost Jehovy zástupů. 8 Pán poslal slovo proti Jákobovi, i padlo v Isráéli; 9 to zvedí, lid, on všečen, Efrájim a obyvatelé Šómronu, v pýše a nadutosti srdce s výrokem: 10 Vepřovice padly, i budeme budovat kvádry, sykomory jsou skáceny, ty můžeme nahradit cedry. 11 Ale Jehova proti němu pozvedne Recínovy trapiče a jeho nepřátele bude popichovat, 12 Aráma od východu a Pelištim od západu, i budou požírat Isráele plnými ústy. Při všem tomto se jeho hněv neodvrátí a jeho ruka ještě bude napřažena, 13 protože se lid nevrátí k tomu, jenž jej bije, ba, nevyhledají Jehovu zástupů. 14 I odetne Jehova od Isráele v jeden den hlavu i ocas, palmovou ratolest i rákos;

15 stařec a vysoce vážený svou osobou, on je hlava, a prorok vyučující klamu, on je ocas - 16 ano, vedoucí tohoto lidu se projeví zavádějícími na scestí a jimi vedení jsou pohlčeni. 17 Proto se Pán neraduje nad jeho jinochy, aniž lituje sirotků a vdov, neboť to vše jsou nevěřící a tropí zlo a všechna ústa mluví bezbožnost. Při všem tomto se jeho hněv neodvrátí a jeho ruka ještě bude napřažena, 18 neboť zlovůle spaluje jako oheň, šíří trnité křoví a bodláčí a zaněcuje v houštinách lesa, takže se vzhůru vinou sloupy kouře. 19 Výbuchy hněvu Jehovy zástupů je sežehnuta země a lid se stal jakoby potravou ohně, navzájem se nešetří, 20 a zhltně-li co napravo, je hladov, a sní-li co nalevo, nenasytí se. Jedí každý maso své paže: 21 Menašše Efrájima a Efrájim Menaššea, a oni spolu proti Júdovi. Při všem tomto se jeho hněv neodvrátí a jeho ruka ještě bude napřažena.

Izaiáš 10

1 Běda, ti, již ustanovují ustanovení špatnosti, a předpisující, kteří předpisují útisk 2 k zapuzování nuzných od soudu a k odpírání práva chudých mého lidu, aby se vdovy stávaly jejich lupem, aby vykořisťovali sirotky! 3 A co budete činit o dni navštívení a za bouře, jež bude přicházet z dále? Ke komu se budete o pomoc utíkat a kde chcete zanechat svou slávu? 4 Není, než aby se skrčil na místě věžňů aneb budou padat na místě těch, již budou zabít. Při všem tomto se jeho hněv neodvrátí a jeho ruka ještě bude napřažena. 5 Běda, Aššúr, hůl mého hněvu; ano, prutem je on, v jejich ruce je mé rozhorlení; 6 vysílám ho proti nevěřícímu národu a přikazuji ho nad lidem výbuchu mého hněvu k loupení lupu a k ukořisťování kořisti a aby jej určil k rozšlapání jako bláto ulic, 7 ač on ne tak smýšlí a jeho srdce ne tak míní, nýbrž v jeho srdci je plenit a vytínat nemálo národů; 8 vždyť říká: Zda nejsou mémi hodnotáři vesměs králové? 9 Zda není Kalnó jako Karkemiš, není-li Chamáth jako Arpád, není-li Šómron jako Damašek? 10 Jako má ruka dosáhla ke královstvím model, a jejich soch bylo nad Jerúsalem a nad Šómron, 11 zda tak, jak jsem učinil Šómronu a jeho modlám, nebudu moci učinit Jerúsalemu a jeho zobrazením? 12 A až bude Pán končit své dílo na hoře Cijjónu a v Jerúsalemě, bude se dí: Budu myslit na ovoce nadutosti srdce krále Aššúru a na vychloubačnost vysokosti jeho očí. 13 Vždyť řekl: Učinil jsem to silou své ruky a svou moudrostí, neboť jsem chytrý, i odstraňoval jsem hranice národností a jejich nahromaděné věci jsem vyraboval a jako rek jsem svrhoval trůnící, 14 a jako do hnízda dosahovala má ruka k bohatství národností a jako sbíráním opuštěných vajec jsem já posbíral celou zem a nebylo třepetajícího křídlem ani otvírajícího zobák a pípajícího. - 15 Zda se bude sekera vychloubat nad toho, kdo jí seká? Bude-li se pila vypínat nad toho, kdo jí pohybuje? Jako by hůl pohybovala těmi, kdo ji pozvedají, jako by prut pozvedal toho, kdo není dřevo! 16 Proto PÁN, Jehova zástupů, mezi jeho výkvět vysílá úbytě a místo jeho slávy bude planout planutí jako planutí ohně, 17 a světlo Isráelovo se stane ohněm a jeho Svatý plamenem, i rozhoří se a stráví v jednom dni jeho bodláčí a jeho trnité křoví 18 a slávu jeho lesa a jeho sadu od duše až po maso bude ničit, takže to bude jako chřadnutí churavého 19 a zbytku jeho lesa bude nemnoho, takže je dítě bude moci spočítat. 20 A v onen den se bude dí: Již se nadále nebude zbytek Isráele a uniknuvší domu Jákobova opírat o bijícího jej, nýbrž se bude v pravdě opírat o Jehovu, Svatého Isráelova; 21 zbytek se bude vracet, zbytek Jákobův, k BOHU-Hrdinovi - 22 ano, byť bylo tvého lidu, Isráeli, jako písku moře, vracet se z něho bude zbytek; zhoubu, jež je určena, bude přetékat spravedlností, 23 neboť zhoubu, a to určenou, se Pán, Jehova zástupů, chystá vykonat v nitru vší země. 24 Proto Pán, Jehova zástupů, řekl takto: Necht' nemáš, můj lide, obývající Cijjón, bázně před Aššúrem, jenž tě bije holí a svůj prut na tebe pozdvihuje způsobem Egypta, 25 neboť ještě málo, troška, a bude dokonáno rozhorlení a můj hněv nad jejich ničivostí, 26 ano, Jehova zástupů se chystá nad ním povznést bič podle pobití Midjána na skále Órévové a svůj prut nad mořem, také jej pozdvihne způsobem Egypta. 27 A v onen den se bude dí: Jeho břímě bude ustupovat z tvého ramene a jeho jho z tvé šíje, a od tuku se bude jho rozvracet. 28 Přichází na Ajath, přejde v Migrón, u Michmásu nechává svá zavazadla; 29 přejdou přes přechod, Géva - nocležiště pro nás, Rámá se ulekla, Šáulova Giveá prchá. 30 Zavřískej svým hlasem, dceru Gallím, naslouchej, Lajš! Ubohá Anáthóth! 31 Madméná utíká, obyvatelé Gévím hledají útočiště. 32 Ještě den k zastavení v Nóvu; svou rukou hrozí hoře dcery Cijjónu, pahrbku Jerúsalema. 33 Hle, PÁN, Jehova zástupů, se chystá hrůzoplnou mocí oklestit větvoví, vzrůstem vysoké budou stínány a ty, jež se vyvyšují, budou snižovány, 34 i bude železem osekávat houštiny lesa a Levánón musí skrze Vznešeného padnout.

Izaiáš 11

1 A z pařezu Jišajova bude vycházet prutek a z jeho kořenů bude pučet odnož, 2 a na něm bude spočívat Duch Jehovův, Duch moudrosti a soudnosti, Duch rady a hrdinství, Duch poznání Jehovy a úcty k němu; 3 i bude jeho slast v úctě k Jehovovi, aniž bude soudit podle vidění svých očí, ani rozhodovat podle slyšení svých uší, 4 nýbrž bude v spravedlnosti zjednávat právo nuzným a v upřímnosti rozhodovat pro tiché v zemi; i bude bít zem holí svých úst a prutem svých rtů usmrcovat zlovolné; 5 a bude opaskem jeho boků spravedlnost a opaskem jeho kyčlí věrnost. 6 A bude vlk pobývat s ovci a levhart uléhat s kůzlem, a tele a hřivnatec a krmný dobytek budou pospolu a malý hošík jimi bude vládnout, 7 i kráva a medvěd se budou pást, jejich mláďata budou pospolu uléhat a lev bude jako skot žrát slámu.

8 A kojenec se bude bavit nad děrou zmije a odstavenec sáhne svou rukou na doupě kobry. 9 Nikde na mé svaté hoře nebudou moci ublížit ani zkazit, neboť země se naplní poznáním Jehovy, jako jsou vody pokrytím moří. 10 A v onen den se bude dít: kořen Jišajův, jenž bude stát jako prapor národností - na něj budou národy upírat svůj zřetel a místem jeho odpočinku bude sláva. 11 A v onen den se bude dít: Pán bude podruhé přikládat svou ruku k získání zbytku svého lidu, jenž bude zbývat, z Aššúru a z Egypta a z Pathrósu a z Kúše a z Élámu a ze Šineáru a z Chamáthu a z ostrovů moře; 12 i pozvedne prapor k národům a posbírá zahnané Isráelovy a bude shromažďovat rozptýlené Júdovy od čtyř úhlů země. 13 A řevnivost Efrájimova ustoupí a Júdovi protivníci budou vytínáni, Efrájim nebude řevnit na Júdu a Júdá nebude utiskovat Efrájima, 14 nýbrž vletí na rámě Pelištím k západu; pospolu budou vykořisťovat syny východu, Edóm a Móáv budou ziskem jejich ruky a synové Ammónovi jich budou poslušni. 15 A Jehova za odevzdaný pojme jazyk moře Egypta a svou rukou v žáru svého vichru zamává nad Řekou a rozbije ji na sedm potoků a umožní překročení v sandálech, 16 takže zbytku jeho lidu, jenž bude zbývat, se dostane z Aššúru silnice, jako se dostalo Isráelovi v den jeho vystoupení ze země Egypta.

Izaiáš 12

1 A v onen den budeš říkat: Chválím tě, Jehovo, že když ses proti mně popudil, tvůj hněv se odvrátil a potěšil jsi mě. 2 Hle, mou záchranou je BŮH, budu důvěřovat, aniž se budu lekat, neboť mou silou a zpěvem je Jáh, Jehova, i stal se mi záchranou. 3 I budete ze zřídla té záchrany s jásosem čerpat vodu 4 a v onen den budete říkat: Přinášejte chválu Jehovovi, vzývejte jeho jméno, rozhlášte mezi národnostmi jeho skutky, připomínejte, že jeho jméno je vyvýšeno, 5 při hudbě opěvejte Jehovu, že činí vynikající věci; toto budíž známo ve vsí zemi! 6 Jásej a plesej, obyvatelko Cijjónu, neboť Svatý Isráelův je veliký v tvém středu!

Izaiáš 13

1 Břímě Bávelu, jež uviděl Isajá, syn Ámócův. 2 Na lysé hoře pozdvihněte prapor, zvyšte na ně hlas, mávejte rukou, ať vcházejí branami velmožů. 3 Já jsem rozkázal svým posvěceným, ano, k svému hněvu jsem povolal své hrdiny, radující se z mého vyvýšení. 4 Hlas povyku v horách, jako mnohého lidu, hlas vřavy z království shromážděných národů: Jehova zástupů koná přehlídku vojska k boji. 5 Přicházejí z daleké země, od okraje nebes, Jehova a nástroje jeho rozhorlení k rozvracení vsí země. 6 Skučte, neboť den Jehovův je blízký, přichází jako zkáza od Všemocného. 7 Proto se budou všechny ruce spouštět a každé srdce smrtelníka se bude rozplývat, 8 i upadnou v bezradnost, budou je zachvacovat křeče a bolesti, jako rodička se budou svíjet a se strachem se budou jeden k druhému obracet, jejich tváře - tváře plamenů. 9 Hle, den Jehovův přichází, zkázonosný, ano, překypěním a žárem hněvu učinit zem zpustlinou a hříšníky z ní vyhubit; 10 ani hvězdy nebes a jejich souhvězdí nebudou vyzařovat své světlo, slunce se při svém vycházení zatmí, aniž se měsíc bude svým světlem skví, 11 i budu na světě trestat zlo a na zlovolných jejich nepravost a činit přítrž zpupnosti opovážlivých a ponížovat domýšlivost hrůzovládců; 12 chci smrtelníka učinit cennějším nad jemné zlato, ano, člověka nad zlato z Ófiru, 13 proto budu otřásat nebesy, i země se bude při překypění hněvu Jehovy zástupů a v den žáru jeho hněvu chvět ze svého místa. 14 A bude se dít: Jako vyplašená gazela a jako drobný dobytek, když není shromažďujícího, se budou obracet každý k svému lidu a prchat každý k své zemi. 15 Vše, co bude dopadeno, bude probodáváno a vše, co bude polapeno, bude padat mečem, 16 i budou jejich malé děti před jejich očima rozráženy, jejich domy rabovány a jejich ženy przněny. 17 Hle, já, chystám se na ně vzbudit Mádáje, ty, kteří si nebudou cenit stříbra, a zlato - nebudou si v něm libovat, 18 nýbrž luky mladíků budou rozrážet, aniž budou plodů lůna litovat, jejich oko se nebude nad dětmi smilovávat. 19 A Bável, okrasa království, ozdoba pýchy Kasdím, se musí stát jakoby Božím podvrácením Sodomy a Gomory, 20 bude do nekonečna neobýván a až do pokolení a pokolení neosídlován, aniž tam bude Arab stanovat, aniž se tam pastýři budou ukládat, 21 nýbrž se tam budou ukládat obyvatelé stepí a jejich domy budou naplňovat sovy a usazovat se tam budou pštrosice a budou tam poskakovat chluptáci, 22 a hyeny - to si bude v jeho opuštěných místech odpovídat, i šakalové v palácích rozkoše. A blízko je k příchodu jeho času a jeho dni nebudou protahovány.

Izaiáš 14

1 Vždyť Jehova bude litovat Jákóba a nacházet ještě zálibu v Isráelovi, a chce jim dát klid na jejich půdě; i budou se k nim připojovat cizinci a budou přičleňováni k domu Jákóbovu. 2 I budou se jich národnosti ujímat a přivádět je k jejich místu, a dům Isráelův, ti si je na půdě Jehovově budou přivlastňovat za nevolníky a za služky, ano, dostanou do zajetí ty, již je zajímali, a nad svými sužovateli nabudou moci. 3 A v den, kdy ti Jehova dá klid od tvého trápení a od tvého nepokoje a od těžkého nevolnictví, když se s tebou nakládalo jako s nevolníkem, se bude dít, 4 že se stran krále Bávelu ujmeš této průpovědi a řekneš: Jak ustal sužovatel, ustala vymahačka zlata, 5 Jehova zlámal prut zlovolných, hůl vládců,

6 bijce národnosti v přetékání hněvu bitím bez přestání, v hněvu si podrobivšího národy pronásledováním, aniž povolil! 7 Všechna země odpočívá, má klid, propukají v plesání, 8 i cypřiše se pro tebe radují, cedry Levánónu: Odkdy ležíš, nevystupuje proti nám vytínající! 9 Šeól zespod se pro tebe chvěje vstříc tvému příchodu, vzbudí pro tebe stíny, všechny mocnáře země, všechny krále národů přiměje k povstání ze svých trůnů. 10 Oni všichni se budou ujímat slova a říkat k tobě: I ty jsi zbaven sil tak jako my, k nám jsi připodobněn? 11 V šeól byla snesena tvá vyvýšenost, zvučení tvých varyt? Pod tebou je ustláno červy a tvá příkrývka - hmyz. 12 Jak jsi padl z nebes, zářivá hvězdo, synu úsvitu! Byl jsi odtětím svržen k zemi, vítězi nad národy, 13 ty, jenž jsi ve svém srdci říkával: Chci slézt nebesa, shora vůči BOŽÍM hvězdám vyvýšit svůj trůn a usednout na hoře setkávání v nejzazších končinách severu; 14 chci vystoupit nad výšiny oblak, vyrovnat se Nejvyššímu. 15 Avšak byl jsi snesen do šeólu, do nejnižších hlubin propasti! 16 Vidoucí tě se na tebe dívají, pozorně na tebe svůj pohled upírají: Toto je ten muž otrásvší zemi, rozechvívavší království, 17 jenž učinil svět jakoby pustinou a jeho města pobořil, svých vězňů domů nepropouštěl? - 18 Všichni králové národů, oni všichni ulehli v slávě, každý ve svém domě, 19 ale tys byl vyhozen bez svého hrobu, jako odpuzující odnož, pokryt zabítymi, probodanými mečem, sestoupivšími ke kamenům jámy, jako rozšlapaná mrtvola. 20 Nesmíš se s nimi sdružit v pohřbu, neboť jsi svou zem zkazil, svůj lid jsi pozabíjel, símě tropických zlo nikdy nebude jmenováno. 21 Připravujte jeho synům hromadnou popravu za nepravost jejich otců, nechť nepovstávají, aby se zmocnili země a plnili tvář světa městy. 22 I budu proti nim povstávat, - prohlášeno Jehovou zástupů, - a budu z Bávelu vytínat jméno i zbytek, i zplozenstvo i potomstvo, - prohlášeno Jehovou, - 23 a učiním jej příbytkem volavek a rybníky vod, a vymetu jej smetákem zpustošení, - prohlášeno Jehovou zástupů. 24 Jehova zástupů přísáhl výrokem: Ne-li, že se stane tak, jak zamýšlím, a bude nastávat to, jak jsem rozhodl, 25 o zlomení Aššúra v mé zemi, že ho budu na svých horách rozšlapávat! I ustoupí z nich jeho jho, i s jeho ramene bude jeho břímě ustupovat; 26 toto je rozhodnutí, jímž je rozhodnuto nade vší zemi a toto je ruka, napřažená nade všemi národy, 27 ano, Jehova zástupů rozhodl a kdo to může zrušit? A jeho ruka je napřažena a kdo ji může odvrátit? 28 V roce smrti krále Ácháze nastalo toto břímě: 29 Necht' se ty všechna neraduješ, Pelešeth, že hůl, jež tě bila, je zlomena, neboť z kořene hada bude vycházet kobra a jejím plodem bude okřídlený pálivec. 30 A prvorození nuzných se budou pást a nemajetní v bezpečí se ukládat, tvůj kořen však budu hladem usmrcovat a tvé zbývající zabíjet. 31 Skuč, bráno, naříkej, město, rozplyne se, Pelešeth, vše tvé, neboť od severu přichází dým a v jeho oddílech není chybějícího. 32 A co se má odpovědět poslům národa? Že Jehova založil Cijjón a na ten chudí jeho lidu spoléhají.

Izaiáš 15

1 Břímě Móáva. Vždyť v noci bylo vyvráceno Ar Móáv, bylo zničeno, vždyť v noci bylo vyvráceno Kír Móáv, bylo zničeno! 2 Vystupuje se v Bajith a Dívón, na výšiny, k pláči; Móáv skučí nad Névem a nad Médávou, na každé z jejich hlav je lysina, každá brada je ostříhána; 3 v jeho ulicích se opasují pytlouinou, na jeho střeších a na jeho prostranstvích on všečen skučí, rozplývá se v pláči. 4 A Chešbón a Eleále naříká, jejich hlas je slyšet až po Jahac; proto vyzbrojení Móávovi bědují, jeho duše se mu chvěje. 5 Mé srdce naříká pro Móáva po jeho nejzazší hranice, až po Cóar, Eglath-šelišijjáh, neboť vzestup Lúchith - po něm se s pláčem vystupuje, když cestou Chórónajim propukávají v nárek pro potření. 6 Vždyť vody Nimrím se stávají zpustošeninami, vždyť tráva seschla, mladý porost došel konce, aniž vznikla zeleň. 7 Proto pozůstatek, jehož se dosáhlo, a své zásoby - odnášejí je k potoku Topolů, 8 neboť území Móáva obešel nárek, jeho skučení až po Eglajim a Beér-Élím - jeho skučení, 9 vždyť vody Dímónu se naplní krví, když na Dímón budu uvalovat přídavky k uniknuvším z Móáva - lvy, i k zbývajícím v zemi.

Izaiáš 16

1 Pošle od skaliska pustinou na horu dcery Cijjónu jehně pro vládce země. 2 A bude se dí: Dcery Móáva budou při brodech Arnónu jako zapuzené ptactvo, rozehnané hnízdo. 3 Poskytni radu, uskutečni rozhodnutí, učíš svůj stín jakoby nocí vprostřed poledne, skryj zahnané, nechť zapuzených neprozrazuješ; 4 nechť moji zahnaní, - Móávci, - smějí pobývat u tebe, buď jim úkrytem před tváří ničitele! Vždyť vyděrač zanikne, zkáza skončí, deptající, ti ze země vymizí; 5 a v laskavosti bude zřízen trůn a ve stanu Dávidově na něj s věrností usedne soudce, jenž bude vyhledávat právo a bude pohotový v spravedlnosti. 6 Slýchali jsme o pýše Móávově, - je velmi pyšný, - o jeho zpyšnělosti a jeho pýše a jeho nabubřelosti, nepravdivosti jeho prázdných řečí; 7 proto bude skučet Móávec k Móávci, to vše bude skučet, zcela zdrceni budete vzdychat pro hroznové koláče Kír-Charesethu, 8 neboť nivy Chešbónu, to povadlo, réva Sibmy - páni národů potloukli její vybrané keře, jež byly dosáhly až po Jaezér, zatoulaly se v pustinu, její šlahouny se rozrostly, překročily moře. 9 Proto révu Sibmy pláčem pro Jaezér oplakávám, zavlažují tě svými slzami, Chešbónu a Eleále, neboť výskot nad tvou sklizní letního ovoce a nad tvou žní odpadl, 10 i byla ze sadu odňata radost a jástot a ve vinicích se neplesá, nehlaholí radostně, šlapač víno v lisech nešlape, učinil jsem přítrž výskotu. 11 Proto mé útroby pro Móáva zvučí jako lyra, mé nitro pro Kír-Cháres;

12 a bude se díť, až se ukáže, že Móáv se na výšině unavil, že vstoupí do své svatyně modlit se, aniž bude umět co zmocí. 13 Toto je slovo, jež Jehova k Móávovi od dřívějšího promlouval, 14 a nyní Jehova promluvil výrokem: Ve třech letech, podle let námezdníka, ano, bude sláva Móáva se všim jeho početným davem znevážena, a zbytku bude málo, troška, nebude mocný.

Izaiáš 17

1 Břímě Damašku. Hle, Damašek bude odstaven od toho, aby byl městem, a stane se rumem, kupou trosek; 2 města Aróeru budou opuštěna, budou pro stáda, jež budou uléhat, a nebude vyplašujícího, 3 a z Efrájima zmizí pevnosti a z Damašku království, a zbytek z Aráma, ti budou jako sláva dětí Isráélových - prohlášeno Jehovou zástupů. 4 A v onen den se bude díť: Sláva Jákobova bude ochuzována a tučnost jeho masa bude hubenět, 5 i bude se díť jako při shrnování stojatého obilí žencem, když jeho paže sežíná klasy, ano, bude se díť, jako když někdo v údolí Refáim paběrkuje klasy, 6 neboť v něm zbývá něco paběrku, jako při oklepávání olivy, - dvě-tři peckovice na samém vrcholu, čtyři-pět na jejích plodonosných větvích, - prohlášeno Jehovou, Bohem Isráélovým. 7 V onen den bude člověk obracet zřetel na svého Zhotovitele, ano, jeho oči budou hledět k Svatému Isráélovu, 8 aniž bude zřetel obracet k oltářům, výtvoru svých rukou, ani hledět na to, co zhotovily jeho prsty, totiž na ašery a sluneční kůly; 9 v onen den budou města jeho síly jako opuštěné lesní houští a vrchol, jež opustili před tváří synů Isráélových, i nastane spoušť, 10 neboť jsi zanedbala Boha své záchrany, aniž sis připomněla skálu své síly; proto můžeš vysazovat líbezné sadby a révovím cizáckým je osazovat; 11 v den svého vysazování můžeš oplocovat a za jitra svou výsadbu přivádět k rozkvětu; sklizeň v den sběru za nezhojitelného utrpení uteče. 12 Ha, hluk od mnohých národností, jež hlučí jako hlučení moří, a hřmot lidských plemen, jež hřmotí jako hřmot mohutných vod! 13 Lidská plemena hřmotí jako hřmot mnohých vod, ale obojí se na něj, takže prchne do dále a bude pronásledován jako plevy z hor před větrem a jako vír prachu před vichřicí; 14 k času večera - i hle, hrůza, dříve než bude jitro, nebude ho. Toto je podíl rabujících nás, ano, los vykořisťujících nás.

Izaiáš 18

1 Ha, země cvrčení křídel, jež je z druhé strany vůči řekám Kúše, 2 jež vysílá po moři vyslance, a to v lodkách ze síti na tváří vod: Jděte, rychlí poslové, k národu urostlému a lesknoucímu se, k lidu obávanému odkdy on je a nadále; národu veliké síly a pošlapávání, jehož zem brázdí řeky! 3 Všichni obyvatelé světa a osídlenci země, musíte při vztyčování praporu na horách hledět a při troubení na troubu slyšet, 4 neboť Jehova ke mně řekl takto: Chci mít klid a popatřit v svou pevnost, jako horko za jasna se světlem, jako oblak rosy v horku žně, 5 neboť před sklizní, za skončení rozkvětu, když se květenství bude stávat zrajícím kyselým hroznem, tu bude snítky odřezávat nožičky a ratolesti odstraňovat, odstříhávat, 6 budou vesměs zanechány dravému ptactvu hor a zvěři země, i bude na nich dravé ptactvo trávit léto a všechna zvěř země na nich bude přezimovat. 7 V onen čas bude Jehovovi zástupů přinášén dar, lidem urostlým a lesknoucím se, ano, od lidu obávaného odkdy on je a nadále, národa veliké síly a pošlapávání, jehož zem brázdí řeky, k místu jména Jehovu zástupů, hoře Cijjónu.

Izaiáš 19

1 Břímě Egypta. Hle, Jehova jede na rychlém oblaku a vstoupí v Egypt, a modly Egypta se před jeho tváří budou třást a srdce Egypta se bude v jeho nitru rozplývat, 2 i budu popichovat Egyptany proti Egyptanům, takže budou bojovat proti sobě navzájem, ano, jeden proti druhému, město proti městu a království proti království, 3 a duch Egypta bude v jeho nitru ochabovat, i budu mást jeho plány, takže budou upírat zřetel k modlám a k zařikávačům a k duchům mrtvých a k jasnovídcům, 4 a Egyptany chci vydat v ruku tvrdého panstva a bude nad nimi vládnout přísný král - prohlášeno PÁNEM, Jehovou zástupů. 5 A vody z moře budou vysušovány a tok bude vysychat a bude suchý; 6 i budou toky páchnout, kanály Egypta se změlčí a vyschnou, třtina a rákosí zvadnou, 7 při řece, při ústí řeky, budou holá místa, a vše zaseté u řeky bude suché, bude odváto a nebude toho. 8 A rybáři budou bédovat, a truchlit budou všichni házející v řeku udici, a prostírající vlečný čeřen na tvář vod budou zarmoucení, 9 a zpracovávající česaný len a tkající plátno budou zklamáni. 10 A jeho pilíře budou rozdrčovány, všichni pracující za mzdu budou smutni v duši. 11 Hodnostáři Cóanu jsou vpravdě pošetilci; moudří z rádců faraonových - zhloupnutá rada. Jak můžete faraonovi říkat: Já jsem syn moudrých, syn králů pradávna? 12 Kdepak jsou oni, ti tvoji moudří? Nuže, nechť ti tedy podávají zprávu; ti by měli vědět, co Jehova zástupů určil proti Egyptu! 13 Hodnostáři Cóanu se ukázali bláznivými, hodnostáři Nófu byli oklamáni, na scesti zavedli Egypt sloupové jeho kmenů. 14 Jehova v jeho nitro vmísil ducha zvrátenosti, takže zavedli Egypt v každé jeho činnosti na scesti, jako vrávorá opilý ve svém vývrátku, 15 aniž se bude Egyptu dostávat činnosti, již by mohla být činna hlava aneb ocas, palmová ratolest aneb rákos.

16 V onen den bude Egypt jako ženy, i bude se třást a mít strach z mávání ruky Jehovy zástupů, již on bude proti němu mávat, 17 a půda Júdova se Egyptu stane hrůzou, každý, kdo si ji bude připomínat, bude mít strach z rozhodnutí Jehovy zástupů, jak on proti němu rozhoduje. 18 V onen den bude v Egyptě pět měst, mluvících řečí Kenáanu a přísahajících Jehovovi zástupů, jednomu se bude říkat Ír-haheres; 19 v onen den bude vprostřed země Egypta oltář pro Jehovu a při její hranici pamětní sloup pro Jehovu, 20 to bude za znamení a za svědectví pro Jehovu zástupů v zemi Egypta, neboť budou k Jehovovi z příčiny utlačujících volat, i bude jim moci poslat zachránce a zastánce, jenž je vyproští. 21 A Jehova se dá Egyptanům poznat, i poznají Egyptané v onen den Jehovu a budou mu sloužit oběťmi a dary a slibovat a plnit Jehovovi sliby. 22 Ano, Jehova bude Egyptany bít, bitím, ale uzdravením, takže se obrátí až k Jehovovi, i dá se jim uprosit a uzdraví je. 23 V onen den bude z Egypta do Aššúru silnice, takže bude Aššúr moci přicházet v Egypt a Egyptané v Aššúr, a Egyptané budou s Aššúrem sloužit. 24 V onen den bude Izráel třetím při Egyptě a při Aššúru, požehnáním uvnitř země, 25 jímž mu Jehova zástupů požehná výrokem: Budiž požehnán můj lid, Egypt, a dílo mých rukou, Aššúr, a mé dědictví, Izráel.

Izaiáš 20

1 V roce tartánova příchodu do Ašdódu, když ho byl poslal Sargón, král Aššúru (pak se jal proti Ašdódu bojovat a dobyl ho), 2 v oné době promluvil Jehova skrze Isaju, syna Ámócova, výrokem: Jdi a svlékni pytlou z svých boků a svůj sandál nechť stahuješ ze své nohy. I učinil tak - jal se chodit nahý a bos; 3 a Jehova řekl: Jako můj nevolník Isajá chodí tři léta nahý a bos, - znamení a náznak proti Egyptu a proti Kúši, - 4 tak povede král Aššúru obyvatele Egypta a odvedenectvo Kúše, mladíky i starce, nahé a bosé a obnažené na zadku - hanba Egypta. 5 I zděsí se a zastydí se za Kúš, předmět své důvěry, a za Egypt, svou chloubu, 6 a obyvatelstvo tohoto pobřeží v onen den řekne: Hle, takový je předmět naší důvěry, kam jsme přehli pro pomoc, k svému vyproštění z moci krále; a jak budeme moci vyváznout my?

Izaiáš 21

1 Břímě pustiny moře. Procházením z pustiny jako vichřice na jihu to přichází z hrozné země - 2 bylo mi oznámeno krušné vidění. Nevěrný zůstává nevěrným a hubitel hubí - vystup, Éláme, obléhej, Mádáji, všemu jeho vzdychání učiním přítrž. 3 Proto jsou mé boky naplněny svíjením v bolesti, zachvátily mě křeče jako křeče rodičky, jsem shrben, takže neslyším, jsem bezradný, takže nevidím; 4 mé srdce je zmateno, znepokojila mě třesavka, soumrak, v němž mám zálibu, mi učinil zděšením. 5 Přistrojit stůl, pozorovat pozorovatelem, jíst, pít! Vstaňte, velitelé, namažte štíty! 6 Neboť Pán ke mně řekl takto: Jdi, postav pozorujícího; co bude vidět, nechť oznamuje. 7 I uviděl vozy, dvojice jezdců, vozy s osly, vozy s velbloudy, a jal se naslouchat bedlivě, zbystřil naslouchání 8 a zavolal jako lev: Já stojím, Pane, na pozorovatelně ustavičně za dne, ano, já jsem na své strážci postaven po všechny noci, 9 a hle, tamto přijíždějí vozy s muži, dvojice jezdců! I ozval se a řekl: Bável padl, padl, a všechny sochy jeho bohů roztrhali o zem! 10 Můj výmlate a synu mého mlatu, co jsem z blízkosti Jehovy zástupů, Boha Izráelova, uslyšel, oznámil jsem vám. 11 Břímě Dumy. Ze Séiru se na mne volá: Strážče, copak je s nocí? Strážče, co je s nocí? 12 Strážce řekl: Dostavuje se jitro, ale i noc; chcete-li hledat, hleďte, vraťte se, dostavte se. 13 Břímě proti Arábii. V Arábii budete nocovat na neobdělané půdě, karavany Dedáním; 14 přineste vodu vstříc žíznivým, obyvatelé země Témy, přivítejte utíkající s chlebem pro ně, 15 neboť utíkají před meči, před taseným mečem a před napjatým lukem a před tíží války. 16 Neboť Pán ke mně řekl takto: Ještě za rok, podle let námezdníka, tehdy všechna sláva Kédárova skončí 17 a zbytek počtu luků, hrdinů ze synů Kédárových, bude jich ubývat, neboť promluvil Jehova, Bůh Izráelův.

Izaiáš 22

1 Břímě průrvy vidění. Copak je s tebou, že jsi ty celé vystoupilo na střechy, 2 plné vřavy, město, jež hlučí, veselící se hradiště? Tvoji zabití nejsou zabit mečem, aniž pomřeli v boji; 3 všichni tvoji náčelníci, kteří spolu utekli před luky, byli spoutáni, pospolu spoutáni byli všichni tvoji dopadení, kteří ušli do dále. 4 Proto jsem řekl: Odvráť zrak ode mne, nechť hořknu ve svém pláči, nechť horlivě neusilujete potěšit mě nad zkázou dcery mého lidu! 5 Vždyť Pán, Jehova zástupů, má v průrvě vidění den rozruchu a pošlapávání a zmatku; podkopává se zeď za volání o pomoc k horám; 6 a Élám nese toulce, - ve vozech lidé, jezdci, - a Kír odkryl štíty. 7 A stalo se: Nejkrásnější z tvých údolí se naplnila vozy a k branám se náležitě postavili jezdci, 8 i odhal zástítu Júdovu; a v onen den budeš hledět ke zbroji domu lesa. 9 A uvidíte trhliny města Dávidova, že se rozmnožily, a shromáždíte vody dolní vodní nádrže 10 i spočtete domy Jerúsáléma a strháte ty domy k vyztužení zdi,

11 a zřídíte mezi zdmi jímku na vody staré vodní nádrže, ale nepohledíte k Zhotoviteli toho, aniž si povšimnete Ztvárnitele toho zdávna. 12 A v onen den vyzve Pán, Jehova zástupů, k pláči a k nářku a k lysině a k opásání pytlouinou, 13 a hle, jástot a radost, zabíjení skotu a porážení drobného dobytka, jedení masa a pití vína: Jíst a pít, neboť zítra budeme umírat! 14 A v mé uši bylo Jehovou zástupů vyjeveno: Bude-li vám tato nepravost moci být příkryta, než budete umírat! - řekl Pán, Jehova zástupů. 15 Takto řekl Pán, Jehova zástupů: Jdi, vstup k tomuto správci, proti Ševnovi, jenž je nad domem. 16 Co tu máš a koho tu máš, že sis tu vytesal hrob (tesal si hrob ve výši, ve skalisku si vyhluboval obydlí)? 17 Hle, Jehova tebou bude pohazovat vyhadzováním jako muž, zajisté tě bude sbalovat, 18 zajisté tě bude v svitek svinovat jako kouli, do země široké všemi směry. Tam půjdeš umřít a tam se dostanou vozy tvé slávy, hanbo domu svého pána! 19 I chci tě zapudit z tvého postavení, ano, z tvého místa tě chci strhnout. 20 A v onen den se bude díť, že povolám svého nevolníka Eljákíma, syna Chilkijáhúova, 21 a obleču ho tvou tunikou, a chci ho potvrdit tvým opaskem a v jeho ruku dát tvou pravomoc, takže se stane otcem obyvatelům Jerúsáléma a domu Júdovu. 22 A na jeho rámě chci vložit klíč domu Dávidova, takže když otevře, nebude zavírajícího, a když zavře, nebude otvírajícího. 23 A chci ho zatlouci jako kolík v bezpečném místě, takže se domu svého otce stane stolicí slávy; 24 a všechnu slávu domu jeho otce na něj pověsí, potomky a zplozence a všechny malé nádoby, od nádob jako číše až po nádoby jako měchy. 25 V onen den - prohlášeno Jehovou zástupů - se bude kolík, zatlučený v bezpečném místě, viklat, i bude muset být odťat a padnout, a břímě, jež bude na něm, bude muset vzít za své, neboť promluvil Jehova.

Izaiáš 23

1 Břímě Córu. Skučte, taršíšské lodi, neboť je vyvrácen, bez domu, bez přístupu - to jim bylo zvěstováno ze země Kittím. 2 Umlkněte, obyvatelé ostrova; naplňovali tě obchodníci Cídónu, projíždějící mořem. 3 Skrze mnohé vody bylo zrní od Šíchóru, žeň od řeky, jeho ziskem, i stal se tržištěm národů. 4 Zastyd' se, Cídóne, neboť moře, pevnost moře, pronáší výrok: Nepracovala jsem k porodu, aniž jsem rodila, aniž jsem vychovala jinochy, aniž jsem vypěstovala panny. 5 Jako zvěsti o Egyptě se budou svítet při zvěsti o Córu. 6 Přeplyte se do Taršíše, skučte, obyvatelé pobřeží! 7 Zda máte za rozradostněné toto, jehož původ je ode dní pradávna, jehož nohy je nosily k pobytu do dále? 8 Kdo takto rozhodl proti Córu, jenž propůjčoval věnce, jehož obchodníci byli knížaty, jehož kupci byli ctění v zemi? 9 Rozhodl o tom Jehova zástupů k pohanění pýchy vši krásy, ke znevázení všech ctěných země. 10 Projdi svou zemí jako řeka, dcero Taršíše, není již sešněrování; 11 napřáhl svou ruku přes moře, otfásl královstvími; Jehova dal rozkaz stran kupce o poplenní jeho pevností 12 a řekl: Nebudeš se již nadále veselit, ty, jež jsi byla znásilněna, panno, dcero Cídónu; do Kittím - vstaň a přeply se, ani tam se ti nebude dostávat odpočinku. 13 Hle, země Kasdím - nebyvalo tohoto lidu, založil ji Aššúr pro obyvatele stepí, ti postavili své strážní věže, rozbořili jeho hrady - určil jej za kupu trosek. 14 Skučte, taršíšské lodi, neboť vaše pevnost je vyvrácena! 15 A v onen den se bude díť, že Cór bude po sedmdesát let, jakoby dni jednoho krále, zapomenut; od konce sedmdesáti let se bude s Córem díť podle písně nevěstky: 16 Vezmi lyru, obcházej město, zapomenutá nevěstko, krásně hraj, mnoho zpívej, nechť přicházíš na paměť! 17 Od konce sedmdesáti let se totiž bude díť: Jehova si bude Cór uvádět na mysl; ten se bude obracet stran svého odměňování, že smilnil se všemi královstvími země, na tváři půdy, 18 a jeho výnos a jeho zisk se stane svatým Jehovovi; nebude se hromadit, aniž se bude uskladňovat, nýbrž bude jeho výnos pro bydlicí před tváří Jehovovou na jedení na nasycení a na trvanlivé roucho.

Izaiáš 24

1 Hle, Jehova se chystá vyprázdnit zem a zpustošit ji, i převrátí její tvář a rozežene její obyvatele, 2 a bude jak lid, tak kněz, jak nevolník, tak jeho páni, jak služka, tak její velitelka, jak kupující, tak prodávající, jak půjčující, tak vypůjčující, jak věřitel, právě tak i dlužící mu, 3 země bude veskrze vyprazdňována a do krajnosti vykořisťována, neboť toto slovo vyslovil Jehova. 4 Země truchlí, vadne, svět chřadne, vadne, chřadnou vysocí lidu země, 5 a země je pod svými obyvateli poskvrněna, neboť přestoupili zákony, změnili ustanovení, porušili trvalou smlouvu. 6 Proto zem šířá kletba a v ní bydlicí pykají, proto jsou obyvatelé země stravováni žárem, takže lidí zbývá troška; 7 mošt truchlí, réva chřadne, vzdychají všichni rozradostnění v srdci, 8 přestal jástot tamburín, ustal hlalol veselících se, přestal jástot lyry, 9 nepijí se zpěvem víno, opojný nápoj hořke pijícím jej. 10 Rozbořeno je hradiště pustoty, každý dům před vstupem uzavřen, 11 v ulicích křik o víno, všechna radost je zatemněna, jástot země odešel; 12 ve městě zbývá zpustlina a brána se roztlouká na zbořeníště. 13 Až uvnitř země, vprostřed národností, bude tak jako při oklepávání olivy, jako paběrky, skončilo-li vinobraní, 14 budou oni povznášet svůj hlas, budou plesat, o velebnosti Jehovově se rozepějí od moře. 15 Proto oslavujte Jehovu v zemích světla, jméno Jehovy, Boha Isráelova, na ostrovech moře! 16 Od okraje země slyšíme zpěvy: Sláva Spravedlivému! Ale pravím: Pro mne je vyhubnutí, pro mne je vyhubnutí, běda mně! Zpronevěřilci se zpronevěřují, ano, zpronevěřilci se hanebně zpronevěřují, 17 postrach a propast a past na tebe, obyvateli země;

18 ano, bude se dí: Kdo uprchne před zvukem postrachu, bude padat do propasti, a kdo vyjde zprostřed propasti, bude zachycován pastí, neboť jsou otevřena stavidla od výsosti a základy země se chvějí, 19 země je veskrze rozmlácena, země je naprosto porušena, země prudce kolísá, 20 země se sem-tam potácí jako opilý a kymácí se jako chatka, neboť na ní těžce spočívá její přestoupení, i padne, aniž bude více povstávat. 21 A v onen den se bude dí: Jehova bude myslit na zástup výsosti ve výsosti a na krále půdy na půdě, 22 i budou posbírání v sběr jako věžňové do jámy a žalářování v žaláři a po množství dní navštívení. 23 A luna se zastydí a slunce se zahanbí, když se Jehova zástupů na hoře Cijjónu v Jerúsalemě ujme kralování - sláva před jeho starci!

Izaiáš 25

1 Jehovo, ty jsi můj Bůh, budu tě vyvyšovat, tvé jméno chválit, neboť jsi uskutečnil div, rozhodnutí ode dávná, věrnost, stálost. 2 Ano, místo města jsi dal vzniknout hromadě, za opevněné hradiště kupě trosek, hrad cizáků již není městem, nikdy nebude budován. 3 Proto tě budou oslavovat, silný lid, hradiště hrozných národů, ti tě budou mít v úctě, 4 neboť ses stal pevností nuznému, pevností nemajetnému v jeho tísní, útočištěm před nepohodou, stínem před horkem, neboť dech tyranů byl jako nepohoda na zeď, 5 jako horko za sucha. Hřmot cizáků jsi uměl udusit; jako na horko stínem oblaku, tak se odpovídalo na zpěv tyranů. 6 A na této hoře uspořádá Jehova zástupů pro všechny národnosti hostinu tučných jídel, hostinu vín na kvasnicích, tučných jídel morkem obohacených, prokvašovaných vín na kvasnicích, 7 a odklidí na této hoře tvářnost závoje, jenž se k zavíjení prostírá na všech národnostech, ano, tkaninu, jež je utkána na všechny národy. 8 Navždy pohltní smrt a setře Pán, Jehova zástupů, slzy z povrchu všech tváří a potupu svého lidu bude odstraňovat z povrchu vsí země, neboť promluvil Jehova. 9 A v onen den se bude říkat: Hle, toto je náš Bůh, čekali jsme na něho a uměl nás vysvobodit, toto je Jehova, čekali jsme na něho, jásejme a radujme se v jeho vysvobození! 10 Vždyť ruka Jehovova bude odpočívát na této hoře a Móáv bude pod ním sešlapáván jako sešlapáváním hromady slámy v louži močůvky, 11 a když vprostřed toho bude rozpínat své ruce, jako ten, jenž plave, rozpíná k plavání, poníží jeho pýchu s pletichami jeho rukou, 12 a pevnosti, výšku tvých zdí, srazí, sníží, sestřičí k zemi, až do prachu.

Izaiáš 26

1 V onen den se v zemi Júdově bude zpívat tato píseň: Máme mocné město, záchranou činí zdi a předhradbí! 2 Otevřete brány, ať může vstupovat spravedlivý národ, zachovávající věrnost! 3 Upevněnou mysl opatruješ pokojem - pokojem, neboť je ujištěna v důvěře v tebe; 4 důvěřujte v Jehovu na věky věků, vždyť v Jehovovi, Jáhovi, je skála věčnosti! 5 Vždyť srazil obyvatele vyvýšenin; vypínající se hradiště - snižuje je, snižuje je až po zem, sestrukuje je až do prachu, 6 noha je bude deptat, nohy chudého, kroky nuzných. 7 Upřímnost je stezka spravedlivých; ty, Upřímný, dráhu spravedlivého zvažuješ, 8 i čekali jsme tě na stezce tvých soudů, Jehovo, tužba duše je po tvém jménu a po připomínce tebe; 9 v noci po tobě svou duší toužím, ano, svým duchem ve svém nitru tě dychtivě hledám, neboť kdykoli jsou na zemi tvé soudy, učí se obyvatele světa spravedlnosti. 10 Zlovolný se, byť nacházel přízeň, spravedlnosti nenaučí, v zemi poctivosti bude páchat bezpráví, a nebude si všimát vznešenosti Jehovovy. 11 Jehovo, tvá ruka je vyvýšena, to oni nevidí; budou vidět - a budou zostuzováni - horlivost lidu, ba i oheň na tvé protivníky - bude je šírat. 12 Jehovo, kéž nám chceš přisoudit pokoj, vždyť i všechny naše činy jsi pro nás způsobil! 13 Jehovo, náš Bože, vládli nám páni jiní než ty; jedině skrze tebe si připomínáme tvé jméno; 14 pomřeli, nežijí - stíny, nebudou povstávat; proto jsi zakročil a zničil je a vymýtil veškerou vzpomínku na ně. 15 Přidal jsi k národu, Jehovo, přidal jsi k národu, jsi oslaven, oddánil jsi všechny okraje země. 16 V tísní tě, Jehovo, postrádali, vylévali šepot s tvou kázní na sobě, 17 tak jako se těhotná blíží porodu, svíjí se, křičí ve svých bolestech, tak jsme byli od tvé tváře - 18 otěhotněli jsme, svíjeli jsme se; tak jako bychom byli porodili vítr, jsme pro zem neuměli dosíci vysvobození, aniž obyvatele světa padali. 19 Tvoji mrtví budou žít, mé mrtvoly budou povstávat! Procitněte a plesejte, osídlenci prachu! Vždyť tvá rosa je rosa světla, jež budeš vrhat na zem stínů. 20 Jdi, můj lide, vstup ve své pokoje a zavři za sebou své dveře, skryj se jen na krátký okamžik, dokud bude přecházet rozhorlení, 21 neboť, hle, Jehova vychází ze svého sídla navštívit na obyvatelích země jejich nepravost a země bude muset vyjavit svou krev, aniž již bude moci klást zakrytí na své zabitě.

Izaiáš 27

1 V onen den si bude Jehova svým mečem, tvrdým a velikým a mohutným, dokročovat na livjáhána, prchajícího hada, ano, na livjáhána, stočeného hada, a bude zabíjet netvora, jenž je v moři. 2 V onen den bude vinice vína, zpívejte jí; 3 já, Jehova, ji opatruji, každé chvíle ji zavlažuji, aby proti ní nezakročovali; nocí i dnem ji opatruji. 4 Popuzení při mně není; kdo by mi chtěl nastavit trmité křoví, bodláčí v boji? Uměl bych se s tím vypořádat, mohl bych to vše spálit, 5 leč by se chtěl přidržovat mé síly, uzavřít se mnou mír - mír se mnou uzavřít.

6 Ty, již budou přicházet, bude zakořeňovat, Jákób pokvete, ano, Izráel vypučí, i budou plnit tvář světa ovocem. 7 Zda jej bil jako bitím jeho bijce? Byl-li zabíjen jako zabíjením jeho zabíjených? 8 Podle míry jsi jej při jeho posílání pryč napadal rozeprší, vykonal prosévání svým prudkým větrem v den východního vanutí; 9 takže se tímto nepravost Jákóbova přikrývá, a všechno ovoce odstranění jeho hříchu je toto: V jeho pokládání všech kamenů oltářů za kameny na vápno, určené k rozdrobení; ašéry a sluneční kůly nebudou povstávat. 10 Neboť opevněné město je osamělé, příbytek vyprázdněný a opuštěný jako pustina; tam se pase tele a tam uléhá a spotřebovává jeho křoví. 11 Při uschnutí jeho proutí si je odlamují, přicházejí ženy; podpalují to, neboť onen lid nemá soudnosti; proto ho jeho Zhotovitel nebude litovat, ne, jeho Ztvárnitel mu nebude přízniv. 12 A v onen den se bude dít: Jehova bude vytloukat od proudu Řeky až po potok Egypta, a vy, děti Izráelovy, budete sbíráni jeden po druhém, 13 a v onen den se bude dít: Bude se troubit na velikou troubu a ti, již budou zahynutí blízce v zemi Aššúrově, a ti, již budou zahnaní v zemi Egypta, přijdou a na svaté hoře v Jerúsalémě se budou klanět Jehovovi.

Izaiáš 28

1 Běda koruně pýchy opilců Efrájimových a vadnoucímu květu okrasy jeho chlouby, jenž je v čele průrvy tučnosti zbitých vínem! 2 Hle, Pán má kohosi silného a mocného jako příval krupobití, vichřice moru; jakoby příval mohutných dravých vod vrhne k zemi rukou, 3 koruna pýchy opilců Efrájimových se bude nohama deptat 4 a vadnoucí květina okrasy jeho chlouby, jež je v čele průrvy tučnosti, bude jako její raný fík před létem: když jej vidí, kdokoli jej vidí, pohlcuje jej, dokud on je v jeho dlani. 5 V onen den bude Jehova zástupů korunou okrasy a členkou chlouby zbytku svého lidu 6 a duchem soudu tomu, kdo bude zasedat na soudu, a statečností zatlačujících boj zpět do brány. 7 A i tito bloudí od vína a opojným nápojem jsou svedeni - kněz i prorok bloudí opojným nápojem, jsou přemoženi od vína, svedeni od opojného nápoje, bloudí stran vidění, škobrtají při vynášení rozsudku, 8 zatímco všechny stoly jsou plny vývratků, výmětů - není místa. 9 Koho prý chce učít poznání a koho uvádět v porozumění prorocství? Odstavené od mléka, odrostlé od prsů? 10 Neboť - rozkaz na rozkaz, rozkaz na rozkaz, pravidlo na pravidlo, pravidlo na pravidlo, trochu tam, trochu sem, - 11 vždyť blábolíci rty a jiným jazykem mluví k tomuto lidu, 12 k těm, k nimž řekl: Toto je místo odpočinku, poskytnete odpočinek znavenému, a toto je zotavení. Ale znechtělo se jim uposlechnout, 13 i stane se jim slovo Jehovovo rozkazem na rozkaz, rozkazem na rozkaz, pravidlem na pravidlo, pravidlem na pravidlo, trochu tam, trochu sem, aby šli a klesali zpět a lámali se a byli lapáni a zajímáni. 14 Proto slyšte slovo Jehovovo, muži posměchu, vládcové tohoto lidu, jenž je v Jerúsalémě, 15 neboť říkáte: Se smrtí jsme uzavřeli smlouvu a při šeólu jsme si zařídili vidoucího, jestliže mimo přejde sveřepý bič, nebude nás moci postihnout, neboť jsme svým útočištěm učinili lež a ukryli jsme se v klamu. 16 Proto Pán, Jehova, řekl takto: Hle, já, založím na Cijjónu kámen, vyzkoušený kámen, nároží drahocenného pevného základu; kdo věří, nespěchá. 17 A za míru chci ustanovit právo a za váhu spravedlnost, a útočiště lži musí zachvátit krupobití a úkryt budou zaplavovat vody, 18 a vaše smlouva se smrtí bude neplatná a vaše jasnovidění šeólu nebude moci obstát; až bude mimo přecházet sveřepý bič, pak mu budete na rozšlapání, 19 za každého svého mimo přecházení vás bude odnášet, neboť bude mimo přecházet za každého jitra, ve dne i v noci, a porozumění prorocství bude jen hrůzou. 20 Ano, žíněnka je příliš krátká na natažení a přikrývka je při zahalování úzká. 21 Neboť jako na hoře Perácím bude Jehova povstávat, jako v údolí v Giveónu se bude chvět, chtěje udělat své dílo - jeho dílo je překvapující, a vypracovat svou práci - jeho práce je nezvyklá. 22 Nuže tedy, necht' si netropíte posměch, aby se neutužovala vaše pouta, neboť jsem z blízkosti Pána, Jehovy zástupů, uslyšel o zhoubě, a to určené, na vsi zemi. 23 Nastavte uši a slyšte můj hlas, naslouchejte a slyšte mou řeč: 24 Zda orač po celý den k setí oře, brázdí a vláčí svou půdu? 25 Zda, když urovná její tvář, pak nerozpráší kopr a neroztrušuje kmín, a neukládá pšenici v řadu a ječmen na označené místo a špaldu jako hranici toho? 26 Ano, jeho Bůh ho vychovává k správnosti, vyučuje ho, 27 že se kopr nemlátí kyjem, aniž se po kmínu sem-tam obrací kolo vozu, nýbrž se kopr vytlouká prutem a kmín holí. 28 Rozdrobuje se obilí? Vždyť je nikdo do nekonečna bezohledně nemlátí, aniž poškozují kolem svého vozu, aniž je svými koňmi rozdrobuje. 29 I toto vyšlo z blízkosti Jehovy zástupů, jenž dokazuje podivuhodné usnášení, projevuje velikou rozumnost.

Izaiáš 29

1 Běda ti, Ariéli, Ariéli, hradiště, kde se usadil Dávid! Hromadte rok na rok, necht' se střídají slavnosti, 2 budu však Ariéli působit úzkost, takže nastane sténání a sten a stane se mi jakoby BOŽÍM krbem, 3 a položím se vůkol proti tobě a budu proti tobě zahajovat obléhání sestavou vojska a stavět proti tobě náspy, 4 i budeš snižen, budeš mluvit ze země, ano, tvá řeč se bude krčít z prachu, a tvůj hlas se stane jakoby hlasem ducha mrtvého ze země, ano, tvá řeč bude z prachu pípat. 5 Ale spousta tvých cizáků se stane jakoby jemným prachem a spousta tyranů jakoby pomíjejícími plevami, a to se stane za okamžik, náhle; 6 z blízkosti Jehovy zástupů se bude zakročovat hřměním a zemětřesením a velikým hlukem, vichřicí a bouří a plamenem šířajícího ohně, 7 a jako ve snu, vidění noci, se bude dít spoustě všech národů, jež vytáhnou do pole proti Ariéli, ano, všem napadajícím jej a jeho tvrz a těm, již mu budou působit úzkost;

8 i bude se díť jako když hladový má sen, že hle, jí, a když procitá, je jeho duše prázdná, aneb jako když žíznivý má sen, že hle, pije, a když procitá, hle, je vyčerpán a jeho duše je dychtivá, tak se bude díť spoustě všech národů, jež vytáhnou do pole proti hoře Cijjónu. 9 Zastavte se a zhrozte se, zaslepujte se a oslepněte, opíjejí se, ne však vínem, potácejí se, ne však po opojném nápoji, 10 neboť Jehova na vás vylil ducha tvrdého spánku a zatlačil vaše oči, zastřel proroky a vaše hlavy, vidoucí, 11 takže se vám všechno prorocké vidění stalo jakoby slovy knihy, jež je zapečetěna; již když podávají znajícímu písmo s výrokem: Přečti toto, prosím, říká: Nemohu, neboť ona je zapečetěna; 12 a když se ta kniha dá před toho, kdo písmo nezná, řekne: Neznám písmo. 13 A Pán řekl: Jelikož se tento lid svými ústy přibližuje a svými rty mě ctí, ale své srdce ode mne vzdálil a jejich bázeň ze mne se projevila jako naučený příkaz smrtelníků, 14 proto se, hle, já, chystám s tímto lidem opět podivuhodně zacházet, ano, podivuhodným působením a divy, i zhyne moudrost jeho moudrých a uvážlivost jeho uvážlivých se bude muset ukrýt. 15 Běda těm, kdo před Jehovou hluboko zalézají, aby ukryli úmysl, a jejichž činy, to se děje v temnotě, kteří říkají: Kdo nás vidí a kdo o nás ví? 16 Ach, vaše převrácenost! Má-li hrnčír být hodnocen jako hlína, takže by dílo o tom, jenž je udělal, mohlo říkat: Neudělal mě, aneb že by výtvar o tom, jenž jej ztvárnil, řekl: Nerozumí ničemu? 17 Zda nezbyvá již málo, troška, než se Levánón obrátí v sad a sad se bude považovat za les? 18 A v onen den uslyší slova knihy hluší a z hluboké tmy, ano, z tmy budou prohlédat oči slepých 19 a tiší se budou více a více radovat v Jehovovi a nemajetní mezi lidmi budou jásat v Svatém Isráělovu, 20 neboť zanikne tyran a skončí posměvač a vyřati budou všichni po špatnosti pasoucí, 21 člověka k hřešení slovem svádějící, kdo v bráně kladou léčku napomínajícímu a spravedlivého odstavují v prázdnotu. 22 Proto Jehova takto řekl k domu Jákobovu, on, jenž osvobodil Abraháma: Již nebude Jákob zostuzován, aniž ještě bude jeho tvář blednout, 23 nýbrž když on uvidí své dítky, dílo mých rukou, budou ve svém středu za svaté uznávat mé jméno a za Svatého uznají Svatého Jákobova a budou se děsit Boha Isráělova, 24 a duchem zbloudilí nabudou zájmu o soudnost a reptající budou přijímat poučení.

Izaiáš 30

1 Běda vám, vzdorovití synové, - prohlášeno Jehovou, - stran pojmání úmyslů, jež nejsou ze mne, a stran vylévání úlitby, ne však mým Duchem, za účelem hromadění hříchu na hřích, 2 již odcházejí sestoupit v Egypt, aniž se otázali mých úst, posilovat se silou faraonovou a spoléhat na stín Egypta! 3 I stane se vám síla faraonova zklamáním a spoléhání na stín Egypta hanbou. 4 Byť se jeho vůdcové octli v Cóanu a jeho poslové dosahovali Chánésu, 5 zklame se každý stran lidu těch, kdo mu nebudou moci prospět; nebudou k pomoci ani ku prospěchu, nýbrž ke zklamání, ba i k potupě. 6 Břímě behémótha jihu. V zem úzkosti a soužení, lvů, ano, lvů, od nichž je brejlovec a okřídlený pálivec, ponosou svá bohatství na plecích oslů a své poklady na hrbech velbloudů k lidu těch, kdo nebudou moci prospět. 7 Ano, Egyptané jsou vánek, pomáhají nadarmo; proto jsem stran tohoto prohlásil: Oni jsou Ráhav odpočívající! 8 Nuže pojď, napiš to před nimi na desku a vyryj to na knihu, ať to je na den budoucnosti, na věčnost, navždy, 9 že to je vzpurný lid, lživí synové, jimž se znechtělo poslouchat zákon Jehovův, 10 kteří vidoucím říkají: Nesmíte vídat, ano, vidoucím: Nesmíte pro nás vídat poctivosti, pronášejte k nám úlisnosti, vídejte šalebnosti, 11 sejděte z cesty, odbočte ze stezky, přimějte Svatého Isráělova upustit od naší tváře. 12 Proto Svatý Isráělův řekl takto: Pro vaše zamítavé opovrhování tímto slovem, a že důvěřujete v útisk a v to, co je pokřivené a o to se opíráte, 13 proto vám tato nepravost bude jakoby hroutícím se průlomem, zejícím ve vypínající se zdi, jejíž roztříštění může přijít náhle, za okamžik, 14 i bude ji tříštit jakoby tříštěním džbanu hrnčírů, roztloukáním, nebude šetřit, i nebude se mezi jeho drtí moci najít střepina k shrábnutí ohně z výhně aneb k odebrání vody z louže. 15 Neboť Pán, Jehova, Svatý Isráělův, řekl takto: Vysvobození můžete být obrácením a poklidem, vaše moc bude v upokojení a v důvěře, ale znechtělo se vám, 16 takže pravíte: Ne, nýbrž budeme prchat na koních - nuže tedy budete prchat; a: Pojedeme na hbitých - nuže tedy budou hbití vaši pronásledovatelé. 17 Před válečným pokřikem jednoho jeden tisíc, před válečným pokřikem pěti všichni budete prchat, až než budete pozůstaveni jako stožár na temeni hory aneb jako prapor na pahrbku. 18 A proto Jehova čeká, chtěje vám prokázat milost, a proto se pozvedá k litování vás, neboť Jehova je Bohem práva - blaho všech na něho čekajících! 19 Neboť nebudeš, lide, jenž bydlíš na Cijjónu, v Jerúsalémě, již nikdy plakat, velikou milost ti bude prokazovat na hlas tvého křiku, jak jej uslyší, odpoví ti. 20 A ač vám Pán dá chléb tísně a vodu útlaku, nebude se již nikdo z tvých učitelů skrývat, nýbrž se tvé oči stanou vidoucími tvé učitele 21 a tvé uši budou zpoza tebe slyšet slovo - výrok: Toto je ta cesta, jděte po ní, budete-li se obracet doprava či budete-li se obracet doleva; 22 a znečistíte potažení tvých soch ze stříbra a povlak tvých slitin ze zlata, i budeš je vyhazovat tak jako něco krvotokem znečištěného; budeš tomu říkat: Vypadni! 23 I dá déšť pro tvé símě, jímž budeš osévat svou půdu, a chléb, výnos půdy, jenž bude hojný a tučný, a v onen den se tvůj dobytek bude pást na rozsáhlých lukách 24 a skot a oslové, obdělávající půdu, budou žrát ochucenou píci, jež se bude převívat opálkou a věječkou. 25 A bude se díť: Na každé vysoké hoře a na každém tyčícím se pahrbku budou potoky, proudy vod, v den velikého zabíjení, při padání věží; 26 a v den Jehovova obvazování poťení jeho lidu, když bude hojit zranění od jeho úderů, bude světlo luny jako světlo slunce a světlo slunce bude sedminásobné, jako světlo sedmi dní. 27 Hle, jméno Jehovovo přichází z daleka, jeho hněv plane a těžké je, co vystupuje, jeho rty jsou plny rozhorlení a jeho jazyk je jako sžírající oheň

28 a jeho dech je jako dravý tok, bude až po krk působit rozdělení - proséváním národů sítem zkázy, a na čelistech národností bude uzda, zavádějící na scestí. 29 Vám se bude dostávat zpěvu jako v noci posvěcování k slavnosti, a radosti srdce jako ubírajícímu se s píšťalou k příchodu na horu Jehovovu ke Skále Isráélově, 30 a Jehova se ozve velebností svého hlasu a bude projevovat spouštění své paže v nevoli hněvu s plamenem šířajícího ohně, rozháněním, přívalem a krupobitím, 31 takže Aššúr bude srážen hlasem Jehovy; on bude bít holi, 32 a každé řízení přejítí prutu, jemuž na něm Jehova bude dávat spočinout, nastane při tamburínách a při lyrách, a v prudkých bojích, jež proti nim vybojuje. 33 Ano, od dřívějšíka je přístrojeno Toftéh, právě ono, pro krále je připraveno; zřídil je hluboké, zřídil je široké, jeho hranice - oheň a množství dříví; dech Jehovův ji rozpaluje jako potok síry.

Izaiáš 31

1 Běda těm, kdo sestupují v Egypt pro pomoc a opírají se o koně a důvěrou spočívají na vozech, že je jich mnoho, a na jezdcích, že jsou velmi četní, a na Svatého Isráélova se neohlížejí, aniž Jehovu vyhledávají! 2 Ale moudrý je právě on, i uvede zlo a neodvolá svých slov, nýbrž povstane proti domu zlo tropících a proti pomoci působců špatnosti; 3 a Egypťané jsou lidé a ne BŮH, a jejich koně maso a ne duch, a když Jehova napřahuje svou ruku, pomáhající klopýtnou a komu se pomáhá, padne, i budou oni všichni spolu docházet konce. 4 Neboť Jehova ke mně řekl takto: Jako mručí lev a hřivnatec nad svou kořistí, když se na něho svolává plno pastýřů, a nedává se jejich hlasem zstrašit, aniž se krčí před jejich povykem, tak bude Jehova zástupů sestupovat k válečnému tažení o horu Cijjón a o její pahrbek. 5 Jako letící ptáci, tak bude Jehova zástupů nad Jerúsálemem prostírat svůj stín; prostřením stínu jej vyprostí, ušetřením způsobí i jeho vyvážnutí. 6 Vraťte se k tomu, od něhož synové Isráélovi hluboko odpadli, 7 neboť v onen den budou - každý - zavrhat své modly ze stříbra a své modly ze zlata, jichž vám nadělaly vaše ruce - hřích! 8 A Aššúr padne, ne mečem vznešeného, aniž ho bude požírat meč prostého, nýbrž si před mečem prchne a jeho jinoši budou k robotě, 9 a jeho skalisko bude strachem utíkat a jeho hodnostáři budou mít hrůzu z praporu - prohlášeno Jehovou, jehož žár je na Cijjónu a jeho ohniště v Jerúsálemě.

Izaiáš 32

1 Hle, král bude kralovat pro spravedlnost, a stran pánů, ti budou panovat pro právo, 2 a bude muž jako útulek před větrem a úkryt před nepohodou, jako potoky vod za sucha, jako stín mohutného skaliska ve vysílené zemi. 3 A oči vidoucích nebudou vyhlížet a uši slyšících budou naslouchat 4 a srdce uspěchaných bude porozumívat poznání a jazyk koktavých bude spěchat k jasnému mluvení. 5 Bezbožnému již nebude dáván název šlechetného, aniž se lstivému bude říkat vznešený, 6 neboť bezbožný mluví bezbožnost a jeho srdce páše špatnost k páchání ničemnosti a k mluvení bludu o Jehovovi, aby duši hladového ponechával prázdnou, a žíznivého nechává trpět nedostatkem nápoje. 7 A lstivý - jeho nástroje jsou zlé, on osnuje úklady k poškozování chudých lživými řečmi, i když nemajetný mluví pravdu. 8 Šlechetný však osnuje šlechetné věci a za šlechetné věci povstává. 9 Bezstarostné ženy, povstaňte, slyšte můj hlas, bezpečně se cítící dcery, vpusťte v uši můj výrok: 10 Po více dní než rok se budete chvět, vy bezpečně se cítící, neboť přestane vinobraní, aniž bude přicházet sklizeň; 11 třeste se, bezstarostné, chvějte se, vy bezpečně se cítící - svléci se a obnažit se, opasek na kyčle! 12 Budou nařikat nad prsy - nad nádhernými poli, nad plodnou révou; 13 nad půdou mého lidu - tam bude vzcházet hloží, trnité křoví, - ano, nade všemi domy jáсотu veselého hradiště, 14 neboť palác bude zanechán, dav města bude opuštěn, pevnost a strážní věž, to bude navždy platit za jeskyně, radost divokých oslů a pastvisko stád, 15 než na nás bude vyléván Duch z výsosti a pustina se stane sadem a sad bude považován za les, 16 a v pustině se usídlí právo a v sadu bude bydlet spravedlnost, 17 a dílem spravedlnosti bude pokoj a účinkem spravedlnosti uklidnění a bezpečí navždy. 18 A můj lid bude bydlet v příbytku pokoje a v bezpečných obydlích a v bezstarostných místech odpočinku, 19 až budou padat kroupy při pádu lesa a v nížinu bude snižováno město. - 20 Blaze vám, rozsévajícím při všech vodách, uvolňujícím nohu hovězího dobytčete a osla!

Izaiáš 33

1 Běda ti, ničící, ač ty nejsi ničen, a nevěrně jednající, ač vůči tobě nevěrně nejednají! Jak dokonáš ničení, ničen budeš, jak dodáš úplnosti nevěrnému jednání, budou vůči tobě nevěrně jednat! 2 Jehovo, buď nám milostiv, na tebe jsme čekali, kéž se za jiter stáváš jejich paží, ba i naším vysvobozením v čas úzkosti! 3 Národnosti utečou před hlasem množství, národy se před tvým pozdvižením rozprchnou 4 a lup od vás bude sbírán jakoby sbíráním kobylek, bude se pro něj sem-tam pobíhat jakoby sem-tam pobíháním sarančí. 5 Jehova je vyvýšen, ano, sídlí na výsosti, naplnil Cijjón právem a spravedlností 6 a je jistotou tvých časů, bohatstvím vysvobození, moudrosti a poznání; úcta k Jehovovi, ta je jeho pokladem. 7 Hle, jejich hrdinové křičí venku, poslové pokoje hořce pláčí, 8 silnice zpustly, přestalo se přecházet stezkou; zrušili smlouvu, opovrhli městy, necení si člověka.

9 Truchlí se, země chřadne, Levánón se stydí, vadne, Šárón je jako step, Bášán a Karmel střásá. 10 Nyní chci povstat, praví Jehova, nyní se chci pozdvihnout, nyní chci být povznesen; 11 budete těhotnět senem, budete rodit slámu, váš dech - oheň, bude vás požírat, 12 a národnosti budou spalovány na vápno - ořezané hložiny, budou se vzněcovat v ohni. 13 Slyšte, vzdálení, co jsem učinil, a uznejte, blízcí, mou moc! 14 Hříšníci na Cijjónu mají strach, nevěřící zachvátilo chvění: Kdo z nás může za místo pobytu mít sžírající oheň? Kdo z nás může za místo pobytu mít věčná ohniště? 15 Chodící v spravedlnosti a mluvící v upřímnosti, ošklivost shledávající v nespravedlivém zisku z vydírání, vytrásající své dlaně od chmatání po úplatech, zacpávající své ucho před slyšením o krvi a zatlačující své oči před nahlížením v zlo, 16 ten bude smět osídlit výsosti, jeho výšina - nedobytná místa skalisk, chléb mu bude dáván, voda mu bude zajištěna. 17 Tvé oči budou spatřovat Krále v jeho kráse, vidět zem dalek, 18 tvé srdce bude myslit na hrůzu: Kde je písař, kde výběrčí, kde spočítavač věží? 19 Nebudeš vidět opovázlivého lidu, lidu řeči příliš nejasné k rozumění, blábolícího jazykem bez pochopení. 20 Spatřuj Cijjón, hradiště našich svátků, tvé oči budou vidět Jerúsalem, bezstarostný příbytek, stan, jenž neputuje, jehož kolíky se nikdy nebudou vytažovat, aniž se které jeho provazy budou moci přetrhávat. 21 Tam nám je jen Vznešený, Jehova, místem řek, toků širokých břehů; nebude se moci jím ubírat loď s vesly, aniž bude pyšný koráb moci proplout, 22 neboť Jehova, náš Soudec, Jehova, náš Zákonodárce, Jehova, náš Král, on je naší ochranou. 23 Tvé provazy jsou uvolněny, nemohou správně udržet svůj stěžeň, nerozestírají plachtoví. Tehdy bude zisk z lupu v množství rozdělen, kořist ukořistí chromí, 24 aniž bude osídlenec říkat: Onemocněl jsem. Lid, jenž v něm bude bydlet - bude mu odpuštěna nepravost.

Izaiáš 34

1 Přibližte se, národy, k slyšení, a naslouchejte, lidská plemena, necht' slyší země a její náplň, svět a všechny jeho výplody, 2 že je rozhněvání Jehovovo proti všem národům a popuzení proti všem jejich vojskům; učinil je odevzdanými, vydal je v porážku 3 a jejich zabití budou vyhazováni a jejich mrtvoly - bude vystupovat jejich zápach; a hory se budou rozplývat jejich krví. 4 A všechno osazenstvo nebes, ty se rozpadnou, a nebesa budou svinuta jako kniha a všechno jejich osazenstvo bude opadávat jakoby opadáváním listí z révy a jako to, co opadáva z fikovníku. 5 Ano, můj meč se v nebesích napojil, hle, bude k soudu sestupovat na Edóma a na lid mně odevzdaný; 6 Jehova má meč, jenž je zalit krví, je umaštěn tukem, krví jehňat a kozlů, tukem ledvin beranů, neboť Jehova má oběť v Bocfe a velikou porážku v zemi Edóma. 7 A s nimi budou klesat reémím a mladí býkové se silnými, takže jejich země nasákne krví a jejich prach se bude mastit tukem, 8 neboť Jehova má den pomsty, rok odplaty stran rozepře Cijjóna. 9 A její potoky budou obráceny v smůlu a její prach v síru a její půda se stane hořící smolou, 10 v noci ani za dne nebude moci být uhašena, navždy bude vystupovat její dým, od pokolení k pokolení bude pustá, nikdy a nikdy nebude přecházejícího po ní. 11 Ale zmocní se jí stepní slípka a volavka a budou v ní sídlit ibis a krkavec; a vztáhne na ni míru pustoty a závaží prázdnoty. 12 Její urození - těch tam nebude, aby provolávali království, a všichni její hodnostáři budou v nic. 13 A její hrady přeroste trní, v jejich opevněných městech plevel a ostružiní, i stane se příbytkem šakalů, pastvou pro pštrosice, 14 a obyvatelé stepí budou potkávat hyeny a jeden chlupatec bude volat na druhého, zajisté, uvelebí se tam noční příšera a najde si místo odpočinku; 15 tam se uhnízdí šípový had a bude vypouštět a ve svém stínu vysezovat a líhnout; zajisté, tam se shromáždí sokolové, každý se svým druhem. 16 Vyhledávejte z knihy Jehovovy a čtete! Ani jedno z nich nechybí; nepostrádají, žádný z nich, svého druhu, neboť má ústa - ona rozkázala, a můj Duch - on je shromáždil, 17 a on pro ně vrhl los; ten jim jeho ruka podle míry přidělí, navždy to budou vlastnit, do pokolení a pokolení v tom budou zůstávat.

Izaiáš 35

1 Pustina a suchá země se jim budou těšit a step bude jásat a pučet jako ocún, 2 bujně bude pučet a jásat, ano, radostně a plesáním, bude jí dána sláva Levánónu, nádhera Karmelu a Šárónu - oni budou vidět slávu Jehovovu, ano, nádheru našeho Boha. 3 Posilněte svěšené ruce a upevněte klesající kolena, 4 poplašeným v srdci řekněte: Buďte silní, necht' se nebojíte, hle, váš Bůh - přichází pomsta, odplata vašeho Boha, přichází on a chce vás vysvobodit! 5 Tehdy se budou otvírat oči slepých a odkrývat uši hluchých, 6 tehdy bude chromý skákat jako jelen a jazyk němého bude plesat; ano, v pustině se provalí vody a ve stepi potoky, 7 i stane se vzdušné zrcadlení rybníkem a žiznivá země výtrysky vod; v příbytku šakalů, místě jejich ukládání, bude zeleň třtiny a sítí. 8 A bude tam dráha, ano, cesta a bude se jí dávat název svaté cesty; nebude jí přecházet nečistý, nýbrž ona bude pro ně; kdo bude cestou chodit - ani prostoduší nebudou bloudit, 9 nebude tam lva, aniž na ni bude dravec ze zvířat vystupovat, nebude se moci najít tam, kde budou chodit vykoupení, 10 ano, osvobození Jehovovi se budou vracet a s plesáním a věčnou radostí na své hlavě přijdou na Cijjón; budou dosahovat jásotu a radosti a zármutek a vzdychání prchnou.

Izaiáš 36

1 A ve čtrnáctém roce krále Chizkijjáhúa se stalo, že vystoupil Sanchérív, král Aššúru, proti všem městům Júdovým, jež byla opevněna, a zmocnil se jich; 2 i poslal král Aššúru z Láchiše ke králi Chizkijjáhúovi k Jerúsálemu rav-šákéa se silným oddílem vojska; ten stanul u strouhy horní vodní nádrže, jež je u silnice k poli valchářovu. 3 I vyšel k nim Eljákím, syn Chilkijjáhúův, jenž byl nad domem, a Ševná, písař, a Jóách, syn Ásáfův, zapisovatel. 4 A rav-šáké k nim řekl: Nuže, řekněte k Chizkijjáhúovi: Takto řekl veliký král, král Aššúru: Co je toto za spoléhání, jímž spoléháš? 5 Řekl jsi - jen slovo rtů -: Je rada i síla k válce; nuže na koho spoléháš, že ses proti mně vzbouřil? 6 Hle, spolehl jsi na oporu této třtiny, jež je nalomena, na Egypt, jež, opírá-li se o ni kdo, vnikne v jeho dlaň a probodne ji - takový je farao, král Egypta, vůči všem na něho spoléhajícím. 7 A jestliže ke mně chcete říci: Spoléháme na Jehovu, našeho Boha, - zda on není ten, jehož výšiny a jehož oltáře Chizkijjáhú odstranil a Júdovi a Jerúsálemu řekl: Klanět se budete před tímto oltářem? 8 Nyní se tedy, prosím, s mým pánem, s králem Aššúru, vsaď, i budu ti moci dát dva tisíce koní, budeš-li schopen dát si na ně jezce! 9 Jak tedy chceš odvrátit tvář jednoho hodnostáře z nejmenších služebníků mého pána, aby sis spolehl stran vozů a stran jezdců na koních na Egypt? 10 A ostatně - zda jsem mimo Jehovu proti této zemi vystoupil zničit ji? Jehova ke mně řekl: Vystup proti této zemi a znič ji! 11 I řekl k rav-šákéovi Eljákím a Ševná a Jóách: Mluv, prosím, k svým nevolníkům aramejsky, vždyť my rozumíme, ať k nám nemluvíš júdsky v uši lidu, jenž je na zdi. 12 A rav-šáké řekl: Zda mě můj pán poslal těmito slovy mluvit k tvému pánu a k tobě? Zda ne na ty lidi, již sedí na zdi k jedení svých výkalů a k pití své moči s vámi? 13 A jak rav-šáké stál, jal se silným hlasem volat, júdsky, i řekl: Slyšte slovo velikého krále, krále Aššúru: 14 Takto řekl král: Necht' vás Chizkijjáhú neklame, neboť nebude schopen vás vyprostit, 15 a necht' vás Chizkijjáhú nemá k spoléhání na Jehovu, výrokem: Jehova nás jistotně bude umět vyprostit, aniž smí toto město být vydáno v ruku krále Aššúru; 16 neměli byste obracet sluch k Chizkijjáhúovi, neboť takto řekl král Aššúru: Zjednejte se mnou mír a vyjděte ke mně a objídejte každý svou révu a každý svůj fíkovník a pijte každý vodu ze své cisterny 17 až do mého příchodu, kdy vás vezmu do země jako země vaše, země obilí a moštu, země chleba a vinic, 18 aby vás Chizkijjáhú nesváděl výrokem: Jehova nás bude umět vyprostit. Zda vyprostili bohové národů každý svou zem z ruky krále Aššúru? 19 Kde jsou bohové Chamáthu a Arpádu, kde bohové Sefarvajím? A což z mé ruky vyprostili Šómron? 20 Kdo jsou mezi všemi bohy těchto zemí tací, že by svou zem z mé ruky vyprostili? Což bude moci Jehova z mé ruky vyprostit Jerúsálem? 21 Zachovali však mlčení a neodpověděli mu slovem, neboť králův rozkaz, to byl výrok: Nesmíte mu odpovídat. 22 I vstoupil Eljákím, syn Chilkijjáhúův, jenž byl nad domem, a Ševná, písař, a Jóách, syn Ásáfův, zapisovatel, k Chizkijjáhúovi s roztrženými rouchy a oznámili mu slova rav-šákéova.

Izaiáš 37

1 To jak král Chizkijjáhú uslyšel, stalo se, že roztrhl svá roucha a oděl se pytlouinou a vstoupil v dům Jehovův; 2 a poslal Eljákíma, jenž byl nad domem, a Ševnu, písaře, a starší z kněží, oděné pytlouinou, k Isajovi, proroku, synu Ámócovu, 3 aby k němu řekli: Takto řekl Chizkijjáhú: Tento den je den úzkosti a důtky a pohany, neboť děti dospěly až k otvoru, ale k porodu není síly. 4 Snad Jehova, tvůj Bůh, slyšel slova rav-šákéa, jehož poslal král Aššúru, jeho pán, tupit živého Boha, a vykoná trest za slova, jež Jehova, tvůj Bůh, uslyšel. Kéž tedy vzneseš modlitbu za zbytek, jenž zde ještě je. 5 I přišli služebníci krále Chizkijjáhúa k Isajovi 6 a Isajá k nim řekl: Takto musíte říci k svému pánu: Takto řekl Jehova: Nemusíš pociťovat bázeň z příčiny slov, jež jsi uslyšel, jimiž se mi sluhové krále Aššúru rouhali. 7 Hle, já - chystám se v něj dát hnutí mysli, neboť uslyší zvěst a vrátí se do své země, a v jeho zemi mu chci dát padnout mečem. 8 A rav-šáké se vrátil a zastihl krále Aššúru bojujícího proti Livně; byl totiž uslyšel, že od Láchiše odtáhl. 9 A uslyšel výrok o Tirhákovi, králi Kúše: Vytáhl bojovat s tebou. To když uslyšel, poslal k Chizkijjáhúovi posly se vzkazem: 10 Takovýto k Chizkijjáhúovi, králi Júdovu, budete pronášet výrok: Necht' tě tvůj Bůh, v něhož ty důvěřuješ, neklame výrokem: Jerúsálem nesmí být vydán v ruku krále Aššúru! 11 Hle, ty jsi uslyšel, co králové Aššúru provedli všem zemím, učiněním jich odevzdanými, a ty bys měl být vyproštěn? 12 Zda bohové národů, jež moji otcové vyhubili, je vyprostili - Gózána a Chárána a Recefa a děti Edenu, jež byly v Telassáru? 13 Kde je král Chamáthu a král Arpádu a král města Sefarvajím, Hény a Ivvy? 14 I vzal Chizkijjáhú dopisy z ruky poslů a přečetl je a vystoupil v dům Jehovův a rozprostřel to Chizkijjáhú před tvář Jehovovu; 15 a jal se Chizkijjáhú před tváří Jehovovou modlit a řekl: 16 Jehovo zástupů, Bože Isráelův, sídlící mezi kerúby, ty jsi ON, Bůh, ty samotný, všech království země; ty jsi zřídil nebesa a zem. 17 Nachyl, Jehovo, své ucho a slyš, otevři, Jehovo, své oči a viz, ano, slyš všechna slova Sanchérívova, co poslal k tupení živého Boha. 18 Vpravdě, Jehovo, potřeli králové Aššúru všechny ty země a jejich půdu 19 a jejich bohy dali v oheň, neboť oni nebyli bohové, nýbrž dílo rukou člověka, dřevo a kámen, takže je zničili. 20 Nyní nás tedy, Jehovo, náš Bože, vysvobď z jeho ruky, ať zvedí všechna království země, že ty, Jehovo, jsi samotný! 21 A Isajá, syn Ámócův, Chizkijjáhúovi vzkázal výrokem: Takto řekl Jehova, Bůh Isráelův: Zač ses ke mně modlil stran Sanchéríva, krále Aššúru, - 22 toto je slovo, jež Jehova proti němu vyslovil: Pohrdá tebou, vysmívá se ti panenská dcera Cijjónu, hlavou za tebou potřásá dcera Jerúsálema. 23 Koho jsi potupil a komu ses jal rouhat a proti komu jsi povýšil hlas? Ano, vysoko jsi povznesl své oči proti Svatému Isráelovu!

24 Skrze své služebníky jsi potupil Pána a řekl jsi: V množství svých vozů já vystoupím do výše hor, koutů Levánónu, a budu stínat vysokost jeho cedrů, výbornost jeho cypřišů a vstupovat do výše jeho okraje, v les jeho sadu. 25 Já vykopám a napiji se vod a chodidlem svých kročejí budu vysušovat všechny kanály Egypta. 26 Zda jsi neslyšel, že jsem to způsobil v daleké minulosti, ode dní pradávna že jsem to zosnoval? Nyní jsem to uskutečnil, i směl jsi vzniknout k vyvracení opevněných měst v pusté hromady; 27 a jejich obyvatelé, krátcí na rukou, se zděsili a byli zmateni, stali se polním bylinstvem, ano, zelení mladého porostu, trávou střež, a to snětivou před vzejtím. 28 Zním však tvé sedání i tvé vycházení a tvé vstupování, i tvé zuření vůči mně, 29 protože tvé zuření vůči mně a tvá zpupnost vystoupila v mé uši; i budu vkládat v tvé chřípě svůj hák a v tvé rty svou uzdu a cestou, již jsi přišel, tě povedu zpět. 30 A tobě bude znamením toto: Jedení tohoto roku - samorostlé, i v druhém roce, co samo vzroste, v třetím roce však sejte a žněte a vinice vysazujte a jezte jejich ovoce. 31 A ušetřené domu Júdova, jeho zbytek, opět zapustí kořen dolů a vytvoří ovoce vzhůru, 32 neboť z Jerúsaléma bude vycházet zbytek, ano, z hory Cijjónu ušetřené. Horlivost Jehovy zástupů bude moci toto učinit. 33 Proto Jehova takto řekl o králi Aššúru. Nebude moci vstoupit do tohoto města ani tam vstřelit šíp ani mu nastavit štít ani proti němu navržit násep. 34 Cestou, již přišel, se bude vracet, aniž bude moci do tohoto města vstoupit, prohlášeno Jehovou, - 35 neboť chci na toto město prostřít svou ochranu k jeho vysvobození, vzhledem k sobě a vzhledem k Dávidovi, svému nevolníku. 36 A vyšel anděl Jehovův a v táboře Aššúrově pobil sto osmdesát a pět tisíc; a když za jitra časně vstali, hle, oni všichni - mrtvolý! Mrtvi! 37 A Sanchériv, král Aššúru, nastoupil cestu a odebral se a vrátil se, i usídlil se v Nínivé. 38 A když se on klaněl v domě Nisrócha, svého boha, stalo se, že ho Adrammelech a Šareecer, jeho synové, skolili mečem; a oni ušli v zem Arárat. A kralování se místo něho ujal Ěsar-chaddón, jeho syn.

Izaiáš 38

1 V oněch dnech Chizkijjáhú na smrt onemocněl; i přišel k němu Isajá, syn Ámócův, prorok, a řekl k němu: Takto řekl Jehova: Prikaz stran svého domu, neboť ty umíráš a nebudeš žít. 2 A Chizkijjáhú obrátil svou tvář k stěně a jal se k Jehovovi modlit; 3 i řekl: Ach, Jehovo, připomeň si, prosím, že jsem před tvou tváří chodil v pravdě a s nerozděleným srdcem a činil jsem, co bylo dobré v tvých očích. A rozplakal se Chizkijjáhú velikým pláčem. 4 A k Isajovi se dostalo slovo Jehovovo výrokem: 5 Jdi, ať k Chizkijjáhúovi může říci: Takto řekl Jehova, Bůh Dávida, tvého otce: Uslyšel jsem tvou modlitbu, uviděl jsem tvé slzy; hle, já - přidávám k tvým dnům patnáct let 6 a chci tě vyprostit, i toto město, z dlaně krále Aššúru a nad tímto městem prostřít svou ochranu. 7 A znamením z blízkosti Jehovy, že Jehova chce uskutečnit slovo, jež vyslovil, ti bude toto: 8 hle, já - budu vracet stín na stupních, jenž byl po schodech Ácházových v slunci sestoupil, o deset stupňů pozpátku. A slunce o deset stupňů po schodech vrátilo stín, jenž byl sestoupil. 9 Zápis Chizkijjáhú, krále Júdova, stran jeho onemocnění, když se ze své nemoci zotavil: 10 Já jsem řekl: V klidu svých dní musím odejít v brány šeólu, budu připraven o pozůstatek svých let. 11 Řekl jsem: Nebudu smět vidět Jáha, Jáha v zemi živých, nebudu již spatřovat člověka s obyvateli pomíjejícími. 12 Mé bydliště bude vytrženo a odňato ode mne jako stan pastýře, svinu svůj život jako tkadlec, chce mě od nití odříznout, od dne až do noci chceš se mnou být hotov. 13 Až do jitra jsem si představoval: Jako lev, tak chce zdrtit všechny mé kosti, od dne až do noci chceš se mnou být hotov. 14 Jako vlašťovka a jeřáb, tak jsem kvílel, vrkal jsem jako holub; mé oči prahly po výši: Pane, mám trápení, zastaň se mne! 15 Co mám mluvit? Co mi řekl, to on učinil; budu po všechna svá léta pokorně chodit při hořkosti své duše. 16 Pane, těmito věcmi lidé žijí a všestranně je v nich život mého ducha; i kéž mě chceš uzdravit - ano, dej mi žít! 17 Hle, místo pokoje mi zhořklo hořkostí, ale ty jsi mou duši láskou vyňal z propasti zkázy, neboť jsi všechny mé hříchy zahodil za svůj hřbet. 18 Vždyť ne šeól tě bude chválit, smrt tě velebit, sestupující v jámu nebudou k tvé věrnosti vzhlížet; 19 živý, živý, ten tě bude chválit, tak jako já dnes, otec povede dětem jejich vědomí k tvé věrnosti! 20 Jehova je zde k mému vysvobození, i budeme na mých strunových nástrojích v struny sahat po všechny dni svého života při domě Jehovově. 21 Isajá totiž byl řekl: Musejí přinést hroudu sušených fíků a použít jako náplasti na vřed, ať se může zotavit. 22 A Chizkijjáhú řekl: Co bude znamením, že budu moci vystoupit v dům Jehovův?

Izaiáš 39

1 V oné době poslal Meródach Baleádán, syn Baleádánův, král Bávelu, k Chizkijjáhúovi dopisy a dar; neboť byl uslyšel, že byl nemocen a uzdravil se. 2 A Chizkijjáhú se nad nimi zaradoval a ukázal jim všechnen dům svých vonných koření, stříbro a zlato a vonné látky a cenný olej a dům svých zbrojí a vše, co se shledalo v jeho pokladnicích; nevyskytlo se nic, co by jim Chizkijjáhú ve svém domě a ve vsi své říši nebyl ukázal. 3 Tu ke králi Chizkijjáhúovi přišel Isajá, prorok, a řekl k němu: Co řekli tito muži a odkud k tobě přišli? A Chizkijjáhú řekl: Přišli z daleké země, z Bávelu. 4 I řekl: Co v tvém domě uviděli? A Chizkijjáhú řekl: Uviděli vše, co v mém domě je; nevyskytlo se v mých pokladnicích nic, co bych jim nebyl ukázal. 5 A Isajá k Chizkijjáhúovi řekl: Slyš slovo Jehovy zástupů: 6 Hle, přicházejí dni, kdy vše, co je v tvém domě a co po tento den nahromadili tvoji otcové, bude odneseno v Bável, pozůstávat nebude nic, řekl Jehova;

7 a z tvých synů, kteří budou z tebe pocházet, jež máš zplodit, budou brát, i budou se v paláci krále Bávelu stávat komorníky. 8 A Chizkijjáhu k Isajovi řekl: Dobré je slovo Jehovovo, jež jsi vyslovil. A řekl: Jestliže v mých dnech potrvá pokoj a pravda.

Izaiáš 40

1 Potěšujte, potěšujte můj lid, praví váš Bůh; 2 mluvte k srdci Jerúsaléma a volejte na něj, že se vyplnila jeho povinná služba, že jeho nepravost je splacena, neboť dostal z ruky Jehovovy dvojnásobně za všechny své hříchy. 3 Hlas volá, v pustině: Připravujte cestu Jehovovu, narovnávejte ve stepi silnici našemu Bohu! 4 Každá průrva se musí zvyšovat a každá hora i pahrbek, ty se musejí snižovat, a co je hrbolaté, musí se stávat rovinou a krabatiny rovnou zemí; 5 a bude se sláva Jehovova zjevovat a všechno maso pospolu bude pozorovat, že promluvila ústa Jehovova. 6 Hlas praví: Volej! I pravil: Co mám volat? Všechno maso je tráva a všechna jeho dobrota jako květ pole; 7 tráva seschne, květ uvadne, jakmile na něj vítr Jehovův zavane; věru, trávou je lid - 8 tráva seschne, květ uvadne, ale slovo našeho Boha zůstává navždy. 9 Vystup si na vysokou horu, Cijjóně, nositeli dobré zvěsti, mocně zvyš svůj hlas, Jerúsaléme, nositeli dobré zvěsti, zvyš, nemusíš se bát, říkej městům Júdovým: Hle, váš Bůh, 10 hle, Pán, Jehova, přichází jako Silný, jeho paže bude pro něho vládnout; hle, jeho mzda s ním a jeho odměna před jeho tvář! 11 Jako pastýř bude pást své stádo, svou paží bude jehňata shromažďovat a ve své náruči nosit a kojící opatrovat. 12 Kdo ve své hrsti měřením obsáhl vody a pídí odměřil nebesa a v odměrku pojal prach země a hory zvažil na mincích a pahrbky na vahách? 13 Kdo odměřil Ducha Jehovova a může ho jako jeho rádce uvědomovat? 14 S kým se radil, aby ho uváděl v porozumění a vyučoval ho stran stezky práva a vyučoval ho poznání a uvědomoval ho o cestě obezřetnosti? 15 Hle, národy platí za kapku od okovu a za prášek na vahách; hle, ostrovy nadzvedá jako částici prachu. 16 Ani Levánónu by nebylo dost k podpálení, ani jeho zvěře by nebylo dost k vzestupné oběti; 17 všechny národy před ním - jako by jich nebylo, platí vůči němu méně než nic a pustota. 18 Ke komu tedy chcete připodobňovat BOHA a jakou podobu chcete k němu přirovnávat? 19 Remeslník slije sochu a zlatník ji pobíjí zlatem a přitavuje řetízky ze stříbra; 20 kdo je zchudlý na oběť věnování, vybírá si dřevo, jež netrouchniví, hledá si zručného řemeslníka k pořízení sochy, jež by se neviklala. - 21 Zda nevíte? Zda neslyšíte? Zda vám nebylo oznamováno od počátku? Zda jste nepochopili základy země? 22 Hle, ten, jenž trůní nad klenbou země, takže její obyvatelé jsou jako kobylky, jenž roztahuje nebesa jako závoj a rozpíná je jako stan k bydlení, 23 jenž knížata obrací v nic, soudce země činí pustotou! 24 Sotva jsou zasazení, sotva jsou zasetí, sotva se jejich sazenice v zemi zakoření, a již na ně zaduje, takže seschnou a vichřice je odnáší jako slámu. 25 Ke komu mě tedy chcete připodobňovat aneb komu mám být roven? Praví Svatý. 26 Povznete své oči vysoko a vizte: Kdo tyto věci stvořil, jenž vyvádí jejich zástup podle počtu, jménem je všechny povolává rozsáhlostí moci, neboť je mohutný silou; žádné nechybí. 27 Nač praviš, Jákóbe, ano, tak mluviš, Izráéli: Má cesta je před Jehovou skryta a mé právo před mým Bohem pomíjí? 28 Zda jsi nezvěděl, neuslyšel-lis, že Bůh věčnosti, Jehova, Stvořitel končin země, neumdlévá, aniž se unavuje? Není vyzpytování jeho rozumnosti; 29 dává sílu umdlenému a nemajícimu moci rozmnožuje zdatnost. 30 I mladíci umdlévají a unavují se a jinochové bezmocně klopýtají, 31 ale doufající v Jehovu obnovují sílu; vznášejí se perutí jako orlové - běží, aniž se unavují, krácejí, aniž umdlévají.

Izaiáš 41

1 Utichněte vůči mně, ostrovy, a necht' lidská plemena obnovují sílu, necht' se přibližují, potom necht' mluví, přistupujme pospolu k soudu. 2 Kdo od vzházení vzbudil - spravedlnost ho volá k své noze? On vydává národy před jeho tvář a krále v podrobení uvádí, jako prach vydává pod jeho meč, jako odváto slámu před jeho luk; 3 pronásleduje je, pokojně přechází stezkou, kam svýma nohama nevstupoval. 4 Kdo to způsobil a uskutečnil, volá pokolení od počátku? Já, Jehova, první i s posledními, já jsem ON. 5 Uviděly to ostrovy a bojí se, končiny země se třesou; přibližují se, ano, dostavují se, 6 pomáhají jeden druhému a bratr svému bratru říká: Buď silný, 7 a řemeslník posiluje zlatníka, kladivem zpracovávající tlukoucího v kovadlinu, pravě o svaření: Je to dobré! A upevňuje to hřebíky, ať se neviklá. 8 Ale ty, Izráéli, můj služebníče, Jákóbe, jehož jsem vyvolil, simě Abraháma, mého přítele, 9 co jsem se tě zmocnil od okrajů země a zavolal tě od jejich významných a řekl ti: Ty jsi můj služebník, vyvolil jsem tě, aniž tě zavrhu. 10 Nemusíš se bát, neboť jsem s tebou já, nemusíš se ohlížet, neboť já jsem tvůj Bůh; upevním tě, ba pomohu ti, ba podržím tě pravici své spravedlnosti. 11 Hle, všichni, již jsou na tebe rozhněváni, musejí být zostuzeni a zahanbeni, být jako by jich nebylo, a ti, kdo jsou s tebou v rozeptí, musejí zhynout; 12 budeš je hledat a nebudeš jich nacházet, ty, kdo se s tebou hašteří; jako by jich nebylo, jako nic budou ti, kdo s tebou bojují, 13 neboť se tvé pravice chápu já, Jehova, tvůj Bůh, jenž ti pravím: Nemusíš se bát, já ti pomohu; 14 necht' se nebojíš, červíčku Jákóbu, muži Izráelovi; já ti pomohu - prohlášeno Jehovou a tvým Výkupcem, Svatým Izráelovým. 15 Hle, učinil jsem tě novým ostrým mláticím smykem, majícím mnoho ostrých hrotů; budeš mlátit a drtit hory a pahrbky činit jakoby plevami, 16 budeš je rozhazovat a vítr je bude odnášet a vichřice je bude rozprašovat, a ty budeš jásat v Jehovovi, honosit se v Svatém Izráelovu.

17 Sužovaní a nemajetní hledají vodu a není jí; jejich jazyk se žízni vysušuje; já, Jehova, jim chci odpovědět, já, Bůh Izráelův, je nebudu opouštět, 18 budu na holých pahrbcích vypouštět řeky a vprostřed rovné země zřídla, pustinu chci učinit rybníkem vod, ano, zem sucha zdroji vod, 19 v pustinu vsazovat cedry, akácie a myrtovní a stromovní oleje, v step umisťovat cypřiše, jilmy a zimozráz pospolu, 20 aby viděli a poznávali a uvažovali a pospolu věnovali pozornost tomu, že toto učinila ruka Jehovova, ano, stvořil to Svatý Izráelův. 21 Předneste svou při, praví Jehova, podejte své pádné důvody, praví Král Jákóbu; 22 necht' podávají a oznamují nám věci, jež se mají přihodit, oznamte dřívější věci, jaké ony byly, ať můžeme přiložit svá srdce a poznávat jejich posledek, nebo se nám ozvěte o věcech, jež mají přijít, 23 oznamte věci, jež se mají napotom dostavit, ať můžeme poznat, že vy jste bohové; ano, můžete jednat dobře aneb jednat zle, ať na sebe spolu navzájem hledíme a vidíme! 24 Hle, vy jste méně než kdyby vás nebylo a vaše působení méně než nic; ošklivostí je, kdo ve vás nachází zálibu. 25 Vzbudil jsem od severu - on se dostaví, od vzházení slunce bude vzývat mé jméno a postihovat místodržící tak jako bláto, ano, tak jako hrncíř rozšlapává jíl. 26 Kdo od počátku oznamoval, takže bychom věděli, a od dřívějšíka, takže bychom mohli říci: Je to spravedlivé? Věru nebylo oznamujícího, věru nebylo zvěstujícího, věru nebylo slyšícího vaše řeči; 27 první o Cijjónu: Hle, hle je; a Jerúsálemu chci dát nositele dobré zvěsti. 28 A hleděl jsem a nebylo nikoho, ani z těchto, a nebylo rádce, takže by, tázal-li bych se, mohli slovem odpovědět. 29 Hle, oni všichni jsou marnost, jejich činy jsou ničím, jejich slitiny jsou vítr a pustota.

Izaiáš 42

1 Hle, můj Služebník, budu ho podpírat, můj Vyvolený, jehož si má duše oblíbila; položím na něho svého Ducha, bude národům přinášet právo. 2 Nebude křičet ani svůj hlas zvyšovat ani se jím v ulici ozývat; 3 nalomenou třtinu nebude přerážet a ochabující knot - nebude jej uhašovat; podle pravdy bude přinášet právo. 4 Nebude ochabovat, aniž se bude podlamovat, až než na zemi bude moci právo zavést; a ostrovy budou čekat na jeho nauku. 5 Takto řekl BŮH, Jehova, stvořivší nebesa a roztáhší je, rozprostřevší zem a její výplody, dávající lidstvu na ní dech, ano, ducha chodícím po ní: 6 Já, Jehova, jsem tě v spravedlnosti zavola a uchopil jsem tě za ruku a chci tě ochránit a učinit tě smlouvou lidu a světlem národů 7 k otvírání slepých očí, k vyvádění vězňů ze žaláře, obyvatel tmy z domu zadržení; 8 já jsem Jehova, to je mé jméno a svou slávu nebudu dávat jinému, ani svou chválu sochám. 9 Dřívější věci, hle, přišly a nové budu já oznamovat; dříve než budou klíčit, budu se vám ozývat. 10 Zpívejte Jehovovi novou píseň, jeho chválu od okrajů země, sestupující na moře a jeho náplň, ostrovy a jejich obyvatelé, 11 necht' zvyšují hlas, pustina a její města, vsi, jež obýváš, Kédáre, necht' plesají obyvatelé skaliska, necht' pokřikují z temene hor, 12 necht' Jehovovi přiznávají slávu, necht' na ostrovech prohlašují jeho chválu! 13 Jehova bude vycházet jako hrdina, jako bojovník bude vzbuzovat horlivost, bude křičet, ba bude vydávat válečný pokřik, nad svými nepřáteli se bude projevovat vítězem. 14 Odedávna jsem mlčel, choval jsem se tiše, ovládal jsem se; budu jako rodička sténat, supět a sopit zároveň; 15 budu pustošit hory a pahrbky a působit sesychání všeho jejich bylinstva a jejich řeky učiním ostrovy a rybníky budu činit suchými; 16 a slepé budu vodit cestou, již neznají, pěšinami, jichž neznají, jim budu kráčení umožňovat, před jejich tváří budu temnotu činit světlem a kostrbatiny rovinou. Tyto věci jim učiním, aniž je opustím; 17 ti, již důvěřují v sochy, již říkají slitinám: Vy jste naši bohové, ustoupí zpět, musejí být velmi zostuzeni. 18 Slyšte, hluchí, a hleďte, slepí, abyste viděli. 19 Kdo je slepý, leč můj nevolník, a kdo hluchý jako můj posel, jehož posílám? Kdo je slepý jako odplatu dostávající, ano, slepý jako nevolník Jehovův? 20 Uviděl jsi mnohé věci a nedbáš; při otevření uší neslyší! 21 Vzhledem k své spravedlnosti má Jehova přání: Necht' se zákon zvelebuje a oslavuje; 22 ale toto je lid vykořistěný a oloupený, oni všichni jsou zastrčení v děrách a jsou skryti v domech zadržení, stali se kořistí a není vyprošťujícího, plenem, a není pravícího: Navrát! 23 Kdo mezi vámi vpouští toto v uši, dává pozor a zaposlouchává se nazpět? 24 Kdo Jákoba vydal v plen, ano, Izráele kořistícím? Zda ne Jehova, on, vůči němuž jsme zhřešili? Ano, znechtělo se jim chodit jeho cestami, aniž poslouchali na jeho zákon, 25 i vylil na něj popuzení svého hněvu a násilí boje; to ho podpálilo ze všech stran, aniž zvěděl, a rozhořelo se proti němu; to si nekladl na srdce.

Izaiáš 43

1 Ale nyní Jehova, tvůj Stvořitel, Jákóbe, ano, tvůj Ztvárnitel, Izráéli, řekl takto: Nemusíš se bát, neboť jsem tě vykoupil, zavola tvým jménem; ty patříš mně. 2 Když budeš přecházet vodami, budu s tebou já, i řekami, nebudou tě moci zaplavit; když půjdeš skrze oheň, nebudeš se ožehovat, aniž se bude plamen proti tobě rozhořívát, 3 neboť já, Jehova, tvůj Bůh, Svatý Izráelův, tvůj Vysvoboditel, jsem tvým zadostučiněním učinil Egypt, Kúš a Sevu za tebe. 4 Odkdy ses v mých očích stal drahým, byl jsi obdařen ctí a já jsem si tě zamiloval, i dávám za tebe lidi, ano, za tvé žití lidská plemena. 5 Nemusíš se bát, neboť jsem s tebou já; od vzházení chci tvé símě přivést a od západu tě shromáždít, 6 pravě severu: Musíš vydat, a jihu: Nesmíš zdržovat, přiveď mé syny z daleka a mé dcery od okraje země, 7 každého, kdo se nazývá mým jménem, neboť jsem ho stvořil k své slávě; ztvárnil jsem ho, ano, zhotovil jsem ho. 8 Vyveď slepý lid, jehož oči však jsou, a hluché, kteří mají uši. 9 Necht' se pospolu shromáždí všechny národy, ano, lidská plemena necht' se scházejí; kdo mezi nimi může toto prohlásit aneb zvěstovat nám dřívější věci? Necht' přivádějí své svědky, aby mohli být ospravedlněni, a necht' slyší a mohou říci: Pravda!

10 Mými svědky jste vy - prohlášeno Jehovou - a můj Služebník, jehož jsem vyvolil, abyste věděli a věřili mně, že já jsem ON; přede mnou nebyl ztvárněn BŮH, aniž po mně bude. 11 Jehova jsem já - já, a mimo mne není Vysvoboditele, 12 já jsem oznamoval a vysvobozoval a zvěstoval, když mezi vámi nebylo cizáka, a vy jste mými svědky - prohlášeno Jehovou - a já jsem BŮH, 13 ano, odvědy jsem já ON a není mohoucího vyprostit z mé ruky; když působím, kdo to může zvrátit? 14 Takto řekl Jehova, váš Výkupce, Svatý Isráélův: Pro vás jsem vyslal v Bável a svrhl je všechny jako uprchlíky, totiž Kasdím, jejichž radost je v lodích. 15 Já jsem Jehova, váš Svatý, Stvořitel Isráele, váš Král. 16 Takto řekl Jehova, jenž zřídil v moři cestu, ano, pěšinu v mohutných vodách, 17 jenž vyvedl vozy a koně, vojenskou moc a reky; leží pospolu, nevstávají - zhasli, dodoutnali jako knot -: 18 Nemusíte připomínat dřívější věci ani věnovat pozornost věcem dávným; 19 hle, já -chystám se učinit něco nového, co nyní klíčí - zda nevíte? Ano, zavádím v pustině cestu, v poušť řeky, 20 zvěť pole mě bude ctít, šakalové a pštrosice, neboť dám v pustinu vody, řeky v poušť k napájení mého vyvoleného lidu; 21 tento lid jsem si ztvárnil, nechť vyprávějí mou chválu. 22 Ale nevolal jsi mne, Jákóbe, neboť ses mnou unavil, Isráéli, 23 nepřiváděl jsi mi drobného dobytka svých vzestupných obětí, aniž jsi mě svými oběťmi ctil; neobtěžoval jsem tě oběťmi daru, aniž jsem tě unavoval kadidlem, 24 nekupoval jsi mi za peníze třtinu, aniž jsi mě sytil tukem svých obětí, jen jsi mě obtěžoval svými hřichy, unavoval jsi mě svými nepravostmi. - 25 Já - já jsem ON, zahlazující vzhledem k sobě tvá přestoupení, aniž si připomínám tvé hřichy. 26 Připomeň mi, sud'me se spolu, vypovídej ty, abys mohl být ospravedlněn. 27 Tvůj první otec hřešil a tvoji tlumočníci se proti mně vzpírali, 28 i znesvětil jsem hodnostáře svatyně a vydal jsem Jákóba v odevzdání, ano, Isráele v posměšné řeči.

Izaiáš 44

1 Nyní však slyš, Jákóbe, můj nevolníče, ano, Isráéli, v němž jsem našel zálibu: 2 Takto řekl Jehova, tvůj Zhotovitel a tvůj Ztvárnitel od lůna, tvůj Pomocník: Nemusíš se bát, můj nevolníče Jákóbe, ano, Ješurúne, v němž jsem našel zálibu, 3 neboť chci na to, co je žíznivé, vylít vody, ano, vyřinutí na suchost, vylít svého Ducha na tvé símě, ano, své požehnání na tvé potomky, 4 takže vzrostou vprostřed mezi trávou, jako topoly při proudech vod. 5 Tento bude říkat: Já patřím Jehovovi, a tento se bude nazývat jménem Jákóbovým, a tento svou rukou psát: Pro Jehovu, a jménem Isráelovým si lichotit. 6 Takto řekl Jehova, Král Isráélův a jeho Výkupce, Jehova zástupů: Já jsem První a Poslední a mimo mne není Boha. 7 A kdo může tak jako já volat - ať to oznamuje a předkládá mi to - od mého ustanovení lidu věčnosti? Nechť jim tedy oznamují věci nadcházející a jež mají přijít! 8 Nemusíte mít strach ani se třást; zda jsem ti odedávna nezvěstoval a neoznamoval? A vy jste mými svědky; zda je +Bůh mimo mne? Ba není Skály, neznám žádné. 9 Ztvárnovatelé soch, oni všichni, jsou nicotou, aniž mohou jejich oblibenci prospět; oni jsou jejich svědky: nevidí, aniž co vědí, aby byli zostuzováni. 10 Kdo ztvárnil BOHA aneb slil sochu k žádnému prospěchu? 11 Hle, všichni jeho společníci musejí být zostuzeni, a řemeslníci, ti jsou z lidí; nechť se oni všichni shromáždí, nechť předstupují, nechť mají strach, nechť jsou vespolek zostuzováni. 12 Kovář železa má nástroje a zpracovává je v uhlí a ztvárňuje je kladivy a zpracovává je svou silnou paží; také bývá hladový - pak síly není; nenapije-li se vody, unaví se. 13 Řezbář dříví natáhne míru, vyznačuje ji křídou, hotoví ji řezbářskými noži a vyznačuje ji kružidlem a zhotoví ji podle tvárnosti muže, podle krásy člověka k zůstávání v domě. 14 Když si navytíná cedrů, pak vezme cypřiš a dub, jež si vybere mezi stromy lesa; zasadí borovici, ať jí lijavec dává růst; 15 to je člověku k topení, i vezme z toho a zahřeje se, ba i zažihá a napeče chleba, ba i dělá BOHA a jme se klanět, zhotoví jej jako sochu a padne před ním. 16 Polovinu toho spálí v ohni, nad tou polovinou jí maso, opéká pečeni a nasycuje se; ba i zahřívá se a praví: Aha, zahřál jsem se, užil jsem si tepla! 17 A zbytek toho učiní BOHEM, svou sochou; bude před tím padat a klanět se a modlit se k tomu a říkat: Vyprost' mě, neboť ty jsi můj BŮH. 18 Nevědí, aniž chápou, neboť zatfel jejich oči, aby neviděli, a jejich srdce, aby nenabyla rozumnosti, 19 aniž si kdo bere k srdci, aniž má vědomí ani pochopení k pomyšlení: Polovinu toho jsem spálil v ohni, ba i chleba jsem nad žhavým uhlím z toho napekl, maso jsem opékal a jedl; mám tedy pozůstatek toho učinit oškliavostí a padat před špalkem dřeva? 20 Pase se popelem, srdce je oklamáno, zvrátilo ho stranou, takže nemůže vyprostit svou duši ani si říci: Zda není v mé pravici lež? 21 Pamatuj si tyto věci, Jákóbe, ano, Isráéli, neboť ty jsi můj nevolník, ztvárnil jsem tě, ty jsi mi nevolníkem, Isráéli, nebudeš mi upadat v zapomenutí; 22 jako oblak setru tvá přestoupení, ano, jako mrak tvé hřichy; vrat' se ke mně, neboť jsem tě vykoupil. 23 Plesejte, nebesa, neboť zapůsobil Jehova, výskejte, spodní místa země, propukněte, hory, v plesání, les a všechno stromoví v něm, neboť Jehova vykoupil Jákóba a na Isráelovi se oslavuje! 24 Takto řekl Jehova, tvůj Výkupce a tvůj Ztvárnitel od lůna: Já jsem Jehova, Zhotovitel všeho, roztáhší nebesa, já samotén, rozprostřevší zem - kdo byl se mnou? - 25 rušící znamení prázdných mluků, což věštce činí blázný, obracející mudrce zpět, což mění jejich vědění v pošetlost, 26 potvrzující slovo svého nevolníka a splňující záměry svých poslů, jenž praví Jerúsálemu: Musíš být obýván, a městům Júdovým: Musíte být budována, a jeho rumiště chci postavit; 27 jenž praví hlubině: Vyschni! A tvé řeky chci učinit suchými, 28 jenž praví o Kóřešovi: Můj pastýř, jenž bude splňovat všechno mé zalíbení, i stran výroku k Jerúsálemu: Musíš být budován, a chrámu: Musíš být založen.

Izaiáš 45

1 Takto řekl Jehova svému pomazanému, Kóřešovi, jehož jsem uchopil za jeho pravici, stran podmanění národů před jeho tváří (a boky králů budu uvolňovat), stran otvírání dveří před jeho tváří (a brány nebudou zavírány): 2 Před tvou tváří půjdu já a budu vypukliny urovnávat, dveře z mosazi rozbíjet a závory ze železa rozrážet, 3 a dávat ti poklady tmy a utajená bohatství úkrytů, abys věděl, že já, Jehova, jenž tě volá jménem, jsem Bůh Izráelův; 4 vzhledem k svému nevolníku Jákobovi, ano, Izráelovi, svému vyvolenému, jsem tě také tvým jménem povolal, dával jsem ti čestné jméno, aniž jsi mě znal. 5 Já jsem Jehova a není dalšího, kromě mne není Boha; opasoval jsem tě, aniž jsi mě znal, 6 aby věděli od vzcházení slunce i od západu, že není žádného mimo mne; já jsem Jehova a dalšího není, 7 ztvárňující světlo a tvořící tmu, zjednáující pokoj a tvořící pohromu, všechny tyto věci činím já, Jehova. 8 Kropťe, nebesa, shora, a obláčky nechť roní spravedlnost; nechť se země otvírá a nechť přinášejí záchranu, a zároveň nechť působí klíčení spravedlnosti; já, Jehova, to stvořím. 9 Běda ti, proucí se se svým Ztvárnitelem, střepe mezi střepy ze země! Zda říká hlína svému ztvárniteli: Co děláš? Vždyť tvá práce - nebylo na ní rukou!? 10 Běda ti, říkající k otci: Co plodíš? A k ženě: Co rodiš? 11 Takto řekl Jehova, Svatý Izráelův a jeho Ztvárnitel: Tažte se mne na nadcházející věci! Nad mými syny a nad prací mých rukou mi musíte pravomoc ponechat; 12 já jsem zřídil zem a stvořil na ní člověka, já - mé ruce roztáhly nebesa a všechno jejich osazenstvo jsem přikázal, 13 já jsem ho vzbudil v spravedlnosti a všechny jeho cesty budu urovnávat, on bude budovat mé město a mé odvedenectvo propouštět, ne za odškodné ani za úplatek, řekl Jehova zástupů. 14 Takto řekl Jehova: Lopota Egypta a zisk Kúše a Sevám, muži vysoké postavy, budou přecházet k tobě a tobě budou patřit; půjdou za tebou, v okovech budou přecházet, tobě se budou klanět, tobě budou své prosby předkládat: Jen v tobě je BŮH a není dalšího, žádného Boha. 15 Ty jsi vpravdě skrývající se BŮH, Bože Izráelův, Vysvoboditeli! 16 Zostuzeni, ba věru zahanbeni budou, oni všichni, spolu se v hanbu odeberou výrobcové model; 17 Izráel bude Jehovou vysvobozen věčným vysvobozením, až po věčnosti věku nebudou zostuzováni ani zahanbováni. 18 Ano, takto řekl Jehova, Stvořitel nebes, on, Bůh, ztvárnivší zem, ano, zřídívší ji - on ji upevnil, ne jako pustotu ji stvořil, ztvárnil ji k bydlení -: Já jsem Jehova a dalšího není; 19 nepromluvil jsem v skrytu, na temném místě země, neřekl jsem semeni Jákobovu: Hleďte mě nadarmo! Já jsem Jehova vyslovující spravedlnost, oznamující správné věci. 20 Shromážděte se a přijďte, přiblížte se spolu, uniknuvší z národů; nemají poznání ti, kdo nosí dřevo svých soch a modlí se k BOHU, jenž nemůže vysvobodit; 21 oznamte a přiveďte je blíže, ať se i mohou spolu poradit: Kdo toto od pradávna zvěstoval, od dřívějšíka to oznamoval? Zda ne já, Jehova, neboť není dalšího Boha mimo mne, spravedlivého BOHA a Vysvoboditele kromě mne není. 22 Otočte se ke mně a dejte se vysvobodit, všechny končiny země, neboť já jsem BŮH a dalšího není. 23 Sám při sobě jsem přísáhl, slovo vyšlo v spravedlnosti z mých úst, aniž se bude vracet, že se přede mnou bude shýbat každé koleno, přísahat každý jazyk. 24 Jen v Jehovovi, bude říkat, mám spravedlnost a sílu. Až k němu se bude přicházet a všichni na něho rozhněvaní budou zostuzováni; 25 všechno símě Izráelovo, ti budou ospravedlňováni a budou se honosit Jehovou.

Izaiáš 46

1 Běl klesl, Nevó se hrouť, jejich zobrazení se dostala na zvířectvo, ano, na dobytek, vaše naložené přenosné modly jsou břemenem pro znavené; 2 spolu se zhroutili, klesli, nemohli zachránit břímě, nýbrž sami odešli v zajetí. 3 Obraťte sluch ke mně, dome Jákobův, ano, vše zbývající z domu Izráelova, ti, již jsou od lůna naložení, ti, již jsou od dělohy nesení, 4 až do stáří jsem já ON, ano, až do šedin budu já nosit, já jsem zhotovil a já ponesu, ano, já budu nosit a zachraňovat. 5 Komu mě chcete připodobňovat aneb rovným činit a přirovnávat, že bychom si byli podobní? 6 Ti, již z váčku vysypávají zlato a přezmenem váží stříbro, najímají zlatníka, ten to dělá BOHEM - padají, ano, klanějí se. 7 Zvedají jej na rameno, nosí jej a usazují jej na jeho místo, i stojí a nehýbá se ze svého stanoviště, ani volá-li kdo na něj, neodpovídá, aniž ho z jeho úzkosti vysvobozuje. 8 Pamatujte si toto a dokažte, že jste muži; položte si to opět na srdce, přestupníci, 9 pamatujte si dřívější věci, odedávna, že já jsem BŮH a dalšího není, Bůh, a není žádného mně podobného, 10 od počátku oznamující posudek a od pradávna věci, jež se neuskutečnily, pravici: Mé rozhodnutí zůstává a všechno své přání uskutečňuji, 11 volaje od vzcházení dravého ptáka, ze vzdálené země muže mého rozhodnutí; ano, promluvil jsem a také k tomu chci dát dojít; promyslel jsem a také to chci uskutečnit. 12 Obraťte sluch ke mně, zatvřelí srdcem, vy, již jste dalecí od spravedlnosti; 13 přivedu blíže spravedlnost svou; nebude se vzdalovat, aniž se mé vysvobození bude opožďovat, i dám na Cijjónu vysvobození, Izráelovi svou chválu.

Izaiáš 47

1 Sestup a sedni v prach, panno, dcero Bávelu, sedni na zem, trůnu není, dcero Kasdím, nebudeš nadále takovou, aby ti dávali název změkčilé a zhýčkané! 2 Vezmi žernovy a mel mouku, odhal se zpod svého závoje, vyhrň vlečku, odhal stehna, překračuj řeky;

3 bude odhalována tvá nahota, ano, tvá potupa se bude vidět. Chci se chopit pomsty, aniž budu dopouštět záměr člověka. 4 Náš Výkupce je Jehova zástupů, to je jeho jméno, Svatý Isráelův! 5 Sed' v mlčení a vstup ve tmu, dcero Kasdím, neboť nebudeš nadále takovou, aby ti dávali název paní království. 6 Rozhněval jsem se na svůj lid, zhanobil jsem své dědictví a vydal jsem je v tvou ruku; neposkytla jsi jim slitování, na starce jsi velmi těžce uvalila své jho 7 a řekla jsi: Navždy budu paní, přičemž jsi tyto věci nepoložila na své srdce, nepřipomněla sis posledek toho. 8 Nuže tedy slyš toto, rozkošnice, jež sedíš bezstarostně, jež říkáš ve svém srdci: Já a nikdo další; nebudu sedět jako vdova, aniž budu znát ztrátu dětí - 9 ano, tyto dvě věci na tebe budou přicházet, v okamžiku, v jeden den: ztráta dětí i ovdovění; přijdou na tebe ve své úplnosti za množství tvých kouzel, za veliké hojnosti tvých zaklínadel. 10 Ano, důvěřovala jsi ve své zlo, říkala jsi: Nejen vidoucího mě; tvá moudrost a tvé vědění, to tě svedlo, takže jsi ve svém srdci říkala: Já a nikdo další. 11 I přijde na tebe pohroma, nebudeš znát jejího původu, ano, bude na tebe padat nehoda, nebudeš jí moci zmírnit, a náhle na tebe bude přicházet zkáza, již neznáš. 12 Nuže, postav se se svými zaklínadly a s množstvím svých kouzel, s nimiž ses lopotila od svého mládí, snad budeš moci dojít zdaru, snad to budeš umět zastrašit. 13 Unavila ses množstvím svých rad; nuže, nechť se postavují děliči nebes, již hledí mezi hvězdy, poučující o novech měsíce, a nechť tě vysvobozují z věcí, jež na tebe budou přicházet. 14 Hle, stanou se jakoby slámou, spálí je oheň, nebudou moci sami sebe vyprostit z moci plamene - nebude to žhavé uhlí k zahřátí, teplo k sedění před ním! 15 Takovými se ti stanou ti, pro něž ses nalopotila, tvoji obchodníci od tvého mládí; zatoulají se každý k své straně, nebude vysvobozujícího tě.

Izaiáš 48

1 Slyšte toto, dome Jákobův, ti, již jsou nazýváni jménem Isráelovým a vyšli z vod Júdových, již přísahají při jménu Jehovově a na Boha Isráelova poukazují, ne v pravdě, ani v spravedlnosti, 2 ačkoli se nazývají podle svatého města a opírají se o Boha Isráelova, jehož jméno je Jehova zástupů: 3 Předem jsem oznamoval dřívější věci; a když vyšly z mých úst a zvěstoval jsem je, náhle jsem zapůsobil a přišlo to. 4 Protože vím, že jsi ty tvrdohlavý, neboť tvá šíje - šlachy ze železa, a tvé čelo - mosaz, 5 proto jsem ti předem oznamoval, zvěstoval jsem ti dříve než to přicházelo, abys neřikal: Učinilo je mé zobrazení, ano, přikázala je má socha aneb má slitina. 6 Uslyšel jsi, pohleď na to vše; a vy - zda nebudete oznamovat? Od nynějška ti zvěstuji věci nové a utajované, ty, jež neznáš; 7 budou stvořeny nyní a ne od dřívějška a před dnem, a neuslyšel jsi o nich, abys neřikal: Hle, věděl jsem o nich. 8 Ani jsi neuslyšel ani jsi nezvěděl ani se tvé ucho od dřívějška neotevřelo, neboť jsem věděl, že jednáš velmi nevěrně a dává se ti název přestupníka od lůna. 9 Vzhledem k svému jménu svůj hněv oddaluji, pro svou chválu krotím vůči tobě, nechť tě vytít. 10 Hle, pročištěval jsem tě, ale ne se stříbrem, zkoušel jsem tě v peci souzení; 11 vzhledem k sobě, vzhledem k sobě jednám - ano, jak by se kdo dával zhanobit? A svou slávu nebudu dávat jinému. 12 Obrat' sluch ke mně, Jákóbe, ano, Isráéli, můj povolání! Já jsem ON, já jsem První, ano, já jsem Poslední; 13 ano, má ruka založila zem, má pravice rozpjala nebesa: Zavolal jsem na ně - stála pospolu. 14 Shromážděte se, vy všichni, a slyšte: Kdo mezi nimi oznámil tyto věci? Jehova ho miluje, on bude uskutečňovat jeho přání v Bávelu a jeho paži na Kasdím; 15 já, já jsem promluvil, ano, zavolal jsem ho, přivedl jsem ho, ať zdárně vykoná svou cestu. 16 Přiblížte se ke mně, slyšte toto: Nemluvil jsem od počátku nikdy v skrytosti, od doby, kdy se co stalo, byl jsem tam já. - A nyní mě Pán, Jehova, poslal, a jeho Duch. 17 Takto řekl Jehova, tvůj Výkupce, Svatý Isráelův: Já jsem Jehova, tvůj Bůh, vyučující tě: K prospěchu, dávající ti kráčet cestou, již jdeš. 18 Kéž bys byl naslouchal mým rozkazům! Pak by byl tvůj pokoj jako řeka a tvá spravedlnost jako vlny moře, 19 a tvého semene by bylo jako pisku a potomků z tvých útroby jako jeho kamení; jeho jméno by nesmělo být vyřazeno ani vyplněno z přítomnosti mé tváře. 20 Vyjděte z Bávelu, utecte od Kasdím, hlasem plesání toto oznamujte, zvěstujte, vyneste to až po okraj země; říkejte: Jehova svého nevolníka Jákóba vykoupil! 21 A nežíznil v suchých místech, kudy je vodil, dal pro ně vyřinout se vodám ze skály, neboť skálu rozpoltil a vody vytekly. 22 Zlovolní, řekl Jehova, nemají pokoje.

Izaiáš 49

1 Obrat' se sluch ke mně, ostrovy, a naslouchejte, lidská plemena, z daleka: Jehova mě od lůna zavolal, od útroby mé matky se jal připomínat mé jméno 2 a má ústa učinil jakoby ostrým mečem; skryl mě ve stínu své ruky a učinil mě vybraným šípem; uschoval mě ve svém toulci 3 a řekl mi: Ty jsi můj Služebník, Isráel, co se v tobě chci oslavit. 4 A já jsem řekl: Naprázdno jsem se nalopotil, nadarmo a marně jsem vyčerpával svou sílu, avšak mé právo je u Jehovy, ano, mé působení u mého Boha. 5 Nyní však řekl Jehova, od lůna si mě ztvárňovavší za Služebníka k přivedení Isráele zpět k němu (ač Isráel není sbírán, přece jsem v očích Jehovových vážen a můj Bůh je mou silou), - 6 řekl tedy: Příliš málo je na to, že jsi mi Služebníkem, pozdvihovat kmeny Jákóbovy; ano, zpět přivádět uchráněné Isráelovy; učiním tě tedy světlem národů, abys byl mou záchranou až po okraj země. 7 Takto řekl Jehova, Výkupce Isráelův, jeho Svatý, pohrdanému lidmi, za odporného považovanému národem, Služebníku vládců: Králové budou vidět a povstanou, hodnostáři, ti se budou klanět vzhledem k Jehovovi, jenž je věrný, Svatému Isráelovu, jenž tě vyvolil.

8 Takto řekl Jehova: V čas blahovůle jsem ti odpověděl a v den záchrany jsem ti pomohl, a chci tě ochránit a učinit tě smlouvou lidu k pozdvihnutí země, k umožnění zdědit zpuštělá dědictví, 9 k povědění vězňům: Vyjděte! Těm, kdo jsou ve tmě: Vyjevte se! Budou se pást při cestách a jejich pastviště bude na všech holých pahrbcích; 10 nebudou hladovět ani žíznit, aniž je bude bít horko od slunce, neboť je povede nad nimi se slitovávající; také je bude vodit k výtryskům vod. 11 A všechny své hory budu měnit v cesty a mé silnice se budou zvyšovat; 12 hle, tito budou přicházet z daleka, a hle, tito od severu a od západu a tito ze země Síním. 13 Plesejte, nebesa, a jásej, země, necht' v plesání propukají hory, neboť Jehova potěšil svůj lid a lituje svých usouzených! 14 Ale Cijjón řekl: Jehova mě opustil, ano, Pán na mne zapomněl. 15 Zda může žena zapomenout na svého kojence, nelitovat syna svého lůna? Byť i ony zapomínaly, já tě však zapomínat nebudu. 16 Hle, vryl jsem tě na dlaně, tvé zdi jsou ustavičně přede mnou. 17 Tvoji synové přispěchají, tvoji bořitelé a tvoji pustošitelé budou muset od tebe odejít. 18 Povznes své oči kolkolem a viz: Oni všichni se shromáždí, přijdou k tobě; jako že já jsem živ, - prohlášeno Jehovou, - ano, jako ozdabu je všechny budeš moci vzít na sebe a ovázat se jimi jako nevěsta, 19 neboť tvá rumišť a tvá zpuštělá místa a tvá rozbořená země - ano, nyní budeš příliš těsný pro obyvatele, ač se tvoji hubitelé vzdálí; 20 ještě budou synové tvé bezdětnosti říkat v tvé uši: Mám těsné místo, ustup mi, ať se mohu usadit! 21 I řekneš si ve svém srdci: Kdo mi tyto zplodil, když já jsem dětí zbaven a neplodný, odvedený a odstrkovaný, a tyto kdo vychoval? Hle, já jsem zbyl o samotě; tito - kde oni byli? 22 Takto řekl Pán, Jehova: Hle, chci povznést svou ruku k národům, ano, k národnostem pozvednout svůj prapor, ať tvé syny dopraví v náruči a tvé dcery necht' jsou nesený na ramenou, 23 i stanou se králové tvými pěstouny a jejich královny tvými chůvami, budou se ti klanět, obličej na zem, a lízat prach tvých nohou, i zviš, že já jsem Jehova, co nemohou být zklamání očekávající mě. 24 Zda může být silákovi odňata kořist a může-li právem zajatý vyváznout? 25 Ano, takto řekl Jehova: I silákův zajatý může být vzat a kořist hrůzovládce může vyváznout, neboť s tvými soupeři budu soupeřit já a tvé děti budu vysvobozovat já 26 a tvé utiskovatele budu krmit jejich masem, jako moštem se budou opíjet svou krví; i zvědí, všechno maso, že tvým Vysvoboditelem a tvým Výkupcem jsem já, Jehova, Rek Jákóbu.

Izaiáš 50

1 Takto řekl Jehova: Kde je toto - listina rozluky vaší matky, jíž jsem ji odeslal? Nebo kdo z mých věřitelů je ten, komu jsem vás prodal? Hle, prodali jste se svými nepravostmi a pro vaše přestoupení byla vaše matka odeslána! 2 Proč, když jsem přišel, nebylo nikoho, volal jsem a nebylo odpovídajícího? Zda je vskutku má ruka příliš krátká na osvobození, a není-li ve mně síly k vyproštění? Hle, svým pokáráním působím vysychání moře, řeky činím pustinou, jejich ryby páchnou z nedostatku vody a mrou žízni, 3 nebesa oblékám v černotu a jejich příkrývkou činím pytlou. 4 Pán, Jehova, mi dal jazyk učěných, abych věděl, jak slovem občerstvit vysíleného, probouzí, - jitro za jitem, - probouzí mi ucho, abych slyšel jako ti učení. 5 Pán, Jehova, mi otevřel ucho a já jsem se nezachoval neposlušně; neodstoupil jsem zpět; 6 svůj hřbet jsem vydal bijícím a svá líce rvoucím, svou tvář jsem neskryl před hanobeními a slinou. 7 Ale Pán, Jehova, mi pomáhá, proto nepocítím hanby, proto jsem vystavil svou tvář jako křemen a vím, že nemusím být zostuzen. 8 Můj Ospravedlnitel je blízek; kdo se bude se mnou přít? Můžeme se spolu postavit; kdo je mým pohaněčem k soudu? Necht' se ke mně přibližuje! 9 Hle, pomáhá mi Pán, Jehova - kdo je ten, jenž mě chce odsoudit? Hle, oni všichni musejí jako roucho zchátrat; bude je žrát mol. 10 Kdo mezi vámi má Jehovu v úctě, poslouchá na hlas jeho Služebníka? Kdo chodí v tmách a nemá jasna, necht' důvěřuje ve jméno Jehovovo a opírá se o svého Boha; 11 hle, vy všichni zaněcující oheň, vystrojující se pochodněmi, choďte v záři svého ohně a mezi pochodněmi, jež jste zapálili! Z mé ruky se vám dostane tohoto: Budete uléhat v strast.

Izaiáš 51

1 Obráťte sluch ke mně, vy ženoucí se za spravedlností, hledající Jehovu, pohleďte ke skále, z níž jste byli vytesáni, a k šachtě studny, z níž jste byli vykopáni; 2 pohleďte k Abrahámovi, vašemu otci, a k Sáře, jež vás rodila, neboť jsem ho jediného povolal a poželhal jsem mu a rozmnožil jsem ho. 3 Ano, Jehova potěší Cijjón, potěší všechna jeho rumišť a učiní jeho pustinu jakoby Édenem a jeho step jakoby zahradou Jehovovou, bude se v něm moci najít veselí a radost, děkování a zvuk hudby. 4 Obráťte pozornost ke mně, můj lide, ano, obraťte ke mně uši, mé plémě, neboť z mé blízkosti bude vycházet nauka; a mé právo - za světlo národností je chci uvést v blahé odpočinutí. 5 Má spravedlnost je blízka, má záchrana vyšla a mé paže budou soudit národnosti, ostrovy budou na mne čekat a k mé paži vzhlízet. 6 Povznete své oči k nebesům a pohleďte na zem zespod - ano, nebesa se rozplynou jako dým a země musí jako roucho zchátrat a její obyvatele musejí pomřít tak jako komáři, ale má záchrana bude navždy, aniž se má spravedlnost může zřítit. 7 Obráťte sluch ke mně, vy, znající spravedlnost, lid, v jejichž srdci je můj zákon, nemusíte se bát potupy od smrtelníků, ano, necht' nejste otřeseni z jejich posměšných řečí, 8 vždyť je jako roucho bude žrát mol, ano, jako vlnu je bude žrát larva, ale má spravedlnost bude navždy a má záchrana do pokolení pokolení.

9 Procitni, procitni, vezmi na sebe sílu, paže Jehovova, procitni jako v den pradávna, pokolení věčnosti! Zda ty nejsi ta, jež rozsekala Ráhav, probodla netvora? 10 Zda ty nejsi ta, jež způsobila vyschnutí moře, vod veliké hlubiny, jež hlubokostí moře učinila cestou k projití vykoupěných? 11 Tak kéž se osvobození Jehovovi vracejí a s plesáním a věčnou radostí na své hlavě přijdou na Cijjón; kéž jáсотu a radosti dosahují, zármutek a vzdychání prchnou! 12 Já, já jsem ON, váš Těšitel; kdo jsi ty, že pocituješ bázeň před smrtelníkem, jenž musí umřít, ano, před synem člověka, trávou, jež se vyhazuje, 13 a zapomněl jsi Jehovu, svého Zhotovitele, roztáhšího nebesa a založivšího zem, a ustavičně, po celý den, máš strach ze vzteku působce úzkosti, jako by se byl upřel na hubení - a kde je vztek působce úzkosti? 14 Shrbený bude spěšně uvolněn, aniž půjde do jámy umírat, aniž se bude jeho chleba nedostávat. 15 A já jsem Jehova, tvůj Bůh, bouřící moře, takže jeho vlny hlučí, jehož jméno je Jehova zástupů, 16 i vložil jsem svá slova v tvá ústa a přikryl jsem tě stínem své ruky k postavení nebes a založení země a k povědění Cijjónu: Ty jsi můj lid. 17 Prober se, prober se, povstaň, Jerúsáléme, jenž jsi z ruky Jehovovy vypil číši jeho popuzení, korbel, číši vrávorání jsi vypil, vyprázdnil. 18 (Ze všech synů, jež porodil, není poskytujiícího mu vedení, ba, ze všech synů, jež vychoval, není uchopujiícího jej za ruku.) 19 Dvě věci, ty tě potkávají - kdo ti bude projevovat soustrast? -: Zkáza a rozvrat a hlad a meč; kým tě mám potěšit? 20 Tvoji synové omdleli, leží na nárožích všech ulic jako teó v čerenu, plní popuzení Jehovova, kárání tvého Boha; 21 nuže, proto slyš toto, usouzený a opilý, ne však z vína: 22 Takto řekl tvůj Pán, Jehova, jenž se ujímá rozepře svého lidu: Hle, беру číši vrávorání, korbel, číši svého popuzení, z tvé ruky, nebudeš ji již nadále pít, 23 nýbrž ji vložím v ruku tvých trapičů, kteří ti říkají: Shod' se, ať můžeme přejít; i činiš svůj hřbet jakoby zemí, ano, jakoby ulicí pro přecházející.

Izaiáš 52

1 Procitni, procitni, vezmi na sebe svou sílu, Cijjóne, vezmi na sebe roucha své ozdoby, Jerúsáléme, svaté město, neboť již nadále nebude v tebe vstupovat neobřezanec a nečistý, 2 otřes se od prachu, povstaň, usedni, Jerúsáléme, nechť se uvolní pouta tvé šíje, zajatkyně, dcero Cijjónu! 3 Neboť takto řekl Jehova: Zdarma jste byli prodáni, aniž budete penězi vykupováni, 4 neboť takto řekl Pán, Jehova: Poprvé sestoupil můj lid v Egypt k pobývání tam, a Aššúr se za nic jal jej utiskovat; 5 nuže tedy co zde mám, - prohlášeno Jehovou, - když můj lid byl zdarma pobraň? Jeho vládcové skučí, - prohlášeno Jehovou, - a ustavičně, po celý den, je mým jménem opovrhováno. 6 Proto můj lid musí mé jméno poznat, proto, v onen den, že já jsem ON, jenž mluví - hle, já! 7 Jak spanilé jsou na horách nohy nositele dobré zvěsti, hlásajícího pokoj, nositele dobré zvěsti blaha, hlásajícího záchranu, praviciho Cijjónu: Tvůj Bůh se ujal kralování. - 8 Hlas tvých pozorovatelů! Povznesli hlas, pospolu plesají, - neboť okem v oko vidí, - při Jehovově návratu na Cijjón; 9 rozhlaholte se, plesejte pospolu, rumišť Jerúsáléma, neboť Jehova potěšil svůj lid, vykoupil Jerúsálém! 10 Jehova před očima všech národů obnažil svou svatou paží, aby všechny končiny země uviděly vysvobození našeho Boha. - 11 Odstupte, odstupte, vyjděte odtamtud, nechť se nedotýkáte nečistého, vyjděte zprostřed něho, očistěte se, nosiči náčiní Jehovových! 12 Vždyť nemusíte vycházet v chvatu ani se ubírat úprkem, neboť před vaší tváří se bude ubírat Jehova a vaším zadním vojem bude Bůh Isráelův. 13 Hle, můj Služebník si bude rozumně počínat, bude velmi vyzdvihován a povznášen a vyvýšen; 14 jakkoli se nad ním mnozí zhrozili (takové bylo znetvoření jeho vzhledu nad kohokoli, jeho zjevu nad syny člověka), 15 právě proto bude moci skrápět mnohé národy; králové nad ním budou zavírat svá ústa, neboť uvidí, co jim nebylo vyrozpráveno, a postřehnou, co neuslyšeli.

Izaiáš 53

1 Kdo uvěřil naší zvěsti? A komu byla zjevena paže Jehovova? 2 Ano, vzešel před jeho tváří jako výmladek a jako kořen ze země sucha, nemaje zjevu ani lesku, že bychom ho chtěli vidět, ani vzhledu, že bychom ho byli žádostivi. 3 Bylo jím pohrdáno a byl opuštěn lidmi, muž bolestí a obeznámený s utrpením, a to za zakrývání tváře před námi; bylo jím pohrdáno, takže jsme si ho nevážili. 4 On vskutku snášel naše útrapy, a naše bolesti - naložil si je, a my jsme ho považovali za zasaženého, udeřeného Bohem, jím pokořovaného; 5 on však byl zraněn našimi přestoupeními, zdeptán našimi nepravostmi, na něm byl trest k našemu pokoji a v jeho modřinách se nám dostalo uzdravení. 6 My všichni jsme se zatoulali jako drobný dobytek, otočili jsme se každý na svou cestu, a Jehova přiměl nepravost nás všech střetnout se s ním. 7 Byl podroben sužování, ale on se sklonil, aniž otvíral svá ústa; byl veden jako dobytče k porážce, a jako ovce je nemá před tváří svých stíhačů, tak svá ústa neotvíral; 8 byl zachvácen sevřením a soudem, ano, kdo může uvážít jeho pokolení? Vždyť byl vyťat ze země živých, přestoupením mého lidu se mu dostalo rány. 9 A hrob mu určili mezi zlovolnými, ale byl ve své smrti s boháčem, protože nespáchal křivdu, aniž v jeho ústech byla lest. 10 Ale deptat ho chtěl Jehova, dopustil utrpení; bude-li se jeho duše klást v obět' za provinění, bude vidět své símě, prodlužovat své dni, a přání Jehovovo se v jeho ruce bude dařit; 11 tím, co bude vidět z námahy své duše, se bude sytit. V poznání sebe bude moci Spravedlivý, můj Služebník, mnohým udělit ospravedlnění, neboť jejich nepravosti ponese on.

12 Proto mu chci dát podíl mezi velikými, ano, s mocnými bude dělit lup za to, že na smrt vylil své žití a dal se započítat s přestupníky, že hřích mnohých převzal on a za přestupníky se přimlouval.

Izaiáš 54

1 Plesej, neplodná, jež nerodíš, propukni v plesání a jásej, jež nepracuješ k porodu, neboť děti osamělé budou hojnější než děti vdané, řekl Jehova; 2 rozšiř místo svého stanu a necht' roztahují koberce tvých obydlí, necht' nešetříš, prodluž své provazy a upevni své kolíky, 3 neboť se napravo i nalevo budeš rozmáhat a tvé símě se bude zmocňovat národů, i budou osidlovat zpusťlá města. 4 Necht' se nebojíš, neboť nebudeš zostuzována, a necht' se necitíš zahanbena, neboť se nebudeš muset stydět, vždyť na ostudu svých mladých let budeš moci zapomenout, aniž si budeš pamatovat potupu svého vdovství. 5 Vždyť tvým Manželem je tvůj Zhotovitel, jeho jméno je Jehova zástupů, a tvůj Výkupce, Svatý Izráelův, jenž bude nazýván Bohem vši země; 6 ano, Jehova tě zavolal jako ženu opuštěnou a ztrápenou v duchu, jako ženu v mládí, když je zamítána, řekl tvůj Bůh; 7 na malý okamžik jsem tě opustil a ve velikém slitování tě chci shromáždit, 8 ve výlevu rozhněvání jsem na okamžik před tebou skryl svou tvář a ve věčné laskavosti se nad tebou slituji, řekl tvůj Výkupce, Jehova. 9 Toto je pro mne jako dni Nóeho; jako jsem přísáhl, že vody za Nóeho již nebudou přecházet po zemi, tak jsem přísáhl, že nebude rozhněvání proti tobě ani oboření na tebe. 10 Ano, hory budou ustupovat a pahrbky se budou viklat, ale má laskavost z tvé blízkosti ustupovat nebude, aniž se má smlouva pokoje bude viklat, řekl Slitovávající se nad tebou, Jehova. 11 Usouzená, vichřicí zmítaná, nepotěšovaná, hle, já se chystám zapustit tvé kameny mezi drahokamy, ano, chci tě založit mezi safiry 12 a tvá cimbuří udělat z rubínů a tvé brány z kamenů karbunkulu a celé tvé pomezí z rozkošných kamenů. 13 A všechny tvé děti budou vyučenci Jehovovými a pokoj tvých dětí bude hojný; 14 budeš se upevňovat ve spravedlnosti, věz, že budeš daleko od útisku, takže se nebudeš muset bát, i od zhroutení, neboť se k tobě nebude moci přiblížit. 15 Hle, bude se srocovat sročení, nikoli z mé blízkosti; kdo se proti tobě srotí? Před tebou musí padnout. 16 Hle, já jsem stvořil kováře dmýchajícího v oheň z uhlí a vyrábějícího nástroj k své práci a já jsem stvořil ničitele k rozvracení; 17 žádný nástroj, jenž se vykovává proti tobě, se nebude moci podařit a každý jazyk, jenž se bude pozvedat k soudu s tebou, budeš moci odsoudit. Toto je dědictví nevolníků Jehovových, a jejich spravedlnost je z mé blízkosti - prohlášeno Jehovou.

Izaiáš 55

1 Hoj, každý žíznivý, pojd'te k vodám, a kdo nemá peněz, pojd'te, kupujte a jezte, ano, pojd'te, kupujte, nikoli za peníze a nikoli za kupní cenu, víno a mléko! 2 Nač odvažujete peníze nikoli za chléb a svou lopotu nikoli za to, co je k nasycení? Cele obraťte sluch ke mně a jezte dobré a necht' si vaše duše hoví v tučnotě. 3 Nakloňte své ucho a pojd'te ke mně, slyšte, ať vaše duše žije, neboť chci vzhledem k vám uzavřít věčnou smlouvu, laskavosti Dávidovy, jež jsou neklamné. 4 Hle, učinil jsem ho svědkem lidských plemen, vůdcem a pánem lidských plemen; 5 hle, budeš moci zavolat národ, jež neznáš, a národ, jenž tě nezná, ti k tobě poběží, vzhledem k Jehovovi, tvému Bohu, ano, k Svatému Izráelovu, neboť tě oslavil. 6 Vyhledávejte Jehovu, dokud on se dává najít, volejte ho, dokud on je blízek; 7 necht' zlovolný opouští svou cestu a nedobry člověk své myšlenky a necht' se vrací k Jehovovi, i bude se nad ním slitovávat, ano, k našemu Bohu, neboť on je velkorysý v odpouštění. 8 Nejsou přece mé myšlenky vašimi myšlenkami, ani vaše cesty cestami mými - prohlášeno Jehovou. 9 Ano, vysoko jsou nebesa od země - tak jsou vysoko mé cesty od vašich cest a mé myšlenky od vašich myšlenek, 10 neboť jako sestupuje lijavec a sníh z nebes a nevrací se tam, nýbrž zavlaží zem a učiní ji plodící a klíčení umožňující a rozsevači dá símě a jídacímu chléb, 11 takové bude mé slovo, jež vychází z mých úst; nebude se ke mně s prázdnou vracet, nýbrž učiní, co si přeji, a zdárně vykoná, k čemu jsem je poslal. 12 Neboť budete s radostí vycházet a s pokojem budete vedeni, hory a pahrbky budou před vaší tváří propukat v plesání a všechny stromy pole budou tleskat dlaněmi; 13 místo trnité křoviny bude vzcházet cypřiš a místo kopřivy bude vzcházet myrta; to bude Jehovovi k věhlasu a za věčné znamení, jež se nebude rušit.

Izaiáš 56

1 Takto řekl Jehova: Dbejte práva a uskutečňujte spravedlnost, neboť mé vysvobození je blízké svému příchodu a má spravedlnost svému vyjevení. 2 Blaho smrtelníka, jenž toto činí, ano, syna člověka, jenž se toho drží, chráně šabat před znesvěcením jí a svou ruku chráně před činěním jakéhokoli zla! 3 A necht' syn ciziny, jenž se připojil k Jehovovi, nepronáší výrok: Jehova mě naprosto oddělil zpřed svého lidu, a kleštětec necht' neřká: Hle, já jsem uschlý strom, 4 neboť Jehova řekl takto: Kleštěncům, kteří dbají mých šabatů a nacházejí zálibu, v čem se kochám, a držícím se mé smlouvy, 5 těm dám ve svém domě, mezi svými zdmi, postavení a jméno lepší než synů a než dcer; chci mu dát jméno věčné, jež se nebude rušit;

6 a synové ciziny, již jsou připojeni k Jehovovi, aby ho obsluhovali a aby milovali jméno Jehovovo, aby mu byli za nevolníky, každý chráníci šabat před znesvěcením jí a držící se jeho smlouvy, 7 ty přivedu na svou svatou horu a dám jim radovat se ve svém domě modlitby, jejich vzestupné a jiné oběti budou na mém oltáři předmětem blahovolného přijetí, neboť můj dům bude nazýván domem modlitby pro všechny národnosti. 8 Pánem, Jehovou, shromažďujícím zahnané Isráělovy, prohlášeno: Ještě budu k němu shromažďovat, kromě již shromažďených. 9 Všechna zvíř pole, dostavte se žrát, všechna zvíř v lese, 10 jeho hlídači jsou slepí, nevědí nic, nikdo z nich, oni všichni jsou němí psi - nemohou štěkat; zasnívají se, uléhají, milují zdřímnutí, 11 ale psi nezkontrolní dychtivostí, neumějí se nasytit, a jsou to pastýři, kteří neumějí chápat, oni všichni se ohlížejí na svou cestu, každý na svůj zisk ze své strany: 12 Dostavte se, budu přinášet víno, ať se můžeme opít opojným nápojem, a den zítřka bude jako tento, velmi veliký nadbytkem!

Izaiáš 57

1 Když zahyne spravedlivý, není nikoho kladoucího si to na srdce, a zbožní lidé jsou odnímání, přičemž není chápajícího, že spravedlivý byl odňat před příchodem neštěstí, 2 vstupuje v pokoj, spočívají na svých lůžkách, každý chodivší ve své přímosti. 3 Ale vy přistupte sem, synové čarodějnice, sítě cizoložníka a nevěstky! 4 Na kom se chcete obveselovat, na koho chcete rozvírat ústa, vyplazovat jazyk? Zda vy nejste zplozenci přestoupení, sítě lži, 5 kteří se rozehříváte BOHY, pod každým zeleným stromem, v údolích pod rozsedlinami skalisk utrácíte dítky? 6 Tvůj podíl je mezi oblázky potoka, ony, ony jsou tvým losem; i jim jsi vylévala úlitbu, vznášela oběť daru; zda se mám nad těmito věcmi uspokojit? 7 Na vysokou a povznesenou horu jsi umístila své lůžko; i tam jsi vystupovala obětovat oběti. 8 A za dveřmi a veřejemi jsi umístila připomínku, neboť ses odhalovala mimo mou blízkost a vystupovala jsi, rozšiřovala jsi své lůžko, usmlouvala sis od nich; zamilovala sis jejich lůžko, viděla jsi jejich nahotu. 9 A ke králi ses odebrala s mastí a rozhojnila jsi své voňavky, až do daleka jsi narozesílala své vyslance a snížila ses až po šeól. 10 Unavila ses rozsáhlostí své cesty; neřekla jsi: Beznadějně! - našla jsi oživení své síly, proto jsi nezeslábla. 11 Ale koho ses ulekla aneb bála, že jsi lhala a mne sis nepřipomněla, aniž sis to položila na své srdce? Zda jsem já i odedávna nemlčel, takže ses mne nebála? 12 Já budu oznamovat tvou spravedlnost a tvé činy, aniž ti budou moci prospět; 13 nechť tě při tvém nářku vyprošťují tvé sebranky, však je všechny bude odnášet vítr, zachvacovat závan, ale ten, kdo spoléhá na mne, bude dědit zem, ano, vlastnit mou svatou horu 14 a bude se říkat: Nasypávejte, nasypávejte, upravujte cestu, vyzvedejte překážky z cesty mého lidu! 15 Ano, takto řekl Vyvýšený a Povznesený, obývající věky, a jehož jméno je Svatý: Obývám výsost a svatyni, i zdeptaného a poníženého v duchu k ožívování ducha ponížených a k ožívování srdce zdeptaných, 16 neboť se nebudu navždy přit, aniž se budu do nekonečna hněvat, neboť by od přítomnosti mé tváře musel zemdlít duch i duše, jež jsem já zřídil. 17 Hněval jsem se pro nepravost jeho nespravedlivého zisku a bil jsem ho, v skrytosti - ano, hněval jsem se, a on, odpadlý, šel cestou svého srdce. 18 Vidím jeho cesty, ale chci ho uzdravit a vodit ho a obnovovat útěchu jemu i jeho truchlícím. 19 Chystám se stvořit ovoce rtů, pokoj - pokoj dalekému i blízkému, řekl Jehova, a uzdravím ho. 20 Ale zlovolní jsou jako moře, zmítající se, neboť nemůže být v klidu, a jehož vody vymítají bahno a bláto. 21 Zlovolní, řekl můj Bůh, nemají pokoje.

Izaiáš 58

1 Volej hlasitě, nechť nepolevuješ, zvyš svůj hlas jako trouba, a oznam mému lidu jejich přestoupení, ano, domu Jákobovu jejich hříchy, 2 ač mě den co den vyhledávají a znalost mých cest oblibují jako národ, jenž vykonává spravedlnost a neopouští právo svého Boha, žádají ode mne spravedlivé předpisy, oblibují přibližování k Bohu: 3 Nač se postíme, když nevidíš, pokořujeme svou duši, když si nevěšíš? Hle, v den vašeho postu uspokojujete své přání a proháníte všechny své dělníky; 4 hle, postíte se k vádě a hádce a k bití pěstí zlovůle; nepostíte se jako v den zaznívání vašeho hlasu na výsosti. 5 Zda je půst, jež oblibují, jako toto? Den člověkovy pokořování sebe samého, zda k svěšování, jako rákos, své hlavy, aby si podestýlal pytlovinou a popelem? Zda chceš tomuto dávat název postu a dne blahovolného přijímání Jehovovy? 6 Zda půst, jež oblibují, není toto: Uvolňovat pouta zlovůle, rozvazovat řemeny jha, zkrušované propouštět svobodné a každé jho abyste přelamovali? 7 Zda ne lámat tvůj chléb hladovému a abys chudé bloudící uváděl v dům, když uvidíš nahého, pak abys ho přikryl a od svého masa aby ses neodtahal? 8 Pak bude jako úsvit pronikat tvé světlo a spěšně bude pučet tvé hojení, před tvou tvář se bude ubírat tvá spravedlnost a tvým zadním vojem bude sláva Jehovova. 9 Pak budeš volat a Jehova bude odpovídat, budeš křičet o pomoc i bude říkat: Hle, já. Budeš-li zprostřed sebe odstraňovat jho, vztahování prstu a nedobré mluvení 10 a budeš podávat svůj pokrm hladovému a pokořenou duši budeš nasycovat, pak bude ve tmě vzházet tvé světlo a tvá hluboká tma bude jako poledne. 11 A Jehova tě bude ustavičně vodit a ve vyprahlých místech nasytí tvou duši a tvé kosti bude posilovat, i staneš se jakoby zavlaženou zahradou a jakoby zdrojem vod, jehož vody neselhávají.

12 A tvoji vybudují dávná rumiště, základy pokolení a pokolení budeš vztyčovat, i dostane se ti názvu opravovatele průlomů, obnovovatele pěšin k bydlení. 13 Jestliže budeš svou nohu pro šabat odvracet od uskutečňování své záliby v můj svatý den a dáš šabatův název slasti, pro svatost Jehovovu hodné cti, a budeš ji cítit místo uskutečňování svých cest, místo uspokojování svého přání a mnohého mluvení, 14 pak budeš svou slast nacházet na Jehovovi, i budu tě vozit nad výšinami země a krmit tě dědictvím Jákoba, tvého otce, neboť promluvila ústa Jehovova.

Izaiáš 59

1 Hle, ruka Jehovova není příliš krátká na vysvobození, aniž je jeho ucho příliš tupé na vyslyšení, 2 nýbrž přehradami mezi vámi a mezi vaším Bohem se staly vaše nepravosti a vaše hříchy příliš zakryly Tvář před vámi, než aby mohl vyslyšet. 3 Vždyť vaše dlaně jsou poskvrněny krví a vaše prsty nepravostí, vaše rty mluví lež, váš jazyk blábolí zvrácenost; 4 není volajícího o spravedlnost a není soudícího se podle pravdy - spočívání důvěrou na nicotě a vyslovování klamu, otěhotňování útlakem a rození špatnosti! 5 Vysezují vejce kobry a setkávají vlákna pavouka; kdo bude jíst z jejich vajec, bude muset umřít, a rozmáčknuté? Vylézat bude brejlovec. 6 Jejich vlákna nebudou na roucho, aniž se budou moci svými výrobky přikrýt; jejich výrobky jsou výrobky špatnosti a v jejich dlaních je působení násilí, 7 jejich nohy běží k zlu, ano, spěchají k vylévání nevinné krve, jejich myšlenky jsou myšlenky špatnosti, na jejich drahách zkáza a zdrcení, 8 neznají cestu pokoje a v jejich kolejkách není práva a své pěšiny si převrátili, kdokoli v tom kráčí, pokoje nepozná. 9 Proto se od nás právo vzdálilo, aniž nás dochází spravedlnost, čekáme na světlo a hle, tma, na jasný svit - chodíme v hlubokých tmách, 10 jako slepí se chceme dotápat stěny, ano, tápeme, jako by nebylo očí, o polednách klopýtáme jako za soumraku, mezi blahobytnými jsme jako mrtví. 11 My všichni bručíme jako medvědi a bolestně vrkáme jako holubi; čekáme na právo a není ho, na vysvobození - daleké je od nás, 12 neboť se před tebou rozmnožila naše přestoupení a proti nám vypovídají naše hříchy, neboť naše přestoupení jsou s námi a naše nepravosti - známe je: 13 Přestupování a lhaní proti Jehovovi a odstupování zpět od následování našeho Boha, mluvení o útisku a odpadnutí, otěhotňování slovy lži a jejich pronášení ze srdce. 14 A právo bylo zatlačeno vzad a spravedlnost stojí z daleka, neboť pravda na prostranství klesla a poctivost nemůže vstupovat; 15 ano, pravda se stala pohřešovanou, a kdo se od zla odvrátí, vystavuje se vyloupení. To Jehova viděl a v jeho očích se ukázalo zlým, že není práva, 16 ano, viděl, že nikoho není, a podivil se, že není přímluvce, vysvobodit mu tedy umožnila jeho paže, a jeho spravedlnost, ta ho podepřela, 17 i vzal spravedlnost na sebe jako pancíř a na svou hlavu přilbu vysvobození, a za úbor na sebe vzal pomstu, a jako pláštěm se oděl horlivostí; 18 přiměřeně skutkům, přiměřeně bude odplácet, popuzením svým protivníkům, odvetou svým nepřátelům, ostrovům bude odvetou odplácet. 19 I budou od západu mít v účtě jméno Jehovovo a od vzcházení slunce jeho slávu; když bude jako řeka přicházet protivník, rozežene se proti němu Duch Jehovův 20 a k Cijjónu přijde Výkupce, i k zanechávajícím přestoupení v Jákobovi - prohlášeno Jehovou. 21 A já - má smlouva s nimi je toto, řekl Jehova: Můj Duch, jenž je na tobě, a má slova, jež jsem vložil v tvá ústa, nebudou mizet z úst tvých ani z úst tvého semene ani z úst semene tvého semene, řekl Jehova, od nynějška a navždy.

Izaiáš 60

1 Vstaň, rozsvět se, neboť přišlo tvé světlo a nad tebou vzešla sláva Jehovova! 2 Vždyť, hle, zem bude pokrývat tma a lidská plemena mračno, ale nad tebou bude vzcházet Jehova a jeho sláva se bude ukazovat nad tebou 3 a k tvému světlu budou přicházet národy a k záři tvého vzcházení králové. 4 Povznes vůkol své oči a viz: Oni všichni se shromažďují, přicházejí k tobě, tvoji synové přicházejí z daleka a tvé dcery jsou chovány po boku. 5 Tehdy se budeš moci podívat a zazáříš a tvé srdce bude ohromeno a rozšíří se, neboť se na tebe bude obracet spousta od moře, bohatství národů bude k tobě přicházet; 6 bude tě zahrnovat záplava velbloudů, budou přicházet mladí velbloudi z Midjánu a Éfy, ti všichni z Ševy, budou nosit zlato a kadidlo a prohlašovat chvály Jehovovi. 7 Budou se k tobě shromažďovat všechna stáda Kédárova, berani Nevajóthovi budou tobě k obsluze, budou k blahovůli přijetí vystupovat na můj oltář, i budu dům své velebnosti zvelebovat. 8 Kdo jsou tito, kteří letí jako oblak a jako holubi k svým holubníkům? 9 Ano, čekají na mne ostrovy a taršíšské lodi nejprve, k přivezení tvých synů z daleka, jejich stříbra a jejich zlata s nimi ke jménu Jehovy, tvého Boha, a k Svatému Izráělovu, neboť tě oslavil, 10 a synové ciziny vybudují tvé zdi a jejich králové tě budou obsluhovat, neboť jsem tě ve svém rozhněvání zbil a ve své blahovůli jsem se nad tebou slítoval. 11 A tvé brány budou ustavičně otevřeny, v den ani noc nebudou zavírány, aby k tobě mohli přinášet bohatství národů; i jejich králové budou přiváděni, 12 neboť národ a království, jež ti nebude sloužit, ti budou muset zahynout, ano, ty národy budou zúplna potírány. 13 Bude k tobě přicházet sláva Levánónu, cypřiše, jilmy a zimostráz pospolu, k ozdobování místa mé svatyně; i budu oslavovat místo svých nohou. 14 A se skláněním k tobě budou chodit synové tvých sužovatelů a všichni tebou opovrhovavší se budou klanět před chodidly tvých nohou, i dají ti název Města Jehovova, Cijjónu Svatého Izráělova.

15 Místo tvé opuštěnosti a nenávisti k tobě, takže nebylo procházejícího tebou, ano, chci tě učinit věčnou znamenitostí, radostí pokolení za pokolením; 16 i budeš sít mléko národů, ano, budeš sít prsy králů, a poznáš, že tvým Vysvoboditelem a tvým Výkupcem jsem já, Jehova, Rek Jákobův. 17 Místo mosazi budu přinášet zlato a místo železa budu přinášet stříbro a místo dříví mosaz a místo kamenů železo, a tvou vrchností chci učinit pokoj a tvým pohaněčem spravedlnost; 18 v tvé zemi se již nebude slyšet o násilí, v tvých hranicích o zkáze ani o rozvracení, i nazveš své zdi záchranou a své brány chválou. 19 Světlem ti již nebude za dne slunce, aniž ti pro jasno bude svítit měsíc, nýbrž se ti věčným světlem stane Jehova, ano, tvou ozdobou tvůj Bůh; 20 tvé slunce již nebude zacházet, aniž bude tvůj měsíc mizet, neboť ti Jehova bude věčným světlem a dni tvého truchlení budou naplněny. 21 A tvůj lid, oni všichni, spravedliví, budou navždy dědit zem, odnož mé výsadby, dílo mých rukou k oslavování sebe. 22 Malý se bude stávat tisícem a nepatrný mohutným národem; já, Jehova, chci tu věc v její čas urychlit.

Izaiáš 61

1 Na mně je Duch Pána, Jehovy, protože mě Jehova pomazal k přinášení dobré zvěsti tichým, poslal mě obvazovat zlomené srdcem, prohlašovat zajatým svobodu a vězňům otevření žaláře, 2 prohlašovat rok blahověle Jehovovy a den pomsty našeho Boha, potěšovat všechny truchlíci, 3 pro truchlíci Cijjónu ustanovit dání jim turbanu místo popela, oleje veselí místo truchlení, oděvu chvály místo ochabujícího ducha, ať se jim dá název stromů spravedlnosti, výsadby Jehovovy k oslavování sebe. 4 I vybudují dávná rumiště, budou stavět dřívější zpusťšeniny a opravovat města rumu a zpusťšeniny pokolení za pokolením; 5 a cizáci stanou a budou pást váš drobný dobytek a synové ciziny budou vašimi orači a vašimi vinaři. 6 A vy budete nazýváni kněžními Jehovovými, bude se vám říkat obsluhující našeho Boha, budete jíst bohatství národů a jejich slávou se budete honosit; 7 místo vaší ostudy, dvojnásobné, a hanby budou plesat ve svém podílu, ve své zemi budou dědit dvojnásobek, bude se jim dostávat věčné radosti. 8 Neboť já, Jehova, miluji právo a nenávidím loupež s křivdou, i dám jim s věrností jejich odměnu a chci vzhledem k nim uzavřít věčnou smlouvu 9 a jejich símě se stane známým mezi národy, ano, jejich potomci vprostřed národností, budou je všichni vidoucí je uznávat, že oni jsou símě, jemuž Jehova poželal. 10 Velmi se budu v Jehovovi těšit, má duše bude jásat v mém Bohu, neboť mě oblékl rouchy vysvobození, obestřel mě pláštěm spravedlnosti, jako si ženich kněžsky navíjí turban a jako se nevěsta kráší svými šperky, 11 neboť jako země vydává svůj výhonek a zahrada působí klíčení svého osiva, tak Pán, Jehova, působí klíčení spravedlnosti a chvály přede všemi národy.

Izaiáš 62

1 Nebudu mlčet vzhledem k Cijjónu, aniž se vzhledem k Jerúsalému budu klidně chovat, než bude jako paprsek vycházet jeho spravedlnost a jeho vysvobození, jako by hořela pochodeň, 2 a národy uvidí tvou spravedlnost a všichni králové země tvou slávu a bude ti dán název novým jménem, jež budou určovat ústa Jehovova. 3 I staneš se v ruce Jehovově korunou krásy, ano, v dlani svého Boha královskou čelenkou; 4 nebude se ti již říkat Opuštěná, aniž se tvé zemi ještě bude říkat Spoušť, nýbrž ti bude dáván název: V ní je mé zalíbení, a tvé zemi: Vdaná, neboť v tobě bude zalíbení Jehovovo a tvá země bude vdávána; 5 ano, jako si jinoch za manželku bere pannu, budou si tě za manželku brát tvoji synové, a jásosem ženicha nad nevěstou bude tvůj Bůh jásat nad tebou. 6 Na tvé zdi, Jerúsaléme, postavím strážce, kteří po celý den a celou noc, nikdy nebudou mlčet. Kdo připomínáte Jehovu, nechť nemáte klidu, 7 aniž dáváte klid jemu, než bude chtít Jerúsalém upevnit a učinit chválou v zemi. 8 Jehova přísáhl svou pravici a paží své síly: Budu-li ještě dávat tvé obilí za pokrm tvým nepřátelům a budou-li synové cizáků pít tvůj mošt, při němž ses nalopotil! 9 Nýbrž je budou jíst sklidivší je, a budou velebit Jehovu, a jeho sběrači jej budou v mých svatých nádvořích pít. 10 Procházejte, procházejte branami, upravujte cestu lidu, nasypávejte, nasypávejte, od kamenů očist'ujte silnici, vztyčte prapor nad národnostmi! 11 Hle, Jehova prohlásí k okraji země: Řekněte dceři Cijjónu: Hle, přichází tvé vysvobození, hle, jeho mzda s ním a jeho odměna před jeho tváří! 12 I dají jim název Svatý lid a Vykoupení Jehovovi, a tobě se bude dávat název Vyhledaná, Neopuštěné město.

Izaiáš 63

1 Kdo je tento, přicházející z Edómu, rudý svými rouchy, z Bocy, tento ctihodný ve svém oblečení, vykračující si ve velikosti své síly? Já, mluvící v spravedlnosti, mocný k vysvobození. 2 Proč je na tvém oblečení červec a tvá roucha - jako šlapajícího v lisu? 3 Já jsem samoten šlapal prohlubeň a nebylo se mnou nikoho z lidí, i pošlapával jsem je ve svém hněvu, ano, deptal jsem je ve svém popuzení, takže jejich životní síla stříkala na má roucha a všechno své oblečení jsem poskvrnil, 4 neboť v mém srdci byl den pomsty a přišel rok mých vykoupených.

5 I hleděl jsem, a hle, nebylo pomocníka, a podivil jsem se, že hle, nebylo podpírajícího, i přispěla mi má paže, mé popuzení, to mě podepřelo, 6 i rozdupával jsem ve svém hněvu národnosti a ve svém popuzení jsem je opíjel, takže jsem jejich životní sílu sléval k zemi. 7 Budu připomínat laskavosti Jehovovy, chvály Jehovovy, přiměřeně všemu, čím nás Jehova obdařil, a mnohou dobrotu vůči domu Isráelovu, již je obdařil podle svých slitování a podle množství svých laskavostí; 8 neboť řekl: Ano, oni jsou můj lid, synové, kteří nelžou; i stal se jim Vysvoboditelem. 9 Ve vší jejich úzkosti bylo úzko jemu a Anděl jeho přítomnosti je vysvobozoval; on je ve své lásce a ve své šetrnosti vykoupil a pozvedl je a nosil je po všechny dávné dni; 10 ale oni byli neposlušni a zarmucovali jeho svatého Ducha, i změnil se jim v nepřítele, on se jal proti nim bojovat. 11 Jeho lid si však připomněl dávné dni, Mojžíše: Kde je ten vyvedší je z moře s pastýřem svého stáda, kde je ten položivší v jejich střed svého svatého Ducha, 12 nechavší paži své velebnosti vládnout po pravici Mojžíšově, rozpoltivší vody před jejich tváří ke zřízení si věčného věhlasu, 13 vodivší je hlubokostmi, jako koně v pustině, aniž klopýtali? 14 Jako když dobytek sestupuje do údolí, dával mu Duch Jehovův odpočívát; tak jsi svůj lid vodil ke zřízení si slavného jména. 15 Popatř z nebes a viz z bydlíště své svatosti a své velebnosti: Kde je tvá horlivost a tvé hrdinství, zvučení tvých útrob a tvá slitování? Zadržují se vůči mně? 16 Vždyť jsi ty náš Otec, ano, Abrahám nás nezná a Isráel nás neuznává, náš Otec jsi ty, Jehovo, náš Výkupce - tvé jméno od věčnosti; 17 nač nás necháváš bloudit, Jehovo, od tvých cest, zatvrzuješ naše srdce vůči bázni z tebe? Vrať se pro své nevolníky, kmeny svého dědictví; 18 tvůj svatý lid, ti se na krátko stali vlastníky; tvou svatyni rozdupali naši protivníci. 19 Jsme odedávna, nad nimi jsi nevládl, není nad nimi vzýváno tvé jméno.

Izaiáš 64

1 Kéž roztrhneš nebesa, sestoupíš, hory se před tvou tváří rozplynou 2 (jako zaněcování roští ohněm, jako oheň přivádí vodu do varu), k uvádění tvého jména v známost tvým protivníkům, nechť se národy chvějí před tvou tváří! 3 Při svém činění hrozných věcí, jichž jsme neočekávali, jsi sestoupil, hory se rozplynuly před tvou tváří, 4 ano, od věčnosti neuslyšeli, ušima nepostrehli, oko nevidělo kromě tebe Boha jednajícího pro čekající na něho. 5 Vycházíš vstříc jásajícímu, když vykonává spravedlnost; na tvých cestách si tě připomínají. Hle, ty se hněváš, když hřešíme; v tom je stálost - zda můžeme být zachráněni? 6 Vždyť jsme se my všichni stali jakoby čímsi nečistým a všechny naše spravedlnosti jsou jako poskvrněné roucho, ano, my všichni jsme zvadli jako listí a naše nepravosti nás jako vítr odnášejí, 7 a není vzývajícího tvé jméno, vzchopujícího se k přidržení se tebe. 8 Nuže tedy, Jehovo, ty jsi náš Otec, my jsme hlína a ty jsi náš Ztvárnitel, ano, my všichni jsme dílo tvé ruky; 9 kéž se tak velmi nehněváš, aniž si do věčnosti připomínáš nepravost; hle, popatř, prosíme, my všichni jsme tvůj lid. 10 Tvá svatá města se stala pustinou, Cijjón se stal pustinou, a Jerúsalem - spoušť; 11 náš svatý a náš zdobný dům, kde tě naši otcové velebívali, se stal vypáleným od ohně a všechny naše žádoucí věci, to se stalo rumišťem. 12 Chceš se pro tyto věci zdržet, Jehovo? Budeš mlčet a převelmi nás pokořovat?

Izaiáš 65

1 Dal jsem se vyhledat netázavším se, dal jsem se najít nehledavším mě, řekl jsem: Hle, já, hle, já, k národu nenazývajícím se mým jménem; 2 po celý den jsem své ruce rozprostíral k vzdorovitému lidu, k těm, kdo chodí nedobrou cestou za svými myšlenkami, 3 lidu těch, kdo mě před mou tváří ustavičně dráždí, obětující v zahradách a zakuřující na vepřovicích, 4 kdo sedávají mezi hroby a nocují v utajovaných místech, kdo jedí maso vepřů a v jejich nádobách je polévka z ošklivostí, 5 kdo říkají: Stůj sám o sobě, ke mně se nesmiš přibližovat, neboť jsem ti svatý. Tito jsou kouřem v mých chřípích, ohněm planoucím po celý den. 6 Hle, před mou tváří je psáno: Nebudu mlčet, nýbrž odplatím, ano, odplatím do jejich záňadří 7 vaše nepravosti a nepravosti vašich otců zároveň, řekl Jehova, kteří zakuřovali na horách a tupili mě na pahrbcích, proto nejprve do jejich záňadří odměřím jejich odměnu. 8 Takto řekl Jehova: Jako když se shledává v hroznu mošt a řekne se: Neměl bys jej ničit, neboť je v něm požehnání, tak budu činit vzhledem k svým nevolníkům k zamezení zničení všech, 9 ano, vyvádět z Jákóba sítě a z Júdy dědice mých hor; to zdědí moji vyvolení a moji nevolníci se tam půjdou usazovat. 10 A Šárón se stane salaší drobného dobytka a údolí Áchór místem k ukládání skotu mého lidu, těch, kteří mě vyhledávali. 11 Vy však, opustivší Jehovu, zapomínající mé svaté hory, kdo stojíte stůl Gádovi a kdo naléváte kořeněné víno Menímu, 12 nuže, započítám vás pro meč a vy všichni se budete muset sklonit k popravě, protože když jsem volal, neodpovídali jste, když jsem mluvil, neslyšeli jste, nýbrž jste činili, co je v mých očích zlé, a zvolili jste si, v čem si nelibují. 13 Proto Pán, Jehova, řekl takto: Hle, moji nevolníci budou jíst a vy budete hladovět; hle, moji nevolníci budou pít a vy budete žíznit; hle, moji nevolníci se budou radovat a vy budete zostuzováni; 14 hle, moji nevolníci budou plesat blahem srdce a vy budete křičet pro utrpení srdce a skučete pro potření ducha. 15 A své jméno zanecháte mým vyvoleným ku proklínání, neboť Pán, Jehova, tě usmrtí a svým nevolníkům bude dávat název jiným jménem, 16 takže kdo si bude v zemi žehnat, bude si žehnat při Bohu, Věrném, a kdo bude v zemi přísahat, bude přísahat při Bohu, Věrném, neboť dřívější úzkosti se zapomenou, ano, neboť se skryjí před máma očima.

17 Vždyť hle, já, chystám se stvořit nová nebesa a novou zem, a ty první nebudou připomínány, aniž budou vystupovat na srdce. 18 Ale na věky věku se těšte a jásejte - co se já chystám stvořit! Ano, hle, já, chystám se stvořit Jerúsalem - jásoť, a jeho lid - potěšení! 19 A budu jásat v Jerúsalemě a těšit se ve svém lidu, aniž se v něm ještě bude slyšet hlas pláče a hlas nářku; 20 nebude odtamtud pocházet kojeneček dní ani stařec, jenž by své dni nemohl vyplnit, nýbrž stoletý, jenž bude umírat, bude mladík, a hříšníkovi stoletému bude zlořečeno. 21 I zbudují a obývat budou domy a vysadí vinice a budou jíst jejich ovoce. 22 Nebudou budovat, aby jiný obýval, nebudou vysazovat, aby jiný jedl, neboť dní mého lidu bude jako dní stromu a moji vyvolení budou dílo svých rukou spotřebovávat. 23 Nebudou se naprázdno unavovat, aniž budou rodit pro neštěstí, neboť oni jsou sítě požehnaných Jehovových, a jejich potomci s nimi. 24 A bude se díť, dříve než budou volat, že já budu odpovídat, ještě budou mluvit a já budu slyšet. 25 Vlk a jehňátko se budou spolu pást a lev bude jako skot žrát slámu, a had - jeho pokrmem bude prach; na mé svaté hoře nikde nebudou moci ublížit ani zkažit, řekl Jehova.

Izaiáš 66

1 Takto řekl Jehova: Mým trůnem jsou nebesa a země je podnoží mých nohou; kdepak je dům, jež mi chcete budovat, a kdepak je místo mého odpočinku? 2 Vždyť všechny tyto věci zřídila má ruka, takže všechny tyto věci vznikly, - prohlášeno Jehovou, - ale na tohoto hledím: Na chudého a zdrceného v duchu a třesoucího se na mé slovo. 3 Kdo poráží hovězí dobytče, ubíjí člověka, kdo obětuje kus drobného dobytka, láme vaz psa, kdo vznáší oběť daru - krev vepře, kdo přináší vůni kadidla, velebí modlu; jako oni našli zálibu v svých cestách a jejich duše si libuje v jejich hnusnostech, 4 právě tak budu já nacházet zálibu v zlém zacházení s nimi a přivádět na ně všechny jejich postrachy, protože když jsem volal, nebylo odpovídajícího, když jsem mluvil, nebylo slyšícího, nýbrž činili, co je v mých očích zlé, a zvolili si, v čem si nelibují. 5 Slyšte slovo Jehovovo, vy třesoucí se na jeho slovo: Vaši bratři, nenávidící vás, zapuzující vás vzhledem k mému jménu, říkají: Necht' se Jehova oslavuje, ať můžeme hledět na vaši radost! Ale oni budou muset být zostuzeni. 6 Hlas vřavy z města, hlas z chrámu, hlas Jehovy splácejícího odměnu svým nepřítelům! 7 Dříve než k porodu pracovala, porodila, dříve než přicházela její bolest, dala vyklouznout dítěti mužského pohlaví; 8 kdo uslyšel takovou věc, kdo uviděl takové věci? Zda může být země v porodní bolesti uvedena v jednom dni? Může-li národ být porozen najednou? Vždyť Cijjón se jal k porodu pracovat a již i porodil své děti. 9 Zda já mám způsobovat proražení a ne plodit? praví Jehova. Zdali já, jenž plodím, uzavřu? řekl tvůj Bůh. 10 Radujte se s Jerúsalemem a jásejte v něm, všichni milující jej, těšte se s ním velmi, všichni, kdo jste nad ním projevovali zármutek, 11 abyste mohli sít a nasýtit se z prsů jeho útěchy, abyste mohli srkat a polahodit si z hojnosti jeho slávy, 12 neboť Jehova řekl takto: Hle, já, chystám se k němu jako řeku zavést pokoj a jako valící se potok slávu národů, i budete sít a budete nošeni po boku a na kolenou budete laskáni. 13 Jako někoho, jež jeho matka potěšuje, tak vás budu já potěšovat, ano, budete potěšováni v Jerúsalemě; 14 to když budete zakoušet, bude vaše srdce jásat a vaše kosti budou jako mladý porost pučet, a při jeho nevolnících bude známa ruka Jehovova, ale proti svým nepřítelům se bude rozhorlovat. 15 Neboť, hle, Jehova bude přicházet v ohni, a jeho vozy jako vichřice, ke splacení svého hněvu v popuzení a svého pokárání v plamenech ohně; 16 ano, ohněm a svým mečem se Jehova projeví jako soudce všeho masa, i bude mnoho zabitých Jehovou. 17 Kdo se posvěcuje, kdo se očišťuje do zahrad, následující kohosi vprostřed, a jedí maso vepřů a jiné hnusnosti, i myši, budou spolu muset zmizet - prohlášeno Jehovou. 18 A já, jejich činnosti a jejich myšlenky - dojde ke shromáždění všech národů a jazyků, i přijdou a uvidí mou slávu, 19 i budu klást mezi ně znamení a vysílat uniknuvší z nich k národům, do Taršíše, Púlu a Lúdu, napínajícím luk, do Túvalu a Jávánu, k dalekým ostrovům, kde neuslyšeli zvěst o mně, aniž mou slávu uviděli, ať mezi těmi národy mou slávu rozhlásí. 20 I přivedou všechny vaše bratry ze všech národů za oběť daru Jehovovi, na koních a ve vozech a v nosítkách a na mezcích a na rychlonohých velbloudících, na mou svatou horu, Jerúsalem, řekl Jehova, jako děti Isráelovy přinášejí oběť daru v čistých nádobách v dům Jehovův; 21 a i z nich si budu brát za kněží a za Léviince, řekl Jehova, 22 neboť jako nová nebesa a nová země, jež se já chystám zříditi, budou zůstávat před mou tváří, - prohlášeno Jehovou, - tak bude zůstávat vaše sítě a vaše jméno. 23 A bude se díť: Od každého novu měsíce do novu měsíce a od každo šabatu do šabatu bude všechno maso přicházet klanět se před mou tvář, řekl Jehova; 24 a když budou vycházet, budou hledět na mrtvolu lidí, kteří se proti mně vzepřeli, neboť jejich červ nebude umírat, aniž bude jejich oheň hasnout, i budou všemu masu předmětem odporu.

Jeremiáš

Jeremiáš 1

1 Slova Jeremji, syna Chilkijáhúa z kněží, kteří byli v Anáthóth v zemi Benjámínově, 2 k němuž se dostalo slovo Jehovovo v dnech Jóšijáhúa, syna Ámónova, krále Júdova, v třináctém roce jeho kralování; 3 dostávalo se i v dnech Jehójákíma, syna Jóšijáhúova, krále Júdova, až do skončení jedenáctého roku Cidkijáhúa, syna Jóšijáhúova, krále Júdova, až do odvedení Jerúsálema v pátém měsíci. 4 I dostalo se ke mně slovo Jehovovo, výrok: 5 Dříve než jsem tě v lůně ztvárňoval, znal jsem tě, a dříve než jsi vycházel z dělohy, jsem tě posvětil, učinil jsem tě prorokem národů. 6 I řekl jsem: Ach, Pane, Jehovo, hle, neumím mluvit, vždyť já jsem hoch. 7 A Jehova ke mně řekl: Nesmíš říkat: Já jsem hoch, neboť půjdeš všude, kam tě budu posílat, a vše, co ti budu rozkazovat, budeš mluvit. 8 Nemusíš před jejich tváří bážeň pocítovat, vždyť s tebou budu já k vyprošťování tě - prohlášeno Jehovou. 9 A Jehova vztáhl svou ruku a sáhl na má ústa; i řekl Jehova ke mně: Hle, dal jsem v tvá ústa své slovo; 10 viz, ustanovil jsem tě dnes nad národy a nad královstvími k odervávání a k boření a k hubení a k vyvracení, k budování a k vysazování. 11 I dostalo se ke mně slovo Jehovovo, výrok: Co ty vidíš, Jeremjo? A řekl jsem: Já vidím prut mandloně. 12 A Jehova ke mně řekl: Správně jsi uviděl, ano, já bdím nad svým slovem k jeho uskutečnění. 13 A podruhé se ke mně dostalo slovo Jehovovo, výrok: Co ty vidíš? A řekl jsem: Já vidím kypící kotel, a jeho předek je ze strany na sever. 14 A Jehova ke mně řekl: Ze severu se na všechny obyvatele země bude rozpoutávat pohroma, 15 neboť hle, já, - budu povolávat všechny čeledi království, jež jsou na sever, - prohlášeno Jehovou, - i přijdou a umístí každý svůj trůn ke vchodu do bran Jerúsálema a proti všem jeho zdem vůkol a proti všem městům Júdovým, 16 i budu s nimi mluvit o svých právech stran všeho jejich zla, že mě opustili a jali se zakuřovat jiným bohům a klanět se dílům svých rukou. 17 Ty tedy musíš opásat své boky a povstat a promlouvat k nim vše, co ti já budu rozkazovat; nesmíš se před jejich tváří strachovat, jinak bych tě mohl jejich tváří vystrašit. 18 A já, hle, jsem tě dnes učinil opevněným městem a sloupem ze železa a zdmi z mosazi proti vší zemi, vůči králům Júdovým, vůči jejím hodnostářům, vůči jejím kněžím a vůči lidu země; 19 i budou proti tobě bojovat, ale nic vůči tobě nebudou zmáhat, vždyť s tebou budu já, - prohlášeno Jehovou, - k vyprošťování tě.

Jeremiáš 2

1 I dostalo se ke mně slovo Jehovovo, výrok: 2 Jdi, ať voláš v uši Jerúsálema výrokem: Takto řekl Jehova: Vzpomínám na tebe - laskavost tvého mládí, lásku tvých zasnub, tvé chození za mnou v pustině, v neosévané zemi. 3 Isráel byl svatostí, pro Jehovu, prvotina jeho výnosu; všichni sžirající jej musejí nést vinu, musí na ně přijít pohroma - prohlášeno Jehovou. 4 Slyšte slovo Jehovovo, dome Jákóbu, ano, všechny čeledi domu Isráelova; 5 takto řekl Jehova: Co při mně vaši otcové shledali za křivdu, že se zpřed mne vzdělili a odešli za nicotností a jali se nicotně si počínat, 6 aniž řekli: Kde je Jehova, jenž nás vynesl ze země Egypta, jenž nás vodil pustinou, zemí stepí a propadlišť, zemí sucha a stínu smrti, zemí, již nikdo neprošel, aniž tam člověk bydlel? 7 A uvedl jsem vás do země sadů k okoušení jejího ovoce a jejího blaha; ale když jste vstoupili, znečistili jste mou zem a mé dědictví jste učinili oškivostí. 8 Kněží neřekli: Kde je Jehova, aniž mě znali zaměstnávající se zákonem a pastýři se proti mně vzpírali a proroci prorokovali skrze Baala a chodili za věcmi, jež neprospívají. 9 Proto se s vámi ještě budu přít, - prohlášeno Jehovou, - i s dětmi vašich dětí se budu přít; 10 ano, přejděte ostrovy Kittím a vizte, pošlete do Kédára a velmi pozorně uvažte a vizte, zda nastalo něco jako toto, 11 zda národ zaměnil bohy (ač oni nejsou bohové)? A můj lid zaměnil svou slávu za to, co neprospívá! 12 Zhrozte se nad tímto, nebesa, a zděste se, ztrňte velmi, - prohlášeno Jehovou, - 13 neboť můj lid spáchal dvojí zlo: Mne opustili, zřídlo živých vod, aby si vykopali cisterny, popraskané cisterny, jež nemohou vodu podržet. 14 Zda je Isráel nevolníkem? Je-li on zrozcem domu? Proč se stal kořistí? 15 Řvali na něho hřivnatci, vydávali svůj hlas a jeho zem učinili zpusťlinou, jeho města jsou sežehnutá, takže jsou bez obyvatel, 16 dokonce ti synové Nófu a Tachpanchésu spásají téměř hlavy. 17 Zda ti tak nečiní toto: Tvé opouštění Jehovu, tvého Boha, v době, kdy tě cestou vodí? 18 Nuže tedy, co je s tebou stran cesty do Egypta k pití vod ze Šichóru? A co je s tebou stran cesty do Aššúru k pití vod z Řeky? 19 Nechť tě napravuje tvé zlo a tvá odpadlictví nechť ti domlouvají; věz pak a viz, že zlé a hořké je tvé opouštění Jehovu, a že není při tobě strach ze mne - prohlášeno Pánem, Jehovou zástupů. 20 Vždyť jsem odedávna zlomil tvé jho a strhal tvá pouta, i řekla jsi: Nebudu přestupovat; a přece ses ty na každém vysokém pahrbku a pod každým zeleným stromem rozvalovala, nevěstko! 21 A já jsem tě vysadil jako ušlechtilou révu, veskrze právě símě; jak to tedy, že ses mi zvrhla v zrudné výhonky cizokrajného vinného keře? 22 Ano, byť ses myla louhem a brala si mnoho žiraviny, je tvá nepravost patrna před mou tváří - prohlášeno Pánem, Jehovou; 23 jak můžeš říkat: Nejsem znečištěna, nechodila jsem za Baalím? Viz svou cestu průrvou, uvědom si, cos učinila, rychlá velbloudice, své cesty střídající, 24 divoká oslice, zvyklá pustině, jež v žádostivosti své duše lapá vít; její říje - kdo ji může odvrátit? Nikdo z hledajících ji se nemusí unavovat; budou ji moci v jejím měsíci najít. 25 Uchovávej svou nohu, aby nebyla bosa, a své hrdlo před žízni! Ale řekla jsi: Beznadějně - nikoli, neboť jsem si zamilovala cizáky a za nimi půjdu.

26 Jako ostudou zloděje, když je dopadán, tak budou zostuzeni, dům Isráélův, oni, jejich králové, jejich hodnostáři a jejich kněží a jejich proroci, 27 říkající dřevu: Ty jsi můj otec, a kameni: Tys mě porodil, neboť ke mně otočili šíji a ne tvář, ale v čas svého neštěstí říkají: Vstaň a vysvobod' nás! 28 Ale kde jsou tvoji bohové, jichž sis nazhotovoval? Necht' vstávají, mohou-li tě vysvobodit, vždyť tvoji bohové jsou počtem jako tvá města, Júdo! 29 K čemu si chcete na mne stěžovat? Vy všichni jste se proti mně vzepřeli - prohlášeno Jehovou; 30 nadarmo jsem zbil vaše syny, nevzali si ponaučení, vaše proroky sežral váš meč jako dravý lev. 31 Vy, toto pokolení, si všimněte slova Jehovova: Zda jsem se Isráélovi stal pustinou? Zemí-li temnoty? Proč říkají, můj lid: Dali jsme se na potulky, již k tobě nebudeme přicházet? 32 Zda panna zapomíná svých ozdob, nevěsta svých šerp? Ale můj lid, ti mne zapomněli - dni, jimž není počtu. 33 Co přikrášluješ svou cestu k hledání lásky? Proto jsi také svým cestám vyučila zlé ženy; 34 i na tvých cípech byla nalezena krev nevinných ubohých duší; ne vloupáním jsem ji našel, nýbrž na nich všech. 35 Ale řekla jsi: Že jsem nevinná, jistě se jeho hněv ode mne odvrátí - hle, já, budu se s tebou soudit pro tvůj výrok: Nezhřešila jsem. 36 Co tak spěšně odcházíš měnit svou cestu? I Egyptem se musíš zklamat, jako ses zklamala Aššúrem; 37 i z jeho blízkosti budeš vycházet, majíc své ruce na své hlavě, neboť Jehova se postavil zamítavě proti předmětům tvé důvěry, takže jim nemůžeš dodat zdaru.

Jeremiáš 3

1 Je výrok: Jestliže muž odesílá svou ženu a ona z jeho blízkosti odejde a dostane se jinému muži, zda se k ní ještě bude vracet? Zda by nebyla ona země velmi znesvěcována? A ty ses nasmilnila s mnoha milovníky; a vrátit se ke mně? - prohlášeno Jehovou. 2 Povznes své oči na holé pahrbky a viz, kde jsi nebyla zprzněna! Sedala jsi pro ně na cestách jako Arab v pustině a znesvětila jsi zem svými smilstvy a svým zlem, 3 takže byly zadrženy pršky a pozdní déšť nenastával, a tys měla čelo nevěstky, zpěchovala ses stydět se. 4 Zda od nynějška na mne nevoláš: Můj Otče, ty jsi vůdcem mého mládí! 5 Zda se bude navždy horšit? Bude-li do nekonečna číhat? Hle, mluvíš, ale pášeš ta zla, jak se dá. 6 A v dnech krále Jóšijjáhúva ke mně Jehova řekl: Vidíš, co činí odpadlice Isráél? Ta chodí na každou vysokou horu a pod každý zelený strom a smilní tam; 7 i řekl jsem po jejím spáchání všech těchto věcí: Smíš se ke mně vrátit, ale nevrátila se. To viděla její nevěrná sestra, Júdá; 8 a když jsem odpadlici Isráéle pro všechny příčiny toho, že zcizoložila, odeslal a dal jí listinu rozluky s ní, viděl jsem, že její nevěrně jednající sestra Júdá se nezalekla, nýbrž i ona dále smilnila, 9 a křiklavostí jejího smilstva se stalo, že znesvětila zem, neboť cizoložila s kamenem a s dřevem, 10 a ani při tomto všem se její nevěrná sestra Júdá ke mně nevrátila celým svým srdcem, nýbrž s klamem - prohlášeno Jehovou. 11 A Jehova ke mně řekl: Odpadlice Isráél ospravedlnila svou duši nad nevěrnici Júdu; 12 jdi a provolej tato slova na sever a řekni: Vrať se, odpadlice Isráéli, prohlášeno Jehovou; nechci svou tvář zachmuřit proti vám, neboť já jsem soucitný, prohlášeno Jehovou, nebudu se navždy horšit, 13 jen poznej svou nepravost, že ses vzepřela proti Jehovovi, svému Bohu, a své cesty rozvětvila k cizákům pod každý zelený strom a na můj hlas jste neuposlechli. 14 Vraťte se, odvrácené děti, prohlášeno Jehovou, neboť já pro vás jsem Manželem a chci vás vzít, jednoho z města a dva z čeledi, a přivést vás na Cijjón, 15 a dát vám pastýře podle svého srdce, kteří vás vezmou na pastvu v poznání a prozíravosti. 16 A až se budete v té zemi v oněch dnech množit a stávat plodnými, bude se dít - prohlášeno Jehovou -: Nebudou již říkat: Skříňka smlouvy Jehovovy, aniž bude vystupovat na srdce, aniž na ni budou vzpomínat ani myslet, aniž ještě bude zhotovována. 17 V oné době budou Jerúsálemu dávat název Trůn Jehovův, i shrnou se do něho všechny národy ke jménu Jehovovu, k Jerúsálemu, aniž budou ještě chodit za umíněností svého zlého srdce. 18 V oněch dnech půjdou, dům Júdův s domem Isráélovým, a budou spolu přicházet ze země severu k zemi, již jsem dal za dědictví vašim otcům. 19 A já jsem si řekl: Jak tě mám zařadit mezi děti a dát ti žádoucí zem, krásné dědictví zástupů národů? I řekl jsem si: Budeš mi dávat název Můj Otec, aniž se budeš odvracet od následování mne ... 20 Ba - jako žena nevěrně jedná stran svého milovníka, tak jste se nevěrně chovali ke mně, dome Isráélův - prohlášeno Jehovou. 21 Na holých pahrbcích je slyšet hlas, pláč, úpěnlivé prosby Isráélových dětí, neboť zkrivilí své cesty, zapomněli Jehovu, svého Boha. 22 Vraťte se, odvrácené děti, chci zhojit vaše odvrácení ... Hle, my - dostavili jsme se k tobě, neboť ty jsi Jehova, náš Bůh; 23 věru jen klamně od pahrbků, množství hor - věru jen v Jehovovi, našem Bohu, je vysvobození Isráéle. 24 Ale ostuda sežrala lopotu našich otců od našeho mládí, jejich drobný dobytek a jejich skot, jejich syny a jejich dcery, 25 ležíme ve své ostudě a pokrývá nás naše hanba, neboť jsme hřešili vůči Jehovovi, našemu Bohu, my i naši otcové od našeho mládí a až po tento den, aniž jsme uposlechli na hlas Jehovy, našeho Boha.

Jeremiáš 4

1 Chceš-li se vrátit, Isráéli, prohlášeno Jehovou, musíš se vrátit ke mně, a chceš-li své hnusnosti od mé tváře odstranit, pak nesmíš okolkovat; 2 a budeš přísahat: Jako že je živ Jehova, v pravdě, v právu a v spravedlnosti, a národy si budou v něm žehnat a v něm se budou honosit. 3 Neboť Jehova mužům Júdovým a Jerúsálemu řekl takto: Obdělejte si neobdělané, ať nerozséváte do trní,

4 dejte se Jehovovi obřezat a odstraňte předkožky svého srdce, muži Júdovi a obyvatelé Jerúsáléma, aby nemuselo jako oheň vyjít mé popuzení a rozhořet se, takže by nebylo hasícího, pro zlo vašich skutků. 5 Rozhlaste v Júdovi a v Jerúsalémě zvěstujte a říkejte, a trubte v zemi na troubu, volejte naplno a říkejte: Shromážděte se a vstupujme do opevněných měst, 6 pozvedněte prapor k Cijjónu, vyhledejte útočiště, nesmíte stát, neboť já se chystám od severu přivést pohromu, ano, velikou zkázu. 7 Lev vystoupil ze svého houští a zhoubee národů nastoupil cestu, vyšel ze svého místa učinit tvou zem zpustlinou, tvá města budou pustnout, protože nebude obyvatele. 8 Pro toto se opásejte pytlavinami, naříkejte a skučte, neboť žár hněvu Jehovova se od nás neodvrátil. 9 A v onen den se stane, prohlášeno Jehovou: Královo srdce bude hynout, i srdce hodnostářů, a kněží se zhrozí a proroci se budou děsit. 10 I řekl jsem: Ach, Pane, Jehovo, věru jsi velmi oklamal tento lid výrokem: Budete mít pokoj - a meč zasahuje až k duši! 11 V oné době se bude tomuto lidu a Jerúsalému říkat: Suchý vítr od holých pahrbků v pustině na cestu dcery mého lidu, ne k převívání ani ku pročišťování, 12 vítr příliš silný na tyto věci mi přichází, nyní i já budu vyslovovat rozsudky proti nim. 13 Hle, vystupuje jako oblaky, jeho vozidla jako vichřice, jeho koně jsou rychlejší než orlové. Běda nám, neboť jsme zničeni! 14 Umyj své srdce od zla, Jerúsaléme, abys mohl být zachráněn! Až dokdy budeš ve svém nitru přechovávat myšlenky své špatnosti? 15 Vždyť od Dána hlas oznamuje a neštěstí zvěstuje z pohoří Efrájimova! 16 Připomeňte národům, hle, zvěstujte proti Jerúsalému: Z daleké země přicházejí oblehači a pozvedají svůj hlas proti městům Júdovým; 17 jako hlídači pole jsou proti němu ze všech stran, neboť se stal neposlušným mne, prohlášeno Jehovou. 18 Tvá cesta a tvé skutky ti způsobily tyto věci, toto je tvé zlo; ano, je to trpké, ano, zasahuje to až k srdci! 19 Mé útroby, mé útroby! Svíjím se! Stěny mého srdce! Mé srdce mi zvučí, nemohu mlčet, neboť jsi uslyšela, má duše, zvuk trouby, válečný poplach. 20 Ohlašuje se zkáza na zkázu, neboť celá země je zničena, náhle byly zničeny mé stany, znenadáni mé koberce; 21 až dokdy budu vídat prapor, slýchat zvuk trouby? 22 Vždyť můj lid je pošetilý, neznají mě, oni jsou potrhle děti, ano, oni nejsou chápaví; oni jsou moudří k páchání zla, ale dobře činit neumějí. 23 Pohleděl jsem na zem, a hle, pustota a prázdnota, a na nebesa, a neměla světla; 24 pohleděl jsem na hory, a hle, třásly se a všechny pahrbky zakolísaly; 25 pohleděl jsem, a hle, nebylo člověka a všechno letounstvo nebes, ti utekli, 26 pohleděl jsem, a hle, co bývalo sadem, bylo pustinou, a všechna města toho byla zbořena od Jehovy, od žaru jeho hněvu. 27 Ano, takto řekl Jehova: Všechna země se bude stávat spouští, ač skoncování nebudu uskutečňovat; 28 nad tímto bude země truchlit a nebesa shora budou temnět, protože jsem promluvil, umínil jsem si, aniž lituji, aniž se od toho budu odvracet. 29 Pro hluk od jezdců a střelců z luku bude každé město utíkat, vejdou v lesní houští a vylezou v skalní dutiny, každé město bude opuštěno a nebude v něm nikoho bydlícího. - 30 A ty, zničená, co chceš činit? Když se oblékáš v šarlat, když se ozdobuješ ozdobami ze zlata, když své oči rozšiřuješ černí, nadarmo se činiš půvabnou, záletníci se postaví zamítavě proti tobě, budou hledat tvé žití. 31 Ano, uslyšel jsem hlas jakoby té, jež pracuje k porodu, úzkosti jakoby prvorodičky, hlas dcery Cijjónu, jež sténá, rozprostírá své dlaně: Ach, běda mi, neboť má duše únavou podléhá zabijecům!

Jeremiáš 5

1 Nuže, proběhněte ulicemi Jerúsáléma a zjišťujte a zvídejte a pátrejte na jeho prostranstvích; budete-li moci někoho najít, je-li kdo uskutečňující právo, vyhledávající pravdu, pak mu chci odpustit, 2 ale byť říkali: Jako že je živ Jehova, zajisté přísahají křivě. 3 Jehovo, nejsou tvé oči na věrnosti? Zbil jsi je, aniž pocítili bolest, jal ses je hubit - odmítli si vzít ponaučení, nad skalisko tvrdšími učinili své tváře, odmítli vrátit se. 4 A já jsem řekl: Jsou to jen chudáci, chovají se bláznivě, neboť neznají cestu Jehovovu, právo svého Boha; 5 musím si zajít k významným a oslovit je, neboť ti cestu Jehovovu, právo svého Boha znají. Jenže ti vesměs zlomili jeho strhali pouta; 6 proto je skolil lev z lesa, bude je ničít večerní vlk, nad jejich městy bude číhat levhart, každý, kdo z nich bude vycházet, bude rozerván, neboť se rozmnožila jejich přestoupení, rozmohla se jejich odpadlictví. 7 Proč bych ti měl stran tohoto odpouštět? Tvoji synové mě opustili a jali se přísahat při nebozích; a sytil jsem je, ale cizoložili a hromadně se hrnuli v dům nevěstky. 8 Byli jako dobře živení potulující se koně, řehkali každý k ženě svého bližního. 9 Zda pro tyto věci nemám navštěvovat - prohlášeno Jehovou -? A nemá-li se má duše mstít na národu, jenž je jako tento? 10 Vystupte na jeho hradby a hubte, ale skoncování nebudete uskutečňovat; odstraňujte jeho výstřelky, neboť ty nejsou Jehovovy. 11 Vždyť dům Isráelův a dům Júdův se proti mně velmi nevěrně zachovali, prohlášeno Jehovou, 12 dopustili se zapření proti Jehovovi a říkali: Ne on, takže na nás nebude přicházet pohroma, aniž budeme zakoušet meč a hlad; 13 a proroci se musejí projevit větrem, neboť v nich není slova; a tak nechť se jim činí. 14 Proto Jehova, Bůh zástupů, řekl takto: Pro vaše vyslovování tohoto slova, hle, já, - chystám se svá slova v tvých ústech učinit ohněm a tento lid dřívím, i bude je šírat. 15 Hle, já, - chystám se na vás přivést národ z dálky, dome Isráelův, prohlášeno Jehovou; je to národ tvrdý, je to národ odedávna, národ - neznáš jeho jazyk, aniž rozumíš, co mluví, 16 jeho toulec - otevřený hrob, oni všichni jsou hrdinové. 17 I bude jíst tvou žeh a tvůj chléb, jež by měli jíst tvoji synové a tvé dcery, bude jíst tvůj drobný dobytek a tvůj skot, bude objídat tvou vinnou révu a tvůj fíkovník, mečem bude rozvracet tvá opevněná města, v něž ty důvěřuješ. 18 Ale ani v oněch dnech - prohlášeno Jehovou - nebudu uskutečňovat skoncování s vámi.

19 A bude se dít, když budete říkat: Zač nám Jehova, náš Bůh, učinil všechny tyto věci, že k nim budeš říkat: Podle toho, jak jste mě opustili a jali jste se sloužit bohům ciziny ve své zemi, tak budete sloužit cizákům v zemi, jež není vaše. 20 Oznamte toto v domě Jákobově a zvěstujte to v Júdovi výrokem: 21 Nuže, slyšte toto, lidé poštilý a bez srdce: Máte oči a nevidíte, máte uši a neslyšíte: 22 Zda se mne nebojíte - prohlášeno Jehovou -? Nejste-li plni úzkosti před tváří mou, jenž jsem trvalým ustanovením učinil písek hranicí moře, ať ji nepřekračuje; i zmítají se, ale nic nemohou zmoci, hučí jeho vlny, ale nemohou ji překročit? 23 Ale tento lid má vzdorovitě a neposlušné srdce; odvrátili se a odešli, 24 aniž si ve svém srdci řekli: Mějme přece v úctě Jehovu, našeho Boha, jenž dává lijavec, i raný i pozdní, v jeho čas, zachovává nám ustanovené týdny žně. 25 Vaše nepravosti odvedly tyto věci, ano, vaše hříchy před vámi zadržely, co je dobré; 26 neboť mezi mým lidem se našli zlovolní, vyhlížejí se jako uléháním ptáčníků, nastavují past, lapají lidi. 27 Jako klec plná ptactva, tak jsou jejich domy plny podvodu; proto se stali významnými a zbohatli; 28 ztuchněli, lesknou se, také pomíjejí nepříjemné věci - soudní věc nerozsuzují, soudní věc sirotků, a mají se dobře, a právo nemajetných - těm právo nezjednávají. 29 Zda pro tyto věci nemám navštěvovat - prohlášeno Jehovou -? Nemá-li se má duše mstít na národu, jenž je jako tento? 30 V zemi se děje věc ofesná a děsivá: 31 Proroci prorokují lživě, neboť nad jejich rukou panují kněží, a můj lid, ti jsou tak spokojeni; ale co budete činit k poslednímu toho?

Jeremiáš 6

1 Vyhledejte útočiště, děti Benjámínovy, zprostřed Jerúsaléma, a v Tekóii zatrubte na troubu a nad Béh-hakkeremem pozvedněte korouhev, neboť od severu se snáší pohroma, ano, veliká zkáza, 2 zahubím půvabnou a zhyčkanou, dceru Cijjóna. 3 Budou k ní přicházet pastýři a jejich stáda, vůkol proti ní postaví své stany; budou spásat každý svou stranu; 4 posvěťte proti ní válku, povstaňte, ať můžeme o polednách vystoupit! Běda nám, že se den obrátil, že se protahují stíny večera - 5 povstaňte, ať můžeme vystoupit v noci a zpusťošit její paláce! 6 Vždyť Jehova zástupů řekl takto: Povyťínejte její stromoví a navršte proti Jerúsalému násep; to je město, jež bude vydáno k navštívení; ono všechno - jen útisk je uvnitř něho; 7 jako vypouští studna své vody, tak vypouští své zlo, je v něm slyšet o násilí a plenění; před mou tváří je ustavičně bída a rány. 8 Dej se poučit, Jerúsaléme, aby se od tebe má duše nemusela odloučit, abych tě nemusel učinit spouští, zemi neobývanou. 9 Takto řekl Jehova zástupů: Jako vinnou révu budou důkladně paběrkovat zbytek Isráele; přilož opět jako vinař svou ruku na větévky! 10 Ke komu mám mluvit a svědčit, aby slyšeli? Hle, jejich ucho je neobřezané, takže nemohou naslouchat; hle, slovo Jehovovo je jim k potupě, nelibují si v něm. 11 I jsem pln popuzení Jehovova, stalo se mi obtížným snášet je - vylít na batole v ulici a na sejítí jinochů spolu! Ano, i muž s ženou musejí být polapeni, stařec s tím, jenž naplnil dni, 12 a jejich domy přejdou k jiným, pole a ženy spolu, neboť budu na obyvatele této země napřahovat svou ruku - prohlášeno Jehovou. 13 Vždyť od nejmenšího z nich až po největšího z nich, každý je zplna oddán nespravedlivému zisku, a od proroka až po kněze, každý se dopouští klamu, 14 a úraz mého lidu se jali hojit lehkovážně s výrokem: Je dobře, je dobře; ale není dobře. 15 Pociťili ostudu, že se dopouštějí ošklivosti? Ani trochu ostudy necítí, ani zahanbení neznají; proto budou padat mezi padajícími, v čas, kdy je navštívím, budou klopýtat, řekl Jehova. 16 Takto řekl Jehova: Postavte se na cesty a vizte, a vyptejte se na dávné pěšiny, kde je toto: Cesta, jež je dobrá, ať po ní jdete, a najděte klid pro své duše! Ale řekli: Nepůjdeme. 17 Ustanovil jsem tedy nad vámi dozorce: Naslouchejte zvuku trouby! Ale řekli: Nebudeme naslouchat. 18 Proto slyšte, národy, a věz, shromáždění, co je mezi nimi; 19 slyš, země: Hle, já se chystám přivést na tento lid pohromu, ovoce jejich myšlenek, neboť neupínají sluch na má slova, a můj zákon - ba, postavili se proti němu zamítavě. 20 K čemu je mi toto - z Ševy přichází kadidlo a z daleké země libovonná třtina, vaše vzestupné oběti nejsou k blahovolnému přijetí, aniž jsou mi vaše ostatní oběti příjemné; 21 proto řekl Jehova takto: Hle, já, - chystám se klást před tento lid překážky, aby o ně klopýтали, otcové a synové spolu, soused i jeho přítel budou muset zahynout. 22 Takto řekl Jehova: Hle, ze země severu přichází lid, od nejzazších končin země se pozvedá veliký národ; 23 chápou se luku a oštěpu, je on krutý, aniž se slitovávají; jejich hlas řve jako moře, i jedou na koních, seřazeni jako mužstvo do boje proti tobě, dcero Cijjónu! 24 Uslyšeli jsme zvěst o tom, naše ruce ochably, zachvátila nás úzkost, svíjení jako rodičku; 25 nechť nevycházíte do pole, aniž chodíte po cestě, neboť - meč nepřítel, strach ze všech stran! 26 Dcero mého lidu, opásej se pytlou a válej se v popele, zaveď si smutek jako pro jedináčka, nárek veliké hořkosti, neboť na nás náhle přichází ničitel! 27 Učinil jsem tě ve svém lidu zkoumatelem, pevností, abys poznával a zkoumal jejich cestu; 28 oni všichni jsou nejdvrácenější z odporujících, chodí jako utrhači, mosaz a železo, jsou zkázonosní, oni všichni. 29 Měch shořel, olovo z ohně vymizelo, nadarmo se tavením tavelo, neboť zlí nebyli odstraněni; 30 dají jim název zamítnutého stříbra, neboť se Jehova proti nim zamítavě postavil.

Jeremiáš 7

1 Slovo, jež se k Jeremjovi dostalo z blízkosti Jehovovy, výrok: 2 Postav se v bránu domu Jehovova, ať tam provoláš toto slovo a budeš říkat: Slyšte slovo Jehovovo, všechen Júdo, kteří v tyto brány vstupujete klanět se Jehovovi: 3 Jehova zástupů, Bůh Izráelův, řekl takto: Polepšete své cesty a své skutky, ať vás mohu nechat sídlit v tomto místě; 4 necht' neupínáte svou důvěru k slovům, jež jsou klam, výroku: Chrámem Jehovovým, chrámem Jehovovým, chrámem Jehovovým jsou ony! 5 Nýbrž, chcete-li veskrze polepšit své cesty a své skutky, chcete-li řádně vykonávat soud mezi kýmkoli a mezi jeho bližním, 6 cizince, sirotka a vdovu nebudete utiskovat ani nevinnou krev v tomto místě prolévat ani za jinými bohy sobě ke škodě chodit, 7 pak vás v tomto místě budu nechávat sídlit, v zemi, již jsem vašim otcům dal, totiž od věku až do věku. 8 Hle, vy svou důvěrou spočíváte na slovech, jež jsou klam, k žádnému prospěchu. 9 Krást, vraždit, cizoložit a křivě přísahat, a zakuřovat Baalovi a chodit za jinými bohy, jichž neznáte, 10 i vcházíte a před mou tvář se postavujete v tomto domě, nad nímž se děje dovolávání mého jména, a říkáte: Jsme vyproštěni - za účelem páchání všech těchto ošklivostí! 11 Zda se tento dům, nad nímž se děje dovolávání mého jména, stal ve vašich očích doupětem lupičů? I já, hle, vidím, prohlášeno Jehovou. 12 Ano, jen si zajděte k mému místu, jež bylo v Šíle, kde jsem nejprve dal usídlit své jméno, a vizte, co jsem s ním učinil pro zlo svého lidu, Izráele! 13 Nuže tedy, pro vaše činění všech těchto vašich činů, prohlášeno Jehovou (a promlouval jsem k vám časným promlouváním, aniž jste slyšeli, a volal jsem vás, aniž jste odpovídali), 14 ano, učiním s domem, nad nímž se děje dovolávání mého jména, v němž vy důvěřujete, a s místem, jež jsem dal vám a vašim otcům, jak jsem učinil se Šílem, 15 a chci vás odhodit zpřed své tváře, jako jsem odhodil všechny vaše bratry, všechno símě Efrájimovo. 16 A ty necht' se za tento lid nemodlíš, ano, necht' za ně nevznášíš křik ani modlitbu, ani necht' se u mne nepřimlouváš, neboť tě nebudu slyšet. 17 Zda nevidíš, co oni ve městech Júdových a v ulicích Jerúsáléma provádějí? 18 Děti sbírají dříví a otcové zapalují oheň a ženy hnětou těsto ku přípravě koláčů pro královnu nebes a nalévání úliteb jiným bohům za účelem dráždění mne. 19 Zda oni dráždí mne - prohlášeno Jehovou -? Zda ne sami sebe k ostudě svých tváří? 20 Proto Pán, Jehova, řekl takto: Hle, k tomuto místu se bude vylévat můj hněv a mé popuzení, na lidi a na dobytek a na stromové pole a na plody půdy, i rozhoří se a nebude hasnout. 21 Jehova zástupů, Bůh Izráelův, řekl takto: Přidejte své vzestupné oběti k svým ostatním obětem a jezte maso! 22 Vždyť jsem s vašimi otci v den vyvedení jich ze země Egypta nepromluvil, aniž jsem jim rozkázal stran věci vzestupných a jiných obětí, 23 nýbrž jsem jim rozkázal tuto věc, výrokem: Poslouchejte na můj hlas a stanu se vám Bohem a vy mi budete lidem, ať chodíte každou cestou, již vám budu přikazovat, aby vám bylo dobře. 24 Ale neuposlechli, aniž nachýlili své ucho, nýbrž se jali chodit podle záměrů, podle umíněnosti, svého zlého srdce, a ukázali záda a ne tvář. 25 Stran celé doby ode dne, kdy vaši otcové vyšli ze země Egypta, až po tento den, to jsem se k vám naposílal všech svých nevolníků, proroků, denně, časným posláním, 26 ale neobrátili ke mně sluch, aniž nachýlili své ucho, nýbrž zatvrdili svou šíji; zachovali se hůře než jejich otcové. 27 I budeš k nim vyslovovat všechna tato slova, aniž k tobě budou obracet sluch, ano, zavoláš na ně, aniž ti budou odpovídat; 28 i budeš k nim říkat: Toto je ten národ těch, kteří neposlouchají na hlas Jehovy, svého Boha, aniž přijímají kázeň; pravda se ztratila, ano, je vyřata z jejich úst. 29 Ostříhej a zahod' svůj vlas a na holých pahrbcích vznes žalozpěv, neboť Jehova zamítl a zavrhl pokolení výbuchu svého hněvu. 30 Vždyť synové Júdovi se dopouštějí zla v mých očích, prohlášeno Jehovou, v domě, nad nímž se děje dovolávání mého jména, nakladli svých hnusností k jeho znečištění 31 a vybudovali výšiny Tófeth, jež je v průrvě syna Hinnómova, k spalování svých synů a svých dcer ohněm, což jsem nerozkázal, aniž na mé srdce vystoupilo. 32 Proto, hle, přicházejí dni, prohlášeno Jehovou, kdy se již nebude říkat Tófeth, a průrva syna Hinnómova, nýbrž průrva zabíjení, neboť v Tófeth budou pro nedostatek místa pohřbívati; 33 a mrtvoly tohoto lidu budou potravou ptačtvy nebes a zvěři země, a nebude odhánějíciho. 34 A z měst Júdových a z ulic Jerúsáléma chci dát přestat hlasu jásoťu a hlasu radosti, hlasu ženicha a hlasu nevěsty, neboť země bude rumištěm.

Jeremiáš 8

1 V oné době, prohlášeno Jehovou, budou vynášet kosti králů Júdových a kosti jeho hodnostářů a kosti kněží a kosti proroků a kosti obyvatel Jerúsáléma z jejich hrobů 2 a rozkládat je vůči slunci a vůči měsíci a vůči všemu osazenstvu nebes, těm, jež milovali a jimž sloužili a za nimiž chodili a jež vyhledávali a jimž se klaněli; nebudou sbírány, aniž budou pohřbívány; budou za hnůj na tváři půdy. 3 A všemu zbytku těch, již budou zbývat z této zlé čeledi, těch, již budou zbývat ve všech místech, kam je zaženu, bude milejší smrt než život, prohlášeno Jehovou zástupů. 4 I řekneš jim: Takto řekl Jehova: Zda mají padat a nepovstávat? Mají-li se odvracet a nevracet? 5 Proč se tento lid Jerúsáléma odvrátil trvalým odpadlictvím? Drží se podvodu, odmítají vrátit se; 6 jal jsem se naslouchat a uslyšel jsem - nemluví správně, není nikoho majícího nad svým zlem lítost s výrokem: Co jsem to spáchal? Každý se vrací ve svůj způsob života, jako se kuň rítí v boj. 7 I čáp v nebesích zná svá určená období a hrdlička a vlaštovka a jeřáb dbají času svého přiletu; a můj lid nezná právo Jehovovo. 8 Jak můžete říkat: My jsme moudří a je při nás zákon Jehovův? Avšak, hle, lživé písátko písmařů působí ke lži. 9 Moudří jsou zostuzeni, zmateni a polapeni - hle, postavili se zamítavě proti slovu Jehovovu, co za moudrost tedy mají?

10 Proto chci dát jejich ženy jiným, jejich pole uchvatitelům, vždyť od nejmenšího až po největšího, každý je zcela oddán nespravedlivému zisku, od proroka až po kněze, každý se dopouští klamu, 11 a úraz dcery mého lidu se jali hojit lehkovážně s výrokem: Je dobře, je dobře; ale není dobře. 12 Pocítili ostudu, že se dopouštějí ošklivosti? Ani trochu ostudy necítí a stydět se neumějí; proto budou padat mezi těmi, již padají, v čas svého navštívení budou klopýtat, řekl Jehova. 13 Veskrze je chci posbírat, prohlášeno Jehovou; na vinné révě není hrozň a na fíkovníku není fíků a listů uvadlo; dám to těm, kteří je míjejí. 14 Nač my sedíme? Shromážděte se a vstupujeme do opevněných měst a mlčme tam, neboť nás k mlčení určil Jehova, náš Bůh, a napojil nás vodou-žlučí, neboť jsme vůči Jehovovi hřešili. 15 Doufat v pokoj? Ale nic dobrého! V čas uzdravení? Ale hle, hrůza! 16 Z Dána je slyšet řikání jeho koní, od zvuku řehťání jeho hřebců se všechna země třese, i přijdou a sežerou zem a její náplň, město a ty, kdo v něm bydlí, 17 neboť hle, já, chystám se mezi vás vypustit hady, kobry, vůči nimž není zařikávání, i budou vás štípat, prohlášeno Jehovou. 18 Rozveselení pro mne proti sklíčenosti, jež je na mně! Mé srdce je neduživé - 19 hle, hlas volání dcery mého lidu o pomoc ze země dále: Zda není Jehovy na Cijjónu? Není-li na něm jeho Krále? Proč mě dráždili svými sochami, nicotnostmi ciziny? 20 Přešla žeň, skončilo léto a my nejsme vysvobozeni; 21 jsem zdrčen nad zdrčením dcery mého lidu, jsem začerněn, zachvátila mě hrůza. 22 Zda v Gileádu není balzámu? Není-li tam ranhojiče? Proč tedy nevezšlo hojení dcery mého lidu?

Jeremiáš 9

1 Kéž by byla má hlava vodou a mé oči zřídlem slz, abych za dne i v noci mohl oplakávat zabitě mého lidu! 2 Kéž bych měl v pustině hostinec pro počestné, abych mohl svůj lid opustit a z jejich blízkosti odejít! Vždyť oni všichni jsou cizoložníci, sebranka nevěrně jednajících, 3 a ohýbají svůj jazyk, luk lži, ale pro pravdu se v zemi nezachovali jako hrdinové, neboť postupují od zla k zlu a mne neznají, prohlášeno Jehovou. 4 Mějte se na pozoru, každý před svým bližním, a necht' ne na každém bratru důvěrou spočíváte, neboť kterýkoli bratr může kdykoli obelstít a kterýkoli bližní může chodit jako utrhač; 5 oni si každý ze svého bližního tropí blázny, aniž mluví pravdu, naučili svůj jazyk mluvit lež, unavili se pácháním nepravosti. 6 Tvé bydlení je vprostřed podvodu, podvodem se zpěčují poznat mě, prohlášeno Jehovou; 7 proto Jehova zástupů řekl takto: Hle, já, chystám se přetavovat je, ano, budu je podrobovat zkoušce - vždyť jak mám jednat z příčiny dcery mého lidu? 8 Jejich jazyk je vražedný šíp, řeč v jejich ústech podvod; s bližním se mluví o pokoji, ale ve svém nitru klade svou zálohu. 9 Zda pro tyto věci nemám navštěvovat - prohlášeno Jehovou -? Nemá-li se má duše mstít na národu, jenž je jako tento? - 10 Budu vznášet pláč a lkání nad horami a žalozpěv nad pastvišti pustiny, neboť jsou sežehnuta, takže jsou bez kohokoli přecházejícího, aniž tam uslyší hlas dobytka; od letounstva nebes až po zvěř, ti utekli, odešli. - 11 A Jerúsalem učiním hromadami, douštětem šakalů, a města Júdova budu činit spouští, takže budou bez obyvatel. 12 Kdo je tím moudrým mužem, jenž toto chápe a k němuž mluví ústa Jehovova, aby to oznamoval? Proč země zhylnula, je sežehnuta jako pustina, takže je bez přecházejícího? 13 A Jehova řekl: Pro jejich opuštění mého zákona, jež jsem předložil jejich tváři, a že neposlouchali na můj hlas, aniž v něm chodili, 14 nýbrž chodili za umíněností svého srdce a za Baalím, čemuž je naučili jejich otcové. 15 Proto Jehova zástupů, Bůh Izraelův, řekl takto: Hle, já, chystám se je, tento lid, nakrmit pelyňkem a budu je napájet vodou-žlučí, 16 a budu je rozptylovat mezi národy, jichž nepoznali oni ani jejich otcové, a vypouštět za nimi meč až do mého skoncování s nimi. 17 Takto řekl Jehova zástupů: Pouvažujte a povolejte nařikačky, ať přicházejí, a pošlete k moudrým ženám, ať přicházejí, 18 ať spěchají a vznášejí lkání nad námi, ať se naše oči rozplývají slzami, ať naše oční víčka roní vodu, 19 neboť z Cijjóna je slyšet hlas lkání: Jak jsme zničeni! Velmi jsme zostuzeni, neboť jsme opustili zem, neboť pobořili naše obydlí! 20 Slyšte tedy, ženy, slovo Jehovovo, a necht' vaše ucho přijímá slovo jeho úst, a učte své dcery lkání a každá žena svou přítelkyni žalozpěvu, 21 neboť v naše okna vystoupila, v naše paláce vešla smrt vytínat batole v ulici, jinochy na prostranstvích. 22 Mluv: Takto je prohlášeno Jehovou: Ano, mrtvoly lidí budou padat jako hnůj na tváři pole a jako pokos zpoza žence, a sbírajícího nebude. 23 Takto řekl Jehova: Necht' se moudrý nehonosí svou moudrostí a silák necht' se nehonosí svou silou, bohatý necht' se nehonosí svým bohatstvím, 24 nýbrž necht' se ten, kdo se honosí, honosí tímto: Pochopením a poznáním mne, že já jsem Jehova, uskutečňující laskavost, právo a spravedlnost v zemi, neboť v těchto věcech si libuji, prohlášeno Jehovou. 25 Hle, přicházejí dni, prohlášeno Jehovou, kdy budu zakročovat proti každému obřezanému s předkožkou, 26 proti Egyptu a proti Júdovi a proti Edómu a proti synům Ammónovým a proti Móávu a proti všem ostříhaným na spáncích, již bydlí v pustině, neboť všechny tyto národy jsou neobřezány, i všechen dům Izraelův, neobřezány srdcem.

Jeremiáš 10

1 Slyšte slovo Jehovovo, jež Jehova vyslovuje proti vám, dome Izraelův; 2 takto řekl Jehova: Nesmíte se učit cestě národů ani se strachovat před znameními nebes, třebaže se národy před nimi strachují.

3 Vždyť ustanovení národností, to je nicotnost; ano, vytně se to, strom z lesa - práce rukou drvoštěpa, sekerou; 4 ozdobuje se to stříbrem a zlatem, upevňují je hřebíky a kladivy, ať to nekolísá. 5 Ona jsou jako vysoustružovaná palma a nemluví, nutně se musejí nosit, neboť neumějí vykročit. Nemusíte před nimi pociťovat bázeň, neboť nemohou páchat zlo ani při nich není konání dobra, 6 protože není podobného tobě, Jehovo, ty jsi veliký a veliké je tvé jméno v moci! 7 Kdo by se nebál tebe, Králi národů, vždyť tobě to přísluší, ano, protože mezi všemi mudrci národů a ve všech jejich královstvích není podobného tobě, 8 nýbrž jsou do jednoho hloupí a blázniví. Poučení o těch nicotnostech: Je to dřevo, 9 přivází se roztepané stříbro z Taršíše a zlato z Úfázu, dílo kovodělníka a rukou zlatníka, jejich oblečení - modrý purpur a červený purpur, ony všechny jsou dílo zručných. 10 Ale pravý Bůh je Jehova, on, Bůh živý a věčný Král; před jeho rozhněváním se země třese a jeho rozhorlení nemohou národy vydržet. 11 Takto jim musíte říci: Bohové, kteří nezhotovili nebe a zem, budou muset ze země a zpod tohoto nebe zahynout. 12 Zhotovivší zem ve své moci, zřídívší svět ve své moudrosti, on ve své obezřelosti roztáhl nebesa; 13 na hlas, jež vydá, - spousta vod v nebesích, i způsobí vystupování výparů od okraje země, k dešti přičiní blesky a ze svých skladišť vyvede vítr. 14 Každý člověk je hloupý, dalek poznání, každý zlatník bude svými sochami zostuzen, neboť jeho slítiny jsou klam a není v nich ducha; 15 ony jsou nicotnost, dílo výsměchu; v čas jejich navštívení budou muset zhytnout. 16 Podíl Jákóbův není jako ony, neboť on je Ztvárnitel všeho a Izráel je kmenem jeho dědictví, jeho jméno je Jehova zástupů. 17 Posbírej ze země své věci, ty, jež sedíš v obležení, 18 neboť Jehova řekl takto: Hle, já, tentokrát se chystám z praku vystřelit obyvatele této země a uvedu na ně tíseň, aby je mohli najít. 19 Běda mi pro mou ránu, mé zbití je bolestné; ale já jsem si řekl: Ano, toto je utrpení, ale musím je snášet, 20 můj stan je zničen a všechny mé provazy jsou zpřetrhány, mé děti mi odešly a není jich, není již roztahujícího můj stan ani vyzdvihujícího mé koberce, 21 neboť pastýři zhloupli a nevyhledávají Jehovu; proto si nepočínají rozvážně a všechna jejich stáda jsou rozehnána. 22 Hlas zvěsti! Hle, přichází, a veliký hřmot ze země severu, k učinění měst Júdových spouští, doupětem šakalů. 23 Víím, Jehovo, že člověku nepatří jeho cesta, nikomu chodícímu nelze i řídit svůj krok; 24 napravuj mě, Jehovo, ale podle práva, ne ve svém hněvu, abys mě nepokořoval. 25 Vylíj své popuzení na národy, jež tě neznají, a na čeledi, jež nevzývají tvé jméno, neboť sežraly Jákóba, ano, sežraly ho, ano, zahubily ho a jeho příbytek zpusťošily.

Jeremiáš 11

1 Slovo, jež se k Jeremjovi dostalo z blízkosti Jehovovy, výrok: 2 Slyšte slova této smlouvy a promluvte k mužům Júdovým a na obyvatele Jerúsáléma! 3 A řekneš k nim: Takto řekl Jehova, Bůh Izráelův: Budíž proklet každý, kdo neposlouchá slov této smlouvy, 4 již jsem přikázal vašim otcům v den mého vyvedení jich ze země Egypta, z pece ze železa, výrokem: Poslouchejte na můj hlas a vykonávejte je podle všeho, co vám rozkazuji, a stanete se mi lidem a já vám budu Bohem, 5 za účelem dodržení přísahy, již jsem vašim otcům přísáhl dát jim zem přetékanou mlékem a medem, jako tohoto dne. I odpověděl jsem a řekl jsem: Ámén, Jehovo! 6 A Jehova ke mně řekl: Provolej všechna tato slova ve městech Júdových a v ulicích Jerúsáléma výrokem: Slyšte slova této smlouvy a vykonávejte je, 7 neboť jsem proti vašim otcům naléhavě svědčil časným svědčením, v den mého vyvedení jich ze země Egypta až po tento den, výrokem: Poslouchejte na můj hlas! 8 Ale neposlouchali, aniž své ucho nachýlili, nýbrž chodili každý v umíněnosti svého zlého srdce, i přivedu na ně všechna slova této smlouvy, již jsem rozkázal vykonávat, ale nevykonávali. 9 A Jehova ke mně řekl: Mezi muži Júdovými a mezi obyvateli Jerúsáléma se zjistilo spiknutí, 10 vrátili se k nepravostem svých praotců, kteří odmítli poslouchat má slova; ano, oni odešli za jinými bohy sloužit jim; zrušili, dům Izráelův a dům Júdův, mou smlouvu, již jsem uzavřel s jejich otcí. 11 Proto řekl Jehova takto: Hle, já, chystám se na ně přivést pohromu, před níž nebudou moci ujít; i budou ke mně křičet, aniž k nim budu obracet sluch. 12 I půjdou města Júdova a obyvatelé Jerúsáléma a budou křičet k bohům, jimž oni zakuřují, kteří jim v čas jejich pohromy nikterak nebudou moci přinést vysvobození. 13 Tvých bohů, Júdo, je tolik jako tvých měst, a tolik jako ulic v Jerúsalémě jste nastavili oltářů Ostudě, oltářů k zakuřování Baalovi. 14 A ty nechť se za tento lid nemodlíš, ani nechť za ně nevznášíš křik ani modlitbu, neboť nebudu slyšet v čas jejich volání ke mně pro jejich pohromu. 15 Co je s předmětem mého milování v mém domě? Její provádění pletichářství s mnohými - a svaté maso? Mohou ony věci z tebe sejít? Vždyť při svém páchání zla - tehdy jásáš! 16 Zelená oliva, pěkná, vzhledného ovoce, nazval Jehova tvé jméno; při zvuku velikého rámusu na tom zanítily oheň a její větve se polámaly, 17 neboť Jehova zástupů, jenž tě zasadil, proti tobě vyslovil zlo příčinou zla domu Izráelova a domu Júdova, jež si napáchali k dráždění mne, totiž zakuřování Baalovi. 18 A Jehova mě uvědomil, takže víím; tehdy jsi mi ukázal jejich skutky, 19 a já jsem byl jako dobytče, krotké, jež je vedeno k poražení, aniž jsem věděl, že proti mně ukládají úklady: Zkazme strom s jeho ovocem, ano, vytněme jej ze země živých, ať se jeho jméno již nepřipomíná. 20 Kéž však, Jehovo zástupů, soudící v spravedlnosti, zkoušce podrobující ledviny i srdce, smím vidět tvou pomstu při nich, neboť tobě jsem vyjevil svou pří. 21 Proto Jehova takto řekl o mužích z Anáthóth, již hledají tvé žití s výrokem: Nesmíš prorokovat ve jménu Jehovově, ať nemusíš naší rukou umřít - 22 proto Jehova zástupů řekl takto: Hle, já, chystám se proti nim zakročit, jinoši musejí pomřít mečem, jejich synové a jejich dcery musejí pomřít hladem, 23 a nebude z nich zbytku, neboť budu na muže z Anáthóth v roce jejich navštívení přivádět pohromu.

Jeremiáš 12

1 Ty budeš spravedlivý, Jehovo, jestliže budu vůči tobě v rozepři, jen necht' s tebou smím promluvit o právech: Proč je cesta zlovolných zdárná, klidu se těší všichni hanebně se zpronevěřující? 2 Zasadil jsi je, také se zakořenili, daří se, také nesou ovoce, ty jsi blízek v jejich ústech, ale dalek od jejich ledvin. 3 A ty, Jehovo, mě znáš, umíš mě prohlédát, zkoušeš jsi podrobil mé srdce, jež je s tebou; urvi je jako drobný dobytek k porážce a odděl je ke dni zabíjení. 4 Dokdy bude země truchlit a bylinstvo každého pole vadnout? Pro zlo bydlících v ní vymizela zvěř a ptactvo, neboť říkají: Nevidí naši budoucnost. 5 Jestliže běžíš s pěšími a unaví tě, jak potom chceš závodit s koňmi? A cítíš se ty bezpečně v pokojné zemi? Jak si potom budeš počínat v nádheře u Jordánu? 6 Vždyť i tvoji bratři a dům tvého otce, i oni se proti tobě nevěrně zachovali, i oni se jali zplna za tebou pokřikovat; nesmíš v ně věřit, byť k tobě pronášeli libá slova. 7 Opuštěl jsem svůj dům, zavrhl jsem své dědictví, vydal jsem milovanou své duše v dlaně jejich nepřátel, 8 mé dědictví se mi stalo jakoby lvem v lese, dovoluje si na mne svým hlasem; proto jsem je pojal v nenávist. 9 Mé dědictví je mi pestrým supem, supové vůkol - na ně: Pojděte, shromážděte se, všechno zvířectvo pole, přivádějte k žrádlu! 10 Mnozí pastýři zkazili mou vinici, rozdupali můj díl, učinili můj žádoucí díl pustinou, spouští; 11 obrátili jej v spoušť, zpustlý truchlí přede mnou, zpustošena je všechna země, neboť není nikoho kladoucího si to na srdce. 12 Na všechny holé pahrbky v pustině přišli ničitelé, neboť Jehova má meč sžírající od okraje země až po okraj země, žádné maso nemá pokoje. 13 Zaseli pšenici a sežnou trní; natrápili se - nebudou mít prospěchu, i budou zostuzeni vašimi výtěžky, pro žár hněvu Jehovova. 14 Takto řekl Jehova: Proti všem mým zlým sousedům, kteří sahají na dědictví, jež jsem dal zdědit svému lidu, Izráělovi: Hle, já, chystám se vyrvat je z povrchu půdy a dům Júdův vyrvat z jejich středu, 15 a po mém vyrvání jich se bude díť: Budu se vracet a litovat jich a přivádět je zpět, každého do jeho dědictví a každého do jeho země. 16 A bude se díť: Budou-li se pilně učit cestám mého lidu, přísahat při mém jménu: Jako že je živ Jehova, jako učili můj lid přísahat při Baalovi, že budou vbudováni v střed mého lidu, 17 pak-li nebudou poslouchat, budu onen národ vyrávat, veskrze a hubením - prohlášeno Jehovou.

Jeremiáš 13

1 Takto řekl Jehova ke mně: Jdi a opatři si opasek ze lnu a vsaď jej na své boky, ale do vody jej nebudeš vnášet. 2 I opatřil jsem ten opasek podle slova Jehovova a vsadil na své boky; 3 a podruhé se ke mně dostalo slovo Jehovovo, výrok: 4 Vezmi ten opasek, jež jsi opatřil, jež je na tvých bocích, a vstaň, jdi k Peráthu a ukryj jej tam v rozštěpu skaliska. 5 I odešel jsem a při Peráthu jsem jej ukryl podle toho, co mi Jehova rozkázal. 6 A po uplynutí mnoha dní se stalo, že ke mně Jehova řekl: Vstaň, jdi k Peráthu a vezmi odtamtud ten opasek, jež jsem ti rozkázal tam ukrýt. 7 I odešel jsem k Peráthu a ten opasek jsem vyhledal a vzal z toho místa, kam jsem jej ukryl, a hle, ten opasek byl zkažený, nehodil se k ničemu. 8 I dostalo se ke mně slovo Jehovovo, výrok: 9 Takto řekl Jehova: Tak budu kazit pýchu Júdovu a pýchu Jerúsaléma, jež je veliká. 10 Tento zlý lid, ti zpěčující se slyšet mé slovo, kteří chodí v umíněnosti svého srdce a odešli za jinými bohy sloužit jim a klanět se jim, ano, bude jako tento opasek, jež se k ničemu nehodí. 11 Ano, jako opasek lpí na bocích někoho, tak jsem dal všemu domu Izráělovi a všemu domu Júdovu ulpět na mně, - prohlášeno Jehovou, - aby se mi stali lidem a věhlasem a chválou a ozdobou; ale neuposlechli. 12 I budeš k nim pronášet toto slovo: Takto řekl Jehova, Bůh Izráělův: Každý měch se naplňuje vínem; a když k tobě řeknou: Zda přece nevíme, že se každý měch naplňuje vínem? 13 musíš k nim říci: Takto řekl Jehova: Hle, já, chystám se všechny obyvatele této země i krále, kteří sedí místo Dávída na jeho trůně, i kněží a proroky a všechny obyvatele Jerúsaléma naplnit opilostí, 14 i budu je rozrážet jednoho o druhého a otce i syny spolu, prohlášeno Jehovou, nebudu šetřit, aniž budu mít soucit, aniž se budu slitovávat, takže bych je nezničil. 15 Slyšte, ano, nastavte uši, necht' se nevyvyšujete, neboť promluvil Jehova; 16 vzdejte čest Jehovovi, svému Bohu, dříve než bude působit tma a dříve než se budou vaše nohy obrážet o hory za soumraku, a zatímco budete čekat na světlo, obrátí je v hlubokou temnotu, bude je měnit v černavu. 17 A nechcete-li to slyšet, bude má duše v úkrytech plakat, z příčiny vaší domýšlivosti, ano, mé oko bude hořce slzet a slzami se rozplývat, neboť stádo Jehovovo bude zajato. 18 Řekni králi a královně-matce: Snižte se a tak sedněte, neboť sejde, co je na vašich hlavách, koruna vaší nádhery, 19 města jihu jsou uzamknuta a není otvírajícího; Júdá bude odvedena, ona všechna, bude odvedena - plný počet. 20 Povznes své oči a viz ty, kteří přicházejí od severu! Kde je stádo, jež ti bylo dáno, tvůj nádherný drobný dobytek? 21 Co budeš říkat, až bude proti tobě zakročovat, že jsi je ty naučila za náčelníky nad sebou jako hlavu? Zda tě nebudou zachvacovat bolesti, tak jako ženu při porodu? 22 A jestliže si budeš ve svém srdci říkat: Proč mě potkaly tyto věci? - Pro velikost tvé nepravosti byly odhaleny tvé podolky, násilí utrpěly tvé paty. 23 Zda umí Kúší změnit svou pleť aneb levhart své skvrny? Pak i vy můžete činit dobře, jsouce naučeni činit zle; 24 i budu je rozptylovat jako slámu pomíjející ve větru pustině. 25 Toto je tvůj los, podíl tvých výměr ode mne, - prohlášeno Jehovou, - ježto jsi na mne zapoměla a jala ses důvěřovat v klam, 26 takže i já vyhrnu tvé podolky nad tvou tvář a ukáže se tvá hanba. 27 Tvá cizoložství, tvá řehtání, necudnost tvého smilstva na pahrbcích, v poli, shledal jsem tvé hnusnosti. Běda tobě, Jerúsaléme, nemůžeš být očištěn; po jaké době ještě?

Jeremiáš 14

1 Co se dostalo slovem Jehovovým k Jeremjovi stran věci sucha: 2 Júdá truchlí, její brány chřadnou, zčernaly až k zemi, a vystupuje křik Jerúsáléma, 3 a jejich vznešení posílají své nepatrné pro vodu; přijdou k jamám - vodu nenajdou, vracejí se, jejich nádoby jsou prázdné; jsou zklamáni a zahanbeni a zakrývají své hlavy. 4 Příčinou půdy - je rozrušená, neboť lijavec v zemi nenastal, - jsou zklamáni a své hlavy zakrývají rolníci; 5 ano i laň v poli rodí s opouštěním, neboť se neukázala zeleň, 6 a divocí oslové stojí na holých pahrbcích, lapají vítr jako šakalové, jejich oči hynou, neboť není bylinstva. 7 Vypovídají-li naše nepravosti proti nám, Jehovo, jedné vzhledem ke jménu svému! Ano, mnohá jsou naše odpadlictví, vůči tobě jsme hřešili, 8 naděje Isráélova, vysvobozující v čas úzkosti; nač bys měl být jako cizinec v zemi, ano, jako pocestný, jenž se uchyluje k přenocování? 9 Nač bys měl být jako někdo zakříknutý, jako hrdina, jenž nemůže vysvobodit? Vždyť ty jsi v našem středu, Jehovo, a nad námi se děje dovolávání tvého jména, kéž nás nezanecháš! 10 Takto řekl Jehova o tomto lidu: Tak si zamilovali potulování, nešetřili svých nohou, že je Jehova blahovolně nepřijme; nyní si bude připomínat jejich nepravosti a navštěvovat jejich hříchy. 11 A Jehova ke mně řekl: Necht' se za tento lid nemodlíš k dobru, 12 když se budou postit, nebudu obracet sluch k jejich křiku, a když budou vznášet vzestupnou oběť a oběť daru, nebudu je blahovolně přijímat, nýbrž se já chystám mečem a hladem a morem s nimi skoncovat. 13 I pravil jsem: Ach, Pane, Jehovo, hle, proroci jim praví: Nebudete zakoušet meče, aniž budete mít hlad, nýbrž vám chci v tomto místě dát pravdivý pokoj. 14 A Jehova ke mně řekl: Ti proroci v mém jménu prorokují lež, neposlal jsem je, aniž jsem jim rozkázal, aniž jsem k nim promluvil; lživé vidění a věštbu a nicotu a podvod svého srdce si vám oni dovolují prorokovat. 15 Proto Jehova takto řekl o těch prorocích, kteří prorokují v mém jménu, a já jsem je neposlal, ale oni říkají: Meč ani hlad v této zemi nebude: Mečem a hladem onino proroci budou muset skonat, 16 a lid, ti, jimž oni prorokují, budou od meče a hladu poházeni po ulicích Jerúsáléma a nebudou mít pohřbívacího je, jejich ženy ani jejich syny ani jejich dcery, neboť na ně budu vylévat jejich zlo. 17 I řekneš k nim toto slovo: Necht' se mé oči nocí i za dne rozplývají slzami a neustávají, neboť panenská dcera mého lidu je zdrcena velikým zdrcením, velmi bolestným zbitím. 18 Vyjdu-li do pole, pak, hle - zabítí mečem; pakli vstoupím do města, pak, hle - neduhy z hladu; ano, i prorok i kněz odcestovali do země, již neznají. 19 Zda jsi Júdu zcela zamítl? Pociťuje-li tvá duše ošklivost proti Cijjónu? Proč nás biješ, takže pro nás není vyhojení? Doufat v pokoj? Ale nic dobrého! V čas uzdravení? Ale hle, hrůza! 20 Uznáváme, Jehovo, svou zlovůli, nepravost našich otců, že jsme vůči tobě hřešili, 21 kéž neopovrhneš, vzhledem k svému jménu, kéž neznevažuješ trůn své slávy, pamatuj, kéž nerušíš svou smlouvu s námi! 22 Zda jsou mezi nicotnostmi národů působcové lijavce? A mohou-li nebesa dávat pršky? Zda ty nejsi ON, Jehova, náš Bůh? I chceme doufat v tebe, neboť všechny tyto věci činíš ty.

Jeremiáš 15

1 A Jehova ke mně řekl: Byť se stavěl Mojžíš a Samúel před mou tvář, nebyla by má duše pro tento lid; vypust' je zpřed mé tváře, ať vycházejí. 2 A jestliže k tobě budou říkat: Kam máme vycházet? bude se díť, že budeš říkat k nim: Takto řekl Jehova: Kdo patří smrti, k smrti, a kdo patří meči, k meči, a kdo patří hladu, k hladu, a kdo patří zajetí, do zajetí. 3 A budu proti nim zakročovat čtyřmi čeleděmi, prohlášeno Jehovou: Mečem k zabijení a psy k odvlékání a ptactvem nebes a zvěří země k požírání a k ničení, 4 a vydat je k hrůze všem královstvím země, příčinou Menaššéa, syna Jechizkijjáhuova, krále Júdova, pro to, co v Jerúsálémě učinil. 5 Ano, kdo na tebe bude mít ohled, Jerúsáléme, a kdo ti bude projevovat soustrast, a kdo se bude stranou obracet, aby se otázal, jak se ti vede? 6 Ty jsi zavrhl mne, prohlášeno Jehovou, odcházel jsi zpět, chci tedy na tebe napráhnout svou ruku a zničit tě; stalo se mi obtížným mít lítost; 7 i odvějí je věječkou v branách země, o děti připravím, pohubím svůj lid - nevracejí se ze svých cest, 8 jejich vdovy se mi rozhojnily nad písek moří; přivedu jim, na matky jinochů, o polednách ničitele, náhle na ně uvrhnu horečný děs a neštěstí. 9 Zchřadne, jež porodila sedm, vydechne svou duši, její slunce zašlo ještě za dne, byla zostuzena a zahanbena; a zbytky jich budu vydávat meči před tváří jejich nepřátel, prohlášeno Jehovou. 10 Běda mně, má matko, že jsi mě porodila, muže vády a muže sváru pro všechnu zem! Nepůjčoval jsem, aniž půjčovali mně; každý mi zlořečí. 11 Jehova řekl: Neuvolním-li tě k dobrému, nepřimějí-li nepřítel vyjít vstříc naproti tobě v čas pohromy a v čas úzkosti! - 12 Zda se může zlámat železo, železo ze severu, a mosaz? 13 Tvé bohatství a tvé poklady budu přidávat ke kořisti, ne za odškodné, nýbrž za všechny tvé hříchy, a to uvnitř všech tvých hranic, 14 to budu přepravovat s tvými nepřáteli v zem, již neznáš, neboť v mém hněvu vzplál oheň, jenž bude planout na vás. 15 Ty víš, Jehovo, připomeň si mě a ujmí se mne a pomsti se pro mne na mých pronásledovatelích, kéž mě, jsa zdoluhavý k svému hněvu, neodnímáš; uvědom si mé snášení potupy pro tebe. 16 Došlo k tvým slovům a já jsem je snědl; to se mi - tvá slova - stalo potěšením a radostí mého srdce, neboť nade mnou bylo prohlášeno tvé jméno, Jehovo, Bože zástupů! 17 Nesedávám v sejití bavících se, abych se poveselil, pro tvou ruku sedávám osamělý, neboť jsi mě naplnil nevolí. 18 Proč je má trýzeň trvalá a mé zbití zhoubné, zpěčuje se dát se vyhojit? Chceš pro mne opravdu být podoben klamnému potoku, vodám, jež nejsou spolehlivé? 19 Proto řekl Jehova takto: Chceš-li se vrátit, pak tě budu vracet; budeš stát před mou tváří, a budeš-li oddělovat drahocenné od všedního, budeš jako má ústa. Necht' se oni obracejí k tobě, ale ty se nebudeš obracet k nim;

20 ano, chci tě tomuto lidu učinit zdí z mosazi, nepřístupnou. I budou proti tobě bojovat, ale nic vůči tobě nebudou zmáhat, vždyť s tebou budu já k vysvobození tě a k vyprošťování tě, - prohlášeno Jehovou, - 21 ano, budu tě vyprošťovat z ruky zlých a osvobozovat tě z dlaně ukrutníků.

Jeremiáš 16

1 A dostalo se ke mně slovo Jehovovo, výrok: 2 Nebudeš si brát ženu, aniž budeš mít syny a dcery v tomto místě, 3 neboť takto řekl Jehova o synech a o dcerách, jež se rodí v tomto místě, a o jejich matkách, jež je rodí, a o jejich otcích, již je plodí v této zemi: 4 Budou umírat smrtelnými neduhy, nebudou oplakáváni ani pohřbíváni, budou za hnůj na tváři půdy; budou docházet konce mečem a hladem a jejich mrtvoly se stanou potravou ptactvu nebes a zvěři země. 5 Jehova tedy řekl takto: Necht' nevstupuješ v dům křiku a necht' nechodíš k oplakávání a necht' jim neprojevuješ soustrast, neboť odejmu z blízkosti tohoto lidu svůj pokoj, prohlášeno Jehovou, laskavost i slitování, 6 a velcí i malí v této zemi pomřou, nebudou pohřbíváni, aniž pro ně budou plakat ani se řezat ani se vyholovat pro ně, 7 aniž pro ně budou při truchlení lámat k utěšování někoho nad mrtvým, aniž je budou napájet číší útěchy nad otcem někoho aneb nad matkou někoho. 8 Aniž budeš vstupovat v dům hostiny k sedění s nimi k jedení a k pití, 9 neboť Jehova zástupů, Bůh Izráelův, řekl takto: Hle, já, chystám se dát přestat z tohoto místa před vašimi očima a ve vašich dnech hlasu jásohu a hlasu radosti, hlasu ženicha a hlasu nevěsty. 10 A až budeš všechna tato slova oznamovat tomuto lidu, bude se díť, že k tobě řeknou: Nač Jehova proti nám mluvil o všem tomto velikém neštěstí, a co je naší nepravostí a co je naším hříchem, jímž jsme zhřešili vůči Jehovovi, našemu Bohu? 11 I budeš k nim říkat: Protože mě vaši otcové opustili, prohlášeno Jehovou, a jali se chodit za jinými bohy a sloužit jim a klanět se jim, a mne opustili a mého zákona přestali dbát; 12 a vy jste se v počínání zachovali hůře než vaši otcové, neboť, hle vás, chodíte každý za umíněností svého zlého srdce bez obracení sluchu ke mně; 13 i chci vás odmrstit z povrchu této země na zem, již neznáte vy ani vaši otcové, ať tam za dne i v noci sloužíte jiným bohům, kde vám nebudu prokazovat milost. 14 Proto, hle, přicházejí dni, prohlášeno Jehovou, kdy se již nebude říkat: Jako že je živ Jehova, jenž vyvedl děti Izráelovy ze země Egypta, 15 nýbrž: Jako že je živ Jehova, jenž vyvedl děti Izráelovy ze země severu a ze všech zemí, kam je zahnal, neboť je budu zpět přivádět na půdu, již jsem dal jejich otcům. 16 Hle, já, chystám se poslat pro mnoho rybářů, prohlášeno Jehovou, ať je vyrybáří, a potom chci poslat pro mnoho lovců, ať je vyloví z povrchu každé hory a z povrchu každého pahrbku a z rozštěpů skalisk. 17 Vždyť na všech jejich cestách jsou mé oči, ony nejsou skryty před mou tváří, aniž jsou zpřed mých očí schovány jejich nepravosti, 18 i chci nejprve dvojnásob odplatit jejich nepravost a jejich hřích, pro jejich znesvěcení mé země mrtvolami svých hnusností, že mé dědictví naplnili svými ošklivostmi. 19 Jehovo, má sílo a má posilo, mé útočiště v den úzkosti, k tobě budou přicházet národy od posledních končin země a budou říkat: Naši otcové zdědili jen klam, nicotu; v tom není nic prospěšného; 20 zda si může člověk hotovit bohy? Vždyť to nejsou bohové! 21 Proto hle, já, chystám se dát jim poznat, tentokrát jim budu dávat poznat svou ruku a svou moc, ať vědí, že mé jméno je Jehova.

Jeremiáš 17

1 Hřích Jůdův je zaznamenán písmem ze železa, vyryt hrotem z diamantu na desku jejich srdce a na rohy vašich oltářů, 2 takže si jejich děti pamatují jejich oltáře a jejich ašery, na zelené stromoví, na vyvýšené vyvýšeniny. 3 Mé pohoří v poli! Tvé bohatství a všechny tvé poklady budu přidávat ke kořisti, tvé výšiny za hřích, uvnitř všech tvých hranic, 4 a budeš, a to skrze sebe, muset upustit od svého dědictví, jež jsem ti dal; ano, chci tě učinit obsluhujícím tvé nepřátele v zemi, již neznáš, neboť jste v mém hněvu dali vzplát ohni; jenž bude planout navždy. 5 Takto řekl Jehova: Budiž proklet muž, jenž důvěřuje v člověka a svou paži činí maso, a od Jehovy jeho srdce odstupuje! 6 Ten bude jako nahý ve stepi, aniž bude pociťovat, že přichází dobro, nýbrž bude osidlovat vyprahlá místa v pustině, země, jež je země slaná a neobývaná. 7 Budiž požehnán muž, jenž důvěřuje v Jehovu! Ano, předmětem jeho důvěry je Jehova; 8 ten bude jako strom zasazený při vodách, jenž při potůčku vysílá své kořeny. Ten nebude pociťovat, že přichází horko, nýbrž jeho listí bude zelené; ani v roce sucha nebude mít starosti, aniž bude selhávat stran přinášení ovoce. 9 Nade vše listivé je srdce, ano, ono je zhoubné, kdo je zná? 10 Já, Jehova, zpytující srdce a zkoušce podrobující ledviny, a to k dáni každému podle jeho cesty, podle ovoce jeho skutků. 11 Koroptev líhne, co nenakladla; nadělávší si bohatství, ne však právem, bude je v polovici svých dní muset opustit a ve svém posledku se projevit bláznem. 12 Trůne slávy, výsosti od prvopočátku, místo naší svatyně! 13 Jehovo, naděje Izráelova, všichni opouštějící tě musejí být zostuzeni. - Ano, odstupující ode mne musejí být zapsáni v zem, neboť opustili zřídlo živých vod, Jehovu. 14 Uzdrav mě, Jehovo, ať smím být uzdraven, vysvobod' mě, ať smím být vysvobozen, neboť mou chválou jsi ty! 15 Hle, oni ke mně praví: Kde je slovo Jehovovo? Nuže, necht' přichází! 16 A já jsem nechvátal od následování tě jako pastýř, aniž jsem byl dychtiv zhoubného dne; ty víš; vyjadřování mých rtů nastávalo před tvou tváří.

17 Kéž se mi nestáváš zkázou, ty, mé útočiště v zlý den; 18 kéž jsou zostuzováni moji pronásledovatelé, aniž budu zostuzován já, kéž se strachují oni, aniž se budu strachovat já! Přivést na ně den pohromy, ano, rozdrť je dvojnásobným rozdrčením! 19 Jehova ke mně řekl takto: Jdi a postav se v bráně synů lidu, již vstupují králové Júdovi a již vycházejí, a ve všech branách Jerúsáléma, 20 a budeš k nim říkat: Slyšte slovo Jehovovo, králové Júdovi a všechen Júdo a všichni obyvatelé Jerúsáléma, kteří vstupujete v tyto brány: 21 Takto řekl Jehova: Dejte si pozor sami na sebe, necht' nenosite a v brány Jerúsáléma nevnášíte břemen v den šabatu, 22 aniž smíte v den šabatu břemena vynášet ze svých domů, aniž smíte vykonávat jakékoli zaměstnání, nýbrž musíte den šabatu světit podle toho, co jsem rozkázal vašim otcům; 23 ale neuposlechli, aniž nachýlili své ucho, nýbrž zatvrdili svou šíjí, aby nebylo slyšícího a aby nebylo přijímání poučení. 24 A stane se, budete-li ke mně pilně obracet sluch, prohlášeno Jehovou, aby nebylo vnášení břemen v brány tohoto města v den šabatu, ano, k svěcení dne šabatu, aby v něm nebylo vykonávání jakéhokoli zaměstnání, 25 že v brány tohoto města budou vstupovat králové a knížata, sedící na trůně Dávidově, vozící se na vozech a na koních, oni a jejich knížata, muži Júdovi a obyvatelé Jerúsáléma, a toto město zůstane navždy obýváno. 26 I přijdou z měst Júdových a z okolí Jerúsáléma a ze země Benjáminovy a z nížiny a z pohoří a z Negevu, přinášejíce vzestupné a jiné oběti a oběti daru a kadidlo, ano, přinášejíce děkovné oběti v dům Jehovův. 27 A nebudete-li ke mně obracet sluch k svěcení dne šabatu tak, aby nebylo nošení břemen při vstupování v brány Jerúsáléma v den šabatu, pak v jeho branách zanítím oheň, jenž sežere paláce Jerúsáléma, aniž bude hasnout.

Jeremiáš 18

1 Slovo, jež se dostalo z blízkosti Jehovovy k Jeremjovi, výrok: 2 Vstaň a sestup v dům hrnčáře a tam ti budu zvěstovat svá slova. 3 I sestoupil jsem v dům hrnčáře, a hle ho, konal práci na kruzích; 4 a když se nádoba, již on hotovil, v hlíně, v ruce hrnčářově pokazila, zpracoval ji zase v jinou nádobu, podle toho, co bylo v očích hrnčářových správně zhotovit. 5 I dostalo se ke mně slovo Jehovovo, výrok: 6 Zda nemohu jako tento hntř činit s vámi, dome Isráélův - prohlášeno Jehovou -? Hle, jako hlína v ruce hrnčářově, tak vy v ruce mé, dome Isráélův. 7 Hned mohu mluvit stran národa aneb stran království o rvaní a o boření a o hubení, 8 ale odvrátí-li se onen národ od svého zla, protože jsem proti němu promluvil, budu mít lítost nad zlem, jež učinit mu jsem pojal úmysl. 9 A hned mohu mluvit stran národa aneb stran království o budování a o vysazování, 10 ale jme-li se páchat, co je v mých očích zlé, bez poslušání na můj hlas, budu mít lítost nad blahem, jímž jsem slíbil oblažit jej. 11 Nuže nyní tedy prones k mužům Júdovým a před obyvateli Jerúsáléma výrok: Takto řekl Jehova: Hle, já se chystám proti vám zosnovat zlo a ukládám proti vám úklad, nuže, vraťte se každý ze své zlé cesty a polepšete své cesty a své skutky. 12 Řeknou však: Beznadějně, neboť půjdeme za svými úmysly a budeme uskutečňovat každý umíněnost svého zlého srdce. 13 Proto řekl Jehova takto: Nuže, otažte se mezi národy, kdo uslyšel takoveto věci! Panna Isráélůva spáchala věc velmi děsivou. 14 Zda může sníh Levánónu sejít ze skály pole? Mohou-li selhat cizí vody, studené, řinoucí se? 15 Kdežto můj lid na mne zapomněl, zakuřují marnosti; ty způsobily jejich klopýtání na jejich cestách, dávných stezkách, k chození pěšinami cesty nenasypané, 16 k obrácení jejich země v hrůzu, trvalý sykot - každý po ní přecházející se bude hrozit a svou hlavou potřásat; 17 jako vítr od východu je budu rozptylovat před tváří nepřítele, v den jejich zhouby se na ně budu dívat šíjí a ne tváří. 18 I řekli: Pojd'te a plánujme na Jeremju plány, nemůže se přece ztratit zákon od kněze ani rada od moudrého ani slovo od proroka; pojd'te a ubíjejme ho jazykem a necht' neupínáme sluch k žádným jeho slovům. 19 íUpnej, Jehovo, sluch ke mně, ano, naslouchej hlasu mých odpůrců! 20 Zda má za dobro být odpláceno zlem? Vždyť mé duši vykopali propadliště! Vzpomeň na mé stání před tvou tváří k přimlouvání za dobro pro ně, k odvrácení tvého popuzení od nich! 21 Proto vydej jejich děti hladu, vyžeň je v moc meče, ať se jejich ženy stanou bezdětnými a vdovami a jejich muži necht' jsou poráženi smrtí, jejich jinoši pobíjení mečem v boji; 22 necht' je z jejich domů slyšet křik, až na ně náhle budeš přivádět bandu záškodníků, neboť vykopali propadliště k mému polapení, mým nohám tajně nastražili pasti. 23 A ty, Jehovo, znáš všechny jejich záměry proti mně k smrti, kéž nedáváš přikrytí na jejich nepravost, ano, kéž jejich hřích nevy mazáváš z přítomnosti své tváře a kéž jsou před tvou tváří svrhováni; jednej s nimi v čas svého hněvu!

Jeremiáš 19

1 Takto řekl Jehova: Jdi a sežeň džbán z hlíny od hrnčáře a některé ze starších lidu a starších z kněží, 2 a vyjdi do průrvy syna Hinnómova, jež je u vchodu do brány Hrnčářství, a provolej tam slova, jež k tobě budu vyslovovat, 3 ano, řekni: Slyšte slovo Jehovovo, králové Júdovi a obyvatelé Jerúsáléma: Takto řekl Jehova zástupů, Bůh Isráélův: Hle, já, chystám se na toto místo přivést zlo, o němž kdokoli bude slyšet, budou znít jeho uši, 4 protože mě opustili a toto místo odcizili a jali se v něm zakuřovat jiným bohům, jichž neznali oni ani jejich otcové ani králové Júdovi, a toto místo naplnili krví nevinných. 5 Také vybudovali výšiny Baalovy k spalování svých dětí ohněm vzestupných obětí Baalovi, což jsem nerozkázal, aniž vyslovil, aniž na mé srdce vystoupilo.

6 Proto, hle, přicházejí dni, prohlášeno Jehovou, kdy se tomuto místu již nebude dávat název Tófeth, ani průrva syna Hinnómova, nýbrž průrva zabíjení, 7 a zmařím záměr Júdy a Jerúsálema v tomto místě a budu je nechávat padat mečem před tváří jejich nepřátel a rukou hledajících jejich žití a jejich mrtvolu budu dávat za potravu ptactvu nebes a zvěři země 8 a toto město budu obracet v hrůzu a v sykot; každý mimo ně přecházející se bude hrozit a syčet nade všemi jeho ranami. 9 A budu jim dávat jíst maso jejich synů a maso jejich dcer a budou jíst každý maso svého bližního, v obležení a v sevření, jímž jim jejich nepřátelé a hledající jejich žití budou působit úzkost. 10 A před očima mužů, kteří půjdou s tebou, budeš rozbíjet ten džbán 11 a budeš k nim říkat: Takto řekl Jehova zástupů: Tak budu rozbíjet tento lid a toto město, jako se rozbíjí nádoba od hrnčiče, jež již nemůže být opravena, takže pro nedostatek místa k pohřbívání budou pohřbívati v Tófethu. 12 Tak budu nakládat s tímto místem, prohlášeno Jehovou, a s jeho obyvateli, a to k učinění tohoto města jakoby Tófethem; 13 neboť domy Jerúsálema a domy králů Júdových se stanou znečištěnými, jako místo Tófethu, totiž všechny domy, na jejichž střechách zakuřovali všemu osazenstvu nebes s naléváním úliteb jiným bohům. 14 A když Jeremjá přišel z Tófethu, kde ho Jehova poslal prorokovat, stanul v nádvoří domu Jehovova a řekl ke všemu lidu: 15 Takto řekl Jehova zástupů, Bůh Isráelův: Hle, já, chystám se na toto město a na všechna jeho města přivést všechno zlo, o němž jsem proti němu promluvil, neboť zatvrdili svou šíji, aby nebylo slyšení mých slov.

Jeremiáš 20

1 I uslyšel Pašchúr, syn Immérův, kněz (a on byl v domě Jehovově vrchním dozorcem), Jeremju, když prorokoval tyto věci; 2 a Pašchúr Jeremju, proroka, zbil a dal ho do klády, jež byla v horní bráně Benjáminově, jež byla při domě Jehovově. 3 A nazítří se stalo, že Pašchúr Jeremju z klády vyvedl, a Jeremjá k němu řekl: Tvé jméno nazval Jehova ne Pašchúr, nýbrž Mágór-missávív; 4 ano, takto Jehova řekl: Hle, já, chystám se učinit tě strachem tobě i všem tvým přátelům, i budou padat mečem svých nepřátel, což tvé oči budou vidět, a veškerého Júdu chci vydat v ruku krále Bávelu, i bude je odvádět v Bável a porážet mečem. 5 A chci vydat všechno jmění tohoto města a všechnu jeho lopotu a každou jeho drahocennost a všechny poklady králů Júdových chci vydat v ruku jejich nepřátel; ti je budou drancovat a brát je a přinášet je v Bável. 6 A ty, Pašchúre, a všichni obyvatelé tvého domu půjdou v zajetí, a budeš muset přijít v Bável a tam umřít a tam být pohřben, ty i všichni tvoji přátelé, jímž jsi lživě prorokoval. 7 Přemlouval jsi mě, Jehovo, i dal jsem se přemluvit, projevil ses silnějším mne a přemohl jsi; jsem každý den k smíchu, každý se mi vysmívá, 8 neboť kdykoli mluvím, křičím, volám o násilí a plenění; vždyť je mi slovo Jehovovo každý den k potupě a k pohaně. 9 I řekl jsem si: Nebudu ho připomínat, aniž budu ještě mluvit v jeho jménu; ale v mém srdci bylo jako by hořel oheň, uzavřený v mých kostech; to se mi stalo obtížným snášet, ba nemohl jsem, 10 neboť slyším šuškáni mnohých - strach ze všech stran -: Udejte, ať ho můžeme udat! Každý člověk mého pokoje, ti cíhají na můj pád: Snad se může dát svěst, takže na něho budeme moci, a budeme moci dosíci své pomsty na něm. 11 Ale se mnou je Jehova jako mohutný Hrdina, proto moji pronásledovatelé budou klopýtat a nic nebudou moci; budou velmi zostuzeni, neboť nedosáhnou úspěchu - trvalá hanba, jež se nezapomíná. 12 Kéž však, Jehovo zástupů, zkoušce podrobující spravedlivého, prohlédající ledviny i srdce, budu moci vidět tvou pomstu na nich, neboť tobě jsem vyjevil svou při. 13 Zpívejte Jehovovi, velebte Jehovu, neboť vyprošťuje duši ubohého z ruky pachatelů zla! 14 Budiž proklet den, v němž jsem se narodil, nechť den, kdy mě má matka porodila, není požehnan, 15 budiž proklet muž, jenž mého otce zpravil výrokem: Narodilo se ti dítě mužského pohlaví, aby ho velmi rozradostnil, 16 a nechť je onen muž jako města, jež Jehova podvrátil, aniž lítost pocítil, a nechť slychá z jitra křik a v čas poledne poplach, 17 že mě neusmrtil v děloze, aby se mi má matka stala mým hrobem a její děloha trvale těhotnou! 18 Nač toto? Z dělohy jsem vyšel vidět strast a zármutek, aby mé dni skončily v ostudě?

Jeremiáš 21

1 Slovo, jež se k Jeremjovi z blízkosti Jehovovy dostalo, když král Cidkijáhú k němu poslal Pašchúra, syna Malkijjova, a Cefanju, syna Maasejova, kněze, s výrokem: 2 Vyptej se, prosím, za nás Jehovu, neboť proti nám bojuje Nevúchadrecar, král Bávelu, snad bude Jehova s námi jednat podle všech svých divů, aby musel zpřed nás odtáhnout. 3 A Jeremjá k nim řekl: Takto musíte říci k Cidkijáhúovi: 4 Takto řekl Jehova, Bůh Isráelův: Hle, já, chystám se obrátit válečné zbraně, jež jsou ve vašich rukou, jimiž bojujete s králem Bávelu a s Kasdím, již proti vám zahájili obléhání zevně vůči zdi, a budu je shromažďovat doprostřed tohoto města; 5 i já budu s vámi bojovat napřaženou rukou a silnou paží, ano, v hněvu a v popuzení a ve velikém rozhořčení, 6 a budu bít obyvatele tohoto města, i lidi i dobytek, takže budou umírat velikým morem. 7 A potom, prohlášeno Jehovou, chci vydat Cidkijáhúa, krále Júdova, a jeho služebníky a jeho lid a ty, kdo v tomto městě budou zbývat po moru, po meči a po hladu, v ruku Nevúchadrecara, krále Bávelu, a v ruku jejich nepřátel a v ruku hledajících jejich žití, i bude je bít ostrím mečem, nebude pro ně mít soucitu, aniž bude šetřit ani se slitovávat. 8 A tomuto lidu budeš říkat: Takto řekl Jehova: Hle, já, kladu před vaši tvář cestu života a cestu smrti: 9 Kdo zůstane v tomto městě, bude muset umřít mečem aneb hladem aneb morem, kdo však vyjde a padne před Kasdím, již proti vám zahájili obléhání, bude žít a jeho žití mu bude kořistí,

10 neboť proti tomuto městu upřu svou tvář k zlu a ne k dobru, prohlášeno Jehovou; musí být vydáno v ruku krále Bávelu, jenž je bude vypalovat ohněm. 11 A stran domu krále Júdova slyšte slovo Jehovovo: 12 Dome Dávidův, takto řekl Jehova: Za jitra právní věci rozsuzujte a vyprošťujte olupovaného z ruky utiskujícího, aby nemuselo jako oheň vyjít mé popuzení a rozhořet se, takže by nebylo hasícího, pro zlo vašich skutků. 13 Hle, já, jsem proti tobě, obyvatelko údolí, skály v rovině, prohlášeno Jehovou, vy, kteří říkáte: Kdo může sejít proti nám, a kdo může vniknout v naše příbytky? 14 Ba, budu proti vám zakročovat podle ovoce vašich skutků, prohlášeno Jehovou, a v jejím lese zanítím oheň, jenž sežere všechna její okolí.

Jeremiáš 22

1 Takto řekl Jehova: Sestup v dům krále Júdova a vyslov tam toto slovo 2 a řekni: Slyš slovo Jehovovo, králi Júdův, jenž sedíš na trůně Dávidově, ty i tvoji služebníci i tvůj lid, kteří vstupují v tyto brány: 3 Takto řekl Jehova: Uskutečňujte právo a spravedlnost a vyprošťujte olupovaného z ruky utiskujícího, a cizince, sirotka a vdovu nesmíte postihovat ubližováním ani násilím ani nevinnou krev v tomto místě prolévat, 4 neboť budete-li vpravdě uskutečňovat toto slovo, pak budou v brány tohoto domu vstupovat králové, sedící místo Dávida na jeho trůně, vozící se na vozech a na koních, on, jeho služebníci a jeho lid; 5 a nebudete-li tato slova uskutečňovat, přísáhl jsem sám při sobě, prohlášeno Jehovou, že tento dům bude rumišťem. 6 Ano, takto řekl Jehova o domě krále Júdova: Ty jsi mi Gileádem, temenem Levánónu - nebudu-li tě činit pustinou, městy neobývanými! 7 A budu proti tobě zasvěcovat škůdce, každého s jeho výstrojí, i budou výkvět tvých cedrů vytínat a na oheň házet; 8 a mnohé národy budou mimo toto město přecházet a říkat jeden k druhému: Proč Jehova takto naložil s tímto velikým městem? 9 A budou říkat: Protože opustili smlouvu Jehovy, svého Boha, a jali se klanět jiným bohům a sloužit jim. 10 Necht' nepláčete pro mrtvého a necht' pro něho soustrast neprojevujete; plačte usedavě pro odešedšího, neboť ten se již nebude vracet a vidět zem svého přibuzenstva, 11 neboť Jehova takto řekl o Šallúmovi, synu Jóšijjáhuá, králi Júdovu, který kraloval místo Jóšijjáhuá, svého otce, jenž vyšel z tohoto místa: Nebude se tam již vracet, 12 nýbrž v místě, kam ho odvedli, musí umřít, takže tuto zem již vidět nebude. 13 Běda budujícímu svůj dům s nespravedlností a své horní pokoje s neprávem, jenž na svého bližního uvaluje službu zdarma a jeho plat mu nedává, 14 jenž říká: Buduji si rozměrný dům a prostranné horní pokoje; a prolamuje si v něm okna, a je to obloženo cedrovým dřevem a nátěrem červení. 15 Zda kraluješ, abys ty horlil o vynikání cedrovým dřevem? Zda tvůj otec nejedl a nepil? Ale uskutečňoval právo a spravedlnost - tehdy mu bylo dobře; 16 rozsuzoval soudní věc sužovaného a nemajetného - tehdy bylo dobře. Zda to nebylo poznání mne - prohlášeno Jehovou -? 17 Ale tvé oči a tvé srdce není než pro tvůj nespravedlivý zisk a pro nevinnou krev k prolévání a pro útisk a pro zkrušování k páchání. 18 Proto Jehova takto řekl o Jehójákímovi, synu Jóšijjáhuovu, králi Júdovu: Nebudou ho oplakávat: Ach, můj bratře, a ach, má sestro! Nebudou ho oplakávat: Ach, pane, a ach, jeho veličenstvo! 19 Bude pohřbíván pohřbem osla, od vlečení a vyhození z druhé strany bran Jerúsálema. 20 Zlez Levánón a křič a v Bášanu vydej svůj hlas, a křič od Avárim, neboť všichni milující tě jsou rozdraceni! 21 Mluvíval jsem k tobě v tvé bezstarostnosti; říkala jsi: Nechci slyšet; toto byla tvá cesta od tvého mládí, že jsi neposlouchala na můj hlas. 22 Všechny tvé pastýře bude spásat vítr a milující tě půjdou v zajetí; ano, tehdy budeš zostuzována a zastydíš se za všechno své zlo. 23 Má bydliční na Levánónu, má uhnížděná mezi cedry, jak budeš hodna politování při příchodu bolestí na tebe, svíjení jako rodičky! 24 Jako že jsem živ já, prohlášeno Jehovou, byť byl Konjáhú, syn Jehójákímův, král Júdův, pečetním prstenem na mé pravé ruce, přece bych tě odtamtud strhával, 25 ano, chci tě vydat v ruku hledačů tvého žití a v ruku těch, před jichž tváří jsi ty pln hrůzy, totiž v ruku Nevúchadreccara, krále Bávelu, a v ruku Kasdím, 26 a odmrstit tě i tvou matku, jež tě porodila, na jinou zem, kde jste se nenarodili, a tam budete muset umřít, 27 a na zem, kam oni povznášejí své duše k návratu tam, tam se vracet nebudou. 28 Zda je tento člověk, Konjáhú, čímsi bezcenným, rozbitým? Nádobou-li, v níž není záliby? Proč byli odmrštěni, on i jeho símě, a vyhození na zem, již neznají? 29 Země, země, země, slyš slovo Jehovovo! 30 Takto řekl Jehova: Zapište tohoto člověka jako bezdětného, muže, jemuž se v jeho dnech nebude dařit, neboť nikomu z jeho semene se nebude moci podařit, aby seděl na trůně Dávidově a vládl ještě v Júdovi.

Jeremiáš 23

1 Běda pastýřům hubícím a rozptylujícím stádo mé pastvy - prohlášeno Jehovou -! 2 Proto Jehova, Bůh Isráélův, takto řekl proti pastýřům, kteří pasou můj lid: Vy jste mé stádo rozptýlili a rozehnali je, aniž jste se o ně starali; hle, já, chystám se na vás se postarat o zlo vašich skutků, prohlášeno Jehovou; 3 a budu já shromažďovat zbytek svého stáda ze všech zemí, kam jsem je zahnal, a přivádět je zpět k jejich ovčinci, i budou se stávat plodnými a rozmnoží se, 4 a budu nad nimi ustanovovat pastýře, kteří je budou pást, i nebudou se již bát ani strachovat, aniž budou čeho postrádat, prohlášeno Jehovou.

5 Hle, přicházejí dni, prohlášeno Jehovou, kdy chci Dávidovi vzbudit spravedlivý Výhonek, i ujme se kralování - Král! - a bude si rozvážně počínat a zavádět na zemi právo a spravedlnost. 6 V jeho dnech bude Júdá moci být vysvobozen a Izráel bude v bezpečí sídlit; a toto bude jeho jméno, jímž se bude nazývat: Jehova, naše spravedlnost. 7 Proto, hle, přicházejí dni, prohlášeno Jehovou, kdy již nebudou říkat: Jako že je živ Jehova, jenž vyvedl děti Izráelovy ze země Egypta, 8 nýbrž: Jako že je živ Jehova, jenž vyvedl a jenž přivedl sítě domu Izráelova ze země severu a ze všech zemí, kam jsem je zahnal, a zabydlí se na své půdě. 9 O prorociích: Mé srdce je zlomeno v mém nitru, všechny mé kosti se rozdrkotaly, stal jsem se jakoby někým opilým, ano, mužem - proteklo jím víno, před Jehovou a před slovy jeho svatosti. 10 Vždyť se země naplnila cizoložníky (takže z příčiny kletby země truchlí, pastviště pustiny jsou vysušena), jejich způsob života je zlý, jejich síla není správná; 11 ba i prorok i kněz jsou znesvěceni, i ve svém domě jsem shledal jejich zlo, prohlášeno Jehovou. 12 Proto budou mít svou cestu jako kluzká místa, budou hnáni v hlubokou tmou a padnou v ní, neboť na ně budu v roce jejich navštívení přivádět pohromu, prohlášeno Jehovou. 13 I mezi proroky v Šómronu jsem upozoroval cosi nenáležitěho; prorokovali skrze Baala a zavedli můj lid, Izráele, na scestí; 14 ale mezi proroky v Jerúsalémě jsem upozoroval cosi děšivého, cizoložství a chození ve lži, a posilují ruce pachatelů zla, aby se, nikdo, od svého zla neodvrátili; stali se pro mne, oni všichni, jakoby Sodomou, a jeho obyvatelé jakoby Gomorou. 15 Proto Jehova zástupů, Bůh Izráelův, takto řekl proti těm prorokům: Hle, já, chystám se nakrmit je pelyňkem a budu je napájet vodou-žlučí, neboť z blízkosti proroků Jerúsaléma vychází znesvěcení do vsí země. 16 Takto řekl Jehova zástupů: Nesmíte obracet sluch na slova těch proroků, kteří vám prorokují, oni vás svádějí k nicotnosti, mluví k vám o vidění svého srdce, ne z úst Jehovových; 17 stále říkají těm, kdo mnou opovrhují: Slovo Jehovovo: Budete mít pokoj; a každého chodícího podle umíněnosti svého srdce osloví: Nebude na vás přicházet zlo. 18 Kdo však stanul v tajné radě Jehovově a postřehl a uslyšel jeho slovo? Kdo pozorně vyslechl mé slovo, když je uslyšel? 19 Hle, vyšla vichřice Jehovova, popuzení, ano, vířící vichř; bude vířit na hlavě zlovolných. 20 Hněv Jehovův se nebude odvracet až do jeho vykonání, až do jeho uskutečnění umyslů jeho srdce; v posledku dní se v tom budete moci dokonale vyznat. 21 Ty proroky jsem neposlal, ale oni se dali do běhu; nepromluvil jsem k nim, ale oni se jali prorokovat, 22 ale byli-li by stanuli v mé tajné radě a jali se zvěstovat mému lidu má slova, pak by je odvraceli od jejich zlé cesty a od zla jejich skutků. 23 Zda jsem já Bůh z blíзка - prohlášeno Jehovou - a ne Bůh z daleka? 24 Může-li se kdo v úkrytech ukrýt, takže bych ho já neviděl - prohlášeno Jehovou -? Zda nebesa a zem nenaplní já - prohlášeno Jehovou -? 25 Slyšel jsem, co říkali ti proroci, již prorokují v mém jménu lež, výrokem: Dostal jsem sen, dostal jsem sen! 26 Až dokdy? Zda je co v srdci těch proroků, prorokujících lež? Ano, proroků podvodu svého srdce, 27 již zamýšlejí můj lid k zapomenutí mého jména přimět svými sny, jež vyprávějí jeden druhému, jako jejich otcové na mé jméno zapomněli skrze Baala. 28 Prorok, při němž byl sen, nechť vypráví sen, a při kom bylo mé slovo, nechť pravdivě vyslovuje mé slovo. Co má sláma se zrním - prohlášeno Jehovou -? 29 Zda mé slovo není takové jako oheň - prohlášeno Jehovou - a jako kladivo rozbíjející skalisko? 30 Proto, hle, já, jsem proti těm prorokům, - prohlášeno Jehovou, - kradoucím jeden z blízkosti druhého má slova, 31 hle, já, jsem proti těm prorokům, -prohlášeno Jehovou, - již používají svého jazyka, aby prohlašovali: Prohlášeno! 32 Hle, já, jsem proti prorokujícím lživě sny, - prohlášeno Jehovou, - kteří je vyprávějí, aby můj lid svými lžemi a svou domýšlivostí zavedli na scestí, ale já jsem je neposlal, aniž jsem jim rozkázal, takže tomuto lidu nikterak nemohou prospět -prohlášeno Jehovou. 33 A až se tě bude ptát tento lid nebo prorok nebo kněz výrokem: Jaké je břímě Jehovovo? -pak k nim budeš říkat: Jaké břímě? Že vás chci zavrhnout - prohlášeno Jehovou; 34 a prorok aneb kněz aneb lid, jenž bude říkat: Břímě Jehovovo - ano, budu zakročovat vůči onomu člověku i na jeho domě. 35 Jeden na druhého a vůči sobě navzájem budete mluvit takto: Čím Jehova odpověděl? aneb: Co Jehova promluvil? 36 A břímě Jehovovo již připomínat nebudete, neboť každému bude břemenem jeho slovo, protože jste slova živého Boha, Jehovy zástupů, našeho Boha, převraceli. 37 Vůči proroku budeš mluvit takto: Čím Jehova odpověděl? aneb: Co Jehova promluvil? 38 A budete-li říkat: Břímě Jehovovo, pak tedy Jehova řekl takto: Pro vaše vyřčení tohoto slova, břímě Jehovovo, ač jsem k vám poslal výrok: Nebudete říkat: Břímě Jehovovo, 39 proto, hle, já, ano, zanechám vás v bloudění a chci zavrhnout zpřed své tváře vás i město, jež jsem dal vám a vašim otcům 40 a uvést na vás trvalou potupu a trvalou hanbu, jež nebude zapomínána.

Jeremiáš 24

1 Jehova mi ukázal, a hle, před chrámem Jehovovým byly postaveny dva koše fiků, po odvedení Jechonjáhúa, syna Jehójákímova, krále Júdova, a hodnostářů Júdových a kovářů a zámečníků Nevúchadreccarem, králem Bávelu, z Jerúsaléma; a uvedl je v Bável. 2 Jeden koš - velmi dobré fiky, jako fiky rané, a jeden koš - velmi špatné fiky, jež se nemohly jíst pro špatnou jakost. 3 A Jehova ke mně řekl: Co ty vidíš, Jeremjo? A řekl jsem: Fiky - ty fiky, jež jsou dobré, jsou velmi dobré, a ty špatné jsou velmi špatné, takže se nemohou jíst pro špatnou jakost. 4 I dostalo se ke mně slovo Jehovovo, výrok: 5 Takto řekl Jehova, Bůh Izráelův: Jako tyto fiky, jež jsou dobré, tak budu k dobru uznávat odvedenectvo Júdovo, ty, jež jsem z tohoto místa odeslal v zem Kasdím, 6 a budu na ně k dobru upírat své oči a přivádět je zpět na tuto zem a budovat je a ne vyvracet, a zasazovat je a ne vyrvávat. 7 A chci jim dát srdce k poznání mne, že já jsem Jehova, i stanou se mi lidem a já jim budu Bohem, neboť se celým svým srdcem budou ke mně vracet.

8 A jako ty fily, jež jsou špatné, jež se nemohou jíst pro špatnou jakost, - ano, takto řekl Jehova, - tak chci vydat Cidkijáhúa, krále Júdova, a jeho knížata a zbytek Jerúsáléma, ty, již zbývají v této zemi, i ty, již bydlí v zemi Egypta, 9 i budu je vydávat k hrůze, k zlu všem královstvím země, k potupě a za přísloví a k posměchu a k zlořečení ve všech místech, kam je budu zahánět, 10 a budu mezi ně vysílat meč, hlad a mor až do jejich vymizení z povrchu půdy, již jsem dal jim a jejich otcům.

Jeremiáš 25

1 Slovo, jež se dostalo na Jeremju o všem lidu Júdově, ve čtvrtém roce Jehójákíma, krále Júdova (to byl první rok Nevúchadreccara, krále Bávelu), 2 jež Jeremjá, prorok, vyslovil o všem lidu Júdově a ke všem obyvatelům Jerúsáléma, výrok: 3 Od třináctého roku Jóšijáhúa, syna Ámónova, krále Júdova, až po tento den, jenž je v třidvacátém roce, se ke mně dostávalo slovo Jehovovo a promlouval jsem k vám časným promlouváním, aniž jste slyšeli; 4 a Jehova k vám časným posíláním posílal všechny své nevolníky, proroky, aniž jste slyšeli, aniž jste k slyšení nachýlili své ucho, 5 s výrokem: Odvráťte se každý od své zlé cesty a od zla vašich skutků a bydlete na půdě, již Jehova dal vám a vašim otcům, totiž odedávna a navždy, 6 a necht' nechodíte za jinými bohy sloužit jim a klanět se jim, a nesmíte mě dráždit díly svých rukou, a nebudu vám škodit. 7 Ale neobrátili jste ke mně sluch, prohlášeno Jehovou, abyste mě mohli dráždit díly svých rukou sobě ke škodě; 8 proto Jehova zástupů řekl takto: Protože jste neuposlechli mých slov, 9 hle, já, chystám se poslat a budu přihánět všechny čeledi severu, prohlášeno Jehovou, a k Nevúchadreccaroví, králi Bávelu, mému služebníku, a budu je přivádět na tuto zem a na její obyvatele a na všechny tyto národy vůkol a budu je činit odevzdánými a obracet v hrůzu a v sykot a v trvalá rumišť, 10 a budu zprostřed nich odstraňovat hlas jáсотu a hlas radosti, hlas ženicha a hlas nevěsty, zvuk žernovů a světlo lampy. 11 I bude celá tato země rumišťem, hrůzou, a tyto národy budou po sedmdesát let obsluhovat krále Bávelu. 12 A až se vyplní sedmdesát let, bude se dít: Budu navštěvovat na králi Bávelu a na onom národu, prohlášeno Jehovou, jejich nepravost, i na zemi Kasdím, a obracet ji v trvalou spoušť. 13 I budu na onu zem uvádět všechna svá slova, jež jsem proti ní vyslovil, vše, co je psáno v této knize, co Jeremjá prorokoval proti všem národům. 14 Ano, i oni, - budou si jimi sloužit mnohé národy a velcí králové, i budu jim odplácat podle jejich působení a podle díla jejich rukou. 15 Neboť Jehova, Bůh Isráélův, ke mně řekl takto: Vezmi z mé ruky tuto číši vína popuzení a napoj jím všechny národy, mezi něž tě já posílám, 16 ať se napijí a potácejí a poblázní se před mečem, jež se já chystám mezi ně poslat. 17 Vzal jsem tedy z ruky Jehovovy tu číši a napojil jsem všechny národy, k nimž mě Jehova poslal, 18 Jerúsálém a města Júdova a jeho krále a jeho hodnostáře, učinit je rumišťem a hrůzou a sykotem a zlořečením, jako tohoto dne, 19 faraona, krále Egypta, a jeho služebníky a jeho knížata a všechen jeho lid, 20 a všechnu směs a všechny krále země Úc a všechny krále země Pelištim a Aškelón a Gazu a Ekrón a zbytek Ašdódu 21 a Edóma a Móava a všechny syny Ammónovy 22 a všechny krále Córu a všechny krále Cídónu a krále ostrovů, jež jsou na druhé straně moře, 23 a Dedána a Tému a Búze a všechny ostříhané na spáncích, 24 a všechny krále Arabie a všechny krále směsi, již bydlí v pustině, 25 a všechny krále Zimrí a všechny krále Élámu a všechny krále Mádáje 26 a všechny krále severu, blízké i daleké, jednoho k druhému, a všechna království země, jež jsou na tváři půdy, a král Šéšachu bude pít po nich. 27 A budeš k nim říkat: Takto řekl Jehova zástupů, Bůh Isráélův: Pijte a opijte se a zvracejte a padněte a nebudete vstávat pro meč, jež se já chystám mezi vás poslat. 28 A jestliže se budou zpěčovat vzít tu číši z tvé ruky k pití, bude se dít, že jim budeš říkat: Takto řekl Jehova zástupů: Ovšemže pít musíte! 29 Vždyť, hle, já začínám město, nad nímž se děje dovolávání mého jména, postihovat pohromou, a vy byste měli zůstat zcela bez trestu? Nebudete bez trestu zůstat, neboť já se chystám zavolat meč na všechny obyvatele země, prohlášeno Jehovou zástupů. 30 A ty budeš proti nim prorokovat všemi těmito slovy a říkat k nim: Jehova bude z výsosti rvát, ano, ze sídla své svatosti bude vydávat svůj hlas, mocně bude rvát na svůj příbytek, bude se ozývat výskotem jako šlapači proti všem obyvatelům země. 31 Zkáza dospěje až po okraj země, neboť Jehova má spor s národy, on má soud stran všeho masa, a zlovolní - vydá je meči, prohlášeno Jehovou. 32 Takto řekl Jehova zástupů: Hle, zlo vychází od národa k národu a od nejzazších končin země se pozvedá veliký víchř, 33 a zabitých Jehovou bude v onen den od okraje země až po okraj země, aniž budou oplakávání ani sbírání ani pohřbívání; budou za hnůj na tváři půdy. 34 Skučte, pastýři, a křičte a válejte se, vůdcové stáda, neboť se naplnily vaše dni do zabítí a vašeho rozehnutí, i budete padat jako oblíbená nádoba, 35 i ztratí se před pastýři útočiště, ano, únik před vůdci stáda - 36 hlas křiku pastýřů, ano, skučení vůdců stáda, neboť Jehova ničí jejich pastviště 37 a pro žár hněvu Jehovova ztichnou příbytky pokoje. 38 Opustil jako hřivnatec svůj stánek, neboť země se stala zpustlinou od žaru Toho, jenž působí pohromy, ano, od žaru jeho hněvu.

Jeremiáš 26

1 Na počátku kralování Jehójákíma, syna Jóšijáhúova, krále Júdova, se událo z blízkosti Jehovovy toto slovo, výrok: 2 Takto řekl Jehova: Staň v nádvoří domu Jehovova a vyslov ke všem městům Júdovým, jež přicházejí klanět se v domě Jehovově, všechna slova, jež ti rozkáži vyslovit k nim; necht' nic neubíráš;

3 snad budou poslouchat a odvracet se každý od své zlé cesty, abych měl lítost stran zla, jež já zamýšlím jim učinit z příčiny zla jejich skutků; 4 i budeš k nim říkat: Takto řekl Jehova: Nebudete-li ke mně obracet sluch, abyste chodili v mém zákoně, jež jsem předložil vaší tváři, 5 abyste obraceli sluch na slova mých nevolníků, proroků, jež k vám já posílám, ano, časným posíláním, ale neposlouchali jste jich, 6 pak se tohoto domu chci vzdát jako Šíla a toto město učinit zlořečením všem národům země. 7 A kněží a proroci a všechen lid uslyšeli Jeremju vyslovujícího tato slova v domě Jehovově, 8 a když Jeremjá dokončil vyslovování všeho, co Jehova rozkázal vyslovit ke všemu lidu, stalo se, že ho kněží a proroci a všechen lid polapili s výrokem: Jistotně musíš umřít! 9 Proč jsi ve jménu Jehovově prorokoval výrokem: Tento dům bude jako Šílo, a: Toto město bude muset zpustnout, takže nebude obyvatele? I sešel se všechen lid proti Jeremjovi v dům Jehovův, 10 a když hodnostáři Júdovi uslyšeli o těchto věcech, vystoupili z domu krále v dům Jehovův a zasedli ve vchodu do nové brány Jehovovy. 11 A kněží a proroci pronesli k hodnostářům a ke všemu lidu výrok: Pro tohoto muže je rozsudek smrti, neboť prorokoval proti tomuto městu, jak jste svýma ušima uslyšeli. 12 A Jeremjá ke všem hodnostářům a ke všemu lidu pronesl výrok: Prorokovat proti tomuto domu a proti tomuto městu mě poslal Jehova všemi slovy, jež jste uslyšeli, 13 nuže tedy polepšete své cesty a své skutky a poslouvejte na hlas Jehovy, svého Boha, aby měl Jehova lítost stran zla, o němž proti vám promluvil; 14 a já, hle, já, jsem ve vaší ruce, učíte mi podle toho, co je dobré a podle toho, co je správné ve vašich očích, 15 avšak necht' spolehlivě víte, že chystáte-li se vy mě usmrtit, zajisté se vy chystáte na sebe a stran tohoto města a stran jeho obyvatel uvést nevinnou krev, neboť mě v pravdě Jehova poslal proti vám vyslovit ve vaše uši všechna tato slova. 16 A hodnostáři a všechen lid řekli ke kněžím a k prorokům: Pro tohoto muže není rozsudek smrti, neboť k nám mluvil ve jménu Jehovy, našeho Boha. 17 A povstali muži ze starších země a pronesli ke všemu sejití výrok: 18 V dnech Chizkijjáhu, krále Júdova, byl prorokem Míchajá, Móraští, jenž ke všemu lidu Júdovu pronesl výrok: Takto řekl Jehova zástupů: Cijjón bude polem, jež bude oráno, a Jerúsalem bude zříceninami a hora tohoto domu bude jako výšiny lesa. 19 Zda ho snad Chizkijjáhu, král Júdův, a všechen Júdá usmrtil? Zda nebyl ctitelem Jehovu, takže se jal u Jehovy přimlouvav? A Jehova se dal pohnout k lítosti stran zla, o němž proti nim promluvil. A my se chystáme spáchat veliké zlo proti svým duším! 20 A vyskytl se ještě někdo vystupující jako prorok ve jménu Jehovově, Úrijjáhu, syn Šemaejáhuův z Kirjath-jeárím, jenž prorokoval proti tomuto městu a proti této zemi tak, jaká byla všechna slova Jeremjova; 21 a když jeho slova uslyšel král Jehójákím a všichni jeho hrdinové a všechna jeho knížata, jal se král usilovat o jeho usmrcení; to když uslyšel Úrijjáhu, ulekl se a utekl a přišel do Egypta. 22 A král Jehójákím do Egypta poslal muže, Elnáthána, syna Achbórova, a jiné muže s ním, do Egypta, 23 ti Úrijjáhu z Egypta vyvedli a přivedli ho ke králi Jehójákímovi. Ten ho skolil mečem a jeho mrtvolu hodil do hrobů dětí lidu. - 24 Avšak s Jeremjou byla ruka Achíkáma, syna Šáfánova, aby nebylo vydání ho v ruku lidu k jeho usmrcení.

Jeremiáš 27

1 Na počátku kralování Cidkijjáhu, syna Jósijjáhuova, krále Júdova, se k Jeremjovi z blízkosti Jehovovy dostalo toto slovo, výrok: 2 Takto ke mně řekl Jehova: Zhotov si pouta a jařma a dej je na svůj krk 3 a odešli je ke králi Edóma a ke králi Móáva a ke králi Ammóna a ke králi Córu a ke králi Cidónu skrze posly, kteří přišli v Jerúsalem k Cidkijjáhuovi, králi Júdovu, 4 a rozkaž jim říci k svým pánům: Takto řekl Jehova zástupů, Bůh Isráelův: Takto budete říkat k svým pánům: 5 Já jsem zhotovil zem, lidstvo a zvěř, jež je na tváři země, svou velikou mocí a svou napřaženou paží, a dávám to, komu mám za správné ve svých očích; 6 a nyní jsem já dal všechny tyto země v ruku Nevúchadreccara, krále Bávelu, svého služebníka, ba i zvířectvo pole jsem mu dal, jemu k službě, 7 i budou ho obsluhovat všechny národy, i jeho syna a syna jeho syna, až do příchodu času jeho země, kdy i on - budou si jím sloužit mnohé národy a velcí králové. 8 A bude se díť: Národ a království, již jeho, Nevúchadreccara, krále Bávelu, nebudou obsluhovat, a co nebude chtít vložít svůj krk ve jho krále Bávelu, proti onomu národu budu zakročovat mečem, hladem a morem, prohlášeno Jehovou, až do mého úplného zničení jich skrze něho. 9 A vy necht' neobracíte sluch k svým prorokům ani k svým věštcům ani k svým snům ani k svým předpovědačům ani k svým čarodějníkům, kteří k vám pronášejí výrok: Nebudete muset obsluhovat krále Bávelu, 10 neboť oni vám prorokují lež za účelem vzdálení vás z povrchu vaší půdy, abych vás rozehnal, abyste museli zahynout. 11 Ale národ, jenž bude chtít zavést svůj krk ve jho krále Bávelu a obsluhovat ho, ano, budu jej ponechávat na jeho půdě, ať ji může obdělávat a bydlet na ní. 12 I promluvil jsem k Cidkijjáhuovi, králi Júdovu, podle všech těchto slov výrokem: Zaveďte své krky ve jho krále Bávelu a obsluhujte ho a jeho lid a žijte! 13 Nač byste měli mřít, ty a tvůj lid, mečem, hladem a morem, podle toho, co promluvil Jehova k národu, jenž nechce krále Bávelu obsluhovat? 14 A necht' neobracíte sluch k prorokům, již k vám pronášejí výrok: Nemáte obsluhovat krále Bávelu! Vždyť oni vám prorokují lež! 15 Neposlal jsem je přece já, prohlášeno Jehovou, ale oni v mém jménu prorokují lživě za účelem mého rozehnutí vás, ať musíte zahynout vy i ti proroci, již vám prorokují. 16 A ke kněžím a ke všemu tomuto lidu jsem promluvil výrokem: Takto řekl Jehova: Necht' neobracíte sluch k slovům proroků, již vám prorokují výrokem: Hle, náčiní domu Jehovova budou nyní chvatem z Bávelu přinášena zpět! Vždyť oni vám prorokují lež.

17 Necht' k nim neobracíte sluch; obsluhujte krále Bávelu a žijte; nač by se mělo toto město stávat rumištěm? 18 Ale jsou-li oni proroci a je-li při nich slovo Jehovovo, necht' se, prosím, u Jehovy zástupů přimlouvají, aby do Bávelu nepřišla náčini, jež pozůstávají v domě Jehovově a v domě krále Júdova a v Jerusálémě, 19 neboť takto řekl Jehova zástupů o sloupech a stran moře a stran stojanů a stran pozůstatku náčini, jež pozůstávají v tomto městě, 20 jež Nevúchadreccar, král Bávelu, nevezal při odvádění Jechonji, syna Jehójákímova, krále Júdova, z Jerúsálema do Bávelu, i se všemi urozenými Júdy a Jerúsálema, - 21 ano, takto řekl Jehova zástupů, Bůh Isráélův, stran náčini, jež pozůstávají v domě Jehovově a v domě krále Júdova a v Jerusálémě: 22 V Bável budou muset přijít a tam budou až do dne mého navštívení jich, prohlášeno Jehovou, kdy je budu vyzvedat a přinášet zpět na toto místo.

Jeremiáš 28

1 A v onom roce, na počátku kralování Cidkijáhúva, krále Júdova, ve čtvrtém roce, v pátém měsíci, se stalo: V domě Jehovově, před očima kněží a všeho lidu, ke mně Chananjá, syn Azzúrův, prorok, jenž byl z Giveónu, pronesl výrok: 2 Takto řekl Jehova zástupů, Bůh Isráélův, výrokem: Zlomím jho krále Bávelu; 3 ještě v celých dvou letech se já chystám zpět na toto místo přinést všechna náčini domu Jehovova, jež Nevúchadreccar, král Bávelu, z tohoto místa vzal a zanesl je v Bável, 4 a Jechonju, syna Jehójákímova, krále Júdova, a všechno odvedenectvo Júdovo, ty, již přišli do Bávelu, se já chystám zpět na toto místo přivést, prohlášeno Jehovou, neboť chci zlomit jho krále Bávelu. 5 A Jeremjá, prorok, řekl k Chananjovi, proroku, před očima kněží a před očima všeho lidu, těch, již stáli v domě Jehovově, 6 ano, Jeremjá, prorok, řekl: Ámén, kéž tak Jehova chce učinit, kéž chce Jehova potvrdit tvá slova, jimiž jsi zaprorokoval, zpět přinést náčini domu Jehovova a vše, co bylo odvedeno, z Bávelu na toto místo. 7 Avšak slyš, prosím, toto slovo, jež se já chystám vyslovit v tvé uši a v uši všeho lidu: 8 Proroci, kteří odedávna bývali, přede mnou a před tebou, ti prorokovali stran mnohých zemí a proti velikým královstvím o bojích a o pohromách a o moru; 9 prorok, jenž prorokuje o pokoji, - ten prorok je poznáván, že ho v pravdě poslal Jehova, při dojití na slovo toho proroka. 10 A Chananjá, prorok, vzal jařmo z krku Jeremji, proroka, a zlomil je 11 a před očima všeho lidu pronesl Chananjá výrok: Takto řekl Jehova: Tak chci zlomit jho Nevúchadreccara, krále Bávelu, ještě v celých dvou letech, z krku všech národů. A Jeremjá, prorok, odešel po své cestě. 12 A po zlomení jařma z krku Jeremji, proroka, Chananjou, prorokem, se k Jeremjovi dostalo slovo Jehovovo, výrok: 13 Jdi a prones k Chananjovi výrok: Takto řekl Jehova: Jařma ze dřeva jsi zlámal, ale místo nich zhotovíš jařma ze železa, 14 neboť Jehova zástupů, Bůh Isráélův, řekl takto: Jho ze železa dám na krk všech těchto národů k obsluhování Nevúchadreccara, krále Bávelu, a budou ho obsluhovat; ba i zvířectvo pole jsem mu dal. 15 A Jeremjá, prorok, k Chananjovi, proroku, řekl: Slyš, prosím, Chananjo: Neposlal tě Jehova, ale ty jsi přiměl tento lid spočívat důvěrou na lži; 16 proto řekl Jehova takto: Hle, já, chystám se zapudit tě z povrchu tváře půdy - tohoto roku ty umřeš, neboť jsi mluvil o zvratu proti Jehovovi. 17 A Chananjá, prorok, v onom roce v sedmém měsíci umřel.

Jeremiáš 29

1 A toto jsou slova dopisu, jež poslal Jeremjá, prorok, z Jerúsálema k pozůstatku starších vyhnanectva a ke kněžím a k prorokům a ke všemu lidu, jež Nevúchadneccar odvedl z Jerúsálema v Bável, 2 po vyjití Jechonji, krále, a královny-matky a komorníků a hodnostářů Júdy a Jerúsálema a kovářů a zámečníků z Jerúsálema, 3 skrze Eleásu, syna Šáfánova, a Gemarju, syna Chilkijáhúova (jež poslal Cidkijáhú, král Júdův, k Nevúchadreccarovi, králi Bávelu, v Bável), výrok: 4 Takto řekl Jehova zástupů, Bůh Isráélův, všemu vyhnanectvu, jež jsem dal odvést z Jerúsálema v Bável: 5 Budujte domy a zabydlujte se a vysazujte zahrady a jezte jejich ovoce, 6 a berte si ženy a plod'te syny a dcery a pro své syny berte ženy a své dcery dávejte mužům, ať rodí syny a dcery, ano, množte se tam a necht' vás neubývá, 7 a vyhledávejte dobro města, kam jsem vás dal odvést, a modlete se za ně k Jehovovi, neboť v jeho dobru bude dobře vám. 8 Ano, takto řekl Jehova zástupů, Bůh Isráélův: Necht' vás neklamou vaši proroci, kteří jsou ve vašem středu, a vaši věštcí, a necht' neobracíte pozornost k svým snům, jež si rádi vysníváte, 9 vždyť oni vám lživě prorokují v mém jménu - neposlal jsem jich, prohlášeno Jehovou. 10 Neboť takto řekl Jehova, že při vyplnění Bávelu, sedmdesáti let, vás chci navštívit a potvrdit na vás své dobré slovo o přivedení vás zpět na toto místo; 11 já přece znám myšlenky, jimiž na vás myslím, prohlášeno Jehovou, myšlenky blaha a ne k neštěstí, dát vám budoucnost s nadějí. 12 I budete mě volat a půjdete a budete se ke mně modlit a já k vám budu obracet sluch; 13 a budete mě hledat a budete mě moci najít, jestliže mě budete vyhledávat celým svým srdcem, 14 i dám se vám najít, prohlášeno Jehovou, a budu odvracet vaše zajetí a shromažďovat vás zprostřed všech národů a ze všech království, kam jsem vás zahnal, prohlášeno Jehovou, a přivádět vás zpět na místo, odkud jsem vás dal odvést. 15 Jestliže říkáte: Jehova nám v Bávelu vzbudil proroky - 16 nuže, takto řekl Jehova o králi, jenž sedí na trůně Dávidově, a o všem lidu, jenž bydlí v tomto městě, vašich bratrech, kteří s vámi nevyšli ve vyhnanství, 17 takto řekl Jehova zástupů: Hle, já, chystám se proti nim vypustit meč, hlad a mor a chci je učinit jakoby špatnými fíky, jež se pro špatnou jakost nedají jíst,

18 a chci za nimi vyrazit s mečem, s hladem a s morem, a vydat je všem královstvím země k hrůze, ke kletbě a k úžasu a k sykotu mezi všemi národy, kam je zaženu, 19 za to, že neobraceli sluch k mým slovům, prohlášeno Jehovou, jichž jsem se k nim časným posíláním naposílal skrze své nevolníky, proroky, aniž jste uposlechli, prohlášeno Jehovou. 20 Ale vy slyšte slovo Jehovovo, všechno vyhnancectvo, jež jsem odeslal z Jerúsaléma v Bável: 21 Takto řekl Jehova zástupů, Bůh Isráelův, o Acheávovi, synu Kólájovu, a o Cidkijjáhuovi, synu Maaséjovu, již vám v mém jménu prorokují lež: Hle, já, chystám se vydat je v ruku Nevúchadreccara, krále Bávelu, jenž je před vašimi očima pobije, 22 a podle nich bude pro všechno vyhnancectvo, jež je v Bávelu, převzato zlořečení výrokem: Kéž tě Jehova chce učinit jakoby Cidkijjáhuem a jakoby Acheávem, jež král Bávelu upražil v ohni, 23 protože v Isráelovi páchali bezbožnost, neboť cizoložili s ženami svých bližních a v mém jménu vyslovovali slova lži, což jsem jim nerozkázal, a já jsem Ten, jenž to ví, a jsem svědkem, prohlášeno Jehovou. 24 A k Šemaejáhúovi, Nechelámímu, budeš pronášet výrok: 25 Takovýto pronesl Jehova zástupů, Bůh Isráelův, výrok: Protože jsi ty ve svém jménu rozposlal dopisy ke všemu lidu, jenž je v Jerúsalémě, a k Cefanjovi, synu Maaséjovu, knězi, a ke všem kněžím, s výrokem: 26 Jehova tě učinil knězem místo Jehójády, kněze, abyste byli dozorcí domu Jehovova stran každého muže šíleného a činícího se prorokem, a máš ho dát do klády a do svěráku; 27 nuže tedy, proč ses neobořil na Jeremju, Anáthóthího, jenž si dovoluje vám prorokovat? 28 Vždyť přece k nám v Bável poslal výrok: Bude to dlouhé - budujte domy a zabydlujte se a vysazujte zahrady a jezte jejich ovoce. - 29 A Cefanjá, kněz, tento dopis přečetl v uši Jeremji, proroka; 30 a k Jeremjovi se dostalo slovo Jehovovo, výrok: 31 Pošli ke všemu vyhnancectvu výrok: Takto řekl Jehova o Šemaejovi, Nechelámím: Protože vám Šemaejá prorokoval, aniž jsem já ho poslal a přiměl vás důvěrou spočívat na lži, 32 proto řekl Jehova takto: Hle, já, chystám se proti Šemaejovi, Nechelámímu, a proti jeho semeni zakročít: Nebude mít nikoho bydlícího vprostřed tohoto lidu, aniž bude nahlížet v blaho, jež já se chystám zříditi svému lidu, prohlášeno Jehovou, neboť mluvil o zvratu proti Jehovovi.

Jeremiáš 30

1 Slovo, jež se z blízkosti Jehovovy dostalo k Jeremjovi, výrok: 2 Takovýto pronesl Jehova, Bůh Isráelův, výrok: Zapiš si všechna slova, jež jsem k tobě vyslovil, do knihy, 3 neboť, hle, přicházejí dni, prohlášeno Jehovou, kdy odvrátím zajetí svého lidu, Isráele a Júdy, řekl Jehova, a budu je přivádět zpět do země, již jsem dal jejich otcům, i zmocní se jí. 4 A toto jsou slova, jež Jehova vyslovil o Isráelovi a o Júdovi, 5 neboť Jehova řekl takto: Uslyšeli jsme hlas zděšení, je strach a není pokoje. 6 Nuže, otázte se a pohlédte, zda rodí mužské pohlaví? Proč vidím každého muže - jeho ruce na jeho bocích, jako rodičku, a všechny tváře se změnilly v bledost? 7 Běda, neboť onen den je veliký, takže mu není podobného, a je to čas úzkosti Jákóbovy, ale musí z ní být vysvobozen. 8 A v onen den se bude dít - prohlášeno Jehovou zástupů -: Budu lámat jho z tvého krku a strhávat tvá pouta, aniž si tebou ještě budou sloužit cizáci, 9 nýbrž budou obsluhovat Jehovu, svého Boha, a Dávida, svého krále, jehož jim chci vzbudit. 10 A ty se nemusíš bát, můj nevolníče Jákóbe, prohlášeno Jehovou, ani se strachovat, Isráeli, neboť hle, já, chystám se vysvobodit tě z dále a tvé símě ze země jejich zajetí, i bude se Jákób vracet a mít klid a žít v nerušeném pokoji, a nebude působícího zděšení. 11 Vždyť s tebou budu já, prohlášeno Jehovou, k vysvobozování tě, neboť při všech národech, kam jsem tě rozptýlil, budu uskutečňovat skoncování, avšak s tebou skoncování uskutečňovat nebudu, ač tě budu podle práva ukázněvat, takže tě nebudu zcela bez trestu ponechávat. 12 Ano, takto řekl Jehova: Zoufalé je to s tvým úrazem, bolestné je tvé zbití, 13 není rozsuzujícího tvou soudní věc k obvázání, léků, náplastí nemáš. 14 Všichni tvoji přátelé na tebe zapomněli, nevyhledávají tě, neboť jsem tě zbil zbitím od nepřitele, ukázněváním od krutého pro množství tvých nepravostí; tvé hříchy se rozmohly. 15 Co křičíš nad svým úrazem? Tvá strast je nezhojitelná; tyto věci jsem ti učinil pro množství tvých nepravostí, že se tvé hříchy rozmohly. 16 Proto všichni šířající tě budou šířání a všichni tvoji protivníci, oni všichni, půjdou v zajetí, a olupující tě se dostanou v olupování a všechny vykořisťující tě budu vydávat za kořist, 17 neboť budu působit vzházení tvého hojení a z tvých ran tě budu uzdravovat, prohlášeno Jehovou, protože ti dali název Zahnaná - to je Cijjón, není zajímavějšího se o něj. 18 Takto řekl Jehova: Hle, já, chystám se odvracet zajetí stanů Jákóbových a budu litovat jeho obydlí, i bude město zbudováno na svém návrší a palác bude zůstávat podle svého řádu, 19 a z nich bude vycházet děkování a hlas bavících se, i budu je množit, aniž jich bude ubývat, a budu je poctívat, aniž se budou stávat bezvýznamnými, 20 a jeho děti budou jako předtím a jeho shromáždění bude ustavováno před mou tvář a proti všem utiskujícím ho budu zakročovat. 21 A z něho bude jeho Vznešený, ano, jeho Vládce bude vycházet zprostřed něho, a budu si ho přibližovat, i bude ke mně přistupovat; vždyť kdo je ten, jenž by dal v sázku své srdce k přistoupení ke mně - prohlášeno Jehovou -? 22 I stanete se mi lidem a já vám budu Bohem. 23 Hle, vyšla vichřice Jehovova, popuzení, strhující vichr; bude vířit na hlavě zlovolných. 24 Žár hněvu Jehovova se nebude odvracet až do jeho vykonání, až do jeho uskutečnění úmyslů jeho srdce; v posledku dní se v tom budete moci vyznat.

Jeremiáš 31

1 V onen čas, prohlášeno Jehovou, budu Bohem všem čeledím Isráelovým a ony mi budou lidem. 2 Takto řekl Jehova: V pustině našel milost lid, ti přeživší od meče, - jdi k jeho uvedení v odpočinutí, Isráeli,

3 z daleka se mi ukázal Jehova: Ano, miluji tě věčným milováním, proto jsem tě přitáhl laskavostí. 4 Ještě tě budu budovat, takže budeš vybudována, panno Isráelova, ještě se budeš ozdobovat svými tamburínami a vyjdeš v tanečním rejí veselících se, 5 ještě budeš v horách Šómronu vysazovat vinice, vysazovači vysadí a začnou užívat. 6 Vždyť bude den, kdy strážcové v pohorí Efrájimově budou volávat: Vstávejte, ať můžeme vystupovat na Cijjón k Jehovovi, našemu Bohu! 7 Ano, takto řekl Jehova: S radostí plesejte pro Jákóba, ano, pokřikujte v hlavě národů, zvěstujte, velebte a říkejte: Vysvobodí, Jehovo, svůj lid, zbytek Isráele! 8 Hle, já, chystám se přivést je ze země severu a budu je shromažďovat od nejzazších končin země, mezi nimi slepého a chromého, těhotnou a rodící pospolu; budou se sem vracet - veliké sejítí. 9 Budou přicházet s pláčem, ano, povedu je s úpěnlivými prosbami, budu je vodit k potokům vod přímou cestou, nebudou na ní klopýtat, neboť jsem se stal Isráelovi otcem a Efrájim, on je můj prvorozený. 10 Slyšte slovo Jehovovo, národy, a oznamujte na ostrovech z dále a říkejte: Ten, jenž Isráele rozehnal, jej shromažďuje a opatruje jej jako pastýř své stádo, 11 neboť Jehova Jákóba osvobodil, ano, vykoupil jej z ruky silnějšího než on, 12 i přijdou a rozplesají se na výsosti Cijjónu, a nahnou se k blahu od Jehovy, na obilí a na mošt a na olej a na mláďata drobného dobytka a skotu, i stane se jejich duše jakoby zavlaženou zahradou a nebudou již nadále strádat. 13 Tehdy se bude panna radovat v tanečním rejí, i jinoši a starci pospolu, neboť jejich smutek bude obracet v jáсот a budu je utěšovat a rozradostňovat je stran jejich žalu; 14 a duši kněží budu zahrnovat tučností, a můj lid, ti budou syceni mou dobrotou, prohlášeno Jehovou. 15 Takto řekl Jehova: V Rámě je slyšet hlas, lkání, pláč veliké hořkosti, Ráchél plačící nad svými dětmi, jež odmítá dát se nad svými dětmi utěšit, že jich není. 16 Takto řekl Jehova: Zdrž svůj hlas od pláče a své oči od slz, neboť odměna za tvou práci je, prohlášeno Jehovou, oni se ze země nepřítele vrátí, 17 ano, pro tvou budoucnost je naděje, prohlášeno Jehovou, že se tvé děti vrátí na své území. 18 Zřetelně jsem uslyšel Efrájima stěžujícího si na sebe sama: Podrobil jsi mě kázni, i dal jsem se kázni podrobit jako tele nenaučené; obrať mě, ať mohu být obrácen, neboť ty jsi Jehova, můj Bůh; 19 ano, po svém odvrácení jsem pocítil lítost a po svém uvědomění jsem se jal pleskat po stehně, byl jsem zostuzen, ba věru, zastyděl jsem se, že nesu potupu svého mládí. 20 Zda je mi Efrájim drahým synem? Dítkem-li k rozkoši? Ale kdykoli za svého promlouvání proti němu si jej stále musím znova připomínat; proto mé útroby pro něho zvučí; slitováním, slitováním ho musím obdařit, prohlášeno Jehovou. 21 Navztyčuj si ukazatelů cesty, navsazuj si milníků, upří své srdce k silnici, cestě, již jsi přišla; vrať se, panno Isráelova, vrať se k těmto svým městům! 22 Až dokdy chceš sem-tam uhýbat, odpadlá dcero? Neboť Jehova stvoří na zemi novou věc: Ženské pohlaví bude obcházet muže. 23 Takto řekl Jehova zástupů, Bůh Isráelův: Ještě budou v zemi Júdově a v jeho městech, až přivedu zpět jejich zajatectvo, říkat toto slovo: Kéž ti žehná Jehova, příbytku spravedlnosti, horo svatosti! 24 A v tom se zabydlí, Júdá a všechna jeho města pospolu, rolníci a ti, kdo vycházejí se stády; 25 neboť zemdlenou duši zavlažím a každou duši strádající naplním. - 26 Na toto jsem procítl a pohleděl jsem, a můj spánek mi byl příjemný. 27 Hle, přicházejí dni, prohlášeno Jehovou, kdy budu dům Isráelův a dům Júdův osévat semenem lidí a semenem dobytka, 28 a bude se dít: Jak jsem nad nimi byl horliv ke rvaní a k boření a k vyvracení a k hubení a k působení zla, tak budu nad nimi horliv k budování a k vysazování, prohlášeno Jehovou. 29 V oněch dnech nebudou již říkat: Otcové jídali kyselý hrozný a trnou zuby synů, 30 nýbrž bude každý za svou nepravost umírat, každý člověk, jenž jídá kyselý hrozný - trnou budou jeho zuby. 31 Hle, přicházejí dni, prohlášeno Jehovou, kdy s domem Isráelovým a s domem Júdovým budu uzavírat smlouvu novou; 32 ne jako smlouvu, již jsem uzavřel s jejich otci v den, kdy jsem je měl uchopeny za ruku k vyvedení jich ze země Egypta, kteroužto mou smlouvu oni zrušili, ač jsem já pro ně byl Manželem, prohlášeno Jehovou; 33 nýbrž smlouva, již s domem Isráelovým po oněch dnech budu uzavírat, bude tato - prohlášeno Jehovou - : Dám svůj zákon v jejich nitro a chci jej napsat na jejich srdce, a stanu se jim Bohem a oni mi budou lidem, 34 aniž budou ještě jeden druhého a navzájem se učit s výrokem: Poznejte Jehovu, neboť oni všichni mě budou znát, totiž od nejmenšího z nich až po největšího z nich, prohlášeno Jehovou, neboť budu odpouštět stran jejich nepravosti, aniž ještě budu vzpomínat na jejich hřích. 35 Takto řekl Jehova, dávající slunce za světlo ve dne, ustanovení měsíce a hvězd za světlo v noci, bouřící moře, takže jeho vlny hlučí, jehož jméno je Jehova zástupů: 36 Budou-li moci tato ustanovení z přítomnosti mé tváře pominout, prohlášeno Jehovou, bude i símě Isráelovo moci před mou tváří na všechny dni přestat být národem. 37 Takto řekl Jehova: Budou-li nebesa odshora moci být změřena a základy země dolů prozkoumány, budu se i já zamítavě stavět proti všemu semeni Isráelovu za vše, co napáchali, prohlášeno Jehovou. 38 Hle, přicházejí dni, prohlášeno Jehovou, kdy město Jehovovo bude vybudováno od věže Chananeélovy až po bránu Nároží, 39 a šňůra míry bude dále vycházet přímo na pahrbek Gárev a stáčet se ke Góii; 40 a všechno údolí mrtvých těl a popela a všechny nivy až po potok Kidrón, až po nároží brány Koní ke vzcházení, bude svaté Jehovovi, nebude se otrhávat, aniž se ještě kdy bude vyvracet.

Jeremiáš 32

1 Slovo, jež se z blízkosti Jehovovy dostalo k Jeremjovi v desátém roce Cidkijáhúva, krále Júdova, to byl rok osmnácti let Nevúchadreccarových 2 a vojenská moc krále Bávelu, ti tehdy proti Jerúsalému leželi v obléhání a Jeremjá, prorok, byl zavřen v nádvoří věznice, jež byla v domě krále Júdova,

3 kam ho Cidkijáhú, král Júdův, zavřel s výrokem: Proč ty prorokuješ výrokem: Takto řekl Jehova: Hle, já, chystám se toto město vydat v ruku krále Bávelu, takže ho musí dobýt, 4 a Cidkijáhú, král Júdův, nebude z ruky Kasdím moci vyvážnout, nýbrž jistotně musí být v ruku krále Bávelu vydán, takže jeho ústa budou mluvit s ústy jeho a jeho oči budou vidět oči jeho, 5 a povede Cidkijáhúa v Bável a tam bude, až než ho navštívím, prohlášeno Jehovou; jestliže s Kasdím bojujete, nebudete mít zdaru -? 6 A Jeremjá řekl: Dostalo se ke mně slovo Jehovovo, výrok: 7 Hle, přichází k tobě Chanameél, syn Šalluma, tvého strýce, s výrokem: Kup si mé pole, jež je v Anáthóth, neboť ty máš právo, nárok výkupce na koupení. 8 A podle slova Jehovova ke mně Chanameél, syn mého strýce, do nádvoří věznice přišel a řekl ke mně: Kup, prosím, mé pole, jež je v Anáthóth, jež je v zemi Benjámínově, neboť ty máš právo na vlastnictví, ano, ty máš nárok výkupce, kup si. I poznal jsem, že to bylo slovo Jehovovo, 9 a to pole, jež je v Anáthóth, jsem od Chanameéla, syna mého strýce, koupil a odvážil jsem mu peníze, sedmnáct šeklů stříbra, 10 a napsal jsem záznam, ten jsem zapečetil, a na svědectví jsem vzal svědky a na vahách jsem odvážil peníze, 11 a vzal jsem záznam o koupi, ten, jenž byl zapečetěný - nařízení a zvyklosti - a ten, jenž byl otevřený, 12 a dal jsem záznam o koupi před očima Chanameéla od mého strýce a před očima svědků, již zapisovali v záznam o koupi, a před očima všech Júdovců, již seděli v nádvoří věznice, Bárúchovi, synu Nérijji, syna Machséjova, 13 a před jejich očima jsem Bárúchovi přikázal výrokem: 14 Takto řekl Jehova zástupů, Bůh Isráélův: Vezmi tyto záznamy, tento záznam o koupi, i ten, jenž je zapečetěný, i tento záznam, jenž je otevřený, a dej je v nádobu z hlíny, aby zůstávaly po mnohé dni, 15 neboť Jehova zástupů, Bůh Isráélův, řekl takto: Ještě se v této zemi budou kupovat domy, pole a vinice. 16 A poté, co jsem záznam o koupi dal Bárúchovi, synu Nérijiovu, jsem se jal k Jehovovi modlit výrokem: 17 Ach, Pane, Jehovo, ty jsi svou velikou mocí a svou napřaženou paží zřídil nebesa a zem, žádná věc pro tebe není příliš divná; 18 prokazuješ laskavost tisícům a nepravost otců odpláciš do záhrad jejich dětí po nich, ty, jenž jsi BŮH, jenž jsi mocný, jehož jméno je Jehova zástupů, 19 veliký v záměrech a bohatý v činu, co jsou tvé oči otevřené na všechny cesty dětí lidí k dání každému podle jeho cesty a podle ovoce jeho skutků, 20 jenž představuješ znamení a zázraky, v zemi Egypta a až po tento den, i v Isráéli a v lidstvu, takže sis zřídil věhlas, jako tohoto dne; 21 a svůj lid, Isráéle, jsi znamením a zázraky a silnou rukou a napřaženou paží a velikou hrůzou vyvedl ze země Egypta 22 a dal jsi jim tuto zem, již jsi jejich otcům přísáhl jim dát, zem přetékáající mlékem a medem. 23 I přišli a zmocnili se jí, aniž uposlechli na tvůj hlas, aniž se jali v tvých zákonech chodit; nic, co jsi jim rozkázal činit, nečinili; i postihl jsi je vši touto pohromou - 24 hle, k městu se přiblížily náspy k jeho dobytí a město je skrze meč, hlad a mor vydáno v ruku Kasdím, již proti němu bojují; ano, stalo se, co jsi promluvil, jak - hle, ty, - vidíš! 25 A ty jsi, Pane, Jehovo, ke mně řekl: Kup si za peníze pole a na svědectví vezmi svědky - a město je vydáno v ruku Kasdím! 26 I dostalo se k Jeremjovi slovo Jehovovo, výrok: 27 Hle, já jsem Jehova, Bůh všeho masa - zda je kterákoli věc pro mne příliš divná? 28 Proto Jehova řekl takto: Hle, já, chystám se toto město vydat v ruku Kasdím, ano, v ruku Nevúchadreccara, krále Bávelu, takže ho bude moci dobýt 29 a Kasdím, již proti tomuto městu bojují, vstoupí a zažehnou toto město ohněm a vypálí je, i domy, na jejichž střechách zakuřovali Baalovi a nalévali úlitby jiným bohům za účelem dráždění mne. 30 Ano, synové Isráéloví a synové Júdovi byli v mých očích od svého mládí pachatelé zla, neboť mě synové Isráéloví jen dráždili díly svých rukou, prohlášeno Jehovou. 31 Vždyť toto město je mi jen pro můj hněv a pro mé popuzení, již ode dne, kdy je vybudovali, až po tento den, abych je odstranil před své tváře 32 pro všechno zlo synů Isráélových a synů Júdových, jež napáchali k dráždění mne, oni, jejich králové, jejich hodnostáři, jejich kněží a jejich proroci a muži Júdy a obyvatelé Jerúsálema, 33 ano, otočili ke mně šíji a ne tvář, a při vyučování jich, časném vyučování, neslyšeli k přijetí poučení, 34 nýbrž v domě, nad nímž se děje dovolávání mého jména, nakladli svých hnusností k jeho znečištění. 35 A vybuďovali výšiny Baalovy, jež jsou v průrvě syna Hinnómova, k přepouštění svých synů a svých dcer Mólechovi, což jsem nerozkázal, aniž na mé srdce vystoupilo páchání této ošklivosti za účelem svádění Júdy k hřešení. 36 A proto nyní Jehova, Bůh Isráélův, takto řekl o tomto městě, o němž vy říkáte: Je mečem, hladem a morem vydáno v ruku krále Bávelu: 37 Hle, já, chystám se shromáždit je ze všech zemí, kam jsem je ve svém hněvu a ve svém popuzení a ve velikém rozhořčení zahnal, a chci je přivést zpět na toto místo a dát jim bydlet v bezpečí, 38 i stanou se mi lidem a já jim budu Bohem, 39 a chci jim dát jedno srdce a jednu cestu: Mít mě po všechny dni v úctě k blahu sobě a svým dětem po sobě. 40 A chci vzhledem k nim uzavřít trvalou smlouvu, že se zpoza nich nebudu odvracet při oblažování jich, a úctu ke mně chci dát v jejich srdce, aby nebylo odstupování zpřed mne, 41 i budu nad nimi při oblažování jich jásat a v pravdě je v této zemi vysazovat vším svým srdcem a vši svou duší, 42 neboť Jehova řekl takto: Jako jsem na tento lid přiváděl všechno toto veliké zlo, tak se já chystám na ně přivést všechno blaho, o němž já k nim mluvím. 43 I bude se v této zemi kupovat pole, o němž vy říkáte: Je to spoušť, takže není lidí a dobytka, bylo dáno v ruku Kasdím; 44 budou za peníze kupovat pole se zapisováním v záznam a pečetěním a braním svědků na svědectví, v zemi Benjámínově a v okolích Jerúsálema a ve městech Júdových a v městech pohoří a ve městech nížiny a ve městech Negevu, neboť chci odvrátit jejich zajetí, prohlášeno Jehovou.

Jeremiáš 33

1 A podruhé se k Jeremjovi, když on ještě byl zadržený v nádvoří věznice, dostalo slovo Jehovovo, výrok: 2 Takto řekl Jehova, Zřizovatel toho, Jehova, ztvárnivší to k upevnění toho, jeho jméno je Jehova: 3 Volej ke mně a budu ti odpovídat a oznamovat ti veliké a nepochopitelné věci - neznáš jich,

4 neboť takto řekl Jehova, Bůh Izráelův, o domech tohoto města a o domech králů Júdových, jež byly strhány proti náspům a proti meči: 5 Přicházejí bojovat s Kasdím a vyplňovat je mrtvými těly lidí, jež jsem ve svém hněvu a ve svém popuzení pobil a pro jejichž všechno zlo jsem skryl svou tvář před tímto městem. 6 Hle, já, chystám se dát mu vzejít hojení a uzdravení, ano, chci je uzdravit a zjevit jim hojnost pokoje a věrnosti 7 a odvrátit zajetí Júdovo a zajetí Izráelovo a vybudovat je jako poprvé 8 a očistit je ode vši jejich nepravosti, již vůči mně zhřešili, ano, odpustit stran všech jejich nepravostí, jimiž vůči mně zhřešili a jimiž se proti mně vzepřeli. 9 To se mi stane věhlasem jáсотu, chválou a ozdobou vůči všem národům země, jež budou slyšet o všem blahu, jímž já je budu dařit, a budou se strachovat a chvět nade vším blahem a nade vším pokojem, jež já mu budu zjednávat. 10 Takto řekl Jehova: Ještě se v tomto místě, o němž vy říkáte: Ono je rozvráceno, takže není lidí a není dobytka, ve městech Júdových a v ulicích Jerúsálema, jež jsou zpusťované, takže není lidí a není obyvatel a není dobytka, bude slyšet 11 hlas jáсотu a hlas radosti, hlas ženicha a hlas nevěsty, hlas říkajících: Chvalte Jehovu zástupů, neboť Jehova je dobrý, neboť jeho laskavost trvá navždy, od přinášejících děkovné oběti v dům Jehovův, neboť chci zpět přivést zajatectvo země, jako poprvé, řekl Jehova. 12 Takto řekl Jehova zástupů: Ještě bude v tomto místě, jež je rozvráceno, takže není lidí, ani dobytka, a ve všech jeho městech přibytěk pastýřů ukládajících drobný dobytek. 13 Ve městech pohoří, ve městech nížiny a ve městech Negevu a v zemi Benjáminově a v okolích Jerúsálema a ve městech Júdových budou ještě - drobný dobytek - procházet přes ruce počítajícího, řekl Jehova. 14 Hle, přicházejí dni, prohlášeno Jehovou, kdy budu uskutečňovat dobré slovo, jež jsem vyslovil o domě Izráelově a nad domem Júdovým. 15 V oněch dnech a v onen čas chci Dávidovi způsobit vyhnání Výhonku spravedlnosti, jenž bude na zemi zavádět právo a spravedlnost; 16 v oněch dnech bude Júdá moci být vysvobozen a Jerúsálém bude v bezpečí sídlit, a toto bude název, jenž se mu bude dávat: Jehova je naší spravedlností. 17 Ano, takto řekl Jehova: Nebude Dávidovi vytínán nikdo sedící na trůně domu Izráelova, 18 aniž bude léviovským kněžím z přítomnosti mé tváře vytínán někdo vznášející v zestupnou obět' a v kouř obracející obět' daru a po všechny dni vykonávající obětování. 19 A k Jeremjovi se dostalo slovo Jehovovo, výrok: 20 Můžete-li zrušit mou smlouvu stran dne a mou smlouvu stran noci, aby nebylo nastávání dne a noci v jejich čas, 21 může být zrušena i má smlouva s Dávidem, mým nevolníkem, aby neměl syna, kralujícího na jeho trůně, i s léviovskými kněžím obsluhujícími mě; 22 jako nemůže být sečteno osazenstvo nebes ani změřen písek moře, tak chci rozmnožit símě Dávída, mého nevolníka, i Lévíovce, obsluhující mě. 23 A k Jeremjovi se dostalo slovo Jehovovo, výrok: 24 Zda sis nevšiml, co oni, tento lid, promlouvají výrokem: Dvě čeledi, v nichž Jehova našel zálibu, a zavrhl je? Tak pohrdají mým lidem, že před jejich tvářmi již není národem! 25 Takto řekl Jehova: Není-li mé smlouvy stran dne a noci, neurčil-li jsem ustanovení stran nebes a země, 26 chci i símě Jákoba a Dávída, mého nevolníka, zavrhnout, takže z jeho semene nebudu brát za vládce pro símě Abraháma, Isáka a Jákoba; vždyť chci odvrátit jejich zajetí, neboť jich lituji.

Jeremiáš 34

1 Slovo, jež se z blízkosti Jehovovy, když Nevúchadreccar, král Bávelu, a všechna jeho vojenská moc a všechna království země pod vládou jeho ruky a všechny národnosti bojovali proti Jerúsálemu a proti všem jeho městům, dostalo k Jeremjovi, výrok: 2 Takto řekl Jehova, Bůh Izráelův: Jdi a řekni k Cidkijjáhúovi, králi Júdovu, ano, řekni k němu: Takto řekl Jehova: Hle, já, chystám se vydat toto město v ruku krále Bávelu, ať je vypaluje ohněm, 3 a ty nebudeš moci ujít před jeho rukou, nýbrž jistotně budeš muset být polapen a vydán v jeho ruku, takže tvé oči budou vidět oči krále Bávelu a jeho ústa budou mluvit s tvými ústy, a v Bável budeš vcházet. 4 Ale poslyš slovo Jehovovo, Cidkijjáhú, králi Júdův: Takto o tobě řekl Jehova: Nebudeš umírat mečem, 5 budeš umírat v pokoji, a pálením pro tvé otce, dřívější krále, kteří byli před tebou, tak budou pálit tobě a budou pro tebe plakat: Ach, pane! Ano, já jsem vyslovil slovo, prohlášeno Jehovou. 6 A Jeremjá, prorok, vyslovil v Jerúsalémě všechna tato slova k Cidkijjáhúovi, králi Júdovu; 7 a vojenská moc krále Bávelu, ti bojovali proti Jerúsálemu a proti všem městům Júdovým, jež pozůstávala, proti Láchiši a proti Azéce, neboť ona zbyla z měst Júdových, měst opevněných. 8 Slovo, jež se k Jeremjovi dostalo z blízkosti Jehovovy po uzavření smlouvy králem Cidkijjáhúem se vším lidem, jenž byl v Jerúsalémě, o svolání jim svobody, 9 aby každý propustil svého nevolníka a každý svou služku, Hebreje a Hebrejku, svobodné, aby nebylo uvalování nevolnictví na ně, nikým na Júdovce, svého bratra. 10 To když uslyšeli všichni hodnostáři a všechen lid, kteří vstoupili v tu smlouvu, aby každý propustil svého nevolníka a každý svou služku, svobodné, aby již nebylo uvalování nevolnictví na ně, uposlechl a propustil je, 11 ale potom obrátili a nevolníky a služky, jež propustili svobodné, přiměli k návratu a podrobili si je za nevolníky a za služky. 12 I dostalo se slovo Jehovovo k Jeremjovi z blízkosti Jehovovy, výrok: 13 Takto řekl Jehova, Bůh Izráelův: Já jsem s vašimi otci v den, kdy jsem je měl vyvedeny ze země Egypta, z domu nevolníků, uzavřel smlouvu výrokem: 14 Po uplynutí sedmi let budete propouštět každý svého bratra, Hebreje, jenž ti bude prodáván; když ti odslouží šest let, propustíš ho svobodného ze své blízkosti. Ale vaši otcové ke mně neobrátili sluch, aniž nachýlili své ucho. 15 A vy jste tohoto dne obrátili a učinili, co bylo v mých očích správné, totiž svolání svobody, každého vůči svému bližnímu, a před mou tvářmi jste uzavřeli smlouvu v domě, nad nímž se děje dovolávání mého jména;

16 ale zase jste obrátili a znesvětili jste mé jméno, když jste každý svého nevolníka a každý svou služku, jež jste podle jejich tužby propustili svobodné, přiměli k návratu a podrobili jste si je, aby vám byli nevolníky a služkami. 17 Proto řekl Jehova takto: Vy jste ke mně neobrátili sluch stran svolání svobody, každý svému bratru a každý svému bližnímu; hle, já, svolávám vůči vám svobodu, prohlášeno Jehovou, mečí, moru a hladu, a chci vás vydat k hrůze všem královstvím země; 18 a chci vydat ty muže, kteří přestoupili mou smlouvu, neboť neuskutečnili slova smlouvy, již uzavřeli před mou tváří teletem, jež rozťali na dvě a prošli mezi jeho polovicemi, 19 hodnostáře Júdovy a hodnostáře Jerúsáléma a komorníky a kněží a všechen lid země, kteří prošli mezi polovicemi telete, 20 ano, chci je vydat v ruku jejich nepřátel a v ruku hledajících jejich žití a jejich mrtvoly budou potravou ptactvu nebes a zvěři země. 21 I Cidkijáhúu, krále Júdova, a jeho knížata chci vydat v ruku jejich nepřátel a v ruku hledajících jejich žití a v ruku vojenské moci krále Bávelu, těch, kteří zpřed vás odtáhli; 22 hle, já, chystám se rozkázat, prohlášeno Jehovou, a chci je přivést zpět k tomuto městu, ať se proti němu dají do boje a dobudou ho a vypálí je ohněm; i města Júdova chci učinit spouští, neboť nebude obyvatel.

Jeremiáš 35

1 Slovo, jež se dostalo k Jeremjovi z blízkosti Jehovovy ve dnech Jehójákíma, syna Jóšijáhúova, krále Júdova, výrokem: 2 Jdi do domu Rechávím a oslov je a uveď je v dům Jehovův, do jednoho z pokojů, a napoj je vínem. 3 Přivedl jsem tedy Jaazanju, syna Jeremji, syna Chavaccinjova, a jeho bratry a všechny jeho syny a všechen dům Rechávím 4 a uvedl jsem je v dům Jehovův, do pokoje synů Chánána, syna Jigdaljáhuova, Božího muže, jenž byl vedle pokoje hodnostářů, jenž byl shora vůči pokoji Maaséjáhúu, syna Šallumova, strážce prahu, 5 a před tvář synů domu Rechávím jsem dal poháry plné vína a řekl jsem k nim: Pijte víno. 6 I řekli: Nebudeme pít vína, neboť Jónádáv, syn Rechávův, náš otec, o nás dal příkaz výrokem: Nesmíte pít vína, vy ani vaše děti, nikdy, 7 aniž smíte budovat dům ani símě zasévat ani vinici vysazovat ani ji mít, nýbrž budete po všechny své dni bydlet ve stanech, abyste žili mnoho dní na tváři půdy, kde vy jste cizinci. 8 Posloucháme tedy na hlas Jehónádáva, syna Rechávova, našeho otce, stran všeho, co nám přikázal, nepít vína po všechny naše dni, my, naše ženy, naši synové a naše dcery, 9 ani budovat domy k našemu bydlení, aniž máme vinici, pole aneb símě, 10 takže bydlíme ve stanech a posloucháme a chováme se podle všeho, co přikázal Jónádáv, náš otec. 11 Ale při vystoupení Nevúchadreccara, krále Bávelu, do této země se stalo, že jsme si řekli: Pojdte a vejděme před tvář vojenské moci Kasdím a před tvář vojenské moci Arámovy v Jerúsalemě, takže bydlíme v Jerúsalemě. 12 A k Jeremjovi se dostalo slovo Jehovovo, výrok: 13 Takto řekl Jehova zástupů, Bůh Isráelův: Jdi a řekni mužům Júdovým a obyvatelům Jerúsáléma: Zda si nechcete vzít ponaučení k obrácení sluchu k mým slovům - prohlášeno Jehovou -? 14 Slova Jehónádáva, syna Rechávova, jimž přikázal svým synům nepít vína, jsou uskutečňována, takže až po tento den vína nepijí, nýbrž poslouchají příkazu svého otce; a já jsem se k vám časným mluvením namluvil, aniž jste ke mně sluch obrátili, 15 a naposílal jsem se k vám časným posíláním všech svých nevolníků proroků s výrokem: Nuže, odvráťte se každý od své zlé cesty a polepšete své skutky, ať nechodíte za jinými bohy sloužit jim, a budete smět bydlet na půdě, již jsem dal vám a vašim otcům, ale nenachýlili jste své ucho, aniž jste obrátili sluch ke mně. 16 Ano, synové Jehónádáva, syna Rechávova, uskutečňují příkaz svého otce, jímž jim přikázal, ale tento lid ke mně neobrátil sluch; 17 proto Jehova zástupů, Bůh Isráelův, řekl takto: Hle, já, chystám se na Júdu a na všechny obyvatele Jerúsáléma přivést všechnu pohromu, o níž jsem proti nim promluvil, protože jsem se k nim namluvil, aniž uposlechli, a navolal jsem se na ně, aniž odpověděli. 18 A o domě Rechávím Jeremjá řekl: Takto řekl Jehova zástupů, Bůh Isráelův: Protože jste poslušni stran příkazu Jehónádáva, svého otce, a všech jeho příkazů dbáte a chováte se podle všeho, co vám přikázal, 19 proto Jehova zástupů, Bůh Isráelův, řekl takto: Jehónádávovi, synu Rechávovu, nebude vytínán nikdo stojící po všechny dni před mou tvář.

Jeremiáš 36

1 A ve čtvrtém roce Jehójákíma, syna Jehóšijáhúova, krále Júdova, se stalo: Z blízkosti Jehovovy se k Jeremjovi dostalo toto slovo, výrok: 2 Vezmi si svitek knihy a zapiš do něho všechna slova, jež jsem k tobě proslovil proti Isráelovi a proti Júdovi a proti všem národům ode dne mého promluvení k tobě, ode dni Jóšijáhúových až po tento den. 3 Snad budou, dům Júdův, chápat všechno zlo, jež já jim zamýšlím provést, aby se odvraceli každý od své zlé cesty, takže bych mohl odpustit stran jejich nepravosti a stran jejich hříchu. 4 A Jeremjá zavolal Bárúcha, syna Nérijjo, a Bárúch na svitek knihy zapsal z úst Jeremjových všechna slova Jehovova, jež k němu proslovil, 5 a Jeremjá Bárúchovi přikázal výrokem: Já jsem zadržen, nemohu vstupovat v dům Jehovův, 6 můžeš však vstoupit ty, i přečti z toho svitku, co jsi zapsal z mých úst, slova Jehovova, v uši lidu v domě Jehovově v den postu a také je budeš číst v uši všeho Júdy, těch, již přicházejí ze svých měst. 7 Snad bude před tvář Jehovovu padat jejich úpění a budou se odvracet každý od své zlé cesty, neboť veliký je hněv a popuzení, o němž Jehova mluvil k tomuto lidu.

8 A Bárúch, syn Nérijjúv, se zachoval podle všeho, co mu přikázal Jeremjá, prorok, stran čtení slov Jehovových z té knihy v domě Jehovově. 9 A v pátém roce Jehójákíma, syna Jehóšijjáhuova, krále Júdova, v devátém měsíci, se stalo: Pro všecken lid v Jerúsalmě a pro všecken lid těch, již v Jerúsalmě přicházeli z měst Júdových, provolali púst před tváří Jehovovou; 10 a Bárúch se jal z té knihy v uši všeho lidu číst slova Jeremjova v domě Jehovově, v podloubí Gemarjáhu, syna Šáfánova, písaře, v horním nádvoří u vchodu do nové brány domu Jehovova. 11 A když všechna slova Jehovova z té knihy uslyšel Míchajhú, syn Gemarjáhu, syna Šáfánova, 12 sestoupil v dům králův k pokoji kancléře, a hle, tam seděli všichni hodnostáři, Elišámá, kancléř, a Delájáhú, syn Šemaejáhuův, a Elnáthán, syn Achbórův, a Gemarjáhu, syn Šáfánův, a Cidkijjáhu, syn Chananjáhuův, a všichni hodnostáři, 13 a Míchajhú jim oznámil všechna slova, jež uslyšel při Bárúchově čtení z té knihy v uši lidu. 14 A všichni hodnostáři poslali k Bárúchovi Jehúdího, syna Nethanjáhu, syna Šelemjáhu, syna Kúšího, s výrokem: Ten svitek, z něhož jsi četl v uši lidu, vezmi v svou ruku a pojď. A Bárúch, syn Nérijjáhuův, ten svitek v svou ruku vzal a přišel k nim; 15 a řekli k němu: Nuže sedni a čti to v naše uši. Bárúch se tedy jal v jejich uši číst 16 a za jejich slyšení všech těch slov se stalo, že ustrašeně pohleděli jeden na druhého a řekli k Bárúchovi: Všechna tato slova musíme nutně oznámit králi. 17 A otázali se Bárúcha výrokem: Nuže, oznam nám, jak jsi napsal všechna tato slova z jeho úst? 18 A Bárúch jim řekl: Ze svých úst ke mně všechna tato slova pronášel a já jsem psal černidlem na knihu. 19 A hodnostáři k Bárúchovi řekli: Jdi, skryj se, ty i Jeremjá, nechť nikdo neví, kde vy jste. 20 A vstoupili ke králi do nádvoří, ale ten svitek uložili v pokoji Elišámy, kancléře, a všechna ta slova oznámili v uši královny; 21 a král poslal Jehúdího vzít ten svitek, i vzal jej Jehúdí z pokoje Elišámy, kancléře, a jal se číst v uši královny a v uši všech hodnostářů, již stáli před králem. 22 A král seděl v zimním domě, v devátém měsíci, a před jeho tváří bylo hořící ohniště; 23 a jak Jehúdí přečetl tři aneb čtyři sloupce, stalo se, že rozřezával knihu nožikem a jal se házet do ohně, jenž byl na ohništi, až do strávení celého svitku na ohni, jenž byl na ohništi, 24 aniž se ulekli, aniž roztrhli svá roucha, král ani nikdo z jeho služebníků, již slyšeli všechna tato slova. 25 A ač Elnáthán a Delájáhú a Gemarjáhu na krále naléhali, aby nebylo spálení svitku, on k nim neobrátil sluch; 26 a král rozkázal Jerachmeélovi, synu Hammelechovu, a Serájáhuovi, synu Azriélovu, a Šelemjáhuovi, synu Abdeélovu, přivést Bárúcha, písaře, a Jeremju, proroka, ale Jehova je ukryl. 27 A po králově spálení svitku a slov, jež Bárúch zapsal z úst Jeremjových, se k Jeremjovi dostalo slovo Jehovovo, výrok: 28 Ještě si vezmi jiný svitek a napiš na něj všechna první slova, jež byla na tom prvním svitku, ježž Jehójákím, král Júdův, spálil, 29 a proti Jehójákímovi, králi Júdovu, musíš říci: Takto řekl Jehova: Ty jsi tento svitek spálil s výrokem: Proč jsi na něj napsal výrok: Jistotně musí přijít král Bávelu a zpusťt tuto zem a způsobit vymizení lidí i dobytka z ní? 30 Proto Jehova proti Jehójákímovi, králi Júdovu, řekl takto: Nebude mít sedícího na trůně Dávidově a jeho mrtvola bude vyhozená horku ve dne a mrazu v noci 31 a budu na něm a na jeho semeni a na jeho služebnících navštěvovat jejich nepravost a přivádět na ně a na obyvatele Jerúsalmě a k mužům Júdovým pohromu, o níž jsem se k nim namluvil, aniž uposlechli. 32 A Jeremjá vzal jiný svitek a dal jej Bárúchovi, synu Nérijjáhuovu, písaři; ten na něj napsal všechna slova knihy, již Jehójákím, král Júdův, spálil v ohni, a ještě k nim bylo přidáno mnoho slov podobných.

Jeremiáš 37

1 A místo Konjáhu, syna Jehójákímova, se kralování ujal Cidkijjáhu, syn Jóšijjáhuův, jehož v zemi Júdově králem učinil Nevúchadreccar, král Bávelu, 2 aniž on a jeho služebníci a lid země obrátili sluch k slovům Jehovovým, jež promluvil skrze Jeremju, proroka. 3 I poslal král Cidkijjáhu Jehúchala, syna Šelemjova, a Cefanjáhu, syna Maaséjova, kněze, k Jeremjovi, proroku, s výrokem: Modli se, prosím, za nás k Jehovovi, našemu Bohu. 4 A Jeremjá vstupoval a vycházel vprostřed lidu, neboť ho nedali v dům uvěznění; 5 a z Egypta vytáhla vojenská moc faraonova, což když uslyšeli Kasdím, kteří proti Jerúsalmě leželi v obléhání, odtáhli zpřed Jerúsalmě. 6 A k Jeremjovi, proroku, se dostalo slovo Jehovovo, výrok: 7 Takto řekl Jehova, Bůh Isráélův: Takto musíte říci ke králi Júdovu, jenž vás ke mně poslal dotazovat se mne: Hle, vojenská moc faraonova, jež vám vytáhla k pomoci, se vrátí do své země, Egypta, 8 a vrátí se Kasdím a dají se do boje proti tomuto městu a dobudou ho a vypálí je ohněm. 9 Takto řekl Jehova: Nechť neklamete sami sebe výrokem: Kasdím jistě zpřed nás odcházejí, neboť neodcházejí, 10 neboť kdybyste pobili všechnu vojenskou moc Kasdím, kteří s vámi bojují, a zbyli by mezi nimi muži těžce ranění, každý ve svém stanu, uměli by povstat a toto město by ohněm vypálili. 11 A když vojenská moc Kasdím zpřed Jerúsalmě před tváří vojenské moci faraonovy odtáhla, stalo se, 12 že Jeremjá vyšel z Jerúsalmě k odchodu v zem Benjáminovu ujmout se odtamtud podílu vprostřed lidu. 13 A když se on dostal v bránu Benjáminovu, byl tam důstojník stráže, jehož jméno bylo Jirijá, syn Šalmeji, syna Chananjova; ten Jeremju, proroka, polapil s výrokem: Ty chceš přeběhnout ke Kasdím! 14 A Jeremjá řekl: Lež! Nepřebíhám na stranu Kasdím! Ale Jirijá k němu neobrátil sluch, nýbrž Jeremju polapil a přivedl ho k hodnostářům, 15 a hodnostáři se na Jeremju rozzlobili a zbili ho a dali ho v dům žaláře, dům Jehónáthána, písaře, neboť jej učinili domem uvěznění. 16 Když Jeremjá přišel do domu té díry a do sklepení a zůstal tam Jeremjá mnoho dní, 17 pak král Cidkijjáhu poslal a dal ho přivést, a jal se ho král ve svém domě potají dotazovat a řekl: Zda je slovo z blízkosti Jehovovy? A Jeremjá řekl: Je. A řekl: Musíš být vydán v ruku krále Bávelu.

18 A Jeremjáš řekl ke králi Cidkijjáhúovi: Čím jsem zhřešil vůči tobě a vůči tvým služebníkům a vůči tomuto lidu, že jste mě dali do domu uvěznění? 19 A kde jsou vaši proroci, kteří vám prorokovali výrokem: Král Bávelu nebude přicházet na vás a na tuto zem? 20 Nyní však slyš, prosím, můj pane, králi, kéž, prosím, mé úpění padá před tvou tvář a kéž mě neposíláš zpět v dům Jehónáthána, pisaře, ať tam nemusím umřít. 21 A král Cidkijjáhú rozkázal, aby Jeremju umístili v nádvoří věznice a dávat mu denně bochník chleba z ulice pekařů až do strávení všeho chleba z města; i zůstal Jeremjáš v nádvoří věznice.

Jeremiáš 38

1 Ale Šefatjáš, syn Mattánův, a Gedaljáhú, syn Pašchúrův, a Júchal, syn Šelemjáhúův, a Pašchúr, syn Malkijjův, uslyšeli slova, jež Jeremjáš vyslovil ke všemu lidu výrokem: 2 Takto řekl Jehova: Kdo zůstane v tomto městě, bude muset umřít mečem, hladem aneb morem, kdo však vyjde ke Kasdím, bude žít a jeho život mu bude kořistí, ano, bude žít. 3 Takto řekl Jehova: Toto město jistotně musí být vydáno v ruku vojenské moci krále Bávelu, takže ho musí dobýt. 4 I řekli ti hodnostáři ke králi: Tento muž by, prosíme, měl být usmrcen, protože přece působí ochabování rukou bojovníků, kteří v tomto městě zbývají, a rukou všeho lidu, promlouváním k nim slovy jako tato; vždyť tento muž - on se nepídí po pokoji pro tento lid, nýbrž po neštěstí. 5 A král Cidkijjáhú řekl: Hle, on je ve vaší ruce, neboť král s vámi nic nezmuže. 6 Vzali tedy Jeremju a hodili ho do cisterny Malkijjáhúa, syna Hammelechova, jež byla v nádvoří věznice, a spustili Jeremju po provazech; a v té cisterně nebylo vody, nýbrž bahno, a v to bahno se Jeremjáš ponořil. 7 I uslyšel Eved-melech, Kúší, kleštětec, jenž byl v domě králově, že Jeremju dali do té cisterny; a když král seděl v bráně Benjámínově, 8 vyšel Eved-melech z králova domu a promluvil ke králi výrokem: 9 Můj pane, králi, tito muži spáchali zlo při všem, co učinili Jeremjovi, proroku, jehož hodili do cisterny, a tam, kde je, bude muset hladem umřít, vždyť ve městě již není chleba. 10 I rozkázal král Eved-melechovi, Kúšimu, výrokem: Vezmi si k ruce třicet mužů odtud a vytáhni Jeremju, proroka, z té cisterny dříve než bude umírat. 11 Eved-melech si tedy k ruce vzal ty muže a vstoupil v dům králův pod skladiště a nabral odtamtud cárů z obnošených oděvů a cárů starých hader a spustil je po provazech k Jeremjovi do cisterny, 12 a řekl Eved-melech, Kúší, k Jeremjovi: Nacpi, prosím, těch cárů z obnošených oděvů a cárů starých hader do svých podpaždí zespod, na provazy! A Jeremjáš tak učinil 13 a po provazech Jeremju vytáhli a vyzvedli ho z cisterny, a Jeremjáš zůstal v nádvoří věznice. 14 A král Cidkijjáhú poslal a dal Jeremju, proroka, přivést k sobě do třetího vchodu, jenž byl v domě Jehovově, a řekl král k Jeremjovi: Já se chystám na něco se tě otázat, nechť přede mnou nic nezatajuješ. 15 A Jeremjáš k Cidkijjáhúovi řekl: Jestliže ti budu oznamovat, zda mě jistě nebudeš chtít usmrtit? A jestliže ti budu radit, nebudeš ke mně obracet sluch. 16 A král Cidkijjáhú Jeremjovi tajně přísáhl výrokem: Jako že je živ Jehova, jenž nám zřídil toto žití: Budu-li tě chtít usmrtit, aneb budu-li tě chtít vydat v ruku těchto mužů, kteří tvé žití hledají! 17 A Jeremjáš k Cidkijjáhúovi řekl: Takto řekl Jehova, Bůh zástupů, Bůh Izráelův: Chceš-li vskutku vyjít k vojevůdcům krále Bávelu, pak bude tvá duše žít a toto město nebude ohněm vypalováno a budeš žít ty i tvůj dům; 18 nechceš-li však k vojevůdcům krále Bávelu vyjít, pak musí toto město být vydáno v ruku Kasdím, i budou je vypalovat ohněm a ty nebudeš moci před jejich rukou uniknout. 19 A král Cidkijjáhú k Jeremjovi řekl: Já se obávám Júdovců, kteří přeběhli ke Kasdím, aby mě nechtěli vydat v jejich ruku, ti by si ze mne tropili posměch. 20 A Jeremjáš řekl: Nebudou tě chtít vydat; poslechni, prosím, na hlas Jehovy, o němž já k tobě mluvím, a bude ti dobře a tvá duše bude žít, 21 budeš-li ty však odmítavý k vyjití, toto je slovo, jež mi Jehova ukázal: 22 Že, hle, všechny ženy, jež zbudou v domě krále Júdova, budou vyvedeny k vojevůdcům krále Bávelu, a ony budou říkat: Tvoji důvěrní přátelé tě navedli a vzmohli se vůči tobě; když se tvé nohy ponořily v bažinu, ustoupili zpět. 23 Budou tedy všechny tvé ženy a všechny tvé děti vyvedeny ke Kasdím a ty nebudeš moci ujít před jejich rukou, nýbrž musíš být polapen rukou krále Bávelu, a budeš vypalovat toto město ohněm. 24 A Cidkijjáhú k Jeremjovi řekl: Nechť o těchto slovech nikdo neví, ať nemusíš umřít, 25 a jestliže hodnostáři budou slyšet, že jsem s tebou promluvil, a přijdou k tobě a řeknou k tobě: Nuže, oznam nám, co jsi promluvil ke králi, nechť to před námi nezatajuješ, a nebudeme tě chtít usmrtit, a co promluvil král k tobě, 26 pak k nim řekneš: Já jsem před tvář královu dával padnout svému úpění, aby mě neposílal zpět v dům Jehónáthánův umřít tam. - 27 I přišli všichni hodnostáři k Jeremjovi a jali se ho dotazovat, a podal jim zprávu podle všech těchto slov, jak král rozkázal, i odvrátili se od něho mlčky, neboť ta řeč nebyla uslyšena, 28 a Jeremjáš zůstal v nádvoří věznice až do dne, kdy bylo Jerúsáléma dobyto.

Jeremiáš 39

1 I stalo se, když bylo Jerúsáléma dobyto (v devátém roce Cidkijjáhúa, krále Júdova, v desátém měsíci, přitáhl Nevúchadreccar, král Bávelu, a všechna jeho vojenská moc k Jerúsálemu a zahájili proti němu obléhání; 2 v jedenáctém roce Cidkijjáhúově, ve čtvrtém měsíci, v devátý den měsíce byl do města učiněn průlom), 3 že vstoupila všechna knížata krále Bávelu, i usedli v prostřední bráně: Nérgal-šareécer, Samgar-névú, Sarsechím, rav-sárís (Nérgal-šareécer byl rav-mág), a všechna ostatní knížata krále Bávelu,

4 a když je uviděl Cidkijjáhú, král Júdův, a všichni jeho bojovníci, stalo se, že utekli, ano, v noci vyšli z města cestou u královny zahrady branou mezi dvěma zdmi - tudý se vyšlo cestou k stepi. 5 Ale vyrazili - vojenská moc Kasdím - za nimi a v stepích Jericha Cidkijjáhúa dostihli a chytli ho a vyvedli ho k Nevúhadreccarovi, králi Bávelu, do Rivly v zemi Chamáthu; ten vyslovil rozsudek, co s ním; 6 i utratil král Bávelu syny Cidkijjáhúovy v Rivle před jeho očima, i všechny urozené Júdovy král Bávelu utratil 7 a oči Cidkijjáhúovy oslepil a spoutal ho mosaznými okovy k zavedení ho do Bávelu. 8 A Kasdím ohněm vypálili dům králův a domy lidu a zdi Jerúsálema strhli; 9 a pozůstatek lidu, ty, již ve městě zbyli, a přeběhlíky, kteří přeběhli k němu, a pozůstatek lidu, ty, kdo zbyli, odvedl Nevúzar-adán, velitel osobní stráže, v Bável. 10 A z lidu ponechal Nevúzar-adán, velitel osobní stráže, v zemi Júdově nuzné, kteří vůbec nic neměli, a dal jim v onen den vinice a role. 11 A stran Jeremji rozkázal Nevúhadreccar, král Bávelu, skrze Nevúzar-adána, velitele osobní stráže, výrokem: 12 Přiveď ho a upři na něho své oči, ať mu nečiníš pranic zlého, nýbrž s ním zacházej podle toho, co k tobě bude mluvit. 13 I poslal Nevúzar-adán, velitel osobní stráže, a Nevúšazbán, rav-sárís, a Nérgal-šarecécer, rav-mág, a všichni velmožové krále Bávelu, 14 ti poslali a dali přivést Jeremju z nádvoří věznice a odevzdali ho Gedaljáhúovi, synu Achíkáma, syna Šáfánova, k vyvedení ho do jeho domu; i ubytoval se vprostřed lidu. 15 A k Jeremjovi, když byl zadržený v nádvoří věznice, se dostalo slovo Jehovovo, výrok: 16 Jdi a prones k Eved-melechovi, Kúšímu, výrok: Takto řekl Jehova zástupů, Bůh Isráélův: Hle, já, chystám se na toto město přivést všechna svá slova k pohromě a ne k blahu, i budou se dít v onen den před tvou tváří, 17 chci tě však v onen den vyprostit, prohlášeno Jehovou, aniž tě chci vydat v ruku mužů, před jichž tváří jsi ty pln hrůzy, 18 nýbrž tě jistotně chci zachránit, takže nebudeš muset padnout mečem a tvé žití ti bude kořistí, neboť důvěřuješ ve mne, prohlášeno Jehovou.

Jeremiáš 40

1 Slovo, jež se z blízkosti Jehovovy dostalo k Jeremjovi po jeho propuštění Nevúzar-adánem, velitelem osobní stráže, z Rámy, když ho byl přivedl, a on byl spoután okovy vprostřed všeho odvedenectva z Jerúsálema a z Júdy, kteří měli být odvedeni v Bável, 2 a velitel osobní stráže dal Jeremju přivést a řekl k němu: Jehova, tvůj Bůh, mluvil o tomto zlu stran tohoto místa, 3 jež i uvedl a uskutečnil podle toho, co mluvil, neboť jste vůči Jehovovi hřešili, aniž jste poslouchali na jeho hlas, takže se vám stala tato věc. 4 A nyní, hle, dnes jsem tě uvolnil z okovů, jež byly na tvé ruce; je-li v tvých očích dobré vejít se mnou v Bável, vejdi a budu na tebe upírat své oko; ale je-li v tvých očích zlé se mnou v Bável vejít, nechej tak, viz, všechna země je před tvou tváří, kam je v tvých očích dobré a kam správné jít, tam jdi. 5 (A když se on ještě neuměl vracet:) Vrať se ke Gedaljáhúovi, synu Achíkáma, syna Šáfánova, jehož král Bávelu pověřil dozorem nad městy Júdovými, a bydlí s ním vprostřed lidu, nebo jdi, kamkoli je v tvých očích správné jít. A velitel osobní stráže mu dal stravu a dar a propustil ho, 6 a Jeremjá přišel ke Gedaljáhúovi, synu Achíkámovu, do Micpy, a ubytoval se s ním vprostřed lidu, těch, již zbývali v zemi. 7 A všichni velitelé vojenských oddílů, jež byly v poli, oni a jejich muži, uslyšeli, že král Bávelu pověřil dozorem nad zemí Gedaljáhúa, syna Achíkámovu, a že mu svěřil muže, ženy a drobotinu, totiž z nuzných země, z těch, kteří nebyli odvedeni do Bávelu, 8 a přišli ke Gedaljáhúovi do Micpy, totiž Jišmáél, syn Nethanjáhúův, a Jóhánán a Jónáthán, synové Káréachovi, a Serájá, syn Tanchumethův, a synové Óféa, Netófáthiho, a Jaazanjáhú, syn Maachathího, oni a jejich muži, 9 a Gedaljáhú, syn Achíkáma, syna Šáfánova, přísáhl jim a jejich mužům výrokem: Nemusíte pociťovat bázeň před službou Kasdím, ubytujte se v zemi a obsluhujte krále Bávelu a bude vám dobře. 10 A já, hle, já, bydlím v Micpě, abych stál před tváří Kasdím, kteří k nám budou přicházet, ale vy sklízejte víno a letní ovoce a olej a dávejte ve své nádoby a bydlete ve svých městech, jichž se zmocníte. 11 A uslyšeli i všichni Júdovci, kteří byli v Móávu a mezi syny Ammónovými a v Edómu, a kteří byli ve všech zemích, že král Bávelu ponechal z Júdy zbytek a že nad nimi dozorem pověřil Gedaljáhúa, syna Achíkáma, syna Šáfánova, 12 a všichni tito Júdovci se vrátili ze všech míst, kam byli zahrnání, a přišli v zem Júdovu ke Gedaljáhúovi do Micpy a sklídili víno a letní ovoce, veliké množství. 13 A Jóhánán, syn Káréachův, a všichni velitelé vojenských oddílů, jež byly v poli, přišli ke Gedaljáhúovi do Micpy a řekli k němu: 14 Zda vůbec víš, že Baalís, král synů Ammónových, poslal Jišmáéla, syna Netanjova, ubít tvé žití? Ale Gedaljáhú, syn Achíkámův, jim neuvěřil, 15 a Jóhánán, syn Káréachův, ke Gedaljáhúovi v Micpě potají pronesl výrok: Necht', prosím, smím jít a Jišmáéla, syna Nethanjova, skolit, takže nikdo nebude vědět, nač má ubíjet tvé žití, aby všichni Júdovci, již jsou k tobě shromážděni, byli rozeznáni a zbytek Júdův aby zahynul? 16 Ale Gedaljáhú, syn Achíkámův, k Jóhánánovi, synu Káréachovu, řekl: Necht' nečiníš tuto věc, neboť ty o Jišmáélovi mluvíš lež.

Jeremiáš 41

1 A v sedmém měsíci se stalo, že přišel Jišmáél, syn Nethanjáhúa, syna Elišámova ze semene království, a královi velmožové a deset mužů s ním ke Gedaljáhúovi, synu Achíkámovu, do Micpy a pospolu tam, v Micpě, pojedli chleba; 2 i povstal Jišmáél, syn Nethanjáhúův, a těch deset mužů, kteří byli s ním, a skolili Gedaljáhúa, syna Achíkáma, syna Šáfánova, mečem, ano, usmrtili toho, jehož král Bávelu pověřil dozorem nad zemí,

3 i všechny Júdovce, kteří s ním, s Gedaljáhúem, byli v Micpě, a Kasdím, kteří se tam našli, bojovníky, Jišmáél pobil. 4 A v druhý den po usmrcení Gedaljáhúa (aniž kdo zvěděl) se stalo, 5 že přišli muži ze Šechemu, ze Šíla a ze Šómronu, osmdesát mužů, ostříhaných na bradách, s roztrženými rouchy a pořezavších se, a v jejich ruce oběť daru a kadidlo k přinesení v dům Jehovův, 6 a Jišmáél, syn Nethanjáhúův, jim z Micpy vyšel vstříc, jda a při chůzi pláče; a jak je potkal, stalo se, že k nim řekl: Pojd'te ke Gedaljáhúovi, synu Achikámovu. 7 A jak přišli doprostřed města, stalo se, že je Jišmáél, syn Nethanjáhúův, utratil doprostřed cisterny, on a muži, kteří byli s ním. 8 Našlo se však mezi nimi deset mužů, kteří k Jišmáélovi řekli: Necht' nás neusmrcuješ, neboť my máme v poli skryté zásoby pšenice a ječmene a oleje a medu; i nechal a neusmrtil je vprostřed jejich bratrů. 9 A ta cisterna, kam Jišmáél naházal všechna mrtvá těla mužů, jež pobil vedle Gedaljáhúa, byla ta, již zřídil král Ásá z příčiny Baeši, krále Izráelova; Jišmáél, syn Nethanjáhúův, ji naplnil zabitými. 10 A všecken zbytek lidu, jenž byl v Micpě, Jišmáél, syn Nethanjáhúův, zajal, dcery královny a všecken lid, ty, již v Micpě zbývali, nad nimiž Nevúzar-adán, velitel osobní stráže, dozorem pověřil Gedaljáhúa, syna Achikámova, ano, Jišmáél, syn Nethanjáhúův, je zajal a odebral se přejít k synům Ammónovým. 11 A když uslyšel Jóchánán, syn Káréachův, a všichni velitelé vojenských oddílů, kteří byli s ním, o všem zlu, jež Jišmáél, syn Nethanjáhúův, napáchal, 12 přivedli všechny muže a odešli s Jišmáélem, synem Nethanjáhúovým, bojovat, a zastihli ho při velikých vodách, jež jsou v Giveónu. 13 A jak všecken lid, jenž byl s Jišmáélem, uviděl Jóchánána, syna Káréachova, a všechny velitele vojenských oddílů, kteří byli s ním, stalo se, že se zaradovali 14 a obrátili se, všecken lid, jež Jišmáél zajal z Micpy, ano, vrátili se a odebrali se k Jóchánánovi, synu Káréachovu, 15 a Jišmáél, syn Nethanjáhúův, před tváří Jóchánána, syna Káréachova, s osmi muži ušel a odebral se k synům Ammónovým. 16 A Jóchánán, syn Káréachův, a všichni velitelé vojenských oddílů, kteří byli s ním, vzali všecken zbytek lidu, jež přivedli zpět z blízkosti Jišmáéla, syna Nethanjáhúova, z Micpy, poté, co skolil Gedaljáhúa, syna Achikámova, muže-bojovníky, ženy, drobotinu a kleštěnce, jež přivedli zpět z Giveónu, 17 i odebrali se a ubytovali se v noclehárně Kimhámově, jež byla vedle Béth-lechemu, k odchodu ke vstupu v Egypt 18 před tváří Kasdím, neboť před jejich tváří pociťovali bázeň, neboť Jišmáél, syn Nethanjáhúův, skolil Gedaljáhúa, syna Achikámova, jehož král Bávelu pověřil dozorem nad zemí.

Jeremiáš 42

1 I přistoupili všichni velitelé vojenských oddílů a Jóchánán, syn Káréachův, a Jezanjá, syn Hóšaejův, a všecken lid, od nejmenšího až po největšího, 2 a řekli k Jeremjovi, proroku: Necht', prosím, smí naše úpění padnout před tvou tvář a modli se za nás k Jehovovi, svému Bohu, za všecken tento zbytek, neboť jsme zbyli, jak nás tvé oči vidí, maličko z množství, 3 ať nám Jehova, tvůj Bůh, oznámí cestu, již se máme ubírat, a co máme činit. 4 A Jeremjá, prorok, k nim řekl: Uslyšel jsem; hle, já, budu se modlit k Jehovovi, vašemu Bohu, podle vašich slov, a bude se dít: Kterékoli slovo, jimž vám bude Jehova odpovídat, vám budu oznamovat, nebudu před vámi nic zatajovat. 5 A oni k Jeremjovi řekli: Necht' je Jehova mezi námi svědkem pravdivým a věrným: Nebudeme-li činit tak, podle kteréhokoli slova, jež k tobě - k nám - bude Jehova, tvůj Bůh, posílat! 6 Dobré-li či zlé-li, na hlas Jehovy, našeho Boha, k němuž tě my posíláme, chceme poslouchat, aby bylo s námi dobře, jestliže na hlas Jehovy, našeho Boha, poslouchat budeme. 7 A po uplynutí deseti dní se stalo, že se k Jeremjovi dostalo slovo Jehovovo, 8 i povolal Jóchánána, syna Káréachova, a všechny velitele vojenských oddílů, kteří byli s ním, a všecken lid, totiž od nejmenšího až po největšího, 9 a řekl k nim: Takto řekl Jehova, Bůh Izráelův, k němuž jste mě poslali nechat padnout vaše úpění před jeho tvář: 10 Chcete-li vskutku bydlet v této zemi, pak vás vybuduji, aniž budu vyvracet a budu vás vysazovat a ne rvát, neboť mám lítost stran zla, jež jsem vám učinil. 11 Nemusíte pociťovat bázeň před tváří krále Bávelu, před jehož tváří jste vy plni bázně; nemusíte před jeho tváří bázeň pociťovat, prohlášeno Jehovou, vždyť jsem s vámi já k vysvobození vás a k vyproštění vás z jeho ruky 12 a chci vám dát slitování, ať vás polituje a nechá vás vrátit se na vaši půdu. 13 Budete-li však říkat: Nebudeme bydlet v této zemi, aby nebylo poslouchání na hlas Jehovy, vašeho Boha, 14 s výrokem: Ne, nýbrž chceme vstoupit v zem Egypta, kde nebudeme zakoušet válku ani slyšet zvuk trouby ani hladovět po chlebě, ano, tam budeme bydlet, 15 nuže tedy slyšte proto slovo Jehovovo, zbytku Júdův: Jehova zástupů, Bůh Izráelův, řekl takto: Upíráte-li vy pevně svou tvář na vstup v Egypt a chcete-li vstoupit k pobývání tam, 16 pak se bude dít, že meč, před nímž jste vy plni bázně, vás bude dostihovat tam, v zemi Egypta, a hlad, před nímž máte strach, se tam, v Egyptě, za vámi potáhne a tam budete umírat. 17 To budou všichni muži, kteří upírají svou tvář na vstup v Egypt k pobývání tam: Budou umírat mečem, hladem a morem a nebudou mít přeživšího ani uniknuvšího před zlem, jež já na ně budu přivádět. 18 Neboť Jehova zástupů, Bůh Izráelův, řekl takto: Jako se vylil můj hněv a mé popuzení na obyvatele Jerúsáléma, tak se mé popuzení bude vylévat na vás, až vstoupíte v Egypt, i stanete se kletbou a hrůzou a zlořečením a potupou, aniž ještě toto místo budete vidět. 19 Jehova proti vám promluvil: Necht', zbytku Júdův, nevstupujete v Egypt, necht' si dobře uvědomujete, že jsem proti vám dnes vyslovil napomenutí. 20 Vždyť jste se zavedení na scestí dopustili proti svým duším, když jste mě vy poslali k Jehovovi, svému Bohu, výrokem: Modli se za nás k Jehovovi, našemu Bohu, a podej nám zprávu tak, podle kteréhokoli slova, jež bude Jehova, náš Bůh, říkat; tak učiníme.

21 Dnes vám tedy zprávu podávám, aniž jste uposlechli na hlas Jehovy, svého Boha, a stran čehokoli, co k vám poslal; 22 nuže tedy necht' jistotně víte, že v místě, kam jste pojali přání vstoupit k pobývání tam, budete mečem, hladem a morem umírat.

Jeremiáš 43

1 A jak Jeremjáš skončil s promlouváním ke všemu tomu lidu všemi slovy Jehovy, jejich Boha, s nimiž ho Jehova, jejich Bůh, k nim poslal, všemi těmito slovy, stalo se, 2 že řekl Azarjá, syn Hóšaejův, a Jóchánán, syn Káréachův, a všichni opovázliví muži říkali k Jeremjovi: Ty vyslovuješ lež, Jehova tě k nám neposlal říci: Nesmíte vstupovat v Egypt k pobývání tam, 3 nýbrž Bárúch, syn Nérijjův, tě proti nám navádí za účelem vydání nás v ruku Kasdím k usmrcení nás aneb k odvedení nás v Bável. 4 Neuposlechl tedy Jóchánán, syn Káréachův, a nikdo z velitelů vojenských oddílů a nikdo z lidu na hlas Jehovy stran zůstávání v zemi Júdově, 5 nýbrž vzal Jóchánán, syn Káréachův, a všichni velitelé vojenských oddílů všechn zbytek Júdy, ty, kteří se k pobývání v zemi Júdově vrátili zprostřed všech národů, kam byli zahnáni, 6 muže a ženy a drobotinu a dcery královny a každou osobu, již Nevúzar-adán, velitel osobní stráže, zanechal s Gedaljáhúem, synem Achíkáma, syna Šáfánova, i Jeremju, proroka, a Bárúcha, syna Nérijjáhúova, 7 a přišli v zem Egypta, neboť neuposlechli na hlas Jehovův, a přišli až po Tachpanchés. 8 A v Tachpanchésu se k Jeremjovi dostalo slovo Jehovovo, výrok: 9 Vezmi v svou ruku veliké kameny a v cihelně, jež je při vchodu do domu faraonova v Tachpanchésu, je před očima Júdovců ukryj v maltě 10 a řekni k nim: Takto řekl Jehova zástupů, Bůh Isráelův: Hle, já, chystám se poslat a dám přivést Nevúhadreccara, krále Bávelu, svého služebníka, a shora vůči těmto kamenům, jež jsem dal ukryt, budu zakládat jeho trůn, i roztáhne nad nimi svůj baldachýn; 11 a když přijde, porazí zem Egypta - kdo patří smrti, k smrti, a kdo patří zajetí, do zajetí, a kdo patří meči, k meči, 12 a v domech bohů Egypta dám zanítit oheň, jenž je vypálí; i pozajímá je a ovine si zem Egypta, jako si pastýř ovíjí své roucho, a vyjde odtamtud v pokoji. 13 A roztrhne sloupy v Běth-šemeši, jenž je v zemi Egypta a domy bohů Egypta bude vypalovat ohněm.

Jeremiáš 44

1 Slovo, jež se dostalo k Jeremjovi stran všech Júdovců, již bydleli v zemi Egypta, již bydleli v Migdólu a v Tachpanchésu a v Nófu a v zemi Pathrósu, výrok: 2 Takto řekl Jehova zástupů, Bůh Isráelův: Vy jste zakusili všechno zlo, jež jsem uvedl na Jerúsalem a na všechna města Júdova, a hle je, tohoto dne jsou rumištěm a není v nich obyvatelé 3 z příčiny jejich zla, jež napáchali k dráždění mne, stran chození k zakuřování, k sloužení jiným bohům, jichž neznali oni, vy ani vaši otcové. 4 A časným posíláním jsem se k vám naposílal všech svých nevolníků, proroků, s výrokem: Necht' přece nepásete tuto věc, jež je ošklivostí, již nenávidím; 5 ale neuposlechli, aniž nachýlili své ucho k odvrácení od svého zla, aby nebylo zakuřování jiným bohům, 6 i vylilo se mé popuzení a rozhořel se můj hněv ve městech Júdových a v ulicích Jerúsálema, takže se staly rumištěm, spouští, jako tohoto dne. 7 Nuže tedy Jehova, Bůh zástupů, Bůh Isráelův, řekl takto: Nač vy pásete veliké zlo na svých duších k povytínání vám mužů i žen, nemluvnat i kojenců zprostřed Júdy, aby nebylo pozůstavení vám zbytku, 8 totiž dráždění mne díly svých rukou a zakuřování jiným bohům v zemi Egypta, kam jste vy přišli pobývat za účelem povytínání sobě a abyste se stali zlořečením a potupou mezi všemi národy země? 9 Zda jste zapomněli na zlo vašich otců a na zlo králů Júdových a na zlo jejich žen a na zlo vaše a na zlo vašich žen, jež napáchali v zemi Júdově a v ulicích Jerúsálema? 10 Až do tohoto dne nejsou zdrceni a nebojí se, aniž chodí v mém zákoně a v mých ustanoveních, jež jsem vydal před jejich tvář a před tvář jejich otců. 11 Proto Jehova zástupů, Bůh Isráelův, řekl takto: Hle, já, chystám se upřít svou tvář proti vám k zlu, ano, k povytínání všeho Júdy, 12 i chci uchvátit zbytek Júdy, ty, kteří svou tvář upřeli na vstoupení v zem Egypta k pobývání tam, oni budou všichni muset vymizet, v zemi Egypta budou padat, mečem, hladem budou mizet, od nejmenšího až po největšího budou mečem a hladem umírat, i stanou se kletbou a hrůzou a zlořečením a potupou, 13 neboť proti těm, již bydlí v zemi Egypta, budu zakročovat, jako jsem zakročil proti Jerúsalemu, mečem, hladem a morem, 14 takže zbytek Júdy, těch, již tam, v zemi Egypta, přišli pobývat, nebude mít uniknuvšího ani přeživšího k návratu v zem Júdovu, kam oni povznášejí své duše k návratu k bydlení tam, avšak nebudou se moci vrátit, leč uniknuvší. 15 I odpověděli Jeremjovi všichni muži, již věděli, že jejich ženy zakuřují jiným bohům, a všechny ženy, jež tam stály, veliké sejití, a všechn lid, ti, již bydleli v zemi Egypta, v Pathrósu, výrokem: 16 Slovo, jež jsi k nám vyslovil ve jménu Jehovově, - nebudeme k tobě obracet sluch, 17 nýbrž jistotně budeme vykonávat každé slovo, jež vyšlo z našich úst, totiž zakuřovat královně nebes a nalévat jí úlitby podle toho, jak jsme činivali my i naši otcové, naši králové a naši hodnostáři ve městech Júdových a v ulicích Jerúsálema, neboť jsme byli nasycováni chlebem a byli jsme na tom dobře, aniž jsme zakoušeli zlo, 18 ale odkdy jsme zakuřování královně nebes a nalévání jí úliteb zanechali, máme všeho nedostatek a zanikáme mečem a hladem. - 19 A když my zakuřujeme královně nebes a při nalévání jí úliteb, zda bez našich mužů jí připravujeme koláče k zobrazení jí s naléváním jí úliteb?

20 A Jeremjá ke všemu lidu, stran mužů a stran žen a stran všeho lidu, těch, kteří mu slovem odpovídali, pronesl výrok: 21 To zakuřování, jímž jste zakuřovali ve městech Júdových a v ulicích Jerúsálema vy a vaši otcové, vaši králové a vaši hodnostáři, - zda si je Jehova nepřipomíná? Ba, vystoupilo to na jeho srdce! 22 To již Jehova nemohl snášet - z příčiny zla vašich skutků, z příčiny oškřivostí, jež jste napáchali, proto se vaše země stala rumišťem a spouští a zlořečením, takže není obyvatele, jako tohoto dne! 23 Z té příčiny, že jste zakuřovali a že jste vůči Jehovovi hřešili a neuposlechli jste na hlas Jehovův, aniž jste chodili v jeho zákoně a v jeho ustanoveních a v jeho svědectvích, - proto vás potkalo toto zlo, jako tohoto dne! 24 A Jeremjá řekl ke všemu tomu lidu a ke všem těm ženám: Slyšte slovo Jehovovo, všechen Júdo, jenž jsi v zemi Egypta, 25 Jehova zástupů, Bůh Isráélův, pronesl takovýto výrok: Vy, i vaše ženy, jste i svými ústy vyslovili i svými rukama splnili výrok: Jistotně budeme vykonávat své sliby, jimiž jsme slíbili zakuřovat královně nebes a nalévat jí úlitby; necht' jen své sliby uskutečňujete, ano, necht' jen své sliby vykonáváte! 26 Proto slyšte slovo Jehovovo, všechen Júdo, vy, již bydlíte v zemi Egypta: Hle, já, přísáhl jsem ve svém velikém jménu, řekl Jehova: Bude-li se ještě kdekoli v zemi Egypta dít dovolávání mého jména ústy kohokoli z Júdy, pravícího: Jako že je živ Pán, Jehova! 27 Hle, já, bdím nad nimi k zlu a ne k dobru, takže všichni muži Júdovi, kteří jsou v zemi Egypta, budou mizet mečem a hladem až do jejich vyhubení. 28 Ale uniknuví meči se ze země Egypta budou vracet v zem Júdovu, mužů nemnoho, i poznají, všechen zbytek Júdův, těch, již přišli do země Egypta pobývat tam, či slovo musí obstát, moje či jejich, 29 a znamením vám, prohlášeno Jehovou, že se já chystám v tomto místě proti vám zakročit, abyste věděli, že nepochybně musejí obstát má slova k zlu pro vás, bude toto: 30 Takto řekl Jehova: Hle, já, chystám se faraona Chofru, krále Egypta, vydat v ruku jeho nepřátel, ano, v ruku hledajících jeho žití, jako jsem vydal Cidkijáhúa, krále Júdova, v ruku Nevúchadreccara, krále Bávelu, jeho nepřitele, ano, hledajícího jeho žití.

Jeremiáš 45

1 Slovo, jež vyslovil Jeremjá, prorok, k Bárúchovi, synu Nérijiovu, při jeho zapisování těchto slov na knihu z úst Jeremjových ve čtvrtém roce Jehójákíma, syna Jóšijjáhuova, krále Júdova, výrok: 2 Takto řekl Jehova, Bůh Isráélův, o tobě, Bárúchu: 3 Řekl jsi: Ach, běda mi, neboť Jehova k mé strasti přidal zármutku, unavil jsem se svým vzdycháním a odpočinku nenacházím. 4 Takto k němu musíš říci: Takto řekl Jehova: Hle, co jsem vybudoval, sám vyvracím, a co jsem vysadil, sám vyrvávám, a to všechnu tuto zem, a ona patří mně; 5 a ty si chceš hledat veliké věci? Nemusíš hledat, neboť hle, já, chystám se na všechno maso uvést zlo, prohlášeno Jehovou, ale tobě na všech místech, kam půjdeš, budu dávat za kořist tvé žití.

Jeremiáš 46

1 Slovo Jehovovo, jež se k Jeremjovi, proroku, dostalo proti národům. 2 O Egyptě, proti vojenské moci faraona Necháa, jež se dostala nad řeku Peráth v Karkemíši, již Nevúchadreccar, král Bávelu, porazil ve čtvrtém roce Jehójákíma, syna Jóšijjáhuova, krále Júdova. 3 Připravte veliké štíty a malé štíty a přistupte k bitvě, 4 přistrojte koně a vysedejte, jezdci, postavte se s přílbami, vyleštěte oštěpy, vezměte na sebe pancíře! 5 Proč to vidím? Oni jsou zlomeni, ustupují zpět, a jejich hrdinové jsou potírání a úprkem se rozprchlí, aniž se ohlédlí - strach se všech stran, prohlášeno Jehovou. 6 Nebude rychlý moci uprchnout ani hrdina vyváznout - k severu, na břeh řeky Peráthu, klopýtnou a padnou. 7 Kdo je tento, vystupující jako Níl? Jeho vody se vzdouvají jako řeky - 8 Egypt jako Níl vystupuje a vody se jako řeky vzdouvají; i řekl: Chci vystoupit a pokrýt zem, zahubit město a bydlící v něm, 9 vystupujte, koně, a zuřte, vozy, a necht' vycházejí hrdinové, Kúš a Pút, uchopující štít, a Lúdím, uchopující, napínající luk. 10 Ale onen den patří Pánu, Jehovovi zástupů, den pomsty, pomstění na jeho protivnících, takže požírat a sytit se a jejich krví se opájet bude meč, neboť v zemi severu, u řeky Peráthu, má Pán, Jehova zástupů, obět'. 11 Vystup v Gileád a přines si balzám, panenská dcero Egypta, nadarmo množíš léky, není pro tebe náplasti. 12 O tvé hanbě uslyší národy a tvůj křik naplní zem, neboť klopýtnou, hrdina o hrdinu, a pospolu padnou oni oba. 13 Slovo, jež Jehova vyslovil k Jeremjovi, proroku, o příchodu Nevúchadreccara, krále Bávelu, ke zbití země Egypta: 14 Rozhlaste v Egyptě a zvěstujte v Migdólu a zvěstujte v Nófu a v Tachpanchésu; říkejte: Postav se a zjednej si přípravu, neboť kolkolem tebe bude požírat meč. 15 Proč bylo smeteno tvé rekovné mužstvo? Neobstálo, neboť je Jehova srazil; 16 rozmnožil klopýtání, dokonce padal jeden na druhého, i řekli: Vstaň, ať se můžeme vrátit k svému lidu a do země svého přibuzenstva z příčiny meče, jenž působí pohromy. 17 Volali tam: Faraó, král Egypta - jen povyk, nechal minout určený čas. 18 Jako že já jsem živ, prohlášeno Králem, jehož jméno je Jehova zástupů, ano, jako Távór mezi horami a jako Karmel při moři, tak bude přicházet! 19 Zříd' si, obyvatelko, dcero Egypta, zavazadla do vyhnanství, neboť Nóf bude zpustlinou a bude sežeháno, takže nebude obyvatele. 20 Egypt je velmi pěkná jalovice, ale od severu přijde střechek, přijde; 21 i jeho námezdníci jsou uvnitř něho jako krmná telata, ale i oni se otočí, pospolu prchnou, neobstojí, neboť na ně přijde den jejich zhouby, čas jejich navštívení. 22 Jeho hlas - jako hlas hada, jenž se klidí, neboť budou kráčet s vojenskou mocí a přijdou vůči němu se sekerami jako sekající dříví; 23 povytínají jeho les, prohlášeno Jehovou, jenž nemůže být prozkoumáván, ale oni jsou četnější než kobylky, ano, není jim počtu.

24 Dcera Egypta bude zostuzena, bude vydána v ruku lidu severu. 25 Jehova zástupů, Bůh Izráelův, řekl: Hle, já, chystám se zakročit stran Amóna z Nó a proti faraonovi a proti Egyptu a proti jeho bohům a proti jeho králům, ano, proti faraonovi a proti těm, již v něho důvěřují, 26 ano, budu je vydávat v ruku hledajících jejich žití, totiž v ruku Nevúchadrecara, krále Bávelu, a v ruku jeho služebníků; a potom bude osídlován jako za dní předtím, prohlášeno Jehovou. 27 A ty se nemusíš bát, můj nevolníče Jákóbe, ani se strachovat, Izráéli, neboť hle, já, chystám se vysvobodit tě z dále a tvé símě ze země jejich zajetí, i bude se Jákób vracet a mít klid a žít v nerušeném pokoji, a nebude působícího zděšení. 28 Ty se nemusíš bát, můj nevolníče Jákóbe, prohlášeno Jehovou, vždyť s tebou budu já, neboť při všech národech, kam jsem tě zahnal, budu uskutečňovat skoncování, ale s tebou skoncování uskutečňovat nebudu, ač tě budu podle práva ukáznovat, takže tě nebudu zcela bez trestu ponechávat.

Jeremiáš 47

1 Slovo Jehovovo, jež se k Jeremjovi, proroku, dostalo vůči Pelištím dříve než faraon porazil Gazu. 2 Takto řekl Jehova: Hle, od severu vystupují vody a stávají se přetékačím tokem, ano, zaplavují zem a její náplň, město a bydlící v něm, a lidé křičí, ano, všichni obyvatelé země skučí 3 pro zvuk dupoty kopyt jeho hřebců, pro hřmot jeho vozů, rachot jejich kol. Otcové se pro ochablost rukou neohlížejí na děti 4 před dnem přicházejícím ke zničení všech Pelištím, k odtěti každého přeživšího pomáhajícího Córu a Cídónu, neboť Jehova se chystá zničit Pelištím, zbytek z ostrova Kaftóru. 5 Na Gazu přišla plešatost, Aškelón je vyhuben, zbytek z jejich nížiny; až dokdy se budeš řezat? 6 Ach, meči Jehovův, až dokud nebudeš mít klidu? Zmiz do své pochvy, utiš se a mlč! - 7 Jak můžeš mít klid? Vždyť mu Jehova dal rozkaz proti Aškelónu a proti pobřeží moře; tam jej pověřil úkolem.

Jeremiáš 48

1 O Móávu. Takto řekl Jehova zástupů, Bůh Izráelův: Běda pro Nevó, neboť bude zničeno, Kirjáhájim bude zostuzeno, bude ho dobyto, výšina bude zostuzena a vystrašena, 2 nebude již chlouby Móávu. V Chešbónu proti němu zosnují zlo: Pojdte a vytínejme jej, aby nebyl národem! I ty, Madmén, budeš zanikat, půjde za tebou meč. 3 Hlas křiku z Chórónájim: Plenění a veliké potření, 4 potřen bude Móáv, jeho malíči se budou ozývat svým křikem, 5 vždyť vzestup Luchíth bude s pláčem zlézat pláč, vždyť na svahu Chórónajim uslyší tíseň křiku pro potření! 6 Prchněte, zachraňte své žití, ať jste jako jalovec v pustině; 7 ano, pro tvé důvěřování v tvá díla a v tvé poklady musíš i ty být polapen a Kemóš odejde ve vyhnanství, jeho kněží a jeho hodnostáři pospolu, 8 a do každého města bude přicházet ničitel a město nebude moci vyváznout, a údolí bude hynout a rovina bude pleněna, jak řekl Jehova. 9 Dejte Móávovi křídla, neboť chce letem ujít, ano, jeho města se stávají zpustlinou, takže není obyvatel. 10 Proklet budiž vykonávající práci Jehovovu nedbale, ano, proklet budiž zdržující svůj meč od krve! 11 Od svého mládí žil Móáv v nerušeném pokoji, ano, on měl klid na svých kvasnicích, aniž byl přeléván z nádoby do nádoby, aniž odešel ve vyhnanství; proto v něm zůstala jeho chuť, aniž se jeho vůně změnila. 12 Proto, hle, přicházejí dni, prohlášeno Jehovou, kdy mu pošlu převraceče, kteří jej převrátí a jeho nádoby budou vyprazdňovat a džbány k nim rozrážet, 13 i bude Móáv zostuzen Kemóšem, jako byl dům Izráelův zostuzen Béth-Élem, předmětem své důvěry. 14 Jak můžete říkat: My jsme hrdinové, zdatní muži k boji? 15 Móáv je zničen, v jeho města se vystoupí a výkvět jeho jinochů, ti sejdou k porážce, prohlášeno Králem, jehož jméno je Jehova zástupů. 16 Zhouba Móáva je blízka příchodu, ano, jeho pohroma si velmi pospíší, 17 projevuje mu soustrast, všichni kolkolem něho a všichni znající jeho jméno; řekněte: Jak se zlomila silná tyč, ozdobná hůl! 18 Sejdí ze slávy a sed' v žízni, obyvatelko, dcero Dívónu, neboť proti tobě vystoupí ničitel Móáva, jenž způsobí zkázu tvých pevností; 19 postav se k cestě a vyzvídej, obyvatelko Aróeru, dotazuj se prchajícího a vyváznuvší, řekni: Co bylo způsobeno? 20 Móáv je zostuzen, ano, je zhroucen; skuč a křič, oznamujte v Arnónu, že Móáv je zničen! 21 I na zem roviny přijde soud, na Chólón a na Jáhac a proti Mefáath 22 a proti Dívónu a proti Nevó a proti Béth-divláthájim 23 a proti Kirjáhájim a proti Béth-gámúlu a proti Béth-meónu 24 a proti Kerijjóth a proti Bocře a proti všem městům země Móávovy, vzdáleným i blízkým. 25 Roh Móávův je odseknut, jeho paže zlomena, prohlášeno Jehovou; 26 opijte jej, neboť se činil velikým proti Jehovovi, ať sebou Móáv plácne ve svůj vývrtek a bude k smíchu i on. 27 Ano, nebyl-li tobě tím předmětem smíchu Izráel? Byl-li zastížen mezi zloději, že jsi za každé své řeči o něm potřásal hlavou? 28 Opusťte města a usidlete se mezi skalisky, obyvatelé Móáva, a buďte jako holubice, jež hnízdí po stranách ústí propasti. 29 Slychali jsme o pýše Móávově, - je velmi pyšný, - o jeho pozvednutí a jeho pýše a jeho zpyšnělosti a vysokosti jeho srdce; 30 já znám jeho nabubřelost, prohlášeno Jehovou, a nepravdivost jeho prázdných řečí; ne tak jednají. 31 Proto budu nad Móávem skučet a pro Móáva, jeho celek, křičet, stran mužů Kír-cheresu se bude vzdychat; 32 nad pláč pro Jazér budu plakat pro tebe, révo Sibmy; tvé výstřelky překročily moře, dosáhly až po moře Jazéru, na tvé letní ovoce, na tvé vinobraní vpadl ničitel, 33 i byla ze sadu a ze země Móávovy odňata radost a jásot, neboť jsem učinil přítrž vínu z lisů, nešlape se - výskot? Výskot není výskotem; 34 od křiku Chešbónu až po Eleálé, až po Jáhac vydávají svůj hlas, od Cóaru až po Chórónajim, Eglath-šelišijáh, vždyť i vody Nimrím se stávají zpusťšeninami.

35 I učiním v Móávu přítrž, prohlášeno Jehovou, vznášejícímu oběti na výšině a zakuřujícímu bohům. 36 Proto mé srdce pro Móávu zvučí jako píšťaly, ano, jako píšťaly zvučí mé srdce stran mužů Kír-cheresu, protože pozůstatky, jichž se dosáhlo, se ztratily. 37 Ano, každá hlava - plešatost, a každá brada ostříhána, na všech rukou zářezy a na bocích pytlovina; 38 na všech střeších Móáva a na jeho prostranstvích, to vše - nářek, neboť jsem Móáva roztrávil jako nádobu, v níž není záliby, prohlášeno Jehovou. 39 Jak se zhroutil! Skučte, jak otočil šíji Móáv, zostudil se! Tak je Móáv k smíchu a ke zděšení všem kolkolem sebe. 40 Neboť takto řekl Jehova: Hle, letí jako orel a rozpíná svá křídla proti Móávovi, 41 Kerijjóth bude dobyto a pevnosti budou zaujaty a srdce hrdinů Móáva se v onen den stane jakoby srdcem ženy v tíseň upadší, 42 a Móáv bude popleněn, takže nebude lidem, neboť se činil velikým proti Jehovovi; 43 postrach a propast a past na tebe, obyvateli Móáva, prohlášeno Jehovou, 44 ten, jenž bude prchat před postrachem, bude padat do propasti, a ten, jenž vyjde z propasti, bude muset uváznout v pasti, neboť na ně, na Móáva, budu uvádět rok jejich navštívení, prohlášeno Jehovou. 45 Prchající bezmocně stanou ve stínu Chešbónu, ale z Chešbónu vyjde oheň, ano, plamen zprostřed Síchóna, a stráví spánky Móáva a téměř hlavy synů povyku. 46 Běda tobě, Móáve! Lid Kemóšův zahyne, neboť tvoji synové budou vzat v zajetí a tvé dcery mezi zajatectvo. 47 Ale v posledku dní chci utrpení Móáva odvrátit, prohlášeno Jehovou. Až potud soud o Móávu.

Jeremiáš 49

1 O dětech Ammónových: Takto řekl Jehova: Zda Izráel nemá synů? Nemá-li on dědice? Proč se Gáda zmocnil Malkám a v jeho městech bydlí jeho lid? 2 Proto, hle, přicházejí dni, prohlášeno Jehovou, kdy do Rabby děti Ammónových dám zazníť válečnému poplachu, i stane se kupou spouště a její dcery budou sežehány ohněm a Izráel se zmocní zmocnivších se ho, řekl Jehova. 3 Skuč, Chešbóne, neboť Aj je zničena, křičte, dcery Rabby, opásejte se pytlou, naříkejte a pobíhejte sem-tam mezi ohradami, neboť Malkám půjde ve vyhnanství; zároveň jeho kněží a jeho hodnostáři. 4 Co se honosíš nížinami? Tvá nížina se rozplývá, odpadlá dcero, jež důvěřuješ ve své poklady: Kdo si může na mne přijít? 5 Hle, já, chystám se na tebe uvést, prohlášeno Pánem, Jehovou zástupů, strach přede všemi kolkolem tebe, i budete zaháněni, každý rovnou před sebe, a rozutekší se nebudou mít shromažďujícího. 6 Ale potom chci utrpení dětí Ammónových odvrátit, prohlášeno Jehovou. 7 O Edómu: Takto řekl Jehova zástupů: Zda již není v Témánu moudrosti? Vyhnula rada zprostřed rozumných? Vytratila se jejich moudrost? 8 Prchněte, otočte se, hluboko zalezte k bydlení, obyvatelé Dedánu, neboť na Esáva v čas, kdy ho navštívím, uvedu jeho zhoubu. 9 Přijdou-li k tobě oběrači hroznů, nenechávají zbývat paběrky, zloději-li v noci, zařadí si do své sytosti; 10 jestliže já odkryji Ésáva, odhalím jeho úkryty, pak se nebude moci schovat, jeho símě bude zničeno, i jeho bratři a jeho spoluobyvatelé, a nebude ho. 11 Opuť své sirotky, budu je naživu chovat já, a tvé vdovy nechť důvěrou spočívají na mně. 12 Ano, Jehova řekl takto: Hle, ti, jichž rozsudkem nebylo pít z číše, budou z ní jistotně muset pít, a jsi ty ten, jenž by měl být považován za veskrze nevinného? Nebudeš považován za nevinného, nýbrž jistotně budeš muset pít. 13 Vždyť jsem skrze sebe přísáhl, prohlášeno Jehovou, že se Bocrá musí stát zpustlinou, potupou, rozvrácením a zlořečením, a všechna její města se musejí stát trvalými rumišti. 14 Z blízkosti Jehovovy jsem uslyšel zvěst, že mezi národy byl poslán vyslanec: Shromážděte se a pojdte proti němu a povstaňte k boji, 15 neboť, hle, učinil jsem tě malým mezi národy, pohrdaným mezi lidmi; 16 tvá hrozivost tě oklamala, nadutost tvého srdce. Ty, přebývající v rozsedinách skalisk, zaujímající výsost pahrbků, byť jsi své hnízdo jako orel vysoko zakládal, mohu tě odtamtud stáhnout, prohlášeno Jehovou. 17 A Edóm se musí stát hrůzou, každý mimo něj přecházející se bude hrozit a syčet nad všemi jeho ranami, 18 jako při podvrácení Sodomy a Gomory a jejich sousedů, řekl Jehova; nebude tam nikdo bydlet, aniž v něm bude syn člověka jako cizinec pobývat. 19 Hle, bude vystupovat jako lev z nádhery při Jordánu proti tranlivému příbytku; v okamžiku ho budu moci odtamtud přimět k běhu, a kdo je vyvolen, chci ho nad tím pověřit. Vždyť kdo je mi podoben a kdo mě bude předvolávat a kdopak je pastýřem, jenž může obstát před mou tváří? 20 Proto slyšte rozhodnutí Jehovovo, jak se rozhodl stran Edóma, a jeho úmysly, jež v mysli pojal stran obyvatel Témánu: Nebudou-li je odvlékat nepatrní od drobného dobytka, nebude-li se nad nimi jejich pastviště hrozit! 21 Zvukem jejich pádu se zatřese země, křik - jeho zvuk se uslyší při moři Rákosí. 22 Hle, vzlétá jako orel a rozpíná svá křídla nad Bocrou, a srdce hrdinů Edóma bude v onen den jako srdce ženy v tíseň upadší. 23 O Damašku. Zostuzen je Chamáth i Arpád, neboť uslyšeli zlou zvěst, jsou rozechvěni; v moři je nepokoj, nemůže se uklidnit, 24 Damašek zmalátněl, otočil se k uprchnutí, zmocnilo se ho sevření, zachvátila jej úzkost a bolesti jako rodičku. 25 Jak by nebylo opuštěno město chlouby, hradiště mého jásotu! 26 Proto budou jeho jinoši na jeho prostranstvích padat a všichni bojovníci budou v onen den muset zhynout, prohlášeno Jehovou zástupů, 27 a mezi zdmí Damašku zanítím oheň, jenž sežere paláce Ben-Hadádovy. 28 O Kédáru a o královstvích Chácóru, jež Nevúhadreccar, král Bávelu, porazil. Takto řekl Jehova: Vstaňte, vystupte do Kédára a zničte syny východu; 29 nechť berou jejich stany a jejich drobný dobytek, jejich koberce a všechno jejich náradí, i jejich velbloudy nechť si odvádějí, a nechť nad nimi volají: Strach se všech stran! 30 Prchejte, klidte se daleko, hluboko zalezte k bydlení, obyvatelé Chácóru, prohlášeno Jehovou, neboť Nevúhadreccar, král Bávelu, se rozhodl rozhodnutím proti vám a v mysli pojal úmysl proti vám.

31 Vstaňte a vystupte ke klidnému národu, bydlicímu v bezpečí, - prohlášeno Jehovou, - jenž nemá dveří ani závor; ti sídlí v samotě; 32 a necht' se stanou jejich velbloudi kořistí a spousta jejich dobytka lupem a do všech větrů rozeženu ostříhaná na spáncích a jejich zhoubu budu přivádět ze všech jejich stran, prohlášeno Jehovou. 33 A Chácór bude doupětem šakalů, spouští navždy, nebude tam nikdo bydlet, aniž v něm bude syn člověka pobývat. 34 Slovo Jehovovo, jež se k Jeremjovi, proroku, dostalo stran Élámu na počátku kralování Cidkijáhúa, krále Júdova, výrok: 35 Takto řekl Jehova zástupů: Hle, já, chystám se zlomit luk Élámu, význačnost jejich hrdinství, 36 a budu na Élám přivádět čtyři větry od čtyř okrajů nebes a rozhánět je do všech těchto větrů, takže nebude národa, kam by zahnaní z Élámu nepřicházeli, 37 a budu Élám strašit tváří jejich nepřátel a tváří hledajících jejich žití a přivádět na ně zlo, žár svého hněvu, prohlášeno Jehovou, a vypouštět za nimi meč až do mého skoncování s nimi. 38 A chci v Élámu umístit svůj trůn a pohubit odtamtud krále i knížata, prohlášeno Jehovou. 39 Ale v posledku dní se bude dít, že budu utrpení Élámu odvracet.

Jeremiáš 50

1 Slovo, jež vyslovil Jehova stran Bávelu, stran země Kasdím, skrze Jeremju, proroka. 2 Rozhlaste mezi národy a zvěstujte, pozvedněte prapor, zvěstujte, necht' nezatajujete; říkejte: Bávelu je dobyto, Běl je zostuzen, Meródach se zřítíl, zostuzena jsou jeho zobrazení, zřítíla se jeho neřádstva, 3 neboť proti němu vystoupil národ od severu, ten jeho zem činí zpustlinou, takže v ní není obyvatele, od lidí až po dobytek se odklidili, odešli. 4 V oněch dnech a v onen čas, prohlášeno Jehovou, budou přicházet synové Isráelovi, oni a synové Júdovi spolu, půjdou v ustavičném pláči a budou hledat Jehovu, svého Boha; 5 budou se tázat na Cijjón, na cestu, se svými tvářemi tam: Pojdte a připojme se k Jehovovi věčnou smlouvou, jež se nebude zapomínat. 6 Můj lid, ti se stali stádem ztracených, jejich pastýři je zavedli na scestí, na odpadlické hory, i jali se chodit od hory k pahrbku, zapomněli na místo svého ukládání 7 (všichni zastihovavší je je sžírali a jejich protivníci říkali: Neproviňujeme se, protože zhřešili vůči Jehovovi), na pastviště spravedlnosti, a na naději svých otců, Jehovu. 8 Klid'te se zprostřed Bávelu, necht' vycházíte ze země Kasdím, a buďte jako kozlové před stádem, 9 neboť, hle, já se chystám proti Bávelu vzbudit a vyvést sejítí velikých národů ze země severu, jež se vůči němu seřadí; odtamtud ho bude dobýváno, jejich šípy jako šípy hrdiny o děti připravujícího, jenž se nevrací s prázdnou. 10 I bude Kasdím lupem, všichni loupící ji se budou moci nasytit, prohlášeno Jehovou, 11 ano, můžete se radovat, ano, můžete jásat, olupovači mého dědictví, ano, můžete poskakovat jako mlátící jalovice, řehtat jako hřebci; 12 vaše matka bude velmi zostuzena, zahanbena bude vaše rodička - hle, budoucnost národů: Pustina, sucho a step, 13 pro rozhněvání Jehovovo nebude obývána, nýbrž bude spouští, ona všechna; každý přecházející mimo Bável se bude hrozit a syčet nad všemi jeho ranami. 14 Seřad'te se proti Bávelu ze všech stran, všichni napínající luk, střilejte na něj, na šípech nemusíte šetřit, neboť zhřešil vůči Jehovovi, 15 pokřikujte proti němu vůkol; podal svou ruku, jeho opory padly, jeho zdi jsou vyvráceny, neboť to je pomsta Jehovova - pomstěte se na něm; podle toho, jak se zachoval, zachovejte se vůči němu, 16 vytněte z Bávelu rozsevače i uchopujícího srp v čas žně; z příčiny meče, jenž působí pohromy, se otáčejí každý k svému lidu a prchají každý do své země. 17 Isráel je rozprášené stádo, rozehnali jej lvi; jako první jej pohltil král Aššúru a teď jako poslední mu kosti ohlodal Nevúchadreccar, král Bávelu. 18 Proto Jehova zástupů, Bůh Isráelův, řekl takto: Hle, já, chystám se zakročít proti králi Bávelu a proti jeho zemi, jako jsem zakročil proti králi Aššúru, 19 a Isráele budu přivádět zpět k jeho pastvišti, i bude se pást na Karmelu a Bášanu a jeho duše se bude sytit v pohoří Efrájimově a v Gileádu. 20 V oněch dnech a v onen čas, prohlášeno Jehovou, bude vyhledávána nepravost Isráelova a nebude jí, a hřích Júdův, a nebude moci být nalezen, neboť těm, jež chci nechat zbýt, budu odpouštět. 21 Vystup proti zemi Meráthajim, proti ní, a na obyvatele Pekódu, vymycej a v odevzdání uváděj za nimi, prohlášeno Jehovou, a jednej podle všeho, co jsem ti rozkázal. 22 Zvuk boje a veliké potření v zemi! 23 Jak bylo rozbito a rozdrveno kladivo vši země! Jak se stal Bável zpustlinou mezi všemi národy! 24 Políčil jsem na tebe a také ses chytil, Báveli, aniž jsi ty zvěděl, byl jsi dopaden a také polapen, neboť ses pustil do sporu s Jehovou. 25 Jehova otevřel svou zásobárnu a vynesl nástroje svého rozhorlení, neboť to je práce, již má Pán, Jehova zástupů, v zemi Kasdím. 26 Vejděte k němu do jednoho, otevřete jeho stodoly a nasypávejte jej tak jako hromady a čiňte jej odevzdaným, necht' nemá zbytku, 27 vymyťte všechny jeho býky, necht' sestupují k porážce; běda pro ně, neboť přišel jejich den, čas jejich navštívení! 28 Hlas prchajících a unikajících ze země Bávelu k rozhlášení na Cijjónu pomsty Jehovy, našeho Boha, pomsty za jeho chrám! 29 Svolejte proti Bávelu střelce, všechny napínající luk, položte se vůkol proti němu, necht' není úniku, odplat'te mu podle jeho působení, podle všeho, co učinil, učíňte jemu, neboť se nadmul proti Jehovovi, proti Svatému Isráelovu. 30 Proto budou jeho jinoši na jeho prostranstvích padat a všichni jeho bojovníci budou v onen den muset zhynout, prohlášeno Jehovou. 31 Hle, já, jsem proti tobě, nadutosti, prohlášeno Jehovou zástupů, neboť přišel tvůj den, čas, kdy tě navštívím, 32 a nadutost klopytne a padne a nebude mít pozdvihujícího, i zanítím v jejich městech oheň, jenž sežere vše kolkolem ní. 33 Takto řekl Jehova zástupů: Synové Isráelovi a synové Júdovi byli stejně podrobena útisku a všichni zajavší je si je drží, zpěčují se propustit je; 34 jejich Výkupce je silný, jeho jméno - Jehova zástupů, bude se vytrvale přít jejich pří, aby v odpočinutí uvedl zem a odpočinutí odňal obyvatelům Bávelu.

35 Mečem na Kasdím, prohlášeno Jehovou, a do obyvatel Bávelu a do jeho hodnostářů a do jeho moudrých, 36 mečem do prázdných mluvků, ať se ukáží bláznivými, mečem do jeho hrdinů, ať upadnou v strach, 37 mečem do jeho koní a do jeho vozů a do vši směsi, jež je vprostřed něho, i stanou se jakoby ženami, mečem do jeho pokladů, i budou vydrancovány, 38 sucho do jeho vod, takže budou vysušeny, neboť je to země soch a oni se blázní za svými strašidly. 39 Proto v ní budou bydlet obyvatelé stepí s hyenami a pštrosicemi, aniž bude ještě kdy obývána ani osídlována až do pokolení a pokolení; 40 jako při Božím podvrácení Sodomy a Gomory a jejích sousedů, prohlášeno Jehovou, nebude tam nikdo bydlet ani syn člověka v ní jako cizinec pobývat. 41 Hle, od severu přijde lid, ano, veliký národ, od nejzazších končin země se pozvedají mnozí králové; 42 chápou se luku a oštěpu, jsou oni krutí, aniž se slitovávají; jejich hlas řve jako moře, i jedou na koních, seřazeni jako mužstvo do boje proti tobě, dcero Bávelu. 43 Zvěst o nich uslyší král Bávelu a jeho ruce ochabnou, zachvátí ho úzkost, svjení jako rodičku. 44 Hle, bude vystupovat jako lev z nádhery při Jordánu proti trvanlivému přibytku; v okamžiku je budu moci odtamtud přimět k běhu, a kdo je vyvolen, chci ho nad tím pověřit. Vždyť kdo je mi podoben a kdo mě bude předvolávat a kdopak je pastýřem, jenž může obstát před mou tváří? 45 Proto slyšte rozhodnutí Jehovovo, jak se rozhodl stran Bávelu, a jeho úmysly, jež v mysli pojal stran země Kasdím: Nebudou-li je odvlékat nepatrní od drobného dobytka: Nebude-li se nad nimi pastviště hrozit! 46 Voláním: Bável je podmaněn! se zatřese země a mezi národy se uslyší křik.

Jeremiáš 51

1 Takto řekl Jehova: Hle, já, chystám se proti Bávelu a na obyvatele srdce povstalců proti mně vzbudit zkázonosný vítr, 2 i budu do Bávelu vysílat cizáky, kteří jej budou odvívat a vylidňovat jeho zem, neboť se v den neštěstí na něj dostanou ze všech stran; 3 nechť napínač svého luku jej napíná proti tomu, jenž napíná, a proti tomu, jenž se holedbá ve svém pancíři; a nechť nejste šetní vůči jeho jinochům, všecken jeho zástup učíte odevzdaným, 4 ať v zemi Kasdím padají zabití, ano, těžce ranění v jejích ulicích. 5 Isráel ani Júdá přece není opuštěn od svého Boha, od Jehovy zástupů, když jejich země je před Svatým Isráelovým plna provinění. 6 Prchněte zprostřed Bávelu, zachraňte každý své žití, nechť nehynete v jeho nepravosti, neboť to je pro Jehovu čas pomsty, on se mu chystá splatit odměnu. 7 Bável - číše ze zlata v ruce Jehovově, opojivší všechnu zem, z vína v ní se napily národy; proto se národy pobláznily; 8 Bável náhle padl a byl rozdrčen - skučte nad ním, na jeho bolest přineste balzám, snad bude moci být vyléčen. - 9 Jali jsme se Bável léčit, aniž byl vyléčen, opusťte jej a pojďme každý do své země, neboť jeho odsouzenihodnost dosáhla k nebesům, ano, pozvedla se až po oblaka. 10 Jehova vyjevil naše spravedlnosti; pojďte a vyprávějme na Cijjónu činy Jehovy, našeho Boha! 11 Vyleštěte šípy, naplňte toulce; Jehova vzbudil ducha králů Mádáje, neboť jeho úmysl je proti Bávelu k jeho zkáze, neboť je to pomsta Jehovova, pomsta za jeho chrám; 12 proti zdem Bávelu pozvedněte prapor, posilněte stráž, postavte strážce, připravte zálohy, neboť Jehova si i umínil i vykoná, co promluvil proti obyvatelům Bávelu. 13 Ty, sídlící na hojných vodách, hojná poklady, přišel tvůj konec, míra tvého nespravedlivého zisku. 14 Jehova zástupů přísáhl při sobě samém: Zajisté tě naplním lidmi jako housenkami, ti se budou výskotem ozývat proti tobě. 15 Zhotovivší zem ve své moci, zřídívší svět ve své moudrosti, on ve své obezřelosti roztáhl nebesa; 16 na hlas, jež vydá, - spousta vod v nebesích, i způsobí vystupování výparů od okraje země, k dešti přičiní blesky a ze svých skladišť vyvede vítr. 17 Každý člověk je hloupý, dalek poznání, každý zlatník bude svými sochami zostuzen, neboť jeho slitiny jsou klam a není v nich ducha; 18 ony jsou nicotnost, dílo výsměchu; v čas jejich navštívení budou muset zhynout. 19 Podíl Jákóbu není jako ony neboť on je Ztvárnitel všeho, i kmene svého dědictví, jeho jméno je Jehova zástupů. 20 Ty jsi mi kyjem, výzbrojí do boje, tebou budu rozrážet národy a tebou budu působit zkázu království, 21 ano, budu tebou rozrážet koně i jezdce na něm a budu tebou rozrážet vůz i jezdce na něm 22 a budu tebou rozrážet muže i ženu a budu tebou rozrážet starce i hochu a budu tebou rozrážet jinocha i pannu 23 a budu tebou rozrážet pastýře i jeho stádo a budu tebou rozrážet oráče i jeho spřežení a budu tebou rozrážet vladaře a místodržící; 24 a budu Bávelu a všem obyvatelům Kasdím před vašima očima odplácet všechnu jejich hanebnost, již spáchali na Cijjónu, prohlášeno Jehovou. 25 Hle, já, proti tobě, horo zkázy, prohlášeno Jehovou, jež kazíš všechnu zem, já proti tobě napřáhnu svou ruku a budu tě koulet ze skalisk a činit tě horou na vypálení, 26 aniž z tebe budou brát kámen do nároží ani kámen do základů, nýbrž budeš trvalou spouští, prohlášeno Jehovou. 27 Pozvedněte v zemi prapor, trubte mezi národy na troubu, posvěťte proti němu národy, svolujte proti němu království, Ararat, Minní a Aškenáz, pověřte nad nimi tifsára, vyved'te koně jako chlupaté housenky; 28 posvěťte proti němu národy, krále Mádáje, jeho vladaře a všechny jeho místodržící, všechnu zem pod jeho vládou; 29 i bude se země třást a svíjet, neboť proti Bávelu trvají úmysly Jehovovy obrátit zem Bávelu v zpusťlinu, takže nebude obyvatele. 30 Hrdinové Bávelu ustali v bojování, zůstávají v pevnostech, jejich hrdinství selhalo, stali se jakoby ženami, jeho obydlí sežehli, jeho závory jsou zlámány; 31 běžec běží vstříc běžci a oznamovatel vstříc oznamovateli oznámí králi Bávelu, že města bylo ze všech stran dobyt, 32 že brody jsou obsazeny a rákosí ohněm popálili a bojovníci jsou bezradní, 33 neboť Jehova zástupů, Bůh Isráelův, řekl takto: Dcera Bávelu je jako mlat, je čas ušlapávání jí, ještě málo a přijde jí čas žně.

34 Nevúchadreccar, král Bávelu, mě pohltit, zmátl mě, učinil mě prázdnu nádobou, spolkl mě jako netvor, naplnil své břicho mými lahůdkami, mne odstrčil. 35 Mé a mého masa násilí na Bável, nechť pravi obyvatelka Cijjónu, a: Má krev na obyvatele Kasdím, nechť pravi obyvatelka Jerúsaléma. 36 Proto řekl Jehova takto: Hle, já, chystám se přit se tvou při a budu se mstít tvou pomstou a budu vysušovat jeho moře a vyschlými činit jeho prameny 37 a Bável bude hromadami, doupětem šakalů, hrůzou a sykotem, takže nebude obyvatele. 38 Budou pospolu řvát jako hřivnatci, rozskřečí se jako mláďata lvů; 39 při uhřátí jich budu hostinu pro ně připravovat a opíjet je, aby se veselili a usínali věčným spánkem a neprobouzeli se, prohlášeno Jehovou. 40 Povedu je dolů jako jehňata k poražení, jako berany s kozly. 41 Jak bylo Šěšachu dobyto, polapena chloubu vsí země! Jak se stal Bável hrůzou mezi národy! 42 Proti Bávelu vystoupilo moře, spoustou jeho vln je Bável pokryt, 43 jeho města se stala zpustlinou, zemí sucha, stepí, zemí - není v nich obyvatele, žádného člověka, aniž mezi nimi syn člověka prochází; 44 a budu v Bávelu zakročovat proti Bělovi a z jeho úst vynášet, co pohltit, aniž se ještě národy k němu pohnou; i zeď Bávelu padla. 45 Vyjděte zprostřed něho, můj lide, a zachraňte každý svou duši, před žarem hněvu Jehovova, 46 a ne aby vaše srdce malomyslnělo a abyste se báli při zvěsti, jež se bude v zemi slyšet, když během roku přijde jedna zvěst a potom během roku jedna zvěst, a v zemi bude násilí, vládce proti vládcí. 47 Proto, hle, přicházejí dni, kdy budu zakročovat proti sochám Bávelu, takže všechna jeho zem bude zostuzována a vprostřed něho budou padat všichni jeho zabití 48 a nebesa a země, i vše, co je v nich, budou nad Bávelem plesat, neboť od severu mu budou přicházet ničitelé, prohlášeno Jehovou. 49 I Bável je na padnutí, vy zabití Isráele, i Bávelu padnou, vy zabití vsí země! 50 Uniknuvší před mečem, odejděte, nechť nestojíte, pamatujte z daleka na Jehovu a nechť na vaše srdce vystupuje Jerúsalem! - 51 Jsme zostuzeni, neboť slyšíme tupení, naši tvář pokryla hanba, neboť na svatyně domu Jehovova vstoupili cizáci. - 52 Proto, hle, přicházejí dni, prohlášeno Jehovou, kdy budu zakročovat proti jeho sochám, i budou ve vsí jeho zemi kvílet smrtelně ranění; 53 byť Bável vystupoval v nebesa a byť upevňoval výsost své síly, budou k němu z mé blízkosti přicházet ničitelé, prohlášeno Jehovou. 54 Hlas křiku z Bávelu, ano, veliká zkáza ze země Kasdím, 55 neboť Jehova ničí Bável a dusí silný hlas z něho, když jejich vlny hučí jako veliké vody, jejichž hlas působí ryk, 56 neboť na něj, na Bável, přišel ničitel, i pochyťali jeho hrdiny, polámalo jejich luky, neboť BŮH odvet, Jehova, bude zplna odplácet. 57 I budu opíjet jeho hodnostáře a jeho mudrce, jeho vladaře a jeho místodržící a jeho hrdiny, takže budou usínat věčným spánkem, aniž se budou probouzet, prohlášeno Králem, jehož jméno je Jehova zástupů. 58 Takto řekl Jehova zástupů: Zdi Bávelu - ta široká musí být veskrze zbořena a její vysoké brány ohněm sežehnuty, a lidé se budou namáhat nadarmo a davy pro oheň, i unaví se. 59 Slovo, jež Jeremjá, prorok, přikázal Serájovi, synu Nérijji, syna Machsějova, při jeho odchodu s Cidkijjáhúem, králem Júdovým, v Bável ve čtvrtém roce jeho kralování (a Serájá byl ubytovatelem). 60 A Jeremjá zapsal do jedné knihy všechno zlo, jež mělo přijít na Bável, všechna tato slova, jež jsou napsána proti Bávelu, 61 a Jeremjá řekl k Serájovi: Až přijdeš v Bável, nechť přihlédneš k tomu, abys všechna tato slova přečetl 62 a řekl: Jehovo, ty jsi promluvil proti tomuto místu stran jeho vytětí, aby v něm nebylo obyvatele, to jest od člověka až po dobytek, neboť se musí stát trvalou spouští. 63 A za tvého skončení čtení této knihy se bude dít: Musíš na ni přivázat kámen a hodit ji doprostřed Peráthu 64 a říci: Takto bude Bável muset klesnout a nebude moci povstat z příčiny zla, jež se já na něj chystám uvést, nýbrž podlehnou. Potud slova Jeremjova.

Jeremiáš 52

1 Při započetí svého kralování byl Cidkijjáhú ve věku dvaceti a jednoho roku; kraloval v Jerúsalemě jedenáct let a jméno jeho matky Chamútal, dcera Jeremjova z Livny. 2 A činil, co bylo zlé v očích Jehovových, podle všeho, co činil Jehójákím; 3 ano, tak se dělo pro hněv Jehovův proti Jerúsalemu a proti Júdovi, než je odvrhl z před své tváře. A Cidkijjáhú se proti králi Bávelu vzepřel 4 a v devátém roce jeho kralování, v desátém měsíci, v desátém dni měsíce se stalo, že přitáhl Nevúchadreccar, král Bávelu, on a všechna jeho vojenská moc, proti Jerúsalemu a utábořil se před ním a zbudoval vůkol proti němu obléhací val, 5 takže město bylo až do jedenáctého roku krále Cidkijjáhú v obležení. 6 A ve čtvrtém měsíci, v devátý den měsíce, když se ve městě vzmohl hlad a lidu země se nedostávalo chleba, 7 tu byl do města učiněn průlom a všichni bojovníci utíkali a v noci z města vyšli po cestě branou mezi dvěma zdmi, jež byla u královny zahrady (a vůkol před městem byli Kasdím), a odešli cestou k stepi. 8 Ale za králem vyrazili - vojenská moc Kasdím - a v stepích Jericha Cidkijjáhú dostihli a jeho všechna vojenská moc, ti se z jeho přítomnosti rozutekli; 9 a krále se zmocnili a vyvedli ho ke králi Bávelu do Rivly v zemi Chamáthu; ten vyslovil rozsudek, co s ním; 10 a král Bávelu utratil syny Cidkijjáhúovy před jeho očima a také všechny hodnostáře Júdovy v Rivle utratil 11 a oči Cidkijjáhúovy oslepil a spoutal ho mosaznými okovy a zavedl ho král Bávelu v Bável a dal ho v dům stráží až po den jeho smrti. 12 A v pátém měsíci, v sedmý den měsíce (to byl rok devatenácti let krále Nevúchadreccara, krále Bávelu), přišel v Jerúsalem Nevúzar-adán, velitel osobní stráže, jenž stával před tváří krále Bávelu, 13 a vypálil dům Jehovův a dům králův a všechny domy v Jerúsalemě, i všechny domy velikánů vypálil ohněm; 14 a všechna vojenská moc Kasdím, jež byla s velitelem osobní stráže, ti vůkol zbořili všechny zdi Jerúsaléma, 15 a z nuzných lidu, totiž ostatek lidu, těch, již ve městě zbývali, a přeběhlíky, kteří přeběhli ke králi Bávelu, a ostatek davu Nevúzar-adán, velitel osobní stráže, odvedl,

16 ale z nuzných země ponechal Nevúzar-adán, velitel osobní stráže, za vinaře a za rolníky. 17 A sloupy z mosazi, jež patřily domu Jehovovu, a stojany a moře z mosazi, jež bylo v domě Jehovově, Kasdím roztříštili a mosaz z toho odnesli do Bávelu, 18 a pobrali hrnce a lopatky a utěradla a okříny a pánve a všechna náčiní z mosazi, jimiž sloužívali; 19 a mísy a zhášedla a okříny a hrnce a svícny a pánve a podnosy, ze zlata, jež byly ze zlata, a ze stříbra, jež byly ze stříbra, pobral velitel osobní stráže. 20 Dva sloupy, jedno moře a dvanáct kusů skotu z mosazi, jež byly naspodu, a stojany, jež zhotovil král Šalomoun pro dům Jehovův, - nebylo váhy mosazi všech těchto předmětů. 21 Sloupy - výška jednoho sloupu osmnáct loket a mohl jej obepnout provázek dvanácti loket, jeho tloušťka čtyři prsty, byl dutý 22 a na něm hlavice z mosazi, výška té hlavice pět loket a na té hlavici vůkol mřížkování a granátová jablíčka, to vše z mosazi, a taková měl druhý sloup, totiž granátová jablíčka. 23 A těch granátových jablíček bylo devadesát a šest do vzduchu, všech granátových jablíček na mřížkování vůkol bylo sto. 24 A velitel osobní stráže vzal Seráju, hlavního kněze, a Cefanjáhúa, kněze druhého řádu, a tři strážce prahu 25 a z města vzal jednoho komorníka, jenž byl pověřencem nad bojovníky, a sedm mužů zvědavších tvář královu, kteří byli ve městě nalezeni, a písaře, velitele vojska, jenž do zbraně povolával lid země, a šedesát mužů z lidu, již byli ve městě nalezeni, 26 Nevúzar-adán, velitel osobní stráže, je tedy vzal a zavedl je ke králi Bávelu do Rivly 27 a král Bávelu je v Rivle, v zemi Chamáthu, skolil a usmrtil je. Tak byl Júdá odveden z povrchu své půdy. 28 Toto je lid, jež Nevúchadreccar odvedl: V sedmém roce tři tisíce a dvacet a tři Júdovce, 29 v osmnáctém roce Nevúchadreccarově osm set a třicet a dvě osoby z Jerúsaléma, 30 v třidvacátém roce Nevúchadreccarově odvedl Nevúzar-adán, velitel osobní stráže, sedm set čtyřicet a pět osob z Júdovců, všech osob bylo čtyři tisíce a šest set. 31 A v třicátém a sedmém roce vyhnanství Jehójáchína, krále Júdova, v dvanáctém měsíci, v dvacátém a sedmém dni měsíce, se stalo, že Evíl-Meródach, král Bávelu, v roce započetí svého kralování pozvedl hlavu Jehójáchína, krále Júdova, a vyvedl ho z domu žaláře 32 a mluvil s ním vlídně a postavil jeho sedadlo výše než sedadla králů, kteří byli s ním v Bávelu, 33 a vyměnil jeho žalářní roucha, a on se jal ustavičně, po všechny dni svého života, jíst chléb před jeho tváří, 34 a jeho strava, ustavičná strava, mu byla dávana z blízkosti krále, přiděl dne v jeho den, po všechny dni jeho života.

Pláč

Pláč 1

1 (Álef) Jak osaměle sedí město kdysi plné lidu, mohutné mezi národy, stalo se jakoby vdovou, kněžna mezi kraji se dostala k robotě. 2 (Béth) V noci hořce pláče, ano, na jejích lících jsou její slzy, mezi všemi svými milujícími nemá těšitele, všichni její přátelé se vůči ní dopustili nevěrnosti, stali se jí nepřáteli. 3 (Gimel) Júdá byl odveden pro strast a pro tíhu otroctví, on bydlí mezi národy, nenachází odpočívadla, uprostřed nesází na něho přišli všichni jeho pronásledovatelé. 4 (Dáleth) Cesty Cijjónu truchlí pro nedostatek přicházejících ve svátky, všechny jeho brány pustnou, jeho kněží vzdychají, jeho panny se trápí, a on - je mu hořko. 5 (Hé) Jeho protivníci se stali hlavou, jeho nepřátelé se těší klidu, neboť se Jehova jal jej trápit pro množství jeho přestoupení, jeho děti odešly do zajetí před tváří protivníka. 6 (Váu) A od dcery Cijjónu odešla všechna její краса, její hodnostáři se stali jakoby jeleny, kteří nenacházejí pastvu, a bez síly odešli před tváří pronásledovatele. 7 (Zajin) Jerúsalem si připomněl, v dnech své strasti a svých bloudění, všechny své vzácnosti, jichž se dostávalo ode dni pradávna, při upadnutí jeho lidu v ruku protivníka, když neměl pomáhajícího; protivníci jej viděli, smáli se nad jeho porážkami. 8 (Chéth) Jerúsalem těžce zhřešil; proto se stal poskvrnou, všichni váživší si ho jím pohrdli, neboť uviděli jeho nahotu; on sám vzdychá a obrací se zpět. 9 (Téth) V jeho podolcích je jeho nečistota, nepřipomíná si svou budoucnost; ano, poklesl - div! Nemá těšitele! Viz, Jehovo, mou strast, vždyť nepřítel se holedbá! 10 (Jód) Protivník rozprostřel svou ruku na všechny jeho vytoužené věci; ano, uviděl: Národy vstoupily v jeho svatyni, jimž jsi zakázal, by ti nevstupovali v sejití. 11 (Káf) Všechno jeho lid, ti vzdychají, hledají chléb, své vzácnosti dali za pokrm k obživení duše. Viz, Jehovo, a pozoruj, že jsem se stal bezcenným! 12 (Lámed) Ne pro vás, všichni cestou přecházející? Pozorujte a vizte, zda je bolest jako bolest má, jež byla způsobena mně, již se mě Jehova jal trápit v den žáru svého hněvu! 13 (Mém) Z výsosti poslal oheň v mé kosti a podrobil si je, mým nohám prostřel síť, obrátil mě zpět, učinil mě zuboženým, po celý den neduživým. 14 (Nún) Jeho mých přestoupení je přivázáno, splétají se v jeho ruce, vystoupila nad můj krk; způsobil klopýtání mé síly, vydal mě Pán do rukou, z nichž nemohu povstat. 15 (Sámech) Všechny mé reky zavrhl Pán uvnitř mne, svolal proti mně setkání k potření mých jinochů; Pán se jal šlapat lis, totiž panenskou dceru Júdovu. 16 (Ajin) Nad těmito věcmi já pláči, mé oko, mé oko se rozplývá vodou, neboť se ode mne vzdálil těšitel, jenž by mohl občerstvit mou duši, mé děti se staly opuštěnými, neboť se rozmohl nepřítel. 17 (Pé) Cijjón se rozpráhl svýma rukama - nemá těšitele; stran Jákoeba Jehova přikázal jeho protivníky kolkolem něho, Jerúsalem se stal odloučenou mezi nimi. 18 (Cádé) Jehova, on je spravedlivý, dopustil jsem se však neposlušnosti jeho úst; poslyšte, prosím, vy všechny národnosti, a seznejte mou bolest: Mé panny a moji jinoši odešli v zajetí. 19 (Kóf) Povolal jsem své milovníky; ti mě oklamali; moji kněží a moji starší ve městě skonali, když si hledali pokrm, aby mohli obživit své duše. 20 (Rěš) Viz, Jehovo, že mi je úzko, mé útroby jsou vzrušeny, mé srdce se v mém nitru zvrátilo, neboť jsem se dopustil ohavné neposlušnosti; na ulici meč působí sirobu a v domě - jakoby smrt. 21 (Šín) Uslyšeli, že já vzdychám - nemám těšitele, všichni moji nepřátelé uslyšeli o mém zlu; zajásali, žes ty zapůsobil. Kéž uvedeš den, ježž přivoláš, ať jsou podobni mně! 22 (Táu) Kéž všechno jejich zlo přichází před tvou tvář, ano, nalož s nimi podle toho, jak jsi naložil se mnou za všechna má přestoupení, vždyť mé vzdechy jsou mnohé a mé srdce neduživé.

Pláč 2

1 (Álef) Jak ve svém hněvu zastínil Pán dceru Cijjónu, z nebes na zem shodil nádheru Isráelovu, aniž si připomněl podnož svých nohou v den svého hněvu! 2 (Béth) Pán pohltil bez ušetření všechna pastviště Jákoeba, výbuchem svého hněvu pobořil pevnosti dcery Júdovy, k zemi je srazil; znesvětil království i jeho hodnostáře. 3 (Gimel) Ve vzplanutí hněvu usekl celý roh Isráelův, svou pravici obrátil zpět před tváří nepřítele a rozhořel se v Jákoebovi jako oheň, plamen, jenž vůkol šířil. 4 (Dáleth) Napjal svůj luk jako nepřítel, stanul po jeho pravici jako protivník a jal se zabíjet všechny žádoucí oku ve stanu dcery Cijjónu. Jako oheň vyžil své popuzení. 5 (Hé) Pán se stal jakoby nepřítelem, pohltil Isráele, pohltil všechny jeho paláce, zničil jeho pevnosti a rozmnožil při dceři Júdově sténání a sten. 6 (Váu) A jako od zahrady násilně strhl svůj plot, zničil své shromaždiště, na Cijjónu Jehova způsobil zapomenutí svátků a šabatů a v rozhorlení svého hněvu zavrhl krále i kněze. 7 (Zajin) Pán odkopl svůj oltář, zošklivil si svou svatyni, v ruku nepřítele vydal zdi jejích budov; v domě Jehovově působili hluk jako v den svátku. 8 (Chéth) Jehova pojal záměr zničit zdi dcery Cijjónu; natáhl míru, neodvrátil svou ruku od zhouby, i zarmoutil předhradbí i zed; pospolu zchradly. 9 (Téth) Její brány zapadly v zem, její závory obrátil vniveč a polámal, její král a její hodnostáři jsou mezi národy, zákona není, ani proroci nedocházejí vidění od Jehovy. 10 (Jód) Na zemi sedí, mlčí starší dcery Cijjónu, na svou hlavu navyhazovali prachu, opásali se pytlavinami; k zemi své hlavy spouštějí panny Jerúsalema. 11 (Káf) Mé oči jsou stráveny slzami, mé útroby jsou vzrušeny, má játra se vykydla na zem pro zdrcení dcery mého lidu při umdlévání nemluvnat a kojenců na prostranstvích hradíště.

12 (Lámed) Říkají svým matkám: Kde je obilí a víno? Při svém umdlévání jako probodaných na prostranstvích města, při svém vylévání jejich duše do náruče jejich matek. 13 (Mém) Co ti mám za příklad uvést, co mám k tobě připodobnit, dcero Jerúsáléma, co mám k tobě přirovnat, abych tě mohl potěšit, panenská dcero Cijjónu? Vždyť jako moře je veliké tvé zdrcení, kdo ti může přinést zhojení? 14 (Nún) Tvoji proroci pro tebe vidají lež a nechutnost a nepůsobí odhalení stran tvé nepravosti k odvrácení tvého zajetí, nýbrž pro tebe vidají lživá břemena a svody. 15 (Sámech) Dlaněmi nad tebou tleskají všichni cestou přecházející, syčí a svou hlavou potřásají nad dcerou Jerúsáléma: Zda toto je to město, jemuž říkají Dokonalost krásy, Jásot vsí země? 16 (Pé) Svá ústa na tebe rozvírají všichni tvoji nepřátelé, syčí a skřípají zuby, říkají: Spolkli jsme, zajisté je toto den, jež jsme očekávali; dočkali jsme se, zažili jsme. 17 (Ajin) Jehova uskutečnil, co si umínil, splnil své řeči, to, co rozkazoval ode dni pradávna, pobořil, aniž ušetřil a nepřítele nad tebou rozradostnil, vyvýšil roh tvých protivníků. 18 (Cádé) Jejich srdce křičí k Pánu. Zdi dcery Cijjónu, dej slzám jako potok stékat za dne i v noci! Nechť si nedáváš ustání, nechť se neutišuje zřítelnice tvého oka! 19 (Kóf) Vstaň, naříkej v noci, při začátku hlídek, jako vodu vylévej své srdce před tvář Páně, povznášej k němu své dlaně stran žití svých batolata, jež umdlévají hladem na nároží každé z ulic. 20 (Réš) Viz, Jehovo, a pozoruj, s kým jsi takto naložil! Mají-li ženy jíst svůj plod, batolata svého odchovávání? Mají-li ve svatyni Páně být zabíjení kněží a proroci? 21 (Šin) Na zemi v ulicích leží mladík i stařec, mé panny a moji jinoši padli mečem, v den svého hněvu jsi zabíjel, porážel jsi, aniž jsi šetřil. 22 (Táu) Jako v den setkání svoláváš ze všech stran strach na mne. A v den hněvu Jehovova se nevyskytl uniknuvší ani přeživší; ty, jež jsem na rozpjatých rukou odnosila a vychovala, pohubil můj nepřítel.

Pláč 3

1 (Álef) Já jsem muž, jenž zakouší strast pod holí výbuchu jeho hněvu. 2 (Álef) Mne odehnal a přiměl ubírat se tmou a ne světlem. 3 (Álef) Ano, zas a zas proti mně obrací svou ruku, po celý den. 4 (Béth) Způsobil zchátrání mého masa i mé kůže, zdrtil mé kosti. 5 (Béth) Vybudoval proti mně, čím mě obklíčil, hořkost a útrapy. 6 (Béth) Usadil mě v temná místa jako dávno mrtvé. 7 (Gimel) Obezdil mě vůkol, takže nemohu vycházet, ztížil mé mosazné pouto. 8 (Gimel) I když křičím a o pomoc volám, udušuje mou modlitbu. 9 (Gimel) Mé cesty zazdil kvádry, mé pěšiny zmátl. 10 (Dáleth) On je mi číhajícím medvědem, lvem v úkrytech. 11 (Dáleth) Mé cesty odvedl stranou a rozsápal mě, učinil mě zuboženým. 12 (Dáleth) Napjal svůj luk a postavil mě za terč pro šíp. 13 (Hé) V mé ledviny uvedl děti svého toulce. 14 (Hé) Stal jsem se všemu svému lidu předmětem smíchu, jejich popěvkem po celý den. 15 (Hé) Nasytil mě trpkostmi, napojil mě pelyňkem. 16 (Váu) A mé zuby dal rozedrat šterkem, sehnul mě v popel. 17 (Váu) Také jsi mou duši odtrhl od pokoje, zapomněl jsem na blaho. 18 (Váu) I řekl jsem: Má životní síla zanikla, i mé očekávání od Jehovy. 19 (Zajin) Připomeň si mou strast a mé bloudění, pelyněk a hořkost! 20 (Zajin)Bez přestání si to připomíná a skloněna je moje duše nade mnou. 21 (Zajin) Na mysl si znovu a znovu uvádím toto (proto čekám): 22 (Chéth) Laskavost Jehovova, že jsme docela nevymizeli! Vždyť nekončí jeho slitování, 23 (Chéth) nová po jitrech! Veliká je tvá věrnost! 24 (Chéth) Mým podílem je Jehova, řekla má duše; proto na něho čekám. 25 (Téth) Jehova je dobrý vůči očekávajícímu ho, vůči duši, jež ho vyhledává. 26 (Téth) Dobré je, když se čeká, a to mlčky, na vysvobození Jehovovo. 27 (Téth) Dobré je pro muže, jestliže ve svém mládí nosí jho. 28 (Jód) Nechť sedí samotem a mlčí, když je na něho vložil. 29 (Jód) Nechť svá ústa klade v prach, snad je naděje. 30 (Jód) Nechť svou líc vydává bijícímu ho, sytí se potupou. 31 (Káf) Vždyť Pán nebude navždy zavrňovat, 32 (Káf) nýbrž potrápí-li, přece se slituje dle hojnosti své laskavosti. 33 (Káf) Vždyť ne ze svého srdce týrá a trápí děti kohokoli. 34 (Lámed) Při deptání všech vězňů země pod nohama, 35 (Lámed) při převracení práva muže před tvář Nejvyššího, 36 (Lámed) při krivdění člověku v jeho při Pán nevidí? 37 (Mém) Kdo je takový, že řekne a stane se, co Pán nerozkázal? 38 (Mém) Nevycházejí z úst Nejvyššího zla i dobro? 39 (Mém) Co si má stěžovat živý člověk, muž, na trest za svůj hřích? 40 (Nún) Zkoumejme a zpytujme své cesty a vraťme se až k Jehovovi! 41 (Nún) Povznášejme svá srdce na dlaních k BOHU v nebesa! 42 (Nún) My jsme se přestoupení dopustili a neposlušnost projevíli; ty jsi neodpustil. 43 (Sámech) Zahalil ses v hněv a jal ses nás pronásledovat; zabíjel jsi, nešetřil jsi, 44 (Sámech) zřídil sis zahalení v oblak před pronikáním modlitby, 45 (Sámech) činíš nás smetím a odpadkem vprostřed národů. 46 (Pé) Svá ústa na nás rozvírají všichni naši nepřátelé, 47 (Pé) dostalo se nám postrachu a propasti, zániku a zdrcení, 48 (Pé) mé oko se rozplývá potoky vod nad zdrcením dcery mého lidu. 49 (Ajin) Mé oko se vylévá, aniž se utišuje, neboť není ustání, 50 (Ajin) než bude Jehova shlížet a dívat se z nebes. 51 (Ajin) Mé oko působí zármutek mé duši pro všechny dcery mého města. 52 (Cádé) Jako ptáčka mě zuřivě honili moji bezdůvodní nepřátelé, 53 (Cádé) můj život se jali ubíjet v jámě a naházeli na mne kamení. 54 (Cádé) Přes mou hlavu se převalily vody, i řekl jsem: Jsem vyřízen. 55 (Kóf) Jal jsem se dovolávat tvého jména, Jehovo, z jámy, z hlubin. 56 (Kóf) Uslyšel jsi můj hlas; kéž nezastíráš své ucho stran mé úlevy, stran mého volání o pomoc! 57 (Kóf) V den, kdy jsem tě volal, ses přiblížil; řekl jsi: Nemusíš se bát. 58 (Réš) Přel ses, Pane, přemi mé duše, vykoupil jsi můj život, 59 (Réš) rozpoznal jsi, Jehovo, mou krivdu; suď můj soud; 60 (Réš) rozpoznal jsi všechnu jejich pomstu, všechny jejich úklady vůči mně. 61 (Šin) Slyšel jsi jejich tupení, všechna jejich ukládání proti mně, 62 (Šin) rty povstávajících proti mně a jejich úvahy proti mně po celý den. 63 (Šin) Pozoruj jejich sedání a jejich vstávání - já jsem jejich písničkou.

64 (Táu) Kéž jim, Jehovo, chceš vrátit odplatou podle díla jejich ruky, 65 (Táu) kéž jim chceš dát zastření srdce, svou kletbu jim, 66 (Táu) kéž je chceš v hněvu pronásledovat a vyhubit zpod nebes Jehovových!

Pláč 4

1 (Álef) Jak zachází zlato, mění se zlato, jež je hodnotné! Kameny svatyně se rozsyávají na nároží každé z ulic. 2 (Béth) Drahocenní synové Cijjónu, kteří byli zlatem vyvažováni - jak jsou považováni za džbány z hlíny, dílo rukou hrnčírů! 3 (Gimel) I šakalice nastavují struky, kojí svá mláďata; dcera mého lidu se stala ukrutníkem jako pštrosice v pustině. 4 (Dáleth) Jazyk kojence ulpěl žízni na jeho patře, batolata požadují chléb, není rozdělejšího jim. 5 (Hé) Kdo se krmívali lahůdkami, jsou zuboženi v ulicích, kdo byli chováni na šarlatu, válejí se v hnojištích. 6 (Váu) Ano, trest za nepravost dcery mého lidu je těžší než trest za hřích Sodomy, jež byla podvrácena jakoby znenadáni, aniž se při ní namáhaly ruce. 7 (Zajin) Její zasněnci byli čistší než sníh, byli běloskvoucí nad mléko, tělem byli červenější nad korály, jejich dojem - safír; 8 (Chéth) zjev těchto se zatměl nad černí, v ulicích se nerozeznají, jejich kůže se přilepila na jejich kosti, vyschla, stala se jakoby dřevem. 9 (Téth) Lépe se mají zabít mečem než zabít hladem, neboť tito pomíjejí, těžce raněni nedostatkem plodin pole. 10 (Jód) Ruce milosrdných žen vařily jejich dítky, byly jim k požívání při zkáze dcery mého lidu. 11 (Káf) Jehova dovršil své popuzení, vylil žár svého hněvu a zanítil na Cijjónu oheň, jenž sežral jeho základy. 12 (Lámed) Nebyli by uvěřili králové země ani nikdo z obyvatel světa, že by protivník a nepřítel mohl vstoupit v brány Jerúsálema. 13 (Mém) Pro hříchy jeho proroků, nepravosti jeho kněží, kteří v jeho nitru prolévali krev spravedlivých, 14 (Nún) se v ulicích slepě potácejí, jsou poskvrněni krví, aniž jiní mohou - chtějí - sáhnout na jejich oblečení. 15 (Sámech) Odstupte, nečistí, volají na ně, odstupte, odstupte, necht' nesaháte! - A když vyjdou, ba vypoťácejí se, budou mezi národy říkat: Nebudou již nadále smět pobývat. 16 (Pé) Tvář Jehovova je rozptýlila, nebude jim již nadále věnovat pozornost; nedbají tváří kněží, starců neobdařují smilováním. 17 (Ajin) Pokud ještě jsme, vyčerpávají se naše oči stran pomoci nám - marně, za své hlídky jsme vyhlíželi po národu nemohoucím vysvobodit. 18 (Cádé) Stopovali naše kroky, aby nebylo lze chodit po našich prostranstvích; přiblížil se náš konec, naše dni se naplnily, ano, přišel náš konec. 19 (Kóf) Naši pronásledovatelé se ukázali rychlejšími než orlové nebes, na horách nás žhavě hnali, v pustině na nás číhali. 20 (Réš) Dech našich chřípí, pomazaný Jehovův, byl polapen v jejich děrách, o němž jsme říkali: V jeho stínu budeme žít mezi národy. 21 (Šín) Jásej a raduj se, dcero Edómova, bydlicí v zemi Úc; i na tebe přechází číše; budeš opilá a budeš se obnažovat. 22 (Táu) Dokonán je trest za tvou nepravost, dcero Cijjónu, nebude tě již nadále odvádět; tvou, dcero Edómova, nepravost navštíví a způsobí odhalení stran tvých hříchů.

Pláč 5

1 Připomeň si, Jehovo, co se nám stalo, pozoruj a viz naši potupu; 2 naše dědictví se vrátilo cizákům, naše domy cizozemcům, 3 stali jsme se sirotky, bez otce, naše matky jsou jako vdovy, 4 svou vodu pijeme za peníze, naše dříví přichází za kupní cenu, 5 na krku máme své pronásledovatele, jsme unaveni, aniž se nám dostává oddechu. 6 Ruku jsme podali Egyptu, Aššúru, k nasycení chlebem; 7 naši otcové hřešili a není jich, a jejich nepravosti neseme my. 8 Vlady nad námi se ujali otroci, není vytrhujícího z jejich ruky, 9 chléb si opatřujeme za své žití, z příčiny meče pustiny, 10 naše kůže se rozpálila jako pec z příčiny palčivosti hladu. 11 Na Cijjónu znásilňují ženy, panny ve městech Júdových, 12 hodnostáři byli jejich rukama zvěšeni, tváře starců nejsou ctěny, 13 jinoši nosí ruční mlýnky, mladíci klopýtají pod dřevem, 14 starší zmizeli z brány, jinoši od svých strunových nástrojů. 15 Přestal jáset našich srdcí, náš taneční rej se zvrátil v smutek, 16 koruna z naší hlavy spadla; ach, běda nám, neboť jsme hřešili! 17 Nad tímto se naše srdce stalo neduživým, nad těmito věcmi se naše oči zatměly, 18 nad horou Cijjónem, jež je zpustlá, běhají po ní lišky. 19 Ty, Jehovo, zůstáváš navždy, tvůj trůn do pokolení a pokolení; 20 nač na nás do nekonečna zapomináš, opouštíš nás na dlouhé časy? 21 Navrať nás k sobě, Jehovo, a budeme se vracet, obnov naše dni, jako za pradávna! 22 Či si nás nadobro zavrhl? Hněváš se na nás až tak velmi?

Ezechiel

Ezechiel 1

1 A v třicátém roce, ve čtvrtém měsíci, v pátý den měsíce, když jsem já byl vprostřed vyhnanectva u řeky Keváru, se stalo, že se otevřela nebesa a uviděl jsem Boží vidění. 2 V pátý den měsíce, - to byl pátý rok vyhnanství krále Jójáchína, - 3 se k Ezeekiélovi, synu Búziho, jenž byl knězem v zemi Kasdím, u řeky Keváru zřetelně dostalo slovo Jehovovo a byla tam nad ním ruka Jehovova; 4 i pohleděl jsem, a hle, od severu přišel bouřlivý víchř, veliký oblak a vměšující se oheň a jas vůkol něho, a zprostřed něho jakoby vzhled leštěného kovu, zprostřed toho ohně. 5 A zprostřed něho - podoba čtyř bytostí, a jejich vzezření bylo toto: Ony měly podobu lidskou 6 a každá měla čtvero tváří a každá z nich měla čtyři křídla 7 a jejich nohy - rovné nohy, a chodidla jejich nohou - chodidla noh telete a jiskřící vzhledem jako blýskavá mosaz, 8 a zespod jejich křídel ruce lidské po jejich čtyřech stranách, a na nich čtyřech jejich tváře a jejich křídla; 9 jejich křídla byla připojena k sobě navzájem, při své chůzi nezatačeli, chodili každý ke směru své tváře; 10 a podoba jejich tváří: Tvář člověka, a napravo měli oni čtyři tvář lva, a nalevo měly ony čtyři tvář hovězího dobytčete; také měly ony čtyři tvář orla. 11 To byly jejich tváře; a jejich křídla se rozkládala odshora, ke každému byla dvě připojena od každého, a dvě zakrývala jejich těla; 12 i chodili každý ke směru své tváře; šli, kam Duch chtěl jít, nezatačeli při své chůzi. 13 A podoba těch bytostí: Jejich vzezření bylo jako uhlíků z ohně, hořícího vzezřením jako pochodně; ten se mezi těmi bytostmi sem-tam kmital; a ten oheň měl jas, a z toho ohně vycházelo blýskání. 14 I ty bytosti při pobíhání a vracení se byly vzezřením jako blýskání. 15 A pohleděl jsem na ty bytosti, a hle, na zemi při těch bytostech, každému k jeho čtyřem tvářím, bylo jedno kolo; 16 vzezření těch kol a jejich sestavení bylo jako vzhled chrysolitu, a ona čtyři měla jednu podobu, a jejich vzezření a jejich sestavení bylo, že bylo kolo vprostřed kola. 17 Při svém chození chodila po jejich čtyřech stranách, nezatačela při jejich chození. 18 Jejich loukotě, ty měly výšku, ty měly hrozný vzhled, a vůkol na nich čtyřech byly jejich loukotě plny očí; 19 a při chůzi těch bytostí šla kola vedle nich, a při vznášení těch bytostí od povrchu země se kola vznášela; 20 kamkoli hodlal jít Duch, tam šla, kam Duch chtěl jít, a kola se vznášela zároveň s nimi, neboť v kolech byl duch těch bytostí. 21 Při jejich chození chodila a při jejich stání stála a při jejich vznášení od povrchu země se zároveň s nimi vznášela kola, neboť v kolech byl duch těch bytostí. 22 A nad hlavami těch bytostí byla podoba oblohy, vzhledem jako hrůzný led, rozpjatá nad jejich hlavami odshora, 23 a pod tou oblohou jejich vzpřímená křídla, k sobě navzájem, každý měl dvě zakrývající jim a každý měl dvě zakrývající jim jejich těla. 24 A při jejich chůzi jsem slyšel zvuk jejich křídel, jako zvuk mnohých vod, jako hlas Všemocného, zvuk rámusu jako zvuk tábora; při svém stání svá křídla spouštěli, 25 a od povrchu oblohy, jež byla nad jejich hlavou, nastával zvuk, při jejich stání, když svá křídla spouštěli. 26 A odshora vůči obloze, jež byla nad jejich hlavou, byla, vzezřením jako kámen safír, podoba trůnu, a na té podobě trůnu podoba vzezřením jako člověk, na něm odshora; 27 i uviděl jsem, vzhledem jako leštěný kov, vzezřením jako oheň, vůkol něho dvorec, od vzezření jeho boků a vzhůru a od vzezření jeho boků a dolů, uviděl jsem jakoby vzezření ohně, a vůkol to mělo jas. 28 Jako vzezření duhy, jež bývá v oblačnosti v den lijavce, takové bylo vzezření toho jasu vůkol; to bylo vzezření podoby slávy Jehovovy. To jsem uviděl, i padl jsem na svou tvář a uslyšel jsem hlas mluvícího.

Ezechiel 2

1 I řekl ke mně: Synu člověka, postav se na své nohy, ať s tebou mohu promluvit. 2 A jak ke mně promluvil, vstoupil do mne Duch, i postavil jsem se na své nohy a uslyšel jsem mluvícího ke mně. 3 I řekl ke mně: Synu člověka, já tě posílám k synům Izráelovým, k národům těm, jež se bouří, kteří se vzbouřili proti mně, oni a jejich otcové se proti mně vzpírali až po sám tento den, 4 a synové jsou zarputilí tváří a tvrdí srdcem. Já tě k nim posílám, i musíš k nim říkat: Takto řekl Pán, Jehova. 5 A oni, budou-li poslouchat či budou-li pomíjet, neboť oni jsou vzpurný dům, přece poznají, že se vprostřed nich vyskytl prorok. 6 A ty, synu člověka, nechť před nimi ani před jejich slovy nepocituješ bázeň, když s tebou budou pichláče a ostny a budeš se usidlovat ke štírům; nechť nepocituješ bázeň před jejich slovy, ani před jejich tváří nechť se neděsíš, ač oni jsou vzpurný dům, 7 nýbrž k nim budeš vyslovovat má slova, budou-li poslouchat či budou-li pomíjet, neboť vzpurnost, to jsou oni. 8 Ale ty, synu člověka, slyš, co k tobě mluvím já, nechť se nestáváš vzpurností, jako ten vzpurný dům; rozevři svá ústa a sněz, co ti já dávám. 9 I pohleděl jsem, a hle, ruka ke mně vztažená, a hle, uvnitř svitek knihy, 10 i rozvinul jej před mou tvář, a on byl popsán, líc i rub, a na něm napsáno - žalozpěvy a vzdychání a „běda!“.

Ezechiel 3

1 A řekl ke mně: Synu člověka, sněz, co máš před sebou, sněz tento svitek a jdi, mluv k domu Izráelovu. 2 I rozevřel jsem svá ústa a dal mi tento svitek sníst 3 a řekl ke mně: Synu člověka, nakrm své břicho a naplň své útroby tímto svitekem, jež ti já dávám. I snědl jsem jej a stal se v mých ústech svou sladkostí jakoby medem.

4 A řekl ke mně: Synu člověka, jdi, vstup do domu Isráelova a vyslov se k nim mými slovy, 5 neboť ne k lidu nesrozumitelné řeči a těžkého jazyka jsi ty poslán - k domu Isráelovu, 6 ne k mnohým národnostem nesrozumitelné řeči a těžkého jazyka, jejichž slovům bys nerozuměl; ne-li, že by oni k tobě obraceli sluch, poslali bych tě k nim? 7 Ale dům Isráelův, ti nebudou ochotni k tobě obracet sluch, neboť oni nejsou ochotni obracet sluch ke mně, neboť dům Isráelův, oni jsou tvrdí čelem a zarputilí srdcem. 8 Hle, tvou tvář jsem učinil tvrdou stejně jako jejich tvář a tvé čelo tvrdým stejně jako jejich čelo; 9 jako diamant, tvrdším než křemen jsem učinil tvé čelo, nemusíš se jich bát ani se před jejich tvářmi děsit, ač oni jsou vzpurný dům. 10 A řekl ke mně: Synu člověka, všechna slova, jež k tobě vyslovuji, přijmi ve své srdce a svými ušima slyš, 11 a jdi, vstup k vyhnanectvu, k synům svého lidu a promluv k nim, ano, řekni k nim: Takto řekl Pán, Jehova, budou-li poslouchat či budou-li pomíjet. 12 A Duch mě pozvedl, i uslyšel jsem za sebou hlas velikého hřmotu: Budiž velebena sláva Jehovova z jeho místa! 13 A zvuk křídel těch bytostí, navzájem se dotýkajících, a zároveň s nimi zvuk kol - ano, zvuk velikého hřmotu. 14 Duch mě tedy pozvedl a odnesl, i ubíral jsem se, zahořklý popuzením svého ducha, ale silná nade mnou byla ruka Jehovova; 15 i přišel jsem k vyhnanectvu do Těl Ávívu, k těm, již bydleli u řeky Keváru, a kde oni bydleli, tam jsem se také usídlil na sedm dní, působě rozruch vprostřed nich. 16 A po uplynutí sedmi dní se stalo, že se ke mně dostalo slovo Jehovovo, výrok: 17 Synu člověka, učinil jsem tě dozorcem domu Isráelovu; poslyš tedy slovo z mých úst a varuj je ode mne. 18 Když zlovolnému řeknu: Jistotně musíš umřít, a neupozorníš ho, aniž promluvíš k odradění zlovolného od jeho zlovolné cesty, aby zůstal naživu, bude on, zlovolný, ve své nepravosti muset umřít, ale jeho krev budu vyhledávat z tvé ruky; 19 ale ty, jestliže zlovolného upozorníš, aniž se odvrátí od své zlovůle a od své zlovolné cesty, bude on ve své nepravosti muset umřít, ale ty své žití budeš mít vyproštěno. 20 A při odvrácení se spravedlivého od jeho spravedlnosti, takže se jme páchat bezpráví, když před jeho tvář budu klást překážku, bude on muset umřít, neboť jsi ho neupozornil; bude muset umřít pro svůj hřích, aniž se bude připomínat jeho spravedlnost, již uskutečnil, ale jeho krev budu vyhledávat z tvé ruky. 21 Ale ty, jestliže spravedlivého upozorníš, aby nebylo hřešení spravedlivého, a on přestane hřešit, bude jistotně zůstat naživu, neboť byl varován, i ty budeš své žití mít vyproštěno. 22 I byla tam nade mnou ruka Jehovova a řekl ke mně: Vstaň, vyjdi na rovinu, neboť tam chci s tebou mluvit. 23 I vstal jsem a vyšel jsem na rovinu, a hle, stála tam sláva Jehovova, jako sláva, již jsem uviděl u řeky Keváru, i padl jsem na svou tvář. 24 A vstoupil do mne Duch, i postavil jsem se na své nohy; a oslovil mě a řekl ke mně: Vstup a zavři se vprostřed svého domu, 25 jinak ty, synu člověka, - hle, dají na tebe provazy a spoutají tě jimi, takže vprostřed nich nebudeš moci vyjít; 26 i budu tvůj jazyk lepit na tvé patro, ať oněmíš a nestáváš se jim karatelem, že oni jsou vzpurný dům. 27 Ale když s tebou promluví, budu tvá ústa otvírat, ať k nim můžeš říci: Kdo chce slyšet, nechť slyší, a kdo chce pomíjet, nechť pomíjí, neboť oni jsou vzpurný dům.

Ezechiel 4

1 A ty, synu člověka, si vezmi cihlu a dej ji před svou tvář a vyryj na ni město, Jerúsálém, 2 a vyznač proti němu obležení, a zbuduj proti němu obléhací val, a navrš proti němu násep a vyznač proti němu tábory a vůkol proti němu umístí berany. 3 A ty si vezmi plech ze železa a učiň jej zdí ze železa mezi tebou a mezi tím městem i upří na ně svou tvář, ať je v obležení, a ty proti němu obléhání zahaj. To bude domu Isráelovu znamením. 4 A ty ulehni na svůj levý bok a vlož na něj nepravost domu Isráelova; po tolik dní, co na něm budeš ležet, poneseš jejich nepravost. 5 Ano, já ti určím léta jejich nepravosti jako počet dní, tři sta a devadesát dní, abys nesl nepravost domu Isráelova, 6 a ty musíš dokončit. Potom musíš ulehnout podruhé, na svůj pravý bok, abys nesl nepravost domu Júdova na čtyřicet dní; den za rok, den za rok, tak ti to určuji. 7 A svou tvář budeš upírat na obležení Jerúsáléma a svou paži mít obnaženou a budeš proti němu prorokovat; 8 a hle, dám na tebe provazy, ať se nepřevracíš z boku na bok, až do tvého dokončení dní tvého obležení. 9 A ty si vezmi pšenici a ječmen a boby a čočku a proso a špaldu a dej je v jednu nádobu a zpracuj si je na chléb; po tolik dní, co budeš ležet na svém boku, tři sta a devadesát dní, jež budeš jíst; 10 a tvé jídlo, jež budeš jíst, bude podle váhy, dvacet šeklů na den, od času do času je budeš jíst. 11 Také budeš pít vodu podle míry, šestinu hínu; od času do času budeš pít, 12 a budeš to jíst jako placku z ječmene, a ona - budeš ji před jejich očima péci v lejnech, výmětu člověka. 13 A Jehova řekl: Takto budou děti Isráelovy svůj chléb jíst nečistý mezi národy, kam je budu zahánět. 14 I řekl jsem: Ach, Pane, Jehovo, hle, má duše není znečištěna; ani zdechlina ani rozervaného jsem od svého mládí až doposud nepojedl, aniž v má ústa vešlo maso, jež je poskvrnou. 15 A řekl ke mně: Viz, povolil jsem ti místo lejn člověka trus skotu, i připravíš svůj chléb na něm. 16 A řekl ke mně: Synu člověka, hle, já, chystám se zlomit v Jerúsálémě hůl chleba, takže budou jíst chléb podle váhy a se starostí a vodu budou pít podle míry a se strachem, 17 aby měli nedostatek chleba a vody a strachovali se, každý svého bratra, a zetleli pro svou nepravost.

Ezechiel 5

1 A ty, synu člověka, si vezmi ostrý nástroj, břitvu holičů si musíš vzít a přetáhnout po své hlavě a po své bradě, a musíš si vzít váhy k vážení a rozdělit to: 2 Třetinu budeš, až se naplní dni obležení, nechávat shořet v plameni vprostřed města, a další třetinu musíš vzít a kolkolem ní bít mečem, a další třetinu budeš rozhazovat do větru, i budu meč tasit za nimi. 3 A odtamtud musíš malý počet vzít a zavázat je ve své cípy, 4 ale z nich ještě musíš vzít a hodit doprostřed ohně a v ohni je spálit; z toho bude oheň vycházet do všeho domu Isráelova. 5 Takto řekl Pán, Jehova: Toto je Jerúsalém: Umístil jsem jej vprostřed národů a kolkolem něho jsou jiné země; 6 a více než národy se v zlovůli dopustil neposlušnosti mých předpisů a mých ustanovení více než země, jež jsou kolkolem něho, neboť mé předpisy zamítli a má ustanovení - nechodili v nich. 7 Proto Pán, Jehova, řekl takto: Pro vaše řádění, horší než národů, jež jsou kolkolem vás, že jste v mých ustanoveních nechodili a mých předpisů nevykonávali; ba, nechovali jste se podle předpisů národů, jež jsou kolkolem vás? 8 Proto Pán, Jehova, řekl takto: Hle, já, jsem proti tobě, ano, já, a vykonám vprostřed tebe soudy proti tobě před očima národů, 9 ano, učiním při tobě, za všechny tvé ošklivosti, co jsem neučinil a čemu podobného nebudu více činit. 10 Proto budou vprostřed tebe otcové jíst své děti a děti budou jíst své otce, a vykonám při tobě soudy, a všechn tvůj zbytek budu do všech větrů rozhánět. 11 Proto, jako že já jsem živ, prohlášeno Pánem, Jehovou, protože jsi mou svatyni znečistil všemi svými hnusnostmi a všemi svými ošklivostmi, nebudu-li zase já odtahovat své oko, takže nebude mít soucitu, aniž budu já šetřit! 12 Třetina z tebe, ti budou vprostřed tebe umírat morem a konce docházet hladem, a další třetina, ti budou kolkolem tebe padat mečem, a další třetinu budu rozhánět do všech větrů a budu za nimi tasit meč. 13 Tak se můj hněv dokoná a své popuzení budu na nich utišovat; i pomstím se a při mém dokonání mého popuzení na nich poznají podle mé horlivosti, že jsem promluvil já, Jehova. 14 A budu tě činit rumištěm a potupou mezi národy, jež jsou kolkolem tebe, před očima každého přecházejícího, 15 i nastane potupa a rouhání, poučení a předmět hrůzy pro národy, jež jsou kolkolem tebe, při mém vykonávání soudů při tobě v hněvu a v popuzení a v důtkách z popuzení. Promluvil jsem já, Jehova. 16 Až mezi ně vypustím šípy hladu, jež jsou zlé, jež budou k záhubě, když je budu vypouštět k hubení vás, pak, rozmnožuje proti vám hlad, vám budu lámat hůl chleba 17 a proti vám vypouštět hlad a zlou zvěř, i připraví tě o děti a bude tebou procházet mor a krev a budu na tebe přivádět meč. Promluvil jsem já, Jehova.

Ezechiel 6

1 I dostalo se ke mně slovo Jehovovo, výrok: 2 Synu člověka, zaměř svou tvář k horám Isráelovým a prorokuj proti nim 3 a řekni: Hory Isráelovy, slyšte slovo Pána, Jehovy: Takto řekl Pán, Jehova, o horách a o pahrbcích, o řečištích a o průrvách: Hle, já, já se chystám na vás přivést meč a budu plenit vaše výšiny, 4 takže vaše oltáře zpustnou a vaše sluneční kůly budou zlámány, a vaše zabití budu shazovat před tvář vašich neřádstev, 5 a mrtvoly dětí Isráelových budu dávat před tvář jejich neřádstev a vaše kosti budu rozhazovat kolkolem vašich oltářů. 6 Ve všech vašich bydlištích se budou města stávat rumišti a výšiny budou pustnout, aby se rumišti stávaly a tak nesly vinu vaše oltáře a roztráštěna byla a zanikla vaše neřádstva a podťaty byly vaše sluneční kůly a vyhlazena byla vaše díla; 7 a vprostřed vás budou padat zabítí, i budete poznávat, že já jsem Jehova. 8 Ale budu ponechávat zůstatek tak, že se vám mezi národy bude dostávat unikajících mečí, když budete rozehnáni po zemích; 9 a vaší unikající si mezi národy, kde budou zajati, připomenou mne, až si zlomím to jejich smilné srdce, jež zpřed mne odstoupilo, a jejich oči, jež je vedly smilnit za jejich neřádstva, takže se znechutí sami sebou stran zel, jež napáchali, pro všechny své ošklivosti, 10 a poznají, že já, Jehova, ne nadarmo jsem mluvil o učinění jim všeho tohoto zla. 11 Takto řekl Pán, Jehova: Udeř v svou dlaň a dupni svou nohou a řekni: Ach, pro všechny zlé ošklivosti domu Isráelova, takže budou padat mečem, hladem a morem; 12 daleký bude mřít morem a blízký bude padat mečem, a zbývající a obléhaný bude mřít hladem. Tak budu na nich dovršovat své popuzení, 13 i budete poznávat, že já jsem Jehova, až jejich zabití budou vprostřed jejich neřádstev kolkolem jejich oltářů na každém vysokém pahrbku mezi všemi temeny hor a pod každou zelenou dřevinou a pod každým hustě olistěným stromem, na místě, kde všem svým neřádstvům přinášeli libeznou vůni. 14 I napřáhnou na ně svou ruku a budu tuto zem činit spouští, ano, zpusťšeninou nad pustinu směrem k Divle, ve všech jejich bydlištích, i poznají, že já jsem Jehova.

Ezechiel 7

1 I dostalo se ke mně slovo Jehovovo, výrok: 2 A ty, synu člověka, - takto řekl Pán, Jehova, o půdě Isráelově: Konec - na čtyři úhly této země přišel konec, 3 konec na tebe nyní, i budu proti tobě vypouštět svůj hněv a soudit tě podle tvých cest a nakládat na tebe všechny tvé ošklivosti, 4 aniž bude mé oko s tebou mít soucitu, aniž budu šetřit, nýbrž budu na tebe nakládat tvé cesty a tvé ošklivosti, jež jsou vprostřed tebe, i budete poznávat, že já jsem Jehova. 5 Takto řekl Pán, Jehova: Zlo, jediné zlo, hle, přichází, 6 přišel konec, ten konec přišel, jenž proti tobě procitl, hle, přichází!

7 Přišla řada na tebe, obyvateli této země, přišel čas, blízký je den zmatku a ne jásotu na horách; 8 nyní co nejdříve budu své popuzení vylévat na tebe a dovršovat svůj hněv proti tobě a soudit tě podle tvých cest a nakládat na tebe všechny tvé ošklivosti, 9 aniž bude mé oko mít soucit, aniž budu šetřit; budu na tebe nakládat podle tvých cest a tvých ošklivostí, jež jsou vprostřed tebe, i budete poznávat, že já jsem Jehova, bijící. 10 Hle, ten den, hle, přichází, projevil se osud, hůl vykvetla, nadutost vpučela, 11 násilí vzrostlo v hůl zlovůle - nic nezbude z nich ani z jejich davu ani z jejich hluku, aniž bude mezi nimi jaká velkolepost. 12 Přišel čas, dostavil se den; nechť se kupující neraduje a prodávající nechť se nermoutí, neboť na vši její spouště je hněv, 13 takže prodávající se k tomu, co je prodáno, nebude vracet, byť ještě byl jejich život mezi živými, neboť se nebude vracet vidění stran vši její spouště, a každý - jeho život je v jeho nepravosti, nebudou se moci v síle udržet. 14 Jali se troubit na troubu k přípravě všeho, ale nebylo odcházejícího do boje, neboť na vši její spouště je můj hněv; 15 meč venku a mor a hlad zevnitř; kdo bude v poli, bude mřít mečem, a kdo ve městě, budou ho sžírat hlad a mor, 16 ale jejich unikající uniknou a dostanou se na hory jako holubice průrv; - oni všichni, - kvílící, každý pro svou nepravost. 17 Všechny ruce budou ochabovat a všechna kolena se budou roztékat na vodu, 18 i opáší se tvlovinami a zaplaví je děs, a na každé tváři bude ostuda a po každé hlavě lysina, 19 své stříbro budou pohazovat po ulicích a jejich zlato se bude stávat odpadem; jejich stříbro ani jejich zlato je nebude moci vyprostit v den výbuchu hněvu Jehovova, nebudou moci nasytit své duše ani naplnit své útroby, neboť ono se stalo podnětem k jejich nepravosti. 20 A krásu jeho ozdoby - určil ji k velebnosti, ale nazhotovovali v ní zobrazení svých ošklivostí, svých hnusností; proto jim ji učiním odpadem 21 a budu ji vydávat v ruku cizáků za kořist a zlovolným země za lup, ať ji zneuctí, 22 a svou tvář od nich budu odvracet a oni zhanobí můj klenot, ano, dovnitř vstoupí lupiči a zneuctí to. 23 Zhotov řetěz! Vždyť tato země je naplněna krvavými zločiny a město je naplněno násilím; 24 budu tedy přivádět zlosyny z národů, kteří se budou zmocňovat jejich domů, a budu odklízet zpupnost mocných, neboť jejich svatyně budou zneuctěny. 25 Přišel zánik, i budou hledat pokoj, ale nebude, 26 bude přicházet nehoda na nehodu a zvěsti ke zvěsti se bude dostávat, a od proroka budou hledat vidění, a od kněze bude mizet poučení a od starců rada, 27 král se bude rmoutit a šlechtici si bude oblékat hrůzu, a ruce lidu země budou bezradně svěšeny; podle jejich cest s nimi budu nakládat a jejich soudy je budu soudit, i poznají, že já jsem Jehova.

Ezechiel 8

1 A v šestém roce, v šestém měsíci, v pátý den měsíce, když jsem já seděl ve svém domě a starší Júdovi seděli před mou tváří, se stalo, že tam na mne padla ruka Pána, Jehovy, 2 i pohleděl jsem, a hle, podoba vzezřením jako oheň; od vzezření jeho boků a dolů - oheň, a od jeho boků vzhůru vzezřením svit, jakoby vzhled leštěného kovu. 3 I vztáhl jakoby ruku a vzal mě za kšticí mé hlavy a Duch mě vyzvedl mezi zem a mezi nebesa a donesl mě v Božích viděních do Jerúsálema, ke vchodu do vnitřní brány, jež byla obrácena k severu, kde bylo sídlo sochy žárlivosti, jež k žárlení dohání. 4 A hle, byla tam sláva Boha Isráelova, vzezřením jako to, co jsem uviděl v té rovině. 5 I řekl ke mně: Synu člověka, nuže, pozvedni své oči směrem k severu. Pozvedl jsem tedy své oči směrem k severu, a hle, na sever vůči bráně k oltáři byla ve vstupu tato socha žárlivosti; 6 i řekl ke mně: Synu člověka, zda ty vidíš, co oni páchají, veliké ošklivosti, jež zde oni, dům Isráelův, páchají, abych se vzdálil od své svatyně? A zase ještě budeš vidět veliké ošklivosti. 7 A uvedl mě ke vchodu do nádvoří, i pohleděl jsem, a hle, ve zdi jedna díra; 8 a řekl ke mně: Synu člověka, nuže, kopej v té zdi; i jal jsem se v té zdi kopat, a hle, jedny dveře, 9 i řekl ke mně: Vejdí a viz ty veliké ošklivosti, jež oni zde páchají. 10 Vešel jsem tedy a pohleděl jsem, a hle, na stěnách vůkol a vůkol vyryto všemožné zobrazení plazivého tvorstva a hnusného zvířectva a všemožných neřádstev domu Isráelova 11 a sedm mužů ze starších domu Isráelova, stojících před nimi, a vprostřed nich stál Jaazanjáhú, syn Šáfánův, a každý svou kadidelnicí ve své ruce, a vystupující vůně oblaku kouřidla. 12 A řekl ke mně: Zda jsi viděl, synu člověka, co starší domu Isráelova páchají ve tmě, každý v pokojích své obrazárny? Vždyť říkají: Jehova nás nevidí, Jehova tuto zem opustil. 13 A řekl ke mně: Zase ještě budeš vidět veliké ošklivosti, jež oni páchají. 14 A přivedl mě ke vchodu do brány domu Jehovova, jež byla na severní stranu, a hle, seděly tam ženy oplakávající Tammúza; 15 a řekl ke mně: Zda jsi viděl, synu člověka? Zase ještě budeš vidět ošklivosti, větší než tyto. 16 A přivedl mě do vnitřního nádvoří domu Jehovova, a hle, u vchodu do chrámu Jehovova, mezi předsíní a mezi oltářem, asi dvacet a pět mužů, jejich záda k chrámu Jehovovu a jejich tváře k východu, a ti se k východu klaněli slunci. 17 A řekl ke mně: Zda jsi viděl, synu člověka? Zda je domu Júdovu bezvýznamné páchat tyto ošklivosti, jež zde páchají? Vždyť tuto zem naplnili násilím a stále mě dráždí, a hle je, přistrkují si k nosu ratolest. 18 Já tedy zase budu jednat v popuzení, mé oko nebude mít soucitu, aniž budu šetřit, a ač budou v mé uši volat silným hlasem, nebudu jich slyšet.

Ezechiel 9

1 I zvolal silným hlasem v mé uši výrokem: Přiblížila se navštívení města, takže každý - nástroj záhuby ve svou ruku! 2 A hle, cestou horní brány, jež byla obrácena k severu, přicházelo šest mužů a každý ve své ruce svůj nástroj zkázy, a vprostřed nich jeden muž, oblečený plátěnými rouchy, a na jeho bocích kalamář pisaře. I přišli a stanuli vedle oltáře z mosazi. 3 A sláva Boha Isráelova se odnesla z kerúbů, na nichž byla, ku prahu domu a zavolala na toho muže, jenž byl oblečen těmi plátěnými rouchy, na jehož bocích byl ten kalamář pisaře, 4 a řekl k němu Jehova: Projdi středem města, středem Jerúsaléma, a vyznač značku na čelech těch lidí, již vzdychají a již kvílí nade všemi ošklivostmi, jež se páchají vprostřed nich. 5 A k ostatním řekl v mé uši: Projděte městem za ním a pobíjejte, necht' vaše oko nemá soucitu a necht' nešetíte, 6 starce, jinocha a pannu a drobotinu, a ženy budete zabíjet, do vyhubení, ale k žádnému člověku, na němž bude ta značka, necht' nepřistupujete; a začínat budete od mé svatyně. Začali tedy starými lidmi, kteří byli v průčelí domu; 7 a řekl k nim: Znečistíte dům a nádvoří naplníte zabitými; vyjděte. Vyšli tedy a jali se ve městě pobíjet; 8 a za jejich pobíjení, když jsem já zbýval, se stalo, že jsem padl na svou tvář a vzkřikl jsem a řekl jsem: Ach, Pane, Jehovo, zda se ty chystáš svým vyléváním svého popuzení na Jerúsalém vyhubit všechn zbytek Isráele? 9 A řekl ke mně: Nepravost domu Isráelova a Júdova je ve velmi veliké míře veliká a tato země je naplněna krví a toto město je plné převrácení práva; vždyť říkají: Jehova opustil tuto zem, a: Jehova nevidí. 10 Já tedy zase - mé oko nebude mít soucitu, aniž budu šetřit, jejich cestu uvalím na jejich hlavu. 11 A hle, ten muž, oblečený těmi plátěnými rouchy, na jehož bocích byl ten kalamář, přinášel zpět zprávu výrokem: Učinil jsem podle toho, co jsi mi rozkázal.

Ezechiel 10

1 I pohleděl jsem, a hle, na obloze, jež byla nad hlavou kerúbů, se nad nimi ukázal jakoby kámen safír, vzezřením jako podoba trůnu, 2 i řekl k tomu muži oblečenému těmi plátěnými rouchy, ano, řekl: Vejdi do meziprostorů soukolí dospodu vůči kerúbům a naplň své hrsti ohnivými uhlíky z prostorů mezi kerúby; ty rozspej na město. I vešel před mýma očima; 3 a při jeho, toho muže, vcházení stáli kerúbové zprava vůči domu, a vnitřní nádvoří naplňoval oblak 4 (neboť když se sláva Jehovova byla pozvedla z kerúbů na práh domu, naplnil se dům oblakem a nádvoří bylo vyplněné jasem slávy Jehovovy 5 a zvuk křídél kerúbů bylo slyšet až do vnějšího nádvoří, jako hlas BOHA, Všemocného, při jeho promlouvání), 6 a když on tomu muži, oblečenému těmi plátěnými rouchy, rozkázal výrokem: Vezmi oheň z meziprostorů soukolí, z prostorů mezi kerúby, stalo se, že on vešel a stanul vedle kola, 7 a jeden kerúb vztáhl svou ruku z prostorů mezi kerúby k ohni, jenž byl v prostorech mezi kerúby, a vynesl a dal do hrstí oblečeného těmi plátěnými rouchy; ten vzal a vyšel. 8 A na kerúbech se pod jejich křídly ukázala jakoby ruka člověka, 9 i pohleděl jsem, a hle, vedle kerúbů čtyři kola, jedno kolo vedle jednoho kerúba a jedno kolo vedle jednoho kerúba, a vzezření těch kol jako vzhled kamene chrysolitu - 10 a jejich vzezření, jedna podoba jich čtyř: Jako by bylo kolo vprostřed kola. 11 Při svém chození chodila po jejich čtyřech stranách, nezatáčela při jejich chození, nýbrž k místu, ke kterému byla obrácena hlava, šla za ní, nezatáčela při jejich chození. 12 A všechno jejich tělo a jejich záda, jejich ruce, jejich křídla i kola byla plná očí, kola jich čtyř. 13 Stran těch kol - v mé uši se jim dal název Smršť. 14 A každý měl čtvero tváří: Tvář jedna - tvář kerúba, a tvář druhá - tvář člověka, a třetí - tvář lva, a čtvrtá - tvář orla. 15 A ti kerúbové se pozvedli - ony, ty bytosti, jež jsem uviděl u řeky Keváru, - 16 a při chůzi kerúbů šla kola vedle nich, a při povznášení křídél kerúbů k pozvednutí od povrchu země ona také nezatáčela od nich; 17 při jejich stání stála a při jejich pozvedání se pozvedala, neboť v nich byl duch těch bytostí. 18 A sláva Jehovova odešla z prahu domu a stanula nad kerúby, 19 a kerúbové před mýma očima povznesli svá křídla a pozvedli se od země; při jejich odchodu -kola zároveň s nimi, i stanulo to nad vchodem do východní brány domu Jehovova, a sláva Boha Isráelova odshora nad nimi. 20 Ony, ty bytosti, jež jsem uviděl u řeky Keváru pod Bohem Isráelovým - tu jsem poznal, že to byli kerúbové - 21 čtyři, každý měl čtvero tváří a každý měl čtyři křídla, a pod svými křídly podobu rukou člověka. 22 A podoba jejich tváří - to byly tváře, jež jsem uviděl u řeky Keváru, jejich vzezření a je samy; chodili každý ke směru své tváře.

Ezechiel 11

1 A Duch mě vyzvedl a donesl mě k východní bráně domu Jehovova, jež byla obrácena k východu, a hle, ve vchodu do brány dvacet a pět mužů, a vprostřed nich jsem uviděl Jaazanju, syna Azzúrova, a Pelatjáhúa, syna Benájáhúova, vůdce lidu. 2 I řekl ke mně: Synu člověka, toto jsou muži, již zamýšlejí špatnost a již radí zlými radami v tomto městě, 3 již říkají: Není to nablízku - budovat domy! Ono je kotel a my maso. 4 Proto prorokuj proti nim, prorokuj, synu člověka! 5 I padl na mne Duch Jehovův; ten ke mně řekl: Řekni: Takto řekl Jehova: Tak jste řekli, dome Isráelův, ale věci vystupující ve vašem duchu, to já znám. 6 Rozmnožili jste v tomto městě své zabitě, i své ulice jste zabitými naplnili;

7 proto Pán, Jehova, řekl takto: Vaši zabítí, jichž jste ve svém středu nakladli - maso jsou oni, a ono je kotel, ale vás zprostřed něho vynesu. 8 Bojíte se meče, ale meč na vás budu přivádět, prohlášeno Pánem, Jehovou, 9 a budu vás zprostřed něho vynášet a vydávat vás v ruku cizáků a vykonám mezi vámi soudy. 10 Mečem budete padat, na pomezí Isráélově vás budu soudit, i budete poznávat, že já jsem Jehova. 11 Ono vám nebude kotlem, takže byste vy byli vprostřed něho masem; budu vás, na pomezí Isráélově, soudit, 12 i budete poznávat, že Jehova jsem já, co jste v mých ustanoveních nechodili a mých práv nevykonávali, nýbrž jste se chovali podle práv národů, jež jsou kolkolem vás. 13 A za mého prorokování se stalo, že Pelatjáhú, syn Benájův, umřel, i padl jsem na svou tvář a vzkřikl jsem silným hlasem a řekl jsem: Ach, Pane, Jehovo, chystáš se ty učinit naprostý konec zbytku Isráéle? 14 I dostalo se ke mně slovo Jehovovo, výrok: 15 Synu člověka, jsou to tvoji bratři, tvoji bratři, lidé tvého příbuzenstva a všechnen dům Isráélův, on všechnen, o nichž obyvatelé Jerúsálema říkají: Buďte vzdáleni zpřed Jehovy; ona - země - byla za vlastnictví dána nám. 16 Proto řekni: Takto řekl Pán, Jehova: Ačkoli jsem je vzdálil mezi národy a ačkoli jsem je rozptýlil po zemích, přece jsem se jim v zemích, kam přišli, poněkud stal svatyní. 17 Proto řekni: Takto řekl Pán, Jehova: Ano, chci vás shromáždit zprostřed národnosti a posbírat vás ze zemí, po nichž jste byli rozptýleni, a dát vám půdu Isráélovu, 18 i přijdou tam a odstraní s ní všechny její hnusnosti a všechny její ošklivosti, 19 a chci jim dát jedno srdce a nového ducha chci dát ve vaše nitro, a odstranit z jejich masa srdce z kamene a dát jim srdce z masa, 20 aby chodili v mých ustanoveních a mých předpisů dbali a vykonávali je, i stanou se mi lidem a já jim budu Bohem. 21 A kterých srdce chodí podle srdce jejich hnusností a jejich ošklivostí, jejich cestu uvalím na jejich hlavu, prohlášeno Pánem, Jehovou. 22 A kerúbové povznesli svá křídla, a kola zároveň s nimi, a sláva Boha Isráélova nad nimi odshora; 23 i vystoupila sláva Jehovova ze středu města a stanula nad horou, jež je od východu vůči městu. 24 A Duch mě pozvedl a donesl mě ve vidění v Božím Duchu do Kasdím k vyhnactvu, a vidění, jež jsem byl uviděl, se ode mne odneslo; 25 i promluvil jsem k vyhnactvu o všech věcech Jehovových, jež mi ukázal.

Ezechiel 12

1 I dostalo se ke mně slovo Jehovovo, výrok: 2 Synu člověka, ty bydlíš vprostřed vzpurného domu těch, kteří mají oči k vidění, aniž vidí, a mají uši k slyšení, aniž slyší, neboť oni jsou vzpurný dům. 3 A ty, synu člověka, si poříd' zavazadla k vystěhování a stěhuj se za dne před jejich očima, ať se vystěhuješ před jejich očima ze svého místa na místo jiné, snad budou pozorovat, neboť oni jsou vzpurný dům. 4 A svá zavazadla nechť vynášíš za dne před jejich očima jako zavazadla k vystěhování a ty budeš vycházet navečer před jejich očima jako za vycházení do vyhnactví; 5 před jejich očima si kopej skrze zeď a vynášej skrze ni. 6 Před jejich očima poneseš na rameni, v husté tmě budeš vynášet; svou tvář musíš zakrýt, takže nebudeš vidět zem, neboť jsem tě učinil znamením domu Isráélovu. 7 I zachoval jsem se tak, podle toho, jak mi bylo rozkázáno; za dne jsem vynesl svá zavazadla jako zavazadla k vystěhování a navečer jsem si rukou prokopal zeď; v husté tmě jsem vynesl, na rameni jsem nesl před jejich očima. 8 A za jitra se ke mně dostalo slovo Jehovovo, výrok: 9 Synu člověka, zda k tobě neřekli, dům Isráélův, ten vzpurný dům: Co ty děláš? 10 Řekni k nim: Takto řekl Pán, Jehova: Toto břímě, toť vládce v Jerúsalemě a všechnen dům Isráélův, ti, kdo jsou vprostřed nich. 11 Řekni: Já jsem vaše znamení: Podle toho, co jsem učinil, tak se bude činit jim - půjdou do vyhnactví, do zajetí, 12 a vládce, jenž je vprostřed nich, ponese na rameni v hluboké tmě a bude vycházet; budou kopat skrze zeď k vynášení skrze ni; svou tvář bude zakrývat, protože on nebude smět okem uvidět zem. 13 A chci na něho prostřít svou síť, takže bude polapen v mou smyčku, a chci ho přivést do Bávelu, země Kasdím, ale tu nebude moci vidět a bude tam muset umřít. 14 A vše, co bude kolkolem něho, jeho pomoc a všechny jeho čtyry budu do všech větrů rozhánět a za nimi tasit meč, 15 i poznají, při mém rozptylování jich mezi národy, když je budu rozhánět po zemích, že já jsem Jehova. 16 Ale chci z nich pozůstativ mnoho lidí před mečem, před hladem a před morem, aby mohli mezi národy, kam přijdou, vyrozprávět všechny své ošklivosti, i poznají, že já jsem Jehova. 17 A dostalo se ke mně slovo Jehovovo, výrok: 18 Synu člověka, nechť svůj chléb jíš s třesením a svou vodu piješ s neklidem a se starostí; 19 a k lidu této země budeš říkat: Takto řekl Pán, Jehova, o obyvatelích Jerúsálema na půdě Isráélově: Svůj chléb budou jíst se starostí a svou vodu pít se strachem, neboť jeho země musí zpustnutím být zbavena své náplně pro násilnictví všech, kdo v ní bydlí, 20 a města, jež jsou obydlena, se budou stávat rumišti a země bude spouští, i budete poznávat, že já jsem Jehova. 21 A dostalo se ke mně slovo Jehovovo, výrok: 22 Synu člověka, co je toto za průpověď, již máte na půdě Isráélově, výrok: Dni se protahují a každé vidění mizí? 23 Proto k nim řekni: Takto řekl Pán, Jehova: Zruším tuto průpověď, takže jí v Isráéli již nebudou jako průpovědi užívat, nýbrž - promluv k nim -: Přiblížily se dni a splnění všeho vidění; 24 neboť již vprostřed domu Isráélova nebude žádného klamného vidění ani úlisného věštění. 25 Ano, budu mluvit já, Jehova, a slovo, jež já budu mluvit, se bude i uskutečňovat, nebude se již odkládat, neboť ve vašich dnech, vy vzpurný dome, budu mluvit slovo a uskutečňovat je, prohlášeno Pánem, Jehovou. 26 A dostalo se ke mně slovo Jehovovo, výrok: 27 Synu člověka, hle, dům Isráélův, ti říkají: Vidění, jež on vidí, je na mnohé dni, ano, on prorokuje o vzdálených časech. 28 Proto k nim řekni: Takto řekl Pán, Jehova: Žádné mé slovo se již nebude odkládat; slovo, jež mluvím, se bude i uskutečňovat, prohlášeno Pánem, Jehovou.

Ezechiel 13

1 A dostalo se ke mně slovo Jehovovo, výrok: 2 Synu člověka, prorokuj o prorocích Isráelových, již prorokují, a řekni prorokujícím ze svého rozumu: Slyšte slovo Jehovovo: 3 Takto řekl Pán, Jehova: Běda na proroky, kteří jsou bezbožní, kteří se řídí svým duchem, aniž co uviděli; 4 tvoji proroci, Isráéli, jsou jako lišky v rumištích. 5 Nevystoupili jste v průlom, aniž jste před domem Isráelovým vyzdili zeď, aby obstála v boji v Jehovův den. 6 Klam, lživou věštbu vidí ti, již říkají: Prohlášeno Jehovou, aniž je Jehova poslal, a budí čekání na potvrzení slova; 7 zda nevidáte klamně vidění a neříkáváte lživou věštbu, když říkáte: Prohlášeno Jehovou, aniž jsem já promluvil? 8 Proto Pán, Jehova, řekl takto: Za vaše promlouvání klamu a že vidáte lež, proto, hle, já, jsem proti vám, prohlášeno Pánem, Jehovou, 9 a má ruka bude proti prorokům, již vídají klam a již věští lež; nebudou v radě mého lidu, aniž budou zapisováni v soupis domu Isráelova, aniž budou na půdu Isráelovu vstupovat (i budete poznávat, že Pánem jsem já, Jehova), 10 protože, a právě proto, že svádějí můj lid, říkajíce: Pokoj! - a pokoje není; a jeden buduje stěnu, a hle je, omítají ji vápnem. 11 Řekni k těm, kdo vápnem omítají, že to bude padat - nastane dravý lijavec a vy, kameny krupobití, budete padat a bouřlivý víchř bude rozvracet, 12 a hle, zeď padne; zda se k vám nebude říkat: Kde je ta omítka, již jste omítali? 13 Proto Pán, Jehova, řekl takto: Ano, budu rozvracet bouřlivým víchřem ve svém popuzení, a v mém hněvu bude nastávat dravý lijavec a v mém popuzení kameny krupobití k naprostému skoncování. 14 Tak budu strhávat tu zeď, již jste vápnem omítali, a srazím ji k zemi, takže bude odkryt její základ, i padne a vprostřed ní budete docházet konce, i budete poznávat, že já jsem Jehova, 15 když budu dovršovat své popuzení proti té zdi a proti těm, kdo ji omítali vápnem, a budu vám moci říci: Není tě zdi a není těch, kdo ji omítali, 16 proroků Isráelových, již prorokovali o Jerúsalémě a již pro něj vidali vidění pokoje, a pokoje nebylo, prohlášeno Pánem, Jehovou. 17 A ty, synu člověka, zaměř svou tvář na dcery svého lidu, jež se činí prorokyněmi ze svého rozumu, a prorokuj proti nim 18 a řekni: Takto řekl Pán, Jehova: Běda šijícím obvazy na všechny klouby rukou a zhotovujícím závoje na hlavu každé velikosti k lovení duší! Chcete lovit duše mého lidu a své duše naživu zachovat? 19 Vždyť mě vůči mému lidu za hrsti ječmene a za kousky chleba zneuctíváte k usmrcování duší, jež nemají umírat, a k zachovávání naživu duší, jež nemají žít, svým lhaním mému lidu, těm, kdo poslouchají lež! 20 Proto Pán, Jehova, řekl takto: Hle, já, jsem proti vašim obvazům, jimiž vy tam lovíte duše jako ptáky, a budu je trhat z jejich paží, a ty duše, jež vy lovíte, budu vypouštět, duše jako ptáky; 21 a budu trhat vaše závoje a vyprošťovat svůj lid z vaší ruky, takže již nebudou úlovkem ve vaší ruce, i budete poznávat, že já jsem Jehova. 22 Pro skličování srdce spravedlivého podvodem, aniž jsem mu já utrpení způsobil, a posilování rukou zlovolného, aby nebylo návratu z jeho zlé cesty k jeho zachování naživu, 23 proto již nebudete vídat klam, aniž ještě budete věštbu věštit, neboť chci svůj lid vyprostit z vaší ruky, i budete poznávat, že já jsem Jehova.

Ezechiel 14

1 A přišli ke mně muži ze starších Isráelových a usedli před mou tvář; 2 a dostalo se ke mně slovo Jehovovo, výrok: 3 Synu člověka, tyto muži na své srdce nechali vystoupit svá neřádstva a naproti své tváři dali překážku, svou nepravost; zda se jim vůbec mám dávat dotazovat? 4 Proto je oslov a řekni k nim: Takto řekl Pán, Jehova: Kdokoli z domu Isráelova, kdo svá neřádstva nechává vystoupit k svému srdci, a překážku, svou nepravost, klade naproti své tváři, a přijde k proroku, já, Jehova, se mu učiním odpovědí podle toho, podle množství jeho neřádstev, 5 za účelem chycení domu Isráelova za jejich srdce, protože oni všichni skrze svá neřádstva zpřed mne odpadli. 6 Proto k domu Isráelovu řekni: Takto řekl Pán, Jehova: Vraťte se a odvráťte se zpřed svých neřádstev a zpřed všech svých ošklivostí odvráťte své tváře, 7 neboť kdokoli z domu Isráelova a z cizinců, kteří v Isráéli pobývají, kdo schází z cesty za mnou a nechává svá neřádstva vystoupit k svému srdci a překážku, svou nepravost, klade naproti své tváři, a přijde ku proroku dotazovat se u něho na mne, já, Jehova, se mu skrze sebe budu činit odpovědí 8 a proti onomu člověku budu obracet svou tvář a činit ho hrůzou za znamení a za průpovědi a vytínat ho zprostřed svého lidu, i budete poznávat, že já jsem Jehova. 9 A jestliže se prorok bude dávat svést, aby vyslovil slovo, já, Jehova, nechám onoho proroka svést, a napřáhnu na něho svou ruku a budu ho chtít zahubit zprostřed svého lidu, Isráele. 10 I odnesou si svou nepravost, jaká nepravost toho, kdo se dotazuje, taková bude nepravost proroka; 11 aby již nebloudili, dům Isráelův, od následování mne a již se neznečišťovali všemožnými svými přestoupeními, nýbrž aby se mi stali lidem a já abych jim byl Bohem, prohlášeno Pánem, Jehovou. 12 A dostalo se ke mně slovo Jehovovo, výrok: 13 Synu člověka, jestliže země vůči mně bude hřešit dopouštěním se vyslovené věrolomnosti, takže na ni napřáhnu svou ruku a zlomím jí hůl chleba a budu do ní posílat hlad a vytínat z ní lidi i dobytek, 14 a vprostřed ní se vyskytnou tyto tři muži, Nóe, Dániel a Jób, oni svou spravedlností budou moci vyprostit své duše, prohlášeno Pánem, Jehovou. 15 Kdybych tou zemí nechával projít zlou zvěř, takže by ji připravila o děti, a stala by se spouští, již by nikdo neprocházel z příčiny té zvěře, 16 tyto tři muži vprostřed ní, jako že já jsem živ, prohlášeno Pánem, Jehovou, syny-li aneb dcery-li by mohli vyprostit! Jen oni samotni by byli vyprošťováni, ale ta země by se stávala spouští. 17 Aneb, budu-li chtít na tu zem přivést meč a říci: Meči, budeš procházet tou zemí a vytínat z ní lidi i dobytek, 18 a budou-li vprostřed ní tyto tři muži, jako že já jsem živ, prohlášeno Pánem, Jehovou, nebudou moci vyprostit syny ani dcery, jen oni samotni budou vyprošťováni.

19 Aneb, budu-li chtít do oné země vypustit mor a vylít na ni své popuzení v krvi k vytínání lidí i dobytka z ní, 20 a budou-li Nóe, Dániel a Jób vprostřed ní, jako že já jsem živ, prohlášeno Pánem, Jehovou, syna-li aneb dceru-li budou moci vyprostit! Oni svou spravedlností budou moci vyprostit jen své duše. 21 Přesto Pán, Jehova, řekl takto: I když do Jerúsaléma vypustím své čtyři těžké soudy, meč a hlad a zlou zvěř a mor, k vytínání lidí i dobytka z něho, 22 přece, hle, v něm bude pozůstaveno něco uniknuvších, již budou vyvedeni. Synové a dcery, hle je! Budou k vám vycházet, i budete pozorovat jejich cesty a jejich skutky a budete se moci potěšit stran zla, jež jsem uvedl na Jerúsalém, se vším, co jsem na něj uvedl, 23 a oni vás budou potěšovat, když budete pozorovat jejich cesty a jejich skutky, a budete poznávat, že ne nadarmo jsem učinil, cokoli jsem v něm učinil, prohlášeno Pánem, Jehovou.

Ezechiel 15

1 A dostalo se ke mně slovo Jehovovo, výrok: 2 Synu člověka, čím je dřevo révy nade všechno dřevo, ratolesti, jež vznikly mezi dřevinami lesa? 3 Zda se z něho bere dřevo ke zpracování na výrobek? Berou-li kolík z něho k zavěšení jakéhokoli náčiní? 4 Hle, dává se za potravu ohni, oheň stráví oba jeho konce, i jeho střed shoří; zda se hodí k výrobě? 5 Hle, když je neporušené, nemůže se na výrobek zpracovat; natož když je stráví oheň a shoří, zda se ještě potom zpracuje na výrobek? 6 Proto Pán, Jehova, řekl takto: Jako dřevo révy mezi dřívím lesa, jež jsem dal za potravu ohni, tak vydám obyvatele Jerúsaléma 7 a budu namířovat svou tvář proti nim; z ohně vyjdou a oheň je bude stravovat, i budete poznávat, při mém obrácení mé tváře proti nim, že já jsem Jehova. 8 A tuto zem budu činit poušť, jelikož se dopustili vyslovené věrolomnosti, prohlášeno Pánem, Jehovou.

Ezechiel 16

1 A dostalo se ke mně slovo Jehovovo, výrok: 2 Synu člověka, uvědom Jerúsalém o jeho ošklivostech, 3 i řekni: Takto řekl Pán, Jehova, Jerúsalému: Tvůj původ a tvůj rod je ze země Kenáaniho, tvůj otec byl Emóri a tvá matka Chittíjka; 4 a tvé narození v den, kdy jsi byla porozena, - tvá pupeční šňůra nebyla seříznuta, aniž jsi byla k očištění ve vodě umyta, solí potřena jsi vůbec nebyla, aniž jsi vůbec byla v plenky zavinuta; 5 oko s tebou nepocítilo soucit k učinění ti jedné z těchto věcí, k slitování nad tebou, nýbrž jsi byla vyhozena na tvář pole v pohrdání tvou osobou v den, kdy jsi byla porozena. 6 I přešel jsem mimo tebe a uviděl jsem tě, válející se ve své krvi, a řekl jsem ti, v tvé krvi: Žij! ano, řekl jsem ti, v tvé krvi: Žij! 7 Učinil jsem tě desetitisíci jako bylinstvo pole, i vyvinula ses a vyrostla jsi a dospěla jsi v plnost krásy; prsy nabyly tvaru a tvůj vlas zbjuněl, ale ty - nahá, ano, obnažená. 8 I přešel jsem mimo tebe a uviděl jsem, že hle, tvůj čas - čas milování; i rozprostřel jsem nad tebou své křídlo a přikryl jsem tvou nahotu, a přísáhl jsem ti a vstoupil jsem v smlouvu s tebou, prohlášeno Pánem, Jehovou, i stala ses mou. 9 A umyl jsem tě ve vodě a spláchl jsem z tebe tvou krev a pomazal jsem tě olejem, 10 a oblékl jsem tě pestrým vyšíváním a obul jsem tě v jezevčinu a opásal jsem tě kmentem a pokryl jsem tě hedvábím 11 a ozdobil jsem tě ozdobami, ano, dal jsem náramky na tvé ruce a řetěz na tvůj krk 12 a dal jsem kroužek na tvůj nos a náušnice na tvé uši a nádhernou korunu na tvou hlavu. 13 Tak ses ozdobila zlatem a stříbrem a tvé oblečení - kment a hedvábí a pestré vyšívání; jídala jsi jemnou mouku a med a olej, i zkrásněla jsi ve velmi veliké míře a stala ses vhodnou ke kralování, 14 i vyšel tvůj věhlas mezi národy pro tvou krásu, neb ona byla dokonalá mou skvělostí, již jsem na tebe vložil, prohlášeno Pánem, Jehovou. 15 A jala ses důvěřovat v svou krásu a smilnit na základě svého věhlasu a vylévat svá smilstva na každého mimojdoucím, jemu se jich dostávalo; 16 a vzala jsi ze svých rouch a nadělala sis strakatých výšin a smilnila jsi na nich - věci, jež se nestávají, čehož nesmí být! 17 A vzala jsi nádherné předměty ze zlata a ze stříbra, jež jsem ti dal, a nadělala sis zobrazení mužského pohlaví a s nimi ses jala smilnit; 18 a vzala jsi svá pestře vyšívaná roucha a pokryla jsi je, a můj olej a mé kouřidlo jsi dala před jejich tvář, 19 a můj chléb, jež jsem ti dal, jemnou mouku a olej a med, jímž jsem tě krmil, i to jsi dávala před jejich tvář k líbezné vůni; tak se dělo, prohlášeno Pánem, Jehovou. 20 A vzala jsi své syny a své dcery, jež jsi mi porodila, a obětovala jsi je jim k strávení. Zda je to z tvého smilstva málo, 21 že jsi pohubila mé děti a vzdala ses jich převedením jich k nim? 22 A při všech svých ošklivostech a svých smilstvech sis nepřipomněla dni svého mládí, kdy jsi byla nahá, ano, obnažená, válela ses ve své krvi. 23 A po všem tomto tvém zlu se stalo (běda, běda ti, prohlášeno Pánem, Jehovou), 24 že sis zbuodovala vyvýšeninu a zřídila sis návrší na každém prostranství, 25 na každém nároží ulice sis zbuodovala návrší a zohavila jsi svou krásu, neboť ses jala roztahovat své nohy každému mimojdoucím; tak jsi množila svá smilstva. 26 Zašla jsi smilnit i k synům Egypta, svým sousedům, tělnatým, a množila jsi svá smilstva k dráždění mě. 27 A hle, napřáhl jsem proti tobě svou ruku a ukrátil tvůj příděl a vydal tě ve svévoli nenávidících tě, dcer Pelištím, jež se stydí před tvou cestou necudnosti. 28 Zašla jsi smilnit i k synům Aššúru, neboť jsi byla nenasytná, a jala ses smilnit s nimi a přece ses nenasytila, 29 a rozmnožila jsi svá smilstva k zemi kupectví, do Kasdím, a ani tímto ses nenasytila. 30 Jak uvadlé je tvé srdce, prohlášeno Pánem, Jehovou, podle tvého páchání všech těchto věcí, činnosti panovačné smilné ženy,

31 podle tvého budování své vyvýšeniny na nároží každé ulice, že jsi zřídila na každém prostranství své návrší! Ale v pohrdání odměňováním ses neprojevila jako nevěstka; 32 jsi cizoložící žena, jež si místo svého muže bere nepatřičné. 33 Všem nevěstkám dávají dar, ale ty své dary dávaš všem svým milovníkům, ano, obdarovávaš je (aby k tobě přicházeli ze všech stran), pro své smilné tužby; 34 ano, projevil se při tobě v tvých smilstvech opak jiných žen, neboť za tebou nikdo nechodí smilnit, a svým dáváním odměňování, a že se odměňování nedává tobě, tím ses projevila jako opak. 35 Proto, nevěstko, slyš slovo Jehovovo: 36 Takto řekl Pán, Jehova: Pro vylévání tvé mosazi a že tvá nahota je odhalována při tvých smilstvech před tvými milovníky a přede všemi neřádstvy tvých ošklivostí, a za krev tvých dětí, již jsi jim dávala, 37 proto, hle, chystám se shromáždit všechny tvé milovníky, k nimž jsi byla přívětivá, ano, všechny, jež jsi milovala, ke všem, jež jsi nenáviděla, ano, chci je shromáždit před tebe ze všech stran a odhalit vůči nim tvou nahotu, tu nechť uvidí, veškerou tvou nahotu, 38 a budu tě soudit soudy žen cizoložících a žen prolévajících krev; a činit tě krví popuzení a žárlivosti, 39 a vydávat tě v jejich ruku, ať strhnou tvou vyvýšeninu, ať povalí tvá návrší a svlečou tě z tvých rouch a poberou tvé nádherné předměty a nechají tě ležet nahou, ano, obnaženou. 40 A vyvedou proti tobě sejítí a zaházejí tě kamením a rozsekají tě svými meči 41 a tvůj dům ohněm vypálí a před očima mnoha žen proti tobě vykonají soudy, i přimějí tě ustát od smilnění a ani odměňování již nebudeš dávat. 42 Tak budu utišovat své popuzení proti tobě a má žárlivost od tebe odstoupí, i budu se moci uklidnit, aniž se ještě budu mrzet, 43 že sis nepřipomněla dni svého mládí a všemi těmito věcmi jsi mi působila rozčilení, takže já zase, hle, tvé cesty ti uvalím na hlavu, prohlášeno Pánem, Jehovou, aby ses již nedopustila této necudnosti, jež je nade všechny tvé ošklivosti. 44 Hle, každý, kdo užívá průpovědí, bude o tobě užívat průpovědi výrokem: Podle své matky je její dcera. 45 Ty jsi dcera své matky, pohrdnuvší svým mužem a svými dětmi, a ty jsi sestra svých sester, jež pohrdly svými muži a svými dětmi; vaše matka byla Chittíjka a váš otec Emóří, 46 a tvá starší sestra je Šómrón, ona a její dcery, jež bydlí na tvé levici, a tvá sestra, mladší než ty, jež bydlí tobě zprava, je Sodoma a její dcery, 47 ne však, že bys byla chodila jejich cestami a chovala se podle jejich ošklivosti, jako by to bylo pouhou maličností, nýbrž ses na všech svých cestách nad ně zkazila. 48 Jako že já jsem živ, prohlášeno Pánem, Jehovou, chovala-li se Sodoma, tvá sestra, ona a její dcery, tak jako ses chovala ty a tvé dcery! 49 Hle, toto byla nepravost Sodomy, tvé sestry: Zpupnost a přesycenost chlebem, a při ní a při jejich dcerách byla bezstarostnost klidu, aniž posílila ruku ubohého a nemajetného, 50 a vyvyšovaly se a páchaly ošklivosti před mou tvář, takže jsem je odstranil, jakmile jsem to shledal. 51 A Šómrón nezhrěšila ani tolik jako polovinou tvých hříchů, nýbrž ty jsi své ošklivosti nad ně rozmnožila, takže jsi své sestry ospravedlnila všemi svými ošklivostmi, jež jsi napáchala; 52 nes svou hanbu právě ty, jež jsi nastoupila za své sestry svými hřichy, jimiž jsi nad ně napáchala ošklivosti; jsou spravedlivější než ty, ano, právě ty buď zostuzena a nes svou hanbu ve svém ospravedlnění svých sester. 53 Ale chci odvrátit jejich zajetí, zajetí Sodomy a jejich dcer a zajetí Šómrón a jejich dcer a vprostřed nich zajetí tvého zajatectva, 54 abys nesla svou hanbu a zastyděla se stran všeho, co jsi napáchala, při svém potěšování jich. 55 A tvé sestry, Sodoma a její dcery, se budou vracet ke svému dřívějšímu, a Šómrón a její dcery se budou vracet ke svému dřívějšímu, a ty a tvé dcery se budete vracet k svému dřívějšímu, 56 ač v den tvé zpupnosti tvá sestra Sodoma nebyla hodna zmínky v tvých ústech, 57 dříve než bylo odhalováno tvé zlo, tak jako v čas potupy od dcer Arámu a všech kolkolem toho, dcer Pelištím, jež tebou pohrdají ze všech stran. 58 Svou necudnost a své ošklivosti - odneseš si je ty, prohlášeno Jehovou, 59 neboť Pán, Jehova, řekl takto: Ano, naložím s tebou podle toho, co jsi učinila, když jsi přísahou opovrhla k porušení smlouvy. 60 Ale já si budu připomínat svou smlouvu s tebou v dnech tvého mládí a ustanovovat vzhledem k tobě smlouvu věčnou, 61 i připomeneš si své cesty a budeš se stydět při svém přijímání svých sester, starších než ty s mladšími než ty, i chci ti je dát za dcery, ne však pro tvou smlouvu. 62 A když svou smlouvu s tebou budu ustanovovat, poznáš, že já jsem Jehova, 63 aby sis pamatovala a byla zostuzena a neměla již proč otvírat ústa z příčiny své hanby, při mém zadostučinění stran tebe, stran všeho, co jsi napáchala, prohlášeno Pánem, Jehovou.

Ezechiel 17

1 I dostalo se ke mně slovo Jehovovo, výrok: 2 Synu člověka, dej hádat hádanku a propověz průpověď k domu Izráelovu 3 a řekni: Takto řekl Pán, Jehova: Na Levánón přibyl veliký orel, velikých křídel, dlouhých letek, plného peří, jenž měl pestrý šat, a vzal nejvyšší výhonek cedru, 4 otrhal vrcholky jeho odnoží a vnesl jej do země kupectví, vsadil jej v město kramářů; 5 a vzal ze semene té země a dal je v osevní pole, vzal k mnohým vodám, vsadil je jako vrbu. 6 I vzklíčilo a stalo se rozvětřující se révou nízkého vzrůstu, mající otáčet své větve k němu, a jeho kořeny byly pod ním; ano, stalo se révou a vytvořilo haluze a vypustilo listoví. 7 A vyskytl se jiný veliký orel velikých křídel a hojného peří, a hle, ta réva ohnula své kořeny naproti němu a přistrčila mu své větve od záhonů své výsadby, aby ji zavláždila. 8 Ona byla zasazena do dobrého pole, k mnohým vodám, k vytváření ratolestí a k nesení ovoce, aby se stala ušlechtilou révou. 9 Řekni: Takto řekl Pán, Jehova: Má prospívat? Zda se nemají vytrhat její kořeny a orvat její ovoce, ať vyschne? Na všech listech svého vzrůstu bude vysychat, a ne silnou paží a mnohým lidem bude lze ji od jejích kořenů vyzvednout. 10 A hle, byvši zasazena, zda bude prospívat? Zda za nárazu větru od východu proti ní nebude zcela vysychat? Na záhonech svého vzrůstu bude vysychat.

11 A dostalo se ke mně slovo Jehovovo, výrok: 12 Nuže, řekni tomu vzpurnému domu: Zda nevíte, co tyto věci znamenají? Řekni: Hle, přišel v Jerúsalem král Bávelu a vzal jeho krále a jeho knížata a zavedl je k sobě do Bávelu; 13 a vzal ze semene království a uzavřel s ním smlouvu a uvedl ho v přísahu, a vzal vůdce země, 14 aby království bylo nízké, aby nebylo povznášení sebe, k zachování jeho smlouvy, k svému udržení. 15 Ale vzbouřil se proti němu posláním svých posílů v Egypt, aby mu dali koně a mnoho lidu; zda má prospívat? Zda má vyváznout, kdo činí tyto věci? Vždyť porušil smlouvu, vyvázne tedy? 16 Jako že já jsem živ, prohlášeno Pánem, Jehovou, nebude-li v místě krále, jenž ho v kralování uvedl, jehož přísahou opovrhl, jehož smlouvu porušil, u něho vprostřed Bávelu muset umřít, 17 aniž pro něho farao s velikou vojenskou mocí a s četným sejitím bude moci co učinit v boji, navrhováním náspu a budováním obléhacího valu k vytínání mnoha žití. 18 Ano, přísahou opovrhl k porušení smlouvy, ano, hle, podal svou ruku a spáchal všechny tyto věci; nebude moci vyváznout. 19 Proto Pán, Jehova, řekl takto: Jako že já jsem živ, nebudu-li svou přísahu, již opovrhl, a svou smlouvu, již porušil, ano, uvalovat na jeho hlavu! 20 A chci na něho prostřít svou síť, takže bude polapen v mou smyčku; 21 a všichni jeho utěcenci ve všech jeho četách budou padat mečem, a již budou zbývat, budou roztrušování do všech větrů, i budete poznávat, že jsem promluvil já, Jehova. 22 Takto řekl Pán, Jehova: A já vezmu z nejvyššího výhonku vznosného cedru a vsadím, z vrcholků jeho odnoží chci utrhnout jeden útlý, ježž já zasadím na vysokou a strmicí horu 23 v pohoří výsosti Isráelovy, i vznese ratolesti a vytvoří ovoce a stane se ušlechtilým cedrem, a usadí se pod ním všemožné ptactvo, všemožné okřídlené se bude usazovat ve stínu jeho větví. 24 A všechny stromy pole poznají, že já, Jehova, ponížuji strom vysoký, vyvyšuji strom nízký, vysušuji strom zelený a k rozkvětu přivádím strom suchý. Promluvil jsem já, Jehova, a učiním tak.

Ezechiel 18

1 I dostalo se ke mně slovo Jehovovo, výrok: 2 Co vy to máte na půdě Isráelově, za průpověď' užívající této průpovědi, výroku: Otcové jídali kyselé hrozny a trnou zuby synů? 3 Jako že já jsem živ, prohlášeno Pánem, Jehovou, budete-li ještě k užívání za průpověď' mít tuto průpověď' v Isráéli! 4 Hle, všechny duše, ony patří mně, jak duše otce, tak i duše syna, ona patří mně; duše, jež hřeší, ta musí umřít, 5 a každý, jestliže je spravedlivý a vykonává právo a spravedlnost, 6 na horách nejídá a své oči nepovznáší k neřádstvům domu Isráelova, a neznečišťuje ženu svého bližního a k ženě v odloučení se nepřibližuje 7 a nikoho neutiskuje, své zástavy dlužníkům vrací, nikterak neolupuje, svůj chléb dává hladovému a nahého přikrývá rouchem, 8 nepůjčuje na úrok, aniž bere přírážku, od bezpráví svou ruku odvrací, vykonává správný rozsudek mezi člověkem a člověkem, 9 chodí v mých ustanoveních a dbá mých předpisů k uskutečňování věrnosti, ten je spravedlivý, jistotně bude žít, prohlášeno Pánem, Jehovou. 10 Zplodí-li však syna násilníka, prolévajícího krev, jenž bude páchat, ach, více než jednu z těchto věcí 11 (ač on žádou z těchto věcí nespáchal), jestliže bude i na horách jíst a ženu svého bližního znečišťovat, 12 ubohého a nemajetného utiskovat, hanebně olupovat, zástav nebude vracet a k neřádstvům bude své oči povznášet, ošklivosti páchat, 13 půjčovat na úrok a brát přírážku - a žít? Nebude žít; napáchal všech těchto ošklivostí, jistotně bude muset umřít, jeho krev bude na něm. 14 Avšak hle, zplodí-li syna, jenž uvidí všechny hříchy svého otce, ano, uvidí, aniž bude podle nich jednat, 15 na horách nebude jíst a své oči k neřádstvům domu Isráelova nebude povznášet, ženu svého bližního nebude znečišťovat, 16 aniž bude koho utiskovat, zástavy si nebude dávat zastavovat a nikterak nebude olupovat, svůj chléb bude dávat hladovému a nahého bude rouchem přikrývat, 17 od ubohého bude svou ruku odvracet - úroku ani přírážky nebude brát, mé předpisy bude vykonávat, v mých ustanoveních bude chodit - ten nebude umírat pro nepravost svého otce, jistotně bude žít. 18 Jeho otec, jelikož hanebně vydíral, bezohledně olupoval bratra a vprostřed svého lidu páchal, co nebylo dobré, ten, hle, pro svou nepravost umře. 19 Ale říkáte: Proč syn nic nenese za nepravost otcovu? - Vždyť syn vykonával právo a spravedlnost, dbal všech mých ustanovení a vykonával je; jistotně bude žít. 20 Umřít musí duše, jež hřeší, ona, syn neponese nic za nepravost otcovu, aniž otec co ponese za nepravost synovu; na spravedlivém bude jeho spravedlnost a na zlovolném bude jeho zlo vůle. 21 Ale zlovolný, jestliže se bude odvracet ode všech svých hříchů, jež napáchal, a bude dbát všech mých ustanovení a vykonávat právo a spravedlnost, bude jistotně žít, nebude umírat, 22 žádná jeho přestoupení mu nebudou připomínána, bude žít pro svou spravedlnost, již bude vykonávat. 23 Zda si jakkoli libují smrt zlovolného - prohlášeno Pánem, Jehovou -? Zda ne v jeho odvrácení od jeho cest, aby žil? 24 Ale při odvrácení spravedlivého od jeho spravedlnosti a když se jme páchat bezpráví, jedná podle všech ošklivostí, jichž napáchal zlovolný, bude žít? Žádná z jeho spravedlností, jež vykonal, nebude připomínána; pro svou věrolomnost, již se věrolomně dopustil, a pro svůj hřích, jímž zhřešil, pro tyto věci bude muset umřít. 25 Ale říkáte: Cesta Páně není správná; nuže poslyšte, dome Isráelův: Zda není má cesta správná? Zda ne, že vaše cesty nejsou správné? 26 Při odvrácení spravedlivého od jeho spravedlnosti, když se jme páchat bezpráví a umře na tyto věci, bude umírat pro bezpráví, jež páchal; 27 a při odvrácení zlovolného od jeho zlo vůle, již páchal, když se jme vykonávat právo a spravedlnost, on bude moci udržet svou duši naživu, 28 neboť pochopí a odvrátí se ode všech svých přestoupení, jež spáchal; jistotně bude žít, nebude umírat. 29 Ale říkají, dům Isráelův: Cesta Páně není správná; zda není má cesta správná, dome Isráelův? Zda ne, že vaše cesty nejsou správné?

30 Proto vás budu soudit, dome Isráélův, každého podle jeho cesty, prohlášeno Pánem, Jehovou; vraťte se a odvráťte se ode všech svých přestoupení a nestane se vám nepravost klopýtnutím. 31 Zahod'te zpřed sebe všechna svá přestoupení, jimiž jste přestoupili, a poříd'te si nové srdce a nového ducha; ano, nač byste měli umírat, dome Isráélův? 32 Vždyť si nelibují v smrti umírajícího, prohlášeno Pánem, Jehovou; proto se obraťte a zjíjte!

Ezechiel 19

1 A ty vznes žalozpěv stran vládců Isráélových 2 a řekni: Čím byla tvá matka? Lvicí; uléhala mezi lvy, vprostřed hřivnatců vychovávala svá mláďata. 3 A když jedno ze svých mláďat vypěstovala, stalo se hřivnatcem, jenž se naučil ukořisťovat kořist; jal se požírat lidi. 4 I uslyšely o něm národy; byl polapen v jejich jámu a s háky ho přivedli do země Egypta. 5 A když shledala, že se nadarmo načekala, její naděje zhynula, vzala jiné ze svých mláďat a dosadila je za hřivnatce; 6 to se jalo sem-tam chodit vprostřed lvů, stalo se hřivnatcem, jenž se naučil ukořisťovat kořist; jal se požírat lidi, 7 a když poznal jejich opuštěná místa, jal se v rumiště obracet jejich města, takže země a její náplň byla naplňována hrůzou z hlasu jeho řevu. 8 I postavily se proti němu národy vůkol z krajů a prostřeli na něho síť; byl polapen v jejich jámu, 9 i dali ho s háky v klec a dopravili ho ke králi Bávelu; dopravovali ho do pevností, aby na horách Isráélových již nebylo slyšet jeho hlas. 10 Tvá matka - jako réva v podobnosti tobě, zasazena při vodách, se z mnohých vod stala plodivou a bohatou ratolestmi, 11 a dostalo se jí silných prutů na žezla vládnoucích a její vzrůst se vzepjal vysoko mezi houštinami, takže se stala viditelnou svou výškou, množstvím svých větví. 12 Byla však v popuzení vyrvána, vržena k zemi, a východní vítr vysušil její ovoce, a její silné pruty byly odlámány a vyschly, sežral jej oheň. 13 A nyní byla zasazena v pustinu, zem vyprahlosti a žízně, 14 a z prutu jejích haluzí vyšel oheň, sežral její ovoce, a nezůstalo na ní silného prutu, žezla k vládnutí. To je žalozpěv a zůstane žalozpěvem.

Ezechiel 20

1 A v sedmém roce, v pátém měsíci, v desátém dni měsíce se stalo, že někteří ze starších Isráélových přišli dotazovat se Jehovy a usedli před mou tvář, 2 a ke mně se dostalo slovo Jehovovo, výrok: 3 Synu člověka, oslov starší Isráélovy a řekni k nim: Takto řekl Pán, Jehova: Zda vy přicházíte dotazovat se mne? Jako že já jsem živ - budu-li se vám dávat dotazovat, prohlášeno Pánem, Jehovou! 4 Zda je budeš soudit, budeš soudit, synu člověka? Dej jim poznat oškřivost jejich otců 5 a řekni k nim: Takto řekl Pán, Jehova: V den mého nalezení záliby v Isráéli, když jsem vůči semeni domu Jákóbova pozvedl svou ruku a dal jsem se jim poznat v zemi Egypta, když jsem vůči nim pozvedl svou ruku s výrokem: Já jsem Jehova, váš Bůh, 6 v onen den jsem vůči nim pozvedl svou ruku stran vyvedení jich ze země Egypta do země, již jsem pro ně vypátral, přetékaající mlékem a medem, - ona je okrasou všech zemí, - 7 s výrokem k nim: Odhod'te každý hnusnosti svých očí a necht' se neznečišťujete neřádstvy Egypta, váš Bůh jsem já, Jehova. 8 Ale dopustili se proti mně neposlušnosti a nebyli ochotni ke mně obracet sluch, neodhodili, nikdo, hnusnosti svých očí, aniž opustili neřádstva Egypta; i řekl jsem: Vylít na ně své popuzení k dokonání mého hněvu proti nim vprostřed země Egypta! 9 Ale v zájmu svého jména, aby nebylo jeho zneuct'ování před očima národů, vprostřed nichž oni byli, před jejichž očima jsem se jim dal poznat, jsem zakročil k vyvedení jich ze země Egypta. 10 I vyvedl jsem je ze země Egypta a přivedl jsem je do pustiny 11 a dal jsem jim svá ustanovení a naučil jsem je znát své předpisy, jimiž bude člověk žít, bude-li je vykonávat; 12 dal jsem jim i své šabaty, aby byly znamením mezi mnou a mezi nimi k vědění, že já jsem Jehova posvěcující je. 13 Ale v pustině se dopouštěli, dům Isráélův, neposlušnosti proti mně, v mých ustanoveních nechodili a zamítli mé předpisy, jimiž bude člověk žít, bude-li je vykonávat, a mé šabaty velmi zneuct'ovali; i řekl jsem: Vylít na ně mé popuzení v pustině ke skoncování s nimi! 14 Ale zařídil jsem se v zájmu svého jména, aby nebylo jeho zneuct'ování před očima národů, před jejichž očima jsem je vyvedl. 15 Přesto jsem já však v pustině vůči nim pozvedl svou ruku, že nebude uvedení jich do země přetékaající mlékem a medem, již jsem dal, - ona je okrasou všech zemí, - 16 protože se zamítavě postavili proti mým předpisům a má ustanovení - nechodili v nich, a mé šabaty zneuct'ovali, neboť jejich srdce odešlo za jejich neřádstvy. 17 Ale mé oko nad nimi pocítilo lítost, takže jsem je nezahubil, aniž jsem s nimi v pustině učinil konec, 18 nýbrž jsem v pustině k jejich synům řekl: Necht' nechodíte v ustanoveních svých otců a jejich předpisů, necht' nedbáte a jejich neřádstvy necht' se neznečišťujete; 19 váš Bůh jsem já, Jehova, chod'te v ustanoveních mých a dbejte předpisů mých a vykonávejte je 20 a mé šabaty mějte za svaté, ať jsou znamením mezi mnou a mezi vámi, že váš Bůh jsem já, Jehova. 21 Ale ti synové se proti mně dopustili neposlušnosti a v mých ustanoveních nechodili, aniž mých předpisů dbali k vykonávání jich, jimiž bude člověk žít, bude-li je vykonávat, mé šabaty zneuct'ovali; i řekl jsem: Vylít na ně mé popuzení k dokonání mého hněvu proti nim v pustině! 22 Ale odvrátil jsem svou ruku a zařídil jsem se v zájmu svého jména, aby nebylo jeho zneuct'ování před očima národů, před jejichž očima jsem je vyvedl. 23 Přesto jsem já v pustině vůči nim pozvedl svou ruku stran rozptýlení jich mezi národy a stran rozehnaní jich po zemích, 24 protože mých předpisů nevykonávali a má ustanovení zamítli a mé šabaty zneuct'ovali, ale neřádstva jejich otců jejich oči následovaly.

25 Já jsem jim tedy zase dal ustanovení nedobrá a předpisy, jimiž nemohli žít, 26 a znečistil jsem je jejich dary v provádění všeho protrhujícího dělohu, abych je postihoval zkázou, aby poznávali, že já jsem Jehova. 27 Proto promluv k domu Isráelovu, synu člověka, a řekni k nim: Takto řekl Pán, Jehova: Ještě tímto se mi vaši otcové jali rouhat ve svém dopouštění se vyslovené věrolomnosti proti mně: 28 Když jsem je uvedl do země, o níž jsem pozvedl svou ruku stran dání jí jim, a uviděli jakýkoli vysoký pahrbek a jakoukoli hustě olistěnou dřevinu, pak se tam jali obětovat své oběti a dávat tam pohoršení svých obětních darů a předkládat tam svou líbeznu vůni a nalévat tam své úlitby. 29 I řekl jsem k nim: Co je to za výšinu, kam vy přicházíte? A její jméno se až po tento den nazývá Bámáh. 30 Proto k domu Isráelovu řekni: Takto řekl Pán, Jehova: Zda jste vy znečištění cestou svých otců? A chodíte vy smilnit za jejich hnusnostmi? 31 Pak se při přinášení svých darů, při provádění svých dětí ohněm až podnes znečišťujete pro všechna svá neřádstva, a já se vám mám dávat dotazovat, dome Isráelův? Jako že já jsem živ, prohlášeno Pánem, Jehovou, budu-li se vám dávat dotazovat! 32 A toho, co vystupuje na vašeho ducha, nikterak nebude, jak vy říkáte: Budeme jako národy, jako čeledi zemí k obsluhování dřeva a kamene. 33 Jako že já jsem živ, prohlášeno Pánem, Jehovou, nebudu-li nad vámi kralovat silnou rukou a napřáženou paží a vylévaným popuzením vás budu vyvádět zprostřed národností a shromažďovat vás ze zemí, v nichž jste rozptýleni, 35 a přivádět vás do pustiny národností a tam se s vámi soudit tváří do tváře; 36 jako jsem se soudil s vašimi otci v pustině země Egypta, tak se budu soudit s vámi, prohlášeno Pánem, Jehovou, 37 a provádět vás pod hůl a přivádět vás v svazek smlouvy. 38 A budu z vás vylučovat vzbouřence a ty, kdo se proti mně dopouštějí přestoupení, budu je vyvádět ze země jejich pobývání, aniž budou vstupovat na půdu Isráelovu; i budete poznávat, že já jsem Jehova. 39 A vy, dome Isráelův, - takto řekl Pán, Jehova: Každý svá neřádstva - jděte, obsluhujte! Ale potom - nebudete-li obracet sluch ke mně! Pak mé svaté jméno již svými dary a svými neřádstvy zneuct'ovat nebudete, 40 neboť na mé svaté hoře, v pohorí výsosti Isráelovy, prohlášeno Pánem, Jehovou, tam mi budou sloužit, všechnen dům Isráelův, on všechnen, v zemi; tam je budu blahovolně přijímat a tam budu vyhledávat vaše oběti věnování a prvotiny vašich dávek se všemi vašimi posvěcenými věcmi. 41 Budu vás blahovolně přijímat s líbeznu vůni při svém vyvádění vás zprostřed národností, až vás budu shromažďovat ze zemí, v nichž jste rozptýleni, a budu vámi před očima národů za svatého uznáván. 42 I budete poznávat, že já jsem Jehova, v mém uvedení vás na půdu Isráelovu, do země, o níž jsem pozvedl svou ruku stran dání jí vašim otcům, 43 a tam si budete připomínat své cesty a všechny své skutky, jimiž jste se znečišťovali, a budete se sami sebou znechucovat, všemi svými zly, jichž jste napáchali, 44 ano, budete poznávat, že já jsem Jehova, v mém zacházení s vámi v zájmu mého jména, ne podle vašich zlých cest ani podle vašich zkažených skutků, dome Isráelův, prohlášeno Pánem, Jehovou. 45 A dostalo se ke mně slovo Jehovovo, výrok: 46 Synu člověka, zaměř svou tvář cestou k jihu a kaž proti jižnímu větru, ano, prorokuj proti lesu jižního pole 47 a řekni jižnímu lesu: Slyš slovo Jehovovo: Takto řekl Pán, Jehova: Hle, já, chystám se v tobě zanítit oheň, jenž v tobě sežere každý zelený strom a každý suchý strom, plápolající plamen nebude hasnout a všechny tváře od jihu k severu jím osmahnou, 48 i shledají, všechno maso, že jsem jej zapálil já, Jehova; nebude hasnout. 49 I řekl jsem: Ach, Pane, Jehovo, oni o mně říkají: Zda on není hádankářem hádanek?

Ezechiel 21

1 A dostalo se ke mně slovo Jehovovo, výrok: 2 Synu člověka, zaměř svou tvář proti Jerúsalému a kaž proti svatyním a prorokuj proti půdě Isráelově 3 a půdě Isráelově řekni: Takto řekl Jehova: Hle, já, jsem proti tobě, i budu tasit svůj meč z jeho pochvy a vytínat z tebe spravedlivého i zlovolného; 4 protože z tebe chci spravedlivého i zlovolného povytínat, proto bude můj meč ze své pochvy vycházet proti všemu masu od jihu po sever, 5 i poznají, všechno maso, že já, Jehova, jsem svůj meč z jeho pochvy vytasil - nebude se již vracet. 6 A ty, synu člověka, vzdechej s lámáním boků, ano, s hořkostí budeš před jejich očima vzdychat; 7 a jestliže k tobě budou říkat: Nad čím ty vzdycháš? stane se, že k nim řekneš: Stran zvěsti, že přichází, i rozplyne se každé srdce a poklesnou všechny ruce a ochabne každý duch a všechna kolena se budou roztékat na vodu. Hle, přijde a nastane to, prohlášeno Pánem, Jehovou. 8 A dostalo se ke mně slovo Jehovovo, výrok: 9 Synu člověka, prorokuj a řekni: Takto řekl Pán: Řekni: Meč, meč, je naostřen, také je vyleštěn, 10 je naostřen za účelem velikého porážení, je vyleštěn za účelem dostávání se mu bleskotu. Nebo budeme jásat? Pohrdá žezlem mého syna, vším dřevem; 11 a dali jej vyleštit k uchopení v dlaň; on, meč, je naostřen a je vyleštěn k dání ho v ruku zabíjejícího. 12 Křič a skuč, synu člověka, neboť on se dostane mezi můj lid, on, mezi vládce Isráelovy; jsou vydáni napospas meči s mým lidem. Proto se pleskej na stehno; 13 neboť je to zkouška, a co, pohrdá-li i žezlem? Nebude ho, prohlášeno Pánem, Jehovou. 14 A ty, synu člověka, prorokuj a udeř dlaní na dlaň, ať se meč zdvojnásobuje, do třetice, je to meč zabíjících, meč velikého zabitého, jenž vůkol nich krouží; 15 za účelem rozplývání srdce a rozmnožení úrazů zaměřím proti všem jejich branám blyštění meče - ach, byl zhotoven k bleskotu, nabroušen k porážce! 16 Ujednot' se - obrať se vpravo, usměrni se - obrať se vlevo, kamkoli je tvá tvář upřena, 17 a i já chci udeřit svou dlaní na svou dlaň a utišit své popuzení. Promluvil jsem já, Jehova. 18 A dostalo se ke mně slovo Jehovovo, výrok: 19 A ty, synu člověka, si vyznač dvě cesty k příchodu meče krále Bávelu; obě nechť vycházejí z jedné země; a udělej ukazatele cesty, udělej jej při východisku cesty k městu.

20 Musíš vyznačit cestu k příchodu meče v Rabbu dětí Ammónových a v Júdu, v opevněný Jerúsalém, 21 neboť král Bávelu stanul na rozcestí, při východisku dvou cest, k věštění věštby, potřásá svými šípy, obrací se s otázkami na bůžky, hledí v játra. 22 V jeho pravici se octl los: Jerúsalém - umístit berany, otevřít ústa v drtivém řevu, pozvednout hlas v pokřiku, berany umístit proti branám, navršíť násep, zbudovat obléhací val. 23 A jim se to stane jakoby klamným věštěním v očích jejich; přísahavších jim přísahami, ale to připomene nepravost k polapení jich. 24 Proto Pán, Jehova, řekl takto: Pro vaše připomenutí své nepravosti odhalením svých přestoupení k vyjití vašich hříchů najevo ve všech vašich skutcích, protože jste se připomněli, budete muset být polapeni v dlaň. 25 A ty, nesvatý, zlovolný, vládče Isráélův, jehož den přišel v čas nepravosti konce, 26 takto řekl Pán, Jehova: Odstraň ten turban a sejmi tu korunu; toto nebude; vyvýšit toho, kdo je nízký, a ponížít toho, kdo je vysoký - 27 převratem, převratem, převratem to chci učinit - ani toto nenastane až do příchodu toho, jenž bude mít právo; jemu to chci dát. 28 A ty, synu člověka, prorokuj a řekni: Takto řekl Pán, Jehova, proti dětem Ammónovým a proti jejich tupení, ano, řekni: Meči, meči vytasení, k porážce vyleštěný, k požírání, za účelem bleskotu 29 při klamném vidění o tobě, při lživém věštění o tobě, k položení tě na krk nesvatým, zlovolným, jejichž den přišel v čas nepravosti konce! - 30 Vrať meč do jeho pochvy! V místě, kde jsi byla utvořena, v zemi tvého původu tě budu soudit 31 a budu na tebe vylévat své rozhorlení, v oheň výbuchu svého hněvu budu proti tobě foukat a vydávat tě v ruku surových mužů, strůjců záhuby. 32 Budeš za potravu ohni, tvá krev bude vprostřed země, nebudeš připomínána, neboť jsem promluvil já, Jehova.

Ezechiel 22

1 A dostalo se ke mně slovo Jehovovo, výrok: 2 A ty, synu člověka, zda chceš soudit, zda chceš soudit město krve? Pak mu musíš dát na vědomí všechny jeho ošklivosti 3 a říci: Takto řekl Pán, Jehova: Město vprostřed sebe prolévající krev, aby přišel jeho čas, jež zhotovuje proti sobě neřádstva k svému znečištění! 4 Provinilo ses svou krví, již jsi prolilo, a znečistilo ses neřádstvy, jichž jsi nazhotovovalo, takže sis přiblížilo své dni a došlo jsi až po svá léta. Proto tě vydám za potupu národům a k výsměchu všem zemím; 5 blízké i od tebe daleké si z tebe budou tropit šašky, jež jsi nečisté jménem, bohaté strastí. 6 Hle, octli se v tobě šlechticové Isráélovi, každý podle své moci, za účelem prolévání krve, 7 otce a matku v tobě znevažují, vůči cizinci zakročují vprostřed tebe útlakem, sirotka a vdovu v tobě utiskují, 8 mými svatými věcmi opovrhješ a mé šabaty zneuctíváš, 9 jsou v tobě pomlouvači vyvolávající prolévání krve; v tobě jídají na horách, necudnost páší vprostřed tebe, 10 nahota otcova se v tobě odhaluje, nečistota v odloučení v tobě ponižují; 11 a někdo páše ošklivost s ženou svého bližního, někdo zase necudností znečišťuje svou snachu a někdo v tobě ponižuje svou sestru, dceru svého otce. 12 V tobě berou úplatky za účelem prolévání krve, bereš úrok a přirážku, své bližní útlakem vysáváš a na mne jsi zapomnělo, prohlášeno Pánem, Jehovou. 13 A hle, udeřím ve svou dlaň stran tvého vysávání, jež pášeš, a nad tvou krví, jež je vprostřed tebe. 14 Zda tvé srdce bude moci obstát? Budou-li tvé ruce odolávat dnům, kdy se já chystám s tebou jednat? Promluvil jsem a učiním tak já, Jehova; 15 ano, chci tě rozptýlit mezi národy a rozehnat tě po zemích, takže z tebe budu moci zplna vymýt tvou nečistotu. 16 A až budeš před očima národů samo sebou zneuctěno, poznáš, že já jsem Jehova. 17 A dostalo se ke mně slovo Jehovovo, výrok: 18 Synu člověka, dům Isráélův, ti se mi stali struskou, oni všichni jsou měď a cín a železo a olovo vprostřed tavicí pece, stali se struskami stříbra. 19 Proto Pán, Jehova, řekl takto: Protože vy všichni jste se stali struskami, proto, hle, já, chystám se shromáždit vás doprostřed Jerúsaléma 20 shromažďováním stříbra a mědi a železa a olova a cínu doprostřed tavicí pece k rozdmýchávání ohně na to k tavení, tak vás chci shromáždit ve svém hněvu a ve svém popuzení a vsypat a roztavit, 21 ano, poshánět vás a dmýchat na vás v ohni výbuchu svého hněvu, takže se vprostřed něho budete tavit; 22 jako tavbou stříbra vprostřed tavicí pece, tak budete taveni vprostřed něho, i budete poznávat, že já, Jehova, jsem na vás vylil své popuzení. 23 A dostalo se ke mně slovo Jehovovo, výrok: 24 Synu člověka, řekni mu: Ty jsi země, jež je neočištěná, neskrápená deštěm v den rozhorlení; 25 vprostřed ní je spiknutí proroků, jako řvoucí lev, ukořisťující kořist; jali se šířít duše, berou poklady a drahocennosti, rozmnožují vprostřed ní její vdovy. 26 Její kněží můj zákon znásilňují a znesvěčují mé svaté věci, nečiní rozdíl mezi svatým a nesvatým, aniž jej dávají na vědomí mezi nečistým a čistým, a před mými šabaty zakrývají své oči, takže jsem vprostřed nich zneuctěn. 27 Její hodnostáři v jejím nitru - jako vlci ukořisťující kořist: Prolévat krev, hubit duše za účelem bezohledného vysávání, 28 a její proroci jim to vápnem omítají, vídajíce klam a věštice jim lež, říkajíce: Takto řekl Pán, Jehova, aniž Jehova promluvil. 29 Lid této země, ti hanebně vydírají a nemilosrdně olupují a ubohého a nemajetného utiskují a cizince bezprávně vydírají. 30 A jal jsem se hledat někoho ochotného vyzdít zeď a postavit se v průlom před mou tváří v prospěch této země, aby nebylo mého zničení jí, ale nenašel jsem; 31 vylíji na ně tedy své rozhorlení, v ohni výbuchu svého hněvu jim učiním konec; jejich cesty uvalím na jejich hlavu, prohlášeno Pánem, Jehovou.

Ezechiel 23

1 A dostalo se ke mně slovo Jehovovo, výrok: 2 Synu člověka, vyskytly se dvě ženy, dcery jedné matky, 3 jež v Egyptě smilnily, smilnily ve svém mládí; tam byly ohmatávány jejich prsy, ano, tam omakávali prsní bradavky jejich panenství. 4 A jejich jména: Ta starší - Oholá, a její sestra - Oholívá; a staly se mými a porodily syny a dcery; a jejich jména: Oholá je Šómrón a Oholívá je Jerúsalem. 5 A Oholá se pode mnou jala smilnit, rozohnila se tužbou po svých milovnicích, vůči Aššúrovi, těm blízkým, 6 oblečeným v modrý purpur, místodržcím a zmocněncům; oni všichni byli jinoši příjemní, jezdcí jezdcí na koních, 7 i upjala své smilné tužby na ně, výkvět synů Aššúrových, na ně všechny, a mezi všemi, po nichž se tužbou rozohnila, mezi všemi jejich neřádstvy se znečistila. 8 Aniž opustila svá smilstva z Egypta, neboť s ní v jejím mládí uléhali Egyptané, když oni omakávali prsní bradavky jejího panenství a své smilstvo na ni vylévali. 9 Proto jsem ji vydal v ruku jejich milovníků, v ruku synů Aššúrových, po nichž se tužbou rozohnila; 10 ti odhalili její nahotu, její syny a její dcery pobrali a ji zabili mečem. I stala se známou ženám, že na ní vykonali soudy. 11 To když shledala její sestra Oholívá, učinila svou žádostivost zkaženější než ona a své smilné tužby nad smilné tužby své sestry; 12 rozohnila se tužbou vůči synům Aššúrovým, místodržcím a zmocněncům, blízkým, přepychově oblečeným, jezdcům jezdcím na koních; oni všichni byli jinoši příjemní. 13 I shledal jsem, že se znečistila; obě měly jednu cestu, 14 ale ona se jala přidávat k svým smilným tužbám, když uviděla na stěně vyryté muže, zobrazení Kasdím, pomalovaná červení, 15 opáсанých opasky na svých bocích, s přehrávkami na svých hlavách; oni všichni byli na pohled důstojníci, podobou synové Bávelu, Kasdím, země jejich rodu. 16 A při pohledu svých očí se rozohnila tužbou po nich a poslala k nim do Kasdím posly 17 a synové Bávelu k ní přišli do lůžka milování a znečistili ji svým smilstvem, ano, byla mezi nimi znečištěna a její duše se od nich odloučila; 18 a když odhalila svá smilstva a odhalila svou nahotu, odloučila se před ní má duše, jako se má duše odloučila před její sestry. 19 A jala se množit svá smilstva k připomínání si dní svého mládí, kdy smilnila v zemi Egyptanů, 20 a rozohnila se tužbou po jejich souložnicích, jejichž maso - maso oslů, a jejich výtok - výtok koní, 21 ano, přivedla sis na mysl necudnost svého mládí, kdy Egyptané omakávali tvé prsní bradavky, ano, prsy tvého mládí. 22 Proto, Oholívá, řekl Pán, Jehova, takto: Hle, já, chystám se na tebe vzbudit tvé milovníky, ty, od nichž se tvá duše odloučila, a budu je ze všech stran na tebe přivádět, 23 syny Bávelu a všechny Kasdím, Pekód a Šóu a Kóu, s nimi všechny syny Aššúru; oni všichni jsou jinoši příjemní, místodržcí a zmocněnci, důstojníci a proslavení, oni všichni jezdcí na koních, 24 i přijdou na tebe s rachotem vozů a vírem prachu a se sejitím lidu a budou proti tobě vůkol nastavovat velké štíty a malé štíty a přílby, i budu jejich tváří odevzdávat soud, takže tě budou svými soudy soudit; 25 ano, budu proti tobě zaměřovat svou žárlivost, i naloží s tebou v popuzení - budou odnímat tvůj nos a tvé uši, tvůj posudek bude padat mečem, oni budou brát tvé syny a tvé dcery a tvůj posudek bude šířán ohněm; 26 a svlečou ti tvá roucha a poberou tvé nádherné předměty; 27 tak budu z tebe odklízet tvou necudnost a tvá smilstva ze země Egyptanů, ať k nim již nepozvedáš své oči, aniž si ještě máš Egypt připomínat. 28 Neboť Pán, Jehova, řekl takto: Hle, já, chystám se tě vydat v ruku těch, jež nenávidíš, v ruku těch, od nichž se tvá duše odloučila, 29 ať s tebou nakládají v nenávisti a poberou všechnu tvou lopotu a opustí tě nahou, ano, obnaženou, takže bude odhalena nahota tvých smilnění, ano, tvá necudnost i tvá smilstva; 30 učinit ti tyto věci za tvé chození smilnit za národy, na základě toho, že ses dala znečistit jejich neřádstvy. 31 Vykročila jsi cestou své sestry, chci tedy dát její číši v tvou ruku. 32 Takto řekl Pán, Jehova: Budeš pít z číše své sestry, hluboké a prostorné, jež bude k smíchu a k pošklebování, objemné stran obsahu; 33 budeš se plnit opilostí a zármutkem, číši hrůzy a spouště, číši své sestry Šómrón, 34 a budeš ji muset pít a vyprázdnit, a budeš drtit její střepy a rvát své prsy, neboť jsem já promluvil, prohlášeno Pánem, Jehovou. 35 Proto Pán, Jehova, řekl takto: Protože jsi na mne zapoměla a hodila jsi mě za svůj hřbet, proto zase ty nes svou necudnost a svá smilstva. 36 A Jehova ke mně řekl: Synu člověka, zda chceš soudit Oholu a Oholívu? Pak jim oznam jejich ošklivost, 37 neboť cizoloží a na jejich rukou je krev, a cizoloží se svými neřádstvy a i své děti, jež mi zrodily, převádějí jim za potravu. 38 Ještě toto mi dělají: V týž den znečišťují mou svatyni a zneuctíjí mé šabaty, 39 neboť když pro svá neřádstva zahubí své děti, pak v týž den vstupují do mé svatyně zneuctít ji, a hle, tak činí vprostřed mého domu. 40 A dokonce, ano, posílaly pro muže, aby přišli z daleka, k nimž byl poslán posel; a hle, přišli oni, pro něž ses vykoukala, podmalovala jsi své oči a ozdobilas ses ozdobami, 41 a usedla jsi na slavnostní pohovku a před ní byl přistrojen stůl; a na to jsi nakladla mého kouřidla a mého oleje; 42 a při tom - hlas bezstarostného davu, a k mužům z množství lidí byli přiváděni pijanové z pustiny; ti dávali náramky na jejich ruce a nádherné koruny na jejich hlavy. 43 I řekl jsem o zchátralé cizoložstvím: Bude se nyní smilnit smilstvy, i ona? 44 A vcházelo se k ní podle vcházení k ženě, nevěstce, tak vcházeli k Ohole a k Oholívě, necudným ženám; 45 i budou je soudit spravedliví muži, oni, soudem žen cizoložicích a soudem žen prolévajících krev, neboť ony cizoloží a krev je na jejich rukou. 46 Ano, Pán, Jehova, řekl takto: Vyvést proti nim sejítí a vydat je v prohánění sem-tam a za kořist, 47 a sejítí, ti je zaházejí kamením; a rozřezat je svými meči, jejich syny a jejich dcery budou zabíjet a jejich domy ohněm vypalovat; 48 tak budu ze země odklízet necudnost, ať se všechny ženy dají poučit a nepočínají si podle jejich necudnosti. 49 A na vás vaše necudnosti uvalí a ponese hříchy vašich neřádstev, a budete poznávat, že Pánem jsem já, Jehova.

Ezechiel 24

1 A v devátém roce, v desátém měsíci, v desátý den měsíce, se stalo, že se ke mně dostalo slovo Pána, Jehovy, výrok: 2 Synu člověka, zapiš si jméno dne, právě tento den (v právě tento den se na Jerúsalém vrhl král Bávelu), 3 a propověz k vzpurnému domu průpověď a řekni k nim: Takto řekl Pán, Jehova: Přistav kotel, přistav a také v něj nalij vody, 4 seber do něho jeho kusy, každý dobrý kus, stehno a plece, naplň jej výběrem kostí - 5 vzít je z výběru drobného dobytka - a také hromadu dříví na ty kosti pod to, a nechej je důkladně vřít, nechť se i kosti vprostřed toho uvaří. 6 Proto Pán, Jehova, řekl takto: Běda, město krve, kotel, jehož kal je v něm, neboť jeho kal z něho nebude vycházet! Vyjímej z něho po jeho kusech, po jeho kusech, nebude na něj padat los. 7 Vždyť jeho krev zůstala vprostřed něho, nanaslo ji na holé místo skaliska, nevytilo ji na zem k zakrytí jí prachem; 8 k vzejití popuzení, k vykonání těžké pomsty dám na holé místo skaliska krev jeho, aby nebylo zakrytí. 9 Proto Pán, Jehova, řekl takto: Běda, město krve, i já budu zvětšovat hranici; 10 nahromad' dříví, zapálit oheň, spotřebovat maso, zamíchat směsí, a kosti nechť hoří. 11 A postavit jej prázdný na jeho uhlí, aby se jeho mosaz zahřívala a rozžhavlala a jeho nečistota se vprostřed něho roztavila, ať jeho kal je ten tam. 12 Modloslužba, to unavuje, ale množství jeho kalu z něho nevychází - v oheň s jeho kalem! 13 V tvé nečistotě je necudnost; protože jsem tě očišťoval a nedalo ses očistit, nebudeš již od své nečistoty očišťováno, až do mého utišení svého popuzení proti tobě. 14 Promluvil jsem já, Jehova; přijde to a učiním tak, nebudu se vyhýbat, aniž budu šetřit, aniž budu litovat; budou tě soudit podle tvých cest a podle tvých skutků, prohlášeno Pánem, Jehovou. 15 A dostalo se ke mně slovo Jehovovo, výrok: 16 Synu člověka, hle, já, chystám se ti poražením odejmout, co je žádoucí tvým očím, nebudeš však naříkat ani plakat, aniž ti budou slzy přicházet; 17 sténej mlčky, zármutek pro mrtvé nebudeš projevovat: Uvaž na sebe svůj turban a své sandály nechť navlékáš na své nohy, a knír si nebudeš zahalovat, aniž budeš jíst chléb lidí. - 18 I promluvil jsem za jitra k lidu a navečer umřela má žena; i zachoval jsem se za jitra podle toho, co mi bylo přikázáno; 19 a lid, ti ke mně řekli: Zda nám nechceš oznámit, čím jsou pro nás tyto věci, že si ty takto počínáš? 20 A řekl jsem k nim: Dostalo se ke mně slovo Jehovovo, výrok: 21 Řekni domu Isráelovu: Takto řekl Pán, Jehova: Hle, já, chystám se zneuctít svou svatyni, zpupnost vaší síly, co je žádoucí vašim očím a předmět soucitu vaší duše, a vaši synové a vaše dcery, jež jste opustili, budou padat mečem. 22 Pak si budete počínat podle toho, jak si já počínám: Knír si nebudete zahalovat, aniž budete jíst chléb lidí; 23 a vaše turbany budou na vašich hlavách a vaše sandály na vašich nohou, nebudete naříkat, aniž budete plakat, nýbrž budete zetlívát pro svou nepravost a bédovat k sobě navzájem. 24 Tak se vám Ezekiél stal znamením: Podle všeho, jak si počíná, si budete počínat; a při příchodu toho budete poznávat, že Pánem jsem já, Jehova. 25 A ty, synu člověka, zda nebude v den mého odnětí jim jejich síly, jásotu z jejich nádhery, toho, co je žádoucí jejich očím a k čemu se povznáš jejich mysl, jejich synů a jejich dcer, 26 v onen den, zda nebude k tobě přicházet uniknuvší stran zvěsti pro uši? 27 V onen den se tvá ústa při tom uniknuvším budou otvírat a budeš mluvit a nebudeš již němý, a staneš se jim znamením, i budou poznávat, že já jsem Jehova.

Ezechiel 25

1 A dostalo se ke mně slovo Jehovovo, výrok: 2 Synu člověka, zaměř svou tvář na děti Ammónovy a prorokuj proti nim 3 a řekni dětem Ammónovým: Poslyšte slovo Pána, Jehovy: Pán, Jehova, řekl takto: Pro tvůj výrok: Aha! k mé svatyni, když byla zneuctěna, a k půdě Isráelově, když byla zpuštěna, a k domu Júdovu, když odešli do vyhnanství, 4 proto, hle, já, chystám se dát tě za vlastnictví synům východu; ti v tobě založí svá tábořiště a zřídí v tobě svá obydlí, oni budou jíst tvé ovoce a oni budou pít tvé mléko, 5 a Rabbu učiním pastvištěm velbloudů a děti Ammónovy odpočívadlem drobného dobytka, i budete poznávat, že já jsem Jehova. 6 Neboť Pán, Jehova, řekl takto: Pro tvé tleskání rukou a tvé dupání nohou, že ses v duši zaradoval se vším svým pohrdáním stran půdy Isráelovy, 7 proto, hle, já, napřáhnou proti tobě svou ruku a budu tě vydávat národům za kořist a vytínat tě zprostřed národností a hubit tě ze země. Budu tě plenit, i budeš poznávat, že já jsem Jehova. 8 Takto řekl Pán, Jehova: Protože Móáv a Séír praví: Hle, dům Júdův je jako všechny národy, 9 proto hle, já, chystám se otevřít bok Móávův, takže bude zbaven měst, zbaven svých měst, až do konce, krásu země - Béth-hajšimóth, Baal-meón a Kirjáthájim, 10 to budu synům východu, s dětmi Ammónovými, ano, dávat za vlastnictví, aby země dětí Ammónových nebyla mezi národy připomínána. 11 A v Móávovi budu zřizovat soudy, i poznají, že já jsem Jehova. 12 Takto řekl Pán, Jehova: Pro počínání Edómovo ve vykonávání těžké pomsty na domě Júdově, že se velmi provinili, když se na nich mstili, 13 proto Pán, Jehova, řekl takto: Ano, napřáhnou svou ruku proti zemi Edóma a budu z ní vytínat lidi i dobytek a činit ji rumištěm od Témána, a po Dedán budou padat mečem. 14 A svou pomstu na Edómovi chci uvalit rukou svého lidu Isráele, ti se proti Edómovi zachovají podle mého hněvu a podle mého popuzení, i poznají mou pomstu, prohlášeno Pánem, Jehovou. 15 Takto řekl Pán, Jehova: Pro počínání Pelištím v pomstě, že vykonali těžkou pomstu s pohrdáním v duši, k záhubě - staré nepřátelství - 16 proto Pán, Jehova, řekl takto: Hle, já, chystám se napřáhnout svou ruku proti Pelištím a budu vytínat Keréthim a hubit zbytek pobřeží moře 17 a vykonám proti nim velikou pomstu v důtkách z popuzení; i poznají, při mém uvalení mé pomsty na ně, že já jsem Jehova.

Ezechiel 26

1 A v jedenáctém roce, v první den měsíce, se stalo, že se ke mně dostalo slovo Jehovovo, výrok: 2 Synu člověka, protože Cór proti Jerúsálemu říká: Aha! polámal se - dveře národností, to zahne ke mně, budu se plnit - je obrácen v rumiště! - 3 proto Pán, Jehova, řekl takto: Hle, já, jsem proti tobě, Córe, a budu proti tobě pozvedat mnohé národy, jako moře dává svým vlnám pozvednout se, 4 i zkazí zdi Córu a poboří jeho věže, i budu z něho odmetat jeho prach a činit jej holým místem skaliska. 5 Bude suširnou sítí vprostřed moře, neboť jsem promluvil já, prohlášeno Pánem, Jehovou, a stane se kořistí národům, 6 a jeho dcery, jež jsou v poli, budou zabíjeny mečem, i poznají, že já jsem Jehova. 7 Ano, Pán, Jehova, řekl takto: Hle, já, chystám se k Córu přivést Nevúchadreccara, krále Bávelu, od severu, krále králů, s koňmi a s vozy a s jezdci a sborem, ano, mnohým lidem; 8 bude mečem zabíjet tvé dcery v poli a postaví proti tobě obléhací val a navrší proti tobě násep a vztyčí proti tobě štítovou střechu, 9 v tvé zdi bude mířit narážením svých bořidel a svými krumpáči bude kácet tvé věže. 10 Pro záplavu koní tě bude pokrývat jejich prach, tvé zdi se budou otřásat od hluku od jezdců a soukolí a vozů při jeho vstupování v tvé brány, jako se vstupuje do rozvráceného města. 11 Kopyty svých koní bude rozdupávat všechny tvé ulice, tvůj lid bude mečem zabíjet a pilíře tvé pýchy budou klesat k zemi 12 a tvé bohatství vyloupí a tvé obchodní sklady vykořistí, a poboří tvé zdi a budou svalovat tvé nádherné domy, a tvé kameny a tvé dříví a tvůj prach budou skládat vprostřed vod. 13 A chci způsobit ustání znění tvých písní, aniž bude ještě slyšet zvuk tvých lyr, 14 a chci tě učinit holým místem skaliska. Bude suširnou sítí, nebude již budován, neboť jsem promluvil já, Jehova, prohlášeno Pánem, Jehovou. 15 Takto Pán, Jehova, řekl Córu: Zda se ostrovy nebudou otřásat od zvuku tvého pádu při kvílení smrtelně raněných, při zuřivém zabíjení vprostřed tebe? 16 I sestoupí všichni vládcové moře ze svých trůnů a odloží své pláště a budou svlékat svá pestře vyšívána roucha; budou si oblékat úlek, budou sedět na zemi a uleknou se každého okamžiku a zděsí se nad tebou; 17 a vynesou nad tebou žalozpěv a řeknou ti: Jak jsi zhytnulo, jež jsi bylo obýváno z moří, město, jež bylo vychvalováno, jež se stalo silným na moři, ono a jeho obyvatelé, kteří naháněli svou hrůzu všem tamním obyvatelům! 18 Nyní, v den tvého pádu, se ostrovy lekají, ano, ořeseny jsou ostrovy, jež jsou v moři, pro tvůj zánik. 19 Ano, Pán, Jehova, řekl takto: Až tě učiním městem zpustošeným jako města, jež nejsou obydlena, až se na tebe vyvede oceán a pokryjí tě mnohé vody, 20 až tě budu mít k sestoupení se sestupujícími do jámy k dávnému lidu, pak tě ubytuji v zem spodních míst, jako odvěká rumiště, se sestupujícími do jámy, abys nebylo obýváno; a v zem živých budu uvádět krásu. 21 Budu tě činit zděšením a nebude tě; budeš hledáno, aniž ještě vůbec kdy budeš moci být nalezeno, prohlášeno Pánem, Jehovou.

Ezechiel 27

1 A dostalo se ke mně slovo Jehovovo, výrok: 2 A ty, synu člověka, vznes nad Córem žalozpěv 3 a řekni Córu: Ty, jenž bydlíš při vstupech na moře, kupčící s národnostmi na mnohých ostrovech, takto řekl Pán, Jehova: Córe, ty jsi řekl: Já jsem dokonalý krásou; 4 tvé hranice jsou v srdci moře, tvoji budovatelé zdokonalili tvou krásu, 5 všechny tvé desky ti vyrobili z cypřišů ze Seníru, k zhotovení stožárů pro tebe vzali cedry z Levánónu, 6 tvá vesla zhotovili z dubů z Bášánu, tvé obložení zhotovili ze slonoviny, jedna větev Aššurim z ostrovů Kittím; 7 tvým plachtovím, aby ti bylo praporem, se stal kment s pestrým vyšíváním z Egypta, tvým příkrovem se stal modrý purpur a červený purpur z ostrovů Elišá, 8 veslaři se ti stali obyvatelé Cídónu a Arvadu, tvoji mudrci v tobě, Córe, oni se ti stali kormidelníky, 9 starší a mudrci Gevalu se v tobě stali opravovači tvých trhlín. Všechny lodi moří a jejich námořníci se v tobě dostali k výměnnému obchodování tvým výměnným obchodem; 10 Peršané a Lúd a Pút se stali v tvé vojenské moci tvými bojovníky, štít a přílbu si v tobě věšeli - oni ti dodávali lesku. 11 Synové Arvadu a tvá vojenská moc byli na tvých zdech vůkol a v tvých věžích byli Gammádím; své štíty věšeli vůkol na tvých zdech. Oni zdokonalili tvou krásu. 12 Taršiš, to byla tvá obchodnice pro množství všemožného majetku, dávali tvůj odbyt za stříbro, železo, cín a olovo; 13 Jáván, Túval a Mešech, oni byli tvými překupníky, dávali tvé výměnné zboží za osoby lidí a náčiní z mosazi; 14 z domu Tógarmy dávali koně, ano, jízdní koně, a mezky za tvůj odbyt; 15 synové Dedánu byli tvými překupníky, mnohé ostrovy byly tržištěm tvé ruky, daň tobě spláceli rohy slonoviny a ebenem. 16 Arám, to byla tvá obchodnice pro množství tvých výrobků, tvými odbyty platili za karbunkuly, červený purpur a pestré vyšívání a jemnou bavlnu a korály a rubíny; 17 Júdá a země Isráelova, oni byli tvými překupníky, dávali tvé výměnné zboží za pšenici z Minníth a z Pannagu a med a olej a balzám. 18 Damašek, to byla tvá obchodnice s množstvím tvých výrobků, pro množství všemožného majetku, s vínem z Chelbónu a běloskvoucí vlnou; 19 Vedán a Jáván z Úzálu za tvé odbyty dávali umělecky zpracované železo, mezi tvým výměnným zbožím byla kassie a vonná třtina; 20 Dedán, to byla tvá překupnice stran sedlových příkrývek k jízdě. 21 Arabie a všichni vládcové Kédára, oni byli obchodníci tvé ruky s jehnaty a berany a kozly; jimi s tebou obchodovali. 22 Překupníci ze Ševy a Raemy, oni byli překupníci tvými; dávali tvé odbyty za výběr všech vonných látek a za všemožné drahé kameny a zlato. 23 Tvými překupníky byli Chárán a Kannéh a Eden, překupníci ze Ševy, Aššúr a Kilmád; 24 oni byli na tvém trhu tvými překupníky stran přepychových oděvů, stran pláštíků z modrého purpuru s pestrým vyšíváním a stran beden různobarevných tkanin, provazy převázaných a upevněných.

25 Taršíšské lodi ti cestovaly s tvým výměnným zbožím, i byl jsi naplněn a ztěžkl jsi velmi v srdci moří. 26 Tvoji veslaři tě zavedou v mnohé vody, v srdci moří tě roztrhají východní vítr; 27 tvůj majetek a tvé přebytky, tvé výměnné zboží, tvoji námořníci a tvoji kormidelníci, opravovači tvých trhlín a kdo s tebou vyměňovali výměnné zboží, a všichni tvoji bojovníci, kteří jsou v tobě a ve všem tvém sejití, jež je vprostřed tebe, budou v den tvého pádu padat v srdce moří. 28 Hlasem křiku tvých kormidelníků se budou otřásat pobřeží 29 a všichni chápající se vesel, námořníci, všichni kormidelníci moře sestoupí ze svých lodí, budou stát na zemi 30 a ozvou se nad tebou svým hlasem a budou hořce křičet a prach nad své hlavy vyhazovat a v popele se válet, 31 a zcela se pro tebe vyholí a rozplácí se pro tebe v hořkosti duše hořkým nářkem 32 a ve svém lkání vnesou pro tebe žalozpěv a jmu se nad tebou žalostně pět: Kdo je jako Cór, jako toto vyvrácené zprostřed moře? 33 Při vycházení tvých odbytů od moří jsi sytil mnohé zástupy lidu, množstvím svého majetku a svého výměnného zboží jsi obohacoval krále země; 34 v čas, kdy jsi roztržštěním zmizel zprostřed moří, padlo tvé výměnné zboží a všechno tvé sejití vprostřed tebe v hlubokosti vod. 35 Všichni obyvatelé ostrovů se nad tebou zděsí a jejich králové náramně strnou, pobouří se v tváři; 36 obchodníci mezi lidem budou nad tebou syčet, staneš se hrůzou a nikdy více tě nebude.

Ezechiel 28

1 A dostalo se ke mně slovo Jehovovo, výrok: 2 Synu člověka, řekni panovníkovi Córu: Takto řekl Pán, Jehova: Protože se tvé srdce vyvýšilo, takže jsi řekl: Já jsem BŮH, obývám byt Boží v srdci moří, ty však jsi člověk a ne BŮH, ač činíš své srdce jakoby srdcem Božím, - 3 hle, ty jsi moudřejší než Daniél, nic skrytého ti nezatajili, 4 svou moudrostí a svou chápavostí sis pořídil bohatství, ano, pořídil sis zlato a stříbro ve své pokladnici, 5 rozsahem své moudrosti, svým obchodem jsi své bohatství rozmnožil, a tvým bohatstvím se vyvýšilo tvé srdce, - 6 proto Pán, Jehova, řekl takto: Protože činíš své srdce jakoby srdcem Božím, 7 proto hle, já, chystám se na tebe přivést cizáky, ukrutníky z národů, kteří na krásu tvé moudrosti vytasí své meče a zneuctí tvůj lesk, 8 budou tě stahovat do propasti, takže smrtí probodených umřeš v srdci moří. 9 Zda ještě budeš před tváří zabíjejícího tě říkat: Já jsem Bůh, když ty jsi člověk a ne BŮH v ruce probodávajícího tě? 10 Smrtí neobřezaných budeš umírat, rukou cizáků, neboť jsem promluvil já, prohlášeno Pánem, Jehovou. 11 A dostalo se ke mně slovo Jehovovo, výrok: 12 Synu člověka, vnes nad králem Córu žalozpěv, ať mu řekneš: Takto řekl Pán, Jehova: Ty zpečetíješ vzory, jsi pln moudrosti a dokonalý krásou; 13 dostal ses v Éden, Boží zahradu, tvým přikrytím byly všemožné drahé kameny, sard, topas a dýmáček, chrysolit, onyx a jaspis, safír, karbunkul a smaragd, a zlato; dílo tvých vsazování a tvých ložisek bylo v tobě; v den tvého stvoření byly ty věci připraveny. 14 Ty jsi byl kerúbem rozpětí, jenž jsi zastíral; tím jsem tě učinil, dostal ses na svatou horu Boží a jal ses procházet vprostřed ohnivých kamenů; 15 ty jsi byl ve svých cestách dokonalý ode dne svého stvoření až než se při tobě našlo bezpráví. 16 Při rozsahu tvého obchodu naplnili tvé nitro násilnictvím, takže jsi zhřešil, i znesvětil jsem tě z Boží hory a vyvrhl jsem tě, kerúbe, jenž jsi zastíral, zprostřed ohnivých kamenů. 17 Tvou krásou se vyvýšilo tvé srdce, se svým leskem jsi zkazil svou moudrost; shodil jsem tě k zemi, dal jsem tě před tvář králů k hledění na tebe. 18 Množstvím svých nepravostí, nepoctivostí svého obchodu jsi znesvětil své svatyně, i vyvedl jsem z tvého nitra oheň; ten tě sežere, i učiním tě před očima všech vidoucích tě popelem na zemi. 19 Všichni znající tě mezi národnostmi se nad tebou zhrozí, staneš se zděšením a nikdy více tě nebude. 20 A dostalo se ke mně slovo Jehovovo, výrok: 21 Synu člověka, upři svou tvář na Cidón a prorokuj proti němu 22 a řekni: Takto řekl Pán, Jehova: Hle, já, jsem proti tobě, Cidóne, a budu vprostřed tebe oslaven a poznají, že já jsem Jehova, v mém vykonání soudů v něm, a budu v něm za svatého uznán, 23 neboť v něj budu vypouštět mor a v jeho ulice krev a vprostřed něho mečem, proti němu ze všech stran, popadají zabítí, i poznají, že já jsem Jehova, 24 aniž se ještě bude domu Isráelovu dostávat palčivého ostnu aneb trýznivého trní ze všeho jejich okolí, od těch, kdo jimi pohrdají, i poznají, že Pánem jsem já, Jehova. 25 Takto řekl Pán, Jehova: Až dům Isráelův shromáždím zprostřed národností, mezi nimiž jsou rozptýleni, a budu jimi před očima národů za svatého uznán, pak se zabydlí na své půdě, již jsem dal svému nevolníku Jákóbovi, 26 a budou na ní bydlet v bezpečí a zbudují domy a vysadí vinice; ano, budou v bezpečí bydlet, až vykonám soudy mezi všemi, kdo jimi pohrdají, i poznají, že já jsem Jehova, jejich Bůh.

Ezechiel 29

1 V desátém roce, v desátém měsíci, v dvanáctém dni měsíce se ke mně dostalo slovo Jehovovo, výrok: 2 Synu člověka, upři svou tvář proti faraonovi, králi Egypta, a prorokuj proti němu a proti Egyptu, jemu celému, 3 promluv a řekni: Takto řekl Pán, Jehova: Hle, já, jsem proti tobě, faraone, králi Egypta, ty veliký netvore, jenž uléháš vprostřed jeho řek, jenž řekl: Má řeka patří mně, ano, já jsem si ji zřídil; 4 a chci v tvé čelisti dát háky a přichytit ryby tvých řek na tvé šupiny a zprostřed tvých řek tě vytáhnout, přičemž se všechny ryby tvých řek budou na tvé šupiny přichytávat; 5 a chci tě vrhnout do pustiny, tebe a všechny ryby tvých řek, na tvář pole budeš padat, nebudeš sbírán ani shromažďován, vydám tě za pokrm zvířatům pole a ptactvu nebes. 6 I poznají všichni obyvatelé Egypta, že já jsem Jehova, protože se domu Isráelovu stali oporou z třtiny; 7 při jejich chytání se za tebe, za tvou dlaň, ses pohmožďoval a roztrhával jim celé rameno, a při jejich opírání o tebe ses lámal a ochromoval jim všechna bedra.

8 Proto Pán, Jehova, řekl takto: Hle, já, chystám se na tebe přivést meč a budu z tebe vytínat lidi i dobytek, 9 takže se země Egypta bude stávat spouští a rumištěm, i poznají, že já jsem Jehova; protože řekl: Řeka patří mně, ano, já jsem ji zřídil. 10 Proto hle, já, jsem proti tobě a proti tvým řeckám a budu zem Egypta činit naprostými rumišti a spouští, od Migdólu po Sevénéh, až po pomezí Kúše. 11 Nebude jí procházet noha člověka, aniž jí bude procházet noha dobytka, aniž bude obývána po čtyřicet let; 12 ano, budu zem Egypta činit spouští vprostřed zpustošených zemí, a její města budou, vprostřed v rumiště obrácených měst, po čtyřicet let spouští, a Egyptány budu rozptylovat mezi národy a rozhánět je po zemích. 13 Avšak Pán, Jehova, řekl takto: Po uplynutí čtyřiceti let budu Egyptány zprostřed národností, kam byli rozptýleni, shromažďovat 14 a utrpení Egyptanů odvracet a v zem Pathrós je zpět přivádět, na zem jejich původu, i stanou se tam nízkým královstvím, 15 jež bude nejnižším z království, aniž se ještě bude moci povznést nad národy, neboť chci snížit počet jich, aby nebylo panování mezi národy, 16 aniž ještě bude domu Isráélovu předmětem důvěry, připomínajícím nepravost v jejich ohlížení za nimi, nýbrž poznají, že Pánem jsem já, Jehova. 17 A v roce dvacátém a sedmém, v prvním měsíci, v první den měsíce se stalo, že se ke mně dostalo slovo Jehovovo, výrok: 18 Synu člověka, Nevúchadreccar, král Bávelu, přiměl svou vojenskou moc sloužit velikou službou proti Córu, každá hlava byla olysala a každé rameno odřeno, aniž se jemu a jeho vojenské moci dostalo z Córu mzdy za službu, již proti němu odsloužil. 19 Proto Pán, Jehova, řekl takto: Hle, já, chystám se dát Nevúchadreccarovi, králi Bávelu, zem Egypta, ať si odnese všechnu její spoustu, ať si naloupí lupu a naukořisťuje kořisti; to se stane mzdou jeho vojenské moci. 20 Dám mu odměnu, za niž posloužil, zem Egypta, že pro mne pracovali, prohlášeno Pánem, Jehovou. 21 V onen den chci domu Isráélovu způsobit vzrůst rohu a tobě dát otevření úst vprostřed nich, i poznají, že já jsem Jehova.

Ezechiel 30

1 A dostalo se ke mně slovo Jehovovo, výrok: 2 Synu člověka, prorokuj a řekni: Takto řekl Pán, Jehova: Skučte: Oh! - o tomto dni, 3 neboť je blízký den, ano, blízký je den Jehovův, den oblačnosti, to bude čas národů, 4 a v Egypt přijde meč a v Kúši nastane svíjení v bolesti při padání zabitých v Egyptě, i poberou jeho spoustu a jeho základy budou pobořeny, 5 Kúš a Pút a Lúd a všechna ta směs a Kúv a děti země smlouvy budou s nimi mečem padat. 6 Takto řekl Jehova: Ano, podporující Egypt padnou a zpupnost jeho síly klesne, od Migdólu po Sevénéh v něm budou mečem padat, prohlášeno Pánem, Jehovou, 7 a zpustnou vprostřed zpustlých zemí a jejich města se budou ocitat vprostřed měst obrácených v rumiště, 8 a v mém uvedení ohně v Egypt poznají, že já jsem Jehova, až všichni pomáhající mu budou rozdrčení. 9 V onen den budou z přítomnosti mé tváře vycházet poslové na lodích k polekání bezstarostného Kúše, i nastane mezi nimi svíjení v bolesti jako v den Egypta, neboť hle, přichází! 10 Takto řekl Pán, Jehova: Budu působit i vymizení spousty Egypta rukou Nevúchadreccara, krále Bávelu; 11 on a s ním jeho lid, ukrutníci z národů, budou přivedeni k hubení země a vytasí své meče proti Egyptu a naplní zem zabitými; 12 i budu řeky činit suchem a zem prodávat v ruku zlých, a zem a její náplň budu pustošit rukou cizáků; promluvil jsem já, Jehova. 13 Takto řekl Pán, Jehova: Budu i ničit neřádstva a působit vymizení model z Nófu, aniž ještě bude vládce ze země Egypta, i budu v zem Egypta vnášet hrůzu 14 a pustošit Pathrós, a v Cóan vnesu oheň a v Nó vykonám soudy, 15 a na Sín, pevnost Egypta, budu vylévat své popuzení a spoustu Nó budu vytínat, 16 i vnesu v Egypt oheň, Sín se bude zoufale svíjet a Nó se bude dostávat k roztržení, a Nóf - denně protivníci. 17 Jinoši z Ávenu a Pí-vesethu budou padat mečem a ona půjdou v zajetí, 18 a v Techafnechésu se den zatmí při mém lámání tam jařem Egypta, a přestane v něm zpupnost jeho síly, a ono - bude je pokrývat oblak a jeho dcery půjdou v zajetí. 19 Tak v Egyptě vykonám soudy, i poznají, že já jsem Jehova. 20 A v jedenáctém roce, v prvním měsíci, v sedmý den měsíce se stalo, že se ke mně dostalo slovo Jehovovo, výrok: 21 Synu člověka, zlomil jsem paži faraona, krále Egypta, a hle, nebude obvázána k umožnění zhojení, přiložením obinadla k obvázáni jí k jejímu zesílení k chycení za meč. 22 Proto Pán, Jehova, řekl takto: Hle, já, jsem proti faraonovi, králi Egypta, a chci zlámat jeho paže, tu, jež je silná, i tu, jež je zlomena, a způsobit vypadnutí meče z jeho ruky 23 a rozptýlit Egyptány mezi národy a rozehnat je po zemích, 24 a posílit paže krále Bávelu a dát v jeho ruku svůj meč, ale paže faraonovy chci zlámat, takže bude před jeho tváří sténat sténáním smrtelně raněného, 25 a když budu posilovat paže krále Bávelu a paže faraonovy budou klesat, poznají, že já jsem Jehova, při mém dávání svého meče v ruku krále Bávelu, i napřáhne jej proti zemi Egypta, 26 a Egyptány budu rozptylovat mezi národy a rozhánět je po zemích, i poznají, že já jsem Jehova.

Ezechiel 31

1 A v jedenáctém roce, v třetím měsíci, v první den měsíce se stalo, že se ke mně dostalo slovo Jehovovo, výrok: 2 Synu člověka, řekni k faraonovi, králi Egypta, a k jeho zástupu: Ke komu ses připodobnil ve své velikosti? 3 Hle, Aššúr - cedr v Levánónu, krásný ratolestmi a stínící korunou a vysoký vzrůstem, a jeho nejvyšší výhonek se octl mezi houštinami. 4 Vody mu daly vyrůst, hlubina jej učinila vysokým; svými řekami proudila kolkolem jeho výsadby, ale na všechny stromy pole pouštěla své stružky.

5 Proto se jeho vzrůst nad všechny stromy pole vyvýšil a jeho haluze se rozmnožily a jeho sněti se prodloužily mnohými vodami při jeho pučení; 6 všemožné ptactvo nebes, ti hnízili v jeho haluzích, a všemožná zvěř pole, ty rodily pod jeho sněti, a všemožné početné národy bydlely v jeho stínu. 7 I byl krásný ve své velikosti, v délce svých větví, neboť jeho kořen se dostal ku mnohým vodám. 8 Cedry v Boží zahradě jej nepředčily, cypríše nebyly podobny jeho haluzím, aniž byly platany jako jeho sněti, žádný strom v Boží zahradě nebyl svou krásou podoben jemu. 9 Učinil jsem jej krásným v množství jeho větví, takže všechny stromy Édenu, jež byly v Boží zahradě, k němu pojalý závist. 10 Proto Pán, Jehova, řekl takto: Protože ses vzrůstem vyvýšil... a on svůj nejvyšší výhonek vypjal mezi houštiny a v jeho vyvýšení se pozvedlo jeho srdce, 11 i vydal jsem jej v ruku mocného z národů, že s ním zajisté bude nakládat podle jeho zlovůle; vyvrhl jsem jej 12 a cizáci, ukrutníci z národů, jej vyťali a pohodili jej, jeho větve napadaly na hory a ve všechny průrvy a jeho sněti se nalámaly ve všechna řečiště země. A všechny národnosti země sestoupily z jeho stínu a zanechali jej; 13 všemožné ptactvo nebes, ti budou sedat na jeho padlém kmeni, a všemožná zvěř pole, ti se dostanou do jeho snětí, 14 aby se žádné stromy při vodách nevyvyšovaly svým vzrůstem a nevypínaly svůj nejvyšší výhonek mezi houštiny, a pro svou výšku nestály samy na sobě, žádné pijící vodu, neboť ony všechny budou vy-dány smrti, do spodní země, v střed dětí lidí, k sestupujícím do jámy. 15 Takto řekl Pán, Jehova: V den jeho sestoupení do šeólu jsem zavedl zármutek, hlubinu jsem nad ním zakryl a její řeky jsem zadržel, takže mnohé vody byly zastaveny, Levánón jsem uvedl v truchlení nad ním a všechny stromy pole - mdloba nad ním. 16 Zvukem jeho pádu jsem otrásl národy, při svém spouštění ho do šeólu se sestupujícími do jámy, a ve spodní zemi se potěšily všechny stromy Édenu, výkvět a nejlepší z Levánónu, všechny pijící vodu; 17 i ony s ním sestoupily do šeólu k zabitým mečem, i jeho paže, ti, již sedávali v jeho stínu vprostřed národů. 18 Ke komu ses tedy připodobnil v slávě a ve velikosti mezi stromy Édenu? Ano, budeš se stromy Édenu spuštěn do spodní země, budeš ležet vprostřed neobřezaných se zabitými mečem. To je farao a všechen jeho zástup, prohlášeno Pánem, Jehovou.

Ezechiel 32

1 A v dvanáctém roce, v dvanáctém měsíci, v první den měsíce se stalo, že se ke mně dostalo slovo Jehovovo, výrok: 2 Synu člověka, vynes žalozpěv nad faraonem, králem Egypta, a řekni k němu: Hřivnatče národů, zhynul jsi! A ty jsi byl jako netvor v mořích a pronikal jsi svými řekami a svýma nohama jsi kalil vody a prošlapával jejich řeky. 3 Takto řekl Pán, Jehova: Chci tedy na tebe prostřít svou síť v sejítí mnohých národností, jež tě v mé síti vytáhnou, 4 a zanechat tě na zemi a odmrstit tě na tvář pole a nechat všemožné ptactvo nebes usadit se na tobě a zvěř celé země chci tebou sytit; 5 a tvé maso dát na hory a průrvy tvou výškou vyplnit. 6 A zem budu napájet tvým výtokem - tvou krví - až k horám, takže budou z tebe naplňována řečiště, 7 a při uhašování tebe budu zakrývat nebesa a zatemňovat jejich hvězdy, slunce budu zakrývat oblakem a měsíc nebude svým světlem svítit, 8 všechna svítidla světla v nebesích - budu je nad tebou zatemňovat a nad tvou zem uvedu tmou, prohlášeno Pánem, Jehovou. 9 A svým vynášením tvé zkázy mezi národy do zemí, jichž neznáš, budu znepokojovat srdce mnohých národností, 10 ano, budu mnohé národnosti udivovat nad tebou a jejich králové budou nad tebou při mém mávání mým mečem před jejich tváří náramně trnout a v den tvého pádu se uleknou každého okamžiku, každý o své zítí. 11 Ano, Pán, Jehova, řekl takto: Bude na tebe přicházet meč krále Bávelu, 12 tvůj zástup budu nechávat padat meči siláků; oni všichni jsou ukrutníci z národů a zničí nádheru Egypta, i bude všechen jeho dav popleněn, 13 i všechen jeho dobytek budu hubit z blízkosti mnohých vod, aniž je ještě bude kalit noha člověka, a kopyta dobytka - ani to jich kalit nebude. 14 Tehdy budu působit pokles jejich vod a jejich řeky nechávat téci jako olej, prohlášeno Pánem, Jehovou; 15 až učiním zem Egypta spouští a země bude zpusťšením zbavena své náplně, až pobijí všechny bydlící v ní, pak poznají, že já jsem Jehova. 16 Je to žalozpěv a budou jej žalostně pěti, dcery národů jej budou žalostně pět, nad Egyptem a nad vším jeho davem jej budou žalostně pět, prohlášeno Pánem, Jehovou. 17 A v dvanáctém roce, v patnáctý den měsíce se stalo, že se ke mně dostalo slovo Jehovovo, výrok: 18 Synu člověka, lkej nad davem Egypta a spusť jej - jej - a dcery věhlasných národů do země spodních míst se sestupujícími do jámy. 19 Nad koho jsi byl půvabnější? Sestup a dej se položit s neobřezanými, 20 nechť padají v střed zabitých mečem! Meč byl vydán, vlečte jej i všechny jeho davy! 21 Mocní ze siláků k němu budou mluvit zprostřed šeólu s jeho pomocníky; sestoupili, ulehli, neobřezaní, zabití mečem. 22 Tam je Aššúr a všechno jeho sejítí, kolkolem něho jeho hroby, oni všichni zabití, již padli mečem, 23 jehož hroby jsou umístěny v nejnižších hlubinách propastí, a jeho sejítí zůstalo kolkolem jeho hrobu, oni všichni zabití, padlí mečem, již v zemi živých naháněli hrůzu. 24 Tam je Élám a všechen jeho dav kolkolem jeho hrobu, oni všichni zabití, již padlí mečem, již sestoupili neobřezaní do země spodních míst, již v zemi živých naháněli svou hrůzu, ale svou hanbu si odnesli se sestupujícími do jámy. 25 Dali mu se vším jeho davem lůžko vprostřed zabitých, kolkolem něho jsou jeho hroby, oni všichni jsou neobřezaní, zabití mečem, ač v zemi živých byla naháněna hrůza z nich, ale svou hanbu si odnesli se sestupujícími do jámy; je umístěno vprostřed zabitých. 26 Tam je Mešech, Túval a všechen jeho dav, kolkolem něho jeho hroby, oni všichni neobřezaní, zabití mečem, ač v zemi živých naháněli svou hrůzu, 27 aniž leží s padlými siláky z neobřezaných, již v šeól sestoupili se svými válečnými zbraněmi a dali své meče pod své hlavy, nýbrž se stalo, že na jejich kostech jsou jejich nepravosti, ač v zemi živých byli siláci hrůzou.

28 I ty budeš muset být zlomen vprostřed neobřezaných a ležet se zabitými mečem. 29 Tam je Edóm, jeho králové a všichni jeho šlechticové, kteří se vším svým hrdinstvím byli umístěni se zabitými mečem; oni leží s neobřezanými a se sestupujícími do jámy. 30 Tam jsou vladaři severu, oni všichni a každý Cidóni, kteří sestoupili se zabitými, zostuzeni svou hrůzou před svou mocí, a ulehli se zabitými mečem a svou hanbu si odnesli se sestupujícími do jámy. 31 Faraó je bude vidět a potěší se nade vším svým davem, faraó a jeho vojenská moc, zabití mečem, prohlášeno Pánem, Jehovou; 32 ano, dopustil jsem v zemi živých jeho hrůzu, ale bude položen vprostřed neobřezaných se zabitými mečem, prohlášeno Pánem, Jehovou.

Ezechiel 33

1 A dostalo se ke mně slovo Jehovovo, výrok: 2 Synu člověka, promluv k dětem svého lidu a řekni k nim: Země - jestliže na ni budu přivádět meč a vezmou, lid té země, jednoho muže ze svých končin a učiní si ho dozorcem, 3 a on si všimne meče na tu zem přicházejícího a zatroubí na troubu a upozorní lid, 4 a uslyší, kdo bude slyšet, zvuk té trouby a nedá se varovat, a meč přijde a vezme ho, bude jeho krev na jeho hlavě - 5 zvuk té trouby uslyšel a varovat se nedal, jeho krev bude na něm; kdyby se on byl dal varovat, byl by zachránil své žití. 6 A jestliže ten dozorce si bude všimnat přicházejícího meče a na troubu nezatroubí, takže lid nebude varován, a meč přijde a vezme někoho z nich, bude on vzat ve své nepravosti, ale jeho krev budu vyhledávat z ruky toho dozorce. 7 A ty, synu člověka, - učinil jsem tě dozorcem domu Isráelovu; poslyš tedy slovo z mých úst a varuj je ode mne. 8 Když zlovolnému řeknu: Zlovolný, jistotně musíš umřít, a nepromluvíš k odradění zlovolného od jeho cesty, bude on, zlovolný, ve své nepravosti muset umřít, ale jeho krev budu vyhledávat z tvé ruky; 9 ale ty, jestliže zlovolného upozorníš stran jeho cesty k odvrácení od ní, aniž se odvrátí od své cesty, bude on ve své nepravosti muset umřít, ale ty své žití budeš mít vyproštěno. 10 Ty tedy, synu člověka, řekni k domu Isráelovu: Takový jste pronesli výrok: Jestliže jsou naše přestoupení a naše hříchy na nás a my v nich zetlíváme, jak tedy můžeme zůstat naživu? 11 Řekni k nim: Jako že já jsem živ, prohlášeno Pánem, Jehovou, libuji-li si v smrti zlovolného, nýbrž v odvrácení zlovolného od jeho cesty, aby zůstal naživu! Odvráťte se, odvráťte se od svých zlých cest; ano, nač máte mřít, dome Isráelův! 12 A ty, synu člověka, řekni k dětem svého lidu: Spravedlnost spravedlivého ho nebude moci vyprostit v den jeho přestoupení a zlovůle zlovolného, o tu on nebude moci klopytnout v den svého odvrácení od své zlovůle, aniž bude spravedlivý moci jí zůstat naživu v den svého zhřešení. 13 Když o spravedlivém řeknu: Bude jistotně zůstat naživu, a on spolehne na svou spravedlnost a jme se páchat bezpráví, nebude žádná z jeho spravedlností připomínána a pro bezpráví, jež spáchal, pro ně bude muset umřít. 14 A když zlovolnému řeknu: Jistotně musíš umřít, a on se odvrátí od svého hříchu a jme se vykonávat právo a spravedlnost, 15 bude zlovolný vracet zástavy, nahrazovat uloupené, jme se chodit v ustanoveních života, aby nebylo páchání bezpráví, bude jistotně zůstat naživu, nebude muset mřít. 16 Žádný z jeho hříchů, jimiž zhřešil, mu nebude připomínán; vykonával právo a spravedlnost, bude jistotně zůstat naživu. 17 Ale děti tvého lidu řeknou: Cesta Páně není správná; kdežto oni - správná není jejich cesta. 18 Když se spravedlivý odvrátí od své spravedlnosti a jme se páchat bezpráví, pak pro to jistotně bude muset umřít; 19 když se zlovolný odvrátí od své zlovůle a jme se vykonávat právo a spravedlnost, bude on na základě jich zůstat naživu. 20 A vy řeknete: Cesta Páně není správná! Každého podle jeho cesty, tak vás budu soudit, dome Isráelův! 21 A v dvanáctém roce, v desátém měsíci, v pátý den měsíce našeho vyhnanství se stalo, že ke mně přišel kdosi uniknuvší z Jerúsaléma s výrokem: Město padlo! 22 Ale za večera před příchodem toho uniknuvšího se na mne dostala ruka Jehovova, i otevřel do jeho příchodu ke mně za jitra má ústa, takže má ústa byla otevřena, aniž jsem ještě byl němý. 23 A dostalo se ke mně slovo Jehovovo, výrok: 24 Synu člověka, obyvatelé těchto rumišť na půdě Isráelově pronášejí výrok: Abrahám byl jeden a ujal se vlastnění země, a my jsme mnozí, země byla za vlastnictví dána nám. 25 Proto k nim řekni: Takto řekl Pán, Jehova: Jídáte s krví a své oči povznášíte k svým neřádkům a krev proléváte, a chcete vlastnit zem? 26 Spoléháte na svůj meč, pášete ošklivost a znečišťujete každý ženu svého bližního, a chcete vlastnit zem? 27 Takto k nim musíš říci: Takto řekl Pán, Jehova: Jako že já jsem živ, nebudou-li ti, kteří jsou v rumištích, mečem padat, a kdo je na tváři pole, vydám ho zvěři k sežrání ho, a kteří jsou v pevnostech a v jeskyních, budou mřít morem, 28 a tuto zem budu činit spouští, ano, zpustošeninou, i zanikne zpupnost její síly a hory Isráelovy zpustnou, takže nebude procházejícího. 29 A když učiním tu zem spouští, ano, zpustošeninou, za všechny jejich ošklivosti, jichž se napáchali, poznají, že já jsem Jehova. 30 A ty, synu člověka, - děti tvého lidu se u zdí a ve vchodech domů o tobě baví, i oslovuje jeden druhého, každý svého bratra výrokem: Nuže, pojďte a poslyšte, jaké je slovo, jež vychází z blízkosti Jehovovy! 31 A budou k tobě přicházet, jako přichází lid, a sedět před tvou tváří, můj lid, a vyslechnou tvá slova, ale uskutečňovat je nebudou - ano, oni uskutečňují mnoho lásky svými ústy, ale jejich srdce jde za jejich chamtivostí. 32 A hle, ty, jsi jim jakoby písni mnoha lásky, kýmsi krásného hlasu, dobře hrajícím - ano, vyslechnou tvá slova, ale nebudou je uskutečňovat. 33 Ale při příchodu toho, - hle, přijde to, - pak poznají, že se vprostřed nich vyskytl prorok.

Ezechiel 34

1 A dostalo se ke mně slovo Jehovovo, výrok: 2 Synu člověka, prorokuj proti pastýřům Isráelovým, prorokuj a řekni k nim, pastýřům: Takto řekl Pán, Jehova: Běda pastýřům Isráelovým, kteří se stali pasoucími sebe! Zda nemají pastýři pást stádo? 3 Tuk jídáte a vlnu si oblékáte a vykrmené zabíjíte, stádo nepasete, 4 těch, jež onemocněly, jste neposílili, aniž jste to, co bylo nemocné, vyhojili, aniž jste zlomeninu utrpěvšímu obvaz poskytl, aniž jste to, co bylo zahnáno, zpět přivedli, aniž jste to, co zbloudilo, vyhledali, nýbrž jste si je podrobili násilím a tvrdostí; 5 i rozptýlily se, neboť nebylo pastýře, a staly se, když se rozptýlily, pokrmem všemožné zvěři pole. 6 Potulují se, mé stádo, po všech horách a na všech vysokých pahrbcích, ano, na vši tváři země se rozptýlily, mé stádo, a není zájímavějšího se a není hledajícího. 7 Proto, pastýři, slyšte slovo Jehovovo: 8 Jako že já jsem živ, prohlášeno Pánem, Jehovou, ne-li - pro stávání se mého stáda kořistí, že se stávají, mé stádo, pokrmem všemožné zvěři pole, neboť není pastýře a moji pastýři mé stádo nevyhledávají, nýbrž pastýři pasou sebe a mé stádo nepasou, 9 --- 10 řekl Pán, Jehova, takto: Hle, já, jsem proti těm pastýřům a budu vyhledávat své stádo z jejich ruky, a chci je přimět upustit od pasení stáda, aniž ještě ti pastýři budou moci pást sebe, neboť chci své stádo vyprostit od jejich úst, aby se jim nestávaly pokrmem. 11 Ano, Pán, Jehova, řekl takto: Hle, já - já, ano, budu vyhledávat své stádo a pátrat po nich, 12 jakoby pátráním pastýře po jeho houfu v den jeho pobytu vprostřed jeho stáda, roztroušených, tak budu po svém stádu pátrat a vyprošťovat je ze všech míst, kam v den mračnosti a černavy byli rozptýleni, 13 a vyjímat je zprostřed národností a shromažďovat je ze země a přivádět je na jejich půdu a pást je na horách Isráelových mezi potůčky a ve všech obyvatelných oblastech země. 14 Budu je pást na dobré pastvě a jejich ovčinec bude v horách výsosti Isráelovy; tam budou v dobrém ovčinci uléhat a na horách Isráelových tučnou pastvou se pást. 15 Svě stádo budu pást já a ukládat je budu já, prohlášeno Pánem, Jehovou; 16 to, co zbloudilo, budu hledat, a to, co bylo zahnáno, budu zpět přivádět, zlomeninu utrpěvšímu budu obvaz poskytovat a to, co je nemocné, budu posilovat, ale tučné a silné, budu hubit; budu je pást v soudu. 17 A vy, mé stádo, - takto řekl Pán, Jehova: Hle, já, chystám se soudit mezi dobytčetem a dobytčetem, stran beranů a stran kozlů, 18 zda je vám to málo, že se dobrou pastvou pasete a ostatek své pastvy svýma nohama rozdupáváte? Že pijete čirou vodu a tu, jež pozůstává, svýma nohama rozviřujete? 19 A mé stádo - ty se musejí pást tím, co je rozdupáno vašima nohama, a kal vašich nohou musejí pít! 20 Proto k nim Pán, Jehova, řekl takto: Hle, já, já, ano, budu soudit mezi dobytčetem tučným a mezi dobytčetem hubeným, 21 protože bokem a ramenem vytlačujete a svými rohy trkáte všechny, jež onemocněly, až byste je rozprášili ven, 22 proto chci svému stádu přinést vysvobození, aniž se ještě mají stávat kořistí, a budu soudit mezi dobytčetem a dobytčetem. 23 A chci nad nimi vzbudit jednoho pastýře, jenž je bude pást, svého nevolníka Dávída - bude je pást on, ano, pastýřem jim bude on, 24 a já, Jehova, jim budu Bohem a můj nevolník Dávíd vládcem vprostřed nich; promluvil jsem já, Jehova. 25 A chci vzhledem k nim uzavřít smlouvu pokoje a zlou zvěř ze země odklidit, takže budou v bezpečí v pustině bydlet a v lesích spávat, 26 a chci učinit je a okolí mého pahrbku požehnáním a sesílat lijavec v jeho čas - budou nastávat lijavce požehnání. 27 A stromové pole vydá své ovoce a země bude vydávat svůj výnos, i budou na své půdě v bezpečí a poznají i, že já jsem Jehova, skrze mé polámaní příčných dřev jejich jha, když je budu umět vyprostit z ruky těch, kdo si jimi sloužili, 28 aniž se ještě budou národům stávat kořistí, aniž je bude požírat zvěř země, nýbrž budou v bezpečí bydlet a nebude působícího úlek. 29 A chci jim k věhlasu zřídit výsadbu, takže již v zemi nebudou zachvacováni hladem, aniž ještě ponosou hanbu od národů, 30 i poznají, že já, Jehova, jejich Bůh, jsem s nimi a oni můj lid, dům Isráelův, prohlášeno Pánem, Jehovou, 31 neboť vy, mé stádo, stádo mé pastvy, vy jste lidé, já váš Bůh, prohlášeno Pánem, Jehovou.

Ezechiel 35

1 A dostalo se ke mně slovo Jehovovo, výrok: 2 Synu člověka, zaměř svou tvář proti hoře Séiru a prorokuj proti ní 3 a řekni jí: Takto řekl Pán, Jehova: Hle, já, jsem proti tobě, horo Séire, a napřáhnu na tebe svou ruku a chci tě učinit spouští, ano, zpusťšeninou, 4 tvá města budu měnit v rumiště a ty se budeš stávat spouští, i budeš poznávat, že já jsem Jehova. 5 Protože jsi chovala trvalé nepřátelství a děti Isráelovy jsi vyháněla v moc meče v čas jejich pohromy, v čas nepravosti konce, 6 proto, jako že já jsem živ, prohlášeno Pánem, Jehovou, tě zajisté chci učinit krví, neboť krev tě bude pronásledovat; ježto nemáš krev v nenávisti, ano, bude tě krev pronásledovat. 7 A chci horu Séír učinit spouští, ano, spouští, a vytínat z ní procházejícího tam i zpět, 8 a její hory naplnit jejími zabitými, tvé pahrbky a tvé průrvy a všechna tvá řečiště - budou v ně padat zabití mečem. 9 Chci tě učinit trvalými spouštěmi, aniž budou tvá města obývána, i budete poznávat, že já jsem Jehova. 10 Pro tvou řeč: Tyto dva národy a tyto dvě země se musejí stát mými, můžeme se toho tedy zmocnit, - a byl tam Jehova, - 11 proto, jako že já jsem živ, prohlášeno Pánem, Jehovou, ano, zachovám se podle tvého hněvu a podle tvé řevnivosti, již jsi uskutečnila ze své nenávisti proti nim, i stanu se mezi nimi známým podle toho, jak tě budu soudit, 12 a budeš poznávat, že já, Jehova, jsem uslyšel všechna tvá rouhání, jež jsi proti horám Isráelovým pronesla výrokem: Spoušť - jsou nám dány za pokrm. 13 Tak jste se svými ústy proti mně vyvyšovali a svá slova proti mně hromadili; já jsem slyšel. - 14 Takto řekl Pán, Jehova: Za radosti vši země ti budu působit spoušť;

15 podle tvé radosti stran dědictví domu Isráélova, nad tím, že je zpusťořeno, tak budu činit tobě - budeř spouřtí, horo Séire, i vřečen Edóm, on vřečen, i poznají, že já jsem Jehova.

Ezechiel 36

1 A ty, synu člověka, prorokuj k horám Isráélovým a řekni: Hory Isráélovy, slyřte slovo Jehovovo: 2 Takto řekl Pán, Jehova: Protože nepřítel proti vám řekl: Aha, i dávné výřiny, to se nám stalo vlastnictvím, - 3 proto prorokuj a řekni: Takto řekl Pán, Jehova: Protože, právě proto - pustoření a chňapání po vás ze vřech stran, abyste se staly vlastnictvím zbytku národů, a že se dostáváte na hrot jazyků, ano, v pomlouvání lidu, 4 proto, hory Isráélovy, slyřte slovo Pána, Jehovy: Takto řekl Pán, Jehova, horám a pahrbkům, řečiřtím a průrvám a zpustlým rumiřtím a opuřtěným měřtům, jeř se dostala zbytku národů, jeř jsou ze vřech stran, za kořist a k pošklebování, - 5 proto Pán, Jehova, řekl takto: Nepromluvil-li jsem v ohni své horlivosti proti zbytku národů a proti Edómu, jemu celému, těm, kteří mou zem učinili vlastnictvím sobě s radostí celého srdce, s pohrdáním myřli, za účelem vyhnání z ní, kořistí! 6 Proto prorokuj o půdě Isráélově a řekni horám a pahrbkům, řečiřtím a průrvám: Takto řekl Pán, Jehova: Hle, já, promluvil jsem ve své horlivosti a ve svém popuzení, protože jste snářely hanbu od národů; 7 proto Pán, Jehova, řekl takto: Já jsem pozvedl svou ruku: Nebudou-li národy, jeř máte ze vřech stran, muset snářet svou hanbu! 8 Ale vy, hory Isráélovy, budete vyhánět své ratolesti a poneseťe své ovoce mému lidu, Isráélovi, neboť se přiblířily k přichodu, 9 vřdyť hle, já, chci k vám a obrátím se k vám, takže budete obdělávány a osévány, 10 a budu na vás rozmnořovat lidi, vřečen dům Isráélův, jej vřečen, takže města budou obydlena a rumiřtě budována; 11 ano, budu na vás rozmnořovat lidi i dobytek, takže se rozmnoří a rozplodí, i budu vás osidlovat podle vařich dřívěřších časů a poskytovat více blaha neř za vařich počátků, i budete poznávat, že já jsem Jehova. 12 A budu na vás přivádět lidi, můj lid, Isráéle, i přivlastní si tě, takže se jim staneř dědictvím, aniř je budeř nadále připravovat o děti. 13 Takto řekl Pán, Jehova: Protože vám říkají: Ty poříráš lidi a stala ses takovou, že svůj národ připravujeř o děti, 14 proto již lidi pořírat nebudeř, aniř budeř jeřtě svůj národ o děti připravovat, prohlářeno Pánem, Jehovou; 15 aniř ti jeřtě budu dávat slyřet hanbu od národů, aniř jeřtě budeř snářet potupu od národností, aniř budeř jeřtě svůj národ ke klopytnutí přivádět, prohlářeno Pánem, Jehovou. 16 A dostalo se ke mně slovo Jehovovo, výrok: 17 Synu člověka, když bydleli, dům Isráélův, na své půdě, znečiřtili ji svou cestou a svými skutky; jejich cesta se před mou tváří stala jakoby nečiřtotou odloučení; 18 i vylil jsem na ně své popuzení pro krev, již na zem vylili, a za jejich neřádstva, jimiř ji znečiřtili, 19 a rozptýlil jsem je mezi národy, takže jsou rozhářeni po zemích, odsoudil jsem je podle jejich cesty a podle jejich skutků. 20 A když přišli k národům, kam přišli, znesvěcovali mé svaté jméno, když se o nich říkalo: Tito jsou lid Jehovův, a ze své země vyšli. 21 I slítoval jsem se nad svým svatým jménem, jeř oni, dům Isráélův, znesvěcovali mezi národy, kam přišli; 22 proto k domu Isráélovu řekni: Takto řekl Pán, Jehova: Ne vřhledem k vám já tak čním, dome Isráélův, nýbrř k svému svatému jménu, jeř jste mezi národy znesvěcovali, kam jste přišli; 23 chci tedy posvětit své veliké jméno, jeř bylo mezi národy znesvěceno, jeř jste vprostřed nich znesvětili, takže národy poznají, že já jsem Jehova, prohlářeno Pánem, Jehovou, v uznání mne za svatého mezi vámi před jejich očima. 24 A chci vás vzít zprostřed národů a shromáždít vás ze vřech zemí a přivést vás k vaří půdě, 25 a budu na vás kropit čistou vodou, takže budete očiřřování - ode vřech vařich nečiřtot, i ode vřech vařich neřádstev vás chci očiřtít 26 a dát vám nové srdce, i nového ducha chci dát ve vaře nitro, ano, chci z vařeho masa odnit srdce z kamene a dát vám srdce z masa, 27 a ve vaře nitro chci dát svého Ducha a učinit, abyste chodili v mých ustanoveních a mých předpisů dbali a vykonávali je, 28 a budete bydlet v zemi, již jsem dal vařim otcům, a stanete se mi lidem a já vám budu Bohem, 29 a chci vás vysvobodit ze vřech vařich nečiřtot a zavolat na obilí a rozmnořit je, aniř na vás budu uvalovat hlad, 30 nýbrř budu rozmnořovat ovoce stromoví a výnos pole, abyste již mezi národy nemuseli snářet potupu hladu; 31 pak si budete připomínat své zlé cesty a své skutky, jeř nebyly dobré, a budete se sami sebou znechucovat nad svými nepravostmi a nad svými ořklivostmi. 32 Ne vřhledem k vám já tak čním, prohlářeno Pánem, Jehovou, nechť vám je známo! Buďte zostuzeni, ano, styďte se za své cesty, dome Isráélův! 33 Takto řekl Pán, Jehova: V den, kdy vás budu mít očiřřeny ode vřech vařich nepravostí, když budu osidlovat města a rumiřtě budou vybudována 34 a země, jeř byla zpusťořena, bude obdělávána místo toho, aby před očima každého přecházejícího zůstávala spouřtí, 35 pak budou říkat: Tato země, jeř byla zpusťořena, se stala jakoby zahradou Édenem, a města rozvrácená a zpusťořená a pobořená jsou opevněna, jsou obydlena. 36 A národy, jeř kolkolem vás budou zbývat, poznají, že já, Jehova, jsem vybudoval ta, jeř byla pobořena, osázel to, co bylo zpusťořeno; já, Jehova, jsem promluvil a učiním tak. 37 Takto řekl Pán, Jehova: Jeřtě se domu Isráélovu budu dávat dotazovat stran učinění jim tohoto: Budu je mnořit jako stádo lidí, 38 jako stádo svatých, jako stádo Jerúsálema v jeho svátky, tak města, jeř byla rozvrácena, budou plna stád lidí, i poznají, že já jsem Jehova.

Ezechiel 37

1 Nade mnou se octla ruka Jehovova, i odnesl mě Jehova v duchu a spustil mě v střed rozsedliny, a ona byla plna kostí; 2 i dal mi mimo ně kolem dokola přecházet, a hle, byly na povrchu rozsedliny velmi četné, a hle, velmi suché. 3 A řekl ke mně: Synu člověka, zda tyto kosti budou žít? I řekl jsem: Pane, Jehovo, ty víš. 4 A řekl ke mně: Prorokuj nad těmito kostmi a řekni k nim: Vy suché kosti, slyšte slovo Jehovovo. 5 Takto Pán, Jehova, řekl těmto kostem: Hle, já se chystám do vás uvést dech, takže budete žít, 6 a chci na vás dát šlachy a nechat na vás vzrůst maso a navléc na vás kůži a dát do vás dech, takže budete žít; a budete poznávat, že já jsem Jehova. 7 Jal jsem se tedy prorokovat podle toho, co mi Jehova rozkázal, a za mého prorokování nastal zvuk, a hle, otfásání, jak se kosti přibližovaly, kost k své kosti, 8 a pohleděl jsem, a hle, na nich šlachy, a maso vzrostlo a odshora se na ně navlékla kůže, ale dechu v nich nebylo. 9 A řekl ke mně: Prorokuj k dechu, prorokuj, synu člověka, a řekni k dechu: Takto řekl Pán, Jehova: Půjď od čtyř větrů, ty dechu, a dmýchej v tyto zabitě, ať žijí. 10 Jal jsem se tedy prorokovat podle toho, co mi rozkázal, a vstoupil v ně dech, takže ožili a postavili se na své nohy, velmi, velmi veliké vojsko. 11 A řekl ke mně: Synu člověka, tyto kosti, ony, to je všechn dům Isráélův. Hle, ti říkají: Naše kosti jsou vysušeny, naše naděje zhynula, jsme vyřízeni, stran nás. 12 Proto prorokuj a řekni k nim: Takto řekl Pán, Jehova: Hle, já se chystám otevřít vaše hroby a budu vás z vašich hrobů vyvádět, můj lide, a přivádět vás k půdě Isráélově, 13 i budete poznávat, že já jsem Jehova, při mém otvírání vašich hrobů a při mém vyvádění vás z vašich hrobů, můj lide! 14 A chci do vás dát svého Ducha, takže budete žít, a uvést vás ve spočinutí na vaší půdě, i budete poznávat, že já, Jehova, jsem promluvil a učinil tak, prohlášeno Jehovou. 15 A dostalo se ke mně slovo Jehovovo, výrok: 16 A ty, synu člověka, si vezmi jedno dřevo a napiš na ně: Pro Júdu a pro syny Isráélovy, jeho soukmenovců; a vezmi jedno dřevo a napiš na ně: Pro Josefa, dřevo Efrájimovo a všeho domu Isráélova, jeho soukmenovců; 17 a připoj si je jedno k jednomu v jedno dřevo, ať se v tvé ruce stanou jedním. 18 A jak k tobě děti mého lidu budou pronášet výrok: Zda nám nechceš oznámit, čím ti jsou tyto věci? - 19 promluv k nim: Takto řekl Pán, Jehova: Hle, já se chystám vzít dřevo Josefovo, jež je v ruce Efrájimově, a kmenů Isráélových, jeho soukmenovců, a chci je, na něm, spojit s dřevem Júdovým a učinit je jedním dřevem; ano, stanou se jedním v mé ruce. 20 A dřeva, na něž budeš psát, necht' jsou před jejich očima v tvé ruce, 21 a promluv k nim: Takto řekl Pán, Jehova: Hle, já se chystám vzít děti Isráélovy zprostřed národů, kam odešly, a chci je shromáždit se všech stran a přivést je k jejich půdě 22 a učinit je v zemi, na horách Isráélových, jedním národem, a oni všichni budou za krále mít jednoho krále, aniž se ještě budou stávat dvěma národy, aniž se ještě kdy budou dělit na dvě království, 23 aniž se ještě budou znečišťovat svými neřádstvými a svými hnusnostmi ani žádnými svými přestoupeními, nýbrž je chci vysvobodit ze všech jejich bydlíšť, v nichž hřešily, a očistit je, i stanou se mi lidem a já jim budu Bohem. 24 A králem nad nimi bude můj nevolník Dávid, i budou oni všichni mít jednoho pastýře, a budou chodit v mých předpisech a dbát mých ustanovení a vykonávat je, 25 a zabydlí se na zemi, již jsem dal svému nevolníku Jákobovi, v níž bydleli jejich otcové, ano, zabydlí se na ní oni a jejich děti a děti jejich dětí navždy, a vládcem jim natrvalo bude Dávid, můj nevolník. 26 A chci vzhledem k nim uzavřít smlouvu pokoje, bude to smlouva věčná s nimi, i chci je umístit a rozmnožit je a svou svatyni natrvalo vprostřed nich umístit, 27 i vznikne nad nimi mé obydlí a stanu se jim Bohem a oni mi budou lidem. 28 A když má svatyně bude natrvalo vprostřed nich, poznají národy, že já jsem Jehova, posvěčující Isráéle.

Ezechiel 38

1 A dostalo se ke mně slovo Jehovovo, výrok: 2 Synu člověka, upří svou tvář proti Gógovi ze země Mágógovy, vládci Róše, Mešechu a Tuvalu, a prorokuj proti němu 3 a řekni: Takto řekl Pán, Jehova: Hle, já, jsem proti tobě, Gógu, vládce Róše, Mešechu a Tuvalu, 4 a obrátím tě a v tvé čelisti chci dát háky a vyvést tebe a všechnu tvou vojenskou moc, koně a jezdce, kteří jsou, oni všichni, dokonale vystrojeni, četné sejítí, velikými štíty a malými štíty, oni všichni zacházející s meči, 5 Peršany, Kúš a Pút s tebou, oni všichni - štíty a přílby, 6 Gómer a všechny jeho čety, dům Tógarmy z nejzazších končin severu a všechny jeho čety, mnohé národnosti s tebou. 7 Buď připraven a učíš si přípravy, ty i všechna tvá sejítí, jež se u tebe sešla, ať se jim staneš stráží; 8 po mnoha dnech budeš přicházet na mysl, v posledku let budeš napadat lid navracený od meče, shromážděný zprostřed mnoha národností, na hory Isráélovy, jež se staly ustavičným rumištěm, on však bude zprostřed národností vyveden a oni všichni budou bydlet v bezpečí. 9 I budeš vystupovat, přicházet jako bouře, jako oblak k pokrytí země, ty a s tebou všechny tvé čety a mnohé národnosti. 10 Takto řekl Pán, Jehova: A v onen den se stane, že budou na tvé srdce vystupovat věci a budeš zamýšlet zlý úmysl 11 a budeš si říkat: Budu vystupovat proti zemi neopevněných míst, napadat ty, kdo se těší klidu, bydlící v bezpečí (oni všichni bydlí beze zdí a závor ani vrat nemají), 12 k loupení lupu a k ukořisťování kořisti, k obracení tvé ruky proti rumištím, opět obydleným, a na lid, sesbíraný zprostřed národů, pořídívší si majetek a jmění, na ty, kteří bydlí na výsosti země. 13 Ševá a Dedán a obchodníci Taršíše a všichni jeho hřivnatci ti budou říkat: Zda ty přicházíš k loupení lupu? Zda jsi své svolání svolal k ukořisťování kořisti, k odnášení stříbra a zlata, ku braní majetku a jmění, k uloupení velikého lupu? 14 Proto prorokuj, synu člověka, a řekni Gógovi: Takto řekl Pán, Jehova: Zda v onen den, za bydlení mého lidu, Isráéle, v bezpečí, o tom nebudeš vědět? 15 I přijdeš ze svého místa, z nejzazších končin severu, ty a s tebou mnohé národnosti, oni všichni jezdící na koních, veliké sejítí, početná vojenská moc,

16 a budeš vystupovat proti mému lidu, Izráelovi, jako oblak k pokrytí země. To se bude dít v posledku dní, i budu tě přivádět proti své zemi, za účelem poznání mě národy v mém dokázání své svatosti před jejich očima v tobě, Gógu. 17 Takto řekl Pán, Jehova: Zda ty jsi ten, o němž jsem v pravěkých dnech promlouval skrze své nevolníky, proroky Izráelovy, již v oněch dnech po léta prorokovali? O přivedení tě proti nim? - 18 I stane se v onen den, v den Gógova příchodu na půdu Izráelovu, prohlášeno Pánem, Jehovou, že v mém obličejí bude vzházet mé popuzení, 19 a promluvím ve své žárlivosti, v ohni výbuchu svého hněvu: Nebude-li v onen den na půdě Izráelově veliký otřes! 20 I budou se před mou tváří trást ryby moře a letounstvo nebes a zvěř pole a všechno plazivé tvorstvo, jež se plazí po půdě, a všichni lidé, kteří budou na tváři půdy, a hory se zřítí a skalní strminy padnou, a k zemi padat bude každá zeď. 21 A po všech svých horách na něho zavolám meč, prohlášeno Pánem, Jehovou; meč každého bude proti jeho bratru, 22 i budu se s ním soudit morem a krví a budu na něho a na jeho čety a na mnohé národnosti, jež jsou s ním, dšít dravým lijavcem a kameny krupobítí, ohněm a sírou. 23 Tak se budu dokazovat velikým a dávat se za svatého uznat a budu poznáván v očích mnohých národů, ano, budou poznávat, že já jsem Jehova.

Ezechiel 39

1 A ty, synu člověka, prorokuj proti Gógovi a řekni: Takto řekl Pán, Jehova: Hle, já, jsem proti tobě, Gógu, vládce Róše, Mešechu a Tuvalu, 2 a chci tě obrátit a vodit tě a dát ti vystoupit z nejzazších končin severu proti horám Izráelovým 3 a vyrazit tvůj luk z tvé levé ruky a tvé šípy vysypat z tvé pravé ruky. 4 Na horách Izráelových budeš padat ty a všechny tvé čety a národnosti, jež jsou s tebou; dám tě za pokrm supům, všemožnému okřídlenému ptactvu a zvěři pole; 5 na tváři pole budeš padat, neboť jsem promluvil já, prohlášeno Pánem, Jehovou. 6 A proti Mágógovi a proti v bezpečí obývajícím ostrovy, chci vypustit oheň, i poznají, že já jsem Jehova; 7 a své svaté jméno chci učinit známým vprostřed svého lidu, Izráele, aniž ještě budu své svaté jméno v zneuctění vydávat, i poznají národy, že já jsem Jehova, Svatý v Izráéli. 8 Hle, přijde a nastane to, prohlášeno Pánem, Jehovou, toť den, o němž jsem promlouval, 9 kdy obyvatelé měst Izráelových vyjdou a zapálí a budou topit zbrojí, totiž malými štíty a velkými štíty, luky a šípy, ručními kyji a kopími, a budou jimi oheň v žáru udržovat po sedm let, 10 aniž budou dříví snášet z pole ani sekat z lesů, neboť budou oheň v žáru udržovat zbrojí, a jmou se olupovat olupovavší je, a vykořisťovat vykořisťovavší je, prohlášeno Pánem, Jehovou. 11 A v onen den se stane: Budu Gógovi dávat místo tam, hrob v Izráéli, průrvu procházejících, na východ od moře, a ona bude zastavovat procházející, neboť tam pohřbí Góga a všecken jeho dav, a nazvou ji Gé-hamón-Góg. 12 A dům Izráelův, ti je budou pohřbívat, za účelem očištění země, po sedm měsíců, 13 než je pohřbí, všecken lid země; to jim bude k věhlasu v den mého oslavení, prohlášeno Pánem, Jehovou. 14 Pak budou muset vyčlenit stále mužstvo, mající procházet zemí a s těmi, kdo budou mimo přecházet, pohřbívat ty, kdo budou pozůstávat na tváři země, k očištění jí; pátrat budou od konce sedmi měsíců 15 a když ti mimo přecházející mimo přejdou zemí a uvidí se kost člověka, postaví se vedle ní znamení, než ji ti, kdo budou pohřbívat, do Gé-hamón-Gógu pohřbí. 16 A i jméno města bude Hamónáh. - Tak očistí zem. 17 A ty, synu člověka, - takto řekl Pán, Jehova: Řekni všemožnému okřídlenému ptactvu a všemožné zvěři pole: Shromážděte se a přijďte, sesbírejte se ze všech stran na mou oběť, již se já chystám pro vás pořádat, velikou oběť na horách Izráelových, ať se nažerete masa a napijete krve! 18 Budete moci žrát maso siláků a pít krev šlechticů země, beranů, jehňat a kozlů, býků, samých vykrmených dobytčat z Bášanu, 19 ano, z mé oběti, již pro vás uspořádám, se do sytosti nažerete tuku a do opilosti napijete krve; 20 tak se u mého stolu nasytíte koňmi a jezdci, siláky a všemožnými bojovníky, prohlášeno Pánem, Jehovou. 21 A svou slávu chci uvést mezi národy, takže všechny národy zakusí můj soud, jež vykonám, a mou ruku, již na ně položím; 22 a od onoho dne a nadále budou vědět, dům Izráelův, že jejich Bůh jsem já, Jehova, 23 a národy poznají, že dům Izráelův, ti byli odvedeni pro svou nepravost, za to, že se proti mně dopustili věrolomnosti, takže jsem před nimi skryl svou tvář a vydal jsem je v ruku jejich protivníků, i padli, oni všichni, mečem; 24 podle jejich nečistoty a podle jejich přestoupení jsem s nimi naložil a svou tvář před nimi skryl. 25 Proto Pán, Jehova, řekl takto: Nyní budu odvracet zajetí Jákóbovo a litovat všeho domu Izráelova a horlit pro své svaté jméno; 26 i zapomenou, ve svém bydlení na půdě Izráelově v bezpečí, kdy nebude působícího úlek, na svou hanbu a všechnu svou věrolomnost, již se proti mně věrolomně dopustili, 27 až je přivedu zpět zprostřed národností a budu je shromažďovat ze zemí jejich nepřátel, i budu jimi před očima mnohých národů za svatého uznán. 28 Pak poznají, mým odvedením jich k národům a tím, že je budu shánět na jejich půdu, aniž tam ještě budu koho z nich pozůstavovat, že já, Jehova, jsem jejich Bůh, 29 aniž ještě budu před nimi skrývat svou tvář, když na dům Izráelův vylíjí svého Ducha, prohlášeno Pánem, Jehovou.

Ezechiel 40

1 V dvacátém a pátém roce našeho vyhnanství, na počátku roku, v desátý den měsíce, v čtrnáctém roce poté, co město padlo, v právě tento den se nade mnou octla ruka Jehovova a vnesl mě tam, 2 v Božích viděních mě vnesl do země Izráelovy a spustil mě na velmi vysokou horu, a na ní, k jihu, byla jakoby výstavba města.

3 I vnesl mě tam, a hle, muž - jeho vzezření jako vzezření mosazi a v jeho ruce šňůra ze lnu a třtina míry, a on stál v bráně. 4 A ten muž ke mně promluvil: Synu člověka, hled' svýma očima a slyš svýma ušima a upři své srdce na vše, co vidět se já chystám tě uschopnit, neboť jsi sem byl přiveden za účelem ukázání ti toho. Vše, co ty budeš vidět, oznam domu Isráelovu. 5 A hle, zevně vůči domu kolem dokola zeď a v ruce toho muže třtina míry šesti loket, po lokti a šířce dlaně, i změřil šířku: Stavby jedna třtina, a výšku: Jedna třtina, 6 a vstoupil do brány, - její průčelí bylo směrem k východu, - a vystoupil po jejích stupních a změřil práh brány: Jedna třtina šířky, totiž práh první, jedna třtina šířky, 7 a strážnice: Jedna třtina délky a jedna třtina šířky, a mezi strážnicemi pět loket, a práh brány od předsíně brány zevnitř, jedna třtina. 8 A změřil předsíň brány zevnitř: Jedna třtina 9 (změřil sice předsíň brány: Na osm loket, ale i s dvěma výčnělky na dva lokte), a brána vedla zevnitř; 10 a strážnice v bráně směrem k východu byly tři odtud a tři odtud, ony tři měly jednu míru, a jednu míru měly ty výčnělky odtud a odtud. 11 A změřil šířku vchodu do brány: Deset loket, délku brány: Třináct loket, 12 a okraj před strážnicemi: Jeden loket, a jeden loket okraje odtamtud, a strážnice: Šest loket odtud a šest loket odtud. 13 A změřil bránu od střechy strážnice ke střeše druhé, šířku dvaceti a pěti loket, vchod naproti vchodu, 14 a ty výčnělky určil na šedesát loket, a k výčnělku kolem dokola sahalo nádvoří u brány. 15 A zpřed průčelí brány vstupu před průčelí předsíně vnitřní brány bylo padesát loket, 16 a na strážnicích byla zamřížovaná okna, totiž na jejich výčnělcích dovnitř brány kolem dokola a tak do předsíní, a okna byla kolem dokola dovnitř, a na výčnělku byly palmy. 17 A uvedl mě do vnějšího nádvoří, a hle, kolem dokola komnaty a dlažba, obé zřízeno v nádvoří, třicet komnat na dlažbě, 18 a dlažba byla po straně bran, podle délky bran byla dolní dlažba. 19 A změřil šířku od blízkosti průčelí dolní brány až po vnitřní nádvoří zevně: Sto loket, na východ a na sever. - 20 A brána, jejíž průčelí bylo směrem k severu, k vnějšímu nádvoří, - změřil její délku a její šířku, 21 a strážnice v ní tři odtud a tři odtud, a výčnělky v ní a její předsíně, to bylo podle míry té první brány, padesát loket její délka a její šířka pětadvacet loket, 22 a její okna a její předsíně a její palmy byly podle míry té brány, jejíž průčelí bylo směrem k východu; a vystupovali jí po sedmi stupních a její předsíně byly před nimi. 23 A brána vnitřního nádvoří byla naproti bráně k severu a k východu, i naměřil od brány k bráně sto loket. 24 A odvedl mě směrem k jihu, a hle, brána směrem k jihu, i změřil výčnělky v ní a její předsíně podle těchto měr, 25 a ona měla i její předsíně měly okna kolem dokola, jako tato okna, padesát loket délku a šířku pětadvacet loket, 26 a sedm stupňů k vzestupům do ní, její předsíně byly před nimi, a na výčnělcích v ní palmy, jedna odtud a jedna odtud. 27 A směrem k jihu byla brána k vnitřnímu nádvoří, i naměřil od brány k bráně směrem k jihu sto loket. 28 A branou jihu mě uvedl do vnitřního nádvoří a změřil bránu jihu podle těchto měr; 29 a její strážnice a výčnělky v ní a její předsíně podle těchto měr, a ona měla i její předsíně měly okna kolem dokola, padesát loket délku a šířku dvacet a pět loket, 30 a kolem dokola předsíně, délku pětadvacet loket a šířku pět loket, 31 a její předsíně k vnějšímu nádvoří, a na výčnělcích v ní palmy, a osm stupňů vzestupu do ní. 32 A uvedl mě do vnitřního nádvoří směrem k východu a změřil bránu podle těchto měr, 33 a její strážnice a výčnělky v ní a její předsíně podle těchto měr, a ona měla i její předsíně měly okna kolem dokola, délku padesát loket a šířku pětadvacet loket, 34 a její předsíně k vnějšímu nádvoří, a na výčnělcích v ní palmy odtud a odtud, a osm stupňů vzestupu do ní. 35 A uvedl mě k bráně severu; tu změřil podle těchto měr, 36 její strážnice a výčnělky v ní a její předsíně, a ona měla okna kolem dokola, délku padesát loket a šířku pětadvacet loket, 37 a výčnělky v ní k vnějšímu nádvoří, a na výčnělcích v ní palmy odtud a odtud, a osm stupňů vzestupu do ní. 38 A byla tam místnost a vchod do ní skrze výčnělky v branách; tam oplachovali vzestupné oběti, 39 a v předsíni brány dva stoly odtud a dva stoly odtud k porážení na nich vzestupných obětí a obětí za hřích a za provinění, 40 a po straně, zevně vůči vystupujícímu ke vchodu do brány k severu, dva stoly, a dva stoly po druhé straně, jež patřila předsíni brány, 41 čtyři stoly odtud a čtyři stoly odtud po stranách brány, osm stolů; na nich poráželi. 42 A k vzestupným obětem čtyři stoly z kamenů s otesáváním, délky jednoho a půl lokte a šířky jednoho a půl lokte a výšky jednoho lokte; na ně také pokládali nástroje, jimiž poráželi vzestupné a jiné oběti; 43 a uvnitř byly dvojité háky na jednu šířku dlaně, upevněné kolkolem, a na stolech maso obětních darů. 44 A zevně vůči vnitřní bráně byly komnaty pěvců, ve vnitřním nádvoří, jež byly po straně brány severu, a jejich průčelí směrem k jihu, jedna po straně brány východu, průčelím směrem k severu. 45 A promluvil ke mně: Tato komnata, jejíž průčelí je směrem k jihu, je pro kněží, mající na starosti opatrování domu, 46 a ta komnata, jejíž průčelí je směrem k severu, je pro kněží, mající na starosti opatrování oltáře; oni, synové Cádókovi, jsou ze synů Lévího přibližující se k Jehovovi obsluhovat ho. 47 I změřil nádvoří, délky sto loket a šířky sto loket, čtvercové, a před domem byl oltář. 48 A uvedl mě do předsíně domu a změřil výčnělky předsíně, pět loket odtud a pět loket odtud, a šířku brány, tři lokte odtud a tři lokte odtud, 49 délka předsíně byla dvacet loket a šířka jedenáct loket, i se stupni, jimiž do ní vystupovali, a při výčnělcích byly sloupy, jeden odtud a jeden odtud.

Ezechiel 41

1 A uvedl mě do chrámu a změřil výčnělky, šest loket šířky odtud a šest loket šířky odtud - šířka stanu; 2 a šířka vchodu deset loket a strany vchodu pět loket odtud a pět loket odtud. A změřil jeho délku, čtyřicet loket, a šířku, dvacet loket. 3 A vešel dovnitř a změřil výčnělky vchodu, po dvou loktech, a vchod, šest loket, a šířku vchodu, sedm loket, 4 a změřil její délku, dvacet loket, a šířku, dvacet loket, před chrámem; a řekl ke mně: Toto je nejsvětější svatyně.

5 A změřil zeď domu, šest loket, a šířku každé boční místnosti, čtyři lokte, kolem dokola domu vůkol, 6 a ty boční místnosti, boční místnost na boční místnosti, byly troje, a to třicetkrát, a byly zřízeny ve zdi, již dům měl pro ty boční místnosti kolem dokola, aby se držely, ale držely se ne ve zdivu domu, 7 nýbrž bočním místnostem přibývalo místa a vůkol se vinulo, čím výše, tím více, neboť okružní prostor domu - čím výše, tím více, kolem dokola vůči domu; proto rozšiřování při domě bylo do výše, a tak dolní patro vystupovalo na horní přes prostřední. 8 A při domě kolem dokola jsem uviděl vyvýšení - základy bočních místností, na celou třtinu, šest loket ke spoji; 9 šířka zdi, již měly boční místnosti navenek, byla pět loket, a co bylo ponecháno, byla chodba k bočním místnostem domu. 10 A mezi komnatami byla šířka dvaceti loket kolem dokola vůkol domu, 11 a vchod do bočních místností byl přes to, co bylo ponecháno, jeden vchod směrem k severu a jeden vchod k jihu, a šířka místa, jež bylo ponecháno, byla pět loket kolem dokola. 12 A budova, jež byla před odděleným místem na straně směrem k západu: Šířka sedmdesát loket, a zeď budovy: Pět loket šířky kolem dokola, a její délka devadesát loket. 13 A změřil dům: Délka sto loket, a oddělené místo a budovu a její zdi: Délka sto loket, 14 a šířku průčelí domu a odděleného místa k východu: Sto loket. 15 A změřil délku budovy naproti oddělenému místu, jež byla na jeho zadní straně, a jeho sloupové síně odtud a odtud, sto loket, a vnitřní chrám a předsíně nádvoří. 16 Prahy a zamřížovaná okna a sloupové síně vůkol na nich třech (naproti prahům bylo obložení dřevem kolem dokola a od země až po okna, a okna byla zakryta), 17 nad hořejškem vchodu až po vnitřní dům a navenek a na vsí zdi kolem dokola, vnitřní i vnější, podle měr, 18 a byli tam vypodobnění kerúbové a palmy, a to palma mezi kerúbem a kerúbem, a kerúb měl dvojí tvář, 19 a to k palmě odtud tvář člověka a k palmě odtud tvář hřivnatce; byli vypodobnění na celém domě kolem dokola, 20 od země až po hořejšek vchodu a na zdi chrámu byli vypodobnění ti kerúbové a ty palmy. 21 Chrám - zárubeň byla čtvercová, i u průčelí svatyně, vzezření jako vzezření. 22 Oltář ze dřeva, vysoký tři lokte a jeho délka dva lokte, a jeho rohy, jež měl, a jeho délka a jeho stěny byly ze dřeva; i promluvil ke mně: Toto je stůl, jenž je před tváří Jehovovou. 23 A chrám měl a svatyně měla dvoje dveře, 24 a dveře měly po dvou křídlech, po dvou otáčivých křídlech; dvě měly jedny dveře a dvě křídla měly druhé, 25 a na nich, na dveřích chrámu, byli vypodobnění kerúbové a palmy, jako byli vypodobnění na zdech, a na průčelí předsíně zevně bylo trámův ze dřeva, 26 a zamřížovaná okna a palmy odtud a odtud po stranách předsíně a bočních místností domu a na trámův.

Ezechiel 42

1 I vyvedl mě do vnějšího nádvoří směrem k severu a zavedl mě ke komnatě, jež byla naproti oddělenému místu a jež byla naproti budově k severu, 2 před podélnou stranu sta loket; vchod byl na severu, jeho šířka padesát loket. 3 Naproti dvaceti loktům, jež mělo vnitřní nádvoří, a naproti dlažbě, již mělo vnější nádvoří, byla v třetích patrech sloupová síň naproti sloupové sině, 4 a před komnatami chodba deseti loket šířky, dovnitř, cesta jednoho lokte, a jejich vchody k severu. 5 A horní komnaty byly kratší (neboť sloupové síně od nich ubíraly) než dolní a než prostřední v budově, 6 neboť ony byly třípatrové a neměly sloupů, jako sloupy nádvoří, proto bylo dolními a prostředními odňato z podlahy. 7 A zeď, jež byla navenek při komnatách směrem k vnějšímu nádvoří, naproti komnatám, její délka byla padesát loket, 8 neboť padesát loket byla délka komnat, jež byly při vnějším nádvoří, a hle, před chrámem sto loket, 9 a pod těmito komnatami byl vstup od východu stran vcházení jím do nich z vnějšího nádvoří. 10 V šířce zdi nádvoří směrem k východu, před odděleným místem a před budovou, byly komnaty - 11 a cesta před nimi - vzezřením jako komnaty, jež byly směrem k severu, podle jejich délky, tak jejich šířka, a všechny jejich vchody byly i podle jejich zřízení i podle jejich vchodů. 12 A jako vchody komnat, jež byly směrem k jihu, byl vchod při východisku cesty, cesty přímo ku příslušné zdi směrem k východu při vstupu do nich. 13 A řekl ke mně: Komnaty severu, komnaty jihu, jež jsou naproti oddělenému místu, to jsou svaté komnaty, kde kněží, kteří se přibližují k Jehovovi, jídají nanejvýš svaté věci; tam ukládají nanejvýš svaté věci, i oběti daru a oběti za hřích a za provinění, neboť to místo je svaté. 14 Když kněží vejdou, pak nebudou ze svatyně vycházet do vnějšího nádvoří, nýbrž tam musejí uložit roucha, v nichž obsluhují, neboť ona jsou svatá, i oblečou si jiná roucha a tak se přiblíží k tomu, co patří lidu. 15 A když dokončil měření vnitřního domu, vyvedl mě směrem k bráně, jejíž průčelí bylo směrem k východu, a změřil ji kolem dokola; 16 změřil třtinou míry stranu východu, pět set třtin, třtinou míry vůkol, 17 změřil stranu severu, pět set třtin, třtinou míry vůkol, 18 změřil stranu jihu, pět set třtin, třtinou míry, 19 otočil se k straně západu a naměřil pět set třtin, třtinou míry. 20 Změřil ji na čtyři strany; kolem dokola měla zeď délku pěti set loket a šířku pěti set loket k rozhranění mezi tím, co je svaté, a nesvatým.

Ezechiel 43

1 A odvedl mě k bráně, bráně, jež byla obrácena směrem k východu, 2 a hle, od směru z východu přišla sláva Boha Izráelova, a jeho hlas - jako hlas mnohých vod, a od jeho slávy se rozsvítila země. 3 A to vidění, jež jsem uviděl, bylo podle vzezření jako vidění, jež jsem uviděl při svém příchodu ke zničení města, a vidění byla jako vidění, jež jsem uviděl u řeky Keváru. I padl jsem na svou tvář 4 a sláva Jehovova vešla do domu cestou brány, jejíž průčelí bylo směrem k východu.

5 A Duch mě pozvedl a vnesl mě do vnitřního nádvoří, a hle, slávou Jehovovou se naplnil dům, 6 a uslyšel jsem mluvícího ke mně z domu; a vedle mne kdosi stanul. 7 A řekl ke mně: Synu člověka, viz místo mého trůnu a místo chodidel mých nohou, kde budu navždy sídlit vprostřed Izráelových dětí, aniž ještě budou, dům Izráelův, poskvřňovat mé svaté jméno, oni, ani jejich králové, svým smilstvem a mrtvolami svých králů, svými výšinami, 8 svým kladením svých prahů u prahu mého a svých veřejí vedle veřejí mých, takže jen stěna byla mezi mnou a mezi nimi, a tak mé svaté jméno poskvřňovali svými ošklivostmi, jež páchali, pročez jsem je ve svém hněvu strávil. 9 Nyní necht' své smilstvo a mrtvoly svých králů ode mne vzdalují a budu navždy sídlit vprostřed nich. 10 Ty, synu člověka, zprav dům Izráelův o tomto domě, ať se stydí za své nepravosti a změří stavbu, 11 a zastydí-li se za vše, co napáchali, uvědom je o tvářnosti domu a jeho zařízení a jeho východech a jeho vstupech a všech stránkách jeho tvářnosti a všech jeho ustanoveních, ano, o všech stránkách jeho tvářnosti a všech jeho poučeních. To zapiš před jejich očima, ať si všímají vši jeho tvářnosti a všech jeho poučení; ta necht' vykonávají. 12 Toto je zákon domu: Na temeni hory bude všechno jeho území kolem dokola svatosvaté; hle, toto je zákon domu. 13 A toto jsou míry oltáře v loktech: Loket je loket a šířka dlaně, a podstavec na tento loket, a loket šířka, a jeho obruba na jeho okraji vůkol na jednu píd'; toto je spodek oltáře. 14 A od podstavce na zemi až po dolní lištu dva lokte a šířka jeden loket, a od menší lišty až po větší lištu čtyři lokte a šířka loket; 15 a ohniště na čtyři lokte, a od ohniště vzhůru čtyři rohy, 16 a ohniště: Délka dvanácti se šířkou dvanácti, čtvercové, na jeho čtyřech stranách. 17 A lišta: Délka čtrnácti se šířkou čtrnácti na jejích čtyřech stranách, a obruba vůkol ní na půl lokte; a její podstavec na loket vůkol, a stupně k němu obráceny k východu. 18 A řekl ke mně: Synu člověka, takto řekl Pán, Jehova: Toto jsou ustanovení oltáře v den jeho zhotovení ke vznášení na něm vzestupných obětí a ke kropení naň krví; 19 i musíš dát kněžím, Lévióvcům, kteří jsou ze semene Cádókova, těm, kdo se ke mně přibližují, prohlášeno Pánem, Jehovou, k službě mně, mladého býka k oběti za hřích, 20 a vzít z jeho krve a dát na jeho čtyři rohy a na čtyři úhly lišty a na obrubu vůkol, tak jej očistit a zadost za něj učinit, 21 a vzít toho býka, jenž bude obětí za hřích, ať se spaluje na určeném místě u domu, zevně vůči svatyni, 22 a v druhý den musíš blíže přivést chlupatce z koz, bezvadného, k oběti za hřích, i očistí oltář, jako jej očistili býkem. 23 A až skončíš s očišťováním, musíš blíže přivést mladého býka, bezvadného, a berana ze stáda, bezvadného, 24 ano, budeš je blíže přivádět před tvář Jehovovu a kněží na ně nasypou soli a vnesou je za vzestupnou oběť Jehovovi. 25 Po sedm dní budeš denně obětovat chlupatce za hřích; i mladého býka a berana ze stáda, bezvadné, budou obětovat; 26 po sedm dní budou za oltář činit zadost, i očistí jej a naplní jeho ruku. 27 A až ty dni budou končit, bude se v osmý den a nadále dít, že kněží budou na tom oltáři vykonávat vaše vzestupné oběti a vaše oběti pokojných hodů, i budu vás blahovolně přijímat, prohlášeno Pánem, Jehovou.

Ezechiel 44

1 A zavedl mě zpět směrem k vnější bráně svatyně, jež byla obrácena k východu, a ta byla zavřena; 2 a Jehova ke mně řekl: Tato brána zůstává zavřena, nebude otvírána, aniž jí kdo bude vcházet, neboť jí vešel Jehova, Bůh Izráelův, i zůstane zavřena. 3 Pokud jde o vládce - on, vládce, v ní bude sedat k jedení chleba před tváří Jehovovou; bude vcházet cestou předsíně brány a touž cestou bude vycházet. 4 A uvedl mě cestou brány severu k průčelí domu, i pohleděl jsem, a hle, dům Jehovův naplnila sláva Jehovova, i padl jsem na svou tvář. 5 A Jehova ke mně řekl: Synu člověka, přilož své srdce a viz svýma očima a slyš svýma ušima vše, čím tě oslovuji stran všech ustanovení domu Jehovova a stran všech jeho zákonů, a přilož své srdce ke vstupu do domu se všemi východy ze svatyně, 6 a řekni k té vzpurnosti, k domu Izráelovu: Takto řekl Pán, Jehova: Máte dost ze všech svých ošklivostí, dome Izráelův, 7 ve svém přivádění synů ciziny, neobřezaných srdcem a neobřezaných masem, aby byli v mé svatyni k znesvěcování jí, mého domu, při vašem přinášení mého chleba, tuku a krve; tak ke všem vašim ošklivostem porušovali mou smlouvu, 8 aniž jste zachovali péči o mé svaté věci, nýbrž jste za strážce mého zájmu za sebe ustanovili jiné. 9 Takto řekl Pán, Jehova: Žádný syn ciziny, neobřezaný srdcem a neobřezaný masem, nesmí vcházet do mé svatyně, totiž žádný syn ciziny, jenž je vprostřed dětí Izráelových; 10 ba i Lévióvcí, kteří se při bloudění Izráele zpřed mne vzdálili, kteří zpřed mne zbloudili za svými neřádstvy, ti ponosou svou nepravost, 11 ale oni se v mé svatyni stanou sloužícími v strážích u bran domu a obsluhujícími dům, budou pro lid porážet vzestupné a jiné oběti a oni budou před jejich tváří stát k obsluhování jich, 12 protože je obsluhovali před jejich neřádstvy a stali se domu Izráelovu podnětem k nepravosti; proto jsem proti nim pozvedl svou ruku, prohlášeno Pánem, Jehovou, a ponosou svou nepravost, 13 aniž budou moci ke mně přistoupit k zastávání kněžství mně aneb přistoupit ke kterémukoli mým svatým věcem do nejsvětější svatyně, nýbrž ponosou svou hanbu a své ošklivosti, jež napáchali, 14 ale chci je učinit strážci opatrování domu stran vši jeho obsluhy, a stran všeho, co se v něm má činit. 15 Ale kněží, Lévióvcí, synové Cádókovi, kteří při bloudění dětí Izráelových zpřed mne dbali opatrování mé svatyně, ti se budou ke mně přibližovat k obsluhování mne a budou stát před mou tváří ku přinášení mi tuku a krve, prohlášeno Pánem, Jehovou. 16 Oni budou vcházet do mé svatyně a oni se budou přibližovat k mému stolu k obsluhování mne a budou dbát mého zájmu;

17 a při jejich vcházení do bran vnitřního nádvoří se bude dít, že si budou oblékat roucha ze lnu, aniž se na ně při jejich službě v branách vnitřního nádvoří a uvnitř bude smět dostat vlna, 18 na jejich hlavách budou turbany ze lnu a na jejich bocích budou spodky ze lnu; nebudou se opasovat ničím, co vyvádí pot. 19 A při svém vycházení do vnějšího nádvoří, do vnějšího nádvoří k lidu, budou svlékat svá roucha, v nichž oni sloužili, a odloží je v svatých komnatách a oblečou si jiná roucha, ať svými rouchy neposvěcují lid; 20 aniž budou holit svou hlavu, aniž budou dopouštět uvolněnost; budou své hlavy jen přistříhovat, 21 aniž bude který kněz při jejich vcházení do vnitřního nádvoří pít víno, 22 aniž si za ženy budou brát vdovu aneb vyhnanou, nýbrž panny ze semene domu Izráelova, aneb takovou vdovu, jež bude vdovou po knězi, si budou brát. 23 A budou můj lid poučovat o svatém a nesvatém a uvědomovat je o nečistém a čistém; 24 a při sporu budou oni stát k rozsuzování, budou jej rozsuzovat podle mých práv, a dbát mých zákonů a mých ustanovení stran všech mých svátků a za svaté mít mé šabaty. 25 A k zemřelému člověku nebudou vcházet stran svého znečišťování, leda pro otce aneb pro matku aneb pro syna aneb pro dceru, pro bratra aneb pro sestru, již se nedostalo mužů, se budou smět znečišťovat, 26 a každému po jeho očištění budou počítat sedm dní 27 a v den svého vcházení do svatyně, do vnitřního nádvoří, k službě ve svatyni, bude předkládat svou oběť za hřích, prohlášeno Pánem, Jehovou. 28 To se jim stane dědictvím, jejich dědictvím jsem já, aniž jim budete dávat držbu v Izráéli, jejich držbou jsem já; 29 a oběti daru a oběti za hřích a za provinění - oni je budou jíst, a všeho odevzdaného v Izráéli se bude dostávat jim, 30 a prvního ze všech prvotin všeho a každé oběti věnování čehokoli, ze všech vašich obětí věnování, se bude dostávat kněžím, i prvotinu vašich díží budete dávat knězi k spočinutí požehnání na tvém domě. 31 Kněží nebudou jíst žádné zdechliny ani rozervaného z ptactva ani z dobytka.

Ezechiel 45

1 A při vašem rozlosovávání země v dědictví budete věnovat oběť věnování Jehovovi, svatou část ze země, délky - pětadvacet tisíc délky, šířky deseti tisíc; ta bude svatá na všem svém území vůkol; 2 z tohoto bude na svatyni pět set na pět set, čtverec vůkol, a padesát loket okraje vůkol toho. 3 Budeš tedy podle této míry odměřovat délku pětadvaceti tisíc a šířku deseti tisíc, a v tom bude svatyně, nejsvětější svatyně. 4 To bude svatá část ze země; bude pro kněží, služebníky svatyně, již se budou přibližovat k obsluhování Jehovy; stane se jim místem pro domy a místem svatyně pro svatyni. 5 A pětadvacet tisíc délky a deset tisíc šířky bude pro Lévióvce, služebníky domu, jim k držbě, dvacet komnat. 6 A v držbu města budete dávat pět tisíc šířky a délku pětadvaceti tisíc podél svaté oběti věnování, to bude pro všecken dům Izráelův. 7 A pro vládce: Z této i z této strany vůči svaté oběti věnování a vůči majetku města, před svatou obětí věnování a před majetkem města, od západního okraje k západu a od východního okraje k východu, a délky stejné jako jeden z podílů, od západního pomezí k východnímu pomezí; 8 to bude jeho zemí, majetkem v Izráéli, aniž ještě budou moji vládcové utiskovat můj lid, nýbrž budou zem přenechávat jim, domu Izráelovu, podle jejich kmenů. 9 Takto řekl Pán, Jehova: Máte dost, vládcové Izráelovi; odstraňte násilnictví a plenění a uskutečňujte právo a spravedlnost a sejměte z mého lidu svá vymáhání, prohlášeno Pánem, Jehovou; 10 nechť máte spravedlivé váhy a spravedlivou éfu a spravedlivý bath; 11 éfa a bath mají být jednou měrou, aby bath obsahoval desetinu chómeru i éfa desátou část chómeru, míra toho má být podle chómeru. 12 A šekl je dvacet gér; pětadvacet šeklů, dvacet šeklů, patnáct šeklů, to bude vaše mina. 13 Toto bude oběť věnování, již budete věnovat: Šestina éfy z chómeru pšenice; dáte i šestinu éfy z chómeru ječmene; 14 a dávka oleje: Bath oleje, desetina bathu z kóru; z deseti bathů, z chómeru, neboť deset bathů je chómer; 15 a jedno dobytče ze stáda z dvou set, ze zavražďovaného území Izráelova - k oběti daru a k oběti vzestupné a k oběti pokojných hodů, k zadostučinění za ně, prohlášeno Pánem, Jehovou. 16 K této oběti věnování pro vládce v Izráéli budou oni, všecken lid Izráelův, 17 a na vládcí bude toto: Vzestupné oběti a oběť daru a úlitba o slavnostech a o novech měsíce a o šabatech, o všech svátcích domu Izráelova; on bude vykonávat oběť za hřích a oběť daru a oběť vzestupnou a oběť pokojných hodů k zadostučinění v prospěch domu Izráelova. 18 Takto řekl Pán, Jehova: V prvním měsíci, v první den měsíce, budete přivádět mladého býka, bezvadného, a očišťovat svatyni; 19 i vezme kněz z krve oběti za hřích a dá na zárubeň domu a na čtyři rohy lišty oltáře a na zárubeň brány vnitřního nádvoří; 20 tak budeš činit i v sedmý den v měsíci stran každého bloudícího a stran nevědomého. Tak budete činit zadost za dům. 21 V prvním měsíci, v čtrnáctý den měsíce budete mít minutí, slavnost sedmi dní; budou se jíst nekvašené chleby, 22 a v onen den bude vládce v prospěch svůj a v prospěch všeho lidu země vykonávat oběť za hřích, býka, 23 a po sedm dní té slavnosti bude vykonávat vzestupnou oběť Jehovovi, sedm býků a sedm beranů, bezvadných, denně, po sedm dní, a oběť za hřích, chlupatce z koz, denně, 24 a oběť daru bude vykonávat, éfu k býku a éfu k beranu, a k éfě hín oleje. 25 Taktéž bude činit v sedmém měsíci, v patnáctý den měsíce o slavnosti, po sedm dní, stran oběti za hřích, stran vzestupné oběti a stran oběti daru a stran oleje.

Ezechiel 46

1 Takto řekl Pán, Jehova: Brána vnitřního nádvoří, jež je obrácena k východu, bude po šest dní práce zavírána, ale v den šabatu se bude otvírat, i v den novu měsíce se bude otvírat, 2 a vládce bude vcházet cestou předsíně té brány zvenčí a stane před zárubní té brány a kněží vykonají jeho vzestupnou oběť a jeho oběť pokojných hodů, i pokloní se na prahu té brány a vyjde, a brána se až do večera nebude zavírat 3 a u vchodu do oné brány se o šabatech a o novech měsíce bude před tváří Jehovovou klanět lid země. 4 A vzestupná oběť, již bude vládce v den šabatu Jehovovi předkládat: Šest bezvadných jehňat a bezvadný beran, 5 a oběť daru: Ěfá k beranovi, a k jehňatům oběť daru - dávka jeho ruky, a oleje hín k ěfě. 6 A v den novu měsíce: Mladý býk, z bezvadných, a šest jehňat a beran, to budou bezvadné kusy; 7 a ěfu k býkovi a ěfu k beranovi bude činit obětí daru, a k jehňatům podle toho, čeho jeho ruka bude moci dosáhnout, a oleje hín k ěfě. 8 A při svém vstupování bude vládce vstupovat cestou předsíně té brány a touž cestou bude vycházet, 9 ale při vstupování lidu země před tvář Jehovovu o svátcích bude ten, kdo bude ke klanění vstupovat cestou brány severu, vycházet cestou brány jihu, a ten, kdo bude vstupovat cestou brány jihu, bude vycházet cestou brány severu, nebude se vracet cestou brány, jíž vstoupil, nýbrž bude vycházet naproti ní, 10 a vládce bude při jejich vstupování vstupovat vprostřed nich a při jejich vycházení bude vycházet. 11 A o slavnostech a o svátcích bude obětí daru: Ěfá k býkovi a ěfá k beranovi, a k jehňatům dávka jeho ruky, a oleje hín k ěfě. 12 A kdykoli bude vládce vykonávat dobrovolnou oběť vzestupnou nebo dobrovolnou oběť pokojných hodů Jehovovi, pak se mu otevře brána, jež je obrácena k východu, a on svou vzestupnou oběť aneb svou oběť pokojných hodů vykoná podle toho, jak ji bude vykonávat v den šabatu, a vyjde, a po jeho vyjití se brána zavře. 13 A denně budeš vzestupnou obětí Jehovovi činit roční dobytče, bezvadné, každého jitra budeš obětovat, 14 a k němu budeš každého jitra vykonávat oběť daru, šestinu ěfy a třetinu hínu oleje ke skrápění jemné mouky obětí daru Jehovovi - trvalá ustanovení, ustavičně, 15 ano, dobytče a oběť daru a olej budou každého jitra činit ustavičnou vzestupnou obětí. 16 Takto řekl Pán, Jehova: Když bude vládce dávat dar někomu ze svých synů, bude to jeho dědictví, jeho synům to bude majetkem v dědictví, 17 ale když bude ze svého dědictví dávat dar některému ze svých služebníků, pak bude jeho až po rok svobody, potom se vrátí vládci, jen jeho synů dědictví od něho bude jejich. 18 A vládce nebude brát z dědictví lidu k vytlačování jich z jejich majetku - své syny bude ze svého majetku obdařovat dědictvím, aby můj lid nebyl rozháněn, každý ze svého majetku. 19 Pak mě vchodem, jenž byl po straně brány, uvedl k svatým komnatám pro kněží, jež byly obráceny k severu, a hle, tam bylo místo v nejzazších končinách k západu; 20 i řekl ke mně: Toto je místo, kde budou kněží vařit oběti za provinění a za hřích, kde budou péci oběti daru, aby nebylo vynášení jich do vnějšího nádvoří k posvěcování lidu. 21 A vyvedl mě do vnějšího nádvoří a dal mi přejít po čtyřech koutech toho nádvoří, a hle, v každém koutě nádvoří bylo nádvoří, nádvoří v koutě nádvoří - 22 ve čtyřech koutech nádvoří byla uzavřená nádvoří, délky čtyřiceti a šířky třiceti; všechny čtyři kouty měly jednu míru 23 a bylo v nich vůkol ohrazení, vůkol nich čtyř, a krby k vaření, zřízené zespod ohrazení vůkol. 24 A řekl ke mně: Toto jsou místnosti těch, kdo vaří, kde služebníci domu budou vařit oběti lidu.

Ezechiel 47

1 A uvedl mě zpět ke vchodu do domu, a hle, zpod prahu domu k východu vycházely vody, neboť průčelí domu bylo k východu a vody sestupovaly zpod pravé strany domu, od jižní strany oltáře; 2 i dal mi vyjít cestou brány severu a jal se mě vodit vůkol cestou ven k vnější bráně, cestou, jež směřovala k východu, a hle, z pravé strany prýštily vody. 3 Když ten muž vyšel k východu a v jeho ruce byla měrná šňůra, tu naměřil loktem tisíc a dal mi projít vodami - vody po kotníky, 4 a naměřil tisíc a dal mi projít vodami - vody do kolenou, a naměřil tisíc a dal mi projít - vody po kyčle, 5 a naměřil tisíc - řeka, již jsem projít nemohl, neboť vody se vzduly, vody ku plavání, řeka, již se nedalo procházet. 6 A řekl ke mně: Zda jsi viděl, synu člověka? A jal se mě vodit a dal mi vrátit se na břeh té řeky; 7 když jsem se vrátil, tu, hle, na břehu té řeky velmi mnohé stromoví, odtud i odtud. 8 A řekl ke mně: Tyto vody vycházejí do východního kraje a sestupují na step a vcházejí do moře, do moře jsou vyváděny a jeho vody se uzdravují, 9 a bude se dit, že všechno živé tvorstvo, jež se hemží, bude ožívat na každém místě, kam ty dvě řeky přicházejí, a ryby budou velmi hojné, neboť tam přicházejí tyto vody, takže budou uzdravovány a vše ožije, kam ta řeka přichází. 10 A bude se dit, že nad ní budou stát rybáři; od Ěn-gedí až po Ěn-egljajim budou suššími sítí; jejich ryby budou stran svých druhů jako ryby velkého moře, velmi hojné. 11 Jeho bahna a jeho louže, ty nebudou uzdravovány; budou vydány soli; 12 a nad řekou, na jejích březích odtud i odtud bude vzrůstat všemožné stromoví, poskytující potravu; jeho listí nebude vadnout, aniž bude jeho ovoce mizet; po měsících bude nově rodit, neboť její vody, ony vycházejí ze svatyně, i bude jeho ovoce za potravu a jeho listí za léčivo. 13 Takto řekl Pán, Jehova: Toto bude ohrazení, jímž budete zem jako dědictví rozdělovat dvanácti kmenům Isráelovým (Josefovi dva podíly), 14 neboť ji zdědíte jeden jako druhý, stran níž jsem zvedl svou ruku - dát ji vašim otcům, i případně vám tato země v dědictví. 15 Toto tedy bude pomezí země na okraji k severu: Od velkého moře směrem k Chethlónu k vstupu do Cedádu; 16 Chamáth, Berótháh, Sibrajim, jež je mezi územím Damašku a mezi územím Chamáthu, Chácér-hattichón, jenž je na pomezí Chavránu. 17 Pomezí tedy bude od moře po Chacar-énón, území Damašku a Cáfón k severu a území Chamáthu; tu máš severní okraj.

- 18 A východní okraj od polohy mezi Chavránem a mezi Damaškem a mezi Gileádem a mezi zemí Isráélovou je Jordán; budete měřit od pomezí k východnímu moři; tu máš východní okraj. - 19 A jižní okraj, k jihu, od Támáru až po vody Merivóth u Káděše, k potoku, k velikému moři; tu máš jižní okraj, k jihu. - 20 A západní okraj: Veliké moře, od pomezí až po protějšek vstupu do Chamáthu; toto je západní okraj. 21 Tak si budete tuto zem podle kmenů Isráélových dělit. 22 I bude se dít, že ji budete v dědictví rozlosovávat sobě a cizincům, těm, již budou pobývat vprostřed vás, kteří budou vprostřed vás plodit děti a budou vám jakoby domácími mezi dětmi Isráélovými, budou se s vámi usazovat v dědictví vprostřed Isráélových kmenů 23 a bude se dít, že v kmeni, s nímž bude cizinec pobývat, tam mu budete přidělovat dědictví, prohlášeno Pánem, Jehovou.

Ezechiel 48

1 A toto jsou jména kmenů: Od severního konce k straně cesty do Chethlónu, k vstupu do Chamáthu, po Chacarénón (území Damašku k severu), k straně Chamáthu, a okraj východní, západní, bude jeho, Dánův - jeden. 2 A podél území Dánova od východního okraje až po západní okraj: Ášér - jeden. 3 A podél území Ášérova od východního okraje až po západní okraj: Naftálí - jeden. 4 A podél území Naftáliho od východního okraje až po západní okraj: Menaššé - jeden. 5 A podél území Menaššéova od východního okraje až po západní okraj: Efrájim - jeden. 6 A podél území Efrájimova od východního okraje až po západní okraj: Reúvén - jeden. 7 A podél území Reúvénova od východního okraje až po západní okraj: Júdá - jeden. 8 A podél území Júdova od východního okraje až po západní okraj bude oběť věnování, již budete věnovat, pětadvacet tisíc loket šířky a délky jako jeden z podílů, od východního okraje až po západní okraj, a vprostřed něho bude svatyně. 9 Oběť věnování, již budete věnovat Jehovovi: Délka pětadvacet tisíc, šířka deset tisíc, 10 a ta svatá oběť věnování bude pro tyto: Pro kněží, k severu pětadvacet tisíc a k západu šířky deset tisíc a k východu šířky deset tisíc, a k jihu délky pětadvacet tisíc, a vprostřed toho bude svatyně Jehovova - 11 pro kněží, kteří budou posvěceni ze synů Cádókových, kteří zachovali má nařízení, kteří při bloudění dětí Isráélových nezbloudili, jako zbloudili Lévíovci, 12 toho se jim dostane jako oběti věnování z oběti věnování země, nanejvýš svaté, na území Lévíovců, 13 a Lévíovci - podél území kněží pětadvacet tisíc délky a šířky deset tisíc, každá délka bude pětadvacet tisíc a šířka deset tisíc, 14 aniž z toho budou prodávat ani vyměňovat, aniž bude prvotina země na jiného přecházet, neboť je svatá Jehovovi. 15 A pět tisíc, jež budou pozůstat z šířky podél pětadvaceti tisíc, to bude nesvaté, na město k bydlení a na jeho obvod a město bude vprostřed něho; 16 a toto budou jeho rozměry: Severní okraj pět set a čtyři tisíce, a jižní okraj pět set a čtyři tisíce, a stran východního okraje pět set a čtyři tisíce, a západní okraj pět set a čtyři tisíce. 17 A obvod města bude: K severu padesát a dvě stě a k jihu padesát a dvě stě a k východu padesát a dvě stě a k západu padesát a dvě stě; 18 a pozůstatek z délky naproti svaté oběti věnování bude deset tisíc k východu a deset tisíc k západu, to bude naproti svaté oběti věnování a úroda toho bude pokrmem pro obsluhující město; 19 a kdo bude město obsluhovat, ti to budou obdělávat; budou ze všech kmenů Isráélových. 20 Veškerá oběť věnování bude pětadvacet tisíc krát pětadvacet tisíc, čtvercovou budete svatou oběť věnování věnovat, s majetkem města. 21 A ostatek bude vládcův, odtud i odtud vůči svaté oběti věnování i majetku města, naproti pětadvaceti tisícům oběti věnování až po východní pomezí a k západu naproti pětadvaceti tisícům na západní pomezí podél podílů, to bude vládcovo, a svatá oběť věnování a svatyně domu bude vprostřed toho, 22 i od majetku Lévíovců a od majetku města (vpřítřed toho, co bude vládcovo), co bude mezi územím Júdovým a mezi územím Benjámínovým, bude vládcovo. 23 A ostatek kmenů: Od východního okraje až po západní okraj: Benjámín - jeden. 24 A podél území Benjámínova od východního okraje až po západní okraj: Šimeón - jeden. 25 A podél území Šimeónova od východního okraje až po západní okraj: Jissáschár - jeden. 26 A podél území Jissáschárova od východního okraje až po západní okraj: Zevulún - jeden. 27 A podél území Zevulúnova od východního okraje až po západní okraj: Gád - jeden. 28 A podél území Gádova na jižní okraj, k jihu, tam bude pomezí od Támáru po vody Merivóth u Káděše, k potoku, proti velikému moři. 29 Toto je země, již budete kmenům Isráélovým rozlosovávat stran dědictví, a toto jsou jejich přídělky, prohlášeno Pánem, Jehovou. 30 A toto budou východy města: Od severního okraje pět set a čtyři tisíce míry, 31 a brány města podle jmen Isráélových kmenů: K severu tři brány, brána Reúvénova jedna, brána Júdova jedna, brána Lévího jedna. 32 A na východním okraji pět set a čtyři tisíce, a tři brány, brána Josefova jedna, brána Benjámínova jedna, brána Dánova jedna. 33 A jižní okraj, pět set a čtyři tisíce míry, a tři brány, brána Šimeónova jedna, brána Jissáschárova jedna, brána Zevulúnova jedna. 34 Západní okraj, pět set a čtyři tisíce, tři brány, brána Gádova jedna, brána Ášérova jedna, brána Naftáliho jedna. 35 Vůkol osmnáct tisíc, a jméno města od toho dne: Je tam Jehova.

Daniel

Daniel 1

1 V třetím roce kralování Jehójakíma, krále Júdova, přibyl k Jerusálemu Nevúchadneccar, král Bávelu, a zahájil proti němu obléhání 2 a Pán vydal v jeho ruku Jehójakíma, krále Júdova, a z části zařízení Božího domu, jež dopravil v zem Šineáru, v dům svých bohů, ano, dopravil ta zařízení v dům pokladu svých bohů. 3 A král přikázal Ašpenazovi, představenému svých komorníků, přivést ze synů Isráelových a ze semene království a z velmožů 4 mladíky, na nichž by nebylo žádné chyby a sličné vzezřením a zběhlé ve všemožné moudrosti a bohaté věděním a chápající vědomosti, a při nichž by byla způsobilost stát v paláci krále, a naučit je písmu a jazyku Kasdím. 5 A král pro ně určil z králova pokrmu a z vína, jež on pil, dávku dne v její den k jejich výživě po tři léta, aby po uplynutí jich mohli stanout před tváří krále. 6 I dostali se mezi ně ze synů Júdových Dánijjél, Chananjá, Míšáél a Azarjá, 7 a vedoucí komorníků jim přisoudil jména: Dánijjélovi přisoudil jméno Béltešaccar a Chananjovi Šadrach a Míšáélovi Mésach a Azarjovi Avéd-negó. 8 Ale Dánijjél si položil na srdce, že se nebude poskvřňovat pokrmem královým a vínem, jež on pil, a jal se vyprošovat si od vedoucího komorníků, aby se nemusel poskvřňovat. 9 Bůh pak byl uvedl Dánijjéla před tváří vedoucího komorníků k laskavosti a k slitování; 10 vedoucí komorníků tedy Dánijjélovi řekl: Já se bojím svého pána, krále, jenž určil vaše jídlo a váš nápoj, vždyť nač by měl vidět vaše tváře přepadlejší než tváře mladíků, kteří jsou jako vy? I uvalili byste na mou hlavu vinu vůči králi. 11 Dánijjél tedy řekl k Melcarovi, jehož vedoucí komorníků určil nad Dánijjélem, Chananjou, Míšáelem a Azarjou: 12 Podrob, prosím, své nevolníky zkoušce na deset dní, takže necht' nám dávají trochu luštěnin, ať jíme, a vodu, ať pijeme; 13 pak se naše vzezření budou moci ukázat před tvou tváří, i vzezření mladíků, kteří budou jíst pokrm krále, i nalož se svými nevolníky podle toho, co budeš vidět. 14 I vyhověl jim stran této věci a na deset dní je zkoušce podrobil 15 a po uplynutí deseti dní se ukázalo, že jejich vzezření byla lepší a masem plnější než všech mladíků, již jedli pokrm krále; 16 Melcar se tedy jal odnášet jejich pokrm a víno, jejich nápoj, a dávat jim luštěniny. 17 A tyto čtyři mladíci - Bůh jim dal vědomosti a rozhled stran všemožného písma a moudrosti, a Dánijjél byl znalcem stran všemožného vidění a snů; 18 a v čas po uplynutí dní, když král přikázal přivést je, tu je vedoucí komorníků před tvář Nevúchadneccarovu přivedl, 19 a když je král oslovil, nebyl mezi nimi všemi shledán nikdo jako Dánijjél, Chananjá, Míšáél a Azarjá, i stanuli před tváří krále, 20 a v kterékoli věci moudrosti a chápavosti, již král od nich vyžadoval, je shledal o deset pídí nade všemi písmaři a zaříkávači, kteří byli ve všem jeho království. 21 A Dánijjél zůstal až po první rok krále Kóřeše.

Daniel 2

1 A v druhém roce kralování Nevúchadneccarova dostal Nevúchadneccar sny, takže se jeho duch rozrušil a jeho spánek na něho padl; 2 i přikázal král povolat písmaře a zaříkávače a čarodějníky a Kasdím k oznámení králi jeho snů. I přišli a stanuli před tváří krále 3 a král jim řekl: Dostal jsem sen a můj duch je rozrušen stran poznání toho snu. 4 I promluvili ke králi jeho služebníci, Kasdím, arámsky: Ó králi, žij na věky! Řekni ten sen svým nevolníkům a budeme moci vyjevit jeho výklad. 5 Král odpověděl a řekl ke Kasdejčům: Vyšel ode mne tento příkaz: Jestliže mi nedáte na vědomí ten sen a jeho výklad, budete na kusy rozsekáni a vaše domy budou učiněny hnojištěm; 6 jestliže však ten sen a jeho výklad vyjevíte, obdržíte z mé strany dary a odměnu a velikou čest. Proto mi ten sen a jeho výklad vyjevte. 7 Opětovně odpověděli a řekli: Necht' král řekne ten sen a vyjevíme jeho výklad. 8 Král odpověděl a řekl: Já s jistotou vím, že vy chcete získat čas pro tu příčinu, že víte, že ten příkaz ode mne vyšel, 9 že jestliže mi ten sen nedáte na vědomí, je pro vás ta jedna vyhláška, neboť jste si připravili řeč lživou a zkaženou ku pronášení přede mnou, než by se čas změnil. Proto mi ten sen rekněte, ať vím, že mi můžete vyjevit jeho výklad. 10 Kasdejci před králem odpověděli a řekli: Není na zemi člověka, jenž by mohl královi věc vyjevit, takže žádný král, mocnár ani vladař nežádal takovouto věc u žádného písmaře ani zaříkávače ani Kasdího, 11 neboť věc, již král žádá, je vzácná a není jiného, kdo by ji mohl před králem vyjevit, leč bohové, jejichž bydlíště není s masem. 12 Pro tuto příčinu se král rozzuřil, ano, velmi se rozzlobil a přikázal všechny mudrce Bávelu vyhubit, 13 takže vyšla vyhláška, aby mudrci byli pozabíjeni; i hledali k zabíjení Dánijjéla a jeho druhy. 14 Vtom Dánijjél s rozumností a obezřelostí odvětil Arjóchovi, veliteli královy osobní stráže, jenž vyšel zabít mudrce Bávelu; 15 ujal se slova a řekl Arjóchovi, královi zmocněnci: Nač ta přísná vyhláška ze strany krále? Tehdy Arjóch dal tu věc Dánijjélovi na vědomí 16 a Dánijjél vstoupil a vyprosil od krále, že mu dal čas, aby mohl výklad králi vyjevit. 17 Pak Dánijjél šel do svého domu a dal tu věc na vědomí Chananjovi, Míšáélovi a Azarjovi, svým druhům, 18 aby se jali ze strany Boha nebes vyprošovat slitování stran tohoto tajemství, aby Dánijjél a jeho druhové nemuseli s ostatkem mudrců Bávelu zahynout. 19 Tehdy bylo to tajemství ve vidění noci Dánijjélovi zjeveno, tehdy se Dánijjél jal Boha nebes velebit; 20 ujal se Dánijjél slova a řekl: Necht' je Boží jméno velebeno od věčnosti až po věčnost, neboť moudrost a moc - ano, jsou jeho, 21 a on mění doby a časy, odstraňuje krále a nastoluje krále, dává moudrost moudrým a poznání znajícím chápavost; 22 on zjevuje věci nevyzpytatelné a skryté, ví, co je ve tmě, neboť s ním sídlí světlo.

23 Já tobě, Bože mých otců, děkuji a vychvaluji tě, jenž jsi mi dal moudrost a moc a nyní jsi mi dal poznat, co jsme si od tebe vyprošovali, neboť jsi nám dal poznat královu věc. 24 Pro tuto příčinu vstoupil Dánijjél k Arjóchovi, jehož král určil k vyhubení mudrců Bávelu; přišel a oslovil ho takto: Nemusíš mudrců Bávelu hubit; uveď mě před krále, ať mohu ten výklad králi vyjevit. 25 Tehdy Arjóch Dánijjéla spěšně uvedl před krále a toho takto oslovil, že: Objevil jsem muže z vyhnanců Júdových, jenž bude umět dát králi na vědomí ten výklad. 26 Král odpověděl a řekl Dánijjélovi, jehož jméno bylo Béltešaccar: Zda jsi schopen dát mi na vědomí ten sen, jež jsem uviděl, a jeho výklad? 27 Dánijjél před králem odpověděl a řekl: Tajemství, jež král požaduje, nemohou mudrci, zaříkávači, písmáři, věštcí králi vyjevit; 28 ale v nebesích je Bůh, zjevující tajemství, jenž králi Nevúchadneccarovi dal na vědomí, co že se bude dít v posledku dní. Tvůj sen a vidění tvé hlavy na tvém lůžku, ono bylo toto: 29 Ty, ó králi, - na tvém lůžku vzcházely tvé myšlenky, co že se bude dít po tomto, a Zjevovatel tajemství ti dal na vědomí, co že se bude dít; 30 a já, - ne v moudrosti, jež by byla ve mně nad kohokoli živého, mi toto tajemství bylo zjeveno, nýbrž proto, aby mohli ten výklad dát králi na vědomí a aby sis uvědomil myšlenky svého srdce. 31 Ty, ó králi, jsi uviděl, že hle, jakási veliká socha; tato mohutná socha, jejíž lesk byl skvělý, se tyčila naproti tobě a její vzhled byl děsivý. 32 Ona, ta socha - její hlava byla z dobrého zlata, její hrud' a její paže ze stříbra, její břicho a její bedra z mosazi, 33 její dolní končetiny ze železa, její nohy zčásti ze železa a zčásti z hlíny. 34 Hleděl jsi, až než se odtrhl kámen, jenž nebyl v rukou, a udeřil do té sochy na jejích nohou ze železa a hlíny a rozdrtil je, 35 vtom bylo stejně rozdrčeno vše: železo, hlína, mosaz, stříbro a zlato, a stalo se jakoby plevami od mlatů v létě, i odnesl je vítr, takže se pro ně nenašlo žádného místa. A ten kámen, jenž udeřil do té sochy, se stal mohutnou horou a naplnil všechnu zem. 36 Toto byl ten sen; nyní před králem musíme říci jeho výklad. 37 Ty, ó králi, jsi králem králů, jemuž Bůh nebes dal kralování, moc a sílu a čest, 38 a kdekoli bydlí děti člověka, dal v tvou ruku zvířata pole a letounstvo nebes a dal ti vládu nad nimi všemi. Ona, ta hlava ze zlata, jsi ty. 39 A po tobě bude povstávat jiné království, nižší než ty, a třetí, další, z mosazi, jež bude vládnout nade vši zemí; 40 a čtvrté království bude tvrdé jako železo; bude, právě tak, jako železo vše drtí a hmoždí, třístit a drtit, ano, jako železo, jež třístí tyto všechny věci. 41 A že jsi viděl její nohy a jejich prsty zčásti z hlíny hrnčíře a zčásti ze železa, bude to království rozděleno, ale bude v něm něco z pevnosti železa, takže jsi viděl v hlíně, v jílu, vmíšené železo; 42 a že prsty jejích nohou byly zčásti ze železa a zčásti z hlíny, bude to království z jedné stránky silné a zčásti zranitelné. 43 Jako jsi viděl železo vmíšené v hlíně, v jílu, budou se vměšovat v símě lidí, ale nebudou spjati jeden s druhým, tak jako se železo nemísí s hlínou. 44 A Bůh nebes v dnech oněch králů vzbudí království, jež na věky nebude moci být vyvráceno, aniž to království bude přenecháno jinému lidu; rozdrťí a k zániku přivede všechna tato království a samo bude na věčné věky stát. 45 Tím, že jsi viděl, že z té hory se odtrhl kámen, jenž nebyl v rukou, a rozdrtil železo, mosaz, hlínu, stříbro i zlato, dal veliký Bůh králi na vědomí, co že se bude dít po tomto, a ten sen je jistý a jeho výklad spolehlivý. 46 Vtom král Nevúchadneccar padl na svůj obličej a jal se Dánijjélovi klanět a přikázal obětovat mu oběť daru a líbezne vůně; 47 Dánijjélovi král odpověděl a řekl: Podle pravdy, že váš Bůh - on je Bůh bohů a Pán králů a Zjevovatel tajemství, neboť ty jsi toto tajemství mohl vyjevit. 48 Tehdy král Dánijjéla učinil velikým a dal mu přemnohé významné dary, a učinil ho vládcem nade vším krajem Bávelu a představeným místodržících nade všemi mudrci Bávelu. 49 Ale Dánijjél od krále vyprosil, aby nad záležitostmi kraje Bávelu ustanovil Šadracha, Měšacha a Avéd-nega; a Dánijjél byl v bráně králově.

Daniel 3

1 Nevúchadneccar, král, pořídil sochu ze zlata, její výška byla šedesát loket a šířka šest loket, vztyčil ji v rovině Dúrá v kraji Bávelu, 2 a poslal Nevúchadneccar, král, k soustředění vládařů, místodržících a zmocněnců, soudců, pokladníků, právníků, rádců a všech správců krajů, k dostavení se k odevzdání sochy, již Nevúchadneccar, král, vztyčil. 3 Nato byli vládaři, místodržící a zmocněnci, soudcové, pokladníci, právníci, rádcové a všichni správcové krajů soustředěni k odevzdání sochy, již Nevúchadneccar, král, vztyčil, a naproti soše, již Nevúchadneccar, král, vztyčil, se postavili. 4 A hlasatel zvučně volal: Prikazuje se vám, národnosti, rody a jazyky: 5 V té chvíli, kdy budete slyšet zvuk rohu, flétny, citery, harfy, varyta, dud a všemožných druhů hudby, musíte padnout a klanět se soše ze zlata, již vztyčil Nevúchadneccar, král; 6 a kdokoli, kdo padat a klanět se nebude, bude v oné hodině muset být uvržen doprostřed planoucí ohnivé pece. 7 Pro tuto příčinu v onen čas, když zástupy lidí uslyšely zvuk rohu, flétny, citery, harfy, varyta a všemožných druhů hudby, padly všechny národnosti, rody a jazyky, klanějíce se soše ze zlata, již vztyčil Nevúchadneccar, král. 8 Za tohoto stavu věcí v onen čas přistoupili někteří Kasdejci a jali se obžalovávat Júdovce; 9 ujali se slova a řekli Nevúchadneccarovi, králi: Ó králi, žij na věky! 10 Ty, ó králi, jsi vydal nařízení, že každý člověk, jenž bude slyšet zvuk rohu, flétny, citery, harfy, varyta, dud a všemožných druhů hudby, musí padnout a klanět se soše ze zlata, 11 a kdokoli, kdo padat a klanět se nebude, bude muset být uvržen doprostřed planoucí ohnivé pece. 12 Jsou někteří Júdovci, jež jsi ustanovil nad záležitostmi kraje Bávelu, Šadrach, Měšach a Avéd-negó; tyto muži na tebe, ó králi, neobrátili zřetel, tvým bohům neslouží a soše ze zlata, již jsi vztyčil, se neklanějí. 13 Nato Nevúchadneccar v hněvu a popuzení přikázal Šadracha, Měšacha a Avéd-nega předvést; nato tyto muže předvedli před krále.

14 Nevúchadneccar se ujal slova a řekl jim: Zda úmyslně, Šadrachu, Měšachu a Avéd-negó, jste tací, že mým bohům nesloužíte a soše ze zlata, již jsem vztyčil, se neklaníte? 15 Nuže, jste-li hotovi, abyste v té chvíli, kdy budete slyšet zvuk rohu, flétny, citory, harfy, varyta, dud a všemožných druhů hudby, padali a klaněli se soše, již jsem pořídil ...; pakli se klanět nebudete, budete v oné hodině muset být uvrženi doprostřed planoucí ohnivé pece, a kdo je onen Bůh, jenž by vás mohl z mé ruky vysvobodit? 16 Šadrach, Měšach a Avéd-negó odpověděli a řekli králi Nevúchadneccarovi: My nemáme zapotřebí stran této věci ti odporovat. 17 Má-li tak být, může nás Bůh, jemuž my sloužíme, vysvobodit z planoucí ohnivé pece, ano, umí nás vysvobodit z tvé ruky, ó králi; 18 pakli ne, nechť je ti známo, ó králi, že tací nebudeme, že bychom sloužili tvým bohům, aniž se soše ze zlata, již jsi vztyčil, klanět budeme. 19 Nato byl Nevúchadneccar naplněn popuzením a výraz jeho obličeje se vůči Šadrachovi, Měšachovi a Avéd-negovi změnil; ozval se a přikázal rozpálit pec sedmkrát nad to, jak bývalo vidět ji rozpalovat, 20 a přikázal mužům, zdatným silákům, kteří byli v jeho vojsku, spoutat Šadracha, Měšacha a Avéd-nega k uvržení do planoucí ohnivé pece. 21 Nato byli tyto muži ve svých pláštích, svých tunikách, svých turbanech, ano, ve svých oblečeních, spoutáni a uvrženi doprostřed planoucí ohnivé pece. 22 Za tohoto stavu věci, proto, že králův příkaz byl přísný a pec důkladně rozpálená, zabil ony muže, kteří Šadracha, Měšacha a Avéd-nega vynesli, plamen ohně; 23 a tyto tři muži, Šadrach, Měšach a Avéd-negó, padli spoutáni doprostřed planoucí ohnivé pece. 24 Tehdy se Nevúchadneccar, král, zděsil, i vstal spěšně, ozval se a řekl svým ministrům: Zda jsme neuvrhli tři muže spoutané doprostřed ohně? Odpověděli a řekli králi: Zajisté, ó králi. 25 Odpověděl a řekl: Hle, já vidím čtyři muže volné, chodící vprostřed ohně, a není při nich úrazu, a vzhled jeho, toho čtvrtého, je podoben vzhledu syna Božího. 26 Nato Nevúchadneccar přistoupil k otvoru planoucí ohnivé pece, ujal se slova a řekl: Šadrachu, Měšachu a Avéd-negó, nevolníci Boha, Nejvyššího, vyjděte a představte se! Nato Šadrach, Měšach a Avéd-negó zprostřed ohně vyšli 27 a soustředění vladaři, místodržící, zmocněnci a královi ministři uviděli tyto muže, nad jejichž těly neměl oheň moci, aniž byl vlas jejich hlavy sežehnut, aniž byly jejich pláště změněny, aniž na ně byl přešel pach ohně. 28 Nevúchadneccar se ujal slova a řekl: Budiž veleben jejich Bůh, Šadrachův, Měšachův a Avéd-negův, jenž poslal svého anděla a vysvobodil své nevolníky, kteří na něho spolehli a zvrátili králův příkaz, i vydali svá těla, aby nemuseli sloužit ani se klanět žádnému bohu, leč Bohu svému! 29 I vydává se ode mne nařízení: Kdo z kteréhokoli lidu, rodu a jazyka bude pronášet nepravdu proti jejich Bohu, Šadrachovu, Měšachovu a Avéd-negovu, bude na kusy rozsekán a jeho dům se stane rovným hnojišti, vždyť přece není jiného Boha, jenž by mohl takto vyprošťovat. 30 Nato král zařídil, aby se Šadrachovi, Měšachovi a Avéd-negovi v kraji Bávelu šťastně vedlo. 31 Nevúchadneccar, král, všem národnostem, rodům a jazykům, jež bydlí na vší zemi: Nechť se rozhojňuje vaše blaho! 32 Ukázalo se mi žádoucím vyjevit znamení a divy, jež Bůh, Nejvyšší, se mnou uskutečnil. 33 Jeho znamení - jak velmi jsou veliká! A jeho divy - jak jsou mocné! Jeho kralování - kralování věčné, jeho vláda - za pokolení a pokolení!

Daniel 4

1 Já, Nevúchadneccar, jsem byl kliden ve svém domě, ano, svěží ve svém paláci. 2 Dostal jsem sen, jež mě vystrašil, a představy na mém lůžku a vidění mé hlavy mě rozrušila; 3 i bylo ode mne vydáno nařízení uvést přede mne všechny mudrce Bávelu, aby mi mohli dát na vědomí výklad toho snu. 4 Nato vstoupili písmáři, zaříkavači, Kasdejci a věštcí a já jsem ten sen před nimi řekl, ale neuměli mi jeho výklad dát na vědomí. 5 A k posledku přede mne vstoupil Dánijjél, jehož jméno je Běltešaccar, podle jména mého boha, a v němž je duch svatých bohů, a před ním jsem řekl ten sen: 6 Běltešaccare, představený písmářů, o němž jsem poznal, že je v tobě duch svatých bohů a žádné tajemství tě netísni, řekni mi vidění mého snu, jež jsem dostal, totiž jeho výklad. 7 A vidění mé hlavy na mém lůžku - uviděl jsem, že hle, vprostřed země strom, a jeho výška byla veliká; 8 ten strom rostl a mohutněl, takže jeho výška dosahovala k nebesům a jeho viditelnost ke konci vší země. 9 Jeho listí bylo krásné a jeho ovoce hojné, a v něm strava pro vše; zvěř pole pod ním vyhledávala stín a ptáci nebes se usazovali mezi jeho větvemi, i živilo se z něho všechno maso. 10 Ve viděních své hlavy na svém lůžku jsem uviděl, že hle, z nebes se snesl strážce, ano, svatý; 11 zvolal zvučně a řekl takto: Skácejte ten strom a poodtínejte jeho větve, setřeste jeho listí a roztruste jeho ovoce, nechť se rozprchne zvěř zpod něho a ptáci z jeho větví; 12 avšak pařez při jeho kořenech ponechejte v zemi, a to v poutech ze železa a mosazi v zeleni pole, ať se smáčí rosou nebes, ať jeho úděl je se zvěří v býlí země. 13 Jeho srdce nechť se z lidského změní a nechť je mu dáno srdce zvířete a nechť nad ním přejde sedm dob. 14 Ta věc je podle rozhodnutí strážců a usnesení - výroku svatých, proto, aby živí poznali, že v království lidí vládne Nejvyšší a dává je komukoli, komu si přeje, a nastoluje nad ním nejnižšího z lidí. 15 Tento sen jsem já, král Nevúchadneccar, dostal, a ty, Běltešaccare, řekni jeho výklad, pro tu příčinu, že nikdo z mudrců mého království mi nemohl jeho výklad dát na vědomí; ale ty jsi schopen, neboť v tobě je duch svatých bohů. 16 Tehdy Dánijjél, jehož jméno bylo Běltešaccar, byl po jednu hodinu ohromen a jeho myšlenky ho rozrušovaly; král se ozval a řekl: Běltešaccare, nechť tě ten sen a jeho výklad nerozrušuje. Běltešaccar odpověděl a řekl: Můj pane, ten sen nechť je o nenávidících tě a jeho výklad o tvých odpůrcích. 17 Ten strom, jež jsi uviděl, jenž rostl a mohutněl, takže jeho výška dosahovala k nebesům a jeho viditelnost ke vší zemi, 18 že jeho listí bylo krásné a jeho ovoce hojné, a v něm strava pro vše, zvěř pole se pod ním usazovala a ptáci nebes sídlili mezi jeho větvemi -

19 to jsi ty, ó králi, jenž jsi vzrostl a zmohutněl, neboť tvá velikost vzrostla a dosáhla k nebesům a tvá vláda ke konci země. 20 A že král uviděl strážce, ano, svatého, snášejíciho se z nebes a pravícího: Skácejte ten strom a zničte jej, avšak pařez při jeho kořenech ponechejte v zemi, a to v poutech ze železa a mosazi, v zeleni pole, ať se smáčí rosou nebes, ať jeho úděl je se zvěří pole, než nad ním přejde sedm dob - 21 toto je výklad toho, ó králi, a rozhodnutí Nejvyššího je to, co přijde na mého pána krále: 22 že tě zaženou od lidí a tvé bydliště bude se zvěří pole a býlím jako skot tě budou krmit a rosou nebes tě nechají smáčet; tak bude nad tebou přecházet sedm dob, až než budeš moci poznat, že v království lidí vládne Nejvyšší a dává je komukoli, komu si přeje. 23 A že přikázali pařez toho stromu při jeho kořenech ponechat, bude tvé kralování zajištěno, odkdy si budeš vědom, že vládnu nebesa. 24 Proto, ó králi, kéž je má rada před tebou vhodná: Nuže, zbavuj se svých hříchů spravedlností a svých nepravostí smilováním nad chudými, má-li nastat prodloužení tvého poklidu. 25 To vše na Nevúchadneccara, krále, došlo. 26 Po uplynutí dvanácti MĚSÍCŮ se jal procházet před palácem království Bávelu; 27 ozval se král a řekl: Zda toto není on, ten veliký Bável, jež jsem já zbudoval pro dům království silou své moci a pro čest svého veličenství? 28 Ještě byla ta řeč v ústech krále; z nebes padl hlas: Tobě se praví, Nevúchadneccare, jenž jsi králem: Kralování od tebe odešlo, 29 i zaženou tě od lidí a tvé bydliště bude se zvěří pole, býlím jako skot tě budou krmit; tak bude nad tebou přecházet sedm dob, až než budeš moci poznat, že v království lidí vládne Nejvyšší a dává je komukoli, komu si přeje. 30 V oné hodině se ta řeč na Nevúchadneccarovi splnila, takže byl zahrán od lidí a jedl býl jako skot a jeho tělo bylo smáčeno rosou nebes, až než jeho vlas vzrostl jako orlů a jeho nehty jako ptáků. 31 A po uplynutí dní jsem já, Nevúchadneccar, své oči pozvedl k nebesům a můj rozum se ke mně vrátil, i jal jsem se velebit Nejvyššího a vychalovat a vyvyšovat Živého do věčnosti, jehož vláda - vláda věčná a jeho kralování - za pokolení a pokolení; 32 a všichni obyvatelé země platí za nic a on jedná podle svého přání mezi vojskem nebes i obyvateli země, aniž je, kdo by ho mohl klepnout po ruce a říci mu: Co děláš? 33 V onen čas se ke mně vrátil můj rozum a pro čest mého království se ke mně vrátilo mé veličenství a můj lesk, a moji ministři a moji velmožové mě hledali, i byl jsem dosazen k svému kralování a byla mi přidána skvělá velikost. 34 Nuže, já, Nevúchadneccar, vychaluji a vynáším a vyvyšuji Krále nebes, jehož všechny činy jsou pravda a jeho stezky právo, a chodící v pýše může ponižovat.

Daniel 5

1 Bělšaccar, král, uspořádal velikou hostinu pro své velmože - tisíc! - a před tím tisícem pil víno; 2 při pochutnávání si na tom víně Bělšaccar přikázal dopravit nádoby ze zlata a stříbra, jež vynesl Nevúchadneccar, jeho otec, z chrámu, jenž byl v Jerúsalmě, aby z nich mohli pít, král a jeho velmožové, jeho manželky a jeho souložnice. 3 Nato dopravili nádoby ze zlata, jež byly vyneseny z chrámu Božího domu, jenž byl v Jerúsalmě, a pili z nich, král a jeho velmožové, jeho manželky a jeho souložnice; 4 pili víno a vychalovali bohy ze zlata, stříbra, mosazi, železa, dřeva a kamene. 5 V oné hodině vyšly prsty ruky člověka a jaly se psát naproti svícnu na omítku stěny králova paláce, a král tu část ruky, jež psala, uviděl; 6 tehdy král - jasné rysy jeho tváře se změnila a jeho myšlenky ho rozrušovaly a klouby jeho kyčle se uvolnily, takže jeho kolena o sebe klepala. 7 Král se jal vši silou volat o uvedení zaříkávačů, Kasdejců a věstců; ujal se král slova a řekl mudrcům Bávelu: Kdo, kterýkoli člověk, jenž bude umět přečíst toto písmo a vyjevit mi jeho výklad, bude si oblékat červený purpur a na jeho šiji bude řetěz ze zlata a bude jako třetí vládnout v království. 8 Tehdy všichni královi mudrcové vstoupili, ale to písmo přečíst ani jeho výklad králi na vědomí dát nebyli schopni; 9 tehdy byl král Bělšaccar velmi rozrušen a jasné rysy jeho tváře se na něm změnila, i jeho velmožové byli zmateni. 10 Příčinou záležitosti krále a jeho velmožů vstoupila do domu hostiny královna; slova se ujala královna a řekla: Ó králi, žij na věky! Necht' tě tvé myšlenky nerozrušují a jasné rysy tvé tváře necht' se nemění! 11 V tvém království je muž, v němž je duch svatých bohů, a ve dnech tvého otce se v něm shledávalo osvětlení a pochopení a moudrost jako moudrost bohů; a král Nevúchadneccar, tvůj otec, ho povýšil za představeného písmařů, zaříkávačů, Kasdejců, věstců - tvůj otec, ó králi! - 12 pro tu příčinu, že v něm, v Dánijjélovi, jemuž král určil jméno Bělšaccar, byl shledán skvělý duch a rozum a pochopení; vykládal sny, objasňoval záhad, a řešil nesnáze. Nuže, Dánijjél se může dát zavolat, ať vyjevuje výklad. 13 Nato byl Dánijjél uveden před krále; král se ujal slova a řekl Dánijjélovi: Jsi ty onen Dánijjél, jenž jsi z vyhnanců Júdových, jež král, můj otec, z Júdy dopravil? 14 Uslyšel jsem totiž o tobě, že v tobě je duch bohů a že v tobě bylo shledáno osvětlení a pochopení a skvělá moudrost. 15 Nuže tedy, byli před mne uvedeni mudrci, zaříkavači, aby mohli přečíst toto písmo a dát mi na vědomí jeho výklad, ale nebyli schopni výklad té věci vyjevit; 16 a já jsem o tobě uslyšel, že umíš výklady podávat a nesnáze řešit. Nuže, jestliže umíš to písmo přečíst a jeho výklad mi dát na vědomí, budeš si oblékat červený purpur a na tvé šiji bude řetěz ze zlata a budeš jako třetí vládnout v království. 17 Nato Dánijjél odpověděl a řekl před králem: Tvé dary necht' zůstávají tobě a své odměny dej jiným, ale to písmo chci přečíst a jeho výklad králi na vědomí dát. 18 Ty, ó králi, - Bůh, Nejvyšší, dal Nevúchadneccarovi, tvému otci, království a velikost a čest a veličenství, 19 a z příčiny velikosti, již mu dal, se před ním všechny národnosti, rody a jazyky rozechvěly a bály se; koho si přál, zabíjel, a koho si přál, nechával naživu, a koho si přál, vyzdvihoval, a koho si přál, ponižoval.

20 Ale když se jeho srdce pozdvihovalo a jeho duch mohutněl k nadutosti, byl z trůnu svého kralování sesazen a jeho čest od něho odňali, 21 i byl zahrán od synů lidí a jeho srdce se stalo rovným zvířecímu a jeho bydliště bylo s divokými osly, krmili ho býlím jako skot a jeho tělo bylo smáčeno rosou nebes, až než poznal, že v království lidí vládne Bůh, Nejvyšší, a nastoluje nad ním kohokoli, koho si přeje. 22 Ale ty, jeho syn, Bělšaccare, jsi neponížil své srdce, třebaže jsi toto vše věděl, 23 nýbrž ses proti Pánu nebes pozdvihl, a když před tebe dopravili nádoby z jeho domu, pili jste, ty a tvoji velmožové, tvé manželky a tvé souložnice, z nich víno, a vychvaloval jsi bohy ze stříbra a zlata, mosazi, železa, dřeva a kamene, kteří nevidí, aniž slyší, aniž co vědí, a Boha, v jehož ruce je tvůj dech a jehož jsou všechny tvé cesty, jsi nevyvyšil. 24 Vtom byla z jeho strany poslána ta část ruky a bylo zaznamenáno toto písmo, 25 a to písmo, jež bylo zaznamenáno, je toto: Mené, mené, tekél úfarsín; 26 a výklad té věci je tento: Mené - Bůh tvé kralování spočetl a ukončil je; 27 tekél - byl jsi zvážen na vahách a shledán nevyhovujícím; 28 perés - tvé království bylo rozlámano a vydáno Mádajovi a Persii. 29 Nato Bělšaccar přikázal, ať Dánijjélovi oblečou červený purpur, a na jeho šíji řetěz ze zlata, a prohlásili o něm, že bude jako třetí vládnout v království. 30 V onu noc byl Bělšaccar, král Kasdejců, zabit 31 a kralování se ujal Dárjaveš, Mádajovec, jsa ve věku šedesáti a dvou let.

Daniel 6

1 Dárjavešovi se ukázalo žádoucím, aby nad královstvím nastolil sto a dvacet vladářů, kteří měli být po všem království, 2 a nad ně výše tři vrchní, z nichž jeden byl Dánijjél, aby se dělo tak, že by jim tito vladáři vydávali počet, aby král netrpěl škodu. 3 Tehdy se tento Dánijjél projevil vynikajícím nad ty vrchní a ty vladáři pro tu příčinu, že v něm byl skvělý duch, takže král pojal úmysl nastolit ho nade všim královstvím. 4 Tehdy se ti vrchní a ti vladáři jali usilovat o nalezení záminky vůči Dánijjélovi po stránce království, ale žádnou záminku, ani že by se byl zvrhl, nalézt nemohli, jelikož on byl věrný, aniž se na něm dal nalézt jakýkoli přečin, ani že by se byl zvrhl. 5 Tehdy si tito muži řekli: Nenajdeme proti tomuto Dánijjélovi žádnou záminku, leč bychom ji proti němu mohli najít stran zákona jeho Boha. 6 Tehdy se tito vrchní a vladáři sběhli před krále a takto mu řekli: Dárjaveši, ó králi, žij na věky! 7 Všichni vrchní v království, místodržící a vladáři, ministři a zmocněnci se uradili stran králova stanovení ustanovení a pevného zavedení zákazu, že každý, kdo až do třiceti dní bude cokoli vyprošovat od kteréhokoli boha nebo člověka leč od tebe, ó králi, bude muset být uvržen do jámy lvů. 8 Nuže, ó králi, kěz ráčíš ustanovit ten zákaz a podepsat jeho zápis, aby se nedal změnit, podle zákona Mádaje a Persie, že se nebude moci odvolat. 9 Král Dárjaveš tudíž ten zápis a ten zákaz podepsal. 10 A Dánijjél, jakmile se dověděl, že ten zápis byl podepsán, vstoupil do svého domu - a okna ve svém pokoji měl otevřená naproti Jerusálemu - a třikrát za den klekal na svá kolena a modlil se a děkoval před svým Bohem právě tak, jak se jal činit od doby před touto. 11 Tehdy se tito muži sběhli a shledali Dánijjéla před svým Bohem se modlícího a úpěnlivě prosícího; 12 nato přistoupili a pravili před králem stran králova zákazu: Zda jsi nepodepsal zákaz, že každý člověk, jenž až do třiceti dní bude něco vyprošovat od kteréhokoli boha aneb člověka, leč od tebe, ó králi, musí být uvržen do jámy lvů? Král odpověděl a řekl: Ta věc je jistá, podle zákona Mádaje a Persie, že se nemůže odvolat. 13 Nato odpověděli a řekli před králem, že: Dánijjél, jenž je z vyhnanců Júdy, neobrátil zřetel na tebe, ó králi, ani na zákaz, jež jsi podepsal, nýbrž si třikrát za den svou prosbou cosi vyprošuje. 14 Tehdy král, jakmile uslyšel tuto řeč, se sám nad sebou velmi rozmrzel a upřel srdce na Dánijjéla stran jeho vysvobození, a jal se až do zacházení slunce o jeho vyproštění se namáhat. 15 Nato se ke králi sběhli tito muži a řekli králi: Věz, ó králi, že je zákon Mádaje a Persie, že žádný zákaz ani ustanovení, jež král stanoví, se nedá změnit. 16 Nato král přikázal, ať předvedou Dánijjéla a uvrhnou ho do jámy lvů; král se ujal slova a řekl Dánijjélovi: Tvůj Bůh, jemuž ty s horlivostí sloužíš, on tě bude umět vysvobodit. 17 A byl dopraven jeden kámen a položen na ústí té jámy, a král jej zapečetil svým prstenem a prstenem svých velmožů, aby se uložení stran Dánijjéla nemohlo změnit. 18 Tehdy král přišel do svého paláce a přenocoval s postem, aniž před něho bylo uvedeno jaké rozptýlení, a jeho spánek nad ním uletěl. 19 Nato král vstával za ranních červánků, za úsvitu, a s chvátáním přišel k jámě lvů, 20 a za svého přistupování k té jámě, k Dánijjélovi, se jal křičet zarmouceným hlasem. Král se ujal slova a řekl Dánijjélovi: Dánijjéli, služebníče živého Boha, dokázal tě Bůh, jehož ty uctíváš, před lvy vysvobodit? 21 Tehdy Dánijjél s králem promluvil: Ó králi, žij na věky! 22 Můj Bůh poslal svého anděla, jenž zavřel ústa lvů, takže mi neškodili, pro tu příčinu, že před ním byla na mně shledána nevinnost, a ani před tebou, ó králi, jsem nespáchal nic zlého. 23 Nato se král nad ním velmi zaradoval a přikázal Dánijjéla z jámy vytáhnout; i byl Dánijjél z jámy vytažen, aniž při něm byl shledán jakýkoli úraz, neboť věřil ve svého Boha. 24 A král přikázal, ať předvedou ony muže, kteří Dánijjéla obžalovali, a do jámy lvů uvrhnou je, jejich děti a jejich ženy; a ještě nedopadli na dno jámy, když se jich lvi zmocnili a všechny jejich kosti rozdrtili. 25 Nato Dárjaveš, král, napsal všem národnostem, rodům a jazykům, jež bydlely na vsi zemi: Necht' se rozhojňuje vaše blaho! 26 Ze své strany vydávám nařízení, aby se ve všem panství mého království rozehvívali a v bázeň upadali před Bohem Dánijjélovým, neboť on je Bůh živý a na věky trávající a jeho království, to nemůže být zničeno, a jeho vláda - až do konce; 27 vysvobozující a vyprošťující a působící znamení a divy v nebesích a na zemi, jenž Dánijjéla vysvobodil z moci lvů. 28 A tento Dánijjél se měl dobře za kralování Dárjavešova i za kralování Kórese, Peršana.

Daniel 7

1 V prvním roce Bělšaccara, krále Bávelu, dostal Dánijjél sen a vidění své hlavy na svém lůžku; nato ten sen vypsal, podstatu věci oznámil. 2 Dánijjél se ujal slova a řekl: Ve svém vidění za noci jsem uviděl, že hle, na širém moři se rozpoutávaly čtyři větry nebes 3 a z moře vystupovala čtyři převeliká zvířata, lišící se jedno od druhého. 4 To první bylo jako lev a mělo křídla orla; i hleděl jsem, až než jeho křídla byla vyrvána a bylo nadzvednuto od země a na nohy jako člověk postaveno, a bylo mu dáno srdce člověka. 5 A hle, jiné zvíře, druhé, podobné medvědu, a postavilo se na jedné straně, a v jeho ústech mezi jeho zuby tři žebra; a takto mu řekli: Vstaň, nažer se mnoha masa! 6 Po tomto jsem uviděl, že hle, jiné, jako levhart, a mělo na svém hřbetu čtyři křídla ptactva; to zvíře mělo i čtyři hlavy a byla mu dána vláda. 7 Po tomto jsem ve viděních noci uviděl, že hle, čtvrté zvíře, děsivé a hrozné a nadmíru silné, jež mělo převeliké zuby ze železa a požíralo a drtilo a zbytek svýma nohama rozdupávalo; a to se lišilo ode všech zvířat, jež byla před ním, a mělo deset rohů. 8 Jal jsem se stran těch rohů uvažovat, a hle, mezi nimi vzešel další, malý, a tři z předchozích byly před ním vyvraceny, a hle, na tomto rohu oči jako oči člověka a ústa mluvící příliš veliké věci. 9 Hleděl jsem, až než byly přistaveny trůny a usedl Pradávný dní; jeho oblečení bylo bílé jako sníh a vlas jeho hlavy jako čistá vlna, jeho trůn - plameny ohně, a jeho kola - hořící oheň, 10 z jeho strany proudila řeka ohně, tisíc tisíců ho obsluhovalo a deset tisíc desetitisíců stálo před ním, zasedl soud a byly otevřeny knihy. 11 Vtom jsem se jal hledět, z příčiny hlasu příliš velikých řečí, jež promlouval ten roh, jal jsem se hledět, až než to zvíře bylo zabito, i bylo jeho tělo zničeno, neboť bylo odevzdáno planutí ohně. 12 A zbytek těch zvířat - jejich vládu odňali, ale stran jejich životů jim bylo až do času a doby dáno prodloužení. 13 I uviděl jsem ve viděních noci, že hle, s oblaky nebes se jal přicházet jakoby syn člověka, i došel až k Pradávnému dní a dali mu před něho přistoupit 14 a byla mu dána vláda a čest a kralování, aby mu všechny národnosti, rody a jazyky sloužily; jeho vláda - vláda věčná, jež nebude odcházet, a jeho kralování, to nemůže být zrušeno. 15 Můj duch byl zraněn - můj, Dánijjélův, - vprostřed těla, a vidění mé hlavy mě zneklidňovala; 16 přistoupil jsem k jednomu ze stojících tam a vyprošoval jsem si od něho pravdivé vysvětlení stran tohoto všeho. I řekl mi a dával mi na vědomí výklad těch věcí: 17 Tato převeliká zvířata, ona, jež jsou čtyři, jsou čtyři králové; budou povstávat ze země, 18 ale kralování budou muset převzít svatí Nejvyššího a budou kralování zaujímat až po věčnost, ano, až po věčnost věčností. 19 Tehdy jsem zatoužil po pravdivém vysvětlení stran toho čtvrtého zvířete, jež se ukázalo lišícím se od nich všech, nadmíru děsivého, jeho zuby byly ze železa a jeho drápy z mosazi, požíralo, drtilo a zbytek svýma nohama rozdupávalo; 20 a stran těch deseti rohů, jež byly na jeho hlavě, a toho dalšího, jenž vzešel a tři zpřed něho padly, ano, onoho rohu, jenž měl oči a ústa mluvící příliš veliké věci, a jeho vzhled byl mohutnější než vzhled jeho druhů; 21 uviděl jsem, že onen roh vedl boj se svatými a přemáhal je, 22 až než se dostavil Pradávný dní a svatým Nejvyššího byl odevzdán soud a došel čas, aby se svatí ujalí kralování. 23 Řekl takto: To čtvrté zvíře, to bude čtvrté království na zemi, jež se ode všech království bude lišit, i bude požírat všechnu zem a rozdupávat a drtit ji. 24 A těch deset rohů: z něho, z toho království, bude povstávat deset králů a po nich povstane další, a ten se bude lišit od předchozích a tři krále bude umět ponížít, 25 a bude promlouvat řeči proti Nejvyššímu a svaté Nejvyššího bude potírat a bude zamýšlet měnit časy a zákon, i budou vydáni v jeho ruku po dobu a doby a půl doby. 26 Pak zasedne soud, i budou jeho vládu odnímat k vyvracení a k ničení jí až do konce, 27 a kralování a vláda a velikost království pod všemi nebesy bude dána lidu svatých Nejvyššího; jeho kralování - kralování věčné, a všechna panství mu budou sloužit a poslušnost prokazovat. 28 Až potud konec té věci. Já, Dánijjél - mé myšlenky mě velmi zneklidňovaly a jasné rysy mé tváře se na mně měnily, ale uchoval jsem tu věc ve svém srdci.

Daniel 8

1 V třetím roce kralování Bělšaccara, krále, se mi - mně, Dánijjélůvi - ukázalo vidění, po tom, jež se mi ukázalo na počátku; 2 a ve vidění jsem zřel, že se v mém zření stalo, že jsem já byl v Šúšánu, v paláci, v kraji Élamu, a ve vidění jsem zřel, že jsem se já octl u řeky Úlaje. 3 I pozvedl jsem své oči a uviděl jsem, že hle, před řekou stál jeden beran, jenž měl dva rohy, a ty dva rohy byly vysoké, ale jeden byl vyšší než druhý, a ten vyšší vzrůstal později. 4 Viděl jsem toho berana trkajícího k západu a k severu a k jihu, takže žádná zvířata před ním nemohla obstát a nebylo vyprošťujícího z jeho dosahu, i choval se podle své libosti a stal se velikým. 5 A když jsem se já jal uvažovat, hle, od západu na tvář vší země přicházel kozel, aniž zavadil o zem, ten kozel - mezi jeho očima byl nápadný roh; 6 i přišel až k tomu beranovi, vládnoucímu těmi dvěma rohy, jehož jsem uviděl stojícího před řekou, a rozběhl se proti němu v popuzení své síly. 7 I uviděl jsem ho dorazivšího vedle toho berana, i vrhl se rozhořčeně na něho a udeřil toho berana a zlámal jeho dva rohy, aniž se v tom beranu projevila síla k obstání před ním, nýbrž ho shodil na zem a jal se ho pošlapávat a nevyskytl se vyprošťující berana z jeho moci. 8 A ten kozel se stal nesmírně velikým, a když nabyl moci, zlámal se ten veliký roh a místo něho vzrostly čtyři nápadné rohy ke čtyřem větrům nebes; 9 a z jednoho z nich vyšel jeden maličký roh, jenž se mimořádně zvětšil k jihu a ke vzházení a k okrase, 10 ano, zvětšil se až k osazenstvu nebes a z toho osazenstva posrážel na zem, i z hvězd, a pošlapal je, 11 a vzeplal se až ke Knížeti toho osazenstva, takže od něho odňal ustavičnou oběť a základ jeho svatyně byl shozen, 12 a proti ustavičné oběti bylo v bezbožnosti vypravováno vojsko, i jal se na zem shazovat pravdu, a když tak jednal, měl úspěch.

13 I uslyšel jsem jednoho svatého mluvícího, a jiný svatý tomu dotyčnému, jenž mluvil, řekl: Až dokdy - toto vidění o ustavičné oběti, a ta pustošící bezbožnost, vydávání i svatyně i osazenstva v pošlapávání? 14 A řekl k němu: Až do dvou tisíc a tří set večerů-jiter; pak bude svatyně očištěna. 15 A když jsem já, Dánijjél, užířel to vidění a chtěl jsem zvědět jeho význam, stalo se, že hle, naproti mně stálo jakoby vzezření muže 16 a uslyšel jsem hlas člověka nad Úlajem, jenž zavolal a řekl: Gavriéli, dej tomuto pochopit to vidění! 17 I přišel vedle mého stanoviště a při jeho příchodu jsem strnul leknutím a padl jsem na svou tvář, i řekl ke mně: Rozuměj, synu člověka, že to vidění je o čase konce. 18 A při jeho mluvení se mnou jsem na své tváři k zemi klesl omámen, i sáhl na mne a postavil mě na mém stanovišti 19 a řekl: Hle, já, dávající ti na vědomí, co se bude dít v posledku doby rozhorlení, neboť konec nastane k určenému času. 20 Ten beran, jehož jsi uviděl, vládnoucí těmi dvěma rohy, toť králové Mádaje a Persie, 21 a ten chlupatý kozel, jehož jsi uviděl, toť král Jávána, a ten veliký roh, jenž byl mezi jeho očima, to je první král. 22 A že se zlámal a místo něho se postavily čtyři, budou z toho národa povstávat čtyři království, ne však s jeho silou; 23 a v posledku jejich kralování, až bezbožní naplní míru, bude povstávat král sveřepý v tváři a znalý pletich 24 a jeho síla bude nabývat moci, ale nikoli jeho silou, a bude podivuhodně působit zhoubu a nabude úspěchu, když se jme tak jednat, a pohubí mocné a lid svatých. 25 A na základě svého důvtipu umožní svou rukou i úspěch klamu a ve svém srdci se bude činit velikým; a znenadání bude mnohé hubit, a bude se stavět i proti Knížeti knížat, ale bude muset být bez ruky rozdrčen. 26 A to vidění o večerech a jitrech, jak bylo řečeno, to je pravda; ty však to vidění ukryj, neboť je na mnohé dni. 27 A já, Dánijjél, jsem byl zdrcený a na několik dní jsem onemocněl; pak jsem vstal a jal jsem se vykonávat své zaměstnání u krále, ale byl jsem pln hrůzy nad tím viděním, a nebylo chápajícího.

Daniel 9

1 V prvním roce krále Dárjáveše, syna Achašvérošova, ze semene Mádajova, jenž byl uveden v kralování nad Kasdím, 2 v prvním roce jeho kralování, jsem já, Dánijjél, z knih nabyt pochopení o počtu let, o nichž se slovo Jehovovo dostalo k Jeremjovi, proroku, stran vyplnění rumišť Jerúsálema - sedmdesáti let. 3 I obrátil jsem svou tvář k Pánu, Bohu, k vyhledávání ho modlitbou a úpěnlivými prosbami v postu a pytlovině a popele, 4 i jal jsem se modlit Jehovovi, svému Bohu, a vyznávat se, a řekl jsem: Ach, Pane, BOŽE veliký a hrozný, dbající smlouvy a laskavosti vůči milujícím ho a vůči dbajícím jeho rozkazů, 5 hřešili jsme a bezpráví jsme se dopouštěli a zlovolně jsme jednali a bouřili jsme se, - ach, odvracet se od tvých rozkazů a od tvých práv! - 6 aniž jsme obraceli sluch k tvým nevolníkům, prorokům, již mluvili v tvém jménu k našim králům, našim knížatům a našim otcům a ke všemu lidu země. 7 Tvá, Pane, je spravedlnost, nám však patří ostuda tváří, jako tohoto dne, mužům Júdovým a obyvatelům Jerúsálema a všemu Izráéli, blízkým i vzdáleným, ve všech zemích, kam jsi je zahnal pro jejich věrolomnost, již se proti tobě věrolomně dopustili. 8 Nám, Pane, patří ostuda tváří, našim králům, našim knížatům a našim otcům, protože jsme vůči tobě hřešili; 9 slitování a odpouštění jsou Páně, našeho Boha, neboť jsme se proti němu bouřili, 10 aniž jsme poslouchali na hlas Jehovy, svého Boha, stran chození v jeho zákonech, jež předkládal naší tváři skrze své nevolníky, proroky. 11 Ano, oni, všecken Izráel, překračovali tvůj zákon v odvracení se, aby nebylo poslouchání na tvůj hlas, i musela se na nás vylít kletba a přísaha, jež je zapsána v zákoně Mojžíše, Božího nevolníka, neboť jsme vůči němu hřešili 12 a on potvrdil svá slova, jež vyslovil proti nám a proti našim soudcům, kteří nás soudili, uváděním veliké pohromy na nás, ježto pod všemi nebesy se nečinilo, jak se činilo v Jerúsalemě; 13 jak je psáno v zákoně Mojžíšově o vsi této pohromě: Přišla na nás, aniž jsme se Jehovy, svého Boha, jali uprošovat při odvracení od našich nepravostí a při nabytí rozumnosti tvou věrností. 14 A Jehova bděl nad touto pohromou a uvedl ji na nás, neboť Jehova, náš Bůh, je při všem svém konání, jež koná, spravedlivý, a neposlouchali jsme na jeho hlas, 15 a nyní, Pane, náš Bože, jenž jsi svůj lid silnou rukou vyvedl ze země Egypta a zřídil sis věhlas, jako tohoto dne, jsme hřešili a zlovolně jsme jednali! 16 Pane, podle všech tvých spravedlivých skutků, kéž se, prosím, odvrací tvůj hněv a tvé popuzení od tvého města Jerúsálema, tvé svaté hory, vždyť pro naše hříchy a pro nepravosti našich otců se stal Jerúsalem a tvůj lid potupou všemu našemu okolí! 17 Nuže tedy, náš Bože, obrať sluch k modlitbě svého nevolníka a k jeho úpěnlivým prosbám a rozsvět' svou tvář nad svou svatyní, jež je zpustlá, pro Pána! 18 Nachyl své ucho a slyš, otevři své oči a viz naše zpustošení, i město, nad nímž se děje dovolávání tvého jména, vždyť my ne pro své spravedlivé skutky dávame svým úpěnlivým prosbám padat před tvou tvář, nýbrž pro tvá mnohá slitování. 19 Pane, slyš, Pane, odpusť! Pane, věnuj pozornost a jednej, kéž nemeškáš - pro sebe, můj Bože, neboť nad tvým městem a nad tvým lidem se děje dovolávání tvého jména! 20 A ještě jsem já mluvil, ano, modlil se a vyznával své hříchy a hříchy svého lidu, Izráele, a před tvář Jehovy, svého Boha, dával padat své úpěnlivé prosbě za svatou horu svého Boha, 21 ano, ještě jsem já mluvil v modlitbě, když na mne za času večerní oběti daru sahal ten muž Gavriél, jehož jsem byl zřel ve vidění na počátku, jsa velmi vysílen, 22 a jal se dávat pochopení a mluvit se mnou, i řekl: Dánijjéli, vyšel jsem nyní poučit tě o významu toho. 23 Na počátku tvých úpěnlivých prosb vyšlo slovo, takže jsem já přišel podat zprávu, neboť ty jsi velmi cenný, chápej tedy stran toho slova, ano, buď pozorný stran toho vidění.

24 Pro tvůj lid a pro tvé svaté město je určeno sedmdesát sedmic ke skoncování s bezbožností a k naplnění míry hříchů a k učinění zadost za nepravosti a k uvedení věčné spravedlnosti a ke zpečetění vidění a prorocství a k pomazání Nejsvětějšího. 25 Necht' tedy víš a nabýváš rozhledu: od vyjití slova o obnovení a o budování Jerúsálema až po Pomazaného, Panovníka, bude sedm sedmic a šedesát a dvě sedmice; bude obnovováno a zbudováno prostranství a ulice, byť v tisíci časů. 26 A po těch šedesáti a dvou sedmicích bude Pomazaný muset být zabit, aniž bude co mít, a město a svatyni bude ničit lid panovníka, jenž přijde, a konec toho - jako v záplavě, a až do konce boj, určená pustošení. 27 Na jednu sedmici však vzhledem k mnohým upevní smlouvu, a v polovině té sedmice bude zastavovat oběti, i obět' daru, a k dovršení ohavností tam bude pustošitel, a to až než se na pustošícího bude vylévat zhouba, a to určená.

Daniel 10

1 V třetím roce Kóreše, krále Persie, byla Dánijjélovi, jehož jméno bylo nazváno Béltešaccar, zjevená jistá věc, a ta věc byla pravdivá, ale strast veliká; i pochopil tu věc, ano, nabyl pochopení stran toho vidění. 2 V oněch dnech jsem já, Dánijjél, na celé tři týdny upadl v truchlivost; 3 nepojedl jsem žádoucího pokrmu, aniž maso aneb víno vešlo do mých úst, aniž jsem se vůbec pomazal, až do vyplnění celých tří týdnů. 4 A v dvacátý a čtvrtý den prvního měsíce, když jsem se já octl na břehu veliké řeky, - to byl Hiddekel, - 5 tu jsem pozvedl své oči a uviděl jsem, že hle, jeden muž, oblečený plátěnými rouchy, a jeho kyčle byly přepásány zlatem z Úfázu 6 a jeho tělo bylo jako chrysolit a jeho tvář vzezřením jako blesk a jeho oči jako ohnivé pochodně a jeho paže a jeho nohy vzhledem jako blyskavá mosaz, a zvuk jeho slov jako zvuk davu. 7 A to vidění jsem viděl já, Dánijjél, samotem, neboť muži, kteří byli se mnou, to vidění neviděli, avšak padlo na ně veliké zděšení, takže utekli, aby se skryli, 8 a já jsem zbyl samotem a toto veliké vidění jsem uviděl, ale nezbylo ve mně síly, neboť má životnost se obrátila v neduživost, aniž jsem sílu udržel. 9 I uslyšel jsem zvuk jeho slov, a za svého slyšení zvuku jeho slov, tu jsem se já omámen octl na své tváři, ano, svou tvář k zemi; 10 a hle, sáhla na mne ruka, jež mě pozvedla na má kolena a na dlaně mých rukou, 11 a řekl ke mně: Dánijjéli, muži velmi cenný, buď pozorný stran slov, jež já k tobě vyslovuji, a postav se na svém stanovišti, neboť jsem nyní byl k tobě vyslán. A při jeho mluvení touto řečí se mnou jsem stál, třesa se; 12 i řekl ke mně: Necht' se nebojíš, Dánijjéli, neboť od prvního dne, co jsi své srdce odevzdal věnování pozornosti a sebeponižování před tvář svého Boha, byla tvá slova vyslýchána a já jsem na tvá slova přišel; 13 po dvacet a jeden den však naproti mně stál kníže království Persie, ale hle, pomoci mi přišel Mícháél, jeden z předních knížat, takže jsem já tam, u králů Persie, převládl, 14 i přišel jsem dát ti pochopit, co se bude v posledku dní přiházet tvému lidu, neboť to vidění je ještě na mnohé dni. 15 A při jeho mluvení se mnou těmito slovy jsem sklopil svou tvář k zemi a oněměl jsem, 16 a hle, na mé rty sahal kdosi podobou jako synové lidí, i otevřel jsem svá ústa a promluvil jsem, a řekl jsem k tomu, jenž stál naproti mně: Můj pane, v tom vidění se mé úzkosti obrátily proti mně, aniž jsem sílu udržel. 17 A jak by mohl nevolník tohoto mého pána mluvit s tímto mým pánem? a já, od té doby ve mně nezůstává síla a nezbylo ve mně dechu. 18 A opět na mne sáhl, vzezřením jako člověk, a posilnil mě 19 a řekl: Necht' se nebojíš, muži velmi cenný, pokoj tobě, buď silný, ano, buď silný! A při jeho mluvení se mnou jsem si dodal odvahy a řekl jsem: Necht' můj pán pronáší výrok, neboť jsi mě posilnil. 20 I řekl: Zda víš, nač jsem k tobě přišel? A nyní se budu vracet k bojování s knížetem Persie, a když já budu odcházet, hle, přijde kníže Jávána; 21 avšak chci ti oznámit, co je zaznamenáno v zápise pravdy, ač není ani jednoho dodavšího si se mnou odvahy proti těmto, leč Mícháél, váš kníže.

Daniel 11

1 A já, v prvním roce Dárjaveše, Mádajovce, bylo mé postavení být mu posilujícím a pevností. 2 Nyní ti tedy budu oznamovat pravdu: Hle, Persii budou ještě v čele stát tři králové, a čtvrtý bude bohatnout mnohem více než všichni a ve své síle skrze své bohatství bude moci všechny pohnout proti království Jávána. 3 I povstane mocný král, jenž bude vládnout mohutnou vládou a jednat podle své libovůle, 4 a za jeho povstání se jeho království bude lámat a dělit ke čtyřem větrům nebes, ale ne pro jeho potomstvo ani podle jeho vládnutí, jímž vládl, nýbrž se jeho království bude vyvracet pro jiné, mimo tyto. 5 A silít bude král jihu, jenž bude z jeho knížat, a bude silít nad něho a vládnout, jeho vláda bude mohutnou vládou; 6 a na konci let se budou spojovat, když dcera krále jihu se bude dostávat ke králi severu, k uskutečnění společné dohody, ona však nebude moci udržet sílu paže, aniž bude moci obstát on a jeho paže, a vydávána bude ona i ti, kdo ji přivedli, i ten, jenž ji zplodil, i ten, jenž ji posílil v oněch časech. 7 Ale na jeho místě povstane z odnože jejich kořenů jeden, jenž bude přicházet k vojsku a přicházet v pevnost krále severu, i dá se v působení proti nim a nabude převahy 8 a bude i jejich bohy s jejich vladaři, s cenným náčiním ze stříbra a zlata, v zajetí dopravovat do Egypta; a on bude zaujímat své postavení více let než král severu. 9 Ten přijde v království krále jihu, ale vrátí se na svou půdu. 10 Jeho synové však budou začínat válku a shromáždí spoustu mohutných sil, a jeden se přižene a provalí se a přelije se, i bude se vracet a povedou válku až po pevnost. 11 A král jihu bude upadat v rozhořčení a vytáhne a dá se s ním, s králem severu, do boje; a ten postaví mohutnou spoustu, ale ta spousta bude dána v jeho ruku;

12 a když tu spoustu pobere, pozvedne se jeho srdce, i svrhne desetitisíce, ale nebude silný. 13 A král severu se vrátí a postaví spoustu mohutnější než ta první, a ke konci časů let se bude moci přihnat s velikým vojskem a s hojným jměním; 14 a v oněch časech budou proti králi jihu mnozí povstávat, a loupeživí synové tvého lidu se budou pozvedat k potvrzení vidění, ale klopýtnou. 15 A král severu bude přicházet a navrhovat násep a dobude dobře opevněného města, a paže jihu nebudou moci obstát, totiž jeho vybraný lid, neboť k obstání nebude síly; 16 a ten, jenž proti němu přijde, bude jednat podle své libovůle a nebude schopného obstát před jeho tváří; i stane v zemi okrasu a v jeho ruce bude zhouba. 17 I bude upírat svou tvář na vstup v mocnosti veškerého svého království, a upřímní s ním, a učiní tak; a bude mu dávat dceru žen, aby působila zkázu, ale ona nebude při tom stát a nebude pro něho. 18 I bude obracet svou tvář zpět k ostrovům a mnohých dobude, ale jistý velmož zarazí jeho posměch jemu; bez posměchu sobě mu jej bude vracet. 19 Bude tedy obracet svou tvář zpět k pevnostem své země, ale klopýtne a padne a nebude moci být nalezen. 20 A na jeho místě povstane kdosi posílající nádherou království vymahače daní, ale v několika dnech bude muset být rozdrčen, a to ne v hněvu ani v boji. 21 A na jeho místě povstane opovrženíhodný, na něhož nevloží velebnost kralování, nýbrž on přijde znenadání a kralování se zmocní lichotkami, 22 i budou paže záplavy před jeho tváře odplavovány a tříštěny; tak i vládce smlouvy. 23 Od připojení se někoho k němu se bude dopouštět klamu, i vyvýší se a nabude moci s trochou lidu; 24 poklidně bude vcházet v nejúrodnější oblasti kraje a bude činit, co nečinili jeho otcové ani otcové jeho otců: bude jim kořist, lup a jmění rozhazovat, a proti pevnostem bude plánovat své plány, a to až do času. 25 I bude povzbuzovat svou moc a své srdce proti králi jihu s velikým vojskem; i král jihu se bude rozněcovat k boji s vojskem velikým a nesmírně mocným, nebude však moci obstát, neboť proti němu budou plánovat plány; 26 ano, ničit ho budou pojídači jeho pokrmu, jeho vojsko bude odplyvat a mnozí zabítí padnou. 27 A oba tyto králové - jejich srdce budou pro páchání zla a u jednoho stolu budou mluvit lež, ale nebude se dařit, neboť konec bude až v určený čas. 28 I vrátí se s velikým jměním ve svou zem a jeho srdce bude proti svaté smlouvě; učiní tedy tak, ano, vrátí se ve svou zem. 29 V určený čas bude zase přicházet na jih, aniž bude i naposled jako poprvé, 30 neboť proti němu zasáhnou lodí z Kittím, takže zmalomyslní a vrátí se a rozhorlí se proti svaté smlouvě; tak učiní, ano, vrátí se a bude upírat pozornost na opouštějící svatou smlouvu. 31 I budou z něho povstávat paže, jež zneuctí svatyni pevností a odstraní ustavičnou oběť a zavedou pustošící ohavnost. 32 A zlovolně jednající stran smlouvy budou hladkými řeči sváděni k odpadnutí, ale lid znajících svého Boha, ti budou silní a budou jednat, 33 a rozvázně si počínající z lidu budou mnohým věnovat pozornost, když budou po mnoho dní padat mečem a plamenem a v zajetí a za kořist, 34 a při jejich padání se jim bude pomáhat trochou pomoci, ale mnozí se k nim připojí s lichotkami; 35 padat budou i někteří z rozvázně si počínajících k pročišťování při nich a k tříbení a k bělení až do času konce, neboť to bude ještě až do určeného času. 36 A ten král bude jednat podle své libovůle a sebe vyzdvihovat a velikým činit nad každého BOHA, a proti BOHU BOHŮ vyslovovat podivné věci, i bude nabývat úspěchu až než bude rozhorlení dokonáno, neboť co je určeno, bude uskutečněno; 37 aniž bude upínat pozornost na boha svých otců ani na tužbu žen, aniž bude upínat pozornost na jakéhokoli +boha, neboť nade vše velikým bude činit sebe. 38 Ale na místě toho bude slávu vzdávat +bohu pevností, ano, +bohu, jehož jeho otcové nepoznali, bude slávu vzdávat zlatem a stříbrem a drahými kameny a jinými cennostmi; 39 tak bude činit v nejpevnějších pevnostech s +bohem ciziny; kdo ho uzná, toho slávu bude množit a bude jim dávat nad mnohými vládnout a půdu jim za poplatek rozdělovat. 40 Ale v době konce se s ním bude trkat král jihu, i bude se na něho král severu řídit s vozy a s jezci a s mnoha loděmi, a přijde v jeho země a provalí se a přelije se, 41 i přijde v zem okrasu a mnohé země budou dospívat k pádu, a z jeho ruky budou moci vyváznout tyto: Edóm a Móáv a výběr dětí Ammónových. 42 Bude svou ruku vztahovat i po jiných zemích, aniž bude země Egypta unikat; 43 a zavládne poklady zlata a stříbra a všemožnými cennostmi Egypta a v jeho průvodu budou Lubbím a Kuším. 44 Budou ho však znepokojovat zvěsti od vzcházení a od severu, takže vyjde ve velikém vzteku k vymycování a v odevzdání uvádění mnohých; 45 a stany svého paláce rozestaví mezi mořem a horou okrasu svatosti, ale dojde k svému konci a pomoci mu nebude.

Daniel 12

1 V onen čas bude povstávat Mícháél, veliký kníže, jenž stojí při dětech tvého lidu; a nastane čas tísně, jaká nebyla vyvolána od vzniku národa až po onen čas, a v onen čas bude tvůj lid moci vyváznout, každý, kdo bude shledán jako zapsaný v knize. 2 A mnozí ze spících v prachu půdy budou procítat, tito k věčnému životu a tito k potupě a k odporu věčnému, 3 a rozvázně si počínající budou zářit jako záře oblohy, a mnohé k spravedlnosti přivádějící jako hvězdy navždy a věčně. 4 Ty však, Dánijjéli, ukryj tato slova, ano, zapečeť tuto knihu až do času konce; mnozí budou sem-tam probíhat a vědění se bude množit. 5 A já, Dánijjél, jsem pohleděl, a hle, jimi dva stáli, jeden tamto na břehu řeky a jeden tamto na břehu řeky, 6 a řekli tomu muži oblečenému plátěnými rouchy, jenž byl shora vůči vodám řeky: Až dokdy, než bude konec těchto divů? 7 I uslyšel jsem toho muže oblečeného plátěnými rouchy, jenž byl shora vůči vodám řeky, když pozvedl svou pravici a svou levici k nebesům, jak přísáhl skrze Živého věčně, že k určenému času, určeným časům a polovině, a až se dovrší roztříštění moci svatého lidu, budou se všechny tyto věci končit.

8 To jsem já uslyšel, ale nechápal; i řekl jsem: Můj pane, co bude posledkem těchto věcí? 9 A řekl: Jdi, Dánijjéli, neboť tato slova jsou ukryta, ano, zapečetěna až do času konce; 10 a mnozí budou tříbeni a běleni, ano, budou pročišťováni, a zlovolní budou zlovolně jednat, aniž kteří zlovolní budou chápat, ale rozvázně si počínající chápat budou. 11 A od času odstranění ustavičné oběti, totiž aby byla zavedena pustošící ohavnost, bude tisíc dvě stě a devadesát dní; 12 blaho toho, kdo bude vyčkávat a bude moci dosáhnout k tisíci třem stům třiceti a pěti dnům! 13 Ty však jdi ke konci, i budeš moci spočinout a ke konci dní k svému údělu povstat.

Ozeáš

Ozeáš 1

1 Slovo Jehovovo, jež se dostalo k Hóšéovi, synu Beerího, ve dnech Uzzijji, Jóháma, Ácháze, Jechizkijji, králů Júdových, a ve dnech Jároveáma, syna Jóášova, krále Isráelova. 2 Počátek slova Jehovova skrze Hóšéu: I řekl Jehova k Hóšéovi: Jdi, vezmi si ženu smilstev a dívky smilstev, neboť tato země ohavně smilní, pryč od následování Jehovy. 3 I odebral se a vzal si Gómer, dceru Divlájimovu, i otěhotněla a porodila syna, 4 a Jehova k němu řekl: Nazvi jeho jméno Jizreel, neboť ještě málo a budu navštěvovat krev Jizreele na domě Jéhuově a skoncovávat s královstvím Isráelovým; 5 a v onen den se stane, že budu v údolí Jizreel luk Isráelův lámat. 6 A ještě otěhotněla a porodila dceru, i řekl mu: Nazvi její jméno Ló-ruchámá, neboť již nadále nebudu mít s domem Isráelovým slitování, že bych jim ještě jakkoli měl odpouštět; 7 ale s domem Júdovým slitování mít budu a budu je vysvobozovat v Jehovovi, jejich Bohu, aniž je budu vysvobozovat lukem ani mečem ani bojem, koňmi ani jezdci. 8 A když Ló-ruchámu odstavila, otěhotněla a porodila syna; 9 i řekl: Nazvi jeho jméno Ló-ammí, neboť vy nejste můj lid a já nejsem pro vás. 10 Ale počet synů Isráelových bude jako množství písku moře, jenž nemůže být změřen ani spočítán, i stane se, že na místě, kde se jim říkalo: Vy nejste můj lid, se jim bude říkat: Synové živého BOHA; 11 i shromáždí se synové Júdovi a synové Isráelovi v jedno a ustanoví si jednu hlavu a vystoupí ze země, neboť den Jizreele je veliký.

Ozeáš 2

1 Řekněte svým bratrům: Ammí! a svým sestřím: Ruchámá! 2 Ved'te při proti své matce, ved'te při, neboť ona není mou ženou, aniž jsem já jejím manželem, a nechť odvrhne svá smilstva od své tváře a svá cizoložství zprostřed svých prsů, 3 abych ji nemusel svléci do naha a vystavit ji jako v den jejího narození a učinit ji jakoby pustinou, ano, udělat ji jakoby zemí sucha a usmrtit ji žízni. 4 A s jejími dětmi nebudu mít slitování, neboť ony jsou děti smilstev, 5 ano, jejich matka smilnila, ta, jež jimi otěhotněla, se chovala hanebně, neboť řekla: Půjdu za svými milovníky, dávajícími mi můj chléb a mou vodu, mou vlnu a můj len, můj olej a mé nápoje. 6 Proto hle, já, chystám se tvou cestu oplotit trním a budu ji pro ni obezdívat zídou, takže nebude moci najít svých pěšin; 7 i bude honit své milovníky, aniž jich bude moci dostihnout, a bude je hledat, aniž jich bude moci najít; i řekne si: Musím jít a vrátit se k svému prvnímu manželu, neboť tehdy mi bylo lépe než nyní. 8 A ona neví, že jsem jí já dával obilí a mošt a olej a rozmnožoval jí stříbro a zlato; toho používali pro Baala. 9 Proto se chci vrátit a pobrat své obilí v jeho čas a svůj mošt v jeho určeném období a opět odejmout svou vlnu a svůj len k zakrytí její nahoty; 10 a nyní budu před očima jejich milovníků odhalovat její hanbu, aniž ji kdo bude moci vyprostit z mé ruky. 11 Chci také zrušit všechny její radovánky, její slavnosti, její novy měsíce, její šabaty, ano, všechny její svátky, 12 a zpusť její vinnou révu a její fíkovníky, o nichž říká: Ty jsou mi odměnou, již mi dali moji milovníci, a obrátit je v les, ať je ožere živočišstvo pole, 13 a navštívit na ní dni Baalím, jimž zakučuje, kdy se ozdobuje svými náušnicemi a svými náhrdelníky a chodí za svými milovníky a na mne zapomněla, prohlášeno Jehovou. 14 Proto já, hle, se chystám ji vyvábít a povedu ji do pustiny a budu mluvit k jejímu srdci, 15 a odtamtud jí chci dát její vinice a údolí Áchór jako vchod naděje, i rozezpívá se tam jako v dnech svého mládí a jako ve dnech svého vzestupu ze země Egypta. 16 A v onen den se stane, prohlášeno Jehovou, že mě budeš nazývat: Můj Manžel, aniž mi ještě budeš dávat název můj Baal, 17 neboť jména Baalím budu odstraňovat z jejich úst, takže již nebudou svými jmény připomínání. 18 A chci pro ně v onen den uzavřít smlouvu s živočištvem pole a s letounstvem nebes a plazivým tvorstvem půdy, a luk a meč a válku ze země vylámat a dát jim v bezpečí uléhat, 19 a zasnoubit si tě navždy, ano, zasnoubit si tě v spravedlnosti a v právu a v laskavosti a v slitování, 20 ano, zasnoubit si tě ve věrnosti, takže poznáš Jehovu. 21 A v onen den se stane, že budu vyslyšet, - prohlášeno Jehovou, - vyslyšet nebesa a ona budou vyslyšet zem, 22 a země bude vyslyšet obilí a mošt a olej, a ony budou vyslyšet Jizreel. 23 I budu si ji v zemi rozsévat a budu mít slitování s Ló-ruchámou, a Ló-ammímu budu říkat: Ty jsi můj lid, a on bude říkat: Můj Bože!

Ozeáš 3

1 A Jehova ke mně řekl: Ještě jdi a miluj ženu milovanou přítelem a cizoložicí, jako Jehova miluje děti Isráelovy, ač se ony otáčejí k jiným bohům a milují koláče z hroznů. 2 Zjednal jsem si ji tedy za patnáct stříbrných a chómer ječmene a letech ječmene 3 a řekl jsem k ní: Po mnoho dní budeš zůstávat pro mne, nesmíš smilnit, aniž smíš být pro jiného muže; tak budu i já k tobě. 4 Ano, po mnoho dní budou děti Isráelovy zůstávat bez krále a bez vůdce a bez oběti a bez pamětního sloupu a bez přehození a domácích bůžků; 5 potom se děti Isráelovy budou vracet a hledat Jehovu, svého Boha, a Dávída, svého krále, a v posledku dní půjdou ohromeni k Jehovovi a k jeho dobrotě.

Ozeáš 4

1 Slyšte slovo Jehovovo, děti Izráelovy, neboť Jehova má s obyvateli této země rozepři, vždyť v této zemi není pravdy a není laskavosti a není poznání Boha; 2 proklínání a lhaní a zabíjení a kradení a cizoložení - tato zla se rozmohla, a krveprolévání stihají krveprolévání. 3 Proto bude země truchlit a každý v ní bydlící zemdlívat s živočištvem pole a s letounstvem nebes, ba i ryby moře budou odnímány. 4 Avšak necht' se nikdo nepře a nikdo necht' nekárá, neboť tvůj lid je jako ti, kdo se přou s knězem; 5 i budeš klopýtat ve dne a i prorok bude s tebou klopýtat v noci, a tvou matku zahubím. 6 Můj lid, ti hynou pro nedostatek poznání; protože ty jsi poznání zavrhl, také tě zavrhnou od zastávání kněžství mně; jak jsi zapomněl na zákon svého Boha, budu i já zapomínat na tvé děti - 7 podle svého množství, tak hřešili vůči mně; budu měnit jejich slávu v hanbu. 8 Jedí hřích mého lidu a svou duši povznášejí k jejich nepravostem; 9 i stane se jak lidu, tak knězi, že na něm budu navštěvovat jeho cesty a jeho skutky mu odplácet. 10 I budou jíst a nebudou se moci nasytit, budou smilnit a nebudou se rozmáhat, neboť přestali dbát Jehovy; 11 smilstvo a víno a mošt berou srdce. 12 Můj lid se s otázkami obrací na svá dřeva a zprávy mu podává jeho hůl, neboť duch smilstev nechává bloudit, a oni odešli smilnit zpod svého Boha; 13 obětují na temenech hor a zakuřují na pahorcích pod duby a topoly a terebinty, neboť stín toho je dobrý, proto vaše dcery smilní a vaše snachy cizoloží. 14 Nebudu na vašich dcerách navštěvovat to, že smilní, ani na vašich snachách to, že cizoloží, neboť oni sami se uchylují do ústraní s nevěstkami a obětují s chrámovými smilnicemi; a lid, jenž nechápe, dospívá k pádu. 15 Smilníš-li ty, Izráéli, necht' se neproviňuje Júdá; necht' nevstupujete v Gilgál a necht' nevystupujete v Béth-Áven, a necht' nepřísaháte: Jako že je živ Jehova! 16 Vždyť Izráél je vzdorovitý jako vzdorovitá kráva; nyní jej bude Jehova pást jako ovci na prostrannosti. 17 Efrájim je spojen s modlami, nechej ho; 18 jejich pití se zvrhlo, zplna se oddali smilnění, milují: Dejte! Jejich ochráncové jsou hanbou; 19 víchr je stěsná ve svá křídla, i budou se stydět za své oběti.

Ozeáš 5

1 Slyšte toto slovo, vy kněží, a věnujte pozornost, dome Izráelův, a nastavte uši, dome králův, neboť vůči vám je soud, neboť jste se v Micpě stali pastí a na Távóru rozprostřenou sítí; 2 ano, vražednictví odpadlíků - v tom zašli hluboko, a já - kázeň jim všem! 3 Já znám Efrájima a Izráél není přede mnou utajen, že ty nyní smilníš, Efrájime, že Izráél je znečištěn; 4 jejich skutky jim nedávají vrátit se k svému Bohu, neboť v jejich nitru je duch smilstev, aniž poznali Jehovu, 5 a v tvář Izráelovu svědčí jeho pýcha, i budou Izráél a Efrájim ve své nepravosti klopýtat, klopýtne s nimi i Júdá. 6 Se svým drobným dobytkem a se svým skotem půjdou Jehovu hledat, aniž ho budou moci najít - odtáhl se od nich. 7 Dopustili se nevěrnosti proti Jehovovi, neboť naplodili nepatřičných dětí; nyní je nov měsíce bude sžírat z jejich podíly. 8 V Givei trubte na trubu, v Rámě na pozoun, v Béth-Ávenu křičte: Za tebou, Benjámine! 9 Efrájim se v den důtky bude stávat zpuštěnou; stran kmenů Izráelových jsem dal na vědomí, co je spolehlivé. 10 Vůdcové Júdovi se stali jakoby posouvajícími pomezí; jako vodu na ně budu vylévat překypění svého hněvu. 11 Efrájim bude zdrcen, zkrúšen v soudu; když se mu zalíbilo, jal se chodit podle rozkazů lidí, 12 a já budu Efrájimovi jako mol a domu Júdovu jako požírání červy; 13 a když Efrájim zpozoruje svou nemoc a Júdá svou ránu, odebere se Efrájim do Aššúru a pošle ke svárlivému králi, ale on vám nebude moci přinést vyhojení, aniž bude umět ránu vyléčením od vás odstranit, 14 neboť já budu Efrájimovi jakoby ryčícím a domu Júdovu jakoby hřivnatcem; já - já budu rvát a odcházet, odnášet a nebude vyprošujícího, 15 budu odcházet a vracet se na své místo, než budou uznávat svou vinu a hledat mou tvář; ve své tísní mě budou pilně vyhledávat:

Ozeáš 6

1 Pojd'te, ať se vracíme k Jehovovi; ano, on rval, ale bude nás hojit, zraňoval, ale bude nás obvazovat; 2 po dvou dnech nás bude oživovat, v třetí den nám bude dávat vstát, i budeme žít před jeho tváří 3 a poznávat - hnát se za poznáním - Jehovu. Jeho vycházení je zajištěno jako úsvit, i bude k nám přicházet jako přívál, jako déšť pozdní i raný na zemi. 4 Co mám s tebou učinit, Efrájime? Co mám s tebou učinit, Júdo? Vždyť vaše dobrota je jako oblak jitra a jako časné se objevující kapky rosy, to, co mizí! 5 Proto jsem se jal otesávat je skrze proroky, porážet je výroky svých úst, aby tvá odsouzení vycházela jako světlo; 6 vždyť oblíbují dobrotu a nikoli oběti, a poznání Boha nad vzestupné oběti, 7 oni však, jako lidé, přestoupili smlouvu; tehdy se proti mně dopustili nevěrnosti. 8 Gileád je hradíště dopouštějících se nepravosti, poznačené stopami od krve, 9 a jako bandy záškodníků na někoho číhají, tak společenství kněží, ti na cestě do Šechemu vraždívají - ano, páší hanebnost. 10 V domě Izráelově jsem uviděl děsivou věc: Je tam smilstvo Efrájimovo, Izráél je znečištěn; 11 i tobě, Júdo, je určena žeň - při mém odvracení zajetí mého lidu.

Ozeáš 7

1 Při mém hojení Izráele, tu vyšla najevo nepravost Efrájimova a zla Šómrónu, neboť se dopouštějí podvodu, i vloupávají se zloději a venku řádí bandy záškodníků, 2 aniž říkají svým srdcím, že si všechna jejich zla připomínám, nyní je jejich skutky obklíčily - octly se před mou tváří. 3 Svým zlem rozveselují krále a svými lžemi knížata; 4 oni všichni jsou cizoložníci, podobní peci rozpálené od pekaře, jenž ustává od prohrabování od zamísení těsta až do jeho vykynutí. 5 V den našeho krále mu knížata přivedila onemocnění rozohněním z vína; podal si ruku s posměvači - 6 ano, při svém číhání učinili své srdce téměř jakoby pecí, jejich pekař celou noc spí, ráno ono hoří jako planoucí oheň. 7 Oni všichni jsou horoucí jako pec a šírají své soudce, všichni jejich králové padli; není mezi nimi volajícího ke mně. 8 Efrájim, ten se plete mezi národnosti; Efrájim se stal plackou neobracenou, 9 jeho sílu šírají cizáci, aniž on ví, i šediny se na něm tu a tam ukazují, aniž on ví, 10 a proti tváři Izráelově svědčí jeho pýcha, aniž se stran všeho tohoto vrací k Jehovovi, svému Bohu, aniž ho hledají. 11 A Efrájim se stal jakoby bláhovou holubicí bez rozumu: Volají Egypt, chodí v Aššúr; 12 jak půjdou, budu na ně rozprostírat svou síť, jako ptactvo nebes je budu srážet; budu je podrobovat kázní podle zvěsti jejich shromáždění. 13 Běda jim, neboť ode mne utekli, pustošení jim, neboť se proti mně vzepřeli, a já jsem je chtěl osvobodit, ale oni se jali proti mně vyslovovat lži, 14 aniž ke mně ve svém srdci křičí, když na svých lůžkách skučí; srocují se pro obilí a mošt, odvracejí se proti mně, 15 ač jsem já vyučoval, posiloval jejich paže, ale zamýšlejí proti mně zlo. 16 Vracejí se, nikoli do výše; stali se jakoby klamným lukem, jejich vůdcové budou padat mečem pro zlost svého jazyka; toto bude předmětem výsměchu jim v zemi Egypta.

Ozeáš 8

1 Troubu k tvým ústům! Jakoby orel proti domu Jehovovu, protože přestoupili mou smlouvu a proti mému zákonu se vzepřeli! 2 Budou ke mně křičet: Můj Bože, známe tě, Izráel! - 3 Ale Izráel zavrhl dobro; bude ho nepřítel pronásledovat. 4 Oni dosazují krále, ne však ode mne, dosazují knížata, jichž neuznávám; své stříbro a své zlato si činí modlami, takže bude muset být zničeno. 5 Tvé tele, Šómróne, zavrhl; vzplál proti nim můj hněv - až dokdy budou neschopni nevinnosti? 6 Vždyť i ono je z Izráele, zhotovil je zlatník, takže ono není Bůh - ano, tele Šómrónu bude na kusy. 7 Neboť rozsávali vítr, i budou žnout bouří; nebude to mít osení, výhonky nebudou vytvářet mouku; co snad budou moci vytvořit, budou pohlcovat cizáci. 8 Izráel byl pohlcen; nyní se mezi národy stali jakoby nádobou, v níž není zalíbení. 9 Vždyť vystoupili v Aššúr; divoký osel si zůstává o samotě, Efrájim, ti si najali milovníky; 10 i když mezi národy najímají, budu je nyní shromažďovat, ať se začnou zmenšovat od břemene krále knížat. 11 Vždyť Efrájim rozmnožil oltáře - k hřešení se mu dostaly oltáře, k hřešení! 12 Psal jsem pro něho deset tisíc věcí ze svého zákona - byly počteny za tolik jako něco nepatřičného. 13 Oběti darů mně? Obětují a jedí maso - Jehova je blahovolně nepřijímá, nyní si bude připomínat jejich nepravosti a bude navštěvovat jejich hřích; oni se budou vracet v Egypt. 14 Ano, Izráel zapomněl na svého Zhotovitele a jal se budovat chrámy, a Júdá rozmnožil opevněná města, vypustím však v jeho města oheň, jenž sežere jeho paláce.

Ozeáš 9

1 Necht' se neveselíš, Izráeli, až k jáсотu, jako národnosti, neboť jsi zpřed tváře svého Boha chodil smilnit, zamiloval sis odměňování na všech obilných mlatech. 2 Mlat a lis je nebudou moci uživit a mošt v něm bude selhávat; 3 nebudou bydlet v zemi Jehovově, nýbrž se Efrájim vrátí v Egypt a v Aššúru budou jíst nečisté. 4 Nebudou Jehovovi lit víno, aniž mu budou příjemní; jejich oběti jim budou jakoby chlebem zármutku, všichni jídající jej se budou znečišťovat, neboť jejich chléb bude pro ně samy, nebude přicházet v dům Jehovův. 5 Co budete činit v den svátku a v den slavnosti Jehovovy? 6 Vždyť, hle, odešli od pustošení; Egypt je bude sbírat, Móf je bude pohřbívat, jejich cennosti ve stříbře - bude se jich zmochňovat plevel, v jejich stanech bude trní. 7 Přišly dni navštívení, přišly dni odplaty, Izráel, ti budou poznávat: Prorok je pomatený, muž Ducha je šílený, pro množství tvé nepravosti a mnohou nevráživost. 8 Je Efrájim pozorovatelem při mém Bohu? Prorok - na všech jeho cestách je past čížečnicka a v domě jeho Boha nevráživost. 9 Hluboko zašli, zvrhli se jako za dní Givey; bude si připomínat jejich nepravost, bude navštěvovat jejich hřích. 10 Našel jsem Izráele jako hrozny v pustině, uviděl jsem vaše otce jako raný plod na fíkovníku v jeho počátku; zašli k Baal-Peórovi a oddělili se k ostudě, i stali se ohavnostmi jako jejich láska. 11 Efrájim - jejich sláva odlétá jako letounstvo, není rození, není těhotenství, není početí; 12 jestliže přece své děti vychovávají, pak je budu o děti připravovat - nebude člověka, ano, běda i jim při mém odvrácení od nich. 13 Efrájim, jak vidím stran Córu, byl zasazen na nivě, své děti však má Efrájim na vyvážení k zabíječím. 14 Dej jim, Jehovo, - co budeš dávat? - dej jim potrácující dělohu a vyschlé prsy! 15 Všechno jejich zlo, - v Gilgále, ano, tam jsem je pojal v nenávisť pro zlo jejich skutků; chci je odehnat od svého domu, nebudu je nadále milovat, - všichni jejich vůdcové jsou vzbouřenci.

16 Efrájim je zbit, jejich kořen vyschl, neponesou plodu; byť i plodili, pak předmět touhy jejich lůna budu usmrcovat. 17 Můj Bůh je bude zavrhovat, neboť ho neposlouchali, a budou tuláky mezi národy.

Ozeáš 10

1 Izráel je bující réva, ovoce nasazuje sobě; podle množství svého ovoce zřídil množství oltářů, podle dobroty země dobrem dařili pamětní sloupy. 2 Jejich srdce se rozdělilo; nyní ponosou svou vinu, on bude jejich oltáře rozbíjet, jejich pamětní sloupy porážet; 3 ano, nyní budou říkat: Nemáme krále, neboť jsme neměli Jehovu v úctě, a král - co by pro nás mohl učinit? 4 Vyslovovali slova křivým přísaháním při uzavírání smlouvy, takže jako jedovatá bylina na brázdách pole vypučí soud. 5 Osídlenci Šómrónu budou mít strach o telata Béth-Ávenu, ano, jeho lid nad tím upadne v zármutek, i jeho popové, již nad tím jásali, nad slávou toho, neboť od nich odejde do vyhnanství; 6 i ona bude přinášena Aššúrovi, dar svárlivému králi, Efrájim bude muset přijmout hanbu a Izráel bude mít ostudu ze svého rozhodnutí. 7 Šómrón zhyne, jeho král bude jako tříška na tváři vody, 8 a výšiny Ávenu, hřích Izráele, budou vypleněny, na jejich oltářích bude vzcházet trní a bodláčí, i budou říkat horám: Přikryjte nás! a pahorkům: Padněte na nás! 9 Ode dní Givey hřešíš, Izráéli, tam se zastavili, nestačil je v Givei dostihnout boj proti synům zločinu; 10 až si budu přát, pak je budu trestat, i shrnou se proti nim národnosti za jejich připoutání k jejich dvěma nepravostem. 11 A Efrájim je vycvičená jalovice, milující mláčení, já však přejdu přes půvab její šije - chci Efrájima zapřáhnout, Júdá bude orat, Jákób mu bude vláčet. 12 Rozsévajte si k spravedlnosti, žněte podle příkazu laskavosti, obdělejte si neobdělané, neboť je čas vyhledávat Jehovu, než bude přicházet, aby vám vštěpoval spravedlnost. 13 Orali jste zlovůli, žali jste nepravost, jedli jste ovoce lži, neboť ses jal důvěřovat ve svou cestu, v množství svých siláků, 14 i povstane mezi zástupy tvého lidu vřava a všechny tvé pevnosti budou pustošeny, jako Šalmanovo pustošení Béth-Arbelu v den bitvy - matky s dětmi byly rozráženy. 15 Takto učiní Béth-Él vám z příčiny zla vašeho zla; za úsvitu král Izráelův bezpodmínečně zhyne.

Ozeáš 11

1 Když Izráel byl dítětem, tu jsem ho miloval a povolal jsem svého syna z Egypta; 2 jak je povolávali, tak od jejich tváře odcházeli, obětovali Baalím a zakuřovali sochám. 3 A já jsem Efrájima stavěl na nohy braním jich za jejich paže, aniž věděli, že jsem je hojil; 4 přitahoval jsem je provazy lidí, lany lásky, a byl jsem jim jakoby nadnášejícími jho nad jejich čelisti a nakláněl jsem se k němu, krmil jsem ho. 5 Nebude se vracet do země Egypta, nýbrž jeho králem bude on - Aššúr, neboť odmítli vrátit se, 6 a v jeho městech bude kroužit meč, i zničí a sežere jeho závory z příčiny jejich záměrů. 7 A můj lid, ti jsou náchylní k odpadnutí ode mne; ač volají do výše, nepozvedají se, nikdo. 8 Jak bych se tě mohl vzdát, Efrájime, vydat tě na pospas, Izráéli? Jak bych se tě mohl vzdát jako Admy, naložit s tebou jako s Cevójím? Mé srdce se ve mně převrátilo, spolu se vznítily city soucitu; 9 nebudu uplatňovat žár svého hněvu, nebudu se vracet k hubení Efrájima, vždyť já jsem BŮH a ne člověk, Svatý uvnitř tebe, aniž budu vstupovat ve zhavosti rozhorlení. 10 Necht' jdou za Jehovou - bude řvát jako lev; když on bude řvát, budou s chvěním přispěchávat děti od západu, 11 jako ptáče budou s chvěním přispěchávat z Egypta a jako holubice ze země Aššúrovy, i budu je ubytovávat v jejich domech, prohlášeno Jehovou. 12 Efrájim mě obklopoval lží a dům Izráelův klamem, když Júdá ještě kráčel s BOHEM a se svatými věcmi, jsa věren. -

Ozeáš 12

1 Efrájim se pase větrem, ano, honí východní vítr, celý den množí lež a násilí, i uzavírají smlouvu s Aššúrem a Egyptu se přináší olej. 2 A Jehova má rozepři s Júdou, stran uvalení trestu na Jákóba podle jeho cest, bude mu vracet podle jeho skutků; 3 v lůně se držel za patu svého bratra a ve své síle bojoval s Bohem, 4 ano, dostal se v boj proti Andělu a přemohl, plakal a úpěl k němu; v Béth-Élu ho uměl najít a tam s námi mluvil, 5 totiž Jehova, Bůh zástupů, Jehova je jeho svaté jméno. 6 Ty necht' se tedy skrze svého Boha chceš vrátit, dbej laskavosti a práva a ustavičně ve svého Boha doufej. 7 Kupectví! V jeho ruce jsou klamné váhy, zamiloval se do vydírání, 8 i praví Efrájim: Zbohatl jsem přece, dopracoval jsem se pro sebe majetku, všechna má lopota - nebudou mi v ní moci najít nepravosti, jež by byla hříchem. 9 Ale já, Jehova, od země Egypta tvůj Bůh, tě ještě budu ubytovávat ve stanech, jako v dni svátku; 10 vždyť jsem promlouval k prorokům, ano, já jsem rozhovňoval vidění a mluvil jsem skrze proroky v podobenstvích. 11 Je-li Gileád špatností, pak se stanou nicotou; v Gilgále obětuji hovězí dobytčata - věru, jejich oltářů je jako hromad kamenů na brázdách pole. 12 A Jákób utekl na území Aráma, ano, Izráel sloužil za ženu, ano, za ženu střežil; 13 a skrze proroka Jehova vyvedl Izráele z Egypta a skrze proroka byl ustřežen. 14 Efrájim velmi hořce dráždí, i bude jeho Pán jeho krev vrhat na něho a jeho potupu mu vracet.

Ozeáš 13

1 Jak Efrájim promluvil - hrůza, vzbuzoval ji on v Isráelovi, ale provinil se při Baalovi a umřel, 2 a nyní oni nadále hřeší a hotoví si ze svého stříbra slitiny podle svého rozumu, modly, ony všechny jsou dílem zlatníků; o nich říkají oni, obětující z lidí: Telata - necht' je líbají! 3 Proto budou jako oblak jitra a jako časně se objevující kapky rosy, to, co mizí, jako pleva, jež je vichřicí smítána s mlatu, a jako dým z otvoru; 4 já však jsem Jehova, od země Egypta tvůj Bůh, a nebudeš znát bohů, jedině mne, mimo mne Vysvoboditele není. 5 Já jsem tě znal v pustině, v zemi velikého žáru; 6 za svého pasení, to se nasýtí - nasýtí se a jejich srdce se pozvedlo, pročež na mne zapoměli. 7 Budu tedy vůči nim podoben ryčícímu, budu vyhlížet jako levhart na cestě, 8 potkávat je jako medvědice o mláďata připravená a trhat příkrov jejich srdce, a tam je budu sžírat jako lev, bude je rvát živočišstvo pole. 9 Zahubilo tě, Isráéli, že jsi proti mně, proti pomoci sobě; 10 kdepak je tvůj král, aby tě mohl vysvobodit ve všech tvých městech, a tvoji soudcové, o nichž jsi řekl: Dej mi krále a knížata -? 11 Krále jsem ti dával ve svém hněvu a bral ve svém překypění. 12 Nepravost Efrájimova je zavázána, jeho hřích je uschován; 13 budou na něho přicházet bolesti rodičky; on je nemoudrý syn, neboť se včas neuměl dostavit v otvor dětí. 14 Chci je osvobodit z moci šeólu, vykoupit je ze smrti - kde jsou, smrti, tvé nákazy? Kde je, šeóle, tvůj mor? Lítost se bude před mýma očima skrývat. 15 Byť on byl plodný mezi bratry, bude přicházet východní vítr, od pustiny bude vystupovat vítr Jehovův a jeho zřídlo bude vysušeno, ano, jeho pramen bude schnout; on bude drancovat poklad všeho žádoucího náčiní. 16 Šómrón ponese svou vinu, že se vzepřel proti svému Bohu; budou padat mečem, jejich malé děti budou rozráženy a jejich těhotné budou rozparovány.

Ozeáš 14

1 Vrať se, Isráéli, k Jehovovi, svému Bohu, neboť jsi klopýtl o svou nepravost; 2 vezměte s sebou slova a vraťte se k Jehovovi, řekněte k němu: Kéž odpouštíš všechnu nepravost, i dej, co je dobré, a budeme odplácet býky - svými rty. 3 Aššúr nás nebude moci zachránit, nebudeme jezdit na koních, aniž ještě budeme dílu svých rukou říkat: Naši bohové, ježto sirotek dochází slitování v tobě. 4 Chci zhojit jejich odpadlictví, miluji je z vlastního popudu, ano, můj hněv se od něho odvrátil; 5 chci být Isráelovi jakoby rosou, necht' pučí jako lilie a vyráží kořeny jako Levánón. 6 Jeho výmladky budou vzcházet a jeho krása bude jako olivy a vůni bude mít jako Levánón; 7 budou se vracet, kdo sedávali v jeho stínu, budou oživovat obilí a pučet jako réva, jejíž pověst je jako vína z Levánónu. 8 Efrájíme, co je mi ještě do model? Já ho budu vyslychat a budu mu věnovat pozornost; já jsem jako zelený cypřiš, tvé ovoce se najde ze mne. 9 Kdo je moudrý a chápe tyto věci, chápavý a zná je? Vždyť cesty Jehovovy jsou správné a spravedliví po nich chodí, ale vzpírající se budou po nich klopýtat.

Joel

Joel 1

1 Slovo Jehovovo, jež se dostalo k Jóelovi, synu Pethúélovu. 2 Slyšte toto, vy staří, ano, nastavte uši, všichni obyvatelé této země: Zda toto bývalo ve vašich dnech nebo v dnech vašich otců? 3 Vypravujte o tom svým dětem a vaše děti svým dětem a jejich děti dalšímu pokolení: 4 Pozůstatek po gázámech požrali arbehové, a pozůstatek po arbezích požrali jelekové, a pozůstatek po jelecích požrali chásilové. 5 Procitněte, opilci, a plačte, ano, skučte, všichni pijanové vína, pro mošt, neboť byl odňat od vašich úst; 6 vždyť na mou zem vystoupil národ, mohutný, jemuž není počtu; jeho zuby - zuby lva, ano, má chrup lvice, 7 obrátil mou révu v zpuštinu a můj fikovník v roští, úplně jej zbavil listí a odhodil jej, jeho větve zbělely. 8 Lkej jako panna opásaná pytlou pro manžela svého mládí; 9 z domu Jehovova je odňata oběť daru a úlitba, kněží, obsluhující Jehovu, upadli v zármutek. 10 Pole jsou zničena, půda upadla v zármutek, neboť je zničeno obilí, mošt vyschl, oliva zchřadla. 11 Styďte se, rolníci, skučte, vinaři, pro pšenici a pro ječmen, neboť žeň pole zanikla, 12 réva vyschla a fikovník zchřadl, granátovník i palma a jablň, všechny stromy pole vyschly; ano, vyschlo veselí od dětí lidí. 13 Opásejte se a naříkejte, vy kněží, skučte, obsluhující oltář, přijďte, přenocujte v pytlou, obsluhující mého Boha, neboť od domu vašeho Boha je oběť daru a úlitba zadržena; 14 zasvěťte půst, svolujte slavnostní schůzi, shromážděte starší, všechny obyvatele země, v dům Jehovy, vašeho Boha, a křičte k Jehovovi: 15 Běda stran tohoto dne, neboť den Jehovův je blízek a přichází jako zkáza od Všemocného; 16 zda před našima očima nebyl odňat pokrm, od Božího domu radost a jásoť? 17 Osivo se scvrklo pod svými hroudami, stodoly zpustly, sýpky se hrouť, neboť obilí vyšlo nazmar. 18 Co se navzdychá dobytek! Stáda skotu bloudí, neboť nemají pastvy, i stáda drobného dobytka trpí; 19 k tobě, Jehovo, volám, neboť pastviště pustiny sežral oheň a plamen sežehl všechny stromy pole. 20 I zvířata pole k tobě volají, neboť potůčky vod vyschly a pastviště pustiny sežral oheň.

Joel 2

1 Trubte na Cijjónu na troubu, ano, křičte na mé svaté hoře, necht' se všichni obyvatelé země třesou, neboť přichází den Jehovův, ano, je blízek, 2 den tmy, ano, hluboké tmy, den mrákav a černavy. Jako jitro prostírající se nad horami - národ početný a mocný; jemu podobný nebyl od věčnosti přivoláván, aniž po něm ještě bude až do let pokolení a pokolení. 3 Před jeho tváří sžírá oheň a za ním žhne plamen, země je před jeho tváří jako zahrada Éden a za ním je pustinou, spouští, a ani úniku mu není; 4 jeho vzezření je jako vzezření koní a běhají tak jako jezdcí na koních, 5 skáčí jako zvuk vozidel na temenech hor, jako zvuk plamene ohně, sžírajícího slámu, jako mocný lid, seřazený k bitvě. 6 Před jeho tváří jsou zástupy lidu plny úzkosti, všechny tváře stahují červeň; 7 běhají jako siláci, jako bojovníci slézají zed' a jdou každý svými cestami, aniž si pletou své stezky, 8 aniž na sebe navzájem narážejí, jdou každý svou drahou a vrhají se mezi oštěpy; nejsou zraňováni. 9 Po městě pobíhají semtam, běhají po zdi, vystupují v domy, vnikají okny jako zloděj; 10 před jeho tváří se země třese, nebesa se chvějí, slunce a měsíc se zatmívají a hvězdy snímají svou záři; 11 a Jehova před tváří své vojenské moci vydává svůj hlas, neboť jeho tábor je velmi početný, ano, ten, jenž uskutečňuje své slovo, je mocný; ano, den Jehovův je veliký a velmi hrozný, ba, kdo jej bude moci snést? 12 Ale i taktó, prohlášeno Jehovou, se až ke mně celým svým srdcem a s postem a s pláčem a s nářkem vraťte 13 a roztrhněte své srdce a nikoli svá roucha, ano, vraťte se k Jehovovi, svému Bohu, neboť on je milostivý a soucitný, zdoluhavý k hněvu a oplývající laskavostí a lítostí mající nad neštěstím. 14 Kdo ví? Snad se vrátí; pak nabude lítosti a zanechá za sebou požehnání, oběť daru a úlitbu Jehovovi, vašemu Bohu. 15 Trubte na Cijjónu na troubu, zasvěťte půst, svolujte slavnostní schůzi, 16 shromážděte lid, zasvěťte sejítí, sezvete starší, shromážděte batolata a sající u prsů, necht' ženich vychází ze svého pokoje a nevěsta ze své komnaty; 17 necht' kněží, vykonavatelé služby Jehovovi, mezi předsíní a oltářem pláčí a říkají: Slituj se, Jehovo, nad svým lidem, a kéž své vlastnictví nevydáváš potupě, vládě národů nad nimi! Nač mají mezi národy říkat: Kde je jejich Bůh? 18 A Jehova se rozhorlí pro svou zem a projeví se šetrným vůči svému lidu, 19 i odpoví Jehova a řekne svému lidu: Hle, já, chystám se poslat vám obilí a mošt a olej, i budete se tím moci nasytit, aniž vás ještě budu vydávat za potupu mezi národy; 20 a chci zpřed vás vzdálit toho od severu a zahnat jej do země sucha a spouště, jeho tvář k východnímu moři a jeho zadní voj k moři nejzazšímu, i bude vystupovat jeho zápach, ano, bude vystupovat jeho puch, neboť se holedbal stran svého působení. - 21 Necht' se nebojíš, půdo, jásej a raduj se, neboť velikým stran svého působení se ukazuje Jehova! 22 Necht' se nebojíte, zvířata pole, neboť pastviště pustiny se zelenají, neboť stromové nese své ovoce, fikovník a réva vydávají svou sílu. 23 A vy, děti Cijjónu, jásejte a radujte se v Jehovovi, svém Bohu, neboť vám dává raný déšť v náležité míře, ano, sesílá vám lijavec, raný i pozdní - na počátku - déšť; 24 a mlaty se naplní zrním a nádrže budou přetékat moštěm a olejem. 25 A vynahradím vám léta, kdy požírali arbehové, jelekové a chásilové a gázámové, má veliká vojenská moc, již jsem mezi vás poslal, 26 i budete jíst v hojnosti a k nasycení, a budete velebit jméno Jehovy, svého Boha, jenž s vámi podivuhodně nakládal; a můj lid, ti nebudou nikdy muset být zostuzeni.

27 I zvíte, že vprostřed Isráéle jsem já, a že vašim Bohem jsem já, Jehova, a jiného není, a můj lid, ti nebudou nikdy muset být zostuzeni. 28 A potom se bude dít: Budu na všechno maso vylévat svého Ducha, takže se vaši synové a vaše dcery j mou prorokovat, vaši starci budou snívat sny, vaši jinoši budou zřívat vidění; 29 ba i na nevolníky a na služky budu v oněch dnech svého Ducha vylévat, 30 a na nebesích a na zemi budu ukazovat zázraky, krev a oheň a sloupy dýmu. 31 Před příchodem dne Jehovova, velikého a hrozného, se bude slunce obracet v tm a měsíc v krev. 32 A bude se dít: Každý, kdo bude vzývat jméno Jehovovo, bude moci vyvážnout, neboť na hoře Cijjónu a v Jerúsalémě bude únik podle toho, co řekl Jehova, ano, mezi přeživšími, jež Jehova povolá.

Joel 3

1 Neboť, hle, v oněch dnech a v onom čase, kdy budu odvracet zajetí Júdy a Jerúsaléma, 2 budu i shromažďovat všechny národy a dávat jim sestoupit do údolí Jehóšáfát a tam se s nimi soudit o svůj lid a své vlastnictví, Isráéle, jež rozmetali mezi národy, a mou zem rozdělili, 3 a o můj lid vrhali los a dávali hoča za nevěstku a dívku prodávali za víno, jež vypili. - 4 A také, co mi chcete vy, Córe a Cidóne a všechny kraje Pelešeth? Zda mi vy chcete odplatu vracet? Chcete-li mi vy však odplácet, budu moci rychle - spěšně - vaši odplatu uvrhnout zpět na hlavu vaši, 5 kteří jste pobrali mé stříbro a mé zlato, a mé krásné žádoucí věci jste dopravili do svých chrámů, 6 a děti Júdovy a děti Jerúsaléma jste rozprodali synům Jáváním za účelem vzdálení jich z blízkosti jejich území. 7 Hle, já, chystám se povzbudit je z místa, kam jste je rozprodali, a budu vaši odplatu vrhat zpět na vaši hlavu 8 a vaše syny a vaše dcery rozprodávat v ruku synů Júdových; ti je rozprodají Ševáim, do dalekého národa, neboť promluvil Jehova. 9 Provolejte toto mezi národy, posvěťte válku, povzbuďte hrdiny, přiveďte blíže všechny bojovníky, necht' vystupují, 10 překujte své motyky na meče a své vinařské nože na kopí, slabý necht' praví: Já jsem silák. 11 Přikvačte, přitáhněte, vy všechny národy ze všech stran, a shromážděte se. Tam, Jehovo, sešli své hrdiny. 12 Národy se musejí vzbudit a vystoupit do údolí Jehóšáfát, neboť tam budu sedět k souzení všech národů ze všech stran. 13 Přiložte srp, neboť žeň dozrála, přijďte, sestupte, neboť lis se naplnil a nádrže přetékají, neboť jejich zlo je mnohé. 14 Spousty, spousty v údolí rozhodování! Ano, v údolí rozhodování je blízký den Jehovův, 15 slunce a měsíc se zatmí a hvězdy sejmou svou záři 16 a Jehova bude z Cijjónu řvát, ano, z Jerúsaléma vydávat svůj hlas, a nebesa i země se rozechvějí; a Jehova bude útočištěm svému lidu, ano, pevností dětem Isráélovým, 17 i budete vědět, že vašim Bohem jsem já, Jehova, pobývající na Cijjónu, své svaté hoře, a Jerúsalém se bude stávat svatým, aniž v něj ještě budou přecházet cizáci. 18 A v onen den se bude dít: Hory budou kropit moštěm a pahrbky potečou mlékem a všechna řečiště Júdova potečou vodami, a z domu Jehovova bude vycházet pramen, jež bude svlažovat údolí Šittím. 19 Egypt se bude stávat spouští, i Edóm se bude stávat pustinou, spouští, pro týrání dětí Júdových, že v jejich zemi prolévají nevinnou krev; 20 ale Júdá bude navždy zůstávat, i Jerúsalém, do pokolení a pokolení, 21 a za nevinnou uznám jejich krev, již jsem za nevinnou neuznal. I bude Jehova pobývat na Cijjónu.

Ámos

Ámos 1

1 Slova Ámóse, jenž byl mezi pastýři ovcí z Tekóy, jež uviděl stran Isráele v dnech Uzzijji, krále Júdova, a v dnech Jároveáma, syna Jóášova, krále Isráelova, dva roky před zemětřesením; 2 i řekl: Jehova bude z Cijjónu řvát, ano, z Jerúsálema vydávat svůj hlas, i budou truchlit pastviště pastýřů a vysychat bude téměř Karmelee. 3 Takto řekl Jehova: Stran trojích přestoupení Damašku, ano, stran čtverých, to nebudu odvolávat, stran jejich mlácení Gileáda mláticemi saněmi ze železa, 4 nýbrž pustím v dům Chazáélův oheň, jenž sežere paláce Ben-Hadádovy, 5 a budu lámat závory Damašku a vytínat obyvatele z údolí Áven a třímajícího žezlo z BétH-Edenu, a lid Aráma, ti budou odvedeni do Kíru, řekl Jehova. 6 Takto řekl Jehova: Stran trojích přestoupení Gazy, ano, stran čtverých, to nebudu odvolávat, stran jejich odvedení veškerého odvedenectva k vydání na pospas Edómu, 7 nýbrž pustím mezi zdi Gazy oheň, jenž sežere její paláce, 8 a budu vytínat obyvatele z Ašdódu a třímajícího žezlo z Aškelónu, a na Ekrón opět vztáhnu svou ruku, takže zbytek Pelištím, ti pohynou, řekl Pán, Jehova. 9 Takto řekl Jehova: Stran trojích přestoupení Córu, ano, stran čtverých, to nebudu odvolávat, stran jejich vydání veškerého odvedenectva na pospas Edómu, aniž si připomněli bratrskou smlouvu, 10 nýbrž pustím mezi zdi Córu oheň, jenž sežere jeho paláce. 11 Takto řekl Jehova: Stran trojích přestoupení Edóma, ano, stran čtverých, to nebudu odvolávat, stran jeho pronásledování svého bratra s mečem, kdy potlačil své niterné city a jeho hněv dravě skáče na kořist, a jeho nabubřelost - vždy ji uchovává; 12 nýbrž pustím v Témán oheň, jenž sežere paláce Bocry. 13 Takto řekl Jehova: Stran trojích přestoupení synů Ammónových, ano, stran čtverých, to nebudu odvolávat, stran jejich rozparování těhotných z Gileádu, za účelem rozšiřování svého území, 14 nýbrž zažehnu mezi zdi Rabby oheň, jenž sežere její paláce za pokřiku za dne bitvy, za smřsti, za dne vichřice, 15 a jejich král odejde ve vyhnanství, on i jeho knížata spolu, řekl Jehova.

Ámos 2

1 Takto řekl Jehova: Stran trojích přestoupení Móávových, ano, stran čtverých, to nebudu odvolávat, stran jeho spálení kostí krále Edóma na vápno, 2 nýbrž pustím mezi Móáva oheň, jenž sežere paláce Kerijjóth, a Móáv za vřavy umře, za pokřiku, za zvuku trouby, 3 a chci zprostřed něho vytít soudce a všechny jeho hodnostáře zabít s ním, řekl Jehova. 4 Takto řekl Jehova: Stran trojích přestoupení Júdových, ano, stran čtverých, to nebudu odvolávat, stran jejich zamítání zákona Jehovova, že nedbají jeho ustanovení, a jejich lži, podle kterých chodili jejich otcové, je uvedly v bloudění; 5 nýbrž pustím mezi Júdu oheň, jenž sežere paláce Jerúsálema. 6 Takto řekl Jehova: Stran trojích přestoupení Isráelových, ano, stran čtverých, to nebudu odvolávat, stran jejich prodávání spravedlivého za peníze a nemajetného za pár sandálů - 7 oni, již dychtí po prachu země na hlavě nuzných a cestu ponížených obracejí stranou; a muž i jeho otec chodí k téže mladici za účelem poskvřňování mého svatého jména, 8 a vedle kteréhokoli oltáře se natahují na rouchách vztyčel v zástavu a v domě svého Boha pijí víno od pokutovaných. 9 A já jsem před jejich tvářmi zahubil Emórího, jehož výška byla jako výška cedrů, a on byl silný jako duby, a zničil jsem jeho ovoce shora a jeho kořeny zespodu; 10 a já jsem vás vyvedl ze země Egypta a vodil jsem vás čtyřicet let v pustině k zaujetí země Emórího. 11 A z vašich synů jsem ustanovoval za proroky a z vašich jinochů za zasvěcence; zda tomu snad není takto, synové Isráelovi? prohlášeno Jehovou. 12 Ale zasvěcence jste napájeli vínem a stran proroků jste rozkazovali výrokem: Necht' neprorokujete! 13 Hle, já se chystám působit váznutí pod vámi, jako váznutí působí vůz, když je na něm plno posečeného obilí; 14 i bude se ztrácet před rychlým útočiště a silný nebude moci stupňovat svou moc, aniž bude moci hrdina nechat vyváznout své žití. 15 A chápající se luku nebude moci obstát, aniž bude rychlý v nohou moci vyváznout, aniž bude jezdec na koni moci nechat vyváznout své žití; 16 i svým srdcem statečný mezi hrdiny bude v onen den prchat nahý, prohlášeno Jehovou.

Ámos 3

1 Slyšte toto slovo, jež Jehova promluvil proti vám, děti Isráelovy, proti vši čeledi, již jsem vyvedl ze země Egypta, výrok: 2 Ze všech čeledi země jsem vzal na vědomí jen vás; proto na vás budu navštěvovat všechny vaše nepravosti. 3 Zda půjdou dva spolu, jestliže se spolu nedomluví? 4 Zda bude lev v lese řvát, když nebude mít úlovku? Zda bude hřivnatec vydávat svůj hlas ze svého doupěte, jestliže nic nepolapí? 5 Zda bude ptáče padat na past na zemi, když na ně nebude léčky? Zda past vyskočí z půdy, když nebude moci vůbec nic polapit? 6 Bude-li se ve městě troubit na troubu, aniž se budou, lid, s chvěním sbíhat? Může-li ve městě nastat neštěstí, aniž je Jehova dopustí? 7 Vždyť Pán, Jehova, nečiní nic, ledaže odhalí svůj záměr svým nevolníkům, prorokům. 8 Lev zařval - kdo by se nebál? Pán, Jehova, promluvil - kdo by neprorokoval? 9 Zvěstujte na palácích v Ašdódu a na palácích v zemi Egypta a říkejte: Shromážděte se na horách Šómrónu a vizte vprostřed něho mnoho zmatků, ano, uvnitř něho útisk,

10 neboť nevědí, jak uskutečňovat poctivost, prohlášeno Jehovou, ti, již ve svých palácích hromadí násilnictví a pustošení. 11 Proto Pán, Jehova, řekl takto: Protivník! - a to vůkol země! Ten z tebe strhne tvou sílu a tvé paláce budou vypleněny. 12 Takto řekl Jehova: Jako když pastýř vyprošťuje z tlamy lva dvě holeně nebo cíp ucha, tak budou vyprošťovány děti Isráelovy, ti, již v Šómrónu sedí v rohu pohovky a v damašku postele. 13 Slyšte a v domě Jákobově dosvědčujte, prohlášeno Pánem, Jehovou, Bohem zástupů, 14 že v den svého navštívení přestoupení Isráelových proti mně budu i vykonávat navštívení na oltářích Běth-Élu, takže rohy oltáře budou odsekávány a budou padat k zemi; 15 a budu bít zimním domem o dům letní, takže domy ze slonoviny se budou vyvracet, ano, mnohé domy budou mizet, prohlášeno Jehovou.

Ámos 4

1 Slyšte toto slovo, krávy Bášanu, jež jste na hoře Šómrónu, vy, jež utiskujete nuzné, ano, vy, jež zkrušujete nemajetné, vy, jež říkáte svým pánům: Přines, ať můžeme pít. 2 Pán, Jehova, přísáhl při své svatosti, že, hle, na vás přicházejí dni, kdy vás odvedou na harpunách a posledek z vás na udicích k rybaření, 3 a budete vycházet průlomy, každá před sebe, a poboříte Harmónu, prohlášeno Jehovou. 4 Pojdte v Běth-Él a proviňujte se, v Gilgále se rozhovňujte stran proviňování, a přinásejte za každého jitra své oběti, za každé tři dni své desátky, 5 a vyvádění kouře z kvasu děkovné oběti, a provolávejte, ano, zvěstujte dobrovolné oběti, neboť tak to milujete, děti Isráelovy, prohlášeno Pánem, Jehovou. 6 A já jsem vám ve všech vašich městech dal i prázdnotu zubů, ano, nedostatek chleba ve všech vašich místech, ale nevrátili jste se až ke mně, prohlášeno Jehovou; 7 a já jsem před vámi i zadržel déšť v čas ještě tři měsíců do žně, a dštil jsem na jedno město a na jedno město jsem nedštil; na jeden pozemek se dštilo a jeden pozemek, na nějž nedštilo, vysychal; 8 i potácela se dvě-tři města k městu jednomu pít vodu, aniž se mohla nasytit, ale nevrátili jste se až ke mně, prohlášeno Jehovou. 9 Bil jsem vás sněti a rzí, množství vašich zahrad a vašich vinic a vašich fíkovníků a vašich oliv požírali gázámové, ale nevrátili jste se až ke mně, prohlášeno Jehovou. 10 Pustil jsem mezi vás mor podle způsobu Egypta, vaše jinochy jsem pozabíjel mečem, vaše koně - se zajatectvem, a nechal jsem vystupovat zápach vašich táborů, ano, ve váš nos, ale nevrátili jste se až ke mně, prohlášeno Jehovou. 11 Působil jsem podvracení mezi vámi, jako Boží podvracení Sodomy a Gomory, a stali jste se jakoby polenem vytrženým z ohně, ale nevrátili jste se až ke mně, prohlášeno Jehovou. 12 Proto chci s tebou, Isráéli, takto naložit; protože chci s tebou toto učinit, připrav se, Isráéli, vstříc svému Bohu, 13 neboť, hle, on, ztvárnivší hory a stvořivší vítr a oznamující člověku, co je jeho myšlením, činící úsvit temnotou a šlapající po výšinách země; jeho jméno je Jehova, Bůh zástupů.

Ámos 5

1 Slyšte toto slovo, jež já vznáším, žalozpěv, proti vám, dome Isráelův; 2 panna Isráelova padla, aniž může opět povstat, byla sražena na zem, není, kdo by ji pozvedal. 3 Ano, Pán, Jehova, řekl takto: Město, jež vypravovalo tisíc, bude mu zbývat sto, a jež vypravovalo sto, bude mu pro dům Isráelův zbývat deset. 4 Ano, Jehova řekl domu Isráelovu takto: Vyhledávejte mě a žijte, 5 a necht' nevyhledáváte Běth-Él, aniž smíte přicházet v Gilgál, aniž smíte přecházet v Beér-ševu, neboť Gilgál bude jistotně muset být odveden a Běth-Él bude ničím. 6 Vyhledávejte Jehovu, - a žijte, aby nepřeskočil jako oheň v dům Josefův a nepohltil jej, a Běth-Él by neměl hasícího, 7 vy, již převracíte právo v plyněk, a ti, již spravedlnost nechávají padat k zemi, - 8 zřídívšího Kuřátka a Oriona a v jitra převracejícího hlubokou temnotu, jenž den zatemňuje nocí, toho, jenž přivolává vody moře a rozlévá je na tvář země - jeho jméno je Jehova, 9 jenž působí blýskání zkázy nad silným a na pevnost zkázu přivádí. 10 Oni nenávidí kárajícího v bráně a oškliví si vyslovujícího, co je bezúhonné; 11 proto, pro vaše dupání po nuzném, že od něho berete dávky zrní - zbudovali jste domy z kvádrů, ale nebudete v nich bydlet, vysázeli jste nádherné vinice, ale nebudete pít vína z nich. 12 Vždyť znám vaše mnohá přestoupení a vaše těžké hříchy - oni tísní spravedlivého, berou podplácení a nemajetné v bráně odstrkují! 13 Proto - rozumný bude v takovéto době mlčet, neboť je to doba zlá - 14 vyhledávejte dobro a nikoli zlo, abyste mohli žít a aby Jehova, Bůh zástupů, byl tak s vámi, jak říkáte. 15 Nenávidíte zlo a milujete dobro a v bráně uplatněte právo; snad bude Jehova, Bůh zástupů, milostiv zbytku Josefovu. 16 Proto Jehova, Bůh zástupů, Pán, řekl takto: Na všech prostranstvích bude nářek a ve všech ulicích budou říkat: Ach, ach! I budou rolníky volat k smutku a nářku, ke znalým truchlozpěvů; 17 i ve všech vinicích bude nářek, když budu procházet v tvém středu, řekl Jehova. 18 Běda vám, již jste dychtívi dne Jehovova! K čemu vám toto - den Jehovův? To bude tma a ne světlo; 19 tak jako když někdo prchá před tváří lva a potká ho medvěd, aneb přijde v dům a svou rukou se opře o stěnu a štípne ho had. 20 Zda nebude den Jehovův tmou a ne světlem? Ano, temno a ne jasno bude v něm! 21 Nenávidím, zavrhl jsem vaše slavnosti, aniž chci přivonět k vašim svátečním sejitím; 22 vždyť když mi vznášíte vzestupné oběti a své oběti darů, nemám blahověle, aniž chci hledět na pokojné obětování vašich vykrmených kusů. 23 Vzдал zpřed mne povyk svých písní, neboť nechci slyšet zpěvu k tvým varytům, 24 nýbrž nechť se soud valí jako vody, ano, spravedlnost jako trvale tekoucí potok.

25 Zda jste mi v pustině po čtyřicet let podávali oběti, i oběť daru, dome Izráelův? 26 Ba - vyzvedli jste svého krále Sikkútha a Kijjóna, svá zobrazení, hvězdu svého boha, jež jste si zhotovili, 27 i budu vás dávat odváděti až za Damašek, řekl Jehova, Bůh zástupů; to je jeho jméno.

mo 6

1 Běda vám, bezstarostní na Cijjónu a již se bezpečně cítíte na hoře Šómrónu, vyznačení za vybrané z národů, a dům Izráelův, ti k nim přicházejí. 2 Přejděte v Kalné a vizte, a odtamtud jděte ve veliké Chamáth a sestupte v Gath Pelištím - zda jsou na tom lépe než tato království? Je-li jejich území větší než vaše území? 3 Vy, již se bráníte zlému dni, ale blíže přivádíte stolicí násilí, 4 již uléháte na pohovkách ze slonoviny a roztahujete se na svých postelích a jídáte jehňata ze stáda a telata zprostřed chléva, 5 již vyzpěvujete ke zvuku varyta, - oni si jako Dávid vymýšlejí nástroje ke zpěvu, 6 ti, již se napájí okřínou vína a maží se vybranými oleji, aniž se trápí nad zdrcením Josefovým. 7 Proto nyní budou muset být odvedeni, v čele odvedených, i bude pomíjet jásoť roztahujících se. 8 Pán, Jehova, přísáhl při sobě samém, prohlášeno Jehovou, Bohem zástupů: Já si ošklivím zpupnost Jákóbovu a nenávidím jeho paláce, i chci město i jeho náplň vydat na pospas, 9 a stane se, že deset mužů, byť mohli být pozůstaveni v jednom domě, i ti budou mřít; 10 a když někoho bude chtít vyzvednout jeho strýc a jeho spalovač k vynesení kostí z domu a bude říkat tomu, jenž bude v nitru domu: Zda je ještě někdo s tebou? - řekne: Již nikdo. A řekne: Pst! Jen nepoukazovat na jméno Jehovo! 11 Vždyť, hle, Jehova rozkazuje a rozbije dům veliký na trosky a dům malý na střepiny. 12 Zda poběží koně po skalisku? Bude-li se tam orat skotem? Vždyť jste převrátili právo v žluč a ovoce spravedlnosti v pelyněk, 13 vy, již se radujete pro nic, již říkáte: Zda ne svou silou jsme si dobyli rohů? 14 Však, hle, já - chystám se vzbudit proti vám, dome Izráelův, prohlášeno Jehovou, Bohem zástupů, národ - ti vás vytlačí od vstupu do Chamáthu až po potok stepi.

Ámos 7

1 Pán, Jehova, mi ukázal toto: Že hle, na počátku vzházení otavy vytvářel kobylky, a to, hle, otavy po králových sečích; 2 a když skončily s požíráním bylinstva země, stalo se, že jsem řekl: Pane, Jehovo, odpusť, prosím! Jak bude moci Jákób povstat, vždyť on je malý! 3 Jehovovi bylo líto stran tohoto. Nebude se to dít, řekl Jehova. 4 Pán, Jehova, mi ukázal toto: Že hle, Jehova volal k soudu ohněm; ten sežral velikou hlubinu, sežral i dědictví. 5 I řekl jsem: Pane, Jehovo, ustaň, prosím! Jak bude moci Jákób povstat, vždyť on je malý! 6 Jehovovi bylo líto stran tohoto. Ani to se nebude dít, řekl Pán, Jehova. 7 Ukázal mi toto: Že hle, Pán stál u svislé zdi a v jeho ruce olovnice; 8 a ke mně Jehova řekl: Co ty vidíš, Ámósi? I řekl jsem: Olovnici. A Pán řekl: Hle, já - chystám se přiložit olovnici v nitro svého lidu, Izráele, nebudu mu nadále promíjet, 9 i budou pustnout výšiny Isákovy a svatyně Izráelovy budou vyvraceny, a proti domu Jároveámovu chci s mečem povstat. 10 A Amacjá, kněz Běth-Élu, poslal k Jároveámovi, králi Izráelovu, výrok: Ámós se uvnitř domu Izráelova spikl proti tobě - země nemůže snést všechny jeho řeči, 11 vždyť Ámós říká takto: Jároveám musí umřít mečem a Izráel jistotně musí být z povrchu své půdy odveden. 12 A k Ámósovi Amacjá řekl: Vidoucí, jdi, utec si do země Júdovy a tam jez chléb, a tam budeš moci prorokovat, 13 ale v Běth-Élu již nadále prorokovat nesmíš, neboť on je svatyně královou, ano, on je domem království. 14 A Ámós odpověděl a řekl k Amacjovi: Já nejsem prorok, aniž jsem já synem proroka, nýbrž jsem já skoták a otrhávač plodů sykomor, 15 ale Jehova mě vzal zpoza stáda a řekl ke mně Jehova: Jdi, prorokuj k mému lidu, Izráelovi. 16 Nyní tedy slyš slovo Jehovo: Ty pravíš: Nesmíš prorokovat proti Izráelovi, aniž smíš kázat proti domu Isákovu; 17 proto řekl Jehova takto: Tvá žena bude ve městě smilnit a tvoji synové a tvé dcery budou padat mečem, a tvá půda bude provazem rozdělována a ty budeš na nečisté půdě umírat; a Izráel jistotně musí být z povrchu své půdy odveden.

Ámos 8

1 Pán, Jehova, mi ukázal toto: Že hle, koš letního ovoce; 2 a řekl: Co ty vidíš, Ámósi? I řekl jsem: Koš letního ovoce. A Jehova ke mně řekl: Na můj lid, Izráele, přišel konec, nebudu mu nadále promíjet; 3 skučte, písňě chrámu, v onen den, prohlášeno Pánem, Jehovou. Mrtvol bude mnoho, na kterémkoli místě se budou mlčky vyhazovat. 4 Slyšte toto, vy, již lapáte nemajetného k odstranění ponížených země, 5 s výrokem: Kdy bude míjet nov měsíce, ať můžeme prodávat obilí, a šabat, ať můžeme otevřít sýpky za zmenšování éfy a za zvětšování šeklu, a za podvodného používání klamných vah, 6 za kupování nuzných za peníze a nemajetného za pár sandálů, ať můžeme prodávat odpad zrní? 7 Jehova při slávě Jákóbově přísáhl: Budu-li vůbec kdy zapomínat kteroukoli z jejich činností! 8 Zda se pro toto nemá všechna země chvět a každý v ní bydlící truchlit? Ba, ona všechna bude vystupovat jako Níl, ano, zmitat se a klesat jako Níl v Egyptě.

9 A v onen den se bude dít, prohlášeno Pánem, Jehovou, že budu působit zacházení slunce o polednách a zatemňovat na zemi v den světla 10 a vaše slavnosti převracet v smutek a všechny vaše písně v žalozpěv, a na všechny boky vzkládat pytlou, a na každé hlavě bude lysina; a zařídím to jako smutek pro jediného syna, a posledek toho jako hořký den. 11 Hle, přicházejí dni, prohlášeno Pánem, Jehovou, kdy budu v zem posílat hlad - ne hlad po chlebě ani žízeň po vodě, nýbrž po slyšení slov Jehovových, 12 i budou se potácet od moře k moři a potulovat se od severu až po vzházení k hledání slova Jehovova a nebudou nacházet. 13 V onen den budou umdlévat krásné panny, i jinoši, žízni; 14 ti, již přísahají při provinění Šómrónu, takže říkají: Jako že je živ tvůj bůh, Dáne, a: Jako že je živa cesta do Beér-ševy - ti musejí padnout, aniž ještě budou moci povstat.

Ámos 9

1 Uviděl jsem Pána stojícího u oltáře, i řekl: Udeř hlavici, ať se otrásají prahy, a rozlámej je o hlavu jich všech, a ostatek jich budu zabíjet mečem, prchající z nich nebude moci uprchnout, aniž bude unikající z nich moci vyvážnout; 2 byť se prokopávali v šeól, bude je odtamtud moci má ruka vzít, a byť vystupovali v nebesa, budu je moci odtamtud stáhnout, 3 a byť se skrývali na temeni Karmele, budu je moci odtamtud vypátrat a vzít, a byť se zpřed mých očí schovávali na dně moře, budu moci rozkázat hadu, ať je odtamtud vyštípne. 4 A byť před tváří svých nepřátel šli v zajetí, budu moci rozkázat meči, ať je odtamtud zabíjí, i budu na ně své oči upírat k neštěstí a ne k dobru. 5 Ano, Pán, Jehova zástupů, je ten, jenž když sáhne na zem, ona se rozplývá a všichni bydlící v ní truchlí, i bude ona všechna vystupovat jako Níl a klesat jako Níl v Egyptě, 6 ten, jenž v nebesích zduoval své stupně, a svou klenbu - založil ji na zemi, ten, jenž přivolává vody moře a rozlévá je na tvář země - jeho jméno je Jehova. 7 Zda mi vy, děti Isráelovy, nejste jakoby dětmi Kušijím - prohlášeno Jehovou -? Zda jsem Isráele nevyvedl ze země Egypta a Pelištím z Kaftóru a Aráma z Kíru? 8 Hle, oči Pána, Jehovy, hledí v království, jež je hříšné, i budu je smetat z povrchu tváře půdy, jenže zcela smést dům Júdův nechci, prohlášeno Jehovou; 9 ano, hle, já se chystám rozkázat a budu dům Isráelův mezi všemi národy roztrásat, jako se potřásá sítem, aniž padá zrnko na zem. 10 Všichni hříšníci mého lidu budou muset umřít mečem, ti, již říkají: Neštěstí mezi nás nemůže dorazit a získat náskok. 11 V onen den budu pozvedat stánek Dávidův, jenž upadl, a opravovat jeho průlomy - ano, jeho zříceniny budu pozvedat - a vybuduji jej jako v dávných dnech, 12 aby se mohli zmocnit zbytků Edóma a všech národů, nad nimiž je vzýváno mé jméno, prohlášeno Jehovou, toto uskutečňujícím. 13 Hle, přicházejí dni, prohlášeno Jehovou, kdy bude dostupovat oráč na žence a šlapač hroznů na roztrušovače semene; a hory budou kropit moštěm a všechny pahorky se budou rozplývat. 14 A budu odvracet zajetí svého lidu, Isráele, takže budou budovat a obývat zpustlá města a vysazovat vinice a pít víno z nich, a budou zřizovat zahrady a jíst jejich ovoce, 15 i budu je vysazovat na jejich půdě, aniž ještě budou z povrchu své půdy, již jsem jim dal, oderváváni, řekl Jehova, tvůj Bůh.

Abdiáš

Abdiáš 1

1 Vidění Óbadjovo: Takto řekl Pán, Jehova, o Edómovi (uslyšeli jsme zvěst z blízkosti Jehovy, a mezi národy byl poslán vyslanec): Povstaňte, ano, povstávejme proti němu do boje! 2 Hle, učinil jsem tě malým mezi národy, ty budeš velmi znevážen, 3 nadutost tvého srdce oklamala tebe, přebývajícího v rozsedlinách skalisek (jeho bydlištěm je výsost, on praví ve svém srdci: Kdo mě může stáhnout na zem?). 4 Byť jsi jako orel vysoko zakládal, ano, byť jsi mezi hvězdy položil své hnízdo, mohu tě odtamtud stáhnout, prohlášeno Jehovou. 5 Přijdou-li k tobě zloději, noční-li loupežníci (jak budeš poškozen!), zda nebudou krást do své sytosti? Přijdou-li k tobě oběrači hroznů, zda nenechávají zbývat paběrky? 6 Jak bude Ésáv odkryt, prohledány budou jeho uschované věci! 7 Až po pomezí tě zaženou, všichni muži tvé smlouvy, oklamou tě, převahu vůči tobě získají muži tvého pokoje, tvého chleba, budou pod tebe klást osidlo. (Není v něm rozumnosti!) 8 Zda nemám v onen den, prohlášeno Jehovou, ano, odstranit zprostřed Edóma mudrce, ano, z hory Ésávovy rozumnost? 9 I tvoji siláci, Témáne, se zděsí, aby z hory Ésávovy byl každý vytínán - pro vraždění, 10 pro násilnictví na tvém bratru Jákóbovi tě bude pokrývat ostuda a budeš vyt'at navždy. 11 V den, kdy jsi stál zpředu, v den, kdy cizáci zajali jeho vojenskou moc, když vešli cizozemci v jeho brány a jali se o Jerúsalem vrhat los, byl jsi i ty jako jeden z nich; 12 ano, kéž bys nebyl hleděl v den svého bratra, v den jeho neštěstí, a kéž by ses nebyl radoval při dětech Júdových v den jejich zhouby, a kéž bys nebyl v den tísně otvíral svá ústa! 13 Kéž bys nebyl vstupoval v bránu mého lidu v den jejich pohromy, kéž bys, i ty, v den jeho pohromy nebyl hleděl v jeho bídu, a kéž bys v den jeho pohromy nebyl sahal v jeho bohatství, 14 a kéž bys nebyl stál na rozcestí k odříznutí jeho unikajících, a kéž bys jeho přeživší v den tísně nebyl vydával! 15 Vždyť den Jehovův je blízký proti všem národům; tak, jak jsi jednal, bude se jednat s tebou, tvá zásluha se bude vracet na tvou hlavu; 16 ano, tak, jak jste pili na mé svaté hoře, budou ustavičně pít všechny národy, a budou pít a polykat, a budou jako by nebyli. 17 Ale na hoře Cijjónu bude únik, ona bude svatá, a dům Jákóbov, ti se budou zmocňovat, čeho se zmocnili oni, 18 i bude dům Jákóbov ohněm a dům Josefův plamenem, a dům Ésávův za slámu, i budou mezi nimi podpalovat a šírat je, takže dům Ésávův nebude mít přeživšího, neboť promluvil Jehova. 19 A budou se zmocňovat jihu s horou Ésávovou a nížiny s Pelištím, a budou se zmocňovat pole Efrájimova a pole Šómrónu, a Benjámín Gileádu, 20 a odvedenectvo z této vojenské moci synů Izráelových toho, co mají Kenaaním, až po Carfáth, a odvedenectvo z Jerúsálema, jež je v Sefarádu, ti se budou zmocňovat měst jihu. 21 A na horu Cijjón budou vystupovat vysvoboditelé k souzení hory Ésávovy, a království bude Jehovovo.

Jonáš

Jonáš 1

1 I dostalo se k Jónovi, synu Amittajovu, slovo Jehovovo, výrok: 2 Vstaň, jdi do Nínivé, toho velikého města, a povolávej k němu, neboť jejich zlo vystoupilo před mou tvář. 3 Ale Jóná vstal k útěku z přítomnosti tváře Jehovovy do Taršíše; sestoupil tedy do Jáfó, kde zastihl loď, jež do Taršíše měla plout, i zaplatil jízdné na ní a sestoupil v ní k plavbě s nimi z přítomnosti tváře Jehovovy do Taršíše. 4 Ale Jehova na moře přihnal veliký víchř, takže na moři nastala veliká bouře a loď byla v nebezpečí roztržení; 5 a námořníci se báli a křičeli každý k svým bohům, a vyhazovali náčiní, jež byla v lodi, do moře k ulehčení od těch, jež byla při nich. Ale Jóná byl sestoupil do vnitřku plavidla a ulehl a tvrdě usnul; 6 i přiblížil se k němu kapitán lodi a řekl mu: Co je s tebou, ospalče? Vstaň, volej k svému bohu, snad se ten bůh ráčí na nás rozpomenout, ať nemusíme zahynout. 7 I řekli jeden k druhému: Pojd'te a vrh'jme losy, ať víme, čím příčinou máme toto neštěstí. Jali se tedy vrhat losy a los padl na Jónu; 8 i řekli k němu: Nuže, oznam nám ty, pro něhož máme toto neštěstí, co je tvým zaměstnáním a odkud přicházíš, která je tvá země a z kterého lidu ty jsi? 9 I řekl k nim: Já jsem Hebrej a mám já v úctě Jehovu, Boha nebes, jenž zřídil moře i souš. 10 Ti muži se tedy ulekli velikým leknutím a řekli k němu: Co jsi toto učinil? - neboť ti muži věděli, že on utíká z přítomnosti tváře Jehovovy, neboť jim to byl oznámil; 11 i řekli k němu: Co s tebou máme učinit, aby se moře zpřed nás muselo uklidnit? Neboť moře se stávalo stále bouřlivějším. 12 I řekl k nim: Vezměte mě a hod'te mě do moře a moře se zpřed vás bude muset uklidnit, neboť já vím, že tato veliká bouře je proti vám mou příčinou. 13 Ale ti muži se jali usilovně veslovat k návratu na souš, ale nebyli toho schopni, neboť moře stále bouřilo proti nim. 14 Jali se tedy volat k Jehovovi a říkat: Ach, Jehovo, kéž, prosíme, nemusíme zahynout za žití tohoto muže, a kéž na nás nevaluješ nevinnou krev, neboť ty, Jehovo, jednáš podle toho, co oblibuješ! 15 A Jónu vzali a hodili do moře, a moře ustalo od svého zuření, 16 i báli se ti muži Jehovy velikou bázni a jali se Jehovovi obětovat obět' a slibovat sliby.

Jonáš 2

1 A Jehova zjednal velikou rybu k pohlcení Jóny, i pobyl Jóná v břiše té ryby tři dni a tři noci; 2 a jal se Jóná z břicha té ryby modlit k Jehovovi, svému Bohu, 3 a řekl: Ze své tísně jsem se jal volat k Jehovovi, i odpověděl mi, o pomoc jsem křičel z lůna šeólu - uslyšel jsi můj hlas, 4 když jsi mě byl hodil v hloubku srdce moří a obklopovalo mě vodstvo; přešly nade mnou všechny tvé příboje a tvé vlny. 5 A já jsem řekl: Jsem zavržen zpřed tvých očí, přece však opět chci pohledět na tvůj svatý chrám. 6 Vody mě obemkly až po duši, obklopuje mě hlubina, k mé hlavě se přivíjí mořská tráva. 7 K základům hor jsem sestoupil, země, její nejzazší hranice - navždy za mnou, vynesl jsi však můj život z propasti, Jehovo, můj Bože! 8 Při zemdlívání své duše ve mně jsem vzpomněl Jehovy a má modlitba vešla k tobě do tvého svatého chrámu. 9 Ctitelé lži marnosti opouštějí svou laskavost, 10 já však ti s hlasem děkování budu obětovat, co jsem slíbil, chci splnit. Záchrana je Jehovova! 11 A Jehova rozkázal té rybě, i vyvrhla Jónu na souš.

Jonáš 3

1 A k Jónovi se podruhé dostalo slovo Jehovovo, výrok: 2 Vstaň, jdi do Nínivé, toho velikého města, a povolávej k němu to svolání, jež k tobě budu vyslovovat. 3 A Jóná vstal a odešel podle slova Jehovova do Nínivé; a Nínivé bylo před Bohem veliké město, cesty tři dni, 4 a když Jóná počal cestou prvního dne v to město vcházet, jal se svolávat a říkat: Ještě čtyřicet dní a Nínivé bude podvráceno! 5 A muži Nínivé uvěřili v Boha a povolali půst, i oblékli se v pytloviny, od jejich největšího až po jejich nejmenšího; 6 a když to slovo dospělo ke králi Nínivé, povstal ze svého trůnu a složil ze sebe svůj plášť a pokrýl se pytlovinou a usedl na popel, 7 a rozhlásil a pronesl v Nínivé výnosem krále a jeho velikánů výrok: Necht' lidé ani dobytek, skot ani drobný dobytek, neokoušejí ničeho, necht' se nepasou ani vody necht' nepijí, 8 a necht' se pokrývají pytlovinami, lidé i dobytek, a necht' volají usilovně k Bohu a odvracejí se každý od své zlé cesty a od násilí, jež je v jeho dlaních. 9 Kdo ví? Bůh se může obrátit a slitovat se a odvrátit se od žaru svého hněvu, takže nebudeme muset zahynout. 10 A Bůh viděl jejich činy, že se odvrátili od své zlé cesty, i jal se Bůh litovat stran toho neštěstí, o němž byl promluvil, že jim je způsobí, a nezpůsobil.

Jonáš 4

1 To na Jónu učinilo nelibý dojem veliké nelibosti, i rozhněval se 2 a když se modlil k Jehovovi, řekl: Ach, Jehovo, zda toto nebyla má řeč za mého pobytu na mé půdě? Proto jsem pospíšil utéci do Taršíše, neboť jsem věděl, že ty jsi BŮH milostivý a soucitný, zdlouhavý k hněvu a oplývající laskavostí a slitovávající se stran neštěstí.

3 Nyní tedy, Jehovo, vezmi, prosím, mou duši ode mne, neboť má smrt bude lepší než můj život. 4 A Jehova řekl: Zda je dobře, že ses rozhněval? 5 A Jóna vyšel z města a usedl od východu vůči městu a zřídil si tam budku a usedl pod ni v stín, aby viděl, co se ve městě bude dít. 6 A Jehova, Bůh, zjednal skočec a dal mu vzrůst shora vůči Jónovi, takže nad jeho hlavou nastal stín jemu k úlevě od jeho obtíže, i zaradoval se Jóna stran toho skočce velikou radostí. 7 A nazítří při vzházení úsvitu zjednal Bůh červa, jenž ten skočec poškodil, takže uschl, 8 a za vycházení slunce se stalo, že Bůh zjednal vítr, žhavý východní vítr, a slunce bilo na Jónovu hlavu, takže zemdlel a pojal pro svou duši přání umřít, i řekl: Má smrt bude lepší než můj život. 9 A Bůh k Jónovi řekl: Zda je dobře, že ses rozhněval stran toho skočce? I řekl: Je dobře, že jsem se rozhněval, až na smrt! 10 A Jehova řekl: Ty máš soucit se skočcem, na němž ses nenalopotil, aniž jsi jej vypěstoval, jenž se vyskytl jako syn noci a jako syn noci zahynul; 11 a já bych neměl mít soucit s Nínivé, tím velikým městem, v němž je více než dvanáct myriád lidí, kteří nerozeznávají mezi svou pravicí a svou levicí, a mnohý dobytek?

Micheáš

Micheáš 1

1 Slovo Jehovovo, jež se dostalo k Míchovi, Móraštímu, ve dnech Jótháma, Ácháza, Jechizkijáhúa, králů Júdových, jež uviděl stran Šómrónu a Jerúsálema. 2 Slyšte, národnosti, vy všichni, věnuj pozornost, země a její náplň, a necht' je Pán, Jehova, za svědka proti vám, Pán ze svého svatého chrámu! 3 Ano, hle, Jehova se chystá vyjít ze svého místa a bude sestupovat a šlapat po výšinách země, 4 i budou hory pod ním tát a nížiny se budou rozpadat, jako vosk od ohně, jako voda rozlitá po svahu. 5 Toto vše bude za přestoupení Jákóbovo a za hříchy domu Isráélova; co je přestoupením Jákóbovým? Zda ne Šómrón? A co výšiny Júdy? Zda ne Jerúsálém? 6 Chci tedy obrátit Šómrón v zříceninu v poli, ano, ve výsadby vinice, a jeho kameny vysypat do průrvy a jeho základy odkrýt, 7 a všechny jeho sochy budou rozbíjeny a všechna jeho odměňování budou spalována ohněm a všechna jeho zobrazení budu obracet v spoušť, neboť je z odměňování nevěstky nahromadil a k odměňování nevěstky se budou vracet. 8 Stran tohoto budu nařikat a skučet, chodit bos a nahý, vydávat nárek jako šakalové a truchlit jako pštrosice, 9 neboť jeho rány, to je nezhojitelné, vždyť to došlo až k Júdu, dosáhlo až k bráně mého lidu, až k Jerúsálemu. 10 Necht' nepodáváte zprávu v Gathu, necht' nikterak nepláčete, v Béth-le-afrá se vyválím v prachu, 11 přejdi si, obyvatelko Šáfiru, v nahotě, v ostudě; obyvatelka Caanánu nevychází, nárek Béth-ha-écelu od vás odnímá jeho oporu, 12 neboť obyvatelka Maróth je naplněna úzkostí o blaho, když k bráně Jerúsálema od Jehovy sestoupilo neštěstí. 13 Připoj vozidlo k běžcům, obyvatelko Láchiše (ona byla dceří Cijjónu počátkem hříchu), neboť v tobě byla shledána přestoupení Isráélova; 14 proto musíš Mórešeth Gathu dát odbytné. Domy Achzívu budou Isráélovým králům klamem, 15 tobě však, obyvatelko Maréši, chci přivést dědice; sláva Isráélova bude vcházet až do Adullámu. 16 Vyhol se a ostříhej se nad dětmi své rozkoše, rozšiř svou lysinu jako sup, neboť od tebe byly odvedeny.

Micheáš 2

1 Běda vymýšlejícím na svých lůžkách špatnost a připravujícím zlo, jež za světla jitra uskutečňují, neboť je to v moci jejich ruky; 2 ano, jsou-li chtiví polí, uchvacují je, i domů, a odnímají je; tak utiskují muže i jeho dům, ano, člověka i jeho vlastnictví. 3 Proto řekl Jehova takto: Hle, já - zamýšlím proti tomuto druhu zlo, z něhož nebudete moci svá hrdla vytáhnout, aniž budete chodit povýšeně, neboť to bude doba zla. 4 V onen den se bude o vás pronášet průpověď a bude se lkát lkavým lkáním; bude se říkat: Zničení, jsme zničení, podíl mého lidu se mění - jak se mi odnímá! Naše pole, to se rozděluje odvrátivším se! 5 Proto nebudeš mít v sejití Jehovově losem vrhajícího provaz. 6 Necht' nekázete, káží; nebudou-li těmto kázat, nebude nic z urážek ustávat. 7 Zda se říká, dome Jákóbu: Zda Duch Jehovův ztratil trpělivost? Jsou-li toto jeho skutky? Zda má slova nečiní dobře při chodícím v tom, co je správné? 8 Ale od nedávna se můj lid jako nepřítel pozdvihuje, z předu pláštíů bezstarostně mimodoucích, od války se odvracejících, stahujete cenné věci; 9 ženy mého lidu vyháníte z domů jejich rozkoší, z jejich batolat navždy berete mou čest. 10 Vstaňte a jděte, neboť toto není místo odpočinku; příčinou znečištění ono poškozují, a poškození je nenapravitelné. 11 Jestliže kdo bude chodit s větrem a jme se klamat lži, řka: Budu ti kázat o víně aneb o čemkoli opojném, to bude kazatel tohoto lidu! 12 Jistotně tě chci posbírat, Jákóbe, tebe celého, jistotně chci shromáždit zbytek Isráéle, učinit jej jedním, jako drobný dobytek z Bocry, jako stádo vprostřed jeho pastviště; budou z příčiny množství lidí hlučet. 13 Vystoupí ten, jenž bude před jejich tváří prolamovat; prolomí a projdou branou a vyjdou jí, a před jejich tváří projde jejich král a v jejich čele Jehova.

Micheáš 3

1 I řekl jsem: Slyšte, prosím, hlavy Jákóbovy a vůdcové domu Isráélova: Zda není pro vás znát právo, 2 vy nenávidící dobro a milující zlo, strhující z nich jejich kůži a z jejich kostí jejich maso, 3 ano, ti, kteří jedí maso mého lidu a jejich kůži z nich stahují, a jejich kosti lámou a rozkouskovávají tak, jako v hrnec a jako maso vprostřed kotle. 4 Potom budou křičet k Jehovovi, ale nebude jim odpovídat, nýbrž před nimi bude v onen čas zakrývat svou tvář podle toho, jak svými skutky páchali zlo. 5 Takto řekl Jehova stran proroků, již můj lid nechávají bloudit, již, koušou-li svými zuby, volají: Pokoj; a kdo jim k jejich ústům nic nedává, pak proti němu prohlašují válku. 6 Proto budete mít noc bez vidění a budete mít tmou bez věštění; a nad proroky zajde slunce a den se nad nimi zatmí; 7 i budou vidoucí zostuzeni a věštcí se začervenejí, a oni všichni si zahalí knír, neboť nebude Boží odpověď. 8 Avšak já jsem pln síly skrze Ducha Jehovova, a práva a hrdinství k oznámení Jákóbovi jeho přestoupení, ano, Isráélovi jeho hříchu. 9 Slyšte, prosím, toto, hlavy domu Jákóbova a vůdcové domu Isráélova, již si ošklívíte právo (ano, oni křiví vše přímé), 10 budující Cijjón krví a Jerúsálém bezprávím.

11 Jeho hlavy soudí za úplatky a jeho kněží vyučují za odměnu a jeho proroci věští za peníze, ale spoléhají na Jehovu s výrokem: Zda není Jehova vprostřed nás? Nemůže na nás přijít nic zlého. 12 Proto bude vaší příčinou Cijjón orán jako pole a Jerúsálém bude zříceninami, a hora domu bude za výšiny lesa.

Micheáš 4

1 Ale v posledku dní se stane, že hora domu Jehovova bude upevněna na temeni hor, i bude ona vyzdvižena mezi pahrbky a národnosti se k ní pohnou, 2 ano, půjdou mnohé národy a budou říkat: Pojd'te, ať vystupujeme na horu Jehovovu a k domu Boha Jákóbova, ať nás může vyučovat stran svých cest, i budeme chodit jeho stezkami. Neboť zákon bude vycházet z Cijjóna, ano, slovo Jehovovo z Jerúsaléma. 3 I bude rozsuzovat mezi mnohými národnostmi a domlouvát mocným národům až do daleka, takže své meče překují na motyky a svá kopí na vinařské nože; národ nebude na národ pozvedat meč, aniž se ještě budou učit boji, 4 nýbrž budou sedět každý pod svou révou a každý pod svým fíkovníkem a nebude nahánějícího strach, neboť promluvila ústa Jehovy zástupů. 5 Ano, všechny národnosti chodí každá ve jménu svých bohů, my však chodíme ve jménu Jehovy, našeho Boha, navždy a věčně. 6 V onen den, prohlášeno Jehovou, chci posbírat tu, jež kulhá, ano, shromáždit tu, jež je zahrnuta a již jsem potrápil, 7 a tu, jež kulhá, učinit zbytkem, ano, tu, jež je vzdálena, mocným národem, i bude nad nimi na hoře Cijjónu od nynějška a navždy kralovat Jehova. 8 A ty, věži stáda, pevnosti dcery Cijjóna, až k tobě se bude dostavovat, ano, dceři Jerúsaléma bude přicházet dřívější vláda, kralování. 9 Proč nyní tolik křičíš? Zda v tobě není krále? Zhynul-li tvůj rádce, že se tě zmocňuje svíjení jako rodičky? 10 Svíjej se a povij, dcero Cijjóna, jako rodička, neboť nyní budeš muset vyjít z hradiště a usadíš se v poli, i přijdeš až do Bávelu; tam budeš moci být vyproštěna, tam tě Jehova bude chtít vykoupit z dlaně všech tvých nepřátel. 11 Nyní se však proti tobě hromadí mnohé národy, jež říkají: Necht' je znesvěcována a necht' naše oči hledí na Cijjón! 12 Ale oni neznají myšlenek Jehovových, aniž chápou jeho rozhodnutí, že je shromáždí jako pokos na mlat; 13 vstaň a mlať, dcero Cijjóna, neboť tvé rohy chci učinit železem a tvá kopyta chci učinit mosazí, i rozdupáš mnohé národnosti, i chci učinit jejich zisk odevzdaným Jehovovi, ano, jejich bohatství PÁNU vši země.

Micheáš 5

1 Nyní se musíš shluknout, dcero hloučku, zřídili proti nám obléhací věž; holí na líce bijí soudce Isráélova. 2 A ty, Béth-lecheme, Efráthá, nepatrný, aby ses dostal mezi tisíce Júdovy, z tebe mi má vyjít jeden, aby se stal vládcem v Isráéli, jehož zdroje jsou od pradávna, ode dní věčnosti. 3 Proto je chce vydat až do času, kdy rodička porodí, a pozůstatek jeho bratrů, ti se budou moci vrátit k dětem Isráélovým. 4 I stane a bude pást v síle Jehovově, ve velebnosti jména Jehovu, svého Boha, i budou bydlet, neboť nyní on bude veliký až do posledních končin země. 5 A tento se stane Pokojem; až Aššúr bude přicházet v naši zem a až bude vkročovat v naše paláce, pak budeme moci proti němu postavit sedm pastýřů a osm vladařů z lidí; 6 ti budou pást zem Aššúrovu mečem, ano, zem Nimródovu na vstupech do ní, a bude se vyprošťovat od Aššúra, až se bude přicházet v naši zem, ano, až se bude vkročovat v naše území. 7 I stane se zbytek Jákóba vprostřed mnohých národností jakoby rosou z blízkosti Jehovy, jakoby prškami na bylinstvo, jež na nikoho nečeká, aniž doufá v děti lidí; 8 ano, zbytek Jákóba se stane mezi národy, vprostřed mnohých národností, jakoby lvem mezi zvířaty lesa, jakoby hřivnatcem mezi stády drobného dobytka, jenž, jestliže prochází a skočí, pak rve a není vyprošťujícího. 9 Tvá ruka se bude vyvyšovat nad tvé protivníky, ano, všichni tvoji nepřátelé budou muset být vyhubeni. 10 A v onen den se bude dít, prohlášeno Jehovou, že budu zprostřed tebe hubit tvé koně a ničit tvá vozidla, 11 a hubit města tvé země a vyvracet všechny tvé pevnosti, 12 a vytínat čarodějnictví z tvé ruky, aniž budeš mít předpovědače, 13 a vytínat zprostřed tebe tvé sochy a tvé sloupy, aniž se ještě budeš klanět dílu svých rukou; 14 a budu zprostřed tebe vyrávat tvé ašéry a plnit tvá města. 15 A v hněvu a v popuzení vykonám pomstu při národech, jež neposlouchají.

Micheáš 6

1 Nuže, slyšte, co praví Jehova: Vstaň, při se před horami a necht' pahrbky slyší tvůj hlas; 2 slyšte, hory, při Jehovovu, ano, vy pevně stojící, základy země, že Jehova má při se svým lidem, ano, s lidem Isráélovým se soudí. 3 Můj lide, co jsem ti učinil a čím jsem tě pohněval? Vypovídej proti mně! 4 Vždyť jsem tě vyvedl ze země Egypta, ano, z domu nevolníků jsem tě vykoupil a poslal jsem před tvou tvář Mojžiše, Áróna a Marii; 5 můj lide, nuže, vzpomeň si, co za úmysl pojal Balák, král Móáva, a čím mu odpověděl Bileám, syn Beórův, abys, od Šittím až po Gilgál, poznal spravedlivé činy Jehovovy. 6 S čím mám předstoupit před Jehovu, uklánět se Bohu výsosti? Zda mám před něho předstoupit s vzestupnými oběťmi, s telaty ročními?

7 Zda bude Jehova mít zálibu v tisících beranů, v desetitisících potoků oleje? Zda mám za své přestoupení dát svého prvorozeného, plod svého těla za hřích své duše? - 8 Oznamil ti, člověče, co je dobré - ano, co Jehova od tebe vyhledává, než uskutečňování práva a milování laskavosti a pokoru, chození s tvým Bohem? 9 K městu volá hlas Jehovův, a rozumnost má v účtě tvé jméno - slyšte prut a toho, kdo jej obstaral! 10 Zda ještě jsou v domě zlovolného poklady zlovůle a prokletá éřá úbytí? 11 Zda bych mohl být čist s vahami zlovůle a s váčkem klamných závaží? 12 Přičemž jsou jeho boháči plni násilí a jeho obyvatelé mluví lež a jejich jazyk je lstí v jejich ústech, 13 takže i já tě úderem nemoci zasáhnu a poplením stran tvých hříchů. 14 Ty budeš jíst, ale nebudeš se moci nasytit, takže ve svém nitru budeš mít hlad, a budeš odnášet, ale nebudeš moci zabezpečit, a co zabezpečovat budeš, budu vydávat meči. 15 Ty budeš sít, ale nebudeš žnout; ty budeš šlapat olivy, ale nebudeš se natírat olejem, i mošt, ale nebudeš pít vína; 16 vždyť se zachovávají ustanovení Omriho a všechny skutky domu Acheávova a chodíte v jejich úradách, abych tě musel učinit hrůzou a tvé obyvatele sykotem, i ponese te potupu mého lidu.

Micheáš 7

1 Běda mi, neboť jsem se octl jakoby při sběrech letního ovoce, jakoby při paběrcích po vinobraní - není hroznu, má duše touží po jedení raného plodu. 2 Ze země vyhynuli laskaví a mezi lidmi není upřímného, oni všichni číhají na krev, honí, každý svého bratra, se sítí - 3 obě dlaně na zlo k vykonání ho dobře. Kníže žádá a soudce - za odměnu, a kdo je mocný, ten vyslovuje žádost své duše, i překrucují to. 4 Jejich nejlepší je jako pichlavé křoví, upřímný - nad plot z trní; přichází den tvých pozorovatelů, tvého navštívení, nyní bude nastávat jejich zmatený útěk. 5 Necht' nedůvěřujete v bližního, necht' se neubezpečujete v příbuzném, před spočívající v tvé náručí chraň otvírání svých úst, 6 neboť syn znevažuje otce, dcera povstává proti své matce, snacha proti své tchyni, a lidé domu člověka jsou jeho nepřáteli. 7 Ale já chci upírat pozornost na Jehovu, doufání obracet k Bohu své záchrany; můj Bůh mě bude slyšet. 8 Necht' se mi neraduješ, má nepřítelkyně, padnu-li, povstanu, sedím-li ve tmě, je mi světlem Jehova. 9 Ponesu Jehovovu nevoli, neboť jsem vůči němu zhřešil, až než se on bude přít mou pří a uplatňovat mé právo, vyvádět mě ke světlu; budu nahlížet v jeho spravedlnost. 10 To má nepřítelkyně bude vidět, i bude ji pokrývat ostuda, tu, jež ke mně říkala: Kde je Jehova, tvůj Bůh? Mé oko na ni bude hledět - nyní bude k rozšlapání jako bahno ulic. 11 Den budování tvých zdí! Onoho dne se bude uvolňovat omezení; 12 onoho dne se až k tobě bude přicházet od Aššúru a měst Egypta a od Egypta až po Řeku, a od moře po moře a od pohoří po pohoří. 13 Ale země se bude stávat spouští, stran svých obyvatel, za ovoce jejich skutků. 14 Pas svou holí svůj lid, stádo tvého vlastnictví, pobývající o samotě v lese, vprostřed Karmelu; necht' spásají Bášan a Gileád jako v dávné dni! 15 Jako v dni tvého vycházení ze země Egypta mu budu ukazovat divy; 16 budou je vidět národy a budou zostuzovány za všechno své hrdinství; budou klást ruku na ústa, jejich uši budou ohlušovány, 17 budou lízat prach jako had, jako plouživci země budou s chvěním vylézat ze svých úkrytů; půjdou ohromeni k Jehovovi, našemu Bohu, ano, budou před tebou mít úctu. 18 Kdo je BOHEM podobným tobě, odpouštějícím nepravost a přecházejícím mimo přestoupení zbytku svého vlastnictví, jenž ne stále podržuje svůj hněv, neboť oblibuje laskavost? 19 Bude se opět slitovávat nad námi, zmocňovat se našich nepravostí a všechny jejich hříchy vrhat v hloubky moře; 20 budeš prokazovat věrnost Jákobovi, laskavost Abrahámovi, jak jsi od dní pradávna přísáhl našim otcům.

Nahum

Nahum 1

1 Břímě Nínivé. Kniha vidění Nachúma, Elkóšího. 2 Jehova je BŮH žárlivý a mstící se, Jehova se mstí, ano, je pln popuzení, Jehova se mstí na svých protivnících, ano, on se horší na své nepřátele. 3 Jehova je pomalý k hněvu a veliký v moci, ale zcela bez trestu nenechává; Jehova - jeho cesta je ve vichřici a v bouři a oblaka jsou prach jeho nohou. 4 Osopuje se na moře a vysušuje je a vyschlými činí všechny řeky; Bášán i Karmél vadne, vadne i mladá zeleň Levánónu. 5 Před ním se hory třesou a pahorky se rozplývají, ano, před jeho tváří se pozvedá země, ano, svět a všichni jeho obyvatelé v něm; 6 kdo může obstát před tváří jeho rozhorlení? A kdo může povstat proti žáru jeho hněvu? Jeho popuzení se vylévá jako oheň a skály jsou od něho rozráženy. 7 Jehova je dobrý, je útočištěm v den tísně a zná důvěřující v něho, 8 i bude převalující se záplavou přivádět zhoubu jejího místa a jeho nepřátele bude pronásledovat tma. 9 Co zamýšlíte proti Jehovovi? On může uskutečnit skoncování, tíseň nebude dvakrát povstávat. 10 Byť byli spleteni až v trnité houští a jakoby svým opojným nápojem opojeni, budou zplna pohlceni jako vysušené plevy. 11 Z tebe vyšel zamýšlející proti Jehovovi zlo, rádce ničemnosti. 12 Jehova řekl takto: Ač jsou v plném počtu a tak mnozí, i tak budou skoseni a on pomine; ano, ponižoval jsem tě - již tě ponižovat nebudu, 13 nýbrž nyní z tebe budu lámat jeho jho a strhávat tvá pouta. 14 A stran tebe Jehova rozkázal: Z tvého jména nebude již rozséváno, z domu tvého boha budu vytínat sochy a slitiny; budu připravovat tvůj hrob, neboť jsi hoden pohrdání. 15 Hle, na horách nohy zvěstovatele, ohlašujícího pokoj! Slav, Júdo, své slavnosti, splň své sliby, neboť ničemník již nadále nebude tebou procházet, on všečen je vyřát!

Nahum 2

1 K tvé tváří vystupuje bořitel - pozor na pevnost, hlídej cestu, posilni boky, velmi vystupňuj moc, 2 neboť Jehova vrátil slávu Jákobovu jako slávu Izráelovu, když je plenitelé poplenili a jejich výhonky zmařili. 3 Štíty jeho hrdinů jsou načervenalé, vojáci jsou oděni v červcový šarlat, vozy jsou v den své přípravy v ohnivě září železa a kopí se míhají. 4 V ulicích zuří vozy, na prostranstvích se předbíhají, jejich vzezření - jako pochodně, sem-tam se kmitají jako blesky. - 5 Připomíná si své chrabré; ti klopytají při své chůzi, spěchají k jeho zdi a zřizuje se ochranná střecha; 6 brány řek se otevřou a palác se rozpadne. 7 Ano, je ustanoveno: Bude odvedeno, bude dopraveno nahoru, a jeho nevolnice budou sténat jakoby hlasem holubů, tlukouce na svá prsa. 8 A Nínivé, to bylo odedávna jako rybník vod - a oni budou prchat... Stůjte! Stůjte! Ale nebude ohlížejícího se. 9 Kořistěte stříbro, kořistěte zlato, neboť není konce jeho zařízení, bohatství všeho žádoucího náčiní. 10 Prázdnota, ano, vyprázdňenost a zpusťšenost! I rozplývá se srdce za viklání kolenou a svíjení v bolesti ve všech bocích, a tváře jich všech stahují červec. 11 Kde je doupe lvů, ano, to, jež bylo pastvištěm lvícat, kde chodil lev, lvice, mládě lva, a nebylo plašícího? 12 Lev rval pro potřeby svých mláďat a rdousil svým lvicím, a plnil své díry úlovkem, ano, svá doupata rozervaným. 13 Hle, já, jsem proti tobě, prohlášeno Jehovou zástupů, a chci na dým spálit jeho vozy, a tvá lvičata bude požírat meč a tvé loupežení budu ze země vymyčovat; a hlas tvých poslů již nebude slyšet.

Nahum 3

1 Běda, město krve! Ono všechno je lži, bezpráví plné, loupežení se nezanechává. 2 Zvuk biče a zvuk hřmotu kol a uhánějících koní a nadskakujících vozidel! 3 Vztyčující se jezdcí a čepel meče a bleskot kopí a množství probodaných, ano, hromada mrtvol, a není konce tělům - klopytají o jejich mrtvoly! - 4 pro množství smilstva smilnice vynikající půvabem, mistryně čarodějnictví, jež ve své smilstvo zaplétala národy a ve svá čarodějnictví kmeny. 5 Hle, já, jsem proti tobě, prohlášeno Jehovou zástupů, a budu vyhrnovat tvé podolky nad tvou tvář a ukazovat národům tvou nahotu, ano, královstvím tvou hanbu, 6 a budu na tebe házet hnusnosti a budu tě znevažovat a činit tě jakoby divadlem. 7 I bude se díť, že každý z vidoucích tě bude od tebe utíkat a říkat: Nínivé je vyvráceno, kdo mu bude projevovat soustrast? Odkud ti mám hledat potěšujícího? 8 Zda jsi lepší než Nó Ámónovo, jež leželo mezi řekami, vůkol mělo vody, jehož hradbou bylo moře, vody byly jeho zdi, 9 Kůš mohutností, a Egypt'ané, a nebylo jim konce, Pút a Lúvím byli jeho pomoci - 10 i ono odešlo do vyhnanství, mezi zajatectvem, i jeho batolata byla na nárožích všech ulic rozrážena a stran jeho vážených vrhali los, a všichni jeho velikáni byli spoutáni okovy. 11 I ty budeš opájeno, budeš skrýváno, i ty budeš hledat útočiště před nepřitelem. 12 Všechny tvé pevnosti - fíkovníky s ranými plody, jež, jsou-li střásány, padají na ústa jedlíka. 13 Hle, tvůj lid - ženy v tvém nitru, brány tvé země jsou široce otevřeny tvým nepřítelům, tvé závory sžírá oheň; 14 načerpej si vody pro čas obležení, posilni svá opevnění, vejdí v jíl a šlapej v hlíně, zmocni se formy na cihly. 15 Tam tě bude sžírat oheň, vytínat tě bude meč, bude tě sžírat jako jelekové, rozplemeň se jako jelekové, rozplemeň se jako arbehové.

16 Rozmnožilo jsi své kupce nad hvězdy nebes; jelekové si zařadí a odletí, 17 tvoji minzárové jsou jako arbehové a tvoji tifsárové jako veliké kobyly, jež se v den chladu ukládají na zidkách, když vyjde slunce, ulétají, aniž je známo místo, kde oni jsou. 18 Tvoji pastýři spí, králi Aššúra, tvoji chrabří odpočívají, tvůj lid, ti jsou rozprášeni na horách a není shromažďujícího. 19 Není úlevy tvému zdrcení, tvá rána je nezhojitelná; všichni slyšící o tobě zvěst zatleskají nad tebou v dlaň, neboť na koho ustavičně nepřecházelo neštěstí od tebe?

Abakuk

Abakuk 1

1 Břímě, jež uviděl Habakkúk, prorok. 2 Až dokdy, Jehovo, budu volat o pomoc a nebudeš slyšet? Křičím k tobě: Násilí! - a nevysvobozuješ! 3 Nač mi ukazuješ špatnost a pohlížíš na strast? Ano, přede mnou je plenění a násilí a nastala váda a pozvedá se spor; 4 proto zákon ochabuje a právo se nikdy neuplatňuje, neboť zlovolný úklady obkličuje spravedlivého; proto právo vychází převrácené. 5 Popatřte mezi národy a pohleďte a upadněte v ustrnutí, ustrňte, neboť ve vašich dnech se uskutečňuje skutek - nebudete věřit, až se bude vyprávět, 6 neboť hle, já - chystám se vzbudit Kasdím, národ, jenž je rozhořčený, ano, jenž je prudký, jenž chodí po širokostech země k zaujímání sídel, ne jeho. 7 On je strašný, ano, obávaný, od něho vychází jeho právo a jeho důstojnost 8 a jeho koně jsou hbitější než levharti a rychlejší než vlci za večera, a jeho jezdci na koních poskakují, ano, jeho jezdci na koních přicházejí z daleka, letí jako sup, jenž spěchá k žrádlu. 9 On všechen přichází k násilí, houf jejich tváří - k východnímu větru, a sbírá zajaté jako písek. 10 A z králů si on tropí šašky a knížata jsou mu předmětem posměchu, on se směje každé pevnosti, i nakupí zeminy a dobude jí, 11 potom se dále požene jako vítr a přejde a proviní se - tato jeho moc bude jeho +bohem. 12 Zda ty nejsi od pradávna, Jehovo, můj Bože, můj Svatý? Nebudeme umírat, Jehovo, ustanovil jsi jej k soudu, ano, Skálo, k ukázněvání jsi jej určil; 13 jsi v očích čistější než abys spatřoval zlo, aniž můžeš pohlížet na útisk - proč pohlížíš na nevěrně se chovající, mlčíš, když zlovolný pohlcuje spravedlivějšího než on? 14 A činiš lidi jakoby rybami moře, jakoby plazivým tvorstvem - není vládnoucího nad ním, 15 všechny je vytahuje udicí, odvléká je ve své síti, ano, sbírá je ve svém čerenu; proto se raduje a jásá, 16 proto své síti obětuje a svému čerenu zakučuje, neboť jimi je jeho podíl tučný, ano, jeho pokrm mastný. 17 Zda proto má svou síť vyprazdňovat a ustavičně národy zabíjet, nešetřit?

Abakuk 2

1 Budu stát na své stráži, ano, chci se postavit na hradbě a vyhlížet, abych spatřil, co bude ke mně promlouvat a čím budu moci odpovídat na svou výtku. 2 I odpověděl mi Jehova a řekl: Popiš vidění, ano, vyryj na desky, aby čtoucí je mohl běžet, 3 neboť vidění je ještě na určenou dobu, i kvapí ke konci a nemůže selhat; bude-li otálet, čekej na ně, neboť jistotně musí přijít, nebude se opožďovat. 4 Hle, nadutá je, není upřímná jeho duše v něm, ale spravedlivý bude žít ze své věrnosti; 5 a nadto, jak je víno zrádné, zpupný muž, jenž nezůstává doma, jenž svou dychtivost rozšiřuje jako šeól, ano, on je jako smrt, jež se nemůže nasytit, i posbírá k sobě všechny národy, ano, shromáždí k sobě všechny národnosti - 6 zda se tito - oni všichni - nebudou na něho ujmát průpovědi a záhadných řečí, vtipů, vůči němu? I bude se říkat: Běda, ten, jenž si pořizuje mnoho ne svého - až dokdy? - a nakládá na sebe břímě zabaveného majetku! 7 Zda nebudou náhle povstávat ti, kdo tě budou kousat, a procítat ti, kdo tebou budou lomcovat? I dostaneš se jim v olupování; 8 protože tys poplenil mnohé národy, budou, všechen pozůstatek národností, plinit tebe, za krev lidí a násilí na zemi, hradišti a všech bydlicích v něm. 9 Běda, dychtící po nespravedlivém zisku zlém pro svůj dům k umístění svého hnízda ve výši k vyklouznutí z dlaně zla! 10 Zosnoval jsi pro svůj dům ostudu, skoncování s mnoha národnostmi, a tvá duše hřeší; 11 ano, kámen ze stěny bude křičet a krokev ze dřeva bude odpovídat. 12 Běda, budující město krví, jenž hradiště upevňuje bezprávím! 13 Zda to, hle, není z blízkosti Jehovy zástupů, že se lidé namáhají pro oheň a davy se nadarmo unavují? 14 Vždyť země bude naplňována poznáním slávy Jehovovy, jako jsou vody pokrytím na moři! 15 Běda, napájějící své bližní! Přimícháváš své popuzení a tak i opojení, za účelem pohlížení na jejich obnažování; 16 sytil ses více hanbou než ctí - pij i ty a ukaž svou předkožku, bude se k tobě obracet číše pravice Jehovovy a veliká hanba na tvou čest. 17 Ano, bude tě zaplavovat násilí Levánónu a týráni zvířat, jež je straší, za krev lidí a násilí na zemi, hradišti a bydlicích v něm. 18 Čím prospěje socha, jestliže jí její ztvárňovatel vytesá? Slitina, ano, učitel klamu, jestliže ztvárňovatel spolehne stran zhotovování němých model na svůj výtvar? 19 Běda, říkající dřevu: Procítni! mlčícímu kameni: Probuď se! Bude on učit? Hle, je potažen zlatem a stříbrem, ale žádného ducha v jeho nitru není. 20 Ale Jehova je ve svém svatém chrámě, zmlkni, všechna země, před jeho tváří!

Abakuk 3

1 Modlitba Habakkúka, proroka, na Šigjónóth. 2 Jehovo, uslyšel jsem tvou zvěst; zhrozil jsem se! Jehovo, tvůj skutek - uveď jej v život vprostřed let, kéž jej chceš vprostřed let oznámit, kéž si v rozhněvání připomínáš slítování! 3 +Bůh přichází z Témánu, ano, Svatý z hory Páránu, seláh, jeho velebnost pokrývá nebesa a zem naplňuje jeho chvála. 4 I nastává jas jako světlo; ze své ruky on má paprsky; ano, tam je skrýše jeho síly. 5 Před jeho tváří jde mor a u jeho nohou vychází plamen. 6 Stanul a jal se měřit zem, popatřil a vyplašil národy, i byly odvěké hory rozmetány, zhroutily se věčné pahrbky - on má věčné cesty. 7 Uviděl jsem stany Kúšanovy postizeny neštěstím, koberce země Midjána se trásly. 8 Zda Jehova plane proti řekám? Je-li proti řekám jeho hněv, tvé-li překypění proti moři, že jedeš na svých koních, na svých vozidlech záchrany? 9 Tvůj luk se zplna odkrývá - přísahy větším slovem; seláh. Řekami brázdíš zem.

10 Uviděly tě hory, svíjejí se; přešel příval vod, hlubina vydala svůj hlas, vysoko vznesla své ruce. 11 Slunce, měsíc - to při světle tvých šípů stanulo ve svém bydlíšti, ucházely při jasu, bleskotu tvého kopí. 12 V rozhorlení kráčíš zemí, v hněvu roztrááš národy, 13 vyšel jsi k zachraňování svého lidu, zachránit svého pomazaného, odštípl jsi hlavu od domu zlovolného odkrytím základu až po krk. Seláh. 14 Hlavu jeho vojevůdců jsi probodal jeho holemi; bouřlivě se hnali rozprášit mě, jejich hlahol byl jako při požívání chudého v úkrytu. 15 Vzkročil jsi v moře se svými koňmi, v záplavu mnohých vod. 16 Uslyšel jsem a mé nitro se roztrášlo, při tom hlasu se zachvěly mé rty, v mé kosti vnikal rozklad a na svém místě jsem se třásl, zatímco bych byl měl klidně čekat na den tísně, na vzestup vojensky přepadajícího lid vůči němu. 17 Ano, necht' fíkovník nekvete a na révách necht' není plodu, úrodnost oliv necht' zklame, a obilná pole, to necht' nepřináší pokrmu, drobný dobytek necht' se z ohrady pohlcuje a skotu v stájích necht' není, 18 já však se budu veselit v Jehovovi, budu jásat v Bohu svého zachraňování. 19 Jehova, Pán, je mou silou a činí mé nohy takovými jako nohy laní, i dává mi vkročit na mé výšiny. Řediteli hudby, při mých strunových nástrojích.

Sofoniáš

Sofoniáš 1

1 Slovo Jehovovo, jež se dostalo k Sofonjovi, synu Kúšího, syna Gedaljova, syna Amarjova, syna Chizkijjova, ve dnech Jóšijáhúva, syna Ámónova, krále Júdy. 2 Veskrze budu smetat vše z povrchu tváře půdy, prohlášeno Jehovou; 3 smetat budu lidstvo i zvířectvo, smetat budu letounstvo nebes i ryby moře i pohoršení se zlovolnými, ano, budu lidstvo z povrchu tváře půdy vytínat, prohlášeno Jehovou, 4 a napřáhnou svou ruku na Júdu a na všechny obyvatele Jerúsálema a budu z tohoto místa vytínat zbytek Baala, jména popů s kněžními, 5 a ty, již se na střechách sklánějí vůči osazenstvu nebes, ano, ty, již se sklánějí, již přísahají Jehovovi, již však přísahají při Malkámovi, 6 a ty, již odstupují zpět od následování Jehovy a kteří Jehovu nehledají, aniž se po něm pídí. 7 Před tváří Pána, Jehovy, ticho! Vždyť den Jehovův je blízký, neboť Jehova připravil obět', posvětil své povolání; 8 a v den oběti Jehovovy se stane, že budu vykonávat navštívení na knížatech a na synech krále a na všech, již si oblékají cizozemské oblečení, 9 a budu v onen den vykonávat navštívení na každém, kdo přeskakuje přes práh, na těch, již plní dům svého Pána násilím a klamem. 10 A v onen den nastane, prohlášeno Jehovou, hlas křiku od brány Ryb a z druhé čtvrti skučení, a od pahorků hlasité bědování; 11 skučte, obyvatelé Makteše, neboť všechen kupecký lid zhyne, všichni zahrnutí penězi budou povytínáni. 12 A v onen čas se bude dít, že budu Jerúsálém s lampami prohledávat a na těch mužích navštívení vykonávat, již zatvrzele setrvávají na svých starých názorech, již si ve svých srdcích říkají: Jehova nejedná dobře, aniž činí zle; 13 i dostane se jejich bohatství v olupování a jejich domy se stanou spouští; domy tedy zbudují, ale nebudou obývat, a vysadí vinice, ale vína z nich pít nebudou. 14 Blízký je veliký den Jehovův, blízký a velmi spěchající! Zvěst o dni Jehovově: Tam bude hrdina hořce křičet, 15 onen den bude dnem výbuchu hněvu, dnem tísně a úzkosti, dnem pustoty a zpusťování, dnem tmy, ano, hluboké tmy, dnem mrákav a černavy, 16 dnem trouby a pokřiku proti městům, jež budou opevněna, a proti vysokým nárožním cimbuřím. 17 I budu lidem působit tíseň, takže budou chodit jako slepí, neboť vůči Jehovovi hřeší, i bude jejich krev vylévána, jako je vysypáván prach, a jejich maso - jako výkaly; 18 ani jejich stříbro ani jejich zlato je v den výbuchu hněvu Jehovova nebude moci vyprostit, nýbrž všechna země bude šířána ohněm jeho horlivosti, neboť on bude uskutečňovat skoncování, ano, urychlené, se všemi obyvateli země.

Sofoniáš 2

1 Posbírejte se, ano, posbírejte, ó národe nestydící se; 2 dříve než ustanovení porodí, než jako plevy přejde den, dříve než na vás bude přicházet žár Jehovova hněvu, dříve než na vás bude přicházet den Jehovova hněvu, 3 hledejte Jehovu, všichni pokoření země, kteří uskutečňují jeho právo, hledejte spravedlnost, hledejte pokoru, snad se v den Jehovova hněvu budete moci skrýt. 4 Ano, Gaza se bude stávat opuštěnou a Aškelón spouští, Ašdód - o polednách jej budou vyhánět a Ekrón bude bořen. 5 Ach, obyvatelé přímořského pásma, národe Keréthím, slovo Jehovovo je proti vám! Kenaane, země Pelištím, ano, vylidním tě tím, že nebude obyvatele, 6 i stane se přímořské pásmo pastviště s cisternami pastýřů a ovčinci, 7 a dostane se pásmo zbytku domu Júdova; budou na nich pást, v domech Aškelónu se navečer budou ukládat, neboť se Jehova, jejich Bůh, o ně bude starat a odvrátí jejich zajetí. 8 Uslyšel jsem tupení Móávovo a rouhavé řeči dětí Ammónových, jimiž tupí můj lid a holedbají se proti jejich území; 9 proto, jako že já jsem živ, prohlášeno Jehovou zástupů, Bohem Isráelovým, ano, Móáv bude jako Sodoma a děti Ammónovy jako Gomora - zamoření trním a solný důl a spoušť navždy; zbytek mého lidu je bude mít za kořist, ano, pozůstatek mého národa je bude mít za vlastnictví. 10 Toto budou mít za svou povýšenost, že tupili lid Jehovy zástupů a holedbali se proti němu; 11 hrozný bude Jehova proti nim, ano, umoří všechny bohy země, i budou se vůči němu, každý ze svého místa, sklánět všechny ostrovy národů. 12 A vy, Kúšim - oni budou probodáni mým mečem. 13 I bude napřahovat svou ruku proti severu a hubit Aššúr a Nínivé činit spouští, suchopárem jako poušť, 14 a vprostřed ní se budou ukládat hejna, živočišstvo všemožného druhu, v jejich hlavicích budou nocovat i stepní slípky i volavky, okny se bude ozývat hlas zpěvu; na každém prahu bude rum, neboť cedrová stavba se obnaží. - 15 Toto je to město, jež se veselilo, jež sedělo bezstarostně, jež ve svém srdci říkalo: Já a nikdo další - jak se stalo zpusťinou, odpočívadlem živočišstvu! Tak nad nim bude každý přecházející syčet, svou rukou mávat.

Sofoniáš 3

1 Ach, vzpurné a poskvrněné, ty město, jež působíš pohromy! 2 Neuposlechlo na hlas, nepřijalo napominání, v Jehovu nedůvěřovalo, k svému Bohu se nepřiblížilo; 3 jeho knížata uvnitř něho - řvoucí lvi, jeho soudcové - vlci večera, ne až do jitra ohryzují, 4 jeho proroci - smělí, věrolomní muži, jeho kněží znesvěcují svatyni, znásilňují zákon. 5 Jehova, uvnitř něho, je spravedlivý, nedopouští se bezpráví, za každého jitra vynáší svůj soud na světlo, nechýbí, ale zlosyn nezná ostudy.

6 Povyťínal jsem národy, jejich nárožní cimbuří zpusťla, poplenil jsem jejich ulice - jsou bez přecházejícího, jejich města jsou vydrancována, bez člověka, neboť není obyvatele; 7 řekl jsem si: Jistě mě budeš mít v úctě, budeš přijímat napominání, vždyť jeho sídlo není vyťínáno, čímkoli jsem na něm vykonal navštívení. Ale oni časně vstávají, zvrhlými činí všechny své skutky. 8 Proto čekejte na mne, prohlášeno Jehovou, na den mého povstávání ke kořisti, neboť mým právem je svolat národy k mému shromáždění království k vylití na ně mého rozhorlení, všeho žáru mého hněvu, ano, všechna země bude šířána ohněm mé horlivosti, 9 tehdy však budu při národnostech měnit rty v očištěné k vyzývání Jehovy jimi všemi v jeho jménu, ke službě jemu jedním ramenem. 10 Z druhé strany vůči řekám Kúše mi budou moji ctitelé, dcera mých rozptýlených, přinášet dary; 11 v onen den se nebudeš muset stydět za cokoli ze svých skutků, jimiž ses proti mně provinilo, neboť tehdy budu z tvého středu odstraňovat veselící se z tvé pýchy, i nebudeš se již nadále vychloubat mou svatou horou. 12 I budu v tvém středu nechávat zbývat lid chudý a nuzný; ti budou důvěřovat ve jméno Jehovovo. 13 Zbytek Isráéle, ti se nebudou dopouštět bezpráví, aniž budou vyslovovat lež, ba, nebude se v jejich ústech moci najít klamný jazyk. 14 Plesej, dcero Cijjónu, výskejte, vy v Isráéli, raduj se a vesel se celým srdcem, dcero Jerúsálema; 15 Jehova odstranil tvé rozsudky, odklidil tvého nepřítele; Jehova je v tvém středu Králem Isráéle, nebudeš již vidět neštěstí. 16 V onen den se bude Jerúsálemu říkat: Nechť se nebojíš, Cijjóne, nechť tvé ruce neochabují; 17 v tvém středu je Jehova, tvůj Bůh, Hrdina, jenž zachraňuje, těší se nad tebou s radostí, odpočívá ve své lásce, jása nad tebou s plesáním. 18 Posbírám své trpící z příčiny svátku, jsou z tebe - na tom je břímě potupy. 19 Hle, já - chystám se v onom čase skoncovat se všemi trápícími tě, ano, budu zachraňovat tu, jež kulhá, ano, tu, jež je rozehnána, budu shromažďovat a chci je postavit k chvále a k věhlasu ve vsí zemi jejich ostudy. 20 V onen čas vás budu uvádět (ano, v čas svého shromažďování vás, neboť vás chci určit k věhlasu a k chvále) mezi všechny národnosti země, za svého odvracení vašeho utrpení před vašimi očima, řekl Jehova.

Ageus

Ageus 1

1 V druhém roce Darjáveše, krále, v šestém měsíci, v první den toho měsíce, se událo slovo Jehovovo skrze Haggaje, proroka, k Zerubbábelovi, synu Šealtielovu, místodržícímu Júdovu, a k Jehóšuovi, synu Jehócádákovu, veleknězi, výrokem: 2 Takto řekl Jehova zástupů, výrokem: Tento lid, ti říkají: Nepřišel čas domu Jehovova k jeho budování; 3 i událo se slovo Jehovovo skrze Haggaje, proroka, výrokem: 4 Zda máte vy čas k odpočívání ve svých vykládaných domech, a tento dům - rozvrácený? 5 Nyní tedy řekl Jehova zástupů takto: Přiložte k svým cestám své srdce! 6 Sejete mnoho, ale - vnášej si málo, jedení, ale není ho až k nasycení, pití, ale není ho až k opojení, oblečení, ale není ho nikomu k zahřátí, a ten, kdo se dává najímat za mzdu, dává se najímat za mzdu do proděravěného váčku. 7 Jehova zástupů řekl takto: Přiložte k svým cestám své srdce! 8 Vystupte na horu, ať můžete přinést dřevo, a budujte ten dům, i budu v něm mít zálibu a budu ctěn, řekl Jehova. 9 Ohlédnutí po množství - a hle, shledalo se málem; to když jste vnášeli ve svůj dům, foukl jsem na ně. Proč? Jehovou zástupů prohlášeno: Pro můj dům, že on je rozvrácen, a vy běháte každý za svým domem. 10 Proto nebesa nad vámi ustala od rosení a země odepřela svůj výnos, 11 i povolal jsem na zem sucho, ano, na hory a na obilí a na mošt a na olej a na to, co vynáší půda, a na lidi a na dobytek a na všechnu lopotu dlaní. 12 I uposlechl Zerubbábel, syn Šealtielův, a Jehóšua, syn Jehócádákův, velekněz, a všechnen zbytek lidu, na hlas Jehovy, jejich Boha, a na slova Haggaje, proroka, podle toho, s čím ho Jehova, jejich Bůh, poslal, i pojali, lid, úctu před tváří Jehovovou, 13 a Haggaj, posel Jehovův, pronesl v poselství Jehovově výrok: Já jsem s vámi, prohlášeno Jehovou. 14 A Jehova vzbudil ducha Zerubbávela, syna Šealtielova, místodržícího Júdova, a ducha Jehóšuy, syna Jehócádákova, velekněze, a ducha všeho zbytku lidu, i přišli a jali se konat práci na domě Jehovy zástupů, svého Boha, 15 v dvacátý a čtvrtý den toho měsíce, v šestém, v druhém roce Darjáveše, krále.

Ageus 2

1 V sedmém, v dvacátý a první toho měsíce, se událo slovo Jehovovo skrze Haggaje, proroka, výrokem: 2 Nuže, prones k Zerubbábelovi, synu Šealtielovu, místodržícímu Júdovu, a k Jehóšuovi, synu Jehócádákovu, veleknězi, a ke zbytku lidu výrok: 3 Kdo je mezi vámi, jenž zbývá a který viděl tento dům v jeho dřívější slávě? A jak jej vy vidíte nyní? Zda on není ve vašich očích, jako by ho nebylo? 4 Ale nyní buď silný, Zerubbábeli, prohlášeno Jehovou, ano, buď silný, Jehóšuo, synu Jehócádákův, velekněže, ano, buď silný, všechnen lide země, prohlášeno Jehovou, a dělejte, neboť já jsem s vámi, prohlášeno Jehovou zástupů, 5 i s tou věcí, již jsem učinil předmětem smlouvy s vámi za vašeho vyjití z Egypta, i můj Duch zůstává vprostřed vás, necht' se nebojíte. 6 Ano, Jehova zástupů řekl takto: Ještě jednou, bude to za málo, kdy já se chystám otřást nebesy i zemí, i mořem i souší, 7 a budu otřásat všemi národy, i přijdou - tužba všech národů, a tento dům budu naplňovat slávou, řekl Jehova zástupů. 8 Mé je stříbro a mé je zlato, prohlášeno Jehovou zástupů; 9 sláva tohoto pozdějšího domu bude větší než dřívějšího, řekl Jehova zástupů, a v tomto místě budu dávat pokoj, prohlášeno Jehovou zástupů. 10 V dvacátý a čtvrtý toho měsíce, v druhém roce Darjávešově, se událo slovo Jehovovo skrze Haggaje, proroka, výrokem: 11 Takto řekl Jehova zástupů: Nuže, otaž se kněží na zákon, výrokem: 12 Jestliže někdo ponese svaté maso v cípu svého roucha a sáhne svým cípem na chléb aneb na něco vařeného aneb na víno aneb na olej aneb na cokoli k jídlu, zda se to bude stávat svatým? A kněží odpověděli a řekli: Nikoli. 13 A Haggaj řekl: Bude-li po čemkoli z těchto věcí sahat znečištěný mrtvolou, zda se to bude stávat nečistým? A kněží odpověděli a řekli: Bude se nečistým stávat. 14 A Haggaj odpověděl a řekl: Tak tento lid, ano, tak tento národ před mou tváří, prohlášeno Jehovou, a tak všechno dílo jejich rukou a co tam blíže přinášejí, to se stává nečistým. 15 Nyní tedy, nuže, přikládejte své srdce, od tohoto dne a nadále; odtedy, co ještě nebylo přikládání kamene ke kameni v chrámě Jehovově, 16 před nastáním toho, se přišlo k hromadě dvaceti měř a bylo deset; přišlo se k nádrži lisu odebrat padesát dávek a bylo dvacet - 17 bil jsem vás sněti a rzí a krupobitím, všechno dílo vašich rukou, ale ke mně - toho při vás nebylo, prohlášeno Jehovou. 18 Nuže, přikládejte své srdce, od tohoto dne a nadále, ode dne dvacátého a čtvrtého, devátého, totiž ode dne, kdy byl chrám Jehovův založen, přikládejte své srdce! 19 Zda je osivo ještě v sýpce? A až doposud vinná réva ani fikovník ani granátovník ani strom oliv nenese; od tohoto dne budu žehnat. - 20 A slovo Jehovovo se k Haggajovi podruhé dostalo v dvacátý a čtvrtý toho měsíce výrokem: 21 Prones k Zerubbábelovi, místodržícímu Júdovu, výrok: Já se chystám otřást nebesy i zemí 22 a budu podvracet trůny království národů a plenit moc království národů a podvracet vozy a vezoucí se v nich, i klesnou koně a vezoucí se na nich, každý mečem svého bratra. 23 V onen den, prohlášeno Jehovou zástupů, tě chci vzít, Zerubbábeli, synu Šealtielův, můj služebníce, prohlášeno Jehovou, a ustanovit tě za pečet', neboť v tobě jsem našel zálibu, prohlášeno Jehovou zástupů.

Zachariáš

Zachariáš 1

1 V osmém měsíci, v druhém roce Darjávešově, se k Zecharjovi, synu Berechji, syna Iddóova, proroku, dostalo slovo Jehovovo, výrok: 2 Jehova se rozhněval na vaše otce - rozhněval se, 3 i řekneš k nim: Takto řekl Jehova zástupů: Vraťte se ke mně, prohlášeno Jehovou zástupů, a budu se vracet k vám, řekl Jehova zástupů; 4 nechť nejste jako vaši otcové, k nimž dřívější proroci volali výrokem: Takto řekl Jehova zástupů: Nuže, vraťte se od svých zlých cest a od svých zlých skutků! Ale neuposlechli, aniž ke mně obrátili pozornost, prohlášeno Jehovou. 5 Vaši otcové - kde oni jsou? A proroci - zda žijí navždy? 6 Avšak má slova a má ustanovení, jež jsem rozkázal svým nevolníkům, prorokům - zda nedostihla vašich otců? I obrátili se a řekli: Podle toho, jak Jehova zástupů zamýšlel podle našich cest a podle našich skutků nám učinit, tak s námi učinil. 7 V dvacátý a čtvrtý den jedenáctého měsíce, to byl měsíc Ševat, v druhém roce Darjávešově, se k Zecharjovi, synu Berechji, syna Iddóova, proroku, dostalo slovo Jehovovo, výrok: 8 V noci jsem uviděl, a hle, muž jedoucí na ryšavém koni, a on stál mezi myrtami, jež byly v prohlubni, a za ním ryšaví, hnědí a bílí koně. 9 I řekl jsem: Co toto, Pane? A ten anděl, jenž ve mně mluvil, ke mně řekl: Já ti chci ukázat, co oni - toto. 10 A ten muž, jenž stál mezi myrtami, odpověděl a řekl: Tito jsou ti, jež Jehova poslal k popřecházení po zemi. 11 I odpověděli Andělu Jehovovu, jenž stál mezi myrtami, a řekli: Popřecházeli jsme po zemi, a hle, všechna země se klidně chová a těší se pokoji. 12 A Anděl Jehovův odpověděl a řekl: Jehovo zástupů, až dokdy ty nebudeš litovat Jerúsáléma a měst Júdových, jež jsi rozhorlením postihoval po těchto sedmdesát let? 13 A Jehova tomu andělu, jenž ve mně mluvil, odpověděl dobrými slovy, slovy útěchy; 14 a ten anděl, jenž ve mně mluvil, ke mně pronesl výrok: Provolej výrok: Takto řekl Jehova zástupů: Horlím pro Jerúsalem velikou horlivostí 15 a hněvám se já velikým rozhněváním na národy, jež jsou bezstarostné; když jsem se já málo rozhněval, ony napomohly k neštěstí. 16 Proto řekl Jehova takto: Vrátím se k Jerúsálemu v slitování; v něm bude budován můj dům, prohlášeno Jehovou zástupů, a nad Jerúsálemem bude rozpínána šňůra. 17 Ještě provolej výrok: Takto řekl Jehova zástupů: Ještě budou má města přetékat blahem. A Jehova ještě potěší Cijjón a v Jerúsálemě ještě najde zálibu. 18 I povznesl jsem své oči a pohleděl jsem, a hle, čtyři rohy; 19 i řekl jsem k tomu andělu, jenž ve mně mluvil: Co toto? A řekl ke mně: Toto jsou rohy, jež rozehnaly Júdu, Isráéle a Jerúsálem. 20 A Jehova mi ukázal čtyři tesaře; 21 i řekl jsem: Co tito přicházejí činit? I pronesl výrok: Toto jsou rohy, jež rozehnaly Júdu, takže nikdo nepovznesl svou hlavu, a tito přišli k poděšení jich, k sražení rohů národů, jež povznesly roh na zem Júdovu k rozehnaní jí.

Zachariáš 2

1 I povznesl jsem své oči a pohleděl jsem, a hle, muž, a v jeho ruce provaz míry; 2 i řekl jsem: Kam ty jdeš? A řekl ke mně: K vyměření Jerúsáléma, k zjištění, jaká je jeho šíře a jaká je jeho délka. 3 A hle, ten anděl, jenž ve mně mluvil, vycházel, a jiný anděl vycházel k setkání s ním 4 a řekl k němu: Rozběhni se, promluv k tomuto mladíku výrokem: Jerúsálem bude obýván jako venkovská města pro množství lidí a dobytka vprostřed něho, 5 a já mu budu, prohlášeno Jehovou, ohnivou zdí vůkol a budu vprostřed něho k slávě. 6 Hoj, hoj, ano, prchněte ze země severu, prohlášeno Jehovou, neboť jsem vás roztrousil jako čtyři větry nebes, prohlášeno Jehovou; 7 hoj, Cijjóne, vyvážni, obyvateli domu Bávela, 8 neboť Jehova zástupů řekl takto: Že mě po slávě poslal k těm národům, jež vás olupovaly, neboť kdo sahá na vás, sahá na zřítelnicí jeho oka. 9 Ano, hle, já, mávající nad nimi svou rukou, i stanou se lupem svým nevolníkům, a budete poznávat, že mě poslal Jehova zástupů. 10 Plesej, ano, raduj se, dcero Cijjóna, neboť hle, já, přicházející, abych se usídlil vprostřed tebe, prohlášeno Jehovou, 11 a v onen den se připojí k Jehovovi mnohé národy a stanou se mi lidem, i budu vprostřed tebe sídlit a poznáš, že mě k tobě poslal Jehova zástupů. 12 A Jehova za vlastnictví ujme Júdu, svůj úděl na svaté půdě, a v Jerúsálemě ještě najde zálibu. 13 Ticho, všechno maso, před tváří Jehovovou, neboť se pozvedl ze svého svatého sídla!

Zachariáš 3

1 I ukázal mi Jehóšuu, velekněze, stojícího před tváří Anděla Jehovova, a na jeho pravici stojícího Satana, aby mu byl odpůrcem; 2 a Jehova k Satanovi řekl: Musí se na tebe obořit Jehova, ty Satane, ano, musí se na tebe obořit Jehova, jenž nachází zálibu v Jerúsálemě! Zda tento není oharkem vyproštěným z ohně? 3 A Jehóšua byl oblečen v špinavá roucha a stál před tváří Anděla; 4 ten se ujal slova a pronesl k těm, již stáli před jeho tváří, výrok: Sejměte z něho ta špinavá roucha! A k němu řekl: Viz, přenesl jsem z tebe tvou nepravost, a to k oblékání tě v sváteční oděvy. 5 I řekl jsem: Nechť na jeho hlavu nasazují čistou čelenku; i nasadili čistou čelenku na jeho hlavu a oblékli ho v roucha, zatímco tam Anděl Jehovův stál. 6 A k Jehóšuuvi Anděl Jehovův důrazně prohlásil výrokem: 7 Takto řekl Jehova zástupů: Budeš-li chodit po mých cestách, budeš-li zachovávat má nařízení, pak ty budeš i soudit můj dům a i sřežit má nádvoří a dám ti průvodce mezi těmito, již zde stojí.

8 Nuže slyš, Jehóšuo, jenž jsi veleknězem, ty i tvoji druhové, již sedí před tvou tváří, ano, oni jsou muži - předmět údivu, neboť hle, já, chystám se přivést svého Služebníka, Výhonek, 9 neboť hle, jeden kámen, ježž dám před tvář Jehósuovu, na jeden kámen sedmero očí - hle, já, chystám se vyrýt na něm rytinu, prohlášeno Jehovou zástupů, a v jeden den chci odnít nepravost oné země. 10 V onen den, prohlášeno Jehovou zástupů, budete moci každý svého bližního pozvat pod vinnou révu a pod fíkovník.

Zachariáš 4

1 A ten anděl, jenž ve mně mluvil, se mě zase jal budit jako někoho, kdo je buzen ze svého spánku, 2 a řekl ke mně: Co ty vidíš? I řekl jsem: Vidím, že hle, svícen, celý ze zlata, a na jeho vrchole zásobník k němu, a na něm sedm lamp k němu, sedm, a sedm nálevek k lampám, jež jsou na jeho vrchole, 3 a dvě olivy, jednu zprava od toho zásobníku a jednu na jeho levici. 4 Tak jsem odpověděl, a k tomu andělu, jenž ve mně mluvil, jsem pronesl výrok: Co toto, můj pane? 5 A ten anděl, jenž ve mně mluvil, odpověděl a řekl ke mně: Zda nevíš, co ony - toto? I řekl jsem: Ne, můj pane. 6 A odpověděl a pronesl ke mně výrok: Toto je slovo Jehovovo k Zerubbábelovi, výrok: Ne mocí ani silou, nýbrž mým Duchem, řekl Jehova zástupů. 7 Kým jsi ty, horo, jež jsi veliká, před tváří Zerubbábelovou? Rovinou! Ano, vynese kámen vrcholu za hlaholení: Milost, milost jemu! 8 A dostalo se ke mně slovo Jehovovo, výrok: 9 Ruce Zerubbábelovy založily a jeho ruce budou dohotovovat tento dům, i poznáš, že mě k vám poslal Jehova zástupů. 10 Vždyť kdo by pohrdal dnem malých věcí? Ano, radují se, těchto sedmero očí Jehovových (ony probíhají vsí zemí), když vidí to závaží (je to cín) v ruce Zerubbábelově. 11 I odpověděl jsem a řekl jsem k němu: Co tyto dvě olivy na pravici toho svícnu a na jeho levici? 12 A odpověděl jsem podruhé a řekl jsem k němu: Co těch oliv dvě větve, jež se dvěma trubicemi ze zlata ze sebe vyprazdňují od zlata? 13 A pronesl ke mně výrok: Zda nevíš, co toto? I řekl jsem: Ne, můj pane. 14 A řekl: Toto jsou dva synové oleje, již stojí před PÁNEM vsí země.

Zachariáš 5

1 A zase jsem povznesl své oči a pohleděl jsem, a hle - letící svitek; 2 a řekl ke mně: Co ty vidíš? I řekl jsem: Já vidím letící svitek, jeho délka je dvacet loket a jeho šířka deset loket. 3 A řekl ke mně: Toto je kletba, jež vychází na tvář vsí země, neboť každý, kdo krade, musí podle něho odtud být odklizen, a každý, kdo křivě přísahá, musí podle něho odtud být odklizen. 4 Vyvolám ji, prohlášeno Jehovou zástupů; ona vejde do domu krádcova a do domu toho, jenž v mém jménu přísahá lživě, a bude vprostřed jeho domu nocovat a učiní mu konec i s jeho dřevy a s jeho kameny. 5 A ten anděl, jenž ve mně mluvil, vyšel a řekl ke mně: Nuže, povznes své oči a pohleď, co toto, jež vychází. 6 I řekl jsem: Co to? A řekl: Toto je éfa, jež vychází; a řekl: Toto je jejich vzhled ve vsí zemi. 7 A hle, pozvedlo se okrouhlé víko z olova a tu seděla jedna žena uprostřed éfy, 8 a řekl: Toto je ta zlovůle; a uvrhl ji doprostřed éfy a na její otvor vrhl zátěž z olova. 9 A povznesl jsem své oči a pohleděl jsem, a hle, vycházely dvě ženy, a v jejich křídlech byl vítr (neboť měly křídla jako křídla čápa), i povznesly tu éfu mezi zem a mezi nebesa. 10 I řekl jsem k tomu andělu, jenž ve mně mluvil: Kam ony tu éfu odnášejí? 11 A řekl ke mně: K budování domu pro ni v zemi Šineáru, ať je upevněna a usazena tam na svém sídle.

Zachariáš 6

1 A zase jsem povznesl své oči a pohleděl jsem, a hle, zprostřed dvou hor vycházely čtyři vozy, a ty hory byly hory z mosazi. 2 V prvním voze ryšaví koně a v druhém voze černí koně 3 a ve třetím voze bílí koně a ve čtvrtém voze skvrnití, silní koně. 4 I ujal jsem se slova a řekl jsem k tomu andělu, jenž ve mně mluvil: Co toto, můj pane? 5 A ten anděl odpověděl a řekl ke mně: Toto jsou čtyři duchové nebes, vycházející od zaujetí svého postavení před PÁNEM vsí země. 6 V kterém jsou černí koně, ti vycházejí do země severu, a ti bílí vyšli za nimi, a ti skvrnití vyšli do země jihu. 7 A když ti silní vyšli, usilovali jít k chození sem-tam po té zemi; i řekl: Jděte, chodte po té zemi sem-tam; i pochodili sem-tam po té zemi. 8 A zavolal mě a promluvil ke mně výrokem: Viz, ti, již vycházejí do země severu, upokojí v zemi severu mého ducha. 9 A dostalo se ke mně slovo Jehovovo, výrok, 10 že mám vzít od vyhnancev, od Cheldaje, od Tóvijji a od Jedaěji, - a ty, řekl, nechť vejdeš v onen den, ano, nechť vejdeš v dům Jóšijji, syna Cefanjova, kam přišli z Bávelu, - 11 ano, nechť vezmeš stříbro a zlato a zhotovíš korunu, již nasadíš na hlavu Jehóšuy, syna Jehócádákova, velekněze, 12 a budeš k němu pronášet výrok: Takovýto výrok pronesl Jehova zástupů: Hle, Muž, jeho jméno Výhonek, jenž bude vyhánět ze svého místa a vybuduje chrám Jehovův; 13 ano, chrám Jehovův bude budovat on, a on ponese veličenství a usedne a bude panovat na svém trůně a bude na svém trůně knězem, a mezi nimi oběma bude dohoda pokoje.

14 A ta koruna bude Chelemovi a Tóvijjovi a Jedaejovi a Chénovi, synu Cefanjovu, v chrámě Jehovově památkou; 15 a budou přicházet dalecí a budou v chrámě Jehovově budovat, i budete vědět, že mě k vám poslal Jehova zástupů. Tak se stane, budete-li na hlas Jehovy, svého Boha, ochotně poslouchat.

Zachariáš 7

1 A ve čtvrtém roce Darjáveše, krále, se stalo, že se slovo Jehovovo k Zecharjovi dostalo ve čtvrtém dni devátého měsíce, v Kislévu, 2 když Béth-El poslal Sareezera a Regem-Melecha a jeho muže uprošovat Jehovu 3 výrokem ke kněžím, již patřili domu Jehovy zástupů, a k prorokům - výrokem: Zda mám v pátém měsíci plakat, odříkat si, jak jsem činil po tato - jak mnohá! - léta? 4 I dostalo se ke mně slovo Jehovy zástupů, výrok: 5 Prones ke všemu lidu země a ke kněžím výrok: Když jste se postili a bylo nařikání v pátém a v sedmém měsíci, ano, po těchto sedmdesát let, zda jste se mi vpravdě - mně! - postili? 6 A když jste jedli a když jste pili, zda jste nebyli vy ti, již jedli, a vy ti, již pili? 7 Zda neznáte slov, jimiž Jehova volal skrze dřívější proroky, když Jerúsálém byl obydlen a kliden a jeho města v jeho okolí, i Negev a nížina, to vše obydleno? 8 I dostalo se k Zecharjovi slovo Jehovovo, výrok: 9 Takovýto pronesl Jehova zástupů výrok: Rozsuzujte správným rozsudkem a uskutečňujte jeden s druhým laskavost a slitování, 10 a necht' neutiskujete vdovu ani sirotka, cizince ani chudého, a necht' ve svém srdci nezamýšlíte jeden neštěstí druhého. 11 Ale odmítli obrátit pozornost a nastavili vzdorovité rameno a své uši otupili, aby neslyšeli, 12 a své srdce učinili diamantem, aby neslyšeli zákon ani slova, jež Jehova zástupů poslal ve svém Duchu skrze své dřívější proroky; i nastalo z blízkosti Jehovy zástupů veliké rozhněvání, 13 a protože volal a neposlechl, stalo se: Tak volali a neposlouchal jsem, řekl Jehova zástupů, 14 a bouřlivě jsem je hnal po všech národech, jichž neznali, a země za nimi byla zpusťována, takže v ní není přecházejícího ani vracejícího se, ano, učinili žádoucí zem zpustlinou.

Zachariáš 8

1 A událo se slovo Jehovy zástupů, výrok: 2 Takto řekl Jehova zástupů: Horlím pro Cijjón velikou horlivostí, ano, velkým popuzením pro něj horlím. 3 Takto řekl Jehova: Vráťím se k Cijjónu a chci se usídlit vprostřed Jerúsaléma, i bude Jerúsálém nazván Městem pravdy a hora Jehovy zástupů Svatou horou. 4 Takto řekl Jehova zástupů: Ještě budou na prostranstvích Jerúsaléma sedávat starci a stařeny, a to každý se svou berlou ve své ruce pro množství dní, 5 a prostranství toho města budou plna hošíků a holčiček, hrajících si na jeho prostranstvích. 6 Takto řekl Jehova zástupů: Jelikož to bude divuplné v očích zbytku mého lidu v oněch dnech, má to být divuplné i v očích mých? prohlášeno Jehovou zástupů. 7 Takto řekl Jehova zástupů: Hle, já, vysvobozující svůj lid ze země vzcházení a ze země zajetí slunce, 8 i chci je přivést, takže se usídlí vprostřed Jerúsaléma a stanou se mi lidem a já jim budu Bohem, v pravdě a v spravedlnosti. 9 Takto řekl Jehova zástupů: Necht' sílí vaše ruce, vy, již v těchto dnech slyšíte tato slova z úst proroků, již byli v den, kdy byl založen dům Jehovy zástupů, chrám, k jeho budování! 10 Ano, před oněmi dny nebyla poskytována mzda lidem, a mzda dobytku - jeho nedostatek, a vycházející a vstupující neměl pokoje od protivníka, neboť jsem nechával všechny lidi, aby byl každý proti svému bližnímu. 11 Nyní však já nebudu vůči zbytku tohoto lidu jako v dnech dřívějších, prohlášeno Jehovou zástupů, 12 nýbrž setba bude úspěšná, réva bude dávat své ovoce a země bude dávat svůj výnos a nebesa budou dávat svou rosou, i budu uvádět zbytek tohoto lidu ve vlastnictví všech těchto věcí. 13 A stane se, že jak jste mezi národy bývali zlořečením, dome Júdův a dome Isráelův, tak vás budu vysvobozovat a stanete se požehnaním; necht' se nebojíte, necht' sílí vaše ruce. 14 Ano, takto řekl Jehova zástupů: Jak jsem si umínil učinit vám zle, když mě vaši otcové rozhněvávali, řekl Jehova zástupů, a nebylo mi líto, 15 tak jsem si zase v těchto dnech umínil učinit dobře s Jerúsálemem a s domem Júdovým; necht' se nebojíte. 16 Toto jsou věci, jež budete činit: Mluvte každý se svým bližním pravdu, pravdou a pokojným rozsudkem necht' rozsuzujete ve svých branách 17 a necht' ve svém srdci nezamýšlíte nikdo neštěstí svého bližního, a lživou přísahu necht' nemilujete, ano, žádnou z těchto věcí, jež nenávidím, prohlášeno Jehovou. 18 I dostalo se ke mně slovo Jehovy zástupů, výrok: 19 Takto řekl Jehova zástupů: Půst čtvrtého a půst pátého a půst sedmého a půst desátého měsíce bude domu Júdovu jásosem a radostí a blahými svátko, milujte však pravdu a pokoj. 20 Takto řekl Jehova zástupů: Ještě se stane, že budou přicházet národnosti a obyvatelé mnohých měst, 21 a budou chodit obyvatelé jednoho do druhého s výrokem: Půjďme spěšně uprošovat Jehovu, ano, hledat Jehovu zástupů, půjdu i já. 22 Přijdou tedy mnohé národnosti a mocné národy hledat Jehovu zástupů v Jerúsálemě a Jehovu uprošovat. 23 Takto řekl Jehova zástupů: V oněch dnech se stane, že deset mužů ze všemožných jazyků národů bude chytat, ano, chytí za cíp roucha některého Júdovce s výrokem: Půjďme s vámi, neboť jsme uslyšeli, že s vámi je Bůh.

Zachariáš 9

1 Břímě slova Jehovova proti zemi Chadraku, a místem jeho spočinutí je Damašek (neboť Jehova má oko pro lidi, i pro všechny kmeny Isráelovy), 2 a také Chamáth s ní hraničí, Cór a Cidón, ano, velmi moudrý; 3 i vybudoval si Cór pevnost a nahromadil stříbra jako prachu a zlata jako bláta ulic. 4 Hle, Pán jej bude vypuzovat a v moře srazí jeho moc, a on bude sžírán v ohni; 5 to bude vidět Aškelón a bude se bát, a Gaza, ta se bude velmi svíjet, i Ekrón, neboť bude zklamáno jeho očekávání, takže z Gazy zhyne král a Aškelón nebude obýván, 6 a v Ašdódu budou bydlet míšenci, ano, budu pýchu Pelištím vytínat 7 a z jeho úst odstraňovat jeho krev a zprostřed jeho zubů jeho hnusnosti, ale on také zbude našemu Bohu a stane se v Júdu jakoby náčelníkem, a Ekrón jakoby Jevúsím. - 8 I zřídím tábor pro svůj dům před vojskem, před přecházejícím i před vracejícím se, takže již nebude mimo ně přecházet sužovatel, ano, nyní k tomu svýma očima přihlédnu. 9 Jásej velmi, dcero Cijjóna, pokřikuj, dcero Jerúsálema, hle, přichází ti tvůj Král, spravedlivý a záchranou pověřený je on, chudý a jedoucí na oslu, ano, na mladém oslu, hřiběti z oslic. 10 I povytínám z Efrájima vozy a z Jerúsálema koně, a povytínány budou válečné luky, a on navrhne národům pokoj a jeho vládnutí bude od moře až po moře a od Řeky až po poslední končiny země. 11 I ty - pro krev tvé smlouvy propustím tvé zajatce z cisterny, v níž není vody; 12 vraťte se do pevnosti, zajatci naděje! Ještě dnes, oznamuji, ti budu dvojnásobkem odplácet; 13 ano, jako luk si napnu Júdu, nabiji Efrájimem a budu probouzet tvé syny, Cijjóne, proti synům tvým, Jáváne, a činit tě jakoby mečem hrdiny. 14 A nad nimi se bude ukazovat Jehova a jeho šípy budou vycházet jako blesky, a Pán, Jehova, bude troubit na troubu a půjde s vichřicemi jihu. 15 Jehova zástupů bude nad nimi prostírat svou ochranu, i budou zneškodňovat a pošlapávat kameny z praku, a pít a hlučet jako z vína, a budou se plnit jako okřín a jako rohy oltáře 16 a Jehova, jejich Bůh, je v onen den zachrání jako stádo svého lidu, ano, kameny koruny se budou vznášet nad jeho půdou. 17 Ano, čím je jeho dobrota a čím je jeho nádhera! Jinochům dodává zdaru obilí a pannám mošt.

Zachariáš 10

1 Déšť v čas pozdního žádejte od Jehovy; Jehova vytváří záblesky a dává jim déšť, lijavec, každému bylinstvo v poli. 2 Vždyť bůžkové vyslovují nicotnost a věštcí vídají klam a vyslovují se o snech daremnosti, potěšují marností; proto jako stádo odtáhli, jsou poníženi, neboť není pastýře. 3 Proti pastýřům vzplál můj hněv a i proti kozlům budu zakročovat; ano, Jehova zástupů navštíví své stádo, dům Júdův, a učiní je podobnými svému majestátnímu koni v boji; 4 z něho je nároží, z něho je kolík, z něho je válečný luk, z něho spolu pochází i každý poháněč. 5 I stanou se podobnými hrdinům, zašlapávajícím v bláto ulic v boji, a budou bojovat, neboť Jehova bude s nimi, takže oni zostudí jezdce na koních; 6 i budu dům Júdův zmocňovat a dům Josefův vysvobozovat a přivádět je zpět, neboť jich lituji, i budou, jako bych je nebyl zavrhl, neboť já jsem Jehova, jejich Bůh, a budu je vyslychat. 7 A Efrájim, i ti se stanou podobnými hrdinům a jejich srdce se bude radovat jako od vína; to budou vidět jejich děti a zaradují se, jejich srdce bude jásat v Jehovovi. 8 I budu na ně syčet a shromažďovat je, neboť je osvobodím, i rozmnoží se, jako se rozmnožovali, 9 a budu je rozsévat mezi národnosti, i budou na mne v dálavách vzpomínat, budou žít se svými dětmi a vracet se, 10 ano, budu je ze země Egypta přivádět zpět a z Aššúru je budu shromažďovat a budu je uvádět do země Gileádu a Levánónu, aniž se jim bude nacházet místa. 11 I projde mořem, tísni, a v moře srazí vlny, i vyschnou všechny hloubky řeky a pýcha Aššúru bude pokořena a od Egypta se bude žezlo odvracet. 12 Budu je tedy zmocňovat v Jehovovi, i budou v jeho jménu chodit, prohlášeno Jehovou.

Zachariáš 11

1 Otevři, Levánóne, své dveře, ať může mezi tvými cedry sžít oheň, 2 skuč, cypřiši, neboť cedr padl, ty, jež byly mohutné, jsou zničeny; skučte, duby Bášanu, neboť nepřístupný les klesl. 3 Hlas skučení pastýřů! Vždyť je zničena jejich krása! Hlas řevu hřivnaticů! Vždyť je zničena nádhera u Jordánu! 4 Takto řekl Jehova, můj Bůh: Pas stádo k zabíjení, 5 ty, jichž majitelé je zabíjejí, aniž jsou považováni za vinné, a z prodávajících je každý říká: Budiž veleben Jehova, že bohatnu; a z jejich pastýřů se nad nimi nikdo nesmilovává. 6 Neboť se již nebudu smilovovat nad obyvateli té země, prohlášeno Jehovou, nýbrž, hle, já se chystám vydávat lidi na pospas, každého v ruku jeho bližního a v ruku jeho krále, i zdrtí zem, aniž budu z jejich ruky vyprošťovat. 7 Tak jsem se tedy jal pást stádo k zabíjení, ponížené toho stáda, a vzal jsem si dvě hole, jedné jsem dal název Líbeznost a druhé jsem dal název Svazky, a pásal jsem to stádo; 8 a tři pastýře jsem v jednom MĚSÍCI odstranil a má duše pro ně zmalomyslněla a i jejich duše měla odpor proti mně. 9 I řekl jsem: Nebudu vás pást; ta, jež umírá, nechť umírá, a ta, jež hyne, nechť hyne, a ty, jež zbývají, nechť požírají každá maso svých družek. 10 A vzal jsem svou hůl, Líbeznost, a zlámal jsem ji ke zrušení své smlouvy se všemi národnostmi, 11 takže byla v onen den zrušena a ponížení toho stáda, již mě pozorovali, tak poznali, že to bylo slovo Jehovovo. 12 I řekl jsem k nim: Je-li to správné ve vašich očích, dejte mou mzdu, a ne-li, nechejte tak. I odvážili mou mzdu, třicet peněz,

13 a Jehova ke mně řekl: Hod' to k hrnčírí, nádheru té ceny, jíž jsem byl od svého lidu oceněn. I vzal jsem těch třicet peněz a hodil jsem to v dům Jehovův k hrnčírí, 14 a zlámal jsem svou druhou hůl, Svazky, takže jsem zrušil bratrství mezi Júdou a mezi Isráělem. 15 A Jehova ke mně řekl: Ještě si vezmi výstroj ničemného pastýře, 16 neboť, hle, já se chystám dát v zemi povstat pastýři, jenž nebude navštěvovat ty, jež budou hynout, aniž bude hledat, co bude roztroušeno, ani hojit, co bude polámáno, nebude živit, co bude stát, ale maso vykrmených jíst a jejich paznehty odlamovat bude. 17 Běda nicotnému pastýři, opouštějícímu stádo! Meč na jeho paži a na jeho pravé oko, jeho paže musí zúplna vyschnout a jeho pravé oko zúplna vyhasnout.

Zachariáš 12

1 Břímě slova Jehovova na Isráěle, prohlášeno Jehovou, roztáhším nebesa a založivším zem a ztvárnivším ducha člověka v jeho nitru: 2 Hle, já se chystám učinit Jerúsalem všem národnostem vůkol číší vrávorání, a tak bude i stran Júdy za obležení před Jerúsalemem. 3 A v onen den se stane, že všem národnostem budu činit Jerúsalem kamenem tíže, všichni chtějící jej zvednout se budou citelně zraňovat, ač se k němu shrnou všechny národy země. 4 V onen den, prohlášeno Jehovou, budu každého koně bít pomateností a jeho jezdce šílenstvím, a nad domem Júdovým budu otvírat své oči, ale každého koně národností budu bít slepotou. 5 A šejkové Júdovi si ve svém srdci řeknou: Obyvatelé Jerúsálema jsou mi silou v Jehovovi zástupů, svém Bohu. 6 V onen den budu šejky Júdovy činit jakoby nádobou ohně mezi dřívím, ano, jakoby ohnivou pochodní v pokosu, takže pohltní, napravo i nalevo, všechny národnosti vůkol a Jerúsalem bude nadále bydlet na svém místě, v Jerúsalemě; 7 A Jehova bude jako první věc chránit stany Júdovy, aby se sláva domu Dávidova a sláva obyvatel Jerúsálema nezveličovala proti Júdovi; 8 v onen den bude Jehova kolem obyvatel Jerúsálema prostírat svou ochranu, a ten mezi nimi, jenž klesá, bude v onen den jako Dávid a dům Dávidův jako Bůh, jako Anděl Jehovův před jejich tváří. 9 A v onen den se bude díť, že budu usilovat o zničení všech národů, jež budou přicházet proti Jerúsalemu, 10 i budu na dům Dávidův a na obyvatele Jerúsálema vylévat ducha milosti a úpěnlivých proseb, i budou hledět ke mně, jehož probodli, a budou nad ním naříkat, jako nářkem nad jedináčkem, ano, hořkým lkáním nad ním, jako hořkým lkáním nad prvorozeným. 11 Veliký bude v onen den nářek v Jerúsalemě, jako v Hadadrimmónu na rovině Megiddónu, 12 i bude naříkat země po čeledích, čeledi odděleně, čeled' domu Dávidova odděleně a jejich ženy odděleně, čeled' domu Náthánova odděleně a jejich ženy odděleně, 13 čeled' domu Léviho odděleně a jejich ženy odděleně, čeled' Šimeiho odděleně a jejich ženy odděleně, 14 všechny čeledi, ty zbývající, čeledi po čeledích odděleně a jejich ženy odděleně.

Zachariáš 13

1 V onen den se bude díť, že domu Dávidovu a obyvatelům Jerúsálema bude otevřeno zřídlo na hřích a na poskvrnění, 2 i stane se v onen den, prohlášeno Jehovou zástupů, že budu ze země vytínat jména model, aniž budou ještě připomínána, a i proroky a nečistého ducha budu ze země odklizovat. 3 A bude-li někdo ještě prorokovat, stane se, že k němu jeho otec a jeho matka, zplodivší ho, řeknou: Nesmíš žít, neboť jsi ve jménu Jehovově promluvil lež; a jeho otec a jeho matka, zplodivší ho, ho za jeho prorokování probodnou. 4 A v onen den se bude díť, že se proroci budou stydět, každý z příčiny svého vidění za svých prorokování, aniž si budou oblékat plášť ze srsti za účelem klamání; 5 i řekne: Já nejsem prorok, já jsem muž obdělávající půdu, neboť mě člověk má koupeného od mého mládí; 6 a řekne-li se k němu: Co tyto rány mezi tvýma rukama, řekne: Tak jsem byl zbit v domě milujících mě. 7 Meči, probuď se na mého Pastýře, ano, na Muže, mého Společníka, prohlášeno Jehovou zástupů; bij Pastýře a stádo, ty se budou rozprchávat, i obrátím svou ruku proti nepatrným. 8 A ve vsí zemi se bude díť, prohlášeno Jehovou, že v ní dva díly budou vytínány, budou skonávat, a třetina v ní bude pozůstávat, 9 ale tu třetinu budu uvádět v oheň a budu je pročišťovat jakoby pročišťováním stříbra, ano, budu je podrobovat zkoušce jakoby zkoušce podrobováním zlata. On bude vzývat mé jméno a já jej budu vyslychat; řeknu: On je můj lid, a on bude říkat: Můj Bůh je Jehova.

Zachariáš 14

1 Hle, přijde den Jehovův a uvnitř tebe bude rozdělen tvůj lup; 2 ano, budu shromažďovat všechny národy na Jerúsalem k boji, i bude města dobyto a domy budou vyrabovány a ženy przněny, a polovina města vyjde do vyhnanství, ale pozůstatek lidu se nebude z města vytínat. 3 I vyjde Jehova a jme se proti oněm národům bojovat jako v den jeho bojování, v den seče; 4 a v onen den stanou jeho nohy na hoře Oliv, jež je před tváří Jerúsálema od východu, a hora Oliv se rozpoltí od svého středu ke vzcházení a k moři - velmi velká průrva, neboť polovice té hory ustoupí k severu, i k jihu její polovice;

5 i budete v průrvu mezi mými horami prchat, neboť průrva mezi horami bude dosahovat k Ácalu; ano, budete prchat, jako jste prchali před zemětřesením v dnech Uzzijji, krále Júdova. I přijde Jehova, můj Bůh, a všichni svatí s tebou. 6 A v onen den se stane, že nebude světla, ta, jež jsou nádherná, budou vyhasínat, 7 ale nastane jeden den, - ten je Jehovovi znám, - ani den ani noc, ale stane se, že v čas večera bude světlo. 8 A v onen den se stane, že z Jerúsáléma budou vycházet živé vody, polovice jich do moře východního a polovice jich do moře nejzazšího; bude se tak dít v létě i v zimě. 9 A Jehova se stane Králem nade vsí zemí, v onen den bude Jehova jediný a jeho jméno jediné, 10 všechna země bude proměňována, bude jako rovina, od Geva k Rimmónu na jih od Jerúsáléma; ten bude vyvýšen a bude bydlet na svém místě, totiž od brány Benjámínovy po místo první brány, po bránu Nároží, od věže Chananeélovy po královny lisy. 11 I budou v něm bydlet, aniž ještě bude uvádění v odevzdání, ano, Jerúsalém bude bydlet bezpečně. 12 A toto bude rána, jíž bude Jehova zraňovat všechny národnosti, jež proti Jerúsálemu vytáhnou do pole: Vyvolání hniloby jeho masa, zatímco on bude stát na svých nohou, ano, jeho oči budou hnít ve svých jamkách a jeho jazyk bude hnít v jeho ústech; 13 a v onen den se stane, že bude mezi nimi veliký zmatek od Jehovy, takže se zmocní každý ruky svého bližního a jeho ruka se proti ruce jeho bližního pozvedne. 14 A i Júdá bude za Jerúsálem bojovat, a bohatství všech národů vůkol bude nahromaděno, zlato a stříbro a roucha ve veliké hojnosti. 15 A tak jako tato rána bude rána na koních, mezcích, velbloudech a oslech a na všem dobytku, jenž bude v oněch táborech. 16 A stane se, že každý pozůstávající ze všech národů, jež přišly proti Jerúsálemu, ti budou za každého roku po roce vystupovat ke klanění Králi, Jehovovi zástupů, a k slavení slavnosti budek; 17 a stane se, která z čeledí země nebude vystupovat do Jerúsáléma ke klanění Králi, Jehovovi zástupů, že se na ně nebude dostávat lijavec, 18 a jestliže nebude vystupovat a nepřijde čeled' Egypta, pak ani na ně. To bude rána, jíž bude Jehova zraňovat národy, jež nebudou vystupovat k slavení slavnosti budek; 19 toto bude trest za hřích Egypta a trest za hřích všech národů, jež nebudou vystupovat k slavení slavnosti budek. 20 V onen den bude na zvoncích koní: Svatost Jehovovi, a hrnce v domě Jehovově, to se stane jakoby okřiny před oltářem, 21 ano, každý hrnec v Jerúsálemě a v Júdovi se stane svatostí Jehovovi zástupů, i přijdou ti, jíž budou obětovat, a vezmou z nich a budou v nich vařit, aniž ještě v onen den bude v domě Jehovy zástupů Kenaaní.

Malachiáš

Malachiáš 1

1 Břímě slova Jehovova na Isráěle skrze Maleáchího. 2 Miluji vás, řekl Jehova; ale řekli jste: V čem nás miluješ? - Zda nebyl Ésáv bratrem Jákóbovi? prohlášeno Jehovou, ale Jákóba jsem miloval 3 a Ésáva jsem znenáviděl a jeho hory jsem učinil spouští a jeho dědictví přibytky v pustině; 4 jestliže Edóm bude říkat: Byli jsme rozvráceni, ale rumišťe zase budeme budovat - Jehova zástupů řekl takto: Oni nechť budují a já budu vyvracet, i dají jim název Území zlovůle a Lid, jež Jehova navždy proklel. 5 To budou vidět vaše oči a vy budete říkat: Jehova se projevuje velikým zevně vůči území Isráélovu. 6 Syn ctí otce a nevolník své pány; jsem-li tedy já Otec, kde je má čest? A jsem-li já Pánem, kde je bázeň přede mnou? řekl Jehova zástupů vám, již jste kněží, znevažující mé jméno. Ale řekli jste: V čem znevažujeme tvé jméno? 7 Přinášíte na můj oltář poskvrněný pokrm a říkáte: V čem tě poskvrnujeme? V tom, že si říkáte: Stůl Jehovův, on nechť je znevážen. 8 A jestliže za obět přinášíte slepé, není to špatné? A jestliže přinášíte chromé a nemocné, není to špatné? Nuže, přiveď je svému vládci, zda ti bude blahosklonný nebo zda tě bude přijímat, řekl Jehova zástupů. 9 Nyní tedy, nuže, uprošujte BOHA, aby nám byl milostiv; toto je z vašich rukou - zda bude koho z vás přijímat? řekl Jehova zástupů. 10 Kdo aspoň mezi vámi, ano, chce zavřít dveře, ať můj oltář zbytečně nepodpalujete? Nemám potěšení ve vás, řekl Jehova zástupů, a daru z vaší ruky nebudu blahovlně přijímat, 11 vždyť od vzcházení slunce až po jeho zajetí bude mé jméno veliké mezi národy, a v každém místě bude mému jménu v kouř obráceno, obětováno, a bude to očistěný dar; ano, mé jméno bude veliké mezi národy, řekl Jehova zástupů. 12 Ale vy je hanobíte tím, že si říkáte: Stůl Páně, on je poskvrněn, a jeho výnos, pokrm z něho, nechť je znevážen. 13 A říkáte: Hle, jaká námaha, a foukáte na něj, řekl Jehova zástupů, a vnášíte uloupené a co je chromé a co je nemocné - tak vnášíte dar. Zda jej mám z vaší ruky blahovlně přijímat? řekl Jehova. 14 Ale budiž proklet podvodník, v jehož stádu je samec, ale on činí slib a obětuje Pánu, co je porušené. Vždyť já jsem veliký Král, řekl Jehova zástupů, a mé jméno bude mezi národy předmětem úcty.

Malachiáš 2

1 A nyní, vy, již jste kněžími, je tento rozkaz pro vás: 2 Nebudete-li poslouchat a nebudete-li si klást na srdce vzdávání cti mému jménu, řekl Jehova zástupů, pak mezi vás budu vypouštět kletbu a proklínat vaše žehnání, a to jsem i proklel, neboť si to nekladete na srdce. 3 Hle, já, kárám vaše símě, i rozmetám na vaše tváře lejna, lejna vašich slavností; ano, k tomu vás někdo odnese, 4 i budete poznávat, že jsem k vám poslal tento rozkaz, aby byla má smlouva s Lévim, řekl Jehova zástupů. 5 Má smlouva s ním se stala životem a pokojem, a ty jsem mu učinil důvodem k bázni, a on se mne bál a před mým jménem se strchoval. 6 V jeho ústech byl zákon pravdy, aniž se mezi jeho rty našlo bezpráví, chodil se mnou v pokoji a v upřímnosti a mnohé odvrátil od nepravosti. 7 Ano, rty kněze mají střežit vědění a z jeho úst mají hledat zákon, neboť on je poslem Jehovy zástupů; 8 ale vy jste se odchýlili od cesty a mnohé jste přivedli ke klopýtnutí stran zákona, porušili jste smlouvu Léviho, řekl Jehova zástupů. 9 I já jsem vás tedy učinil zneváženými a poníženými vůči všemu lidu, podle toho, jak vy nedbáte mých cest, ale přijímáte osoby stran zákona. 10 Zda my všichni nemáme jednoho Otce? Zda nás nestvořil jeden BŮH? Proč se máme proti sobě navzájem dopouštět nevěrnosti k hanobení smlouvy našich otců? 11 Júdá se nevěrnosti dopustil, ano, v Isráěli, ba v Jerúsalemě, byla spáchána oškřivost, neboť Júdá zhanobil svatyni Jehovovu, již on miloval, a stal se manželem dcery BOHA ciziny; 12 kéž Jehova pro muže, jenž to činí, ráčí ze stanů Jákóbových povytínat bdícího i dovolujícího, i přinášejícího dar Jehovovi zástupů. 13 A za druhé činíte toto: Pokrývání oltáře Jehovova slzami, pláčem a sténáním, neboť není již přihlížení k darům ani přijímání předmětu záliby z vaší ruky. 14 Říkáte však: Proč? Proto, že Jehova je svědkem mezi tebou a mezi ženou tvého mládí, proti níž ses dopustil nevěrnosti, ač ona je tvou družkou a ženou smlouvy s tebou. 15 Nezhotovil je snad jeden? Ano, on měl ještě dostatek ducha. A co ten, jenž je jeden, hledal? Boží símě! Nechť tedy bdíte stran svého ducha a stran ženy tvého mládí, nechť se nikdo nedopouští nevěrnosti 16 (neboť nenávidím zapuzování, řekl Jehova, Bůh Isráélův), a nečiní násilí pokrývkou na svém oblečení, řekl Jehova zástupů. Nechť tedy bdíte stran svého ducha, aniž se dopouštíte nevěrnosti. 17 Unavujete Jehovu svými slovy; ale řekli jste: V čem ho unavujeme? V tom, že si říkáte: Každý pachatel zla je v očích Jehovových dobrý a v nich on má potěšení; nebo: Kde je Bůh práva?

Malachiáš 3

1 Hle, já, vysílám svého posla, ať utváří cestu před mou tváří, i bude náhle do svého chrámu přicházet PÁN, jehož vy hledáte, ano, Anděl smlouvy, jehož jste vy žádostivi; hle, přijde, řekl Jehova zástupů. 2 Ale kdo bude moci snést ten den jeho příchodu, ano, kdo bude ten, jenž bude moci obstát při jeho zjevení? Vždyť on bude jako oheň taviče a jako žíravina peroucích,

3 i usedne jako tavič a ten, jenž očišťuje stříbro, a bude očišťovat syny Léviho a tříbit je jako zlato a jako stříbro, i stanou se Jehovovi vznášejícími dar v spravedlnosti, 4 a bude dar Júdy a Jerúsaléma Jehovovi milý jako dárné dni a jako pravěká léta, 5 i přiblížím se k vám na soud a stanu se okamžitým svědkem proti čarodějníkům a proti cizoložníkům a proti přísahajícím lživě a proti odírajícím námezdníky o mzdu, vdovy a sirotky, a odstrkujícím cizince a mne se nebojícím, řekl Jehova zástupů. 6 Vždyť já, Jehova, se neměním, takže vy, synové Jákobovi, jste nedošli konce 7 přitom, že se ode dní svých otců odchylujete od mých ustanovení, aniž jich dbáte; vraťte se ke mně a budu ochoten vrátit se k vám, řekl Jehova zástupů. Ale řekli jste: V čem se máme vracet? 8 Zda má člověk obírat Boha? Vždyť vy mě obíráte; ale řekli jste: V čem tě obíráme? V desátcích a v obětech věnování! 9 Vy jste prokleti kletbou a obíráte mě, tento národ, on všechen. 10 Vneste všechny desátky do domu pokladu, ať je v mém domě zásoba, v tomto mě přece podrobte zkoušce, řekl Jehova zástupů, zda vám nebudu otvírat stavidla nebes a vylévat vám požehnání až nadmíru; 11 a budu pro vás zakročovat proti žroutům, ať vám nekazí plodů půdy a nepůsobí vám nedostatek ovoce vinné révy v poli, řekl Jehova zástupů. 12 I budou vás všechny národy nazývat blaženými, neboť vy budete zemí potěšení, řekl Jehova zástupů. 13 Vaše slova proti mně byla silná, řekl Jehova; ale řekli jste: O čem jsme se proti tobě umlouvali? 14 Říkali jste: Obsluhovat Boha je ničím, a: Co za užitek, když budeme zachovávat jeho nařízení a když budeme před tváří Jehovy zástupů chodit ve smutku? 15 My tedy blaženými nazýváme opovážlivé; pachatelé zlovlů jsou i podporovani i Boha pokoušejí a vyváznou. 16 Tehdy se mající Jehovu v účtě jali navzájem umlouvat a Jehova se jal dávat pozor a uslyšel, i byla před jeho tváří psána kniha připomínky o majících Jehovu v účtě a o cenících si jeho jména, 17 i stanou se mi, řekl Jehova zástupů, v den, jež já připravuji, zvláštním pokladem, a budu se nad nimi slitovávat, jako se člověk slitovává nad svým synem obsluhujícím ho. 18 A když se budete vracet, budete umět rozeznávat mezi spravedlivým a zlovolným, mezi obsluhujícím Boha a tím, jenž ho neobsluhuje.

Malachiáš 4

1 Vždyť, hle, přichází ten den, rozpálený jako pec, a všichni opovážliví a všichni pachatelé zlovlů se stanou jakoby strništěm, a ten den, jenž přichází, je sežehne, řekl Jehova zástupů, takže jim nebude ponechávat kořene ani stonku. 2 Ale vám, majícím v účtě mé jméno, vzejde slunce spravedlnosti a v jeho křídlech uzdravení, i budete vycházet a poskakovat jako krmná telata, 3 a rozšlapávat zlovolné, neboť oni budou v den, jež já připravuji, jakoby popelem pod chodidly vašich nohou, řekl Jehova zástupů. 4 Pamatujte na zákon Mojžíše, mého nevolníka, jež jsem mu na Chórévě rozkázal pro všechen Isráel, ustanovení a práva; 5 hle, já se vám chystám před příchodem dne Jehovova, velikého a hrozného, poslat Elijju, proroka, 6 ať obrátí srdce otců k dětem a srdce dětí k jejich otcům, abych, až budu přicházet, nemusel zem ranit prokletím.

NOVÁ SMLOUVA

Matouš

Matouš 1

1 Kniha rodu Jehošuy Krista, Syna Davidova, Syna Abrahamova. 2 Abraham zplodil Isáka; a Isák zplodil Jakóba; a Jakób zplodil Júdu a jeho bratry; 3 a Júdas zplodil Faresa a Zaru z Thamary; a Fares zplodil Esróma; a Esróm zplodil Arama; 4 a Aram zplodil Aminadaba; a Aminadab zplodil Nássóna; a Nássón zplodil Salmóna; 5 a Salmón zplodil Bóza z Raaby; a Bóz zplodil Óbéda z Rúth; a Óbéd zplodil Jessaje; 6 a Jessaj zplodil Davida, krále. A David zplodil Šalomouna z té, jež byla ženou Úrie; 7 a Šalomoun zplodil Roboama; a Roboam zplodil Abiu; a Abia zplodil Asu; 8 a Asa zplodil Jósafata; a Jósafat zplodil Jórama; a Jóram zplodil Oziu; 9 a Ozias zplodil Jóathama; a Jóatham zplodil Achaza; a Achaz zplodil Ezekiu; 10 a Ezekias zplodil Manasséa; a Manassés zplodil Amóna; a Amón zplodil Jósiu; 11 a Jósias zplodil Jechoniu a jeho bratry za přestěhování do Babylóna. 12 A po přestěhování do Babylóna zplodil Jechonias Salathiéla; a Salathiél zplodil Zorobabela; 13 a Zorobabel zplodil Abiúda; a Abiúd zplodil Eliakíma; a Eliakím zplodil Azóra; 14 a Azór zplodil Sadóka; a Sadók zplodil Achíma; a Achím zplodil Eliúda; 15 a Eliúd zplodil Eleazara; a Eleazar zplodil Matthana; a Matthan zplodil Jakóba; 16 a Jakób zplodil Josefa, muže Marie, z níž se zrodil Jehošua, jemuž se říká Kristus. 17 Všechna tedy pokolení od Abrahama po Davida: čtrnáct pokolení; a od Davida po přestěhování do Babylóna: čtrnáct pokolení; a od přestěhování do Babylóna po KRISTA: čtrnáct pokolení. 18 Zrození Jehošuy KRISTA pak bylo takto: Když totiž byla jeho matka Marie zasnoubena Josefovi, byla, dříve než se sešli, shledána těhotnou ze Svatého Ducha. 19 Josef však, její muž, jsa člověk spravedlivý, jenž by ji byl nerad vystavil veřejné hanbě, se rozhodl propustit ji potají; 20 když si však tyto věci rozvažoval, hle, zjevil se mu ve snu anděl Jehovy a pravil: Josefe, synu Davidův, neboj se vzít Marii, svou ženu, k sobě, neboť to, co bylo v ní zplodeno, je ze Svatého Ducha. 21 I porodí syna a jeho jméno nazveš Jehošua, neboť ten zachrání svůj lid od jejich hříchů. 22 Toto celé pak se událo, aby bylo splněno to, co bylo od Jehovy řečeno skrze proroka, jenž praví: 23 Hle, otěhotní ta, jež je panna, a porodí syna, a jeho jméno nazvou Emmanúel; to je v překladu: S námi Bůh. 24 I zachoval se Josef, procitnuv ze spánku, jak mu anděl Jehovy nařídil, i vzal svou ženu k sobě 25 a nepoznával ji dotud, než porodila svého prvorozeného syna; i nazval jeho jméno Jehošua.

Matouš 2

1 A když se Jehošua zrodil v Běthlémě v Júdsku ve dnech Héróda, krále, hle, přibyli do Jerúsaléma mágové od východu 2 a pravili: Kde je ten Král Židů, jenž se narodil? Na východě jsme totiž uviděli jeho hvězdu a přišli jsme se mu poklonit. 3 Král Héródés však, uslyšev o tom, byl tím znepokojen a s ním všechen Jerúsálém; 4 i svolal všechny velekněží a písmaře lidu a vypytał se jich, kde se má zrodit KRISTUS. 5 A oni mu řekli: V Běthlémě v Júdsku, neboť takto je psáno skrze proroka: 6 A ty, Běthléme, země Júdova, naprosto nejsi nejmenší mezi vladaři Júdovými, neboť z tebe vzejde vůdce, jenž bude pastýřem mého lidu, Israéle. 7 Tu si Héródés, potají povolav mágy, od nich podrobně zjistil čas vycházení té hvězdy, 8 i poslal je do Běthléma a řekl: Odeberte se a podrobně vyzvězte, co se týče toho děťátka, a jakmile je najdete, podejte mi zprávu, abych i já mohl přijít a poklonit se mu. 9 A oni, vyslechše krále, se odebrali, a hle, hvězda, již byli na východě uviděli, je předcházela, až přišla a stanula nad místem, kde bylo to děťátko. 10 A když tu hvězdu uviděli, zaradovali se nesmírně velikou radostí, 11 a přišedše do toho domu, uviděli to děťátko s Marií, jeho matkou, i padli a poklonili se mu; a otevřevše své poklady, přinesli mu dary: zlato a kadidlo a myrhu. 12 A byvše ve snu vnuknutím poučení, by se k Héródovi nevraceli, ušli druhou cestou do své země. 13 A když oni ušli, hle, Josefovi se ve snu zjevuje anděl Jehovy a praví: Vstaň, vezmi s sebou děťátko a jeho matku a prchej do Egypta, a buď tam, než ti povím, neboť Héródés bude děťátko hledat, by je zahubil. 14 A on vstal, vzal v noci s sebou děťátko a jeho matku a ušel do Egypta 15 a byl tam až do Héródova skonu, aby bylo splněno to, co bylo od Jehovy řečeno skrze proroka, jenž praví: Svého syna jsem povolal z Egypta. 16 Tu se Héródés, vida, že byl od mágů obelstěn, náramně rozzuřil a dal pobít všechny hochy, kteří byli v Běthlémě a na celém jeho území, od dvouletých a níže, podle času, jež si byl podrobně zjistil od mágů. 17 Tehdy bylo splněno to, co bylo řečeno skrze Jeremiáše, proroka, jenž praví: 18 V Ramě bylo slyšet hlas - pláč a mnoho lkání: Rachél oplakávající své děti, a nechtěla se dát potěšit, protože jich není. 19 Když však Héródés skonal, hle, Josefovi se v Egyptě ve snu zjevuje anděl Jehovy 20 a praví: Vstaň, vezmi s sebou děťátko a jeho matku a ubírej se do země Israélovy, neboť ti, kteří usilovali o žití děťátka, pomřeli. 21 A on vstal, vzal s sebou děťátko a jeho matku a přišel do země Israélovy; 22 uslyšev však, že nad Júdskem kraluje Archelaos místo Héróda, svého otce, bál se tam odejít, byv však ve snu vnuknutím poučení, uchýlil se do končin galilejských 23 a přišed, usídlil se ve městě, jemuž se říká Nazaret, aby tak bylo splněno to, co bylo řečeno skrze proroky: Bude nazýván Nazareem.

Matouš 3

1 I přichází v oněch dnech Jan, ponořující, káže v júdské pustině 2 a říká: Kajte se, neboť se přiblížilo království nebes. 3 Toto je totiž ten, o němž bylo promluveno skrze Isaiáše, proroka, jenž praví: Hlas volajícího v pustině: Připravte cestu Jehovy, čiňte jeho stezky přímými. 4 A Jan sám měl svůj oděv ze srsti velblouda a okolo svých kyčlí kožený opasek, a jeho strava byla: kobylinky a divoký med. 5 Tehdy k němu vycházel Jerúsalem i všechno Júdsko a všecken kraj okolo Jordánu, 6 i byli od něho v Jordáně ponořováni, vyznávající své hříchy. 7 Vida však, že k jeho ponořování přicházejí mnozí z farizeů a saduceů, řekl jim: Zploženata zmijí, kdo vás předem varoval, abyste mohli prchnout před nastávajícím hněvem? 8 Zarod'te tedy ovoce důstojné pokání. 9 A ať vám nenapadne říkat sami v sobě: Za otce máme Abrahama; pravím' vám, že Bůh může způsobit, by Abrahamovi povstaly děti z těchto kamenů. 10 A již je ke kořeni stromů přiložena sekera; každý strom, nerodící dobrého ovoce, se přece vytíná a hází do ohně. 11 Já vás ovšem k pokání ponořuji vodou, ten však, jenž přichází za mnou, je silnější než já a jeho opánky nejsem způsobilý si about; ten vás bude ponořovat Svatým Duchem a ohněm. 12 Jeho věječka je v jeho ruce, i pročistí svůj mlat a sklídí svou pšenici do sýpky, plevy však bude neuhasitelným ohněm spalovat. 13 Tu od Galileje do okolí Jordánu k Janovi přichází Jehošua, by od něho byl ponořen; 14 Jan mu však rozhodně bránil, říkáje: Já mám zapotřebí být ponořen od tebe, a ty přicházíš ke mně? 15 Jehošua mu však v odpověď řekl: Teď to strp, neboť se nám sluší takto splnit veškerou spravedlnost. Tu mu to trpí; 16 a Jehošua, byv ponořen, ihned vystoupil z vody, a hle, byla mu otevřena nebesa a uviděl Božího Ducha, jak sestupuje jakoby holubice a přichází na něho, 17 a hle, z nebes hlas, pravící: Tento je můj milovaný Syn, v němž jsem našel svou slast.

Matouš 4

1 Tu byl Jehošua od Ducha vyveden do pustiny, by byl pokoušen od ďábla; 2 a postiv se po čtyřicet dní a čtyřicet nocí, potom vyhladověl. 3 A pokušitel, přistoupiv k němu, řekl: Jsi-li Boží Syn, řekni, aby se tyto kameny staly chleby. 4 On však v odpověď řekl: Je psáno: Ne pouhým chlebem bude člověk žít, nýbrž každým slovem, jež vychází Božími ústy. 5 Tu ho ďábel s sebou bere do svatého města a postavuje ho na vrchol CHRÁMU 6 a praví mu: Jsi-li Boží Syn, vrhni se dolů; je přece psáno: Dá o tobě příkaz svým andělům, i ponosou tě na rukou, abys svou nohou nějak nenarazil na kámen. 7 Jehošua mu děl: Naproti tomu je psáno: Nebudeš pokoušet Jehovu, svého Boha. 8 Dále ho ďábel s sebou bere na velmi vysokou horu a ukazuje mu všechna království světa a jejich slávu 9 a praví mu: Tyto věci ti všechny dám, jestliže padneš a pokloníš se mi. 10 Tu mu Jehošua praví: Klid' se, Satane, je přece psáno: Budeš se klanět PÁNU, svému Bohu, a jemu jedinému budeš konat svatou službu. 11 Tu ho ďábel nechává, a hle, přistoupili andělé a obsluhovali ho. 12 Uslyšev však, že Jan byl vydán, uchýlil se do Galileje, 13 a opustiv Nazaret, přišel a usídlil se v přímořském Kafarnaumu uvnitř hranic Zabulónových a Nefthalimových, 14 aby bylo splněno to, co bylo řečeno skrze Isaiáše, proroka, jenž praví: 15 Země Zabulónova a země Nefthalimova cestou při moři za Jordánem, Galilea národů: 16 Lid sedící v temnotě uviděl veliké světlo, a těm, kdo seděli v krajině a stínu smrti, těm světlo vzešlo. 17 Od té doby počal Jehošua kázat a říkat: Kajte se, neboť se přiblížilo království nebes. 18 A kráčeje podél Galilejského moře, uviděl dva bratry, Šimona, jemuž se říká Petr, a Ondřeje, jeho bratra, jak do moře vrhají čerem; byli totiž rybáři. 19 I praví jim: Pojd'te za mnou a učiním vás rybáři lidí. 20 A oni se hned, zanechavše sítě, za ním vydali. 21 A postoupiv odtamtud dále, uviděl další dva bratry, Jakuba Zebedeova a Jana, jeho bratra, jak v lodi se Zebedeem, svým otcem, opravují své sítě; i povolal je 22 a oni se hned, zanechavše loď i svého otce, vydali za ním. 23 A [Jehošua] obcházel celou Galileu, vyučuje v jejich synagogách a káže blahou zvěst o království a uzdravuje veškerou chorobu a veškerou tělesnou mdlobu mezi lidem. 24 A pověst o něm se rozešla do celé Sýrie, i přinášeli mu všechny, kdo se měli zle, sužované různými chorobami a trýzněmi, i demony ovládané a náměsíčné a ochrnuté, i uzdravoval je. 25 I vydaly se za ním početné davy od Galileje a Dekapole a Jerúsalema a Júdska a Zajordání.

Matouš 5

1 Uzřev však ty davy, vystoupil na horu, a když usedl, přistoupili k němu jeho učedníci. 2 A otevřev svá ústa, vyučoval je a pravil: 3 Blaženi chudí v duchu, protože těch je království nebes. 4 Blaženi ti, kteří hořekují, protože ti budou potěšeni. 5 Blaženi tiší, protože ti zdědí zemi. 6 Blaženi ti, kteří hladovějí a žízní po spravedlnosti, protože ti budou nasyceni. 7 Blaženi soucitní, protože těm se dostane soucitu. 8 Blaženi čistí v srdci, protože ti uvidí Boha. 9 Blaženi působci pokoje, protože ti budou nazváni Božími syny. 10 Blaženi uštvaní pro spravedlnost, protože těch je království nebes. 11 Blaženi jste, kdykoli by vás hanbili a pronásledovali a lživě o vás říkali veškeré zlo - pro mne. 12 Radujte se a jásejte, protože vaše odměna je veliká v nebesích; vždyť tak pronásledovali proroky, kteří byli před vámi. 13 Sůl země jste vy; bude-li však sůl zbavena své chuti, čím se osolí? K ničemu již nemůže sloužit, leč k tomu, by byla vyhozena ven a zašlapávána od lidí.

14 Světlo světa jste vy; město ležící na vrchu hory se nemůže skrýt, 15 aniž zapalují lampu a postavují ji pod modius, nýbrž na svícen, i svítí všem, kteří jsou v domě. 16 Tak nechť se rozsvítí vaše světlo před lidmi, ať uvidí vaše dobré činy a oslavují vašeho Otce, jenž je v nebesích. 17 Nedomnívejte se, že jsem přišel zákon a proroky zbavit závaznosti; nepřišel jsem závaznosti zbavit, nýbrž vyplnit. 18 Věru, pravím vám: Než pomine nebe i země, nikterak nepomine jediné IÓTA nebo jediná tečka ze zákona, než se stanou všechny věci. 19 Kdokoli tedy jeden z těchto nejmenších příkazů uzná za nezávazný a tak bude vyučovat lidi, bude v království nebes nazýván nejmenším, kdokoli však je bude vykonávat a jim vyučovat, ten bude v království nebes nazýván velkým. 20 Ano, pravím vám, že nepředčí-li vaše spravedlnost spravedlnost písařů a farizeů, nikterak do království nebes nevstoupíte. 21 Slýchali jste, že starým se říkalo: Nebudeš vraždit, kdokoli však zavraždí, bude podléhat soudu. 22 Já však vám pravím, že soudu bude podléhat každý, kdo se na svého bratra zbytečně hněvá; kdokoli však svému bratru řekne: RAKA, bude podléhat radě, kdokoli však řekne: pošetilče, bude podléhat trestu ohnivě Gehenny. 23 Budeš-li tedy přinášet svůj dar k oltáři a tam si vzpomeneš, že tvůj bratr proti tobě něco má, 24 nechej svůj dar tam před oltářem a nejprve jdi, srovnej se se svým bratrem, a potom přijď a přinášej svůj dar. 25 Spřátel se se svým protivníkem rychle, dokud jsi s ním na cestě, aby tě protivník někdy neodevzdal soudci a soudce aby tě neodevzdal zřízenci a abys nebyl uvřazen do vězení. 26 Věru, pravím ti: Nikterak odtamtud nevyjdeš, dokud neodvedeš poslední kodrant. 27 Slýchali jste, že se říkalo: Nebudeš cizoložit. 28 Já však vám pravím, že každý, kdo na ženu hledí tak, že po ní zatouží, se s ní ve svém srdci již cizoložství dopustil. 29 Je-li ti však léčkou tvé pravé oko, vyrví je a zahodí od sebe, neboť je ti prospěšné, aby za své vzal jeden z tvých údů a ne aby bylo tvé celé tělo zahozeno do Gehenny; 30 a je-li ti léčkou tvá pravá ruka, vytni ji a zahodí od sebe, neboť je ti prospěšné, aby za své vzal jeden z tvých údů a ne aby bylo tvé celé tělo zahozeno do Gehenny. 31 Říkalo se také: Kdokoli propustí svou ženu, nechť jí dá rozvodný list. 32 Já však vám pravím, že kdokoli propustí svou ženu, leč by příčinou bylo smilstvo, dohání ji k cizoložství, a kdokoli se s propuštěnou ožení, cizoloží. 33 Dále jste slýchali, že starým se říkalo: Nebudeš křivě přísahat, nýbrž odvedeš Jehovovi co jsi přísahami slíbil. 34 Já však vám pravím, byste nepřisahalí vůbec - ani při nebi, protože to je Boží trůn; 35 ani při zemi, protože to je podnoží jeho nohou; ani na Jerúsalem, protože to je město velikého Krále. 36 Aniž přísahej při své hlavě, protože nemůžeš jediný vlas učinit bílým nebo černým, 37 nýbrž vaše slovo nechť je: Ano, ano - ne, ne; co však je více než tato slova, je ze zlého. 38 Slýchali jste, že se říkalo: Oko za oko a zub za zub. 39 Já však vám pravím, byste se nestavěli proti zlu, nýbrž kdokoli ti dá políček na tvé pravé líce, obrať k němu i druhé, 40 a tomu, kdo se chce s tebou soudit a vzít tvou tuniku, nechej mu i přehoz, 41 a kdokoli tě bude nutit, bys šel jednu míli, jdi s ním dvě. 42 Tomu, kdo tě prosí, dávej, a od toho, kdo si chce od tebe vypůjčit, se neodvracej. 43 Slýchali jste že se říkalo: Budeš milovat toho, jenž je ti blízko a nenávidět svého nepřítele. 44 Já však vám pravím: Milujte své nepřátele [žehnejte těm, kteří vám zlořečí, pěkně se chovejte k těm, kteří vás nenávidí] a modlete se za ty, kteří [vám utrhnou a] vás pronásledují, 45 abyste se tak stali syny vašeho Otce, jenž je v nebesích, protože on svému slunci dává vzházet na zlé i dobré a dešť sesílá na spravedlivé i nespravedlivé. 46 Ano, budete-li milovat ty, kteří milují vás, jakou máte odměnu? Nečiní totéž i dávkoví výběřčí? 47 A budete-li pozdravovat jen své bratry, co zvláštního činíte? Nečiní totéž i ti z národů? 48 Vy tedy buďte dokonalí právě tak jako je dokonalý váš nebeský Otec.

Matouš 6

1 Mějte se na pozoru, byste svou almužnu nedávali před lidmi k tomu, že byste od nich byli pozorováni, jinak u svého Otce, jenž je v nebesích, nemáte odměny. 2 Když tedy dáváš almužnu, netrub před sebou, jak si právě počínají pokrytci v synagogách a v uličkách, aby se jim tak od lidí dostalo slávy. Věru, pravím vám: Svou odměnu mají. 3 Dáváš-li však almužnu ty, nechť se tvá levice nedoví, co činí tvá pravice, 4 aby tak tvá almužna byla v skrytu, a tvůj Otec, jenž v skrytu vidí, ti odplatí. 5 A když se modlíš, nebudeš jako pokrytci, protože ti se rádi modlí, stojíce v synagogách a na nárožích ulic, aby se tak ukazovali lidem. Věru, pravím vám: Svou odměnu mají. 6 Když se však modlíš ty, vstup do své komůrky, a zamkna své dveře, pomodli se k svému Otci, jenž je v skrytu, a tvůj Otec, jenž v skrytu vidí, ti odplatí. 7 Při modlení však nemluvte naplano, jako právě ti z národů; oniť myslí, že budou vyslyšeni pro tu svou mnohomluvnost. 8 Jim se tedy nepřipodobňujte, váš Otec přece, dříve než ho poprosíte, ví, kterých věcí máte zapotřebí. 9 Vy se tedy modlete takto: Náš Otče, jenž jsi v nebesích, buď posvěceno tvé jméno, 10 přijď tvé království, staň se tvá vůle jako v nebi, i na zemi; 11 dej nám dnes náš potřebný chléb 12 a odpusť nám naše dluhy, jako i my odpouštíme svým dlužníkům, 13 a neuváděj nás do pokoušení, nýbrž nás vyprošť od zlého. 14 Odpustíte-li totiž lidem jejich provinění, odpustí váš nebeský Otec i vám, 15 pakli však lidem jejich provinění neodpustíte, neodpustí ani váš Otec vaše provinění. 16 A když se postíte, netvařte se, jako pokrytci, sklíčeně; oniť hyzdí své obličej, aby se tak lidem ukazovali, že se postí. Věru, pravím vám: Svou odměnu mají. 17 Postíš-li se však ty, pomaz si svou hlavu a umyj si svůj obličej, 18 aby ses tak ne lidem ukázal, že se postíš, nýbrž svému Otci, jenž je v skrytu, a tvůj Otec, jenž v skrytu vidí, ti odplatí. 19 Nestrádejte pro sebe pokladů na zemi, kde ničí mol a rez a kde prokopávají a kradou krádcové, 20 nýbrž pro sebe strádejte poklady v nebi, kde ani mol ani rez neničí a kde krádcové neprokopávají, aniž kradou -

21 ano, kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce. 22 Oko je lampa těla; bude-li tedy tvé oko upřímné, bude celé tvé tělo světlé, 23 bude-li však tvé oko zlé, bude celé tvé tělo temné. Je-li tedy tmou světlo, jež je v tobě, jak veliká je tma! 24 Nikdo nemůže být nevolníkem dvěma pánům; buď totiž bude jednoho nenávidět a druhého milovat, nebo se jednoho přidrží a druhým pohrdne. Nemůžete být nevolníky Bohu i mamonu. 25 Pro tuto příčinu vám pravím: Nestarejte se o své žití, čeho se najíte a čeho se napijete, ani o své tělo, čím se odějete; není žití více než strava a tělo než oděv? 26 Zahleďte se na ptáky nebes, že nesejí, aniž žnou, aniž sklízejí do sýpek, a váš nebeský Otec je živí; nejste vy mnohem výtečnější než oni? 27 A kdo z vás může svou starostlivostí přidat k svému vzrůstu jeden loket? 28 A co se staráte o oděv? Všimněte si pozorně lilií na poli, jak rostou: nelopotí se, aniž předou, 29 pravím vám však, že se ani Šalomoun ve vši své slávě tak neoblékal jako jedna z nich. 30 Jestliže však Bůh takto přístrojuje trávu na poli, jež dnes je a zítra se hází do kamen, nepřístrojí mnohem spíše vás, malověrní? 31 Nestarejte se tedy a neříkejte: Čeho se máme najíst? nebo: Čeho se máme napít? nebo: Co si máme obléci? 32 Vždyť po všech těchto věcech se pídí národy; váš nebeský Otec přece ví, že veškeré tyto věci potřebujete. 33 Usilujte však nejprve o Boží království a jeho spravedlnost a tyto všechny věci budou přidány. 34 Nestarejte se tedy o zítřek, neboť zítřek se bude o sebe starat sám; den má dost na svém zlu.

Matouš 7

1 Nesuďte, abyste nebyli souzeni; 2 ano, budete posouzeni soudem, jímž soudíte, a bude vám naměřeno měrou, jíž měříte. 3 Co však hledíš na třísku, jež je v oku tvého bratra, trámu však, jenž je v oku tvém, si nevšímáš? 4 Anebo jak chceš říci svému bratru: Dovol, vyjmu z tvého oka třísku - a hle, v tvém oku trám! 5 Pokrytče, vyjmi nejprve ze svého oka trám a potom nabudeš zřetelného vidění, abys mohl vyjmout třísku z oka svého bratra! 6 To, co je svaté, nedávejte psům, aniž házejte své perly před vepře, aby se snad nestalo, že by je zašlapali svými nohama a obrátili se a roztrhali vás. 7 Proste a bude vám dáno. Hleďte a najdete. Klepejte a bude vám otevřeno. 8 Každý přece, kdo prosí, dostává, a kdo hledá, nachází, a tomu, kdo klepá, se otevře. 9 Anebo který člověk z vás je takový, že poprosí-li ho jeho syn o chléb, mu podá kámen, 10 a poprosí-li o rybu, mu podá hada? 11 Umíte-li tedy vy, jsouce zlí, dávat svým dětem dobré dary, čím spíše dá váš Otec, jenž je v nebesích, dobré věci těm, kdo ho prosí? 12 Všechny věci tedy, kterékoli si přejete, aby vám lidé činili, jim taktéž činite i vy - ano, toto je zákon i proroci. 13 Vstupte úzkou branou, protože široká je brána a prostranná cesta, jež vede do záhuby, a mnoho je těch, kteří jí vstupují; 14 protože úzká je brána a stísněná cesta, jež vede do života a málo je těch, kteří ji nacházejí. 15 Mějte se však na pozoru před nepravými proroky, kteří k vám přicházejí v oděvu ovcí, zevnitř však jsou draví vlci. 16 Rozpoznáte je podle jejich ovoce: což snad lidé sbírají hrozen z trní nebo fíky z bodláčí? 17 Tak rodí každý dobrý strom hodnotné ovoce, bezcenný strom však rodí ovoce špatné. 18 Dobrý strom nemůže rodit špatného ovoce ani bezcenný strom rodit ovoce hodnotného. 19 Každý strom, nerodící hodnotného ovoce, se vytíná a hází do ohně. 20 Podle jejich ovoce je tudíž jistě rozpoznáte. 21 Ne každý, kdo mi říká Pane, Pane, vstoupí do království nebes, nýbrž ten, kdo koná vůli mého Otce, jenž je v nebesích. 22 Mnozí mi v onen den budou říkat: Pane, Pane, neprorokovali jsme jménem tvým? A nevyháněli jsme demony jménem tvým? A nevykonali jsme mnoho mocných činů jménem tvým? 23 A tu jim otevřeně povím: Nikdy jsem vás nepoznal - táhněte pryč ode mne vy, kteří působíte bezzákonnost. 24 Každý tedy, kdo je takový, že slyší tato má slova a vykonává je - přirovnám ho k prozíravému muži, jenž svůj dům zbudoval na skále; 25 i snesl se déšť a připlynuly řeky a zaduly větry a napadly onen dům, a nepadl, neboť byl založen na skále. 26 A každý, kdo slyší tato má slova a nevykonává je, bude přirovnán k pošetilému muži, jenž svůj dům zbudoval na písku; 27 i snesl se déšť a připlynuly řeky a zaduly větry a narazily na onen dům, i padl a jeho pád byl veliký. 28 A když Jehošua tato slova dokončil, stalo se, že davy nad jeho naukou upadaly v ohromení, 29 neboť je vyučoval jako někdo, kdo má pravomoc, a ne jako jejich písmaři.

Matouš 8

1 A když z té hory sestoupil, vydaly se za ním početné davy; 2 a hle, přistoupil jeden malomocný, klaněl se mu a pravil: Pane, chceš-li, můžeš mě očistit. 3 I vztáhl ruku, sáhl na něho a pravil: Chci, buď očistěn. A hned byl od svého malomocenství očistěn; 4 a Jehošua mu pravil: Hleď, bys to nikomu neříkal, ale jdi, ukaž se knězi a přines dar, jež nařídil Mojžíš - na svědectví jim. 5 A když vstoupil do Kafarnaúmu, přistoupil k němu jeden setník, jenž ho snažně prosil 6 a pravil: Pane, můj sluha leží v domě ochrnut v hrozném utrpení. 7 A Jehošua mu pravil: Přijdu já a uzdravím ho. 8 A ten setník mu děl v odpověď: Pane, nejsem způsobilý, abys vstoupil pod můj krov, nýbrž pověz jen slovo a můj sluha bude vyléčen. 9 Vždyť i já jsem člověk pod pravomocí a mám pod sebou vojáky, i pravím tomuto: Odeber se, a ubírá se; a dalšímu: Pojď, a přichází; a svému nevolníku: Vykonej toto, a koná. 10 A Jehošua, uslyšev to, se podívil a řekl těm, kteří šli za ním: Věřu, pravím vám: Ani v Izraelovi jsem nenašel tak veliké víry. 11 Pravím vám však, že mnozí od východu a západu přijdou a ulehnu s Abrahamem a Isákem a Jakóbem v království nebes ke stolu,

12 ale synové království budou vyhnáni do zevnější tmy; tam bude pláč a zatínání zubů. 13 A tomu setníkovi Jehošua řekl: Jdi a nechť se ti stane, jak jsi uvěřil. A ten jeho sluha byl v oné hodině vyléčen. 14 A když Jehošua přišel do domu Petrova, uviděl jeho tchyni, jak leží a má horečku. 15 I sáhl na její ruku a horečka ji opustila, i vstala a obsluhovala ho. 16 A když nastal večer, přivedli mu mnoho ovládaných demony, i vyhnal ty duchy slovem a uzdravil všechny, kdo se měli zle, 17 aby tak bylo splněno to, co bylo řečeno skrze Isaiáše, proroka, jenž praví: On sám přijal naše slabosti a vzal na sebe choroby. 18 A Jehošua, vida okolo sebe početné davy, poručil odplout na druhý břeh. 19 I přistoupil jeden písmař a řekl mu: Učíteli, půjdu za tebou, kamkoli odcházíš. 20 A Jehošua mu praví: Lišky mají doupata a ptáci nebe hřadoviště, Syn člověka však nemá, kde by pokládal hlavu. 21 Jiný z jeho učedníků mu však řekl: Pane, povol mi nejprve odejít a pohřbít svého otce. 22 Jehošua mu však řekl: Pojď za mnou a pohřbívat své mrtvé nechej mrtvým. 23 I nastoupil do lodi a jeho učedníci se dali za ním. 24 A hle, na moři nastalo veliké rozbouření, takže loď byla zaplavována vlnami; on však spal. 25 A učedníci přistoupili a vzbudili ho, říkajíce: Pane, pomoz, hyneme! 26 I praví jim: Co jste ustrašení, malověrní? Tu vstal a okřikl větry a moře, i nastalo veliké uklidnění, 27 ti lidé však byli jati údivem a říkali: Co je toto za člověka, že jsou ho poslušny i větry i moře? 28 A když připlul na druhý břeh, do kraje Gergesanů, potkali se s ním dva ovládaní demony, vycházející z hrobek, náramně nebezpeční, takže onou cestou nebyl nikdo schopen přecházet. 29 A hle, dali se do křiku a říkali: Co je ti do nás, Boží Synu? Přišel jsi sem předčasně nás mučit? 30 I bylo daleko od nich stádo mnoha vepřů, jež se páslo, 31 a ti démonové ho snažně prosili, říkajíce: Vyháníš-li nás, odešli nás do toho stáda vepřů. 32 I řekl jim: Jděte. A oni vyšli a odešli do toho stáda vepřů, a hle, celé stádo [vepřů] se zřítilo po srázném svahu do moře, i uhynuli ve vodách. 33 Ti však, kdo je pásli, prchli, a odešedše do města, vše ohlásili, i ty věci o těch, kteří bývali ovládaní demony. 34 A hle, celé město vyšlo Jehošuovi v ústřety, a když ho uviděli, jali se ho snažně prosit, tak, aby od jejich hranic přešel jinam.

Matouš 9

1 A nastoupiv do lodi, přeplul a přišel do svého vlastního města; 2 a hle, přinášeli mu ochrnutého, položeného na loži. A Jehošua, vida jejich víru, tomu ochrnutému řekl: Buď dobré myslí, dítě, tvé hříchy jsou odpuštěny. 3 A hle, někteří z písmařů sami v sobě řekli: Tento se rouhá. 4 A Jehošua, vida jejich rozvažování, řekl: Nač vy si v svých srdcích rozvažujete zlé věci? 5 Copak je snadnější - říci: Tvé hříchy jsou odpuštěny, či říci: Vstávej a chod? 6 Ale abyste věděli, že Syn člověka na zemi pravomoc hříchy odpouštět má, (tu praví tomu ochrnutému:) Vstaň, zvedni své lože a jdi do svého domu. 7 I vstal a odešel do svého domu; 8 davy však, vidouce to, se ulekly a jaly se oslavovat Boha, že dal lidem takovou pravomoc. 9 A Jehošua, bera se odtamtud dále, uviděl člověka sedícího při dávkové pokladně, jemuž se říkalo Matouš, a praví mu: Pojď za mnou. I vstal a vydal se za ním. 10 A když v domě ležel u stolu, stalo se, že hle, přišlo mnoho dávkových výběřích a hříšníků a u stolu leželi s Jehošou a jeho učedníky. 11 A farizeové, vidouce to, jeho učedníkům říkali: Proč váš učitel jídá s dávkovými výběřími a hříšnými? 12 [Jehošua] však, uslyšev to, řekl: Lékaře nemají zapotřebí silní, nýbrž ti, kdo se mají zle. 13 Odeberte se však a naučte se co je toto: Soucit chci a ne obět'. Nepřišel jsem povolávat spravedlivé, nýbrž hříšníky. 14 Tu k němu přistupují Janovi učedníci a praví: Proč se my a farizeové často postíváme, tvoji učedníci se však nepostívají? 15 A Jehošua jim řekl: Což mohou synové svatební síně hořekovat, pokud je ženich s nimi? Přijdou však dni, kdy bude ženich od nich odtržen, a tehdy se postit budou. 16 Nikdo však na starý šat nepřikládá záplatu z nevalchovaného sukna, neboť ta výplň z něho z šatu vytrhává a vzniká horší díra; 17 aniž dávají mladé víno do starých měchů, jinak měchy praskají a víno se vylévá a měchy se zničí, nýbrž dávají mladé víno do měchů nových a oboje se spolu uchraňuje. 18 Zatímco k nim mluvil tyto věci, hle, vstoupil jeden hodnostář, klaněl se mu a pravil: Má dcera mezitím skonala, přijď však, polož na ni svou ruku a ožije. 19 A Jehošua vstal a dal se za ním, i jeho učedníci. 20 A hle, odzadu přistoupila jedna žena, mající dvanáct let tok krve, a sáhla si na lem jeho šatu; 21 bylať sama v sobě pravila: Sáhnu-li si jen na jeho šat, budu vyhojena. 22 Jehošua však, obrátiv se k ní a vida ji, řekl: Buď dobré myslí, dcero, vyhojila tě tvá víra. A od té hodiny byla ta žena vyhojena. 23 A když Jehošua přišel do domu toho hodnostáře a uviděl pištce a dav, jak hlučí, 24 pravil: Klid'te se, vždyť ta dívka neumřela, nýbrž spí. I vysmívali se mu. 25 Když však byl dav vyhnán, vstoupil a chopil se její ruky a ta dívka byla vzkříšena. 26 A tato zpráva vyšla do celé oné země. 27 A když se Jehošua odtamtud bral dále, dali se za ním dva slepci, křičíce a říkajíce: Smiluj se nad námi, Synu Davidův! 28 A když přišel do domu, přistoupili ti slepci k němu a Jehošua jim praví: Věříte, že toto mohu vykonat? Praví mu: Ano, Pane. 29 Tu sáhl na jejich oči a pravil: Nechť se vám stane podle vaší víry. 30 A jejich oči byly otevřeny; a Jehošua je přísně napomenul a pravil: Hled'te, ať se to nikdo nedovídá. 31 Oni však, když vyšli, rozšířili pověst o něm po celé oné zemi. 32 Když však oni vycházeli, hle, přivedli mu němého, ovládaného démonem. 33 A když ten démon byl vyhnán, němý promluvil a davy byly jaty údivem a říkaly: Nikdy se v Izraelovi nic takového nezjevilo. 34 Farizeové však říkali: Vyhání demony skrze knížete démonů. 35 A Jehošua obcházel všechna města a vsi, vyučuje v jejich synagogách a káže blahou zvěst o království a uzdravuje veškerou chorobu a veškerou tělesnou mdlou.

36 Když však uviděl davy, byl pohnut niterným soucitem s nimi, protože byly zuboženy a odstrčeny jako ovce nemající pastýře. 37 Tu praví svým učedníkům: Žeň je sice hojná, ale dělníků málo; 38 prostě tedy Pána žně tak, aby na svou žeň dělníky vyslal.

Matouš 10

1 A přivolav si dvanáct svých učedníků, dal jim pravomoc nad nečistými duchy, takže je mohli vyhánět a uzdravovat veškerou chorobu a veškerou tělesnou mdlobu. 2 Jména těch dvanácti apoštolů jsou pak tato: první Šimon, jemuž se říkalo Petr, a Ondřej, jeho bratr; Jakub Zebedeův a Jan, jeho bratr; 3 Filip a Bartoloměj; Tomáš a Matouš, dávkový výběřčí; Jakub Alfeův a Lebbeus, jemuž přezděno Thaddeus; 4 Šimon Kananej a Júdas Iskarióta, jenž ho i vydal. 5 Těchto dvanáct Jehošua vyslal, uděliv jim pokyny těmito slovy: Neodbočujte na žádnou cestu národů a nevstupujte do žádného města Samařanů, 6 nýbrž se spíše ubírejte ke ztraceným ovčím domu Izraélova. 7 A když se budete ubírat, kažte a říkejte: Přiblížilo se království nebes. 8 Uzdravujte nemocné [, křiste mrtvé], očišťujte malomocné, vyhánějte demony; zdarma jste dostali, zdarma dávejte. 9 Nechystejte si do svých opasků zlata ani stříbra ani mědi, 10 ne vak na cestu, ani dvě tuniky ani opánky ani hůl, dělník je přece hoden své stravy. 11 Do kteréhokoli města nebo vsi však vejdete, vyzvězte, kdo je tam hoden, a tam zůstaňte, dokud nevyjdete. 12 A když budete vcházet do domu, pozdravte jej, 13 a bude-li ten dům hoden, nechť na něj přijde váš pokoj, pakli však hoden nebude, nechť se váš pokoj navrátí na vás. 14 A kdokoli vás nepřijme, aniž vyslechne vašich slov - až budete z toho domu nebo města vycházet ven, vytřeste prach svých nohou. 15 Věru, pravím vám: V den soudu bude zemi Sodomy a Gomory snesitelněji než onomu městu. 16 Hle, vysílám vás já jako ovce uprostřed vlků; buďte tedy prozíraví jako hadi a prostoduší jako holubi. 17 Před lidmi se však mějte na pozoru, neboť vás budou vydávat do rad a v svých synagogách vás budou bičovat, 18 a budete pro mne voděni i před vladaře a krále na svědectví jim a národům. 19 Kdykoli však vás vydají, nestarejte se, jak nebo co máte promluvit, neboť v onu hodinu vám bude dáno, co promluvíte. 20 Mluví totiž nejste vy, nýbrž Duch vašeho Otce, jenž mluví ve vás. 21 Bratr však vydá na smrt bratra a otec dítě, a děti se vzeprou proti rodičům a způsobí jejich smrt 22 a budete pro mé jméno ode všech nenáviděni. Kdo však vytrvá do konce, ten bude zachráněn. 23 Až vás však budou pronásledovat v tomto městě, přchejte do dalšího - věru, pravím vám: Nikterak nebudete s Izraélovými městy hotovi, než přijde Syn člověka. 24 Žák není nad učitele ani nevolník nad svého pána; 25 je dosti žáku, aby se stal takovým jako jeho učitel, a nevolník jako jeho pán. Přezdělili hospodáři domu Belzebub, čím spíše jeho domácím? 26 Nebojte se jich tedy, neboť nic není zastřeno, co nebude odestřeno, a nic tajno, co nebude poznáno. 27 Co vám pravím v temnotě, říkejte na světle, a co slyšíte v ucho, kažte na střeších. 28 A nemějte strach před těmi, kdo zabíjejí tělo, duši však zabít nemohou, spíše se však zalekněte toho, jenž může duši i tělo zahubit v Gehenně. 29 Neprodávají se dva vrabečkové za assarion? A ani jeden z nich nepadá na zem bez vašeho Otce; 30 vám však jsou i vlasy na hlavě všechny sečteny - 31 nebojte se tedy, výtečnější jste vy než mnoho vrabečků. 32 Každý tedy, kdo se ke mně přizná před lidmi - přiznám se k němu i já před svým Otcem, jenž je v nebesích. 33 Kdokoli by mě však před lidmi zapřel, zapřu ho i já před svým Otcem, jenž je v nebesích. 34 Nedomnívejte se, že jsem přišel na zem poslat pokoj; nepřišel jsem poslat pokoj, nýbrž meč, 35 ano, přišel jsem znesvářit člověka s jeho otcem a dceru s její matkou a snachu s její tchyní, 36 a nepřáteli člověka budou jeho domácí. 37 Kdo má otce nebo matku nade mne raději, není mne hoden, a kdo má syna nebo dceru nade mne raději, není mne hoden, 38 a kdo nebere svůj kříž a nejde za mnou, není mne hoden. 39 Kdo své žití najde, ztratí je, a kdo své žití pro mne ztratí, najde je. 40 Kdo přijímá vás, přijímá mne, a kdo přijímá mne, přijímá toho, jenž mě vyslal. 41 Kdo přijímá proroka ke jménu proroka, dostane odměnu proroka, a kdo přijímá spravedlivého ke jménu spravedlivého, dostane odměnu spravedlivého; 42 a kdokoli jednoho z těchto malých napojí ve jménu učedníka jen pohárem studené vody, věru, pravím vám: Nikterak své odměny neztratí.

Matouš 11

1 A když Jehošua dokončil udílení rozkazů svým dvanácti učedníkům, stalo se, že odtamtud přešel jinam vyučovat a kázat v jejich městech. 2 Jan však, uslyšev ve věznicí o KRISTOVÝCH činech, mu skrze své učedníky 3 vzkázal: Jsi ty ten, jenž přichází, či máme čekat na jiného? 4 A Jehošua jim v odpověď řekl: Odeberte se a ohlaste Janovi, co slyšíte a vidíte: 5 Slepci prohlédají a chromí chodí, malomocní jsou očišťováni a hluší slyší a mrtví se křísí a chudým se hlásá blahá zvěst; 6 a blažen je, kdokoli se pro mne neurazí. 7 Když se však oni ubírali, počal Jehošua davům o Janovi říkat: Co jste si vyšli do pustiny prohlédnout? Třtinu větrem zmítanou? 8 Nýbrž co jste vyšli uvidět? Člověka ustrojeného v jemné šatstvo? Hle, ti, kdo nosí jemné věci, jsou v domech králů. 9 Nýbrž co jste vyšli uvidět? Proroka? Ba, pravím vám, a více než proroka! 10 Toto je ten, o němž je psáno: Hle, já před tvou tvář vysílám svého posla, jenž před tebou upraví tvou cestu. 11 Věru, pravím vám: Mezi zrozenými z žen nepovstal větší než Jan, ponořující, nejmenší v království nebes však je větší než on. 12 Ode dni Jana, ponořujícího, až do nynějška se však království nebes dobývá náporem a uchvacují je ti, kdo náporu užívají. 13 Všichni proroci, i zákon, přece prorokovali až po Jana, 14 a chcete-li to přijmout, on je Eliáš, jenž má přicházet.

15 Kdo má uši k slyšení, slyš. 16 Ke komu však připodobním toto pokolení? Je podobno malým dítkám, sedícím na tržišťích, jež, volajíce na své kamarády, 17 říkají: Zapískali jsme vám a nedali jste se do tance, žalozpěv jsme vám zanotovali a nedali jste se do bédování. 18 Přišelť Jan, ponořující, jenž ani nejedl ani nepil a říkají: Má démona. 19 Přišel Syn člověka, jenž jí a pije, a říkají: Hle, člověk, jenž je žrout a pijan vína, přítel dávkových výběřčích a hříšníků - a moudrost byla ospravedlněna od svých dětí. 20 Tu počal vyčítat městům, v nichž se událo nejvíce jeho mocných činů, že se nedala na pokání: 21 Běda ti, Chorazine, běda ti, Běthsaido, protože kdyby se byly v Tyru a Sidónu udály ty mocné činy, jež se udály ve vás, byli by se dávno v pytlovině a popelu dali na pokání. 22 Nicméně vám pravím: V den soudu bude Tyru a Sidónu snesitelněji než vám. 23 A ty, Kafarnaúme, jenž jsi byl vyvýšen až do nebe, budeš sražen až do hádu, protože kdyby se byly v Sodomě udály ty mocné činy, jež se udály v tobě, byla by zůstala až do dneška. 24 Nicméně vám pravím, že v den soudu bude zemi Sodomy snesitelněji než tobě. 25 V oné době řekl Jehošua v odpověď: Velebím tě, Otče, Pane nebe i země, že jsi tyto věci ukryl před moudrymi a chápavými a odhalil je nedospělým. 26 Ano, Otče, protože tak se stalo blahou libostí v tvých očích. 27 Od mého Otce mi byly odevzdány všechny věci a nikdo plně nezná Syna, leč Otec, a nikdo plně nezná Otce, leč Syn, a komu by Syn byl ochoten ho odhalit. 28 Všichni, kteří se lopotíte a jste obtíženi náklady, pojdte ke mně a já vám dám oddech; 29 vezměte na sebe mé jho a učte se ode mne, protože jsem tichý a pokorný v srdci, a najdete oddech svým duším, 30 neboť mé jho je pohodlné a můj náklad lehký.

Matouš 12

1 V oné době se Jehošua o šabatou vydal na cestu ošetými poli a jeho učedníci vyhladověli, i počali trhat klasy a jíst. 2 Farizeové však, vidouce to, mu řekli: Hle, tvoji učedníci činí, co není dovoleno činit během šabatou. 3 On však jim řekl: Nečetli jste, co učinil David, když vyhladověl, i ti s ním? 4 Jak vstoupil do Božího domu a pojedl chlebu k předkládání, jichž mu nebylo dovoleno pojídat, ani těm s ním, nýbrž jen kněžím? 5 Anebo jste v zákoně nečetli, že o šabatou kněží v CHRÁMĚ šabat zevšedňují a jsou nevinni? 6 Pravím vám však, že zde je něco většího než CHRÁM; 7 a kdybyste byli poznali, co je toto: Soucit chci a ne oběť, nebyli byste nevině odsoudili. 8 Syn člověka je přece Pánem šabatou. 9 I přešel odtamtud jinam a přišel do jejich synagogy; 10 a hle, byl tam jeden člověk, mající ruku odumřelou. I otázali se ho, pravice: Je dovoleno o šabatou uzdravovat? - aby ho mohli obžalovat. 11 On jim však řekl: Který člověk z vás bude takový, že bude mít jednu ovci, a jestliže ta v sobotu zapadne do jámy, se jí nezmocní a ji nevyzvedne? 12 Nuže, jak mnohem výtečnější je člověk než ovce! Je tudíž dovoleno o šabatou správně jednat. 13 Tu praví tomu člověku: Vztáhni tu svou ruku. I vztáhl a byla mu v pořádku navracena zdravá jako ta druhá. 14 Farizeové však vyšli a uspořádali proti němu poradu, jak by ho zahubili. 15 Jehošua však, poznav to, odtamtud ustoupil a vydaly se za ním početné davy, i uzdravil je všechny 16 a napomenul je, aby ho nečinili veřejně známým, 17 aby bylo splněno to, co bylo řečeno skrze Isaiáše, proroka, jenž praví: 18 Hle, můj sluha, jehož jsem si vybral, můj milovaný, v němž má duše našla svou slast; položím na něho svého Ducha, i ohlásí soud národům. 19 Nebude se svářit ani pokřikovat, aniž kdo uslyší jeho hlas v ulicích; 20 zmáčknutou třtinu nepřerazí a doutnající len neuhasí, než vynese soud k vítězství; 21 a v jeho jméno budou doufat národy. 22 Tehdy k němu byl přiveden jeden démonem ovládaný, slepý a němý, i uzdravil ho, takže ten němý mluvil a viděl. 23 I žasly veškeré davy, a říkaly: Což snad tento je Davidův Syn? 24 Farizeové však, uslyševše to, řekli: Tento demony nevyhání, leč skrze Bělzebúba, knížete demonů. 25 Jsa si však vědom jejich úvah, řekl jim: Každé království samo proti sobě rozdělené pustne a žádné město nebo dům sám proti sobě rozdělený se neudrží; 26 a vyhání-li Satan Satana, rozdělil se sám vůči sobě - jak se tedy jeho království udrží? 27 A vyháním-li já demony skrze Bělzebúba, skrze koho je vyhánějí vaši synové? Pro tuto příčinu budou oni vašimi soudci. 28 Pakli však já demony vyháním skrze Božího Ducha, pak tedy na vás přišlo Boží království. 29 Anebo jak může kdo vstoupit do domu silákova a uloupit jeho svrsky, leč by nejprve toho siláka svázal? A potom jeho dům vyloupí. 30 Kdo není se mnou, je proti mně, a kdo nesbírá se mnou, rozspává. 31 Pro tuto příčinu vám pravím: Každý hřích a urážlivá řeč bude lidem odpuštěna, urážlivá řeč o Duchu však lidem odpuštěna nebude; 32 a kdokoli promluví slovo proti Synu člověka, bude mu odpuštěno, kdokoli však promluví proti Svatému Duchu, odpuštěno mu nebude, ani v tomto věku ani v budoucím. 33 Buď učiňte strom hodnotným i jeho ovoce hodnotným, nebo učiňte strom bezcenným i jeho ovoce bezcenným, neboť strom se poznává podle ovoce. 34 Zploženata zmijí, jak můžete mluvit dobré věci, jsouce zlí? Ústa přece mluví z toho, čím srdce přetéká; 35 dobrý člověk vynáší z dobrého pokladu dobré věci a zlý člověk vynáší ze zlého pokladu zlé věci, 36 pravím vám však, že každý lichý výrok, jež lidé promluví - vydají z něho v den soudu účet, 37 neboť budeš ospravedlněn podle svých slov a odsouzen budeš podle svých slov. 38 Tu mu odpověděli někteří z písmářů a farizeů a pravili: Učitelí, rádi bychom od tebe uviděli nějaké znamení. 39 On jim však v odpověď řekl: Zlé a cizoložné pokolení se pídí po znamení, a znamení mu dáno nebude, leč znamení Jonáše, proroka. 40 Jako byl totiž Jonáš tři dni a tři noci v břiše veliké ryby, právě tak bude Syn člověka tři dni a tři noci v srdci země. 41 Ninivané s tímto pokolením povstanou na soudu a odsoudí je, protože se dali na pokání k poselství Jonášovu, a hle, zde je více než Jonáš. 42 Královna jihu se s tímto pokolením pozvedne na soudu a odsoudí je, protože přišla od konců země poslechnout moudrost Šalomounovu, a hle, zde je více než Šalomoun.

43 Když však nečistý duch od člověka vyjde, prochází bezvodými místy, hledaje oddech, a nenachází. 44 Tu praví: Navrátím se do svého domu, odkud jsem vyšel. I přijde a nachází dům neobydlený, vymetený a ozdobený. 45 Tu jde a přibírá s sebou sedm jiných duchů, podlejších než je sám, i vstoupí a bydlí tam, a poslední věci onoho člověka se stávají horšími než první. Tak bude i tomuto zlému pokolení. 46 Zatímco však ještě mluvil k davům, hle, venku stála jeho matka a jeho bratři, jsouce žádostivi k němu promluvit. 47 I řekl mu kdosi: Hle, venku stojí tvá matka a tvoji bratři, jsouce žádostivi k tobě promluvit. 48 On však v odpověď tomu, jenž mu tak pravil, řekl: Kdo je má matka a kdo jsou moji bratři? 49 A vztáhnuv svou ruku k svým učedníkům, řekl: Hle, má matka a moji bratři! 50 Ano, kdokoli vykoná vůli mého Otce, jenž je v nebesích, ten je mi bratrem i sestrou i matkou.

Matouš 13

1 A v onen den vyšel Jehošua z domu a sedal si k moři, 2 i sešly se k němu početné davy, takže on nastoupil do lodi a seděl a všechen lid stál na pobřeží. 3 A mluvil k nim mnoho věcí v přirovnáních, pravě: Hle, rozséváč vyšel rozsévat, 4 a když rozséval, padla některá zrna podél cesty, i přiletěli ptáci a sežrali je. 5 A další zase padla na skalnatá místa, kde neměla mnoho země, a hned vzešla ven, protože neměla hloubky země; 6 když však vzešlo slunce, byla sežehnutá, a protože neměla kořene, uschla. 7 A další padla na trní, i vzrostlo trní a udusilo je. 8 A další padla na řádnou zemi a dávala úrodu, některé sto a některé zase šedesát a některé třicet. 9 Kdo má uši, slyš. 10 I přistoupili učedníci a řekli mu: Proč k nim mluvíš v přirovnáních? 11 A on jim v odpověď řekl: Protože vám je dáno poznat tajemství království nebes, oněm však dáno není. 12 Kdokoli totiž má, bude mu dáno a bude obdařen hojností, kdokoli však nemá, bude od něho vzato i to, co má. 13 Pro tuto příčinu k nim mluvím v přirovnáních, protože vidouce nevidí a slyšící neslyší, aniž chápou 14 a doplňuje se v nich proroctví Isaiášovo, jež praví: Slyšením budete slyšet a nikterak nepochopíte, a hledíce budete hledět a nikterak neužijete, 15 neboť srdce tohoto lidu ztuhnělo a sluch jejich uší otupěl a zamhouřili své oči, aby se snad nestalo, že by očima uzřeli a ušima uslyšeli a srdcem chápali a byli obráceni ke mně a že bych je vyléčil. 16 Blažené však jsou vaše oči, že vidí, i vaše uši, že slyší, 17 neboť věru, pravím vám, že mnozí proroci a spravedliví toužili uzřít věci, jež vidíte vy, a neužili, a uslyšet věci, jež slyšíte vy, a neuslyšeli. 18 Vy tedy poslyšte přirovnání o rozséváči: 19 Kdykoli je někdo, kdo slyší slovo o království a nechápe, přichází ten zlosyn a to, co je v jeho srdci zaseto, uchvacuje - to je ten, jenž byl zaset podél cesty. 20 Ten pak, jenž byl zaset na skalnatá místa, to je ten, jenž slovo slyší a ihned je s radostí přijímá, 21 nemá však sám v sobě kořene, nýbrž je dočasný, a když pro slovo nastane útlak nebo pronásledování, ihned se uráží. 22 A ten, jenž byl zaset mezi trní, to je ten, jenž slovo slyší, a starost tohoto života a klam bohatství spolu dusí slovo, i stává se neplodným. 23 A ten, jenž byl zaset na řádnou zemi, to je ten, jenž slovo slyší a chápe, jenž také nese úrodu, i plodí některý sto a některý zase šedesát a některý třicet. 24 Předložil jim další přirovnání, pravě: Království nebes se stalo podobným člověku rozsévajícímu na svém poli dobré símě. 25 Zatímco však lidé spali, přišel jeho nepřítel a rozsel mezi pšenici jílek, i odešel. 26 A když vypučelo osení a nasadilo plod, tu se objevil i jílek. 27 I přistoupili nevolníci toho hospodáře domu a řekli mu: Pane, nerozsel jsi na svém vlastním poli dobré símě? Odkud tedy má jílek? 28 A on jim děl: To učinil člověk, jenž je nepřítel. A nevolníci mu řekli: Přeješ si tedy, bychom odešli a sesbírali jej? 29 On však děl: Ne; abyste snad, sbírajíce jílek, nevykořenili zároveň s ním i pšenici. 30 Nechejte oboje spolu růst až do žně, a v době žně žencům řeknu: Sesbírejte nejprve jílek a svažte jej do svazků k jeho spálení, pšenici však sklíďte do mé sýpky. 31 Předložil jim další přirovnání, pravě: Království nebes je podobno zrnu hořčice, jež jeden člověk vzal a zasel na svém poli; 32 ono je sice menší než všechna semena, když však vyroste, je větší než zeliny a stává se stromem, takže přiletí ptáci nebe a hřadují v jeho větvích. 33 Pověděl jim další přirovnání: Království nebes je podobno kvasu, ježž jedna žena vzala a skryla dovnitř tří sat mouky, až byla všechna zkvašena. 34 Tyto všechny věci promlouval Jehošua k davům v přirovnáních a bez přirovnání k nim nemluvil, 35 aby tak bylo splněno to, co bylo řečeno skrze proroka, ježž praví: Otevřu svá ústa v přirovnáních, vyslovím věci od založení světa skryté. 36 Nato davy propustil a šel do domu, i přistoupili k němu jeho učedníci a pravili: Objasni nám to přirovnání o tom jílku na tom poli. 37 A on v odpověď řekl: Ten, jenž rozsévá to dobré símě, je Syn člověka, 38 pole pak je svět; a to dobré símě, to jsou synové království, jílek pak jsou synové toho zlosyna, 39 a nepřítel, jenž jej rozsel, je ďábel, a žeň je skončení věku a ženci jsou andělé. 40 Jako se tedy jílek sbírá a ohněm spaluje, právě tak bude při skončení věku: 41 Syn člověka vyše své anděly, i sesbírají z jeho království vše, co vede k pádu, i ty, kdo provozují bezzákonnost, 42 a naházejí je do ohnivé pece; tam bude pláč a zatínání zubů. 43 Tehdy se spravedliví v království svého Otce rozzáří jako slunce. Kdo má uši, slyš. 44 Království nebes je podobno pokladu skrytému v poli, ježž jeden člověk našel a zatajil a pro radost z něho odchází a prodává vše, cokoli má, a kupuje ono pole. 45 Dále je království nebes podobno obchodníkovi hledajícímu krásné perly; 46 i našel jednu velmi cennou perlu, odešel a rozprodal vše, cokoli měl, a koupil ji. 47 Dále je království nebes podobno nevodu vrženému do moře a z každého druhu shrnuvšímu, 48 ježž, když byl naplněn, vytáhl na pobřeží a usedše sesbírali dobré kusy do věder a bezcenné vyházeli ven. 49 Tak bude při skončení věku: Andělé vyjdou a odloučí zlé zprostřed spravedlivých a naházejí je do ohnivé pece; 50 tam bude pláč a zatínání zubů. 51 Jehošua jim praví: Pochopili jste všechny tyto věci? Praví mu: Ano [, Pane].

52 A on jim řekl: Pro tuto příčinu je každý písař, vyučený [pro] království nebes, podoben hospodáři domu, jenž ze svého pokladu vynáší nové i staré věci. 53 A když Jehošua dokončil tato přirovnání, stalo se, že odtamtud ustoupil, 54 a přišel do své otčiny, vyučoval je v jejich synagoze, takže upadali v ohromení a říkali: Odkud tento má tuto moudrost a tyto mocné činy? 55 Není toto ten tesařův syn? Neříká se jeho matce Marie a jeho bratrům Jakub a Josef a Šimon a Júdas? 56 A jeho sestry - nejsou všechny u nás? Odkud tedy tento má tyto všechny věci? 57 I uráželi se pro něho a Jehošua jim řekl: Prorok není beze cti, leč ve své otčině a ve svém domě. 58 A pro jejich nevěru tam mnoho mocných činů nevykonal.

Matouš 14

1 V oné době uslyšel pověst o Jehošuvovi Héródés, tetrarcha, 2 a řekl svým sluhům: Toto je Jan, ponořující; on byl od mrtvých vzkříšen a následkem toho v něm projevují svou sílu ty mocné činy. 3 Héródés se totiž byl Jana zmocnil, svázal ho a vsadil do vězení pro Héródiadu, ženu Filipa, svého bratra, 4 neboť Jan mu říkal: Není ti dovoleno ji mít. 5 A byl by ho rád zabil, ale bál se davu, jelikož ho měli za proroka. 6 Když se však oslavovaly Héródovy narozeniny, zatančila přede všemi dcera té Héródiady a Héródovi se zalíbila, 7 pročež jí s přísahou slíbil dát, cokoli si vyprosí; 8 ona pak, byvši navedena od své matky, dí: Dej mi zde na podnose hlavu Jana, ponořujícího. 9 A král tím byl zarmoucen, avšak pro přísahy a pro ty, kdo s ním leželi u stolu, poručil, by jí byla dána. 10 I dal Jana ve vězení stít 11 a jeho hlava byla donesena na podnose a dána té dívce, i donesla ji své matce. 12 A přišli jeho učedníci a vyzvedli tělo a pohřbili je, a šli a podali zprávu Jehošuvovi; 13 a Jehošua, uslyšev to, se odtamtud na lodi uchýlil na pusté místo v ústraní. A davy, uslyševše to, se za ním z měst vydaly pěšky. 14 A vyšel uviděl početný dav a byl vzhledem k nim pohnut niterným soucitem, i uzdravoval jejich neduživé. 15 Když však nastal večer, přistoupili k němu jeho učedníci a pravili: To místo je pusté a denní čas již z valné části minul; propusť davy, aby odešli do vsí a nakoupili si potraviny. 16 Jehošua však jim řekl: Nemají zapotřebí odcházet, dejte jim pojíst vy. 17 Oni však mu praví: Nemáme zde než pět chlebů a dvě ryby. 18 A on řekl: Neste mi je sem. 19 A poručil davům uložit se na trávě, vzal těch pět chlebů a ty dvě ryby, vzhlédl do nebe a požehnal, i rozlámal ty chleby a podal učedníkům a učedníci davům; 20 a všichni pojedli a byli nasyceni, i posbírali, co zbývalo úlomků, plných dvanáct košíků. 21 A těch, kteří jedli, bylo okolo pěti tisíc mužů, kromě žen a malých dítek. 22 A hned učedníky přinutil nastoupit do lodi a brát se před ním na druhý břeh, než propustí davy; 23 a propustiv davy, vystoupil na horu do ústraní pomodlit se. A když nastal večer, byl tam sám, 24 loď však již byla uprostřed moře pod náparem vln, neboť vítr byl opačného směru. 25 Ale za čtvrté noční hlídky k nim sešel, kráčeje po moři, 26 a učedníci, vidouce ho, an po moři kráčí, tím byli poděšeni a říkali: Je to přízrak; a dali se strachem do křiku. 27 Jehošua k nim však ihned promluvil a pravil: Buďte klidní, to jsem já, nebojte se. 28 A Petr mu v odpověď řekl: Pane, jsi-li to ty, poruč mi přijít po vodách k tobě. 29 A on řekl: Přijď. A Petr sestoupil z lodi a vykročil po vodách, by přišel k Jehošuvovi; 30 vida však vítr, že je silný, ulekl se, a počav se potápět, vykřikl a pravil: Pane, zachraň mě! 31 A Jehošua hned vztáhl ruku a zachytil ho, i praví mu: Malověrný, nač jsi zapochyboval? 32 A když vystoupili do lodi, utichl vítr, 33 a ti v lodi přišli a poklonili se mu, říkajíce: Opravdu jsi Boží Syn. 34 I přepluli a přišli do země Gennésaretu; 35 a když ho muži toho místa rozpoznali, vyslali do celého okolního kraje a přinášeli mu všechny, kdo se měli zle, 36 i prosili ho snažně, aby si směli jen sáhnout na lem jeho šatu, a kolik si jich sáhlo, byli veskrze vyhojeni.

Matouš 15

1 Tu k Jehošuvovi přistupují písaři a farizeové z Jerúsaléma a praví: 2 Proč tvoji učedníci přestupují, co se dochovalo od starých? Vždyť si nemýjí své ruce, když se chystají jíst chléb. 3 On však jim v odpověď řekl: Proč i vy pro svou tradiční nauku přestupujete Boží přikázání? 4 Bůh přece přikázal a pravil: Cti otce a matku; a: Kdo o otci nebo matce mluví zle, nechť smrti skoná. 5 Vy však pravíte: Kdokoli řekne svému otci nebo své matce: Čímkoli by ti ode mne bylo pomůženo, je darem 6 i nebude nikterak svého otce nebo svou matku ctít; a pro svou tradiční nauku jste platnosti zbavili Boží přikázání. 7 Pokrytci! Pěkně o vás prorokoval Isaiáš, když pravil: 8 Tento lid mě rty ctí, jejich srdce je však ode mne daleko vzdáleno; 9 ale marně mě uctívají, jako naukám vyučující příkazům lidí. 10 A přivolav si dav, řekl jim: Slyšte a chápejte: 11 Ne to, co do úst vstupuje, člověka znečišťuje, nýbrž to, co z úst vychází, to člověka znečišťuje. 12 Tu přistoupili jeho učedníci a řekli mu: Víš, že se farizeové urazili, uslyševše to slovo? 13 On však v odpověď řekl: Každá sazenice, již nezasadil můj nebeský Otec, bude vykořeněna. 14 Nechejte je, jsou to slepí vodiči slepců; vodí-li však slepec slepce, padnou oba do jámy. 15 A Petr mu v odpověď řekl: Objasni nám to přirovnání. 16 On však řekl: I vy jste až dosud nechápaví? 17 Ještě si neuvědomujete, že vše, co vstupuje do úst, se dostává do břicha a vypouští do záchodu? 18 Ty věci však, jež z úst vycházejí, vystupují ze srdce, a onyno člověka znečišťují; 19 ze srdce přece vystupují zlé myšlenky, vraždy, cizoložství, smilstva, krádeže, křivá svědectví, rouhání; 20 toto jsou věci, jež člověka znečišťují, ale neumytýma rukama pojíst, to člověka neznečišťuje. 21 A Jehošua, vyšed odtamtud, se uchýlil do končin Tyru a Sidónu; 22 a hle, z onoho území vyšla jedna kanaanská žena a vykřikla [na něho], pravíc: Smiluj se nade mnou, Pane, Synu Davidův! Má dcera je zle ovládána démonem. 23 On jí však neodpověděl ani slova, a jeho učedníci přistoupili a žádali ho, pravíce: Odbav ji, protože za námi pokřikuje.

24 On však v odpověď řekl: Nebyl jsem vyslán, leč k ztraceným ovcím domu Izraélova. 25 Ona však přišla a klaněla se mu, pravíc: Pane, buď mi nápomocen. 26 On však v odpověď řekl: Není správné chléb dětí vzít a hodit štěňatům. 27 Ona však řekla: Ba ano, Pane, vždyť i štěňata žerou z drobtů, jež padají ze stolu jejich pánů. 28 Tu jí Jehošua v odpověď řekl: Ó ženo, veliká je tvá víra; nechť se ti stane, jak si přeješ. A ta její dcera byla od oné hodiny vyléčena. 29 A Jehošua odtamtud přešel jinam a přišel k moři Galilejskému; a vystoupiv na horu, usedl tam. 30 I přistoupily k němu početné davy, mající s sebou chromé, slepce, němé, zmrzačené a mnoho jiných, i nakladli je k jeho nohám a uzdravoval je, 31 takže davy byly jaty údivem, vidouce němé mluvící, zmrzačené zdravý, chromé chodící a slepce vidoucí, i jaly se oslavovat Boha Izraélova. 32 Jehošua však, přivolav si své učedníky, řekl: Mám niterný soucit vůči davu, protože při mně zůstávají již tři dni a nemají, čeho by pojedli, a nerad bych je propustil s postem, aby snad na cestě neomdleli. 33 A jeho učedníci mu praví: Odkud máme v pustotě vzít tolik chlebů, že bychom nasýtili tak veliký dav? 34 A Jehošua jim praví: Kolik chlebů máte? A oni řekli: Sedm, a několik rybek. 35 I poručil davům usadit se na zem, 36 a vzav těch sedm chlebů a ty ryby a poděkovav rozlámal a dával učedníkům a učedníci davu. 37 A všichni pojedli a byli nasyceni i posbírali, co zbývalo úlomků, plných sedm košů. 38 A těch, kteří jedli, bylo čtyři tisíce mužů, kromě žen a malých dětí. 39 A propustiv davy, nastoupil do lodí a připlul k hranicím Magadanu.

Matouš 16

1 I přistoupili farizeové a saduceové, a aby ho pokoušeli, žádali ho, by jim ukázal nějaké znamení z nebe. 2 On však jim v odpověď řekl: Když nastane večer, říkáte: Pohoda, neboť nebe se rdí; 3 a ráno: Dnes bude nečas, neboť nebe se rdí a chmuří. Tvář nebe sice rozlišovat umíte, na znamení dob však nestačíte. 4 Zlé a cizoložné pokolení se pídí po znamení a znamení mu dáno nebude, leč znamení Jonášovo. I opustil je a odešel. 5 A když jeho učedníci připluli na druhý břeh, byli zapomněli vzít chléb; 6 a Jehošua jim řekl: Varujte se a mějte se na pozoru před kvasem farizeů a saduceů. 7 Oni se však mezi sebou domlouvali, říkajíce: Protože jsme nevzali chleba. 8 A Jehošua, poznav to, řekl: Co se mezi sebou domlouváte, malověrní, protože jste nevzali chleba? 9 Nerozumíte ještě, aniž si pamatujete těch pět chlebů těch pěti tisíc, a kolik košíků jste nasbírali, 10 ani těch sedm chlebů těch čtyř tisíc, a kolik košů jste nasbírali? 11 Jak to, že nerozumíte, že ne stran chleba jsem vám řekl: mějte se na pozoru před kvasem farizeů a saduceů? 12 Tu pochopili, že jim neřekl, by se měli na pozoru před kvasem chleba, nýbrž před naukou farizeů a saduceů. 13 Když však Jehošua přišel do končin Césareje Filipovy, tázal se svých učedníků, pravě: Kdo praví lidé, že jsem já, Syn člověka? 14 A oni řekli: Někteří, že Jan, ponořující, a druzí zase, že Eliáš, a jiní, že Jeremiáš nebo jeden z proroků. 15 Praví jim: Kdo však vy pravíte, že jsem? 16 A Šimon-Petr v odpověď řekl: Ty jsi KRISTUS, Syn živého Boha. 17 A Jehošua mu v odpověď řekl: Blažen jsi, Šimone Bar-Jóno, protože ti to neodhalilo maso a krev, nýbrž můj Otec, jenž je v nebesích. 18 A pravím ti i já, že ty jsi Petr, a na této skále zbuduji své shromáždění, a brány hádu je nezdolají. 19 A dám ti klíče království nebes, a cokoli svážeš na zemi, bude svázané v nebesích, a cokoli uvolníš na zemi, bude uvolněné v nebesích. 20 Tu svým učedníkům důtklivě zakázal, aby nikomu neřikali, že on je KRISTUS. 21 Od té doby počal Jehošua svým učedníkům ukazovat, že musí odejít do Jerúsaléma a vytrpět mnoho věcí od starších a velekněží a písmařů, a být zabit a třetího dne být vzkříšen. 22 A Petr, vzav si ho k sobě, mu počal domlouvat, pravě: Bůh ti buď přízniv, Pane, to se ti nikterak nestane. 23 On však, obrátiv se, Petrovi řekl: Klid' se za mne, Satane, jsi mi léčkou, protože nemáš na mysli věci Boží, nýbrž věci lidí. 24 Tu Jehošua svým učedníkům řekl: Chce-li kdo přijít za mnou, zřekni se sám sebe a chop se svého kříže a následuj mě. 25 Kdokoli totiž bude chtít zachránit své žití, ztratí je, a kdokoli své žití pro mne ztratí, najde je. 26 Jakýpak užitek má člověk, jestliže získá celý svět a na své duši utrpí škodu? Anebo co dá člověk výměnou za svou duši? 27 Vždyť Syn člověka bude brzy přicházet v slávě svého Otce s jeho anděly, a tehdy každému odplatí podle jeho jednání. 28 Věru, pravím vám: Z těch, kdo zde stojí, jsou někteří tací, že nikterak neokusí smrti, než uvidí Syna člověka přicházet ve svém království.

Matouš 17

1 A po šesti dnech s sebou Jehošua bere Petra a Jakuba a Jana, jeho bratra, a vyvádí je na vysokou horu do ústraní. 2 A byl před nimi přeměněn, i zazářila jeho tvář jako slunce a jeho šatstvo se stalo bílým jako světlo; 3 a hle, ukázal se jim Mojžíš a Eliáš, mluvící spolu s ním. 4 A Petr v odpověď Jehošuovi řekl: Pane, je dobré, že jsme zde; přeješ-li si, zřídme zde tři stany, tobě jeden a Mojžíšovi jeden a Eliášovi jeden. 5 Zatímco ještě mluvil, hle, zastínil je světelný oblak, a hle, z toho oblaku hlas, jenž pravil: Tento je můj milovaný Syn, v němž jsem našel svou slast - jemu naslouchejte. 6 A učedníci, uslyševše to, padli na svou tvář a nesmírně se ulekli; 7 a Jehošua, přistoupiv a dotknuv se jich, řekl: Vzchopte se a nebojte se. 8 A pozvedše své oči, neuzřeli nikoho než Jehošua samotného. 9 A když z té hory sestupovali, přikázal jim Jehošua, pravě: O tomto vidění dotud nikomu neříkejte, než Syn člověka vstane zprosted mrtvých.

10 A [jeho] učedníci se ho otázali, pravíce: Proč tedy písaři říkají, že nejprve musí přijít Eliáš? 11 A on jim v odpověď řekl: Eliáš ovšem přichází nejprve a napraví všechny věci, 12 pravím vám však, že Eliáš již přišel a nerozpoznali ho, nýbrž na něm spáchali, čehokoli se jim zachtělo. Tak od nich i Syn člověka brzy bude trpět. 13 Tu učedníci pochopili, že jim to řekl o Janovi, ponořujícím. 14 A když přišli k davu, přistoupil k němu jeden člověk, padal před ním na kolena 15 a pravil: Pane, smiluj se nad mým synem, protože je náměsíčný a zle trpí, neboť často padá do ohně a často do vody; 16 a přivedl jsem ho k tvým učedníkům a nepodařilo se jim ho uzdravit. 17 A Jehošua v odpověď řekl: Ó, nevěřící a zvrácené pokolení, dokdy budu s vámi? Dokdy vás budu snášet? Ved'te mi ho sem! 18 A Jehošua mu domluvil a ten démon od něho vyšel, a ten hoch byl od oné hodiny uzdraven. 19 Tu učedníci, přistoupivše stranou k Jehošuoovi, řekli: Proč se ho nepodařilo vyhnat nám? 20 A on jim praví: Pro vaši nevěru, neboť věru, pravím vám: Budete-li mít víru jako zrna hořčice, řeknete této hoře: Přesuň se odtud onam, a přesune se a nic vám nebude nemožno. 21 Tento druh však nevychází, leč skrze modlitbu a půst. 22 A když pobývali v Galilei, řekl jim Jehošua: Syn člověka bude brzy vydáván do rukou lidí, 23 i zabijí ho a třetího dne bude vzkříšen. I byli tím nesmírně zarmouceni. 24 A když přišli do Kafarnaumu, přistoupili k Petrovi ti, kdo vybírali didrachma, a řekli: Váš učitel didrachma neodvádí? 25 Praví: Ba ano. A když přišel do domu, předstihl ho Jehošua, pravě: Co myslíš, Šimone? Králové země - od koho berou cla nebo poplatek? Od svých synů či od cizích? 26 Petr mu praví: Od cizích. Jehošua mu řekl: Synové jsou tudíž toho prosti; 27 abychom se jim však nestali urážkou, odeber se k moři, hod' udici a vytáhni první rybu, jež vyjde, a otevra její ústa, najdeš statěr; ten vezmi a dej jim za mne i za sebe.

Matouš 18

1 V oné hodině k Jehošuoovi přistoupili učedníci a pravili: Kdo tedy je v království nebes největší? 2 A Jehošua si přivolal jedno děťátko, postavil je uprostřed nich 3 a řekl: Věru, pravím vám: Nebudete-li obráčení a nestanete-li se takovými jako děťátka, nikterak do království nebes nevstoupíte. 4 Kdo tudíž sám sebe poníží jako toto děťátko, ten je v království nebes největší, 5 a kdokoli jedno takové děťátko přijme v mém jménu, přijímá mne. 6 Kdokoli však jednomu z těchto malých, kteří ve mne věří, zavadá příčinu k úrazu, bylo by mu prospěšné, aby na jeho šíji byl zavěšen veliký mlýnský kámen a on aby byl potopen do hlubiny moře. 7 Běda světu pro příčiny úrazů! Ano, k příčinám úrazů nutně docházet musí, nicméně běda onomu člověku, skrze něhož k příčině úrazu dochází. 8 A zavadá-li ti příčinu k úrazu tvá ruka nebo tvá noha, vytni ji a zahod' od sebe; je pro tebe lepší, bys chromý nebo zmrzačen vstoupil do života než abys byl, maje dvě ruce nebo dvě nohy, zahozen do věčného ohně. 9 A zavadá-li ti příčinu k úrazu tvé oko, vyrví je a zahod' od sebe; je pro tebe lepší, bys jednooký vstoupil do života, než abys byl, maje dvě oči, zahozen do ohnivé Gehenny. 10 Hleďte, byste ani jedním z těchto malých nepohrdli; pravím' vám, že jejich andělé v nebesích ustavičně pohlížejí na tvář mého Otce, jenž je v nebesích. 11 Vždyť Syn člověka přišel zachránit to, co je ztracené. 12 Co myslíte? Jestliže některý člověk získá sto ovcí a jedna z nich zbloudí, nestane se, že zanechá těch devětadevadesát na horách, odebere se a hledá tu bloudící? 13 A stane-li se, že ji najde, věru, pravím vám, že se nad ní více raduje než nad těmi devětadevadesáti nezbloudilými. 14 Tak není vůle vašeho Otce, jenž je v nebesích, aby jeden z těchto malých zahynul. 15 Zhřeší-li však tvůj bratr proti tobě, jdi, pokárej ho mezi tebou a jim samotným; uposlechne-li tě, získal jsi svého bratra. 16 Pakli však [tě] neuposlechne, přiber k sobě ještě jednoho nebo dva, aby každá záležitost byla založena na slově dvou nebo tří svědků; 17 oslyší-li je však, pověz shromáždění, a oslyší-li i shromáždění, budiž ti právě takovým jako někdo z národů a dávkový výběřčí. 18 Věru, pravím vám: Kterékoli věci svážete na zemi, budou svázané v nebi, a kterékoli věci uvolníte na zemi, budou uvolněné v nebi. 19 Dále vám pravím, že dohodnou-li se dva z vás na zemi stran jakéhokoli předmětu, byť si vyprošovali cokoli, stane se jim od mého Otce, jenž je v nebesích, 20 neboť kde jsou dva nebo tři shromáždění ke jménu mému, tam jsem uprostřed nich. 21 Tu k němu přistoupil Petr a řekl: Pane, kolikrát proti mně můj bratr zhřeší a odpustím mu? Až sedmkrát? 22 Jehošua mu praví: Nepravím ti až sedmkrát, nýbrž až sedmdesátkrát sedmkrát. 23 Pro tuto příčinu se království nebes stalo podobným králi, jenž si umínil uspořádat účty se svými nevolníky; 24 a když počal pořádat, byl mu přiveden jeden, jenž byl dlužen deset tisíc talentů. 25 A že neměl čím zaplatit, poručil [jeho] pán, by byl prodán on i jeho žena a děti a vše, cokoli měl, a aby bylo zapláceno. 26 Ten nevolník tedy padl a klaněl se mu, pravě: Pane, poshověj mi a zaplatím ti vše. 27 A pán onoho nevolníka, byv pohnut niterným soucitem, ho propustil a tu půjčku mu prominul. 28 Když však onen nevolník vyšel, potkal jednoho ze svých spolunevolníků, jenž mu byl dlužen sto denárů, a zmocniv se ho, rdousil ho, pravě: Zaplat' [mi], jsi-li co dlužen. 29 Ten jeho spolunevolník ho tedy, padnuv [k jeho nohám], snažně prosil, pravě: Poshověj mi a zaplatím ti. 30 On však nechtěl, nýbrž odešel a uvrhl ho do vězení, dokud by nezaplatil, co bylo dlužno. 31 Když však jeho spolunevolníci uviděli, co se stalo, byli tím nesmírně zarmouceni, i šli a vše, co se stalo, vysvětlili svému pánu. 32 Tu mu jeho pán, přivolaav si ho, praví: Zlý nevolníče, všechen onen dluh jsem ti odpustil, jelikož jsi mě uprosil. 33 Neměl ses i ty smilovat nad svým spolunevolníkem, jak jsem se i já smiloval nad tebou? 34 A rozhněvav se jeho pán, odevzdal ho mučitelům, dokud by nezaplatil vše, co mu bylo dlužno. 35 Tak učiní i můj nebeský Otec vám, jestliže každý svému bratru ze srdce neodpustíte.

Matouš 19

1 A když Jehošua dokončil tato slova, stalo se, že ustoupil z Galileje a přišel na území Júdska za Jordánem, 2 i vydaly se za ním početné davy a uzdravoval je tam. 3 I přistoupili k němu farizeové, aby ho pokoušeli, a pravili: Je člověku dovoleno propustit svou ženu z jakékoli příčiny? 4 On [jim] však v odpověď řekl: Nečetli jste, že ten, jenž je učinil, je od počátku učinil mužským a ženským pohlavím 5 a řekl: Následkem toho člověk opustí otce i matku a bude sloučen se svou ženou, i stanou se ti dva jedním masem, 6 takže již nejsou dva, nýbrž jedno maso? Co tedy spojil Bůh, nechť člověk nerozlučuje. 7 Praví mu: Proč tedy Mojžíš přikázal dát list rozvodu a propustit [ji]? 8 Praví jim: Mojžíš vám povolil propouštět své ženy vzhledem k vaší tvrdosti srdce, od počátku však tak nebylo. 9 Pravím vám však, že kdokoli svou ženu propustí, ne pro smilstvo, a ožení se s druhou, cizoloží, a kdo se ožení s propuštěnou, cizoloží. 10 Jeho učedníci mu praví: Má-li se věc člověka s jeho ženou takto, není prospěšné se ženit. 11 A on jim řekl: Ne všichni jsou s to přijmout toto slovo, nýbrž ti, jimž je dáno, 12 neboť jsou bezzenci, kteří se tak zrodili z útrob matčiných, a jsou bezzenci, kteří byli v bezzenství uvedeni od lidí, a jsou bezzenci, kteří se sami v bezzenství uvedli pro království nebes. Kdo může přijímat, nechť přijímá. 13 Tu k němu byla přinášena děťátka, aby na ně pokládal ruce a modlil se, učedníci však je okřikovali. 14 Jehošua však řekl: Nechejte děťátka a nebraňte jim ke mně přicházet, neboť takových je království nebes. 15 I pokládal na ně ruce a odebral se odtamtud. 16 A hle, přistoupil jeden a řekl mu: Učíteli, co dobrého mám vykonat, abych měl věčný život? 17 A on mu řekl: Co se mne ptáš na dobré? Ten, jenž je dobrý, je jeden. Chceš-li však vstoupit do života, buď bedliv příkazů. 18 Praví mu: Kterých? A Jehošua děl: Nebudeš vraždit, nebudeš cizoložit, nebudeš krást, nebudeš křivě svědčit, 19 cti svého otce a svou matku, a budeš milovat toho, jenž je ti blízko, jako sám sebe. 20 Ten mladík mu praví: Všechny tyto věci jsem zachoval, co mi ještě chybí? 21 Jehošua mu děl: Chceš-li být dokonalý, jdi, prodej, co je tvé, a dej chudým, a budeš mít poklad v nebi, a pojď, ber se za mnou. 22 Ten mladík však, uslyšev to slovo, odešel smutný, neboť měl veliká jmění. 23 A Jehošua svým učedníkům řekl: Věřu, pravím vám: Boháč ztěžka vnikne do království nebes. 24 A opět vám pravím: Snadnější je velbloudu vniknout dírkou jehly než boháč vniknout do Božího království. 25 A když to uslyšeli učedníci, upadali v nesmírné ohromení a říkali: Kdo tedy může být zachráněn? 26 Jehošua však, zahleděv se na ně, jim řekl: Lidem je toto nemožno, Bohu však jsou všechny věci možné. 27 Tu mu Petr v odpověď řekl: Hle, my jsme zanechali všechny věci a vydali jsme se za tebou - co tedy připadne nám? 28 A Jehošua jim řekl: Věřu, pravím vám, že vy, kteří jste se vydali za mnou - v obrození, až Syn člověka zasedne na svém trůně slávy, posadíte se i vy na dvanáct trůnů, abyste soudili dvanáct kmenů Izraělových. 29 A každý, kdo zanechal domy nebo bratry nebo sestry nebo otce nebo matku nebo ženu nebo děti nebo polnosti pro jméno mé, dostane stonásobek a zdědí věčný život. 30 Mnozí první však budou posledními a poslední prvními;

Matouš 20

1 Jeť království nebes podobno hospodáři domu, jenž si hned za časného rána vyšel najmout dělníky na svou vinici; 2 a dohodnuv se s dělníky na denáru za den, odeslal je na svou vinici. 3 A vyšed okolo třetí hodiny, uviděl další stát zahálající na tržišti; 4 i oněm řekl: Jděte i vy na vinici, a cokoli bude spravedlivé, vám dám. A oni odešli. 5 Opět vyšed okolo šesté a deváté hodiny, učinil taktéž. 6 Vyšed však okolo [hodiny] jedenácté, zastihl další, jak tam stojí, i praví jim: Co tu stojíte a zahálíte celý den? 7 Praví mu: Protože si nás nikdo nenajal. Praví jim: Jděte i vy na vinici [, a cokoli bude spravedlivé, dostanete]. 8 Když však nastal večer, praví pán té vinice svému zmocněnci: Zavolej dělníky a vyplat' [jim] mzdu, počna od posledních až po první. 9 I přišli ti najatí okolo jedenácté hodiny a dostali po denáru. 10 A když přišli ti první, pojali domněnku, že dostanou více; a dostali i oni po denáru; 11 a vzavše, reptali proti hospodáři domu, 12 říkajíce: Tito poslední odpracovali jednu hodinu a učinil jsi je rovnými nám, kteří jsme podstoupili obtíž dne a úpal. 13 On však jednomu z nich v odpověď řekl: Příteli, nekřivdím ti. Nedohodl ses se mnou na denáru? 14 Vezmi to, co je tvé, a jdi; přeji si však tomuto poslednímu dát tolik jako tobě. 15 Není mi dovoleno ve věcech svých učinit, co si přeji? Zdali je tvé oko zlé, protože jsem já dobrotivý? 16 Tak budou poslední prvními a první posledními, neboť je mnoho povolaných, málo však vyvolených. 17 A Jehošua, vystupuje do Jerúsáléma a Syn člověka bude vydán velekněžím a písařům, i odsoudí ho k smrti 19 a vydají ho národům, by ho učinili předmětem posměchu a zbičovali a ukřižovali, a třetího dne opět vstane. 20 Tu k němu přistoupila matka synů Zebedeových se svými syny, klaněla se a cosi od něho žádala; 21 a on jí řekl: Co si přeješ? Praví mu: Řekni, aby tito dva moji synové v tvém království usedli jeden po tvé pravici a jeden po tvé levici. 22 A Jehošua v odpověď řekl: Nevíte, co si žádáte. Můžete pít kalich, jež brzy budu pít já? Praví mu: Můžeme. 23 [I] praví jim: Můj kalich sice pít budete, ale dát usednout po mé pravici a po [mé] levici není věc má, nýbrž to patří těm, jimž je to připraveno od mého Otce. 24 A když to uslyšelo těch deset, byli vůči těm dvěma bratrům jati nevolí; 25 Jehošua však, přivolav si je, řekl: Víte, že vládcové národů nad nimi panují a velící nad nimi vykonávají pravomoc. 26 Mezi vámi takto nebude, nýbrž kdokoli si přeje stát se mezi vámi velikým, bude vašim posluhou, 27 a kdokoli si přeje být mezi vámi první, budiž vašim nevolníkem, 28 právě tak jako Syn člověka nepřišel dát si posluhovat, nýbrž sám posloužit a dát své žití jako výkupné za mnohé.

29 A když se ubírali ven z Jericha, vydal se za ním početný dav; 30 a hle, dva slepci, sedící při cestě, uslyšeli, že se mimo bere Jehošua, i dali se do křiku, říkajíce: Smiluj se nad námi, Pane, Synu Davidův! 31 A dav je okřikoval, aby umkli, oni však tím více křičeli, říkajíce: Smiluj se nad námi, Pane, Synu Davidův! 32 A Jehošua, zůstav stát, je zavolal a řekl: Co si přejete, bych vám učinil? 33 Praví mu: Pane, aby naše oči byly otevřeny. 34 A Jehošua, byv pohnut niterným soucitem, na jejich oči sáhl a jejich oči hned prohlédly, i vydali se za ním.

Matouš 21

1 A když se přiblížili k Jerúsálemu a přišli k Bétfaze u hory Oliv, tu vyslal Jehošua dva učedníky, 2 pravě jim: Odeberte se do té vsi, jež je naproti vám, a hned uvidíte oslici tam přivázanou a u ní osle; uvolněte je a přiveďte mi je. 3 A řekne-li vám kdo co, povíte: Má jich zapotřebí *Pán, i odešle je ihned. 4 Toto celé se pak událo, aby bylo splněno to, co bylo řečeno skrze proroka, jenž praví: 5 Povězte dceři Sióna: Hle, přichází ti tvůj Král, tichý a jízmo na oslici a na osleti, mláděti tahouna. 6 I odebrali se učedníci a zachovali se podle toho, jak jim Jehošua nařídil, a 7 přivedli tu oslici a to osle a nakladli na ně svého šatstva, i nasedl na ně. 8 A velmi početný dav nastlal vlastního šatstva na cestu, druzí pak utínali ze stromů větve a stlali na cestu. 9 A davy, jež se braly před ním, i ty, jež šly za ním, volaly, říkajíce: HÓSANNA synu Davidovu! Požehnan budiž ten, jenž přichází ve jménu Jehovy! HÓSANNA v nejvyšších místech! 10 A při jeho vstupu do Jerúsálema bylo celé město vzrušeno a říkalo: Kdo je toto? 11 A davy říkaly: Toto je Jehošua, ten prorok, jenž je z Nazaretu z Galileje. 12 A Jehošua vstoupil do [Božího] CHRÁMU a vyhnal všechny ty, kdo v CHRÁMĚ prodávali a kupovali, a zpěvrcel stoly směnárníků a sedadla těch, kdo prodávali holuby. 13 A praví jim: Je psáno: Můj dům bude nazýván domem modlitby, vy jste jej však učinili brlohem lupičů. 14 A v CHRÁMĚ k němu přistoupili slepci a chromí a uzdravil je. 15 A když velekněží a písaři uviděli divy, jež vykonal, a dívky v CHRÁMĚ volající a říkající: HÓSANNA Synu Davidovu, byli jati nevolí 16 a řekli mu: Slyšíš, co tito říkají? A Jehošua jim praví: Ano; nečetli jste nikdy: Z úst batolat a kojenců jsi zdokonalil chválu? 17 A opustiv je, vyšel z města ven do Bétanie a přenocoval tam. 18 Časně ráno však, nastoupiv cestu zpět do města, vyhladověl, 19 a uzřev na cestě jeden fíkovník, přišel k němu a nenašel na něm nic než jen listí. A praví mu: Necht' z tebe již nikdy není pražádného ovoce. A ten fíkovník okamžitě uschl. 20 A učedníci, vidouce to, se podivili a říkali: Jak ten fíkovník okamžitě uschl! 21 A Jehošua jim v odpověď řekl: Věru, pravím vám: Jestliže budete mít víru a nezapochybujete, budete schopni vykonat nejen to, co se stalo tomu fíkovníku, nýbrž i když řeknete této hoře: Odstraň se a vrhni se do moře, stane se; 22 a vše, očkoli v modlitbě s věrou poprosíte, dostanete. 23 A když přišel do CHRÁMU, přistoupili k němu, když vyučoval, velekněží a starší lidu a pravili: Jakou pravomocí konáš tyto věci? A kdo ti tuto pravomoc dal? 24 A Jehošua jim v odpověď řekl: Otáží se i já vás na jednu věc, a povíte-li mi ji, řeknu i já vám, jakou pravomocí tyto věci konám: 25 Janovo ponoření - odkud bylo? Z nebe či z lidí? A oni se mezi sebou domlouvali, říkajíce: Povíme-li: z nebe, řekne nám: Proč jste mu tedy neuvěřili? 26 Povíme-li však: z lidí, bojíme se davu, vždyť všichni mají Jana za proroka. 27 I řekli Jehošuoovi v odpověď: Nevíme. Dělal jim i on: Aniž vám já míním říci, jakou pravomocí tyto věci konám. 28 Ale co myslíte? Jeden člověk měl dvě děti; i přistoupiv k prvnímu, řekl: Dítě, jdi dnes, pracuj na [mé] vinici. 29 A on v odpověď řekl: Nechce se mi. Potom však, lituje toho, odešel. 30 A přistoupiv k druhému, řekl taktéž, a on v odpověď řekl: Já jdu, pane; a neodešel. 31 Který z těch dvou vykonal otcovu vůli? Praví [mu]: Ten první. Jehošua jim praví: Věru, pravím vám, že vás dávkový výběřčí a nevěstky předcházejí do Božího království. 32 Ano, přišel k vám Jan na cestě spravedlnosti a neuvěřili jste mu, ale dávkový výběřčí a nevěstky mu uvěřili, vy však, vidouce to, jste toho potom nelitovali, byste mu uvěřili. 33 Poslyšte další přirovnání: Byl jeden hospodář domu, jenž vysadil vinici a postavil okolo ní plot a vykopal v ní lis a zbudoval věž, i pronajal ji rolníkům a odešel ze země. 34 Když se však přiblížila doba ovoce, vyslal k těm rolníkům své nevolníky, by jeho ovoce vyzvedli. 35 A rolníci, chytivše jeho nevolníky, jednoho zbili a jednoho zase zabil a jednoho ukamenovali. 36 Opět vyslal další nevolníky, ve větším počtu než ty první, i učinili jim taktéž. 37 A nakonec k nim vyslal svého syna a pravil: Na mého syna budou mít ohled. 38 Rolníci však vidouce syna, sami mezi sebou řekli: Toto je dědic - pojd'te, snažme se ho zabít a zaberme jeho dědictví. 39 I chytili ho, vystrčili z vinice ven a zabil. 40 Až tedy ten pán vinice přijde, co těm rolníkům učiní? 41 Praví mu: Ty bídíky bídě zahubí a tu vinici pronajme druhým rolníkům, kteří mu budou ovoce v příslušných obdobích odvádět. 42 Jehošua jim praví: Nikdy jste v Písmech nečetli: Kámen, jež zamítli ti, kdo budovali, ten se stal hlavou nároží; ta je od PÁNA a je podivuhodná v našich očích? 43 Pravím vám tudíž, že Boží království bude odňato vám a dáno národu, jenž bude poskytovat jeho ovoce. 44 A kdo na ten kámen padne, bude roztříštěn, a na kohokoli padne on, rozmetá ho. 45 A velekněží a farizeové poznali, uslyševše jeho přirovnání, že mluví o nich, 46 a byli dychtiví se ho zmocnit, ale zalekli se davu, jelikož ho měli za proroka.

Matouš 22

1 A Jehošua k nim v odpověď opět promluvil v přirovnáních a pravil: 2 Království nebes se stalo podobným králi, jenž svému synu uspořádal svatební slavnost 3 a vyslal své nevolníky, by na svatební slavnost pozvané povolali; a nechtěli přijít. 4 Opět vyslal další nevolníky a pravil: Povězte pozvaným: Hle, připravil jsem svůj oběd, můj skot a tučný dobytek je poražen a všechny věci připraveny - pojdte na svatební slavnost. 5 Oni však bez zájmu odešli, jeden na své pole a jiný zase po svém obchodu, 6 ostatní, zmocnivše se jeho nevolníků, je ztýrali a pobili. 7 A král se [, uslyšev o tom,] rozhněval, a poslav svá vojska, pohubil ony vrahy a spálil jejich město. 8 Tu svým nevolníkům pravil: Svatební slavnost je sice připravena, avšak pozvaní nebyli hodni. 9 Ubírejte se tedy na rozcestí silnic a pozvěte, kolik jich zastihnete, na svatební slavnost. 10 I vyšli oni nevolníci na silnice a svolali všechny, kolik jich zastihli, zlé i dobré, a svatební slavnost byla hojně opatřena hostmi. 11 A král, vstoupiv, by se na hosty podíval, tam uviděl člověka ne svatebním oděvem oděného. 12 I pravil mu: Příteli, jak jsi sem vnikl, nemaje svatební oděv? On však oněměl. 13 Tu řekl král posluhům: Svažte jeho ruce a nohy a odnešte ho a vyhoďte do zevnější tmy; tam bude pláč a zatínání zubů. 14 Jeť mnoho povolaných, málo však vyvolených. 15 Tu se farizeové odebrali a uspořádali poradu, jak by ho vlákali do pasti v řeči. 16 I vysílají k němu s héródovci své učedníky se slovy: Učiteli, víme, že jsi pravdomluvný a v pravdě vyučuješ Boží cestě a na nikom ti nezáleží, neboť nehledíš na osobu lidí; 17 pověz nám tedy, co si myslíš: Je dovoleno dávat císaři poplatek čili nic? 18 Jehošua však, poznav jejich podlost, řekl: Co mě pokoušíte, pokrytci? 19 Ukažte mi peníz poplatku. A oni mu předložili denár. 20 I pravil jim: Čí je tento obraz a nápis? 21 Pravil mu: Císařův. Tu jim pravil: Odvádějte tedy císaři, co je císařovo, a Bohu, co je Boží. 22 A když toto uslyšeli, byli jati údivem, i nechali ho a odešli. 23 V onen den k němu přistoupili saduceové, kteří říkají, že není opětovného vstání, a otázali se ho, 24 pravice: Učiteli, Mojžíš řekl: Umře-li kdo nemající dětí, přiznání se jeho bratr švagrovsky k jeho ženě a způsobí, by jeho bratru povstalo símě. 25 I bylo u nás sedm bratrů, a první, oženiv se, skončil, a nemaje semene, zanechal svou ženu svému bratru; 26 stejně i druhý a třetí, až do těch sedmi. 27 A naposledy ze všech umřela i ta žena. 28 Při opětovném vstání tedy - koho z těch sedmi bude ženou? Měli ji přece všichni. 29 A Jehošua jim v odpověď řekl: Bloudíte, jsouce neznalí Písem i Boží moci. 30 Vždyť při opětovném vstání ani nevstupují ani se nedávají v manželství, nýbrž jsou jako Boží andělé v nebi. 31 A stran opětovného vstání mrtvých - nečetli jste to, co vám bylo řečeno od Boha, jenž pravil: 32 Já jsem Bůh Abrahamův a Bůh Isákův a Bůh Jakóbov? Bůh není Bůh mrtvých, nýbrž živých. 33 A když to uslyšely davy, upadaly v ohromení nad jeho naukou. 34 Farizeové však, uslyševše, že umlčel saduceje, se spolu sešli; 35 a jeden z nich, zákoník, se otázal, aby ho pokoušel, i pravil: 36 Učiteli, který je veliký příkaz v zákoně? 37 A on mu děl: Budeš milovat PÁNA, svého Boha, celým svým srdcem a celou svou duší a celým svým rozumem. 38 Toto je veliký a první příkaz; 39 a druhý je mu podobný: Budeš milovat toho, jenž je ti blízko, jako sám sebe. 40 Na těchto dvou příkazech visí celý zákon i proroci. 41 A když se farizeové sešli, otázal se jich Jehošua, pravě: 42 Co si myslíte o KRISTU? Čí syn je? Pravil mu: Davidův. 43 Pravil jim: Jak to tedy, že ho David v Duchu nazývá Pánem, pravě: 44 Jehova mému Pánu řekl: Sed' po mé pravici, než tvé nepřátele položím pod tvé nohy? 45 Nazývá-li ho tedy David Pánem, jak to, že je jeho syn? 46 A nikdo mu nemohl odpovédět slova, aniž se ho kdo od onoho dne ještě odvážil otázat.

Matouš 23

1 Tu Jehošua promluvil k davům a k svým učedníkům, 2 i pravil: Písaři a farizeové zasedli na Mojžíšově sedadle; 3 všechny věci tedy, kterékoli vám povědí, konejte a dodržujte, podle jejich činů však nejednejte, neboť mluví a nejednají, 4 svazují však těžká a neúnosná břemena a nakládají je na ramena lidí, ale sami nejsou ochotni jimi pohnout ani svým prstem. 5 A všechny své činy konají, aby byli pozorováni lidmi - vždyť rozšiřují své modlitební řemínky a zvětšují třepení [svého šatstva], 6 a mají rádi přední místo na hostinách a přední sedadla v synagogách 7 a pozdravy na tržištích a od lidí se dát nazývat RABBI, RABBI. 8 Vy se však nedávejte nazývat RABBI, neboť váš mistr je jeden a vy všichni jste bratři, 9 a nikoho na zemi nenazývejte svým otcem, neboť váš Otec je jeden, jenž je v nebesích, 10 aniž se dávejte nazývat mistry, neboť váš mistr je jeden, KRISTUS. 11 Ten však, kdo je z vás největší, bude vašim posluhou, 12 a kdokoli sám sebe povýší, bude ponížen, a kdokoli sám sebe poníží, bude povýšen. 13 Běda však vám, písaři a farizeové, pokrytci, protože zamykáte království nebes před lidmi - ano, sami nevstupujete, aniž necháváte vstoupit ty, kdo vstupují. 14 - 15 Běda vám, písaři a farizeové, pokrytci, protože obcházíte moře i souš, byste jednoho učinili přistoupilcem, a když se jím stane, činíte ho synem Geheny, dvakrát takovým jako vy. 16 Běda vám, slepí vodiči, kteří říkáte: Kdokoli přísáhne při chrámu, není to nic, kdokoli však přísáhne při zlatě chrámu, je povinen. 17 Pošetilci a slepci - copak je větší: zlato či chrám, jenž zlato posvěcuje? 18 A: Kdokoli přísáhne při oltáři, není to nic, kdokoli však přísáhne při daru, jenž je na něm, je povinen. 19 [Pošetilci a] slepci - copak je větší: dar či oltář, jenž dar posvěcuje? 20 Kdo tedy přísáhne při oltáři, přísáhá při něm i při všech věcech, jež na něm jsou, 21 a kdo přísáhne při chrámu, přísáhá při něm i při tom, jenž v něm sídlí, 22 a kdo přísáhne při nebi, přísáhá při Božím trůnu i při tom, jenž na něm sedí. 23 Běda vám, písaři a farizeové, pokrytci, protože odvádíte desátky z máty a z anýzu a z kmínu a zanedbali jste závažnější věci zákona - právo a soucit a víru; tyto věci bylo záhodno uskutečnit a oněch zanedbávat.

24 Slepí vodiči, kteří komára cedíte, velblouda však polykáte! 25 Běda vám, písmaři a farizeové, pokrytci, protože čistíte zevnějšek poháru a talíře, zevnitř však jsou napěchovány loupeží a nevázaností. 26 Slepý farizeji, vyčist' nejprve vnitřek poháru a talíře, aby se i jejich zevnějšek stal čistým. 27 Běda vám, písmaři a farizeové, pokrytci, protože se podobáte obilným hrobům, jež se sice zevně jeví krásnými, zevnitř však jsou napěchovány kostmi mrtvých a veškerou nečistotou. 28 Tak se i vy sice zevně lidem jevíte spravedlivými, zevnitř však jste vrchovatě plni pokrytectví a bezzákonnosti. 29 Běda vám, písmaři a farizeové, pokrytci, protože budujete hroby proroků a zdobíte hrobky spravedlivých 30 a říkáte: Kdybychom byli bývali ve dnech svých otců, nebyli bychom bývali jejich společníky v krvi proroků. 31 Sami sobě tudíž podáváte svědectví, že jste synové těch, kteří proroky povraždili; 32 a vy - naplňte míru svých otců. 33 Hadi, zplozeňata zmijí, jak byste unikli odsouzení do Gehenny? 34 Pro tuto příčinu, hle, já k vám vysílám proroky a mudrce a písmaře, a některé z nich zabijete a ukřižujete a některé z nich budete bičovat v svých synagogách a štvát od města k městu 35 tak, aby na vás přišla veškerá na zemi vylévaná spravedlivá krev, od krve spravedlivého Abela po krev Zachariáše, syna Barachiova, jehož jste zavraždili mezi chrámem a oltářem. 36 Věru, pravím vám: Tyto všechny věci přijdou na toto pokolení. 37 Jerúsáléme, Jerúsáléme, město, jež zabíjí proroky a kamenuje ty, kdo jsou k němu vysláni, kolikrát jsem tvé děti chtěl svolat tak jako slepice svolává svá kuřátka pod křídla, a nechťeli jste! 38 Hle, váš dům se vám zanechává pustý, 39 neboť vám pravím: Od nynějška mě již nikterak nevidíte, než řeknete: Požehnán budiž ten, jenž přichází ve jménu Jehovy.

Matouš 24

1 A Jehošua vyšel a ubíral se od CHRÁMU, i přistoupili jeho učedníci, by mu ukázali na budovy CHRÁMU. 2 A on jim v odpověď řekl: Nevidíte všechny tyto věci? Věru, pravím vám: Nebude zde ponechán ani kámen na kameni, aby nebyl stržen. 3 A když seděl na hoře Oliv, přistoupili k němu jeho učedníci v ústraní a pravili: Pověz nám, kdy tyto věci budou a jaké bude znamení tvého příchodu a skončení věku? 4 A Jehošua jim v odpověď řekl: Hled'te, by vás někdo nesvedl, 5 neboť v mém jménu přijdou mnozí a budou říkat: Já jsem KRISTUS, a mnohé svedou. 6 Budete však slýchat o válkách a válečných pověstech; hled'te, byste se nedávali zastrašovat, neboť všechny [tyto] věci se musejí stát, ale konec to ještě není. 7 Povstaneť národ proti národu a království proti království a místy bude hlad a mor a zemětřesení, 8 tyto všechny věci však jsou počátek bolestí. 9 Tehdy vás vystaví útisku a budou vás zabíjet, i budete pro mé jméno ode všech národů nenáviděni; 10 a tehdy budou mnozí přivedeni k pádu a budou se navzájem zrazovat a navzájem nenávidět, 11 a povstane mnoho nepravých proroků, a mnohé svedou, 12 a tím, že převládne bezzákonnost, láska většiny ochladne, 13 kdo však vytrvá do konce, ten bude zachráněn. 14 A tato blahá zvěst o království se bude kázat na celé obydlené zemi na svědectví všem národům, a tehdy přijde konec. 15 Až tedy uvidíte ohavnost pustošení, o níž bylo promluveno skrze Daniéla, proroka, jak stojí na místě, jež je svaté (, kdo čte, rozuměj), 16 tu necht' ti, kdo budou v Júdsku, prchají do hor, 17 kdo bude na střeše, nesestupuj, by si vzal věci ze svého domu, 18 a kdo na poli, nenavracej se nazpět, by si vzal svůj šat. 19 Běda však těm, jež budou těhotné, a těm, jež budou kojít v oněch dnech; 20 modlete se však, aby k vašemu útěku nedošlo v zimě ani o šabatu, 21 neboť tehdy bude veliká tíseň, jaké nebylo od počátku světa až doposud, aniž vůbec kdy bude, 22 a kdyby ony dni nebyly zkráceny, nebylo by žádné maso zachráněno, pro vyvolené však ony dni zkráceny budou. 23 Tehdy, řekne-li vám kdo: Hle, zde je KRISTUS, nebo zde, nevěřte, 24 neboť povstanou nepraví Kristové a nepraví proroci a budou ukazovat veliká znamení a zázraky, aby tak svedli, možno-li, i vyvolené. 25 Hle, předpověděl jsem vám. 26 Řeknou-li vám tedy: Hle, je v pustině - nevycházejte; hle, ve vnitřních pokojích - nevěřte, 27 neboť příchod Syna člověka bude právě takový jako když blesk vychází od východu a svítí až po západ; 28 kdekoli [totiž] je mrtvolu, tam se sletí supové. 29 Hned však po tísní oněch dní bude slunce zatemněno a měsíc nebude dávat svého lesku a hvězdy budou padat z nebe a moci nebes budou otřeseny; 30 a tehdy se na nebi zjeví znamení Syna člověka a tehdy budou všechny kmeny země bédovat a uvidí Syna člověka přicházet na oblacích nebe s mocí a velikou slávou. 31 I vyšle své anděly se silným zvukem trouby a oni shromáždí jeho vyvolené od čtyř větrů, od nejzazších končin nebes až k jejich nejzazším končinám. 32 Naučte se však přirovnání od fíkovníku: Když se již jeho větev stane měkkou a vyhání listí, víte, že léto je blízko; 33 tak i vy, když uvidíte všechny tyto věci, vězte, že je to blízko, u dveří. 34 Věru, pravím vám: Toto pokolení nikterak nepomine, než se všechny tyto věci stanou. 35 Nebe a země pominou, má slova však nikterak nepomnou. 36 O onom dni a hodině však nikdo neví, ani anděl nebes, leč jediný [můj] Otec. 37 Ale i příchod Syna člověka bude právě takový jako dni Nóeho - 38 ano, jako byli v dnech, jež byly před potopou, jedouce a pijíce, ženíce se a vdávající, až do toho dne, kdy Nóe vstoupil do schrány, 39 a nevěděli, až přišla potopa a všechny smetla, právě takový bude i příchod Syna člověka. 40 Tehdy budou dva na poli - jeden se bere s sebou a jeden se ponechává; 41 dvě meloucí při mlýně - jedna se bere s sebou a jedna se ponechává. 42 Bďte tedy, protože nevíte, které hodiny přichází váš Pán. 43 Znejte však toto, že kdyby se hospodář domu dověděl, za které hlídky přichází zloděj, bděl by a nepřipustil by prokopání do svého domu; 44 pro tuto příčinu buďte připraveni i vy, neboť Syn člověka přichází v hodinu, kdy si to nemyslíte. 45 Nuže, kdo je ten věrný a prozíravý nevolník, jehož jeho pán ustanovil nad svou čeledí, by jim včas dával stravu?

46 Blažen je onen nevolník, jehož jeho pán přijde zastihne, jak si takto počíná; 47 věru, pravím vám, že ho ustanoví nade vším, co je jeho. 48 Jestliže však onen špatný nevolník ve svém srdci řekne: Můj pán odkládá své přijetí, 49 a počne tlouci své spolunevolníky a bude jíst a pít s opilci, 50 dostaví se pán onoho nevolníka v den, kdy na něho nečeká, a v hodinu, kdy o tom neví, 51 i rozsekne ho na dvě a jeho podíl určí s pokrytci; tam bude pláč a zatínání zubů.

Matouš 25

1 Tehdy se království nebes stane podobným deset pannám, jež vzaly své svítilny a vyšly vstříc ženichovi; 2 a pět z nich bylo prozíravých a pět pošetilých. 3 Ty, jež byly pošetilé, vzaly své svítilny a nevzaly s sebou oleje, 4 ty, prozíravé, však se svými svítilnami olej v svých džbánkách vzaly. 5 A když ženich dlouho nešel, zdřímly všechny a spaly. 6 Uprostřed noci však nastal pokřik: Hle, ženich! Vycházejte mu vstříc! 7 Tu všechny ony panny vstaly a upravily své svítilny; 8 a ty pošetilé těm prozíravým řekly: Dejte nám ze svého oleje, protože naše svítilny hasnou. 9 Ty prozíravé však odpověděly, pravíce: Nikoli, aby se snad nestalo, že by nepostačilo nám ani vám. Ubírejte se raději k těm, kdo prodávají, a samy si kupte. 10 Zatímco však ony odcházely koupit, přišel ženich, a ty, jež byly připraveny, s ním vstoupily na svatební slavnost; a dveře byly zamknuty. 11 A potom přicházejí i ty ostatní panny a říkají: Pane, Pane, otevři nám! 12 On však v odpověď řekl: Věřu, pravím vám: Neznám vás. 13 Bděte tedy, protože nevíte dne ani hodiny. 14 Je tomu totiž právě tak jako když jeden člověk, odcházející ze země, povolal své vlastní nevolníky a svěřil jim, co bylo jeho, 15 i dal jednomu pět talentů a jinému zase dva a jinému jeden, každému podle jeho osobní schopnosti, a hned ze země odešel. 16 A ten, jenž dostal těch pět talentů, se odebral a dal se s nimi do práce, i vydělal dalších pět talentů; 17 taktéž i ten, jenž dostal ty dva, [i on] získal dva další. 18 Ten však, jenž dostal ten jeden, odešel a jal se kopat v zemi a peníze svého pána ukryl. 19 A po dlouhém čase přichází pán těch nevolníků a účtuje s nimi. 20 I přistoupil ten, jenž dostal těch pět talentů, přinesl dalších pět talentů a pravil: Pane, svěřil jsi mi pět talentů - hle, získal jsem mimo ně dalších pět talentů. 21 Jeho pán mu děl: Dobře, poctivý a věrný nevolníče; nad málo věcmi jsi byl věrný, nad mnoha věcmi tě ustanovím - vstup v radost svého pána. 22 A přistoupil i ten, jenž dostal ty dva talenty, a řekl: Pane, svěřil jsi mi dva talenty - hle, získal jsem mimo ně další dva talenty. 23 Jeho pán mu děl: Dobře, poctivý a věrný nevolníče; nad málo věcmi jsi byl věrný, nad mnoha věcmi tě ustanovím - vstup v radost svého pána. 24 A přistoupil i ten, jenž byl dostal ten jeden talent, a řekl: Pane, poznal jsem tě, že jsi tvrdý člověk, žnoucí, kde jsi nezasel, a sklízějící odtud, kde jsi nerozsypal; 25 i dostav strach, odešel jsem a skryl svůj talent v zemi - hle, máš to, co je tvé. 26 A jeho pán mu v odpověď řekl: Zlý a lenivý nevolníče, věděl jsi, že žnu, kde jsem nezasel, a sklízím odtud, kde jsem nerozsypal; 27 měl jsi tedy mé peníze vysázet peněžníkům a já bych, až bych přišel, si to, co je mé, vyzvedl s úroky. 28 Vezměte tedy ten talent od něho a dejte tomu, jenž má těch deset talentů, 29 neboť každému, kdo má, bude dáno a bude obdařen hojností, od toho však, kdo nemá, od něho bude vzato i to, co má. 30 A toho k ničemu se nehodícího nevolníka vyhoďte do zevnější tmy; tam bude pláč a zatínání zubů. 31 Až však přijde Syn člověka ve své slávě a s ním všichni andělé, tu zasedne na svém trůně slávy 32 a budou před ním shromážděny všechny národy; i odloučí je od sebe navzájem právě tak jako pastýř odlučuje ovce od koz, 33 a postaví ovce po své pravici a kozy zase po levici. 34 Tu Král těm po své pravici řekne: Pojd'te, vy požehnaní mého Otce, zděd'te království vám připravené od založení světa, 35 neboť jsem vyhledověl a dali jste mi najíst se, žíznil jsem a napojili jste mě, byl jsem cizincem a pozvali jste mě, 36 nahý a oblékli jste mě, onemocněl jsem a navštívili jste mě, byl jsem ve vězení a přišli jste ke mně. 37 Tu mu ti spravedliví odpovědí, pravíce: Pane, kdy jsme tě uviděli hladového a nakrmili, nebo žíznivého a napojili? 38 A kdy jsme tě uviděli jako cizince a pozvali, nebo nahého a oblékli? 39 A kdy jsme tě uviděli nemocného nebo ve vězení a přišli k tobě? 40 A Král jim v odpověď řekne: Věřu, pravím vám: Pokud jste tak učinili jednomu z těchto mých bratrů, učinili jste tak mně. 41 Tu řekne i těm po levici: Ubírejte se ode mne, vy zlořečení, do věčného ohně, připraveného ďáblu a jeho andělům, 42 neboť jsem vyhledověl a nedali jste mi najíst se, žíznil jsem a nenapojili jste mě, 43 byl jsem cizincem a nepozvali jste mě, nahý a neoblékli jste mě, nemocen a ve vězení a nenavštívili jste mě. 44 Tu i oni odpovědí, pravíce: Pane, kdy jsme tě uviděli hladového nebo žíznivého nebo jako cizince nebo nahého nebo nemocného nebo ve vězení a neposloužili ti? 45 Tu jim odpoví, pravě: Věřu, pravím vám: Pokud jste tak neučinili jednomu z těchto nejmenších, neučinili jste tak ani mně. 46 I odejdou tito do věčného trestu a ti spravedliví do věčného života.

Matouš 26

1 A když Jehošua dokončil všechna tato slova, stalo se, že svým učedníkům řekl: 2 Víte, že po dvou dnech nastává Minutí a dochází k vydání Syna člověka k tomu, by byl ukřižován. 3 Tu byli do paláce velekněze, jemuž se říkalo Kaiafas, svoláni velekněží a starší lidu 4 a spolu se usnesli, že se Jehošuy lstí zmocní a budou usilovat o jeho zabití. 5 Pravili však: Ne ve svátek, aby nenastal povyk mezi lidem. 6 Když se však stalo, že Jehošua byl v Běthanii, v domě Šimona, malomocného,

7 přistoupila k němu jedna žena, mající alabastrovou láhev drahocenné voňavky, a vylila ji na jeho hlavu, když ležel u stolu. 8 Učedníci však, vidouce to, byli jati nevolí a pravili: K čemu toto mrhání? 9 Toto se přece mohlo za mnoho prodat a dát chudým. 10 Jehošua však, poznáv to, jim řekl: Co té ženě působíte rozpaky? Vždyť vůči mně uskutečnila dobrý skutek - 11 chudé přece u sebe máte vždy, mne však ne vždy máte. 12 Ano, když ona tuto voňavku vypustila na mé tělo, učinila tak k mému pohřbení. 13 Věru, pravím vám: Kdekoli v celém světě dojde ke kázání této blahé zvěsti, promluví se i o tom, co tato učinila, na její památku. 14 Tu se jeden z těch dvanácti, jemuž se říkalo Júdas Iskarióta, odebral k velekněžím a 15 řekl: Co jste ochotni mi dát? A já vám ho vydám. A oni mu ustanovili třicet stříbrňáků; 16 a od té doby pásl po vhodné příležitosti, aby ho mohl vydat. 17 A prvního dne svátků nekvašených chlebě přistoupili učedníci k Jehošuoovi a pravili: Kde si přeješ, bychom ti připravili pojedení Minutí? 18 A on řekl: Jděte do města k tomu a tomu a povězte mu: Učitel praví: Můj čas je blízko; Minutí konám se svými učedníky u tebe. 19 I zachovali se učedníci, jak jim Jehošua nařídil, a připravili Minutí; 20 a když nastal večer, ulehl s těmi dvanácti ke stolu. 21 A zatímco jedli, řekl: Věru, pravím vám, že jeden z vás mě vydá. 22 I počali mu, nesmírně se rmoutíce, každý z nich, říkat: Což jsem to snad já, Pane? 23 On však v odpověď řekl: Ten, jenž se mnou namáčí ruku v míse, ten mě vydá. 24 Syn člověka se sice ubírá podle toho, jak je o něm psáno, běda však onomu člověku, skrze něhož k vydání Syna člověka dochází; onomu člověku by bylo dobré, kdyby se nebyl zrodil. 25 A Júdas, jenž ho vydával, v odpověď řekl: Což jsem to snad já, RABBI? Praví mu: Ty jsi řekl. 26 A zatímco jedli, vzal Jehošua chléb a poželhal jej, rozlámal a podával učedníkům a řekl: Vezměte, pojedzte, toto je mé tělo. 27 A vzal kalich, poděkoval a podal jim, pravě: Upijte z něho všichni, 28 neboť toto je má krev, krev [nové] úmluvy, jež se za mnohé vylévá k odpuštění hříchů. 29 Pravím vám však, že z tohoto plodu vinné révy od nynějška ani neupiji - až do onoho dne, kdy jej s vámi budu pít, nový, v království mého Otce. 30 A zapěvše chvalozpěv, vyšli na horu Oliv. 31 Tu jim Jehošua praví: Vy všichni se v tuto noc pro mne dáte přivést k pádu; je přece psáno: Udeřím pastýře a ovce stáda budou rozehnány. 32 Poté však, co budu vzkříšen, vás převedu do Galileje. 33 A Petr mu v odpověď řekl: Dají-li se pro tebe k pádu přivést všichni, já se nikdy k pádu přivést nedám. 34 Jehošua mu děl: Věru, pravím ti, že se mne v tuto noc, dříve než kohout zakokrhá, třikrát zřekneš. 35 Petr mu praví: I kdybych musel s tebou umřít, nikterak se tě nezřeknu. Podobně promluvili i všichni učedníci. 36 Tu s nimi Jehošua přichází na místo, jemuž se říká Gethsémaní, a praví učedníkům: Poseďte tu dotud, než tamto odejdu a pomodlím se. 37 A vzav s sebou Petra a ty dva syny Zebedeoovy, počal se rmoutit a být hluboce sklíčen. 38 Tu jim praví: Má duše je převelmi zarmoucena, až k smrti. Zůstaňte zde a bděte se mnou. 39 A popořed kousek vpřed, padl na svou tvář, modle se a pravě: Můj Otče, je-li možno, nechť mě tento kalich mine, nicméně však ne jak já chci, nýbrž jak chceš ty. 40 I přichází k učedníkům a shledává, že oni spí, i praví Petrovi: To jste nedokázali se mnou jednu hodinu probdít? 41 Bděte a modlete se, abyste se nedostali do pokušení; duch je sice odhodlán, maso však slabé. 42 Opět se, odešel podruhé, pomodlil, pravě: Můj Otče, nemůže-li [mě] toto minout, aniž bych to vypil, staň se tvá vůle. 43 A přišed shledal opět, že oni spí, neboť jejich oči byly ztěžklé. 44 A zanechav je, opět odešel a pomodlil se potřetí, i řekl touž věc. 45 Tu přichází k učedníkům a praví jim: Spěte dále a hovějte si; hle, přiblížila se hodina a Syn člověka je vydáván do rukou hříšníků. 46 Vstávejte, pojďme, hle, přiblížil se ten, jenž mě vydává. 47 A zatímco ještě mluvil, hle, přišel Júdas, jeden z těch dvanácti, a s ním početný dav, a s meči a obušky, od velekněží a starších lidu. 48 Ten pak, jenž ho vydával, jim byl dal znamení, pravě: Kteréhokoli políbím, je on, zmocněte se ho. 49 A hned, přistoupiv k Jehošuoovi, řekl: Buď zdrav, RABBI; a zlíbal ho. 50 Jehošua mu však řekl: Příteli, nač jsi přišel? Tu přistoupili, položili na Jehošuu ruce a zmocnili se ho. 51 A hle, jeden z těch s Jehošuoou vztáhl ruku, vytasil svůj meč, udeřil nevolníka veleknězova a usekl jeho ucho. 52 Tu mu Jehošua praví: Vrať svůj meč zase na jeho místo, neboť všichni, kteří meč berou, mečem zahynou; 53 anebo myslíš, že teď nemohu snažně poprosit svého Otce a že by mi neposkytl více než dvanáct legií andělů? 54 Jak by potom byla splněna Písma, že se tak musí stát? 55 V onu hodinu řekl Jehošua davům: Jako na lupiče jste s meči a obušky vyšli mě zatknout? Denně jsem [u vás] sedal v CHRÁMĚ a vyučoval, a nezmocnili jste se mě. 56 Toto celé se však událo, aby byla splněna Písma proroků. Tu ho učedníci všichni opustili a prchli. 57 Ti pak, kteří se Jehošuy zmocnili, ho odvedli ke Kaiafovi, veleknězi, kam byli svoláni písmáři a starší. 58 A Petr šel zdaleka za ním až k veleknězovu paláci, a vstoupiv dovnitř, seděl se zřízenci, by uviděl konec. 59 A velekněží a starší a celá rada vyhledávali proti Jehošuoovi lživé svědectví, tak aby mohli způsobit jeho smrt, 60 a nenašli, ač přistupovalo mnoho lživých svědků. Nakonec však přistoupili dva lživí svědkové a 61 řekli: Tento děl: Mohu zbořit a ve třech dnech zbudovat Boží chrám. 62 I vstal velekněz a řekl mu: Neodpovídáš nic? Co tito proti tobě dosvědčují? 63 Jehošua však mlčel. A velekněz mu v odpověď řekl: Zapřísahám tě skrze živého Boha, abys nám řekl, zda ty jsi KRISTUS, Boží Syn. 64 Jehošua mu praví: Ty jsi řekl; nadto vám pravím: Od nynějška uvidíte Syna člověka sedícího po pravici moci a přicházejícího na oblacích nebe. 65 Tu velekněz roztrhl své šatstvo a pravil: Rouhal se - co ještě máme zapotřebí svědků? Hle, nyní jste to rouhání uslyšeli! 66 Co myslíte? A oni v odpověď řekli: Propadá trestu smrti. 67 Tu se jali plivat do jeho tváře a bušit do něho pěstmi, a někteří se ho jali bít dlaněmi 68 a říkali: Prorokuj nám, Kriste, kdo je to, jenž tě uhodil? 69 Petr však seděl venku v nádvoří paláce, i přistoupila k němu jedna děvečka a pravila: A tys byl s Jehošuoou, s tím Galilejcem. 70 On však přede všemi zapřel, pravě: Nevím, co pravíš. 71 A když vyšel do vstupní síně, uviděla ho druhá, i praví těm tam: I tento byl s Jehošuoou, s tím Nazareem.

72 A opět zapřel, s přísahou: Neznám toho člověka. 73 A zakrátko přistoupili ti, kteří tam stáli, a řekli Petrovi: Opravdu jsi z nich i ty, vždyť tě i tvá mluva prozrazuje. 74 Tu počal tuze proklínat a přísahat: Neznám toho člověka. A hned zakokrhal kohout, 75 a Petr si vzpomněl na slovo Jehošuoovo, že [mu] řekl: Dříve než kohout zakokrhá, třikrát se mne zřekneš. A vyšed ven, hořce se rozplakal.

Matouš 27

1 A když nastalo ráno, uspořádali všichni velekněží a starší lidu proti Jehošuoovi poradu, tak aby způsobili jeho smrt. 2 I svázali ho a odvedli, a vydali ho Pontiu Pilátovi, vladaři. 3 Tu když Júdas, jenž ho byl vydal, uviděl, že byl odsouzen, byl naplněn výčitkami svědomí a vrátil těch třicet stříbrňáků velekněžím a starším, 4 pravě: Zhřešil jsem, že jsem vydal nevinnou krev. Oni však řekli: Co je nám do toho? Přihlédni k tomu ty. 5 I mrštil těmi stříbrňáky do chrámu a odstoupil, i odešel a oběsil se. 6 A velekněží ty stříbrňáky vzali a řekli: Není dovoleno je hodit do korbanu, jelikož je to cena krve. 7 A uspořádavše poradu, zakoupili za ně hrnčířovo pole za pohřebiště cizincům. 8 Proto bylo ono pole až podnes nazváno Pole krve. 9 Tehdy bylo splněno to, co bylo řečeno skrze Jeremiáše, proroka, jenž praví: A vzal jsem těch třicet stříbrňáků, cenu toho, na něhož byla cena vypsána, na něhož cenu vypsali ti, kteří byli z Israélových synů, 10 a dali je za hrnčířovo pole, podle toho, jak mi nařídil PÁN. 11 Jehošua však stanul před vladářem a vladář se ho jal dotazovat, pravě: Ty jsi ten Král Židů? A Jehošua mu děl: Ty pravíš. 12 A když byl od velekněží a starších obžalován, neodpověděl nic. 13 Tu mu Pilát praví: Neslyšíš, kolik věcí proti tobě dosvědčují? 14 A neodpověděl mu ani jediným slovem, takže se vladář náramně divil. 15 I měl vladář obyčej ve svátek davu propouštět jednoho vězně, kterého si přáli, 16 a tehdy měli vězně význačného, jemuž se říkalo Barabbas. 17 Když se tedy sešli, řekl jim Pilát: Kterého si přejete, bych vám propustil - Barabbu či Jehošuu, jemuž se říká Kristus? 18 Věděl totiž, že mu ho vydali ze závidosti. 19 Když však seděl na soudcovském stolci, odeslala k němu jeho žena vzkaz: S oním spravedlivým nic neměj, neboť jsem pro něho dnes ve snu mnoho vytrpěla. 20 Velekněží a starší však přemluvili davu, aby si vyprosili Barabbu a Jehošuu aby vydali v záhubu. 21 A vladář jim v odpověď řekl: Kterého z těch dvou si přejete, bych vám propustil? A oni řekli: Barabbu! 22 Pilát jim praví: Co tedy mám učinit s Jehošuoou, jemuž se říká Kristus? Všichni praví: Necht' je ukřižován! 23 A vladář děl: Copak učinil zlého? Oni však ještě více křičeli, říkajíce: Necht' je ukřižován! 24 A Pilát, vida, že to není nic platné, nýbrž že spíše nastává vzbuření, nabral vody a opláchl si před davem ruce, pravě: Stran krve tohoto spravedlivého jsem nevinen - přihlédněte k tomu vy. 25 A všecken lid v odpověď řekl: Jeho krev na nás a na naše děti! 26 Tu jim propustil Barabbu, Jehošuu však zmrskal a odevzdal, aby byl ukřižován. 27 Tu vzali vladářovi vojáci Jehošuu s sebou do prétoria a svolali na něho celý oddíl, 28 i svlékli ho a vložili na něho šarlatovou pláštěnku, 29 a z trní spletli věnec a nasadili na jeho hlavu, a do jeho pravice třtinu, i jali se před ním padat na kolena a posmívat se mu, říkajíce: Buď zdrav, Králi Židů! 30 A naplivavše na něho, vzali tu třtinu a tloukli do jeho hlavy. 31 A když se mu naposmívali, svlékli ho z té pláštěnky a oděli ho jeho šatstvem, a odváděli ho k ukřižování. 32 A když vycházeli, přišli na jednoho člověka, Kyréňana jménem Šimon; toho donutili jít s nimi, aby se chopil jeho kříže. 33 A přišedše na místo řečené Golgotha, jemuž se říká Místo lebky, 34 dali mu napít se octa promíšeného se žlučí; a okusiv, nechtěl se napít. 35 A ukřižovavše ho, rozdělili si jeho šatstvo, vrhajíce los; 36 a střežili ho tam sedíce. 37 A nad jeho hlavu nasadili jeho písemné obvinění: Toto je Jehošua, Král Židů. 38 Tu jsou s ním křižováni dva lupiči, jeden zprava a jeden zleva. 39 A ti, kdo se ubírali mimo, mu spílali, potřásajíce svými hlavami 40 a říkajíce: Ty, jenž boříš a ve třech dnech buduješ chrám, zachraň sám sebe! Jsi-li Boží Syn, sestup z kříže! 41 [A] podobně i velekněží, posmívajíce se s písmaři a staršími, říkali: 42 Druhý zachraňoval, sám sebe zachránit nemůže! Je Israélův Král - necht' nyní sestoupí s kříže a uvěříme na něho! 43 Spolehl na Boha - necht' ho nyní vysvobodí, chce-li ho; řekl přece: Jsem Boží Syn! 44 A taktéž ho hanobili i ti lupiči, kteří byli ukřižováni s ním. 45 Od šesté hodiny pak nastala po vší zemi tma až do hodiny deváté; 46 okolo deváté hodiny však Jehošua silným hlasem zvolal, pravě: ÉLÍ, ÉLÍ, LAMA SABACHTHANÍ? To jest: Můj Bože, můj Bože, nač jsi mě opustil? 47 A někteří z těch, kdo tam stáli, říkali, uslyševše to: Tento volá Eliáše. 48 A jeden z nich hned přiběhl, vzal houbu a nasýtil octem a nasadil na třtinu a napájel ho. 49 Ostatní však říkali: Nechej, podívejme se, zdali ho Eliáš přichází zachránit. 50 A Jehošua, opět silným hlasem vykřiknuv, se vzdal ducha. 51 A hle, opona chrámu se roztrhla na dvě, od shora až dolů, a země se roztřásla a skály se trhaly 52 a hrobky se otevřely a mnoho těl zesnulých svatých bylo vzkříšeno, 53 a vyšedše z hrobek po jeho vzkříšení, vstoupili do svatého města a mnohým se zjeví. 54 Setník však a ti, kteří s ním Jehošuu střežili, se nesmírně ulekli, vidouce zemětřesení a ty věci, jež se děly, a říkali: Tento byl opravdu Boží Syn. 55 A bylo tam mnoho žen, jež se dívaly zdaleka - ty, jež za Jehošuoou přišly od Galileje, posluhující mu; 56 a mezi nimi byla Marie z Magdaly a Marie, matka Jakubova a Jóséova, a matka synů Zebedeových. 57 Když pak nastal večer, přišel jeden bohatý člověk z Arimateje, jeho jméno Josef, jenž se sám také byl stal Jehošuoovým učedníkem; 58 ten, přistoupiv k Pilátovi, se jal vyprošovat si Jehošuoovo tělo. Tu Pilát poručil, by tělo bylo vydáno, 59 a Josef, dostav tělo, je zavinul v čisté plátno 60 a uložil je v své nové hrobce, již byl vytesal ve skále. I přivalil ke dveřím té hrobky veliký kámen a odešel; 61 byla tam však Marie z Magdaly a ta druhá Marie, jež seděly naproti hrobu.

62 Nazíří pak - to je den po Přichystávání - se velekněží a farizeové sešli k Pilátovi 63 a pravili: Pane, vzpomněli jsme si, že onen podvodník ještě za živa řekl: Za tři dni dochází k mému vzkříšení. 64 Poruč tedy, by hrob až do třetího dne byl zajištěn, aby se nějak nestalo, že by jeho učedníci přišli a ukradli ho a lidu řekli: Byl od mrtvých vzkříšen, a bude poslední podvod horší než první. 65 A Pilát jim děl: Máte strážní oddíl; jděte, zajistěte si, jak umíte. 66 A oni se odebrali a zajistili si hrob zapečetěním kamene a k tomu strážním oddílem.

Matouš 28

1 Pozdě o šabatu pak, za soumraku na první den po šabatu, se přišla Marie z Magdaly a ta druhá Marie na hrob podívat. 2 A hle, nastalo veliké zemětřesení, neboť z nebe sestoupil anděl Jehovy, přikročil a odvalil ten kámen a seděl na něm; 3 a jeho zjev byl jako blesk a jeho oděv bílý jako sníh. 4 A strážcové se bázní před ním roztřáslí a stali se jakoby mrtvými. 5 A anděl ženám v odpověď řekl: Vy se nebojte, neboť vím, že hledáte Jehošuu, ukřížovaného; 6 zde není, neboť byl vzkříšen podle toho, jak byl řekl - pojd'te, pohleďte na místo, kde Pán ležel, 7 a rychle se odeberte a jeho učedníkům povězte: Byl od mrtvých vzkříšen, a hle, předchází vás do Galileje, tam ho uvidíte. Hle, pověděl jsem vám. 8 I odešly rychle s bázní a velikou radostí od hrobky a rozběhly se podat zprávu jeho učedníkům; 9 a jak se ubíraly podat zprávu jeho učedníkům, hle, potkal je Jehošua a pravil: Buďte zdraví! A ony přistoupily, chopily se jeho nohou a poklonily se mu. 10 Tu jim Jehošua praví: Nebojte se, jděte, podejte zprávu mým bratrům, aby odešli do Galileje, a tam mě uvidí. 11 A zatímco se ony ubíraly, hle, přišli do města někteří z toho strážního oddílu a podali o všem, co se stalo, zprávu velekněžím; 12 a ti, sešedše se se staršími a uspořádavše poradu, dali vojákům značnou částku peněz 13 a pravili: Povězte: V noci přišli jeho učedníci a ukradli ho, zatímco my jsme spali. 14 A kdyby se to dostalo v sluch vladaře, přemluvíme ho my a vás zbavíme starosti. 15 A oni, vzavše ty peníze, se zachovali, jak byli poučeni, a tato zpráva je mezi Židy rozšířena až do dneška. 16 Těch jedenáct učedníků se však odebralo do Galileje k hoře, již jim Jehošua určil; 17 a když ho uviděli, poklonili se mu, někteří však zapochybovali. 18 A Jehošua přistoupil a promluvil k nim, i pravil: Byla mi dána veškerá pravomoc v nebi i na zemi; 19 odeberte se [tedy] a všechny národy získávejte za učedníky, Ponořujte je ve jméno Otce a Syna a Svatého Ducha 20 a vyučujte je dodržovat všechny věci, kterékoli jsem přikázal vám. A hle, já jsem s vámi po všechny dni, až do skončení věku.

Marek

Marek 1

1 Počátek blahé zvěsti o Jehošuuvi Kristu, Božím Synu, 2 podle toho, jak je psáno u [Isaiáše,] proroka: Hle, já před tvou tvář vysílám svého posla, jenž upraví tvou cestu. 3 Hlas volajícího v pustině: Připravte cestu Jehovy, čiňte jeho stezky přímými. 4 Přišel Jan, ponořoval v pustině a kázal ponoření pokání k odpuštění hříchů. 5 I vycházel k němu všechen júdský kraj a všichni Jerúsálémci a byli od něho v Jordáně, řece, ponořováni, vyznávající své hříchy. 6 A Jan byl oděn srstí velblouda a okolo svých kyčlí koženým opaskem a jídal kobylinky a divoký med, 7 a kázal, říkáje: Za mnou přichází silnější než já, jemuž nejsem způsobilý, skloně se, uvolnit řemínek jeho opánků. 8 Já jsem vás ovšem ponořoval vodou, on však vás bude ponořovat Svatým Duchem. 9 A v oněch dnech se stalo, že od Nazaretu z Galileje přišel Jehošua a byl od Jana v Jordáně ponořen; 10 a hned, vystupuje z vody, uviděl, že se nebesa rozpolcují a že na něho sestupuje Svatý Duch, jakoby holubice. 11 A z nebes zazněl hlas: Ty jsi můj milovaný Syn, v tobě jsem našel svou slast. 12 A ihned ho Duch vyhání do pustiny; 13 i byl v pustině čtyřicet dní, jsa pokoušen od Satana, a byl se zvířaty a obsluhovali ho andělé. 14 Poté však, co Jan byl vydán, přišel Jehošua do Galileje a kázal blahou zvěstí o Božím království 15 a říkal: Naplnila se doba a přiblížilo se Boží království; kajte se a věřte v blahou zvěst. 16 A kráčeje podél Galilejského moře, uviděl Šimona a Ondřeje, Šimonova bratra, jak v moři rozházují čepce; byli totiž rybáři. 17 A Jehošua jim řekl: Pojdte za mnou a způsobím, byste se stali rybáři lidí. 18 A hned se, zanechavše své sítě, za ním vydali. 19 A postoupiv trochu odtamtud, uviděl Jakuba Zebedeova a Jana, jeho bratra, a ti byli v lodi, opravující síť. 20 A hned je povolal; a zanechavše svého otce Zebedea v lodi s námezdníky, odešli za ním. 21 I vcházejí do Kafarnaúmu. A hned o šabatu vstoupil do synagogy a vyučoval; 22 i upadali nad jeho naukou v ohromení, neboť je vyučoval jako někdo, kdo má pravomoc, a ne jako písmáři. 23 A v jejich synagoze byl jeden člověk posedlý nečistým duchem, i vzkřikl, 24 pravě: Eh, co je ti do nás, Jehošuo, Nazareťane? Přišel jsi nás zahubit? Znáš tě, kdo jsi - Boží Svatý. 25 A Jehošua ho pokáral, pravě: Oněm a vyjdi z něho! 26 A nečistý duch, zalomcovav jím a zvolav silným hlasem, z něho vyšel; 27 a všichni strnuli úžasem, takže se spolu navzájem dotazovali a říkali: Co je toto? Jaká je tato nová nauka, že s pravomocí přikazuje i nečistým duchům a jsou ho poslušni? 28 A jeho pověst hned vyšla do celého okolního kraje Galileje. 29 A hned, když vyšli ze synagogy, přišli s Jakubem a Janem do domu Šimonova a Ondřejova. 30 A Šimonova tchyně ležela v horečce, a hned mu o ní říkají. 31 I přistoupil a pozvedl ji, chopiv se [její] ruky, a horečka ji hned opustila, i obsluhovala je. 32 A když nastal večer, po západu slunce, nosili k němu všechny, kdo se měli zle a kdo byli ovládnáni démony, 33 a celé město bylo shromážděné u dveří; 34 i uzdravil mnoho trpících různými chorobami a vyhnal mnoho démonů, a démony nenechával mluvit, protože ho znali. 35 A vstav časně ráno, dlouho před rozedněním, vyšel a odešel na pusté místo a tam se modlil. 36 A Šimon a ti s ním ho vystopovali, 37 a když ho našli, praví mu: Všichni tě hledají. 38 I praví jim: Berme se jinam, do sousedních městeček, abych kázal i tam, vždyť k tomuto účelu jsem vystoupil. 39 A kázal v jejich synagogách v celé Galilei a vyháněl démony. 40 I přichází k němu jeden malomocný, snažně ho prosí a padá před ním na kolena a praví mu: Chceš-li, můžeš mě očistit. 41 A Jehošua, byv pohnut niterným soucitem, vztáhl ruku, sáhl na něho a praví mu: Chci, buď očistěn. 42 A jak to řekl, hned od něho malomocenství odešlo a byl očistěn. 43 A přísně ho napomenuv, poslal ho hned pryč 44 a praví mu: Hleď, bys nikomu nic neříkal, ale jdi, ukaž se knězi a přines za své očistění, co nařídil Mojžíš, na svědectví jim. 45 On však odešed počal mnoho kázat a tu věc rozlašovat, takže on již nemohl veřejně vstoupit do města, nýbrž byl venku, na pustých místech, a odevšad k němu přicházeli.

Marek 2

1 A za několik dní opět vstoupil do Kafarnaúmu, i proslechlo se, že je doma, 2 a hned se jich mnoho sešlo, takže již nebylo místa, ani u dveří, a mluvil k nim slovo. 3 I přicházejí k němu lidé dopravující ochrnutého, neseného od čtyř; 4 a nemožou se pro dav k němu přiblížit, odkryli krov, kde byl, a vylámavše jej, spouštějí nosítka, na nichž ten ochrnutý ležel. 5 A Jehošua, vida jejich víru, tomu ochrnutému praví: Dítě, tvé hříchy jsou [ti] odpuštěny. 6 Seděli tam však někteří z písmářů a přemýšleli v svých srdcích: 7 Co tento tak mluví? Rouhá se! Kdo může odpouštět hříchy, leč jeden, Bůh? 8 A Jehošua jim, rozpoznav svým duchem, že takto sami v sobě přemýšleli, hned řekl: Co v svých srdcích přemýšlíte o těchto věcech? 9 Co je snadnější? Říci ochrnutému: [Tvé] hříchy jsou [ti] odpuštěny, či říci: vstávej a zvedni svá nosítka a chod? 10 Ale abyste věděli, že Syn člověka pravomoc na zemi hříchy odpouštět má - praví tomu ochrnutému: 11 Tobě pravím: Vstávej, zvedni svá nosítka a jdi do svého domu! 12 I vstal hned a zvednuv svá nosítka, přede všemi vyšel, takže všichni žasli a oslavovali Boha, říkajíce: Nic takového jsme nikdy neviděli. 13 I vyšel opět podél moře a všechen dav přicházel k němu, i vyučoval je. 14 A bera se dále, uviděl Leviho Alfeova, sedícího při dávkové pokladně, i praví mu: Pojd' za mnou. I vstal a vydal se za ním; 15 a když v jeho domě ležel u stolu, stalo se, že s Jehošuuou a jeho učedníky u stolu leželo mnoho dávkových výběřčích a hříšníků, neboť jich bylo mnoho a šli za ním.

16 A písaři a farizeové, vidouce ho jíst s hříšníky a dávkovými výběřčími, říkali jeho učedníkům: Co to, že jídá a pije s dávkovými výběřčími a hříšníky? 17 A Jehošua, uslyšev to, jim praví: Lékaře nemají zapotřebí silní, nýbrž ti, kdo se mají zle. Nepřišel jsem povolávat spravedlivé, nýbrž hříšníky. 18 A Janovi učedníci a farizeové se postili, i přicházejí a praví mu: Proč se Janovi učedníci a [učedníci] farizeů postívají, učedníci tvoji však se nepostívají? 19 A Jehošua jim řekl: Což se synové svatební síně mohou postit, zatímco je ženich s nimi? Pokud mají ženicha s sebou, nemohou se postit, 20 přijdou však dni, kdy od nich bude ženich odtržen, a tehdy se v onen den postit budou. 21 Nikdo nenašívá záplatu z nevalchovaného sukna na starý šat, jinak ta nová výplň z něho ze starého vytrhává a vzniká horší díra. 22 A nikdo nedává mladé víno do starých měchů, jinak to víno působí praskání měchů, i vylévá se víno a měchy se zničí; nýbrž mladé víno nutno dávat do nových měchů. 23 I stalo se, že on se o šabatu ubíral osetými poli a jeho učedníci počali konat cestu, trhající klasy. 24 A farizeové mu řekli: Hle, proč činí o šabatu, co není dovoleno? 25 A on jim řekl: Nečetli jste nikdy, co učinil David, když měl nouzi a vyhladověl, on i ti s ním, 26 jak v oddíle o Abiatharovi, veleknězi, vstoupil do Božího domu a pojedl chlebu k předkládání, jichž není dovoleno pojídat, leč kněžím, a dal i těm, kdo byli s ním? 27 A řekl jim: Šabat vznikl pro člověka, ne člověk pro šabat, 28 takže Syn člověka je Pánem i šabatu.

Marek 3

1 A vstoupil opět do synagogy, i byl tam jeden člověk mající ruku vyschlou, 2 i pozorovali ho bedlivě, zda ho o šabatu uzdraví, aby ho mohli obžalovat. 3 I praví tomu člověku, jenž měl tu ruku vyschlou: Zvedej se a pojď doprostřed. 4 A praví jim: Je dovoleno o šabatu vykonat dobro či zlo, zachránit život či zabít? Oni však mlčeli. 5 A rozhlédnuv se po nich s hněvem, jsa svírán zármutkem nad zatvrzelostí jejich srdce, praví tomu člověku: Vztáhni tu svou ruku! I vztáhl a ta jeho ruka byla zase napravena; 6 a farizeové hned s héródovci vyšli a pořádali proti němu poradu, jak by ho zahubili. 7 A Jehošua se se svými učedníky uchýlil k moři, i vydal se za ním početný zástup z Galileje i z Júdska 8 a z Jerúsaléma a z Idúmeje a Zajordání; přišli k němu i lidé z okolí Tyru a Sidónu, početný zástup, když uslyšeli, jaké věci koná. 9 I řekl svým učedníkům, aby pro něho byla pohotově loďka, vzhledem k davu, aby ho netísnil, 10 neboť jich mnoho uzdravil, takže se na něho valili, kteříkoli měli trápení, aby si na něho mohli sáhnout. 11 A když ho spatřovali nečistí duchové, padali před ním a křičeli, říkajíce: Ty jsi Boží Syn. 12 I napomínal je mnohokrát, aby ho nečinili veřejně známým. 13 I vystupuje na horu a přivolává si ty, jež sám chtěl, i odešli k němu 14 a ustanovil jich dvanáct, aby byli s ním a aby je vysílal kázat 15 a vládnout pravomocí [uzdravovat choroby a] vyhánět demony. 16 A Šimonovi přidal jméno Petr; 17 a Jakuba Zebedeova a Jana, Jakubova bratra, a přidal jim jméno Boanérge, to jest Synové hromu; 18 a Ondřeje a Filipa a Bartoloměje a Matouše a Tomáše a Jakuba Alfeova a Thaddea a Šimona Kananea 19 a Júdu Iskariótu, jenž ho i vydal. I přicházejí do domu 20 a opět se schází dav, takže ani nemohou pojíst chleba. 21 A jeho příbuzní, uslyševše o tom, vyšli zmocnit se ho; říkali totiž: Pozbyl rozumu. 22 A písaři, kteří sestoupili z Jerúsaléma, říkali: Má Bělzebúba; a: Vyhání demony skrze knížete démonů. 23 I přivolal si je a pravil jim v přirovnáních: Jak může Satan vyhánět Satana? 24 A bude-li nějaké království samo vůči sobě rozděleno, nemůže se ono království udržet, 25 a bude-li nějaký dům sám vůči sobě rozdělen, nemůže se onen dům udržet. 26 A jestliže Satan povstal sám vůči sobě a je rozdělen, nemůže se udržet, nýbrž je mu konec. 27 Ale nikdo nemůže vstoupit do domu siláka a vyloupit jeho svršky, leč by nejprve toho siláka svázal, a potom jeho dům vyloupí. 28 Věru, pravím vám, že synům lidí budou odpuštěna všechna prohřešení i urážlivé řeči, kterékoli urážlivě promluví, 29 kdokoli však urážlivě promluví proti Svatému Duchu, je navždy bez odpuštění, nýbrž je vinen věčným prohřešením; 30 protože říkali: Má nečistého ducha. 31 I přicházejí jeho bratři a jeho matka, a stojíce venku, poslali k němu, volajíce ho. 32 A okolo něho seděl dav, i řekli mu: Hle, venku tě hledá tvá matka a tvoji bratři. 33 I odpověděl jim, pravě: Kdo je má matka nebo moji bratři? 34 A rozhlédnuv se v kruhu po těch, kdo okolo něho seděli, praví: Hle, má matka a moji bratři! 35 Ano, kdokoli vykoná Boží vůli, ten je mi bratrem i sestrou i matkou.

Marek 4

1 A opět počal vyučovat u moře, i sešel se k němu početný dav, takže nastoupil do lodi a seděl na moři a všecken dav byl při moři na zemi. 2 I vyučoval je v přirovnáních mnoha věcem, a ve své nauce jim pravil: 3 Slyšte: Hle, rozsévač vyšel rozsít, 4 a při tom rozsévání se stalo, že některé zrno padlo podél cesty, i přiletěli ptáci a sežrali je. 5 A další zase padlo na skalnatou půdu, kde nemělo mnoho země, a hned vzešlo ven, protože nemělo hloubky země, 6 a když vzešlo slunce, bylo sežehnuto, a protože nemělo kořene, uschlo. 7 A další padlo mezi trní, i vzrostlo trní a udusilo je, i nedalo úrody. 8 A další padlo do řádné země a dávalo úrodu vzrůstající a přibývající, i neslo jedno třicet a jedno šedesát a jedno sto. 9 A pravil: Kdo má uši k slyšení, slyš! 10 A když osaměl, tázali se ho ti okolo něho s těmi dvanácti na ta přirovnání; 11 i pravil jim: Vám je dáno [poznat] tajemství Božího království, oněm však, těm venku, se všechny věci dějí v přirovnáních,

12 aby hledíce hleděli a neviděli, a slyšíce slyšeli a nechápali, aby se snad nestalo, že by byli obráceni ke mně a že by jim bylo odpuštěno. 13 I praví jim: Nevíte, co znamená toto přirovnání? A jak se seznámíte se všemi přirovnáními? 14 Ten rozséváč rozsévá slovo, 15 a toto jsou ti podél cesty, kde se slovo rozsévá, a když uslyší, přichází hned Satan a slovo, jež je v nich zaseto, odnímá. 16 A toto podobně jsou ti, kteří se rozsévají na skalnatá místa, kteří, když uslyší slovo, hned je s radostí přijímají, 17 a nemají sami v sobě kořene, nýbrž jsou dočasní; když potom pro slovo nastane útlak nebo pronásledování, hned se urážejí. 18 A další jsou ti, kteří se rozsévají mezi trní; toto jsou ti, kteří slovo uslyšeli, 19 i vtírají se starosti života a klam bohatství a chtivosti stran ostatních věcí, a spolu dusí slovo, i stává se neplodným. 20 A toto jsou ti, kteří byli zaseti na řádnou zemi, ti, kdo slovo slyší a vpouštějí a nesou úrodu, jeden třicet a jeden šedesát a jeden sto. 21 A pravil jim: Což se snad přináší lampa, aby byla postavena pod modius nebo pod lože? Ne aby byla postavena na svícen? 22 Není přece nic tajného, co nebude vyjeveno, aniž se děje co utajeného, leč aby vyšlo najevo. 23 Má-li kdo uši k slyšení, slyš. 24 A pravil jim: Všimněte si toho, co slyšíte. Jakou měrou měříte, bude naměřeno vám, a bude vám přidáno, 25 neboť kdokoli má, bude mu dáno, a kdo nemá, bude od něho vzato i to, co má. 26 A pravil: Takové je Boží království, jako by člověk hodil na zemi osivo 27 a spal by a vstával by nocí i dnem, a osivo by pučelo a vytahovalo by se; jak, neví sám. 28 Země nese úrodu sama od sebe; nejprve osení, potom klas, potom plně vyzrálé obilí v klase. 29 A až to úroda dovolí, hned vysílá srp, protože nadešla žeň. 30 A pravil: Jak bychom znázornili Boží království, anebo jakým přirovnáním bychom je přirovnali? 31 Jako k zrně hořčice, jež, když se na zemi zaseje, je menší než všechna semena, jež na zemi jsou, 32 a když se zaseje, vzrůstá a stává se větším než všechny zeliny a vytváří veliké větve, takže pod jeho stínem mohou hřadovat ptáci nebe. 33 A mnoha takovými přirovnáními k nim mluvil slovo, podle toho, jak byli s to naslouchat, 34 a bez přirovnání k nim nemluvil, a řešení všech věcí podával svým učedníkům v ústraní. 35 A v onen den, když nastal večer, jim praví: Přeppravme se na druhý břeh. 36 A propustivše dav, berou ho s sebou, jak byl v lodi; byly s ním však i další lodi. 37 I nastává prudká větrná smršť a do lodí narážely vlny, takže se ona již plnila, 38 a on byl na zádi a spal na podušce, i burcují ho a říkají mu: Učiteli, nezáleží ti na tom, že hyneme? 39 A byv vyburcován, okřikl vítr a řekl moři: Mlč, oněm! A vítr utichl a nastalo veliké uklidnění, 40 i řekl jim: Co jste [tak] ustrašení? Jak to, že nemáte víry? 41 I ulekli se velikým leknutím a říkali k sobě navzájem: Kdo tedy tento je, že jsou ho poslušny i vítr a moře?

Marek 5

1 I připluli na druhý břeh moře do kraje Gadařanů; 2 a hned při jeho vyjití z lodi mu z hrodek vyšel naproti jeden člověk posedlý nečistým duchem, 3 jenž měl bydliště v hrobkách a nikomu se nedařilo ho svázat, ani řetězy, 4 protože ho často okovy a řetězy svázaného měli a ty řetězy byly od něho přervány a okovy rozdraceny, a nikdo nebyl schopen ho zkotit. 5 A ustavičně, nocí i dnem, v hrobkách a v horách křičel a sám sebe zraňoval kameny. 6 Vida však Jehošu zdaleka, přiběhl a poklonil se mu, 7 a vykřiknuv silným hlasem, praví: Co je ti do mne, Jehošuo, Synu Nejvyššího Boha? Zapřísahám tě Bohem, bys mě nemučil. 8 Pravil mu totiž: Vyjdi, ty nečistý duchu, z toho člověka! 9 A dotazoval se ho: Jaké máš jméno? I praví mu: Mám jméno Legie, protože je nás mnoho. 10 A prosil ho úpěnlivě, aby je neodesílal ven z toho kraje. 11 I bylo tam u samé hory veliké stádo vepřů, jež se páslo; 12 i prosili ho snažně, říkajíce: Pošli nás do těch vepřů, abychom vešli do nich. 13 A Jehošua jim [hned] povolil a ti nečistí duchové vyšli a vešli do těch vepřů, a to stádo se zřítilo po srázném svahu do moře - asi dva tisíce - a v moři tonuli. 14 A ti, kdo je pásli, prchli a podali zprávu do města i na venkov i vyšli, by uviděli, co se to stalo, 15 a přicházejí k Jehošuovi a spatřují toho, jenž býval ovládnán démony, jak sedí [a je] ošacen a při zdravém rozumu - toho, jenž byl měl tu legii. I ulekli se 16 a ti, kdo to uviděli, jim vyličili, jak se to tomu, jenž býval ovládnán démony, stalo, i o těch vepřích. 17 I počali ho snažně prosit, by od jejich hranic odešel. 18 A když nastupoval do lodí, prosil ho snažně ten, jenž kdysi byl ovládnut démony, aby směl být s ním; 19 a nedopustil mu, nýbrž mu praví: Jdi do svého domu k svým a zvěstuj jim, jak veliké věci ti Jehova učinil a jak se nad tebou smiloval. 20 I odešel a počal v Dekapoli hlásat, jak veliké věci mu Jehošua byl učinil, a všichni se divili. 21 A když se Jehošua v lodi zase přeplavil na druhý břeh, sešel se k němu početný dav, i byl u moře. 22 A [hle,] přichází jeden z představených synagogy, jménem Jair, a vida ho, padá k jeho nohám; 23 a úpěnlivě ho prosil, pravě: Má dcerka je v posledním tažení; rač přijít a položit na ni ruce, tak aby jí bylo pomozeno a aby ožila. 24 I odešel s ním, a za ním šel početný dav a stiskali ho; 25 a jakási žena, jež dvanáct let měla tok krve 26 a mnoho vytrpěla od mnoha lékařů a vynaložila vše, co měla, a nic nepořídila, nýbrž spíše přišla do horšího stavu, 27 přišla, uslyševši o Jehošuovi, v davu odzadu a sáhla si na jeho šat; 28 pravilať: Sáhnu-li si byt' i jen na jeho šatstvo, budu vyhojena. 29 A její pramen krve hned vyschl a na těle poznala, že byla z toho trápení vyléčena. 30 A Jehošua hned, rozpoznáv sám v sobě, že z něho vyšla moc, pravil, obrátiv se v davu: Kdo si sáhl na mé šatstvo? 31 A jeho učedníci mu pravili: Vidíš, že tě stiská dav, a pravíš: Kdo si na mne sáhl? 32 I rozhlížel se, by uviděl tu, jež toto učinila. 33 Ta žena však, ulekši se a chvějíc se, jsouc si vědoma toho, co se při ní stalo, přišla a padla před ním a řekla mu veškerou pravdu. 34 A on jí řekl: Dcero, vyhojila tě tvá víra, jdi v pokoji a buď zdráva a prosta svého trápení. 35 Zatímco ještě mluvil, přicházejí od toho představeného synagogy a praví: Tvá dcera umřela, co ještě Učitele obtěžuješ?

36 Jehošua však [hned], uslyšev to slovo, jež se mluvilo, tomu představenému synagogy praví: Neboj se, jen věř. 37 A nenechal nikoho, by ho doprovodil, leč Petra a Jakuba a Jana, Jakubova bratra. 38 I přichází do domu toho představeného synagogy a shledává hluk a lidi velice plačící a kvílící, 39 a vstoupiv, praví jim: Co hlučíte a pláčete? Ta holčička neumřela, nýbrž spí. 40 I vysmívali se mu, on však všechny vyhnal a bere s sebou otce té holčičky a matku a ty, kteří byli u něho, a vchází tam, kde ta holčička ležela; 41 a chopiv se ruky té holčičky, praví jí: TALITHA KÚMI; to je v překladu: Dívenko, tobě pravím, zvedej se. 42 A ta dívenka hned vstala a chodila, neboť byla dvanáctiletá; i užasli velkým úžasem. 43 A velmi důtklivě je napomenul, aby se toto nikdo nedověděl, a řekl, by se jí dalo pojišť.

Marek 6

1 I vyšel odtamtud a přišel do své otčiny; a jeho učedníci jdou za ním. 2 A když nastal šabat, počal vyučovat v synagoze; a mnozí, kteří poslouchali, upadali v ohromení a říkali: Odkud tento má tyto věci? A jaká je to moudrost, jež mu byla dána? A takovéto mocné činy se dějí skrze jeho ruce! 3 Není toto ten tesař, syn Mariin a bratr Jakubův a Jóséův a Júdův a Šimonův? A nejsou zde u nás jeho sestry? I uráželi se pro něho. 4 Jehošua jim však pravil: Prorok není beze cti, leč ve své otčině a mezi [svými] příbuznými a ve svém domě. 5 I nemohl tam vykonat žádný mocný čin, ledaže položil ruce na několik neduživých a uzdravil je; 6 a divil se pro jejich nevěru. I obcházel vsi vůkol a vyučoval. 7 I přivolává si těch dvanáct; a počal je vysílat, dva a dva, a dával jim pravomoc nad nečistými duchy 8 a udělil jim pokyny, aby si nic nebrali na cestu, leč jediné hůl, ne vak, ne chleba, ne peněz do opasku, 9 ale ať jsou obuti v sandály; a neodívejte se dvěma tunikami. 10 A pravil jim: Kdekoli vejdete do domu, tam zůstávejte, než odtamtud vyjdete. 11 A kterékoli místo vás nepřijme, aniž vás vyslechnou - vytfeste, až odtamtud budete vycházet, zeminu, jež bude naspodu vašich nohou, na svědectví jim. 12 I vyšli a kázali, aby se lidé dali na pokání, 13 a mnoho démonů vyháněli a mnoho neduživých potírali olejem a uzdravovali. 14 I uslyšel o něm král Héródés - stalť se jeho jméno veřejně známým - a pravil: Jan, ponořující, byl vzkříšen zprostřed mrtvých a následkem toho v něm projevují svou sílu ty mocné činy. 15 A druzí říkali: Je to Eliáš; a další říkali: Je to prorok, jako jeden z proroků. 16 Héródés však, uslyšev to, pravil: Jan, jehož jsem já sťal - ten to je, on byl vzkříšen [zprostřed mrtvých]. 17 On totiž, Héródés, byl poslal a zmocnil se Jana a svázal ho ve vězení, pro Héródiadu, ženu Filipa, svého bratra, protože se s ní oženil, 18 neboť Jan Héródovi říkal: Není ti dovoleno mít ženu tvého bratra. 19 Ta Héródias si to však na něho pamatovala a byla by ho ráda zabila, a nemohla, 20 neboť Héródés se Jana bál, věda, že to je muž spravedlivý a svatý, i choval ho v bezpečí, a naslouchav mu, konal mnoho věcí, a naslouchal mu rád. 21 A když nastal volný den, kdy Héródés o svých narozeninách pro své velmože a pro vysoké důstojníctvo a pro přední muže Galileje pořádal večeři, 22 a když její, Héródiadina, dcera vstoupila a zatančila, zalíbila se Héródovi i těm, kdo s ním leželi u stolu; a král té dívce řekl: Popros mě, očkoli si přeješ, a dám ti. 23 A přísáhl jí: Očkoli mě poprosíš, dám ti, až do polovice mého království. 24 I vyšla a řekla své matce: Co si mám vyprosit? A ona řekla: Hlavu Jana, ponořujícího. 25 A hned s chvatem vstoupila ke králi a přednesla svou prosbu, pravíc: Přeji si, abys mi hned teď dal na podnose hlavu Jana, ponořujícího. 26 A král, byv jat převelikým zármutkem, jí vzhledem k přísahám a k těm, kdo s ním leželi u stolu, nechtěl zrušit slovo, 27 i odeslal král ihned příslušníka osobní stráže a nařídil, by jeho hlava byla donesena. 28 A on odešel a ve vězení ho sťal a jeho hlavu donesl na podnose a dal jí té dívce, a ta dívka ji dala své matce. 29 A jeho učedníci, uslyševše o tom, přišli a vyzvedli jeho mrtvolu a uložili ji v hrobce. 30 A apoštolové se scházejí k Jehošuovi, i oznámili mu všechny věci, [i] jaké vykonali i jakým vyučovali. 31 I řekl jim: Pojdte vy sami na pusté místo do ústraní a [po]hovějte si trochu. Těch totiž, kdo přicházeli a těch, kdo odcházeli, bylo mnoho, a ani pojišť neměli pokdy. 32 I odpluli v lodi na pusté místo do ústraní; 33 a mnozí je uviděli odjíždět a rozpoznali je, i sběhli se tam pěšky ze všech měst a předešli je. 34 A když [Jehošua] vyšel z lodí, uviděl početný dav a byl vůči nim pohnut niterným soucitem, protože byli jako ovce nemající pastýře; i počal je vyučovat mnoha věcem. 35 A když již nastala pozdní hodina, přistoupili k němu jeho učedníci a praví: To místo je pusté a hodina již pozdní; 36 propusť je, aby odešli do samot a vsí vůkol a nakoupili si chleba, neboť nemají, čeho by pojedli. 37 A on jim v odpověď řekl: Dejte jim pojišť vy. I praví mu: Máme odejít, nakoupit chleba za dvě stě denárů a dát jim pojišť? 38 A on jim praví: Kolik chlebů máte? Jděte [a] podívejte se. A když seznali, praví: Pět, a dvě ryby. 39 I nařídil jim, by všichni byli po skupinách uloženi na zelené trávy; 40 a usadili se v řadách po stu a po padesáti. 41 A vzal těch pět chlebů a ty dvě ryby, vzhlédl do nebe a požehnal, i polámal ty chleby a podával svým učedníkům, aby jim je předkládali, a ty dvě ryby rozdělil všem. 42 A všichni pojedli a byli nasyceni, 43 i posbírali úlomků, že jimi naplnili dvanáct košíků, i z těch ryb. 44 A těch, kteří pojedli těch chlebů, bylo pět tisíc mužů. 45 A hned své učedníky přinutil nastoupit do lodi a brát se napřed na druhý břeh k Běthsaidě, než on propusť dav. 46 A rozloučiv se s nimi, odešel pomodlit se na horu. 47 A když nastal večer, byla loď uprostřed moře a on na zemi samotný; 48 a vida je lopotit se při veslování, neboť vítr byl proti nim, přichází okolo čtvrté noční hlídky k nim, kráčeje po moři, a chtěl je minout. 49 Oni však, když ho uviděli po moři kráčet, si pomyslili, že je to přízrak, a dali se do křiku; 50 uvidělť ho všichni a byli tím zděšeni. A hned s nimi promluvil, i praví jim: Buďte klidní, to jsem já, nebojte se. 51 A vystoupil k nim do lodi a vítr utichl. I zaslí převelmi, nadmíru, sami v sobě a divili se; 52 nepochopili totiž skrze ty chleby, neboť jejich srdce bylo zatvrzelé.

53 A přeplavivše se, připluli k zemi Gennésaretu a přistáli; 54 a při jejich vyjití z lodi ho tam hned rozpoznali, 55 oběhli celý onen okolní kraj a počali ze všech stran na lehátkách nosit ty, kdo se měli zle, - kde uslyšeli, že tam je. 56 A kdekoli vcházel do vsí nebo měst nebo samot, kladli nemocné na tržiště a snažně ho prosili, aby si směli sáhnout byt' i jen na lem jeho šatu, a kteříkoli si na něho sahal, docházeli vyhojení.

Marek 7

1 I scházejí se k němu farizeové a někteří z písmařů, přišedší z Jerúsálema, 2 a vidouce některé z jeho učedníků jíst chléb obyčejnýma, to jest neumytýma, rukama, 3 (farizeové totiž, a všichni Židé, nejedí, dokud si důkladně neumyjí ruce, držíce se toho, co se dochovalo od starých, 4 a když přijdou z tržiště, nejedí, dokud se nenamočí, a je mnoho dalších věcí, jež přijali, by se jich drželi, namáčení pohárů a hrců a mosazného náčiní a loží,) 5 potom se ho ti farizeové a ti písmaři dotazují: Proč tvoji učedníci nechodí podle toho, co se dochovalo od starých, nýbrž jedí chléb obyčejnýma rukama? 6 On však jim v odpověď řekl: Pěkně o vás, pokrytcích, prorokoval Isaiáš, jak je psáno: Tento lid mě ctí rty, jejich srdce je však ode mne daleko vzdáleno; 7 ale marně mě uctívají, jako naukám vyučujícíe příkazům lidí. 8 [Ano,] opustili jste Boží přikázání a držíte se toho, co bylo k dodržování vydáno od lidí, - namáčení hrců a pohárů, a konáte mnoho dalších takových podobných věcí. 9 A pravil jim: Pěkně rušíte Boží přikázání, abyste mohli dodržet to, co bylo od vás k dodržování vydáno. 10 Mojžíš přece řekl: Cti svého otce a svou matku; a: Kdo o otci nebo matce mluví zle, necht' smrti skoná. 11 Vy však pravíte: Řekne-li člověk svému otci nebo své matce: Čímkoli by ti ode mne bylo pomozeno, je korbanem, to jest darem ... 12 a již mu nedopouštíte pro svého otce nebo svou matku něco vykonat, 13 zbavujícíe Boží slovo platnosti svou tradiční naukou, již jste vydali; a takových podobných věcí konáte mnoho. 14 A opět si přivolav dav, pravil jim: Naslouchejte mi všichni a chápejte: 15 Není nic, co z oblasti vně člověka do něho vchází, aby ho to mohlo znečistit, nýbrž ty věci, jež z něho vycházejí, to jsou ty, jež člověka znečišťují. 16 Má-li kdo uši k slyšení, slyš. 17 A když od davu vstoupil do domu, dotazovali se ho stran toho přirovnání jeho učedníci. 18 I praví jim: To jste i vy nechápaví? Neuvědomujete si, že nic co je zevnější a vchází do člověka, ho nemůže znečistit, 19 protože to nevchází do jeho srdce, nýbrž do jeho břicha a vychází do záchodu, a to všechny pokrmy očišťuje? 20 A pravil: Člověka znečišťuje to, co z něho vychází, 21 neboť zevnitř, ze srdce lidí, vycházejí špatné myšlenky, cizoložství, smilstva, vraždy, 22 krádeže, hrabivost, zloby, lest, bezuzdnost, zlé oko, urážlivé mluvení, pýcha, nerozum. 23 Tato všechna zla vycházejí zevnitř a znečišťují člověka. 24 A vstal a odešel odtamtud do pohraničí Tyru a Sidónu, a vstoupiv do jednoho domu, přál si, by o tom nikdo nevěděl, a nepodařilo se mu utajit se, 25 nýbrž o něm ihned uslyšela jedna žena, jejíž dcera měla nečistého ducha, i přišla a padla před ním k jeho nohám, 26 (a ta žena byla Řekyně, rodem Syrofoiničanka,) a žádala ho, aby toho démona z její dcery vyhnal. 27 [Jehošua] jí však řekl: Nechej děti, by byly nasyceny nejprve, není přece správné chléb dětí vzít a hodit štěňatům. 28 Ona však odpověděla a praví mu: Ba ano, Pane, vždyť i štěňata pod stolem žerou z drobtů děťátek. 29 I řekl jí: Pro toto slovo jdi, ten démon z tvé dcery vyšel. 30 A odešedší do svého domu, shledala, že ten démon vyšel a že její dcera leží na loži. 31 A vyšel opět z území Tyru a Sidónu, přišel středem území Dekapole k moři Galilejskému. 32 I přivádějí mu jednoho hluchého, jenž obtížně mluvil, a snažně ho prosí, aby na něho položil ruku. 33 I vzal si ho zvlášť stranou od davu, strčil své prsty do jeho uší a plivnuv sáhl na jeho jazyk; 34 a vzhlednuv do nebe, vzdychl a praví mu: EFFATHA, to jest: Bud' rozevřen. 35 A hned byly jeho uši rozevřeny a vazba jeho jazyka uvolněna, i mluvil správně. 36 A napomenul je důtklivě, aby to nikomu neříkali; čím důtklivěji však je on napomínal, tím ještě více to oni rozhlašovali 37 a upadali v přenesmírné ohromení, říkajíce: Dobře zařídil všechny věci - působí, by i hluchí slyšeli i nemluvící mluvili.

Marek 8

1 V oněch dnech, když opět byl pohromadě početný dav a když neměli, čeho by pojedli, si přivolal své učedníky a praví jim: 2 Mám niterný soucit vůči davu, protože při mně zůstávají již tři dni a nemají, čeho by pojedli, 3 a propustím-li je do jejich domova s postem, omdlí na cestě, vždyť někteří z nich přišli zdaleka. 4 A jeho učedníci mu odpověděli: Odkud kdo bude moci tyto nasytit chlebem zde v pustotě? 5 I tázal se jich: Kolik chlebů máte? A oni řekli: Sedm. 6 I povelal davu usadit se na zemi, a vzav těch sedm chlebů a poděkovav, rozlámal je a podával svým učedníkům, aby jim je předkládali, i předložili je davu. 7 A měli několik rybek, i řekl, požehnav je, by byly předloženy i ty. 8 I pojedli a byli nasyceni, a posbírali zbytky úlomků, sedm košů. 9 A bylo jich asi čtyři tisíce, i propustil je. 10 A on hned se svými učedníky nastoupil do lodi a připlul do končin Dalmanuthy. 11 I vyšli farizeové a počali se s ním dohadovat, vyhledávajícíe při něm znamení z nebe, aby ho pokoušeli. 12 A pozvednuv ve svém duchu, praví: Co toto pokolení vyhledává znamení? Věru, pravím vám: Znamení tomuto pokolení nikterak dáno nebude. 13 A zanechav je, nastoupil opět do lodi a odplul na druhý břeh. 14 I zapomněli vzít chléb a neměli s sebou v lodi než jeden bochník. 15 I napomínal je důtklivě, říkáje: Varujte se, chraňte se před kvasem farizeů a kvasem Héródovým. 16 I domlouvali se mezi sebou [, říkájice]: Protože nemáme chleba. 17 A Jehošua, poznav to, jim praví: Co se domlouváte, protože nemáte chleba? Ještě nerozumíte, aniž chápete? [Ještě] máte své srdce zatvrzelé? 18 Oči majíce, nevidíte, a uši majíce, neslyšíte a nepamatujete si?

19 Když jsem těch pět chlebů rozlámal pro těch pět tisíc, kolik košíků plných úlomků jste nasbírali? Práví mu: Dvanáct. 20 A když těch sedm pro ty čtyři tisíce, kolik košů jste naplnili nasbíranými úlomky? A oni řekli: Sedm. 21 I pravil jim: Jak to, že ještě nechápete? 22 A přichází do Bétšaidy; i přivádějí mu jednoho slepce a snažně ho prosí, aby na něho sáhl. 23 I chopil se ruky toho slepce, vyvedl ho ze vsi ven, a plivnuv do jeho očí, položil na něho ruce a dotazoval se ho, zda co vidí. 24 I vzhlédl a pravil: Vidím lidi, protože je zřím jako stromy, chodící. 25 Nato opět na jeho oči položil ruce, i nabyl zřetelného vidění a byl zase uveden do žádoucího stavu, i viděl na veškeré věci jasně. 26 I odeslal ho do jeho domu, pravě: Aniž do té vsi vstup, aniž to v té vsi komu pověz. 27 A Jehošua vyšel, i jeho učedníci, do vsi Césareje Filipovy a na cestě se svých učedníků dotazoval, pravě jim: Kdo praví lidé, že jsem já? 28 A oni mu odpověděli, pravice: Že Jan, ponořující, a druzí, že Eliáš, další však, že jeden z proroků. 29 A on se jich dotazoval: Kdo však vy pravíte, že jsem? A Petr mu v odpověď praví: Ty jsi KRISTUS. 30 I napomenul je důrazně, aby o něm nikomu neřikali, 31 a počal je vyučovat, že Syn člověka musí mnoho věcí vytrpět a být zamítnut od starších a velekněží a písmařů, a být zabit a po třech dnech opět vstát, 32 a mluvit o té věci otevřeně. A Petr, vzav si ho k sobě, mu počal domlouvat, 33 on však, obrátiv se a uzřev své učedníky, domluvil Petrovi, pravě: Klid' se za mne, Satane, protože nemáš na mysli věci Boží, nýbrž věci lidí. 34 A přivolav si dav se svými učedníky, řekl jim: Kdo chce přijít za mnou, zřekni se sám sebe a chop se svého kříže a následuj mě. 35 Kdokoli totiž bude chtít zachránit své žití, ztratí je, kdokoli však své žití pro mne a blahou zvěst ztratí, zachrání je. 36 Copak bude člověku platné, jestliže získá celý svět a utrpí škodu na své duši? 37 Copak by člověk dal výměnou za svou duši? 38 Ano, kdokoli se v tomto cizoložném a hříšném pokolení zastydí za mne a za slova má, zastydí se za něho i Syn člověka, až přijde v slávě svého Otce se svatými anděly.

Marek 9

1 A pravil jim: Věřu, pravím vám: Z těch, kdo zde stojí, jsou někteří tací, že nikterak neokusí smrti, než uvidí Boží království přišedší v moci. 2 A po šesti dnech s sebou Jehošua bere Petra a Jakuba s Janem a vyvádí je samotné na vysokou horu do ústraní. A byl před nimi přeměněn 3 a jeho šatstvo se stalo třpytivým, běloskvoucím [jako sníh], jak je valchář na zemi nemůže vybělit. 4 I ukázal se jim Eliáš s Mojžíšem, a mluvili s Jehošuu. 5 A Petr v odpověď Jehošuuvi praví: RABBI, je dobré, že jsme zde. I zřídme tři stany, tobě jeden a Mojžíšovi jeden a Eliášovi jeden. 6 Nevěděl totiž, co by měl promluvit, neboť byli jati velikou bází. 7 I objevil se oblak, zastíňující je, a z toho oblaku zazněl hlas: Tento je můj milovaný Syn - jemu naslouchejte. 8 A pojednou, rozhlédnuvše se, již při sobě neviděli nikoho, nýbrž Jehošuu samotného. 9 A když z té hory sestupovali, napomenul je důtklivě, aby nikomu nevypravovali, co uviděli, leč až Syn člověka vstane zprostřed mrtvých. 10 A toho výroku se chopili, dohadujíce se mezi sebou, co je to vstát zprostřed mrtvých. 11 I dotazovali se ho, pravice: Proč říkají písmaři, že nejprve musí přijít Eliáš? 12 A on jim v odpověď řekl: Eliáš, přijda ovšem nejprve, napravuje všechny věci; a jak je psáno o Synu člověka, že musí mnoho vytrpět a nebyť uznán za nic; 13 pravím vám však, že Eliáš i přišel a učinili mu, cokoliv se jim zachtělo, podle toho, jak je o něm psáno. 14 A když přišel k učedníkům, uviděl okolo nich početný dav a písmaře s nimi se dohadující. 15 A hned, když ho uviděli, všechen dav, se velmi zarazili, a přibíhajíce zdravili ho. 16 I otázal se jich: Co se s nimi dohadujete? 17 A jeden z davu mu odpověděl: Učíteli, přivedl jsem k tobě svého syna, jenž má němého ducha; 18 a kdekoli ho uchvátí, trhá jím, i tvoří se mu pěna a skřípe svými zuby a chřadne. A řekl jsem tvým učedníkům, aby ho vyhnali, a nedokázali to. 19 On však jim v odpověď praví: Ó, nevěřící pokolení, dokdy budu u vás? Dokdy vás budu snášet? Veďte ho ke mně. 20 I přivedli ho k němu, a když ho ten duch uviděl, hned jím zalomcoval, i padl na zemi a válel se a tvořila se mu pěna. 21 I otázal se jeho otce: Jak je tomu dávno, co se mu to stalo? A on řekl: Od útlého dětství, 22 a mnohokrát ho hodil i do ohně i do vod, aby ho zahubil; ale můžeš-li co, ustrň se nad námi a pomoz nám. 23 A Jehošua mu řekl: Toto můžeš-li je: můžeš-li uvěřit; tomu, kdo věří, jsou všechny věci možné. 24 A ten otec toho hošíka hned vykřikl a pravil [se slzami]: Věřím, buď nápomocen mé nevěře! 25 Jehošua však, vida, že se tam sbíhá dav, toho nečistého ducha pokáral, pravě mu: Ty němý a hluchý duchu, nařizuj ti já: Vyjdi z něho a již do něho nevstupuj! 26 A vykřiknuv a velice [jím] zalomcovav, vyšel, i stal se jakoby mrtvým, takže většinou říkali, že umřel; 27 Jehošua však, chopiv se jeho ruky, ho pozvedl, i vstal. 28 A když vstoupil do domu, dotazovali se ho stranou jeho učedníci: Proč se ho nepodařilo vyhnat nám? 29 I řekl jim: Tento druh nemůže vyjít nijak jinak než skrze modlitbu a půst. 30 A vyšli odtamtud a ubírali se Galileou, i nepřál si, aby kdo zvěděl; 31 vyučoval své učedníky a říkal jim: Dochází k vydání Syna člověka do rukou lidí, i zabijí ho, a až bude zabit, po třech dnech opět vstane. 32 Oni však tomu výroku nerozuměli a otázat se ho báli. 33 A přišel do Kafarnaumu, a když se stalo, že byl doma, dotazoval se jich: O čem jste na cestě rozmlouvali? 34 A oni mlčeli; byli totiž na cestě mezi sebou měli rozmluvu stran toho, kdo je největší. 35 I usedl a zavolal těch dvanáct a pravil jim: Přeje-li si kdo být první, bude poslední ze všech a posluhou všech. 36 A vzav jedno děťátko, postavil je v jejich středu, objal je a řekl jim: 37 Kdokoli přijme jedno z takovýchto děťátek v mém jménu, přijímá mne, a kdokoli přijme mne, přijímá ne mne, nýbrž toho, jenž mě vyslal. 38 A Jan mu odpověděl, pravě: Učíteli, uviděli jsme kohosi, jenž nechodí s námi, ve tvém jménu vyhánět demony, a bránili jsme mu, protože s námi nechodí. 39 Jehošua však řekl: Nebráňte mu, není přece nikoho, kdo v mém jménu vykoná zázrak a brzy nato bude moci o mně špatně promluvit; 40 vždyť kdo není proti nám, je při nás. 41 Ano, kdokoli vás napojí pohárem vody v [mém] jménu, protože jste Kristovi, věru, pravím vám: Nikterak své odměny neztratí.

42 A kdokoli zavdá jednomu z malých, kteří věří [ve mne], příčinu k úrazu, bylo by pro něho lepší, kdyby okolo jeho šíje visel [veliký] mlýnský kámen a on kdyby byl hozen do moře. 43 A bude-li ti zavdávát příčinu k úrazu tvá ruka, utni ji; je pro tebe lepší, bys zmrzačen vstoupil do života, než abys, maje dvě ruce, odešel do Gehenny, do toho neuhasitelného ohně, 44 [kde jejich červ neskonává a oheň nehasne]. 45 A bude-li ti zavdávát příčinu k úrazu tvá noha, utni ji; je pro tebe lepší, bys do života vstoupil chromý, než abys byl, maje dvě nohy, hozen do Gehenny, do toho neuhasitelného ohně, 46 [kde jejich červ neskonává a oheň nehasne]. 47 A bude-li ti zavdávát příčinu k úrazu tvé oko, vyhoď je; je pro tebe lepší, bys jednooký vstoupil do Božího království, než abys byl, maje dvě oči, hozen do ohnivého Gehenny, 48 kde jejich červ neskonává a oheň nehasne. 49 Budeť každý osolen ohněm a každá oběť bude osolena solí. 50 Sůl je dobrá, stane-li se však sůl neslanou, čím ji napravíte? Mějte sůl sami v sobě a zachovávejte mezi sebou pokoj.

Marek 10

1 A vstav odtamtud, přichází na území Júdska a na druhý břeh Jordánu. A opět se k němu scházejí davy a opět je, jak měl obyčej, vyučoval. 2 A přistoupili farizeové a otázali se ho, aby ho pokoušeli: Je muži dovoleno propustit ženu? 3 On však jim v odpověď řekl: Co vám přikázal Mojžíš? 4 A oni řekli: Mojžíš povolil napsat list rozvodu a propustit. 5 A Jehošua jim v odpověď řekl: Tento příkaz vám napsal vzhledem k vaší tvrdosti srdce, 6 od počátku stvoření je však Bůh učinil mužským a ženským pohlavím; 7 následkem toho člověk opustí svého otce i matku a bude sloučen se svou ženou, 8 i stanou se ti dva jedním masem, takže již nejsou dva, nýbrž jedno maso. 9 Co tedy spojil Bůh, nechť člověk nerozlučuje. 10 A doma se ho učedníci stran toho opět otázali, 11 i praví jim: Kdokoli propustí svou ženu a uzavře sňatek s druhou, cizoloží proti ní, 12 a jestliže žena propustí svého muže a uzavře sňatek s druhým, cizoloží. 13 I přinášeli mu děťátka, aby se jich dotýkal, učedníci však okřikovali ty, kdo je přinášeli. 14 Jehošua však, vida to, tím byl nemile dotčen a řekl jim: Nechejte děťátka ke mně přicházet, nebraňte jim, neboť takových je Boží království. 15 Věru, pravím vám: Kdokoli nepřijme Boží království tak jako děťátko, nikterak do něho nevstoupí. 16 A poobjímav je, žehnal jim, kladouc na ně ruce. 17 A když se ubíral ven na cestu, přiběhl jeden, a padnuv před ním na kolena, dotazoval se ho: Dobrý Učiteli, co mám vykonat, abych zdědil věčný život? 18 Jehošua mu však řekl: Co mi říkáš dobrý? Nikdo není dobrý, leč jeden - Bůh. 19 Příkazy znáš: Necizolož, nevráždi, nekraď, nesvědč křivě, nešid', cti svého otce a matku. 20 A on mu v odpověď řekl: Učiteli, tyto všechny věci jsem zachoval od svého mládí. 21 A Jehošua, zahleděv se na něho, si ho zamiloval a řekl mu: Chybí ti jedno: jdi, prodej, cokoli máš, a dej chudým, a budeš mít poklad v nebi, a pojď', [chop se kříže a] ber se za mnou. 22 On se však při tomto slově zachmuřil a odešel smutný, neboť měl veliká jmění. 23 A Jehošua, rozhlédnuv se, praví svým učedníkům: Jak ztěžka vniknou ti, kdo mají statky, do Božího království! 24 A učedníci nad jeho slovy trmuli úžasem; a Jehošua jim v odpověď opět praví: Děti, jak těžké je, by do Božího království vnikli ti, kdo na statky spoléhají! 25 Snadnější je velbloudu proniknout otvorem jehly než boháči vniknout do Božího království. 26 A oni upadali v převeliké ohromení a říkali k sobě navzájem: A kdo může být zachráněn? 27 Jehošua však, zahleděv se na ně, praví: Lidem nemožno, ale ne Bohu, neboť Bohu jsou možné všechny věci. 28 Petr mu počal říkat: Hle, my jsme zanechali všechny věci a vydali jsme se za tebou. 29 Jehošua v odpověď řekl: Věru, pravím vám: Není nikoho, kdo zanechal dům nebo bratry nebo sestry nebo otce nebo matku [nebo ženu] nebo děti nebo polnosti pro mne a pro blahou zvěst, 30 aby nedostal nyní, v této době, stonásobek - domy a bratry a sestry a matky a děti a polnosti, s pronásledováními, a v nastávajícím věku věčný život. 31 Mnozí první však budou posledními a ti, kdo jsou poslední, prvními. 32 I byli na cestě, vystupující do Jerúsáléma, a Jehošua se bral před nimi, i byli zaraženi, a jdouce za ním, báli se. A vzav k sobě opět těch dvanáct, počal jim říkat, co se s nimi brzy bude dít: 33 Hle, vystupujeme do Jerúsáléma a Syn člověka bude vydán velekněžím a písařům, i odsoudí ho k smrti a vydají ho národům, 34 a učiní ho předmětem posměchu a zbičují ho a naplívají na něho a zabijí ho, a po třech dnech opět vstane. 35 I přikračují k němu Jakub a Jan, ti synové Zebedeovi, a praví [mu]: Učiteli, přejeme si, abys nám učinil, cokoli si od tebe vyžádáme. 36 A on jim řekl: Co si přejete, bych vám učinil? 37 A oni mu řekli: Dej nám, abychom usedli, jeden po tvé pravici a jeden po tvé levici, v tvé slávě. 38 A Jehošua jim řekl: Nevíte, co si žádáte. Můžete pít kalich, jež piji já, nebo být ponořeni ponořením, jímž jsem ponořován já? 39 A oni mu řekli: Můžeme. A Jehošua jim řekl: Kalich, jež piji já, pít budete, a ponořením, jímž jsem ponořován já, ponořeni budete, 40 ale dát usednout po mé pravici nebo po mé levici není věc má, nýbrž to patří těm, jímž je to připraveno. 41 A když to uslyšelo těch deset, počali být vůči Jakobovi a Janovi plni nevole; 42 Jehošua však, přivolav si je, jim praví: Víte, že ti, kteří platí za vládců národů, nad nimi panují, a velicí mezi nimi vykonávají nad nimi pravomoc. 43 Mezi vámi však takto není, nýbrž kdokoli si přeje stát se mezi vámi velikým, bude vaším posluhou, 44 a kdokoli si přeje stát se prvním z vás, bude nevolníkem všech. 45 Vždyť ani Syn člověka nepřišel dát si posluhovat, nýbrž sám posloužit a dát své žití jako výkupné za mnohé. 46 I přicházejí k Jerichu, a když se ubíral on i jeho učedníci a značně veliký dav z Jericha ven, seděl u cesty Timeův syn, Bartimeus, slepec, a žebrał. 47 A uslyšev, že to je Jehošua, ten Nazareťan, počal křičet a říkat: Synu Davidův, Jehošuo, smiluj se nade mnou! 48 A mnozí ho okřikovali, aby umlkl, on však křičel mnohem více: Synu Davidův, smiluj se nade mnou!

49 A Jehošua, zůstav stát, řekl, by byl zavolán. I volají toho slepce, říkajíce mu: Buď dobré myslí, vstávej, volá tě! 50 A on, odhodiv svůj přehoz, vyskočil a přišel k Jehošuoovi. 51 A Jehošua mu v odpověď praví: Co si přeješ, bych ti učinil? A ten slepec mu řekl: RABBŮNI, abych prohlédl! 52 A Jehošua mu řekl: Jdi, vyhojila tě tvá víra. I prohlédl hned a šel na cestě za ním.

Marek 11

1 A když se blíží k Jerúsálemu, k Běthfaze a Běthanii u hory Oliv, vysílá dva ze svých učedníků 2 a praví jim: Jděte do vsi, jež je naproti vám, a hned, jak do ní budete vcházet, uvidíte osle tam přivázané, na něž nikdo z lidí ještě neusedl; uvolněte je a přiveďte. 3 A řekne-li vám kdo: Co to děláte? řekněte: Má ho zapotřebí *Pán; a hned je sem odesílá. 4 I odešli a uviděli osle přivázané u dveří venku na cestě okolo domu, i uvolňují je; 5 a někteří z těch, kteří tam stáli, jim říkali: Co děláte, že to osle uvolňujete? 6 A oni jim řekli podle toho, jak jim přikázal Jehošua, i nechali je. 7 A přivedli to osle k Jehošuoovi a naházeli na ně svého šatstva, i usedl na ně. 8 A mnozí svého šatstva nastlali na cestu, a druzí utínali ze stromů ratolesti [a stlali je na cestu]. 9 A ti, kteří se brali vpředu, i ti, kteří šli za ním, volali: HÓSANNA, požehnán budiž ten, jenž přichází ve jménu Jehovy! 10 Požehnáno budiž přicházející království našeho otce Davida! HÓSANNA v nejvyšších místech! 11 I vstoupil do Jerúsálema a do CHRÁMU, a obhlédnuv si všechny věci vyšel, ježto již byla večerní hodina, s těmi dvanácti do Běthanie. 12 A nazítří, když z Běthanie vyšli, vyhladověl, 13 a uzřev z daleka jeden fíkovník mající listí, přišel se podívat, zda by na něm snad něco našel; a přišel k němu, nenašel nic než listí, neboť nebyla doba fíků. 14 I řekl mu v odpověď: Necht' již nikdy z tebe nikdo nejí ovoce! A jeho učedníci to slyšeli. 15 I přicházejí do Jerúsálema; a vstoupiv do CHRÁMU, počal vyhánět ty, kteří v CHRÁMĚ prodávali, a ty, kteří tam kupovali, a zpřevracel stoly směnárníků a sedadla těch, kdo prodávali holuby, 16 a netrpěl, aby někdo CHRÁMEM pronesl nějaký předmět. 17 A vyučoval, říká jim: Není psáno: Můj dům bude nazýván domem modlitby pro všechny národy? Vy jste jej však učinili brlohem lupičů. 18 A uslyšeli to velekněží a písaři, i hledali způsob, jak by ho zahubili, neboť se ho báli, protože všechn dav upadal nad jeho naukou v ohromení. 19 A když nastal večer, ubíral se z města ven; 20 a časně ráno, ubírajíce se mimo, uviděli ten fíkovník od kořenů uschlý. 21 A Petr, vzpomenuv si, mu praví: RABBI, hle, ten fíkovník, jež jsi proklel, uschl. 22 A Jehošua jim v odpověď praví: Mějte víru v Boha. 23 Věru, pravím vám, že kdokoli řekne této hoře: Odstraň se a vrhni se do moře, a nezapochybuje ve svém srdci, nýbrž bude věřit, že to, co praví, se děje, stane se mu, cokoli řekne. 24 Pro tuto příčinu vám pravím: Všechny věci, za kterékoli se modlíte a jež si vyprošujete - věřte, že je dostáváte, i stane se vám. 25 A když stojíte, modlice se, odpouštějte, máte-li co proti komu, aby vám i váš Otec, jenž je v nebesích, odpustil vaše provinění. 26 Neodpouštíte-li však vy, neodpustí ani váš Otec, jenž je v nebesích, provinění vašich. 27 I přicházejí zase do Jerúsálema; a když se procházel v CHRÁMĚ, přicházejí k němu velekněží a písaři a starší 28 a praví mu: Jakou pravomocí konáš tyto věci a kdo ti dal tuto pravomoc, abys tyto věci konal? 29 A Jehošua jim v odpověď řekl: Otáží se i já vás na jednu věc, i odpovězte mi a řeknu vám, jakou pravomocí tyto věci konám. 30 Janovo ponoření - bylo z nebe či z lidí? Odpovězte mi. 31 I domlouvali se mezi sebou, říkajíce: Povíme-li: z nebe, řekne: Proč jste mu [tedy] neuvěřili? 32 Ale máme povědět: z lidí? - Báli se lidu, neboť všichni měli o Janovi za to, že skutečně byl prorok. 33 I praví v odpověď Jehošuoovi: Nevíme. A Jehošua jim [v odpověď] praví: Aníž vám já míním říci, jakou pravomocí tyto věci konám.

Marek 12

1 I počal k nim mluvit v přirovnáních: Jeden člověk vysadil vinici a okolo postavil plot a vykopal nádrž pod lis a zbudoval věž, i pronajal ji rolníkům a odešel ze země. 2 A v příslušném období vyslal k rolníkům nevolníka, aby od rolníků vyzvedl něco z ovoce vinice. 3 Oni ho však chytili, zbili a odeslali s prázdnou. 4 I vyslal k nim opět dalšího nevolníka, a toho [, naházevše po něm kamení,] zranili na hlavě a odeslali zneuctěného. 5 I vyslal [opět] dalšího, a toho zabili, i mnoho dalších, z nichž některé bili a některé zase zabíjeli. 6 Maje tedy ještě jednoho milovaného syna, vyslal k nim naposled i jeho a pravil: Na mého syna budou mít ohled. 7 Avšak oni rolníci k sobě navzájem řekli: Toto je dědic, pojďte, snažme se ho zabít a dědictví bude naše. 8 I chytili ho, zabili a vyhodili z vinice ven. 9 Co tedy ten pán vinice učiní? Přejde a ty rolníky zahubí a tu vinici dá druhým. 10 Nečetli jste ani toto Písmo: Kámen, jež zamítli ti, kdo budovali, ten se stal hlavou nároží; 11 ta je od Jehovy a je podivuhodná v našich očích? 12 I byli dychtívi se ho zmocnit, a zalekli se davu; poznalíť, že toto přirovnání řekl o nich. I nechali ho a odešli. 13 I vysílají k němu některé z farizeů a héródovců, aby ho chytily v řeči. 14 I přijdou a praví mu: Učitelu, víme, že jsi pravdomluvný a na nikom ti nezáleží, neboť nehledíš na osobu lidí, nýbrž dle pravdy vyučuješ Boží cestě. Je dovoleno dávat císaři poplatek čili nic? Máme dávat či nemáme dávat? 15 On však, věda o jejich pokrytectví, jim řekl: Co mě pokoušíte? Neste mi denár, abych uviděl. 16 A oni přinesli, i praví jim: Čí je tento obraz a nápis? A oni mu řekli: Císařův. 17 A Jehošua jim v odpověď řekl: Odvádějte císaři, co je císařovo, a Bohu, co je Boží. I byli jati údivem nad ním. 18 I přicházejí k němu saduceové, ti, kteří říkají, že není opětovného vstání; i otázali se ho, pravíce: 19 Učitelu, Mojžíš nám napsal, že jestliže něčí bratr umře a zůstaví ženu a nezanechá dětí, má jeho bratr jeho ženu pojmout a způsobit, by jeho bratru vyvstalo símě.

20 Bylo sedm bratrů, a první pojal ženu a umíraje nezanechal semene. 21 I pojal ji druhý a umřel, a ani ten nezanechal semene, a třetí taktěž. 22 I pojalo ji těch sedm a semene nezanechali. Poslední ze všech umřela i ta žena. 23 Při opětovném vstání, až opět vstanou, koho z nich bude ženou? Za ženu ji přece mělo těch sedm. 24 A Jehošua jim v odpověď řekl: Ne-li pro tuto příčinu bloudíte, že jste neznali Písem i Boží moci? 25 Vždyť když opět vstanou zprostřed mrtvých, v manželství ani nevstupují ani se nedávají, nýbrž jsou jako andělé [, kteří jsou] v nebi. 26 Stran mrtvých však, že se křísí: nečetli jste v knize Mojžíšově v oddíle o ostružiníku, jak k němu Bůh promluvil, pravě: Já jsem Bůh Abrahamův a Bůh Isákův a Bůh Jakóbov? 27 On není Bůh mrtvých, nýbrž živých. Vy tedy velmi bloudíte. 28 A přistoupiv jeden z písařů, jenž je zaslechl, jak spolu vedli rozpravu, a povšiml si, že jim dobře odpověděl, otázal se ho: Který je ze všech první příkaz? 29 A Jehošua mu odpověděl: Ze všech první příkaz [je]: Slyš, Israéli: Jehova, náš Bůh, je jeden Jehova, 30 i budeš milovat Jehovu, svého Boha, z celého svého srdce a z celé své duše a z celého svého rozumu a z celé své síly. Toto je první příkaz, 31 a druhý, jemu podobný, je tento: Budeš milovat toho, jenž je ti blízko, jako sám sebe. Dalšího příkazu, většího než tyto, není. 32 A ten písař mu řekl: Výborně, Učiteli, dle pravdy jsi promluvil, protože je jeden a dalšího kromě něho není, 33 a milovat ho z celého srdce a z celého chápání a z celé duše a z celé síly, a milovat toho, jenž je blízko, jako sám sebe, je více než všechny cele spalované a jiné oběti. 34 A Jehošua, vida, že uváženě odpověděl, mu řekl: Nejsi daleko od Božího království. A již se ho nikdo neodvažoval tázat. 35 A když Jehošua vyučoval v CHRÁMĚ, pravil v odpověď: Jak to, že písaři říkají, že KRISTUS je syn Davidův? 36 Sám David [přece] v Svatém Duchu řekl: Jehova mému Pánu řekl: Sed' po mé pravici, než tvé nepřátele položím za podnož tvých nohou. 37 Sám David mu [tedy] říká Pán, i jakže je jeho syn? A většina davu mu ráda naslouchala, 38 i pravil jim ve své nauce: Chraňte se před písaři, kteří mají rádi procházení v řízích a pozdravy na tržištích 39 a přední sedadla v synagogách a přední místa na hostinách, 40 kteří pohlcují domy vdov a jako záminku konají dlouhé modlitby. Těm se dostane přísnějšího rozsudku. 41 A Jehošua, usednuv naproti pokladnici, se díval, jak dav do pokladnice házel peníze, a mnozí boháčů házeli mnoho. 42 I přišla jedna chudá vdova a hodila dvě lepta, to jest kodrant. 43 A přivolav si své učedníky, řekl jim: Věru, pravím vám: Tato chudá vdova hodila více než všichni, kteří do pokladnice naházeli. 44 Naházeliť všichni z toho, co jim přebývalo, tato však hodila ze svého nedostatku vše, cokoli měla, celé své živobyti.

Marek 13

1 A když se ubíral z CHRÁMU ven, praví mu jeden z jeho učedníků: Učiteli, hle, jaké kameny a jaké budovy! 2 A Jehošua mu v odpověď řekl: Vidiš tyto veliké budovy? Nebude zde ponechán ani kámen na kameni, jenž by vsuktu nebyl stržen. 3 A když seděl na hoře Oliv naproti CHRÁMU, dotazovali se ho v ústraní Petr a Jakub a Jan a Ondřej: 4 Pověz nám, kdy tyto věci budou a jaké bude znamení, až se bude schylovat ke splňování všech těchto věcí? 5 A Jehošua jim v odpověď počal říkat: Hled'te, by vás někdo nesvedl, 6 neboť v mém jménu přijdou mnozí a budou říkat: Jsem to já, a svedou mnohé. 7 Až však uslyšíte o válkách a válečných pověstech, nedávejte se zstrašovat, neboť se to musí stát, ale konec ještě nebude. 8 Povstanet' národ proti národu a království proti království a místy budou zemětřesení, a bude bývat hlad a nepokoje; tyto věci jsou počátky bolestí. 9 Vy však hled'te sami na sebe, neboť vás budou vydávat do rad a do synagog; budete pro mne biti a stavěni před vladaře a krále, na svědectví jim. 10 A všem národům se nejprve musí prohlásit blahá zvěst. 11 Až však vás povedou, aby vás vydávali, nestarejte se předem, co máte promluvit, [aniž se na to připravujete,] nýbrž cokoli vám v oné hodině bude dáno, to mluvte; mluvčí totiž nejste vy, nýbrž Svatý Duch. 12 Bratr však vydá na smrt bratra a otec dítě, a děti se vzeprou proti rodičům a způsobí jejich smrt, 13 a budete pro mé jméno ode všech národů nenáviděni, kdo však vytrvá do konce, ten bude zachráněn. 14 Až však uvidíte ohavnost pustošení, jak stojí, kde by neměla, (kdo čte, rozuměj,) tu necht' ti, kdo budou v Júdsku, prchají do hor, 15 a kdo bude na střeše, nesestupuj do domu, aniž vcházej, by si něco ze svého domu vzal, 16 a kdo bude na poli, nenavracej se dozadu, by si vzal svůj šat. 17 Běda však těm, jež budou těhotné, a těm, jež budou kojít v oněch dnech. 18 A modlete se, aby k tomu nedošlo v zimě, 19 neboť ony dny budou takovou tísní, jaké nebylo od počátku stvoření, jež Bůh stvořil, až doposud, a nikdy nebude, 20 a kdyby PÁN ty dni nebyl zkrátil, nebylo by žádné maso zachráněno, ale pro vyvolené, jež si vyvolil, zkrátil ty dni. 21 A tehdy, řekne-li vám kdo: Hle, zde je KRISTUS, nebo: Hle, tam, nevěřte, 22 neboť povstanou nepraví Kristové a nepraví proroci a budou ukazovat znamení a zázraky ke svádění s cesty, možno-li, i vyvolených. 23 Vy se však mějte na pozoru - hle, předpověděl jsem vám všechny věci. 24 Ale v oněch dnech, po oné tísní, bude zatemněno slunce a měsíc nebude dávat svého lesku 25 a bude docházet k vypadávání hvězd nebe, a moci, jež jsou v nebesích, budou ořeseny. 26 A tehdy uvidí Syna člověka přicházet v oblacích s velikou mocí a slávou; 27 a tehdy vyšle své anděly a shromáždí své vyvolené od čtyř větrů, od okraje země po okraj nebe. 28 Naučte se však přirovnání od fíkovníku: Když se již jeho větev stane měkkou a vyhání listy, víte, že léto je blízko; 29 tak i vy, když uvidíte, že se dějí tyto věci, vězte, že je to blízko, u dveří. 30 Věru, pravím vám: Toto pokolení nikterak nepomine, až potud, kdy se všechny tyto věci stanou. 31 Nebe a země pomínou, má slova však nikterak nepomínou. 32 O onom dni nebo hodině však nikdo neví, ani andělé, kteří jsou v nebi, ani Syn, leč Otec.

33 Mějte se na pozoru, nespěte a modlete se, neboť nevíte, kdy ta doba je; 34 jako jeden člověk na cestách, opustivší svůj dům a davší svým nevolníkům pravomoc a každému jeho práci, a vrátnému přikázal, aby bděl. 35 Bděte tedy, neboť nevíte, kdy pán domu přichází - buď večer nebo o půlnoci nebo za kuropění nebo ráno - 36 by vás, příjda znenadáni, nezastihl spící. 37 Co však pravím vám, pravím všem: Bděte.

Marek 14

1 I bylo po dvou dnech Minutí a svátek nekvašených chlebů. A velekněží a písaři hledali způsob, jak by se ho lstivě zmocnili a mohli ho zabít; 2 pravili totiž: Ne ve svátek, ať ještě není nějaké povykování lidu. 3 A když byl v Běthanii, v domě Šimona, malomocného, přišla, když ležel u stolu, jedna žena, mající alabastrovou láhev voňavky z čistého nardu, velmi drahého, a rozrazivši tu alabastrovou láhev, rozlila ji po jeho hlavě. 4 A někteří byli sami u sebe plni nevole a pravili: K čemu nastalo toto mrhání voňavkou? 5 Tato voňavka se přece mohla prodat za více než tři sta denárů a dát chudým. A zle proti ní brojili. 6 Jehošua však řekl: Nechejte ji, co jí působíte rozpaky? Uskutečnila při mně dobrý skutek - 7 chudé přece u sebe máte vždy, a kdykoli chcete, můžete jim prokázat dobro, mne však ne vždy máte. 8 Ona učinila, seč byla - předem pomazala mé tělo k pohřbu. 9 A věru, pravím vám: Kdekoli v celém světě dojde ke kázání této blahé zvěsti, i o tom, co tato učinila, se promluví, na její památku. 10 A Júdas, Iskarióta, jeden z těch dvanácti, odešel k velekněžím, aby jim ho vydal; 11 a oni, uslyševše to, se zaradovali a přislíbili mu dát peníze. I hledal způsob, jak by ho při vhodné příležitosti vydal. 12 A prvního dne svátků nekvašených chlebů, když zabíjeli Minutí, mu jeho učedníci praví: Kam si přeješ, bychom odešli a připravili, abys mohl pojíst Minutí? 13 I vysílá dva ze svých učedníků a praví jim: Jděte do města a potká vás jeden člověk, nesoucí hliněný džbán vody; dejte se za ním 14 a kamkoli vstoupí, povězte hospodáři domu: Učitel praví: Kde je můj hostinský pokoj, kde bych mohl se svými učedníky pojíst Minutí? 15 A on vám ukáže velikou místnost na poschodí, vystlanou, připravenou; tam nám připravte. 16 A jeho učedníci vyšli a přišli do města a shledali podle toho, jak jim řekl, a připravili Minutí. 17 A když nastal večer, přichází s těmi dvanácti, 18 a zatímco leželi u stolu a jedli, řekl Jehošua: Věřu, pravím vám, že jeden z vás mě vydá, jeden, jenž se mnou jí. 19 A oni se počali rmoutit a říkat mu jeden po druhém: Což snad já? [A další: Což snad já?] 20 On jim však v odpověď řekl: Jeden z vás dvanácti, jenž si se mnou namáčí do mísy. 21 Syn člověka se sice ubírá podle toho, jak je o něm psáno, běda však onomu člověku, skrze něhož k vydání Syna člověka dochází; onomu člověku [by bylo] dobré, kdyby se nebyl zrodil. 22 A zatímco jedli, vzal Jehošua chléb, požehnal, rozlámal a podal jim a řekl: Vezměte, toto je mé tělo. 23 A vzal kalich, poděkoval, podal jim a všichni z něho upili, 24 a řekl jim: Toto je má krev, krev [nové] úmluvy, jež se vylévá za mnohé. 25 Věřu, pravím vám, že již z plodu vinné révy ani neupijí - až do onoho dne, kdy jej budu pít, nový, v Božím království. 26 A zapěvše chvalozpěv, vyšli na horu Oliv. 27 A Jehošua jim praví: Všichni se dáte přivést k pádu, protože je psáno: Udeřím pastýře a ovce budou rozehnány. 28 Ale poté, co budu vzkříšen vás předejdu do Galileje. 29 Petr mu však děl: I kdyby se dali k pádu přivést všichni, já však přece nikoli. 30 A Jehošua mu praví: Věřu, pravím ti, že [ty] se mne dnes, této noci, dříve než kohout dvakrát zakokrhá, třikrát zřekneš. 31 On však přes míru mluvil [, tím více]: Kdybych s tebou musel umřít, nikterak se tě nezreknu. A taktéž mluvili i všichni. 32 I přicházejí na místo, jehož jméno je Gethsémani, i praví svým učedníkům: Poseďte zde, než se pomodlím. 33 A přibírá s sebou Petra a Jakuba a Jana, i počal být pln hrůzy a hluboké úzkosti. 34 A praví jim: Má duše je převelmi zarmoucena, až k smrti. Zůstaňte zde a bděte. 35 A popošeď kousek vpřed, padl na zemi a modlil se, aby ho, je-li možno, ta hodina minula. 36 A pravil: ABBA, Otče, všechny věci jsou ti možné; přenes tento kalich mimo mne, ale ne co já chci, nýbrž co chceš ty. 37 A přichází a shledává, že oni spí, i praví Petrovi: Šimone, spíš? Nedokázal jsi jednu hodinu probdít? 38 Bděte a modlete se, abyste se nedostali do pokušení; duch je sice odhodlán, maso však slábo. 39 A zase odešel a pomodlil se, pravě tutéž věc. 40 A vrátiv se zpět, shledal zase, že oni spí, neboť jejich oči byly ztěžklé, i nevěděli, co mu mají odpovědět. 41 A přichází potřetí a praví jim: Spěte dále a hovějte si. Je dosti - přišla hodina, hle, Syn člověka je vydáván do rukou hříšníků. 42 Vstávejte, pojdme, hle, přiblížil se ten, jenž mě vydává. 43 A ihned, zatímco ještě mluvil, přichází Júdas, [jenž byl] jeden z těch dvanácti, a s ním početný dav, s meči a obušky, od velekněží a písařů a starších. 44 Ten pak, jenž ho vydával, s nimi byl smluvil znamení, pravě: Kteréhokoli políbím, je on, zmocněte se ho a odvádějte ho bezpečně. 45 A přišed, hned k němu přistoupil a praví: RABBI, RABBI; a líbal ho. 46 A oni na něho položili své ruce a zmocnili se ho. 47 Jeden z těch však, kteří při tom stáli, tasil svůj meč, uhodil nevolníka veleknězova a usekl jeho ucho. 48 A Jehošua jim v odpověď řekl: Jako na lupiče jste s meči a obušky vyšli mě zatknout? 49 Denně jsem býval u vás a vyučoval v CHRÁMĚ, a nezmocnili jste se mne. Ale to aby byla splněna Písma. 50 I opustili ho všichni a prchli. 51 A šel za ním jakýsi mladík, mající na nahém těle přehozené plátno, i zmocňují se ho [mladící], 52 on však, nechav to plátno za sebou, od nich prchl nahý. 53 I odvedli Jehošua k veleknězi; a scházejí se k němu všichni velekněží a starší a písaři. 54 A Petr za ním zdaleka došel až dovnitř nádvoří veleknězova paláce a seděl spolu se zřízenci a ohříval se v záři ohně. 55 A velekněží a celá rada vyhledávali proti Jehošuovi svědectví k způsobení jeho smrti, a nenacházeli. 56 Mnozí totiž proti němu křivě svědčili a jejich svědectví nebyla souhlasná; 57 a někteří povstali a křivě proti němu svědčili, pravice:

58 My jsme ho zaslechli, jak pravil: Já zbořím tento chrám, jenž je vytvořen rukama, a ve třech dnech zbuduji druhý, ne rukama vytvořený. 59 A ani tak nebylo jejich svědectví souhlasné. 60 A velekněz, povstav přede všemi, se Jehošuy otázel, pravě: Neodpovídáš nic? Co tito proti tobě dosvědčují? 61 On však mlčel a nic neodpověděl. Opět se ho velekněz dotazoval, i praví mu: Ty jsi KRISTUS, Syn Velebeného? 62 A Jehošua řekl: Jsem to já, a uvidíte Syna člověka sedícího na pravici moci a přicházejícího s oblaky nebe. 63 A velekněz roztrhl svá roucha a praví: Co ještě máme zapotřebí svědků? 64 Zaslechli jste to rouhání - co míníte? A oni ho všichni odsoudili, že propadá trestu smrti. 65 I počali někteří na něho plivat a obestírat jeho tvář a bušit do něho pěstmi a říkat mu: Prorokuj! A zřízenci ho zasypávali ranami dlaní. 66 A když byl Petr dole v nádvoří paláce, přichází jedna z děveček veleknězových, 67 a uzřevši Petra, jak se ohřívá, zahledí se na něho a praví: A tys byl s tím Nazareťanem, s tím Jehošou. 68 A on zapřel, pravě: Nevím, aniž rozumím, co pravíš. A vyšel ven do předního dvora, i zakokrhál kohout. 69 A ta děvečka, vidouc ho, počala těm, kdo při tom stáli, opět říkat: Tento je z nich. 70 A on opět zapíral. A zakrátko opět Petrovi říkali ti, kdo při tom stáli: Opravdu jsi z nich, vždyť jsi také Galilejec. 71 On však počal proklínat a přísahat: Neznám toho člověka, o němž mluvíte. 72 A kohout zakokrhál podruhé, i připomněl si Petr to slovo, jež mu řekl Jehošua: Dříve než kohout dvakrát zakokrhá, třikrát se mne zřekneš. A když na to pomyslně plakal.

Marek 15

1 A ihned za časného rána velekněží, vykonavše poradu se staršími a písmaři, a celá rada, Jehošuu svázali a dali odvést a odevzdali Pilátovi. 2 A Pilát se ho otázel: Ty jsi ten Král Židů? A on mu v odpověď řekl: Ty pravíš. 3 A velekněží ho naléhavě obžalovávali, 4 i otázel se ho Pilát opět, pravě: Neodpovídáš nic? Hle, kolik věcí proti tobě dosvědčují. 5 Jehošua však již nic neodpověděl, takže se Pilát divil. 6 Ve svátek jim však propouštěval jednoho vězně, kteréhokoli si vyprošovali; 7 i byl ve vazbě jeden, jemuž se říkalo Barabbas, se svými spolupovstanci, kteří se při povstání dopustili vraždy. 8 A dav se dal do hlasitého volání, i počali se doprošovat toho, co jim vždy činíval. 9 Pilát jim však odpověděl, pravě: Přejete si, bych vám propustil toho Krále Židů? 10 poznával totiž, že ho velekněží vydali ze závisti. 11 Velekněží však poštvali dav, aby jim raději propustil Barabbu. 12 A Pilát jim opět v odpověď řekl: Co si tedy přejete, bych učinil s tím, jemuž říkáte Král Židů? 13 A oni se opět dali do křiku: Ukřižuj ho! 14 A Pilát jim pravil: Copak učinil zlého? A oni se dali do tím silnějšího křiku: Ukřižuj ho! 15 A Pilát, chtěje dav uspokojit, jim propustil Barabbu a Jehošuu zmrskal a odevzdal, aby byl ukřižován. 16 A vojáci ho odvedli dovnitř paláce, jenž se nazývá prétorium, a svolávají celý oddíl, 17 i odívají ho purpurem a ovíjejí trnovým věncem, jež spletli. 18 A počali mu vzdávat poctu: Buď zdrav, Králi Židů! 19 A tloukli do jeho hlavy třtinou a plivali na něho a klaněli se mu, klekajíce. 20 A když se mu naposmívali, svlékli ho z toho purpuru a oděli ho jeho vlastním šatstvem; i vyvádějí ho, aby ho ukřižovali. 21 A jakéhosi mimojdoucího, Šimona, Kyrěňana, přicházejícího z pole, otce Alexandrova a Rufova, donucují jít s nimi, aby se chopil jeho kříže. 22 I dopravují ho na místo zvané Golgotha, to je v překladu Místo lebký. 23 A dávali mu napít se vína s přísadou myrhy, on však nevzal. 24 A ukřižovavše ho, rozdělují si jeho šatstvo, vrhajíce o ně los, kdo co sebere. 25 A byla třetí hodina, i ukřižovali ho. 26 A byl nadepsán nadpis stran jeho obvinění: Král Židů. 27 A s ním křižují dva lupiče, jednoho zprava a jednoho zleva od něho. 28 [I bylo splněno Písmo, jež praví: A byl započten mezi bezzákonné.] 29 A ti, kdo se ubírali mimo, mu spílali, potřásajíce svými hlavami a říkajíce: Aha, ty, jenž boříš a ve třech dnech buduješ chrám, 30 zachraň sám sebe a sestup z kříže! 31 Podobně i velekněží, posmívajíce se mezi sebou s písmaři, říkali: Druhé zachraňoval, sám sebe zachránit nemůže! 32 Nechť KRISTUS, Isaélův Král, nyní sestoupí z kříže, abychom uviděli a uvěřili! I ti spolu s ním ukřižovaní ho hanobili. 33 A když nastala šestá hodina, nastala po celé zemi tma až do hodiny deváté; 34 a o deváté hodině zvolal Jehošua silným hlasem [, pravě]: ÉLÓÍ, ÉLÓÍ, LAMA SABACHTHANÍ? To je v překladu: Můj Bože, můj Bože, k čemu jsi mě opustil? 35 A někteří z těch, kdo při tom stáli, říkali, uslyševše to: Hle, volá Eliáše! 36 A jeden přiběhl a dal houbu nasáknout octem, nasadil na třtinu a napájel ho, pravě: Nechejte, podívejme se, zda ho Eliáš přichází sejmut. 37 A Jehošua, vydav hlasité zvolání, skončil. 38 A opona chrámu se roztrhla na dvě, od shora až dolů. 39 A když uviděl centurio, jenž při tom stál naproti němu, že skončil s takovýmto výkřikem, řekl: Opravdu byl tento člověk Boží Syn. 40 A byly tam i ženy, zdaleka se dívající, mezi nimiž byla i Marie z Magdaly i Marie, matka Jakuba Malého a Jóséova, a Salomé, 41 jež také šly za ním, když byl v Galilei, a posluhovaly mu, a mnoho dalších, jež s ním vystoupily do Jerúsaléma. 42 A když již nastal večer, jelikož bylo Přichystávání, to jest den před šabatem, 43 přišel Josef z Arimatheje, vážený člen rady, jenž sám také očekával Boží království, a odváživ se vstoupil k Pilátovi a jal se vyprošovat si Jehošuovo tělo. 44 A Pilát se podivil, že by již byl mrtev, a přivolav si toho centuriona, dotázal se ho, zda již dávno umřel. 45 A zvěděv od centuriona, daroval tělo Josefovi; 46 a ten nakoupil plátna [a] snáv ho, zabalil do toho plátna a uložil ho v hrobce, jež byla vytesána ze skály, a na dveře té hrobky přivalil kámen. 47 A Marie z Magdaly a Marie, matka Jóséova, se dívaly, kde je ukládán.

Marek 16

1 A když přešel šabat, nakoupily Marie z Magdaly a Marie, matka Jakubova, a Salomé vonného koření, aby mohly přijít a pomazat ho. 2 I přicházejí velmi časně ráno prvního dne týdne k hrobce, když slunce vzešlo. 3 A říkaly k sobě navzájem: Kdo nám odvalí ten kámen ze dveří hrobky? 4 A když vzhledly, pozorují, že kámen je odvalený; bylť nesmírně veliký. 5 A vstoupivše do hrobky, uviděly mladíka sedícího vpravo, oblečeného v bílou řízu, i ustrnuly úžasem a leknutím; 6 on jim však praví: Nelekejte se; hledáte Jehošuu, Nazareťana, ukřížovaného. Byl vzkříšen, zde není. Hle, místo, kam ho položili. 7 Ale jděte, povězte jeho učedníkům, i Petrovi: Předchází vás do Galileje, tam ho uvidíte podle toho, jak vám pověděl. 8 I vyšly a prchly od hrobky; a jímalo je chvění a úžas, a nikomu nic nefekly, neboť se bály. 9 Nuže, když časně ráno prvního dne týdne vstal, objevil se nejprve Marii z Magdaly, z níž byl vyhnal sedm démonů. 10 Ta se odebrala a podala zprávu těm, kteří s ním bývali, hořekujícím a plačícím. 11 A ti, uslyševše, že žije a byl od ní spatřen, nevěřili. 12 A po těchto věcech byl v jiné tvářnosti zjeven dvěma z nich, když byli na cestě, ubírajíce se na venkov, 13 a ti odešli a podali zprávu ostatním; ani těm neuvěřili. 14 Potom byl zjeven těm jedenácti, když leželi u stolu, a pokáral jejich nevěru a tvrdost srdce, protože neuvěřili těm, kteří ho vzkříšeného spatřili. 15 A řekl jim: Odeberte se do veškerého světa a prohlašte všemu stvoření blahou zvěst. 16 Kdo uvěří a bude ponořen, bude zachráněn, a kdo bude nevěřící, bude odsouzen. 17 A ty, kdo uvěří, budou provázet tato znamení: budou v mém jménu vyhánět demony, budou mluvit novými jazyky, 18 budou uchopovat hady, a vypijí-li co smrtícího, nikterak jim to neuškodí, na neduživé budou pokládat ruce a budou se mít dobře. 19 Tak tedy byl Pán poté, co k nim promluvil, vzat vzhůru do nebe a usedl po Boží pravici; 20 a oni vyšli a všude kázali a *Pán spolupůsobil a potvrdzoval slovo znameními, jež je doprovázela.

Lukáš

Lukáš 1

1 Jelikož se již mnozí pokusili sestavit vypravování o skutečnostech, jimž se mezi námi plně věří 2 podle toho, jak nám je sdělili ti, kteří od počátku byli očitými svědky a průvodci Slova, 3 uznal jsem za vhodné i já, jenž jsem se se všemi věcmi od základu podrobně obeznámil, soustavně ti o nich napsat, veleslovný Theofile, 4 abys plně poznal spolehlivost těch věcí, o nichž jsi byl poučen. 5 Ve dnech Héróda, krále Júdska, byl jakýsi kněz, jménem Zachariáš, ze třídy Abiovy, a jeho žena z dcer Árónových, a její jméno Alžběta. 6 A oba byli před Bohem spravedliví, krácejíce bez závady ve všech příkazech a spravedlivých požadavcích Jehovy. 7 A dítě neměli, ježto Alžběta byla neplodná, a oba byli pokročilí v letech. 8 I stalo se, když on v pořadí své třídy konal kněžskou službu před Bohem, 9 že mu podle obyčeje kněžského úřadu bylo losem určeno vstoupit do chrámu Jehovy a zakouřit. 10 A všecken zástup lidu se v hodině kouření modlil venku. 11 I ukázal se mu anděl Jehovy, stojící z pravé strany oltáře ke kouření; 12 a Zachariáš, vida ho, byl tím znepokojen a padla na něho bázeň. 13 Ten anděl však k němu řekl: Neboj se, Zachariáši, protože tvá prosba byla vyslyšena a tvá žena Alžběta ti zrodí syna, a jeho jméno nazveš Jan; 14 a bude ti radostí a jásotem a při jeho zrození se zaradují mnozí, 15 neboť bude veliký před Jehovou a nikterak nebude pít vína ani opojného nápoje, a již od útrob své matky bude naplněn Svatým Duchem; 16 a mnohé z Izraelových synů obrátí k Jehovovi, jejich Bohu, 17 a před ním bude v duchu a moci Eliášově předcházet on, by obrátil srdce otců k dětem a neposlušné do smýšlení spravedlivých, by Jehovovi připravil vystrojený lid. 18 A Zachariáš k tomu andělu řekl: Podle čeho to poznám? Vždyť já jsem stařec, i má žena je pokročilá v letech. 19 A anděl mu v odpověď řekl: Já jsem Gabriél, jenž stojím před samým Bohem, a byl jsem vyslán, bych k tobě promluvil a přinesl ti tyto blahé zvěsti. 20 A hle, budeš mlčící a nemohoucí promluvit až do dne, v němž se tyto věci stanou, za to, že jsi neuvěřil mým slovům, jež budou ve své době splněna. 21 A lid na Zachariáše čekal, i divili se tomu, že v chrámě dlouho zůstává. 22 Když však vyšel, nemohl k nim promluvit, i poznali, že v chrámě užíval vidění. 23 A on jim stále dával znamení a stále zůstával němý. A když byly vyplněny dni konání jeho úřadu, stalo se, že odešel do svého domu. 24 A Alžběta, jeho žena, po těch dnech počala, i ukryla se na pět měsíců, a říkala: 25 Takto mi učinil Jehova ve dnech, v nichž na mne pohlédl, by odňal mou pohanu mezi lidmi. 26 V šestém měsíci však byl anděl Gabriél od Boha vyslán do galilejského města, jehož jméno bylo Nazaret, 27 k jedné panně, zasnoubené muži, jehož jméno bylo Josef, z domu Davidova, a jméno té panny Marie. 28 I vstoupil anděl k ní a řekl: Buď zdráva, přízní obdařená, Jehova je s tebou [, ty jsi požehnaná mezi ženami]. 29 Ona však byla [, vidouc ho,] nad jeho slovem všechna znepokojena a přemýšlela, co toto asi je za pozdrav. 30 A anděl jí řekl: Neboj se, Marie, neboť jsi u Boha došla přízně; 31 a hle, počneš v lůně a porodíš syna a jeho jméno nazveš Jehošua. 32 Ten bude veliký a bude nazván Synem Nejvyššího, a Jehova, Bůh, mu dá trůn Davida, jeho otce, 33 i bude navěky kralovat nad domem Jakóbovým a jeho království nebude konce. 34 Marie však k andělu řekla: Jak toto bude, jelikož nepoznávám muže? 35 A anděl jí v odpověď řekl: Přijde na tebe Svatý Duch a zastíní tě moc Nejvyššího; proto také to svaté, jež se zrodí, bude nazváno Božím Synem. 36 A hle, Alžběta, tvá příbuzná, i ona, ve svém vysokém věku, počala syna, a toto je jí, jež byla nazývána neplodnou, šestý měsíc - 37 ano, u Boha nebude žádná věc nemožná. 38 A Marie řekla: Hle, nevolnice Jehovy, nechť se mi stane podle tvého slova. A anděl od ní odešel. 39 A Marie v těch dnech vstala a s chvatem se odebrala do hornaté krajiny, do jednoho Júdova města, 40 i vstoupila do domu Zachariášova a pozdravila Alžbětu; 41 a jak Alžběta uslyšela Mariin pozdrav, stalo se, že maličké v jejích útrobách poskočilo, i byla Alžběta naplněna Svatým Duchem 42 a vzkřikla silným hlasem, i řekla: Ty jsi požehnaná mezi ženami a požehnaný je plod tvých útrob. 43 A odkud mi toto, aby ke mně přišla matka mého Pána? 44 Vždyť hle, jak se hlas tvého pozdravu dostal do mých uší, maličké v mých útrobách s jásotem poskočilo. 45 A blažená je ta, jež uvěřila, neboť ty věci, o nichž k ní bylo promluveno od Jehovy, dojdou splnění. 46 A Marie řekla: Má duše vyvyšuje Jehovu 47 a můj duch se rozjásal v Bohu, mém Zachránci, 48 protože pohlédl na nízký stav své nevolnice; vždyť hle, od nynějška mě budou všechna pokolení nazývat blaženou, 49 protože mi Mocný učinil veliké věci a jeho jméno je svaté; 50 a jeho soucit je do pokolení a pokolení vůči těm, kdo se ho bojí. 51 Uplatnil sílu svou paží, rozprášil ty, kdo jsou pyšní v myšlení svých srdcí, 52 mocnáře strhl z trůnů a nízké povýšil, 53 hladové zasytil dobrými věcmi a hojnost mající odeslal pryč s prázdnou. 54 Ujal se Izraele, svého sluhy, by si vzpomněl na soucit, 55 (podle toho, jak promlouval k našim otcům,) vůči Abrahamovi a jeho semeni navždy. 56 A Marie s ní zůstala asi tři měsíce, i vrátila se zpět do svého domu. 57 Alžbětě pak se dovršil čas, by ona porodila, i přivedla na svět syna; 58 a její okolní sousedé a příbuzní uslyšeli, že při ní Jehova rozhovířoval svůj soucit, a radovali se s ní. 59 I stalo se v osmý den, že to děťátko přišli obřezat, a nazývali je podle jména jeho otce Zachariáš. 60 A jeho matka v odpověď řekla: Nikoli, nýbrž bude nazván Jan. 61 I řekli k ní: Nikoho v tvém příbuzenstvu není, kdo by se nazýval tímto jménem. 62 I pokyvovali na jeho otce, jak on by si přál, by se nazývalo; 63 a požádav o tabulku, napsal tento výrok: Jeho jméno je Jan. I podivili se všichni. 64 A jeho ústa byla okamžitě odemknuta, i jeho jazyk, i mluvil, velebě Boha. 65 A na všechny, kteří okolo nich bydleli, přišla bázeň a v celé té hornaté krajině Júdska se rozmlouvalo o všech těchto věcech; 66 a všichni, kteří to uslyšeli, si to uložili ve svém srdci a říkali: Nuže, čím toto děťátko bude? A ruka Jehovy byla s ním. 67 A Zachariáš, jeho otec, byl naplněn Svatým Duchem a jal se prorokovat, pravě: 68 Veleben budiž Jehova, Izraelův Bůh, že navštívil a způsobil vykoupení svému lidu

69 a vyzvedl nám roh vysvobození v domě Davida, svého sluhy, 70 podle toho, jak promlouval ústy svých svatých proroků, kteří byli od počátku světa, 71 vysvobození zprostřed našich nepřátel a z ruky všech, kdo nás nenávidí, 72 by uskutečnil soucit s našimi otci a vzpomněl si na svou svatou úmluvu, 73 přísahu, již se zavázal Abrahamovi, našemu otci, dát nám to, 74 bychom mu bez bázně, byvše vyproštěni z ruky našich nepřátel, mohli konat svatou službu 75 ve zbožnosti a spravedlnosti před ním po všechny své dni. 76 A ty, dítětko, budeš nazváno prorokem Nejvyššího, neboť se před tváří Jehovy napřed odebereš připravit jeho cesty, 77 by jeho lidu bylo dáno poznání vysvobození skrze odpuštění jejich hříchů 78 pro niterný soucit našeho Boha, v němž nás navštívil rozbřesk z výsosti, 79 by zasvítíl na ty, kdo seděli ve tmě a stínu smrti, k usměrnění našich nohou na cestu pokoje. 80 A to dítětko rostlo a bylo v duchu posilováno a až do dne svého ukázání Isaélovi bylo v pustinách.

Lukáš 2

1 V oněch dnech se však stalo, že od císaře Augusta vyšlo usnesení, by se konal soupis všeho obydlého světa; 2 k soupisu samému došlo teprve, když vladařem Sýrie byl Quirinius. 3 I ubírali se všichni, by se dávali zapisovat, každý do svého města; 4 a vystoupil i Josef od Galileje, z města Nazaretu, do Júdska, do města Davidova, jež se nazývá Běthlém, - protože byl z domu a rodiny Davidovy, - 5 by byl zapsán, s Marií, jež mu byla zasnoubená jako jeho žena a byla v jiném stavu. 6 A když tam byli, stalo se, že se dovršily dni, by ona porodila, 7 i porodila svého prvorozeného syna a zavinula ho do plenek a uložila ho v jeslích, protože v noclehárně pro ně nebylo místa. 8 A v témže kraji byli pastýři, zdržující se venku a v noci konající hlídky nad svým stádem; 9 a hle, stanul při nich anděl Jehovův a sláva Jehovy se zaskvěla vůkol nich, i ulekli se velikým leknutím. 10 A ten anděl jim řekl: Nelekejte se, neboť hle, přináším vám blahou zvěst o veliké radosti, jež bude pro všecken lid, 11 protože se vám dnes ve městě Davidově narodil Zachránce, jenž je Kristus, Pán. 12 A znamením vám bude toto: najdete novorozeně zavinuté do plenek a ležící v jeslích. 13 A znenadání se s tím andělem objevil zástup nebeského vojska, chválicího Boha a říkajícího: 14 V nejvyšších místech sláva Bohu a na zemi pokoj, v lidech blahá libost. 15 A jak ti andělé od nich odešli do nebe, stalo se, že ti pastýři k sobě navzájem řekli: Zajdeme tedy až do Běthléma a podívejme se na tu věc, jež se stala, již nám Jehova uvedl ve známost. 16 I pospíšili a přišli a dopátrali se i Marie i Josefa a toho novorozeněte, ležícího v těch jeslích. 17 A když je uviděli, rozšířili všude známost stran té věci, o níž k nim bylo promluveno stran tohoto dítětko, 18 a všichni, kteří to uslyšeli, byli stran toho, co k nim od těch pastýřů bylo promluveno, jati údivem. 19 Marie však všechny tyto věci spolu uchovávala v mysli, hloubajíc o nich ve svém srdci. 20 A ti pastýři se vrátili zpět, oslavující a chválíce Boha za vše, co uslyšeli a uviděli podle toho, jak k nim bylo promluveno. 21 A když se dovršilo osm dní, by on byl obřezán, bylo jeho jméno nazváno Jehošua; to mu bylo dáno od toho anděla před jeho početím v útrobach. 22 A když se dovršily dni jejich očišťování podle zákona Mojžíšova, vynesli ho do Jerúsaléma představit Jehovovi 23 (podle toho, jak je v zákoně Jehovově psáno: Vše mužského pohlaví, rozvírající dělohu, bude nazváno svatým Jehovovi) 24 a dát oběť podle toho, co je řečeno v zákoně Jehovově, párek hrdliček nebo dvě mládřata holubů. 25 A hle, byl v Jerúsalémě člověk, jehož jméno bylo Simeón, a tento člověk byl spravedlivý a nábožný, očekávající útěchu Isaélovi, a byl na něm Svatý Duch; 26 a od Svatého Ducha mu bylo vnuknutím sděleno, že dříve neuvidí smrti, než uvidí KRISTU Jehovy. 27 I přišel v Duchu do CHRÁMU a vtom, když rodiče vnesli dítětko Jehošuu, by s ním naložili podle zvyklosti zákona, 28 je vzal on na své lokty a jal se velebit Boha a řekl: 29 Nyní propouštíš svého nevolníka, Hospodáři, podle svého slova, v pokoji, 30 protože mé oči uviděly tvůj nástroj vysvobození, 31 jež jsi připravil před tváří všech lidí, 32 světlo k odhalení národů a slávu tvého lidu, Isaéle. 33 A jeho otec a matka byli udiveni nad těmi věcmi, jež se o něm mluvily; 34 a Simeón jim poželhal a řekl k Marii, jeho matce: Hle, tento je ustanoven k pádu a opětovnému vstání mnohých v Isaélovi a za znamení, jemuž se odporuje, 35 (a pronikne i meč tvou vlastní duší,) aby tak byly odhaleny myšlenky z mnoha srdcí. 36 A byla Anna, prorokyně, dcera Fanúélova, z kmene Asérova, jež byla velmi pokročilá v letech, proživiš sedm let s mužem od svého panenství; 37 a ona sama byla již čtyřiaosmdesát let vdovou, i nevzdalovala se od CHRÁMU a konala svatou službu posty a modlitbami nocí i dnem. 38 A ta, přistoupivši téže hodiny, vzdávala Jehovovi chválu a mluvila o něm ke všem, kteří v Jerúsalémě očekávali vykoupení. 39 A když dokončili všechny věci podle zákona Jehovy, vrátili se zpět do Galileje, do svého města Nazaretu. 40 A to dítětko rostlo a sílilo [v duchu], jsouc naplňováno moudrostí, a Boží milost byla na něm. 41 I ubírali se jeho rodiče ročně o svátku Minutí do Jerúsaléma. 42 A když dosáhl dvanácti let a oni podle obyčeje toho svátku [do Jerúsaléma] vystoupili 43 a svůj pobyt tam po ty dni dokončili, zdržel se Jehošua, ten hoch, když se vraceli zpět, v Jerúsalémě, a jeho rodiče si toho nepovšimli; 44 pomyslivše si však, že je mezi spolecestující společností, ušli den cesty a pátrali po něm mezi příbuznými a známými. 45 A když [ho] nenašli, vrátili se zpět do Jerúsaléma, aby po něm pátrali. 46 A po třech dnech se stalo, že ho našli v CHRÁMĚ, jak sedí uprostřed učitelů a naslouchá jim a dotazuje se jich; 47 a všichni, kteří mu naslouchali, žasli nad jeho chápavostí a odpověďmi. 48 A uževše ho, byli tím ohromeni a jeho matka k němu řekla: Dítě, proč ses k nám takto zachoval? Hle, tvůj otec a já jsme tě hledali, majíce bolest.

49 I řekl k nim: Proč to, že jste mě hledali? Nevěděli jste, že já musím být v záležitostech mého Otce? 50 A oni nepochopili tu věc, o níž k nim promluvil. 51 I sestoupil s nimi a přišel do Nazaretu a byl jim podřízen; a jeho matka všechny ty věci bedlivě uchovávala ve svém srdci. 52 A Jehošua činil pokroky v moudrosti a vzrůstu a přízni u Boha i lidí.

Lukáš 3

1 V patnáctém pak roce vlády Tiberia, císaře, když Pontius Pilát byl vladařem Júdska a Héródés tetrarchou Galileje, Filip pak, jeho bratr, tetrarchou Itúreje a kraje trachónitidského a Lysanias tetrarchou Abilény, 2 za velekněžství Annova a Kaiafova, se k Janovi, synu Zachariášovu, v pustině udál Boží výrok. 3 I přišel, aby ve všem kraji okolo Jordánu kázal ponoření pokání k odpuštění hříchů, 4 jak je psáno v knize slov Isaiáše, proroka: Hlas volajícího v pustině: Připravte cestu Jehovy, čiňte jeho stezky přímými; 5 každá rokle bude vyplněna a každá hora a pahrbek bude snížen, i stanou se pokrivená místa přímou stezkou a kostřbatiny hladkými cestami 6 a všechno maso uvidí Boží nástroj vysvobození. 7 Říkal tedy davům, jež vycházely, by od něho byly ponořeny: Zplozeňata zmijí, kdo vás předem varoval, abyste mohli prchnout před nastávajícím hněvem? 8 Zarodíte tedy ovoce důstojná pokání. A nezačínajte říkat sami v sobě: Za otce máme Abrahama; pravímť vám, že Bůh může způsobit, by Abrahamovi povstaly děti z těchto kamenů. 9 A již je ke kořeni stromů i sekera přiložena; každý strom tudíž, nerodící dobrého ovoce, se vytíná a hází do ohně. 10 A davy se ho dotazovaly, říkajíce: Co tedy máme vykonat? 11 I praví jim v odpověď: Kdo má dvě tuniky, uděl tomu, kdo nemá, a kdo má potraviny, jednej podobně. 12 A přišli i dávkoví výběřčí, by byli ponořeni, a řekli k němu: Učiteli, co máme vykonat? 13 A on k nim řekl: Nevymáhejte nic více než to, co je vám rozkázáno. 14 A i lidé konající vojenskou službu se ho dotazovali, říkajíce: A my - co máme vykonat? I řekl jim: Nikoho neutiskujte, aniž křivě obviňujte a spokojujte se se svými žoldy. 15 Když však lid byl v očekávání a všichni v svých srdcích o Janovi přemýšleli, zdali snad on není KRISTUS, 16 odpověděl Jan všem, pravě: Já vás ovšem ponořuji vodou, přichází však silnější než já, jemuž nejsem způsobilý uvolnit řemínek jeho opánků; ten vás bude ponořovat Svatým Duchem a ohněm. 17 Jeho věječka je v jeho ruce, i pročistí svůj mlat a sklídí pšenici do své sýpky, plevy však bude neuhasitelným ohněm spalovat. 18 Vybízejte tedy i k mnoha jiným věcem, hlásal lidu blahou zvěst. 19 Avšak Héródés, tetrarcha, jsa od něho kárán stran Héródiady, ženy svého bratra, i stran všech zlých věcí, jichž se Héródés dopustil, 20 přidal ke všemu i toto, že dal Jana pod zámek do vězení. 21 A v tom, co byl ponořen veškerý lid, a když Jehošua byl ponořen a modlil se, se stalo, že nebesa byla otevřena 22 a že na něho sestoupil Svatý Duch v tělesné podobě jakoby holubice a že z nebe zazněl hlas: Ty jsi můj milovaný Syn, v tobě jsem našel svou slast. 23 A Jehošua sám počínal být asi třicetiletý, jsa, jak se mělo za to, synem Josefa, jenž byl Éliho, 24 jenž byl Matthata, jenž byl Leviho, jenž byl Melchiho, jenž byl Janny, jenž byl Josefa, 25 jenž byl Mattathie, jenž byl Amóse, jenž byl Naúma, jenž byl Esiho, jenž byl Naggaje, 26 jenž byl Maatha, jenž byl Mattathie, jenž byl Semeje, jenž byl Josefa, jenž byl Júdy, 27 jenž byl Jóanny, jenž byl Résy, jenž byl Zorobabela, jenž byl Salathiéla, jenž byl Nériho, 28 jenž byl Melchiho, jenž byl Addiho, jenž byl Kósama, jenž byl Elmódama, jenž byl Héra, 29 jenž byl Jóséa, jenž byl Eliezera, jenž byl Jóreima, jenž byl Matthata, jenž byl Leviho, 30 jenž byl Simeóna, jenž byl Júdy, jenž byl Josefa, jenž byl Jónana, jenž byl Eliakíma, 31 jenž byl Meley, jenž byl Mainana, jenž byl Mattathy, jenž byl Nathana, jenž byl Davida, 32 jenž byl Jessaje, jenž byl Óbéda, jenž byl Bóza, jenž byl Salmóna, jenž byl Násssóna, 33 jenž byl Aminadaba, jenž byl Arama, jenž byl Esróma, jenž byl Faresa, jenž byl Júdy, 34 jenž byl Jakóba, jenž byl Isáka, jenž byl Abrahama, jenž byl Tareho, jenž byl Nachóra, 35 jenž byl Serúcha, jenž byl Ragaua, jenž byl Faleka, jenž byl Hebera, jenž byl Saleho, 36 jenž byl Kainana, jenž byl Arfáxada, jenž byl Séma, jenž byl Nóeho, jenž byl Lamecha, 37 jenž byl Mathúsaly, jenž byl Enócha, jenž byl Jareda, jenž byl Maleleéla, jenž byl Kainana, 38 jenž byl Enósa, jenž byl Sétha, jenž byl Adama, jenž byl Boží.

Lukáš 4

1 Jehošua se však, pln Svatého Ducha, vrátil od Jordánu zpět a byl Duchem voděn v pustině 2 čtyřicet dní, jsa pokoušen od ďábla. A v oněch dnech ničeho nepojedl, a když ony byly skončeny, vyhladověl. 3 I řekl mu ďábel: Jsi-li Boží Syn, řekni tomuto kameni, aby se stal chlebem. 4 A Jehošua k němu odpověděl, pravě: Je psáno: Ne pouhým chlebem bude člověk žít, nýbrž každým Božím slovem. 5 I vyvedl ho [ďábel] na vysokou horu a v okamžiku mu ukázal všechna království obydlého světa. 6 A ďábel mu řekl: Veškerou tuto pravomoc a jejich slávu dám tobě, protože je odevzdána mně a dávám ji, komukoli si přeji. 7 Pokloníš-li se tedy přede mnou ty, bude všechna tvá. 8 A Jehošua mu v odpověď řekl: Je psáno: Budeš se klanět Jehovovi, svému Bohu, a jemu jedinému konat svatou službu. 9 I zavedl ho do Jerúsaléma a postavil ho na vrchol CHRÁMU a řekl mu: Jsi-li Boží Syn, vrhni se odtud dolů; 10 je přece psáno: Svým andělům o tobě dá příkaz, by tě ochránili, 11 a že tě ponosou na rukou, abys svou nohou nějak nenarazil na kámen. 12 A Jehošua mu v odpověď řekl: Je řečeno: Nebudeš pokoušet Jehovu, svého Boha. 13 A ďábel, skončiv všechno pokoušení, od něho na čas odstoupil. 14 A Jehošua se v moci Ducha vrátil zpět do Galileje a zpráva o něm vyšla po celém okolním kraji,

15 a v jejich synagogách vyučoval on, jsa ode všech oslavován. 16 I přišel do Nazaretu, kde byl vychován, a podle toho, co mu bylo obyčejem, vstoupil v den šabatu do synagogy; i povstal, by se ujal čtení. 17 A byla mu podána kniha proroka Isaiáše; a rozvinuv tu knihu, našel to místo, kde bylo napsáno: 18 Na mně je Duch Jehovův, protože mě pomazal, bych chudým přinesl blahou zvěst; vyslal mě, bych prohlásil zajatcům osvobození a slepcům prohlédnutí, bych zdrcené odeslal osvobozené, 19 bych prohlásil vítaný rok Jehovy. 20 A svinuv knihu, odevzdal ji zřízenci a usedl, a oči všech v synagoze se upíraly k němu. 21 I počal k nim mluvit: Dnes je toto Písmo splněno ve vašich uších. 22 A všichni mu svědčili a divili se při slovech milosti, jež vycházela z jeho úst, a říkali: Není toto ten Josefův syn? 23 I řekl k nim: Povíte mi ovšem toto přirovnání: lékaři, uzdrav sám sebe; cokoli jsme uslyšeli, že se stalo v Kafarnaúmu, vykonej i zde ve své otčině. 24 A řekl: Věru, pravím vám, že žádný prorok není ve své otčině vítán. 25 Říkám vám však dle pravdy: Bylo mnoho vdov v Israélově ve dnech Eliášových, když bylo nebe zamknuto na tři léta a šest měsíců, a tak přišel na celou zemi veliký hlad, 26 a k žádné z nich nebyl Eliáš poslán, leč k jedné ženě, vdově, do Sarepty v Sidónii; 27 a bylo mnoho malomocných v Israélově za Elisea, proroka, a žádný z nich nebyl očistěn, leč Náman, Syřan. 28 A všichni v synagoze, slyšíce tyto věci, byli naplněni vztekem, 29 i povstali a vystrčili ho z města ven a zavedli ho až na okraj temene hory, na níž bylo jejich město zbudováno, tak aby ho mohli svrhnout ze srázu, 30 on však, prošed jejich středem, se ubíral svou cestou 31 a sešel do Kafarnaúmu, města v Galilei, a během šabatů je vyučoval; 32 i upadali v ohromení nad jeho naukou, protože se jeho slovo dělo s pravomocí. 33 A v té synagoze byl jeden člověk, mající ducha nečistého démona, i vzkřikl silným hlasem, pravě: 34 Eh, co je ti do nás, Jehošuo, Nazaretane? Přišel jsi nás zahubit? Znáš tě, kdo jsi - Boží Svatý. 35 A Jehošua ho pokáral, pravě: Oněm a vyjdi od něho! A ten démon, mrštiv jím doprostřed, od něho vyšel a nic mu neškodil. 36 I přišla na všechny hrůza a domlouvali se navzájem, říkajíce: Jaké je toto slovo, že v pravomoci a síle nařizuje nečistým duchům, a vycházejí? 37 A řeč o něm se rozšiřovala do každého místa okolního kraje. 38 A když se z té synagogy zvedl, vstoupil do domu Šimonova. Šimonova tchyně však byla sužována vysokou horečkou, i požádali ho za ni; 39 a stanuv nad ní, napomenul tu horečku a opustila ji, i vstala okamžitě a obsluhovala je. 40 A když slunce zapadlo, všichni, kolik jich mělo nemocné rozličnými chorobami, je k němu přivedli, a on, položiv na každyčkého z nich ruce, je uzdravoval; 41 a od mnohých vycházeli i démoni, křičíce a říkajíce: Ty jsi Boží Syn. I napomínal je a nedopouštěl jim mluvit, protože věděli, že on je KRISTUS. 42 A když nastal den, vyšel a odebral se na pusté místo; a davy se po něm pídily, i přišli až k němu a zdržovali ho, by se od nich neubíral. 43 On k nim však řekl: I jiným městům musím přinést blahou zvěst o Božím království, protože na to jsem byl vyslán. 44 I kázal v synagogách Galileje.

Lukáš 5

1 I stalo se, když se na něho tlačil dav, by slyšel Boží slovo, že on stál u jezera Gennésaretského; 2 i uviděl u toho jezera stát dvě lodi, rybáři však, sestoupivše z nich, oplachovali sítě. 3 I nastoupil do jedné z těch lodí, jež byla Šimonova, a jeho požádal, by zajel trochu od země; a usednuv, vyučoval davy z té lodi. 4 Jak však přestal mluvit, řekl k Šimonovi: Zajed' k hlubině a spust' své síť k zátahu. 5 A Šimon mu v odpověď řekl: Veliteli, nalopotili jsme se po celou noc a nechytili jsme nic, na tvé slovo však síť spustím. 6 I učinili to a shrnuli veliké množství ryb. A jejich síť se protrhávala. 7 I zamávali svým druhům, kteří byli v té jiné lodi, by připluli a pomohli jim; i připluli a naplnili obě lodi, takže se ponořovaly. 8 Šimon-Petr však, uzřev to, padl k Jehošuvým kolenům, pravě: Odejdi ode mne, protože jsem muž hříšný, Pane. 9 Jeho totiž, i všechny ty s ním, obchvátla hrůza nad tím zátahem ryb, jehož dosáhli, 10 a podobně i Jakuba a Jana, syny Zebedeovy, kteří Šimonovi byli společníky. A Jehošua k Šimonovi řekl: Neboj se; od nynějška budeš lovit lidi. 11 A zavedše lodi k zemi, zanechali vše a vydali se za ním. 12 A když on byl v jednom z měst, stalo se, že hle, muž plný malomocenství; a uzřev Jehošuu, padl na tvář a poprosil ho, pravě: Pane, chceš-li, můžeš mě očistit. 13 I vztáhl ruku, sáhl na něho a řekl: Chci, buď očistěn. A hned od něho malomocenství odešlo. 14 A on mu nakázal nikomu to neříkat; ale odejdi, ukaž se knězi a obětuj za své očistění podle toho, jak nařídil Mojžíš, na svědectví jim. 15 Zvěst o něm se však rozcházela stále více a početné davy se scházely, by poslouchaly a dávaly se uzdravovat od svých nemocí. 16 A on se uchýloval do ústraní v pustinách a modlil se. 17 A v jednom z těch dní se stalo, že on vyučoval, i seděli tam farizeové a učitelé zákona, kteří přišli z každé vsi Galileje a Júdska a z Jerúsaléma; a byla tam moc Jehovy k léčení jich. 18 A hle, muži nesoucí na loži člověka, jenž byl postižen ochrnutím; i snažili se ho vnést a položit před něho. 19 A když pro dav nenašli cestu, jakou by ho vnesli, vystoupili na střechu a skrze tašky ho s lůžkem dostali dolů doprostřed před Jehošuu. 20 A vida jejich víru, řekl: Člověče, tvé hříchy jsou ti odpuštěny. 21 A ti písmaři a ti farizeové počali přemýšlet a říkali: Kdo je tento, jenž vyslovuje rouhání? Kdo může odpouštět hříchy, leč jediný Bůh? 22 Jehošua však, rozpoznáv jejich přemýšlení, k nim v odpověď řekl: Co v svých srdcích přemýšlíte? 23 Co je snadnější? Říci: tvé hříchy jsou ti odpuštěny, či říci: vstávej a chod'? 24 Ale abyste věděli, že Syn člověka pravomoc má na zemi odpouštět hříchy - řekl tomu postiženému ochrnutím: Tobě pravím: Vstávej, zvedni své lůžko a ubírej se do svého domu. 25 A okamžitě se přede všemi postavil, zvedl to, na čem ležel, a odešel do svého domu, oslavuje Boha. 26 A všechny pojal úžas, i oslavovali Boha a byli naplněni bázní a říkali: Dnes jsme uviděli neobyčejné věci.

27 A po těchto věcech vyšel a zpozoroval dávkového výběřčího jménem Levi, sedícího při dávkové pokladně, a řekl mu: Pojď za mnou. 28 I opustil vše, vstal a vydal se za ním. 29 A ten Levi mu ve svém domě uspořádal velkolepé pohoštění; a dávkových výběřčích a dalších, kteří s nimi leželi u stolu, byl početný dav. 30 A jejich písaři a farizeové reptali proti jeho učedníkům, říkajíce: Proč jídáte a pijete s dávkovými výběřčími a hříšníky? 31 A Jehošua k nim v odpověď řekl: Lékaře nemají zapotřebí ti, kdo se těší dobrému zdraví, nýbrž ti, kdo se mají zle. 32 Nepřišel jsem povolávat spravedlivé, nýbrž hříšníky k pokání. 33 A oni k němu řekli: Proč se učedníci Janovi postívají zhusta a konávají prosby, podobně i učedníci farizeů, tvoji však jídají a pijí? 34 A on k nim řekl: Což můžete syny svatební síně přimět, by se postili, zatímco je ženich s nimi? 35 Přijdou však i dni, kdy od nich bude ženich odtržen; tehdy se v oněch dnech postit budou. 36 A také k nim pronášel přirovnání: Nikdo nepřikládá záplatu [z] nového šatu na šat starý, jinak i ten nový rozřeže, ani se záplata, jež je z nového, nebude se starým shodovat. 37 A nikdo nedává mladé víno do starých měchů, jinak to mladé víno měchy potrhá a samo se vylije i měchy se zničí; 38 nýbrž mladé víno nutno dávat do nových měchů a oboje se spolu uchraňuje. 39 A nikdo, kdo pil staré, o mladé [hned] nestojí, neboť říká: Staré je lahodnější.

Lukáš 6

1 I stalo se v druho-první šabat, že on procházel osetými poli a jeho učedníci trhali klasy a jedli, mnouce je rukama. 2 Někteří z farizeů jim však řekli: Proč činíte, co není dovoleno činit během šabatů? 3 A Jehošua k nim v odpověď řekl: Nečetli jste ani toto, co učinil David, když vyhladověl, on i ti s ním? 4 Jak vstoupil do Božího domu a vzal chleby k předkládání a pojedl a dal i těm, kteří byli s ním, chleby, jichž není dovoleno pojidat, leč jedině kněžím? 5 A pravil jim: Syn člověka je Pánem i šabatu. 6 A v jiný šabat se také stalo, že on vstoupil do synagogy a vyučoval. I byl tam jeden člověk a jeho pravá ruka byla odumřelá. 7 A písaři a farizeové dávali bedlivý pozor, zda bude o šabatu uzdravovat, aby našli, proč ho žalovat. 8 On však jejich myšlenky znal a tomu člověku, jenž měl ruku odumřelou, řekl: Zvedej se a postav se doprostřed. I povstal a stanul. 9 Jehošua k nim tedy řekl: Otáží se vás, zda je dovoleno o šabatu konat dobro či konat zlo, zachránit život či zahubit? 10 A rozhlédnuv se po nich všech, řekl mu: Vztáhni tu svou ruku. A on [tak] učinil a jeho ruka mu byla navrácena v pořádku, jako ta druhá. 11 Oni však byli naplněni šilenstvím a rozmlouvali mezi sebou, co by Jehošuoovi měli učinit. 12 A v těch dnech se stalo, že vyšel na horu a trávil celou noc v modlitbě k Bohu. 13 A když nastal den, zavolal na své učedníky, a vyvoliv si z nich dvanáct, jež pojmenoval i apoštoly, - 14 Šimona, jehož i pojmenoval Petrem, a Ondřeje, jeho bratra, [a] Jakuba a Jana, [a] Filipa a Bartoloměje, 15 [a] Matouše a Tomáše, Jakuba Alfeova a Šimona, jenž se nazýval Horlivec, 16 [a] Júdu, bratra Jakubova, a Júdu Iskariótu, jenž se i stal zrádcem, - 17 a sestoupiv s nimi, stanul na jednom místě na rovině, i dav jeho učedníků a početný zástup lidu z celého Júdska a Jerúsaléma a pomorí Tyru a Sidónu; ti si ho přišli poslechnout a dát se vyléčit od svých chorob. 18 A ti, kdo byli obtěžováni od nečistých duchů, byli uzdravováni, 19 a všecken dav se snažil na něho si sahat, protože od něho vycházela moc a léčila všechny. 20 A on, pozvednuv své oči na své učedníky, pravil: Blažení jste vy chudí, protože Boží království je vaše. 21 Blažení jste vy, kteří nyní hladovíte, protože budete nakrmeni. Blažení jste vy, kteří nyní pláčete, protože se budete smát. 22 Blažení jste, kdykoli by vás lidé nenáviděli a kdykoli by vás vylučovali a hanobili a vaše jméno zavrhovali jako zlé, pro Syna člověka. 23 V onen den se zaradujte a poskočte, neboť hle, vaše odměna je veliká v nebi; vždyť podle tohoto se jejich otcové chovali k prorokům. 24 Avšak běda vám boháčům, protože svou útěchu máte. 25 Běda vám, kteří jste zasyceni, protože budete hladovět. Běda vám, kteří se nyní smějete, protože budete hořekovat a plakat. 26 Běda, kdykoli by o vás všichni lidé pěkně mluvili; vždyť podle tohoto se jejich otcové chovali k nepravým prorokům. 27 Ale vám, kteří slyšíte, pravím: Milujte své nepřátele, pěkně se chovejte k těm, kteří vás nenávidí, 28 žehnejte těm, kteří vám zlořečí, modlete se za ty, kteří vám utrhnou. 29 Tomu, kdo tě bije na líce, nastavuj i druhé, a tomu, kdo ti bere přehoz, neodepři ani tuniku. 30 Každému, kdo tě žádá, dávej, a od toho, kdo ti bere tvé věci, nežádej zpět. 31 A podle toho, jak si přejete, aby se lidé chovali k vám, podobně se chovejte i vy k nim. 32 A budete-li milovat ty, kteří milují vás, jaký vám patří vděk? Vždyť i hříšníci milují ty, kteří je milují. 33 A budete-li působit dobro těm, kteří působí dobro vám, jaký vám patří vděk? Vždyť totéž konají i hříšníci. 34 A budete-li půjčovat těm, od nichž doufáte, že dostanete zpět, jaký vám patří vděk? [Vždyť] i hříšníci půjčují hříšníkům, aby zpět dostali zase tolik. 35 Avšak milujte své nepřátele a působte dobro a půjčujte, v nic zpět nedoufajíce, a vaše odměna bude veliká a budete syny Nejvyššího, protože k nevděčným a zlým je vlidný on. 36 Buďte tedy útrpní podle toho, jak je útrpný i váš Otec; 37 a nesuďte a nikterak nebudete souzeni, neodsuzujte a nikterak nebudete odsouzeni, zprošťujte a budete zproštěni, 38 dávejte a bude vám dáno - řádnou míru, natlačenou a natřesenou a navršenou, dají do vašeho záňadří, neboť touž měrou, jakou měříte, bude oplátkou naměřeno vám. 39 A řekl jim i přirovnání: Což snad může slepec vodit slepce? Nepadnou oba do jámy? 40 Žák není nad svého učitele, každý plně vyškolený však bude jako jeho učitel. 41 Co však hledíš na třísku, jež je v oku tvého bratra, a trámu, jenž je v tvém vlastním oku, si nevšímáš? 42 Anebo jak můžeš svému bratru říkat: Bratře, dovol, vyjmu třísku, jež je v tvém oku - sám nevida trám, jenž je v tvém oku? Pokrytče, vyjmi nejprve trám ze svého oka a potom nabudeš zřetelného vidění, abys mohl vyjmout třísku, jež je v oku tvého bratra.

43 Není přece hodnotného stromu rodičího bezcenné ovoce, ani bezcenného stromu rodičího hodnotné ovoce; 44 ano, každý strom se poznává podle svého vlastního ovoce. Lidé přece nesbírají fíky z trní, aniž česají hrozen z ostružiníku. 45 Dobrý člověk dává z dobrého pokladu srdce najevo dobro a zlý člověk dává ze zlého pokladu srdce najevo zlo, neboť jeho ústa mluví z toho, čím srdce přetéká. 46 A co na mne voláte Pane, Pane, a nekonáte ty věci, jež říkám? 47 Každý, kdo ke mně přichází a naslouchá mým slovům a vykonává je - naznačím vám, komu je podoben. 48 Je podoben člověku budujícímu dům, jenž kopal a dostal se hluboko, i položil základ na skálu. Když však nastala povodeň, obořila se na onen dům řeka a nedokázala jej zvíkat, neboť byl založen na skále. 49 A kdo uslyšel a nevykonával, je podoben člověku zbudovávajícímu dům na zem bez základu; na ten se obořila řeka, i sesypal se ihned a zhroutil onoho domu bylo veliké.

Lukáš 7

1 A když domluvil všechna svá slova v sluch lidu, vstoupil do Kafarnaúmu. 2 A nevolník jakéhosi setníka se měl zle a byl blízko skonu; a ten mu byl drahý. 3 A uslyšev o Jehošuuvi, vyslal k němu starší iždů, žádaje ho, aby přišel a toho jeho nevolníka zachránil. 4 A oni, dostavivše se k Jehošuuvi, se u něho naléhavě přimlouvali, pravíce: Ten, jemuž bys v tomto vyhověl, je toho hoden, 5 neboť náš národ miluje a sám nám zbudoval synagogu. 6 I ubíral se Jehošua s nimi; když však již od toho domu nebyl velmi vzdálen, poslal k němu ten setník přátele, vzkazuje mu: Pane, nepůsob si nesnáze, neboť nejsem způsobilý, abys vstoupil pod můj krov, - 7 proto jsem ani sám sebe neuznal za hodného k tobě přijít, - nýbrž pověz jen slovo a můj sluha bude vyléčen. 8 Vždyť i já jsem člověk v postavení pod pravomocí a mám pod sebou vojáky; i pravím tomuto: Odeber se, a ubírá se; a dalšímu: Pojď, a přichází; a svému nevolníku: Vykonej toto, a koná. 9 A Jehošua, uslyšev tyto věci se mu podívil, a obrátiv se k davu, jenž šel za ním, řekl: Pravím vám: Ani v Izraelovi jsem nenašel tak veliké víry. 10 A když se ti, kteří byli posláni, vrátili zpět do domu, našli toho nevolníka, jenž byl nemocen, při dobrém zdraví. 11 A v další době se stalo, že se odebral do města zvaného Nain; i ubíralo se s ním značně mnoho jeho učedníků a početný dav. 12 A jak se přiblížil k bráně toho města, hle, byl vynášen zemřelý, jednorozený syn své matky, a ta [byla] vdova; a [byl] s ní značně veliký dav z toho města. 13 A Pán, uzřev ji, byl vzhledem k ní pohnut niterným soucitem a řekl jí: Neplač. 14 A přistoupiv, sáhl na máry a nosiči se zastavili. I řekl: Mladíku, tobě pravím: Procitni. 15 A ten mrtvý se vzpřímil do sedu a počal mluvit, i dal ho jeho matce. 16 A všechny pojala bázeň, i oslavovali Boha, říkajíce: Mezi námi povstal veliký prorok, a: Bůh navštívil svůj lid. 17 A tato zvěst o něm vyšla do celého Júdska a do všeho okolního kraje. 18 A Janovi podali jeho učedníci o všech těchto věcech zprávu; 19 a Jan si kterési dva ze svých učedníků přivolal a poslal k Jehošuuvi se vzkazem: Jsi ty ten, jenž přichází, či máme čekat na druhého? 20 A ti muži, dostavivše se k němu, řekli: Vyslal nás k tobě Jan, ponořující, se vzkazem: Jsi ty ten, jenž přichází, či máme čekat na druhého? 21 V oné hodině uzdravil mnohé od chorob a trápení a zlých duchů a mnoha slepčům uštědřil zrak. 22 I řekl jim Jehošua v odpověď: Odeberte se a ohlaste Janovi, co jste uviděli a uslyšeli, že slepci prohlédají, chromí chodí, malomocní jsou očišťováni, hluší slyší, mrtví se křísí, chudým se hlásá blahá zvěst; 23 a blažen je, kdokoli se pro mne neurazí. 24 A když ti Janovi poslové odešli, počal k davům o Janovi říkat: Co jste si vyšli do pustiny prohlédnout? Trtínu větrem zmítanou? 25 Nýbrž co jste vyšli uvidět? Člověka ustrojeného v jemné šatstvo? Hle, ti, kdo tráví život v nádherném ošacení a přepychu, jsou v královských palácích. 26 Nýbrž co jste vyšli uvidět? Proroka? Ba, pravím vám, a více než proroka! 27 Toto je ten, o němž je psáno: Hle, já před tvou tvář vysílám svého posla, jenž před tebou upraví tvou cestu. 28 Pravímť vám: Mezi zrozenými z žen není nikdo větší [prorok] než Jan, [ponořující,] nejmenší v Božím království však je větší než on. 29 (A všecken lid, jenž to uslyšel, i dávkoví výběřčí, ospravedlnili Boha tím, že byli ponoření Janovým ponořením, 30 farizeové a zákoníci však tím, že od něho ponoření nebyli, učinili Boží rozhodnutí sami vzhledem k sobě neúčinným.) 31 Ke komu tedy připodobním lidi tohoto pokolení a komu jsou podobní? 32 Jsou podobní malým dítkám, jež sedí na tržišti a vzájemně na sebe volají a říkají: Zapískali jsme vám a nedali jste se do tance, žalozpěv jsme vám zanotovali a nerozplakali jste se. 33 Přišel Jan, ponořující, jenž ani chleba nejedl ani vína nepil, a říkáte: Má démona. 34 Přišel Syn člověka, jenž jí a pije, a říkáte: Hle, člověk, jenž je žrout a pijan vína, přítel dávkových výběřčích a hříšníků - 35 a moudrost byla ospravedlněna ode všech svých dětí. 36 Kterýsi z farizeů ho však žádal, aby s ním pojedl. I vstoupil do domu toho farizea a ulehl ke stolu. 37 A hle, jedna žena v tom městě, jež byla hříšnice a zvěděla, že leží u stolu v domě toho farizea, vzala alabastrovou láhev voňavky 38 a stanula plačíc u jeho nohou zezadu, i počala jeho nohy smáčet slzami a vytírala je vlasy své hlavy, i líbala vroucně jeho nohy a mazala je tou voňavkou. 39 A uzřev to ten farizej, jenž ho pozval, řekl sám v sobě toto: Tento, kdyby byl prorok, by věděl kdo a co je to za ženu, jež na něho sahá - vždyť je to hříšnice. 40 A Jehošua k němu v odpověď řekl: Šimone, tobě mám co říci. A on dí: Učíteli, řekni. 41 Jakémusi věřiteli byli dva povinni dluhem; jeden byl dlužen pět set denárů a druhý padesát. 42 Když však neměli čím zaplatit, prominul oběma. Který z nich ho tedy [, řekni,] bude více milovat? 43 A Šimon v odpověď řekl: Mám za to, že ten, jemuž více prominul. A on mu řekl: Správně jsi usoudil. 44 A obrátiv se k té ženě, děl Šimonovi: Vidíš tuto ženu? Vstoupil jsem do tvého domu - vody na nohy jsi mi nedal, ona však mé nohy zmáčela slzami a vytřela svými vlasy; 45 polibek jsi mi nedal, ona však od té chvíle, co jsem vstoupil, neustala vroucně líbat mé nohy;

46 mou hlavu jsi olejem nepomazal, ona však voňavkou pomazala mé nohy. 47 Z této příčiny ti pravím: Její hříchy, jichž je mnoho, jsou jí odpuštěny, protože mnoho milovala, komu se však odpouští málo, miluje málo. 48 I řekl jí: Tvé hříchy jsou odpuštěny. 49 A ti, kdo s nimi leželi u stolu, počali sami v sobě říkat: Kdo je tento, jenž i hříchy odpouští? 50 A k té ženě řekl: Vysvobodila tě tvá víra, ubírej se v pokoji.

Lukáš 8

1 I stalo se v době dále následující, že on procestovával město za městem a ves za vsí, káže a v blahé zvěsti hlásaje Boží království, a těch dvanáct s ním, 2 i některé ženy, jež byly uzdravené od zlých duchů a nemocí: Marie, jež se nazývala Magdalská, od níž bylo vyšlo sedm démonů, 3 a Jana, žena Chúzy, Héródova zmocněnce, a Zuzana a mnoho jiných, jež mu posluhovaly z toho, co jim náleželo. 4 A když se shromažďoval početný dav i ti, kteří k němu docházeli z každého města, řekl v přirovnání: 5 Rozsévač vyšel, by rozsel své osivo. A když rozséval, padlo některé zrno podél cesty a bylo zašlapáno a sežrali je ptáci nebe. 6 A jiné padlo na skálu a vyrazilo, i uschlo, protože nemělo vláhy. 7 A jiné padlo uprostřed trní, a trní, jež vyrazilo spolu s ním, je udusilo. 8 A jiné padlo do dobré země, i vyrazilo a poskytlo stonásobnou úrodu. Tyto věci říkáje, volal: Kdo má uši k slyšení, slyš. 9 A jeho učedníci se ho dotazovali [, pravíce]: Co asi toto přirovnání znamená? 10 A on řekl: Vám je dáno poznat tajemství Božího království, ostatním však v přirovnáních, aby vidouce neviděli a slyšíce nechápali. 11 To přirovnání však znamená toto: To osivo je Boží slovo 12 a ti podél cesty jsou ti, kteří slyší; potom přichází ďábel a odnímá slovo od jejich srdce, aby se nestalo, že by uvěřili a byli zachráněni. 13 A ti na skále jsou ti, kteří, když uslyší, s radostí se slovem souhlasí, a tito nemají kořene, kteří na čas věří a v čas zkoušky odpadají. 14 A to, jež padlo mezi trní, toto jsou ti, kteří uslyšeli a odcházejíce jsou zadušovani společným působením starostí a bohatství a rozkoší živobytí a nepřivádějí nic k dokonalosti. 15 A to v řádné zemi, toto jsou ti, kteří slovo uslyšeli a pevně podržují v řádném a dobrém srdci a v trpělivosti nesou úrodu. 16 A nikdo, zanítiv lampu, si nepočíná tak, že ji přiklopuje nádobou nebo postavuje pod lože, nýbrž ji nasazuje na svícen, aby ti, kdo vcházejí, viděli světlo. 17 Neníť nic tajného, co se nestane zjevným, ani utajeného, co nebude poznáno a nepřijde najevo. 18 Všimějte si tedy, jak slyšíte, neboť kdokoli má, bude mu dáno, a kdokoli nemá, bude od něho vzato i to, co se zdá, že má. 19 A přišla k němu jeho matka a bratři a pro dav se s ním nemohli dostat do styku. 20 I byla mu podána zpráva [, přičemž pravili]: Venku stojí tvá matka a tvoji bratři a rádi by tě uviděli. 21 On k nim však v odpověď řekl: Má matka a moji bratři jsou ti, kteří Boží slovo slyší a vykonávají [je]. 22 A v jednom z těch dní se stalo, že nastoupil do lodi, on i jeho učedníci, a řekl k nim: Přepравme se na druhý břeh jezera. I odrazili, 23 a zatímco pluli, usnul. A na jezero se snesla smršť, i byli zaplavováni a v nebezpečí. 24 I přistoupili a vyburcovali ho, říkajíce: Veliteli, Veliteli, hyneme! On však procitnuv okřikl vítr a vlnobití vody, i ustaly a došlo k uklidnění. 25 A řekl jim: Kde je vaše víra? I ulekli se a byli jati údivem, říkajíce k sobě navzájem: Kdo tedy tento je, že nařizuje i větru a vodě a jsou ho poslušny? 26 I dopluli do kraje Gadařanů, jenž je naproti Galilei. 27 A když on vyšel na zem, potkal se s ním jakýsi muž z města, jenž odedávna měl demony a neodíval se šatem a nezůstával v domě, nýbrž v hrobkách. 28 Vída však Jehošuu, vzkřikl a padl před ním a řekl silným hlasem: Co je ti do mne, Jehošuo, Synu Nejvyššího Boha? Prosim tě, nemuč mě! 29 Povelil totiž tomu nečistému duchu od toho člověka vyjít; bylť ho velmi často zachvátil, i býval svazován řetězy a okovy a hlídán, a přetrhával ta pouta a býval od toho démona hnán do pustin. 30 A Jehošua se ho otázal, pravě: Jaké máš jméno? A on řekl: Legie; protože do něho vešlo mnoho démonů. 31 A prosili ho snažně, aby jim nenařizoval odejít do bezedna. 32 I bylo tam stádo značně mnoha vepřů, jež se páslo na hoře, a prosili ho snažně, aby jim povolil vejít do nich. I povolil jim 33 a ti démonové od toho člověka vyšli a vešli do těch vepřů, a to stádo se zřítilo po srázném svahu do jezera a utonulo. 34 Uzřevše však ti, kdo je pásli, co se stalo, prchli a podali zprávu do města i na venkov. 35 I vyšli, by uviděli, co se stalo. A přišli k Jehošuuvi a shledali, že ten člověk, od něhož ti démonové vyšli, sedí ošacen a při zdravém rozumu u Jehošuuových nohou, i ulekli se. 36 A ti, kdo to uviděli, jim také podali zprávu, jak ten, jenž byl ovládnut demony, byl vysvobozen. 37 A veškerý zástup z okolního kraje Gadařanů se ho jal žádat, by od nich odešel, protože byli svíráni velikou bázni; a on nastoupil do lodi a vrátil se zpět. 38 Ten muž však, od něhož ti démonové vyšli, ho prosil, aby směl být s ním; propustil ho však pravě: 39 Vracej se zpět do svého domu a vypravuj, jak veliké věci ti učinil Bůh. I odešel, hlásaje po celém tom městě, jak veliké věci mu učinil Jehošua. 40 A když se Jehošua vracel zpět, stalo se, že ho dav uvítal, neboť na něho všichni čekali. 41 A hle, přišel muž, jehož jméno bylo Jair, a ten byl přednostou synagogy; a padnuv u Jehošuuových nohou, prosil ho snažně, by vstoupil do jeho domu, 42 protože měl jednorozenou dceru, asi dvanáctiletou, a ta umírala. A když on odcházel, stlačovaly ho davy; 43 a jedna žena, jež dvanáct let měla tok krve, která nadto celé své živobytí spotřebovala na lékaře a od žádného nedosáhla uzdravení, 44 si sáhla, přistoupivši odzadu, na lem jeho šatu, a její tok krve se okamžitě zastavil. 45 A Jehošua řekl: Kdo si to na mne sáhl? A když všichni popírali, řekl Petr a ti s ním: Veliteli, svírají a utiskují tě davy, a pravíš: Kdo si to na mne sáhl? 46 A Jehošua řekl: Sáhl si na mne kdosi, já jsem přece poznal, že ode mne vyšla moc. 47 A ta žena, vidouc, že neunikla povšimnutí, přišla, chvějíc se, a padši před ním, prohlásila přede vším lidem, pro jakou příčinu si na něho sáhla a jak byla okamžitě vyléčena. 48 A on jí řekl: [Buď dobré mysli,] dcero, vyhovila tě tvá víra, ubírej se v pokoji. 49 Zatímco ještě mluvil, přichází kdosi od toho představeného synagogy a praví mu: Tvá dcera je mrtvá, neobtěžuj Učitele.

50 Jehošua mu však, uslyšev to, odpověděl, pravě: Neboj se, jen věř a bude jí pomoženo. 51 A když přišel do toho domu, nenechal vstoupit nikoho leč Petra a Jana a Jakuba a otce toho děvčete, i matku. 52 A všichni pro ni plakali a bĕdovali, on však řekl: Neplačte, vždyť neumřela, nýbrž spí. 53 I vysmívali se mu, věduce, že umřela. 54 Avšak on, vyhnav všechny ven a chopiv se její ruky, zvolal, pravě: Děvče, zvedej se. 55 I navrátil se její duch a vstala okamžitě; i rozkázal, by se jí dalo pojist. 56 A její rodiče užasli, on však jim dal pokyn nikomu neříkat, co se stalo.

Lukáš 9

1 A svolav si těch dvanáct, dal jim sílu a pravomoc nade všemi démony i uzdravovat choroby, 2 a vyslal je hlásat Boží království a léčit nemocné. 3 A řekl k nim: Nic na cestu neberte, ani hůl ani vak ani chleba ani peněz, aniž mít po dvou tunikách. 4 A do kteréhokoli domu vejdete, tam zůstávejte a odtamtud vycházejte. 5 A kteříkoli vás nebudou přijímat, setřeste, až od onoho města budete vycházet, i prach ze svých nohou na svědectví proti nim. 6 I vycházeli a procházeli po vsích, hlásajíce blahou zvěst a uzdravujíce všude. 7 I uslyšel o všech věcech, jež se [skrže něho] děly, Héródés, tetrarcha, a byl všecek zmaten, protože někteří říkali, že byl zprostřed mrtvých vzkříšen Jan, 8 a někteří, že se zjevil Eliáš, a další, že opět vstal jeden z dávných proroků. 9 A Héródés řekl: Jana jsem s'tal já, kdo však je tento, o němž slyším takovéto věci? I byl žádostiv uvidět ho. 10 A apoštolové, vrátivše se zpět, mu vylíčili, cokoli vykonali. I vzal je s sebou a uchýlil se o samotě do ústraní na pusté místo u města zvaného Bĕthsaida. 11 Davy však, dovĕdĕvše se to, se vydaly za ním; i přijal je a mluvil k nim o Božím království, a ty, kdo měli zapotřebí uzdravení, léčil. 12 A den se počal nachylovat; i přistoupilo těch dvanáct a řekli mu: Propusť dav, aby se odebrali do vsí a samot vůkol a ubytovali se a sehnali něco k jídlu, protože zde jsme na pustém místě. 13 I řekl k nim: Dejte jim pojist vy. A oni řekli: My nemáme více než pĕt chlebů a dvě ryby, leda bychom se odebrali my a nakoupili potravin pro všecken tento lid. 14 Bylo jich totiž asi pĕt tisíc mužů. I řekl ke svým učedníkům: Uložte je v hloučcích po padesáti. 15 A učinili tak a uložili všechny. 16 A vzal těch pĕt chlebů a ty dvě ryby, vzhlédl do nebe a požehnal je a polámal, a podával učedníkům, by je předkládali davu. 17 A všichni pojedli a byli nasyceni, a co jim zbylo úlomků, bylo posbíráno, dvanáct košíků. 18 I stalo se, když se on samotén modlil, že s ním byli učedníci. A otázal se jich, pravě: Kdo praví davy, že jsem já? 19 A oni v odpověď řekli: Že Jan, ponořující, druzí však, že Eliáš, a další, že opět vstal kterýsi z dávných proroků. 20 I řekl jim: Kdo však vy pravíte, že jsem? A Petr v odpověď řekl: Že Boží KRISTUS. 21 On jim však s důrazným napomenutím dal pokyn toto nikomu nesdĕlovat 22 a řekl: Syn človĕka musí vytrpĕt mnoho věcí a být zamítnut od starších a veleknĕží a písmarů a být zabit a třetího dne být vzkříšen. 23 I pravil ke všem: Chce-li kdo přicházet za mnou, zapři sám sebe a chápej se dennĕ svého kříže a následuj mĕ. 24 Kdokoli totiž bude chtít zachránit své žití, ztratí je, a kdokoli své žití pro mne ztratí, ten je zachráněn. 25 Jakýpak užitek má človĕk, získá-li celý svĕt a zahubí-li nebo poškodí-li sám sebe? 26 Ano, kdokoli se zastydí za mne a za slova má, za toho se zastydí Syn človĕka, až přijde v slávĕ své i Otcově i svatých andĕlů. 27 Říkám vám však pravdivĕ: Z těch, kdo zde stojí, jsou někteří, kdo nikterak neokusí smrti, než uvidí Boží království. 28 A po těch slovech, asi osm dní, se stalo, že s sebou vzal Petra a Jana a Jakuba a vystoupil na horu pomodlit se. 29 A zatímco se modlil, stal se vzhled jeho tváře jiným a jeho ošacení bílým, oslnivým. 30 A hle, mluvili s ním dva muži, a to byli Mojžíš a Eliáš; 31 ti se ukázali v slávĕ a hovořili o jeho vyjití, jež měl v Jerúsalmĕ uskutečnovat. 32 Petr však a ti s ním byli zmoženi spánkem, když se však nadobro probrali, uvidĕli jeho slávu a ty dva muže, kteří s ním stáli. 33 A mezitímco se oni od něho nadobro vzdalovali, stalo se, že Petr k Jehošuoovi řekl: Veliteli, je dobré, že jsme zde. I zříd' me tři stany, jeden tobĕ a jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi; nevĕdĕlť, co praví. 34 Zatímco však pravil tyto věci, objevil se oblak a zastínil je; a při svĕm vstoupení od toho oblaku byli jati bázní. 35 A z oblaku zazněl hlas, jenž pravil: Tento je můj milovaný Syn - jemu naslouchejte. 36 A při zaznění toho hlasu byl shledán Jehošua samotný; a oni pomlĕli a nic z těch věcí, jež uvidĕli, v něch dnech nikomu neoznámili. 37 A v další den, když oni z té hory sešli, se stalo, že se s ním setkal početný dav, 38 a hle, od toho davu zavolal jeden muž, pravě: Učiteli, prosím tě, podívej se na mého syna, protože je můj jednorozenný, 39 a hle, popadá ho duch, i vykřikuje znenadáni, a lomcuje jím a přitom se mu vytváří pĕna, a když ho moří, stĕží od něho odstupuje. 40 A poprosil jsem tvĕ učedníky, aby ho vyhnali, a nepodařilo se jim. 41 A Jehošua v odpověď řekl: Ó, nevĕřící a zvrácené pokolení, dokdy budu u vás a budu vás snášet? Přived' svého syna sem. 42 Ještĕ však, když on k němu přicházel, jal se jím ten démon trhat a smýkat; a Jehošua toho nečistého ducha okřikl a toho hochu vyléčil a odevzdal ho jeho otcovi. 43 A všichni upadali v ohromení nad slavnou velikostí Boží. A když byli všichni v údivu nad všemi věcmi, jež [Jehošua] konal, řekl ke svým učedníkům: 44 Vy si tato slova uložte do svých uší, neboť se schyluje k vydávání Syna človĕka do rukou lidí. 45 Oni však tomuto výroku nerozumĕli a byl před nimi veskrze zastřen, aby jej nepostřehli, a otázat se ho stran tohoto výroku se báli. 46 A vniklo mezi ně rozumování o tom, kdo asi je z nich nejvĕtší. 47 A Jehošua, vida to rozumování jejich srdce, pojal jedno dĕťátko, postavil je vedle sebe 48 a řekl jim: Kdokoli přijme toto dĕťátko v mém jmĕnu, přijímá mne, a kdokoli přijme mne, přijímá toho, jenž mĕ vyslal. Kdo totiž je mezi všemi vámi nejmenší, ten je veliký. 49 A Jan v odpověď řekl: Veliteli, uvidĕli jsme kohosi, jak vyhánĕl démony v tvĕm jmĕnu, a bránili jsme mu, protože za tebou nechodí s námi. 50 A Jehošua k němu řekl: Nebraňte, vždyť kdo není proti vám, je při vás. 51 A když se vyplňovaly dni jeho vzetí vzhůru, stalo se, že on svou tvář pevnĕ upřel k tomu, by se ubíral do Jerúsalmĕ,

52 i vyslal před svou tváří posly. A odebravše se, vstoupili do jedné vsi Samařanů, aby pro něho vykonali přípravy; 53 a nepřijali ho, protože jeho tvář směřovala k Jerúsalému. 54 A když to uviděli jeho učedníci Jakub a Jan, řekli: Pane, přeješ si, bychom řekli, ať sestoupí z nebe oheň a stráví je, jak učinil i Eliáš? 55 Obrátiv se však, domluvil jim [a řekl: Nevíte, jakého jste ducha]. 56 A odebrali se do jiné vsi. 57 A na cestě, když se ubírali, se stalo, že k němu kdosi řekl: Půjdu za tebou, kamkoli odcházíš, Pane. 58 A Jehošua mu řekl: Lišky mají doupata a ptáci nebe hřadoviště, Syn člověka však nemá, kde by pokládal hlavu. 59 A k jinému řekl: Pojď za mnou. A on řekl: Pane, povol mi nejprve odejít a pohřbít svého otce. 60 Jehošua mu však řekl: Pohřbívát své mrtvé nechej mrtvým, ty však odejdi a rozlašuj Boží království. 61 A jiný také řekl: Půjdu za tebou, Pane, nejprve mi však povol rozloučit se s těmi, kdo jsou v mém domě. 62 Jehošua však k němu řekl: Nikdo, kdo přiložil ruku k pluhu a hledí dozadu, se nehodí pro Boží království.

Lukáš 10

1 A po těchto věcech určil Pán i jiných sedmdesát a vyslal je před svou tváří po dvou do každého města a místa, kam sám hodlal jít, 2 a pravil k nim: Žeň je sice hojná, ale dělníků málo; proste tedy Pána žně tak, aby na svou žeň dělníky vyslal. 3 Jděte; hle, vysílám vás já jako jehňata uprostřed vlků. 4 Nenoste peněženku, ne vak, ani opánky, a po cestě nikoho nepozdravujte. 5 A do kteréhokoli domu budete vcházet, říkejte nejprve: Pokoj tomuto domu; 6 a bude-li tam syn pokoje, odpočine váš pokoj na něm, jinak se vrátí na vás. 7 A v témž domě zůstávejte a jezte a pijte, co mají, dělník je přece hoděn své mzdy. Nepřecházejte z domu do domu. 8 A do kteréhokoli města budete vcházet a budou vás přijímat, jezte, co se vám bude předkládat, 9 a uzdravujte v něm nemocné a říkejte jim: Přiblížilo se k vám Boží království. 10 Do kteréhokoli však města vejdete a nebudou vás přijímat, vyjděte na jeho ulice a řekněte: 11 I ten prach, jenž nám z vašeho města přilnul na nohy, si otíráme proti vám; nicméně vězte toto: že se přiblížilo Boží království. 12 Pravím vám, že v onen den bude Sodomě snesitelněji než onomu městu. 13 Běda ti, Chorazine, běda ti, Béthsaido, protože kdyby se byly v Tyru a Sidónu udály ty mocné činy, jež se udály ve vás, byli by se dávno dali na pokání, sedíce v pytlovině a popelu. 14 Nicméně bude Tyru a Sidónu na soudu snesitelněji než vám. 15 A ty, Kafarnaúme, jenž jsi byl vyvýšen až do nebe, budeš sražen až do hádu. 16 Kdo poslouchá vás, poslouchá mne, a kdo zamítá vás, zamítá mne, a kdo zamítá mne, zamítá toho, jenž mě vyslal. 17 A těch sedmdesát se s radostí vrátilo zpět a říkali: Pane, skrze tvé jméno se nám podřizují i démoni. 18 I řekl jim: Pozoroval jsem Satana, jak jako blesk padl z nebe. 19 Hle, dávám vám pravomoc šlapat po hadech a štírech a nade vši mocí nepřítel, a nic vám nikterak neublíží. 20 Nicméně se neradujte z toho, že se vám podřizují duchové, nýbrž se radujte, že vaše jména jsou napsána v nebesích. 21 V téže hodině Jehošua v duchu zajásal a řekl: Velebím tě, Otče, Pane nebe i země, že jsi tyto věci ukryl před moudrými a chápavými a odhalil je nedospělým. Ano, Otče, protože tak se stalo blahou libostí v tvých očích. 22 Od mého Otce mi byly odevzdány všechny věci a nikdo neví, kdo je Syn, leč Otec, a kdo je Otec, leč Syn, a komukoli by Syn byl ochoten ho odhalit. 23 A obrátiv se stranou k učedníkům, řekl: Blažené jsou oči, jež hledí na ty věci, na něž hledíte; 24 pravím vám, že mnozí proroci a králové si přáli uvidět ty věci, na něž hledíte vy, a neviděli, a uslyšet ty věci, jež slyšíte, a neuslyšeli. 25 A hle, povstal jakýsi zákoník, aby ho pokoušel, a pravil: Učíteli, co musím vykonat, abych zdědil věčný život? 26 A on k němu řekl: Co je psáno v zákoně? Jak čteš? 27 A on v odpověď řekl: Budeš milovat Jehovu, svého Boha, z celého svého srdce a celou svou duší a celou svou silou a celým svým rozumem, a toho, jenž je ti blízko, jako sám sebe. 28 I řekl mu: Správně jsi odpověděl; toto konej a budeš žít. 29 On však, chtěje sám sebe ospravedlnit, k Jehošuovi řekl: A kdo je ten, jenž je mi blízko? 30 A Jehošua, ujav se slova, odvětil: Jakýsi člověk sestupoval od Jerúsaléma k Jerichu a upadl mezi lupiče; ti ho i svlékli i ran mu naložili a odešli, nechavše ho v stavu polomrtvého. 31 A shodou okolností po oně cestě sestupoval jakýsi kněz, a uzřev ho, přešel po protější straně; 32 a podobně i jeden Leviovec, jenž se u toho místa namanul - přišel, a uzřev ho, přešel po protější straně. 33 Přišel k němu však jakýsi Samařan, jenž byl na cestách, a uzřev [ho], byl pohnut niterným soucitím, 34 a přistoupiv obvázal jeho zranění, nalévaje na ně oleje a vína, a vysadiv ho na své vlastní dobytče, zavedl ho do hostince a postaral se o něho. 35 A v zítřejší den [na odchodu] vyňal a hostinskému dal dva denáry a řekl mu: Postarej se o něho, a cokoli nadto vynaložíš, uhradím ti já, až tudy zase půjdu. 36 Který [tedy] z těchto tří myslíš, že se stal blízkým tomu, jenž zapadl do rukou těch lupičů? 37 A on řekl: Ten, jenž prokázal soucit s ním. A Jehošua mu řekl: Ubírej se a podobně jednej ty. 38 A když se ubírali, stalo se, že on vstoupil do kteréi vsi; a jakási žena, jménem Marta, ho přijala do svého domu. 39 A ta měla sestru, zvanou Marie, jež i přisedla k Jehošuovým nohám a poslouchala jeho slovo. 40 Marta pak byla rozptylována samou obsluhou, i přistoupila a řekla: Pane, nezáleží ti na tom, že mě má sestra nechala samotnou obsluhovat? Nuže, řekni jí, aby mi pomohla. 41 Jehošua jí však v odpověď řekl: Marto, Marto, staráš se a rozčiluješ pro mnoho věcí, 42 zapotřebí však je věci jediné a Marie si vyvolila dobrý podíl, jenž od ní nebude odňat.

Lukáš 11

1 A když on byl na kterémisi místě a modlil se, stalo se, jak přestal, že k němu kterýsi z jeho učedníků řekl: Pane, nauč nás modlit se, jak i Jan vyučoval své učedníky. 2 I řekl jim: Když se modlíte, říkejte: Otče, buď posvěceno tvé jméno, přijď tvé království, 3 dávej nám denně náš potřebný chléb 4 a odpusť nám naše hříchy, neboť i my odpouštíme každému, kdo nám je dlužen; a neuváděj nás do pokoušení. 5 A řekl k nim: Kdo z vás bude mít přítele a odebere se k němu o půlnoci, i řekl by mu: Příteli, půjč mi tři chleby, 6 jelikož ke mně přišel můj přítel z cesty a nemám, co bych mu předložil; 7 a onen uvnitř by v odpověď řekl: Nevyrušuj mě, dveře jsou již zamknuté a má děťátka jsou se mnou v posteli; nemohu vstát a dát ti -? 8 Pravím vám: Ač nevstane a nedá mu proto, že je jeho přítelem, zvedne se dozajista pro jeho nestoudnost a dá mu, kolik potřebuje. 9 A já vám pravím: Proste a bude vám dáno. Hleďte a najdete. Klepejte a bude vám otevřeno. 10 Každý přece, kdo prosí, dostává, a kdo hledá, nachází, a tomu, kdo klepá, bude otevřeno. 11 Koho však z vás, otce, poprosí syn o chléb a on mu podá kámen, nebo i o rybu, a on mu místo ryby podá hada, 12 nebo poprosí-li i o vejce, což mu podá štíra? 13 Umíte-li tedy vy, jsouce zlí, dávat svým dětem dobré dary, čím spíše dá Otec, jenž je z nebe Svatého Ducha těm, kdo ho prosí? 14 I vyháněl démona a ten byl němý; a když ten démon vyšel, stalo se, že ten němý promluvil, a davy byly jaty údivem. 15 Někteří zprostřed nich však řekli: Vyhání demony skrze Bélzebúba, knížete démonů. 16 A jiní, aby ho pokoušeli, při něm vyhledávali znamení z nebe. 17 On však, jsa si vědom jejich nápadů, jim řekl: Každé království samo vůči sobě rozštěpené pustne a dům vůči domu rozdvojený padá; 18 a je-li i Satan rozštěpen sám vůči sobě, jak se udrží jeho království? Protože říkáte, že vyháním demony skrze Bélzebúba. 19 Vyháním-li však já demony skrze Bélzebúba, skrze koho je vyhánějí vaši synové? Pro tuto příčinu budou oni vašimi soudci. 20 Vyháním-li však demony prstem Božím, pak tedy na vás přišlo Boží království. 21 Když silák, po zuby ozbrojen, hlídá svůj palác, jsou věci, jež mu patří, v klidu, 22 jakmile však na něho přijde ten, jenž je silnější než on, a přemůže ho, odnímá jeho plnou výzbroj, na niž spoléhal, a kořisti, jež od něho vzal, rozdává. 23 Kdo není se mnou, je proti mně, a kdo nesbírá se mnou, rozsypává. 24 Když nečistý duch od člověka vyjde, prochází bezvodými místy, hledaje oddech, a když nenachází, praví: Vrátním se zpět do svého domu, odkud jsem vyšel. 25 I přijde a nachází dům vymetený a ozdobený. 26 Tu jde a přibírá sedm jiných duchů, podlejších než je sám, i vstoupí a bydlí tam, a poslední věci onoho člověka se stávají horšími než první. 27 A mezitímco říkal tyto věci, stalo se, že jakási žena, pozvedši hlas zprostřed davu, mu řekla: Blažené jsou útroby, jež tě nosily a prsy, jež jsi sál. 28 On však řekl: To tedy jsou spíše blažení ti, kteří slyší Boží slovo a dbají [ho]. 29 Když se však seskupovaly davy, počal říkat: Toto pokolení je zlé pokolení - vyhledává znamení a znamení mu dáno nebude, leč znamení Jonášovo. 30 Jak se totiž Jonáš stal znamením Ninivanům, tak jím bude i Syn člověka tomuto pokolení. 31 Královna jihu se s muži tohoto pokolení pozvedne na soudu a odsoudí je, protože přišla od konců země poslechnout moudrost Šalomounovu, a hle, zde je více než Šalomoun. 32 Muži z Ninive s tímto pokolením povstanou na soudu a odsoudí je, protože se dali na pokání k poselství Jonášovu, a hle, zde je více než Jonáš. 33 Nikdo však, zanítiv lampu, ji nepostavuje do úkrytu ani pod modius, nýbrž na svícen, aby ti, kteří vcházejí, viděli záři. 34 Lampa těla je tvé oko; když je tvé oko upřímné, je i celé tvé tělo světlé, jakmile však je zlé, je i tvé tělo temné. 35 Hleď tedy, by to světlo, jež je v tobě, nebylo tmou. 36 Jestliže tedy tvé tělo bude celé světlé, nemajíc žádné temné části, bude světlé cele, jako když tě lampa osvětluje svým jasem. 37 A při tom promluvení ho kterýsi farizej žádal, aby u něho poobědval; i vstoupil a usadil se. 38 Ten farizej se však, vida to, podivil, že se před obědem nejprve neumyl. 39 Pán však k němu řekl: Inu, vy, fariseové, čistíte zevnějšek poháru a podnosu, vaše nitro je však napěchováno loupeží a zlem. 40 Bláhovci! Neutvořil ten, jenž utvořil zevnějšek, i to, co je zevnitř? 41 Raději však z těch věcí, jež máte, dávejte almužnu, a hle, všechny věci jsou vám čisté. 42 Ale běda vám, farizeům, protože odvádíte desátky z máty a z routy a z každé zeliny a pomíjíte právo a Boží lásku, tyto věci bylo záhodno uskutečnit a oněch nezanedbávat. 43 Běda vám, farizeům, protože milujete přední sedadlo v synagogách a pozdravy na tržištích. 44 Běda vám, protože jste jako hrobky, jež jsou nenápadné a lidé, po nich se procházejíce, o nich nevědí. 45 A kterýsi ze zákoníků mu v odpověď praví: Učitelí, když tyto věci pravíš, urážíš i nás. 46 A on řekl: I vám, zákoníkům, běda, protože zatěžujete lidi neúnosnými břemeny a [vy] sami se těch břemen nedotýkáte ani jedním ze svých prstů. 47 Běda vám, protože budujete hrobky proroků, ale vaši otcové je pobili. 48 Dosvědčujete tedy a schvalujete činy svých otců, protože oni je pobili a vy zase budujete [jejich hrobky]. 49 Pro tuto příčinu i Boží moudrost řekla: Vyšlu k nim proroky a apoštoly a z nich některé zabijí a některé vyštvou, 50 aby od tohoto pokolení byla vyžádána krev všech proroků, jež byla vylita od založení světa, 51 od krve Abelovy po krev Zachariáše, jenž zahynul mezi oltářem a domem. Ba, pravím vám: Bude od tohoto pokolení vyžádána. 52 Běda vám, zákoníkům, protože jste odstranili klíč poznání; sami jste nevstoupili a těm, kdo vstupovali, jste zbraňovali. 53 A když on k nim říkal tyto věci, počali na něho písmáři a farizeové ztuhla dotírat a zálučně se ho vypyťovat na mnoho věcí, 54 i cíhali na něho a snažili se zachytit něco z jeho úst [, aby ho mohli obžalovat].

Lukáš 12

1 V těch dobách, když se sešel desetitisícový dav, takže po sobě navzájem šlapali, počal k svým učedníkům říkat nejprve: Dávejte sami na sebe pozor stran kvasu farizeů, jenž je pokrytectví. 2 Nic však není zastřeno, co nebude odestřeno, a nic tajno, co nebude poznáno; 3 cokoli jste tudíž říkali v temnotě, bude slyšet na světle, a co jste promlouvali k uchu ve vnitřních pokojích, bude se kázat na střeších. 4 Vám však, svým přátelům, pravím: Neupadejte v strach před těmi, kteří zabíjejí tělo a potom nemají nic více, co by učinili. 5 Ukáží vám však, koho se máte zaleknout: Zalekněte se toho, jenž potě, co zabije, má pravomoc uvrhnout do Gehenny. Ba, pravím vám: Tohoto se zalekněte. 6 Neprodává se pět vrabečků za dvě assaria? A ani na jednoho z nich není u Boha zapomenuto. 7 Ale i vlasy vaší hlavy jsou všechny spočítány. Nebojte se tedy, jste výtečnější než mnoho vrabečků. 8 Pravím vám však: Každý, kdokoli se ke mně přízná před lidmi - přízná se k němu i Syn člověka před Božími anděly, 9 kdo mě však zapře v přítomnosti lidí, bude veskrze zapřen v přítomnosti Božích andělů. 10 A každý, kdo pronese slovo proti Synu člověka - bude mu odpuštěno, tomu však, kdo promluví urážlivě proti Svatému Duchu, odpuštěno nebude. 11 Až vás však budou uvádět před synagogy a úřady a vrchnosti, nestarejte se, jak nebo čím se máte obhájit nebo co máte říci, 12 neboť v téže chvíli vás naučí Svatý Duch, co říci je záhodno. 13 A kdosi z davu mu řekl: Učiteli, řekni mému bratru, ať se se mnou podělí o dědictví. 14 On mu však řekl: Človče, kdo mě nad vámi ustanovil sudím nebo dělitelem? 15 A řekl k nim: Varujte se a chraňte přede vši hrabivostí, neboť má-li někdo nadbytek, není proto jeho život v jeho jmění. 16 A pronesl k nim přirovnání, pravě: Pole jakéhosi bohatého člověka hojně zarodilo; 17 i přemýšlel sám v sobě, pravě: Co mám učinit? Vždyť nemám, kam bych svou úrodu sklídl. 18 I řekl: Učiním toto: Strhnu své sýpky a zbuduji větší a tam sklídím všechny své plodiny a své statky, 19 i řeknu své duši: Duše, máš mnoho statků složených na mnoho let - hověj si, dej se do jídla, dej se do pití, vesel se. 20 Bůh mu však řekl: Bláhovče, tvá duše se od tebe zpět vyžaduje této noci, a pro koho budou ty věci, jež jsi připravil? 21 Tak je tomu s tím, kdo sám sobě střeží poklady a nemá bohatství vzhledem k Bohu. 22 A ke svým učedníkům řekl: Pro tuto příčinu vám pravím: Nestarejte se o žití, čeho se najíte, ani o tělo, čím se odějete. 23tí Žije více než strava a tělo než oděv. 24 Dobře si všimněte havranů, že nesejí, aniž žnou; ti nemají komoru ani sýpku a Bůh je živí. Jak mnohem výtečnější než ptáci jste vy! 25 Kdo z vás však může svou starostlivostí přidat k svému vzrůstu jeden loket? 26 Nejste-li tedy schopni ani nejmenší věci, co se staráte o ostatní? 27 Dobře si všimněte lilií, jak rostou: Nelopotí se, aniž předou, pravím vám však: Ani Šalomoun se ve vši své slávě tak neoblékal jako jedna z nich. 28 Jestliže však Bůh takto přistrojuje trávu, jež je dnes na poli a zítra se hází do kamen, jak mnohem spíše vás, malověrní! 29 A vy - neusilujte o to, čeho se najíte nebo čeho se napijete, a nebuďte úzkostliví. 30 Vždyť po těchto všech věcech se pídí národy světa, váš Otec pak ví, že tyto věci potřebujete; 31 nýbrž usilujte o jeho království a tyto [všechny] věci vám budou přidány. 32 Neboj se, ty malé stádečko, protože království vám dát se vašemu Otci stalo slastí. 33 Prodávajte, co je vaše, a dávejte almužnu, pořizujte si peněženky, jež nevetšejí, neubývající poklad v nebesích, kam se zloděj nepřibližuje, aniž tam mol působí zkázu, 34 neboť kde je váš poklad, tam bude i vaše srdce. 35 Necht' jsou vaše kyčle opásané a lampy hořící 36 a vy podobni lidem očekávajícím svého pána, aby mu, kdykoli by se odebral ze svatby, hned otevřeli, až přijde a zaklepá. 37 Blaženi jsou oni nevolníci, jež pán přijde zastihne, jak bdí; věru, pravím vám, že se opáše a uloží je ke stolu, i předstoupí a bude je obsluhovat. 38 A jestliže přijde při druhé hlídce a přijde při třetí hlídce a zastihne je takto, blaženi jsou onino [nevolníci]. 39 Znejte však toto, že kdyby se hospodář domu dověděl, které hodiny přichází zloděj, bděl by a nestrpěl by prokopání do svého domu. 40 Buďte tedy připraveni i vy, protože Syn člověka přichází v hodinu, kdy si to nemyslíte. 41 A Petr mu řekl: Pane, toto přirovnání pronášíš k nám či i ke všem? 42 A Pán řekl: Nuže, kdo je ten věrný a prozíravý správce, jehož jeho pán ustanoví nad svou čeledí, by včas dával vyměřený příděl obilí? 43 Blažen je onen nevolník, jehož jeho pán přijde zastihne, jak si takto počíná; 44 říkám vám pravdivě, že ho ustanoví nade vším, co je jeho. 45 Jestliže však onen nevolník ve svém srdci řekne: Můj pán odkládá své přicházení, a počne tlouci sluhy a děvečky, i jíst a pít a opíjet se, 46 dostaví se pán onoho nevolníka v den, kdy na něho nečeká, a v hodinu, již nezná, i rozsekne ho na dvě a jeho podíl určí s nevěrci. 47 Onen nevolník však, jenž poznal vůli svého pána a nepřipravil se, aniž se zachoval podle jeho vůle, bude zbit mnoha ranami, 48 ten však, jenž nepoznal a dopustil se věcí hodných ran, bude zbit málo ranami; a každému, jemuž bylo mnoho dáno - bude se od něho mnoho požadovat, a u koho si mnoho uložili, o tím více ho budou žádat. 49 Přišel jsem na zem pustit oheň, a co chci, byl-li již vznícen? 50 Mám však ponoření, jímž mám být ponořen, a jak jsem svírán dotud, než to bude uskutečněno! 51 Myslíte si, že jsem přišel dát na zemi pokoj? Nikoli, pravím vám, nýbrž naopak roztržku; 52 ano, od nynějška jich bude v roztržce pět v jednom domě, v roztržku budou uvedeni tři vůči dvěma a dva vůči třem, 53 otec vůči synu a syn vůči otci, matka vůči dceři a dcera vůči matce, tchyně proti své snaše a snacha proti své tchyni. 54 A pravil i davům: Když uvidíte od západu vzházet oblak, pravíte hned: Přichází lijavec - a stává se tak; 55 a když pozorujete, že vane jižní vítr, pravíte: Bude vedro - a nastává. 56 Pokrytci! Tvář země i nebe hodnotit umíte - jak to však, že nehodnotíte tuto dobu? 57 A proč ani sami od sebe neusuzujete to, co je správné? 58 Když totiž jdeš se svým protivníkem před úředníka, dej si na cestě práci zbavit se ho, aby tě někdy nezavlékal k soudci; i odevzdá tě soudce drábu a dráb tě uvrhne do vězení. 59 Pravím ti: Nikterak odtamtud nevyjdeš, dokud neodvedeš i poslední lepton.

Lukáš 13

1 I byli v téže době přítomni někteří, přinášející mu zprávu o Galilejcích, jejichž krev Pilát smísl s krví jejich obětí. 2 I řekl jim v odpověď: Myslíte si, že tito Galilejci byli hříšnější nad všechny Galilejce, protože vytrpěli takové věci? 3 Nikoli, pravím vám, nýbrž nebudete-li se kát, zahynete všichni taktéž. 4 Anebo oněch osmnáct, na něž padla ta věž v Siloamu a zabila je - myslíte si, že ti byli vinni nade všechny lidi, kteří obývají Jerúsalem? 5 Nikoli, pravím vám, nýbrž nebudete-li se kát, zahynete všichni podobně. 6 A pronášel toto přirovnání: Kdosi měl ve své vinici zasazený fíkovník, i přišel a hledal na něm ovoce, a nenašel. 7 I řekl k vinaři: Hle, tři léta přicházím a hledám na tomto fíkovníku ovoce, a nenacházím. Vytni jej - nač i tu zemi zbavuje úrodnosti? 8 On mu však v odpověď praví: Pane, ponechej jej i tento rok do té doby, než okolo něho zkopám zemi a naházím hnoje, 9 a urodí-li přece ovoce - ... Jinak jej vytněš napříště. 10 I vyučoval o šabatě v jedné ze synagog. 11 A hle, [byla tam] jedna žena, mající osmnáct let ducha nemoci, i byla shrbená a úplně neschopna se vzpřímit. 12 A Jehošua, vida ji, na ni zavolal a řekl jí: Ženo, jsi zproštěna své nemoci. 13 A položil na ni ruce, i narovnal se okamžitě a oslavovala Boha. 14 Představený té synagogy však, jsa pln nevole, že Jehošua vykonal uzdravení v den šabaty, pravil v odpověď davu: Je šest dní, v nichž je záhodno pracovat, v těch tedy přicházejte a dávejte se uzdravovat, a ne dne šabaty. 15 Pán mu tedy odpověděl a řekl: Pokrytci! Není tomu tak, že každý z vás o šabatu své hovězí dobytče nebo osla uvolňuje od jeslí, odvede a napájí? 16 A tato, jež je dcera Abrahamova, kterou Satan svázal, hle, na osmnáct let - nebylo záhodno, by dne šabaty byla od této vazby uvolněna? 17 A co tyto věci říkal, byli všichni, kdo mu byli odpůrci, naplňováni studem a všechen dav se radoval nade všemi těmi slavnými věcmi, jež se od něho děly. 18 I pravil: Čemu je Boží království podobno a k čemu je připodobním? 19 Je podobno zrně hořčice, jež jeden člověk vzal a hodil do své zahrady, i vyrostlo a stalo se velikým stromem a v jeho větvích se jali hřadovat ptáci nebe. 20 A dále řekl: K čemu připodobním Boží království? 21 Je podobno kvasu, ježž jedna žena vzala a skryla do tří sat mouky, až byla všechna zkvašena. 22 I procházel města za městy a vsi za vsemi, vyučuje a konaje si cestu do Jerúsálema. 23 A kdosi mu řekl: Pane, zdaž je těch, kdo budou ušetřeni, málo? On k nim však řekl: 24 Usilujte stůj co stůj vstoupit úzkými dveřmi, protože mnozí, pravím vám, budou žádostivi vstoupit a nedokáží to. 25 Od té doby, co hospodář domu vstane a dveře uzamkne a počnete stát venku a na dveře klepat a říkat: Pane, otevři nám, a řekne vám v odpověď: Neznám vás, odkud jste - 26 tu počnete říkat: V tvé přítomnosti jsme jídali a pivali a vyučoval jsi v našich ulicích. 27 I řekne: Pravím vám, neznám vás, odkud jste; odstupte ode mne, všichni působilcové nepravosti. 28 Tam bude pláč a zatínání zubů, až uvidíte Abrahama a Isáka a Jakóba a všechny proroky v Božím království, sebe však vyhnané ven. 29 I přijdou od východu a západu a od severu a jihu a ulehnou v Božím království ke stolu. 30 A hle, jsou poslední, kteří budou prvními, a jsou první, kteří budou posledními. 31 V téže hodině přistoupili někteří farizeové a pravili mu: Vyjdi a ubírej se odtud, protože tě Héródés chce zabít. 32 I řekl jim: Odeberte se a řekněte této lišce: Hle, vyháním demony a dokončuji léčby dnes a zítra, a třetího [dne] dospívám k dokonalosti; 33 nicméně musím chodit dnes i zítra i následujícího dne, protože není přípustné, by prorok zahynul vně Jerúsálema. 34 Jerúsálème, Jerúsálème, město, jež zabíjí proroky a kamenuje ty, kdo jsou k němu vysláni, kolikrát jsem tvé děti chtěl svolat tak jako slepice své hejno kuřátek pod křídla, a nechtěli jste. 35 Hle, váš dům se vám zanechává, a pravím vám, že mě nikterak neuvídíte, dokud nedojde k tomu, že řeknete: Požehnan budiž ten, jenž přichází ve jménu Jehovy.

Lukáš 14

1 A když přišel v den šabaty pojíst chleba do domu kteréhosi z hodnostářů, jenž byl z farizeů, stalo se, že oni ho bedlivě pozorovali. 2 A hle, byl před ním jakýsi vodnatelný člověk. 3 A Jehošua v odpověď k těm zákoníkům a farizeům promluvil, pravě: Zdaž je dovoleno v den šabaty vykonat uzdravení? 4 A oni ztichli. I pojal ho, vyléčil a propustil, 5 a k nim v odpověď řekl: Koho z vás osel nebo hovězí dobytče zapadne do studny, aby ho hned v den šabaty nevytáhl nahoru? 6 A na tyto věci mu nedokázali odpovědět. 7 A k pozvaným pronášel přirovnání, všímaje si, jak si vybírali přední místa, i pravil k nim: 8 Když budeš od někoho pozván na svatební hostinu, neukládej se ke stolu na přední místo, aby se snad nestalo, že by byl od něho pozván někdo váženější než ty 9 a že by přišel ten, jenž pozval tebe i jeho, a řekl ti: Uvolni místo tomuto, a tu že bys počal s hanbou zaujímat místo poslední; 10 nýbrž se, když budeš pozván, odeber a usad' na poslední místo, aby ti tvůj hostitel, když přijde, řekl: Příteli, vystup sem výše. Tu budeš přede všemi, kdo budou s tebou ležet u stolu, mít čest, 11 protože každý, kdo sám sebe povyšuje, bude ponížěn, a kdo sám sebe poníží, bude povýšen. 12 A pravil i svému hostiteli: Když budeš pořádat oběd nebo večeři, nevolej svých přátel ani svých bratrů ani svých příbuzných ani bohatých sousedů, aby tě někdy i oni zase nepozvali a nedostalo se ti odplaty; 13 nýbrž, když budeš pořádat pohoštění, zvi chudé, tělesně poškozené, chromé, slepé, 14 a budeš blažen, protože nemají, čím ti odplatit. Bude ti zajisté odplaceno při opětovném vstání spravedlivých. 15 A kdosi z těch, kdo spolu leželi u stolu, mu řekl, uslyšev tyto věci: Blažen, kdo bude jíst chléb v Božím království. 16 A on mu řekl: Jakýsi člověk uspořádal velkolepou večeři a pozval mnohé; 17 a v hodinu té večeře vyslal svého nevolníka, by pozvaným řekl: Pojd'te, neboť je již vše připraveno. 18 I počali se všichni bez výjimky omlouvat. První mu řekl: Koupil jsem pole a nutně musím vyjít a podívat se na ně; prosím tě, měj mě za omluveného.

19 A jiný řekl: Koupil jsem pět spřežení hovězího dobytka a ubírám se je vyzkoušet; prosím tě, měj mě za omluveného. 20 A jiný řekl: Uzavřel jsem sňatek s ženou a pro tuto příčinu nemohu přijít. 21 A ten nevolník se dostavil a podal svému pánu o těchto věcech zprávu. Tu se hospodář domu rozhněval a tomu svému nevolníku řekl: Vyjdi rychle do ulic a uliček města a uveď sem chudé a tělesně poškozené a chromé a slepé. 22 A nevolník řekl: Pane, co jsi nařídil, se stalo, a ještě je místo. 23 A pán řekl k nevolníku: Vyjdi k cestám a plotům a kdekoho přinut' vstoupit, aby můj dům byl nabit. 24 Pravím' vám, že ani jeden z oněch mužů, kteří byli pozváni, mé večere neokusí. 25 I ubíraly se s ním početné davy; a obrátiv se, řekl k nim: 26 Jestliže kdo přichází ke mně a nemá v nenávisti svého otce a matku a ženu a děti a bratry a sestry a ještě i své žití, nemůže být mým učedníkem; 27 a kdokoli nenese svůj kříž a nepřichází za mnou, nemůže být mým učedníkem. 28 Kdopak z vás, přeje-li si zbudovat věž, nejprve neusedne a nepropočítává náklad, zdali má, co potřebuje k dohotovení, 29 aby se mu snad, až položí její základ a nebude schopen ji dokončit, nezačali všichni, kteří se dívají, posmívat 30 a říkat: Tento člověk začal budovat a dokončit nedokázal? 31 Anebo který král, ubírající se, by se pustil do války s jiným králem, nejprve neusedne a neradí se, zdali je mocen střetnout se v síle deseti tisíc s tím, jenž na něho přichází s dvaceti tisíci? 32 Jinak vyšle, ještě když on je daleko, poselstvo a žádá podmínky míru. 33 Tak tedy nemůže být mým učedníkem nikdo z vás, kdo se nevzdává všech věcí, jež jsou jeho. 34 [Nuže,] sůl je dobrá, bude-li však i sůl zbavena své chuti, čím bude napravena? 35 Nehodí se ani do země ani do hnoje; vyhazují ji ven. Kdo má uši k slyšení, slyš.

Lukáš 15

1 I blíživali se k němu všichni dávkoví výběřčí a hříšníci, by mu naslouchali; 2 a farizeové a písmaři vespolek reptali, pravíce: Tento k sobě přijímá hříšníky a jídá s nimi. 3 I pronesl k nim toto přirovnání, pravě: 4 Který člověk z vás, jenž má sto ovcí a jednu z nich ztratí, nezanechává těch devětadevadesát v pustině a neubírá se za tou ztracenou, dokud ji nenajde? 5 A když ji najde, nakládá ji radostně na svá ramena, 6 a přijde do domu, svolává přátele a sousedy, pravě jim: Zaradujte se se mnou, protože jsem tu svou ztracenou ovci našel. 7 Pravím vám, že tak bude v nebi radost nad jedním kajícím hříšníkem větší než nad devětadevadesáti spravedlivými, kteří pokání nemají zapotřebí. 8 Anebo která žena, jež má deset drachem, jestliže jednu drachmu ztratí, nezaněcuje lampu a nevymetá dům a pečlivě nehledá do té doby, než ji najde? 9 A když ji najde, svolává si přítelkyně a sousedky, pravíc: Zaradujte se se mnou, protože tu drachmu, již jsem ztratila, jsem našla. 10 Tak, pravím vám, nastává před Božími anděly radost nad jedním kajícím hříšníkem. 11 I řekl: Jakýsi člověk měl dva syny; 12 a mladší z nich otci řekl: Otče, dej mi díl majetku, jenž na mne připadá. A on jim rozdělil, co měl k živobytí, 13 a ten mladší syn za nemnoho dní vše shrábl a odcestoval do dalekého kraje a tam svůj majetek rozpustilým životem promrhal. 14 Když však utratil vše, nastal po celém onom kraji citelný hlad a on počal mít nedostatek; 15 i odebral se a připojil k jednomu z občanů onoho kraje, i poslal ho na svá pole pást vepře. 16 I toužil naplnit své břicho z lusků, jež žrali ti vepři, a nikdo mu nedával. 17 A přišed sám do sebe, děl: Kolik námezdníků mého otce má nadbytek chleba, a já zde hynu hladem! 18 Vstanu a odeberu se k svému otci a řeknu mu: Otče, zhřešil jsem proti nebi a před tebou; 19 nejsem již hoden být nazván tvým synem - učiň mě jakoby jedním ze svých námezdníků. 20 I vstal a vydal se k svému otci; zatímco však byl ještě velmi vzdálen, uviděl ho jeho otec a byl pohnut niterným soucitem, i přiběhl a padl na jeho šíji a zlíbal ho. 21 A syn mu řekl: Otče, zhřešil jsem proti nebi a před tebou; nejsem již hoden být nazván tvým synem. 22 Otec však řekl ke svým nevolníkům: Vyneste nejlepší řízu a odějte ho a dejte na jeho ruku prsten a na nohy opánky, 23 a přiveďte a zabijte to vykrmené tele, i dejme se do jídla a rozveselme se, 24 protože tento můj syn byl mrtev a opět ožil, byl ztracen a našel se. I počali se veselit. 25 A jeho starší syn byl na poli, a jak se přicházejí přiblížil k domu, zaslechl hudbu a tance; 26 i přivolal si jednoho ze sluhů a vypytał se, co asi tyto věci znamenají. 27 A on mu řekl: Přišel tvůj bratr a tvůj otec zabil to vykrmené tele, protože ho při dobrém zdraví dostal zpět. 28 I rozhněval se a nechtěl vstoupit; a jeho otec vyšel a snažně ho prosil, 29 on však svému otci v odpověď řekl: Hle, tolik let ti otročím a tvého příkazu jsem nikdy neobešel, a mně jsi nikdy nedal ani kůzle, abych se poveselil se svými přáteli; 30 když však přišel tento tvůj syn, jenž tvé živobytí prožral s nevěstkami, zabil jsi mu to vykrmené tele. 31 On mu však řekl: Dítě, ty jsi se mnou vždy a všechny věci mé jsou tvé, bylo však záhodno se rozveselit a zaradovat, protože tento tvůj bratr byl mrtev a opět ožil, byl ztracen a našel se.

Lukáš 16

1 A pravil i k [svým] učedníkům: Byl jakýsi bohatý člověk, jenž měl správce, a ten byl u něho uveden v podezření, jako by jeho vlastnictví promrhával. 2 I zavolal ho a řekl mu: Co to o tobě slyším? Odevzdej vyúčtování své správy, neboť již nebudeš moci být správcem. 3 A ten správce řekl sám v sobě: Co mám učinit? Vždyť můj pán ode mne odnímá správu. Kopat nejsem schopen, žebrat se stydím... 4 Vím, co učiním, abych, až budu ze správy sesazen, byl přijat do jejich domů.

5 I přivolal si po jednom všechny dlužníky svého pána a prvnímu pravil: Kolik dlužíš mému pánu? 6 A on řekl: Sto batů oleje. A on mu řekl: Tu máš svůj úpis, rychle sedni a napiš padesát. 7 Nato řekl jinému: A kolik dlužíš ty? A on řekl: Sto korů pšenice. I praví mu: Tu máš svůj úpis a napiš osmdesát. 8 A ten pán se o tom nespravedlivém správci vyslovil s uznáním, že se zachoval prozíravě, protože synové tohoto světa jsou vůči svému pokolení prozíravější než synové světla. 9 A já vám pravím: Čiňte si z mamonu nespravedlivosti přátele, abyste, až ho bude ubývat, byli přijati do těch věčných stanů. 10 Kdo je věren v nejmenším, je věren i v mnohém, a kdo je nespravedliv v nejmenším, je nespravedliv i v mnohém; 11 jestliže jste se tedy neukázali věrnými v mamonu nespravedlivém, kdo vám svěří to, co je pravé? 12 A jestliže jste se neukázali věrnými v tom, co patří druhému, kdo vám dá to, co je vaše? 13 Žádný čeledín nemůže být nevolníkem dvěma pánům; buď totiž bude jednoho nenávidět a druhého milovat, nebo se jednoho přidrží a druhým pohrdne. Nemůžete být nevolníky Bohu i mamonu. 14 A všechny tyto věci slyšeli i farizeové; měli rádi peníze a jízlivě se mu pošklebovali. 15 I řekl jim: Vy jste takoví, že sami sebe ospravedlňujete před lidmi, Bůh však vaše srdce zná, protože to, co je mezi lidmi vysoce hodnoceno, je před Bohem ohavností. 16 Zákon a proroci byli až do Jana; od té doby se v blahé zvěsti hlásá Boží království a každý se do něho dobývá náporom, 17 je však snadnější, by pominulo nebe i země, než aby ze zákona padla jediná tečka. 18 Každý, kdo propouští svou ženu a žení se s jinou, cizoloží, a každý, kdo se žení s propuštěnou od muže, cizoloží. 19 I byl jakýsi bohatý člověk, i odíval se purpurem a kmentem a denně si skvěle dopřával; 20 a [byl] jakýsi chudšas jménem Lazar [, jenž], posetý vředy, ležel u jeho vrat 21 a toužil být nakrmen z drobtů, jež padaly ze stolu toho boháče; nadto přicházeli i psi a olizovali jeho vředy. 22 I stalo se, že ten chudšas umřel a byl od andělů odnesen do náruče Abrahamovy. A umřel i ten boháč a byl pohřben; 23 a v hádu pozvedl, jsa v mukách, své oči, i vidí z daleka Abrahama a v jeho náruči Lazara. 24 A on zvolal a řekl: Otče Abrahame, smiluj se nade mnou a pošli Lazara, aby namočil koneček svého prstu do vody a ochladil můj jazyk, protože v tomto plameni trpím bolest. 25 Abraham však řekl: Dítě, vzpomeň si, že ty jsi ve svém životě plnou měrou obdržel své dobré věci a Lazar podobně věci zlé, nyní však je zde potěšován a ty trpíš bolest. 26 A při tom všem mezi námi a vámi trvale zeje veliká propast tak, aby ti, kdo chtějí přestoupit odtud k vám, nemohli, a ti odtamtud aby nepronikali k nám. 27 I řekl: Prosím tě tedy, otče, abys ho poslal do domu mého otce, 28 neboť mám pět bratrů, tak, aby jim naléhavě svědčil, aby nepřišli i oni do tohoto místa muk. 29 Abraham mu však praví: Mají Mojžíše a proroky, nechť je poslechnou. 30 On však řekl: Nikoli, otče Abrahame, nýbrž kdyby se k nim odebral někdo od mrtvých, dají se na pokání. 31 I řekl mu: Neposlouchají-li Mojžíše a proroky, nedají si říci, ani kdyby někdo vstal zprostřed mrtvých.

Lukáš 17

1 A ke svým učedníkům řekl: Je nemyslitelné, že by nedocházelo k příčinám úrazů, nicméně běda tomu, skrze koho k nim dochází. 2 Vyplácelo by se mu lépe, kdyby okolo jeho šíje visel veliký mlýnský kámen a kdyby se jím mrštilo do moře, než aby zavdal jednomu z těchto malých příčinu k úrazu. 3 Dávejte sami na sebe pozor. Zhřeší-li tvůj bratr, domluv mu, a dá-li se na pokání, odpusť mu; 4 a byť proti tobě zhřešil sedmkrát za den a sedmkrát se k tobě navrátil a pravil: kaji se, odpusť mu. 5 A apoštolové Pánu řekli: Přidej nám víry. 6 A Pán řekl: Kdybyste měli víru jako zrno hořčice, byli byste s to říci této moruši: Vykořeň se a zasad' v moři, a uposlechla by vás. 7 Kdo z vás však, má-li nevolníka, jenž oře nebo pase, je takový, že mu řekne, když on vstoupí, přicházejte z pole: Přístup a hned se usaď ke stolu? 8 Neřekne mu naopak: Připrav, co budu večerět, opájej se a obsluhuj mě, než se najím a napiji, a ty se najíš a napiješ potom? 9 Je snad tomu nevolníku vděčen, protože vykonal rozkazy? Myslím, že ne. 10 Tak i vy, když vykonáte všechny vám dané rozkazy, říkejte: Jsme nevolníci k ničemu se nehodící, máme vykonáno, co vykonat jsme byli povinni. 11 A když se ubíral do Jerúsáléma, stalo se, že on procházel středem Samarie a Galileje; 12 a když vstupoval do kteréśi vsi, potkalo ho deset malomocných mužů, a ti se zdaleka zastavili. 13 A oni pozvedli hlas, pravíce: Jehošuo, Veliteli, smiluj se nad námi! 14 A vida je, řekl jim: Odeberte se a ukažte se kněžím. A zatímco odcházeli, stalo se, že byli očištěni. 15 A jeden z nich, vida, že byl vyléčen, se vrátil zpět, s hlasitým voláním oslavuje Boha, 16 a padl na tvář u jeho nohou a děkoval mu; a to byl Samařan. 17 A Jehošua v odpověď řekl: Nebylo očištěno těch deset? A těch devět - kde jsou? 18 Nenašli se, by se vrátili zpět a vzdali Bohu chválu, leč tento cizorodec. 19 I řekl mu: Vstaň a ubírej se, vyhojila tě tvá víra. 20 A byv od farizeů dotázán, kdy přichází Boží království, odpověděl jim a řekl: Boží království nepřichází pozorovatelně, 21 aniž budou říkat: Hle, zde, nebo: Hle tam; vždyť hle, Boží království je uprostřed vás. 22 A k učedníkům řekl: Přijdou dni, kdy budete toužit uvidět jeden ze dní Syna člověka, a nevidíte; 23 a budou vám říkat: Hle, zde, nebo: Hle, tam - neodcházejte, aniž se ženíte za nimi, 24 neboť jako svítí blesk, blýskající od jednoho konce, jenž je pod nebem, k druhému konci, jenž je pod nebem, právě tak tomu bude se Synem člověka v jeho den. 25 Nejprve však musí mnoho vytrpět a být zamítnut od tohoto pokolení. 26 A jak se stalo ve dnech Nóeho, tak bude i ve dnech Syna člověka: 27 Jedli, pili, ženili se, byly vdávány, až do toho dne, kdy Nóe vstoupil do schránky, i přišla potopa a všechny zahubila; 28 a podobně, jak se stalo ve dnech Lótových: jedli, pili, kupovali, prodávali, sázeli, budovali, 29 toho dne však, kdy Lót vyšel ze Sodomy, se z nebe dalo do deště ohně a síry a všechny zahubilo -

30 podle těchto věcí bude i toho dne, kdy dochází ke zjevení Syna člověka. 31 Kdo v onen den bude na střeše a jeho svršky v domě, nesestupuj, by si je vzal, a kdo na poli, podobně - nenavracej se dozadu. 32 Pamatujte na Lótovu ženu. 33 Kdokoli se bude snažit uchránit si své žití, ztratí je, a kdokoli je ztratí, uchová je. 34 Pravím vám: Té noci budou dva na jednom loži, jeden bude vzat s sebou a druhý ponechán; 35 dvě budou spolu meloucí, jedna bude vzata s sebou a druhá ponechána [; 36 budou dva na poli, jeden bude vzat s sebou a druhý ponechán]. 37 A oni mu v odpověď praví: Kde, Pane? A on jim řekl: Kde bude tělo, tam se sletí supové.

Lukáš 18

1 A pronášel k nim i přirovnání stran toho, že se mají vždy modlit a neochabovat; 2 i pravil: V kterémsi městě byl jakýsi soudce, Boha se nebojící a na člověka se neohlížející; 3 a v onom městě byla jedna vdova, i přicházela k němu a říkala: Zjednej mi právo před mým protivníkem. 4 A na čas se mu nechtělo, později však sám v sobě řekl: Třebaže se Boha nebojím a na člověka neohlížím, 5 přece však, protože mě tato vdova nenechává na pokoji, jí právo zjednám, aby pořád nepřicházela a netýrala mě. 6 A Pán řekl: Poslyšte, co praví ten nespravedlivý soudce! 7 A Bůh by vskutku nepomstil své vyvolené, kteří k němu volají dnem i nocí, a má s nimi trpělivost? 8 Pravím vám, že je pomstí rychle. Až však Syn člověka přijde, zdalipak na zemi najde víru? 9 A k některým také, kteří sami v sebe důvěřovali, že jsou spravedliví, a ostatní nepovažovali za nic, řekl toto přirovnání: 10 Do CHRÁMU vystoupili dva muži, by se pomodlili, jeden farizej a druhý dávkový výběrčí. 11 Ten farizej se postavil a modlil se sám vzhledem k sobě takto: Bože, děkuji ti, že nejsem právě takový jako ostatní z lidí, loupeživí, nespravedliví, cizoložníci, nebo i jako tento dávkový výběrčí; 12 dvakrát za týden se postím; ze všeho, čehokoli nabývám, odvádím desátky. 13 A ten dávkový výběrčí stál z daleka a k nebi nechtěl ani pozvednout oči, nýbrž se tloukl v hrud', pravě: Bože, slituj se nade mnou, hříšníkem! 14 Pravím vám: Do svého domu sestoupil ospravedlněn tento, spíše než onen, protože každý, kdo sám sebe povyšuje, bude ponížen, kdo však sám sebe ponízuje, bude povýšen. 15 I přinášeli mu i nemluvňata, aby se jich dotýkal, učedníci však, vidouce to, je okřikovali. 16 Jehošua si je však přivolal a řekl: Nechejte děťátka ke mně přicházet a nebraňte jim, neboť takovýchto je Boží království. 17 Věru, pravím vám: Kdokoli nepřijme Boží království tak, jako děťátko, nikterak do něho nevstoupí. 18 A kterýsi hodnostář se ho otázal, pravě: Dobrý učiteli, co musím vykonat, abych zdědil věčný život? 19 Jehošua mu však řekl: Co mi říkáš dobrý? Nikdo není dobrý, leč jeden, Bůh. 20 Příkazy znáš: necizolož, nevráždi, nekraď, nesvědč křivě, ctí svého otce a svou matku. 21 A on řekl: Tyto všechny věci jsem zachoval od svého mládí. 22 A Jehošua mu, uslyšev toto, řekl: Schází ti ještě jedno: Prodej vše, cokoli máš, a rozdej chudým, a budeš mít poklad v nebesích, a pojď, ber se za mnou. 23 On však, uslyšev toto, převelmi zesmutněl, neboť byl nesmírně bohatý. 24 Jehošua však, vida, že on převelmi zesmutněl, řekl: Jak ztěžka vniknou ti, kdo mají statky, do Božího království! 25 Ano, snadnější je velbloudu vniknout otvorem jehly než boháčovi vniknout do Božího království. 26 A ti, kteří to uslyšeli, řekli: A kdo může být zachráněn? 27 On však řekl: Věci lidem nemožné jsou možné Bohu. 28 A Petr řekl: Hle, my jsme zanechali všechny věci a vydali jsme se za tebou. 29 A on jim řekl: Věru, pravím vám: Není nikoho, kdo zanechal dům nebo rodiče nebo bratry nebo ženu nebo děti pro Boží království, 30 jenž by vskutku nedostal zpět v této době mnohonásobek a v nastávajícím věku věčný život. 31 A vzal k sobě těch dvanáct a řekl k nim: Hle, vystupujeme do Jerúsálema a všechny věci, napsané skrze proroky o Synu člověka, budou dokonány, 32 neboť bude vydán národům a učiněn předmětem posměchu a ztýrán a poplíván, 33 i zbičují a zabijí ho a třetího dne opět vstane. 34 A oni z těch věcí nepochopili nic; a toto slovo bylo před nimi skryto a tomu, co se říkalo, nerozuměli. 35 A v době jeho přiblížení k Jerichu se stalo, že u cesty seděl jakýsi slepec a žebrol. 36 A když uslyšel dav tudy procházející, vypytaval se, co toto asi je, 37 a podal mu zprávu, že mimo jde Jehošua, ten Nazarej. 38 I zvolal, pravě: Jehošuo, Synu Davidův, smiluj se nade mnou! 39 A ti, kteří šli vpředu, ho okřikovali, aby umkl, on však křičel mnohem více: Synu Davidův, smiluj se nade mnou! 40 A Jehošua, zastaviv se, poručil, by byl k němu přiveden, a při jeho přiblížení se ho otázal [, pravě]: 41 Co si přeješ, bych ti učinil? A on řekl: Pane, abych prohlédl. 42 A Jehošua mu řekl: Prohlédni, vyhojila tě tvá víra. 43 I prohlédl okamžitě a šel za ním, oslavuje Boha; i všecken lid, vida to, vzdal Bohu chválu.

Lukáš 19

1 A vstoupil a procházel Jerichem; 2 a hle, muž, nazývaný jménem Zacheus, a to byl vrchní dávkový výběrčí, a byl bohatý; 3 a byl žádostiv uvidět Jehošuu, kdo to je, a pro dav nemohl, protože byl postavou malý. 4 I předběhl a vyšplhal se na jednu sykomoru, aby ho uviděl, protože tamtudy měl procházet. 5 A jak přišel na to místo, vzhlédl Jehošua a uviděl ho, i řekl k němu: Zachee, pospěš a sestup, neboť dnes musím zůstat v tvém domě. 6 I pospíšil a sestoupil a radostně ho přijal. 7 A když to všichni uviděli, reptali vespolek, říkajíce: Vstoupil, by se ubytoval u hříšného muže. 8 Zacheus však, zastaviv se, k Pánu řekl: Hle, polovice těch věcí, jež jsou mé, Pane, dávám chudým, a jestliže jsem z koho křivým obviněním co vydřel, nahrazuji to čtyřnásobně.

9 A Jehošua k němu řekl: Tomuto domu se dnes dostalo záchrany, ježto i on je syn Abrahamův; 10 vždyť Syn člověka přijel to, co je ztracené, vyhledat a zachránit. 11 A když oni poslouchali tyto věci, připojil přirovnání, protože on byl blízko Jerúsáléma a oni mysleli, že se Boží království bude okamžitě zjevovat; 12 řekl tedy: Jakýsi urozený člověk se odebral do dalekého kraje, by pro sebe přijal království a vrátil se zpět. 13 I povolal deset svých nevolníků a dal jim deset min a řekl k nim: Než přijdu, obchodujte. 14 Jeho občané ho však nenáviděli a za ním vyslali poselstvo se vzkazem: Nepřejeme si, by se kralování nad námi ujal tento. 15 A když zase přijel, přijav to království, stalo se, že řekl, by mu tito nevolníci, jimž dal ty peníze, byli zavoláni, aby seznal, co kdo obchodováním získal. 16 I předstoupil první a pravil: Pane, tvá mina vynesla dalších deset min. 17 I řekl mu: Dobře, poctivý nevolníče; protože ses ukázal věrným v nejmenším, buď nositelem pravomoci nad deseti městy. 18 A přijel druhý a pravil: Pane, tvá mina vydělala pět min. 19 A řekl i tomuto: A ty buď nad pěti městy. 20 A jiný přijel a pravil: Pane, hle, tvá mina, již jsem choval odloženou v potním šátku; 21 bálť jsem se tě, protože jsi přísný člověk - zvedáš, co jsi nepoložil, a žneš, co jsi nezasel. 22 Praví mu: Budu tě soudit z tvých úst, zlý nevolníče; věděl jsi, že já jsem přísný člověk, zvedající, co jsem nepoložil, a žnoucí, co jsem nezasel; 23 i proč jsi mě peníze nedal do banky? A já bych si je, až bych přijel, vymohl s úroky. 24 A těm, kdo při tom stáli, řekl: Vezměte od něho tu minu a dejte tomu, jenž má těch deset min. 25 I řekli mu: Pane, má deset min. 26 Ano, pravím vám, že každému, kdo má, bude dáno, od toho však, kdo nemá, od něho bude vzato i to, co má. 27 Mimoto sem přived'te ony mé nepřátele, kteří si nepřáli, bych se já nad nimi ujal kralování, a přede mnou [je] pobijte. 28 A pověděv tyto věci, ubíral se vpřed, vystupuje k Jerúsálemu. 29 A jak se přiblížil k Bétfaze a Bétanii u hory, jež se nazývá Olivnice, stalo se, že vyslal dva ze svých učedníků a řekl: 30 Jděte do té vsi naproti, a v ní, když tam budete vcházet, uvidíte osle tam přivázané, na něž ještě nikdy nikdo z lidí neusedl; uvolněte je a přived'te. 31 A bude-li se vás kdo tázat: Proč je uvolňujete, povíte mu takto: Protože ho má zapotřebí *Pán. 32 A ti, kteří byli vysláni, odešli a shledali podle toho, jak jim řekl, 33 a když to osle uvolňovali, řekli k nim jeho majitelé: Co to osle uvolňujete? 34 A oni řekli: Protože ho má zapotřebí *Pán. 35 I přivedli je k Jehošuovi, a nametavše na to osle svého šatstva, vysadili Jehošuu na ně. 36 A když se ubíral, podestýlali svým šatstvem na cestě. 37 A když se blížil, již u svahu hory Oliv, počal veškerý zástup učedníků radostně silným hlasem chválit Boha za všechny mocné činy, jež uviděli; 38 i říkali: Požehnan budiž Král, jenž přichází ve jménu Jehovy! Pokoj v nebi a sláva v nejvyšších místech! 39 A někteří z farizeů z davu k němu řekli: Učitelí, domluv svým učedníkům. 40 A on jim v odpověď řekl: Pravím vám: Umlknou-li tito, dají se do křiku kameny. 41 A jak se přiblížil a uviděl město, rozplakal se nad ním a pravil: 42 Kdybys bylo poznalo i ty, a to aspoň v tento tvůj den, ty věci, jež jsou k tvému pokojí! Nyní však byly před tvýma očima skryty, 43 protože na tebe přijdou dni, kdy tě tvoji nepřátelé obženou kúlovou hradbou a obklíčí tě a sevrou tě ze všech stran, 44 i srovnají tě se zemí, i tvé děti v tobě, a nenechají v tobě kamene na kameni, za to, že jsi nepoznalo dobu svého navštívení. 45 I vstoupil do CHRÁMU a počal vyhánět ty, kdo v něm prodávali a kupovali, 46 a pravil jim: Je psáno: Můj dům je dům modlitby, vy jste jej však učinili brlohem lupičů. 47 I byl denně v CHRÁMĚ a vyučoval a velekněží a písaři byli dychtívi ho zahubit, i předáci lidu, 48 a nepřicházeli na nic, co by učinili, neboť veškerý lid na něm visel, jak poslouchal.

Lukáš 20

1 A v jeden z těch dní, když on v CHRÁMĚ vyučoval lid a hlásal blahou zvěst, se stalo, že přistoupili velekněží a písaři se staršími 2 a promluvili k němu, pravíce: Pověz nám, jakou pravomocí konáš tyto věci, anebo kdo je to, jenž ti tuto pravomoc dal? 3 I řekl jim v odpověď: Otáží se i já vás na jednu věc, i povězte mi: 4 Janůvo ponoření - bylo z nebe či z lidí? 5 A oni se mezi sebou jali smlouvat, říkajíce: Povíme-li: z nebe, řekne: Proč jste mu neuvěřili? 6 Povíme-li však: Z lidí, ukamenuje nás všecken lid, neboť je přesvědčen, že Jan je prorok. 7 I odpověděli, že nevědí, odkud, 8 a Jehošua jim řekl: Aniž vám já míním říci, jakou pravomocí tyto věci konám. 9 A k lidu počal pronášet toto přirovnání: Jeden člověk vysadil vinici a pronajal ji rolníkům a na delší čas odešel ze země. 10 A v příslušném období vyslal k rolníkům nevolníka, aby mu dali z ovoce vinice. Ti rolníci ho však zbili a odeslali pryč s prázdnou. 11 I poslal ještě jiného nevolníka, oni však i onoho zbili, zneuctili a s prázdnou odeslali pryč. 12 I poslal ještě třetího, oni však i toho zranili a vyhnali. 13 A ten pán vinice řekl: Co mám učinit? Pošlu svého milovaného syna; když uvidí toho, budou snad mít ohled. 14 Když ho však ti rolníci uviděli, domlouvali se mezi sebou, říkajíce: Toto je dědic, [pojd'te,] snažme se ho zabít, aby se dědictví stalo naším. 15 I vystrčili ho z vinice ven a zabil. Co jim tedy ten pán vinice učiní? 16 Přijde a zahubí ty rolníky a vinici dá druhým. A když to uslyšeli, řekli: To nechť se nestane. 17 On však, zahleděv se na ně, řekl: Co tedy je toto, to, co je napsáno: Kámen, jež zamítli ti, kdo budovali, ten se stal hlavou nároží? 18 Každý, kdo na ten kámen padne, bude rozťfštěn, a na koho padne on, toho rozmetá. 19 A velekněží a písaři zadychtili v téže hodině na něho položit ruce, i zalekli se davu; poznalíť, že toto přirovnání řekl o nich. 20 I počíhali si na něho a vyslali slídíče předstírající, že jsou spravedliví, aby ho polapili v řeči, tak, aby ho mohli odevzdat výkonné a právní moci vladařově. 21 I otázali se ho, pravíce: Učitelí, víme, že správně mluvíš a vyučuješ a nepřijímáš osobu, nýbrž dle pravdy vyučuješ Boží cestě. 22 Je nám dovoleno dávat císaři daň čili nic? 23 Povšimnuv si však jejich úskočnosti, řekl k nim: Co mě pokoušíte?

24 Ukažte mi denár - či obraz a nápis má? A oni v odpověď řekli: Císařův. 25 A on k nim řekl: Nuže, tedy odvádějte císaři, co je císařovo, a Bohu, co je Boží. 26 I nedokázali ho před lidem v jeho výročí polapit a umlklí, byvše jati údivem nad jeho odpovědí. 27 A přistoupili někteří ze saduceů - to jsou ti, kteří popírají opětovné vstání - a otázali se ho, 28 pravíce: Učiteli, Mojžíš nám napsal: Jestliže umře něčí bratr, mající ženu, a umře bezdětný, má jeho bratr tu ženu pojmout a způsobit, aby jeho bratru vyvstalo símě. 29 Bylo tedy sedm bratrů, a první, pojav ženu, umřel bezdětný. 30 I [pojal tu ženu] druhý [; i ten umřel bezdětný;] 31 i třetí ji pojal a taktéž i těch sedm: děti nezůstavili a pomřeli. 32 A naposledy ze všech umřela i ta žena. 33 Při opětovném vstání tedy - koho z nich se stane ženou? Za ženu ji přece mělo těch sedm. 34 A Jehošua jim řekl: V manželství vstupují a dávají se synové tohoto světa, 35 ti však, kdo byli uznáni za hodné dosáhnout světa onoho a opětovného vstání, vstání zprostřed mrtvých, v manželství ani nevstupují ani se nedávají, 36 ba ani umřít již nemohou, neboť jsou rovni andělům a jsou Boží synové, jsouce synové opětovného vstání. 37 Že se však mrtví křísí, vyjevilo i Mojžíš v oddíle o ostružiníku, jak Jehovovi říká Bůh Abrahamův a Bůh Isákův a Bůh Jakóbov; 38 on však není Bůh mrtvých, nýbrž živých - jemu přece žijí všichni. 39 A někteří z písmařů v odpověď řekli: Učiteli, dobře jsi promluvil; 40 již se totiž neodvažovali na nic se ho dotazovat. 41 I řekl k nim: Jak to, že říkáte, že KRISTUS je syn Davidův, 42 a David sám v knize Žalmů praví: Jehova mému Pánu řekl: Sed' po mé pravici, 43 než tvé nepřátele položím za podnož tvých nohou? 44 David ho tedy nazývá Pánem, i jak to, že je jeho syn? 45 A když všechen lid naslouchal, řekl svým učedníkům: 46 Mějte se na pozoru před písmaři, kteří se rádi procházejí v řízách a mají v oblibě pozdravy na tržištích a přední sedadla v synagogách a přední místa na hostinách, 47 kteří pohlcují domy vdov a jako záminku konají dlouhé modlitby. Těm se dostane přísnějšího rozsudku.

Lukáš 21

1 A vzhlednuv uviděl boháče, kteří házeli do pokladnice své dary; 2 uviděl však i jakousi nužnou vdovu, jak tam házela dvě lepta, 3 a děl: Říkám vám pravdivě, že tato chudá vdova hodila více než všichni, 4 neboť tito všichni mezi [Boží] dary naházeli z toho, co jim přebývalo, tato však hodila ze svého nedostatku veškeré živobytí, jež měla. 5 A když někteří o CHRÁMĚ říkali, že je ozdoben krásnými kameny a záslibnými dary, řekl: 6 Pokud jde tyto věci, na něž se díváte: Přijdou dni, v nichž nebude ponechán kámen na kameni, aby nebyl stržen. 7 I otázali se ho, pravíce: Učiteli, kdy tedy tyto věci budou a jaké bude znamení, až se bude schylovat k nastávání těchto věcí? 8 A on řekl: Hleďte, byste nebyli svedeni, neboť v mém jménu přijdou mnozí a budou říkat: Jsem to já a přiblížila se ta doba. Neubírejte se [tedy] za nimi. 9 Až však uslyšíte o válkách a nepořádcích, nedejte se vystrašit, neboť tyto věci se musejí stát nejprve, ale konec nebude hned. 10 Tu jim pravil: Povstane národ proti národu a království proti království; 11 místy budou i veliká zemětřesení i hlad a mor; budou i děsivá vidění i veliká znamení z nebe. 12 Předě všemi těmito věcmi však položí své ruce na vás a budou vás pronásledovat a vydávat do synagog a vězení a budete pro mé jméno voděni před krále a vladaře; 13 to se vám však obrátí na svědectví. 14 Uložte si tedy v svých srdcích předem své obhájení nepromýšlet, 15 neboť vám já dám ústa a moudrost, již všichni, kdo vám budou odpůrci, budou neschopni odpovědět nebo odolat. 16 Budete však zrazováni i od rodičů a bratrů a příbuzných a přátel, i způsobí smrt některých z vás, 17 a budete pro mé jméno ode všech nenáviděni. 18 A nezahyne ani vlas z vaší hlavy. 19 Svou trpělivou vytrvalostí získejte své duše. 20 Až však uvidíte Jerúsalem obklíčovaný vojsky, tehdy poznejte, že se přiblížilo jeho zpuštění; 21 tehdy necht' ti, kdo budou v Júdsku, prchají do hor, a ti, kdo budou uprostřed něho, necht' ustoupí ven, a ti, kdo budou na venkově, necht' do něho nevstupují, 22 protože toto jsou dni pomsty, by byly splněny všechny věci, jež jsou napsány. 23 Běda však těm, jež budou těhotné, a těm, jež budou kojít v oněch dnech, neboť na zemi bude veliká strast a hněv vůči tomuto lidu, 24 i budou padat ostrím meče a jako zajatci budou vedeni do všech národů, a Jerúsalem bude od národů pošlapáván, dokud doby národů nebudou naplněny. 25 A budou znamení na slunci a měsíci a hvězdách, a na zemi úzkost národů v bezradnosti za řevu moře a příboje, 26 i budou lidé zmírat strachem a čekáním na ty věci, jež budou přicházet na obydlený svět, neboť moci nebes budou otřeseny. 27 A tehdy uvidí Syna člověka přicházet v oblaku s mocí a velikou slávou. 28 Až se však tyto věci budou začínat dít, vzhlédněte a pozvedněte své hlavy, protože vaše osvobození se blíží. 29 A řekl jim přirovnání: Podívejte se na fíkovník a všechny stromy: 30 když již vyraší, sami od sebe poznáváte pohledem, že léto je již blízko; 31 tak i vy, až uvidíte, že se dějí tyto věci, vězte, že je blízko Boží království. 32 Věru, pravím vám, že toto pokolení nikterak nepomine, než se všechny věci stanou. 33 Nebe i země pominou, má slova však nikterak nepominou. 34 Dávejte však sami na sebe pozor, aby snad vaše srdce nebyla zatížena přejídáním a opilstvím a starostmi o živobytí a onen den aby na vás nepřikvačil nenadále, 35 neboť na všechny, kdo jsou usazeni na tváři vší země, přijde jako past. 36 Nespěte tedy a v každé době se modlete, abyste byli uznáni za hodny uniknout všem těmto věcem, jež se brzy budou dít, a stanout před Synem člověka. 37 A vyučovával ve dne v CHRÁMĚ a v noci vycházel a zůstával venku na hoře, jež se nazývá Olivnice, 38 a na úsvitě k němu v CHRÁMĚ přicházel všechen lid, by mu naslouchal.

Lukáš 22

1 I blížil se svátek nekvašených chlebů, jemuž se říká Minutí 2 a velekněží a písaři hledali způsob, jak by ho odpravili, neboť se báli lidu. 3 A do Júdy, jemuž bylo přezdíváno Iskarióta, jenž byl z počtu těch dvanácti, vstoupil Satan; 4 i odešel a promluvil s velekněžími a důstojníky stran toho, jak by jim ho vydal. 5 A oni se zaradovali a dohodli se dát mu peníze; 6 i přistoupil na ujednání a pásl po vhodné příležitosti, aby jim ho mohl vydat stranou od davu. 7 A nadešel den nekvašených chlebů, v němž se Minutí mělo zabít; 8 i vyslal Petra a Jana a řekl: Odeberte se a připravte nám Minutí, abychom mohli pojíst. 9 Oni mu však řekli: Kde si přeješ, bychom je připravili? 10 A on jim řekl: Hle, při vašem vstupu do města se s vámi setká jeden člověk, nesoucí hliněný džbán vody; dejte se za ním do toho domu, kam bude vcházet, 11 a domácímu hospodáři toho domu povíte: Učitel ti praví: Kde je ten hostinský pokoj, kde bych se svými učedníky mohl pojíst Minutí? 12 A onen vám ukáže velikou místnost na poschodí, vystlanou; tam připravte. 13 I odešli a shledali podle toho, jak jim pověděl, a připravili Minutí. 14 A když ta hodina nastala, usadil se a apoštolové s ním. 15 A řekl k nim: Tužbou jsem zatoužil s vámi toto Minutí pojíst dříve než budu trpět; 16 pravím vám, že z něho již ani neokusím do té doby, než bude naplněno v Božím království. 17 A přijal kalich, poděkoval a řekl: Toto vezměte a rozdělte mezi sebe; 18 pravím vám, že z plodu vinné révy ani neupiji do té doby, než přijde Boží království. 19 A vzal chléb, poděkoval a rozlámal a podal jim, pravě: Toto je mé tělo, jež se dává za vás; toto konejte k připomínání mne. 20 Taktéž i kalich po večeři, pravě: Tento kalich je nová úmluva v mé krvi, jež se vylévá za vás. 21 Mimoto je, hle, se mnou na stole ruka toho, jenž mě vydává; 22 i ubírá se sice Syn člověka podle toho, co je určeno, nicméně běda onomu člověku, skrze něhož k jeho vydání dochází. 23 A oni se spolu mezi sebou počali dohadovat, kdo z nich tedy asi je ten, jenž toto hodlá páchat; 24 a nastala mezi nimi i váda o to, kdo z nich má být považován za největšího. 25 A on jim řekl: Králové národů nad nimi panují, a ti, kdo nad nimi vykonávají pravomoc, se nazývají dobrodinci; 26 vy však ne takto, nýbrž největší mezi vámi nechť je jako nejmladší, a vůdce jako ten, jenž obsluhuje. 27 Kdopak je větší: ten, jenž leží u stolu, či ten, jenž obsluhuje? Ne ten, jenž leží u stolu? Já však jsem uprostřed vás jako ten, jenž obsluhuje, 28 vy pak jste ti, kteří jste se mnou vytrvali v mých pokušeních, 29 a já vám uděluji, jako mi udělil můj Otec, království, 30 abyste v tom mém království jedli a pili u mého stolu a seděli na trůnech a soudili dvanáct kmenů Izraelových. 31 A Pán řekl: Šimone, Šimone, hle, vyžádal si vás Satan, by vás prosel jako pšenici, 32 já jsem však za tebe prosil, aby tvá víra neselhala; a ty, až se jednou obrátíš, upevňuj své bratry. 33 A on mu řekl: Pane, jsem připraven s tebou se ubírat i do vězení i na smrt. 34 A on řekl: Pravím ti, Petře: dnes kohout ani nehlesne, než třikrát popřeš, že mě znáš. 35 A řekl jim: Když jsem vás vysílal bez peněženky a vaku a opánků, nastal vám snad nedostatek něčeho? A oni řekli: Ničeho. 36 Řekl jim tedy: Ale nyní, kdo má peněženku, chop se jí, podobně i vak, a kdo nemá, prodej svůj šat a kup meč; 37 pravím vám, že se na mně ještě musí splnit toto, to, co je napsáno: A byl započten mezi bezzákonné. Vždyť věci mne se týkající také mají konec. 38 A oni řekli: Pane, hle, zde jsou dva meče. A on jim řekl: Je dosti. 39 I vyšel a podle svého obyčeje se odebral na horu Oliv, a dali se za ním i učedníci. 40 A když se octl na místě, řekl jim: Modlete se, ať se nedostanete do pokušení. 41 A sám se od nich vzdálil asi na dohození kamenem, i poklekl a modlil se, 42 pravě: Otče, chceš-li tento kalich přenést mimo mne ...; nicméně nechť se má vůle nestane, nýbrž vůle tvá. 43 A z nebe se mu ukázal anděl, posilující ho; 44 a octnuv se v zápase, modlil se usilovněji a jeho pot se stal jakoby velikými krůpějemi krve, jež stékaly na zem. 45 A vstav od své modlitby, přišel k [svým] učedníkům a shledal, že zármutkem usínají; 46 i řekl jim: Co spíte? Vstaňte a modlete se, abyste se nedostali do pokušení. 47 Zatímco ještě mluvil, hle, dav, a před nimi přicházel ten, jemuž se říkalo Júdas, jeden z těch dvanácti, a přiblížil se k Jehošuoovi, by ho políbil. 48 A Jehošua mu řekl: Júdo, vydáváš Syna člověka polibkem? 49 A když ti okolo něho uviděli, k čemu se schyluje, řekli [mu]: Pane, máme udeřit mečem? 50 A jeden, kterýsi z nich, udeřil nevolníka veleknězova a usekl jeho pravé ucho. 51 A Jehošua v odpověď řekl: Až potud nechejte tak; a sáhnuv na to jeho ucho, zhojil ho. 52 A Jehošua řekl k velekněžím a důstojníkům CHRÁMU a starším, kteří na něho přišli: Jako na lupiče jste vyšli s meči a obušky? 53 Když jsem s vámi denně býval v CHRÁMĚ, nevztáhli jste na mne ruce; ale toto je ta vaše hodina a pravomoc tmy. 54 I zatkli ho a odvedli a uvedli [ho] do domu veleknězova, a Petr šel z dálky za ním. 55 A když oni v středu nádvoří zanítili oheň a spolu zasedli, seděl Petr uprostřed nich; 56 a uviděla ho jakási děvečka, jak sedí v záři ohně, i upřela k němu zrak a řekla: A tento byl s ním. 57 On [ho] však zapřel, pravě: Ženo, neznám ho. 58 A zanedlouho ho uviděl jiný a děl: A ty jsi z nich. Petr však řekl: Človče, nejsem. 59 A když uplynula asi jedna hodina, tvrdil neústupně kdosi další, pravě: Vskutku při něm byl i tento, vždyť je také Galilejec. 60 A Petr řekl: Človče, nevím, co pravíš. A okamžitě, zatímco ještě mluvil, zakokrhál kohout, 61 a Pán, obrátiv se, se zahleděl na Petra, i upamatoval se Petr na slovo Páně, jak mu řekl: Dříve než dnes kohout zakokrhá, třikrát se mne zřekneš. 62 A Petr, vyšed ven, se hořce rozplakal. 63 A ti muži, kteří ho měli mezi sebou, se mu, bijíce ho, posmívali, 64 i obestřeli ho a dotazovali se, říkajíc: Prorokuj, kdo je to, jenž tě uhodil? 65 A pronášeli k němu mnoho jiných urážlivých věcí. 66 A jak nastal den, sešlo se staršovstvo lidu, i velekněží i písaři, a vyvedli ho do jejich rady, i pravili: Jsi-li ty KRISTUS, řekni nám. 67 I řekl jim: Řeknu-li vám, nikterak neuvěříte, 68 a otáží-li se, nikterak mi neodpovíte, aniž mě propustíte; 69 od nynějška však bude Syn člověka sedět po pravici Boží moci. 70 A všichni řekli: Ty tedy jsi Boží Syn? A on k nim děl: Vy pravíte, že já jsem. 71 A oni řekli: Co ještě máme zapotřebí svědectví? Vždyť jsme to sami uslyšeli od jeho úst.

Lukáš 23

1 A veškeré množství jich povstalo a zavedli ho k Pilátovi. 2 I počali ho obžalovávat a říkat: Shledali jsme, že tento převrací náš národ a brání dávat císaři daně a říká, že on je Kristus, Král. 3 A Pilát se ho otázal, pravě: Ty jsi ten Král Židů? A on mu v odpověď děl: Ty pravíš. 4 A Pilát řekl k velekněžím a davům: Na tomto člověku neshledávám žádné viny. 5 Oni však dotírali, říkajíce: Pobuňuje lid, vyučuje po celém Júdsku, počav od Galileje, až sem. 6 Pilát se však, uslyšev o Galilei, otázal, zda ten člověk je Galilejec, 7 a když se dověděl, že je z oblasti pravomoci Héródovy, postoupil ho Héródovi; ten byl v těch dnech sám také v Jerúsalémě. 8 A když Héródés Jehošuu uviděl, velmi se zaradoval, neboť si ho již delší čas uvidět přál, protože o něm mnoho slyšel, a doufal uvidět, jak se od něho bude dít nějaké znamení. 9 I dotazoval se ho značně mnoha slovy, on mu však nic neodpovídal; 10 a velekněží a písaři tam stáli a horlivě ho obžalovávali. 11 A Héródés se svou družinou si ho znevážil a ztropil si z něho posměch; oblékl ho ve skvělý úbor a poslal ho Pilátovi zpět. 12 A Pilát a Héródés se v týž den stali navzájem přáteli; předtím totiž vůči sobě trvali v nepřátelství. 13 I svolal si Pilát velekněží a hodnostáře a lid a 14 řekl k nim: Tohoto člověka jste mi přivedli, jako by sváděl lid, a hle, já jsem ho před vámi vyšetřil, i neshledal jsem na tomto člověku žádné viny stran těch věcí, pro něž proti němu podáváte žalobu, 15 ba ani Héródés - vždyť jsem vás na něho odkázal, a hle, nespáchal nic hodného smrti. 16 Potrestám ho tedy a propustím. 17 (A byl nucen jednoho jim ve svátek propouštět.) 18 Oni však hromadně vykřikovali, říkajíce: Pryč s tímto a propusť nám Barabbu; to byl jeden, 19 jenž byl uvržen do vězení pro jakési povstání, k němuž ve městě došlo, a pro vraždu. 20 Pilát je tedy opět oslovil, neboť by byl rád Jehošuu propustil, 21 oni však v odpověď zvolali, říkajíce: Ukřížuj, ukřížuj ho! 22 A on k nim promluvil potěti: Copak tento učinil zlého? Neshledal jsem na něm nic, proč by zasluhoval smrt; potrestám ho tedy a propustím. 23 Oni však silnými hlasy naléhali, vyprošující si, by byl ukřížován, a hlasy jejich [a velekněží] nabývaly převahy. 24 I vynesl Pilát rozsudek, by se stalo podle jejich prosby, 25 a propustil toho, jenž byl uvržen do vězení pro povstání a vraždu, jehož si vyprošovali, Jehošuu pak vydal jejich vůli. 26 A jak ho odváděli, chytili jakéhosi Šimona, Kyréňana, přicházejícího z pole, a naložili na něho kříž, by jej za Jehošuu nesl. 27 A šel za ním početný zástup lidu, i žen, jež pro něho bědovaly a naříkaly. 28 A Jehošua, obrátiv se k nim, řekl: Dcery Jerúsaléma, neplačte nade mnou, nýbrž plačte samy nad sebou a nad svými dětmi, 29 protože, hle, přicházejí dni, v nichž budou říkat: Blažené neplodné, a útroby, jež nerodily, a prsy, jež nekrmily. 30 Tehdy počnou říkat horám: Padněte na nás, a pahrbkům: Zastřete nás; 31 protože konají-li se na zelené dřevině tyto věci, co se bude dít na suché? 32 I byli s ním vedeni i dva jiní zločinci, by byli odpraveni; 33 a když přišli na to místo, jež se nazývá Lebka, ukřížovali ho tam, i ty zločince, jednoho zprava a jednoho zase zleva. 34 A Jehošua pravil: Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co činí. A při rozdělování jeho šatstva mezi sebe vrhali los; 35 a lid stál a díval se, a [s nimi] se jízlivě pošklebovali i hodnostáři, říkajíce: Druhý zachraňoval, nechť zachrání sám sebe, je-li tento KRISTUS, Boží vyvolený. 36 A posmívali se mu i vojáci, přistupující, podávající mu ocet 37 a říkajíce: Jsi-li ty ten Král Židů, zachraň sám sebe. 38 A také byl nad ním nadpis [, nadepsaný] řeckými a římskými a hebrejskými písmeny: Toto je ten Král Židů. 39 I spílal mu jeden z těch zločinců, kteří byli pověšeni, a pravil: Nejsi ty KRISTUS? Zachraň sám sebe i nás! 40 Ten druhý mu však v odpověď domlouval, pravě: Nebojíš se Boha ani ty, jenž jsi pod týmž soudem? 41 A my ovšem spravedlivě, neboť se nám dostává odplaty hodné těch věcí, jež jsme napáchali, tento však nespáchal nic nemístného. 42 I pravil Jehošuuvi: Vzpomeň si na mne [, Pane], až přijdeš ve svém království. 43 A Jehošua mu řekl: Věřu, pravím ti: Dnes budeš se mnou v ráji. 44 A bylo okolo šesté hodiny, i nastala po celé zemi tma až do hodiny deváté; 45 a slunce bylo zatemněno a opona chrámu se uprostřed roztrhla. 46 A Jehošua zvolal silným hlasem a řekl: Otče, do tvých rukou svěčuji svého ducha. A povědév toto, skonala. 47 A setník, když uviděl, co se stalo, oslavil Boha, pravě: Skutečně byl tento člověk spravedlivý. 48 A všechny davy, spolu přibývší na tuto podívanou, když zpozorovaly ty věci, jež se staly, vracely se zpět, tlukouce se do [svých] hrudí. 49 A všichni jeho známí stáli zdaleka, i ty ženy, jež za ním spolu přišly od Galileje a viděly tyto věci. 50 A hle, muž jménem Josef, jenž byl členem rady, muž dobrý a spravedlivý, 51 (ten nebyl srozuměn s jejich rozhodnutím a skutkem,) z Arimatheje, města Židů, jenž [sám také] očekával Boží království - 52 ten přistoupil k Pilátovi a vyprosil si Jehošuuvo tělo, 53 i sňal je a zavinul je do plátna a uložil ho v hrobce do skály vysekané, v níž ještě nikdo neležel. 54 A byl den Přichystávání a nastával soumrak šabatu. 55 A ty ženy, jež s ním přišly z Galileje, se daly v patách za ním a podívaly se na tu hrobku a jak bylo jeho tělo uloženo. 56 A vrátivše se zpět, připravily vonná koření a masti, a v den šabatu sice podle příkazu zachovaly klid,

Lukáš 24

1 Prvního dne týdne však na samém počátku svítání přišly k hrobce, nesouce ta vonná koření, jež připravily. 2 I našly kámen od hrobky odvalený, 3 a když vstoupily, tělo Pána Jehošuy nenašly. 4 A zatímco ony byly stran toho zmateny, stalo se, že hle, stanuli při nich dva muži v zářících úborech, 5 a když ony tím byly polekány a skláněly tváře k zemi, řekli k nim: Co hledáte živého mezi mrtvými? 6 Zde není, nýbrž byl vzkříšen; vzpomeňte si, jak k vám promluvil, jsa ještě v Galilei, 7 a pravil: Syn člověka musí být vydán do rukou hříšníků a ukřížován, a třetího dne opět vstát.

8 I vzpomněly si na ta jeho slova, 9 a vrátivše se od té hrobky zpět, podaly o všech těchto věcech zprávu těm jedenácti a všem ostatním. 10 A to byla ta Marie z Magdaly a Jana a Marie, matka Jakubova, a ostatní s nimi, jež tyto věci říkaly apoštolům; 11 a ta jejich slova se jim v jejich očích jevila jako plané povídání, i nevěřili jim. 12 Petr však vstal a zaběhl k hrobce, a nahnul se, vidí pruhy plátna ležet samotné, i odešel domů, divě se tomu, co se stalo. 13 A hle, v týž den se dva z nich ubírali do jedné vsi, vzdálené od Jerúsaléma šedesát stadií, jejíž jméno bylo Emmaús, 14 a ti spolu hovořili o všech těchto věcech, jež se přihodily. 15 A co oni hovořili a vzájemně se dotazovali, stalo se, že se přiblížil sám Jehošua a ubíral se s nimi, 16 jejich oči však byly pod mocí, takže ho nerozpoznali. 17 I řekl k nim: Jaká jsou to slova, jež si cestou navzájem vyměňujete, a jste sklíčení? 18 A jeden [z nich], jehož jméno bylo Kleopas, k němu v odpověď řekl: Ty jsi v Jerúsalémě návštěvou samoten, že ti nejsou známy věci, jež se v něm v těchto dnech staly? 19 I řekl jim: Jaké? A oni mu řekli: Věci stran Jehošuy, Nazarea, jenž byl prorok, mocný v činu i slovu před Bohem a vším lidem, 20 i jak ho velekněží a naši vládcové vydali k odsouzení na smrt a ukřižovali ho, 21 my jsme však doufali, že on je ten, jenž si má vykupovat Israele - nu ale k tomu všemu dnes již od té doby, co se tyto věci staly, plyne tento třetí den. 22 Ale vyvedly nás z míry i některé ženy zprostřed nás, jež za svítání byly u jeho hrobky, 23 a když jeho tělo nenašly, přišly a pravily, že uzfely i vidění andělů, kteří praví, že on žije. 24 A někteří z těch, kdo jsou s námi, k té hrobce odešli a shledali, že je to tak, podle toho, jak řekly i ty ženy, jeho však neviděli. 25 A on k nim řekl: Ó, nemyslíci a srdcem leniví k věření na základě všeho toho, co promluvili proroci! 26 Nemusel KRISTUS vytrpět tyto věci a vstoupit do své slávy? 27 A jal se jim, počav od Mojžíše a ode všech proroků, podrobně vykládat ve všech těch Písmech věci jeho se týkající. 28 I přiblížili se k té vsi, kam se ubírali, a on se jal počínat si, jako by se chtěl ubírat dále; 29 i jali se ho nutit, říkající: Zůstaň u nás, protože je k večeru a den se nachýlil. I vstoupil, by zůstal s nimi; 30 a když se u nich uložil ke stolu, stalo se, že vzal chléb a požehnal, a rozlámanav podával jim. 31 I byly jejich oči otevřeny a rozpoznali ho; a on jim zmizel z očí. 32 I řekli k sobě navzájem: Nehořelo v nás naše srdce, jak k nám na cestě mluvil [a] jak nám otvíral Písma? 33 I vstali téže hodiny a vrátili se do Jerúsaléma zpět, i zastihli těch jedenáct a ty, kdo byli s nimi, pohromadě, 34 jak praví: Pán byl skutečně vzkříšen a ukázal se Šimonovi. 35 A oni rozprávěli, co se stalo na té cestě, a jak ho při lámání chleba poznali. 36 A zatímco říkali tyto věci, stanul uprostřed nich on sám a praví jim: Pokoj vám. 37 Oni však upadli ve zmatek a byli polekáni, i myslili, že vidí ducha. 38 I řekl jim: Co jste znepokojeni a proč ve vašich srdcích vcházejí rozumování? 39 Pohleďte na mé ruce a mé nohy, že jsem to já sám; ohmatejte mě a pohleďte, duch přece nemá masa a kostí, jak pozorujete, že mám já. 40 A pověděv toto, ukázal jim své ruce a své nohy; 41 a když oni radostí ještě nevěřili a divili se, řekl jim: Máte zde něco jedlého? 42 A oni mu podali část pečené ryby a něco z plástve medu, 43 i vzal a před nimi pojedl. 44 A řekl jim: Toto jsou slova, jež jsem k vám promluvil, když jsem ještě byl s vámi, že všechny věci, napsané o mně v Mojžíšově zákoně a prorocích a žalmech, musí být splněny. 45 Tu otevřel jejich mysl k chápání Písem 46 a řekl jim: Tak je psáno a tak musel KRISTUS trpět a třetího dne vstát zprostřed mrtvých; 47 a v jeho jménu se musí všem národům, počínajíc od Jerúsaléma, kázat pokání a odpuštění hříchů; 48 a svědky těchto věcí jste vy. 49 A hle, já na vás vysílám příslib mého Otce, vy však dotud, než budete oděni mocí z výsosti, zůstaňte ve městě. 50 A vyvedl je ven až k Běthanii, a pozvednuv své ruce, požehnal jim; 51 a zatímco jim žehnal, stalo se, že se od nich odloučil a byl vznášen do nebe. 52 A oni, poklonivše se mu, se s velikou radostí vrátili zpět do Jerúsaléma; 53 i byli ustavičně v CHRÁMĚ, chválice a vebínce Boha.

Jan

Jan 1

1 Na počátku bylo Slovo, i bylo to Slovo u Boha, a to Slovo bylo Bůh; 2 na počátku bylo u Boha ono. 3 Všechny věci povstaly skrze ně a ani jedna, jež povstala a je, nepovstala bez něho. 4 V něm byl život a ten život byl světlem lidí; 5 a to světlo se objevuje v temnotě, a temnota je nepochopila. 6 Povstal jeden člověk, vyslaný od Boha, jeho jméno Jan. 7 Ten přišel na svědectví, aby o tom světle svědčil, aby skrze něho všichni uvěřili. 8 On tím světlem nebyl, nýbrž aby o tom světle svědčil. 9 Právě světlo bylo to, jež přicházejíc do světa, osvětluje každého člověka. 10 Ve světě byl a svět skrze něho povstal, a svět ho nepoznal; 11 přišel ke svým vlastním a jeho vlastní ho k sobě nepřijali, 12 kteříkoli ho však přijali, dal jim pravomoc stát se Božími dětmi, těm, kteří věří v jeho jméno, 13 kteří byli zrozeni ne z krve ani z vůle masa ani z vůle muže, nýbrž z Boha. 14 A to Slovo se stalo masem a usídlilo se mezi námi, (a dívali jsme se na jeho slávu, slávu jakoby jednorozeného, jenž přišel od Otce,) plné milosti a pravdy; 15 (Jan o něm svědčí a dal se do hlasitého volání, i říká: Toto byl ten, o němž jsem řekl: Ten, jenž přichází za mnou, nabyl přednosti přede mnou, protože byl dříve než já;) 16 protože my všichni jsme dostali z jeho plnosti, a to milost za milostí; 17 protože skrze Mojžiše byl dán zákon, skrze Jehošuu Krista nastala milost a pravda. 18 Boha nikdo nikdy neviděl; vyjádřil ho on, jednorozený Syn, jenž je v Otcově náruči. 19 A toto je Janovo svědectví, když Židé vyslali z Jerúsaléma kněží a Leviovce, aby se ho otázali: Ty, kdo jsi? 20 A přiznal a nezapřel, a přiznal: Já nejsem KRISTUS. 21 I otázali se ho: Co tedy? Jsi ty Eliáš? I praví: Nejsem. Jsi ty ten prorok? I odpověděl: Ne. 22 Řekli mu tedy: Kdo jsi? Abychom mohli dát odpověď těm, kteří nás poslali. Co pravíš sám o sobě? 23 Děl: Já jsem hlas volajícího v pustině: Napřimte cestu Jehovy, jak řekl Isaiáš, prorok. 24 A byli vysláni zprostřed farizeů, 25 i otázali se ho a řekli mu: Co tedy ponořuješ, nejsi-li ty KRISTUS ani Eliáš ani ten prorok? 26 Jan jim odpověděl, pravě: Já ponořuji vodou; uprostřed vás stojí, jehož vy neznáte, 27 ten, jenž přichází za mnou, jemuž já nejsem hoden uvolnit řemínek jeho opánku. 28 Tyto věci se staly v Běthanii za Jordánem, kde Jan ponořoval. 29 Nazíří vidí Jehošuu, jak k němu přichází; i praví: Hle, Boží Beránek, jenž odnímá hřích světa. 30 Toto je ten, o němž jsem já řekl: Za mnou přichází muž, jenž nabyl přednosti přede mnou, protože byl dříve než já; 31 a já jsem ho neznal, ale aby byl zjeven Israélovi - pro tuto příčinu jsem já přišel ponořovat vodou. 32 A Jan dosvědčil, pravě: Zpozoroval jsem Ducha jakoby holubici sestupovat z nebe, a zůstal na něm; 33 a já jsem ho neznal, ale ten, jenž mě poslal ponořovat vodou, on mi řekl: Na kohokoli uvidíš Ducha sestupovat a na něm zůstat, to je ten, jenž ponořuje Svatým Duchem. 34 A já jsem uviděl a dosvědčil, že tento je Boží Syn. 35 Nazíří tam opět stál Jan a dva z jeho učedníků; 36 a zahleděv se na Jehošuu, jak se prochází, praví: Hle, Boží Beránek. 37 A ti dva učedníci ho zaslechli mluvit a dali se za Jehošuu; 38 Jehošua však, obrátiv se a zpozorovav je, jak za ním jdou, jim praví: Co hledáte? A oni mu řekli: RABBI, (to v překladu znamená Učitel,) kde zůstáváš? 39 Praví jim: Pojd'te a pohled'te. Přišli tedy a uviděli, kde zůstává, a onen den zůstali u něho; bylo okolo desáté hodiny. 40 Jeden z těch dvou, kteří to byli od Jana zaslechli a dali se za ním, byl Ondřej, bratr Šimona-Petra; 41 ten nejprve vyhledává svého vlastního bratra Šimona a praví mu: Našli jsme Mesiáše (to je v překladu Kristus); a zavedl ho k Jehošuuvi. 42 Jehošua se na něho zahleděl a řekl: Ty jsi Šimon, syn Jónův, ty budeš nazván Kéfas (to se vykládá Balvan). 43 Nazíří si umínil vyjít do Galileje, i nachází Jehošua Filipa a praví mu: Pojd' za mnou. 44 A ten Filip byl z Běthsaidy, z města Ondřejova a Petrova. 45 Filip nachází Nathanaela a praví mu: Našli jsme toho, o němž napsal Mojžiš v zákoně i proroci, Jehošuu, syna Josefova, jenž je z Nazaretu. 46 A Nathanael mu řekl: Může z Nazaretu pocházet co dobrého? Filip mu praví: Pojd' a pohled'. 47 Jehošua Nathanaela uviděl, jak k němu přichází, a praví o něm: Hle, opravdu Israellovec, v němž není lsti. 48 Nathanael mu praví: Odkud mě znáš? Jehošua odpověděl a řekl mu: Viděl jsem tě předtím než tě Filip zavolal, když jsi byl pod tím fikovníkem. 49 Nathanael odpověděl a řekl mu: RABBI, ty jsi Boží Syn, ty jsi ten Israélův Král. 50 Jehošua odpověděl a řekl mu: Věříš, protože jsem ti řekl: Viděl jsem tě dole pod tím fikovníkem? Uvidíš věci větší nad tyto. 51 A praví mu: Věřu, věru, pravím vám: Od nynějška budete vidět nebe otevřené a Boží anděly vystupovat a sestupovat na Syna člověka.

Jan 2

1 A třetího dne byla v Káně v Galilei uspořádána svatba a byla tam Jehošuoova matka; 2 a na tu svatbu byl pozván i Jehošua a jeho učedníci. 3 A když se nedostalo vína, praví Jehošuoova matka k němu: Nemají vína. 4 Jehošua jí praví: Co mám s tebou co činit, ženo? Má hodina dosud nepřišla. 5 Jeho matka praví obsluhujícím: Cokoli vám bude říkat, vykonejte. 6 I stálo tam, podle očišťovacího obyčeje Židů, šest kamenných džbánů na vodu, do nichž se vešlo po dvou nebo třech měrách. 7 Jehošua jim praví: Naplňte ty džbány vodou. I naplnili je až po vrch; 8 a praví jim: Nyní naberte a neste pořadateli hostiny. A oni zanesli, 9 jak však pořadatel hostiny okusil té vody, jež se stala vínem, (a nevěděl, odkud je, ale ti obsluhující, kteří tu vodu nabrali, věděli,) volá pořadatel hostiny ženicha 10 a praví mu: Každý člověk nejprve předkládá víno dobré, a až se řádně napijí, potom podřadné; ty jsi uchoval dobré víno až do nynějška.

11 Takovýto vykonal Jehošua v Káně v Galilei počátek znamení a projevil svou slávu, a jeho učedníci v něho uvěřili. 12 Po tomto sestoupil on a jeho matka a jeho bratři a jeho učedníci do Kafarnaumu a zůstali tam několik málo dní. 13 I bylo blízko Minutí Židů a Jehošua vystoupil do Jerúsaléma; 14 i shledal, že v CHRÁMĚ sedí prodavači hovězího dobytka a ovcí a holubů a rozměňovači peněz. 15 I udělal z provázků karabáč a všechny z CHRÁMU vyhnal, i ty ovce a ten hovězí dobytek, a vysypal drobné mince směnárníků a zpřevracel stoly, 16 a prodavačům holubů řekl: Tyto věci odtud odstraňte; nečinite dům mého Otce domem obchodu. 17 [A] jeho učedníci si vzpomněli, že je napsáno: Stráví mě horlivost pro tvůj dům. 18 Židé tedy odpověděli a řekli mu: Jaké znamení nám ukazuješ, že konáš tyto věci? 19 Jehošua odpověděl a řekl jim: Zbořte tento chrám a ve třech dnech jej postavím. 20 Židé tedy řekli: Tento chrám byl budován po šestačtyřicet let, a ty jej postavíš ve třech dnech? 21 On však mluvil o chrámě svého těla; 22 když tedy byl vzkříšen zprostřed mrtvých, vzpomněli si jeho učedníci, že toto pravil, a uvěřili Písmu i slovu, jež řekl Jehošua. 23 A jak o Minutí, o svátku, byl v Jerúsalémě, uvěřili v jeho jméno mnozí, neboť pozorovali znamení, jež konal; 24 Jehošua sám se jim však nesvěřoval, protože on všechny znal, 25 a že neměl zapotřebí, aby kdo o člověku podal svědectví, neboť věděl sám, co v člověku je.

Jan 3

1 Byl však jeden člověk z farizeů, jeho jméno Nikodém, židovský hodnostář; 2 ten k němu přišel v noci a řekl mu: RABBI, víme, že jsi jako učitel přišel od Boha, vždyť tato znamení, jež konáš ty, nemůže konat nikdo, leč by s ním byl Bůh. 3 Jehošua odpověděl a řekl mu: Věru, věru, pravím ti: Nezdolí-li se kdo nově, nemůže Boží království uvidět. 4 Nikodém k němu praví: Jak se může člověk zrodit, jsa vysokého věku? Což může podruhé vstoupit do útrob své matky a zrodit se? 5 Jehošua odpověděl: Věru, věru, pravím ti: Nezdolí-li se kdo z vody a Ducha, nemůže do Božího království vstoupit. 6 Co se zrodilo z masa, je maso, a co se zrodilo z Ducha, je duch; 7 nediv se, že jsem ti řekl: Vy se nově zrodit musíte. 8 Vítr věje, kam chce, a slyšíš jeho zvuk, ale odkud přichází a kam se ubírá, nevíš; tak je tomu s každým, kdo se z Ducha zrodil. 9 Nikodém odpověděl a řekl mu: Jak se mohou stát tyto věci? 10 Jehošua odpověděl a řekl mu: Ty jsi Israélův učitel a tyto věci neznáš? 11 Věru, věru, pravím ti: Mluvíme, co víme, a dosvědčujeme, co jsme uviděli, a nepřijímáte naše svědectví. 12 Jestliže jsem vám pověděl věci pozemské a nevěříte, jak uvěříte, povím-li vám věci nebeské? 13 A do nebe nevystoupil nikdo, leč ten, jenž z nebe sestoupil, Syn člověka, jenž je v nebi. 14 A jako Mojžíš vyzdvihl v pustině hada, tak musí Syn člověka být vyzdvižen, 15 aby [se], kdokoli v něho věří, [neztratil, nýbrž] měl věčný život - 16 ano, tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby se, kdokoli v něho věří, neztratil, nýbrž měl věčný život. 17 Bůh přece svého Syna do světa nevyslal, aby svět soudil, nýbrž aby byl svět skrze něho zachráněn. 18 Kdo v něho věří, není souzen, kdo však nevěří, je již odsouzen, protože neuvěřil ve jméno jednorozeného Božího Syna; 19 a ten soud je tento: že do světa přišlo světlo a lidé si více než světlo zamilovali tmou, neboť jejich činy byly zlé. 20 Vždyť kdokoli páše ničemné věci, světlo nenávidí a ke světlu nepřichází, aby jeho činy nebyly odhaleny, 21 kdo však provozuje pravdu, k světlu přichází, aby se jeho činy projeví, že jsou učiněny v Bohu. 22 Po těchto věcech přišel Jehošua a jeho učedníci do júdské země a tam s nimi prodléval a ponořoval; 23 a ponořoval i Jan, v Ainónu blízko Salimu, protože tam bylo mnoho vod, i přicházeli a byli ponořováni, 24 neboť Jan dosud nebyl uvržen do vězení. 25 Došlo tedy ze strany Janových učedníků k rozpravě o očišťování s jedním Židem. 26 I přišli k Janovi a řekli mu: RABBI, ten, jenž s tebou byl na druhém břehu Jordánu, jemuž jsi ty dal svědectví - hle, on ponořuje a všichni přicházejí k němu. 27 Jan odpověděl a řekl: Člověk nemůže nabývat ničeho, není-li mu dáno z nebe. 28 Vy sami jste mi svědky, že jsem řekl: Já nejsem KRISTUS, nýbrž že jsem vyslán před ním. 29 Kdo má nevěstu, je ženich; ale ženichův přítel, jenž stojí a naslouchá mu, je pro ženichův hlas pln radostí. Tato radost, radost má, je tedy splněna; 30 růst musí on, já však se zmenšovat. 31 Ten, jenž přichází shora, je nade všechny, ten, jenž má svůj původ v zemi, je ze země a jako pocházející ze země mluví. Ten, jenž přichází z nebe, je nade všechny, 32 [a] co uviděl a uslyšel, to dosvědčuje, a jeho svědectví nepřijímá nikdo. 33 Kdo jeho svědectví přijal, dal svou pečeť na to, že Bůh je pravdomluvný, 34 neboť ten, jehož Bůh vyslal, mluví Boží slova - Bůh přece nedává Ducha podle míry. 35 Otec Syna miluje a dal to, aby všechny věci byly v jeho ruce. 36 Kdo v Syna věří, má věčný život, kdo však je Synu nepoddán, život neuvidí, nýbrž na něm zůstává Boží hněv.

Jan 4

1 Jak se tedy Pán dověděl, že farizeové uslyšeli, že Jehošua získává a ponořuje více učedníků než Jan, 2 (ač ovšem neponořoval Jehošua sám, nýbrž jeho učedníci,) 3 opustil Júdsko a odešel zase do Galileje. 4 I musel procházet Samarií; 5 přichází tedy k samařskému městu, jemuž se říká Sychar, blízko pozemku, jež dal Jakób Josefovi, svému synu, 6 a tam byl Jakóbov pramen. Jehošua tedy, znavený cestováním, seděl tak, jak právě byl, u toho pramene. Bylo okolo šesté hodiny; 7 ze Samarie přichází jedna žena načerpat vody. Jehošua jí praví: Dej se mi napít. 8 (Jeho učedníci totiž byli odešli do toho města, aby nakoupili poživatin.) 9 Ta samařská žena mu tedy praví: Jak to, že ty, jsa Žid, žádáš napítí ode mne, jež jsem samařská žena? Židé se totiž se Samařany nestýkají.

10 Jehošua odpověděl a řekl jí: Kdybys znala ten Boží dar a věděla, kdo je to, jenž ti praví: Dej se mi napít, poprosila bys ty jeho a dal by ti živou vodu. 11 Ta žena mu praví: Pane, nemáš ani okov a ta studna je hluboká - odkud tedy máš tu živou vodu? 12 Což jsi ty větší než náš otec Jakób, jenž nám tu studnu dal a píval z ní on i jeho synové i jeho dobytek? 13 Jehošua odpověděl a řekl jí: Každý, kdo pije tuto vodu, bude opět žíznit; 14 kdokoli se však napije z té vody, již mu dám já, navždy nikterak žíznit nebude, nýbrž ta voda, již mu dám, se v něm stane pramenem vody tryskající do věčného života. 15 Ta žena k němu praví: Pane, dej mi tuto vodu, abych nežíznila, aniž sem chodila čerpat. 16 Jehošua jí praví: Jdi, zavolej svého muže a přijd' sem. 17 Ta žena odpověděla a řekla: Nemám muže. Jehošua jí praví: Dobře jsi řekla: Nemám muže - 18 ano, měla jsi mužů pět a ten jehož máš nyní, tvůj muž není. Toto jsi pověděla pravdivě. 19 Ta žena mu praví: Pane, pozoruji, že ty jsi prorok. 20 Naši otcové se klanivali na této hoře, a vy říkáte, že místo, kde je záhodno se klanět, je v Jerúsalemě. 21 Jehošua jí praví : Ženo, uvěř mi, že přichází hodina, kdy se nebudete Otcí klanět ani na této hoře ani v Jerúsalemě. 22 Vy se klaníte - nevíte, čemu; my se klaníme - víme, čemu, protože spása je ze Židů. 23 Ale přichází a nyní je hodina, kdy se opravdoví klanitelé budou Otcí klanět v duchu a pravdě, neboť Otec takověto i vyhledává jakožto ty, kteří by se mu klaněli. 24 Bůh je duch, a ti, kteří se mu klanějí, musejí se klanět v duchu a pravdě. 25 Ta žena mu praví: Víím, že přichází Mesiáš, jemuž se říká Kristus; až přijde on, poví nám všechny věci. 26 Jehošua jí praví: To jsem já, jenž k tobě mluvím. 27 A k tomuto přišli jeho učedníci a divili se, že mluví s ženou, přesto však nikdo neřekl: Oč ti jde, nebo: Co s ní mluvíš? 28 Ta žena tedy zanechala svůj džbán na vodu a odešla do města a praví lidem: 29 Pojďte, pohleďte na člověka, jenž mi řekl všechny věci, jichž jsem se kdy dopustila; není to snad KRISTUS? 30 Vyšli z města a přicházeli k němu. 31 Mezitím ho však učedníci žádali, pravíce: RABBI, pojez! 32 On jim však řekl: Já mám k pojedání stravu, již vy neznáte. 33 Učedníci tedy k sobě navzájem říkali: Což mu někdo přinesl něco pojíst? 34 Jehošua jim praví: Potravou mou je, abych [vy]konal vůli toho, jenž mě poslal, a dokončil jeho dílo. 35 Neříkáte vy, že jsou ještě čtyři měsíce a přichází žeň? Hle, pravím vám: Pozvedněte své oči a zadívejte se na pole, vždyť již jsou bílá ke žni. 36 Kdo žne, dostává odměnu a sklízí úrodu k věčnému životu, aby se zároveň radoval i ten, kdo rozsévá, i ten, kdo žne. 37 V tomto je totiž ověřeno to pravdivé slovo: jeden je, jenž rozsévá, a druhý je, jenž žne. 38 Já jsem vás vyslal žnout, na čem jste se vy nenalopotili; nalopotili se druzí a vy jste do jejich lopoty vstoupili. 39 Mnozí ze Samařanů z onoho města však v něho uvěřili pro slovo té ženy, jež svědčila: Řekl mi všechny věci, jichž jsem se kdy dopustila. 40 Jak k němu tedy ti Samařané přišli, žádali ho, by u nich zůstal; i zůstal tam dva dni 41 a pro jeho slovo jich uvěřilo mnohem více, 42 a té ženě říkali: Věříme již ne pro řeč tvou, neboť jsme sami uslyšeli a víme, že tento je opravdu Zachránce světa. 43 Po těch dvou dnech však odtamtud vyšel a odešel do Galileje, 44 neboť Jehošua sám dosvědčil, že prorok ve své vlastní otčině nemá cti. 45 Když tedy přišel do Galileje, Galilejci ho přijali; uviděliť všechny věci, jež ve svátek vykonal v Jerúsalemě, neboť i oni k tomu svátku přišli. 46 Přišel tedy zase do Kány v Galilei, kde vodu učinil vínem. A v Kafarnaúmu byl jakýsi dvořan, jehož syn byl nemocen; 47 ten, uslyšev, že z Júdska přišel do Galileje Jehošua, k němu odešel a žádal [ho], aby sestoupil a jeho syna vyléčil, neboť byl blízek umírání. 48 Jehošua k němu tedy řekl: Neuvíďte-li znamení a zázraky, nikterak neuvěříte. 49 Ten dvořan k němu praví: Pane, sestup dřive než můj hošík umře. 50 Jehošua mu praví: Ubírej se, tvůj syn žije. A ten člověk uvěřil slovu, jež mu Jehošua řekl, a ubíral se, 51 již však když on sestupoval, potkali ho jeho nevolníci a podali mu zprávu, říkající: Tvůj hoch žije. 52 Vyptal se jich tedy na hodinu, v níž se jeho stav zlepšil, a řekli mu: Horečka ho opustila včera o sedmé hodině. 53 Otec tedy poznal, že to bylo v oné hodině, v níž mu Jehošua řekl: Tvůj syn žije; i uvěřil on i celý jeho dům. 54 Toto druhé znamení opět Jehošua vykonal, přišed z Júdska do Galileje.

Jan 5

1 Po těchto věcech byl svátek Židů a Jehošua vystoupil do Jerúsálema. 2 V Jerúsalemě pak je u Ovčí brány koupaliště, jemuž se hebrejsky také říká Běthesda, mající patero podloubí; 3 v těch leželo množství nemocných - slepců, chromých, zchřadlých [- vyčkávajících pohyb vody. 4 V tom koupališti totiž v jistých obdobích sestupoval anděl a čeřil vodu; kdo tam tedy po tom zčeření vody první vstoupil, stával se zdravým, byť byl postižen jakýmkoli chorobným stavem]. 5 Byl tam však jakýsi člověk, mající se zle ve své nemoci osmáctet let. 6 Toho Jehošua uviděl ležet, a seznav, že se tak má již dlouhý čas, praví mu: Chtěl by ses stát zdravým? 7 Ten nemocný mu odpověděl: Pane, nemám člověka, aby mě, jakmile bude voda zčeřena, do koupaliště hodil, nýbrž zatímco přicházím já, sestupuje přede mnou druhý. 8 Jehošua mu praví: Vstávej, zvedni svá nosítka a chod'. 9 A ten člověk se hned stal zdravým a zvedl svá nosítka a chodil. V onen den však byl šabat; 10 Židé tedy tomu uzdravenému říkali: Je šabat, není ti dovoleno zvednout svá nosítka. 11 Odpověděl jim: To on, jenž mě učinil zdravým, mi řekl: Zvedni svá nosítka a chod'. 12 Otázali se ho [tedy]: Kdo je ten člověk, jenž ti řekl: Zvedni svá nosítka a chod'? 13 Ten však, jenž byl vyléčen, nevěděl, kdo to je; Jehošua se totiž vytratil, neboť na tom místě byl dav. 14 Po těchto věcech ho Jehošua nachází v CHRÁMĚ; i řekl mu: Hle, jsi uzdraven - nehřeš již, aby se ti nestalo něco horšího. 15 Ten člověk odešel a pověděl Židům, že ten, jenž ho učinil zdravým, je Jehošua. 16 A pro tuto příčinu Židé Jehošuu pronásledovali [a byli dychtivi ho zabít], že tyto věci konal v den šabatu.

17 Jehošua jim však odpověděl: Můj Otec až do nynějška pracuje, pracuji i já. 18 Židé tedy byli tím dychtivější ho zabít, pro tu příčinu, že nejen porušoval šabat, nýbrž i říkal, že Bůh je jeho vlastní Otec, a tak se činil rovným Bohu. 19 Jehošua tedy odpověděl a řekl jim: Věru, věru, pravím vám: Syn nemůže sám od sebe konat nic, leč cokoli vidí Otce konat, neboť kterékoli věci koná on, ty koná podobně i Syn, 20 vždyť Otec má Syna rád a ukazuje mu všechny věci, jež koná sám, a ukáže mu činy větší než tyto, abyste vy se divili. 21 Jako totiž Otec křísí a oživuje mrtvé, právě tak oživuje i Syn ty, jež si přeje - 22 ano, Otec ani nikoho nesoudí, nýbrž dal všechn soud Synu, 23 aby Syna všichni ctili tak, jak ctí Otce - kdo nectí Syna, nectí Otce, jenž ho poslal. 24 Věru, věru, pravím vám, že kdo slyší mé slovo a věří tomu, jenž mě poslal, má věčný život a nepřichází na soud, nýbrž přestoupil ze smrti do života. 25 Věru, věru, pravím vám, že přichází a nyní je hodina, kdy hlas Božího Syna zaslechnou mrtví, a kteří zaslechnou, ožijí; 26 jako totiž má Otec život sám v sobě, právě tak dal i Synu, by sám v sobě měl život, 27 a dal mu pravomoc konat [i] soud, protože je Syn člověka. 28 Nediňte se tomu, protože přichází hodina, v níž jeho hlas zaslechnou všichni, kteří jsou v hrobkách, 29 a vyjdou; ti, kdo provozovali dobré věci, do opětovného vstání k životu, ti pak, kdo páchali ničemné věci, do opětovného vstání k soudu. 30 Já nemohu sám od sebe konat nic; soudím podle toho, jak slyším, a soud můj je spravedlivý, protože mi nejde o vůli mou, nýbrž o vůli toho, jenž mě poslal. 31 Svědčím-li já sám o sobě, není mé svědectví pravdivé; 32 je druhý, jenž o mně svědčí, a vím, že to svědectví, jímž o mně svědčí, pravdivé je. 33 Vy jste vyslali k Janovi a on svědectví pravdě vydal - 34 nuže, já nepřijímám svědectví od člověka, nýbrž tyto věci říkám, abyste byli zachráněni vy; 35 on byl hořící a svítící lampa a vám se na chvíli zalíbilo v jeho světle zajásat, 36 já však mám svědectví větší než Janovo, neboť ty činy, jež mi Otec dal, abych je uskutečnil, ty činy samy, jež já konám, o mně svědčí, že mě vyslal Otec, 37 a vydal o mně svědectví Otec sám, jenž mě poslal - nikdy jste ani neuslyšeli jeho hlas, aniž jste uviděli jeho podobu 38 a jeho slovo nemáte trvale v sobě, protože tomu, jehož vyslal on, tomu vy nevěříte. 39 Zkoumáte Písma, protože vy si myslíte, že věčný život máte v nich, a jsou to ona, jež svědčí o mně 40 a ke mně, abyste život měli, přijít nechcete. 41 Nepřijímám slávy od lidí, 42 ale vás znám, že v sobě nemáte Boží lásky. 43 Já jsem přišel ve jménu svého Otce a nepřijímáte mě; přijde-li druhý ve svém vlastním jménu, toho přijmete. 44 Jak můžete uvěřit vy, kteří přijímáte slávu od sebe navzájem a o slávu, tu, jež přichází jedině od Boha, neusilujete? 45 Nemyslete si, že vás u Otce budu obžalovávat já; je jeden, jenž vás obžalovává - Mojžíš, v něhož vy doufáte. 46 Vždyť kdybyste věřili Mojžíšovi, věřili byste mně, vždyť on napsal o mně, 47 nevěříte-li však spisům jeho, jak uvěříte slovům mým?

Jan 6

1 Po těchto věcech odešel Jehošua na druhý břeh Galilejského - Tiberiadského - moře 2 a za ním šel početný dav, protože si všímali znamení, jež konal na nemocných. 3 A Jehošua vyšel na horu a tam se svými učedníky seděl; 4 a bylo blízko Minutí, svátek Židů. 5 Jehošua tedy, pozvednuv oči a zpozorovav, že k němu přichází početný dav, praví k Filipovi: Odkud nakoupíme chleba, aby tito pojedli? 6 Toto však pravil, aby ho zkoušel, neboť on věděl, co hodlá činit. 7 Filip mu odpověděl: Za dvě stě denárů chleba jim nestačí, aby každý dostal něco málo. 8 Jeden z jeho učedníků, Ondřej, bratr Šimona-Petra, mu praví: 9 Je zde [jeden] hošíček, jenž má pět ječných chlebů a dvě rybky ale co je to pro tolik? 10 [A] Jehošua řekl: Zařídte, by se ti lidé usadili. I bylo na tom místě mnoho trávy; ti muži, počtem asi pět tisíc, se tedy usadili 11 a Jehošua ty chleby vzal a poděkovav rozdal těm, kteří byli uloženi; podobně i z těch rybek, kolik si přáli. 12 A když byli zasyceni, praví svým učedníkům: Sesbírejte zbylé úlomky, aby se nic neztratilo. 13 Sesbírali je tedy a těmi úlomky z těch pěti ječných chlebů, jež zbyly těm, kteří se najedli, napěchovali dvanáct košíků. 14 Ti lidé tedy, uzřevše znamení, jež Jehošua vykonal, říkali: Toto je opravdu ten prorok, jenž má do světa přijít. 15 Jehošua tedy, poznav, že hodlají přicházet a zmocňovat se ho, aby [ho] učinili králem, se zase uchýlil na tu horu, jen on sám, 16 jak však nastal večer, sestoupili jeho učedníci k moři, 17 a nastoupivše do lodí, mířili na druhý břeh moře ke Kafarnaúmu; i byla již nastala temnota a Jehošua k nim nebyl přišel, 18 moře se pak bouřilo velkým větrem, jenž dul. 19 Když tedy zaveslovali asi pětadvacet nebo třicet stadií, spatřují Jehošuu, jak kráčí po moři a blíží se k lodi, i ulekli se. 20 On však jim praví: To jsem já, nebojte se. 21 Byli tedy ochotni ho do lodi vzít a loď se hned octla u té země, k níž se brali. 22 Nazítří dav, jenž stál na druhém břehu moře a byl uviděl, že tam nebylo další loďky než ona, do níž nastoupili jeho učedníci, a že Jehošua do té lodi se svými učedníky nevešel, nýbrž že učedníci odpluli sami, 23 (ale z Tiberiady připluly další loďky blízko k tomu místu, kde se najedli chleba, když Pán poděkoval;) 24 když tedy ten dav uviděl, že tam Jehošua není, ani jeho učedníci, nastoupili do lodí oni a připluli do Kafarnaúmu Jehošuu hledat. 25 A když ho na druhém břehu moře našli, řekli mu: RABBI, kdy ses sem dostal? 26 Jehošua jim odpověděl a řekl: Věru, věru, pravím vám: Hledáte mě, ne protože jste uviděli znamení, nýbrž protože jste se z těch chlebů najedli a byli jste nasyceni. 27 Pracujte ne pro to jídlo, jež se tratí, nýbrž pro to jídlo, jež zůstává k věčnému životu, jež vám dá Syn člověka. Toho totiž potvrdil Otec, Bůh. 28 Řekli k němu tedy: Co máme konat, abychom činili Boží činy? 29 Jehošua odpověděl a řekl jim: Boží čin je toto: abyste uvěřili v toho, jehož vyslal on. 30 Řekli mu tedy: Jaké ty tedy konáš znamení, abychom uviděli a uvěřili ti? Co činíš? 31 Naši otcové jídali v pustině manou, podle toho, jak je napsáno: Dal jim jíst chléb z nebe.

32 Jehošua jim tedy řekl: Věru, věru, pravím vám: Chléb z nebe vám nedal Mojžíš, nýbrž ten pravý chléb z nebe vám dává můj Otec; 33 ten Boží chléb je totiž ten, jenž z nebe sestupuje a světu dává život. 34 Řekli k němu tedy: Pane, dávej nám vždy tento chléb. 35 [A] Jehošua jim řekl: Tím chlebem života jsem já; kdo přichází ke mně, nebude nikterak hladovět, a kdo věří ve mne, nebude nikterak žíznit - nikdy. 36 Ale řekl jsem vám, že jste mě i uviděli, a nevěříte. 37 Vše, co mi Otec dává, ke mně dojde, a toho, kdo ke mně přichází, nikterak ven nevyženu, 38 protože jsem z nebe sestoupil, abych konal ne vůli svou, nýbrž vůli toho, jenž mě poslal, 39 a vůle toho, jenž mě poslal, je tato: Abych z toho, co mi dal, neztratil nic, nýbrž tomu dal v poslední den opět vstát. 40 Vůle mého Otce je totiž tato: Aby každý, kdo spatřuje Syna a věří v něho, měl věčný život; a já mu dám v poslední den opět vstát. 41 Židé tedy na něho reptali, protože řekl: Tím chlebem, jenž z nebe sestoupil, jsem já, 42 a říkali: Není toto Jehošua, ten Josefův syn, o jehož otci i matce my víme? Jak to tedy, že on říká: Sestoupil jsem z nebe? 43 Jehošua tedy odpověděl a řekl jim: Nereptejte mezi sebou. 44 Ke mně nemůže přijít nikdo, nepřítáhne-li ho Otec, jenž mě poslal; a já mu dám v poslední den opět vstát. 45 V prorocích je napsáno: A budou všichni vyučováni od Boha: Každý, kdo od Otce uslyšel a dověděl se, přichází ke mně - 46 ne že někdo Otce uviděl, leč ten, jenž je od Boha; ten uviděl Otce. 47 Věru, věru, pravím vám: Kdo [ve mne] věří, má věčný život. 48 Ten chléb života jsem já - 49 vaši otcové se v pustině napojovali many a pomřeli, 50 toto je chléb, jenž sestupuje z nebe, aby z něho někdo pojedl a neumřel. 51 Ten živý chléb, jenž sestupuje z nebe, jsem já; poji-li kdo z tohoto chleba, bude žít navždy. Nadto je však chlebem, ježž dám já, mé maso, ježž já dám za život světa. 52 Židé se tedy mezi sebou hašteřili, říkajíce: Jak nám tento může dát pojíst tohoto masa? 53 Jehošua jim tedy řekl: Věru, věru, pravím vám: Jestliže nepojíte masa Syna člověka a nenapijete se jeho krve, nemáte v sobě života. 54 Kdo mé maso požívá a mou krev pije, má věčný život a já mu dám v poslední den opět vstát - 55 ano, mé maso je opravdu jídlo a má krev je opravdu nápoj. 56 Kdo mé maso požívá a mou krev pije, zůstává ve mně a já v něm. 57 Tak jako mě vyslal živý Otec a já žiji příčinou Otce, bude i ten, kdo mě požívá, i on žít příčinou mou. 58 Toto je chléb, jenž sestoupil z nebe - ne tak jako se vaši otcové napojovali a pomřeli; kdo požívá tento chléb, bude žít navždy. 59 Tyto věci řekl v synagoze, když v Kafarnaúmu vyučoval; 60 mnozí z jeho učedníků tedy, uslyševše to, řekli: Toto slovo je tvrdé - kdo mu může naslouchat? 61 Jehošua však, věda sám v sobě, že jeho učedníci na to reptají, jim řekl: To vás uráží? 62 Nu a budete-li spatřovat Syna člověka, jak vystupuje tam, kde byl prve? 63 Co oživuje, je Duch, maso není nic platno; výroky, ježž jsem k vám promluvil já, duch jsou, a jsou život, 64 ale z vás jsou někteří, kteří nevěří, Jehošua totiž od počátku věděl, kteří ti nevěřící jsou a kdo je to, jenž ho vydá, 65 a pravil: Pro tuto příčinu jsem vám pověděl, že ke mně nemůže přijít nikdo, není-li mu dáno od Otce. 66 Od toho času odešli mnozí z jeho učedníků nazpět a již s ním nechodili. 67 Jehošua tedy řekl těm dvanácti: Chcete se snad vzdalovat i vy? 68 Šimon-Petr mu odpověděl: Pane, ke komu odejdeme? Máš výroky věčného života 69 a my jsme uvěřili a poznali, že ty jsi Boží Svátý. 70 Jehošua jim odpověděl: [Nevyvolil jsem si vás já, vás dvanáct? a z vás jeden je ďábel. 71 To mluvil o Júdovi Šimonovu, Iskariótovi, neboť ten ho měl vydávat, jsa jeden z těch dvanácti.

Jan 7

1 A po těchto věcech chodil Jehošua v Galilei, neboť v Júdsku chodit nechtěl, protože Židé byli dychtívi ho zabít. 2 I byl blízko svátek Židů, Stavění budek; 3 jeho bratři tedy k němu řekli: Přejdi odtud a jdi do Júdska, aby se i tvoji učedníci podívali na tvé činy, ježž konáš. 4 Nikdo přece nekoná nic potajmu, jde-li jemu samému o to, by byl na veřejnosti znám; konáš-li tyto věci, projev se světu. 5 Ani ti jeho bratři v něho totiž nevěřili. 6 Jehošua jim tedy praví: Čas můj ještě nenadešel, čas váš je však pohotově vždy; 7 vás nemůže svět nenávidět, mne však nenávidí, protože já o něm svědčím, že jeho činy jsou zlé. 8 Vy k tomuto svátku vystupte, já k tomuto svátku nevystupuji, protože čas můj ještě není naplněn. 9 Pověděv jim tyto věci, zůstal v Galilei, 10 jak však jeho bratři vystoupili, tu vystoupil k svátku i on, ne zjevně, nýbrž jakoby potajmu. 11 Židé ho tedy ve svátek hledali a říkali: Kde je onen? 12 A mezi davy o něm bylo mnoho šuškáni; někteří říkali: Je dobrý, druzí zase říkali: Ne, nýbrž svádí dav. 13 Přesto však o něm pro strach ze Židů nikdo veřejně nemluvil. 14 Když však již bylo uprostřed svátku, vystoupil Jehošua do CHRÁMU a vyučoval. 15 Židé se tedy divili, říkajíce: Jak to, že tento zná spisy, nemaje vzdělání? 16 Jehošua jim tedy odpověděl a řekl: Nauka má není má, nýbrž toho, jenž mě poslal. 17 Přeje-li si kdo vykonávat jeho přání, pozná o té nauce, zda je z Boha či zda mluvím já sám od sebe. 18 Kdo mluví sám od sebe, tomu jde o jeho vlastní slávu, komu však jde o slávu toho, jenž ho poslal, ten je pravdomluvný a není v něm nepravosti. 19 Nedal vám Mojžíš zákon? A ten zákon z vás nevykonává nikdo. Proč jste dychtívi mě zabít? 20 Dav odpověděl [a řekl]: Máš démona - kdo je dychtiv tě zabít? 21 Jehošua odpověděl a řekl jim: Jeden čin jsem vykonal a všichni se divíte. 22 Mojžíš vám, co se tohoto týče, dal obřizku (ne že pochází od Mojžíše, nýbrž od otců), a v den šabatu člověka obřezáváte; 23 dostává-li se v den šabatu člověku obřizky, aby Mojžíšův zákon nebyl porušen, jste rozlíceni na mne, protože jsem v den šabatu člověka učinil zcela zdravým? 24 Nesud'te podle zdání, nýbrž usud'te spravedlivým soudem. 25 Někteří z Jerúsálémců tedy říkali: Není toto ten, jehož jsou dychtívi zabít? 26 A hle, mluví veřejně a neříkají mu nic. Že by snad i vládcové byli opravdu poznali, že tento je KRISTUS? 27 Ale o tomto víme, odkud je, kdežto o KRISTU, když přichází, neví nikdo, odkud je.

28 Jehošua tedy v CHRÁMĚ zvolal, vyučuje a pravě: I mne znáte i víte, odkud jsem; a nepřišel jsem sám od sebe, nýbrž skutečný je ten, jenž mě poslal, a toho vy neznáte. 29 Já ho znám, protože jsem od něho a vyslal mě on. 30 Byli tedy dychtívi ho zadržet, a nikdo na něho ruku nepoložil, protože jeho hodina ještě nebyla přišla. 31 Z davu však v něho mnozí uvěřili a říkali: Což snad vykoná KRISTUS, až přijde, více znamení než je těch, jež vykonal tento? 32 Farizeové zaslechli, jak dav o něm šuškal tyto věci; i vyslali farizeové a velekněží zřízence, aby ho zadrželi. 33 Jehošua tedy řekl: Jsem u vás ještě malou chvíli, i odcházím k tomu, jenž mě poslal. 34 Budete mě hledat a nenajdete [mě], a kde jsem já, tam vy přijít nemůžete. 35 Židé tedy k sobě navzájem říkali: Kam se hodlá ubírat, že ho my nenajdeme? Což se hodlá ubírat do rozptýlení mezi Řeky a vyučovat Řeky? 36 Jaké je to slovo, jež řekl: Budete mě hledat a nenajdete [mě], a: Kde jsem já, tam vy přijít nemůžete? 37 A v poslední, veliký den toho svátku Jehošua stál a zvolal, pravě: Žízni-li kdo, nechť přichází ke mně a pije! 38 Kdo věří ve mne - jak řeklo Písmo: Z jeho útroby potečou řeky živé vody. 39 To pak řekl o Duchu, jehož ti, kdo v něho věřili, měli dostat; Duch totiž ještě nebyl, protože Jehošua ještě nebyl oslaven. 40 Z davu tedy toto slovo uslyšeli a říkali: Toto je opravdu ten prorok. 41 Druzí říkali: Toto je KRISTUS; další říkali: Cožpak KRISTUS přichází z Galileje? 42 Neřeklo Písmo, že KRISTUS přichází ze semene Davidova a z Běthléma, té vsi, kde David byl? 43 V davu tedy pro něho nastal rozkol 44 a někteří z nich by se ho byli rádi zmocnili, ale nikdo na něho ruce nepoložil. 45 Ti zřízenci tedy přišli k velekněžím a farizeům a oni jim řekli: Proč jste ho nepřivedli? 46 Zřízenci odpověděli: Jak tento člověk [mluví], tak člověk nepromluvil nikdy. 47 Farizeové jim tedy odpověděli: Což jste i vy svedeni? 48 Což v něho uvěřil někdo z vládců nebo z farizeů? 49 Leda ten dav, jenž je neznalý zákona - zlořečení na ně! 50 Nikodém, jenž byl jeden z nich, k nim praví: 51 Což náš zákon člověka soudí, leč by nejprve od něho uslyšel a seznal, co činí? 52 Odpověděli a řekli mu: Což i ty jsi z Galileje? Vyzkoumej to a podívej se, že z Galileje prorok nepovstává. 53 I odebral se každý do svého domu,

Jan 8

1 Jehošua však se odebral na horu Oliv. 2 A za svítání zase přibyl do CHRÁMU a přicházel k němu všechen lid; i usedl a vyučoval je. 3 A písmaři a farizeové [k němu] vedou jednu ženu přistiženou při cizoložství; a postavivše ji uprostřed, 4 praví mu: Učíteli, tato žena byla přistižena při samém skutku, dopouštějíc se cizoložství; 5 nuže, v zákoně nám Mojžíš přikázal takovéto kamenovat. Co tedy pravíš ty? 6 Toto však pravili, zkoušejíce ho, aby měli proč ho žalovat. Jehošua však, skloniv se dolů, psal prstem na zem, 7 když se ho však nepřestával tázat, vzpřimil se a řekl k nim: Nechť na ni jako první hodí kámen ten z vás, jenž je bez hříchu. 8 A opět, skloniv se dolů, psal na zem, 9 oni však, uslyševše to jeden po druhém vycházeli, počavše od starších až po poslední, i zbyl jen Jehošua a ta žena, jež byla uprostřed. 10 A Jehošua, vzpřimiv se a nespátřiv nikoho než tu ženu, jí řekl: Ženo, kde jsou onino tvoji žalobcové? Neodsoudil tě nikdo? 11 A ona řekla: Nikdo, Pane. A Jehošua jí řekl: Aniž tě odsuzuji já; jdi a již nehřeš. 12 Jehošua k nim tedy opět promluvil, pravě: Já jsem světlo světa; kdo jde za mnou, nebude nikterak kráčet v temnotě, nýbrž bude mít světlo života. 13 Farizeové mu tedy řekli: Ty svědčíš sám o sobě, tvé svědectví není pravdivé. 14 Jehošua odpověděl a řekl jim: I kdybych svědčil já sám o sobě, mé svědectví pravdivé je, protože vím, odkud jsem přišel a kam jdu, vy však nevíte, odkud přicházím a kam jdu. 15 Vy soudíte podle masa, já nesoudím nikoho; 16 a jestliže bych já i soudil, soud můj je pravdivý, protože nejsem sám, nýbrž já a Otec, jenž mě poslal, 17 a i v zákoně vašem je psáno, že svědectví dvou lidí je pravdivé - 18 jsem já, jenž sám o sobě svědčím, a svědčí o mně Otec, jenž mě poslal. 19 Pravili mu tedy: Kde je ten tvůj Otec? Jehošua odpověděl: Ani mne ani mého Otce neznáte; kdybyste poznali mne, poznali byste i mého Otce. 20 Tato slova promluvil v pokladnici, když v CHRÁMĚ vyučoval, a nikdo ho nezadržel, protože jeho hodina ještě nebyla přišla. 21 Řekl jim tedy dále: Já odcházím, i budete mě hledat a umřete ve svém hříchu; Kam odcházím já, tam vy přijít nemůžete. 22 Židé tedy pravili: Což se snad sám zabije, že praví: kam odcházím já, tam vy přijít nemůžete? 23 I řekl jim: Vy jste z těch věcí, jež jsou dole, já jsem z těch věcí, jež jsou nahoře, vy jste z tohoto světa, já z tohoto světa nejsem. 24 Řekl jsem vám tedy, že umřete ve svých hříších - ano, neuvěříte-li, že jsem to já, umřete ve svých hříších. 25 Pravili mu tedy: Kdo jsi ty? [A] Jehošua jim řekl: Naveskrz to, co k vám i mluvím. 26 Mám o vás mnoho co mluvit i soudit, ale ten, jenž mě poslal, je pravdomluvný a já k světu pronáším ty věci, jež jsem uslyšel od něho. 27 Nepoznali, že jim to pravil o Otcí; 28 Jehošua jim tedy řekl: Až Syna člověka vyzdvihnute, tehdy poznáte, že jsem to já a že nic nekonám sám od sebe, nýbrž tyto věci mluvím podle toho, jak mě naučil Otec. 29 A ten, jenž mě poslal, je se mnou, nezanechal mě samotného, protože já vždy konám ty věci, jež jsou mu příjemné. 30 Když tedy tyto věci mluvil, uvěřili v něho mnozí. 31 Jehošua tedy k těm Židům, kteří mu uvěřili, řekl: Zůstanete-li vy ve slovu mém, jste opravdu moji učedníci, 32 i poznáte pravdu a pravda vás osvobodí. 33 Odpověděli mu: Jsme símě Abrahamovo a až dosud jsme nikdy nikomu neotročili; jak to, že ty pravíš: Stanete se svobodnými? 34 Jehošua jim odpověděl: Věru, věru, pravím vám: Každý, kdo provozuje hřích, je otrokem hříchu: 35 a otrok v domě navždy nezůstává - navždy zůstává syn; 36 osvobodí-li vás tedy Syn, budete skutečně svobodni. 37 Víím, že jste símě Abrahamovo, ale jste dychtívi mě zabít, protože mé slovo ve vás nemá místa. 38 Já mluvím o tom, co jsem uviděl u svého Otce, a vy tedy provozujete, co jste uviděli u otce vašeho.

39 Odpověděli a řekli mu: Náš otec je Abraham. Jehošua jim praví: Kdybyste byli děti Abrahamovy, konali byste Abrahamovy činy, 40 nyní však jste dychtivi mě zabít, člověka, jenž vám řekl pravdu, již jsem uslyšel od Boha; tohoto se Abraham nedopustil. 41 Vy provozujete činy svého otce. Řekli mu [tedy]: My nejsme zplozeni ze smilstva; máme jednoho otce. Boha. 42 Jehošua jim řekl: Kdyby byl váš otec Bůh, milovali byste mne, neboť já jsem z Boha vyšel a sem přibyl - vždyť jsem ani nepřišel sám od sebe, nýbrž mě vyslal on. 43 Proč nerozumíte mluvě mé? Protože slova mého nemůžete slyšet. 44 Vy jste z vašeho otce, ďábla, a choutky svého otce chcete provozovat; on byl od počátku zabíječ lidí a v pravdě nestojí, protože v něm pravdy není. Když mluví lež, mluví ze svých vlastních věcí, protože je lhář a její otec; 45 a protože já říkám pravdu, nevěříte mi. 46 Který z vás mě může usvědčit z hříchu? Říkám-li pravdu, proč mi nevěříte? 47 Kdo je z Boha, slyší Boží slova; pro tuto příčinu vy neslyšíte, protože z Boha nejste. 48 Židé odpověděli a řekli mu: Neříkáme my dobře, že ty jsi Samařan a máš démona? 49 Jehošua odpověděl: Já démona nemám, nýbrž ctím svého Otce, a vy mě zneuctíváte, 50 mně však o mou slávu nejde - je někdo, jemuž o ni jde a jenž soudí. 51 Věru, věru, pravím vám: Bude-li kdo bedliv slova mého, nikdy nikterak nespátí smrti. 52 Židé mu tedy řekli: Nyní jsme poznali, že máš démona - Abraham umřel, i proroci, a ty pravíš: Bude-li kdo bedliv mého slova, nikdy nikterak neokusí smrti! 53 Což jsi ty větší než náš otec Abraham, jenž umřel? Pomřeli i proroci - kým sám sebe činíš? 54 Jehošua odpověděl: Oslavuji-li já sám sebe, není má sláva nic; je to můj Otec, jenž mě oslavuje, o němž vy pravíte: To je náš Bůh - 55 a nepoznali jste ho, já však ho znám, a řeknu-li, že ho neznám, budu vám podobný lhář; ale znám ho a jeho slova jsem bedliv. 56 Abraham, váš otec, zajásal, že uvidí den můj, i uviděl a zaradoval se. 57 Židé k němu tedy řekli: Nemáš ještě padesát let, a uviděl jsi Abrahama? 58 Jehošua jim řekl: Věru, věru, pravím vám: Dříve než povstal Abraham, jsem já. 59 Sbírali tedy kamení, aby je na něho házeli, Jehošua se však skryl a vyšel z CHRÁMU [, prošed jejich středem, a tak se bral dále].

Jan 9

1 A bera se dále, uviděl člověka od zrození slepého; 2 a jeho učedníci se ho otázali, pravíce: RABBI, kdo zhřešil, tento či jeho rodiče, takže se zrodil slepý? 3 Jehošua odpověděl: Nezhřešil ani tento ani jeho rodiče, nýbrž aby na něm byly projeveny Boží činy. 4 Já musím činit činy toho, jenž mě poslal, dokud je den; přichází noc, kdy nikdo nic činit nemůže. 5 Pokud jsem ve světě, jsem světlo světa. 6 Pověděv tyto věci, plivl na zem a z té sliny vytvořil bláto a to bláto namazal na jeho oči 7 a řekl mu: Jdi, umyj se v koupališti Siloamu (to se vykládá Vyslaný). Odešel tedy a umyl se a přišel jako vidoucí. 8 Sousedé tedy a ti, kdo si ho prve všímali, že byl žebrákem, říkali: Není toto ten, jenž sedával a žebrával? 9 Jedni říkali: Je to on; druzí říkali: Ne, ale je mu podoben. On říkal: Jsem to já. 10 Říkali mu tedy: Jak byly tvé oči otevřeny? 11 On odpověděl [a řekl]: Jeden člověk, jemuž se říká Jehošua, vytvořil bláto a namazal mé oči a řekl mi: Jdi k Siloamu a umyj se. A když jsem odešel a umyl se, prohlédl jsem. 12 Řekli mu tedy: Kde on je? Praví: Nevím. 13 Vedou ho k farizeům, toho kdysi slepého; 14 a když Jehošua vytvořil to bláto a otevřel jeho oči, byl šabat. 15 Tázali se ho tedy opět i farizeové, jak prohlédl; a on jim řekl: Nanesl na mé oči bláto, i umyl jsem se a vidím. 16 Někteří z farizeů tedy říkali: Tento člověk není od Boha, protože nedodrží šabat. Druzí říkali: Jak může hříšný člověk konat takováto znamení? I byl mezi nimi rozkol. 17 Tomu slepému tedy opět praví: Co o něm pravíš ty, že otevřel tvé oči? A on řekl: Je to prorok. 18 Židé o něm tedy do té doby nevěřili, že byl slepý a prohlédl, než zavolali rodiče toho, jenž prohlédl, 19 a otázali se jich, pravíce: Toto je váš syn, o němž vy pravíte, že se zrodil slepý; jak to tedy, že teď vidí? 20 Jeho rodiče [jim] odpověděli a řekli: Víme, že toto je náš syn a že se zrodil slepý, 21 jak to však, že nyní vidí, nevíme - nebo kdo jeho oči otevřel, my nevíme. On má svůj věk, otázte se jeho, on sám o sobě promluví. 22 Tyto věci jeho rodiče řekli, protože se báli Židů; bylit' se již Židé usnesli, vyzná-li ho kdo jako Krista, aby byl vyloučen ze synagogy. 23 Pro tuto příčinu řekli jeho rodiče: Má svůj věk, otázte se jeho. 24 Toho člověka, jenž býval slepý, tedy zavolali podruhé a řekli mu: Vzdej slávu Bohu; my víme, že tento člověk je hříšný. 25 On tedy odpověděl: Zdali je hříšný, nevím; vím jedno: Že jsem byl slepý a teď vidím. 26 I řekli mu opět: Co ti učinil? Jak otevřel tvé oči? 27 Odpověděl jim: Již jsem vám řekl a neslyšeli jste; proč to chcete opět slyšet? Což se i vy chcete stát jeho učedníky? 28 Osopili se na něho a řekli: Učedník jeho jsi ty, my však jsme učedníci Mojžíšovi. 29 My víme, že Bůh promluvil k Mojžíšovi, o tomto však nevíme, odkud je. 30 Ten člověk odpověděl a řekl jim: V tom je přece něco divného, že vy nevíte, odkud je, a mé oči otevřel. 31 Víme [však], že Bůh hříšníkům nenaslouchá, ale jestliže se kdo Boha bojí a koná jeho vůli, tomu naslouchá. 32 Jakživo nebylo slyšet, že někdo otevřel oči slepého, jenž se tak zrodil. 33 Kdyby tento nebyl od Boha, nemohl by konat nic. 34 Odpověděli a řekli mu: Ty ses celý zrodil v hříších a ty nás poučuješ? A vyhnali ho ven. 35 Jehošua uslyšel, že ho vyhnali ven, a vyhledav ho, řekl mu: Ty, věříš v Božího Syna? 36 On odpověděl a řekl: A kdo to je, Pane, abych v něho uvěřil? 37 A Jehošua mu řekl: Ty jsi ho i uviděl, a ten, jenž s tebou mluví, je on. 38 A on děl: Věřím, Pane. A poklonil se mu. 39 A Jehošua řekl: Já jsem do tohoto světa přišel k soudu, aby ti, kteří nevidí, viděli, a aby se ti, kteří vidí, stali slepými. 40 A někteří z farizeů, kteří byli u něho, uslyšeli tyto věci a řekli mu: Což i my jsme slepi? 41 Jehošua jim řekl: Kdybyste byli slepi, neměli byste hříchu, nyní však pravíte: Vidíme; váš hřích zůstává.

Jan 10

1 Věru, věru, pravím vám: Kdo do ohrady ovcí nevhází dveřmi, nýbrž šplhá jinudy, ten je krádcce a lupič; 2 kdo však vchází dveřmi, je pastýř ovcí. 3 Tomu vrátný otvírá a ovce naslouchají jeho hlasu, i volá své vlastní ovce jménem a vyvádí je. 4 Když své vlastní všechny vyžene, ubírá se před nimi a ovce jdou za ním, protože znají jeho hlas; 5 za cizím však nikterak nepůjdou, nýbrž od něho budou utíkat, protože hlasu cizích neznají. 6 Toto podobenství jim Jehošua řekl, oni však nepoznali, co to bylo za věci, jež k nim mluvil. 7 Jehošua jim tedy řekl dále: Věru, věru, pravím vám: Dveře ovcí jsem já. 8 Všichni, kteříž přišli přede mnou, jsou krádcové a lupiči, ale ovce jim nenaslouchaly. 9 Dveře jsem já; vejde-li kdo mnou, bude zachráněn, i bude vcházet a vycházet a nalézat pastvu. 10 Krádcce nepřichází, leč aby nakradl a pobil a pohubil; já jsem přišel, aby měly život a aby jej měly v hojnosti. 11 Ten, jenž je dobrý pastýř, jsem já - ten, jenž je dobrý pastýř, pokládá za ovce své žití, 12 kdo však je námezdník a ne pastýř, jehož vlastnictvím ovce nejsou, vidí přicházet vlka, i zanechává ovce a prchá, a vlk je uchvacuje a ovce rozhání. 13 Ten námezdník pak proto prchá, že je námezdník a na ovcích mu nezáleží. 14 Ten, jenž je dobrý pastýř, jsem já, a znám ty, jež jsou mé, a těm, jež jsou mé, jsem znám 15 tak, jako mě zná Otec a já Otce znám. A za ovce pokládám své žití. 16 A mám další ovce, jež nejsou z této ohrady; musím přivést i ony, i budou naslouchat mému hlasu a vznikne jedno stádo, jeden pastýř. 17 Pro tuto příčinu mě Otec miluje, že já pokládám své žití, abych je zase vzal. 18 Nikdo mi je neodnímá, nýbrž já je pokládám sám od sebe - mám pravomoc je položit a mám pravomoc je zase vzít; tento příkaz jsem dostal od svého Otce. 19 Pro tato slova opět nastal mezi Židy rozkol; 20 tu mnozí z nich říkali: Má démona a šílí, co mu nasloucháte? 21 Druzí říkali: Toto nejsou slova démonem ovládaného; což může démon otvírat oči slepců? 22 I nastal v Jerúsalmě svátek Zasvěcení a byla zima; 23 a Jehošua se v CHRÁMĚ procházel v sloupové síni Šalomounově. 24 Židé ho tedy obklopili a pravili mu: Dokdy miníš udržovat naši duši v napětí? Jsi-li ty KRISTUS, řekni nám otevřeně. 25 Jehošua jim odpověděl: Řekl jsem vám a nevěříte. Činy, jež já konám ve jménu svého Otce, ty o mně svědčí, 26 ale vy nevěříte, protože nejste z ovcí mých, jak jsem vám řekl. 27 Ovce mé naslouchají mému hlasu a já je znám, i jdou za mnou 28 a já jim dávám věčný život a nikdy se nikterak neztratí a z mé ruky je nikdo neuchvátí. 29 Můj Otec, jenž mi je dal, je větší než všichni, a z ruky mého Otce nikdo nic uchvacovat nemůže; 30 já a Otec jsme jedno. 31 Židé tedy opět zvedali kamení, aby ho ukamenovali. 32 Jehošua jim odpověděl: Ukázal jsem vám mnoho dobrých činů od mého Otce - pro který čin z nich kamenujete mne? 33 Židé mu odpověděli: Nekamenujeme tě pro dobrý čin, nýbrž pro rouhání a protože ty, jsa člověk, se činiš Bohem. 34 Jehošua jim odpověděl: Není ve vašem zákoně napsáno: Já jsem řekl: Jste bohové? 35 Řekl-li, že ti, k nimž se událo Boží slovo, jsou bohové, (a Písmo nemůže být zrušeno,) 36 pravíte vy: Rouháš se, o tom, jehož posvětil a do světa vyslal Otec, protože jsem řekl: Jsem Boží Syn? 37 Nekonám-li činy svého Otce, nevěřte mi, 38 pakli konám, i když nevěříte mně, věřte těm činům, abyste poznali a uvěřili, že Otec je ve mně a já v něm. 39 Byli tedy opět dychtívi ho zadržet, i ušel z jejich ruky 40 a odešel zase na druhý břeh Jordánu, na to místo, kde Jan nejprve ponořoval, a tam zůstával. 41 I přišli k němu mnozí a říkali: Jan sice nevykonal žádné znamení, ale vše, cokoli řekl o tomto, bylo pravdivé. 42 A mnozí tam v něho uvěřili.

Jan 11

1 I byl jakýsi člověk nemocen, Lazar z Béthanie, ze vsi Marie a Marty, její sestry; 2 a ta Marie, jejíž bratr Lazar byl nemocen, byla ta, jež Pána pomazala voňavkou a jeho nohy vytřela svými vlasy. 3 Ty sestry k němu tedy odeslaly vzkaz: Pane, hle, ten, jehož máš rád, je nemocen. 4 Jehošua však, uslyšev to, řekl: Tato nemoc není k smrti, nýbrž pro Boží slávu, aby byl Boží Syn skrze ni oslaven. 5 A Jehošua Martu a její sestru a Lazara miloval; 6 jak tedy uslyšel, že je nemocen, zůstal právě tehdy dva dni na tom místě, kde byl. 7 Později, po tomto, praví svým učedníkům: Berme se zase do Júdska. 8 Učedníci mu praví: RABBI, nyní byli Židé dychtívi tě ukamenuvat, a zase tam odcházíš? 9 Jehošua odpověděl: Není dvanáct hodin za den? Chodí-li kdo ve dne, nenaráží, protože vidí světlo tohoto světa, 10 pakli kdo chodí v noci, naráží, protože v něm světla není. 11 Tyto věci řekl; a po tomto jim praví: Lazar, náš přítel, usnul, ale ubírám se, abych ho ze spánku vzbudil. 12 Učedníci mu tedy řekli: Pane, usnul-li, bude mu pomozeno. 13 Jehošua však to pověděl o jeho smrti, oni pak si pomyslili, že mluví o usnutí k spánku. 14 Tu jim tedy Jehošua řekl otevřeně: Lazar umřel, 15 a raduji se pro vás, že jsem tam nebyl, abyste uvěřili. Ale berme se k němu. 16 Tomáš, jemuž se říkalo Dvojče, tedy svým spoluúčedníkům řekl: Berme se i my, abychom s ním umřeli. 17 Když tedy Jehošua přišel, shledal, že je již čtyři dni v hrobce. 18 Béthanie pak byla blízko Jerúsálema, asi patnáct stadií odtamtud, 19 a k Martě a Marii byli přišli mnozí ze Židů, aby je konejšili stran jejich bratra. 20 Jak tedy Marta uslyšela, že Jehošua přichází, vyšla mu naproti, Marie však seděla doma. 21 Marta tedy k Jehošuovi řekla: Pane, kdybys byl býval zde, nebyl by můj bratr umřel; 22 ale i nyní vím, že ti Bůh dá, očkoli Boha poprosíš. 23 Jehošua jí praví: Tvůj bratr opět vstane. 24 Marta mu praví: Víím, že opět vstane - při opětovném vstání v poslední den. 25 Jehošua jí řekl: Opětovné vstání i život jsem já; kdo ve mne věří, bude žít, i když umře, 26 a kdokoli žije a ve mne věří, nikdy nikterak neumře. Věříš tomuto? 27 Praví mu: Ano, Pane, já jsem uvěřila, že ty jsi KRISTUS, Boží Syn, jenž měl přijít do světa. 28 A když toto řekla, odešla a potají zavolala Marii, svou sestru, a řekla: Učitel je zde a volá tě.

29 Ona se, jak to uslyšela, rychle zvedá a přichází k němu. 30 Jehošua pak ještě nebyl přišel do vsi, nýbrž byl na tom místě, kam mu Marta přišla naproti. 31 Když tedy ti Židé, kteří byli u ní v domě a konejšili ji, Marii uviděli, že rychle vstala a vyšla, dali se za ní, pravíce: Odchází k hrobce, aby si tam poplakala. 32 Jak tedy Marie přišla tam, kde byl Jehošua, padla, vidouc ho, k jeho nohám a pravila mu: Pane, kdybys byl býval zde, nebyl by můj bratr umřel. 33 Jak tedy Jehošua uviděl, že pláče ona a že pláčí Židé, kteří s ní přišli, byl tím v duchu hluboce dojat a rozechvěl se; 34 i řekl: Kam jste ho položili? Praví mu: Pane, pojd' a pohleď. 35 Jehošua zaslzel; 36 ti Židé tedy pravili: Hle, jak ho měl rád! 37 Někteří z nich však řekli: Nemohl tento, jenž otevřel oči slepce, způsobit i to, aby tento neumřel? 38 Jehošua tedy, jsa opět sám v sobě pln hlubokého dojetí, přichází k hrobce; a to byla jeskyně a na ní ležel kámen. 39 Jehošua praví: Odstraňte ten kámen! Sestra toho zemřelého, Marta, mu praví: Pane, již páchne, vždyť je tam čtyři dni. 40 Jehošua jí praví: Neřekl jsem ti, že uvěříš-li, uvidíš Boží slávu? 41 Ten kámen tedy odstranili, i zvedl Jehošua oči vzhůru a řekl: Otče, děkuji ti, že jsi mě vyslechl. 42 Já jsem ovšem věděl, že mi nasloucháš vždy, ale řekl jsem to pro ten dav, jenž stojí okolo, aby uvěřili, že jsi mě vyslal ty. 43 A když toto řekl, zvolal silným hlasem: Lazare, pojd' ven! 44 A ten zemřelý, svázaný na rukou i na nohou obinadly, vyšel a jeho obličej byl ovázaný potním šátkem. Jehošua jim praví: Uvolněte ho a nechejte ho odcházet. 45 Z těch Židů tedy, kteří přišli k Marii a spatřili, co vykonal, v něho mnozí uvěřili, 46 někteří z nich však odešli k farizeům a řekli jim, co Jehošua vykonal. 47 Velekněží a farizeové tedy svolali radu a pravili: Co konáme? Vždyť tento člověk koná mnoho znamení! 48 Necháme-li ho tak, uvěří v něho všichni, i přijdou Římané a smetou i naše místo i náš národ. 49 Jeden však, kterýsi z nich, Kaiafas, jenž byl onoho roku veleknězem, jim řekl: Vy nevíte nic, 50 aniž přihlížíte k tomu, že je vám prospěšné, aby za lid umřel jeden člověk a ne aby zahynul celý národ. 51 Toto však neřekl sám od sebe, nýbrž prorokoval, jsa onoho roku veleknězem, že Jehošua měl za ten národ umírat - 52 a nejen za ten národ, nýbrž aby v jedno shromáždil rozehnané Boží děti. 53 Od onoho dne se tedy usnesli, že budou usilovat o jeho zabití; 54 Jehošua tedy již mezi Židy nechodil veřejně, nýbrž odtamtud odešel do kraje blízko pustiny, k městu řečenému Efraim, a prodléval s učedníky tam. 55 Bylo však blízko Minutí Židů a mnozí z venkova před Minutím vystoupili do Jerúsálema, aby se očistili. 56 Hledali tedy Jehošua a říkali si navzájem, stojíce v CHRÁMĚ: Co si myslíte? Že by k svátku vůbec nepřišel? 57 A velekněží a farizeové byli dali příkaz, zví-li kdo, kde je, aby to udal, tak aby ho mohli zadržet.

Jan 12

1 Jehošua tedy šest dní před Minutím přišel do Béthanie, kde byl Lazar, ten zemřelý, jehož Jehošua vzkřísil zprostřed mrtvých. 2 Uspořádali mu tam tedy večeri a Marta obsluhovala, Lazar však byl jeden z těch, kdo s ním leželi u stolu. 3 Marie tedy, vzavši libru voňavky z čistého nardu, velmi cenného, pomazala Jehošuoovy nohy a vytřela jeho nohy svými vlasy, i byl vůní té voňavky naplněn dům. 4 Jeden z jeho učedníků, Júdas Šimonův, Iskarióta, jenž ho měl vydávat, tedy praví: 5 Proč tato voňavka nebyla prodána za tři sta denárů a dána chudým? 6 Toto však řekl, ne protože mu záleželo na chudých, nýbrž protože byl zloděj a měl pokladnu a nosil, co se do ní kladlo. 7 Jehošua tedy řekl: Ponechej jí to, že to uchovala na den mé přípravy k pohřbu. 8 Chudé přece máte vždy u sebe, mne však nemáte vždy. 9 Početný dav ze Židů tedy zvěděl, že on je tam, i přišli nejen stran Jehošuy, nýbrž i aby uviděli Lazara, jehož vzkřísil zprostřed mrtvých. 10 Velekněží se však usnesli, že budou usilovat o zabití i Lazara, 11 protože pro něho mnozí ze Židů odcházeli a nabývali víry v Jehošua. 12 Když nazítří uslyšel početný dav, jenž přišel k svátku, že Jehošua přichází do Jerúsálema, 13 nabrali palmových listů a vyšli mu v ústřety, i volali: HÓSANNA, požehnan budiž ten, jenž přichází ve jménu Jehovy, Israélův Král! 14 A Jehošua, opatřiv si oslika, na něho usedl podle toho, jak je napsáno: 15 Neboj se, dcero Sióna; hle, přichází tvůj Král, sedě na mláděti osla. 16 Těmto věcem [pak] jeho učedníci zprvu nerozuměli, když však byl Jehošua oslaven, tehdy si vzpomněli, že tyto věci o něm byly napsány a že mu tyto věci učinili. 17 Ten dav tedy, jenž byl u něho, svědčil, že zavolal Lazara z hrobky a vzkřísil ho zprostřed mrtvých; 18 pro tuto příčinu mu dav také vyšel naproti, že uslyšeli, že on vykonal toto znamení. 19 Farizeové tedy k sobě navzájem řekli: Pozorujete, že nejste nic platni? Hle, svět odešel za ním. 20 I byli mezi těmi, kteří vystoupili, aby se ve svátek klaněli, jacísi Řekové; 21 ti tedy přikročili k Filipovi, jenž byl z Béthsaidy z Galileje, a žádali ho, pravíce: Pane, rádi bychom uviděli Jehošua. 22 Filip jde a říká to Ondřejovi, [a nato] jde Ondřej a Filip a říkají to Jehošuovi. 23 Jehošua jim však odpověděl, pravě: Přišla hodina, aby Syn člověka byl oslaven. 24 Věru, věru, pravím vám: Jestliže zrno pšenice nepadne do země a neumře, zůstává ono samotné, pakli umře, nese mnoho úrody. 25 Kdo má své žití rád, ztratí je, a kdo své žití v tomto světě nenávidí, zachová je k věčnému životu. 26 Posluhuje-li kdo mně, nechť následuje mne, a kde jsem já, tam bude i posluha můj; [a] posluhuje-li kdo mně, Otec ho poctí. 27 Nyní je má duše znepokojena, i co mám říci? Otče, vysvobď mě od této hodiny? Ale pro tuto příčinu jsem k této hodině přišel - 28 Otče, oslav své jméno! Z nebe se tedy ozval hlas: I oslavil jsem a oslavím opět. 29 Dav, jenž tam stál a uslyšel to, tedy říkal, že zahřmělo; druzí říkali: Promluvil k němu anděl. 30 Jehošua odpověděl a řekl: Tento hlas zazněl ne pro mne, nýbrž pro vás. 31 Nyní je soud tohoto světa, nyní bude vládce tohoto světa vyhnán ven, 32 a já, budu-li vyzdvižen ze země, potáhnu všechny k sobě. 33 Toto však pravil, naznačuje, jakou smrtí měl umírat. 34 Dav mu odpověděl: My jsme ze zákona slyšali, že KRISTUS zůstává navždy, i jak to, že ty pravíš, že Syn člověka musí být vyzdvižen? Kdo to je, ten Syn člověka?

35 Jehošua jim tedy řekl: Ještě malou chvíli je mezi vámi světlo; dokud světlo máte, chodte tak, aby vás nepřepadla temnota - a kdo v temnotě chodí, neví, kam odchází. 36 Dokud světlo máte, věřte ve světlo, abyste se stali syny světla. Tyto věci Jehošua promluvil a odešel skryl se před nimi. 37 Ač však v jejich přítomnosti vykonal tolik znamení, nevěřili v něho, 38 aby bylo splněno slovo Isaiáše, proroka, jež on řekl: Jehovo, kdo uvěřil naší zprávě a komu bylo zjeveno rámež Jehovy? 39 Věřit nemohli pro tu příčinu, že Isaiáš také řekl: 40 Oslepil jejich oči a zatvrdil jejich srdce, aby se nestalo, že by očima uviděli a srdcem porozuměli a byli obráceni ke mně a že bych je vyléčil. 41 Tyto věci Isaiáš řekl, protože uviděl jeho slávu a o něm promluvil. 42 Ač v něho přesto i mnozí z vládců uvěřili, přece vzhledem k farizeům nevyznávali, aby nebyli vyloučeni ze synagogy; 43 zamilovali si slávu od lidí, a to více než slávu od Boha. 44 Jehošua však zvolal a řekl: Kdo věří ve mne, ne ve mne věří, nýbrž v toho, jež mě poslal, 45 a kdo spatřuje mne, spatřuje toho, jež mě poslal. 46 Já jsem přišel do světa jako světlo, aby nikdo, kdo ve mne věří, nezůstal v temnotě; 47 a jestliže kdo vyslechne má slova a nezachová jich, nesoudím ho já - nepřišel jsem přece, abych soudil svět, nýbrž abych svět zachránil. 48 Kdo zamítá mne a nepřijímá mých slov, má svého soudce: slovo, jež jsem promlouval, to ho bude soudit v poslední den, 49 protože jsem já nepromlouval sám ze sebe, nýbrž Otec, jež mě poslal, mi sám dal příkaz, co mám říkat a co mám promlouvat; 50 a vím, že jeho příkaz je věčný život. Co já tedy mluvím, mluvím tak, jak mi řekl Otec.

Jan 13

1 Před svátkem Minutí pak Jehošua, věda, že přišla jeho hodina, aby z tohoto světa přešel k Otcí, zamilovav si své vlastní, kteří byli ve světě, miloval je až do konce. 2 A když nadešla večeře a ďábel již byl vpustil do srdce Júdy Šimonova, Iskarióty, to, aby ho vydal, 3 [Jehošua,] věda, že mu Otec dal do rukou všechny věci a že od Boha vyšel a k Bohu odchází, 4 se zvedá od večeře a odkládá šatstvo, a vzav lněnou roušku, opásal se; 5 potom nalévá do umyvadla vody a počal mýt nohy učedníků a vytírat je tou lněnou rouškou, jíž byl opásán. 6 Přichází tedy k Šimonu-Petrovi a ten mu praví: Pane, ty míniš mýt mé nohy? 7 Jehošua odpověděl a řekl mu: Ty teď nevíš, co já konám, poznáš to však později. 8 Petr mu praví: Nikdy mé nohy nikterak mýt nebudeš. Jehošua mu odpověděl: Neumyji-li tě, nemáš se mnou podílu. 9 Šimon-Petr mu praví: Pane, nejen mé nohy, nýbrž i ruce i hlavu. 10 Jehošua mu praví: Kdo je vykoupán, nemá zapotřebí leč nohy si umýt, jinak je celý čist; a vy čistí jste, ale ne všichni. 11 Znal totiž toho, jež ho vydával; pro tuto příčinu řekl: Ne všichni jste čistí. 12 Když tedy umyl jejich nohy a vzal své šatstvo, řekl jim, usadiv se zase: Víte, co jsem vám učinil? 13 Vy mě oslovujete Učitel a Pán, a říkáte tak dobře, neboť tím jsem. 14 Umyl-li jsem tedy vaše nohy já, Pán a Učitel, jste i vy povinni navzájem si nohy mýt - 15 ano, dal jsem vám příklad, abyste i vy jednali podle toho, jak jsem učinil já vám. 16 Věru, věru, pravím vám: Nevolník není větší než jeho pán, ani vyslanec větší než ten, jež ho poslal. 17 Víte-li tyto věci, jste blaženi, činíte-li je. 18 Nemluvím o vás všech, já znám ty, jež jsem si vyvolil, ale aby bylo splněno Písmo: Ten, jež se mnou požívá chléb, pozvedl svou patu proti mně. 19 Pravím vám to teď, dříve než se tak stane, abyste, až se tak stane, uvěřili, že jsem to já. 20 Věru, věru, pravím vám: Kdo přijímá, kohokoli já pošlu, přijímá mne, a kdo přijímá mne, přijímá toho, jež mě poslal. 21 Pověděv tyto věci, byl Jehošua v duchu jat nepokojem, i dosvědčil a řekl: Věru, věru, pravím vám, že jeden z vás mě vydá. 22 Učedníci tedy na sebe navzájem pohlíželi v nejistotě, o kom mluví. 23 I ležel u stolu v Jehošuově náruči jeden z jeho učedníků, jehož Jehošua miloval; 24 tomu tedy Šimon-Petr kyne, by se zeptal, kdo asi je ten, o němž mluví. 25 A on, opřev se o Jehošuovu hrud', mu praví: Pane, kdo je to? 26 Jehošua odpovídá: Je to onen, jemuž já namočím a podám kousek chleba. A namočiv kousek chleba, dává jej Júdovi Šimonovu, Iskariótovi; 27 a do něho tehdy, po tom kousku chleba, vstoupil Satan. Jehošua mu tedy praví: Co konáš, vykonej rychle. 28 Z těch však, kdo leželi u stolu, nikdo nepoznal, k čemu mu toto řekl; 29 jelikož totiž Júdas měl pokladnu, myslili někteří, že mu Jehošua praví: Nakup věcí, jichž máme zapotřebí na svátek; anebo aby něco dal chudým. 30 On tedy, vzav ten kousek chleba, ihned vyšel; byla pak noc. 31 Když tedy vyšel, praví Jehošua: Nyní je Syn člověka oslaven a v něm je oslaven Bůh; 32 je-li v něm Bůh oslaven, oslaví Bůh i jeho sám v sobě, a oslaví ho ihned. 33 Dětičky, jsem s vámi ještě malou chvíli. Budete mě hledat, a jak jsem řekl Židům: Kam odcházím já, tam vy přijít nemůžete - teď to pravím i vám. 34 Dávám vám nový příkaz: Abyste se navzájem milovali - abyste se tak, jak jsem miloval já vás, navzájem milovali i vy. 35 Podle tohoto všichni poznají, že jste učedníci moji, budete-li mít mezi sebou navzájem lásku. 36 Šimon-Petr mu praví: Pane, kam odcházíš? Jehošua mu odpověděl: Kam odcházím, tam se za mnou nyní vydat nemůžeš, posléze se však za mnou vydáš. 37 Petr mu praví: Pane, proč se za tebou nemohu vydat teď? Položím za tebe své žití. 38 Jehošua odpovídá: Položíš za mne své žití! Věru, věru, pravím ti: Ani kohout dotud nezakokrhá, než mě třikrát zapřeš.

Jan 14

1 Necht' se vaše srdce neznepokojuje; věřte v Boha, věřte i ve mne. 2 V domě mého Otce je mnoho obydlí - kdyby tomu tak nebylo, byl bych vám to řekl, protože se ubírám připravit vám místo; 3 a jestliže se odeberu a připravím vám místo, přicházím zase a přijmu vás k sobě, abyste i vy byli tam, kde jsem já. 4 A kam já odcházím, víte, a víte cestu. 5 Tomáš mu praví: Pane, nevíme, kam odcházíš, a jak můžeme vědět cestu? 6 Jehošua mu praví: Ta cesta, i pravda i život, jsem já: Nikdo nepřichází k Otci leč skrze mne. 7 Kdybyste mě byli poznali, byli byste poznali i mého Otce; a od nynějška ho znáte a uviděli jste ho. 8 Filip mu praví: Pane, ukaž nám Otce a to nám stačí. 9 Jehošua mu praví: Tak dlouhý čas jsem s vámi a nepoznal jsi mě, Filipe? Kdo uviděl mne, uviděl Otce - a jak to, že ty pravíš: Ukaž nám Otce? 10 Nevěříš, že jsem já v Otci a že Otec je ve mně? Slova, jež k vám mluvím já, nemluvím sám od sebe; činy však koná on, Otec, jenž ve mně zůstává. 11 Věřte mi, že jsem já v Otci a Otec ve mně; ne-li však, věřte mi pro ty činy samy. 12 Věru, věru, pravím vám: Kdo ve mne věří, i on bude konat ty činy, jež konám já, a bude konat větší než ty, protože se já ubírám k Otci 13 a očkoli poprosíte v mém jménu, to vykonám, aby byl v Synu oslaven Otec; 14 poprosíte-li očkoli v mém jménu, vykonám to já. 15 Milujete-li mě, buďte bedliví příkazů mých 16 a já požádám Otce, i dá vám druhého Těšitele, aby s vámi byl navždy, 17 Ducha pravdy, jehož nemůže přijmout, svět, protože ho nespátřuje, aniž ho zná, vy ho však znáte, protože zůstává při vás a bude ve vás. 18 Nezanechám vás jako sirotky; přicházím k vám. 19 Ještě malou chvíli a svět mě již nespátřuje, vy však mě spatřujete; protože žiji já, budete žít i vy. 20 Vy v onen den poznáte, že já jsem ve svém Otci a vy ve mně a já ve vás. 21 Kdo má mé příkazy a je jich bedliv, to je ten, jenž mě miluje, kdo mě však miluje, bude milován od mého Otce a budu ho milovat já a zjevím mu sám sebe. 22 Júdas, ne onen Iskarióta, mu praví: Pane, jak to, že hodláš sám sebe zjevovat nám a ne světu? 23 Jehošua odpověděl a řekl mu: Miluje-li mě kdo, bude bedliv mého slova a bude ho milovat můj Otec, i přijdeme k němu a zřídíme si při něm obydlí. 24 Kdo mě nemiluje, není bedliv mých slov; a slovo, jež slyšíte, není mé, nýbrž Otcovo - toho, jenž mě poslal. 25 Tyto věci jsem k vám promluvil, dokud jsem zůstával při vás; 26 ten Těšitel však, Svatý Duch, jehož v mém jménu pošle Otec, on vás naučí všem věcem a upomene vás na všechny věci, jež jsem vám řekl. 27 Zanechávám vám pokoj, dávám vám pokoj svůj; já vám dávám ne podle toho, jak dává svět. Necht' se vaše srdce nezneklidňuje, aniž strachuje. 28 Uslyšeli jste, že jsem já vám řekl: Odcházím a přicházím k vám; kdybyste mě milovali, zaradovali byste se, že se ubírám k Otci, protože [můj] Otec je větší než já. 29 A nyní jsem vám to pověděl dříve než se tak stane, abyste, až se tak stane, uvěřili. 30 Již s vámi nebudu mnoho mluvit, neboť přichází vládce světa, a ve mně nemá nic; 31 ale aby svět poznal, že miluji Otce a jedním tak, jak mi Otec přikázal. Vstávejte, berme se odtud.

Jan 15

1 Já jsem pravý vinný kmen a můj Otec je rolník. 2 Každý roub ve mně, jenž nenese ovoce - odstraňuje jej, a každý, jenž ovoce nese - čistí jej, aby nesl více ovoce. 3 Vy již následkem slova, jež jsem k vám promluvil, čistí jste; 4 zůstaňte ve mně a já ve vás. Jako nemůže roub nést ovoce sám od sebe, nezůstane-li ve vinném kmeni, tak ani vy, nezůstanete-li ve mně. 5 Vinný kmen jsem já, rouby vy; mnoho ovoce nese ten, kdo zůstává ve mně a já v něm, protože beze mne nemůžete vykonat nic. 6 Nezůstane-li kdo ve mně, odpadne jako roub ven a uschne, i sbírají je a házejí do ohně a spalují se. 7 Jestliže ve mně zůstanete a ve vás zůstanou má slova, budete si vyprošovat, cokoli si budete přát, a stane se vám tak. 8 Tím, že ponese mnoho ovoce, je můj Otec oslaven, i stanete se učedníky mámi. 9 Jako mě miloval Otec, miloval jsem i já vás; zůstaňte v té lásce mé. 10 V mé lásce zůstanete, budete-li bedliví mých příkazů, jako jsem já zůstal bedliv příkazů svého Otce a v jeho lásce zůstávám. 11 Tyto věci jsem k vám promluvil, aby ve vás byla radost má a vaše radost aby se stala plnou. 12 Příkaz můj je tento: Abyste se navzájem milovali, jako jsem miloval já vás. 13 Nikdo nemá větší lásky než tuto: Aby někdo za své přátele položil své žití - 14 moji přátelé jste vy, konáte-li, cokoli vám přikazuji já. 15 Již o vás nepravím, že jste nevolníci, protože nevolník neví, co jeho pán koná, nýbrž jsem o vás řekl, že jste přátelé, protože jsem vám v známost uvedl všechny věci, jež jsem uslyšel od svého Otce. 16 Ne vy jste si mě vyvolili, nýbrž já jsem si vyvolil vás a určil vás, abyste vy šli a nesli ovoce a aby vaše ovoce zůstávalo, aby vám Otec dal, očkoli ho v mém jménu poprosíte. 17 Tyto věci vám přikazuji: Abyste se navzájem milovali. 18 Nenávidí-li vás svět, vězte, že v nenávist pojal dříve mne než vás; 19 kdybyste byli ze světa, svět by své vlastní měl rád, že však ze světa nejste, nýbrž jsem si vás já ze světa vyvolil, pro tu příčinu vás svět nenávidí. 20 Pamatujte na slovo, jež jsem vám já řekl: Nevolník není větší než jeho pán - pronásledovali-li mne, budou pronásledovat i vás; byli-li bedliví mého slova, budou bedliví i vašeho. 21 Ale tyto všechny věci vám způsobí pro mé jméno, protože neznají toho, jenž mě poslal. 22 Kdybych nebyl přišel a mluvil k nim, nebyli by měli hříchu, nyní však pro svůj hřích nemají výmluvy. 23 Kdo nenávidí mne, nenávidí i mého Otce. 24 Kdybych mezi nimi nebyl konal činy, jichž nekonal nikdo druhý, nebyli by měli hříchu, nyní však i uviděli i v nenávist pojali i mne i mého Otce; 25 ale to aby bylo splněno slovo, jež je napsáno v jejich zákoně: Nenáviděli mě bezdůvodně. 26 Až však přijde ten Těšitel, jehož vám já od Otce pošlu, Duch pravdy, jenž od Otce vychází, on bude o mně svědčit, 27 a svědčíte i vy, protože jste se mnou od počátku.

Jan 16

1 Tyto věci jsem k vám promluvil, abyste neupadli v léčku. 2 Vyloučí vás ze synagogy; nadto přichází hodina, kdy každý, kdo vás bude zabíjet, si bude myslet, že Bohu přináší poctu; 3 a tyto věci budou konat, protože nepoznali Otce ani mne. 4 Ale k vám jsem tyto věci promluvil, abyste, až jejich hodina přijde, na ně pamatovali, že jsem vám je já řekl. Z počátku jsem vám však tyto věci neříkal, protože jsem byl s vámi, 5 nyní se však dávám na cestu k tomu, jenž mě poslal, a nikdo z vás se mne netáže: Kam se dáváš na cestu? 6 Ale protože jsem k vám promluvil tyto věci, naplnil vaše srdce zármutek, 7 ale já vám říkám pravdu: Vám je prospěšné, abych já odešel, neboť neodejdu-li, Těšitel k vám nepřijde, odeberu-li se však, pošlu ho k vám; 8 a on přijde podá světu důkaz stran hříchu a stran spravedlnosti a stran soudu - 9 ano, stran hříchu, protože ve mne nevěří, 10 stran spravedlnosti pak, protože se dávám na cestu k [svému] Otcí a již mě nespátřujete, 11 a stran soudu, protože vládce tohoto světa je odsouzen. 12 Mám vám ještě mnoho co říkat, ale teď to nemůžete snést, 13 až však přijde on, Duch pravdy, uvede vás do vší pravdy, neboť nebude mluvit sám od sebe, nýbrž bude mluvit, cokoli uslyší, a bude vám zvěstovat budoucí věci. 14 On bude oslavovat mne, protože bude brát z mého a zvěstovat vám. 15 Všechny věci, kterékoli má Otec, jsou mé; pro tuto příčinu jsem řekl, že bere z mého a bude zvěstovat vám. 16 Malou chvíli a nespátřujete mě, a opět malou chvíli a uvidíte mě [, protože se dávám na cestu k Otcí]. 17 Někteří z jeho učedníků tedy k sobě navzájem řekli: Co je toto, co nám praví: Malou chvíli a nespátřujete mě, a opět malou chvíli a uvidíte mě, a: protože se já dávám na cestu k Otcí? 18 Pravili tedy: Co je toto, co praví: Malou chvíli? Nevíme, o čem mluví. 19 Jehošua tedy poznal, že se ho chtěli tázat, a řekl jim: Vypytáváte se mezi sebou stran tohoto, že jsem řekl: Malou chvíli a nespátřujete mě, a opět malou chvíli a uvidíte mě? 20 Věru, věru, pravím vám, že vy budete plakat a naříkat, svět však se bude radovat; a vy budete zarmoucení, ale váš zármutek se změní v radost. 21 Když žena rodí, má zármutek, protože přišla její hodina, když však děťátko na svět přivede, již na tu trýzeň nepamatuje pro radost, že byl do světa přiveden člověk; 22 a vy tedy sice nyní máte zármutek, uvidím vás však opět a vaše srdce se zaraduje a vaši radost od vás nikdo nebere. 23 A v onen den nebudete o nic žádat mne; věru, věru, pravím vám: Očkoli v mém jménu poprosíte Otce, dá vám. 24 Doposud jste v mém jménu o nic nepoprosili; prostě a dostanete, aby vaše radost byla plná. 25 Tyto věci jsem k vám promluvil v podobstvích; přichází hodina, kdy k vám již v podobstvích mluvit nebudu, nýbrž vám otevřeně podám zprávu o Otcí. 26 V onen den budete prosit v mém jménu, a nepravím vám, že budu Otce za vás žádat já; 27 vždyť Otec sám vás má rád, protože vy jste si oblíbili mne a uvěřili, že jsem já vyšel od Boha. 28 Vyšel jsem od Otce a přišel jsem do světa; svět zase opouštím a ubírám se k Otcí. 29 Jeho učedníci mu praví: Hle, nyní mluvíš otevřeně a nepronášíš žádné podobství; 30 nyní víme, že víš všechny věci a nemáš zapotřebí, aby tě kdo žádal. Podle tohoto věříme, že jsi vyšel od Boha. 31 Jehošua jim odpověděl: Teď věříte? 32 Hle, přichází hodina, a přišla, že se rozprchnete, každý ke svým vlastním, a mne necháte samotného; ale nejsem sám, protože je se mnou Otec. 33 Tyto věci jsem k vám promluvil, abyste měli pokoj ve mně - ve světě máte strast, ale buďte dobré mysli, já jsem svět přemohl.

Jan 17

1 Tyto věci Jehošua promluvil, i pozvedl své oči k nebi a řekl: Otče, hodina přišla - oslav svého Syna, aby i tvůj Syn oslavil tebe 2 podle toho, jak jsi mu dal pravomoc nade vším masem, aby, pokud jde o všechny, jež jsi mu dal, jim dal život věčný. 3 A ten věčný život je toto: Aby znali tebe, jediného pravého Boha, a Jehošuu Krista, jehož jsi vyslal. 4 Já jsem tě oslavil na zemi, dokončil jsem dílo, jež jsi mi dal, abych je vykonal; 5 a nyní mě ty, Otče, oslav sám u sebe slávou, již jsem u tebe měl předtím než byl svět. 6 Tvé jméno jsem vyjevil lidem, jež jsi mi dal ze světa - byli tvoji a dal jsi je mně, i zůstali bedliví tvého slova; 7 nyní poznali, že všechny věci, kterékoli jsi mi dal, jsou od tebe, 8 protože jsem jim dal slova, jež jsi mi dal, a oni je přijali a poznali opravdu, že jsem vyšel od tebe, a uvěřili, že jsi mě vyslal ty. 9 Já žádám za ně, nežádám za svět, nýbrž za ty, jež jsi mi dal, protože jsou tvoji, 10 (a vše to, co je mé, je tvé, a to, co je tvé, je mé,) a jsem v nich oslaven. 11 A již nejsem ve světě, a títo ve světě jsou, a já přicházím k tobě - svatý Otče, uchraň je ve svém jménu, jež jsi mi dal, aby byli jedno, jako my. 12 Když jsem byl s nimi, chránil jsem je v tvém jménu já; ty, jež jsi mi dal, jsem zachoval, a nebyl z nich zahuben nikdo, leč syn záhuby, aby bylo splněno Písmo. 13 A nyní přicházím k tobě a tyto věci ve světě mluvím, aby v sobě měli splněnou radost mou. 14 Já jsem jim dal tvé slovo a svět je pojal v nenávist, protože nejsou ze světa, jako ze světa nejsem já. 15 Nežádám, abys je ze světa vzal, nýbrž abys je uchránil od zlého. 16 Ze světa nejsou, jako ze světa nejsem já; 17 posvěť je pravdou - slovo tvé je pravda. 18 Jako jsi do světa vyslal mne, vyslal jsem je i já do světa, 19 a já za ně posvěcuji sám sebe, aby byli pravdou posvěceni i oni. 20 Žádám pak nejen za tyto, nýbrž i za ty, kteří skrze jejich slovo věří ve mne, 21 aby byli všichni jedno, jako jsi ty, Otče, ve mně a já v tobě, aby i oni byli jedno v nás, aby svět [u]věřil, že jsi mě vyslal ty. 22 A já jsem jim dal slávu, již jsi mi dal, aby byli jedno, jako jsme jedno my, 23 já v nich a ty ve mně, aby byli dokonale uvedeni v jedno [a] aby svět věděl, že jsi mě vyslal ty a že jsi je miloval, jako jsi miloval mne. 24 Otče, pokud jde o ty, jež jsi mi dal, přeji si, aby i oni byli se mnou, kde jsem já, aby se dívali na slávu mou, již jsi mi dal, neboť jsi mě miloval před založením světa.

25 Spravedlivý Otče! A svět tě nepoznal, já však jsem tě poznal, i tito poznali, že jsi mě vyslal ty; 26 i uvedl jsem jim ve známost tvé jméno a ve známost je uvedu, aby v nich byla láska, již jsi mě miloval, i já v nich.

Jan 18

1 Pověděv tyto věci, vyšel Jehošua se svými učedníky na druhý břeh zimní bystřiny Kedronu, kde byla zahrada; do té vstoupil on i jeho učedníci. 2 A o tom místě věděl i Júdas, jenž ho vydával, protože tam Jehošua často býval se svými učedníky pospolu. 3 Júdas tedy, dostav četu a od velekněží a farizeů zřízence, tam přichází s lucernami a pochodněmi a zbraněmi. 4 Jehošua tedy, věda o všech věcech, jež na něho přicházely, vyšel a řekl jim: Koho hledáte? 5 Odpověděli mu: Jehošuu, Nazarea. Jehošua jim praví: To jsem já. A stál s nimi i Júdas, jenž ho vydával. 6 Jak jim tedy řekl: To jsem já, ustoupili dozadu a padli k zemi. 7 Otázal se jich tedy opět: Koho hledáte? A oni řekli: Jehošuu, Nazarea. 8 Jehošua odpověděl: Řekl jsem vám, že to jsem já; hledáte-li tedy mne, nechejte tyto odcházet; 9 aby bylo splněno to slovo, jež byl řekl: Pokud jde o ty, jež jsi mi dal, nikoho z nich jsem neztratil. 10 Šimon-Petr tedy, maje meč, vytáhl jej a uhodil nevolníka veleknězova a uťal jeho pravé ucho. A jméno toho nevolníka bylo Malchus. 11 Jehošua tedy Petrovi řekl: Zastrč ten meč do pochvy. Kalich, jež mi dal Otec - vskutku bych jej neměl pít? 12 Ta četa tedy a velící důstojník a zřízenci Židů Jehošuu zatkli a svázali ho, 13 i odvedli ho nejprve k Annovi, neboť to byl tchán Kaiafy, jenž byl onoho roku veleknězem; 14 Kaiafas však byl ten, jenž byl Židům poradil, že je prospěšné, aby za lid zhyнул jeden člověk. 15 I šel za Jehošuu Šimon-Petr a ten druhý učedník; onen učedník však byl znám veleknězi a vstoupil s Jehošuu do veleknězova paláce, 16 Petr pak stál venku u dveří. Ten druhý učedník tedy, jenž byl znám veleknězi, vyšel a promluvil k vrátné a Petra uvedl dovnitř. 17 Ta děvečka tedy, jež byla vrátnou, Petrovi praví: Což jsi i ty z učedníků tohoto člověka? On praví: Nejsem. 18 I stáli tam ti nevolníci a ti zřízenci; byli rozdělali oheň z uhlí, protože bylo chladno, a ohřívali se, a s nimi stál a ohříval se i Petr. 19 Velekněz se tedy Jehošuu tázal na jeho učedníky a na jeho nauku. 20 Jehošua mu odpověděl: Já jsem k světu promlouval veřejně; já jsem vždy vyučoval v synagoze i v CHRÁMĚ, kde se scházejí všichni Židé, a nic jsem nepromluvil potajmu. 21 Co se mne dotazuješ? Dotazuj se těch, kteří uslyšeli, co jsem k nim promlouval. Hle, ti vědí, co jsem já říkal. 22 Když však řekl tyto věci, dal jeden ze zřízenců, kteří při tom stáli, Jehošuu políček a řekl: Takto odpovídáš veleknězi? 23 Jehošua mu odpověděl: Promluvil-li jsem zle, dosvědč to zlo, pakli dobře, co mě biješ? 24 Annas ho [tedy] svázaného byl odeslal ke Kaiafovi, veleknězi. 25 Šimon-Petr však stál a ohříval se. Řekli mu tedy: Což jsi i ty z jeho učedníků? On zapřel a řekl: Nejsem. 26 Jeden z veleknězových nevolníků, jenž byl příbuzný toho, jemuž Petr uťal ucho, praví: Neviděl jsem tě já s ním v té zahradě? 27 Petr tedy opět zapřel a hned zakokrhal kohout. 28 Jehošuu tedy vedou od Kaiafy do prétoria. Bylo pak časně ráno a oni do prétoria nevstoupili, aby nebyli poskvrněni, nýbrž [aby] mohli pojít Minutí. 29 Pilát tedy vyšel k nim a řekl: Jakou obžalobu proti tomuto člověku přinášíte? 30 Odpověděli a řekli mu: Kdyby tento nebyl pachatel zla, nebyli bychom ti ho odevzdali. 31 Pilát jim tedy řekl: Vezměte ho vy a suďte ho podle vašeho zákona. Židé mu tedy řekli: Nám není dovoleno nikoho zabít; 32 aby bylo splněno Jehošuuovo slovo, jež řekl, naznačuje, jakou smrtí měl umírat. 33 Pilát tedy zase vstoupil do prétoria a zavolał Jehošuu a řekl mu: Ty jsi ten Král Židů? 34 Jehošua [mu] odpověděl: Toto pravíš sám od sebe či ti to o mně řekli druzí? 35 Pilát odpověděl: Což jsem já snad Žid? Mně tě odevzdal národ tvůj a velekněží; co jsi učinil? 36 Jehošua odpověděl: Království mé není z tohoto světa; kdyby z tohoto světa bylo království mé, byli by bojovali služebníci moji, abych nebyl Židům vydán; nyní však království mé odtud není. 37 Pilát mu tedy řekl: Ty tedy přece jsi Král? Jehošua odpověděl: Ty pravíš, že já jsem Král; já jsem k tomu zrozen a do světa jsem přišel na to, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo je z pravdy, naslouchá mému hlasu. 38 Pilát mu praví: Co je pravda? A pověděv toto, vyšel zase k Židům a praví jim: Já na něm neshledávám žádné viny. 39 Je však vaším zvykem, abych vám na Minutí jednoho propustil - jste tedy pro to, bych vám propustil tohoto Krále Židů? 40 Všichni tedy opět spustili pokřik a říkali: Tohoto ne, nýbrž Barabbu. Ten Barabbas pak byl lupič.

Jan 19

1 Tu tedy Pilát Jehošuu vzal a zbičoval 2 a vojáci spletli z trní věnec a nasadili na jeho hlavu a oblékli ho v purpurový přehoz, 3 i přicházeli k němu a říkali: Buď zdrav, Králi Židů! A dávali mu políčky. 4 A Pilát vyšel zase ven a praví jim: Hle, vedu vám ho ven, abyste poznali, že na něm neshledávám žádné viny. 5 (Jehošua tedy vyšel ven, maje na sobě ten trnový věnec a ten purpurový přehoz.) A praví jim: Hle, ten člověk! 6 Když ho tedy velekněží a zřízenci uviděli, spustili pokřik a říkali: Ukřižuj, ukřižuj [ho]! Pilát jim praví: Vezměte ho vy a ukřižujte, neboť já na něm neshledávám viny. 7 Židé mu odpověděli: My máme zákon a podle [našeho] zákona musí umřít, protože se činil Božím Synem. 8 Když tedy Pilát uslyšel toto slovo, ulekl se tím více; 9 i vstoupil zase do prétoria a praví Jehošuu: Odkud jsi ty? Jehošua mu však nedal odpovědi; 10 Pilát mu tedy praví: Ke mně nemluviš? Nevíš, že mám pravomoc tě propustit a mám pravomoc tě ukřižovat?

11 Jehošua odpověděl: Neměl bys proti mně žádné pravomoci, kdyby ti nebyla dána shora; pro tuto příčinu má ten, kdo ti mě vydal, větší hřích. 12 Od té chvíle Pilát usiloval ho propustit, Židé však křičeli, říkajíce: Propustíš-li tohoto, nejsi císařův přítel; každý, kdo se činí králem, mluví proti císaři. 13 Pilát tedy, zaslechnuv tato slova, vyvedl Jehošuu ven a usedl na soudcovský stolec k místu řečenému Kamenná dlažba, hebrejsky však Gabbatha, 14 (a bylo Přichystávání před Minutím, hodina byla asi šestá,) a praví Židům: Hle, váš Král! 15 Oni však spustili pokřik: Pryč s ním, pryč s ním, ukřižuj ho! Pilát jim praví: Vašeho Krále mám ukřižovat? Velekněží odpověděli: Nemáme krále, leč císaře! 16 Tu jim ho tedy odevzdal, aby byl ukřižován; i převzali Jehošuu a odvedli ho. 17 I vyšel, nesa svůj kříž, na tak řečené Místo lebky, jemuž se hebrejsky říká Golgotha, 18 kde ho ukřižovali, a s ním druhé dva, z jedné i z druhé strany, a Jehošuu uprostřed. 19 A Pilát napsal i označení a umístil je na kříž; i bylo napsáno: Jehošua, Nazarej, Král Židů. 20 Toto označení tedy mnozí ze Židů četli, protože to místo u města, kde byl Jehošua ukřižován, bylo blízko; i bylo to napsáno hebrejsky, řecky, latinsky. 21 Velekněží Židů tedy Pilátovi pravili: Nepiš: Král Židů, nýbrž že on řekl: Jsem Král Židů. 22 Pilát odpověděl: Co jsem napsal, napsal jsem. 23 Když tedy vojáci Jehošuu ukřižovali, vzali jeho šatstvo a utvořili čtyři díly, každému vojáku díl, i tuniku; ta tunika však byla beze švů, shora naskrze vcelku utkaná. 24 Řekli tedy k sobě navzájem: Neroztrhujme ji, nýbrž o ní rozhodněme losem, či bude; aby bylo splněno Písmo, jež praví: Rozdělili si mě šatstvo mezi sebou a o mé osácení vrhli los. Nuže tedy tyto věci učinili ti vojáci. 25 A vedle Jehošuoova kříže stály: jeho matka a sestra jeho matky, Marie, jež byla žena Klóпова, a Marie z Magdaly. 26 Jehošua tedy, vida svou matku a vedle stojícího učedníka, jehož miloval, praví své matce: Ženo, hle, tvůj syn. 27 Nato praví tomu učedníku: Hle, tvá matka. A od oné hodiny ji ten učedník vzal k sobě domů. 28 Po tomto Jehošua, věda, že již jsou dokončeny všechny věci, aby bylo uskutečněno Písmo, praví: Žizním. 29 Stála tam tedy nádoba plná octa, a oni nasýtili octem houbu, nasadili na hysop a podali jeho ústům. 30 Když tedy Jehošua přijal ten ocet, řekl: Je dokončeno; a skloniv hlavu, odevzdal ducha. 31 Židé tedy, aby těla nezůstala o šabatu na kříži, jelikož bylo Přichystávání, (den onoho šabatu byl totiž veliký,) požádali Piláta, aby jejich nohy byly zpřeráženy a aby byli odstraněni. 32 Přišlitedy vojáci a zpřeráželi sice nohy toho prvního i toho dalšího, jenž s ním byl ukřižován, 33 jak však přišli k Jehošuoovi a uviděli, že je již mrtev, jeho nohy nezpřeráželi, 34 ale jeden z těch vojáků proklál jeho bok kopím a ihned vyšla krev a voda. 35 A svědčí o tom ten, jenž to uviděl, a jeho svědectví je pravdivé a on ví, že říká pravdivé věci, abyste uvěřili i vy. 36 Vždyť tyto věci se staly, aby bylo splněno Písmo: Z jeho kostí nebude žádná rozdracena; 37 a dále praví jiné Písmo: Budou hledět na toho, jehož probodli. 38 A po těchto věcech požádal Piláta Josef z Arimatheje, jenž byl Jehošuu učedník, ale pro strach ze Židů tajný, aby směl Jehošuoovo tělo odnést, a Pilát svolil. Přišel tedy a odnesl Jehošuoovo tělo; 39 a přišel i Nikodém, - jenž byl prve přišel k Jehošuoovi v noci, - nesa směs myrhy a aloé, asi sto liber. 40 Vzali tedy Jehošuoovo tělo a ovázali je pruhy plátna s těmi vonnými kořenými, jak je u Židů obyčej k pohřbu připravovat. 41 Na tom místě pak, kde byl ukřižován, byla zahrada a v té zahradě nová hrobka, do níž ještě nikdy nikdo nebyl uložen. 42 Tam tedy, vzhledem k Přichystávání Židů, protože ta hrobka byla blízko, Jehošuu uložili.

Jan 20

1 A prvního dne týdne časně ráno, ještě za temnoty, přichází k hrobce Marie z Magdaly, i vidí kámen od hrobky odstavený; 2 běží tedy a přichází k Šimonu-Petrovi a k tomu druhému učedníku, jehož měl Jehošua rád, a praví jim: Pána z hrobky odnesli a nevíme, kam ho položili. 3 Petr tedy vyšel, i ten druhý učedník, a šli k té hrobce; 4 a ti dva běželi zároveň a ten druhý učedník se kupředu rozběhl rychleji než Petr a přišel k hrobce první, 5 a nahnuv se vidí tam ležet pruhy plátna, přesto však nevstoupil. 6 Přichází tedy Šimon-Petr, bera se za ním, i vstoupil do hrobky a spatřuje ty pruhy plátna, jak tam leží, 7 i potní šátek, jenž byl na jeho hlavě, jak leží ne u těch pruhů plátna, nýbrž zvlášť složený na jednom místě. 8 Tu tedy vstoupil i ten druhý učedník, jenž k hrobce přišel první, a uviděl a uvěřil; 9 nebyli totiž ještě poznali Písmo, že musí vstát zprostřed mrtvých. 10 Ti učedníci tedy zase odešli domů, 11 Marie však stála u hrobky, plačíc venku. Jak tedy plakala, nahnula se do hrobky, 12 i spatřuje dva anděly, jak tam sedí v bílém, jeden u hlavy a jeden u nohou, kde bylo leželo Jehošuoovo tělo; 13 a ti jí praví: Ženo, co pláčeš? Praví jim: Protože mého Pána odnesli a nevím, kam ho položili. 14 Pověděvši tyto věci, obrátila se dozadu a spatřuje Jehošuu, an tam stojí; a nevěděla že je to Jehošua. 15 Jehošua jí praví: Ženo, co pláčeš? Koho hledáš? Ona, myslíc, že je to zahradník, mu praví: Pane, vyzvedl-li jsi ho ty, pověz mi, kam jsi ho položil, a já ho odnesu. 16 Jehošua jí praví: Marie! Ona, obrátivši se, mu praví hebrejsky: RABBŮNI! To znamená: Učitelí! 17 Jehošua jí praví: Nesahej na mne, neboť jsem ještě k svému Otcí nevystoupil, ubírej se však k mým bratrům a pověz jim: Vystupuji k tomu, jenž je můj Otec a váš Otec a můj Bůh a váš Bůh. 18 Marie z Magdaly jde a podává učedníkům zprávu, že uviděla Pána a že jí pověděl tyto věci. 19 Když tedy byl večer onoho dne, jenž byl první den týdne, a tam, kde byli učedníci, byly pro strach ze Židů dveře zamknuté, přišel Jehošua a stanul uprostřed a praví jim: Pokoj vám. 20 A pověděv toto, ukázal jim své ruce a svůj bok. Učedníci se tedy, užřevše Pána, zaradovali. 21 [Jehošua] jim tedy opět řekl: Pokoj vám; jako mě vyslal Otec, posílám i já vás. 22 A pověděv toto, dechl do nich a praví jim: Přijměte Svatého Ducha; 23 kterýchkoli hříchy odpustíte, jsou jim odpuštěné, kterýchkoli podržíte, jsou podržené.

24 Tomáš však, jeden z těch dvanácti, jemuž se říkalo Dvojče, s nimi nebyl, když Jehošua přišel. 25 Ti druzí učedníci mu tedy pravili: Uviděli jsme Pána. On jim však řekl: Nikterak neuvěřím, leč na jeho rukou uvidím ránu po hřebecích a do té rány po hřebecích strčím svůj prst a svou ruku strčím do jeho boku. 26 A po osmi dnech byli jeho učedníci opět uvnitř a Tomáš s nimi; Jehošua přichází při zamknutých dveřích, i stanul uprostřed a řekl: Pokoj vám. 27 Potom praví Tomášovi: Podávej sem svůj prst a pohleď na mé ruce, a podávej svou ruku a strč ji do mého boku a stávej se ne nevěřícím, nýbrž věřícím. 28 Tomáš odpověděl a řekl mu: Můj Pán a můj Bůh. 29 Jehošua mu praví: Uvěřil jsi, protože jsi uviděl; blaženi ti, kteří neuvěřili a uvěřili. 30 Jehošua tedy ovšem před svými učedníky vykonal i mnoho dalších znamení, jež nejsou zapsaná v této knize, 31 tato však zapsána byla, abyste uvěřili, že Jehošua je KRISTUS, Boží Syn, a abyste věřice měli v jeho jménu život.

Jan 21

1 Po těchto věcech se Jehošua opět učedníkům zjevil u moře Tiberiadského; a zjevil se takto: 2 Byli spolu Šimon-Petr a Tomáš, jemuž se říkalo Dvojče, a Nathanaél, jenž byl z Kány z Galileje, a ti Zebedeovi a další dva z jeho učedníků. 3 Šimon-Petr jim praví: Odcházím rybařit. Praví mu: Jdeme s tebou i my. Vyšli a nastoupili do lodi, a oné noci neulovili nic. 4 A když již nastávalo časné ráno, stanul na pobřeží Jehošua, učedníci však přesto nepoznali, že je to Jehošua. 5 Jehošua jim tedy praví: Děťátka, máte-li pak něco k přikusování? Odpověděli mu: Ne. 6 A on jim řekl: Hod'te síť na pravou stranu lodi a přijdete na něco. Hodili tedy a již ji nedokázali utáhnout pro množství ryb. 7 Onen učedník, jehož Jehošua miloval, tedy Petrovi praví: To je Pán. Šimon-Petr se tedy, uslyšev, že je to Pán, opásal svrchním oděvem (byl totiž nahý) a vrhl se do moře, 8 ti druzí učedníci pak připluli loďkou, - nebyli totiž od země daleko, nýbrž tak asi dvě stě loket, - vlekouce tu síť s rybami. 9 Jak tedy vystoupili na zem, vidí tam ležet žhavé uhlí a na něm položenou rybkou a chléb. 10 Jehošua jim praví: Přineste z těch rybek, jež jste nyní ulovili. 11 Šimon-Petr se zvedl a vytáhl tu síť na zem, plnou velikých ryb, sto třiapadesát; a ač jich bylo tolik, síť se neroztrhla. 12 Jehošua jim praví: Pojd'te, poobědvajte. Nikdo z učedníků se ho však neodvažoval dotázat: Kdo jsi ty; vědělť, že je to Pán. 13 Jehošua přichází a bere ten chléb a dává jim, a podobně tu rybkou. 14 Toto bylo již potřetí, co byl Jehošua, byv vzkříšen zprostřed mrtvých, zjeven učedníkům. 15 Když tedy poobědvali, praví Jehošua Šimonu-Petrovi: Šimone Jónův, miluješ mě více než tito? Praví mu: Ano, Pane, ty víš, že tě mám rád. Praví mu: Pas má jehňátka. 16 Praví mu opět, podruhé: Šimone Jónův, miluješ mě? Praví mu: Ano, Pane, ty víš, že tě mám rád. Praví mu: Buď pastýřem mých ovcí. 17 Praví mu potřetí: Šimone Jónův, máš mě rád? Tím, že potřetí mu řekl: Máš mě rád? byl Petr zarmoucen, i řekl mu: Pane, ty víš vše, ty znáš, že tě mám rád. Jehošua mu praví: Pas mé ovce. 18 Věru, věru, pravím ti: Když jsi byl mladší, opásával ses sám a kráčel jsi, kam sis přál, až však dosáhneš vysokého věku, vztáhneš své ruce a opáše tě druhý a povede, kam si nepřeješ. 19 Toto však řekl, naznačuje, jakou smrtí oslaví Boha. A pověděv toto, praví mu: Pojd' za mnou. 20 Petr se obrátil a vidí, že za ním jde ten učedník, jehož Jehošua miloval, jenž se při té večeři i opřel o jeho hruď a řekl: Pane, kdo je to, jenž tě vydává? 21 Toho Petr uviděl a praví Jehošuovi: Pane, a co tento? 22 Jehošua mu praví: Přeji-li si, by on zůstal, než přijdu, co tobě do toho? Ty pojd' za mnou. 23 Mezi bratry se tedy rozšířilo toto slovo: Onen učedník neumírá. Jehošua mu však neřekl, že neumírá, nýbrž: Přeji-li si, by on zůstal, než přijdu, co tobě do toho? 24 To je ten učedník, jenž svědčí o těchto věcech a jenž tyto věci napsal, a víme, že jeho svědectví je pravdivé. 25 A je i mnoho dalších věcí, jež Jehošua vykonal; kdyby ty se vypisovaly jedna po druhé, mám za to, že by ty knihy, jež by se psaly, ani sám svět neobsáhl.

Skutky apoštolů

Skutky apoštolů 1

1 Vypracoval jsem, ó Theofile, první pojednání o všech věcech, jež Jehošua počal i konat i jimž vyučovat, 2 až do toho dne, kdy byl, dav apoštolům, jež si vyvolil, skrze Svatého Ducha příkazy, vzat vzhůru; 3 těm také po svém utrpení sám sebe živého představoval mnoha důkazy, po čtyřicet dní se jim ukazuje a mluvě o věcech týkajících se Božího království. 4 A jsa s nimi pohromadě, dal jim pokyn nevzdalovat se od Jerúsáléma, nýbrž vyčkávat Otcův příslib, o němž jste, pravil, uslyšeli ode mne, 5 protože Jan sice ponořoval vodou, vy však nyní po nemnoha dnech budete ponořeni Svatým Duchem. 6 Nuže oni se ho tedy, sešedše se, dotazovali, pravíce: Pane, zdali v tomto čase napravuješ Israélovi království? 7 I řekl jim: Není vaše věc poznávat časy nebo období, jež své vlastní pravomoci vyhradil Otec, 8 ale dostanete moc Svatého Ducha, jenž na vás přijde, a budete mými svědky i v Jerúsalémě i ve všem Júdsku a Samarii a až na konec země. 9 A pověděv tyto věci, byl, jak na něho hleděli, vyzdvížen a zdola ho od jejich očí vzal oblak. 10 A jak upírali zrak do nebe, jak se tam ubíral, hle, stáli při nich dva muži v bílém úboru; 11 a ti i řekli: Muži galilejští, co stojíte a hledíte do nebe? Tento Jehošua, jenž byl od vás vzhůru do nebe vzat, přijde tak, jakým způsobem jste ho spatřili do nebe se ubírat. 12 Tu se vrátili zpět do Jerúsáléma z hory zvané Olivnice, jež je blízko Jerúsáléma, jsouc vzdálena cestu jednoho šabatu. 13 A když vešli do města, vystoupili na horní patro, kde trvale zůstávali, Petr i Jan a Jakub a Ondřej, Filip a Tomáš, Bartoloměj a Matouš, Jakub Alfeův a Šimon Horlivec a Júdas, bratr Jakubův. 14 Tito se všichni jednomyslně oddávali ustavičné modlitbě s ženami a Marií, Jehošuovou matkou, a s jeho bratry. 15 A v těch dnech povstal uprostřed bratrů Petr a řekl (a byl tam spolu dav jmen, asi sto dvacet): 16 Bratři, muselo být splněno Písmo, jež Svatý Duch ústy Davidovými předpověděl o Júdovi, jenž se stal vodičem těm, kteří zatkl Jehošuu, 17 protože byl započítán mezi námi a byl mu přiřčen podíl v této službě. 18 (Nu a ten za odměnu nepravosti získal pozemek; a padnuv střemhlav, uprostřed pukl a všechny jeho vnitřnosti se vyvalily. 19 A to se stalo známým všem obyvatelům Jerúsáléma, takže onen pozemek byl jejich vlastním nářečím nazván Akeldama, to jest pozemek krve.) 20 V knize Žalmů je přece psáno: Necht' se jeho usedlost stane pustou a necht' v ní není obyvatele, a: Jeho dohlížitelství necht' se dostane jinému. 21 Je tedy nutno, by z těch mužů, kteří se s námi scházeli po všechen čas, v němž Pán Jehošua vcházel a vycházel mezi námi, 22 počav od Janova ponoření až do toho dne, v němž byl od nás vzat vzhůru, se jeden z těchto s námi stal svědkem jeho opětovného vstání. 23 I ustanovili dva, Josefa, jenž se nazýval Barsabbas, jemuž bylo přezděno Iustus a Matěje; 24 a jali se modlit a řekli: Ty, *Pane, znalče srdcí všech, ukaž, kterého sis vyvolil, jednoho z těchto dvou, - 25 by se mu dostalo podílu této služby a apoštolství, od něhož Júdas odpadl, by se odebral ke svému vlastnímu místu. 26 A dali jim losy, i padl los na Matěje; i byl započten společně s jedenácti apoštolý.

Skutky apoštolů 2

1 A když se vyplňoval den Padesátky, byli všichni spolu na témž místě. 2 I zazněl náhle z nebe hukot zcela jakoby ženoucích se prudkého dutí a vyplnil celý ten dům, kde seděli. 3 A ukázaly se jim rozdělující se jazyky jakoby ohně, i posedalo to na každého jednotlivce z nich. 4 A všichni byli naplněni Svatým Duchem a počali mluvit jinými jazyky podle toho, jak jim Duch dával vyslovovat se. 5 I bydleli v Jerúsalémě Židé, nábožní muži z každého národa z těch, jež jsou pod nebem; 6 a když se toto rozhlásilo, sešlo se množství jich a byli zmateni tím, že je každý jednotlivce uslyšel mluvit jeho vlastním nářečím. 7 I žasli všichni a divili se, říkajíce: Hle, nejsou tito všichni, kteří mluví, Galilejci? 8 I jak to, že my je slyšíme každý svým vlastním nářečím, v němž jsme se zrodili, 9 Parthové a Médové a Elamci a obyvatelé Mezopotámie, Júdska i Kappadokie, Pontu a Asie, 10 Frygie i Pamfylie, Egypta a končin Libye v sousedství Kyrény, a zde pobývající Římané, Židé i přistoupilci, 11 Kréťané a Arabové - slyšíme je jazyky našimi mluvit velkolepé Boží věci? 12 I žasli všichni a byli plni rozpaků, říkajíce jeden k druhému: Co asi toto má znamenat? 13 Jiní však, vespolek si tropíce úštěpky, říkali: Jsou naliti moštěm. 14 Petr však, postaviv se s těmi jedenácti, pozvedl svůj hlas a vyslovil se k nim: Muži júdští a vy všichni obyvatelé Jerúsáléma, budiž vám známo toto a nastavte své uši mým slovům: 15 Tito zajisté nejsou, jak vy za to máte, opilí, - je přece třetí hodina dne, - 16 nýbrž toto je to, co bylo řečeno skrze proroka Jóéla: 17 A v posledních dnech bude, praví Bůh, že ze svého Ducha vylijí na všechno maso, a vaši synové a vaše dcery budou prorokovat a vaši mladíci budou vídat vidění a vaši starší budou snívat sny, 18 ba i na své nevolníky a na své nevolnice v oněch dnech ze svého Ducha vylijí, i budou prorokovat. 19 A dám v nebi nahoře zázraky a na zemi dole znamení, krev a oheň a opar dýmu; 20 slunce se obrátí v tmu a měsíc v krev dříve než přijde veliký a slavně se projevující den Jehovy. 21 A bude, že každý, kdokoli se bude dovolávat jména Jehovy, bude zachráněn. 22 Muži israélské, vyslechněte tato slova: Jehošuu, Nazarea, muže od Boha vůči vám prokázaného mocnými činy a zázraky a znameními, jež Bůh skrze něho uprostřed vás vykonal, jak sami víte, - 23 tohoto, podle Božího určeného rozhodnutí a předchozí znalosti vydaného, jste skrze ruku bezzákonných přibití na kříž odpravili, 24 Bůh mu však dal opět vstát, zrušiv bolesti smrti, ježto jemu nebylo možno být pod její mocí.

25 David přece vzhledem k němu praví: Ustavičně jsem dopředu hleděl na PÁNA přede mnou, protože je po mé pravici, abych nebyl zviklán. 26 Pro tuto příčinu se rozveselilo mé srdce a můj jazyk zajásal, nadto pak i mé maso bude přebývat v naději, 27 protože mou duši nezanecháš v hádu, aniž dáš svému milosrdnému uvidět zkázu; 28 v známost jsi mi uvedl cesty života, naplníš mě veselím při tvé tváři. 29 Bratři, budiž dovoleno k vám s otevřeností promluvit o praotci Davidovi, že i skončil i byl pohřben a jeho pomník je až do tohoto dne mezi námi. 30 Jsa tedy prorokem a věda, že se mu Bůh přísahou zavázal na jeho trůn posadit někoho z plodu jeho beder, 31 promluvil, vida dopředu, o opětovném vstání KRISTOVĚ, že ani nebyl zanechán v hádu ani jeho maso neuvidělo zkázu. 32 Tomuto Jehošuovi dal Bůh opět vstát a svědky toho jsme my všichni; 33 byv tedy vyvýšen Boží pravici a přijav od Otce příslib Svatého Ducha, vylil toto, co vy vidíte a slyšíte. 34 David přece do nebes nevystoupil, sám však praví: PÁN mému Pánu řekl: Sed' po mé pravici, 35 než tvé nepřátele položím za podnož tvých nohou. 36 Nechť tedy všechn dům Izraelův spolehlivě ví, že jeho, toho Jehošuu, jehož vy jste ukřižovali, Bůh učinil i Pánem i Kristem. 37 A uslyševše to, byli v srdci hluboce zasaženi a řekli k Petrovi a ostatním apoštolům: Co máme vykonat, bratři? 38 A Petr k nim děl: Dejte se na pokání a každý z vás buď ponořen ve jménu Jehošuy Krista k odpuštění hříchů, a dostanete dar Svatého Ducha; 39 vždyť ten příslib je pro vás a pro vaše děti a pro všechny, kteří jsou daleko, kolikkoli si jich PÁN, náš Bůh, přivolá. 40 I mnoha jinými slovy naléhavě svědčil a vybízel je, říkáje: Dejte se vysvobodit od tohoto pokřiveného pokolení. 41 Nuže tedy ti, kteří jeho slovo bezvýhradně přijali, byli ponořeni a v onen den bylo přidáno asi tři tisíce duší. 42 I setrvali v nauce apoštolů a jejich společenství, lámání chleba a modlitbách; 43 na každou duši pak přišla bázeň a skrze apoštoly se dělo mnoho zázraků a znamení. 44 A všichni ti, kdo věřili, byli pohromadě a veškeré věci měli společné; 45 a jmění a prostředky k obživě prodávali a rozdělovali je všem podle toho, jak kdo měl kdy zapotřebí. 46 A denně, jednak jednomyslně setravajíce v CHRÁMĚ, jednak doma lámajíce chléb, se s jáсотem a prostotou srdce dělili o stravu, chválice Boha a majíce přízeň u všeho lidu. 47 *Pán pak ty, kdo měli být ušetřeni, denně přidával [ke shromáždění].

Skutky apoštolů 3

1 I vystupovali Petr a Jan v hodinu modlitby, totiž devátou, spolu do CHRÁMU. 2 A byl tam nesen jakýsi muž, od útrob své matky trvale chromý, jehož denně posazovali k těm dveřím CHRÁMU, jimž se říká Krásné, by si od těch, kteří se dovnitř CHRÁMU ubírali, vyprošoval almužnu. 3 Ten, vida Petra a Jana, jak hodlají vcházet do CHRÁMU, žádal, by almužnu dostal; 4 a Petr, upřev na něho s Janem zrak, řekl: Pohled' na nás. 5 On pak na ně soustředil pozornost, očekávaje, že od nich něco dostane; 6 Petr však řekl: Stříbra a zlata nevlastním, co však mám, to ti dávám: Ve jménu Jehošuy Krista, Nazarea, se zvedni a chod'. 7 A popadnuv ho za pravou ruku, zvedl ho a jeho chodidla i kotníky byly okamžitě utuženy, 8 i postavil se výskokem a chodil, a do CHRÁMU vstoupil s nimi, chodě a skáče a chvále Boha. 9 A uviděl ho všechn lid, jak chodí a Boha chválí, 10 i poznávali ho, že je to ten, jenž pro almužnu sedával u Krásné brány chrámu, a byli naplněni hrůzou a úžasem nad tím, co se mu přihodilo. 11 A zatímco se on přidržoval Petra a Jana, sběhl se u sloupové síně, jež se nazývá Šalomounova, všechn lid k nim, i byli ustrnulí údivem. 12 Petr pak, vida to, k lidu odpověděl: Muži israēlští, co jste nad tímto udiveni? Anebo co upíráte zraky k nám, jako bychom my svou vlastní mocí nebo pobožností byli způsobili, by tento chodil? 13 Bůh Abrahamův a Isákův a Jakóbov, Bůh našich otců, oslavil svého sluhu Jehošuu, jehož jste vy ovšem vydali a zřekli jste se ho do tváře Pilátovy, když onen usoudil, že by se měl propustit - 14 vy však jste se svatého a spravedlivého zřekli a vyprosili jste si, by vám bylo po vůli učiněno mužem, jenž byl vrah, 15 původce života pak jste zabili, Bůh ho však vzkřísil zprostřed mrtvých a svědky toho jsme my; 16 a ve víře v jeho jméno utužilo jeho jméno tohoto, jehož spatřujete a znáte, a víra, jež je skrze něho, mu v přítomnosti vás všech dala toto plně zdraví. 17 A nyní, bratři: Víím, že jste to spáchali z neznalosti, právě tak jako i vaši vládcové, 18 Bůh však takto splnil, co byl předem zvěstoval ústy všech proroků, že jeho KRISTUS bude trpět. 19 Dejte se tedy na pokání a obraťte se k němu za účelem vymazání vašich hříchů, aby potom od tváře Jehovy přišly doby osvěžení 20 a aby vyslal Jehošuu Krista, pro vás předem ustanoveného; 21 toho ovšem až do časů znovuzřízení všech věcí, - o nichž Bůh promlouval ústy svých svatých proroků, kteří byli od počátku světa, - muselo přijmout nebe. 22 Nuže, Mojžíš řekl: PÁN, váš Bůh, dá pro vás zprostřed vašich bratrů povstat proroku, jako mně; jeho budete poslouchat ve všem, cokoli k vám promluví, 23 a bude, že veškerá duše, jež onoho proroka neuposlechně, bude zprostřed lidu vyhubena. 24 A vlastně tyto dni zvěstovali i všichni proroci od Samúela a těch, kteří po něm následovali, kolik jich promlouvalo. 25 Synové proroků a úmluvy, - již si Bůh umluvil vůči našim otcům, právě k Abrahamovi: A v tvém semeni přijde požehnání na všechny rodiny země, - jste vy; 26 Bůh, dav povstat svému sluhovi, ho vyslal nejprve k vám, by vám žehnal v odvracení každého z vás od vašich špatností.

Skutky apoštolů 4

1 A zatímco oni mluvili k lidu, přišli na ně kněží a důstojník CHRÁMU a saduceové; 2 bylo jim nanejvýš trapné, že oni vyučovali lid a v Jehošuuvi zvěstovali opětovné vstání, vstání zprostřed mrtvých. 3 I položili na ně ruce a do zítřka je vsadili do šatlavy; bylť již večer. 4 Z těch však, kdo uslyšeli to slovo, mnozí uvěřili a počet mužů vzrostl [asi] na pět tisíc. 5 A nazítří se stalo, že byli v Jerusáleme svoláni jejich vládcové a starší a písaři, 6 i Annas, velekněz, a Kaiafas a Jan a Alexander a kolik jich bylo z velekněžského rodu; 7 a postavivše je doprostřed, vyptávali se: V jaké moci nebo v jakém jménu jste vy to vykonali? 8 Tu k nim Petr, byv naplněn Svatým Duchem, řekl: Vládcové lidu a starší [Israélovi], 9 jsme-li my dnes voláni k odpovídání stran dobrodiní prokázaného nemocnému člověku, jakže mu bylo pomozeno, 10 budiž známo vám všem a všemu lidu Israélovu, že tento zde stojí před vámi zdráv ve jménu Jehošuy Krista, Nazarea, jehož vy jste ukřižovali, jehož Bůh vzkřísil zprostřed mrtvých - v tomto! 11 Toto je ten kámen, jenž byl znevážen od vás budovatelů, jenž se stal hlavou nároží, 12 a v žádném druhém pomoci není, neboť ani není jiného jména pod nebem, jež by bylo dáno mezi lidmi, v němž by nám mělo být pomozeno. 13 Pozorujíce však Petrovu a Janovu smělost a povšimnuvše si, že jsou to lidé nevzdělaní a neučení, divili se; i poznávali je, že bývali s Jehošuu. 14 A vidouce s nimi stát toho člověka, toho uzdraveného, neměli co odpovědět; 15 poručivše jim však odejít z rady ven, rokovali spolu, 16 říkajíce: Co těmto lidem učiníme? Ano, že se skrze ně událo nepochybné znamení, je sice všem obyvatelům Jerusálema zřejmé a popřít to nemůžeme, 17 ale aby se to mezi lid ještě více nerozneslo, pohrozme jim přísně, by již k žádnému člověku v tomto jménu nemluvili. 18 A povolavše je, nakázali [jim] vůbec se ve jménu Jehošuu neozývat, aniž vyučovat. 19 Petr s Janem však k nim v odpověď řekli: Posuďte, zda je před Bohem spravedlivé naslouchat raději vám než Bohu - 20 my přece nemůžeme nemluvit o těch věcech, jež jsme uviděli a uslyšeli. 21 Oni pak jim dále pohrozili, a nepřícházějice na nic, jak by si je mohli potrestat, je vzhledem k lidu propustili, protože pro to, co se stalo, všichni oslavovali Boha; 22 tomu člověku totiž, na němž se událo toto znamení vyléčení, bylo více než čtyřicet let. 23 A byvše propuštěni, přišli ke svým vlastním a podali jim zpráv o tom, kolik věcí k nim velekněží a starší řekli; 24 a oni, uslyševše to, pozvedli jednomyslně hlas k Bohu a řekli: Panovníče, ty jsi ten Bůh, jenž učinil nebe i zemi i moře i vše, co v nich je, 25 jenž ústy Davida, svého sluhu, řekl: Nač se národy vzpurně rozsoptily a kmeny lidí zosnovaly daremné věci? 26 Dostavili se králové země a vládcové se spolu sešli proti PÁNU a proti jeho Pomazanému - 27 ano, vpravdě se v tomto městě na tvého svatého sluhu Jehošuu, jehož jsi pomazal, sešli i Héródés i Pontius Pilát s národy i kmeny lidu Israélova 28 vykonat, cokoli tvá ruka a tvé rozhodnutí předurčilo, by se stalo. 29 A nyní, *Pane, pohleď na jejich hrozby a dej svým nevolníkům se vši smělostí mluvit tvé slovo 30 za vztahování tvé ruky k léčení a k tomu, by se skrze jméno tvého svatého sluhu Jehošuu děla znamení a zázraky. 31 A když se oni pomodlili, otrásl se to místo, na němž byli shromážděni, i byli všichni naplněni Svatým Duchem a mluvili se smělostí Boží slovo. 32 A to množství těch, kdo uvěřili, mělo jedno srdce a duši a ani jeden neříkal, že něco z toho, co mu náleží, je jeho vlastní, nýbrž měli veškeré věci společné. 33 A apoštolové velikou mocí podávali svědectví o opětovném vstání Pána Jehošuu, i byla na nich všech veliká milost, 34 neboť mezi nimi ani nikdo nebyl v nedostatku; kteříkoli totiž byli vlastníky pozemků nebo domů, prodávali je a ceny těch prodávaných věcí přinášeli 35 a kladli k nohám apoštolů; každému se pak rozdávalo podle toho, jak kdo měl kdy zapotřebí. 36 A Josef, jemuž od apoštolů bylo přezděno Barnabas (to je v překladu Syn útěchy), Leviovec, rodem Kypřan, 37 prodal pole, jež mu náleželo, a peníze přinesl a položil k nohám apoštolů.

Skutky apoštolů 5

1 Jakýsi muž však, jménem Ananias, se Sappírou, svou ženou, prodal jmění 2 a z jeho ceny si kradmo ubral a o tom s ním věděla i [jeho] žena; i přinesl a k nohám apoštolů položil jakousi část. 3 Petr však řekl: Ananio, proč tvé srdce naplnil Satan, by ses pokusil obelhat Svatého Ducha a kradmo si ubral z ceny toho pozemku? 4 Když zůstával, nezůstával tobě, a i když byl prodán, nebyl v pravomoci tvé? Co to, že sis tuto věc ve svém srdci umínil? Zalhal jsi ne lidem, nýbrž Bohu. 5 A Ananias, slyše tato slova, padl a vypustil duši, a na všechny, kdo [toto] slyšeli, přišla veliká bázeň. 6 I vstali mladší muži, zabalili ho, vynesli a pohřbili. 7 A po odstupu asi tři hodiny se stalo, že vstoupila jeho žena, nevědouc, co se stalo, 8 a Petr jí odpověděl: Řekni mi, zda jste ten pozemek dali za tolik? A ona řekla: Ano, za tolik. 9 A Petr k ní řekl: Co to, že mezi vámi bylo dohodnuto pokoušet Ducha Jehovy? Hle, nohy těch, kteří pohřbili tvého muže, jsou u dveří, i vynesou tě. 10 I padla okamžitě k jeho nohám a vypustila duši, a když ti mladíci vstoupili, našli ji mrtvou; i vynesli ji a pohřbili vedle jejího muže. 11 I přišla na celé shromáždění i na všechny, kteří o těchto věcech slyšeli, veliká bázeň; 12 a skrze ruce apoštolů se mezi lidem dělo mnoho znamení a zázraků (a všichni bývali jednomyslně v sloupové síni Šalomounově, 13 z ostatních se pak nikdo neodvažoval k nim připojovat, lid však je vyvyšoval 14 a Pánu bylo přidáváno více věřících než kdy jindy, zástupy mužů i žen), 15 takže po ulicích vynášeli a na ložích a nosítkách pokládali nemocné, aby, až Petr půjde, některého z nich byť i jen zastínil jeho stín. 16 A do Jerusálema se scházel i zástup z měst kolkolem a nosili nemocné a obtěžované od nečistých duchů; ti byli vesměs uzdravováni. 17 I povstal velekněz a všichni ti s ním, - to byla strana saduceů, - a byli naplněni nevraživostí;

18 i položili na apoštoly ruce a vsadili je do obecní šatlavy. 19 Za noci však dveře toho vězení otevřel anděl Jehovy, i vyvedl je a řekl: 20 Ubírejte se, i postavte se a v CHRÁMĚ k lidu mluvte všechna slova tohoto života. 21 A uslyševše to, vstoupili okolo svítání do CHRÁMU a vyučovali. A když se dostavil velekněz a ti s ním, svolali radu a všechen kněžský sbor Israélových synů a poslali do věznice, by oni byli přivedeni; 22 a když se tam zřízenci dostavili, nenašli je ve vězení, i vrátili se zase a podali zprávu, 23 říkající: Shledali jsme věznicu se vši bezpečností zamknutou a hlídače stojící u dveří, otevřevše však, nenašli jsme uvnitř nikoho. 24 A jak uslyšeli tato slova, byli i kněz i důstojník CHRÁMU i velekněží vzhledem k nim plni rozpaků, co z toho asi povstane. 25 I přišel kdosi a podal jim zprávu: Hle, ti muži, jež jste vsadili do vězení, jsou v CHRÁMĚ, stojíce a vyučující lid. 26 Tu důstojník s těmi zřízenci odešel a přivedl je, ne násilím, neboť se báli lidu, by nebyli ukamenováni; 27 a když je přivedli, postavili je v radě a velekněz se jich otázel, 28 pravě: Přísně jsme vám nakázali v tomto jménu nevyučovat, a hle, naplnili jste svou naukou Jerúsalem a zamýšlíte krev tohoto člověka uvalit na nás. 29 Petr však a apoštolové v odpověď řekli: Poslušnost nutno prokazovat raději Bohu než lidem. 30 Bůh našich otců vzkřísil Jehošuu, jehož vy jste pověšením na dřevo utratili - 31 toho Bůh jako vůdce a zachránce svou pravici vyvýšil, by Israélovi dal pokání a odpuštění hříchů, 32 a [jeho] svědky stran těchto věcí jsme my a také Svatý Duch, jehož Bůh dal těm, kdo mu prokazují poslušnost. 33 Oni však, uslyševše to, byli šířiráni zlostí a uvažovali o jejich odpravení. 34 V radě však kdosi povstal, farizej jménem Gamaliél, učitel zákona ctěný vším lidem, a poručil ty lidi nakrátko vystrčit ven; 35 i řekl k nim: Muži israélsťi, dávejte při těchto lidech sami na sebe pozor, co hodláte podnikat. 36 Před těmito dny přece povstal Theudas, říkáje sám o sobě, že kýmisi je, a připojili se k němu muži v počtu asi čtyř set, a ten byl odpraven a všichni, kolik jich ho poslouchalo, byli rozprášeni a přišli vniveč. 37 Po něm ve dnech soupisu povstal Júdas, Galilejec, a stáhl za sebou [značně mnoho] lid[u]; zahynul i onen, a všichni, kolik jich ho poslouchalo, byli rozehnáni. 38 A nyní vám pravím: Odstupte od těchto lidí a nechejte je, protože je-li snad tento záměr nebo tato činnost původem z lidí, zhroutí se, 39 pakli však je původem z Boha, nebudete je moci potřit - aby snad ještě nebylo shledáno, že se přete s Bohem. 40 I dali si od něho říci, a přivolavše si apoštoly, zbili je a nakázali jim nemluvit ve jménu Jehošuoově, i propustili je. 41 Tak se tedy oni ubírali z rady, radující se, že byli uznáni za hodny zneuctění pro to jméno. 42 A každý den v CHRÁMĚ i po domech bez přestání vyučovali a hlásali, blahou zvěst, že Jehošua je KRISTUS.

Skutky apoštolů 6

1 V těchto dnech však, když učedníků přibývalo, došlo k reptání helénistů proti Hebreům, protože jejich vdovy byly při každodenní obsluze přehlíženy. 2 I přivolalo si těch dvanáct zástup učedníků a řekli: Není vhodné, bychom my opustili Boží slovo a obsluhovali stoly; 3 poohlédněte se tedy, bratři, po sedmi mužích dobré pověsti zprostřed vás, plných [Svatého] Ducha a moudrosti, jež k této úloze ustanovíme, 4 a my se budeme nadále věnovat modlitbě a obsluze slovem. 5 A ta řeč přišla všemu zástupu vhod; i vyvolili si Štěpána, muže plného víry a Svatého Ducha, a Filipa a Prochora a Nikanora a Timóna a Parmenu a Mikuláše, přistoupilce z Antiochie; 6 ty postavili před apoštoly a oni na ně, pomodlivše se, položili ruce. 7 A Boží slovo se rozmáhalo a počet učedníků v Jerúsalemě nesmírně vzrůstal; víry poslušným se stával i početný zástup kněží. 8 A Štěpán, jsa pln milosti a moci, konal mezi lidem zázraky a veliká znamení. 9 I povstali někteří z těch ze synagogy, jíž se říká synagoga Propuštěnců a Kyréanů a Alexandrijců a těch z Kilikie a Asie, a se Štěpánem se přeli, 10 i nebyli schopni odolat moudrosti a Duchu, jímž mluvil. 11 Tu podplatili muže, kteří říkali: Zaslechli jsme ho mluvit rouhavá slova o Mojžíšovi a Bohu. 12 I pobouřili lid a starší a písaře a přepadli ho, násilím se ho zmocnili a zavedli ho do rady; 13 postavili i lživé svědky, kteří říkali: Tento člověk nepřestává mluvit slova proti svatému místu a zákonu, 14 vždyť jsme ho zaslechli říkat: Tento Jehošua, Nazarej, toto místo vyvrátí a změní obyčeje, jímž nás naučil Mojžíš. 15 A když všichni, kdo v radě seděli, na něho upřeli zrak, uviděli, že jeho tvář je jako tvář anděla.

Skutky apoštolů 7

1 A velekněz řekl: Nuže, mají se ty věci takto? 2 On pak děl: Bratři a otcové, poslyšte: Našemu otci Abrahamovi, když byl v Mezopotámii, dříve než se usídlil v Charranu, se ukázal Bůh slávy 3 a řekl k němu: Vyjdi ze své země a ze svého příbuzenstva a pojď do té země, kterou ti ukáži. 4 Tu ze země Chaldeů vyšel a usídlil se v Charranu, a odtamtud ho poté, co jeho otec umřel, přestěhoval do země této, v níž nyní bydlíte vy. 5 I nedal mu v ní dědictví, ani kam by nohu postavil, a přislíbil jí dát v držbu jemu a jeho semení po něm; přitom on dítě neměl. 6 A Bůh promluvil takto: Jeho símě bude návštěvníkem v cizí zemi, i zotročí je a čtyři sta let s ním budou zle nakládat; 7 a ten národ, jemuž budou otročit, budu soudit já, řekl Bůh, a po těchto věcech vyjdou a na tomto místě mi budou konat svatou službu. 8 I dal mu úmluvu stran obřízky; a tak zplodil Isáka a osmého dne ho obřezal, a Isák Jakóba a Jakób dvanáct praotců. 9 A praotcové, nevražice na Josefa, ho odprodali do Egypta; a Bůh byl s ním 10 a vytrhl si ho ze všech jeho tísní a dal mu přízeň a moudrost v očích faraona, krále Egypta, a ten ho ustanovil nejvyšším pánem nad Egyptem a celým svým domem.

11 Na celou egyptskou zemi i Kanaan však přišel hlad a veliká tíseň a naši otcové nenacházeli potravín. 12 Jakób však, uslyšev, že v Egyptě obilí je, ponejprv vypravil naše otce, 13 a podruhé se dal Josef svým bratrům poznat a Josefův rod vyšel před faraonem najevo. 14 Josef si pak svého otce a všechno [své] přibuzenstvo v počtu sedmdesáti pěti duší dal přivolat k sobě; 15 i sestoupil Jakób do Egypta a skončil on i naši otcové, 16 a byli přeneseni do Sychemu a uloženi v hrobce, již si zakoupil Abraham za cenu stříbra od synů Emmóra, otce Sychemova. 17 Tak však, jak se blížil čas příslibu, jímž se Bůh zavázal Abrahamovi, vzrůstal lid v Egyptě 18 dotud, než nad Egyptem povstal jiný král, jenž Josefa neznal. 19 Ten, vychytrale zakročiv proti našemu rodu, nakládal s otci zle, dávaje jejich novorozenata vysazovat, aby nezůstávala naživu. 20 V té době se zrodil Mojžíš a byl neobyčejně spanilý; ten byl po tři měsíce odchováván v otcově domě, 21 a když byl vysazen, ujala se ho faraonova dcera a odchovala si ho za syna pro sebe. 22 I byl Mojžíš vycvičen ve vši moudrosti Egyptanů a byl mocný v svých slovech i činech. 23 A jak se mu naplňoval čas čtyřiceti let, vystoupilo na jeho srdce, by se podíval na své bratry, Israélový syny, 24 a vida kteréhosi, jemuž se dělo příkoří, zastal se ho, i skolil toho Egyptana a tak za toho, jenž byl utlačován, vykonal pomstu; 25 to se domníval, že jeho bratři chápou, že jim Bůh skrze jeho ruku dává vysvobození, oni však nepochopili. 26 A den nato se jim ukázal, jak se hašteřili, i nabádal je k pokoji a řekl: [Vy] jste bratři, nač si navzájem činíte příkoří? 27 Ten však, jenž blízkému příkoří činil, ho od sebe odstrčil a řekl: Kdo tě nad námi ustanovil vládcem a sudím? 28 Což mě ty chceš tak odpravit, jako jsi včera odpravil toho Egyptana? 29 A na tu řeč Mojžíš prchl a stal se návštěvníkem v zemi Madiamu, kde zplodil dva syny. 30 A když bylo vyplněno čtyřicet let, ukázal se mu v pustině u hory Sinaje anděl v plameni ohně ostružiníku. 31 A Mojžíš, uzřev to, se tomuto vidění podívil, a když přistupoval, by to prozkoumal, zazněl hlas Jehovy: 32 Já jsem Bůh tvých otců, Bůh Abrahamův a Isákův a Jakóbův. A Mojžíš se rozechvěl a neodvažoval se prozkoumat to. 33 A Jehova mu řekl: Uvolni opánek svých nohou, neboť místo, na němž stojíš, je svatá země. 34 Zřetelně jsem uviděl zlé nakládání s mým lidem, jenž je v Egyptě, a uslyšel jejich vzdychání, i sestoupil jsem, bych si je vytrhl. A nyní pojď, vyšlu tě do Egypta - 35 tohoto Mojžíše, jehož odmítli, když řekli: Kdo tě ustanovil vládcem a sudím, toho Bůh jako vládce a osvoboditele vyslal s rukou anděla, jenž se mu ukázal v tom ostružiníku. 36 Ten je vyvedl a konal zázraky a znamení v egyptské zemi a v Rudém moři a po čtyřicet let v pustině. 37 Toto je ten Mojžíš, jenž Israélovým synům řekl: Bůh dá pro vás zprostřed vašich bratrů povstat proroku, jako mně [, jeho budete poslouchat]; 38 toto je ten, jenž byl ve shromáždění v pustině s andělem, jenž k němu mluvil na hoře Sinaji, a s našimi otci; jenž přijal živá sdělení, by nám je dal; 39 jehož se naši otcové nechtěli stát poslušnými, nýbrž ho od sebe odstrčili a v svých srdcích se vrátili do Egypta, 40 když Árónovi řekli: Zhotov nám bohy, kteří se budou ubírat před námi, neboť tento Mojžíš, jenž nás vyvedl z egyptské země - nevíme, co se mu stalo. 41 A v oněch dnech zhotovili tele a té modle vyvedli oběti a veselili se ve výtvorech svých rukou. 42 Bůh se však odvrátil a dopustil, by oni uctívali vojska nebe podle toho, jak je psáno v knize proroků: Což jste mi v pustině po čtyřicet let přinášeli žertvy a oběti, dome Israélův? 43 Ba - vyzvedli jste stan Molochův a hvězdu [vašeho] boha Remfana, podobizny, jež jste zhotovili, byste se jim klaněli; i přestěhuji vás dále než do Babylóna. 44 Naši otcové měli v pustině stan svědectví podle toho, jak si jej ten, jenž mluvil k Mojžíšovi, rozkázal zhotovit podle vzoru, jež uviděl; 45 ten naši otcové také převzali a s Josuou při zabírání země národů, jež Bůh od tváře našich otců vypudil, tam vnesli až do dní Davida. 46 Ten před Bohem došel přízně a vyprosil si, by směl Bohu Jakóbovu opatřit stánek; 47 dům mu však zbuďoval Šalomoun. 48 Ale Nejvyšší ve věcech rukama zhotovených nebydlí, podle toho, jak praví prorok: 49 Nebe je mi trůnem a země podnoží mých nohou - jaký mi zbudujete dům, praví Jehova, anebo které je místo mého odpočinku? 50 Nevytvořila všechny tyto věci má ruka? 51 Tvrdošíjní a v srdci i uších neobřezaní, vy stále vzdorujete Svatému Duchu, jak vaši otcové, tak i vy. 52 Kterého z proroků vaši otcové nepronásledovali? A pobili ty, kteří předem přinášeli zvěst o příchodu Spravedlivého, jehož jste se vy nyní stali zrádci a vrahy - 53 vy, kteří jste na nařízení andělů dostali zákon a nezachovali jej. 54 I byli, slyšíce tyto věci, v svých srdcích šířící zlosti a cenili na něho zuby. 55 Jsa však pln Svatého Ducha, upřel zrak do nebe a uviděl Boží slávu a Jehošu stojícího po Boží pravici; 56 i řekl: Hle, spatřuji nebesa otevřená a Syna člověka po Boží pravici stojícího. 57 I vykřikl silným hlasem a sevřeli své uši a jednomyslně se na něho vrhli; 58 i vystrčili ho z města ven a kamenovali. A svědkové si své šatstvo odložili k nohám mladého muže zvaného Saul, 59 a kamenovali Štěpána, jak se modlil a říkal: Pane Jehošuo, přijmi mého ducha. 60 A pokleknuv zvolal silným hlasem: Pane, nepřičítej jim tento hřích. A pověděv toto, zesnul;

Skutky apoštolů 8

1 a Saul jeho odpravení schvaloval. I dolehlo v onen den na shromáždění, jež bylo v Jerúsalemě, veliké pronásledování a všichni kromě apoštolů byli rozptýleni po krajích Júdska a Samarie. 2 A Štěpána nábožní muži pochovali a dali se nad ním do velikého bédování. 3 Saul však řádl proti shromáždění, vnikal do jednoho domu po druhém a muže i ženy odvlékal a odevzdával do vězení. 4 Nuže tedy ti, kteří byli rozptýleni, prošli krajinami a v blahé zvěsti hlásali slovo. 5 A Filip sešel do jednoho samařského města a kázal jim KRISTA; 6 a davy těm věcem, jež Filip říkal, jednomyslně věnovaly pozornost, když ho slyšeli a viděli znamení, jež konal.

7 Z mnohých totiž, kteří měli nečisté duchy, oni vycházeli, silným hlasem volající, a bylo uzdraveno mnoho ochrnutím postížených a chromých. 8 I nastala v onom městě veliká radost. 9 V tom městě však od dřívějšíka přebýval jakýsi muž jménem Šimon, jenž provozoval kouzla a všecken národ Samarie uváděl v úžas, říkáje sám o sobě, že je kýmsi velikým. 10 Tomu všichni, od malého po velikého, věnovali pozornost a říkali: Toto je ta Boží moc, jež se nazývá veliká; 11 a pozornost mu věnovali proto, že je za značně dlouhý čas byl uveden v úžas svými kouzly. 12 Když však uvěřili Filipovi, jak hlásal blahou zvěst o Božím království a jménu Jehošuy Krista, byli ponořováni, muži i ženy; 13 i uvěřil i sám Šimon, a byv ponořen, setrval při Filipovi a žasl, pozoruje znamení i velké mocné činy, jež se děly. 14 A když apoštolové, kteří byli v Jerúsalemě, uslyšeli, že Samarie přijala Boží slovo, vyslali k nim Petra a Jana, 15 a ti sestoupili a za ně se modlili tak, aby dostali Svatého Ducha, 16 neboť na nikoho z nich ještě nebyl padl, nýbrž zůstávali jen jako ponoření ve jméno Pána Jehošuy. 17 Tu na ně pokládali ruce, i dostávali Svatého Ducha. 18 Když však Šimon uviděl, že se [Svatý] Duch dává pokládáním rukou apoštolů, nabídl jim peníze, 19 říkáje: Dejte i mně tuto pravomoc, aby Svatého Ducha dostával, na kohokoli bych položil ruce. 20 Petr však k němu řekl: Tvé stříbro nechť s tebou jde do záhuby, protože jsi pojal domněnku, že Boží dar možno získat za peníze. 21 V této věci nemáš účasti ani podílu, neboť tvé srdce není před Bohem upřímné; 22 dej se tedy z této své špatnosti na pokání a pros Pána, bude-li ti vůbec ten nápad tvého srdce odpuštěn, 23 neboť vidím, že jsi v žluči hořkosti a svazku nespravedlivosti. 24 A Šimon v odpověď řekl: Proste vy u Pána za mne tak, aby na mne nepřišlo nic z těch věcí, jež jste řekli. 25 Nuže oni se tedy, dosvědčivše a promluvivše slovo *Páně, vraceli zpět do Jerúsálema, hlásající blahou zvěst mnoha vším Samařanů. 26 K Filipovi však promluvil anděl Jehovy, pravě: Vstaň a ubírej se k jihu na tu cestu, jež od Jerúsálema sestupuje ke Gaze; ta je pustá. 27 I vstal a odebral se, a hle, jeden Éthiop, komorník mající moc u kandaky, královny Éthiopů, jenž byl nade vším jejím korunným pokladem, jenž se byl přišel do Jerúsálema klanět, 28 se vracel zpět a seděl na svém voze a četl proroka Isaiáše. 29 A Duch Filipovi řekl: Přístup a připoj se k tomuto vozu. 30 A Filip přiběhl a zaslechl ho, jak čte proroka Isaiáše; i řekl: Zdalipak aspoň víš, co čteš? 31 A on řekl: Jakkpak bych mohl, leč by mě do toho někdo uvedl? A pobídl Filipa, by vystoupil a usedl s ním. 32 A ten oddíl Písma, jež četl, byl tento: Byl odveden na zabití jako ovce; a tak neotvírá svá ústa, jako beránek je bezhlasý v přítomnosti toho, kdo ho stíhá. 33 V jeho ponížení bylo jeho právo odstraněno, i kdo vylíčí jeho pokolení? Vždyť se jeho život odstraňuje ze země. 34 A ten komorník Filipovi v odpověď řekl: Prosim tě, o kom prorok toto říká? Sám o sobě či o někom jiném? 35 A Filip mu, otevřev svá ústa a počav od tohoto Písma, oznámil blahou zvěst o Jehošuvovi. 36 A jak se cestou ubírali, přišli k jakési vodě, a komorník děl: Hle, voda; co mi brání, bych byl ponořen? 37 --- 38 I poručil, by se vůz zastavil, a oba do té vody sestoupili, i Filip i komorník, a ponořil ho. 39 A když z té vody vystoupili, uchvátil Filipa Duch *Páně a komorník ho již neviděl, neboť se radostně ubíral svou cestou. 40 A Filip se našel v Azótu, a procházeje hlásal všem městům blahou zvěst, až přišel do Césareje.

Skutky apoštolů 9

1 Saul však stále proti učedníkům Páně soptil vyhrožováním a vražděním; i přišel k veleknězi a 2 vyprosil si od něho listy k synagogám do Damašku tak, aby, zjistí-li některé, kdo jsou té Cesty, i muže i ženy, je mohl svázané přivést do Jerúsálema. 3 Když se však ubíral, stalo se, že se blížil k Damašku, i blýsklo vůkol něho znenadání světlo z nebe, 4 a padnuv na zem, uslyšel hlas, jak mu praví: Saúle, Saúle, co mě pronásleduješ? 5 I řekl: Kdo jsi, Pane? A on [řekl]: Já jsem Jehošua, jehož ty pronásleduješ; 6 ale vstaň a vejdi do města a bude ti řečeno, co máš činit. 7 Ti muži však, kteří s ním cestovali, stáli oněmělí, slyšíce sice zvuk, nespátřující však nikoho. 8 A Saul se se země zvedl, a když se jeho oči otevřely, nikoho neviděl; i vedli ho za ruku a zavedli do Damašku, 9 a tři dni byl nevidomý a nic nejedl, aniž pil. 10 A v Damašku byl jakýsi učedník jménem Ananias, a k němu Pán řekl ve vidění: Ananio. A on řekl: Hle, já jsem zde, Pane. 11 A Pán k němu: Vstaň a odeber se do ulice, jež se nazývá Přímá, a v domě Júdově vyhledej Tarsana jménem Saul, neboť hle, modlí se 12 a [ve vidění] uzřel muže jménem Ananias, jak vešel a položil na něho ruku tak, aby prohlédl. 13 A Ananias odpověděl: Pane, o tomto muži jsem od mnohých uslyšel, kolik zla způsobil tvým svatým v Jerúsalemě, 14 a zde má od velekněží pravomoc svázat všechny, kteří se dovolávají tvého jména. 15 A Pán k němu řekl: Ubírej se, protože tento je mi vyvolenou nádobou, by mé jméno nosil i před národy a králi i před Israélovými syny; 16 ano, já mu dám na srozuměnou, kolik pro mé jméno musí vytrpět. 17 A Ananias odešel a vešel do toho domu, a položiv na něho ruce, řekl: Saúle, bratře, vyslal mě Pán, - Jehošua, jenž se ti ukázal na cestě, již jsi přicházel, - tak, abys prohlédl a byl naplněn Svatým Duchem. 18 A hned od jeho očí odpadly jakoby šupiny a prohlédl, i vstal a byl ponořen; 19 a přijav potravu, nabyl síly. I pobyl několik dní s učedníky, kteří byli v Damašku, 20 a v synagogách hned kázal Jehošuu, že ten je Boží Syn. 21 A všichni, kteří ho slyšeli, žasli a říkali: Není toto ten, jenž ty, kteří se dovolávají tohoto jména, v Jerúsalemě vyhlazoval, a sem přišel na to, aby je svázané přivedl před velekněží? 22 Saul však tím více nabýval moci, a Židy, kteří bydleli v Damašku, uváděl ve zmatek, dokazuje, že tento je KRISTUS. 23 A jak plynulo značně mnoho dní, Židé se spolu usnesli odpravit ho; 24 Saul se však o jejich úkladu dověděl. I střežili si bedlivě i brány ve dne i v noci tak, aby ho mohli odpravit, 25 učedníci ho však v noci vzali a skrze zeď dostali dolů spuštěním v koši. 26 A příbyv do Jerúsálema, pokoušel se připojit k učedníkům, a všichni se ho báli, nevěříce, že je učedník.

27 Ujal se ho však Barnabas, zavedl ho k apoštolům a vyličil jim, jak na té cestě uviděl Pána a že k němu promluvil, i jak se v Damašku ve jménu Jehošuoově směle vyslovoval. 28 I byl v Jerúsalemě s nimi, vcházeje a vycházeje a směle se vyslovuje ve jménu Páně, 29 a mluvil a vedl rozpravy s helénisty. Ti však ho zamýšleli odpravit; 30 a když se o tom dověděli bratři, zavedli ho dolů do Césareje a odeslali ho ven do Tarsu. 31 I měla tedy shromáždění po celém Júdsku a Galilei i Samarii pokoj, budující se a krácejíce v bázni *Páně, a vzrůstala útěchou Svatého Ducha. 32 I stalo se, že Petr, procházeje všudy, sešel i k svatým, kteří obývali Lyddu, 33 a tam připadl na jakéhosi člověka jménem Aineas, osm let ležícího na lehátku, jenž byl postižený ochrnutím. 34 I řekl mu Petr: Aineo, Jehošua, KRISTUS, tě vyhojuje, vstaň a sám sobě ustel. I vstal hned 35 a uviděli ho všichni, kteří obývali Lyddu a Sarón, a ti se obrátili k Pánu. 36 A v Joppě byla jakási učednice jménem Tabitha, jíž se v přesném překladu říká Dorkas; ta byla plna dobrých činů a almužen, jež konala. 37 A v oněch dnech se stalo, že ona onemocněla a umřela; i umyli ji a uložili na horním patře. 38 Že však je Lydda blízko Joppy, uslyšeli učedníci, že je tam Petr, a vyslali k němu dva muže se snažnou prosbou: Neprodlevej zajít až k nám. 39 I vstal Petr a vydal se s nimi, a když přišel, vyvedli ho na horní patro, i přistoupily k němu všechny vdovy, plačícce a ukazující na tuniky a přehozy, kolik jich Dorkas zhotovovala, dokud byla mezi nimi. 40 Petr však všechny vyhnal ven a pokleknuv jal se modlit; a obrátiv se k tomu tělu, řekl: Tabitho, vstaň. A ona otevřela své oči, a uzřevši Petra, vzpřímila se do sedu; 41 i podal jí ruku a postavil ji, a zavolav svaté a ty vdovy, představil ji živou. 42 A to se stalo známým po celé Joppě a mnozí věrou spolehli na Pána; 43 a stalo se, že on značně mnoho dní v Joppě zůstal u jakéhosi Šimona, koželuha.

Skutky apoštolů 10

1 Jakýsi muž v Césarejě však, - jménem Cornelius, setník z tak zvaného Italského oddílu, 2 pobožný a s celým svým domem se bojící Boha, jenž [i] lidu dával mnoho almužen a ustavičně Boha prosil, - 3 ve vidění asi okolo deváté hodiny denní zřetelně spatřil Božího anděla, jak k němu vešel a řekl mu: Cornelie. 4 On však k němu upřel zrak a polekav se řekl: Co je, *Pane? I řekl mu: Tvé modlitby a tvé almužny vystoupily vzhůru jako připomínka před Bohem; 5 a nyní pošli muže do Joppy a obešli si Šimona, jemuž se přezdívá Petr; 6 ten je hostem u jakéhosi Šimona, koželuha, jehož dům je u moře. 7 A jak odešel ten anděl, jenž k němu mluvil, zavolal dva ze svých čeledínů a pobožného vojáka z těch, kteří stále byli u něho, 8 vše jim vyrozprávěl a vyslal je do Joppy. 9 Nazítří pak, zatímco oni byli na cestě a blížili se k městu, vystoupil Petr okolo šesté hodiny na střechu pomodlit se. 10 I dostal veliký hlad a přál si něčeho okusit; zatímco však oni přichystávali, přišlo na něho vytržení, 11 i pozoruje, že nebe je otevřené a že sestupuje jakási nádoba, jakoby veliké prostěradlo, [uvázaná] za čtyři cípy [a] snášejíci se k zemi, 12 v níž byli všichni čtyřnožci a plazi země a ptáci nebe, 13 a zazněl k němu hlas: Vstaň, Petře, zabíjej a jez. 14 A Petr řekl: Naprosto ne, *Pane, protože jsem nikdy nic obecného nebo nečistého nesnědl. 15 A opět, podruhé, k němu zazněl hlas: Co očistil Bůh, nečiň ty obecným. 16 A toto se stalo po třikrát a ta nádoba byla ihned vzata vzhůru do nebe. 17 A jak byl Petr sám v sobě pln rozpaků, co to vidění, jež uzřel, asi znamená, hle, u vrat stanuli ti muži vyslaní od Cornelia, dotazy vypátravši Šimonův dům, 18 i zavolali a vypyťovali se, zda je zde hostem Šimon, jemuž se přezdívá Petr. 19 Zatímco však Petr ještě stále uvažoval o tom vidění, řekl mu Duch: Hle, hledají tě tři muži; 20 ale vstaň, sestup a ubírej se s nimi a nepochybuj nic, protože jsem je vyslal já. 21 I sestoupil Petr k těm mužům a řekl: Hle, ten, jehož hledáte, jsem já; jaká je příčina, pro kterou jste zde? 22 A oni řekli: Cornelius, setník, muž spravedlivý a Boha se bojící, mající i dobrou pověst u celého národa Židů, byl od svatého anděla vnuknutím poučen, by si tě obeslal do svého domu a vyslechl slova od tebe. 23 Pozval si je tedy dovnitř a uhostil a nazítří vstav vyšel s nimi; a s ním šli někteří z bratrů z Joppy. 24 Nazítří pak vešli do Césareje a Cornelius na ně čekal, sezvav si své příbuzné a důvěrné přátele; 25 a jak se stalo, že Petr vešel, setkal se Cornelius s ním a padnuv mu k nohám, poklonil se, 26 Petr ho však pozvedl, pravě: Vstaň; i já sám jsem člověk. 27 A hovoře s ním, vešel a shledává mnoho sešedších se; 28 i děl k nim: Vám je povědomo, jak je Židu nenáležitě připojovat se nebo přistupovat k někomu z cizího kmene - a mně Bůh ukázal, že žádného člověka nemám nazývat obecným nebo nečistým. 29 Proto jsem také, když jsem byl obeslán, bez odporu přišel; ptám se tedy, v jaké věci jste si mě obeslali? 30 A Cornelius děl: Před čtyřmi dny jsem se až do této hodiny postil a o deváté jsem se modlil ve svém domě; a hle, stanul přede mnou muž ve skvoucím úboru 31 a dí: Cornelie, tvá modlitba byla vyslyšena a na tvé almužny bylo před Bohem vzpomenu. 32 Pošli tedy do Joppy a přivolej si sem Šimona, jemuž se přezdívá Petr; ten je hostem v domě Šimona, koželuha, u moře [; až se ten dostaví, promluví k tobě]. 33 Hned nato jsem tedy k tobě poslal a ty ses pěkně zachoval, že ses dostavil. My všichni jsme tedy nyní zde před Bohem, bychom vyslechli všechny věci, jež jsou ti od Boha nařízeny. 34 A Petr, otevřev svá ústa, řekl: Vpravdě začínám chápat, že Bůh není přijímatelem osoby, 35 nýbrž je mu v každém národě vítán, kdo se ho bojí a působí spravedlnost. 36 Slovo, jež vyslal k Izraellovým synům, přinášeje blahou zvěst o pokoji skrze Jehošuu Krista (ten je Pánem všech), 37 vy znáte, svědectví, jež se rozšířilo po celém Júdsku, počavši po ponořování, jež kázal Jan, od Galileje, 38 Jehošuu, jenž byl z Nazaretu, jak ho Bůh pomazal Svatým Duchem a mocí; ten všudy procházel, působě dobro a léče všechny pod moc podrobované od ďábla, protože s ním byl Bůh, 39 a svědky všech věcí, jež vykonal i na židovském venkově i v Jerúsalemě, [jsme] my; toho i odpravili pověšením na dřevo.

40 Toho Bůh třetího dne vzkřísil a dal to, by se on stal zřejmě viditelným, 41 ne všemu lidu, nýbrž nám, svědkům, od Boha předem zvoleným, kteří jsme s ním poté, co on zprostřed mrtvých vstal, jídali a pivali, 42 a velel nám kázat lidu a dosvědčovat, že on je ten, jenž je od Boha určen za soudce živých i mrtvých. 43 Tomu svědčí všichni proroci, že každý, kdo v něho věří, dostane skrze jeho jméno odpuštění hříchů. 44 Zatímco Petr ještě mluvil tato slova, padl na všechny, kdo slyšeli tu řeč, Svatý Duch; 45 a věrní z obřizky, kolik jich s Petrem přišlo, užasli, že dar Svatého Ducha byl vylit i na národy, 46 neboť jim naslouchali, jak mluví jazyky a vyvyšují Boha. Tu Petr odpověděl: 47 Což snad někdo může zabránit vodě, by tito, kteří dostali Svatého Ducha jako i my, nebyli ponořeni? 48 I nařídil, by byli ve jménu Páně ponořeni. Tu ho požádali, by se několik dní pozdržel.

Skutky apoštolů 11

1 I uslyšeli apoštolové a bratři, kteří byli v Júdsku, že Boží slovo přijaly i národy; 2 a když Petr vystoupil do Jerúsáléma, měli s ním ti z obřizky rozepří 3 a říkali: Vešel jsi k mužům neobřezaným a s nimi jsi jídal. 4 I začal Petr a po pořádku jim věc vykládal, pravě: 5 Já jsem se modlil ve městě Joppě a ve vytržení jsem užíval vidění, že sestupuje jakási nádoba, jakoby veliké prostěradlo za čtyři cípy se snášející z nebe; i přišla až ke mně, 6 a upřev na ni zrak, bedlivě jsem ji pozoroval, i uviděl jsem čtyřnožce země a zvíř a plazy a ptáky nebe 7 a zaslechl jsem i hlas, jak mi praví: Vstaň, Petře, zabíjej a jez. 8 I řekl jsem: Naprosto ne, *Pane, protože obecné nebo nečisté do mých úst nikdy nevešlo. 9 A z nebe podruhé odpověděl hlas: Co očistil Bůh, nečiň ty obecným. 10 A toto se stalo po třikrát a vše bylo zase vytaženo do nebe. 11 A hle, hned nato stanuli u domu, v němž jsem byl, tři muži, vyslaní ke mně z Césareje; 12 a Duch mi řekl, bych s nimi odešel a nic nepochyboval. I šlo se mnou i těchto šest bratrů; a vešli jsme do domu toho muže, 13 i podal nám zprávu, jak ve svém domě uviděl anděla, jak se postavil a řekl [mu]: Vyšli [muže] do Joppy a obešli si Šimona, jemuž se přezdívá Petr; 14 ten k tobě promluví slova, jimiž budeš zachráněn ty i všechn tvůj dům. 15 A v tom, jak jsem začal mluvit, na ně padl Duch právě tak jako na počátku i na nás; 16 i vzpomněl jsem si na slovo Páně, jak pravil: Jan sice ponořoval vodou, vy však budete ponořeni Svatým Duchem. 17 Dal-li jim tedy Bůh týž dar jako i nám, když jsme věrou spolehli na Pána Jehošuu Krista, kdopak jsem byl já, bych Bohu byl mohl zabránit? 18 A uslyševše tyto věci, upokojili se a oslavovali Boha, říkajíce: Tak tedy i národům dal Bůh pokání k životu. 19 Nuže tedy ti, kteří byli rozptýleni následkem tísně, k níž došlo pro Štěpána, prošli až k Foinikii a Kypru a Antiochii, nemluvíce slovo k nikomu leč jediné k Židům. 20 Byli však někteří z nich, Kypřané a Kyréňané, kteří, když vešli do Antiochie, mluvili, hlásajíce blahou zvěst o Pánu Jehošuuvi, i k Řekům; 21 i byla s nimi ruka Páně a veliký počet uvěřil a obrátil se k Pánu. 22 A řeč o nich se dostala do uší shromáždění, jež bylo v Jerúsalémě; i vypravili Barnabu, by až do Antiochie zašel; 23 a ten, když přišel a tu Boží milost uviděl, se zaradoval a všechny povzbuzoval, by při Pánu zůstávali s předsevzetím srdce, 24 protože byl muž dobrý a plný Svatého Ducha a víry; a Pánu byl přidán značně veliký dav. 25 I odešel do Tarsu vypátrat Saula; a když [ho] našel, zavedl [ho] do Antiochie 26 a stalo se s nimi tak, že se po celý rok scházeli ve shromáždění a vyučovali značně veliký dav, i že se v Antiochii učedníkům poprvé dostalo názvu Kristovci. 27 A v oněch dnech přišli z Jerúsáléma dolů do Antiochie proroci 28 a z nich jeden, jménem Agabus, povstal a skrze Ducha naznačil, že po celé obydlené zemi brzy bude veliký hlad; ten za Claudia také nastal. 29 Tu si podle toho, jak dobře se komu z učedníků dařilo, umínili, každý z nich, něco poslat na výpomoc bratrům, kteří bydleli v Júdsku; 30 to také vykonali a skrze ruku Barnabovu a Saulovu to odeslali k starším.

Skutky apoštolů 12

1 A za oné doby položil Héródés, král, ruce na některé ze shromáždění, by s nimi zle naložil. 2 I odpravil mečem Jakuba, bratra Janova, 3 a vida, že je to Židům vhod, přikročil ještě i k zatčení Petra (a byly dny nekvašených chlebů); 4 zmocnil se ho také a vsadil ho do vězení, odevzdav ho čtyřem čtveřicím vojáků, by ho hlídali; zamýšleliť ho po Minutí vyvést před lid. 5 Tak byl tedy Petr střežen ve vězení, od shromáždění se však za něho děla k Bohu neustálá modlitba. 6 A když se ho Héródés chystal předvádět, oné noci spal Petr mezi dvěma vojáky, přivázaný dvěma řetězy, a hlídači střežili vězení přede dveřmi; 7 a hle, stanul tam anděl Jehovy a v kobce se zaskvělo světlo, i udeřil v Petrův bok a probudil ho, pravě: Rychle vstaň. A jeho řetězy od jeho rukou odpadly 8 a ten anděl k němu řekl: Opásej se a přivaž si své sandály; i učinil tak. I praví mu: Přehoď si svůj svrchní šat a ber se za mnou. 9 I vyšel a bral se za [ním] a nevěděl, že je to skutečnost, co se skrze toho anděla děje, nýbrž myslel, že zří vidění. 10 A prošeďše první hlídkou, i druhou, přišli k železné bráně, jež vede do města; ta se jim sama od sebe otevřela, a vyšeďše došli o jednu uličku dále, a hned od něho ten anděl zmizel. 11 A Petr, přišed k sobě, řekl: Nyní opravdu vím, že *Pán od sebe vyslal svého anděla a vytrhl si mě z ruky Héródovy a ze všeho očekávání židovského lidu. 12 A nabyv jasného vědomí, přišel k domu Marie, matky Jana, jemuž se přezdívalo Marek, kde byli značně mnozí pohromadě a modlili se;

13 a když zaklepal na dveře vrat, přišla poslechnout děvečka jménem Rhódé, 14 a rozpoznavši Petrův hlas, radostí vrata neotevřela, nýbrž vběhla a podala zprávu, že před vraty stojí Petr. 15 Oni však k ní řekli: Šlíš. Ale ona neústupně tvrdila, že se věc má tak. Tu oni pravili: Je to jeho anděl. 16 Petr však klepat nepřestával, i otevřeli a uviděli ho a užasli. 17 I pokynuv jim rukou, by mlčeli, vylíčil [jim], jak ho *Pán vyvedl z vězení, a řekl: Podejte o těchto věcech zprávu Jakobovi a bratrům. A vyšed odebral se na jiné místo. 18 A když nastal den, byl mezi těmi vojáky nemalý rozruch, co se to s Petrem stalo; 19 a Héródés, vykonav po něm pátrání a nedopadnuv ho, vyšetřil ty hlídače a poručil, by byli odvedeni. A sešed z Júdska do Césareje, prodléval tam. 20 Byl pak v hněvivé rozepři s Tyřany a Sidónany; oni se však k němu jednomyslně dostavili a získavše přízeň Blasta, králova komořího, vyprošovali si mír, protože jejich kraj byl vyživován z králova. 21 A v určený den k nim Héródés, oděv se v královský úbor a usednuv na vyvýšené sedadlo, měl veřejný projev, 22 shluk lidu pak k tomu volal: Hlas boha a ne člověka! 23 A okamžitě ho za to, že nevzdal slávu Bohu, udeřil anděl Jehovy, i vypustil duši, byv rozežrán červy. 24 Boží slovo se však vzmáhalo a šířilo. 25 A Barnabas a Saul, splnivše svou službu, se z Jerúsaléma vrátili zpět, přibравše s sebou i Jana, jemuž bylo přezděno Marek.

Skutky apoštolů 13

1 I byli v Antiochii ve shromáždění, jež tam bylo, proroci a učitelé: Barnabas i Simeón, jenž byl nazýván Niger, a Lucius, Kyréňan, i Manaén, soukojenec Héróda, tetrarchy, a Saul; 2 a když oni sloužili Pánu a postili se, řekl Svätý Duch: Nuže, oddělte mi Barnabu a Saula na tu činnost, k níž jsem si je povolal. 3 Tu je propustili, vykonavše půst a pomodlivše se a položivše na ně ruce; 4 a tak oni, byvše od Svatého Ducha vysláni, sešli do Seleukie a odtamtuď odpluli na Kypř, 5 a přibyvše do Salaminy, zvěstovali v synagogách Židů Boží slovo. A měli i Jana jako pomocníka. 6 A prošeďše celý ostrov až do Pafu, připadli na jakéhosi muže, kouzelníka, nepravého proroka, Žida, jehož jméno bylo Bariésús; 7 ten byl u prokonzula Sergia Pavla, chápavého muže. Ten si Barnabu a Saula přivolal a zatoužil uslyšet Boží slovo, 8 Elymas však, ten kouzelník, (tak se totiž jeho jméno překládá,) se stavěl proti nim, snaže se prokonzula od víry odvrátit. 9 Saul však - ten je také Pavel - byv naplněn Svatým Duchem, na něho upřel zrak a 10 řekl: Ó, ty, plný vši lsti a všeho darebáctví, synu d'áblův, nepříteli vši spravedlnosti, nepřestaneš převracet přímé cesty Páně? 11 A nyní, hle, je na tobě ruka Páně, i budeš na čas slepý a nebudeš vidět slunce. A okamžitě na něho padlo šero a tma, i hledal, chodě sem-tam, lidí, kteří by ho vodili za ruku. 12 Tu prokonzul, vida, co se stalo, uvěřil, jsa nad naukou Páně pln ohromení. 13 A Pavel a jeho společnost odrazili od Pafu a připluli do Pergy v Pamfylii; i oddělil se od nich Jan a vrátil se zpět do Jerúsaléma. 14 Oni však, prošeďše územím od Pergy, přibyli do Antiochie v Pisidii; a v den šabatu vstoupili do synagogy a usedli. 15 A po čtení zákona a proroků k nim představení té synagogy odeslali vzkaz: Bratři, máte-li k lidu jaké slovo povzbuzení, mluďte. 16 A Pavel, povstav a pokynuv rukou, řekl: Israélovci a vy, kteří se bojíte Boha, poslyšte: 17 Bůh tohoto lidu Israélova si vyvolil naše otce a povýšil lid za pobytu v egyptské zemi, i vyvedl je z ní se vztyčenou paží 18 a po čas asi čtyřiceti let je láskyplně choval v pustině; 19 a zahladiv sedm národů v zemi Kanaanu, dal jejich zemi za dědictví jim. 20 A po těchto věcech jim do konce doby asi čtyř set a padesáti let dával soudce až po Samúela, proroka, 21 a potom si vyprosili krále, i dal jim Bůh na čtyřicet let Saúla, syna Kisova, muže z kmene Benjamínova; 22 a když ho sesadil, způsobil, by jim jako král povstal David, jemuž také vydal svědectví a řekl: Našel jsem Davida Jessajova, muže podle mého srdce, jenž vykoná všechna má přání. 23 Z jeho semene Bůh podle příslibu přivedl Israélovi Zachránce, Jehošuu; 24 před jeho nástupem předem vyhlásil Jan všemu Israélovu lidu ponoření pokání, 25 a když Jan plnil svůj běh, říkal: Kdo se domýšlíte, že já jsem? Nejsem to já, nýbrž hle, po mně přichází někdo, jehož nohou opánek nejsem hoden uvolnit. 26 Bratři, synové rodu Abrahamova, a ti mezi vámi, kteří se bojíte Boha, slovo této záchrany bylo odesláno vám, 27 neboť ti, kteří bydlí v Jerúsalémě, i jejich vládcové, nepoznavše ho, vyplnili i hlasy proroků, - jež se čítají po všechny šabaty, - tím, že ho soudili, 28 a ač neshledali žádné viny hodné smrti, vyprosili si od Piláta, by byl odpraven. 29 A jak dokonali všechny věci o něm napsané, sňali ho z dřeva a uložili do hrobky, 30 Bůh ho však zprostřed mrtvých vzkřísil 31 a on se po mnoho dní ukazoval těm, kteří s ním vystoupili z Galileje do Jerúsaléma; ti jsou nyní jeho svědky vůči lidu. 32 A my vám přinášíme blahou zvěst o příslibu, jehož se dostalo otcům, 33 že jej Bůh veskrze vyplnil nám, jejich dětem, tím, že dal povstat Jehošuuvi, jak je i v druhém žalmu psáno: Ty jsi můj syn, já jsem tě dnes zplodil. 34 Že však mu dal vstát zprostřed mrtvých, (neměť se již vracet zpět ke zkáze,) řekl takto: Dám vám věrná milosrdenství Davidova; 35 proto i v jiném praví: Nedáš svému milosrdečnému uvidět zkázu. 36 Nuže, David přece, poslouživ ve svém vlastním pokolení Božímu rozhodnutí, zesnul a byl přidán ke svým otcům a zkázu uviděl, 37 ten však, jehož Bůh vzkřísil, neuvídal zkázu. 38 Budiž vám tedy známo, bratři, že se vám skrze tohoto zvěstuje odpuštění hříchů; 39 a ode všech věcí, od nichž jste nemohli být ospravedlněni v Mojžíšově zákoně, dochází každý, kdo věří, ospravedlnění v něm. 40 Hled'te tedy, by na [vás] nepřišlo to, co je řečeno v prorocích: 41 Vizte, vy pohrdači, a podivte se a zanikněte, neboť ve vašich dnech dělám dílo já, dílo v něž nikterak neuvěříte, bude-li vám o něm kdo vypravovat. 42 A když oni vycházeli, prosili lidé, by k nim tato slova byla promluvena o dalším šabatu; 43 a když se synagoga rozešla, dali se mnozí ze Židů a Boha uctívajících přistoupilců za Pavlem a Barnabou a ti k nim mluvili a přesvědčovali je, by zůstávali při Boží milosti.

44 A příští den šabat se téměř celé město sešlo poslechnout Boží slovo; 45 když však ty davy uviděli Židé, byli naplněni nevráživostí a odporovali, [odporující a] urážlivě mluvíce, těm věcem, jež říkal Pavel. 46 A Pavel a Barnabas se směle vyslovili a řekli: Bylo nutno, by Boží slovo bylo promluveno nejprve k vám; jelikož je však od sebe odstrkujete a sami sebe považujete za nehodné věčného života, hle, obracíme se k národům, 47 neboť nám Pán přikázal takto: Postavil jsem tě za světlo národů, bys byl k záchraně až na konec země. 48 A když to slyšeli lidé z národů, radovali se a oslavovali slovo Páně; a kolik jich bylo určeno k věčnému životu, uvěřili, 49 a slovo Páně se roznášelo po celém kraji. 50 Židé však poštváli ženy z vyšších kruhů, uctívající Boha, a přední muže města, a rozpoutali na Pavla a Barnabu pronásledování, i vyhnali je od svých hranic; 51 oni však na ně vytřásli prach svých nohou a šli do Ikonie. 52 A učedníci byli naplňováni radostí a Svatým Duchem.

Skutky apoštolů 14

1 A v Ikonii se stalo, že oni pospolu vstoupili do synagogy Židů a promluvili tak, že veliké množství i Židů i Řeků uvěřilo, 2 ti Židé však, kteří byli nepovolní, rozjitřili a proti bratrům zle naladili myslí lidí z národů. 3 Nuže tam tedy prodleli značně dlouhý čas, směle se vyslovující se spoléháním na Pána, a on dosvědčoval slovo své milosti a dával to, by se skrze jejich ruce děla znamení a zázraky. 4 I rozdvojilo se obyvatelstvo města a někteří byli s Židy a někteří s apoštoly. 5 A jak se strany i lidí z národů i Židů s jejich hodnostáři došlo k popudu k tomu, by byli ztýráni a ukamenováni, 6 uvědomili si to a utekli se do měst v Lykaonii, Derby a Lystry, a do okolního kraje, 7 a hlásali blahou zvěst tam. 8 A v Lystře sedával jakýsi muž nemohoucí na nohy, [jsoucí] od útroby své matky chromý, jenž nikdy nechodil; 9 ten Pavlovi naslouchal, když mluvil, a on, upřev k němu zrak a vida, že má víru ve vyhojení, 10 řekl silným hlasem: Vstaň zpřímá na své nohy! I skočil a chodil; 11 když však davy uviděly, co Pavel vykonal, pozvedli svůj hlas po lykaonsku a říkali: Sestoupili k nám bohové, připodobnivše se lidem! 12 I nazývali Barnabu Zevem a Pavla Hermem, jelikož on byl ten, jenž vedl slovo; 13 a kněz Zeva, jenž byl před městem, dopravil k vratům býky a věncoví a chtěl s davy obětovat. 14 Když to však uslyšeli apoštolové Barnabas a Pavel, roztrhli své šatstvo a vyrazili k davu, křičíce 15 a říkajíce: Muži, proč tyto věci děláte? I my jsme lidé stejných citů jako vy a přinášíme vám blahou zvěst, byste se od těchto nicotných věcí obrátili k živému Bohu, jenž učinil nebe i zemi i moře i všechny věci v nich; 16 ten za minulých pokolení dopustil, by se všechny národy ubíraly svými cestami, 17 ač ovšem sám sebe nenechal bez svědectví, neboť působí dobro, dává vám z nebe deště a úrodná období a tak vaše srdce zasycuje potravou a veselím. 18 A říkajíce tyto věci, stěží ty davy zadrželi, by jim neobětovali. 19 K tomu však přišli Židé z Antiochie a Ikonie a přemluvili davy, Pavla zkamenovali a vlekli z města ven, domnívajíce se, že je mrtev. 20 Když ho však obklopili učedníci, vstal a vstoupil do města a nazítří s Barnabou vyšel do Derby 21 a hlásali blahou zvěst onomu městu; i získali jich značně mnoho za učedníky a vrátili se zpět do Lystry a Ikonie a Antiochie 22 a upevňovali duše učedníků povzbuzováním, by setrvali ve víře, a že do Božího království musíme vstoupit mnoha tísněmi. 23 A v každém shromáždění jim zvolili starší, s posty se pomodlili a světili je Pánu, v něhož uvěřili; 24 a prošeďše Pisidii, přišli do Pamfylie, 25 mluvili slovo v Perze a sestoupili do Attalie, 26 a odtamtud odpluli do Antiochie, odkud byli na tu činnost, již splnili, Boží milosti odevzdáni. 27 A přišedše a svolavše shromáždění, zvěštovali vše, co s nimi Bůh vykonal, a že národům otevřel dveře víry. 28 I prodleli s učedníky nemalý čas.

Skutky apoštolů 15

1 A někteří, dolů přišedší z Júdska, vyučovali bratry: Nebudete-li podle Mojžíšova obyčeje obřezáni, nemůžete být zachráněni. 2 Když tedy nastal rozbroj a pro Pavla a Barnabu nemalý s nimi spor, ustanovili, že stran této sporné otázky mají Pavel a Barnabas a někteří další z nich vystoupit k apoštolům a starším do Jerúsálema. 3 Nuže tedy oni, byvše shromážděním vyprovozeni, procházeli Foinikií a Samarií, vypravujíce o obrácení lidí z národů, a působili všem bratrům velikou radost. 4 A přibyvše do Jerúsálema, byli uvítáni shromážděním a apoštoly i staršími, i zvěštovali vše, co s nimi Bůh vykonal. 5 A někteří uvěřivší z těch ze strany farizeů zprostřed ních povstali a říkali, že je záhodno je obřezávat a nakazovat jim dodržování Mojžíšova zákona. 6 I byli svoláni apoštolové a starší, by se na tuto věc podívali; 7 a když nastal veliký spor, vstal Petr a řekl k nim: Bratři, vám je povědomo, že od dávných dní si Bůh mezi vámi vyvolil to, by mými ústy národy uslyšely slovo blahé zvěsti a uvěřily; 8 a tento srdcí znalý Bůh jim vydal svědectví - dalť [jim] Svatého Ducha stejně jako i nám 9 a neučinil mezi námi i nimi žádného rozdílu, když jejich srdce věrou očistil. 10 Nyní tedy: Co Boha pokoušíte, že byste na šiji učedníků uvalili jho, jež ani naši otcové ani my jsme nedokázali unést? 11 Ale věříme, že budeme zachráněni milostí Pána Jehošua - podle téhož způsobu jako i oni. 12 A všechen zástup zachoval mlčení, i naslouchali Barnabovi a Pavlovi, když rozprávěli o všech znameních a zázracích, jež Bůh skrze ně mezi národy vykonal. 13 A poté, co oni umlkli, odpověděl Jakub a pravil: Bratři, poslechněte mě. 14 Šimon vyrozprávěl, jak ponejprv Bůh obrátil zřetel k tomu, by si vzal z národů lid pro své jméno; 15 a s tím souhlasí slova proroků, jak je psáno: 16 Po těchto věcech se zase vrátím a zase zbuduji Davidův stan sesutý a zase zbuduji jeho trosky a zase jej vztyčím,

17 aby potom pozůstali z lidí vyhledávali Jehovu, i všechny národy, nad nimiž se děje dovolávání mého jména, praví Jehova, jenž koná tyto věci, 18 od věčnosti známé. 19 Já tudíž soudím: Nepřítěžovat těm z národů, kteří se obracejí k Bohu, 20 ale poslat jim list, by se zdržovali od poskvrn model a smilstva a toho, co je zardoušeno, a krve. 21 Mojžiš má přece od dávných pokolení v každém městě ty, kteří ho káží; čítáť se po všechny šabaty v synagogách. 22 Tu uznali apoštolové a starší s celým shromážděním za dobré poslat s Pavlem a Barnabou do Antiochie vyvolené muže ze svého středu: Júdu, jenž se nazýval Barsabbas, a Silu, vedoucí muže mezi bratry; 23 i napsali svou rukou [toto]: Apoštolové a starší [a] bratři těm, kteří jsou v Antiochii a Syrii a Kilikii, bratrům, kteří jsou zprostřed národů, pozdrav. 24 Jelikož jsme uslyšeli, že vás někteří vyšedší zprostřed nás znepokojili řečmi a podvracejí vaše duše [, říkajíce, že se musíte dávat obřezávat a dodržovat zákon], ač jsme jim nic neuložili, 25 uznali jsme za dobré, dospěvše k společnému úsudku, vyslat k vám vyvolené muže s našimi milovanými Barnabou a Pavlem, 26 lidmi, kteří nasadili svá žití pro jméno našeho Pána Jehošuy Krista. 27 Vyslali jsme tedy Júdu a Silu, kteří mají o těchže věcech i sami ústně podat zprávu. 28 Svatý Duch totiž i my jsme uznali za dobré neuvolat na vás žádně větší tíže než tyto nezbytně věci: 29 držovat se od věcí modlám obětovaných a krve a zardoušeného a smilstva; budete-li se od těchto věcí bedlivě chránit, budete činit dobře. Buďte zdraví. 30 Nuže oni tedy, byvše propuštěni, přišli do Antiochie, a svolavše zástup, doručili ten list, 31 a když jej přečetli, zaradovali se nad tím povzbuzením; 32 a Júdas a Silas, kteří sami také byli proroci, povzbuzovali bratry mnoha slovy a posilovali je. 33 A když tam strávili nějaký čas, byli od bratrů s pokojem propuštěni k těm, kteří je vyslali, 34 --- 35 Pavel pak a Barnabas nadále prodlévali v Antiochii, vyučující a v blahé zvěsti i s mnoha jinými hlásající slovo Páně. 36 Po nějaké době však Pavel k Barnabovi řekl: Nu, navraťme se a navštívme ty bratry po všech městech, v nichž jsme zvěstovali slovo Páně, jak se mají. 37 I navrhl Barnabas přibrat s sebou i Jana, jenž se nazýval Marek, 38 Pavel však měl za správné toho, jenž od nich v Pamfylii odpadl a s nimi se do práce nevydal, tohoto s sebou nepřibrat. 39 Došlo tedy k ostrému rozladění, takže se od sebe navzájem oddělili a že Barnabas s sebou vzal Marka a vyplul na Kypr, 40 Pavel však si místo něho zvolil Silu a vydal se na cestu, byv od bratrů odevzdán Boží milosti; 41 i procházel Syrii a Kilikii, upevňuje shromáždění.

Skutky apoštolů 16

1 I dospěl do Derby a do Lystry, a hle, tam byl jakýsi učedník jménem Timotheos, syn židovské věřící ženy, ale otce Řeka, 2 jenž měl dobré svědectví od bratrů, kteří byli v Lystře a Ikoniu. 3 Tohoto si Pavel přál, by se vydal na cestu s ním, i vzal ho a obřezal, vzhledem k Židům, kteří byli v oněch místech, neboť všichni znali jeho otce, že byl Řek. 4 A jak se ubírali městy, ukládali jim zachovávat usnesení, o nichž bylo rozhodnuto od apoštolů a starších, kteří byli v Jerúsalemě. 5 A tak byla shromáždění věrou utužována a denně se rozmáhala počtem. 6 A když prošli Frygií a galatským krajem, - neboť jim od Svatého Ducha bylo zabráněno promluvit slovo v Asii, - 7 [a] když došli po Mysii, pokoušeli se ubírat do Bithynie, a Jehošuův Duch jim nedovolil, 8 i minuli Mysii a sestoupili do Tróady. 9 A za noci se Pavlovi ukázalo vidění: Byl tam jakýsi makedonský muž, stojící a snažně ho prosící a pravící: Přejdi do Makedonie a pomoz nám! 10 A jak toto vidění uzřel, hned jsme zatoužili vydat se na cestu do Makedonie, usuzující, že si nás přivolal Pán, bychom jim přinesli blahou zvěst. 11 Odrazivše tedy od Tróady, dopluli jsme přímo na Samothraku, den nato pak do Neapole 12 a odtamtud do Filipp; to je první město té části Makedonie, kolonie. A v tomto městě jsme prodlévali několik dní, 13 v den šabatu pak jsme vyšli z brány ven k řece, kde bylo zvykem konat modlitbu, a usednuvše mluvili jsme k ženám, jež se sešly; 14 i naslouchala jakási žena jménem Lydie, prodejkyně purpuru z města Thyateiry, uctívající Boha, jejíž srdce rozevřel Pán, by těm věcem, jež mluvil Pavel, věnovala pozornost. 15 A jak byla ponořena, i její dům, jala se nás snažně prosit, pravíc: Uznali-li jste, že jsem věrna Pánu, vstupte do mého domu a zůstaňte; i přiměla nás k tomu. 16 A když jsme se ubírali k modlitbě, stalo se, že nás potkala jakási děvečka mající ducha Pythónova, jež svým pánům poskytovala věštěním mnoho zisku; 17 ta se dala v patách za Pavlem a námi a křičela, říkajíc: Tito lidé jsou nevolníci Nejvyššího Boha, kteří vám zvěstují cestu záchrany. 18 A toto stále činila po mnoho dní a Pavlovi se to stalo nanejvýš trapným, i obrátil se k ní a řekl tomu duchu: Ve jménu Jehošuy Krista ti přikazuji od ní vyjít; i vyšel téže hodiny. 19 A když její páni uviděli, že vyšla naděje na jejich zisk, chytili Pavla a Silu a zatáhli je na tržiště před úředníky, 20 a předvedše je prétorům, řekli: Tito lidé krajně znepokojují naše město a jsou to Židé, 21 i zvěstují obyčeje, jež nám není dovoleno přijímat ani vykonávat, neboť jsme Římané. 22 A povstal proti nim i dav, a prétoři, strhavše jejich šatstvo, poroučeli je bít holemi. 23 A naloživše jim mnoho ran, uvrhli je do vězení a žaláříku přikázali bezpečně je střežit; 24 a on, dostav takový příkaz, je uvrhl do vnitřního vězení a jejich nohy zabezpečil v kládě. 25 A o půlnoci se Pavel a Silas modlili a Boha chválili zpěvem a věžňové jim naslouchali, 26 i nastalo náhle veliké zemětřesení, takže základy věznice byly zviklány, i otevřely se okamžitě všechny dveře a pouta všech povolila. 27 A žalářík, byv probuzen ze spánku a vida dveře vězení otevřené, tasil svůj meč a již již chtěl sám sebe odpravit, domnívaje se, že věžňové unikli. 28 Pavel však silným hlasem zvolal, pravě: Nepůsob si nic zlého, vždyť jsme všichni zde! 29 A požádav o světla, vrazil dovnitř, rozchvěl se a padl před Pavlem a Silou, 30 i doprovodil je ven a děl: Pánové, co mám konat, abych byl zachráněn?

31 A oni řekli: Spolehni věrou na Pána Jehošuu a zachráněn budeš - ty i tvůj dům. 32 A promluvíli k němu Boží slovo, i ke všem, kteří byli v jeho domě, 33 i vzal je oně noční hodiny k sobě a umyl jim rány, a byl okamžitě ponořen on i všichni jeho. 34 A vyvedl je do svého domu, prostřel stůl a se vším svým domem se rozjásal, že uvěřil Bohu. 35 A když nastal den, vyslali přetoři liktory se vzkazem: Propust' ony lidi. 36 I ohlásil žalářník Pavlovi tato slova: Přetoři vyslali, abyste byli propuštěni; nyní tedy vyjděte a ubírejte se v pokoji. 37 Pavel k nim však děl: Veřejně nás, kteří jsme Římané, bez odsouzení zbili a uvrhli do vězení a nyní nás chtějí potají vyhnat? Ba ne, nýbrž nechť sami přijdou a vyvedou nás. 38 I ohlásili liktoři tato slova přetorům, a ti se ulekli, když uslyšeli, že to jsou Římané; 39 i přišli a jali se je snažně prosit, i vyvedli je a žádali, by z města odešli. 40 A vyšeďse z vězení, vešli k Lydii, a uzřevše bratry, povzbudili je a odešli.

Skutky apoštolů 17

1 A procestovavše Amfipoli a Apollónii, přišli do Thessaloniky, kde byla synagoga Židů, 2 a Pavel podle toho, co mu bylo obyčejem, k nim vešel a po tříšabaty s nimi rozmlouval na základě Písem, 3 otvíraje je a dokládaje, že KRISTUS musel trpět a vstát zprostřed mrtvých, a že: KRISTUS je tento - Jehošua, jehož vám já zvěstuji. 4 I dali se někteří z nich přesvědčit a přidružili se k Pavlovi a Silovi, i veliké množství Boha uctívajících Řeků a nemálo z předních žen. 5 Židé však byli jati nevráživostí, i přibráli si jakési ničemné lidi z pouliční chátvy a sehnali dav, i plnili město povykem; a přepadše Iasonův dům, hledali je, by je mohli přivést mezi shluklý lid. 6 A nenašedše je, vlekli Iasona a některé bratry před politarchy, volajíce: Tito, kteří obrátili svět naruby, přibyli i sem 7 a Iason je přijal, a ti všichni jednají proti císařovému usnesením, neboť říkají, že je jiný Král, Jehošua. 8 A znepokojili dav i politarchy, když oni slyšeli tyto věci; 9 i vyžádali si od Iasona a ostatních záruku a propustili je. 10 Bratři však hned za noci odeslali Pavla a Silu do Beroie, a oni, přibyvše tam, chodili do synagogy Židů. 11 Tito Židé však byli ušlechtilejší než ti v Thessalonice, tací, že Boží slovo přijali se vší ochotou a denně zkoumali Písma, zdali se ty věci mají takto; 12 a tak z nich mnozí uvěřili, i z Řekyň, žen z vyšších kruhů, i nemálo mužů. 13 Jak však ti Židé z Thessaloniky zvěděli, že bylo Boží slovo od Pavla zvěstováno i v Beroii, přišli i tam a popouzeli davy; 14 a tu bratři Pavla ihned vypravili, by se ubíral směrem k moři, Silas však a Timotheos tam zůstávali nadále; 15 ti pak, kteří Pavla provázeli, ho zavedli až do Athén a odcházeli odtamtud, převzavše pro Silu a Timothea příkaz, aby k němu co nejrychleji přišli. 16 Když je však Pavel v Athénách vyčkával, byl v něm jeho duch bolestně drážděn, když pozoroval, jak to město je samá modla. 17 Tak tedy rozmlouval v synagoze s Židy a těmi, kdo uctívali Boha, a na tržišti každý den s těmi, kdo se naskytovali; 18 také však se s ním utkávali někteří z epikúrovských a stoických mudrců. A někteří říkali: Co asi tento mluvka chce povídat? A druzí: Zdá se, že je to zvěstovatel cizích božstev; protože [jim] hlásal blahou zvěst o Jehošuuvi a opětovném vstání. 19 I chytili ho a zavedli na Areopag a pravili: Můžeme zvědět, jaká je tato nová nauka, od tebe hlásaná? 20 Vnášíš totiž do našich uší jakési udivující věci; chceme tedy zvědět, co tyto věci mají znamenat. 21 Všichni Athénané totiž a mezi nimi pobývající cizinci trávili čas jediné povídáním a posloucháním něčeho stále novějšího. 22 A Pavel, postaviv se uprostřed Areopagu, děl: Muži athénští, po všech stránkách pozoruji, že jste nad jiné oddáni klanění božstvům. 23 Když jsem totiž tudy procházel a důkladně prohlížel předměty vašeho uctívání, přišel jsem i na oltářík, na němž bylo napsáno: Neznámému Bohu. Tohoto tedy, jehož uctíváte a neznáte, vám já zvěstuji. 24 Tento Bůh, jenž učinil svět a vše, co v něm je, ten, jsa Pán nebe i země, nebydlí v chrámech rukama zhotovených, 25 aniž se dává ošetřovat rukama lidí, jako by ještě něco potřeboval - dávat sám život a dech a všechny věci všem. 26 I učinil z jedné krve všechny národy lidí, by bydleli na vší tváři země, a určil příslušná období a ohraničení jejich osídlení, 27 by Boha hledali, mohli-li by ho vůbec nějak nahmatat a najít, ač ovšem ani od jednoho z nás není daleko; 28 v něm přece žijeme a hýbáme se a jsme - jak řekli i někteří z básníků mezi vámi: Jsme přece i jeho potomstvo. 29 Jsme-li tedy v postavení Božího potomstva, nesmíme se domnívat, že to, co je Božské, je podobno zlatu nebo stříbru nebo kameni, ryteckému výtvoru zručnosti a důmyslu člověka. 30 Bůh tedy sice tyto časy neznalosti přehlédl, nyní však lidem velí, by se všichni všude káli, 31 protože ustanovil den, v němž obydlenu zemi hodlá v spravedlnosti soudit skrze muže, jehož určil; důkaz všem podal tím, že mu dal vstát zprostřed mrtvých. 32 A když uslyšeli o vstání mrtvých, tropili si někteří úštěpky a někteří zase řekli: Vyslechneme tě stran tohoto i podruhé. 33 Tak Pavel vyšel z jejich středu, 34 někteří lidé se však k němu připojili a uvěřili, mezi nimi i Dionysios, areopagita, a žena jménem Damaris a jiní s nimi.

Skutky apoštolů 18

1 A po těchto věcech se z Athén vzdálil a přišel do Korintu. 2 I připadl na jakéhosi Žida jménem Aquila, rodem Pont'ana, nedávno přišedšího z Itálie, i Priscillu, jeho ženu, (protože Claudius rozkázal, by se všichni Židé z Říma vzdalovali,) a dal se k nim; 3 a protože byli téhož řemesla, zůstával u nich a pracoval, - byli totiž co do řemesla výrobci stanů, - 4 a po všechny šabaty rozmlouval v synagoze, přesvědčuje i Židy i Řeky.

5 A jak i Silas i Timotheos přišli z Makedonie dolů, byl Pavel puzen stran slova a dosvědčoval Židům, že KRISTUS již je: Jehošua. 6 Když však oni kladli odpor a urážlivě mluvili, vytrásl své šatstvo a řekl k nim: Vaše krev na vaši hlavu, já jsem čist; od nynějška se odeberu k národům. 7 I přestoupil odtamtud a přišel do domu kohosi jménem Iustus, Boha uctívajícího, jehož dům sousedil se synagogou. 8 Crispus však, představený té synagogy, s celým svým domem uvěřil Pánu, i mnozí z Korintanů slyšíce nabývali víry a byli ponořováni. 9 A Pán Pavlovi v noci skrze vidění řekl: Neboj se, nýbrž mluv a neumlkvej, 10 protože jsem s tebou já a nikdo proti tobě nezakročí, by s tebou naložil zle, protože mám v tomto městě mnoho lidu. 11 I usadil se tam na rok a šest měsíců a vyučoval mezi nimi Božímu slovu. 12 Když však byl prokonzulem Achaie Gallio, pozvedli se Židé jednomyslně proti Pavlovi a zavedli ho k soudcovskému stolci, 13 pravíce: Tento přemlouvá lidi k uctívání Boha v rozporu se zákonem. 14 Když však Pavel již již otvíral ústa, řekl Gallio k Židům: Nuže, kdyby to byla nějaká krivda nebo podlé darebáctví, ovšem bych vás, ó Židé, podle práva připustil, 15 jsou-li to však otázky týkající se slova a jmen a toho vašeho zákona, přihlédněte si k tomu sami, [neboť] já nehodlám být soudcem těchto věcí. 16 A odehnal je od soudcovského stolce; 17 a Sósthena, představeného synagogy, všichni chytili a před soudcovským stolcem tloukli, a Gallio si ničeho z těchto věcí nevšímal. 18 A když tam Pavel zůstal ještě značně mnoho dní, vyplul, rozloučiv se s bratry, do Sýrie, - a Priscilla a Aquila s ním, - dav si v Kenchreách ostříhat hlavu, neboť byl učinil slib. 19 I dospěl do Efesu a onyho tam zanechal, sám však vstoupil do synagogy a dal se do rozmluvy s Židy; 20 když však oni žádali, by [u nich] zůstal na delší čas, nesouhlasil, 21 nýbrž se s nimi rozloučil a řekl: [Nastávající svátek musím stůj co stůj oslavit v Jerúsalémě.] K vám se zase vrátím, bude-li si Bůh přát. I odrazil od Efesu, 22 a přistáv v Césarei, vyšel nahoru a pozdraviv shromáždění, sešel do Antiochie; 23 a strávil tam nějaký čas, odešel a procházel postupně galatským krajem a Frygií, upevňuje všechny učedníky. 24 Do Efesu se však dostal jakýsi Žid jménem Apollós, rodem Alexandrijec, muž výmluvný, jenž byl mocný v Písmech; 25 ten byl poučený cestě Páně, a jsa v duchu vřelý, mluvil o věcech týkajících se Jehošuy a přesně jim vyučoval, byl však obeznámený jen s Janovým ponořením. 26 A ten se v synagoze počal směle vyslovovat, a když ho Priscilla a Aquila uslyšeli, vzali ho k sobě a vyložili mu Boží cestu přesněji. 27 A když on zamýšlel přejít do Achaie, napsali bratři učedníkům a vyzvali je, by ho laskavě přijali; a on, přibyv tam, velmi prospěl těm, kdo milostí uvěřili, 28 neboť na veřejnosti pádně vyvracel veškeré námitky Židů, dokazuje Písmo, že KRISTUS již je: Jehošua.

Skutky apoštolů 19

1 A zatímco byl Apollós v Korintě, stalo se, že Pavel, prošed výše položenými končinami, přišel do Efesu, a případně na jakési učedníky, 2 řekl k nim: Dostali jste, když jste uvěřili, Svatého Ducha? A oni k němu [řekli]: Dokonce jsme ani neuslyšeli, zda Svatý Duch již je. 3 I řekl: Več jste tedy byli ponořeni? A oni řekli: V ponoření Janůvo. 4 A Pavel řekl: Inu, Jan ponořoval ponořením pokání a lidu říkal, by uvěřili v toho, jenž měl přijít po něm, to jest v Jehošuu. 5 A když to uslyšeli, byli ponořeni ve jméno Pána Jehošuy, 6 a když na ně Pavel položil ruce, přišel na ně Svatý Duch, i mluvili jazyky a prorokovali; 7 a všech těch mužů bylo asi dvanáct. 8 A vstoupiv do synagogy, po tři měsíce se směle vyslovoval, rozmlouvaje a přesvědčuje stran Božího království. 9 Jak se však někteří zatvrzovali a byli nepovorní, zle mluvíce o cestě před zástupem, odstoupil od nich, učedníky odloučil a denně rozmlouval ve škole Tyrannově. 10 A toto nastalo na dvě léta, takže slovo Páně uslyšeli všichni obyvatelé Asie, i Židé i Řekové; 11 a Bůh konal skrze Pavlovy ruce nevšední mocné činy, 12 takže na nemocné byly přikládány i potní šátky nebo zástěry z jeho těla a choroby od nich ustupovaly a zlí duchové vycházeli. 13 I pokusili se jméno Pána Jehošuy nad těmi, kdo měli zlé duchy, jmenovat někteří i z potulných židovských zaklínačů, a říkali: Zaklínám vás Jehošuu, jehož káže Pavel; 14 a toto provozovalo jakýchsi sedm synů Skeuy, židovského velekněze. 15 Ten zlý duch však jim v odpověď řekl: Jehošuu znám a Pavel je mi povědom, vy však - co jste zač? 16 A ten člověk, v němž byl ten zlý duch, oba opanoval, skáče na ně, a projevil proti nim převahu, takže z onoho domu unikli nazí a zranění. 17 A toto se všem stalo známým, i Židům i Řekům, kteří obývali Efes, i padla na všechny bázeň a jméno Pána Jehošuy bylo vyvyšováno; 18 a mnozí z těch, kteří uvěřili, přicházeli, vyznávající a ohlašující své skutky. 19 A značně mnozí z těch, kteří byli pěstovali všetečné věci, snesli ty knihy a přede všemi je spalovali, i spočítali jejich cenu a shledali padesát tisíc stříbrňáků. 20 Takto se slovo Páně mocně rozmáhalo a projevovalo převahu. 21 A jak se tyto věci vyplnily, uložil si Pavel v duchu, že projde Makedonií a Achaií a bude se ubírat do Jerúsaléma, a řekl: Až se dostanu tam, musím uvidět i Řím. 22 I vyslal do Makedonie dva z těch, kteří mu posluhovali, Timothea a Erasta, sám se však ještě nějaký čas pozdržel v Asii. 23 A za onu dobu došlo stran Cesty k nemalému rozruchu. 24 Kdosi totiž, jménem Démétrios, stříbrotepec, poskytoval výrobou stříbrných Artemidiných chrámů nemalý výdělek řemeslníkům; 25 ty svolal dohromady, i ty, kteří pracovali na takových věcech, a řekl: Muži, jste si vědomi, že náš blahobyt pochází z této živnosti; 26 i vidíte a slyšíte, že tento Pavel nejen v Efesu, nýbrž téměř v celé Asii přemluvil a odvrátil značně veliký dav tvrzením, že ti, kteří se zhotovují rukama, nejsou bohové. 27 I hrozí nám nejen to, že náš obor přijde v nevážnost, nýbrž že i CHRÁM veliké bohyně Artemidy bude počítán za nic a že bude trpět újmu i slavná velikost té, již uctívá celá Asie i celý svět.

28 A uslyševše to a byvše naplnění vztekem, křičeli, říkajíce: Veliká je Artemis Efesanů! 29 I bylo [celé] město naplněno zmatkem a jednomyslně se nahrnuli do divadla, strhše s sebou Gaia a Aristarcha, Makedoňany, Pavlovy spolucestující. 30 Když však Pavel zamýšlel vstoupit mezi shluklý lid, nedovolovali mu učedníci; 31 a i někteří z asiarchů, kteří byli jeho přáteli, k němu poslali naléhavý vzkaz by se do divadla neodvažoval. 32 Tak tedy křičeli různí lidé různé věci, neboť to shromáždění bylo zmatené a většina nevěděla, pro jakou příčinu se sešli. 33 Zprostřed davu však navedli Alexandra, jehož kupředu postrkovali Židé; a Alexander, pokynuv rukou, chtěl shluklému lidu přednášet obhajobu. 34 Když však rozpoznali, že je Žid, zazněl ode všech jeden hlas, i křičeli asi po dvě hodiny: Veliká je Artemis Efesanů! 35 Městský tajemník však, uklidniv dav, dí: Muži efesští, kterypak člověk je takový, že neví, že město Efesanů je opatrovníkem chrámu veliké Artemidy a toho, co spadlo z nebe? 36 Ježto tedy tyto věci jsou nepopíratelné, je nutno, byste setrvali v klidu a nečinili nic ukvapeného. 37 Přivedli jste totiž tyto muže, kteří ani nejsou vylupovači CHRÁMU ani o vaší bohyni urážlivě nemluví - 38 nuže tedy, má-li Démétrios a ti řemeslníci s ním proti někomu nějakou při, konají se zasedání soudu a jsou zde prokonzulové; nechť se navzájem stíhají. 39 Máte-li však nějaký dotaz stran jiných věcí, vyřeší se v řádném shromáždění. 40 Jsme totiž také ohroženi tím, že budeme stran dneška stíháni pro povstání, protože není žádná příčina, jež by nám umožnila udat důvod tohoto srocení. 41 A pověděv tyto věci, shromáždění rozpustil.

Skutky apoštolů 20

1 Poté však, co ten povyk ustal, si Pavel obeslal učedníky, poobjímal je a odešel, by se odebral do Makedonie; 2 a prošeď oněmi končinami a mnoha slovy je povzbudiv, přišel do Řecka. 3 I strávil tam tři měsíce, a protože proti němu byl, když se chystal odplout do Syrie, od Židů zosnován úklad, bylo přijato rozhodnutí vracet se zpět přes Makedonii; 4 a až do Asie ho provázal Sópatros Pyrrhův, Beroijec, z Thessaloničanů pak Aristarchos a Secundus, a Gaius a Timotheos z Derby, a Asijsí Tychikos a Trofimos. 5 Ti šli napřed a čekali na nás v Tróadě, 6 my pak jsme po dnech nekvašených chlebů vypluli od Filipp a v pěti dnech jsme přišli do Tróady k nim; tam jsme prodleli sedm dní. 7 A v první den týdne, když my jsme byli shromážděni k lámání chleba, k nim Pavel promlouval, neboť nazítří hodlal odcházet, a protáhl řeč až do půlnoci. 8 A na tom horním patře, kde jsme byli shromážděni, bylo značně mnoho pochodní. 9 A jakýsi mladý muž jménem Eutychos, jenž seděl na okně, jsa zmáhán hlubokým spánkem, zatímco Pavel ještě dále promlouval, spadl, byv zmožen od spánku, z třetího podlaží dolů a byl zvednut mrtev. 10 Pavel však sestoupiv padl na něho, a sevřev ho v objetí, řekl: Nevzrušujte se, vždyť jeho žití je v něm. 11 I vystoupil, rozlámal chléb a požil; a po značně dlouhý čas hovořiv, až do rozednění, tak odešel. 12 A toho hocha dovedli živého a byli tím bez míry potěšeni. 13 My však jsme šli napřed na loď a vyrazili do Assu, hodlajíce tam Pavla brát na palubu; tak si to totiž byl zařídil, neboť sám hodlal jít pěšky. 14 A jak se s námi v Assu sešel, vzali jsme ho na palubu a přibyli do Mitylény. 15 A odpluvše odtamtud, dospěli jsme den nato naproti Chiu, druhého pak dne jsme se přeplavili k Samu; a pobyvše v Trogyliu, přibyli jsme následujícího dne do Milétu, 16 neboť Pavel byl uznal za žádoucí obeplout Efes tak, aby se mu nestalo, že by v Asii promeškal čas, neboť spěchal, by se, bylo-li by mu možno, dostal na den Padesátky do Jerúsáléma. 17 Z Milétu však do Efesu poslal a odtamtud k sobě si přivolal starší shromáždění; 18 a jak se k němu dostavili, řekl jim: Vám je povědomo, jak jsem se od prvního dne, kdy jsem vkročil na půdu Asie, na všechn ten čas dostal mezi vás 19 a konal Pánu nevolnickou službu se vši pokorou a slzami i pokušeními, jež se mi přiházela skrze úklady Židů; 20 jak jsem z toho, co je prospěšné, nic nezamlčel, bych vám to neohlásil a vás nevyučoval, na veřejnosti i po domech, 21 naléhavě svědče i Židům i Řekům o pokání vůči Bohu a víře vůči našemu Pánu Jehošuoovi Kristu. 22 A nyní, hle, já se ubírám, jsa v duchu zavázán, do Jerúsáléma, nevěda, jaké věci mě v něm potkají, 23 ledaže mi Svatý Duch v každém městě naléhavě svědčí, pravě, že mě čekají pouta a strasti. 24 Ale svému žití nepřikládám žádný význam a není mně samému drahé, bych dokonal svůj běh a službu, již jsem přijal od Pána Jehošuy: naléhavě dosvědčovat blahou zvěst o Boží milosti. 25 A nyní, hle, já vím, že nikdo z vás, mezi nimiž jsem procházel, káže [Boží] království, již neuvidí mou tvář; 26 proto vám v dnešní den svědčím, že jsem od krve všech čist, 27 neboť jsem neucouvl, bych vám neohlásil veškeré Boží rozhodnutí. 28 Dávejte tedy pozor sami na sebe i na všechno stádečko, v němž vás Svatý Duch postavil jako dohlížitele, byste byli pastýři Božího shromáždění, jehož si dobyl krví svého vlastního. 29 Já [totiž] vím [to], že po mém odchodu mezi vás vniknou krutí vlci, nešetřící stádečka; 30 a zprostřed vás samých povstanou muži mluvící zvrácené věci, by učedníky strhovali za sebou. 31 Proto bděte a pamatujte, že jsem tři léta nocí ani dnem nepřestal každého jednotlivce se slzami napomínat. 32 A nyní vás svěřuji Bohu a slovu jeho milosti, jež vás může vybudovat a [vám] dát dědictví mezi všemi posvěcenými. 33 Nezachtělo se mi ničeho stříbra ani zlata ani ošacení; 34 víte sami, že mým potřebám i těm, kteří byli se mnou, sloužily tyto ruce - 35 ve všech věcech jsem vám ukázal, že se máme, takto se lopotíce, ujmát slabých a pamatovat na slova Pána Jehošuy, že on řekl: Blaženější je dávat než přijímat. 36 A pověděv tyto věci, poklekl na svá kolena a s nimi všemi se pomodlil, 37 i nastal veliký pláč všech. A vrhše se na Pavlova šjí, vroucně ho líbali, 38 majíce bolest zejména pro to slovo, jež byl řekl, že již nebudou spatřovat jeho tvář. I vyprovázeli ho k lodi.

Skutky apoštolů 21

1 A jak jsme se konečně od nich odtrhli a odrazili, přibyli jsme přímou plavbou na Kós a dalšího dne na Rhodos a odtamtud do Patar; 2 a zastihše loď, jež převážela do Foinikie, nastoupili jsme a odrazili, 3 a spatřivše na obzoru Kypr a zanechavše jej nalevo, pluli jsme k Syrii a přistáli v Tyru, neboť tam měla loď skládat zboží. 4 A dopátravše se učedníků, pozdrželi jsme se tam sedm dní; a oni Pavlovi skrze Ducha říkali, by do Jerúsaléma nevystupoval. 5 A když došlo k tomu, že nám ty dny skončily, vyšli jsme a ubírali se, a všichni nás s ženami a dětmi vyprovázeli až za město; a poklekše na pobřeží, pomodlili jsme se, 6 a navzájem se poobímavše, nastoupili jsme do lodí, oni pak se vrátili zpět domů. 7 A my jsme od Tyru dospěli do Ptolemaidy a tak jsme skončili plavbu. I pozdravili jsme bratry a zůstali u nich jeden den, 8 a vyšedše nazítří, přišli jsme do Césareje a všedše do domu Filipa, hlasatele blahé zvěsti, jenž byl z těch sedmi, zůstali jsme u něho; 9 a ten měl čtyři dcery, panny, jež prorokovaly. 10 A když my jsme se tam po mnoho dní zdržovali, přišel z Júdska dolů jakýsi prorok jménem Agabus; 11 a přišed k nám a uchopiv Pavlův opasek, svázal své ruce a nohy a řekl: Toto praví Svatý Duch: Toho muže, jehož je tento opasek, takto sváží Židé v Jerúsalémě a vydají ho do rukou národů. 12 A jak jsme to uslyšeli, snažně jsme prosili i my i místní lidé, by do Jerúsaléma nevystupoval. 13 Pavel však odpověděl: Co děláte, že pláčete a mé srdce kručíte? Vždyť já jsem pro jméno Pána Jehošuy hotov nejen být svázán, nýbrž i umřít v Jerúsalémě. 14 A když se nedával přemluvit, upokojili jsme se a řekli: Necht' se stane vůle Páně. 15 A po těchto dnech jsme schystali své věci a vystupovali do Jerúsaléma; 16 a spolu s námi se vydali i někteří z učedníků od Césareje, kteří vedli jakéhosi Mnasóna, Kypřana, odedávna učedníka, u něhož jsme měli být uhoštěni. 17 A když jsme přibyli do Jerúsaléma, přijali nás bratři s potěšením, 18 a den nato Pavel s námi vstoupil k Jakobovi; dostavili se i všichni starší. 19 A pozdraviv je, vyprávěl jedno po druhém vše, co Bůh skrze jeho službu vykonal mezi národy; 20 a oni, uslyševše to, oslavovali Boha. A řekli mu: Pozoruješ, bratře, kolik desetitisíců je Židů, kteří uvěřili, a všichni zůstávají horlivci pro zákon, 21 o tobě jim však bylo udáno, že všechny Židy po všech národech vyučuješ odpadnutí od Mojžíše a říkáš, že nemají obřezávat své děti ani chodit podle obyčejů. 22 Co je to tedy? Zeela jistě se sejde zástup, neboť uslyší, že jsi přišel; 23 učiň tedy toto, co ti pravíme: Máme čtyři muže, kteří mají na sobě slib; 24 ty vezmi s sebou, očist' se s nimi a zaplať jejich výdaje, aby si dali oholit hlavu, i poznají všichni, že z těch věcí, jež jim o tobě byly udány, není nic pravda, nýbrž že si i sám řádně počínáš, dbaje zákona. 25 Stran těch však, kteří uvěřili z národů, jsme my poslali list, rozhodnuvše, by oni [z takových věcí nedodržovali nic, leč] se chránili i toho, co je obětováno modlám, i krve i zardoušeného a smilstva. 26 Tu Pavel, vzav s sebou ty muže, příštího dne vstoupil, očistiv se, s nimi do CHRÁMU a prohlašoval čas, kdy budou dni očišťování vyplněny, dotud, než byl za každého jednotlivce z nich přinesen posvátný dar. 27 A jak se těch sedm dní téměř končilo, zpozorovali ho v CHRÁMĚ Židé z Asie i uváděli v zmatek všechn dav a položili na něho ruce, 28 křičíce: Israellovci, pomáhejte! Toto je ten člověk, jenž všechny všude vyučuje proti našemu lidu i zákonu a tomuto místu, a ještě i Řeky do CHRÁMU uvedl a toto svaté místo znečistil! 29 Předtím totiž s ním ve městě uviděli Trofima z Efesu a domnívali se, že ho Pavel uvedl do CHRÁMU. 30 I bylo rozvířeno všechno město a nastal sběh lidu, i chytili Pavla a táhli ho z CHRÁMU ven; a dveře byly hned zamknuty. 31 A co se oni dožadovali jeho zabití, došlo tribunovi posádky nahoru oznámení, že celý Jerúsalém je vzhůru; 32 a on, vzav s sebou vojáky a setníky, na ně neprodleně sběhl dolů. Oni pak, vidouce tribuna a vojáky, přestali Pavla tlouci; 33 tu ho tribun, přiblíživ se, chytil a poručil, by byl svázán dvěma řetězy, a vyptával se, kdo to asi je a čeho se dopustil. 34 A v davu volali různí lidé různé věci, i poručil, nemoha se pro ten povyk dovědět jistotu, by byl veden do pevnosti; 35 když se však dostal na schody, došlo k tomu, že on byl od vojáků pro nápor davu nesen, 36 neboť ten zástup lidu šel za nimi s křikem: Pryč s ním! 37 Když však byl Pavel již uváděn do pevnosti, praví tribunovi: Je mi dovoleno něco k tobě říci? A on děl: Umiš řecky? 38 Tak ty nejsi ten Egypt'an, jenž před těmito dny způsobil povstání a do pustiny vyvedl ty čtyři tisíce mužů z řad úkladných vrahů? 39 Pavel však řekl: Nuže, já jsem Žid z Tarsu, občan ne bezvýznamného města v Kilikii, a prosím tě, povol mi k lidu promluvit. 40 A když on povolil, pokynul Pavel, stoje na schodech, lidu rukou, a když nastalo naprosté mlčení, oslovil je hebrejským nářečím, pravě:

Skutky apoštolů 22

1 Bratři a otcové, vyslechněte tuto mou obhajobu před vámi. 2 A když uslyšeli, že je oslovoval hebrejským nářečím, zachovali tím spíše klid. I dí: 3 Nuže, já jsem Žid zrozený v Tarsu v Kilikii, vychovaný však v tomto městě, u nohou Gamalielových, vyučený podle přesnosti otcovského zákona, pro Boha jsa horlivý tak jako jste dnes vy všichni, 4 a tuto Cestu jsem pronásledoval až na smrt, svazuje a do vězení odevzdáváje i muže i ženy, 5 jak je mi svědkem i velekněz i všechno staršovstvo; od nich jsem si také vzal listy k bratrům a ubíral se do Damašku, bych do Jerúsaléma svázané přivedl i ty, kteří byli tam, aby byli potrestáni. 6 A když jsem se ubíral a blížil k Damašku, stalo se mi, že okolo poledne znenadání vůkol mne z nebe kolkolem blýsklo veliké světlo, 7 i padl jsem k zemi a zaslechl hlas, jenž mi pravil: Saúle, Saúle, co mě pronásleduješ? 8 A já jsem odpověděl: Kdo jsi, Pane? I řekl ke mně: Já jsem Jehošua, Nazarej, jehož ty pronásleduješ. 9 Ti však, kteří byli se mnou, sice to světlo spatřili [a byli tím polekáni], ale ten hlas, jenž ke mně mluvil, neuslyšeli.

10 I řekl jsem: Co mám vykonat, Pane? A Pán ke mně řekl: Vstaň a ubírej se do Damašku a tam k tobě stran všech věcí, jež je ti určeno vykonat, bude promluveno. 11 A ježto jsem následkem slávy onoho světla nic neviděl, byl jsem od těch, kteří byli se mnou, veden za ruku, a tak jsem přišel do Damašku. 12 A jakýsi Ananias, muž podle zákona pobožný, mající ode všech tam bydlících Židů dobré svědectví, 13 mi řekl, přišed ke mně a přistoupiv: Saúle, bratře, prohlédni. A já jsem téže hodiny prohlédl a uviděl ho 14 a on řekl: Bůh našich otců si tě předem zvolil, bys poznal jeho vůli a uviděl Spravedlivého a uslyšel hlas z jeho úst, 15 protože mu vůči všem lidem budeš svědkem těch věcí, jež jsi uviděl a uslyšel. 16 A nyní - co váháš? Vstaň a dej se ponořit a obmýt si své hříchy, odvolaje se na jeho jméno. 17 A když jsem se vrátil zpět do Jerúsaléma a v CHRÁMĚ se modlil, stalo se mi, že jsem se octl u vytržení 18 a uviděl ho, jak mi praví: Pospěš a rychle z Jerúsaléma vyjdi, protože tvého svědectví o mně nepřijmou. 19 A já jsem řekl: Pane, jim je povědomo, že já jsem uvězňoval a v každé synagoze bil ty, kteří věrou spoléhali na tebe, 20 a když byla vylévána krev Štěpána, tvého svědka, sám jsem při tom také stál a schvaloval to a hlídal šatstvo těch, kteří ho odpravovali. 21 I řekl ke mně: Ubírej se, protože já tě vypravím daleko k národům. 22 I naslouchali mu až po toto slovo; i pozvedli svůj hlas, říkajíce: Pryč ze země s takovýmto, vždyť mu nepatřilo žít! 23 A když oni křičeli a odvrhovali šatstvo a házeli do vzduchu prach, 24 poručil tribun, by on byl veden dovnitř do pevnosti, a řekl, by byl vyšetřován bičováním, aby se řádně dověděl, pro jakou příčinu na něho tak pokřikovali. 25 Jak ho však napjali řemeny, řekl Pavel k setníku tam stojícímu: Vám je dovoleno bičovat člověka, jenž je Říman a není odsouzen? 26 A když to ten setník uslyšel, přistoupil a ohlásil to tribunovi, pravě: Co hodláš činit? Vždyť tento člověk je Říman. 27 I přistoupil tribun a řekl mu: Pověz mi - ty jsi Říman? A on děl: Ano. 28 A tribun odpověděl: Já jsem si toto občanství opatřil za velikou částku. A Pavel děl: Já však jsem i zrozen. 29 Ti tedy, kteří ho měli vyšetřovat, od něho hned odstoupili, a i tribun byl jat obavou, když zjistil, že je to Říman, a protože ho svázal. 30 Nazítří pak, chtěje se dovědět jistotu stran toho, proč je od Židů obžalován, ho rozpoutal a poručil, by se sešli velekněží a všechna rada; i zavedl Pavla dolů a postavil ho před ně.

Skutky apoštolů 23

1 A Pavel, upřev k radě zrak, řekl: Bratři, já jsem se až do tohoto dne choval před Bohem se vším dobrým svědomím. 2 Velekněz Ananias však těm, kteří při něm stáli, nařídil bít ho po ústech. 3 Tu k němu Pavel řekl: Bít tě bude Bůh, obilena stěno! A ty sedíš, chtěje mě podle zákona soudit, a protizákonně poroučíš, bych byl bit? 4 Ti však, kteří při tom stáli, řekli: Na Božího velekněze se osopuješ? 5 A Pavel děl: Nevěděl jsem, bratři, že je to velekněz; je přece psáno: O vládci svého lidu nebudeš mluvit zle. 6 Věda však Pavel, že jedna část jich je ze saduceů a druhá z farizeů, vykřikl v radě: Bratři, já jsem farizej, syn farizeů - jsem souzen stran naděje a opětovného vstání mrtvých! 7 A když toto promluvil, nastal mezi farizeji a saduceji rozbroj a to množství se rozdvojilo; 8 saduceové totiž říkají, že není opětovného vstání ani anděla ani ducha, farizeové však vyznávají obojí. 9 I nastal veliký křik a písmaři z té části fariseů povstali a prudce se hašteřili, říkajíce: Na tomto člověku neshledáváme nic zlého, a promluvil-li k němu duch nebo anděl... 10 A když nastal veliký rozbroj, poručil tribun, byv jat obavou, by Pavel od nich nebyl rozsápán, oddílu vojska sestoupit, z jejich středu ho vyrvat a vést do pevnosti. 11 V noci nato však při něm stanul Pán a řekl: Buď bez obav, neboť jak jsi dosvědčoval věci mne se týkající v Jerúsalémě, tak musíš svědčit i v Římě. 12 A když nastal den, utvořili Židé spolek a zakleli se, pravíce, že ani nepojedí ani se nenapijí, dokud nezabijí Pavla. 13 A těch, kteří tuto společnou přísahu vykonali, bylo více než čtyřicet; 14 ti přistoupili k velekněžím a starším a řekli: Kletbou jsme se zakleli, že ničeho neokusíme, dokud nezabijeme Pavla. 15 Nyní tedy vy s radou tribunovi něco namluvte, tak aby ho zavedl dolů k vám, jako byste hodlali přesněji prošetřovat věci jeho se týkající, my pak jsme hotovi ho odpravit dříve než se přiblíží. 16 O této nástraze však uslyšel syn Pavlovy sestry, i přišel a vstoupil do pevnosti a oznámil to Pavlovi; 17 a Pavel si přivolal jednoho ze setníků a děl: Tohoto mladého muže odved' k tribunovi, neboť mu má co oznámit. 18 Tak on ho tedy vzal s sebou, zavedl k tribunovi a dí: Vězeň Pavel si mě přivolal a požádal, bych k tobě zavedl tohoto mladého muže, jenž ti má co říci. 19 I chopil se tribun jeho ruky, uchýlil se do ústraní a vyptával se: Co mi to máš oznámit? 20 I řekl: Židé se dohodli tě požádat tak, abys Pavla zítra zavedl dolů do rady jako by ses měl o něm dovidat něco podrobnějšího; 21 nuže, ty se jimi nedej přemluvit, neboť na něho číhá více než čtyřicet mužů, kteří se zakleli, že ani nepojedí ani se nenapijí dotud, než ho odpraví. A nyní jsou hotovi a očekávají ten příslib od tebe. 22 Tak tedy tribun toho mladého muže propustil, nakázav mu nikomu nevytlachat, žes mi, pravil, tyto věci vyjevil. 23 A přivolav si kterési dva ze setníků, řekl: Přihotovte dvě stě vojáků, tak aby se mohli odebrat až do Césareje, a sedmdesát jezdců a dvě stě lehkooděnců, na třetí hodinu noční; 24 a přistavit dobytčata, aby na ně Pavla vysadili a bezpečně přepravili k Felixovi, vladaři. 25 A napsal list sestavený v této podobě: 26 Claudius Lysias veleslovutnému vladaři Felixovi, pozdrav. 27 Tohoto muže, polapeného od Židů a v nebezpečí, že bude od nich odpraven, jsem vytrhl, přispěchav s oddílem vojska, když jsem zjistil že je Říman; 28 a chtěje poznat obvinění, pro které ho stíhají, zavedl jsem ho dolů do jejich rady; 29 i shledal jsem, že je stíhán stran sporných otázek toho jejich zákona, že však proti sobě nemá žádné stížnosti hodné smrti nebo pout. 30 Když mi však bylo udáno, že se proti tomuto muži [ze strany Židů] strojí úklad, poslal jsem ho neprodleně k tobě; a i jeho žalobcům jsem nakázal věci, jež jsou proti němu, projednávat před tebou. [Buď zdrav.]

31 Tak tedy ti vojáci podle jim daného rozkazu Pavla vzali a za noci zavedli do Antipatridy, 32 nazítří pak nechali jezdce s ním se ubírat a vrátili se zpět do pevnosti; 33 a onino vstoupili do Césareje, odevzdali vladaři ten list a také mu předvedli Pavla. 34 I přečetl list a otázal se, z které správní oblasti je, a zvěděv, že z Kilikie, 35 děl: Důkladně tě vyslechnu, až se dostaví i tvoji žalobcové. A poručil, by byl hlídán v Héródově prétoriu.

Skutky apoštolů 24

1 Po pěti dnech pak sestoupil velekněz Ananias se staršími a s řečníkem, jakýmsi Tertullem, a ti podali vladaři udání proti Pavlovi. 2 A když byl zavolán, počal Tertullus žalovat, pravě: Ježto se skrze tebe těšíme naprostému pokoji a protože se prozřetelností tvou zavádějí pro tento národ výborná opatření, 3 přijímáme je po všech stránkách i všude, veleslovutný Felixi, se vší vděčností. 4 Abych tě však přespříliš nezdržoval, prosím snažně, bys nás krátce vyslechl s dobrotivostí tobě vlastní. 5 Shledavše totiž, že tento muž je mor a rozpoutávač povstání mezi všemi Židy, kteří jsou po celé obydlené zemi, i náčelník té sekty Nazareů, 6 jenž se pokusil i CHRÁM znesvětit; toho jsme se také zmocnili [a umínili jsme si soudit ho podle zákona našeho. 7 Přišel k tomu však Lysias, tribun, s velikým násilím ho z našich rukou odvedl 8 a jeho žalobcům poručil jít k tobě]. Když ho vyšetříš, budeš moci od něho sám zvědět jistotu stran všech věcí, z nichž ho my obžalováváme. 9 A k osočování se přidali i Židé, tvrdíce, že se ty věci mají tak. 10 Pavel však na vladařův pokyn, by mluvil, odpověděl: Ježto je mi povědomo, že již mnoho let jsi tomuto národu soudcem, klidně se obhajuji stran těch věcí, jež se týkají mne samého, 11 neboť si můžeš zjistit, že není více než dvanáct dní od toho dne, kdy jsem vystoupil do Jerúsáléma klanět se, 12 a nezastihli mě ani v CHRÁMĚ, že bych k někomu promlouval nebo vyvolával shlukování davu, ani v synagogách ani po městě, 13 aniž ty věci, z nichž mě nyní obžalovávají, mohou prokázat. 14 Toto ti však vyznávám, že svatou službu Bohu otců konám tak - podle té Cesty, již říkají sekta, věře všem věcem, jež jsou napsány po celém zákoně a od proroků 15 maje k Bohu naději, již i tito sami mají za svou, že musí nastat opětovné vstání i spravedlivých i nespravedlivých. 16 Pro tuto příčinu se i sám cvičím, bych ve všem měl vůči Bohu i lidem svědomí bez závady. 17 I přibyl jsem za dost mnoho let, bych svému národu přinesl almužny a posvátné dary; 18 při tom mě v CHRÁMĚ zastihli očištěného, ne s davem, ani s povykem; jacísi však Židé z Asie - 19 ti by zde měli být před tebou a žalovat, mají-li vůbec co proti mně, 20 anebo nechť sami tito povědí, jakou nepravost při mně shledali, když jsem stál před radou, 21 leč stran toho jednoho zvolání, jak jsem vykřikl, stoje mezi nimi: Já jsem dnes před vámi souzen stran opětovného vstání mrtvých. 22 A Felix, znaje ty věci týkající se Cesty dosti podrobně, jednání s nimi odročil a řekl: O vašich záležitostech rozhodnu, až sestoupí Lysias, tribun. 23 A setniku rozkázal, by byl střežen a měl úlevu, a nikomu z jeho přátel nebránit, by mu byl k ruce. 24 A po několika dnech se Felix objevil s Drusillou, svou ženou, jež byla Židovka, obeslal si Pavla a vyslechl ho stran víry v Krista; 25 a když on promlouval o spravedlnosti a sebekázní a budoucím soudu, odpověděl Felix, polekav se: Prozatím se ubírej, a až se mi naskytne příležitost, přivolám si tě k sobě; 26 zároveň doufaje, že mu od Pavla budou dány peníze; proto si ho také častěji obsílal a s ním hovořoval. 27 Když však uplynula dvě léta, byl Felix vystřídán Porciem Festem jako nástupcem; a chtěje se Židům zavděčit, zanechal Felix Pavla ve vazbě.

Skutky apoštolů 25

1 Festus tedy, nastoupiv ve správní oblasti, vystoupil po třech dnech z Césareje do Jerúsáléma; 2 i podali mu velekněží a předáci Židů udání proti Pavlovi a snažně ho žádali, 3 vyprošující si to jako milost vůči němu, tak, aby si ho obeslal do Jerúsáléma, a strojili zálohu, by ho po cestě odpravili. 4 Jenže Festus odpověděl, že Pavel je střežen v Césarei a on sám že se hodlá vbrzku ubírat pryč. 5 Nechť tedy ti, kteří jsou vlivní mezi vámi, dí, také sestoupí, a jestliže při tomto muži něco je, nechť ho obžalovávají. 6 A prodlev mezi nimi ne více dní než osm nebo deset, sestoupil do Césareje a nazítří, usednuv na soudcovský stolec, poručil, by Pavel byl přiveden. 7 A když se dostavil, stanuli Židé, kteří sestoupili z Jerúsáléma, vůkol něho a vznášeli mnohá a těžká obvinění, jichž nebyli schopni dokázat; 8 přítom se Pavel obhajoval: Ani proti zákonu Židů ani proti CHRÁMU ani proti císaři jsem ničím nezhřešil. 9 Festus však, chtěje se Židům zavděčit, řekl Pavlovi v odpověď: Chceš vystoupit do Jerúsáléma a být stran těchto věcí souzen v mé přítomnosti tam? 10 Pavel však řekl: Stojím před soudcovským stolcem císařovým a je záhodno, bych byl souzen zde. Židům jsem ničím neuškodil, jak i ty velmi dobře víš. 11 Nuže tedy, jsem-li škůdce a spáchal-li jsem co hodného smrti, nezpěčuji se umřít, není-li však z těch věcí, z nichž mě tito obžalovávají, nic pravda, nemůže mě jim nikdo vydat na pospas. Odvolávám se k císaři. 12 Tu Festus, domluviv se s poradním sborem, odpověděl: K císaři ses odvolal, k císaři se odebereš. 13 A když přešlo několik dní, zavítali do Césareje Agrippa, král, a Berniké, by Festa pozdravili; 14 a jak tam prodleli mnoho dní, předložil Festus králi Pavlovu záležitost, pravě: Je jakýsi muž, zanechaný jako vězeň od Felixe, 15 stran něhož mi, když jsem přibyl do Jerúsáléma, podali velekněží a starší Židů udání, dožadující se proti němu odsuzujícího nálezu. 16 Odpověděl jsem k nim: Není obyčejem Římanů vydat nějakého člověka v záhubu dříve než by obžalovaný stál žalobcům tváří v tvář a než by se mu stran stížnosti dostalo příležitosti k obhajobě.

17 Jak se sem tedy sešli, usedl jsem, nečině žádného odkladu, dalšího dne na soudcovský stolec a poručil, by ten muž byl přiveden; 18 když se však žalobcové postavili, nevznášeli proti němu žádného obvinění z těch věcí, jakých jsem se já domýšlel, 19 nýbrž s ním měli jakési hádky o tom svém náboženství a o jakémsi zemřelém Jehošuovi, o němž Pavel tvrdil, že žije. 20 Já pak, nevěda si co do vyšetřování těchto věcí rady, jsem pravil: Byl by ochoten ubírat se do Jerúsáléma a být stran těchto věcí souzen tam? 21 Když se však Pavel odvolal, by zůstal strážěn až do rozsudku Velebného, poručil jsem, by byl strážěn až dotud, než ho k císaři pošlu. 22 A Agrippa k Festovi [děl]: Sám bych si také chtěl toho člověka poslechnout. Zítřka, dí, si ho poslechněš. 23 Nazítří tedy, když přišel Agrippa a Berniké s velikou okázalostí a vešli s vysokým důstojnictvem a význačnými muži města do přijímací dvorany, a když Festus poručil, byl Pavel přiveden 24 a Festus dí: Agrippo, králi, a všichni vy s námi přítomní mužové, spatřujete tohoto, stran něhož se na mne obrátilo veškeré množství Židů i v Jerúsalémě i zde, a volali proti němu, že nemá dále žít. 25 Když jsem si však já zjistil, že nic hodného smrti nespáchal, a ježto se tento sám odvolal k Velebnému, rozhodl jsem se posílat ho, 26 nemám však nic spolehlivého, co o něm pánu napsat; proto jsem ho přivedl před vás a zejména před tebe, králi Agrippo, tak abych měl, až se výslech vykoná, co bych napsal. 27 Zdá se mi totiž nesmyslné při posílání vězně neoznámit i obvinění, jež proti němu jsou.

Skutky apoštolů 26

1 I děl Agrippa k Pavlovi: Povoluje se ti mluvit sám za sebe. Tu se Pavel, vztáhnuv ruku, obhajoval: 2 Považuji se za blaženého, králi Agrippo, že se stran všech těch věcí, pro něž jsem od Židů stíhán, mám dnes obhajovat před tebou, 3 zejména proto, že ty se vyznáš ve všech obyčejích i sporných otázkách, jež jsou všude mezi Židy. Proto tě prosím, bys mě shovívavě vyslechl. 4 Nuže tedy, jaký byl od mládí způsob mého života, jenž od počátku proběhl v mém národě v Jerúsalémě, vědí všichni Židé, 5 kteří mě odjakživa znají z dřívějšíka, chce-li se jim svědčit: že jsem žil podle nejprísrnějšího směru našeho náboženství, jako farizej, - 6 a nyní stojím, bych byl souzen pro naději v příslib daný od Boha našim otcům, 7 k němuž dospět doufá našich dvanáct kmenů, usilovně konajících svatou službu nocí i dnem, - stran této naděje jsem, králi, od Židů stíhán! 8 Proč se to u vás soudí za nevěrohodné, jestliže Bůh mrtvé křísí? 9 Nu ovšem, já sám jsem pojal myšlenku, že vůči jménu Jehošuy, Nazarea, mám způsobit mnoho protivenství; 10 to jsem v Jerúsalémě také konal a mnohé ze svatých jsem dal pod zámek do vězení já, obdržev pravomoc od velekněží, a když měli být odpravováni, odevzdával jsem hlas 11 a po všech synagogách jsem je často trestal a nutil rouhat se. A jsa proti nim převelmi rozběsněn, pronásledoval jsem je až i do měst venku: 12 a když jsem se v těchto věcech ubíral s pravomocí a povolením velekněží do Damašku, 13 uviděl jsem uprostřed dne po cestě, králi, světlo, převyšující skvělost slunce, jež se z nebe zaskvělo vůkol mne i těch, kteří se ubírali se mnou. 14 A když jsme se všichni skáceli k zemi, uslyšel jsem hlas, jenž ke mně hebrejským nářečím pravil: Saúle, Saúle, co mě pronásleduješ? Krušno je ti vyhazovat proti bodcům. 15 A já jsem řekl: Kdo jsi, Pane? A Pán řekl: Já jsem Jehošua, jehož ty pronásleduješ. 16 Ale vstaň a postav se na své nohy, neboť jsem se ti ukázal k tomuto: bych si tě připravil za služebníka a svědka i těch věcí, jež jsi uviděl, i těch, v nichž se ti budu ukazovat, 17 vytrhuje si tě zprostřed lidu i národů, k nimž tě já vysílám 18 otvírat jejich oči, by se obraceli od tmy do světla a z pravomoci Satanovy k Bohu, by se jim dostalo odpuštění hříchů a dědictví mezi těmi, kdo jsou posvěceni skrze víru, víru ve mne. 19 Nestal jsem se tudíž, králi Agrippo, toho nebeského vidění neposlušným, 20 nýbrž jsem, nejprve i těm v Damašku i Jerúsalémě, a do veškerého kraje Júdska i národům ohlašoval, by se káli a obraceli k Bohu a konali pokání důstojné činy. 21 Pro tyto věci mě Židé v CHRÁMĚ polapili a pokoušeli se utratit; 22 až do tohoto dne tedy stojím, došed přispění, jež je od Boha, svědče malému i velikému, neříkaje nic mimo ty věci, o nichž promlouvali i proroci i Mojžíš, že se musí dí: 23 Zda byl KRISTUS určen k utrpení, zda má jako první skrze opětovné vstání mrtvých zvěstovat i lidu i národům světlo. 24 A když se těmito věcmi obhajoval, dí Festus silným hlasem: Šílíš, Pavle, mnoho učenosti tě převrací v šílenství. 25 Pavel však dí: Nešílím, veleslovutný Feste, nýbrž se vyjadřuji slovy pravdy a střizlivosti; 26 vždyť král je o těchto věcech zpraven a také k němu mluvím se vší otevřeností, neboť jsem přesvědčen, že mu z těchto věcí není nic tajno, toto se přece neudálo pokoutně. 27 Věříš, králi Agrippo, prorokům? Vím, že věříš. 28 A Agrippa k Pavlovi [děl]: Za málo mě chceš přesvědčit, bych se stal Kristovcem. 29 A Pavel [řekl]: Rád bych si vyprosil modlitbou k Bohu, byste se, i za málo i za mnoho, stali, - nejen ty, nýbrž i všichni ti, kteří mi dnes naslouchají, - takovými, jakým jsem i já, kromě těchto pout. 30 I vstal i král i vladař i Berniké a ti, kteří s nimi seděli, 31 a odebravše se stranou, mluvili k sobě navzájem, říkajíce: Tento člověk není pachatelem ničeho hodného smrti nebo pout. 32 A Agrippa k Festovi děl: Tento člověk mohl být propuštěn, kdyby se nebyl odvolal k císaři.

Skutky apoštolů 27

1 A jak bylo rozhodnuto, že máme odplouvat do Itálie, odevzdali Pavla a některé jiné vězně setníku oddílu Velebného, jménem Julius. 2 I nastoupili jsme na adramytskou loď, jež měla plout do míst na pobřeží Asie, a odrazili jsme; a s námi byl Aristarchos, Makedoňan z Thessaloniky.

3 Druhého dne jsme přirazili k Sidónu, i zachoval se Julius k Pavlovi blahovonně a povolil mu odebrat se k přátelům a užít jejich péče. 4 A odrazivše odtamtud, obepluli jsme Kypr po závětrné straně, protože větry byly opačného směru. 5 A propluvše mořem, jež je podél Kilikie a Pamfyliie, přistáli jsme v Myře v Lykii, 6 a tam setník našel alexandrijskou loď, jež měla plout do Italie; i nasadil nás do ní. 7 I pluli jsme po značně mnoho dní pomalu a s obtížemi jsme se dostali ke Knidu; a protože nám vítr dále nedovoloval, obepluli jsme po závětrné straně kolem Salmóny Kréty 8 a obtížným postupem podél jejího pobřeží jsme připluli k jakémusi místu zvanému Pěkné Přistavy, jemuž nablízku bylo město Lasaiia. 9 A když přešlo značně mnoho času a plavba již byla nebezpečná, neboť byl již i půst minul, radil Pavel, 10 pravě jim: Muži, pozoruji, že plavba bude spojena s neštěstím a velikou škodou nejen na nákladu a lodi, nýbrž i na našich životech. 11 Setník však více důvěřoval kormidelníku a majiteli lodi než tomu, co říkal Pavel; 12 ježto pak ten přístav neměl k přezimování příhodnou polohu, přiklonila se většina k rozhodnutí odplout odtamtud a k přezimování se pokusit nějak dospět do Foiniku, krétského přístavu obráceného k severovýchodu a k jihovýchodu. 13 A když zlehka zavál jižní vítr, zazdalo se jim, že jsou schopni uskutečnit své předsevzetí, i zvedli kotvy a postupovali podél Kréty při samém pobřeží. 14 Zanedlouho se však od ní strhl bouřlivý víchr, jenž se nazývá EUROKLYDÓN, 15 a když byla loď zachycena a nemohla větru čelit, vzdali jsme se a byli jsme unášeni; 16 a přehnavše se po závětrné straně jakéhosi ostrůvku zvaného Clauda, s obtížemi jsme dokázali ovládnout člun, 17 vytáhli jej však a uchylovali se k pomocným opatřením, podpasující loď. A bojíce se, by nebyli zahrnání do Syrty, snížili ráhnovi a tak byli unášeni. 18 Ježto jsme však byli bouří velmi prudce zmítáni, svrhovali příštího dne náklad do moře 19 a dne třetího vlastním rukama vyházeli zařízení lodi. 20 A když se po mnoho dní neobjevovalo ani slunce ani hvězdy a stále na nás doléhala nemalá bouře, byli jsme posléze zbavováni vši naděje na možnost naší záchrany. 21 A když dlouho trvalo hladovění, tu řekl Pavel, postaviv se uprostřed nich: Bylo přece jen záhodno, ó muži, mne uposlechnout a od Kréty neodplouvat, i ušetřit si toto neštěstí a škodu. 22 A nyní vám radím být dobré mysli, neboť nebude ztráty žití nikoho z vás, jen lodi. 23 Této noci totiž při mně stanul anděl toho Boha, jehož jsem a jemuž konám svatou službu, 24 a pravil: Neboj se, Pavle; musíš stanout před císařem, a hle, Bůh ti ušetřil všechny ty, kteří s tebou plují. 25 Proto buďte dobré mysli, muži, neboť Bohu věřím, že bude tak, jak ke mně bylo promluveno. 26 Máme však být zahrnání na jakýsi ostrov. 27 A jak nastala čtrnáctá noc, když jsme byli sem i tam unášeni po Adrii, domýšleli se námořníci k půlnoci, že se k nim přibližuje jakási země; 28 a spustivše olovnici, shledali dvacet sáhů, a postoupivše trochu dále a opět olovnici spustivše, shledali patnáct sáhů. 29 A bojíce se, abychom snad nezapadli na skalnatá místa, shodili ze zádě čtyři kotvy a toužili, by nastal den. 30 Když se však námořníci pokoušeli z lodi uprchnout a pod záminkou, jako by hodlali z přídě dále zatáhnout kotvy, na moře spustili člun, 31 řekl Pavel setníku a vojákům: Nezůstanou-li tito v lodi, nemůžete vy být zachráněni. 32 Tu vojáci poutínali lana člunu a nechali jej odpadnout. 33 A zatímco nadcházel den, vybízel Pavel všechny, by se zúčastnili jídla pravě: Dnes čtrnáctý den přetrváváte v očekávání o hladu a nic jste do úst nevzali; 34 proto vás vybízím, byste se zúčastnili jídla, neboť to je věc záchrany vaší; nezanikneť ani vlas z hlavy nikoho z vás. 35 A pověděv tyto věci a vzav chléb, poděkoval přede všemi Bohu a rozlomiv počal jíst; 36 a všichni, nabyvše dobré mysli, si sami také vzali něco potravy. 37 A nás všech bylo na lodi dvě stě šestasedmdesát duší. 38 A když jejich hlad byl potravou ukojen, odlehčovali loď, vyhazující pšenici do moře. 39 Když pak nastal den, nepoznávali tu zemi, pozorovali však jakýsi záliv, mající ploché pobřeží, a rozhodli se, k tomu že se pokusí loď zahnat. 40 I zbavili se kotev a zanechávali je v moři, a zároveň uvolnili vazby kormidel; a nastavivše přední plachtu vanoucímu větru, směřovali k pobřeží. 41 Zapadše však na místo, kde se stýkají dvě moře, najeli s korábem na mělčinu, i uvázla příď a zůstala nehybnou, zád pak byla tříštěna náporom vln. 42 Došlo pak k návrhu vojáků, že by se věžňové měli pobít, by některý nevyplaval a neunikl, 43 setník však, chtěje Pavla zachovat v bezpečí, jim v tom úmyslu zabránil a poručil, by ti, kteří umějí plavat, seskočili nejprve a vycházeli na zem, 44 a ostatní někteří na prknech a někteří zase na všeličem z lodi. A tak se stalo, že všichni bezpečně vyvázli na zem.

Skutky apoštolů 28

1 A když jsme bezpečně vyvázli, tu jsme zvěděli, že se ten ostrov nazývá Melité. 2 I prokazovali nám tamní domorodci nevšední laskavost, neboť pro déšť, jenž nastal, a pro chlad zanítily hranici dříví a všechny nás vzali k sobě. 3 A když Pavel shrnul [nějaké] množství roští a přiložil na tu hranici, vylezla z horka zmije a zachytila se jeho ruky; 4 a jak ti domorodci uviděli to zvíře od jeho ruky viset, říkali k sobě navzájem: Tento člověk je jistě vrah, jemuž Díké, ač z moře bezpečně vyvázl, nedopustila žít. 5 Jenže on to zvíře strásl do ohně a neutrpěl nic zlého; 6 oni však čekali na to, že bude brzy otékat nebo se náhle kácet mrtev. A když na to dlouho čekali a shledávali, že se mu nic neobvyklého neděje, říkali, měníce své mínění, že je to nějaký bůh. 7 V okolí onoho místa pak vlastnil pozemky první muž toho ostrova, jménem Publius; ten se nás ujal a s přátelskou péčí nás po tři dni hostil. 8 I stalo se, že toho Publia otec ležel, jsa sužován horečkami a průjmem; a Pavel, vstoupiv k němu a pomodliv se, na něho položil ruce a vyléčil ho. 9 Když se však toto stalo, přicházeli i ostatní, kteří na tom ostrově měli nemoci, a byli uzdravováni; 10 ti nás i poctili mnoha poctami, a když jsme odplouvali, ještě nám nakladli věcí k naší potřebě. v

11 A po třech měsících jsme odpluli lodí na tom ostrově přezimovavší, alexandrijskou se znakem Dioskúrů. 12 A přirazivše k Syrakúsám, pozdrželi jsme se tři dni; 13 odtud jsme oklikou dospěli do Rhégia, a když po jednom dni nato zadul jižní vítr, připluli jsme na druhý den do Puteol; 14 tam jsme vyhledali bratry a byli jsme od nich uprošeni sedm dní se pozdržet. A tak jsme přišli do Říma, 15 a bratři odtamtud, uslyševše o nás, nám přišli vsťíc až po Forum Appii a Tres Tabernae; a když je Pavel uviděl, poděkoval Bohu a nabyl odvahy. 16 A když jsme vstoupili do Říma, [odevzdal setník vězně veliteli prétoriánů, avšak] Pavlovi bylo povoleno, by zůstával sám o sobě s vojákem, jenž ho hlídal. 17 A po třech dnech se stalo, že si svolal ty, kteří byli předáky Židů, a když se sešli, pravil k nim: Já jsem byl, bratři, ač jsem se nedopustil ničeho proti lidu nebo otcovským obyčejům, z Jerúsálema jako vězeň odevzdán do rukou Římanů; 18 ti mě po vyšetření zamýšleli propustit, protože při mně není žádné viny hodné smrti, 19 ježto však Židé odporovali, byl jsem nucen odvolat se k císaři - ne jako bych měl svůj národ z čeho obžalovat. 20 Pro tuto příčinu jsem vás tedy pozval, bych vás uviděl a oslovil, neboť tento řetěz kolem sebe mám pro Israélovu naději. 21 A oni k němu řekli: My jsme o tobě z Júdska ani nedostali písemných zpráv, aniž přibyl kdo z bratrů a ohlásil nebo promluvil o tobě něco zlého; 22 přejeme si však od tebe uslyšet, jak smýšlíš, neboť o této sektě nám je ovšem známo, že se jí všude odporuje. 23 I určili mu den a mnozí přišli k němu do ubytovny, i podal jim svůj výklad, prohlašuje Boží království a přesvědčuje je o Jehošuovi, i z Mojžíšova zákona i z proroků, od časného rána až do večera. 24 A někteří se těmi věcmi, jež říkal, dávali přesvědčit, a někteří zase nevěřili. 25 A ve vzájemném nesouhlasu se brali odtud, když byl Pavel pověděl jedno slovo: Dobře promluvil Svatý Duch k našim otcům skrze Isaiáše, proroka, 26 pravě: Odeber se k tomuto lidu a pověz: Slyšením budete slyšet a nikterak nepochopíte, a hledíce budete hledět a nikterak neuvidíte, 27 neboť srdce tohoto lidu ztuhnělo a sluch jejich uší otupěl a zamhouřili své oči, aby se snad nestalo, že by očima uviděli a ušima uslyšeli a srdcem pochopili a byli obráceni ke mně a že bych je vyléčil. 28 Bud' vám tedy známo, že tento Boží prostředek záchrany byl odeslán národům; oni budou i slyšet. 29 [A když tyto věci řekl, Židé odešli, majíce mezi sebou mnoho sporu.] 30 I zůstal celá dvě léta ve vlastním najatém bytě a vítal všechny, kteří k němu vcházel, 31 a se vši smělostí bez překážky kázal Boží království a vyučoval věcem týkajícím se Pána Jehošuy Krista.

Římanům

Římanům 1

1 Pavel, nevolník Jehošuy Krista, povoláný apoštol, oddělený k Boží blahé zvěsti, 2 (již Bůh předem přislíbil skrze své proroky ve svatých spisech,) 3 týkající se jeho Syna, (co do masa přišedšího ze semene Davidova, 4 co do Ducha svatosti v moci vyznačeného jako Syn Boží, skrze opětovné vstání mrtvých,) Jehošuy Krista, našeho Pána, 5 skrze něhož jsme dostali milost a apoštolství pro jeho jméno, k poslušnosti víry mezi všemi národy, 6 mezi nimiž jste i vy povolání Jehošuy Krista, - 7 všem, kteří jsou v Římě, Božím milovaným, povoláným svatým: Milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a Pána Jehošuy Krista. 8 Především svému Bohu skrze Jehošuu Krista za vás všechny děkuji, že se vaše víra rozhláší po celém světě; 9 ano, Bůh, jemuž ve svém duchu konám svatou službu v blahé zvěsti o jeho Synu, je mi svědkem, jak o vás bez přestání činím zmínku, 10 vždy si při svých modlitbách vyprošuje, zda by se mi aspoň nyní podle Boží vůle nějak poštěstilo přijít k vám. 11 Velmi totiž toužím vás uvidět, abych vám mohl udělit nějaký duchovní dar k vašemu upevnění, 12 to jest vlastně společnému mezi vámi potěšení každého skrze víru, jež je v druhých, i vaši i mou. 13 Nerad bych však, bratři, by vám bylo neznámo, že přijít k vám jsem si často předsevzal, (a až doposud mi v tom bylo zabráněno,) aby se mi dostalo nějakého ovoce i mezi vámi, tak jako i mezi ostatními národy. 14 Jsem dlužníkem i Řekům i barbarům, i moudrým i nemyslícím; 15 tak jsem, pokud záleží na mně, odhodlán ohlásit blahou zvěst i vám, kteří jste v Římě. 16 Za blahou zvěst se přece nestydím; vždyť je to Boží moc k záchraně každému, kdo věří, i Židu nejprve, i Řeku, 17 neboť v ní na základě víry vychází vůči víře najevo Boží spravedlnost podle toho, jak je psáno: Spravedlivý však bude žít z víry. 18 Najevo totiž vychází Boží hněv z nebe proti vši bezbožnosti a proti nespravedlivosti lidí, kteří pravdu vlastní v nespravedlivosti. 19 Protože to, co je o Bohu poznatelné, je mezi nimi zjevné, neboť jim to Bůh zjevil, - 20 od stvoření světa se přece zřetelně vidí, jsouce podle učiněných věcí chápány myslí, jeho věci neviditelné: jeho navždy trvajících moc i Božskost; a to je činí neomluvitelnými. 21 Protože, poznávše Boha, ho jako Boha neoslavili, aniž mu poděkovali, nýbrž v svých myšlenkách propadli nicotnosti a jejich nechápané srdce bylo zatemněno; 22 tvrdíce, že jsou moudří, stali se pošetilci 23 a zaměnili slávu nezkažitelného Boha za podobu obrazu zkažitelného člověka a ptáků a čtyřnožců a plazů. 24 Proto je [také] Bůh v chtivostech jejich srdcí přenechal nečistotě, by si mezi sebou zneuctivali svá těla, 25 když Boží pravdu vyměnili za lež a předmětem náboženské úcty a služby učinili tvora nad Tvůrce, jenž je do věků hoden velebení. AMÉN. 26 Pro tuto příčinu je Bůh přenechal nectným vášním - vždyť i jejich ženštiny proměnily přirozené jich užívání v to, jež je proti přirozenosti, 27 a podobně i mužští, zanechavše přirozeného užívání ženského pohlaví, vzplanuli ve své náruživosti k sobě navzájem, by se hanebností dopouštěli mužští s mužskými a sami na sobě si odnášeli náležitou odplatu svého poblouzení. 28 A podle toho, jak oni neuznali za dobré mít Boha v plném poznání, přenechal je Bůh zavržené mysli, by provozovali neslušné věci, 29 jsouce naplněni vši nespravedlivostí, podlostí, hrabivostí, zlovůlí, vrchovatě plni závisti, vraždy, sváru, lsti, zlých sklonů, 30 našeptávači, pomlouváči, hodní Boží nenávisti, surovci, pyšní, vychloubači, vynalézači zlých věcí, rodičů neposlušní, 31 nechápaví, věrolomní, bez přirozené lásky, bez soucitu, 32 kteří, ač znají Boží spravedlivý úsudek, že ti, kteří takovému věci páší, jsou hodni smrti, je nejen provozují, nýbrž i mají v těch, kdo je páší, zálibu s nimi společnou.

Římanům 2

1 Proto jsi neomluvitelný, ó člověče, každý, jenž soudíš; vždyť v tom, v čem soudíš jiného, odsuzuješ sám sebe, neboť ty, jenž soudíš, pášeš tytéž věci. 2 Víme však, že na ty, kdo takovému věci páší, je podle pravdy Boží soud - 3 a myslíš si toto, ó člověče, jenž soudíš ty, kdo takovému věci páší, a sám je provozuješ, že ty Božímu soudu unikneš? 4 Nebo pohrdáš bohatstvím jeho vlídnosti a blahovůle a shovívavosti, nevěda, že tě ta Boží vlídnost vede k pokání? 5 Podle své tvrdosti a nekajícího srdce však sám sobě stíráš hněv, v den hněvu a zjevení spravedlivého soudu Boha, 6 jenž každému odplatí podle jeho činů: 7 těm, kteří v trpělivé vytrvalosti dobrého díla usilují o slávu a čest a nezkažitelnost, věčným životem, 8 těm však, kteří jsou svárliví, a jsou neposlušní pravdy, zato však poslušným nespravedlivosti, hněv a popuzení, 9 tíseň a úzkost, na každou duši člověka, jenž způsobuje zlo, i Žida nejprve, i Řeka, 10 sláva však a čest a pokoj každému, kdo působí dobro, i Židu nejprve, i Řeku; 11 neníť u Boha přijímání osoby - 12 ano, kolik jich hřešilo bez zákona, bez zákona i zahynou, a kolik jich hřešilo pod zákonem, budou skrze zákon souzeni, 13 (nejsou přece před Bohem spravedliví posluchači zákona, nýbrž provozovatelé zákona budou ospravedlněni, 14 neboť když lidé z národů, kteří zákona nemají, od přirozenosti provozují věci zákona, jsou oni, zákona nemajíce, sami sobě zákonem; 15 tací projevují dílo zákona napsané v svých srdcích, přičemž spolu svědčí i jejich svědomí a jejich myšlenky se mezi sebou navzájem obžalovávají nebo také obhajují;) 16 v den, v němž bude Bůh soudit tajnosti lidí, podle mé blahé zvěsti, skrze Jehošuu Krista. 17 Jestliže se však ty pojmenováváš Židem a odpočíváš v zákoně a chlubiš se Bohem 18 a znáš vůli, a jsa vyučován ze zákona, umíš posuzovat, které věci jsou důležitější, 19 a důvěřuješ sám sobě, že jsi vodičem slepců, světlem těch, kteří jsou ve tmě,

20 napravovatelem nerozumných, učitelem nedospělých, majícím vzor poznání a pravdy v zákoně - 21 ty tedy, jenž poučuješ jiného, sám sebe nepoučuješ? Ty, jenž hlásáš, že se nemá krást, kradeš? 22 Ty, jenž říkáš, že se nemá cizoložit, cizoložíš? Ty, jenž si ošklivíš modly, se dopouštíš svatokrádeže? 23 Ty, jenž se chlubíš zákonem, Boha zneuctíváš zákona přestupováním? 24 Vždyť pro vás se, jak je psáno, mezi národy děje Božimu jménu rouhání! 25 Ano, obřízka je ovšem prospěšná, vykonáváš-li zákon, pakli však jsi zákona přestupníkem, stala se tvá obřízka neobřízkou. 26 Bude-li tedy neobřízka dbát spravedlivých požadavků zákona, nestane se, že se jeho neobřízka bude počítat za obřízku, 27 a že neobřízka, jež je od přirozenosti, plní zákon, bude soudit tebe, jenž pod písmenem a obřízkou jsi zákona přestupníkem? 28 Žid přece není ten, jenž jím je navenek, ani obřízka to, co je navenek v mase, 29 nýbrž ten je Žid, jenž jím je uvnitř, a obřízka srdce v duchu, ne v písmeni, jehož chvála je ne od lidí, nýbrž od Boha.

Římanům 3

1 Co je tedy předností Žida, anebo co je prospěchem obřízky? 2 Mnoho, v každém směru; nejprve pak ovšem, že jim byla svěřena Boží sdělení. 3 Cožpak? Neuvěřili-li někteří, učiní snad jejich nevěra víru v Boha marnou? 4 Pryč s takovou myšlenkou, nýbrž necht' Bůh platí za pravdomluvného, každý pak člověk za lháře, podle toho, jak je psáno: Abys tak byl ospravedlněn v svých slovech a vyhrál, když jsi souzen. 5 Potvrzuje-li však naše nespravedlivost Boží spravedlnost, co řekneme? Je snad Bůh, protože uvaluje hněv, nespravedlivý? Mluvím po způsobu člověka 6 (pryč s takovou myšlenkou - jak potom bude Bůh soudit svět?), 7 totiž: Rozmohla-li se Boží pravda k jeho slávě v lživosti mé, proč jsem já ještě i souzen jako hříšník, 8 a nemá to být podle toho, jak jsme očerňováni a jak někteří tvrdí, že my říkáme: Provozujeme zlé věci, aby přišly věci dobré? Těch odsouzení je oprávněné. 9 Co tedy? Jsme lepší? Vůbec ne, vždyť jsme prve obvinili i Židy i Řeky, že jsou všichni pod hříchem, 10 podle toho, jak je psáno: Není spravedlivého, ani jednoho, 11 není, kdo by měl pochopení, není toho, kdo by vyhledával Boha; 12 všichni sešli z cesty, vesměs se zvrhli, není, kdo by provozoval dobrotu není dokonce ani jednoho. 13 Jejich hrdlo - otevřený hrob, svými jazyky šálili, pod jejich rty kobří jed, 14 jejich ústa oplývají proklínáním a hořkostí, 15 jejich nohy jsou hbité k vylévání krve, 16 na jejich cestách zmar a bída 17 a cesty pokoje nepoznali; 18 Boží bázně před jejich očima není. 19 Nuže, víme, že kterékoli věci praví zákon, mluví k těm, kdo jsou pod zákonem, aby byla každá ústa zacpána a všechn svět byl vůči Bohu podroben soudu; 20 proto před ním žádné maso nebude ospravedlněno na základě činů podle zákona, neboť skrze zákon dochází k poznání hříchu. 21 Nyní však je bez zákona zjevena Boží spravedlnost, zákonem i proroky dosvědčovaná, 22 a to Boží spravedlnost skrze víru v Jehošuu Krista vůči všem, a na všechny, kdo věří. Není totiž rozdílu, 23 neboť zhřešili všichni a Boží slávy nedosahují, 24 jsou však ospravedlňováni zdarma, jeho milostí, skrze vykoupení, jež je v Kristu Jehošuuvi; 25 toho Bůh vystavil za slitovnici, skrze víru v jeho krev, k projevení své spravedlnosti vzhledem k prominutí předtím nastalých prohřešení 26 v Boží blahověti; za účelem projevení své spravedlnosti v době nynější, tak, aby on byl spravedlivý a ospravedlňující toho, kdo je z víry v Jehošuu. 27 Kde je tedy to vychloubání? Bylo vyloučeno. Skrze jaký zákon? Činů? Ne, nýbrž skrze zákon víry, 28 neboť soudíme, že člověk je ospravedlňován věrou bez činů podle zákona. 29 Zdalí je Bůh jen Bůh Židů? Ne i národů? Ba ano, i národů, 30 právě proto, že Bůh je jeden a ten ospravedlní obřízku na základě víry a neobřízku zase skrze víru. 31 Rušíme tedy skrze víru zákon? Ani pomyšlení, nýbrž zákon zdůrazňujeme.

Římanům 4

1 Čeho tedy řekneme, že došel Abraham, co do masa náš otec? 2 Byl-li totiž Abraham ospravedlněn na základě činů, má se čím chlubit, ale ne před Bohem. 3 Copak praví Písmo? A Abraham Bohu uvěřil a to mu bylo započítáno k spravedlnosti. 4 Nuže, kdo koná činy, tomu se odměna nepočítá jako milost, nýbrž jako dluh, 5 kdo však nekoná činy, ale věrou spoléhá na toho, jenž bezbožného ospravedlňuje, tomu se k spravedlnosti počítá jeho víra, 6 právě tak, jako i David prohlašuje blaženost člověka, jemuž Bůh započítává spravedlnost bez činů: 7 Blaženi ti, jejichž bezzákonnosti byly odpuštěny a jejichž hříchy byly přikryty; 8 blažený muž, jemuž PÁN nikterak nezapočítá hřích. 9 Vztahuje se tedy tato blaženost na obřízku či i na neobřízku? Pravíme přece, že Abrahamovi byla jeho víra započítána k spravedlnosti - 10 jak tedy byla započítána? Když byl v obřízce či v neobřízce? Ne v obřízce, nýbrž v neobřízce, 11 a znamení obřízky přijal jako pečeť spravedlnosti víry, již měl v neobřízce, k tomu, by on byl otcem všech, kdo věří ve stavu neobřízky, k tomu, by i jim byla spravedlnost započítána, 12 a otcem obřízky nejen těm, kdo jsou z obřízky, nýbrž i těm, kteří se řídí šlépějemi víry našeho otce Abrahama, již měl v neobřízce. 13 Abrahamovi nebo jeho semeni nebyl přece příslib, že on bude dědicem světa, dán skrze zákon, nýbrž skrze spravedlnost víry. 14 Jsou-li totiž dědici ti, kdo jsou ze zákona, je víra učiněna lichou a příslib zrušen, 15 neboť zákon způsobuje hněv; kde však zákona není, není ani přestupování. 16 Je to tudíž na základě víry, aby to bylo jako milost, takže ten příslib je spolehlivě platný pro veškeré símě, nejen pro to, jež je ze zákona, nýbrž i pro to, jež je z víry Abrahamovy; on je otec nás všech,

17 (podle toho, jak je psáno: Učinil jsem tě otcem mnoha národů,) před Bohem, jemuž uvěřil, jenž oživuje mrtvé a povolává věci, jež nejsou, jako by byly; 18 on proti naději v naději uvěřil, takže se stal otcem mnoha národů podle toho, co bylo řečeno: Takové bude tvé símě; 19 a neoslábnuv ve víře, nepřihlédl k svému již umrtnému tělu, jsa asi stoletý, a k umrtnosti Sářiny dělohy, 20 a nezaváhal nevěrou stran Božího příslibu, nýbrž byl posílněn věrou, i vzdal Bohu slávu 21 a nabyl plného ujištění, že co příslibil, je mocen i vykonat; 22 proto mu to také bylo započítáno k spravedlnosti. 23 A že mu to bylo započítáno, bylo zapsáno nejen vzhledem k němu, 24 nýbrž i vzhledem k nám, jimž se to počítat bude, kteří věrou spoléháme na toho, jenž zprostřed mrtvých vzkřísil Jehošuu, našeho Pána, 25 jenž byl vydán pro naše provinění a vzkříšen pro naše ospravedlnění.

Římanům 5

1 Byvše tedy na základě víry ospravedlnění, máme vůči Bohu mír skrze našeho Pána Jehošuu Krista, 2 skrze něhož máme věrou i přístup do této přízně, v níž stojíme, a chlubíme se v naději Boží slávy. 3 A nejen to, nýbrž se i chlubíme strastmi, věduce, že strast způsobuje vytrvalost 4 a vytrvalost osvědčenost a osvědčenost naději, 5 a naděje nezostuzuje, protože skrze Svatého Ducha, jenž nám byl dán, je v našich srdcích rozlita Boží láska. 6 Vždyť Kristus, když jsme my ještě byli bezmocní, v pravý čas umřel za bezbožné - 7 za spravedlivého přece sotva kdo bude umírat; ano, snad by se někdo i mohl odvážit umřít za dobrého, 8 Bůh však svou lásku k nám potvrzuje tak, že za nás Kristus umřel, když jsme ještě byli hříšníci. 9 Mnohem spíše tedy budeme nyní, byvše v moci jeho krve ospravedlnění, skrze něho zachráněni před hněvem, 10 neboť byli-li jsme s Bohem smířeni jako nepřátelé skrze smrt jeho Syna, budeme, byvše smířeni, mnohem spíše zachráněni v moci jeho života. 11 A nejen to, nýbrž se i chlubíme Bohem, skrze našeho Pána Jehošuu Krista, skrze něhož se nám nyní toho smíření dostalo. 12 Pro tuto příčinu právě tak jako skrze jednoho člověka do světa vešel hřích a skrze hřích smrt, a tak smrt přešla na všechny lidi, neboť všichni zhřešili, 13 (hřích totiž až do zákona ve světě byl, není-li však zákona, nepřipisuje se hřích k tíži, 14 ale od Adama až po Mojžíše kralovala smrt i nad těmi, kdo nezhřešili v podobě přestoupení Adama; on je předobrazem toho, jenž měl přijít. 15 Ale není tomu se skutkem přízně tak jako s proviněním? Ano, jestliže proviněním jednoho mnozí umřeli, mnohem spíše se vůči mnohým rozmohla Boží milost a obdarování v milosti, jež je skrze jednoho člověka, Jehošuu Krista. 16 A není tomu s darem jako s tím, co nastalo skrze jednoho zhrěšivšího? Ano, pro jedno nastal soud k odsouzení a pro mnoho provinění zase skutek přízně k ospravedlněnosti; 17 jestliže se totiž proviněním jednoho skrze jednoho ujala kralování smrt, budou mnohem spíše ti, jimž se dostává hojnosti milosti a obdarování spravedlností, kralovat skrze jednoho, Jehošuu Krista, v životě;) 18 takže tedy jak tomu bylo skrze jedno provinění vůči všem lidem k odsouzení, tak je tomu i skrze jednu spravedlnost vůči všem lidem k ospravedlnění života, 19 neboť právě tak, jako byli mnozí skrze neuposlechnutí jednoho člověka uvedeni do postavení hříšníků, budou i skrze poslušnost jednoho mnozí uvedeni do postavení spravedlivých. 20 Navíc však zasáhl zákon, aby se provinění rozmnožilo; kde se však rozmnožil hřích, nadmíru se rozmohla milost, 21 aby právě tak, jako se hřích ujal kralování v moci smrti, se ujala kralování i milost skrze spravedlnost k věčnému životu skrze Jehošuu Krista, našeho Pána.

Římanům 6

1 Co tedy řekneme? Máme nadále zůstávat v hříchu, aby se rozmnožila milost? 2 Pryč s takovou myšlenkou - jak bychom mohli my, kteří jsme hříchu umřeli, ještě v něm žít? 3 Zdali je vám neznámo, že kolik nás bylo ponořeno v Krista Jehošuu, byli jsme ponořeni v jeho smrt? 4 Skrze ponoření jsme tedy byli s ním v smrt pohřbeni, abychom i my, právě tak, jako byl Kristus skrze Otcovu slávu vzkříšen zprostřed mrtvých, vykročili v novosti života; 5 ano, jsme-li s ním ztotožněni zobrazením jeho smrti, bude s námi tak i co do opětovného vstání, 6 neboť je nám známo toto; že náš starý člověk byl s ním ukřižován, aby tělo hříchu bylo odklizeny, abychom my již hříchu neotročili; 7 vždyť ten, kdo umřel, je od hříchu ospravedlněn. 8 Nuže, jestliže jsme s Kristem umřeli, věříme, že s ním budeme i žít, 9 věduce, že Kristus, byv vzkříšen zprostřed mrtvých, již neumírá, smrt nad ním již nepanuje; 10 že totiž umřel, umřel hříchu jednou provždy, že však žije, žije Bohu. 11 Tak i vy sami sebe počítejte za mrtvé hříchu, živé však Bohu v Kristu Jehošuu; 12 necht' tedy ve vašem smrtelném těle nekraluje hřích, takže byste byli poslušni jeho choutek, 13 aniž hříchu vydávejte své údy za nástroje nespravedlivosti, nýbrž vydejte sami sebe Bohu jako zprostřed mrtvých živí a své údy Bohu za nástroje spravedlnosti. 14 Nad vámi přece nebude panovat hřích; nejsteť pod zákonem, nýbrž pod milostí. 15 Co tedy? Máme se dát do hřešení, protože nejsme pod zákonem, nýbrž pod milostí? Pryč s takovou myšlenkou! 16 Nevíte, že komu sami sebe vydáváte za nevolníky k poslušnosti, toho nevolníky jste, koho jste poslušni, buď hříchu k smrti nebo poslušnosti k spravedlnosti? 17 Díky však Bohu, že jste byli nevolníky hříchu, ze srdce jste však uposlechlí toho druhu nauky, do něhož jste byli uvedeni, 18 a byvše od hříchu vysvobozeni, stali jste se nevolníky spravedlnosti. 19 Pro slabost vašeho masa mluvím po lidsku: Právě tak totiž, jako jste své údy vydali v nevolnictví nečistotě a bezzákonnosti k bezzákonnosti, vydejte své údy nyní v nevolnictví spravedlnosti k posvěcení;

20 byliť jste, když jste byli nevolníky hřichu, vůči spravedlnosti svobodni. 21 Nuže, jaký jste tehdy měli užitek ve věcech, za něž se nyní stydíte? Vždyť cíl oněch věcí je smrt. 22 Nyní však, byvše od hřichu vysvobozeni a stavše se nevolníky Bohu, máte svůj užitek k posvěcení a za cíl věčný život, 23 neboť odplata hřichu je smrt, Boží skutek přízně však věčný život v Kristu Jehošuuvi, našem Pánu.

Římanům 7

1 Zdali nevíte, bratři, (mluvím přece k znalým zákona,) že zákon nad člověkem panuje na čas jeho života? 2 Provdaná žena je přece zákonem přivázána k muži, pokud je živ, umře-li však muž, je od zákona muže oprostěna. 3 I dostane se jí tedy za mužova života názvu cizoložnice, oddá-li se jinému muži, umře-li však muž, je od toho zákona svobodná, takže nebude cizoložnicí, byť se jinému muži oddala. 4 I vy tudíž, moji bratři, jste skrze KRISTOVO tělo byli usmrceni zákonu a tím oddáni jinému, - tomu, jenž byl vzkříšen zprostřed mrtvých, - abychom nesli užitek Bohu. 5 Když jsme totiž byli v mase, vyvíjely vášně hříchů, jež byly skrze zákon, svou činnost v našich údech k nesení užítku smrti, 6 nyní však, umřevše v tom, v čem jsme byli mocí drženi, jsme od zákona oprostěni, takže nevolnickou službu konáme v novosti ducha a ne v starobě písmene. 7 Co tedy řekneme? Je zákon hřichem? Pryč s takovou myšlenkou! Ale hřichu jsem nepoznal, leč skrze zákon; ba ani chtivost bych si nebyl uvědomil, kdyby zákon nebyl pravil: Nebudeš chtivý. 8 Hřích však, získav skrze ten příkaz opěrný bod, ve mně veškerou chtivost způsobil. Bez zákona je totiž hřích mrtev, 9 já pak jsem kdysi bez zákona žil; když však přišel příkaz, ožil hřích, 10 já pak jsem umřel, i bylo shledáno, že příkaz, jenž byl k životu, právě ten mi byl k smrti, 11 neboť hřích, získav skrze ten příkaz opěrný bod, mě podvedl a skrze něj zabil. 12 Tudíž je zákon zajisté svatý, i příkaz svatý a spravedlivý a dobrý - 13 mně se tedy smrti stalo to, co je dobré; aby se hřích skrze příkaz stal přespříliš hříšným. 14 Víme přece, že zákon je duchovní, já však jsem z masa, prodaný pod hřích; 15 vždyť co uskutečňuji, neuznávám, neboť ne to konám, co si přeji, nýbrž co nenávidím, to provozuji. 16 Provozují-li však to, co si nepřeji, přisvědčuji zákonu, že je správný; 17 pak to však již neuskutečňuji já, nýbrž hřích, jenž ve mně sídlí. 18 Vím totiž, že ve mně, to jest v mém mase, nesídlí dobro; ano, přání při mně je, ne však uskutečňování toho, co je správné, 19 neboť provozuji ne dobro, jež si přeji, nýbrž zlo, jež si nepřeji, to konám. 20 Provozují-li však to, co si já nepřeji, neuskutečňuji to již já, nýbrž hřích, jenž ve mně sídlí. 21 A tak sám na sobě, jenž si přeji provozovat to, co je správné, shledávám zákon, že právě při mně je zlo; 22 ano, co do vnitřního člověka si také libuji v Božím zákoně, 23 v svých údech však vidím zákon jiný, vedoucí válku proti zákonu mé mysli a vydávající mě v zajetí zákonu hřichu, jenž je v mých údech. 24 Já ubohý člověk! Kdo mě vyprostí z tohoto těla smrti? 25 Děkuji Bohu skrze Jehošuu Krista, našeho Pána. Tak tedy já sám konám nevolnickou službu myslí zákonu Božímu, masem však zákonu hřichu.

Římanům 8

1 Nyní tedy těm, kdo jsou v Kristu Jehošuuvi, není žádného odsouzení; 2 ano, zákon Ducha života v Kristu Jehošuuvi mě vysvobodil od zákona hřichu a smrti. 3 To totiž, co bylo nemožno zákonu, ježto byl příčinou masa sláb, - Bůh, poslav svého Syna v podobě masa hřichu a pro hřích, odsoudil hřích v mase, 4 aby spravedlivý požadavek zákona byl splněn v nás, kteří nechodíme podle masa, nýbrž podle Ducha, 5 neboť ti, kdo jsou podle masa, myslí na věci masa, ti podle Ducha pak na věci Ducha; 6 smýšlení masa je ovšem smrt, smýšlení Ducha však život a pokoj, 7 protože smýšlení masa je nepřátelství vůči Bohu, neboť se Božímu zákonu nepodřizuje, ba ani nemůže, 8 a ti, kdo jsou v mase, se nemohou Bohu zalíbit. 9 Vy však nejste v mase, nýbrž v Duchu, jestliže ovšem ve vás sídlí Boží Duch; nemá-li kdo Kristova Ducha, ten není jeho, 10 je-li však ve vás Kristus, je sice tělo vzhledem k hřichu mrtvo, Duch však je život vzhledem k spravedlnosti. 11 Sídlí-li však ve vás Duch toho, jenž Jehošuu vzkřísil zprostřed mrtvých, oživí ten, jenž Krista zprostřed mrtvých vzkřísil, i vaše smrtelná těla, vzhledem k jeho Duchu, jenž uvnitř ve vás sídlí. 12 Tak tedy, bratři, jsme dlužníci, ne masu, bychom žili podle masa; 13 ano, žijete-li podle masa, spějete k umírání, pakli však skutky těla Duchem usmrcujete, budete žít, 14 neboť kolik je jich vedeno Božím Duchem, ti jsou Boží synové. 15 Nepřijali jste přece ducha nevolnictví opět k bázni, nýbrž jste přijali ducha přisvojení za syny, v němž voláme ABBA, Otče. 16 Sám Duch svědčí s naším duchem, že jsme Boží děti, 17 a jestliže děti, pak i dědicové, jednak dědicové Božai, jednak spoludědicové Kristovi, jestliže ovšem s ním trpíme, abychom s ním byli i oslaveni. 18 Mám totiž za to, že utrpení nynější doby nejsou hodna přirovnání k budoucí slávě, jež nám bude zjevena. 19 Vždyť dychtivé vyhlížení tvorstva soustředěně vyčkává zjevení Božích synů - 20 byloť tvorstvo podřizeno nicotnosti, ne o své újmě, nýbrž příčinou toho, jenž je podřídil - 21 v naději, že i samo tvorstvo bude vysvobozeno od nevolnictví zkaženosti v svobodu slávy Božích dětí. 22 Ano, víme, že všechno tvorstvo až do nynějška společně vzdychá a společně se svíjí v bolestech; 23 a nejen ono, nýbrž i my sami, mající prvotiny Ducha, i my sami v sobě vzdycháme, vyčkávající přisvojení za syny, osvobození našeho těla.

24 Byliť jsme zachráněni v naději, naděje viděná však naději není - vždyť proč má kdo v to, co vidí, i naději? - 25 máme-li však naději v to, co nevidíme, vyčkáváme s vytrvalostí. 26 A taktéž i Duch připojuje svou pomoc naší slabosti; vždyť nevíme, zač se máme modlívát podle toho, co je záhodno, Duch však sám oroduje nevýslovnými vzdechy 27 a ten, jenž zkoumá srdce, ví, jaké je smýšlení Ducha, protože se za svaté přimlouvá v souladu s Bohem. 28 Víme však, že těm, kteří Boha milují, spolupůsobí všechny věci k dobru, těm, kteří jsou povoláni podle předsevzetí, 29 neboť ty, jež předem znal, i předurčil za stejnotvárné s obrazem jeho Syna, takže on je prvorozený mezi mnoha bratry; 30 ty pak, jež předurčil, ty i povolal, a ty, jež povolal, ty i ospravedlnil, ty pak, jež ospravedlnil, ty i oslavil. 31 Co tedy řekneme k těmto věcem? Jestliže při nás je Bůh, kdo je proti nám? 32 Ten, jenž přece ani svého vlastního Syna neušetřil, nýbrž ho za nás všechny vydal - jak by nám s ním neušetřil i všechny věci? 33 Kdo podá stížnost proti Božím vyvoleným? Ten, jenž ospravedlňuje, je Bůh - kdo je ten, jenž odsuzuje? 34 Ten, jenž umřel - raději však: byl [i] vzkříšen - je Kristus, jenž je i na Boží pravici, jenž se za nás i přimlouvá - 35 kdo nás odloučí od KRISTOVY lásky? Útisk či úzkost či pronásledování či hlad či nahota či nebezpečí či meč? 36 Tak, jak je psáno: Pro tebe jsme celý den usmrcováni, jsme považováni za jatečné ovce; 37 ve všech těchto věcech však skrze toho, jenž si nás zamiloval, více než vítězíme, 38 neboť jsem přesvědčen, že ani smrt ani život ani andělé ani knížectví ani nynější ani budoucí věci ani mocnosti 39 ani výška ani hloubka ani žádné jiné stvoření nás nebude moci odloučit od Boží lásky, jež je v Kristu Jehošuoovi, našem Pánu.

Římanům 9

1 Říkám pravdu v Kristu, nelžu, - svědčím se mnou mé svědomí v Svatém Duchu, - 2 že mám ve svém srdci veliký zármutek a nepřestávající bolest. 3 Přál jsem si totiž, bych byl já sám od KRISTA jako prokletý vzdálen ve prospěch mých bratrů, mých příbuzných co do masa - 4 to jsou Izraelovci, jejichž je přisvojení za syny i sláva i úmluvy i zákonodárství i svatá služba i přísliby, 5 jejichž jsou otcové a z nichž je, co do masa, KRISTUS, jenž je nade všemi, Bůh velebení hodný do věků. AMÉN. 6 Ne však tak, jako by Boží slovo bylo selhalo. Ne všichni totiž, kteří jsou z Israele, jsou Izrael, 7 aniž jsou všichni proto děti, že jsou símě Abrahamovo, nýbrž: Símě ti bude nazváno v Isákovi; 8 to jest, ne děti masa jsou děti Boží, nýbrž děti příslibu se počítají za símě; 9 slovo toto: Podle tohoto období přijdu a Sáře se dostane syna, je přece slovo příslibu. 10 A nejen to, nýbrž i když Rebekka nosila plod manželského soužití od jednoho, Isáka, našeho otce, 11 dokud přece ještě nebyli zrozeni, aniž co dobrého nebo ničemného vykonali (aby v platnosti zůstávalo Boží předsevzetí, jež je ve smyslu vyvolení, záležející ne na činech, nýbrž na tom, jenž povolává), 12 bylo jí řečeno: Větší bude nevolníkem menšímu; 13 podle toho, jak je psáno: Jakóba jsem si zamiloval, Esaua pak jsem pojal v nenávisť. 14 Co tedy řekneme? Je snad při Bohu nespravedlivost? Pryč s takovou myšlenkou! 15 Vždyť Mojžíšovi praví: Smiluji se, nad kýmkoli se budu smilovávat, a slituji se, nad kýmkoli se budu slitovávat; 16 takže to tedy není věc toho, kdo chce, ani toho, kdo běží, nýbrž Boha, jenž se smilovává. 17 Faraonovi přece Písmo praví: Právě k tomu jsem tě pozvedl zprostřed lidí, abych tak na tobě ukázal svou moc, a mé jméno aby tak bylo rozhlášeno na vsí zemi; 18 tak se tedy smilovává, nad kým chce, a zatvrzuje, koho chce. 19 Řekneš mi tedy: Co ještě zehrá? Kdožpak odolává jeho vůli? 20 Nu ano, ale kdo jsi ty, ó člověče, že odmlouváš Bohu? Říká snad výrobek výrobcí: Co jsi mě zhotovil takto? 21 Anebo nemá hrnčír nad jílem pravomoc zhotovit z téže hmoty jednu nádobu ke cti a druhou zase k necti? 22 A jestliže Bůh, chtěje ukázat hněv a v známost uvést, čeho je mocen, snášel ve veliké shovívavosti nádoby hněvu, uzpůsobené k záhubě - 23 a aby v známost uvedl bohatství své slávy na nádobách smilování, jež předem připravil k slávě, 24 nás, jež i povolal, nejen zprostřed Židů, nýbrž i zprostřed národů...? 25 Jak i praví u Oseáše: Povolám Ne-můj-lid za svůj lid a Ne-milou za milou; 26 i bude, že na tom místě, kde jim bylo řečeno: Vy nejste můj lid, tam budou povoláni za syny živého Boha. 27 Stran Israele však volá Isaiáš: Byť byl počet Izraelových synů jako písek moře, zachráněn bude pozůstatek, 28 neboť on věc dovádí do konce a urychluje v spravedlnosti, protože PÁN na zemi vykoná urychlení věci. 29 A jak Isaiáš řekl předtím: Kdyby nám PÁN SABAÓTH nebyl zanechal semene, byli bychom se stali takovými jako Sodoma a byli učiněni podobnými Gomoře. 30 Co tedy řekneme? Že lidé z národů, kteří se za spravedlností nehali, spravedlnosti dosáhli, a to té spravedlnosti, jež je na základě víry, 31 Izrael však, za zákonem spravedlnosti se žena, k zákonu nedospěl. 32 Proč? Protože se tak dělo ne na základě víry, nýbrž jako na základě činů; narazili na kámen nárazu 33 podle toho, jak je psáno: Hle, na Siónu kladu kámen nárazu a skálu pádu, a kdo na něm věrou spočívá, nebude zostuzen.

Římanům 10

1 Bratři, blahá libost srdce, srdce mého, a prosba, jež za ně směřuje k Bohu, je o záchranu; 2 dosvědčujíť jim, že horlivost pro Boha mají, ale ne podle poznání, 3 neboť se, neznajíce spravedlnosti Boží a jsouce žádostivi zdůraznit svou vlastní [spravedlnost], Boží spravedlnosti nepodřídili. 4 Kristus je totiž konec zákona k spravedlnosti každému, kdo věří.

5 Mojžíš přece popisuje tu spravedlnost, jež je na základě zákona: Člověk, jenž tyto věci vykoná, bude skrze ně žít; 6 spravedlnost však, jež je na základě víry, praví takto: Neříkej ve svém srdci: kdo vystoupí do nebe? - to jest, by Krista přivedl dolů - 7 anebo: kdo sestoupí do bezedna? - to jest, by Krista vyvedl zprostřed mrtvých. 8 Nýbrž co praví? Slovo je blízko tebe, v tvých ústech a v tvém srdci, to jest, slovo víry, jež kážeme: 9 Jestliže svými ústy vyznáš Jehošua jako Pána a ve svém srdci uvěříš, že ho Bůh vzkřísil zprostřed mrtvých, budeš zachráněn, 10 neboť srdcem se věří k spravedlnosti a ústy se vyznává k záchraně. 11 Písmo přece praví: Nikdo, kdo na něm věrou spočívá, nebude zostuzen. 12 Neníť rozdíl mezi Židem a Řekem, vždyť týž PÁN všech je bohat vůči všem, kdo se ho dovolávají, 13 ano, každý, kdokoli se bude dovolávat jména Jehovy, bude zachráněn. 14 Nuže, jak se budou dovolávat toho, v něhož neuvěřili? A jak uvěří v toho, o němž neuslyšeli? A jak uslyší bez kázícího? 15 A jak budou kázat, nebudou-li vysláni? - podle toho, jak je psáno: Jak krásné jsou nohy těch, kdo v blahé zvěsti hlásají pokoj, těch, kdo v blahé zvěsti hlásají dobré věci! 16 Ne všichni však blahé zvěsti uposlechli, neboť Isaiáš praví: Jehovo, kdo uvěřil naší zprávě? 17 Víra je tudíž na základě zprávy, zpráva pak skrze Boží slovo. 18 Ale pravím: Což neuslyšeli? Ba ano, zajisté: Jejich hlas vyšel do vsí země a jejich slova ke koncům obydlíného světa. 19 Ale pravím: Což Israél nepoznal? Nejprve praví Mojžíš: Já vás doženu k žárlivosti prostřednictvím nenároda, rozhněvám vás prostřednictvím národa nechápavého. 20 Isaiáš se pak směle odvažuje a praví: Byl jsem nalezen těmi, kteří nehledali mne, stal jsem se zjevným těm, kteří se nedotazovali na mne. 21 K Israélovi však praví: Celý den jsem své ruce rozprostíral k lidu nepovolnému a odporujícímu.

Římanům 11

1 Pravím tedy: Zapudil snad Bůh svůj lid od sebe? Ani pomyslení, vždyť i já jsem Israélovec, ze semene Abrahamova, kmene Benjamínova. 2 Bůh svůj lid, jež předem znal, od sebe nezapudil; zdali nevíte, co Písmo praví v příběhu o Eliášovi, jak si Bohu stěžuje na Israéle: 3 Jehovo, tvé proroky pobili, tvé oltáře skopali, i zbyl jsem jen já a o mé žití usilují? 4 Ale co mu praví Boží odpověď? Ponechal jsem si sedm tisíc mužů, kteří nesklonili koleno před Baalí. 5 Tak tedy i v nynější době vznikl zůstatek podle vyvolení milosti; 6 jestliže však milostí, ne již na základě činů, jinak milost přestává být milostí. 7 Co tedy? Po čem se Israél pídí, toho se mu dopídit nepodařilo, dopídit se však podařilo vyvoleným, ostatní pak upadli v zaslepenost 8 podle toho, jak je psáno: Bůh jim dal ducha mráкотy, oči k nevidění a uši k neslyšení, po dnešní den. 9 A David praví: Necht' se jim jejich stůl stane pastí a osídlem a léčkou a odplatou, 10 jejich oči necht' se zatmějí, by neviděli, a jejich záda ustavičně zkrivuj. 11 Pravím tedy: Klopýtli snad, aby padli? Ani pomyslení, nýbrž jejich pádem nastala záchrana národům, takže byli dohnáni k žárlivosti. 12 Je-li však jejich pád bohatstvím světa a jejich úbytek bohatstvím národů, čím spíše jejich plný počet? 13 Pravím totiž vám, národům: Jelikož jsem já zajisté apoštolem národů, oslavuji svou službu, 14 pokoušeje se ty, kteří jsou mé maso, dohnat k žárlivosti a některé z nich zachránit. 15 Vždyť je-li jejich zavržení smířením světa, čím jiným bude jejich přijetí než životem zprostřed mrtvých? 16 Nuže, jsou-li prvotiny svaté, pak i těsto, a je-li kořen svatý, pak i větve. 17 Jestliže pak některé z větví byly vylomeny a ty, jenž jsi z plané olivy, jsi byl vroubován mezi ně a stal ses spoluúčastníkem kořene a tučnosti olivy, 18 nevychloubej se proti větvím; vychloubáš-li se však proti nim, neneseš ty kořen, nýbrž kořen tebe. 19 Řekneš tedy: Ty větve byly vylomeny, abych byl vroubován já. 20 Správně; byly vylomeny nevěrou a ty stojíš věrou. Nesmýšlej povýšeně, nýbrž se boj; 21 ano, neušetřil-li Bůh větví přirozených, aby se snad nestalo, že by neušetřil ani tebe. 22 Pohleď tedy na Boží dobrotu i přisnost: Na ty, kteří padli, je přisnost a na tebe zase dobrota Boží, setrváš-li v té dobrotě, jinak budeš vyřát i ty. 23 A i onino, nesetrvají-li v té nevěře, budou vroubováni, Bůh je přece mocen je opět vroubovat; 24 vždyť byl-lis ty vyřát z olivy podle přirozenosti plané a proti přirozenosti vroubován do dobré olivy, čím spíše budou v svou vlastní olivu vroubováni oni, kteří jsou podle přirozenosti? 25 Nerad bych totiž, bratří, byste neznali tohoto tajemství, - abyste nebyli moudří ve vlastních očích, - že k zaslepenosti u Israéle zčásti došlo dotud, než vejde plný počet z národů, 26 a tak bude všecken Israél zachráněn podle toho, jak je psáno: Ze Sióna přijde Vysvoboditel; odvrátí od Jakóba bezbožnosti, 27 a toto je úmluva ode mne vůči nim, až odejmu jejich hříchy. 28 Co do blahé zvěsti jsou sice vzhledem k vám nepřáteli, co do vyvolení však jsou vzhledem k otcům milovaní; 29 Boží dary a povolání jsou přece neodvolatelné. 30 Jako jste totiž [i] vy kdysi Bohu neuvěřili, nyní však jste došli smilování nevírou jejich, právě 31 tak i oni nyní neuvěřili smilování nad vámi, aby smilování došli i oni; 32 ano, Bůh všechny spolu zamkl do nevíry, aby se nade všemi smiloval. 33 Ó, hlubino bohatství i moudrosti i znalosti Boží! Jak nevyzkoumatelné jsou jeho úsudky a nevystopovatelné jeho cesty! 34 Ano, kdo poznal mysl Jehovy anebo kdo se stal jeho poradcem? 35 Anebo kdo mu prve dal, i bude mu odplaceno? 36 Vždyť všechny věci jsou z něho a skrze něho a pro něho: jemu sláva do věků. AMÉN.

Římanům 12

1 Snažně vás tedy prosím, bratři, pro Boží slitování, byste svá těla vydali jako živou, svatou, Bohu příjemnou obět, svou rozumnou svatou službu; 2 a nedávejte se přizpůsobovat tomuto světu, nýbrž přeměňovat obnovením [vaší] myslí, takže budete umět posuzovat, co je dobrá a příjemná a dokonalá Boží vůle. 3 Pravímť skrze milost, jež mi byla dána, každému, kdo je mezi vámi, by nesmýšlel výše než je záhodno smýšlet, nýbrž by smýšlel se zřetelem ke zdravému smýšlení, jak Bůh každému přidělil míru víry. 4 Jako totiž máme v jednom těle mnoho údů, ty údy však nemají všechny touž působnost, právě 5 tak jsme, jsouce mnozí, v Kristu jedno tělo a jako jednotlivci jedni druhých údy. 6 Majíce však podle milosti, jež nám byla dána, rozdílné dary, buď proctví, pak prorokujeme úměrně k víře, 7 nebo obsluhu, pak pracujeme v obsluze, nebo kdo vyučuje, ve vyučování, 8 nebo kdo povzbuzuje, v povzbuzování, kdo rozdává, čiň tak v prostotě, kdo stojí v popředí, s pilností, kdo se smilovává, s radostnou ochotou. 9 Láska budiž nepředstíraná, štiřte se zla, lněte k dobru, 10 v bratrské náklonnosti k sobě navzájem něžně laskaví, v úctě se navzájem předcházejíce, 11 v pilnosti neliknaví, v duchu vřelí, konajíce nevolnickou službu Pánu, 12 v naději se radujíce, v strasti trpěliví, modlitbě se ustavičně věnujíce, 13 potřebám svatých přispívajíce, jsouce oddáni pohostinnosti. 14 Těm, kdo vás pronásledují, žehnejte, žehnejte a nezlořečte; 15 radujte se s těmi, kdo se radují, plačte s těmi, kdo pláčí, 16 na sebe navzájem stejně myslíce, nemyslíce na vysoké věci, nýbrž se sdružjíce s nízkými. Nebud'te sami před sebou moudří, 17 nikomu zlým za zlé neodplácejíce, předem se starajíce o věci správné v očích všech lidí, 18 zachovávajíce, možno-li, pokud je na vás, se všemi lidmi pokoj; 19 nemstíce sami sebe, milovaní, nýbrž dávejte místo hněvu; je přece psáno: Pomsta mně, odplatím já, praví Jehova. 20 Hladoví-li tedy tvůj nepřítel, krm ho, žízň-li, napájej ho, neboť konaje toto, nakupíš na jeho hlavu žhavého uhlí. 21 Nedávej se od zla přemáhat, nýbrž přemáhej zlo dobrem.

Římanům 13

1 Každá duše necht' se podřizuje vrchnostem, jež jsou nad ní. Není přece vrchnosti, leč od Boha, a ty, jež jsou, jsou od Boha zřízené, 2 takže kdo se protiví vrchnosti, staví se na odpor Božimu nařízení, a ti, kdo se na odpor stavějí, přivodí sami sobě odsouzení. 3 Vládcové přece nejsou postrachem činnosti dobré, nýbrž zlé. Přeješ si tedy nemít z vrchnosti strach? Provozuj dobro a dostane se ti od ní pochvaly, 4 vždyť ona je Božím posluhou, tobě k dobru. Provozuješ-li však zlo, měj strach, neboť nenosí meč zbytečně; vždyť ona je Božím posluhou, mstitelem k hněvu proti tomu, kdo páše zlo. 5 Proto je nutno se podřizovat, nejen pro hněv, nýbrž i pro svědomí. 6 Pro tuto příčinu přece i daně zapravujete; vždyť to jsou Boží činovníci, kteří právě toto mají trvale na starosti. 7 Všem odvádějte, co jim patří: komu daň, daň, komu clo, clo, komu bázeň, bázeň, komu čest, čest. 8 Dlužní nebud'te nikomu nic, leč navzájem se milovat, neboť kdo jiného miluje, splnil zákon; 9 vždyť: Nebudeš cizoložit, nebudeš vraždit, nebudeš krást, nebudeš chtivý, a je-li jaký jiný příkaz, zahrnuje se v tomto slově, totiž: Budeš milovat toho, jenž je ti blízko, jako sám sebe. 10 Láska tomu, jenž je blízko, nepůsobí zla; naplní zákona je tedy láska. 11 Také toto: Známe dobu, že již je čas, bychom procitli ze spánku; nyní je přece naše záchrana blíže než když jsme uvěřili. 12 Noc valně pokročila a přiblížil se den, odložme tedy od sebe činy tmy a odějme se zbrojí světla; 13 vykročme počestně, jako ve dne, ne v hodokvasech a opilství, ne v smilnění a bezuzdnosti, ne v svárech a řevnivosti, 14 nýbrž se odějte Pánem Jehošuu Kristem a nečiňte si předem opatření co do choutek masa.

Římanům 14

1 Toho pak, kdo je věrou slab, k sobě přijímejte; ne k rozsuzování rozporů. 2 Někdo je například jist, že smí pojíst všeho, ten však, kdo je slab, jí zeliny. 3 Kdo jí, necht' neznevažuje toho, kdo nejí, a kdo nejí, necht' nesoudí toho, kdo jí, vždyť ho k sobě přijal Bůh; 4 kdo jsi ty, že soudíš čeledína druhému patřícího? Stojí nebo padá svému vlastnímu pánu; bude však pozvednut, vždyť Pán je mocen ho pozvednout. 5 Někdo zase hodnotí jeden den nad jiný, někdo však hodnotí každý den stejně; každý necht' je ve své vlastní myslí plně ujištěn. 6 Kdo se ohlíží na den, ohlíží se Pánu, a kdo jí, jí Pánu, neboť děkuje Bohu; a kdo nejí, nejí Pánu a děkuje Bohu. 7 Nikdo z nás přece nežije sám sobě a nikdo sám sobě neumírá; 8 ano, i jestliže žijeme, žijeme Pánu, i jestliže umíráme, umíráme Pánu - i jestliže tedy žijeme i jestliže umíráme, jsme Jehovy. 9 Vždyť k tomuto účelu Kristus umřel a ožil, aby se ujal panování i nad mrtvými i nad živými. 10 Ty však, co svého bratra soudíš? Nebo i ty, co svého bratra znevažuješ? Vždyť budeme všichni postaveni před Boží soudcovský stolec, 11 je přece psáno: Jako že žiji já, praví Jehova, skloní se přede mnou každé koleno a každý jazyk se bude přiznávat k Bohu; 12 každý z nás tudíž vydá Bohu účet sám za sebe. 13 Již se tedy navzájem nesud'íme, nýbrž raději usud'te toto: neklást před bratra překážku nebo léčku. 14 Vím a jsem přesvědčen v Pánu Jehošuuvi, že nic není nečisté samo o sobě, leč tomu, kdo má za to, že něco nečisté je; tomu je to nečisté. 15 Vždyť, jestliže se tvůj bratr pro pokrm rmoutí, nechodíš již v souladu s láskou; nehub svým pokrmem toho, za něhož umřel Kristus.

16 Necht' se tedy o vašem dobru nemluví urážlivě; 17 Boží království přece není jídlo a pití, nýbrž spravedlnost a pokoj a radost v Svatém Duchu. 18 Ano, kdo KRISTU koná nevolnickou službu v tomto, je příjemný Bohu a uznáván lidmi. 19 Tak se tedy žeňme za věcmi pokoje a za věcmi vzájemného budování. 20 Neboť Boží dílo pro pokrm; všechny věci jsou sice čisté, ale zlé je to tomu člověku, jenž jí s překážkou. 21 Je dobré nepojíst masitých pokrmů, aniž se napít vína, aniž co činit, v čem tvůj bratr naráží nebo upadá v léčku nebo je slab. 22 Ty máš víru? Měj ji sám u sebe před Bohem; blažen, kdo sám sebe nemusí soudit v tom, co schvaluje. 23 Kdo však pochybuje, jestliže pojí, je odsouzen, protože to není na základě víry; vše však, co není na základě víry, je hřích.

Římanům 15

1 My však, kteří jsme silní, jsme povinni slabosti nesilných nést a ne se zalibovat sami sobě; 2 každý z nás necht' se zalibuje blízkému se zřetelem k dobru v zájmu budování. 3 Vždyť ani KRISTUS se sám sobě nezaliboval, nýbrž podle toho, jak je psáno: Hanobení těch, kteří tě hanobí, napadala na mne. 4 Ano, kolik věcí bylo prve napsáno, byly napsány k poučení našemu, abychom skrze vytrvalost a skrze povzbuzení Písem měli naději. 5 Nuže, kéž vám Bůh vytrvalosti a povzbuzení dá mezi sebou navzájem stejně smýšlet podle Krista Jehošuy, 6 abyste jednomyslně, jedněmi ústy, mohli oslavovat toho, jenž je Bůh a Otec našeho Pána Jehošuy Krista. 7 Proto se k sobě navzájem přijímejte podle toho, jak i KRISTUS k sobě přijal vás k Boží slávě. 8 Pravím totiž, že se Jehošua Kristus stal služebníkem obřízky ve prospěch Boží pravdy k tomu, by potvrdil otcovské přísliby 9 a aby Boha za jeho smilování oslavily národy podle toho, jak je psáno: Pro tuto příčinu se k tobě budu přiznávat mezi národy a zpívat tvému jménu. 10 A opět praví: Rozveselte se, národy, s jeho lidem; 11 a opět: Chvalte, všechny národy, PÁNA, a necht' ho vychválí všechny národnosti. 12 A opět Isaiáš praví: Bude Jessajův kořen a ten, jenž povstává, by vládl nad národy; v něm budou národy mít naději. 13 Nuže, kéž vás Bůh naděje naplní veškerou radostí a pokojem ve věření k tomu, byste se v naději rozmáhali v moci Svatého Ducha. 14 Jsem však o vás přesvědčen, moji bratři, i já sám, že i sami jste prosyceni dobrotou, naplněni veškerým poznáním, schopni i navzájem se napomínat. 15 Napsal jsem vám však, [bratři,] zčásti dost odvážně, chtěje vás upomenout, vzhledem k milosti, jež mi od Boha byla dána 16 k tomu, bych já byl vůči národům vykonavatelem služby Jehošuy Krista, vykonávajícím kněžství v Boží blahé zvěsti, aby se oběť národů stala velevítanou, jsouc posvěcena Svatým Duchem. 17 Mám se tedy v Kristu Jehošuoovi, pokud jde o věci týkající se Boha, čím chlubit. 18 Neodvážím se ovšem něco říkat o věcech, jež Kristus k poslušnosti národů nezpůsobil skrze mne, slovem a činem, 19 v moci znamení a zázraků, v moci Božího Ducha, takže jsem od Jerúsaléma a kolkolem až po Illyricum zcela rozhlásil blahou zvěst o KRISTU; 20 a tak jsem horlivě usiloval blahou zvěst hlásat ne tam, kde Kristus již byl jmenován, abych nebudoval na základ někoho druhého, 21 nýbrž podle toho, jak je psáno: Ti, jimž o něm nebylo zvěstováno, uvidí, a kteří neuslyšeli, pochopí. 22 Proto jsem také často byl zdržován od toho, bych přišel k vám, 23 nyní však, nemaje již v těchto oblastech místa a po mnoho let maje velikou touhu k vám přijít, 24 kdykoli bych se ubíral do Španělska, (neboť doufám, že se, až se budu tamtudy ubírat, na vás podívám a že tam budu od vás vyprovozen, až vás nejprve poněkud užiji,)... 25 nyní se však v obsluze svatých ubírám do Jerúsaléma, 26 neboť Makedonii a Achaii se stalo potěšením vybrat mezi sebou jakýsi příspěvek pro chudé ze svatých, kteří jsou v Jerúsalémě; 27 ano, stalo se jim potěšením a jsou jejich dlužníky, vždyť dostalo-li se národům účasti na jejich věcech duchovních, jsou jim dlužni posloužit ve věcech hmotných. 28 Až tedy toto dokončím a zpečetím jim toto ovoce, vydám se přes vás do Španělska 29 a vím, že když k vám půjdu, přijdu v plné míře Kristova požehnání. 30 Snažně vás však prosím, bratři, skrze našeho Pána Jehošuu Krista a skrze lásku Ducha, byste se mnou zápasili v modlitbách k Bohu za mne, 31 abych byl vyproštěn od těch v Júdsku, kteří nevěří, a aby má obsluha, jež je pro Jerúsalém, se stala svatým velevítanou; 32 abych k vám podle Boží vůle přišel s radostí a s vámi se zotavil. 33 A Bůh pokoje budiž se všemi vámi. AMÉN.

Římanům 16

1 Poručím vám však Foibu, naši sestru, jež je pečovatelkou shromáždění, jež je v Kenchreách, 2 abyste ji v Pánu k sobě přijali, jak je důstojno svatých, a přispěli jí v kterékoli záležitosti, v níž by vás potřebovala, neboť se i ona stala zastánkyní mnohých, i mne samého. 3 Pozdravte Priscu a Aquilu, mé spolupracovníky v Kristu Jehošuoovi, 4 (kteří za mého života nasadili svou vlastní šíji, jimž děkuji nejen já, nýbrž i všechna shromáždění národů,) 5 a shromáždění, jež je v jejich domě. Pozdravte Epaineta, mého milovaného, jenž je prvotinou Asie pro Krista. 6 Pozdravte Marii, jež se pro vás mnoho nalopotila. 7 Pozdravte Andronika a Iúniu, mé příbuzné a mé spoluzajatce, kteří jsou věhlasní mezi apoštoly, kteří také jsou v Kristu déle než já. 8 Pozdravte Ampliu, mého milovaného v Pánu. 9 Pozdravte Urbana, našeho spolupracovníka v Kristu, a Stachya, mého milovaného. 10 Pozdravte Apella, osvědčeného v Kristu. Pozdravte ty z Aristobúlových. 11 Pozdravte Héródióna, mého příbuzného. Pozdravte z Narkisových ty, kteří jsou v Pánu. 12 Pozdravte Tryfainu a Tryfósu, jež se v Pánu lopotí. Pozdravte Persidu, milovanou, jež se mnoho v Pánu nalopotila.

13 Pozdravte Rufa, v Pánu vyvoleného, a matku jeho i mou. 14 Pozdravte Asynkrita, Flegonta, Herma, Patrobu, Hermu a ty bratry s nimi. 15 Pozdravte Filologa a Julii, Nérea a jeho sestru, Olympu a všechny ty svaté s nimi. 16 Pozdravte se navzájem svatým polibkem. Pozdravují vás všechna KRISTOVA shromáždění. 17 Snažně vás však prosím, bratři, byste si všímali těch, kteří působí roztržky a léčky, proti nauce, již vy jste poznali, a odvracejte se od nich. 18 Takovíto totiž jsou nevolníky ne našemu Pánu, Kristu, nýbrž svému vlastnímu břichu, a lahodnými slovy a pěknou řečí podvádějí srdce důvěřivých. 19 Poslušnost vaše ovšem dospěla ke všem, z vás se tedy raduji, chtěl bych však, byste byli moudří co do dobra a prostoduší co do zla. 20 Bůh pokoje však brzy Satana zdrtí pod vaše nohy. Milost našeho Pána Jehošuy Krista budiž s vámi. 21 Pozdravuje vás Timotheos, můj spolupracovník, a Lucius a Iasón a Sósipatros, moji příbuzní. 22 Pozdravuji vás v Pánu já, Tertius, jenž jsem tento list napsal. 23 Pozdravuje vás Gaius, můj hostitel, i všeho shromáždění. Pozdravuje vás Erastos, městský účetní, a Quartus, bratr. 24 Milost našeho Pána Jehošuy Krista budiž se všemi vámi. AMÉN. 25 Tomu pak, jenž vás může upevnit podle mé blahé zvěsti a poselství o Jehošuvu Kristu, podle odhalení tajemství, ve věčných časech zamlčeného, 26 nyní však zjeveného a skrze prorocká Písma podle nařízení věčného Boha v známost uvedeného k poslušnosti víry všem národům - 27 Bohu, jenž jediný je moudrý, skrze Jehošuu Krista, jemuž budiž sláva do věků. AMÉN.

1. Korintským

1. Korintským 1

1 Pavel, povoláný apoštol Jehošuy Krista, podle Boží vůle, a Sósthénés, bratr, 2 Božímu shromáždění, jež je v Korintě, posvěceným v Kristu Jehošuoovi, povoláným svatým, se všemi, kdo se na každém místě dovolávají jména našeho Pána Jehošuy Krista - i jejich i našeho: 3 Milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a Pána Jehošuy Krista. 4 Vždy svému Bohu za vás děkuji vzhledem k Boží milosti, jež vám byla dána v Kristu Jehošuoovi, 5 že jste v něm byli ve všem obohaceni, v každém slovu i ve všem poznání 6 (podle toho, jak bylo KRISTOVO svědectví ve vás potvrzeno), 7 takže v žádném daru nemáte nedostatku a vyčkáváte zjevení našeho Pána Jehošuy Krista, 8 jenž vás také až do konce potvrdí jako neobvinitelné v den našeho Pána Jehošuy Krista. 9 Věren je Bůh, jímž jste byli povoláni do společenství jeho Syna Jehošuy Krista, našeho Pána. 10 Vyzývám vás však, bratři, skrze jméno našeho Pána Jehošuy Krista, abyste všichni říkali totéž a aby mezi vámi nebylo rozkolů, nýbrž abyste byli plně sjednoceni v téže myslí a v témž mínění. 11 Bylo mi totiž stran vás, moji bratři, od těch od Chloy poukázáno na to, že mezi vámi jsou sváry; 12 tu mluvím o tom, že každý z vás říká: Já jsem Pavlův a já zase Apollóův a já Kéřův a já Kristův. 13 Je KRISTUS rozdělen? Což za vás byl ukřižován Pavel? Anebo jste byli ponořeni ve jméno Pavlovo? 14 Děkuji Bohu, že jsem nikoho z vás neponořil, leč Crispa a Gaia, 15 aby někdo neřekl, že jsem ponořoval ve jméno své - 16 ano, ponořil jsem i dům Stefanův, jinak nevím, zda jsem ponořil někoho dalšího; 17 Kristus mě přece nevyšlal ponořovat, nýbrž hlásat blahou zvěst, ne v moudrosti slova, aby KRISTŮV kříž nebyl zbaven svého významu. 18 Vždyť slovo o kříži je těm, kdo hynou, pošetilostí, nám však, kdo dosahujeme záchrany, je Boží mocí: 19 Je přece psáno: Zahubím moudrost moudrých a chápavost chápavých odstráním. 20 Kde je mudrc, kde učenec, kde disputant tohoto věku? Neučinil Bůh moudrost světa pošetilou? 21 Jelikož totiž - Boží moudrostí - svět Boha nepoznal skrze moudrost, zalíbilo se Bohu zachránit ty, kdo věří, skrze pošetilost poselství, 22 jelikož mimoto Židé požadují znamení a Řekové usilují o moudrost, 23 my však kážeme Krista jako ukřižovaného. Židům urážku a národům zase pošetilost, 24 avšak týmž, i Židům i Řekům, kteří jsou povoláni, Krista jako Boží moc a Boží moudrost, 25 protože ta Boží pošetilost je moudřejší než lidé a ta Boží slabost je silnější než lidé. 26 Mějte přece na zřeteli své povolání, bratři, že vás není mnoho mudrců co do masa, ne mnoho mocných, ne mnoho urozených; 27 ale pošetilé věci světa si vyvolil Bůh, aby zostuzoval mudrce, a slabé věci světa si vyvolil Bůh, aby zostuzoval věci silné, 28 a neurozené věci světa a věci znevažované si vyvolil Bůh, [a] věci, jež nejsou, aby zrušil ty, jež jsou, 29 tak aby se žádné maso před Bohem nechlubilo; 30 vy jste však z něho v Kristu Jehošuoovi, jenž se nám stal moudrostí od Boha a spravedlností a posvěcením a osvobozením, 31 aby - podle toho, jak je psáno: Kdo se chlubí, nechť se chlubí v PÁNU.

1. Korintským 2

1 A když jsem k vám, bratři, přišel já, nepřišel jsem vám Boží svědectví zvěstovat se znamenitostí řeči nebo moudrostí, 2 neboť jsem se rozhodl nic mezi vámi nevědět, leč Jehošuu Krista, a toho jako ukřižovaného. 3 I octl jsem se já u vás v slabosti a v bázni a ve velikém chvění - 4 a mé slovo a mé poselství? Ne v přesvědčivých slovech moudrosti, nýbrž v důkazu Ducha a moci, 5 aby vaše víra nebyla založena v moudrosti lidí, nýbrž v moci Boží. 6 Mezi dokonalými však moudrost pronášíme, ne však moudrost tohoto věku ani vládců tohoto věku, kteří zanikají, 7 nýbrž pronášíme moudrost Boží v tajemství, tu ukrytou moudrost, již Bůh před věky předurčil k naší slávě, 8 již nikdo z vládců tohoto věku nepoznal, (kdyby byli poznali, nebyli by přece Pána slávy ukřižovali,) 9 nýbrž - podle toho, jak je psáno: Věci, jež oko nevidělo a ucho neuslyšelo a jež na srdce člověka nevystoupily, jež Bůh připravil těm, kdo ho milují. 10 Nám je však Bůh odhalil skrze [svého] Ducha, neboť Duch zkoumá všechny věci, i Boží hlubiny. 11 Kdopak z lidí zná věci člověka, leč duch člověka, jenž je v něm? Tak ani Božích věcí nepoznal nikdo, leč Boží Duch. 12 My však jsme dostali ne ducha světa, nýbrž Ducha, jenž je z Boha, abychom znali ty věci, jež nám od Boha byly uštědřeny, 13 o nichž i mluvíme ne slovy naučenými lidskou moudrostí, nýbrž slovy naučenými Duchem, duchovní věci sdělující duchovními prostředky. 14 Přirozený člověk však věci Božího Ducha nepřijímá, neboť jsou mu pošetilostí, a nemůže jich poznat, protože se musejí chápat duchovně, 15 duchovní však chápe všechny věci, sám pak není chápán od nikoho, 16 vždyť: Kdo poznal mysl Jehovy a bude ho poučovat? Mysl Kristovu však máme my.

1. Korintským 3

1 A já jsem k vám, bratři, nemohl promlouvat jako k duchovním, nýbrž jako k lidem z masa, jako k batolatům v Kristu. 2 Napájel jsem vás mlékem, ne hutným pokrmem, neboť jste ještě nemohli; ale ani nyní ještě nemůžete, 3 vždyť jste ještě na úrovni masa - ano, dokud je mezi vámi revnivost a svár, nejste na úrovni masa a nechodíte po způsobu člověka? 4 Když přece někdo říká: já jsem Pavlův, a jiný zase: já Apollóův, nejste lidé?

5 Kdo vlastně je Apollós? A kdo Pavel? Posluhové, skrze něž jste uvěřili, a jak každému dal Pán: 6 já jsem sázal, Apollós zaléval, ale růst dával Bůh, 7 takže ani sázeč není nic ani zalévač, nýbrž dárce růstu, Bůh. 8 Sázeč a zalévač však jsou jedno, každý však dostane svou vlastní odměnu podle své vlastní lopoty, 9 neboť jsme společně Božími dělníky, jste Boží hospodářství, Boží stavba. 10 Podle Boží milosti, jež mi byla dána, jsem jako moudrý stavitel položil základ, dále však buduje druhý, nechť však každý hledí, jak dále buduje. 11 Nikdo zajisté nemůže položit druhý základ mimo ten, jenž položen je - to je Jehošua Kristus; 12 nuže, buduje-li kdo dále na [tento] základ zlatem, stříbrem, drahými kameny, dřívím, senem, slámou, 13 každého dílo se stane patrným, neboť je ukáže den, protože se zjevuje v ohni a oheň přezkouší dílo každého, jaké je. 14 Zůstane-li čí dílo, jež dále zbudoval, dostane odměnu, 15 shoří-li čí dílo, utrpí škodu, sám však bude zachráněn, tak však, jako skrze oheň. 16 Nevíte, že jste Boží chrám a že ve vás sídlí Boží Duch? 17 Jestliže kdo Boží chrám kazí, toho zkaží Bůh, neboť Boží chrám je svatý a takoví jste vy. 18 Nechť nikdo nepodvádí sám sebe; myslí-li kdo, že je v tomto věku mezi vámi moudrý, nechť se stane pošetilým, aby se stal moudrým. 19 Vždyť moudrost tohoto věku je před Bohem pošetilost; je přece psáno: Jenž lapá mudrce v jejich úskočnosti; 20 a opět: Jehova zná rozumování mudrců, že jsou nicotná. 21 Nechť se tudíž nikdo nechlubí lidmi, vždyť všechny věci jsou vaše, 22 buď Pavel nebo Apollós nebo Kéfas nebo svět nebo život nebo smrt nebo nynější nebo budoucí věci, všechny jsou vaše, 23 vy pak Kristovi a Kristus Boží.

1. Korintským 4

1 Nechť nás člověk takto považuje za Kristovy služebníky a správce Božích tajemství. 2 Na správcích se zde dále žádá, aby byl každý shledán věrným - 3 nuže, já to mám za nejmenší věc, abych byl vyšetřován od vás nebo od lidského dne. Ba ani sám sebe nevyšetřuji; 4 nejsem si ovšem sám o sobě ničeho vědom, ale tím nejsem ospravedlněn, ten přece, jenž mě vyšetřuje je Pán. 5 Nesud'te tudíž nic předčasně, než Pán přijde; on i skryté věci tmy osvětlí i záměry srdcí vyjeví a tehdy každému případně pochvala od Boha. 6 Nuže, tyto věci jsem, bratři, v jejich použití přenesl sám na sebe a na Apollóa vzhledem k vám, abyste se na nás naučili tomu, co znamená ne[smýšlet] nad to, co je psáno, abyste se pro kohosi jeden proti druhému nenadouvali. 7 Kdopak tě činí něčím zvláštním? A co máš, co jsi nedostal? A jestliže jsi i dostal, co se chlubíš, jako bys nebyl dostal? 8 Již jste syti, již jste zbohatli, bez nás jste se ujali kralování - a kéž byste se jen byli kralování ujali, abychom se s vámi ujali kralování i my! 9 Myslím totiž, že nás, apoštoly, Bůh co poslední vystavil jako určené k smrti, protože jsme se stali divadlem světu, i andělům i lidem. 10 My pošetilci pro Krista, vy však prozíraví v Kristu, my slabí, vy však silní, vy slavní, my však bezecní - 11 až po nynější hodinu i hladovíme i žízníme i nahotu trpíme i pěstmi se do nás buší, i těkáme bez domova 12 a lopotíme se, pracujeme svými vlastními rukama; jsouce tupení, žehnáme, jsouce pronásledováni, snášíme to, 13 když se nám spílá, snažně prosíme; stali jsme se jakoby pomyjemi světa, smetím všech, až do nynějška. 14 Tyto věci nepíšeš, bych vás hanobil, nýbrž vás napomínám jako své milované děti - 15 ano, byť jste měli deset tisíc vychovatelů v Kristu, přece ne mnoho otců, vždyť jsem vás v Kristu Jehošuoovi skrze blahou zvěst zplodil já, 16 snažně vás tedy prosím, stávejte se mými napodobiteli. 17 Pro tuto příčinu jsem vám poslal Timothea, jenž je mé milované a věrné dítě v Pánu; ten vám připomene mé cesty, jaké jsou v Kristu, podle toho, jak všude, v každém shromáždění, vyučuji. 18 Někteří se však naduli, jako bych k vám nemínil přijít, 19 přijdu k vám však rychle, bude-li Pán chtít, a poznám ne řeč, nýbrž moc těch nadutců; 20 Boží království přece nespočívá v řeči, nýbrž v moci. 21 Co chcete? Mám k vám přijít s prutem či s láskou a duchem tichosti?

1. Korintským 5

1 Obecně je slyšet, že mezi vámi je smilstvo, a takové smilstvo, jakého není ani mezi národy, že by někdo měl ženu svého otce - 2 a vy jste nadutí a ne že byste se raději byli dali do hořekování, aby ten, jenž tento čin provedl, byl odstraněn z vašeho středu. 3 Ano, já jsem [jako] tělem sice nepřítomný, duchem však přítomný, již jako přítomný usoudil, byste toho, jenž se tohoto tak dopustil, 4 ve jménu našeho Pána Jehošuy Krista, (s mocí našeho Pána Jehošuy Krista se sejdouce, vy a duch můj,) 5 toho, jenž je takový, vydali Satanu k zhoubě masa, aby v den Pána Jehošuy byl zachráněn duch. 6 Ta vaše chloubka není dobrá; nevíte, že trocha kvasu zkvašuje celé těsto? 7 Ten starý kvas vymyjte, abyste byli novým těstem podle toho, jak jste nekvašení, vždyť bylo i obětováno naše Minutí - Kristus, 8 svátkuje tedy, ne se starým kvasem, ani s kvasem zlovůle a podlosti, nýbrž s nekvašenými chleby upřímnosti a pravdy. 9 V listu jsem vám napsal: Nesměšovat se se smilníky - 10 ne veskrze, se smilníky tohoto světa nebo s hrabivci a násilníky nebo modláři, to byste potom museli ze světa vyjít, 11 nýbrž jsem vám napsal: Nesměšovat se, kdyby někdo, kdo se jmenuje bratrem, byl smilník nebo hrabivec nebo modlář nebo utrač nebo opilec nebo násilník - s takovýmto ani nejíst. 12 Copak mi je do souzení i těch, kteří jsou venku? Nemáte vy soudit ty, kteří jsou uvnitř? 13 Ty však, kteří jsou venku, soudí Bůh - toho zlosyna zprostřed sebe odklid'te.

1. Korintským 6

1 Odvažuje se někdo z vás, má-li jakou věc proti jinému, soudit se před nespravedlivými a ne před svatými? 2 Zdali nevíte, že svatí budou soudit svět? A má-li od vás být souzen svět, jste nehodni soudit nejmenší věci? 3 Nevíte, že budeme soudit anděly? Natož pak věci všedního života! 4 Nuže tedy, budete-li mít soudy o věci všedního života, dosazujte ty, kteří jsou ve shromáždění malé vážnosti - tyto! 5 Mluvím k zahanbení vám - to mezi vámi není ani jednoho moudrého, jenž by mezi svými bratry mohl rozsoudit? 6 Ale bratr se s bratrem soudí, a to před nevěřícími! 7 Vůbec je ovšem již vaše chyba, že soudní pře mezi sebou máte - proč raději netrpíte křivdu, proč se raději nenecháváte šidit, 8 nýbrž sami křivdíte a šidíte, a to bratry? 9 Zdali nevíte, že pachatelé křivd Boží království nezdědí? Nemylte se - ani smilníci ani modláři ani cizoložníci ani ti, kteří se činí ženami, ani ti, kteří si zadávají s mužským pohlavím, 10 ani zloději ani hrabivci ani opilci ani utrhači ani násilníci nezdědí Boží království. 11 A tímto jste někteří bývali, ale byli jste obmyti, ale byli jste posvěceni, ale byli jste ospravedlněni ve jménu Pána Jehošuy a v Duchu našeho Boha. 12 Všechny věci jsou mi dovoleny, ale ne všechny jsou prospěšné; všechny věci jsou mi dovoleny, ale já se od žádné nedám uvést pod pravomoc. 13 Pokrmý břichu a břicho pokrmům, Bůh pak vniveč obrátí obě; tělo však ne smilstvu, nýbrž Pánu, a Pán tělu, 14 Bůh pak svou mocí i Pána vzkřísil i nás zprostřed mrtvých vzkřísí. 15 Nevíte, že vaše těla jsou údy Kristovy? Mám tedy údy Kristovy vzít a učinit je údy nevěstky? Pryč s takovou myšlenkou! 16 Anebo nevíte, že kdo se připojuje k nevěstce, je jedno tělo? Stanou se přece, dí, ti dva jedním masem. 17 Kdo se však připojuje k Pánu, je jeden Duch. 18 Prchejte před smilstvem - každé prohršení, kteréhokoli se člověk dopustí, je mimo tělo, kdo však smilní, hřeší proti svému vlastnímu tělu; 19 zdali nevíte, že vaše tělo je chrám Svatého Ducha, jenž je ve vás, jehož máte od Boha, a že nejste sami svoji? 20 Vždyť jste byli koupeni za cenu, oslavujte tedy ve svém těle Boha.

1. Korintským 7

1 Stran věci pak, o nichž jste [mi] napsali: Je dobré člověku nesahat na ženu, 2 vzhledem k smilstvu však nechť každý má ženu svou a každá nechť má svého vlastního muže, 3 muž nechť ženě odvádí, co jí patří, a podobně i žena muži. 4 Ženě pravomoc nad svým vlastním tělem nepřísluší, nýbrž muži, a podobně ani muži nepřísluší pravomoc nad svým vlastním tělem, nýbrž ženě - 5 neukracujte se navzájem, leč snad na základě dohody na čas, abyste se mohli oddat modlitbě, a buďte zase spolu, aby vás pro vaši nezdrženlivost nepokoušel Satan. 6 Toto však pravím jako svolení, ne jako nařízení, 7 a chtěl bych, by všichni lidé byli jako i já sám, ale každý má svůj vlastní dar od Boha, ten tak a ten zase tak. 8 Svobodným a vdovám pak pravím: Je jim dobré, zůstanou-li tak jako i já, 9 nemohou-li se však ovládnout, nechť vstoupí v manželství, neboť je lépe v manželství vstoupit než hořet. 10 Manželům pak velím ne já, nýbrž Pán: Žena nechť se od muže neodlučuje, 11 (byť se však i odloučila, nechť zůstává nevdana anebo nechť se s mužem smíří,) a muž nechť ženu neopouští. 12 Ostatním pak pravím já, ne Pán: Má-li některý bratr ženu nevěřící a ona je ochotna s ním bydlet, nechť ji neopouští; 13 a žena, jež má muže nevěřícího, a on je ochoten s ní bydlet, nechť svého muže neopouští - 14 jeť nevěřící muž v ženě posvěcen a nevěřící žena je posvěcena v bratru, jelikož jinak by přece vaše děti byly nečisté, nyní však jsou svaté. 15 Jestliže se však nevěřící miní odloučit, nechť se odlučuje, bratr nebo sestra v takovýchto případech není v porobě, Bůh však nás povolal k pokoji. 16 Copak víš, ženo, zda svého muže zachráníš? Anebo co víš, muži, zda zachráníš svou ženu? 17 Jinak však, jak každému Pán přidělil, jak každého Bůh povolal, tak nechť chodí; a tak stanovím ve všech shromážděních. 18 Byl někdo povolán jako obřezaný? Nezahlazuj si obřízku. Byl někdo povolán v neobřízce? Nedávej se obřezávat - 19 obřízka není nic a neobřízka není nic, nýbrž dodržování Božích příkazů. 20 V kterém povolání byl každý povolán, v tom nechť zůstává. 21 Byl jsi povolán jako nevolník? Nechť ti na tom nezáleží; ale můžeš-li se i stát volným, raději toho užij. 22 Vždyť nevolník, jenž byl v Pánu povolán, je propuštěncem Páně; podobně [i] volný, jenž byl povolán, je nevolníkem Kristovým. 23 Byli jste koupeni za cenu, nestávejte se nevolníky lidí. 24 V čem byl každý povolán, bratři, v tom nechť před Bohem zůstává. 25 Stran paniců a panen pak nařízení Páně nemám, podávám však své mínění jako někdo, komu se od Pána dostalo smilování, by byl věren. 26 Domnívám se tedy, že je dobré toto, vzhledem k nynější nutnosti: že je člověku dobré být tak, jak je. 27 Jsi přivázan k ženě? Neusiluj o uvolnění. Jsi od ženy uvolněn? Neusiluj o ženu; 28 vstoupíš-li však i v manželství, nezhřešil jsi, a vstoupí-li v manželství panic nebo panna, nezhřešili, takovíto však budou co do masa mít svizel a já vás chci šetřit. 29 Dím pak toto, bratři: čas je omezený; dále, aby i ti, kdo ženy mají, byli jako nemající je, 30 a kdo pláče, jako neplačící, a kdo se raduje, jako neradující se, a kdo kupuje, jako nevlastníci, 31 a kdo používají světa, jako ne zplna ho využívající, neboť ráz tohoto světa pomíjí 32 a já bych chtěl, byste vy byli bez starostí. Svobodný se stará o věci Páně, jak se zalíbí Pánu, 33 kdo však se oženil, stará se o věci světa, jak se zalíbí ženě. 34 Je rozdíl mezi ženou a pannou: svobodná se stará o věci Páně, aby byla svatá i tělem i duchem, ta však, jež se vdala, se stará o věci světa, jak se zalíbí muži. 35 Toto však pravím k vašemu vlastnímu prospěchu, ne abych vám nastavil smyčku, nýbrž k tomu, co je slušné, a abyste byli bez rozptylování Pánu k ruce. 36 Domnívá-li se však někdo, že si vzhledem k svému panictví počíná neslušně, měl-li by květ života za sebou a musí-li se tak díť, nechť činí, co si přeje, nehřeší - nechť vstupují v manželství.

37 Kdo však ve svém srdci pevně stojí, nemaje toho potřebu, a je pánem své vlastní vůle a ve svém srdci usoudil to, by své panictví uchovával, jedná dobře. 38 I ten tedy, kdo se v manželství vydává, jedná dobře, a kdo se v manželství nedává, jedná lépe. 39 Žena je vázána na čas života jejího muže, zesne-li však muž, je volná vdát se, za koho si přeje, toliko v Pánu; 40 blaženější však je, zůstane-li tak - podle mínění mého, myslím však, že i já mám Božího Ducha.

1. Korintským 8

1 A stran věci obětovaných modlám: Víme, (protože poznání máme všichni - poznání nadouvá, buduje však láska; 2 myslí-li někdo, že něco ví, nezná ještě nic tak, jak by znát měl, 3 miluje-li však kdo Boha, ten je poznán od něho,) - 4 tedy: Stran požívání věci obětovaných modlám víme, že modla není na světě nic a že není žádného jiného Boha, leč jeden; 5 ano, ať si třeba i jsou tak řečení bohové, buď v nebi nebo na zemi, (jakože právě mnoho bohů a mnoho pánů je,) 6 ale pro nás je jeden Bůh, Otec, z něhož jsou všechny věci, a my pro něho, a jeden Pán, Jehošua Kristus, skrze něhož jsou všechny věci, i my skrze něho. 7 Ale to poznání není ve všech a někteří až do nynějška jedí jako věc obětovanou modlám, se svědomím stran modly, a jejich svědomí, jsou slabé, se potříšňuje. 8 Pokrm nás však Bohu neodporuje, aniž o co přicházíme, nepojíme-li, aniž co získáváme, pojíme-li; 9 hleďte však, aby se snad toto vaše právo nestalo slabým překážkou. 10 Vždyť uvidí-li někdo tebe, jenž máš poznání, ležet u stolu v domě model, nebude jeho, (jenž je slabý,) svědomí dodáno odvahy k jedení modlám obětovaných věcí? 11 A ten slabý, bratr, pro něhož umřel Kristus, bude tím tvým poznáním zahuben; 12 takto však, hřešice proti bratrům a zraňující jejich slabé svědomí, hřešíte proti Kristu. 13 Právě proto, je-li pokrm mému bratru léčkou, nikdy masitých pokrmů ani neokusím, abych se svému bratru léčkou nestal.

1. Korintským 9

1 Nejsem svoboden? Nejsem apoštol? Neviděl jsem Jehošuu, našeho Pána? Nejste vy mé dílo v Pánu? 2 Nejsem-li apoštolem pro druhé, dozajista jím přesto jsem pro vás, vždyť pečeti mého apoštolství jste vy v Pánu. 3 Obhajoba má vůči těm, kteří vyšetřují mne, je tato: 4 Nemáme snad práva jíst a pít? 5 Nemáme snad práva vodit s sebou sestru jako svou ženu, jako i ostatní apoštolové, i bratři Páně, i Kéfas? 6 Anebo jen já a Barnabas nemáme práva nepracovat? 7 Kdo kdy koná válečnou službu na svůj vlastní náklad? Kdo vysazuje vinici a nejí z jejího ovoce? Nebo kdo je pastýřem stáda a nejí z mléka stáda? 8 Mluvím snad o těchto věcech podle názoru člověka? Zdali tyto věci nepraví i zákon? 9 V Mojžíšově zákoně je přece psáno: Mlátícímu hovězímu dobytčeti nenasadíš náhubek - záleží snad Bohu na hovězím dobytku? 10 Či to praví veskrze pro nás? Ba, pro nás to bylo napsáno, že oráč má orat v naději, i mlatec - v naději, že se bude podílet. 11 Jestliže jsme my vám rozsévají věci duchovní, bylo by to něco velikého, kdybychom my žali vaše věci hmotné? 12 Podílejí-li se na tomto právu vůči vám druzí, nemohli bychom tak tím spíše jednat my? Ale my jsme tohoto práva nevyužili, nýbrž vše snášíme, abychom blahé zvěsti o KRISTU nezpůsobili nějakou zábranu. 13 Nevíte, že ti, kdo pracují na posvátných věcech, jedí z věcí z CHRÁMU - ti, kdo jsou zaměstnáni při oltáři, se dělí s oltářem? 14 Tak i těm, kdo prohlašují blahou zvěst, Pán ustanovil z blahé zvěsti žít. 15 Já však jsem ničeho z těchto věcí nevyužil; nuže, tyto věci jsem napsal ne proto, aby se tak při mně stalo - věru, bylo by mi dobré spíše umřít než aby tuto mou chloubu někdo učinil lichou. 16 Vždyť hlásám-li blahou zvěst, nemám se čím chlubit, neboť na mne doléhá nutnost - ano, je mi běda, nebudu-li blahou zvěst hlásat; 17 konám-li to totiž o své újmě, mám odměnu, ne-li o své újmě, jsem pověřen správou. 18 Jakou to tedy mám odměnu? Abych, hlásaje blahou zvěst, učinil blahou zvěst bezplatnou, takže jsem při blahé zvěsti nevyužil svého práva jako mně náležejícího. 19 Jsa totiž ode všech svoboden, učinil jsem sám sebe nevolníkem všem, abych jich co nejvíce získal; 20 i stal jsem se Židům jakoby Židem, abych získal Židy; těm, kdo jsou pod zákonem, jakoby někým pod zákonem, sám pod zákonem nejsem, abych získal ty, kdo jsou pod zákonem; 21 těm, kdo jsou bez zákona, jakoby někým bez zákona, (nejsem bez zákona Bohu, nýbrž zákonitě poddán Kristu,) abych získal ty, kdo jsou bez zákona; 22 pro slabé jsem se stal [jakoby] slabým, abych získal slabé - všem jsem se stal a jsem vším, abych stůj co stůj některé zachránil, 23 a pro blahou zvěst konám vše, abych se stal společníkem s ní. 24 Nevíte, že ti, kdo běží na závodišti, běží sice všichni, cenu však dostává jeden? Běžte tak, abyste jí dobyli! 25 Každý však, kdo o ni zápasí je ve všem zdrženlivý; jenže oni ovšem, aby získali zkazitelný věnec, my však nezkatitelný. 26 Já tudíž běžím tak - ne jakoby nejistě; tak bojuji - ne jako bych bušil do vzduchu, 27 nýbrž ubíjím a v nevolnictví uvádím své tělo, abych snad, kázav druhým, sám nebyl zavržen.

1. Korintským 10

1 Nerad bych totiž, bratři, by vám bylo neznámo, že naši otcové byli všichni pod oblakem a všichni prošli mořem 2 a všichni se v tom oblaku a v tom moři dali pro Mojžíše ponořit, 3 a všichni se napojovali téhož duchovního pokrmu, 4 a všichni se napili téhož duchovního nápoje, neboť pili z duchovní skály, jež šla za nimi; (ta skála pak byl KRISTUS;) 5 ale ve většině z nich se Bohu nezalíbilo, neboť jich bylo nastláno v pustině. 6 Tyto věci se však staly jako předobrazy nás, abychom nebyli chtivci zlých věcí, jako se jich zachtělo i oněm; 7 aniž se stávejte modláři, jako někteří z nich, jak je psáno: Lid usedl, by se najedl a napil, i vstali, by si hráli; 8 aniž smilněme, jako se smilstva dopustili někteří z nich, a jednoho dne jich třiadvacet tisíc padlo; 9 aniž pokoušejme KRISTA, jako se pokoušení dopustili někteří z nich, a zhylnuli od hadů; 10 aniž reptejte, jako se reptání dopustili někteří z nich, a zhylnuli od zhoubce. 11 Oněm se pak všechny tyto věci přihodily jako předobrazy a byly popsány k napomenutí nás, na něž připadly konce věků. 12 Kdo tedy myslí, že stojí, nechť hledí, by nepadl. 13 Nezachvátilo vás jiné pokušení než lidské, a Bůh je věrný; on nedopustí, byste byli pokoušeni podrobeni nad to, na co stačíte, nýbrž zjedná s pokušením i východisko, byste je stačili unést. 14 Právě proto, moji milovaní, od modlářství utíkejte. 15 Mluvím jako k prozíravým, posuďte vy, co dím: 16 Kalich požehnání, jež žehnáme - není to společenství KRISTOVY krve? Chléb, jež lámeme - není to společenství KRISTOVA těla, 17 protože jsme mnozí jeden chléb, jedno tělo, neboť se na tom jednom chlebě všichni podílíme? 18 Hleďte na Israele co do masa: nejsou ti, kteří jedí obětí, ve společenství s oltářem? 19 Co tedy dím? Že věc modle obětovaná něco je, anebo že modla něco je? 20 Ale co obětují [národy], obětují démonům a ne Bohu, i nerad bych, byste vy vstupovali v společenství s demony. 21 Nemůžete pít kalich Páně i kalich démonů; nemůžete se podílet na stole Páně i na stole démonů. 22 Anebo Jehovu doháníme k žárliivosti? Jsme snad silnější než on? 23 Všechny věci jsou dovoleny, ale ne všechny budoují. 24 Nikdo nechť neusiluje o užitek svůj, nýbrž o užitek druhého. 25 Jezte vše, co se prodává na masném trhu, a nic pro svědomí nevyšetřujte, 26 vždyť země je Jehovy, i její náplň. 27 Pozve-li vás však někdo z nevěřících a chce-li se vám jít, jezte vše, co se vám bude předkládat, a nic pro svědomí nevyšetřujte; 28 řekne-li vám však někdo: Toto je posvátná oběť, nejezte - pro onoho, jenž vás upozornil, a pro svědomí; 29 míním však svědomí ne tvé, nýbrž toho druhého. Načpak má být má svoboda souzena od jiného svědomí? 30 Podílím-li se já na něčem s vděčností, proč se o mně má zle mluvit pro to, zač já děkuji? 31 Ať tedy jíte nebo pijete nebo cokoli konáte, konejte vše k Boží slávě; 32 nedávejte příčiny ke klopýtnutí ani Židům ani Řekům ani Božím shromážděním, 33 podle toho, jak se i já ve všech věcech zalibuji všem, neusiluje o prospěch svůj, nýbrž o prospěch mnohých, aby byli zachráněni.

1. Korintským 11

1 Stávejte se mými napodobiteli podle toho, jako i já Kristovým. 2 Nuže, chválím vás, že jste mne ve všech věcech pamětliví a zachováváte vydané pokyny podle toho, jak jsem vám je vydal. 3 Chtěl bych však, byste věděli, že každého muže hlavou je KRISTUS, hlavou ženy však muž a hlavou KRISTOVOU Bůh. 4 Každý muž, jenž se modlí nebo prorokuje, máje na hlavě, zostuzuje svou hlavu, 5 a každá žena, jež se modlí nebo prorokuje s hlavou nezahalenou, zostuzuje hlavu svou, neboť je to jedno a totéž, jako by byla oholená - 6 ano, nezahaluje-li se žena, nechť se dává i stříhat, je-li však ženě hanba dávat se stříhat nebo holit, nechť se zahaluje. 7 Muž si totiž ovšem hlavu zahalovat nemá, jsa Božím obrazem a slávou, žena však je slávou muže; 8 neníť muž z ženy, nýbrž žena z muže, 9 vždyť ani stvořen nebyl muž pro ženu, nýbrž žena pro muže - 10 pro tu příčinu má žena mít na hlavě pravomoc, vzhledem k andělům. 11 V Pánu nicméně není ani žena bez muže ani muž bez ženy; 12 jako je totiž žena z muže, právě tak je i muž skrze ženu, všechny věci však z Boha. 13 Posuďte sami v sobě: Je slušné, by se žena k Bohu modlila nezahalena? 14 A neučí vás i sama přirozenost, že muž sice, nosí-li dlouhé vlasy -jemu je to zneuctěním, 15 žena však, nosí-li dlouhé vlasy - jí je to slávou, protože jsou [jí] dlouhé vlasy dány místo závoje? 16 Mní-li si však kdo libovat v hádkách, my takovéhoho zvyku nemáme, ani Boží shromáždění. 17 Když vám však předpisuji toto, nechválím, že se scházíte ne k lepšímu, nýbrž k horšímu. 18 Nuže tedy nejprve: Když se scházíte jako shromáždění, slyším, že mezi vámi jsou rozkoly, a zčásti tomu věřím; 19 ano, i strany musejí mezi vámi být, aby osvědčení mezi vámi vyšli najevo. 20 Když se tedy scházíte na jedno místo, není to jíst Pánovu večeři; 21 vždyť si při tom pojedení každý svou vlastní večeři bere napřed, a jeden hladoví a jeden se zase opijí. 22 Cožpak k jídlu a pití nemáte domy? Anebo Božím shromážděním pohrdáte a ty, kteří nemají, zostuzujete? Co vám mám říci? Mám vás chválit? V tom nechválím! 23 Já jsem přece od Pána převzal, co jsem vám i odevzdal, že Pán Jehošua v tu noc, v níž byl vydáván, vzal chléb 24 a poděkovav rozlámal jej a řekl: Toto je mé tělo, jež je za vás; toto konejte k připomínání mne. 25 Taktéž i kalich po večeři, pravě: Tento kalich je nová úmluva v krvi mé; toto konejte, kdykoli budete pít, k připomínání mne. 26 Kdykoli totiž jíte tento chléb a pijete kalich, prohlašujete smrt Páně až dotud, než přijde; 27 kdokoli tedy bude ten chléb jíst anebo kalich Páně pít nehodně, bude vinen stran těla a krve Páně. 28 Nechť však člověk sám sebe zkoumá a tak nechť jí z toho chleba a pije z toho kalichu; 29 jedlík a piják totiž sám sobě jí a pije soud, neboť nerozlišuje tělo. 30 Pro tuto příčinu je mezi vámi mnoho slabých a nezuživých a dost mnozí usínají; 31 kdybychom však rozebírali sami sebe, nebyli bychom souzeni,

32 Jsme-li však souzeni, jsme od Pána podrobováni kázní, abychom nebyli odsouzeni se světem. 33 Tudíž, moji bratři: když se scházíte k pojedání, vyčkávejte se navzájem; 34 hladoví-li kdo, necht' jí doma, abyste se nescházeli k soudu. Ostatní věci pak zařídím, jakmile přijdu.

1. Korintským 12

1 Stran duchovních projevů pak bych, bratři, nerad, byste byli neznalí. 2 Víte, že když jste byli příslušníky národů, byli jste odváděni k bezhlasým modlám, jak jste kdy byli vedeni; 3 proto vám uvádím v známost, že nikdo, kdo mluví v Božím Duchu, neříká: Jehošua buď proklet, a nikdo nemůže říci: Pán Jehošua, leč v Svatém Duchu. 4 Jsou však rozličnosti darů, týž však Duch, 5 a jsou rozličnosti služeb a týž Pán, 6 a jsou rozličnosti působení, týž však Bůh, jenž působí všechny věci ve všech. 7 Každému se však dává projev Ducha k prospěchu; 8 jednomu se totiž skrze Ducha dává slovo moudrosti a dalšímu zase podle téhož Ducha slovo poznání, 9 a jinému v témž Duchu víra, a dalšímu v témž Duchu dary léčení, 10 a dalšímu působení mocných činů, a dalšímu prorocství, a dalšímu rozeznávání duchů, a jinému různé druhy jazyků, a dalšímu výklad jazyků. 11 Tyto všechny věci však působí jeden a týž Duch, jenž každému zvlášť rozděluje podle toho, jak mu libo. 12 Podle toho totiž, jak je tělo jedno a má mnoho údů, všechny údy těla však, ač je jich mnoho, jsou jedno tělo, právě tak i KRISTUS; 13 my všichni jsme přece také byli v jednom Duchu v jedno tělo ponořeni, ať Židé či Řekové, ať nevolníci či svobodní, a všichni jsme byli jedním Duchem napojeni. 14 Vždyť ani tělo není úd jeden, nýbrž mnoho. 15 Kdyby noha řekla: Protože nejsem ruka, nejsem z těla - vskutku proto není z těla? 16 A kdyby ucho řeklo: Protože nejsem oko, nejsem z těla - vskutku proto není z těla? 17 Kdyby celé tělo bylo oko, kde by byl sluch? Kdyby celé bylo sluch, kde by byl čich? 18 Nyní však si Bůh údy umístil, každý z nich jednotlivě v těle podle toho, jak si umínil; 19 kdyby však vše bylo jeden úd, kde by bylo tělo? 20 Nyní však je sice údů mnoho, tělo však jedno. 21 Oko nemůže říci ruce: Nemám tě zapotřebí, anebo zase hlava nohám: Nemám vás zapotřebí, 22 nýbrž právě naopak - údy těla, jež se zdají být slabší, jsou nezbytné, 23 a ty, jež se nám zdají být méně čestné v těle, ty obkládáme hojnější ctí, a našim neslušným údům se dostává hojnější slušnosti, 24 naše údy slušné však toho nemají zapotřebí. Ale Bůh sestavil tělo tak, že hojnější čest dal tomu údu, jemuž chyběla, 25 aby v těle nebylo rozkolu, nýbrž aby údy měly o sebe navzájem touž starost; 26 a trpí-li jeden úd, trpí všechny údy s ním, a je-li jeden úd oslavován, radují se všechny údy s ním. 27 Nuže, vy jste tělo Kristovo a jednotlivě údy, 28 a Bůh si ve shromáždění některé umístil: za první apoštoly, za druhé proroky, za třetí učitele, potom zázračné moci, potom dary léčení, pomoci, řízení, různé druhy jazyků. 29 Jsou snad všichni apoštolové? Jsou snad všichni proroci? Jsou snad všichni učitelé? Mají snad všichni zázračné moci? 30 Mají snad všichni dary léčení? Mluví snad všichni jazyky? Překládají snad všichni? 31 Horlete však o větší dary a ukáží vám cestu ještě mnohem výbornější.

1. Korintským 13

1 Mluvím-li jazyky lidí i andělů, nemám-li však lásky, stal jsem se zvučící mosazí anebo řinčící puklicí. 2 A mám-li prorocství a vím-li všechna tajemství a vše, co lze poznat, a mám-li veškerou víru, takže mohu přemísťovat hory, nemám-li však lásky, nejsem nic. 3 A vynaložím-li vše, co mám, na pokrmu chudým, a odevzdám-li své tělo, abych byl upálen, nemám-li však lásky, není mi to nic platno. 4 Lásky je shovívavá, je vlídná; lásky není řevnivá, lásky není opovážlivá, nenadouvá se, 5 nechová se neslušně, neusiluje o své věci, nedává se vydráždit, nepřičítá zla, 6 neraduje se nad nepravostí, nýbrž se raduje s pravdou, 7 vše snáší, všemu věří, ve vše doufá, vše vydrží. 8 Lásky nikdy nepomíjí, avšak - buď prorocství, ta zaniknou, nebo jazyky, ty přestanou, nebo poznání, to zanikne, 9 vždyť poznáváme částečně a prorokujeme částečně, 10 až však přijde dokonalé, částečné zanikne. 11 Když jsem byl dítě, mluvil jsem jako dítě, smýšlel jsem jako dítě, usuzoval jsem jako dítě; když jsem se stal mužem, skoncoval jsem s dětskými věcmi. 12 Ano, teď vidíme skrze matné okno, nejasně, potom však tváří v tvář; teď poznávám částečně, potom však poznám plně, tak, jak jsem i plně poznán byl. 13 Nuže, nyní zůstává víra, naděje, láska, tyto tři věci, láska však je z nich největší.

1. Korintským 14

1 Žeňte se za láskou a horlete o duchovní projevy, nadevše však o to, abyste prorokovali. 2 Kdo totiž mluví jazykem, mluví ne k lidem, nýbrž k Bohu, neboť nikdo nerozumí, on však duchem pronáší tajemství; 3 kdo však prorokuje, mluví k lidem k budování a k povzbuzení a k útěše. 4 Kdo mluví jazykem, buduje sám sebe, kdo však prorokuje, buduje shromáždění. 5 Nuže, chtěl bych, byste vy všichni mluvili jazyky, raději však, abyste prorokovali - vždyť kdo prorokuje, je větší než kdo mluví jazyky, ledaže by překládal, aby se shromáždění dostalo budování.

6 A nyní, bratři: přijdu-li k vám a budu-li mluvit jazyky, co vám budu platný, nepromluví-li k vám buď v zjevení nebo v poznání nebo v prorocství nebo v nauce? 7 Dokonce neživé věci, vydávající hlas, buď flétna nebo harfa: Nebudou-li zvukům dodávat rozdílnosti, jak se pozná, co se na flétnu nebo na harfu hraje? 8 Ano, vydá-li i trouba nezřetelný hlas, kdo se bude chystat k válce? 9 Tak i vy, co se týče jazyka: Nevydáte-li srozumitelného slova, jak se pozná, co se mluví? Vždyť budete mluvit do vzduchu! 10 Tolik je, přijde-li na to, na světě druhú řeči, a žádný není nevyřečný; 11 nebudu-li tedy znát význam řeči, budu mluvícímu barbarem a mluvící bude barbarem u mne. 12 Tak i vy: Jelikož jste horlivě žádostivi duchů, usilujte o to, abyste se rozmáhali k budování shromáždění. 13 Proto necht' se ten, kdo mluví jazykem, modlí, aby mohl překládat, 14 neboť modlím-li se jazykem, modlí se můj duch, můj rozum však je neplodný. 15 Co je to tedy? Budu se modlit duchem, budu se však modlit i rozumem; budu zpívat duchem, budu však zpívat i rozumem, 16 jelikož jinak, proneseš-li dobrořečení duchem, jak řekne ten, jenž zaujímá místo nevědomého, své AMÉN na to tvé děkování, jelikož neví, co pravíš? 17 Ano, ty sice pěkně děkuješ, ale jiný se nebuduje. 18 Děkuji Bohu, že mluvím jazykem více než vy všichni, 19 ale ve shromáždění bych raději chtěl promluvit pět slov svým rozumem, abych poučil i druhé, než deset tisíc slov v jazyku. 20 Bratři, nestávejte se malými dítkami v myslích, nýbrž buďte dětinští vůči zlu, v myslích se však stávejte dospělými. 21 V zákoně je psáno: Budu k tomuto lidu mluvit skrze jinojazyčné a skrze jiné rty, a ani tak mě nebudou poslouchat, praví Jehova. 22 Jazyky jsou tedy za znamení ne těm, kteří věří, nýbrž nevěřícím, prorocství pak ne nevěřícím, nýbrž těm, kteří věří. 23 Jestliže se tedy sejde celé shromáždění na jedno místo a všichni budou mluvit jazyky a vejdou nevědomí nebo nevěřící, neřeknou, že šílíte? 24 Jestliže však všichni prorokují a vejde někdo nevěřící nebo nevědomý, je ode všech usvědčován, je ode všech prozkoumáván, 25 skryté věci jeho srdce vycházejí najevo, a tak padne na tvář a bude se klanět Bohu, ohlašuje, že Bůh je skutečně mezi vámi. 26 Co je to tedy, bratři? Kdykoli se scházíte, má každý [z vás] žalm, má nauku, má jazyk, má zjevení, má výklad; vše necht' se děje k budování. 27 Buď že někdo mluví jazykem, necht' mluví dva nebo nejvýše tři, a každý zvlášť, a jeden necht' překládá; 28 není-li však vykladače, necht' ve shromáždění mlčí a mluví sám k sobě a k Bohu; 29 a necht' mluví dva nebo tři proroci a druzí necht' posuzují; 30 bude-li však zjeveno dalšímu tam sedícímu, necht' ten první mlčí. 31 Můžete ovšem prorokovat všichni, jeden po druhém, aby se všichni učili a všichni byli povzbuzováni; 32 a duchové proroků se podřizují prorokům, 33 neboť Bůh není Bůh nepořádku, nýbrž pokoje, jako ve všech shromážděních svatých. 34 [Vaše] ženy necht' ve shromážděních mlčí, neboť jim není povoleno mluvit, nýbrž podřizovat se, podle toho, jak praví i zákon, 35 přejí-li si však něco se dovědět, necht' se dotazují svých vlastních mužů doma; ženě je přece hanba mluvit ve shromáždění. 36 Zdali vyšlo Boží slovo od vás anebo dospělo jedině k vám? 37 Myslí-li někdo, že je prorok nebo duchovní, necht' rozpoznává ty věci, jež vám píše, že jsou příkazem Páně; 38 pakli to někdo nepoznává, necht' nepoznává. 39 Horlete tedy, bratři, o prorokování, a jazyky mluvit nebraňte, 40 vše necht' se však děje slušně a podle řádu.

1. Korintským 15

1 Uvádím vám však v známost, bratři, blahou zvěst, již jsem vám zvěstoval, již jste i přijali, v níž i stojíte, 2 skrze niž i docházíte záchrany, (držíte-li se pevně slova, jímž jsem vám blahou zvěst ohlásil,) ledaže byste byli uvěřili nadarmo. 3 Odevzdal jsem vám přece především, co jsem i přijal, že Kristus umřel za naše hříchy podle Písem, 4 a že byl pohřben, a že byl třetího dne vzkříšen podle Písem, 5 a že se ukázal Kéfovi, potom těm dvanácti, 6 nato se ukázal více než pěti stům bratrů najednou, z nichž většina až do nynějška zůstává naživu, někteří však i zesnuli, 7 nato se ukázal Jakobovi, potom všem apoštolům, 8 a naposled ze všech, zrovna jakoby nedochůdčeti, se ukázal i mně; 9 ano, já jsem nejmenší z apoštolů a nejsem hoden být apoštolem nazýván, protože jsem Boží shromáždění pronásledoval, 10 Boží milostí však jsem, co jsem, a ta jeho milost, jež se dělá vůči mně, nevyšla naprázdno, nýbrž jsem se nalopotil hojněji než oni všichni, ne však já, nýbrž ta Boží milost, jež byla se mnou. 11 Ať tedy já či onino, tak kážeme a tak jste uvěřili. 12 Nuže, káže-li se o Kristu, že je zprostřed mrtvých vzkříšen, jak to, že někteří mezi vámi říkají, že opětovného vstání mrtvých není? 13 Není-li však opětovného vstání mrtvých, není ani Kristus vzkříšen, 14 není-li však Kristus vzkříšen, pak také je ovšem naše poselství liché a lichá je i vaše víra; 15 a také se shledává, že jsme lživí Boží svědkové, protože jsme o Bohu svědčili, že KRISTA vzkřísil, on ho však nevzkřísil, jestliže se totiž ovšem mrtví nekřísí - 16 ano, nekřísí-li se mrtví, není ani Kristus vzkřísil, 17 není-li však Kristus vzkřísil, je vaše víra nicotná, ještě jste v svých hříších. 18 Pak ovšem i ti, kteří zesnuli v Kristu, zahynuli; 19 máme-li v Kristu naději jedině v tomto životě, jsme nejbídnější ze všech lidí. 20 (Nyní však Kristus zprostřed mrtvých vzkříšen je, jako prvotina těch, kteří jsou zesnuli. 21 Jelikož totiž skrze člověka nastala smrt, nastane skrze člověka i opětovné vstání mrtvých, 22 neboť jako v Adamovi všichni umírají, právě tak budou v KRISTU i všichni oživeni. 23 Každý však ve svém vlastním pořadí: prvotina - Kristus; nato ti, kteří jsou KRISTOVI, při jeho příchodu; 24 potom konec, až bude království odevzdávat tomu, jež je Bůh a Otec, až všechnu vládu a všechnu vrchnost a moc zruší. 25 Až dotud totiž, než všechny ty, kdo jsou nepřátelé, položí pod své nohy, musí kralovat on; 26 jako poslední nepřítel se ruší smrt. 27 Pod jeho nohy přece podřídil všechny věci; když však řekne, že všechny věci jsou podříděny, je zřejmé, že kromě toho, jež mu všechny věci podřídil.

28 A až mu všechny věci budou podřízeny, tehdy bude i sám Syn podřízen tomu, jenž mu všechny věci podřídil, aby vším ve všech byl Bůh.) 29 Co potom budou činit ti, kdo jsou ponořováni za mrtvé, jestliže se mrtví vůbec nekřísí? Proč jsou za ně i ponořováni? 30 Proč se i my každé hodiny vydáváme v nebezpečí? 31 Denně umírám - při chloubě vámi, již v Kristu Jehošuuvi, našem Pánu, mám; 32 jestliže jsem, řečeno po způsobu člověka, v Efesu zápasil s šelmami, jaký mi z toho prospěch, nekřísí-li se mrtví? Dejme se do jídla a do pití, vždyť zítra umíráme! 33 Nemylte se - špatné styky kazí dobré mravy! 34 Procitněte spravedlivě a nehřešte, vždyť někteří jsou neznalí Boha - mluvím k zahanbení vám. 35 Ale někdo řekne: Jak se ti mrtví křísí a s jakým tělem přicházejí? 36 Bláhovče! Co seješ ty, neožívá, neumře-li to; 37 a co seješ, neseješ to tělo, jež vznikne, nýbrž holé zrno, třebaš pšenice nebo něčeho z ostatních, 38 tělo mu však dává Bůh podle toho, jak si umínil, a každému ze semen jeho vlastní tělo. 39 Ne každé maso je totéž maso, nýbrž jedno je lidské a druhé zase maso dobytčat a další [maso] ptáků a další rybi; 40 a jsou těla nebeská a těla pozemská, ale jiná je sláva nebeských a jiná zase pozemských, 41 jedna je sláva slunce a druhá zase sláva měsíce a další sláva hvězd; ano, hvězda se od hvězdy v slávě liší. 42 Tak i opětovně vstání mrtvých: seje se v zkaženosti, křísí se v nezkazitelnosti, 43 seje se v neči, křísí se v slávě, seje se v slabosti, křísí se v moci, 44 seje se tělo přirozené, křísí se tělo duchovní; je-li tělo přirozené, je i duchovní, 45 tak je i psáno: První člověk Adam se stal živou duší, poslední Adam oživujícím duchem. 46 Ale první nebylo to, co je duchovní, nýbrž to, co je přirozené, potom to, co je duchovní: 47 první člověk ze země, hliněný, druhý člověk z nebe; 48 jaký je ten, jenž je hliněný, takoví jsou i ti, kteří jsou hlinění, a jaký ten, jenž je nebeský, takoví i ti, kteří jsou nebesští, 49 a tak, jako jsme nosili obraz toho, jenž je hliněný, budeme nosit obraz toho, jenž je nebeský. 50 Díím však toto, bratři: Že maso a krev nemohou zdědit Boží království, aniž zkaženost dědí nezkazitelnost. 51 Hle, pravím vám tajemství: Ne všichni zesneme, nýbrž budeme všichni změněni, 52 rázem, v mžiknutí oka, při poslední troubě, neboť zatroubí a mrtví budou vzkříšeni nezkazitelní a my budeme změněni. 53 Musí se toto zkažitelné odít nezkazitelností a toto smrtelné se musí odít nesmrtelností; 54 a až se toto zkažitelné oděje nezkazitelností a toto smrtelné až se oděje nesmrtelností, tehdy se uskuteční to slovo, jež je napsáno: Smrt byla pohlcena k vítězství. 55 Kde je, smrti, tvé žahadlo, kde je, smrti, tvé vítězství? 56 Nuže, žahadlo smrti je hřích a moc hříchu zákon, 57 dík však Bohu, jenž nám skrze našeho Pána Jehošuu Krista dává vítězství; 58 stávejte se tudíž, moji milovaní bratři, stálými, nepohnutelnými, vždy se rozmáhající v práci Páně, věduce, že vaše lopota není v Pánu marná.

1. Korintským 16

1 Stran sbírky pak, jež je pro svaté, se i vy zachovejte právě tak, jak jsem ustanovil shromážděním Galatie: 2 Vždycky prvního dne týdne nechť každý z vás sám u sebe ukládá a strádá, cokoli se mu daří získat, aby se sbírky neděly až tehdy, když přijdu; 3 a až přibudu, pošlu ty, kterékoli schválíte, s listy, by váš projev štědrosti odnesli do Jerúsálema, 4 a bude-li vhodno, bych se ubíral i já, odeberou se se mnou. 5 K vám pak přijdu, až projdu Makedonií, neboť Makedonií projít míním. 6 Možná se však u vás zdržím nebo budu i přezimovat, abyste vy mě vyprovodili, kamkoli se budu ubírat. 7 Teď bych vás totiž nerad uviděl jen tak mimochodem; ano, doufám, že se u vás nějaký čas pozdržím, povolí-li to Pán. 8 Až do Padesátky se však pozdržím v Efesu, 9 neboť mi jsou otevřeny veliké a účinné dveře, a odpůrců je mnoho. 10 Přijde-li však Timotheos, hledte, aby k vám přibyl bez obav, vždyť dělá dílo Páně jako i já. 11 Ať si ho tedy nikdo nezneváží, a vyprovodte ho v pokoji, aby přišel ke mně, neboť ho s bratry vyčkávám. 12 Stran pak Apollóa, bratra: mnoho jsem se ho snažně naprosil, aby k vám s bratry zašel, ale naprosto nebylo jeho přáním, aby přišel nyní, přijde však, až se mu naskytne příležitost. 13 Bďte, pevně stůjte ve víře, vedte si mužně, buďte silni; 14 všechny vaše věci nechť se dějí v lásce. 15 Snažně vás však prosím, bratři, (znáte dům Stefanův, že je prvotinou Achaie a že se sami oddali svatým k obsluze,) 16 abyste se i vy podřizovali takovému, i každému, kdo spolupracuje a lopotí se. 17 Z příchodu Stefanova a Fortunatova a Achaikova se však radují, protože čeho se s vaší strany nedostávalo, doplnili oni, 18 neboť občerstvili ducha mého i vašeho. Takovéto tedy uznávejte. 19 Pozdravují vás shromáždění Asie. Velice vás v Pánu pozdravují Aquila a Priscilla se shromážděním, jež je v jejich domě. 20 Pozdravují vás všichni bratři. Pozdravte se navzájem svatým polibkem. 21 Pozdrav rukou mou, Pavlovou. 22 Nemá-li kdo Pána [Jehošuu Krista] rád, nechť je ANATHEMA MARAN-ATHA. 23 Milost Pána Jehošuu Krista s vámi. 24 Má láska se všemi vámi v Kristu Jehošuuvi. AMÉN.

2. Korintským

2. Korintským 1

1 Pavel, apoštol Jehošuy Krista, podle Boží vůle, a Timotheos, bratr, Božimu shromáždění, jež je v Korintě, se všemi svatými, kteří jsou v celé Achaii: 2 Milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a Pána Jehošuy Krista. 3 Veleben budiž ten, jenž je Bůh a Otec našeho Pána Jehošuy Krista, Otec slitování a Bůh všeho povzbuzení, 4 jenž nás povzbuzuje při vši naší tísní, takže my můžeme ty, kdo jsou v jakékoli tísní povzbuzovat tím povzbuzením, jímž jsme sami od Boha povzbuzováni, 5 protože jak se vůči nám rozmáhají KRISTOVA utrpení, tak se skrze KRISTA rozmáhá i naše povzbuzení. 6 Avšak buď že jsme tísněni, je to pro vaše povzbuzení a záchranu, jež se působí v trpělivém snášení týchž utrpení, jimiž trpíme i my, 7 (a naše naděje o vás je pevná,) nebo že jsme povzbuzováni, je to pro vaše povzbuzení a záchranu, neboť víme, že jste účastníky jak utrpení, tak i povzbuzení. 8 Neradi bychom totiž, bratři, byste byli neznalí stran naší tísně, jež [nám] nastala v Asii, že na nás dolehla nad naši sílu nadměrná tíže, takže jsme propadli beznaději i stran toho, že budeme dále žít; 9 ano, sami jsme v sobě samých přijali rozsudek smrti, abychom spoléhali ne sami na sebe, nýbrž na Boha, jenž křísí mrtvé, 10 jenž nás z tak veliké smrti vyprostil a vyprošťuje, v něhož doufáme, že nás i nadále bude vyprošťovat, 11 i za vaší společné pomoci prosbou za nás, aby dar, udělený nám prostřednictvím mnoha osob, se stal předmětem díky mnoha osob za nás. 12 Vždyť toto je naše chloubka: Svědectví našeho svědomí, že jsme se ve světě, a nadevše vůči vám, chovali v prostotě a upřímnosti před Bohem (ne v moudrosti masa, nýbrž v Boží milosti); 13 nepíšeme vám přece jiných věcí než jen ty, jež dobře znáte a uznáváte, a doufám, že až do konce budete uznávat 14 tak, jako jste zčásti uznali nás, že jsme vaše chloubka, právě tak jako i vy naše, v den Pána Jehošuy. 15 A s touto důvěrou jsem prve zamýšlel přijít k vám, abyste měli druhou přízeň, 16 a přes vás projít do Makedonie a z Makedonie zase přijít k vám a od vás být vyprovozen do Júdska. 17 Nuže, cožpak jsem se snad zachoval lehkomyšlně, když jsem toto zamýšlel? Anebo zamýšlím, co zamýšlím, po způsobu masa, aby při mně bylo ano, ano i ne, ne? 18 Ba, jako že je Bůh věrný, naše slovo k vám není ano i ne; 19 Boží Syn, Jehošua Kristus, jenž byl mezi vámi kázán skrze nás, - skrze mne a Silvana a Timothea, - se přece nestal nějakým ano i ne, nýbrž v něm nastalo a trvá ano, 20 neboť kolik je Božích příslibů, v něm je ano a v něm je AMÉN, Bohu k slávě skrze nás. 21 Ten pak, jenž nás s vámi upevňuje v Krista a pomazal nás, je Bůh, 22 jenž si nás i zpečetil a v našich srdcích dal závdavek Ducha. 23 Já se však dovolávám Boha jako svědka na svou duši, že jsem do Korintu zatím proto nepřišel, bych vás šetřil; 24 ne že nad vaší věrou panujeme, nýbrž jsme spolupracovníci vaší radosti; vždyť věrou stojíte.

2. Korintským 2

1 Sám v sobě jsem však usoudil toto: Až k vám zase přijdu, aby to nebylo se zármutkem. 2 Vždyť zarmucuji-li já vás, kdopak [je] ten, kdo mě může obveselit, ne-li ten, kdo se skrze mne rmoutí? 3 A napsal jsem [vám] právě toto, abych, až přijdu, neměl zármutku z těch, z nichž bych se měl radovat; v důvěře ve vás všechny, že radost má je radostí vás všech. 4 Napsal jsem vám totiž z veliké tísně a sevření srdce s mnoha slzami, ne abyste tím byli zarmoučeni, nýbrž abyste poznali lásku, již k vám oplývám. 5 Zarmoutil-li však kdo, zarmoutil ne mne, nýbrž poněkud (abych nepřetěžoval) vás všechny; 6 takovémuto stačí toto pokárání, jež bylo vykonáno od mnohých, 7 takže byste naopak měli raději projevit milost a povzbudit, aby takovýto snad nebyl pohlcen přílišným zármutkem. 8 Proto vás vybízím, byste ho ujistili láskou; 9 vždyť proto jsem vám také napsal, abych poznal, podrobně vás zkouše, zda jste ve všem poslušni. 10 Komu však promíjíte vy, promíjím i já - vždyť prominul-li jsem co i já, prominul jsem to pro vás v osobě Kristově, 11 aby se nad námi Satanu nedostalo převahy, neboť nám jeho myšlenky nejsou neznámy. 12 Nuže, když jsem za účelem blahé zvěsti o KRISTU přišel do Tróady, - a měl jsem v Pánu i otevřené dveře, - 13 nenabyl jsem ve svém duchu klidu, neboť jsem Tita, svého bratra, nenašel; ale rozloučil jsem se s nimi a odešel do Makedonie. 14 Dík však Bohu, jenž nás v KRISTU vždy vodí v triumfu a skrze nás na každém místě šíří vůni poznání jeho, 15 protože jsme Bohu Kristovou libou vůní, v těch, kdo jsou předmětem záchrany, i v těch, kdo hynou - 16 jedněm vůni od smrti k smrti a druhým zase vůni od života k životu. A kdo na tyto věci stačí? 17 Nekupčíme přece, jako mnozí, s Božím slovem, nýbrž jako z upřímnosti, nýbrž jako z Boha, mluvíme v Kristu před Bohem.

2. Korintským 3

1 Začínáme opět doporučovat sami sebe? Anebo snad, jako někteří, potřebujeme listy doporučující k vám anebo [doporučující] od vás? 2 Naším listem, vepsaným v našich srdcích, poznávaným a čteným ode všech lidí, jste vy - 3 jeť na vás patrné, že jste list Kristův, vyhotovený naší službou, vepsaný ne černí, nýbrž Duchem živého Boha, ne v deskách kamenných, nýbrž v masových deskách srdce;

4 a takovouto máme k Bohu skrze KRISTA důvěru, 5 ne že bychom sami od sebe byli způsobilí něco si jako sami ze sebe pomyslet, nýbrž naše způsobilost je z Boha; 6 on nás i učinil způsobilými za služebníky nové úmluvy, ne písmene, nýbrž ducha, neboť písmeno zabíjí, Duch však oživuje. 7 (Jestliže však služba smrti, v písmenech, vtesaná v kamenech, započala se slávou, takže Izraelovi synové nemohli na Mojžíšovu tvář upřít zrak pro slávu jeho tváře, slávu zanikající, 8 jak by tím spíše v slávě netrvala služba Ducha? 9 Je-li přece slávou služba odsouzení, mnohem spíše slávou oplývá služba spravedlnosti - 10 ano, vzhledem k této přenesmírné slávě ani to, co bylo oslaveno, po této stránce oslaveno není; 11 vždyť jestliže bylo za slávy uvedeno to, co zaniká, mnohem spíše trvá v slávě to, co zůstává. 12 Majíce tedy takovouto naději, počínáme si s velikou otevřeností 13 a ne podle toho, jak právě Mojžíš na svou tvář kladl zastření tak, aby Izraelovi synové neupřeli zrak na cíl toho, co zaniká. 14 Ale jejich myšlení bylo zatvrzeno, neboť až do dnešního dne zůstává, nejsou odestíráno, při čtení staré úmluvy totéž zastření, jež zaniká v Kristu; 15 nadto leží až dodnes, když se čítá Mojžíš, zastření na jejich srdci, 16 jakmile se však obrátí k Pánu, snímá se to zastření.) 17 Nuže, tím Duchem je Pán, a kde Duch Páně, [tam] svoboda; 18 my všichni však, patříce na slávu Páně s odestřenou tváří, jsme podle téhož obrazu přeměňováni od slávy v slávu, jako právě od Pána Ducha.

2. Korintským 4

1 Pro tuto příčinu, majíce tuto službu podle toho, jak jsme došli smilování, nechabujeme, 2 nýbrž jsme se odřekli skrytých věcí hanby a nechodíme v klamu, aniž podvodně zacházíme s Božím slovem, nýbrž vyjevováním pravdy sami sebe doporučujeme každému svědomí lidí před Bohem. 3 Je-li však naše blahá zvěst snad zastřena, je zastřena v těch, kdo jsou ztraceni, 4 v nichž bůh tohoto světa zaslepil myšlení nevěrců, aby se [jim] nezaskvělo rozsvětlení blahé zvěsti o slávě KRISTA, jež je obraz Boží. 5 Nekážeme přece sami sebe, nýbrž Krista Jehošuu jako Pána, sami sebe pak jako vaše nevolníky pro Jehošuu, 6 protože ten Bůh, jež řekl, by z tmy zazářilo světlo, ten zazářil v našich srdcích k rozsvětlení poznání Boží slávy v tváři [Jehošuy] Krista. 7 Tento poklad však máme v nádobách hliněných, aby ta přenesmírnost moci byla Boží a ne z nás; 8 jsmet' všemožně tísněni, ale ne do úzkých vhněni, rady si nevíme, ale bezradnosti nepropadáme, 9 jsme pronásledováni, ale ne opouštěni, sráženi, ale nehyneme; 10 vždy na těle všude nosíme Jehošuovo umírání, aby na našem těle byl projeven i Jehošuův život, 11 neboť my, kteří žijeme, jsme pro Jehošuu stále vydáváni na smrt, aby i Jehošuův život byl projeven na našem smrtelném těle. 12 V nás tedy svou činnost vyvíjí smrt, ve vás však život. 13 A majíce téhož ducha víry podle toho, co je napsáno: Uvěřil jsem, proto jsem promluvil, věříme i my, proto i mluvíme, 14 vědouce, že ten, jež vzkřísil Pána Jehošuu, s Jehošuu vzkřísí a s vámi před sebe postaví i nás; 15 vždyť pro vás jsou všechny věci, aby milost, rozmnoží se skrze mnohé, rozhojnila děkování k Boží slávě. 16 Proto nechabujeme, naopak: I když náš zevní člověk podléhá zkáze, přece se den co den obnovuje ten, jež je zevnitř; 17 ano, naše chvilková lehká tíseň nám vše převyšující měrou vytváří věčnou váhu slávy; 18 přitom si nevšímáme věcí, jež se vidí, nýbrž věcí, jež se nevidí, neboť věci, jež se vidí, jsou dočasné, věci však, jež se nevidí, jsou věčné.

2. Korintským 5

1 Víme totiž, že bude-li náš pozemský dům-stan zbořen, máme budovu od Boha, dům ne rukama zhotovený, věčný, v nebesích - 2 vždyť také v tomto vzdycháme, vroucně toužíce navíc se odít naším příbytkem, jež je z nebe, 3 nebudeme-li ovšem, i když jsme se oděli, shledání nahými; 4 vždyť také, kteří jsme v tomto stanu, vzdycháme pod tíží na nás doléhající, přitom bychom se však neradi oděvu zbavili, nýbrž navíc oděli, aby to, co je smrtelné, bylo pohlceno životem. 5 Ten pak, jež si nás právě k tomuto utvořil, je Bůh, jež nám také dal závdavek Ducha. 6 Jsme tedy vždy klidní a víme, že dokud jsme nastěhováni v těle, jsme vystěhováni od Pána, 7 (chodíme přece u víře, ne u vidění;) - 8 nuže, jsme klidní a raději bychom si přáli vystěhovat se z těla a nastěhovat k Pánu; 9 proto také, ať jsme nastěhováni či vystěhováni, horlivě usilujeme být jemu příjemní. 10 My všichni se přece musíme projevit před KRISTOVÝM soudcovským stolicem, aby si každý odnesl věci vykonané v těle podle těch, jež vykonal, ať dobro či zlo. 11 Znajíce tedy hrůzu Páně, lidi přesvědčujeme, Bohu jsme se však projevíli a doufáme, že jsme se projevíli i ve vašem svědomí; 12 nedoporučujeme vám [přece] opět sami sebe, nýbrž vám dáváme příležitost k chloubě námi, abyste jí měli vůči těm, kteří se chlubí zevnějškem a ne srdcem. 13 Vždyť buď že jsme bez sebe, je to pro Boha, buď že jsme střízliví, je to pro vás; 14 omezujet' nás KRISTOVA láska, když jsme usoudili toto: Že umřel jeden za všechny a tedy všichni umřeli, 15 a za všechny umřel, aby ti, kteří žijí, nežili již sami sobě, nýbrž tomu, jež umřel za ně a byl vzkříšen. 16 My tudíž od nynějška nikoho neznáme co do masa; a jestliže jsme i co do masa poznali Krista, přece ho tak již neznáme. 17 Je-li tudíž někdo v Kristu, nastalo nové stvoření; staré věci minuly, hle, všechny věci se staly novými, 18 a všechny věci jsou z toho Boha, jež nás skrze [Jehošuu] Krista sám se sebou smířil a službu toho smíření dal nám: 19 Jak to bylo, že byl Bůh v Kristu, smířuje svět sám se sebou, nepočítaje jim jejich provinění, a slovo toho smíření si uložil v nás.

20 Jsme tedy pro Krista vyslanci a Bůh skrze nás jakoby snažně prosí; pro Krista prosíme: Dejte se s Bohem smířit - 21 učinil za nás hříchem toho, jenž hříchu nepoznal, abychom se my v něm stali Boží spravedlností.

2. Korintským 6

1 Avšak jako spolupracovníci také snažně prosíme, byste Boží milost nepřijali naprázdno; 2 (pravíť: Vyslechl jsem tě ve vítaném období a pomohl jsem ti v den záchrany - hle, nyní je období velevítané, hle, nyní je den záchrany); 3 v ničem nedáváme žádného podnětu k úrazu, aby službě nebylo co vytknout, 4 nýbrž se jako Boží posluhové ve všem osvědčujeme: ve veliké trpělivosti, v strastech, v nesnázích, v tísních, 5 v ranách, ve vězeních, v nepokojích, v lopotách, v bděních, v postech, 6 v čistotě, v poznání, ve shovívavosti, ve vlídnosti, v Svatém Duchu, v nepředstírané lásce, 7 v slovu pravdy, v Boží moci; zbraněmi spravedlnosti zprava i zleva, 8 slávou i zneuctěním, špatnou pověstí i dobrou pověstí: jako podvodníci, a pravdomluvní, 9 jako neznámí, a dobře známí, jako umírající, a hle, žijeme, jako kázni podrobovaní, a neusmrcovaní, 10 jako zarmucovaní, stále se však radující, jako chudí, mnohé však obohacující, jako nic nemající a všechny věci vlastníci. 11 Naše ústa jsou k vám otevřena, Korintřané, naše srdce je rozšířeno - 12 v nás nejste stísnění, jste však stísnění ve svém nitru, 13 oplátkou však taktéž (mluvím jako k vlastním dětem) rozšířte i vy svá srdce. 14 Nevstupujte v nestejná spřežení s nevěřícími - jaképak podílnictví spravedlnosti a bezzákonnosti? Anebo jaké společenství světla s tmou? 15 A jaká dohoda Krista s Béliarem? Anebo jaká účast věřícího s nevěřícím? 16 A jaký souhlas Božího chrámu s modlami? Vy přece jste chrám živého Boha, podle toho, jak Bůh řekl: Budu mezi nimi sídlit a mezi nimi se procházet, i budu jejich Bohem a oni mi budou lidem. 17 Proto z jejich středu vyjděte a odlučte se, praví Jehova, a na nečisté nesahejte a já vás přijmu, 18 i budu vám za Otce a vy mi budete za syny a dcery, praví Jehova, Všemocný.

2. Korintským 7

1 Majíce tedy tyto přísliby, milovaní, očist'me se od každého potřísnění masa i ducha a dovršujme svatost v Boží bázní. 2 Vpusťte nás - nikomu jsme neukřivdili, nikoho nezničili, nikoho nevyužili; 3 nemluvím k odsouzení, vždyť jsem předtím řekl, že jste v našich srdcích, abychom spolu umřeli a spolu žili. 4 Veliká je má otevřenost vůči vám, veliký můj jásot pro vás; jsem naplněn povzbuzením, překypuji radostí při vši naší tísní - 5 a věru, když jsme přišli do Makedonie, nenabylo naše maso žádného klidu, neboť jsme byli všemožně tísněni: zevně boje, zevnitř obavy; 6 ten však, jenž povzbuzuje ponížené, Bůh, nás povzbudil příchodem Titovým, 7 a nejen jeho příchodem, nýbrž i povzbuzením, jímž byl povzbuzen vzhledem k vám, když nám zvěstoval vaši vroucí touhu, vaše lkání, vaši horlivost pro mne, takže jsem se tím více zaradoval. 8 Ano, i když jsem vás tím listem zarmoutil, nelituji toho, třebaš jsem i litoval, neboť vidím, že vás onen list zarmoutil, třebaš jen na čas. 9 Nyní se raduji - ne že jste byli zarmoucení, nýbrž že jste byli zarmoucení k pokání, byliť jste zarmoucení v souladu s Bohem, takže vám od nás nebylo v ničem ublíženo - 10 zármutek v souladu s Bohem totiž způsobuje pokání k záchraně, jehož netřeba litovat, zármutek světa však způsobuje smrt - 11 vždyť hle, jakou ve vás právě to, že jste byli zarmoucení v souladu s Bohem, způsobilo píli, ba i obhajobu, ba i pohoršení, ba i bázeň, ba i vroucí touhu, ba i horlivost, ba i zadostučinění - všemožně jste prokázali, že vy sami jste v té záležitosti čisti. 12 I když jsem vám tedy napsal, nebylo to pro toho, jenž ukřivdil, ani pro toho, jemuž bylo ukřivděno, nýbrž pro to, by se vůči vám před Bohem projevila naše pilná horlivost, jež je pro vás. 13 Pro tuto příčinu jsme byli povzbuzeni a tím spíše jsme se při svém povzbuzení ještě hojněji zaradovali z radosti Titovy, protože jeho duch byl ode všech vás občerstven. 14 Vždyť byl-li jsem se mu poněkud vámi pochlubil, nebyl jsem zostuzen, nýbrž tak, jako jsme vždy podle pravdy promlouvali k vám, se pravdou ukázala i naše chloubka před Titem; 15 a jeho niterné city se vůči vám rozmáhají, když si připomíná poslušnost všech vás, jak jste ho s bázní a chvěním přijali. 16 Raduji se, že pokud jde o vás, mohu být veskrze klidný.

2. Korintským 8

1 Uvádíme vám však v známost, bratři, Boží milost, danou ve shromážděních Makedonie, 2 že ve veliké zkoušce tísně se hojnost jejich radosti a jejich hluboká chudoba rozhojnila v bohatství jejich upřímné štědrosti. 3 Podle možnosti totiž, dosvědčuji, a nad možnost, z vlastní vůle, 4 s velmi snažnou žádostí nás prosili o uskutečnění té milosti a společenství v péči o svaté, 5 a to ne podle toho, jak jsme se nadáli, nýbrž sami sebe dali nejprve Pánu, i nám, podle Boží vůle. 6 Pobídlí jsme tudíž Tita, aby u vás podle toho, jak prve započal, i tuto milost také dokončil; 7 ale abyste právě tak, jak máte hojnost ve všem, ve víře i slovu i poznání i vši píli i své lásce k nám, měli hojnost i v této milosti. 8 Neříkám to jako nařízení, nýbrž pro pilnou horlivost jiných, a chtěje ověřit pravost lásky vaší. 9 Znáte přece milost našeho Pána Jehošuy Krista, že pro vás zchudl, jsa bohat, abyste vy zbohatli chudobou jeho;

10 i podávám v tomto své mínění, neboť je to prospěšné vám, kteří jste již loni započali nejen s vykonáním, nýbrž i s chtěním. 11 Nyní však dokončete i vykonání, tak aby podle toho, jaká byla ochota chtění, právě takové bylo i dokončení z toho, co máte. 12 Vždyť je-li ochota, je člověk vítán podle toho, cokoli má, ne podle toho, co nemá. 13 Nejde přece o to, aby se druhým dostalo pohodlí a vám tísně, 14 nýbrž na základě rovnosti: V nynější době váš nadbytek k odpomoci nedostatku oněch, aby i nadbytek oněch odpomohl vašemu nedostatku, tak aby nastala rovnost 15 podle toho, jak je psáno: Kdo nasbíral mnoho, nezbylo mu, a kdo málo, nedošel újmy. 16 Dík však Bohu, jenž touž pilnou horlivost pro vás dává v srdci Titově; 17 tu pobídka totiž ovšem přijal, avšak vydal se k vám z vlastní vůle, jsa pln pilné horlivosti. 18 Spolu s ním jsme však poslali bratra, jehož chvála v blahé zvěsti je rozšířena po všech shromážděních; 19 a nejen to, nýbrž byl od shromáždění i zvolen za našeho spolucestujícího s touto milostí, již posluhujeme k slávě samého Pána a na důkaz naší ochoty, 20 varující se toho, že by nám při tomto bohatství, jímž posluhujeme, někdo měl co vytknout. 21 Starámeť se předem o věci správné nejen v očích Páně, nýbrž i v očích lidí. 22 A s nimi jsme poslali našeho bratra, o němž jsme se mnohokrát přesvědčili, že je v mnoha věcech pilně horlivý, a nyní mnohem pilněji horlivý pro velikou důvěru, již má ve vás. 23 Ať jde o Tita, to je společník můj a spolupracovník ve vašem zájmu, či naši bratři, to jsou vyslanci shromáždění, sláva Kristova. 24 Dokažte tedy vůči nim před tváří shromáždění důkaz své lásky a naší chlouby vámi.

2. Korintským 9

1 Je mi přece věru zbytečné vám psát stran péče o svaté, 2 vždyť znám vaši ochotu, pro niž se vámi chlubím Makedoňanům, že Achaia je od loňska přichystána, a vaše horlivost podnítila většinu; 3 ty bratry jsem však poslal, aby naše vás se týkající chlouba se po této stránce neukázala lichou, abyste byli přichystáni podle toho, jak jsem říkal, 4 abychom snad, kdyby se mnou přišli Makedoňané a shledali vás nepřichystanými, nebyli v tomto spoléhání zostuzeni my, neřku-li vy. 5 Uznal jsem tedy za nutné ty bratry vyzvat, aby k vám zašli předem a toto vaše předem ohlášené požehnání předem uspořádali, by tak bylo pohotově jako požehnání a ne jako něco vymámeného. 6 Platí však toto: Kdo seje skrovně, bude skrovně i žnout, a kdo seje za žehnutí, bude za žehnutí i žnout; 7 každý podle toho, jak si srdcem předsevzal, ne smutně nebo z donucení, neboť Bůh miluje veselého dárce. 8 Bůh však vůči vám může veškeré dobrodiní rozhojnit, abyste se, majíce ve všem vždy všechn dostatek, rozhojňovali ke všemu dobrému dílu 9 podle toho, jak je psáno: Rozsypal, dal nuzným, jeho spravedlnost zůstává navždy. 10 Nuže, ten, jenž cele opatřuje simě sejcímu a chléb k jídlu, opatří a rozmnoží vaši setbu a dá vzrůst plodům vaší spravedlnosti; 11 budete ve všem obohacováni ke vsí upřímné štědrosti, jež skrze nás způsobuje děkování Bohu, 12 protože péče této služby nejen doplňuje míru toho, čeho se svatým nedostává, nýbrž se i rozhojňuje mnoha děkováními Bohu, 13 když následkem důkazu této péče Boha oslavují pro vaši poddanost vyznání vůči blahé zvěsti o KRISTU a upřímnou štědrost sdílení vůči nim a vůči všem 14 a svou prosbou za vás po vás vroucně touží pro přenesmírnou Boží milost, jež je na vás. 15 Bohu dík za jeho nevyličitelný dar.

2. Korintským 10

1 Já sám však, Pavel, vás pro tichost a mírnost KRISTOVU snažně prosím - já, jenž sice mezi vámi jsem co do zevnějšku ponížený, z daleka se však na vás odvažuji - 2 prosím však, abych se, až budu přítomen, nemusel odvážit s tou sebedůvěrou, s níž hodlám směle vystoupit proti některým, kteří nás mají jakoby za chodící podle masa. 3 Ano, v mase chodíme, ale podle masa neválčíme, - 4 nejsout' zbraně našeho válčení zbraně masa, nýbrž Božsky mocné k vyvracení pevností, - 5 vyvracejíce mudrování a vše vysoké, co se pozdvihuje proti poznání Boha, a zajímajíce každou myšlenku v poslušnost KRISTA, 6 a majíce pohotově potrestání každého neuposlechnutí, až se vaše poslušnost naplní. 7 Hledíte na věci podle zevnějšku? Důvěřuje-li kdo sám sobě, že je Kristův, nechť zase sám u sebe má na mysl to, že jako je Kristův on, právě tak i my. 8 A věru, i když se něco více pochlubím stran naší pravomoci, již [nám] Pán dal k budování a ne k vyvracení vás, nebudu se muset stydět. 9 Abych nevzbudil zdání, jako bych vás zastrašoval listy, 10 protože listy prý jsou sice pádné a silné, osobní zjev však ubohý a řeč nestojí za nic; 11 takovýto nechť má na mysl, že jací jsme řeči skrze listy z daleka, takoví budeme i činem, až budeme přítomni. 12 Neosmělujemeť se zařadit nebo přirovnat sami sebe k některým z těch, kteří doporučují sami sebe; ale oni, sebou samými sami sebe měříce a k sobě samým sami sebe přirovnávajíce, nechápou. 13 My se však nebudeme chlubit do bezměrna, nýbrž podle míry okruhu, jež nám Bůh míry přídělil, bychom dosáhli až i k vám; 14 nenatahujemeť se příliš, jako bychom k vám nedosahovali, (vždyť jsme v blahé zvěsti o KRISTU až i k vám dospěli.) 15 nechlubíce se do bezměrna lopotami někoho druhého, majíce však naději, že se, poroste-li vaše víra, mezi vámi vzmůžeme podle našeho okruhu, abychom mohli ještě hojněji 16 zanést blahou zvěstí do končin za vámi; ne se chlubit v okruhu někoho druhého, co do věcí již hotových.

17 Kdo se však chlubí, nechť se chlubí v Jehovovi; 18 není přece osvědčen ten, kdo doporučuje sám sebe, nýbrž koho doporučuje Pán.

2. Korintským 11

1 Kéž byste mě snášeli v trošce nerozumu - i přesto mě snášejte! 2 Vždyť pro vás žárlím Boží žárlivostí - oddalť jsem vás jedinému muži, bych vás KRISTU představil jako čistou pannu; 3 bojím se však, aby snad, jako ten had svou úskočností podvedl Evu, [tak] nebyly vaše myšlenky porušeny a zbaveny prostoty stran KRISTA. 4 Vždyť přece káže-li, kdo přichází, druhého Jehošuu, jehož jsme nekázali, nebo dostáváte-li jiného ducha, jehož jste nedostali, nebo jinou blahou zvěst, již jste nepřijali, snášeli byste to pěkně. 5 Myslím ovšem, že v ničem nejsem za těmi veleapoštoly; 6 i když jsem neumělý v řeči, přece však ne v poznání, vždyť jsme vůči vám ve všech věcech všemožně vyjevili pravdu. 7 Zdali jsem spáchal hřích, ponižuje se, abyste byli vyvýšeni vy, protože vám jsem blahou zvěst zvěstoval zdarma? 8 Druhá shromáždění jsem olupoval, bera plat k obsluze vás, 9 a když jsem u vás byl a octl se v nedostatku, nestal jsem se příživníkem nikoho, (čeho se mi totiž nedostávalo, dodali bratři přišedší z Makedonie,) a ve všem jsem se udržel a udržím bez zatížení pro vás. 10 Jako že je ve mně Kristova pravda, nebude pro mne tato chlouba v oblastech Achaie znemožněna. 11 Proč? Protože vás nemiluji? To ví Bůh. 12 Co však konám, budu i nadále konat, abych odňal záminku těm, kteří chtějí záminku mít, aby v tom, čím se chlubí, byli shledáni takovými jako i my; 13 takovíto totiž jsou nepraví apoštolé, podvodní pracovníci, přetvořující se v apoštoly Kristovy. 14 A není to nic divného - vždyť sám Satan se přetvořuje v anděla světla, 15 není to tedy nic velikého, přetvořují-li se jeho služebníci za služebníky spravedlnosti; jejich konec bude podle jejich činů. 16 Opět pravím: ať si někdo nepomyslí, že jsem nerozumný; pakli však přece, přijměte mě byť i jako nerozumného, abych se i já něco málo pochlubil. 17 Co pravím, nepravím v souladu s Pánem, nýbrž jakoby v nerozumu, v tomto sebevědomí chloubou; 18 jelikož se mnozí chlubí co do masa, pochlubím se i já. 19 Nerozumné přece rádi snášíte, jsouce rozumní - 20 ano, snášíte, když vás někdo bídne zotročuje, když vás někdo požívá, když někdo bere, co je vaše, když se někdo povyšuje, když vás někdo bije do tváře. 21 To pravím vzhledem k pohaně, jako bychom my byli bývali slabí; v čem se však odvažuje kdokoli, (to pravím v nerozumu,) odvažují se i já. 22 Jsou Hebreové? Já též. Jsou Israélovci? Já též. Jsou símě Abrahamovo? Já též. 23 Jsou služebníky Kristovými?(Mluví, jako bych se míjel s rozumem.) Já nadmíru: přehojně v lopotách, nadměrně v ranách, přehojně ve vězeních, často v nebezpečích smrti, 24 od Židů jsem pětkrát dostal čtyřicet bez jedné, 25 třikrát jsem byl zbit holemi, jednou jsem byl kamenován, třikrát jsem prožil ztroskotání lodi, noc a den jsem ztrávil v hlubině; 26 často na cestách, v nebezpečích na řekách, v nebezpečích od lupičů, v nebezpečích od vlastního rodu, v nebezpečích od národů, v nebezpečích ve městě, v nebezpečích v pustotě, v nebezpečích na moři, v nebezpečích mezi nepravými bratry, 27 v lopotě a dřině, často v bděních, v hladu a žízni, často v postech, v zimě a nahotě. 28 Mimo zevní věci můj denní nával starosti o všechna shromáždění - 29 kdo je slab, abych slab nebyl, kdo klopýtá, aby nepálilo mne? 30 Je-li záhodno se chlubit, budu se chlubit věcmi své slabosti; 31 ten, jenž je Bůh a Otec Pána Jehošuy, jenž je do věků veleben, ví, že nelžu. 32 V Damašku měl ethnarcha Arety, krále, město Damašťanů pod stráží, chtěje se mne zmocnit, 33 i byl jsem v nůši spuštěn oknem po zdi a unikl jsem jeho rukám.

2. Korintským 12

1 Chlubit se mi věru není prospěšné, neboť přejdu k viděním a zjevením Páně. 2 Zním člověka v Kristu, před čtrnácti lety, (zda v těle, nevím, či mimo tělo, nevím, Bůh ví,) takového, že byl zachvácen až k třetímu nebi; 3 a znám takového člověka, (zda v těle či mimo tělo, nevím, Bůh ví,) 4 že byl zachvácen do ráje a uslyšel nevyřknutelné výroky o věcech, o nichž člověku není dovoleno promluvit. 5 Takovýmto se budu chlubit, sám sebou se však chlubit nebudu, leč v svých slabostech. 6 Ano, zachce-li se mi pochlubit, nebudu nerozumný, neboť budu říkat pravdu; zdržuji se však, by si někdo o mně nepomyslí více než co na mně vidí nebo jestliže něco ode mne slyší. 7 A abych tou přemírou zjevení nebyl příliš vyvyšován, byl mi dán osten pro maso, Satanův posel, aby do mne bušil pěstí, abych nebyl příliš vyvyšován. 8 Za toto jsem Pána třikrát snažně prosil, aby to ode mne odstoupilo, 9 a řekl mi: Stačí ti má milost, neboť [má] moc se dovršuje v slabosti. Milerád se tedy budu chlubit spíše v svých slabostech, aby se na mně usídlila moc KRISTOVA; 10 proto si libuji v slabostech, v příkořích, v nesenázi, v pronásledováních, v tísních pro Krista, neboť když jsem slab, tehdy jsem mocný. 11 Stal jsem se nerozumným - vy jste mě donutili; ano, já bych byl měl být doporučován od vás, vždyť jsem v ničem nezůstal za těmi veleapoštoly, i když nejsem nic. 12 Znamení apoštola byla přece mezi vámi skutečněna ve vši trpělivosti znameními i záznaky a mocnými činy. 13 V čempak jste byli vůči ostatním shromážděním ukráceni, ledaže jsem se já sám nestal vašim příživníkem? Promiňte mi tuto křivdu. 14 Hle, tentokrát jsem hotov přijít k vám potřetí a příživníkem se nestanu, vždyť mi nejde o to, co je vaše, nýbrž o vás; střídat přece mají ne děti pro rodiče, nýbrž rodiče pro děti, 15 a já za vaše duše milerád ponesu výlohy a cele se dám vynaložit, i když, převelmi vás miluje, jsem milován pramálo.

16 Ale budiž, nepřetížil jsem vás já, ale jsa vychytralý, dostal jsem vás lstí. 17 Využil jsem vás snad skrze někoho z těch, jež jsem k vám vyslal? 18 Pobídl jsem Tita a s ním jsem vyslal toho bratra; využil vás snad nějak Titus? Nechodili jsme týmž duchem, ne týmiž šlépějemi? 19 Dávno si myslíte, že se omlouváme vám. Mluvíme před Bohem v Kristu, a to vše, milování, pro vaše budování. 20 Bojím se totiž, aby se snad nestalo, že bych vás, až přijdu, neshledal takovými, jak bych rád, a že bych já od vás byl shledán takovým, jak byste neradi; aby snad nebyly sváry, řevnivost, vztek, hádky, pomlavy, našeptávání, nadouvání, nepořádky; 21 by mě, až zase přijdu, můj Bůh vzhledem k vám nepokořil a abych se nemusel dát do hořekování pro mnohé z těch, kteří předtím upadli do hříchů a nedali se z nečistoty a smilstva a bezuzdnosti, již napáchali, na pokání.

2. Korintským 13

1 Tentokrát k vám přicházím potřetí; každá záležitost bude založena na slově dvou a tří svědků. 2 Předem jsem řekl a předem pravím - jako když jsem byl podruhé přítomen, a nyní v nepřítomnosti - těm, kteří předtím upadli do hříchů, a ostatním všem, že přijdu-li opětovně, nebudu nikoho šetřit. 3 Jelikož požadujete osvědčení toho, že ve mně mluví Kristus, (jenž není vůči vám slab, nýbrž je mezi vámi mocný, 4 neboť i když byl ukřižován v slabosti, přece žije Boží mocí, a my jsme zajisté slábí v něm, ale budeme s ním žít Boží mocí vůči vám,) 5 zkoušejte sami sebe, zda jste ve víře, osvědčujte sami sebe - což sami sebe nerozpoznáváte, že je ve vás Jehošua Kristus, nejste-li ovšem neosvědčeni? 6 Nuže, doufám, že poznáte, že my neosvědčeni nejsme; 7 modlíme se však k Bohu, byste nevykonali nic zlého, ne proto, abychom se my ukázali jako osvědčení, nýbrž vy abyste konali to, co je správné, a my abychom byli jakoby neosvědčeni. 8 Nic přece nemůžeme proti pravdě, nýbrž pro pravdu; 9 ano, radujeme se, když my jsme slabí a vy jste mocní. Modlíme se však i za toto: za vaše zdokonalení. 10 Pro tuto příčinu vám v nepřítomnosti tyto věci píši, abych, až budu přítomen, nemusel přísně zakročit podle pravomoci, již mi Pán dal k budování a ne k vyvracení. 11 Ostatně se, bratři, radujte, spějte k dokonalosti, přijímejte povzbuzování, buďte téhož smýšlení, žijte v pokoji a Bůh lásky a pokoje bude s vámi. 12 Pozdravte se navzájem svatým polibkem. 13 Pozdravují vás všichni svatí. 14 Milost Pána Jehošuy Krista a Boží láska a společenství Svatého Ducha se všemi vámi.

Galatským

Galatským 1

1 Pavel, apoštol, ne od lidí ani skrze člověka, nýbrž skrze Jehošuu Krista a Boha Otce, jenž ho vzkřísil zprostřed mrtvých, 2 a všichni bratři se mnou, shromážděním Galatie: 3 Milost vám a pokoj od Boha Otce a našeho Pána Jehošuu Krista, 4 jenž sám sebe dal za naše hříchy, tak aby si nás vytrhl z nynějšího zlého věku, podle vůle toho, jenž je náš Bůh a Otec, 5 jemuž sláva na věky věků. AMÉN. 6 Žasnu, že tak rychle od toho, jenž vás v milosti Kristově povolal, přebíháte k jiné blahé zvěsti, 7 jež není druhá blahá zvěst, ledaže jsou jacísi, kteří vás znepokojují a rádi by blahou zvěstí o KRISTU převrátili. 8 Ale jestliže vám třebas i my nebo anděl z nebe bude jako blahou zvěstí hlásat cokoli mimo to, co jsme vám jako blahou zvěstí ohlásili, budiž proklet; 9 jak jsme předtím řekli, pravím opět i teď: Hlásá-li vám kdo jako blahou zvěstí cokoli mimo to, co jste přijali, budiž proklet. 10 Kohopak teď chce uspokojit, lidi či Boha? Anebo se usilují zalibovat lidem? Kdybych se ještě lidem zaliboval, nebyl bych nevolník Kristův. 11 Uvádím vám však, bratři, v známost, pokud jde o blahou zvěstí, jež byla ode mne zvěstována, že ona není podle člověka, 12 neboť já jsem ji ani nepřijal ani jí nebyl vyučen od člověka, nýbrž skrze zjevení Jehošuu Krista. 13 Slýchali jste přece, jaké kdysi bylo v Židovství mé vlastní chování, že jsem Boží shromáždění nadměrně pronásledoval a vyhlazoval je 14 a v Židovství činil pokroky nad mnohé své vrstevníky ve svém rodu, jsa převelmi horliv stran podání svých otců. 15 Když však Bůh, jenž si mě vyhradil již od útroby mé matky a povolal svou milostí, uznal za dobré 16 zjevit ve mně svého Syna, abych ho v blahé zvěsti hlásal mezi národy, zachoval jsem se hned tak, že jsem se neuchýlil o radu k masu a krvi, 17 aniž jsem vyšel do Jerúsaléma k těm, kteří byli apoštoly přede mnou, nýbrž jsem odešel do Arabie a zase jsem se vrátil zpět do Damašku. 18 Nato jsem po třech letech do Jerúsaléma vyšel, bych se seznámil s Petrem, a pozdržel jsem se u něho patnáct dní; 19 jiného z apoštolů jsem však neviděl, leč Jakuba, bratra Páně. 20 Nuže, co vám píši, hle, před Bohem, že nelžu. 21 Nato jsem přišel do oblastí Syrie a Kilikie; 22 shromážděním Júdska, jež jsou v Kristu, však jsem byl osobně neznám, 23 nýbrž se jim jen dostávalo v sluch: Ten, jenž nás kdysi pronásledoval, nyní v blahé zvěsti hlásá tu víru, již kdysi vyhlazoval. 24 A oslavovali pro mne Boha.

Galatským 2

1 Nato jsem za čtrnáct let opět do Jerúsaléma vystoupil s Barnabou, přibrav s sebou i Tita. 2 To jsem vystoupil podle zjevení a předložil jsem jim svou blahou zvěstí, již káži mezi národy, stranou však těm, kteří jsou uznáváni, abych snad neběžel nebo nebyl běžel naprázdno, 3 (ale ani Titus, jenž byl se mnou, ač byl Řek, nebyl nucen dát se obřezat;) 4 a to vzhledem k těm kradmo dovnitř uvedeným nepravým bratrům, kteří kradmo vnikli, by vyslídili naši svobodu, již máme v Kristu Jehošuuvi, aby nás bídne ztotočili. 5 Těm jsme ani na hodinu povolně neustoupili, aby pravda blahé zvěsti u vás trvale zůstala. 6 Od těch však, kdo byli uznáváni, že něčím jsou - ať již byli čímkoli, nic mi po tom není, Bůh nepřijímá osobu člověka; mně totiž ti uznávaní nic navíc neuložili, 7 nýbrž naopak, vidouce, že jsem pověřen blahou zvěstí pro neobřízku, tak jako Petr pro obřízku, 8 (neboť ten, jenž působil v Petrovi co do apoštolství obřízky, působil i ve mně co do národů,) 9 a poznávše milost, jež mi byla dána, podali Jakub a Kéfas a Jan, kteří byli uznáváni, že jsou sloupy, mně a Barnabovi pravice společenství, abychom my šli k národům a oni k obřízce. 10 Jedině abychom pamatovali na chudé; a to, právě toto, jsem se také vynasnažil vykonat. 11 Když však Petr přišel do Antiochie, postavil jsem se mu do tváře na odpor, protože byl hoden odsouzení. 12 Předtím totiž, než přišli někteří od Jakuba, jídal spolu s lidmi z národů; když však přišli, stahoval se zpět a odlučoval, boje se těch z obřízky, 13 a s ním se jali pokrytecky si počínat i ostatní Židé, takže tím jejich pokrytectvím byl spolu stržen i Barnabas. 14 Ale když jsem uviděl, že nekrácejí přímě podle pravdy blahé zvěsti, řekl jsem Petrovi přede všemi: Žiješ-li ty, jsa Žid, po způsobu národů a ne po židovsku, jak to, že nutíš národy požidovšťovat se? 15 My, přirozeností Židé a ne hříšníci z národů, 16 vědouce však, že člověk není ospravedlňován na základě činů podle zákona, nýbrž jedině věrou v Jehošuu Krista, i my jsme v Krista Jehošuu uvěřili, abychom byli ospravedlněni na základě víry v Krista a ne na základě činů podle zákona, protože na základě činů podle zákona žádné maso ospravedlněno nebude. 17 Nuže, byli-li jsme, usilující o ospravedlnění v Kristu, sami také shledání hříšníky, je pak Kristus služebníkem hříchu? Pryč s takovou myšlenkou! 18 Vždyť jestliže ty věci, jež jsem zbořil, opět buduji, prohlašuji sám sebe za přestupníka; 19 vždyť jsem já skrze zákon zákonu umřel, abych žil Bohu, 20 jsem s Kristem ukřižován a žiji ne již já, nýbrž ve mně žije Kristus, a co nyní v mase žiji, žiji ve víře, víře v Božího Syna, jenž mě miloval a za mne vydal sám sebe. 21 Tu Boží milost nezamítám, vždyť je-li spravedlnost skrze zákon, pak Kristus umřel nadarmo.

Galatským 3

1 Ó zpozdíli Galaté, kdo vás urkl, vás, jimž byl Jehošua Kristus před očima vymalován jako [mezi vámi] ukřižovaný? 2 Jen toto bych se od vás rád dověděl: Dostali jste Ducha na základě činů podle zákona či na základě zprávy víry? 3 Tak zpozdíli jste? Započavše v Duchu, chcete se nyní stát dokonalými v mase? 4 Tolik věci jste vytrpěli zbytečně, ačli i vskutku zbytečně? 5 Ten tedy, jenž vám hojně poskytuje Ducha a působí mezi vámi projevy moci, činí tak na základě činů podle zákona či na základě zprávy víry? 6 Tak jako Abraham uvěřil Bohu a to mu bylo započítáno k spravedlnosti; 7 vezte tedy, že ti, kdo jsou na základě víry, ti jsou Abrahamovi synové. 8 A Písmo, předvídjíc, že Bůh ospravedlňuje národy na základě víry, předem Abrahamovi ohlásilo blahou zvěst: V tobě přijde požehnání na všechny národy. 9 Požehnání tedy docházejí s věřícím Abrahamem ti, kdo jsou na základě víry, 10 neboť kolik jich je na základě činů podle zákona, jsou pod zlořečením, je přece psáno: Zlořečení na každého, kdo nesetrvává ve všech věcech, jež jsou napsány v knize zákona, by je vykonal. 11 Že však zákonem nikdo před Bohem ospravedlňován není, je zřejmé, protože: Spravedlivý bude žít z víry; 12 zákon však není z víry, nýbrž: Kdo tyto věci vykonal, bude žít jimi. 13 Kristus nás ze zlořečení zákona vykoupil, neboť se stal zlořečením za nás, (protože je psáno: Zlořečení na každého, kdo visí na dřevě,) 14 aby Abrahamovo požehnání dospělo v Kristu Jehošuuvi k národům, abychom skrze víru dostali příslib Ducha. 15 Bratři, mluvím po způsobu člověka: Dokonce ani lidskou úmluvu, nabyvší pravoplatnosti, nikdo neodvolává, aniž k ní přidává další ustanovení. 16 Abrahamovi však byly dány přísliby, i jeho semeni; nepraví: A semenům, jakoby o mnohých, nýbrž jakoby o jednom: A tvému semeni, jímž je Kristus. 17 I pravím toto: Úmluvu, předem pravoplatnosti nabyvší od Boha, nezabavuje pravoplatnosti zákon, - jenž byl zaveden po čtyřech stech a třiceti letech, - takže by zrušil příslib. 18 Je-li přece dědictví na základě zákona, není již na základě příslibu, Bůh je však Abrahamovi uštědřil skrze příslib. 19 Proč tedy zákon? Byl přidán vzhledem k přestupování, než by sítě, jemuž byl příslib učiněn, přišlo, byv ustanoven skrze anděly v ruce prostředníka. 20 Prostředník však není prostředníkem jednoho, Bůh pak je jeden. 21 Je tedy zákon proti Božím příslibům? Ani pomyslení! Ano, kdyby byl dán zákon, jenž by mohl oživit, byla by spravedlnost skutečně na základě zákona, 22 ale Písmo všechno spolu zamklo pod hříchem, aby na základě víry v Jehošuu Krista byl příslib dán těm, kdo věří. 23 Předtím však, než víra přišla, jsme byli opatrováni pod zákonem, jsouce spolu zamknut k víře, jež měla být zjevena, 24 takže se zákon stal naším vychovatelem ke Kristu, abychom byli ospravedlněni na základě víry; 25 když však víra přišla, nejsme již pod vychovatelem. 26 Vždyť jste všichni skrze víru v Krista Jehošuu Boží synové; 27 ano, kolik vás bylo ponořeno pro Krista, oděli jste se Kristem; 28 není Žida ani Řeka, není nevolníka ani svobodného, není mužského ani ženského pohlaví, jsteť všichni vy v Kristu Jehošuuvi jeden. 29 Jste-li vy však Kristovi, pak jste Abrahamovo sítě, dědicové podle příslibu.

Galatským 4

1 I pravím: Pokud je dědic nezletilý, neliší se nic od nevolníka, ač je všeho pánem; 2 ale je až do dne určeného od otce pod poručníky a správci. 3 Tak i my: Když jsme byli nezletilí, byli jsme podrobeni v nevolnictví pod živly světa; 4 když však přišlo naplnění času, vyslal Bůh od sebe svého Syna, přišedšího z ženy, přišedšího pod zákon, 5 aby ty, kdo byli pod zákonem, vykoupil, abychom obdrželi synovství. 6 Protože však jste synové, vyslal Bůh od sebe do vašich srdcí Ducha svého Syna, volajícího ABBA, Otče; 7 již tedy nejsi nevolník, nýbrž syn, jestliže však syn, pak i dědic skrze Boha. 8 Ale tehdy jste ovšem, o Bohu nevěduce, nevolnicky sloužili těm, kteří přirozeností nejsou bohové; 9 nyní však, poznavše Boha, - lépe však: byvše od Boha poznáni, - jak to, že se zase navracíte k bezmocným a nuzáckým živlům, jimž byste se zase rádi dali nově do nevolnické služby? 10 Dáváte si záležet na dodržování dní a měsíců a období a let - 11 bojím se o vás, abych se snad pro vás nebyl nalopotil zbytečně. 12 Stávejte se takovými jako já, protože i já jsem se stal takovým jako vy, bratři, prosím vás. Neukřivdili jste mi v ničem, 13 vždyť víte, že jsem vám blahou zvěst poprvé ohlásil za slabosti masa, 14 a mé pokušení, jež bylo v mém mase, jste si neznevážili, aniž zošklivili, nýbrž jste mě přijali jako Božího anděla, jako Krista Jehošuu. 15 Nuže, jaká [byla] vaše blaženost? Ano, dosvědčuji vám, že byste, kdyby to bylo bývalo možné, byli vyloupali a dali mi své oči. 16 Stal jsem se tedy vašim nepřitelem, říkáje vám pravdu? 17 Jsou pro vás horliví - ne správně, nýbrž před vámi chtějí zamknout, abyste byli horliví pro ně; 18 v správném se horlivě snažit je však správné vždy a nejen když jsem u vás přítomen - 19 mé dětičky, pro něž opět mám porodní bolesti, než ve vás bude vytvarován Kristus, 20 a chtěl bych být u vás přítomen teď a změnit svůj hlas, protože jsem stran vás zmaten. 21 Povězte mi, vy, kteří chcete být pod zákonem: Neslyšíte zákon? 22 Je přece psáno, že Abrahamovi se dostalo dvou synů, jednoho ze služby a jednoho ze svobodné paní, 23 ale ten ze služby byl zplozen podle masa a ten ze svobodné paní skrze příslib. 24 Tyto věci mají obrazný význam; jsou to totiž dvě úmluvy, jedna z hory Sinaje, plodící k nevolnictví, to je Agar; 25 Agar je totiž hora Sinaj v Arabii a shoduje se s tím Jerúsálemem, jenž je nyní, neboť je se svými dětmi v nevolnictví. 26 Ten Jerúsálem však, jenž je nahoře, je svobodný; to je naše matka. 27 Je přece psáno: Rozvesel se, neplodná, jež nerodíš, propukni ve výskot ty, jež nemáš porodních bolestí, protože děti opuštěné je více než té, jež má muže. 28 Vy však, bratři, jste děti příslibu podle vzoru Isáka;

29 ale jako tehdy ten, jenž byl zplozen podle masa, pronásledoval toho zplozeného podle Ducha, právě tak i nyní. 30 Ale co praví Písmo? Vyžeň tu služku i toho jejího syna, syn služky přece nikterak nebude dědit se synem svobodné paní. 31 Nejsme tedy, bratři, děti služky, nýbrž svobodné paní.

Galatským 5

1 K té svobodě nás vysvobodil Kristus; držte se tedy a nezaplétejte se zase ve jho nevolnictví. 2 Hle, pravím vám já, Pavel, že budete-li se dávat obřezávat, nebude vám Kristus nic platný; 3 a dále svědčím každému člověku, jenž se obřezává dávat, že je povinen vykonat celý zákon. 4 Vy, kteříkoli se dáváte ospravedlňovat zákonem, jste přišli o veškerý užitek z KRISTA, vypadli jste z milosti; 5 my přece naději spravedlnosti vyčkáváme Duchem na základě víry, 6 neboť v Kristu Jehošuuvi nic nezmůže ani obřízka ani neobřízka, nýbrž víra projevující svou působnost skrze lásku. 7 Běželi jste dobře; kdo vás zarazil, byste nebyli povolni pravdě? 8 Ta povolnost není z toho, jenž vás povolává; 9 trochu kvasu zkvašuje celé těsto. 10 Já jsem o vás v Pánu přesvědčen, že nijak jinak smýšlet nebudete, a kdo vás znepokojuje, ponese vinu, ať je to kdokoli. 11 Já však, bratři, káži-li ještě obřízku, proč jsem ještě pronásledován? Pak je urážka kříže odklizena! 12 Kéž se ti, kteří vás pobuňují, sami odříznou! 13 Vy jste přece byli povoláni ke svobodě, bratři, jen tu svobodu neobracejte v záminku pro maso, nýbrž si v lásce buďte nevolníky navzájem; 14 všečen zákon je přece splněn v jednom slovu: Budeš milovat toho, jenž je ti blízko, jako sám sebe. 15 Jestliže se však navzájem hryžete a požíráte, hleďte, byste jedni od druhých nebyli pohlčení. 16 Pravím však: Chodte v Duchu a nikterak nebudete uskutečňovat tužbu masa, 17 neboť maso svou tužbou směřuje proti Duchu a Duch proti masu a tyto věci si navzájem odporují, abyste nekonali ty věci, jež si přejete; 18 jste-li však vedeni Duchem, nejste pod zákonem. 19 Činy masa pak jsou všeobecně známy: Jsou to smilstvo, nečistota, bezuzdnost, 20 modlářství, kouzelnictví, nepřátelství, sváry, řevnivost, vztek, hádky, rozepře, strany, 21 závist, vraždy, opilství, hodokvasy a tomu podobné věci, o nichž vám předem pravím, tak jako jsem i předtím řekl, že ti, kteří takovéto věci páší, Boží království nezdědí. 22 Ovoce Ducha však je láska, radost, pokoj, shovívavost, vlídnost, dobrota, věrnost, 23 tichost, sebekázeň - proti takovýmto věcem není zákona; 24 ti však, kdo jsou KRISTOVI, maso s vášněmi i chtivostmi ukřižovali. 25 Žijeme-li Duchem, Duchem se i řídme; 26 nestávejme se prázdnými vychloubači, navzájem se vyzývajícími, navzájem si závidícími.

Galatským 6

1 Bratři, i když bude nějaký člověk zastižen v nějakém provinění, napravujte takovéhoho v duchu tichosti vy, kteří jste duchovní; přitom se měj sám na pozoru, bys nebyl pokoušen i ty. 2 Neste vzájemně své těžkosti, a tak splňte zákon KRISTŮV. 3 Domnívá-li se totiž někdo, že něco je, nejasa nic, klame v mysli sám sebe; 4 každý nechť však ověřuje své dílo a potom bude mít chloubu jen sám vzhledem k sobě a ne k jinému, 5 neboť každý ponese svůj vlastní náklad. 6 Ten pak, kdo je vyučován ve slovu, nechť se s tím, kdo vyučuje, ve všech dobrých věcech sdílí. 7 Nemylte se, Bohu se nelze pošklebovat; ano, cokoli bude člověk sít, to bude i žnout, 8 protože kdo seje pro své maso, bude z masa žnout zkázu, kdo však seje pro Ducha, bude z Ducha žnout věčný život. 9 Neklesejme však na mysli, konajíce to, co je správné, vždyť nebudeme-li umdlévat, budeme svým časem žnout; 10 tak tedy, jak máme příležitost, působme to, co je dobré, vůči všem, zejména však vůči příslušníkům domácnosti víry. 11 Pohleďte, jak dlouhý list jsem vám vlastní rukou napsal. 12 Kteříkoli se chtějí pěkně ukázat v mase, ti vás nutí dávat se obřezávat, jen aby nebyli pronásledováni pro KRISTŮV kříž, 13 vždyť ani sami ti, kdo se obřezávají dávají, zákon nezachovávají, ale chtějí, byste se vy dávali obřezávat, aby se mohli pochlubit ve vašem mase. 14 Mně však nechť se nestane, bych se chlubil, leč v kříži našeho Pána Jehošuu Krista, skrze něhož je svět ukřižován mně a já světu; 15 vždyť [v Kristu Jehošuuvi] ani obřízka nic není ani neobřízka, nýbrž nové stvoření, 16 a kteříkoli se budou řídit tímto pravidlem, pokoj na ně a smilování, i na Božího Israéle. 17 Ostatně nechť mi nikdo nepůsobí nepřijemností; jáť na svém těle nosím značky Pána Jehošuy. 18 Milost našeho Pána Jehošuu Krista s vaším duchem, bratři. AMÉN.

Efezským

Efezským 1

1 Pavel, apoštol Jehošuy Krista podle Boží vůle, svatým, kteří jsou v Efesu, a věrným v Kristu Jehošuoovi: 2 Milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a Pána Jehošuy Krista. 3 Veleben budiž ten, jenž je Bůh a Otec našeho Pána Jehošuy Krista, jenž nás požehnal každým duchovním požehnáním v nebeských místech v Kristu 4 podle toho, jak si nás v něm před založením světa vyvolil, bychom byli před ním svatí a bezúhonní v lásce, 5 a předurčil nás k přisvojení za syny skrze Jehošuu Krista pro sebe podle blahé libosti své vůle, 6 ke chvále slávy jeho milosti, v níž nás v přízeň pojal v Milovaném, 7 v němž máme osvobození skrze jeho krev, odpuštění provinění podle bohatství jeho milosti, 8 již nás ve vši moudrosti a prozíravosti zahrnul; 9 uvedl nám ve známost tajemství své vůle podle své blahé libosti, již si v sobě předsevzal 10 co do uspořádání týkajícího se naplnění dob: shrnout si všechny věci pod jednu hlavu v KRISTU, věci na nebesích a věci na zemi, 11 v tom, v němž jsme také nabyli dědictví, byvše podle předsevzetí toho, jenž všechny věci působí podle rozhodnutí své vůle, předurčení 12 k tomu, bychom k chvále jeho slávy byli my, kteří jsme předtím složili naději v KRISTU, 13 v němž máte naději i vy, uslyševše slovo pravdy, blahou zvěstí o vaší záchraně, v němž jste také uvěřivše byli zpečetěni Svatým Duchem příslibu, 14 jenž je závdavkem našeho dědictví do osvobození dobytého vlastnictví ke chvále jeho slávy. 15 Pro tuto příčinu i já, uslyšev o víře v Pána Jehošuu, jež je ve vás, a lásce, již máte ke všem svatým, 16 za vás nepřestávám děkovat, čině [o vás] zmínku při svých modlitbách, 17 aby vám Bůh našeho Pána Jehošuy Krista, Otec slávy, dal ducha moudrosti a zjevení v plném poznání jeho; 18 abyste oči vašeho srdce měli osvícené, takže byste věděli, jaká je naděje jeho povolání [a] jaké bohatství slávy jeho dědictví v svatých 19 a jaká přenesmírná velikost jeho moci vůči nám, kteří věříme, podle působení mohutnosti jeho síly, 20 již zapůsobil v KRISTU, když ho vzkřísil zproštěm mrtvých; i posadil ho na své pravici v nebeských místech 21 vysoko nad každou vládu a vrchnost a moc a panství a každé jméno jmenované nejen ve věku tomto, nýbrž i v budoucím, 22 a všechny věci podřídil pod jeho nohy a dal to, aby on byl nade všemi věcmi hlavou vůči shromáždění, 23 jež je jeho tělo, plnost toho, jenž naplňuje vše ve všech;

Efezským 2

1 a vás, kteří jste byli mrtvi v svých proviněních a hříších - 2 v nichž jste kdysi chodili podle běhu tohoto světa, podle toho, jenž vládne pravomocí nad ovzduším, ducha, jenž nyní působí v synech neposlušnosti, 3 mezi nimiž jsme se kdysi v chtivostech našeho masa pohybovali i my, konajíce věci, jež si přálo maso a myšlenky rozumu, i byli jsme přirozeností dětmi hněvu jako i ostatní, 4 Bůh však, jsa pro svou velikou lásku, již nás miloval, bohat soucitem, 5 nás, když jsme také byli mrtvi v proviněních, s KRISTEM oživil, (milostí jste zachráněni,) 6 a společně vzkřísil a společně v nebeských místech posadil v Kristu Jehošuoovi, 7 aby ve věcích, jež nadcházejí, ukázal přenesmírné bohatství své milosti ve vlídnosti k nám v Kristu Jehošuoovi. 8 Jsteť tou milostí skrze víru zachráněni a to není z vás, je to Boží dar, 9 ne na základě činů, aby se někdo nepochlubil; 10 jsme přece dílo jeho, byvše v Kristu Jehošuoovi stvoření k dobrým činům, jež Bůh předem připravil, bychom v nich chodili. 11 Proto pamatujte, že vy, v mase kdysi národy, jimž se říká neobřízka, - od toho, čemu se říká obřízka, rukou vykonávaná na mase, - 12 že jste oné doby byli bez Krista, odcizení od obce Izraělovy a cizinci co do úmluv příslibu, nemající naděje a bez Boha ve světě; 13 nyní jste se však v Kristu Jehošuoovi vy, kteří jste kdysi byli daleko, KRISTOVOU krví dostali blízko. 14 Onť je náš mír, jenž obojí učinil jedním a přehradu oplocení zbořil 15 tím, že ve svém mase odklidil nepřátelství, zákon příkazů záležející v ustanoveních, aby to dvojí sám v sobě zpracoval v jednoho nového člověka, chtěje zjednat mír, 16 a aby obojí v jednom těle uvedl v soulad s Bohem skrze kříž, zabiv jím nepřátelství, 17 a přišed ohlásil v blahé zvěsti mír vám, kteří jste byli daleko, a mír těm, kteří byli blízko, 18 neboť obojí skrze něho máme jedním Duchem přístup k Otci. 19 Tak tedy již nejste cizinci a návštěvníci, nýbrž jste spoluobčané svatých a příslušníci Boží domácnosti, 20 byvše přibudováni na základě apoštolů a proroků, jehož hlavním nárožním kamenem je sám Jehošua Kristus, 21 v němž veškerá stavba, vespolek skloubovaná, roste v svatý chrám v Pánu, 22 v němž jste i vy spolu budováni v sídlo Boha v osobě Ducha.

Efezským 3

1 Z této příčiny já, Pavel, vězeň KRISTA Jehošuy pro vás, národy, 2 (ačli jste uslyšeli o správě Boží milosti, jež mi vzhledem k vám byla dána, 3 že mi odhalením bylo v známost uvedeno tajemství, (podle toho, jak jsem předtím stručně napsal, 4 stran čehož můžete čtením vyrozumět, jak se v KRISTOVĚ tajemství vyznám,) 5 jež [v] jiných pokoleních nebylo synům lidí v známost uvedeno tak, jak bylo nyní v Duchu odhaleno jeho svatým apoštolům a prorokům: 6 Že ti, kteří jsou z národů, jsou spoludědici a spolu tělem a spolupodílíky [jeho] příslibu v Kristu Jehošuoovi skrze blahou zvěstí, 7 jejímž jsem se stal služebníkem podle daru Boží milosti, jenž mi byl dán působením jeho moci.

29 ale jako tehdy ten, jenž byl zplozen podle masa, pronásledoval toho zplozeného podle mezi národy ohlásil blahou zvěstí o nevystižitelném KRISTOVĚ bohatství 9 a všechny osvětlil poznáním toho, jaká je správa tajemství, jež bylo od věků ukryté v Bohu, jenž stvořil všechny věci, 10 aby nyní skrze shromáždění byla knížectvím a vrchnostem v nebeských místech v známost uvedena přerozmanitá Boží moudrost 11 podle předsevzetí věků, jež pojal v KRISTU Jehošuuvi, našem Pánu, 12 v němž máme smělost a přístup v důvěře skrze víru v něho. 13 Proto prosím, byste neochabovali při mých strastech pro vás; to je vaše sláva. 14 Z této příčiny skláním svá kolena před Otcem [našeho Pána Jehošuy Krista], 15 od něhož se jmenuje každá rodina v nebesích i na zemi, 16 aby vám podle bohatství své slávy dal mocí zmohutnět skrze jeho Ducha co do vnitřního člověka, 17 by se KRISTUS skrze víru usídlil ve vašich srdcích a vy abyste byli zakořenění a založení v lásce, 18 abyste nabyli plné schopnosti se všemi svatými si uvědomit, jaká je šířka a délka a hloubka a výška, 19 i poznat KRISTOVU lásku, jež poznání převyšuje, abyste byli naplněni do vsí Boží plnosti. 20 Tomu pak, jenž je mocen učinit mnohem hojněji nad všechny věci, jež si vyprošujeme nebo na něž myslíme, podle té moci, jež v nás vyvíjí svou činnost, 21 jemu ve shromáždění v Kristu Jehošuuvi sláva do všech pokolení věku věků. AMĚN).

Efezským 4

1 Vybízím vás tedy já, vězeň v Pánu, byste chodili důstojně toho povolání, jímž jste byli povoláni, 2 se vsí pokorou a tichostí, se shovívavostí, navzájem se snášejíce v lásce, 3 vynasnažující se zachovávat jednotu Ducha ve svazku pokoje. 4 Je jedno tělo a jeden Duch, jakož jste i byli povoláni v jedné naději vašeho povolání; 5 jeden Pán, jedna víra, jedno ponoření; 6 jeden Bůh a Otec všech, jenž je nade všemi a skrze všechny a ve všech nás. 7 Každému jednotlivci z nás však byla dána milost podle míry KRISTOVA obdarování; 8 proto praví: Vystoupiv do výše, zajatě přivedl zajatectvo a lidem dal dary - 9 co však znamená to, že vystoupil, leč že i sestoupil do nižších končin země? 10 Ten, jenž sestoupil, je týž, jenž i vystoupil vysoko nade všechna nebesa, aby naplnil všechny věci; 11 a on dal některé jako apoštoly a některé zase jako proroky a některé jako hlasatele blahé zvěsti a některé jako pastýře a učitele, 12 ke zdokonalování svatých se zřetelem k dílu obsluhy, se zřetelem k budování KRISTOVA těla, 13 než my všichni dospějeme k jednotě víry a plného poznání Božího Syna, k dospělému muži, k míře postavy plnosti KRISTOVY, 14 abychom již nebyli batolata, zmítaná příbojem a sem-tam unášená každým větrem toho učení, jež je v šejdiřství lidí, v nepoctivém chytráctví za účelem soustavného obluzování, 15 nýbrž abychom, pravdu držíce v lásce, ve všech věcech rostli v něho, jenž je hlava, KRISTUS, 16 z něhož si veškeré tělo, vespolek skloubované a v celistvosti udržované každým spojem přívodu podle působení každé jednotlivé části v její míře, uskutečňuje růst těla k svému budování v lásce. 17 Toto tedy pravím a osvědčuji v Pánu, že již nemáte chodit podle toho, jak chodí i [ostatní] národy v nicotnosti své mysli, 18 jsouce zatmění v rozumu, odcizení Božím životem následkem neznalosti, jež v nich je, následkem zatvrzelosti jejich srdce; 19 oni, pozbyvše všeho cítění, sami sebe odevzdali bezuzdnosti k páchání vsí nečistoty s lačnou neukojenou dychtivostí. 20 Vy však jste ne takto pochopili KRISTU, 21 ačli jste ho uslyšeli a byli v něm vyučeni podle toho, jak je pravda v Jehošuuvi; 22 že jste co do prvnějšího chování od sebe odložili starého člověka, jenž podle klamných chtivostí propadá zkáze, 23 a obnovujete se v duchu své mysli 24 a oděli jste se novým člověkem, jenž byl podle Boha stvořen v pravdivé spravedlnosti a svatosti. 25 Proto od sebe odložte lež a každý s tím, jenž je mu blízko, mluďte pravdu, protože jsme jedni druhých údy. 26 Hněvejte se a nehřešte; necht' nad vašim rozhněváním slunce nezachází, 27 aniž dávejte místo ďáblu. 28 Krádce necht' již nekrade, nýbrž necht' se raději lopotí, děláje rukama něco dobrého, aby měl co udílet potřebnému. 29 Necht' z vašich úst nevychází žádné ošklivé slovo, nýbrž je-li jaké dobré k potřebnému budování, aby přineslo dobrodiní těm, kdo slyší. 30 A nezarmucujte Svatého Božího Ducha, jímž jste byli zpečetěni ke dni osvobození; 31 necht' je od vás odstraněna všechna hořkost a vztek a hněv a křik a urážlivá řeč se vsí zlovůlí, 32 a stávejte se k sobě navzájem vliďnými, milosrdnými, mezi sebou si promíjejíce podle toho, jak i Bůh v Kristu prominul vám.

Efezským 5

1 Stávejte se tedy, jako milované děti, napodobiteli Boha 2 a chod'te v lásce podle toho, jak nás i KRISTUS miloval a za nás vydal sám sebe jako posvátný dar a oběť Bohu k líbezné vůni. 3 Smilstvo však a žádná nečistota nebo bezuzdná chtivost necht' se podle toho, jak se sluší svatým, mezi vámi ani nejmenuje, 4 ani oplzlost a pošetilé mluvení nebo vtípkování, věci nenáležitě, nýbrž raději děkování. 5 To přece víte; je vám známo, že žádný smilník nebo nečistý nebo bezuzdný chtivec, jenž je modlár, nemá dědictví v KRISTOVĚ a Božím království. 6 Necht' vás nikdo neklame prázdnými slovy, pro tyto věci přece na syny neposlušnosti přichází Boží hněv, 7 nestávejte se tedy jejich spolupodílníky - 8 ano, kdysi jste byli tmou, nyní však světlem v Pánu; chod'te jako děti světla, 9 (neboť plod světla je ve vsí dobrotě a spravedlnosti a pravdě,) 10 zkoumajíce, co je Pánu příjemné, 11 a nemějte spoluúčasti s neplodnými činy tmy, nýbrž je raději i kárejte, 12 vždyť o těch věcech, jež se od nich skrytě dějí, je stydno i mluvit.

13 Všechny věci však, jsouce co do své pravé povahy odhalovány od světla, vycházejí najevo, neboť světlo je to, co si vše najevo vyvádí. 14 Proto praví: Procítej, kdo spíš, a vstaň zprostřed mrtvých, a KRISTUS tě ozáří. 15 Hleďte tedy, jak máte pečlivě chodit, ne jako nemoudří, nýbrž jako moudří, 16 využívající příležitosti, protože dni jsou zlé. 17 Pro tuto příčinu se nestávejte nerozumnými, nýbrž chápajícími, jaká je vůle Páně, 18 a neopíjejte se vínem, v němž je rozpustilost, nýbrž se dávejte naplňovat Duchem, 19 mluvíce mezi sebou v žalmech a chvalozpěvech a duchovních písních, zpívající a hrající Pánu svým srdcem, 20 vždy za všechny věci tomu, jenž je Bůh a Otec, děkující ve jménu našeho Pána Jehošuy Krista, 21 v Kristově bázni se sobě navzájem podřizující. 22 Vy ženy [se podřizujte] svým vlastním mužům jako Pánu, 23 protože muž je hlava ženy, jako i KRISTUS hlava shromáždění; on [je] Zachránce těla. 24 Ale jako je shromáždění podřízené KRISTU, právě tak i ženy svým vlastním mužům ve všem. 25 Vy muži své ženy milujte podle toho, jak i KRISTUS shromáždění miloval a za ně vydal sám sebe, 26 aby je posvětil, očistě je koupelí vody skrze slovo, 27 aby on sám sobě shromáždění představil slavné, nemající skvrny nebo vrásky nebo něčeho z takovýchto věcí, nýbrž aby bylo svaté a bezúhonné. 28 Tak jsou i muži povinni své ženy milovat jako svá těla; kdo miluje svou ženu, miluje sám sebe, 29 vždyť své maso nikdo nikdy nepojal v nenávisť, nýbrž je vyživuje a něžně chová tak, jako i KRISTUS shromáždění. 30 Jsme totiž údy jeho těla [, z jeho masa a z jeho kostí]; 31 pro tuto příčinu opustí člověk svého otce i matku a přilne k své ženě, i stanou se ti dva jedním masem. 32 Toto tajemství je veliké, já však mluvím o Kristu a o shromáždění; 33 nicméně i vy, každý jednotlivě, necht' svou ženu tak miluje jako sám sebe, žena pak aby se muže bála.

Efezským 6

1 Vy děti buďte poslušny svým rodičů v Pánu, neboť toto je spravedlivé. 2 Cti svého otce i matku, to je první příkaz s příslibem: 3 abys dobře pochodil a byl dlouhověký na zemi. 4 Vy otcové své děti nerozhněvujte, nýbrž je vychovávejte v kázni a napomínání Páně. 5 Vy nevolníci buďte svých pánů co do masa s bázní a chvěním poslušni v prostotě svého srdce jako KRISTA, 6 ne se službou naoko jako lidem se zalibující, nýbrž jako nevolníci Kristovi, z duše konající Boží vůli, 7 sloužíce s oddaností jakoby Pánu a ne lidem, 8 věduce, že cokoli dobrého každý vykoná, to si od Pána odnese, ať nevolník, ať svobodný. 9 A vy páni vůči nim konejte totéž a od vyhrožování upustěte, věduce, že i jejich i váš Pán je v nebesích, a u něho není přijímání osoby. 10 Ostatně, bratři, nabývejte moci v Pánu a v mohutnosti jeho síly; 11 odějte se Boží plnou výzbrojí, abyste se mohli postavit vůči ďábovým pletichám. 12 Vždyť náš boj není vůči krvi a masu, nýbrž vůči knížectvím, vůči vrchnostem, vůči světovládcům této tmy, vůči duchovním mocnostem zla v nebeských místech. 13 Pro tuto příčinu na sebe vezměte Boží plnou výzbroj, abyste nabyli schopnosti v zlý den odolat, vše uskutečnit a postavit se. 14 Postavte se tedy, opásající se na svých kyčlích pravdou a odějíce se kyrysem spravedlnosti 15 a nohy si obujíce v přípravu k blahé zvěsti pokoje, 16 na to vše na sebe vezmouce štít víry, jímž budete moci uhasit všechny zapálené šípy toho zlosyna. 17 Také přijměte prilbu záchrany a meč Ducha, jímž je Boží slovo, 18 vši modlitbou a prosbou se v každé době v Duchu modlíce a jsouce právě k tomuto cíli ostražití se vši ustavičností a prosbou stran všech svatých, 19 i za mne, aby mi byla dána řeč v otevření mých úst, bych se smělostí v známost uváděl tajemství blahé zvěsti, 20 pro niž jsem vyslancem v řetězu, abych se v ní směle vyslovoval, jak mám promlouvat. 21 Abyste však i vy věděli, co je se mnou, jak se mám, uvede vám vše v známost Tychikos, milovaný bratr a věrný služebník v Pánu, 22 jehož jsem k vám právě proto poslal, abyste poznali naše záležitosti a aby povzbudil vaše srdce. 23 Pokoj bratrům a láska s věrou od Boha Otce a Pána Jehošuy Krista. 24 Milost se všemi, kdo našeho Pána Jehošuu Krista milují v neporušitelnosti.

Filipským

Filipským 1

1 Pavel a Timotheos, nevolníci Jehošuy Krista, všem svatým v Kristu Jehošuvovi, kteří jsou ve Filippech, s dohlížiteli a pečovateli: 2 Milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a Pána Jehošuy Krista. 3 Děkuji svému Bohu za vše, co si o vás pamatuji, 4 vždy při každé své prosbě, s radostí za všechny vás prosbu konaje 5 vzhledem k vaší účasti v blahé zvěsti od prvního dne až do nynějška, 6 v důvěře právě v to, že ten, jenž ve vás dobré dílo započal, je do dne Jehošuy Krista dokončí; 7 ano, pro mne je spravedlivé o všech vás takto smýšlet, protože mě máte v srdci a i v mých poutech i v obhajobě a potvrzování blahé zvěsti jste všichni vy spoluúčastníky mé milosti. 8 Věřu, Bůh je můj svědek, jak po všech vás vroucně toužím v niterných citech Krista Jehošuy. 9 A modlím se za toto: Aby se vaše láska ještě více a více rozmáhala v plném poznání a vší vnímavosti, 10 takže byste uměli posuzovat, které věci jsou důležitější, abyste ke dni Kristovu byli ryzí a bez klopýtnutí, 11 jsouce naplněni ovocem spravedlnosti, jež je skrze Jehošuu Krista, k Boží slávě a chvále. 12 Chci však, byste věděli bratři, že poměry, v nichž jsem, se vyvinuly spíše na podporu blahé zvěsti, 13 takže o mých poutech se v celém prétoriu a pro všechny ostatní stalo zřejmým, že jsou v Kristu; 14 a že se bratři většinou, nabyvše v Pánu důvěry v má pouta, mnohem více odvažují bez bázně mluvit Boží slovo. 15 Někteří sice KRISTA káží i ze závisti a sváru, někteří však i z dobrého úmyslu; 16 tito z lásky, vědouce, že jsem postaven k obhajobě blahé zvěsti, 17 a onino zase ze svárlivosti zvěstují KRISTA, ne čistě, majíce za to, že mým poutům působí strast. 18 Nu což, aspoň se každým způsobem, ať jako záminka, ať v pravdě, zvěstuje Kristus, a v tom se raduji, ba i radovat budu, 19 neboť vím, že se mi to obrátí k záchraně skrze vaši prosbu a přívod Ducha Jehošuy Krista 20 podle mého dychtivého vyhlížení a naděje, že se v ničem nebudu muset stydět, nýbrž ve vši smělosti, jako vždy, tak i nyní, bude Kristus v mém těle vyvýšen, ať skrze život, ať skrze smrt. 21 Pro mne totiž je žít Kristus a umřít zisk; 22 mám-li však žít v mase, to mi stojí za to, a co si mám vyvolit, nemohu říci. 23 Jsem však nutkán obojím, maje touhu po uvolnění a abych byl s Kristem, [neboť] to je velmi mnohem lepší, 24 vzhledem k vám však je nutnější v mase dále zůstat; 25 a na to spoléhaje, vím, že zůstanu a ještě se všemi vámi pobudu k vašemu pokroku a radosti víry, 26 aby se vaše chlouba rozmáhala v Kristu Jehošuvovi skrze mne mou přítomností zase u vás. 27 Jen se chovejte důstojně blahé zvěsti o KRISTU, abych, buď až přijdu a vás uvidím, nebo v nepřítomnosti o vás uslyšel, že se držíte v jednom duchu, jednou duší zápolíce společně s věrou v blahou zvěst 28 a od odpůrců si v ničem nedávajíce nahánět strachu; to je pro ně důkaz záhuby, avšak vaši záchranu, a to od Boha, 29 protože vám bylo uštědřeno, pokud jde o Krista, nejen v něho věřit, nýbrž i pro něho trpět 30 v podstupování téhož zápasu, jaký jste uviděli při mně a o jakém nyní při mně slyšíte.

Filipským 2

1 Je-li tedy jaká útěcha v Kristu, je-li jaká konejšivost lásky, je-li jaké společenství Ducha, jsou-li jaké niterné city a slitování, 2 doplňte mou radost, abyste stejně smýšleli, majíce touž lásku, jsouce v duši spojeni, jednotně smýšlejíce, 3 nic v duchu svárlivosti nebo prázdné vychloubačnosti, nýbrž jedni druhé v pokoře výše ceníce než sami sebe, 4 majíce každý na zřeteli ne přednosti své, nýbrž každý i přednosti jiných. 5 Ano, nechť je ve vás to smýšlení, jež bylo i v Kristu Jehošuvovi, 6 jenž, trvaje v tvářnosti Boha, neuznal to, že byl roven Bohu, za lup, 7 nýbrž sám sebe vyprázdnil tak, že na sebe vzal tvářnost nevolníka a octl se v podobě lidí, 8 a byv shledán vzezřením jako člověk, ponížil sám sebe, i stal se poslušným až do smrti, a to smrti kříže. 9 Proto ho také Bůh nadmíru povýšil a udělil mu jméno, jež je nad každé jméno, 10 aby se při jménu Jehošuvově sklonilo každé koleno bytostí nebeských i pozemských i podsvětních 11 a každý jazyk aby vyznal, že Jehošua Kristus je Pánem k slávě Boha Otce. 12 Tudíž, moji milovaní, podle toho, jak jste vždy uposlechli, nejen jako v mé přítomnosti, nýbrž nyní mnohem spíše v mé nepřítomnosti, uskutečňujte s bázní a chvěním svou záchranu. 13 Je to přece Bůh, jenž pro svou blahou libost ve vás působí i chtění i působení; 14 konejte všechny věci bez reptání a rozumování, 15 abyste se ukázali jako bez závady a prostoduší, bezúhonně Boží děti uprostřed pokřiveného a zvráceného pokolení, i objevujete se mezi nimi jako světla ve světě, 16 předkládajíce slovo života k chloubě pro mne v Kristův den, že jsem naprázdno neběžel, aniž se naprázdno nalopotil. 17 Ale i když dochází k tomu, abych byl vyliť na oběť a službu vaší víry, raduji se, a raduji se se všemi vámi, 18 a taktéž se radujte i vy, a radujte se se mnou. 19 Doufám však v Pána Jehošuu, že vám brzy pošlu Timothea, aby i mně bylo blaze v duši, až seznám, jak se vám vede. 20 Nemám totiž nikoho stejně smýšlejícího, jenž by se o to, jak se vám vede, opravdově staral, 21 neboť všichni usilují o věci své, ne o věci Jehošuy Krista. 22 Jeho osvědčenost však znáte, že se mnou konal nevolnickou službu v blahé zvěsti jako dítě otci; 23 nuže tedy tohoto, jak doufám, neprodleně pošlu, jakmile nabudu přehledu o tom, jak se věci mají se mnou, 24 důvěřuji však v Pána, že brzy přijdu i sám. 25 Uznan jsem však za nutné k vám poslat Epafrodita, mého bratra a spolupracovníka a spolubojovníka, vašeho pak vyslance a vykonavatele služby pro mou potřebu, 26 jelikož byl pln touhy po všech vás a hluboce sklíčen, protože jste slyšeli, že onemocněl;

27 a věru onemocněl, téměř na smrt, ale Bůh se nad ním smiloval, a nejen nad ním, nýbrž i nade mnou, aby se mi nedostalo zármutku na zármutek. 28 Tím spěšněji jsem ho tedy poslal, abyste se, když ho uvidíte, opět zaradovali a já abych byl méně zarmoucen. 29 Přijměte ho tedy v Pánu k sobě se vši radostí a mějte takovoto v úctě, 30 protože se pro práci přiblížil až k smrti; dal v sázku své žití, aby doplnil, čeho se nedostávalo vaší službě vůči mně.

Filipským 3

1 Ostatně se, moji bratři, radujte v Pánu; mně není obtížno psát vám tytéž věci a vám je to zase ujištěním. 2 Varujte se psů, varujte se zvolných pracovníků, varujte se rozřízky; 3 obřizka jsme přece my, kteří svatou službu konáme Božím Duchem a chlubíme se v Kristu Jehošuuvi a na maso nespoleháme, 4 jakkoli já i v mase mám nač spoléhat; myslí-li si někdo druhý, že může spoléhat na maso, tím spíše já: 5 obřezaný osmého dne, z rodu Israélova, kmene Benjamínova, Hebrej z Hebreů, co do zákona farizej, 6 co do horlivosti pronásledovatel shromáždění, co do spravedlnosti, jež je v zákoně, shledán bez závady. 7 Ale věci, jež mi byly ziskem, ty jsem pro KRISTA uznal za ztrátu; 8 ba vlastně i uznávám, že všechny věci jsou ztrátou vzhledem k tomu, jak je převyšuje poznání Krista Jehošuy, mého Pána, pro něhož jsem ztratil vše a uznávám, že jsou to odpadky, abych získal Krista 9 a abych byl nalezen v něm, nemaje spravedlnosti své, jež by byla na základě zákona, nýbrž tu, jež je skrze víru v Krista, tu spravedlnost, jež je z Boha prostřednictvím víry, 10 bych poznal jeho a moc jeho opětovného vstání a společenství jeho utrpení, nabývaje souhlasné tvárnosti s jeho smrtí, 11 jen kdybych nějak dospěl k opětovnému vstání ven, vstání zprostřed mrtvých. 12 Ne že jsem již cenu obdržel nebo již došel dokonalosti, ženu se však, jen kdybych ji přece uchvátil, neboť jsem od Krista [Jehošuy] také byl uchvácen. 13 Bratři, já o sobě nemám za to, že ji mám uchvácenou, jedno však - zapomínaje na věci, jež jsou za mnou, zato však se vypínaje po věcech, jež jsou přede mnou, 14 ženu se k cíli za cenou Božího povolání shora v Kristu Jehošuuvi. 15 Kolik nás tedy je dokonalých, smýšlejme takto, a smýšlíte-li nějak jinak, odhalí vám Bůh i to, 16 jen se tím, čeho jsme dosáhli, také řídme; 17 stávejte se společně mými napodobiteli a všímejte si těch, kdo tak chodí, jak máte za vzor nás. 18 (Chodí totiž mnozí, o nichž jsem vám často pravil a nyní pravím i s pláčem, že jsou nepřátelé KRISTOVA kříže, 19 jejichž konec je záhuba, jejichž bůh je břicho a sláva v jejich hanbě, kteří mají na mysli pozemské věci.) 20 Vždyť náš stát má své bytí v nebesích a z něho i vyčkáváme Pána Jehošuu Krista jako Zachránce, 21 jenž našemu tělu ponížení dodá nového vzezření, aby bylo stejnotvárné s jeho tělem slávy, podle působení moci, již má, by si i všechny věci podřídil.

Filipským 4

1 Tudíž se, moji bratři - milovaní a přezádoucí, má radost a můj věnec - tak v Pánu držte, milovaní. 2 Vybízím Euodii a vybízím Syntychu, by stejně smýšlely v Pánu; 3 ano, žádám i tebe, vpravdě můj spoluspřeženče, chápej se toho spolu s nimi - ony spolu se mnou zápolily v blahé zvěsti, i s Klementem a ostatními mými spolupracovníky, jejichž jména jsou v knize života. 4 Vždy se radujte v Pánu; opět řeknu: radujte se. 5 Vaše umírněnost nechť se stane známou všem lidem; Pán je blízko, 6 nestarejte se o nic, nýbrž ve všem nechť se vaše žádosti modlitbou a prosbou s děkováním uvádějí v známost Bohu 7 a Boží pokoj, jenž převyšuje všechen rozum bude vaše srdce i vaše myšlenky opatrovat skrze Krista Jehošuu. 8 Ostatně, bratři: kterékoli věci jsou pravdivé, kterékoli ctihodné, kterékoli spravedlivé, kterékoli čisté, kterékoli milé, kterékoli mají dobrý zvuk, je-li jaká ctnost a je-li jaká chvála, o těch věcech uvažujte; 9 věci, jež jste se i dověděli i přijali i uslyšeli a uviděli při mně, ty číňte a Bůh pokoje bude s vámi. 10 Velice jsem se však v Pánu zaradoval, že jste aspoň nyní opět oživilí své myšlení na mne, ač jste mě jistě i dříve měli na mysli, jenže jste neměli příležitost. 11 Ne že mluvím z nedostatku, neboť já jsem se naučil v okolnostech, v nichž jsem, sám si stačit; 12 umím i být ponížen, umím i mít hojnost, do všeho a do všech věcí jsem zasvěcen, i být syt i hladovět, i mít hojnost i mít nedostatek, 13 vše zvládám v tom, jenž mi dodává moci. 14 Nicméně jste se pěkně zachovali, že jste projevíli spoluúčast na mé tísní; 15 a víte i vy, Filippané, že mi na počátku blahé zvěsti, když jsem odešel z Makedonie, neprojevilo žádné shromáždění účast ve smyslu vydání a příjmu, leč jedině vy, 16 protože jste mi i v Thessalonice i jednou i dvakrát poslali pro mou potřebu - 17 ne že se pídím po daru, nýbrž se pídím po ovoci, jež se množí ve váš prospěch. 18 I dostal jsem vše a mám hojnost, jsem plně uspokojen, přijav od Epafrodita ty věci od vás, líbeznou vůni, vítanou obět', Bohu příjemnou. 19 Můj Bůh však plně vyhoví vši vaší potřebě podle svého bohatství v slávě v Kristu Jehošuuvi; 20 tomu pak, jenž je náš Bůh a Otec, sláva na věky věků. AMÉN. 21 Pozdravte každého svatého v Kristu Jehošuuvi. Pozdravují vás bratři, kteří jsou se mnou. 22 Pozdravují vás všichni svatí, zejména pak ti z císařova domu. 23 Milost Pána Jehošuy Krista s vaším duchem. AMÉN.

Kolosským

Kolosským 1

1 Pavel, apoštol Krista Jehošuy, podle Boží vůle, a Timotheos, bratr, 2 svatým a věrným bratrům v Kristu, kteří jsou v Kolossách: Milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce [, a Pána Jehošuy Krista]. 3 Děkujeme tomu, jenž je Bůh a Otec našeho Pána Jehošuy Krista, vždy, když se za vás modlíme; 4 uslyšelíť jsme o vaší víře v Krista Jehošuu a lásce, již máte ke všem svatým, 5 pro naději vám uloženou v nebesích, o níž jste předtím uslyšeli ve slovu pravdy blahé zvěsti, 6 jež se dostala k vám, jako je i ve všem světě [a] nese ovoce a roste, jako i mezi vámi ode dne, v němž jste ji uslyšeli a plně poznali Boží milost v pravdě 7 podle toho, jak jste se dověděli od Epafrý, našeho milovaného spolunevolníka, jenž je věrný KRISTŮV posluha pro vás, 8 jenž nám také poukázal na vaši lásku v Duchu. 9 Pro tuto příčinu se i my ode dne, v němž jsme o tom uslyšeli, nepřestáváme za vás modlit a vyprošovat si, abyste byli naplněni plným poznáním jeho vůle ve vši moudrosti a duchovní chápavosti, 10 byste chodili důstojně Pána ke vsí libosti, nesouce ovoce v každém dobrém činu a rostouce plným poznáním Boha, 11 jsouce posilováni vsí silou podle moci jeho slávy ke vsí trpělivosti a shovívavosti s radostí, 12 děkující Otci, jenž nás učinil způsobilými k účasti na údělu svatých ve světle, 13 jenž nás vyprostil z pravomoci tmy a přenesl do království Syna jeho lásky, 14 v němž máme osvobození, odpuštění hříchů, 15 jenž je obraz neviditelného Boha, prvorozený všeho stvoření, 16 protože jím byly stvořeny všechny věci, věci v nebesích i věci na zemi, viditelné i neviditelné, ať trůny, ať panství, ať knížectví, ať vrchnosti, všechny věci byly stvořeny skrze něho a pro něho, 17 a on je přede všemi a jím se všechny věci drží pohromadě. 18 A on je hlava těla, shromáždění; on je počátek, prvorozený zprostřed mrtvých, aby se prvenství ve všech věcech dostalo jemu, 19 protože veškeré Plnosti se stalo slastí v něm se usídlit 20 a skrze něho vůči sobě v soulad uvést všechny věci zjednáním míru skrze krev jeho kříže - skrze něho, ať věci na zemi, ať věci v nebesích - 21 a vás, kteří jste kdysi byli odcizení a nepřátelé v myslí, skrze zlé činy, však uvedla v soulad nyní, 22 v těle jeho masa skrze smrt, by vás před sebe postavila svatá a bezúhonná a neobvinitelná před ní, 23 ačli nadále zůstáváte ve víře založení a stálí a bez odchýlení od naděje blahé zvěsti, již jste uslyšeli, jež byla prohlášena ve všem stvoření, jež je pod nebem, jejímž služebníkem jsem se stal já, Pavel. 24 Nyní se raduji v utrpeních pro vás a pozůstatky KRISTOVÝCH strastí splácím a doplňuji ve svém mase za jeho tělo, jímž je shromáždění, 25 jehož služebníkem jsem se stal já podle Boží domosprávy, jež mi vzhledem k vám byla dána, bych k úplnosti přivedl Boží slovo, 26 tajemství, jež bylo od věků a pokolení ukryté, nyní však bylo zjeveno jeho svatým, 27 jímž Bůh chtěl v známost uvést, jaké je bohatství slávy tohoto tajemství mezi národy, jímž je Kristus ve vás, naděje slávy, 28 jehož zvěstujeme my, napomínající každého člověka a vyučující každého člověka ve vsí moudrosti, abychom každého člověka představili dokonalého v Kristu; 29 k tomuto cíli se i lopotím a zápasím podle jeho působení, jež ve své moci ve mně působí.

Kolosským 2

1 Chtěl bych totiž, byste věděli, jak veliký zápas podstupuji o vás i o ty, kteří jsou v Laodikei, a kolik jich mou tvář v mase nevidělo, 2 aby jejich srdce byla povzbuzena a aby byli sjednoceni v lásce, a ke všemu bohatství naprosté jistoty chápání, k plnému poznání Božího tajemství, 3 v němž jsou veškeré poklady moudrosti a poznání ukryté. 4 A toto pravím, aby vás nikdo nešálil podmanivou řečí; 5 vždyť i když jsem masem nepřítomen, jsem přece duchem s vámi, raduje se a vida váš pořádek a utuženost vaší víry, víry v Krista. 6 Jak jste tedy KRISTA Jehošuu, Pána, přijali, chod'te v něm, 7 jsouce zakořenění a dále budování v něm a upevňování ve víře podle toho, jak jste byli vyučeni, rozmáhající se v ní s děkováním. 8 Hled'te, ať není někdo, kdo chce jako kořist odvést vás, zálibou v moudrosti a prázdným klamem podle podání lidí, podle živlů světa a ne podle Krista. 9 Vždyť veškerá Plnost Božství tělesně sídlí v něm 10 a úplní jste v něm, jenž je hlava veškerého knížectví a vrchnosti, 11 v němž jste i byli obřezáni obřízkou ne rukou vykonanou, ve vysvlečení z těla masa, v obřízce KRISTOVĚ, 12 byvše s ním pohřbeni v ponoření, v němž jste s ním byli i vzkříšeni skrze víru v působení Boha, jenž zprostřed mrtvých vzkřísil jeho, 13 a vás, kteří jste byli mrtvi v proviněních a neobřízce vašeho masa, spolu oživil s ním, všechna provinění nám prominuv; 14 vymazav rukopis, nám k tíži vzhledem k ustanovením, jenž byl proti nám, také jej odstranil z cesty a přibil jej ke kříži; 15 odzbrojiv knížectví a vrchnosti, vystavil je veřejně na odív, když je skrze něj vedl v triumfu. 16 Necht' vás tedy někdo nesoudí v jídle nebo v pití nebo ve věci svátku nebo novu měsíce nebo šabatům; 17 to je stín budoucích věcí, tělo však je Kristovo. 18 Necht' vás nikdo podvodně o cenu nepřipravuje, svévolně si počínaje v pokoře a uctívání andělů, vtíraje se do věcí, jež neviděl, bezdůvodně se nadouvaje myslí svého masa 19 a nedrže se hlavy, z níž veškeré tělo, zásobované a v celistvosti udržované spoji a svazy, roste Božím růstem. 20 Jestliže jste s Kristem odumřeli živlům světa, co si dáváte ukládat ustanovení jako ve světě žijící? 21 Nesáhní, neokus, nezavad' - 22 o věcech, jež jsou všechny určeny ke zkažení spotřebou - podle příkazů a nauk lidí, 23 (jež ovšem mají zdání moudrosti ve svévolném náboženství a pokoře a nešetření těla, ne v jakési cti) k uspokojení masa.

Kolosským 3

1 Jestliže jste tedy byli spolu s KRISTEM vzkříšeni, usilujte o věci, jež jsou nahoře, kde KRISTUS sedí na Boží pravici; 2 mějte na mysli věci, jež jsou nahoře, ne věci, jež jsou na zemi. 3 Vždyť jste umřeli a váš život je s KRISTEM skryt v Bohu; 4 až se KRISTUS, náš život, objeví, potom se s ním v slávě objevíte i vy. 5 Umrtnujte tedy své údy, jež jsou na zemi, smilstvo, nečistotu, vášeň, zlou žádostivost a tu bezuzdnou chtivost, jež je modlářství; 6 pro tyto věci na syny neposlušnosti přichází Boží hněv. 7 Kdysi jste v nich chodili i vy, když jste v těchto věcech žili, 8 nyní však to vše i vy od sebe odložte - hněv, vztek, zlovůli, rouhání, hanebnou řeč z vašich úst. 9 Nelžete si navzájem, když jste se vysvlékli ze starého člověka s jeho skutky 10 a oděli jste se novým, jenž se obnovuje k plnému poznání podle obrazu toho, jenž ho stvořil, 11 v němž není Řek a Žid, obřízka a neobřízka, barbar, Skytha, nevolník, svobodný, nýbrž vším a ve všech Kristus. 12 Odějte se tedy jako Boží vyvolení, svatí a milovaní, niternými city slitování, vlídností, pokorou, tichostí, shovívavostí, 13 navzájem se snášejíce a mezi sebou si promíjejíce, má-li kdo proti komu stížnost - podle toho, jak KRISTUS prominul vám, tak i vy - 14 a na tyto všechny věci láskou, jež je svazek dokonalosti. 15 A rozhodím ve vašich srdcích nechť je KRISTŮV pokoj, k němuž jste i byli v jednom těle povoláni, a stávejte se vděčnými. 16 Nechť uvnitř ve vás bohatě sídlí KRISTOVO slovo, ve vši moudrosti se mezi sebou vyučujte a napomínejte, žalmy a chvalozpěvy a duchovními písněmi, v duchu milosti v svých srdcích zpívajíce Bohu. 17 A vše, cokoli konáte ve slovu nebo v činu, všechny věci konejte ve jménu Pána Jehošuy, děkujíce Bohu Otci skrze něho. 18 Vy ženy se podřizujte svým mužům, jak náleží v Pánu. 19 Vy muži své ženy milujte a nebuďte vůči nim ostří. 20 Vy děti buďte ve všem poslušny svým rodičům, neboť toto je v Pánu libé. 21 Vy otcové své děti nedrážděte, aby nemalomyslněly. 22 Vy nevolníci srdce ve všem poslušni svých pánů co do masa, ne v službách naoko jako lidem se zalibující, nýbrž v prostotě srdce, bojíce se Pána; 23 cokoli konáte, pracujte z duše jakoby Pánu a ne lidem, 24 věduce, že od Pána obdržíte odplatu dědictví - jste nevolníky Pánu-Kristu! 25 Vždyť kdo křivdí, odnese si, v čem ukřivdil a přijímání osoby není.

Kolosským 4

1 Vy páni nevolníkům poskytněte to, co je spravedlivé a co se patří, věduce, že i vy máte Pána v nebesích. 2 Věnujte se ustavičné modlitbě, bdíce v ní s děkováním, 3 modlíce se zároveň i za nás, aby nám Bůh otevřel dveře slova k promlouvání o KRISTOVĚ tajemství, pro něž jsem i svázán, 4 abych je vyjevovat, jak mám promlouvat. 5 Vůči těm, kdo jsou venku, chodte v moudrosti, využívajíce příležitosti; 6 vaše slovo nechť je vždy v milosti, okořeněné solí, byste věděli, jak máte každému jednotlivci odpovídat. 7 Co je se mnou, vše vám v známost uvede Tychikos, milovaný bratr a věrný služebník a spolunevolník v Pánu, 8 jehož jsem k vám právě proto poslal, aby seznal, jak se vám vede, a povzbudil vaše srdce, 9 s Onésimem, věrným a milovaným bratrem, jenž je jeden z vás. Ti vám v známost uvedou všechny zdejší věci. 10 Pozdravuje vás Aristarchos, můj spoluzajatec, a Marek, Barnabův bratranec, o němž jste dostali příkazy, (přijde-li k vám, přijměte ho,) 11 a Iésús, jemuž se říká Iustus, kteří jsou z obřízky. Tito jsou jediní spolupracovníci pro Boží království, kteří se mi stali potěchou. 12 Pozdravuje vás Epafras, jenž je jeden z vás, nevolník Krista Jehošuy, vždy za vás zápasící v modlitbách, abyste stanuli dokonalí a úplní v každém Božím přání; 13 ano, dosvědčuji mu, že pro vás i ty, kteří jsou v Laodikei, a ty, kteří jsou v Hierapoli, podstupuje mnoho námahy. 14 Pozdravuje vás Lukáš, milovaný lékař, a Démas. 15 Pozdravte bratry v Laodikei a Nymfu i shromáždění, jež je v jeho domě. 16 A až tento list bude přečten u vás, zařídte, aby byl přečten i ve shromáždění Laodičanů, a ten z Laodikeje abyste přečetli i vy. 17 A Archippovi povězte: Hleď si služby, již jsi v Pánu převzal, abys ji splnil. 18 Pozdrav rukou mou, Pavlovou. Pamatujte na má pouta. Milost s vámi.

1. Tesalonickým

1. Tesalonickým 1

1 Pavel a Silvanus a Timotheos shromáždění Thessaloničanů v Bohu Otci a Pánu Jehošuu Kristu: Milost vám a pokoj. 2 Vždy za všechny vás Bohu děkujeme, konajíce o vás zmínku při svých modlitbách, 3 bez přestání před tím, jenž je náš Bůh a Otec, pamatujíce na vaši práci víry a lopotu lásky a trpělivost naděje v našeho Pána Jehošuu Krista, 4 věduce, bratři od Boha milovaní, o vašem vyvolení. 5 Vždyť naše blahá zvěst se k vám dostala nejen ve slovu, nýbrž i v moci a v Svatém Duchu a v naprosto plné jistotě. Víte přece, jakými jsme se mezi vámi pro vás stali, 6 a vy jste se stali našimi a Páně napodobiteli, přijavše slovo ve veliké tísní s radostí Svatého Ducha, 7 takže jste se stali vzory všem věřícím v Makedonii a v Achaii. 8 Ano, slovo Páně se rozezvučelo od vás; vaše víra, víra vůči Bohu se rozhlásila nejen v Makedonii a v Achaii, nýbrž na každém místě, takže my nemáme zapotřebí něco říkat, 9 neboť oni sami o vás podávají zprávu, jakého se nám dostalo vstupu k vám a jak jste se od model obrátili k Bohu, byste byli nevolníky Bohu živému a pravému 10 a očekávali z nebes jeho Syna, jehož vzkřísil zprostřed mrtvých, Jehošuu, našeho Vysvoboditele od přicházejícího hněvu.

1. Tesalonickým 2

1 Sami přece víte, bratři, o tom našem vstupu, jež jsme měli k vám, že k němu nedošlo naprázdno, 2 nýbrž že jsme se, předtím trpěvše a byvše ztýráni, jak víte, ve Filippech, v našem Bohu osmělili ve velikém zápase k vám promluvit Boží blahou zvěst. 3 Naše výzva ovšem nebyla z podvodu ani z nečistoty ani ve lsti, 4 nýbrž podle toho, jak jsme byli od Boha schválení, by nám blahá zvěst byla svěřena, tak mluvíme, ne jako zalibující se lidem, nýbrž Bohu, jenž zkoumá naše srdce. 5 Vždyť jsme ani nikdy nebyli shledáni jako lidé úlisné řeči, jak víte, ani s nějakou záminkou pro hrabivost - svědkem je Bůh - 6 ani že by nám šlo o slávu zprostřed lidí, ani od vás ani od druhých, když jsme jako Kristovi apoštolové mohli být zatížením, 7 nýbrž jsme se uprostřed vás ukázali laskavými, jako by kojící žena něžně chovala vlastní děti. 8 Tak nám, prahnoucím po vás, bylo slastí podělit se s vámi nejen o Boží blahou zvěst, nýbrž i o vlastní žití, protože jste se nám stali milovanými. 9 Pamatujete se přece, bratři, na naši lopotu a dřinu - nocí i dnem pracujíce, abychom někoho z vás nezatížili, jsme vám kázali Boží blahou zvěst; 10 vy jste svědky, i Bůh, jak zbožně a spravedlivě a bez závady jsme se k vám, kteří věříte, zachovali - 11 právě tak, jak víte, jak jsme vás, každého jednotlivce z vás, jako otec své děti napomínali a konejšili 12 a zapřísahali, abyste chodili důstojně Boha, jenž vás povolává do vlastního království a slávy. 13 A pro tuto příčinu i my bez přestání Bohu děkujeme, že když se vám od nás dostalo slova Boží zprávy, přijali jste ne slovo lidí, nýbrž, jak opravdu je, slovo Boží, jež ve vás, kteří věříte, i vyvíjí svou činnost. 14 Ano, vy, bratři, jste se stali napodobiteli Božích shromáždění, jež jsou v Júdsku v Kristu Jehošuu, neboť jste i vy od svých vlastních soukmenovců vytrpěli tytéž věci jako i oni od Židů, 15 kteří i Pána Jehošuu zabil i proroky, i nás vyštvali, a Bohu se nelíbí a jsou proti všem lidem, 16 bránice nám promlouvat k národům, aby byly zachráněny; tím vždy doplňují své hříchy. Přikvačil však na ně svrchovaný hněv. 17 My však, bratři, byvše od vás nakrátko osiřením odloučení -tváří, ne srdcem - jsme ve veliké touze vyvinuli tím usilovnější snahu uvidět vaši tvář. 18 Proto jsme si umínili k vám přijít, totiž já, Pavel, i jednou i dvakrát, a Satan nám zabránil. 19 Kdopak je naše naděje nebo radost nebo věnec chlouby? Ne-li i vy před naším Pánem Jehošuu při jeho příchodu? 20 Naše sláva a radost jste přece vy.

1. Tesalonickým 3

1 Proto, nemohouce se již zdržet, jsme uznali za dobré zůstat v Athénách sami 2 a poslali jsme Timothea, našeho bratra a spolu s námi Božího dělníka v blahé zvěsti o KRISTU, k upevnění vás a povzbuzení [vás] stran vaší víry, 3 by v těchto tísních nikdo nekolísal (sami přece víte, že jsme k tomuto určení, 4 vždyť i když jsme u vás byli, předpovídali jsme vám, že brzy tísnění budeme, jak se i stalo a jak víte). 5 Pro tuto příčinu jsem se já již také nemohl zdržet, i poslal jsem, abych poznal vaši víru, zda vás snad nepokoušel pokušitel, a naše lopota aby nevyšla naprázdno. 6 Timotheos však k nám od vás právě přišel a přinesl nám blahou zvěst o vaší víře a lásce a že na nás vždy máte dobrou vzpomínku, vroucně toužíce nás uvidět, právě tak jako i my vás. 7 Pro tuto příčinu jsme byli z vás, bratři, při vši naší strasti a tísní potěšeni skrze vaši víru, 8 protože nyní žijeme, držíte-li se vy v Pánu. 9 Ano, jakým děkováním se můžeme Bohu za vás odplatit, za všechnu tu radost, již se pro vás před naším Bohem radujeme, 10 nocí i dnem nadmíru úpěnlivě prosíce, abychom mohli uvidět vaši tvář a zdokonalit, čeho se nedostává vaší víře? 11 Sám však ten, jenž je náš Bůh a Otec, a náš Pán Jehošua kéž usměrní naši cestu k vám, 12 vám pak kéž Pán dá rozmocí se a oplývat láskou k sobě navzájem a ke všem, právě tak jako i my k vám, 13 k upevnění vašich srdcí, aby byla bez závady v svatosti před tím, jenž je náš Bůh a Otec, při příchodu našeho Pána Jehošuu se všemi jeho svatými.

1. Tesalonickým 4

1 Nu a ostatně, bratři, vás v Pánu Jehošuuvi žádáme a vyzýváme podle toho, jak jste od nás přijali poučení, jak máte chodit a líbit se Bohu, podle toho, jak i chodíte, abyste se rozmáhali ještě více. 2 Víte přece, jaké jsme vám skrze Pána Jehošuu dali pokyny. 3 Ano, toto je Boží vůle: Vaše posvěcení, byste se stranili smilstva; 4 by každý jednotlivec z vás uměl svou nádobu vlastnit v posvěcení a cti, 5 (ne ve vášni chtivosti právě tak jako i národy, jež neznají Boha,) 6 takže by se v té záležitosti nedopouštěl přestoupení a neubližoval svému bratru, protože Pán je mstitelem všech těchto věcí podle toho, jak jsme vám i předtím řekli a plně dosvědčili. 7 Bůh nás přece nepovolal k nečistotě, nýbrž v posvěcení; 8 proto tedy kdo si toto zlehčuje, zlehčuje si ne člověka, nýbrž Boha, jenž vám i dal svého Svatého Ducha. 9 O bratrské náklonnosti pak vám netřeba psát, neboť jste vy sami Bohem vyučeni, abyste se navzájem milovali; 10 vždyť to i činíte vůči všem bratrům, kteří jsou v celé Makedonii, vybízíme vás však, bratři, byste se rozmáhali ještě více 11 a jako o věc cti se snažili chovat se tiše a hledět si svých věcí a pracovat svými rukama podle toho, jak jsme vám nakázali, 12 abyste vůči těm, kdo jsou venku, chodili počestně a nikoho neměli zapotřebí. 13 Neradi bychom však, bratři, byste byli neznalí stran těch, kteří jsou zesnulí, abyste se nermoutili tak, jako i ostatní, kteří nemají naděje. 14 Věříme-li přece, že Jehošua umřel a opět vstal, přivede s ním tak Bůh i ty, kteří skrze Jehošuu zesnuli. 15 (Slovem Páně vám totiž pravíme toto: že my, žijící, pozůstalí do příchodu Páně, nikterak ty, kteří zesnuli, nepředstihneme, 16 protože Pán sám se svolávajícím povelom, s hlasem archanděla a s Boží troubou sestoupí z nebe a nejprve vstanou mrtví v Kristu; 17 potom budeme my, žijící, pozůstalí, zároveň s nimi uchváčeni v oblacích vstříc Pánu do vzduchu a tak vždy budeme s Pánem. 18 Těmito slovy se tedy navzájem povzbuzujte.)

1. Tesalonickým 5

1 Stran časů a období však, bratři, nemáte zapotřebí psaní vám, 2 vždyť sami dopodrobna víte, že den Páně přichází tak, jako zloděj v noci; 3 až budou říkat: pokoj a bezpečí, tehdy je přepadne nenadálá zhouba právě tak jako bolest těhotnou, i neuniknou nikterak. 4 Vy však, bratři, nejste ve tmě, aby vás ten den přepadl jako zloděj, 5 všichni vy jste přece synové světla a synové dne; nenáležíme noci ani tmě. 6 Tak tedy nespěme jako ostatní, nýbrž bděme a buďme střízlivi; 7 vždyť ti, kdo spí, spí v noci, a kdo jsou opilí, jsou opilí v noci, 8 my však, náležejíce dni, buďme střízlivi, odějíce se kyrysem víry a lásky a jako přilbou nadějí záchrany, 9 protože nás Bůh neurčil k hněvu, nýbrž k nabytí záchrany skrze našeho Pána Jehošuu Krista, 10 jenž za nás umřel, abychom, ať bdíme, ať spíme, spolu s ním ožili. 11 Proto se navzájem povzbuzujte a jeden druhého budujte tak, jak i činíte. 12 Žádáme vás však, bratři, byste znali ty, kteří se mezi vámi lopotí a jsou vaši představení v Pánu a napomínají vás, 13 a přenesmírně si jich v lásce vážili pro jejich práci. Mezi sebou zachovávejte pokoj. 14 Vybízíme vás však, bratři: Napomínejte nepořádné, potěšujte malodušné, podpírejte slabé, buďte vůči všem shovívaví; 15 hledte, by někdo někomu za zlo neodplatil zlem, nýbrž se vždy žente za dobrem, vůči sobě navzájem a vůči všem. 16 Vždy se radujte, 17 bez přestání se modlete, 18 ve všem děkujte, neboť toto je vůči vám Boží vůle v Kristu Jehošuuvi; 19 Ducha neuhašujte, 20 prorocství nepodceňujte, 21 vše však ověřujte: správné podržujte, 22 každého druhu špatnosti se strážte. 23 Sám Bůh pokoje pak nechť vás veskrze posvětí a kéž je ve své celistvosti uchráněn váš duch i duše i tělo bez úhony při příchodu našeho Pána Jehošuy Krista. 24 Věren je ten, jenž vás povolává, jenž tak i učiní. 25 Bratři, modlete se za nás. 26 Pozdravte všechny bratry svatým polibkem. 27 Zapřísahám vás Pánem, by tento list byl přečten všem [svatým] bratrům. 28 Milost Pána Jehošuy Krista s vámi.

2. Tesalonickým

2. Tesalonickým 1

1 Pavel a Silvanus a Timotheos shromáždění Thessaloničanů v Bohu, našem Otci, a Pánu Ježíšovi Kristu: 2 Milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a Pána Ježíše Krista. 3 Jsme povinni za vás, bratři, vždy Bohu děkovat tak, jak je důstojno, protože vaše víra nadmíru roste a vzájemná láska každého jednotlivce z vás se množí, 4 takže my sami se vámi v Božích shromážděních chlubíme pro vaši vytrvalost a víru ve všech vašich pronásledováních a tísňích, jež snášíte - 5 zřejmá známka spravedlivého Božího soudu, abyste vy byli plně uznáni za hodny Božího království, pro něž i trpíte, 6 je-li aspoň před Bohem spravedlivé těm, kteří vás tísní, odplatit tísní, 7 a vám, kteří jste tísněni, odpočinkem s námi při zjevení Pána Ježíše z nebe s anděly jeho moci 8 v planoucím ohni, jenž bude vykonávat pomstu nad těmi, kteří neznají Boha, a těmi, kteří nejsou poslušni blahé zvěsti o našem Pánu Ježíšovi Kristu; 9 ti budou pykat pokoutou věčné zhouby od přítomnosti Páně a od slávy jeho síly, 10 až přijde, by byl oslaven v svých svatých a stal se předmětem obdivu ve všech, kteří uvěřili, (protože našemu svědectví vůči vám uvěřeno bylo,) v onen den. 11 K tomuto cíli se také za vás vždy modlíme, aby vás náš Bůh uznal za hodny toho povolání a dovršil veškerou blahou libostí své dobroty a dílo víry s mocí, 12 tak aby jméno našeho Pána Ježíše [Krista] bylo oslaveno ve vás a vy v něm podle milosti našeho Boha a Pána Ježíše Krista.

2. Tesalonickým 2

1 Žádáme vás však, bratři, při příchodu našeho Pána Ježíše Krista a našem sejítí k němu, 2 abyste se nedali hned otrávit v mysli, aniž se dávali zastrašovat, ani žádným duchem ani žádným slovem ani žádným listem, prý od nás, že prý nadešel den Páně. 3 Necht' vás nikdo žádným způsobem nepodvede, protože se tak nestane, leč až prve přijde odpadnutí a ukáže se člověk hříchu, syn záhuby, 4 jenž se staví na odpor a nadmíru se vyvyšuje proti všemu, čemu se říká Bůh nebo předmět uctívání, takže sám usedne do Božího chrámu, vystavuje sám sebe, že je Bůh. 5 Nepamatujete si, že jsem vám tyto věci říkal, když jsem ještě byl u vás? 6 A nyní víte, co zdržuje, aby on se ukázal ve své době; 7 ano, tajemství bezzákonnosti již svou činnost vyvíjí, jen je tu ten, jenž teď zdržuje, než odejde, 8 a tehdy se ukáže ten bezzákonný člověk, jehož Pán Ježíš zničí dechem svých úst a s nímž skončuje objevením svého příchodu; 9 jehož příchod je podle působení Satanova ve vši moci a znameních a zázracích lži 10 a ve všem klamu nespravedlivosti pro ty, kdo hynou, za to, že nepřijali lásku pravdy k tomu, by byli zachráněni, 11 a pro tuto příčinu jim Bůh posílá působení podvodu k tomu, by uvěřili lži, 12 aby byli souzeni všichni, kteří neuvěřili pravdě, nýbrž se jim zalíbilo v nespravedlivosti. 13 My však jsme povinni za vás vždy Bohu děkovat, bratři od Pána milovaní, že si vás Bůh od počátku zvolil k záchraně v posvěcení Duchem a víře v pravdu; 14 k tomu vás povolal skrze naši blahou zvěst, k nabytí slávy našeho Pána Ježíše Krista. 15 Tak tedy, bratři, pevně stůjte a držte se vydaných pokynů, jimž jste byli vyučeni, ať slovem, ať naším listem. 16 Necht' však sám náš Pán Ježíš Kristus a náš Bůh a Otec, jenž nás miloval a nám dal věčnou útěchu a dobrou naději v milosti, 17 povzbudí vaše srdce a upevní vás v každém dobrém činu a slovu.

2. Tesalonickým 3

1 Ostatně se za nás, bratři, modlete, aby slovo Páně běželo a bylo oslavováno tak, jako i u vás, 2 a abychom byli vyproštěni od nežádoucích a zlých lidí; neníť víra údělem všech. 3 Věren je však Pán, jenž vás upevní a od zlého uchrání; 4 a v Pána důvěřujeme, co se vás týče, že ty věci, jež nakazujeme, i konáte i konat budete. 5 Kéž však Pán usměrní vaše srdce k Boží lásce a k trpělivosti KRISTOVĚ. 6 Nakazujeme vám však, bratři, ve jménu našeho Pána Ježíše Krista, byste se vyhýbali každému bratru chodícímu nepořádně a ne podle vydaného pokynu, jež od nás přijal. 7 Sami přece víte, jak je záhodno nás napodobovat, protože jsme se mezi vámi nepořádně nechovali, 8 aniž jsme něčího chleba pojedli zdarma, nýbrž v lopotě a dřině nocí i dnem pracujíce, abychom nezatížili někoho z vás; 9 ne že nemáme práva, nýbrž abychom vám sami sebe dali za vzor k napodobování nás. 10 Ba i když jsme u vás byli, nakazovali jsme vám toto: Nechce-li se komu pracovat, necht' ani nejí. 11 Slyšíme totiž, že jsou mezi vámi někteří chodící nepořádně, vůbec nepracující, ale do všeho se pletoucí; 12 nuže, takovýmto nakazujeme a vyzýváme je v Pánu Ježíšovi Kristu, aby s tichostí pracovali a jedli vlastní chléb. 13 Vy však, bratři, neochabujte v správném počínání; 14 není-li však někdo poslušen našeho slova v listu, toho si znamenejte a nestýkejte se s ním, aby se zastyděl, 15 a nepovažujte ho za nepřitele, nýbrž ho napomínejte jako bratra. 16 Kéž vám však sám Pán pokoje ustavičně dává pokoj každým způsobem. Pán se všemi vámi. 17 Pozdrav rukou mou, Pavlovou; to je znamení v každém listu, tak psávám. 18 Milost našeho Pána Ježíše Krista se všemi vámi.

1. Timoteovi

1. Timoteovi 1

1 Pavel, apoštol Jehošuy Krista podle nařízení Boha, našeho Zachránce, a Krista Jehošuu, naší naděje, 2 Timotheovi, vlastnímu dítěti ve víře: Milost, smilování, pokoj od Boha, našeho Otce, a Krista Jehošuu, našeho Pána. 3 Podle toho, jak jsem tě poprosil, ubíraje se do Makedonie, by ses pozdržel v Efesu, abys některým přikázal jiným naukám nevyučovat, 4 aniž mysl přikládat k bájím a nekonečným rodokmenům, jež spíše podněcují spory než podporují Boží domosprávu, jež je ve víře. 5 Cílem toho příkazu však je láska z čistého srdce a dobrého svědomí a nepředstírané víry; 6 těchto věcí se někteří minuli a odchýlili se k nicotnému povídání, 7 chtějíce být učiteli zákona a nerozumějící ani tomu, co říkají, ani co tak houževnatě tvrdí. 8 Nuže, víme, že zákon je dobrý, užívá-li ho kdo zákonně, 9 věda to, že zákon se netýká spravedlivého, nýbrž bezzákonných a neukázněných, bezbožných a hříšných, nesvatých a nečistých, otcobijců a matkobijců, vrahů, 10 smilníků, těch, kdo si zadávají s mužským pohlavím, únosců, lhářů, křivopřísežníků, a odporuje-li co jiného zdravému učení 11 podle blahé zvěsti slávy blaženého Boha, jíž jsem byl pověřen já; 12 [a] jsem vděčen Kristu Jehošuu, našemu Pánu, jenž mi udělil moc, že mě uznal věrným a určil si k službě 13 toho, jenž předtím byl rouhač a pronásledovatel a pánovitý drzoun; ale došel jsem smilování, protože jsem z neznalosti jednal v nevěře. 14 I rozmnožila se nadmíru milost našeho Pána s věrou a láskou, jež je v Kristu Jehošuu; 15 spolehlivé a veškerého uvítání hodné je slovo, že Kristus Jehošua přišel do světa zachránit hříšníky, z nichž první jsem já. 16 Ale smilování jsem došel pro tu příčinu, aby na mně prvním Jehošua Kristus projevil veškerou shovívavost, bych sloužil za ukázkou těch, kdo na něho budou věrou spoléhat k věčnému životu. 17 Králi věků pak, nezkažitelnému, neviditelnému, jedinému Bohu, čest a sláva na věky věků. AMĚN. 18 Tento příkaz ti, mé dítě Timothee, svěřuji podle prorocství o tobě, jež předcházela, abys jimi zmocněn válčil řádným válčením, 19 zachovávaje víru a dobré svědomí. To někteří od sebe odvrhli a stran víry ztroskotali; 20 z nich je Hymenaios a Alexander, jež jsem odevzdal Satanu, aby se kázní naučili nerouhat se.

1. Timoteovi 2

1 Především tedy vybízím, by se konaly prosby, modlitby, přímlyvy, děkování za všechny lidi, 2 za krále a všechny, kdo jsou ve vysokém postavení, abychom trávili pokojné a klidné živobytí ve vši pobožnosti a důstojné vážnosti; 3 ano, to je správné a velmi vítané před naším Zachráncem Bohem, 4 jenž si přeje, by všichni lidé byli zachráněni a přišli k plnému poznání pravdy. 5 Bůh je přece jeden a prostředník Boha a lidí jeden, člověk Kristus Jehošua, 6 jenž dal sám sebe jako výkupní náhradu pro všechny - svědectví, jež se mělo vydávat svými časy; 7 k tomu jsem byl určen já jako hlasatel a apoštol, (říkám pravdu, nelžu,) učitel národů ve víře a pravdě. 8 Chci tedy, by se muži modlili na každém místě, povznášejíce zbožné ruce bez hněvu a rozumování; 9 by se taktéž i ženy při spořádaném zevnějšku se skromností a rozvážností zdobily ne umnými účesy a zlatem nebo perlami nebo nákladným ošacením, 10 nýbrž, jak se sluší ženám přiznávajícím se k Boží bázni, skrze dobré činy. 11 Žena nechť se v tichosti učí ve vši podřízenosti, 12 vyučovat však ženě nepovolují, ani ovládat muže, nýbrž být v tichosti. 13 První byl přece utvořen Adam, potom Eva, 14 a Adam oklamán nebyl, nýbrž žena, byvši veskrze oklamána, se octla v přestoupení; 15 při rození dětí však bude uchráněna, zůstanou-li ve víře a lásce a posvěcení s rozvážností.

1. Timoteovi 3

1 Spolehlivé je slovo: Baží-li kdo po vykonávání služby dohledu, touží po krásné práci. 2 Nuže, dohlížitel musí být bez pohany, muž jedné ženy, střízlivý, rozvážný, mravný, pohostinný, schopný vyučovat, 3 neoddávající se příliš vínu, ne rváč, nýbrž umírněný, nehašteřivý, nemající záliby v penězích, 4 dobře vedoucí svůj vlastní dům, děti mající v podřízenosti se vši důstojnou vážností; 5 (neumí-li však kdo vést svůj vlastní dům, jak se bude starat o Boží shromáždění?) 6 ne nováček, aby se nenadul a neupadl do viny d'áblovy. 7 Musí však mít i dobré svědectví od těch, kdo jsou zvenčí, aby neupadl v hanbu a d'áblovu past. 8 Pečovatelé ať jsou taktéž důstojně vážní, ne obojetné řeči, nelibující si v přemíře vína, netoužící po mrzkém zisku, 9 podržující tajemství víry v čistém svědomí; 10 a ti nechť jsou nejprve přezkušováni, potom, není-li proti nim námitek, nechť pečovatelskou službu konají. 11 Ženy ať jsou taktéž důstojně vážné, nepomlouvavé, střízlivé, ve všech věcech věrné. 12 Pečovatelé nechť jsou muži jedné ženy, dobře vedoucí děti i své vlastní domy. 13 Ti zajisté, kteří dobře vykonají pečovatelskou službu, dobývají sami sobě dobrého stupně a mnoha smělosti ve víře, víře v Krista Jehošuu. 14 Tyto věci ti píši v naději, že k tobě dříve přijdu, 15 budu-li se však omeškávat, abys věděl, jak je záhodno chovat se v Božím domě, jímž je shromáždění živého Boha, sloup a základna pravdy.

27 a věru onemocněl, téměř na smrt, ale Bůh se nad ním smiloval, a nejen nad ním, nýbrž tajemství pobožnosti veliké. Bůh byl zjeven v mase, ospravedlněn v Duchu, ukázal se andělům, byl prohlášen mezi národy, uvěřilo se v něho ve světě, byl v slávě vzat vzhůru.

1. Timoteovi 4

1 Duch však výslovně praví, že v pozdějších dobách někteří od víry odpadnou, věnujíc pozornost podvodným duchům a učením démonů, 2 v pokrytectví mluvících lež, na svém vlastním svědomí jakoby žhavým železem znečitlivěných, 3 bránících vstupovat v manželství, nařizujících zdržovat se pokrmů, jež Bůh stvořil k užívání s děkováním pro ty, kdo jsou věrní a znají pravdu. 4 Vždyť každé Boží stvoření je dobré a nic není k odhození, přijímá-li se s děkováním, 5 neboť se Božím slovem a oslovováním Boha posvěcuje. 6 Budeš-li bratrům předkládat tyto věci, budeš dobrý služebník Krista Jehošuy, vyživovaný slovy víry a dobrého učení, jež jsi plně následoval. 7 Světským a babským bájím se však vyhýbej, nýbrž se cvič k pobožnosti, 8 neboť tělesné cvičení je užitečné k málu, pobožnost však je užitečná ke všemu, majíc příslib života nynějšího i budoucího. 9 To slovo je spolehlivé a hodné veškerého uvítání; 10 vždyť k tomu cíli se lopotíme a snášíme hanobení, protože doufáme v živého Boha, jenž je Zachovatelem všech lidí, zejména věřících. 11 Tyto věci příkazuj a vyučuj jim. 12 Nechť nikdo nepohrdá tvým mládím, nýbrž buď vzorem věřících ve slovo, v chování, v lásce, ve víře, v čistotě. 13 Než přijdu, věnuj se čtení, povzbuzování, vyučování. 14 Nezanedbávej dar, jenž je v tobě, jenž ti byl dán skrze prorocství s pokládáním rukou staršovstva. 15 Těmito věcmi se zaměstnávej, v těchto věcech žij, aby tvůj pokrok byl zřejmý všem: 16 Buď bedliv sám sebe i učení, zůstávej v nich stále, neboť budeš-li konat toto, uchráníš sám sebe i ty, kdo ti naslouchají.

1. Timoteovi 5

1 Na staršího se nerozkřikuj, nýbrž ho napomínej jako otce, mladší muže jako bratry, 2 starší ženy jako matky, mladší jako sestry ve vši čistotě. 3 Vdovy, jež jsou skutečně vdovy, cti; 4 má-li však některá vdova děti nebo potomky, nechť se oni učí být pobožní nejprve vůči svému vlastnímu domu a odevzdávat oplátku rodičům, neboť to je velmi vítané před Bohem. 5 Ta pak, jež je skutečně vdova a osamělá, doufá v Boha a vytrvává v prosbách a modlitbách nocí i dnem; 6 ta však, jež je zvyklá požitkářství, je zaživa mrtva. 7 A tyto věci příkazuj, aby oni byli bez pohany. 8 Nečiní-li však kdo opatření pro své vlastní, a zejména pro příslušníky své domácnosti, zapřel víru a je horší než nevěřící. 9 Do seznamu nechť se pojímá vdova dosáhší ne méně než šedesáti let, žena jednoho muže, 10 osvědčená v dobrých činech, vychovala-li děti, prokazovala-li pohostinství, myla-li nohy svatých, vypomáhala-li těm, kdo byli v tísní, oddávala-li se pilně veškerému dobrému dílu. 11 Mladší vdovy však odmítej, neboť když proti KRISTU zbujnějí, chce se jim vdávat; 12 mají na sobě vinu, protože odvrhly první víru, 13 a přitom se také učí být zahálčivé a chodit po domech a nejen zahálčivé, nýbrž i klevetné a všetečné, a mluvit, co se nemá. 14 Jsem tedy raději pro to, by se mladší vdávaly, rodily děti, vedly domácnost, nedávaly nižádné příležitosti odpůrci - následkem potupy. 15 Některé se totiž již za Satanem odchýlily. 16 Má-li některý nebo některá věřící vdovy, nechť jim vypomáhá a nechť není zatěžováno shromáždění, aby mohlo vypomoci těm, jež jsou skutečně vdovy. 17 Starší, kteří vedení dobře zastávají, nechť jsou považováni za hodny dvojí cti, zejména ti, kteří se lopotí v slovo a učení. 18 Písmo přece praví: Mlaticímu hovézímu dobytčeti nenasadíš náhubek, a: Dělník je hoden své mzdy. 19 Žaloby proti staršímu nepřijímej, ledaže by to bylo na základě slyšení dvou nebo tří svědků. 20 Ty, kdo hřeší, usvědčuj přede všemi, aby i ostatní měli bázeň. 21 Zapřísahám tě před Bohem a Kristem Jehošou a vyvolenými anděly, abys bez předsudku tyto věci zachoval a nic nekonal podle osobní náklonnosti. 22 Na nikoho ruce hned nepokládej, aniž měj co společného s hříchy druhých; sám sebe udržuj čistým. 23 Nepij již pouhé vody, nýbrž užívej trochy vína pro svůj žaludek a své časté nemoci. 24 Hříchy některých lidí jsou předem patrné a předem se berou k soudu, některé lidi pak jejich hříchy i následují; 25 a taktéž jsou předem patrné i dobré činy, a ty, s nimiž je tomu jinak, se nemohou utajit.

1. Timoteovi 6

1 Kolik je nevolníků pod jhem, ať své vlastní velitele uznávají za hodny vši cti, aby se Božímu jménu a učení nedělo rouhání; 2 a kteří mají velitele věřící, ať si je nezlehčují, protože jsou bratři, nýbrž ať slouží tím poddaněji, protože ti, kteří mají prospěch z dobré práce, jsou věrní a milovaní. Těmto věcem vyučuj a vybízej k nim. 3 Vyučuje-li kdo jinak a nepřístupuje-li na zdravá slova, slova našeho Pána Jehošuy Krista, a učení, jež je v souladu s pobožností, 4 je nadutý a neumí nic, nýbrž stůně na spory a hašteření o slova, z nichž pochází závist, svár, urážlivé řeči, zlá podezření, 5 ustavičné potyčky lidí v mysli veskrze zkažených a pravdy zbavených, domnívajících se, že cílem pobožnosti je zisk. 6 Ano, pobožnost se skromností zisk je, veliký. 7 Nic jsme přece do světa nevněsli; [je jasné,] že ani vynést nic nemůžeme,

8 máme-li však obživu a přikrytí, spokojíme se s těmito věcmi. 9 Ti však, kteří chtějí být bohatí, upadají do pokoušení a pastí a mnoha zpozdilých a škodlivých chtivostí, jež lidi ponořují do zhouby a zkázy. 10 Jeť záliba v penězích kořenem všech zel a někteří, tíhnouce k ní, zbloudili pryč od víry a sami se probodali mnoha bolestmi. 11 Ty však, ó Boží člověče, před těmito věcmi prchej a žeň se za spravedlností, pobožností, věrou, láskou, vytrvalostí, tichostí ducha; 12 namáhej se usilovně v dobrém zápase víry, chop se věčného života, k němuž jsi byl povolán, a vyznal jsi dobré vyznání v přítomnosti mnoha svědků. 13 Prikazuji ti v přítomnosti Boha, jenž vše uchovává při životě, a Krista Jehošuu, jenž dobré vyznání dosvědčil před Pontiem Pilátem, 14 to nařízení bez poskvrny, bez pohany dodržet až do objevení našeho Pána Jehošuy Krista, 15 jež svou dobou ukáže blažený a jediný Mocnář, Král těch, kdo kralují, a Pán těch, kdo panují, 16 jenž jediný má nesmrtelnost a sídlí v nepřístupném světle, jehož nikdo z lidí neviděl, aniž uvidět může, jemuž čest a věčná vláda. AMÉN. 17 Těm, kdo jsou v nynějším věku bohatí, prikazuj nesmýšlet povýšeně, aniž doufat v nejistotu bohatství, nýbrž v Boha, jenž nám bohatě všechny věci poskytuje k užítku, 18 činit dobro, být bohatí v dobrých činech, být štedří, ochotni sdílet se; 19 sami sobě střídat na dobrý základ do budoucna, aby se mohli chopit toho, co je skutečně život. 20 Ó Timothee, zachovej svěřený vklad, odvraceje se od světských prázdných žvástů a odporujících stanovisk lživě tak jmenovaného poznání, 21 k němuž přiznávající se někteří, se stran víry minuli cíle. Milost s tebou.

2. Timoteovi

2. Timoteovi 1

1 Pavel, apoštol Jehošuy Krista podle Boží vůle v souladu s příslibem života, jenž je v Kristu Jehošuoovi, 2 Timotheovi, milovanému dítěti: Milost, smilování, pokoj od Boha Otce a Krista Jehošuy, našeho Pána. 3 Jsem vděčen Bohu, jemuž od svých předků s čistým svědomím konám svatou službu, že bez přestání vzpomínku na tebe mám na mysli v svých prosbách nocí i dnem 4 ve vroucí tužbě uvidět tě, jsa pamětliv tvých slz, abych byl naplněn radostí; 5 upamatovávaje se na nepředstíranou víru, jež v tobě byla, jež se usídlila nejprve v tvé bábě Loidě a tvé matce Eunice, a jsem přesvědčen, že i v tobě. 6 Pro tuto příčinu ti připomínám, bys znovu rozněcoval Boží dar, jenž v tobě je skrze položení mých rukou; 7 Bůh nám přece nedal ducha zbabělosti, nýbrž moci a lásky a moudré rozvážnosti. 8 Nestyd' se tedy za svědectví našeho Pána ani za mne, jeho vězně, nýbrž vytrp zlo spolu s blahou zvěstí podle moci Boha, 9 jenž nás zachránil a svatým povoláním povolal ne podle našich činů, nýbrž podle vlastního předsevzetí a milosti, jež nám byla dána v Kristu Jehošuoovi před věčnými dobami, 10 nyní však vyšla najevo skrze objevení našeho Zachránce Jehošuy Krista, jenž skoncoval se smrtí a do světla uvedl život a nezkazitelnost skrze blahou zvěst. 11 K tomu jsem byl za hlasatele a apoštola a učitele národů určen já; 12 pro tuto příčinu také tyto věci trpím, ale nestydím se, neboť vím, komu jsem uvěřil, a jsem přesvědčen, že je mocen pro onen den zachovat vklad, jež jsem mu svěřil. 13 Podržuj si přehled zdravých slov, jež jsi ode mne uslyšel, ve víře a lásce, jež je v Kristu Jehošuoovi; 14 zachovej ten hodnotný svěřený vklad skrze Svatého Ducha, jenž v nás uvnitř sídlí. 15 To, že se všichni, kteří jsou v Asii, ode mne odvrátili, víš; z nich je Fygellos a Hermogenés. 16 Kéž Pán udělí smilování domu Onésiforovu, protože on mě často osvěžil a za můj řetěz se nestyděl, 17 nýbrž mě, když přišel do Říma, velmi usilovně hledal a našel, - 18 kéž mu Pán dá najít smilování od Pána v onen den, - a kolik se napsluhoval v Efesu, víš ještě lépe ty.

2. Timoteovi 2

1 Ty tedy, mé dítě, buď silný v milosti, jež je v Kristu Jehošuoovi, 2 a ty věci, jež jsi v přítomnosti mnoha svědků ode mne uslyšel, svěťuj spolehlivým lidem, kteří budou způsobilí vyučovat i jiné. 3 Ujmi se své účasti na utrpení jako dobrý voják Jehošuy Krista; 4 nikdo, kdo se na vojnu dává, se nezaplétá do zájmů občanského života, aby se zalíbil tomu, jenž ho na vojnu najal. 5 A také když někdo zápolí, není ověnčován, leč by byl zápolil podle pravidel; 6 rolník se musí nejprve lopotit, než se mu dostává podíl z úrody. 7 Mysli na to, co pravím; však ti Pán dá ve všech věcech pochopení. 8 Pamatuj na Jehošuu Krista vzkříšeného zprostřed mrtvých, ze semene Davidova, podle mé blahé zvěsti, 9 v níž trpím zlo, až do pout jako zločinec; ale Boží slovo spoutáno není. 10 Pro tuto příčinu všechny věci trpělivě snáším pro vyvolené, aby i oni došli záchrany, jež je v Kristu Jehošuoovi, s věčnou slávou. 11 To slovo je spolehlivé; ano, umřeli-li jsme s ním, budeme i spolu žít, 12 snášíme-li trpělivě, budeme i spolu kralovat, zapíráme-li, zapře nás i on, 13 jsme-li nevěrní, on zůstává věren - nemůže přece zapřít sám sebe. 14 Na tyto věci upomínej a před Pánem zapřísahej, by se nehašteřili o slova; to není k ničemu prospěšné a vede k podvracení posluchačů. 15 Vynasnaž se Bohu sám sebe představit jako osvědčeného pracovníka, jenž se nemá zač stydět, rovně kráječícího slovo pravdy. 16 Světským prázdným žvástům se však zdaleka vyhýbej, neboť oni postoupí k ještě větší bezbožnosti 17 a jejich slovo se bude rozžírat jako sněť; z nich je Hymenaios a Filétos, 18 kteří se stran pravdy minuli cíle, neboť říkají, že opětovné vstání již nastalo, a víru některých převracejí. 19 Pevný Boží základ však přece stojí, maje tuto pečeť: Pán zná ty, kteří jsou jeho, a: Necht' každý, kdo jmenuje jméno Páně, odstoupí od nepravosti. 20 Ve velikém domě však jsou nejen nádoby zlaté a stříbrné, nýbrž i dřevěné a hliněné, a některé ke cti a některé zase k necti; 21 nuže, jestliže se od těch někdo oddělením zprostřed nich očistí, bude nádobou ke cti, posvěcenou, Hospodáři se dobře hodící, připravenou ke každému dobrému dílu. 22 Před mladickými choutkami však prchej a žeň se za spravedlností, věrou, láskou, pokojem s těmi, kdo se Pána dovolávají z čistého srdce. 23 Pošetilým a nesmyslným sporům se však vyhýbej; víš, že plodí hašteření, 24 a nevolník Páně se hašteřit nemá, nýbrž být laskavý ke všem, schopný vyučovat, trpělivý, 25 v tichosti napravující ty, kdo se zarputile stavějí na odpor; snad jim Bůh někdy dá pokání k uznání pravdy 26 a k tomu, aby se probrali z ďablových pastí, jsouce od něho polapeni, k činění vůle jeho.

2. Timoteovi 3

1 Věz však toto: že v posledních dnech nadejdou obtížné doby, 2 neboť lidé budou milovní samých sebe, milovní peněz, vychloubační, pyšní, rouhaví, rodičů neposlušní, nevděční, nesvatí, 3 bez přirozené lásky, nesmiřitelní, utrhační, bez sebekázně, suroví, nemilovní dobra, 4 zrádní, ukvapení, nadutí, spíše milovní rozkoši než milovní Boha, 5 mající zevní tvářnost pobožnosti, její moc však zapírající, a od těch se odvracej; 6 však z těch jsou ti, kteří se vluzují do domů a v zajetí berou žinky zavalené hříchy, vedené různými choutkami,

7 stále se učící a nikdy k plnému poznání pravdy nemohoucí přijít. 8 Jako se však Iannés a Iambrés postavili proti Mojžíšovi, tak se i tito stavějí proti pravdě, lidé v mysli veskrze zkažení, stran víry zavržení; 9 nepostoupí však dále, neboť jejich šílenství bude všem naprosto zřejmé, jako se zřejmým stalo i šílenství oněch. 10 Tys však byl plně obeznámen s mým učením, chováním, předsevzetím, věrou, shovívavostí, láskou, vytrvalostí, 11 pronásledováními, utrpeními, jaká mi nastala v Antiochii, v Ikoniu, v Lystře, jaká pronásledování jsem podstoupil, a ze všech mě Pán vyprostil. 12 A budou ovšem pronásledováni všichni, kdo si přejí žít pobožně v Kristu Jehošuuvi, 13 zlí lidé však a šalební kejklíři postoupí k horšímu, svůdcové i svádění. 14 Ty však zůstávej v těch věcech, jimž ses naučil a o nichž jsi byl ujištěn, věda, od koho ses jim naučil, 15 a protože od útlého dětství znáš posvátná Písma, jež tě mohou učinit moudrým k záchraně skrze víru, víru v Krista Jehošuu. 16 Veškeré Písmo je vdechnuté Bohem a užitečné k vyučování, k usvědčování, k napravování, k výchově, jež je v spravedlnosti, 17 aby Boží člověk byl dokonalý, dokonale vystrojený ke každému dobrému dílu.

2. Timoteovi 4

1 Zapřísahám tě v přítomnosti Boha a Krista Jehošuy, jenž brzy bude soudit živé i mrtvé, a jeho objevením a jeho královstvím: 2 Hlásej slovo, naléhej při příležitosti i mimo příležitost, usvědčuj, kárej, povzbuzuj ve vši shovívavosti a nauce. 3 Však bude doba, kdy zdravého učení nesnesou, nýbrž sami sobě nakupí učitelů podle svých vlastních choutek, majíce svědění v uchu, 4 a odvrátí ucho od pravdy, zato však se odchýlí k bájím. 5 Ty však buď ve všech věcech střízliv, vytrp zlo, vykonej dílo hlasatele blahé zvěsti, cele splň svou službu. 6 Já totiž již dospívám k tomu, bych byl vylit - ano, mně nadešla doba uvolnění; 7 svůj dobrý zápas jsem dozápasil, svůj běh jsem dokončil, svou víru jsem uchoval; 8 nadále je pro mne uložen věnec spravedlnosti, jež mi v onen den odevzdá Pán, spravedlivý Soudce, a nejen mně, nýbrž i všem, kdo jeho objevení milují. 9 Vynasnaž se přijít ke mně rychle, 10 neboť Démas mě opustil, zamilovav si nynější věk a odebral se do Thessaloniky, Crescens do Galatie, Titus do Dalmatie; 11 u mne je jen Lukáš. Vezmi Marka a přiveď ho s sebou, neboť se mi k obsluze dobře hodí; 12 Tychika jsem totiž odeslal do Efesu. 13 Ten cestovní plášť, jež jsem nechal v Tróadě u Karpa, hled' přinést, až sem půjdeš, i knihy, zejména pergameny. 14 Alexander, mědikovec, se vůči mně dopustil mnoha zlých věcí; Pán mu odplatí podle jeho činů. 15 I ty se ho chraň, neboť se tvrdě postavil proti tomu, co říkáme my. 16 Při mé první obhajobě při mně nebyl nikdo, nýbrž mě všichni opustili; kéž se jim to nezapočítá. 17 Stanul však při mně Pán a posilnil mě, aby skrze mne bylo poselství plně prohlášeno a aby je uslyšeli všichni lidé z národů, i byl jsem z tlamy lva vyproštěn - 18 Pán mě vyprostí od veškerého nepřátelského počínání a zachová pro své nebeské království; jemu sláva na věky věků. AMÉN. 19 Pozdrav Priscu a Aquilu a dům Onésiforův. 20 Erastos zůstal v Korintu, Trofima jsem však zanechal v Milétu nemocného. 21 Vynasnaž se přijít před zimou. Pozdravuje tě Eubúlos a Pudens a Linus a Claudia a všichni bratři. 22 Pán Jehošua Kristus s tvým duchem. Milost s vámi.

Titovi

Titovi 1

1 Pavel, nevolník Boží a apoštol Jehošuy Krista podle víry Božích vyvolených a plného poznání pravdy, jež je podle pobožnosti, 2 v naději věčného života, jež Bůh, jenž je prost lži, přislíbil před věčnými časy, 3 své slovo však svou dobou zjevil v poselství, jímž jsem byl pověřen já podle nařízení našeho Zachránce, Boha - 4 Titovi, vlastnímu dítěti podle víry nám společné: Milost a pokoj od Boha Otce a Krista Jehošuy, našeho Zachránce. 5 Na Krétě jsem tě ponechal z této příčiny: Abys ostatní věci ještě uvedl do úplného pořádku a v každém městě ustanovil starší, jak jsem ti nařídil já: 6 je-li někdo prost jakéhokoli obvinění, muž jedné ženy, mající věřící děti, ne takové, na něž jsou stížnosti pro rozpustilost, nebo nepoddajné. 7 Dohlížitel přece jakéhokoli obvinění prost být musí, jako Boží správce; ne svěhlavý, ne popudlivý, neoddávající se příliš vínu, ne rváč, netoužící po mrzkém zisku, 8 nýbrž pohostinný, libující si v dobru, rozvázný, spravedlivý, zbožný, střídmý, 9 Inoucí k spolehlivému slovu podle nauky, aby byl schopen i povzbuzovat zdravým učením i přemáhat odporující. 10 Jsou totiž mnozí a vzpurní nicotní mluvkové a podvaděči myslí, zejména ti, kteří jsou z obřízky, 11 jimž nutno ústa zavírat, kteří převracejí celé domy, pro mrzký zisk vyučující věcem, jimž se vyučovat nemá. 12 Kterýsi z nich, jejich vlastní prorok, řekl: Kréťané jsou vždy lháři, zlá zvěř, líná břicha; 13 toto svědectví je pravdivé a pro tuto příčinu je přísně kárej, aby byli ve víře zdraví, 14 nepřikládajíc mysl k židovským bájím a příkazům lidí odvracejících se od pravdy. 15 Čistým jsou všechny věci čisté, poskvrněným však a nevěřícím není čistého nic, nýbrž i jejich mysl i svědomí je poskvrněno; 16 vyznávají, že o Bohu vědí, svými činy ho však zapírají, jsouce ohavní a nepovlní a vzhledem k jakémukoli dobrému dílu bezcenní.

Titovi 2

1 Ty však mluv věci, jež se sluší na zdravé učení: 2 Starci ať jsou střízliví, důstojní, rozvázní, zdraví ve víře, lásce, trpělivosti; 3 stařeny taktěž ať jsou ve vystupování takové, jak se sluší na osoby mající co činit s posvátnými věcmi, nepomlouvavé, ne zotročené přemírou vína, vyučující správným věcem: 4 aby mladé ženy vedly k tomu, by měly rády své muže, měly rády své děti, 5 byly rozvázné, cudné, pilné v domácích pracích, dobrotivé, podřízené svým vlastním mužům, aby se o Božím slovu nemluvalo zle. 6 Mladší muže taktěž nabádej, by si počínali rozvázně, 7 sám sebe podáváje stran všech věcí za vzor dobrých činů: v učení neporušenost, důstojnou vážnost, 8 zdravé slovo, jež nelze odsoudit, aby se protivník zastyděl, nemaje o nás co špatného říkat; 9 nevolníci ať se vlastním velitelům podřizují, ve všech věcech se snaží líbit, neodmlouvají, 10 neokrádají, nýbrž projevují veškerou poctivou věrnost, aby ve všech věcech ozdobovali učení, učení našeho Zachránce Boha. 11 Objevila se přece Boží milost, přinášející záchranu pro všechny lidi, 12 vyučující nás, abychom si odepřeli bezbožnost a choutky světa a žili v nynějším běhu věci rozumně, spravedlivě a pobožně, 13 očekávajíc blaženou naději a objevení slávy našeho velikého Boha a Zachránce Jehošuy Krista, 14 jenž za nás dal sám sebe, aby si nás vykoupil od vší bezzákonnosti a sám sobě očistil lid vyhrazený za vlastnictví, horlivý v dobrých činech. 15 Tyto věci mluv a nabádej a kárej se vším plnomocenstvím; nechť tě nikdo nepřezírá.

Titovi 3

1 Upomínej je, by se podřizovali úřadům, vrchnostem, prokazovali poslušnost a byli hotovi k veškerému dobrému dílu, 2 o nikom zle nemluvili, byli nehašteřiví, umírnění, projevující veškerou tichost vůči všem lidem. 3 Vždyť i my jsme kdysi byli zpozdilí, nepovlní, bloudili jsme, otročice různým choutkám a rozkoším, trávíce život v zlobě a závisti, plni zášti, nenávidíce se navzájem; 4 když se však objevila vlídnost a lidomilnost našeho Zachránce Boha, 5 zachránil nás ne na základě činů, jež byly ve spravedlnosti, jež jsme vykonali my, nýbrž podle soucitu svého, koupelí obrození a obnovením Svatého Ducha, - 6 jehož na nás bohatě vylil skrze Jehošuu Krista, našeho Zachránce, - 7 abychom se, byvše ospravedlnění milostí jeho, stali dědici podle naděje věčného života. 8 To slovo je spolehlivé, i chci bys na těchto věcech důsledně trval, aby ti, kdo Bohu uvěřili, pamatovali na pilné pěstování dobrých činů; tyto věci jsou dobré a lidem užitečné, 9 pošetilým sporům a rodokmenům a svárům a hašteřením o zákon se však zdaleka vyhýbej, neboť jsou bez užítku a nicotné. 10 Sektářského člověka hled' po prvním a druhém napomenutí odbýt; 11 víš, že takovýto je zvrácený a hřeší, jsa sám skrze sebe odsouzen. 12 Až k tobě pošlu Artemu nebo Tychika, vynasnaž se přijít ke mně do Nikopole, neboť tam jsem se rozhodl přezimovat. 13 Zěnu, zákoníka, a Apollóa pečlivě vyprav na cestu, aby jim nic nechybělo, 14 a i naši nechť se učí pilně pěstovat dobré činy pro nutné potřeby, aby nebyli neplodní. 15 Pozdravují tě všichni, kteří jsou u mne. Pozdrav ty, kteří nás mají rádi ve víře. Milost se všemi vámi.

Filemonovi

Filemonovi 1

1 Pavel, vězeň Krista Jehošuy, a Timotheos, bratr, Filémonovi, milovanému a našemu spolupracovníku, 2 i Apfii, sestře, a Archippovi, našemu spolubojovníku, a shromáždění, jež je v tvém domě: 3 Milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a Pána Jehošuy Krista. 4 Vždy svému Bohu děkuji, konaje zmínku o tobě při svých modlitbách - 5 slyšímť o tvé lásce a víře, již máš vůči Pánu Jehošuoovi a vůči všem svatým - 6 tak aby se tvé účastnictví víry stalo účinným v uznání všeho dobrého, jež je v nás vůči Kristu [Jehošuoovi]. 7 Ano, jsme velmi vděčni a povzbuzeni tvou láskou, protože skrze tebe, bratře, je nitro svatých občerstveno. 8 Proto, ač mám v Kristu mnoho smělosti ti nařizovat, co náleží, 9 pro lásku raději prosím, jsa takový, - jako Pavel, stařec, a nyní i vězeň Jehošuy Krista, - 10 prosím tě za dítě své, za toho, jehož jsem zplodil já v [svých] poutech, Onésima, 11 jenž se ti kdysi k ničemu nehodil, nyní se však dobře hodí tobě i mně, jehož jsem [ti] poslal zpět, 12 [ty však k sobě vezmi] jeho, to jest nitro mé; 13 já bych si ho byl rád podržel pro sebe, aby mě za tebe v poutech pro blahou zvěst obsluhoval, 14 umínil jsem si však nic neučinit bez ohledu na mínění tvé, aby tvé dobrodiní bylo ne jakoby z nutnosti, nýbrž z ochoty. 15 Vždyť snad byl od tebe proto na čas odloučen, abys ho cele vlastnil navždy, 16 ne již jako nevolníka, nýbrž více než nevolníka: milovaného bratra, zejména pro mne - a čím spíše pro tebe i v mase i v Pánu! 17 Máš-li tedy za společníka mne, vezmi ho k sobě jako mne; 18 jestliže tě však v čem poškodil nebo ti je co dlužen, připiš to k tíži mně. 19 Já, Pavel, jsem to napsal rukou svou, já to splatím - ať ti nemusím říkat, že jsi mi nadto dlužen i sám sebe; 20 ano, bratře, kéž se od tebe dostane v Pánu prospěchu mně - občerství v Kristu mé nitro. 21 Napsal jsem ti, důvěřuje tvé poslušnosti, věda, že učiníš i více než ty věci, jež pravím; 22 zároveň mi však také chystej ubytování, neboť doufám, že vám skrze vaše modlitby budu darován. 23 Pozdravuje tě Epafras, můj spoluzajatec v Kristu Jehošuoovi, 24 Marek, Aristarchos, Démas, Lukáš, moji spolupracovníci. 25 Milost našeho Pána Jehošuy Krista s vaším duchem.

Židům

Židům 1

1 Dříve Bůh po mnoha částech a mnoha způsoby k otcům promlouval v prorocích; 2 k nám na konci těchto dní promluvil v osobě Syna, jehož určil za dědice všech věcí, skrze něhož také učinil světy, 3 jenž, jsa září jeho slávy a výrazem jeho podstaty, a udržuje všechny věci slovem své moci, [sám skrze sebe] vykonal smytí hříchů a usedl na pravici veličenství na výsostech, 4 zaujáv tím lepší místo než andělé, čím výtečnější jméno dědí než oni. 5 Kterémupak z andělů kdy řekl: Ty jsi můj Syn, já jsem tě dnes zplodil? - a opět: Já mu budu za otce a on mi bude za syna? 6 A opět, při uvedení prvorozeného do obydleného světa, praví: A nechť se mu všichni Boží andělé klanějí. 7 A o andělech praví: Jenž své anděly činí duchy a své vykonavatele služby plamenem ohně - 8 zato o Synu však: Tvůj trůn, Bože, je do věčného věku a žezlem tvého království je žezlo přímosti; 9 zamiloval sis spravedlnost a v nenávist jsi pojal bezzákonnost - pro tuto příčinu tě Bůh, tvůj Bůh, pomazal olejem jáсотu nad tvé druhy; 10 a: Tys, Jehovo, při počátcích založil zemi a nebesa jsou díla tvých rukou; 11 ona vezmou za své, ty však přetrváváš, i zvětšej všechna jako šat 12 a svineš je jako příkrývku a budou vyměněna, ty však jsi Týž a tvých let neubude. 13 A o kterém z andělů kdy řekl: Sed' po mé pravici, než tvé nepřátele položím za podnož tvých nohou? 14 Nejsou oni všichni službu vykonávající duchové, k obsluze vysílání vzhledem k těm, kdo budou dědit záchranu?

Židům 2

1 Pro tuto příčinu musíme těm věcem, jež jsme uslyšeli, věnovat mnohem bedlivější pozornost, abychom nějak nesklouzli stranou. 2 Jestliže totiž skrze anděly promluvené slovo bylo řečeno jako spolehlivě platné a každému přestoupení a neuposlechnutí se dostalo oprávněné odplaty, 3 jak unikneme my, zanedbáme-li tak velkolepou záchranu, jež započala zvěstováním skrze Pána a vůči nám byla potvrzena od těch, kteří slyšeli, 4 čemuž nadto s nimi vydával svědectví Bůh, i znameními a zázraky a různými mocnými činy, i přiděly Svatého Ducha podle svého přání? 5 Budoucí obydlený svět, o němž mluvíme, přece nepodřídil andělům. 6 Vždyť kdesi někdo dosvědčil, pravě: Co je člověk, že na něho vzpomínáš, nebo syn člověka, že ho navštěvuješ? 7 Proti andělům jsi ho něco málo ponížil, ověnil jsi ho slávou a ctí [a ustanovil jsi ho nad díly svých rukou], 8 všechny věci jsi podřídil pod jeho nohy. Podřídil-liť mu všechny věci, nenechal nic jemu nepodřízeno, nyní však ještě nevidíme všechny věci podřízené jemu, 9 hledíme však na Jehošuu, jenž byl proti andělům něco málo ponížen vzhledem k utrpení smrti, ověněného slávou a ctí; tak aby Boží milostí okusil smrti za vše. 10 Slušeloť se jemu, z jehož příčiny všechny věci jsou a skrze něhož všechny věci jsou, k uvedení mnoha synů do slávy učinit původce jejich záchranu dokonalým skrze utrpení. 11 I ten totiž, jenž posvěcuje, i ti, kdo jsou posvěcováni, jsou všichni z jednoho, a pro tu příčinu se nestydí je nazývat bratry, 12 pravě: Ohlásím tvé jméno svým bratrům, uprostřed shromáždění tě budu chválit zpěvem. 13 A opět: Já budu mít důvěru v něho; a opět: Hle, já a děťátka, jež mi dal Bůh. 14 Jelikož tedy děťátka jsou společně účastna krve a masa, přijal podíl na těchže věcech téměř stejně i on, aby mohl skrze smrt skoncovat s tím, jenž má vládu smrti, to jest s ďáblem, 15 a vymanit všechny, kteří po všechem život byli bázní ze smrti drženi v otroctví. 16 Vždyť se snad přece neujímá andělů, nýbrž se ujímá semene Abrahamova; 17 patřilo se mu tudíž být po všech stránkách připodobněnu bratrům, aby se mohl stát soucitným a věrným veleknězem ve věcech týkajících se Boha, k tomu, aby byl s to učinit zadost za hříchy lidu. 18 V tom totiž, co sám vytrpěl, byv podroben pokušením, může těm, kdo jsou pokoušeni, pomáhat.

Židům 3

1 Tudíž, svatí bratři, podílníci nebeského povolání, považte toho, jenž je Apoštol a Velekněz našeho vyznání, Jehošuy, 2 jenž je věren tomu, jenž ho ustanovil, jako i Mojžíš v celém jeho domě, 3 ba tím větší nad Mojžíše slávy hodným je uznán on, čím větší čest než dům má ten, kdo jej zřídil. 4 Každý dům přece bývá od někoho zřizován, ten však, jenž zřizuje všechny věci, je Bůh; 5 a Mojžíš ovšem byl v celém jeho domě věren jako vznešený služebník, na svědectví věcí, o nichž se mělo promluvit později, 6 Kristus však jako Syn nad jeho domem, a jeho domem jsme my, udržíme-li ovšem smělou a chloubu naděje pevnou až do konce. 7 Proto, jak praví Svatý Duch: Dnes, zaslechnete-li jeho hlas, 8 nezatvrzujte svá srdce jako při tom roztrpčení v den pokoušení v pustině, 9 kde mě vaši otcové podrobili pokoušení vyšetřováním a viděli mé činy po čtyřicet let. 10 Proto jsem na toto pokolení zanevřel a řekl jsem: Stále srdcem bloudí, vždyť oni mých cest nepoznali; 11 jakož jsem ve svém hněvu přísáhl: Vstoupí-li do mého odpočinku! 12 Hleďte bratři, ať snad v někom z vás není zlé srdce nevěry, v odpadnutí od živého Boha, 13 nýbrž se sami povzbuzujte každý den, dokud se nazývá: dnes, aby někdo z vás nebyl zatvrzen klamem hříchu. 14 Ano, stali jsme se KRISTOVÝMI druhy, udržíme-li ovšem počátek spoléhání pevný až do konce,

15 když se praví: Dnes, zaslechnete-li jeho hlas, nezatvrzujte svá srdce, jako při tom roztrpčení; 16 (kteřípak to byli, kteří zaslechli a roztrpčili? Což ne všichni ti, kteří, byvše vyvedeni Mojžíšem, vyšli z Egypta? 17 A na které zanevřel na čtyřicet let? Ne na ty, kteří zhřešili, jejichž mrtvoly padly v pustině? 18 A kterým přísáhl, že do jeho odpočinku nevstoupí, ne-li těm, kteří si nedali říci? 19 I vidíme, že nemohli vstoupit pro nevěru;)

Židům 4

1 bojme se tedy, aby se snad, pokud se v platnosti ponechává příslib týkající se vstupu do jeho odpočinku, o někom z vás nezdálo, že jej promeškal. 2 Vždyť jsme přece obdařeni blahou zvěstí právě tak jako i onino, ale oněm slovo té zprávy neprospělo, nejsou v těch, kteří zaslechli, smíšeno s věrou; 3 do toho odpočinku přece vstupujeme my, kteří jsme uvěřili, podle toho, jak řekl: Jakož jsem ve svém hněvu přísáhl: Vstoupí-li do mého odpočinku! - přestože od založení světa byly práce ukončeny, 4 neboť o sedmém dni kdesi promluvil takto: A v sedmý den Bůh odpočinul od všech svých prací; 5 a v tomto zase: Vstoupí-li do mého odpočinku! 6 Jelikož tedy zůstává při tom, že do něho někteří vstoupí, a ti, jimž se blahé zvěsti dostalo dříve, nevstoupili, protože si nedali říci, 7 určuje opět jakýsi den, právě v Davidovi: Dnes, po tak dlouhém čase (podle toho, jak bylo řečeno předtím): Dnes, zaslechnete-li jeho hlas, nezatvrzujte svá srdce; 8 kdyby je totiž byl do odpočinku uvedl Josue, nebyl by po těchto věcech mluvil o dalším dni. 9 Božímu lidu tedy jakýsi klid dne šabatu zbývá, 10 neboť kdo do jeho odpočinku vstoupil, sám také odpočinul od svých prací právě tak jako Bůh od svých vlastních. 11 Vynasnažme se tedy do onoho odpočinku vstoupit, aby někdo nepadl podle téhož příkladu nepovolenosti; 12 jeť Boží slovo živé a účinné a ostřejší nad každý dvojsečný meč, a pronikající až k rozdělení duše a ducha a kloubů i morku a je rozlišovatelem úvah a úmyslů srdce, 13 a není stvoření, jež by před ním nebylo patrné, nýbrž všechny věci jsou očím toho, s nímž máme co činit, nahé a odhalené. 14 Majíce tedy velikého velekněze, prošetšího nebesy, Jehošuu, Božího syna, držme se svého vyznání; 15 nemámeť velekněze neschopného pocítit soustrast s našimi slabostmi, nýbrž vytrpěšího pokoušení po všech stránkách podobně, mimo hřích. 16 Se smělostí tedy přistupujme k trůnu milosti, aby se nám dostalo soucit a abychom došli milosti ke včasné pomoci.

Židům 5

1 Každý velekněz, vybíraný zprostřed lidí, se přece pro lidi ustanovuje stran věcí týkajících se Boha, aby přinášel i dary i oběti za hříchy, 2 jsa schopen mít strpení s nezalými a bloudícími, jelikož i sám je obklopen slabostí, 3 a příčinou této slabosti má jak za lid, tak i sám za sebe obětovat za hříchy. 4 A tu čest si nikdo nebere sám, nýbrž jí nabývá, jsa povoláván od Boha, právě jako i Áron; 5 tak se ani KRISTUS neoslavil sám, by se stal veleknězem, nýbrž ten, jenž k němu promluvil: Ty jsi můj Syn, já jsem tě dnes zplodil; 6 jakož i na jiném místě praví: Ty jsi navždy knězem podle řádu Melchisedekova. 7 A on za dní svého masa, předloživ prosby i úpěnlivé žádosti k tomu, jenž ho ze smrti mohl vysvobodit, se silným voláním a slzami, (a pro svou nábožnost byv vyslyšen,) 8 získal zkušenost poslušnosti, jakkoli byl Syn, z těch věcí, jež vytrpěl, 9 a byv učiněn dokonalým, stal se všem, kdo ho jsou poslušni, půsovcem věčné záchrany, 10 i byl od Boha osloven jako velekněz podle řádu Melchisedekova. 11 Máme o něm mnoho co říci a je to nesnadno vyložitelné řečí, jelikož vy jste se stali co do sluchu lenivými - 12 vždyť byste přece za ten čas měli být učiteli a zatím máte zapotřebí, by vás někdo vyučoval, které jsou počáteční prvky Božích sdělení, a stali jste se potřebnými mléka [a] ne hutné stravy; 13 každý ovšem, kdo požívá mléka, je nezkušený co do slova spravedlnosti, neboť je nedorostlý, 14 dospělým však, kteří mají smysly návykem vycvičené k rozlišování i dobra i zla, patří hutná strava.

Židům 6

1 Proto nechejme počátečního slova o KRISTU a směřujme k tomu, co patří k dospělosti, nezapouštějce si zase základ pokání z mrtvých činů a spoléhání věrou na Boha, 2 nauky o mytích i pokládání rukou i opětovného vstání mrtvých a věčného soudu; 3 a to budeme činit, dovolí-li ovšem Bůh. 4 Nemožno totiž opět k pokání obnovovat ty, kteří byli jednou osvíceni i okusili nebeského daru a stali se podílníky Svatého Ducha 5 a okusili dobrého Božího slova i mocných činů budoucího věku, 6 a odpadli; ti sami sobě opět křičují a veřejně hanbě vystavují Božího Syna. 7 Vždyť zemi, jež se napila často na ni přicházejícího deště a těm, pro něž je i obdělávána, rodí užitečnou rostlinu, se dostává podílu na požehnání od Boha, 8 vynáší-li však trní a bodláčí, je shledána bezcennou a blízka prokletí a její konec je spálení. 9 Co se však týče vás, milovaní, jsme přesvědčeni o věcech lepších a spojených se záchranou, i když takto mluvíme; 10 Bůh přece není nespravedlivý, že by zapomněl na vaši práci a lásku, již jste vůči jeho jménu projevíli tím, že jste posluhovali a posluhujete svatým; 11 toužíme však po tom, by každý z vás touž snahu o plnou jistotu naděje projevoval až do konce,

12 abyste se nestali lenochy, nýbrž napodobiteli těch, kteří skrze víru a trpělivost jsou dědici příslibů. 13 Bůh totiž při svém příslibu Abrahamovi, jelikož neměl skrze koho většího přísáhnout, přísáhl sám skrze sebe, 14 pravě: Zajisté ti žehnaje požehnám a rozmnožuje tě rozmnožím; 15 a tak se, trpělivě vytrvav, příslibu domohl. 16 Ano, vždyť lidé přísahají skrze někoho většího a přísaha k potvrzení jim je ukončením každé rozepře, 17 a Bůh v té věci, zamýšleje dědicům přesvědčivěji ukázat na nezměnitelnost svého úmyslu, zasáhl přísahou, 18 abychom měli silné povzbuzení skrze dvě nezměnitelné skutečnosti, v nichž Bohu nemožno zalhat, my, kteří jsme se utekli k uchopení nám předložené naděje, 19 již máme jako kotvu duše, i bezpečnou i pevnou a vstupující dovnitř za oponu, 20 kam jako předchůdce pro nás vstoupil Jehošua, stav se navždy veleknězem podle řádu Melchisedekova.

Židům 7

1 Tento Melchisedek totiž, Král Salému, kněz Nejvyššího Boha, jenž se setkal s Abrahamem, vracějícím se zpět od pobití králů, a požehnal mu, 2 jemuž Abraham ode všeho oddělil desátek, dle výkladu za prvé Král spravedlnosti, potom však i Král Salému, to jest Král pokoje, 3 bez otce, bez matky, bez rodokmene, nemající ani počátku dní ani konce života, nýbrž mající svou podobu od Božího Syna, zůstává natrvalo knězem. 4 Nuže, všimněte si, jak veliký byl tento, jemuž [i] Abraham, praotec, dal desátek z nejlepších částí kořisti. 5 A ovšem, ti ze synů Leviho, jimž se dostává kněžského úřadu, mají příkaz podle zákona vybírat desátky od lidu, to jest od svých bratrů, jakkoli oni pocházejí z Abrahamových beder; 6 ten však, jehož od nich nelze rodopisně odvodit, vzal desátky od Abrahama a požehnal tomu, jenž měl přísliby. 7 Je pak mimo všechnen spor, že požehnání přijímá nižší od přednějšího; 8 a desátků se zde ovšem dostává smrtelným lidem, tam však jednomu, o němž je svědectví, že žije. 9 A skrze Abrahama, aby se tak řeklo, byly desátky vzaty i od Leviho, jemuž se desátků dostává; 10 bylť ještě v otcových bedrech, když se Melchisedek s ním setkal. 11 Nuže tedy, byla-li skrze leviovské kněžství dokonalost - však ve spojení s ním dostal lid zákon -, jaká byla ještě potřeba, by povstával jiný kněz podle řádu Melchisedekova a nebyl jmenován podle řádu Áronova? 12 Mění-li se kněžství, dochází zajisté nutně i ke změně zákona, 13 neboť ten, o němž se tyto věci praví, náleží k jinému kmeni, z něhož se nikdo služby u oltáře neujal; 14 je přece předem jasné, že náš Pán vzešel z Júdy, a co do tohoto kmene Mojžíš o kněžích nic nepromluvil. 15 A naprosto jasná je věc tím spíše, povstává-li jiný kněz podle podoby Melchisedekovy, 16 jenž se jím stal ne podle zákona příkazu týkajícího se masa, nýbrž podle moci nezrušitelného života; 17 dosvědčujet se: Ty jsi navždy knězem podle řádu Melchisedekova. 18 Dochází tudíž jednak k odvolání předešlého příkazu pro jeho slabost a neprospěšnost, 19 (zákon přece dokonalým neučinil nic,) jednak nadto k zavedení lepší naděje, skrze niž se k Bohu blížíme. 20 A pokud se tak nestalo bez přísěžného závazku, 21 (oni ovšem jsou kněží stavši se jimi bez přísěžného závazku, on však s přísěžným závazkem skrze toho, jenž o něm pravil: Jehova přísáhl a nebude litovat: Ty jsi navždy knězem [podle řádu Melchisedekova].) 22 potud se Jehošua stal ručitelem lepší úmluvy. 23 A jich je ovšem mnoho stavších se kněžími, protože setrvávat je jim bráněno smrtí, 24 on však, protože trvá navždy, má kněžství nepomíjející; 25 proto také může ty, kteří k Bohu přistupují skrze něho, naveskrze zachraňovat, jsa stále živ k přimlouvání za ně. 26 Ano, takový velekněz nám byl přiměřen: svatý, prostý zla, neposkvrněný, oddělený od hříšníků a vyvýšený nad nebesa, 27 jenž nemá každodenní povinnosti, jako právě oni velekněží, vznášet oběti nejprve za své vlastní hříchy, potom za hříchy lidu; to přece vykonal jednou provždy tím, že za oběť vznesl sám sebe. 28 Ano, zákon za velekněží ustanovuje lidi mající slabost, avšak slovo přísěžného závazku, jenž nastal po zákoně, Syna učiněného navždy dokonalým.

Židům 8

1 Nuže, na těch věcech, o nichž je řeč, je hlavní toto: Máme za velekněze takového, jenž usedl na pravici trůnu veličenství v nebesích 2 jako vykonavatel služby svatých míst a pravého stanu, jež zřídil Jehova [a] ne člověk. 3 Každý velekněz se přece ustanovuje k přinášení i darů i obětí; nutno tudíž, by i on něco měl, co by přinášel. 4 Ovšem pak by, kdyby byl na zemi, nebyl ani knězem, když zde jsou ti, kteří přinášejí dary podle zákona, 5 (tací, že slouží obraznému znázornění a stínu nebeských věcí podle toho, jak byl vnuknutím poučen Mojžíš, maje hotovit stan - hleď, dí přece, bys všechny věci provedl podle vzoru, jenž ti byl ukázán na hoře;) 6 nyní však došel výtečnější služby, jelikož je i prostředníkem lepší úmluvy, jež je uzákoněna na základě lepších příslibů. 7 Kdyby přece ona první byla bez závady, nehledalo by se místo pro druhou; 8 shledávat závadu, když jim praví: Hle, přicházejí dni, praví Jehova, a sjednám vzhledem na dům Izraelův a vzhledem na dům Jůdův novou úmluvu, 9 ne podle té úmluvy, již jsem uzavřel s jejich otci v den, kdy jsem se chopil jejich ruky, bych je vyvedl z egyptské země, protože oni v té mé úmluvě nesetřvali a mně na nich přestalo záležet, praví Jehova; 10 protože úmluva, již si po oněch dnech s domem Izraellovým umluvím, bude tato, praví Jehova: Klada své zákony do jejich myslí, napíší je i na jejich srdce, i budu jim za Boha a oni mi budou za lid.

11 A nikterak nebudou každý svého spoluobčana a každý svého bratra vyučovat, říkajíce: Poznej Jehovu, protože mě všichni budou znát sami od sebe, od malého [mezi nimi] po velikého mezi nimi; 12 protože budu milostiv jejich nepravostem a nikdy již nevzpomenu na jejich hříchy a na jejich bezzákonosti. 13 Tím, že praví: novou, uznal první za starou; co však stárne a věkem schází, je blízké zániku.

Židům 9

1 Ovšem pak měla i první úmluva pravidla svaté služby a svatyni, svatyni pozemskou. 2 Bylť zřízen stan; první, v němž byl i svícen i stůl a vyložená sestava chlebů - tomu se říká Svatý; 3 za druhou pak oponou stan, jemuž se říká Svatý svatých, 4 obsahující zlatou kadidelnici a schránu úmluvy, ze všech stran vůkol potaženou zlatem, v níž byl zlatý džbán, obsahující manou, a Árónova hůl, jež byla vypučela, a desky úmluvy, 5 a nahoře nad ní byli cherubové slávy, zastíňující slitovnici. O těchto věcech dopodrobna mluvit nyní není čas. 6 Nuže, když tyto věci jsou takto zřízeny, vcházejí do prvního stanu svaté služby odbavovat kněží po všechen čas, 7 avšak do druhého jen velekněz jednou do roka, ne bez krve, již přináší sám za sebe a za poblouzení lidu. 8 Tím Svatý Duch poukazuje na toto: Že cesta do svatých míst ještě není zjevena, dokud první stan má své postavení; 9 on je obrazným náznakem pro přítomné období, podle něhož se přinášejí i dary i oběti, neschopné toho, kdo koná svatou službu, učinit co do svědomí dokonalým, 10 jen na základě pokrmů a nápojů a rozličných mytí - pravidla masa, uložená do období nápravy. 11 Kristus však, přišel jako velekněz budoucích dobrých věcí ve spojení s lepším a dokonalejším stanem, ne rukama zhotoveným, (to jest ne tohoto stvoření,) 12 ani s krví kozlů a telat, nýbrž se svou vlastní krví, vstoupil jednou provždy do svatých míst, zjednav věčné vykoupení. 13 Ano, jestliže krev kozlů a býků a popel jalovice, skrápějící poskvřněné, posvěcuje k čistotě masa, 14 čím spíše krev KRISTA, jenž skrze věčného Ducha sám sebe bezúhonného přinesl v oběť Bohu, očistí vaše svědomí od mrtvých činů ke konání svaté služby živému Bohu? 15 A pro tuto příčinu je prostředníkem nové úmluvy, tak aby se, když nastala smrt k osvobození od přestoupení, jež nastala za první úmluvy, povoláním dostalo příslibu věčného dědictví. 16 (Vždyť kde je závěť, musí nutně docházet k smrti zůstavitele; 17 závěť je přece platná při mrtvých, jelikož nijak nemá účinnosti, pokud zůstavitel žije.) 18 Nebyla tudíž ani první úmluva nastolena bez krve; 19 když totiž každý příkaz byl podle zákona od Mojžíše pověděn všemu lidu, vzal krev telat a kozlů s vodou a šarlatovou vlnou a yzopem a pokropil i samu knihu i všechen lid, 20 pravě: Toto je krev úmluvy, již vzhledem k vám přikázal Bůh; 21 a také stan a všechny nádoby k službě podobně pokropil krví. 22 A téměř všechny věci se podle zákona krví očišťují a bez vylití krve k odpuštění nedochází; 23 nutno tedy, by se obrazná znázornění věcí v nebesích očišťovala těmito, nebeské věci samy však lepšími oběťmi než tyto; 24 KRISTUS přece nevstoupil do svatých míst rukou zřízených, jež jsou zobrazeními skutečných, nýbrž do samého nebe, by se nyní za nás objevil Boží tváří; 25 ani aby sám sebe v oběť přinášel mnohokrát, jako právě velekněz do svatých míst rok co rok vstupuje s krví ne svou, 26 jelikož pak by byl musel od založení světa mnohokrát trpět, nyní však byl zjeven jednou při skončení věků k odklizení hříchu jeho oběti. 27 A jako je lidem uloženo jednou umřít a poté soud, 28 tak se i KRISTUS, byv jednou přinesen v oběť k tomu, by na sebe vzal hříchy mnohých, ukáže těm, kdo ho vyčkávají, podruhé bez vztahu k hříchu k záchraně.

Židům 10

1 Zákon totiž, obsahující stín budoucích dobrých věcí, ne sám obraz skutečností, nikdy nemůže ty, kteří přistupují, k dokonalosti přivést oběťmi, rok co rok týmiž, jež trvale přinášejí. 2 Nebyly by se jinak přestaly přinášet, protože by ti, kteří konají svatou službu, již neměli žádného svědomí stran hříchů, jsouce jednou očištění? 3 Ale v nich je rok co rok hříchů připomínání; 4 krev býků a kozlů přece není schopna hříchů zbavovat. 5 Proto praví, vstupuje do světa: Oběť a posvátný dar sis nepřál, připravil jsi mi však tělo; 6 oběti cele spalované a za hřích se ti nezalíbily. 7 Tu jsem řekl: Hle, přicházím (ve svitku knihy je o mně psáno) vykonat, Bože, tvé přání. 8 Výše pravil: Oběti a posvátné dary a oběti cele spalované a za hřích sis nepřál, aniž se ti zalíbily, (jež se přinášejí podle zákona,) a 9 tu pověděl: Hle, přicházím vykonat tvé přání - odstraňuje první, aby ustanovil druhé - 10 a v tomto přání jsme posvěceni skrze přinesení těla Jehošuy Krista v oběť jednou provždy. 11 A každý kněz ovšem stojí, když denně slouží a mnohokrát přináší tytéž oběti, jež nikdy nemohou hříchy sejmout, 12 kdežto on, přines za hříchy jednu oběť, natrvalo po Boží pravici usedl 13 a nadále vyčkává, až budou jeho nepřátelé položeni za podnož jeho nohou, 14 neboť jedním přinesením oběti učinil ty, kdo jsou posvěcováni, natrvalo dokonalými. 15 A svědčí nám o tom i Svatý Duch, neboť poté co bylo řečeno: 16 Úmluva, již si vůči nim po oněch dnech umluvím, bude tato, praví Jehova: Klada své zákony na jejich srdce, napíši je i na jejich myslích; 17 a nikdy již nevzpomenu na jejich hříchy a na jejich bezzákonosti. 18 Kde však je odpuštění jich, není již přinášení obětí za hřích. 19 Majíce tedy, bratří, v krvi Jehošuoově smělost k vcházení do svatých míst, 20 novou a živou cestu, již pro nás zsvětíl skrze oponu, to jest jeho lidství, 21 a nad Božím domem velikého kněze, 22 přistupujeme s opravdovým srdcem v plném ujištění víry, jsouce na srdcích skropením očištění od zlého svědomí a na těle vykoupání v čisté vodě. 23 Vyznání naděje podržujeme nezloonné, (ten, jenž dal příslib, je přece věren,) 24 a věnujme si navzájem pozornost k podněcování lásky a dobrých činů,

25 nezanechávající svého scházení, jak je obyčejem některých, nýbrž se navzájem povzbuzující, a to tím spíše, čím více vidíte přicházet den. 26 Jestliže totiž po přijetí plného poznání pravdy úmyslně hřešíme, nezbývá již žádná oběť za hříchy, 27 nýbrž jakési strašné vyčkávání soudu a žár ohně, jenž bude stravovat protivníky. 28 Zamítl-li kdo zákon Mojžíšův, bez slitování při dvou nebo třech svědcích umírá; 29 čím horšího trestu, myslíte, bude za hodného považován ten, kdo Božího Syna pošlapal a krev úmluvy, již byl posvěcen, neuznal než za obyčejnou a Ducha milosti urazil? 30 Známe přece toho, jenž řekl: Mně pomsta, já odplatím, praví Jehova; a dále: Jehova bude svůj lid soudit. 31 Je strašné upadnout do rukou živého Boha. 32 Připomínejte si však dřívější dny, v nichž jste, byvše osvíceni, vydrželi mnoho zápolení v utrpeních, - 33 když jste jednak byli za divadlo vystavováni i v pohanách i v trýzních, jednak jste se však také stali společníky těch, jimž se takto vedlo; 34 projevovali jste přece i soustrast s vězni a s radostí jste připustili plenění toho, co jste měli, věduce, že pro sebe máte lepší majetek, a trvalý. 35 Neodvrhujte tedy svou smělost, jež s sebou nese velikou odplatu; 36 ano, máte zapotřebí vytrvalosti, abyste vykonajíc Boží vůli získali příslib. 37 Vždyť jak velmi, jak velmi ještě málo! Ten, jenž přichází, se dostaví a nebude odkládat. 38 Spravedlivý však bude žít z víry; a: Stáhne-li se zpět, nenachází v něm má duše záliby. 39 My však nejsme z těch, kdo se stahují zpět k záhubě, nýbrž z víry k zachování duše.

Židům 11

1 Víra pak je opodstatnění věcí, v něž se doufá, přesvědčení o skutečnostech, jež se nevidí; 2 v její moci se přece starším dostalo svědectví. 3 Věrou rozumíme tomu, že světy byly sestrojeny Božím výrokem, takže to, co se vidí, nevzniklo ze zjevných věcí. 4 Věrou přinesl Abel Bohu hodnotnější oběť než Kain, skrze niž se mu dostalo svědectví, že je spravedlivý, neboť jeho darům vydával svědectví Bůh; a skrze ni, ač umřel, ještě mluví. 5 Věrou byl Enóch přenesen, by neviděl smrt, a nebylo lze ho najít, protože ho přenesl Bůh; dostaloť se mu před [jeho] přenesením svědectví, že se Bohu zalíbil, 6 bez víry se mu však zalíbit nemožno, neboť kdo k Bohu přistupuje, musí uvěřit, že Bůh je a že se stává odplatitelem těch, kteří ho vyhledávají. 7 Věrou zřídil Nóe, byv vnuknutím varován stran věcí, jež ještě nebylo vidět, a pohnut bázni, schránu k ušetření svého domu, skrze niž odsoudil svět a stal se dědicem spravedlnosti, jež je podle víry. 8 Věrou uposlechl Abraham, jsa povoláván, by vyšel na místo, jehož se mu mělo dostávat za dědictví, i vyšel, nevěda, kam jde. 9 Věrou se v zemi příslibu stal návštěvníkem jako v zemi patřící druhému a bydlel v stanech s Isákem a Jakóbem, spoludědici téhož příslibu; 10 vyčkávalť město mající základy, jehož strůjcem a tvůrcem je Bůh. 11 Věrou se i samé Sáře dostalo síly k ujmoutí semene, a to mimo příležitost věku, jelikož toho, jenž dal příslib, uznala za věrného; 12 proto také od jednoho, a to umrtveného, bylo naplozeno v množství tolik jako hvězd nebe a jako nespočetného pisku, jenž je podél okraje moře. 13 Tito všichni umřeli ve víře a příslibů se jim nedostalo, ale zdaleka je viděli a vítali a vyznávali, že na zemi jsou cizinci a poutníky. 14 Ti zajisté, kteří takové věci říkají, dávají jasně najevo, že se pídí po otčině; 15 a ovšem, kdyby byli vzpomínali na tu, z níž vystoupili, byli by měli příležitost se vrátit, 16 jenže oni baží po lepší, to jest nebeské. Proto se Bůh za ně nestydí, by se nazýval i Bohem jejich; připravilť jim město. 17 Věrou přinesl Abraham, jsa zkoušen, Isáka v oběť; ano, ten, jenž si přivlastnil přísliby, přinášel v oběť svého jednorozeného, - 18 o němž bylo řečeno: Síme ti bude nazváno v Isákovi, - 19 usoudiv, že Bůh ho může i zprostřed mrtvých vzkřísit a odtamtud ho v obrazném náznaku také zase dostal. 20 Věrou požehnal Isák Jakóbovi a Ésauovi stran budoucích věcí. 21 Věrou požehnal Jakób umíraje každému z Josefových synů a poklonil se, jsa opřen o vrchol své hole. 22 Věrou učinil Josef skonávaje připomínku stran vyjití Israélových synů a dal příkaz stran svých kostí. 23 Věrou byl Mojžíš, zrodiv se, po tři měsíce skrýván od svých rodičů, protože uviděli, že děťátko je spanilé, a nezalekli se králova rozkazu. 24 Věrou odepřel Mojžíš, stav se velikým, dávat si říkat syn dcery faraonovy 25 a raději si zvolil s Božím lidem snášet špatné zacházení než mít dočasný požitek hříchu; 26 uznalť KRISTOVU pohanu za větší bohatství než poklady Egypta, neboť soustředoval pohled k odplatě. 27 Věrou opustil Egypt a nezalekl se králova vzteku, neboť vytrval, jako by byl viděl toho, jenž je neviditelný. 28 Věrou uspořádal Minutí a nanesení krve, aby ten, jenž hubil prvorozenstvo, se ho nedotkl. 29 Věrou prošli Rudým mořem jako po suché zemi; když o to učinili pokus Egyptané, byli pohlčeni. 30 Věrou padly hradby Jericha, byvše na sedm dní obklíčeny. 31 Věrou nezahynula Raab, nevěstka, s nevěřícími, přijavši zvědy s pokojem. 32 A co ještě mám říkat? Vždyť mi nepostačí čas, budu-li vypravovat o Gedeónovi a Barakovi i Samsónovi a Jefthovi i Davidovi a Samúelovi i prorocích, 33 kteří skrze víru poráželi království, působili spravedlnost, domohli se příslibů, zacpávali tlamy lvů, 34 uhašovali moc ohně, unikali ostřím meče, od slabosti přecházeli k moci, stávali se silnými ve válce, na útěk zaháněli vojska cizáků. 35 Ženy své mrtvé skrze opětovné vstání dostávaly zpět; druzí pak byli mučeni a nepřipustili osvobození, aby dosáhli lepšího opětovného vstání, 36 a jiní podstoupili zkoušku posměšků a bičování, ano i pout a vězení. 37 Byli kamenováni, pilou rozřezáváni, pokoušeni, umírali vražděním mečem, chodili sem-tam v ovčích rounech, v kozích kožích, strádající, jsouce utlačováni, snášejíce špatné zacházení, 38 (a svět jich nebyl hoden,) bloudíce v pustotách a horách a jeskyních a děrách země. 39 A tito všichni došli svědectví skrze víru a přísliby nezískali, 40 neboť Bůh předem vyhlédl něco lepšího pro nás, aby nebyli bez nás učiněni dokonalými.

Židům 12

1 I my tudíž, majíce vůkol sebe tak veliký oblak svědků, od sebe odložme veškerou zátěž a hřích, jenž snadno obchvátí, a s vytrvalostí konejme běh o závod, jenž je před námi, 2 soustřed'ující zrak na původce a dovršitele víry Jehošuu, jenž se zřetelem k radosti, jež byla před ním, snesl kříž, pohrdnuv hanbou, i usedl na pravici Božího trůnu. 3 Ano, posuďte náležitě toho, jenž proti sobě snesl takové odporování od hříšníků, abyste nepodlehli únavě, umdlévající v svých duších. 4 Ještě jste se v zápase odporu proti hříchu nevzepřeli až do krve - 5 a docela jste zapomněli na povzbuzení, jež k vám promlouvá jako k synům: Můj synu, nepodceňuj kázeň Jehovy, aniž umdlevej, jsa od něho kárán. 6 Vždyť Jehova podrobuje kázní, koho miluje, a šlehá každého syna, jehož uznává. 7 Co snášíte, je za účelem kázně, Bůh se k vám chová jako k synům - kdopak je syn, aniž ho otec podrobuje kázní? 8 Jste-li však bez kázně, na niž se dostalo podílu všem, pak jste nepravé děti a ne synové. 9 A dále: měli jsme za vykonavatele kázně otce našeho masa, a měli jsme je v úctě; nemáme se mnohem spíše podřídit Otcu duchů a žít? 10 Ano, oni ovšem kázeň vykonávali na málo dní podle svého zdání, on však na prospěch, k dosažení podílu na jeho svatosti. 11 Ovšem pak se každá kázeň prozatím zdá věcí ne radosti, nýbrž zármutku, nakonec však těm, kteří jí jsou vycvičeni, poskytuje pokojné ovoce spravedlnosti. 12 Proto narovnejte svěšené ruce a ochrnutím postižená kolena 13 a svým nohám zříd'te rovné dráhy, aby se to, co je chromé, neodchýlilo, nýbrž raději bylo vyléčeno. 14 Žeňte se za pokojem se všemi a za posvěcením, bez něhož nikdo Pána neuvidí, 15 dohlížejte na to, by nebyl někdo mající nedostatek Boží milosti, by obtíží nepůsobil nějaký vzhůru vyrážející kořen hořkosti a skrze něj aby mnozí nebyli poskvřeni; 16 by nebyl nějaký smilník nebo nesvatý, jako Ěsau, jenž za jedno jídlo odprodal svá prvorozenská práva - 17 víte přece, že když potom i chtěl požehnání zdědit, byl zamítnut, (neboť nenašel místa k pokání,) ačkoli je se slzami vyhledával. 18 Nepřistoupili jste přece k [hoře] hmatatelné a ohněm rozpálené a k černavě a chmuře a bouři 19 a hukotu trouby a zvuku slov, jehož posluchači si s omlouváním vyprosili, by se k nim přestala pronášet řeč; 20 (nemohli totiž snést, co se důtklivě přikazovalo: A dotkne-li se hory zvíře, bude ukamenováno; 21 a to, co se zjevovalo, bylo tak strašné, že Mojžíš řekl: Jsem vyděšen a rozechvěn;) 22 nýbrž jste přistoupili k hoře Siónu; a k městu živého Boha, nebeskému Jerúsálemu; a k desetitisícům andělů, 23 všeobecnému sněmu; a k shromáždění prvorozených, zapsaných v nebesích; a k Bohu, soudci všech; a k duchům spravedlivých, učiněných dokonalými; 24 a k Jehošuuvi, prostředníku nové úmluvy; a ke krvi skropení, mluvící lépe než Abel. 25 Hled'te, byste mluvícího neodmítli; vždyť neunikli-li onino, kteří odmítli toho, jenž Boží výroky pronášel na zemi, platí to mnohem více o nás, odvrácíme-li se od toho, jenž tak činí z nebe, 26 jehož hlas tehdy oťrásl zemi, nyní však přislíbil, pravě: Já ještě jednou zaklátím nejen zemi, nýbrž i nebem. 27 Toto: ještě jednou však znamená odstranění věcí, jimiž lze oťrást, jakožto učiněných, aby ty, jimiž oťrást nelze, zůstaly; 28 proto, ujímající se království neotřesitelného, mějme milost, skrze niž Bohu příjemně konejme svatou službu s nábožností a posvátnou bázní; 29 vždyť i náš Bůh je stravující oheň.

Židům 13

1 Necht' stále trvá bratrská náklonnost; 2 nezapomínejte na pohostinnost - skrze tu přece někteří bezděky pohostili anděly. 3 Vzpomínejte na vězně, jakoby spolu uvěznění, na ty, s nimiž se špatně zachází, jako tací, kteří jste sami také v těle. 4 Manželsví budiž všemožně chováno ve cti a lože budiž neposkvřené, smilníky však a cizoložníky bude Bůh soudit. 5 Obcování budiž bez záliby v penězích, spokojte se se svými přítomnými poměry; on přece pověděl: Nikterak se tě nevzdám ani tě nikterak neopustím, 6 takže můžeme směle říkat: Mně je pomocníkem Jehova, i nebudu se bát; co mi učiní člověk? 7 Pamatujte na své vůdce, kteří k vám promlouvali Boží slovo; výsledku jejich způsobu života si důkladně všimějte a jejich víru napodobujte. 8 Jehošua Kristus je týž včera i dnes i do budoucích věků. 9 Nedávejte se stranou unášet všelijakými a cizími naukami; je přece dobré, by srdce bylo ujišťováno milostí, ne pokrmy; těm, kteří v těchto věcech chodili, se nedostalo užitku. 10 Máme oltář, z něhož ti, kteří slouží stanu, nemají práva pojídat, 11 neboť kterých zvířat krev [za hřích] se skrze velekněze vnáší do svatých míst, těch těla se vně tábora spalují; 12 proto i Jehošua, aby posvětil lid svou vlastní krví, trpěl vně brány. 13 Vycházejme tudíž ven z tábora k němu, nesouce jeho pohanu; 14 vždyť zde nemáme trvalé město, nýbrž se pidíme po městě budoucím. 15 Skrze něho tedy ustavičně k Bohu vznášeje obět' chvály, to jest ovoce rtů, vyznávajících jeho jméno. 16 Nezapomínejte však na dobročinnost a sdílení, neboť v takových obětech si Bůh velmi libuje. 17 Svě vůdce poslouchajte a podrobujte se, vždyť oni nad vašimi dušemi bdí jako tací, kteří budou vydávat účet; aby to konali s radostí a ne za vzdechů, neboť to by se vám nevyplácelo. 18 Modlete se za nás; přesvědčujemeť sami sebe, že máme dobré svědomí, toužíce se ve všech věcech řádně chovat. 19 Prosim pak ještě snažněji, byste toto konali, abych vám byl rychleji navrácen. 20 Kéz však Bůh pokoje, jenž zprostřed mrtvých opět vyvedl našeho Pána Jehošuu, velikého pastýře ovcí, v moci krve věčné úmluvy, 21 vás zdokonalí v každém dobrém činu k uskutečnění jeho vůle, uskutečňuje ve vás to, co je před ním příjemné, skrze Jehošuu Krista; jemu sláva na věky věků. Amén. 22 Snažně vás však prosím, bratři, snášejte to slovo napomenutí, vždyť jsem vám napsal jen krátce.

23 Vězte, že náš bratr Timotheos je propuštěn; bude-li moci přijít brzy, navštívím vás s ním. 24 Pozdravte všechny své vůdce a všechny svaté. Pozdravují vás z Itálie. 25 Milost se všemi vámi. Amén.

Jakubův

Jakubův 1

1 Jakub, nevolník Boží a Pána Jehošuy Krista, dvanácti kmenům, jež jsou v rozptýlení, pozdrav. 2 Za samou radost uznejte, moji bratři, když upadnete do různých pokušení, 3 věduce, že osvědčení vaší víry způsobuje vytrvalost, 4 vytrvalost však necht' má dokonalé uplatnění, abyste byli dokonalí a celiství a aby vám nic nechybělo. 5 Chybí-li však komu z vás moudrost, necht' ji vyprošuje od Boha, jenž všem ochotně dává a nevyčítá, a bude mu dána. 6 Necht' však prosí ve víře, o ničem nepochybuje, neboť kdo pochybuje, podobá se příboji moře, hnanému větrem a sem-tam zmítanému; 7 onen člověk necht' věru nemá za to, že od Pána něco dostane; 8 je to muž dvojí mysli, na všech svých cestách neustálený. 9 Bratr nízkého postavení necht' se však chlubit ve svém povýšení 10 a boháč ve svém ponížení, protože pomine jako květ trávy; 11 vzešlot' slunce se svým žářem a trávu vysušilo, i odpadl její květ a za své vzal půvab jejího vzhledu - tak uvadne i boháč v svých podnikáních. 12 Blažený muž, jenž snáší pokušení, protože, ukáže-li se osvědčeným, dostane věnec života, ježž On přislíbil těm, kdo ho milují. 13 Necht' nikdo, jsa pokoušen, neříká: Jsem pokoušen od Boha; Bůh přece nemůže být pokoušen zlými věcmi a sám nikoho nepokouší. 14 Každý však je pokoušen, jsa odvlékán a váben svou vlastní chtivostí; 15 chtivost potom, když počne, rodí hřích, hřích však, byv plně dokonán, plodí smrt. 16 Nemylte se, moji milovaní bratři. 17 Každé dobré dání a každý dokonalý dar sestupuje shora od Otce světél, u něhož není úchylky ani zastínění z obratu. 18 Podle své vůle nás zplodil slovem pravdy, takže jsme jakými prvočinami jeho tvorů. 19 Necht' je tudíž, moji milovaní bratři, každý člověk hbitý k vyslechnutí, pomalý k promluvení, pomalý k hněvu; 20 hněv muže přece nezpůsobuje Boží spravedlnosti. 21 Proto od sebe odložte všechnu špínu a přemíru zloby a v tichosti přijměte vštípené slovo, jež může zachránit vaše duše. 22 Stávejte se však vykonavatelé slova a nejen posluchači, šálíci sami sebe, 23 protože je-li někdo posluchačem slova a ne vykonavatelem, ten se podobá muži prohlížejícímu svou přirozenou tvář v zrcadle; 24 prohlédl totiž sám sebe a odešel a hned zapomněl, jaký je. 25 Kdo se však zadívá v dokonalý zákon, jenž je zákon svobody, a při něm setrvá a stane se nezapomnětlivým posluchačem, nýbrž vykonavatelem činu, ten bude v tom svém vykonávání blažen. 26 Jestliže někdo myslí, že je náboženský, a svůj jazyk neдрží na uzdě, nýbrž klame své srdce, takového náboženství je nicotné. 27 Náboženství před tím, jenž je Bůh a Otec, čisté a neposkvrněné je toto: navštěvovat sirotky a vdovy v jejich strasti, sám sebe uchovávat bez potřísnění od světa.

Jakubův 2

1 Moji bratři, ne s přijímáním osob mějte víru v našeho Pána Jehošuu Krista, Pána slávy. 2 Jestliže totiž do vaší synagogy vstoupí muž se zlatým prstenem, v skvělém úboru, a vstoupí i chudý v úboru zašpiněném, 3 a vy pohledíte na toho, jenž na sobě má ten skvělý úbor, a řeknete: Ty seď zde pohodlně, a tomu chudému řeknete: Ty se postav tam anebo seď zde pod mou podnoží - 4 neučinili jste mezi sebou rozdíl a nestali jste se soudci se zlými myšlenkami? 5 Poslyšte, moji milovaní bratři: Nevyvolil si Bůh ty, kdo jsou vzhledem k světu chudí, za bohaté ve víře a dědice království, ježž přislíbil těm, kdo ho milují? 6 Vy jste však chudého zneuctili! Nepáší na vás násilí boháči a nevlácejí vás k soudům oni? 7 Nerouhají se oni krásnému jménu, jehož dovolávání nad vámi nastalo? 8 Plníte-li ovšem královský zákon podle Písma: Budeš milovat toho, jenž je ti blízko, jako sám sebe, jednáte správně, 9 přijímáte-li však osobu, dopouštíte se hříchu a od zákona jste usvědčováni jako přestupníci. 10 Kdokoli totiž dodrží celý zákon a v jedné věci klopýtne, stal se vinným stran všech; 11 vždyť ten, jenž řekl: Nebudeš cizoložit, řekl také: Nebudeš vraždit; jestliže tedy necizoložíš, ale vraždíš, stal ses přestupníkem zákona. 12 Mluvte tak a jedněte tak jako tací, kteří máte být souzeni zákonem svobody; 13 ano, soud bez smilování tomu, kdo smilování neprokázal; smilování se nad soud povznáší. 14 Co platno, moji bratři, jestliže někdo říká, že má víru, nemá však činů? Což ho ta víra může zachránit? 15 Vždyť jestliže bratr nebo sestra jsou nazí a v nedostatku denní stravy 16 a někdo z vás jim řekne: Jděte v pokoji, hleďte se zahřát a nasytit, nedáte jim však potřeb těla, co je to platno? 17 Tak je i víra, nenese-li s sebou činy, sama o sobě mrtvá. 18 Ale někdo řekne: Ty máš víru a já mám činy. Ukaž mi svou víru bez činů a já ti svou víru ukáži ze svých činů. 19 Ty věříš, že Bůh je jeden - vedeš si správně; věří i démonové, a chvějí se. 20 Chceš však poznat, ó prázdný človče, že víra bez činů je mrtvá? 21 Nebyl Abraham, náš otec, ospravedlněn na základě činů, když Isáka, svého syna, obětoval na oltáři? 22 Chápeš, že víra napomáhala jeho činům a že skrze činy dospěla víra k dokonalosti, 23 i bylo splněno Písmo, ježž praví: A Abraham uvěřil Bohu a to mu bylo započítáno k spravedlnosti, i byl nazván Božím přítelem. 24 Vidíte, že člověk je ospravedlňován na základě činů a nejen na základě víry. 25 Nebyla však podobně na základě činů ospravedlněna i Raab, nevěstka, když přijala a jinou cestou vypustila posly? 26 Ano, jako je tělo bez ducha mrtvé, právě tak je i víra bez činů mrtvá.

Jakubův 3

1 Nechtějte mnozí být učители, moji bratři; vězte, že se nám dostane těžšího rozsudku - 2 vždyť všichni často klopýtáme. Neklopýtá-li někdo v slovu, je to dokonalý muž, schopný udržet na uzdě i celé tělo. 3 Hle, do úst koní klademe udidla, by nás poslouchali, a celé jejich tělo obracíme; 4 hle, i lodi, jež jsou tak veliké a poháněné prudkými větry, se velmi malým kormidlem obracejí, kamkoli zamýšlí libovůle řidiče. 5 Tak je i jazyk malý úd a velikými věcmi se holedbá. Hle, jak nepatrný oheň - jak veliký les zanítí! 6 A jazyk je oheň, svět nespravedlivosti; jazyk mezi našimi údy vystupuje jako poskvřřovač celého těla a podpalovač běhu přirozenosti, a je podpalován Gehennou. 7 Ano, každé plémě i zvířat i ptáků i plazů i mořských živočichů lze krotit a je zkroceno plemenem lidským, 8 jazyk však nikdo z lidí zkrotit nemůže - nepokojné zlo, vrchovatě plný smrtonosného jedu. 9 Jím velebíme Pána a Otce a jím zlořečíme lidem podle Boží podoby učiněným; 10 z těchž úst vychází velebení i zlořečení. Nehodí se, moji bratři, by se tyto věci takto děly. 11 Což snad pramen z téhož otvoru chrlí sladké i hořké? 12 Což může, moji bratři, fíkovník poskytnout olivy nebo vinná réva fíky? Aniž může solanka poskytnout sladkou vodu. 13 Kdo je mezi vámi moudrý a vzdělaný? Nechť své činy ukáže řádným chováním v tiché moudrosti; 14 máte-li však ve svém srdci hořkou řevnivost a svárliivost, nevychloubejte se a nelžete proti pravdě. 15 Toto není moudrost dolů přicházející shora, nýbrž pozemská, přirozená, démonská, 16 neboť kde řevnivost a svárliivost, tam rozvrat a veškerá ničemná věc. 17 Ta moudrost shora však je především čistá, potom pokojná, umírněná, povolná, vrchovatě plná smilování a dobrého ovoce, nepochybující, nepředstíraná. 18 Ovoce spravedlnosti v pokoji se však rozsévá těm, kdo pokoj působí.

Jakubův 4

1 Odkud se mezi vámi berou boje a odkud hašteření? Ne-li odtud: z vašich rozkoší, jež válčí ve vašich údech? 2 Toužíte a nemáte; vraždíte a řevníte a nemůžete se domoci; hašteříte se a bojujete; nemáte, protože si nevyprošujete; 3 prosíte a nedostáváte, protože si vyprošujete zlovolně, abyste to utratili v svých rozkoších. 4 Cizoložnice! Nevíte, že přátelství se světem je nepřítelství s Bohem? Kdokoli si tedy umíní být přítelem světa, uvádí se v postavení nepřítel Božího. 5 Zdali myslíte, že Písmo mluví naprázdno? Směřuje prahnutí Ducha, jenž se v nás usídlil, k závistí? 6 Přesto dává větší milost - proto praví: Pyšným klade Bůh odpor, pokorným však dává milost. 7 Podříd'te se tedy Bohu, vzepřete se ďáblu, i prchne od vás; 8 přiblížte se k Bohu a přiblíží se k vám. Umyjte ruce, hříšníci, a očist'te srdce, vy, kteří jste dvojité mysli; 9 pociťte svou bídu a dejte se do hořekování a pláče; váš smích nechť se převrátí v hoře a radost v skleslost; 10 pokořte se před Jehovou a povýší vás. 11 Nemluvte proti sobě navzájem, bratři; kdo mluví proti bratru nebo svého bratra soudí, mluví proti zákonu a soudí zákon; soudíš-li však zákon, nejsi vykonavatel zákona, nýbrž soudce. 12 Zákonodárce a soudce je jeden, jenž může zachránit i zahubit; kdo však jsi ty, že toho, jenž je blízko, soudíš? 13 Nuže nyní, vy, kteří říkáte: Dnes nebo zítra se odebereme do toho a toho města a strávíme tam rok a budeme obchodovat a nabudeme zisku - 14 vy, jimž není známo, co bude zítra, (jaký[pak] je váš život? Vždyť je to pára, jež se nakrátko objevuje a potom mizí.) 15 místo abyste říkali: Jestliže se Pánu zalíbí a dožijeme se, vykonáme i toto nebo ono. 16 Nyní se však chlubíte ve svém velikášství; veškerá taková chlouba je zlá. 17 Kdo tedy umí konat, co je správné, a nekoná, tomu je to hříchem.

Jakubův 5

1 Nuže nyní, vy boháci, dejte se do pláče a skučte nad svými bédami, jež na vás přicházejí! 2 Vaše bohatství je zpuchřelé a vaše šatstvo je moly rozežrané, 3 vaše zlato a stříbro je rozleptané a jejich zhoubný povlak bude na svědectví proti vám a bude vaše maso stravovat jako oheň. Nahromadili jste v posledních dnech pokladů; 4 hle, mzda dělníků, kteří kosili vaše pozemky, od vás neprávem zadržena, křičí, a volání ženců vnikla do uší Jehovy SABAÓTH. 5 Oddali jste se na zemi přepychu a požitkářství, vykrmili jste svá srdce [jako] v jateční den; 6 odsoudili jste, zavraždili jste spravedlivého - neklade vám odpor. 7 Buďte tedy, bratři, až do příchodu Páně trpěliví. Hle, rolník vyčkává cennou úrodu země, jsa trpěliv vzhledem k ní, než se jí dostane raného i pozdního deště; 8 nabuďte trpělivosti i vy, upevněte svá srdce, protože příchod Páně se přiblížil. 9 Nestěžujte si, bratři, na sebe navzájem, abyste nebyli souzeni; hle, soudce stojí přede dveřmi. 10 Za příklad snášení zla a trpělivosti si, bratři, vezměte proroky, kteří promlouvali ve jménu Jehovy; 11 hle, ty, kteří vytrvali, nazýváme blaženými. Slýchali jste o vytrvalosti Jóbově a vídali jste výsledek Jehovy, že Jehova je pln niterného soucitu a útrpný. 12 Přede všemi věcmi však, bratři: nezapřísahávejte se, ani nebem ani zemí ani nějakou další přísahou, nýbrž nechť vaše ano je ano a vaše ne nechť je ne, abyste nepropadli soudu. 13 Musí mezi vámi někdo snášet zlo? Nechť se modlí. Je někdo dobrý myslí? Nechť zpívá žalmy. 14 Je mezi vámi někdo nemocen? Nechť k sobě povolá starší shromáždění a oni nechť se nad ním pomodlí a potřou ho olejem ve jménu Jehovy, 15 a modlitba víry churavého vyhojí a Pán ho pozvedne, a bude-li to někdo, kdo se dopustil hříchů, bude mu oduštěno.

16 Provinění si tedy navzájem vyznávejte a za sebe navzájem se modlete, tak abyste byli vyléčeni. Vroucí prosba spravedlivého zmáhá mnoho; 17 Eliáš byl člověk stejných citů jako my a modlil se modlitbou, by nepršelo, i nepršelo na zemi po tři léta a šest měsíců, 18 a opět se modlil, i dalo nebe déšť a země způsobila vypučení její úrody. 19 Moji bratři, jestliže mezi vámi někdo pobloudí od pravdy a někdo ho přivede zpět, 20 nechť ví, že ten, kdo hříšníka zpět přivede z poblouzení jeho cesty, zachrání duši ze smrti a zastře množství hříchů.

1. Petrův

1. Petrův 1

1 Petr, apoštol Jehošuy Krista, poutníkům v rozptýlení v Pontu, Galatii, Kappadokii, Asii a Bithynii, vyvoleným 2 podle předchozí znalosti Boha Otce v posvěcení Duchem k poslušnosti a pokropení krví Jehošuy Krista: Kéž vám je rozmnožena milost a pokoj. 3 Veleben budiž ten, jenž je Bůh a Otec našeho Pána Jehošuy Krista, jenž nás podle svého velikého smilování opět zplodil k živé naději skrze opětovné vstání Jehošuy Krista zprostřed mrtvých, 4 k nezkazitelnému a neposkvrněnému a nevadnoucímu dědictví, uchovanému v nebesích pro vás, 5 kteří jste Boží mocí skrze víru opatrováni k záchraně, připravené, by byla zjevena v poslední době. 6 V tom jásáte, nakrátko zatím, záhodno-li, jsouce zarmucováni různými zkouškami, 7 aby byla zjištěna osvědčená hodnota vaší víry, - mnohem cennější než zlata, jež bere za své, osvědčuje se však ohněm, - k chvále a slávě a cti při zjevení Jehošuy Krista, 8 jehož milujete, ač jste ho neuzřeli, na něhož zatím nevidouce, v něhož však věříce, jásáte radostí nevýslovnou a plnou slávy, 9 jako cíl své víry si odnášejíce záchranu duší. 10 Stran této záchrany se proroci, kteří prorokovali o milosti, jež se měla stát vůči vám, mnoho navyzpytovali a navyzkoumávali, 11 zkoumajíce, na kterou nebo jakou dobu poukazoval Kristův Duch, jenž byl v nich, předem svědčící o utrpeních určených pro Krista a slávách po nich; 12 jim bylo odhaleno, že ne sami sobě, nýbrž vám posluhovali těmito věcmi, jež vám nyní byly zvěstovány skrze ty, kteří vám v Svatém Duchu, seslaném z nebe, ohlásili blahou zvěst, do nichž se andělé touží zadívat. 13 Proto si podpásejte kyčle své mysli, buďte strážliví a dokonale se nadějte milosti, jež vám bude přinesena při zjevení Jehošuy Krista, 14 jako děti poslušnosti, nedávajíce se přizpůsobovat dřívějším choutkám ve vaší neznalosti, 15 nýbrž jako je svatý ten, jenž vás povolal, staňte se i vy svatými ve všem způsobu života, 16 protože je psáno: Staňte se svatými, protože já jsem svatý. 17 A jestliže se jako Otce dovoláváte toho, jenž bez přijímání osob soudí podle činnosti každého, prožijte svůj čas návštěvnictví v bázni, 18 věduce, že jste byli nezkazitelnými věcmi, stříbrem nebo zlatem, vykoupeni ze svého nicotného způsobu života, dochovaného od otců, 19 nýbrž cennou krví jakoby beránka bez úhony a bez poskvrny, krví Krista, 20 předem ovšem známého před založením světa, vzhledem k vám však projeveného na konci časů; 21 vy skrze něho věříte v Boha, jenž ho vzkřísil zprostřed mrtvých a dal mu slávu, aby vaše víra a naděje byla v Boha. 22 Majíce své duše očištěné poslušností pravdy k nepředstírané bratrské náklonnosti, vřele si z ryzích srdcí druh druhu zamilujte, 23 jsouce opět zplozeni ne ze semene zkazitelného, nýbrž z nezkazitelného, skrze živé a trvalé Boží slovo; 24 vždyť všechno maso je jako tráva a všechna jeho sláva jako květ trávy - tráva uschla a [její] květ odpadl, 25 slovo Jehovy však trvá navždy. To však je to slovo, jež vám bylo ohlášeno v blahé zvěsti.

1. Petrův 2

1 Odložte tedy od sebe všechnu zlovůli a všechnu lest a pokrytectví a závisti a všechny pomlavy a 2 roztužte se jako právě zrozená nemluvňata po bezelstném rozumovém mléce slova, abyste jím vyrostli k záchraně, 3 ačli jste okusili, že Pán je dobrotivý. 4 Přistupujíce k němu, živému kameni, od lidí sice zamítnutému, u Boha však vyvolenému, ceněnému, 5 jste i sami jako živé kameny budování - duchovní dům, svaté kněžstvo, byste vznášeli duchovní oběti, Bohu velevítané skrze Jehošuu Krista, 6 protože v Písmě je obsaženo: Hle, kladu na Siónu hlavní nárožní kámen, vyvolený, ceněný, a kdo na něm věrou spočívá, nikterak nebude zostuzen. 7 Vám tedy, kteří věříte, je cenností, pro neposlušné však kamenem, jež zamítli ti, kdo budovali, - ten se stal hlavou nároží, -8 a kamenem nárazu a skálou pádu. Oni, jsouce neposlušni, narážejí na slovo, k čemuž také byli určeni. 9 Vy však jste rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid získaný k vlastnictví, tak abyste vyhlašovali znamenitosti toho, jenž vás ze tmy povolal do svého podivuhodného světla, 10 vy, kdysi ne-lid, nyní však lid Boží, kteří jste se netěšili smilování, nyní však jste smilování došli. 11 Milování, jako návštěvníky a poutníky vás vybízím, byste se stranili choutek masa, jež válčí proti duši, 12 a své chování mezi národy abyste měli řádné, aby stran toho, v čem vás pomlouvají jako působlce zla, v den navštívení oslavili Boha skrze vaše řádné činy, jež na vlastní oči pozorují. 13 Podřizujte se [tedy] pro Pána veškerému lidskému ustanovení, buď králi jako nejvyššímu, 14 buď vladařům jako od něho posílaným k pomstě nad působlci zla a chvále působlců dobra, 15 protože Boží vůle je taková, byste působením dobra umlčovali neznalost nerozumných lidí, 16 jako svobodní a ne jako mající svobodu za roušku špatnosti, nýbrž jako Boží nevolníci. 17 Všem prokazujte čest, bratrstvo milujte, Boha se bojte, krále ctěte. 18 Vy čeledínové buďte ve vši bázni podřízení pánům, nejen dobrým a umírněným, nýbrž i zlostným, 19 neboť to je chvalitebné, jestliže někdo pro svědomí před Bohem snáší trudné poměry a nespravedlivě trpí. 20 Jakápak sláva, budete-li trpěliví, když budete hřešit a bude se do vás bušit pěstmi? Ale budete-li trpěliví, když budete působit dobro a trpět, to je u Boha chvalitebné. 21 K tomu jste přece byli povoláni, vždyť i Kristus za vás trpěl, zanechávaje vám vzor, abyste se jeho šlépějemi dali za ním; 22 on se hříchu nedopustil, aniž se v jeho ústech našla lest; 23 on, když byl tupen, neopětoval tupení, když trpěl, nevyhrožoval, nýbrž se odevzdával tomu, jenž soudí spravedlivě;

24 on sám ve svém těle na dřevě na sebe vzal naše hříchy, abychom hříchům odumřeli a žili spravedlnosti; jeho podlitinami jste byli vyléčeni, 25 vždyť jste bloudili jako ovce, nyní jste se však navrátili k pastýři a dohlížiteli vašich duší.

1. Petrův 3

1 Podobně ženy, buďte podřízeny svým vlastním mužům, aby, byť někteří byli nepovolní slovu, byli bez slova získáni chováním žen, 2 když vaše čisté chování, jež se děje v bázní, zpozorují na vlastní oči. 3 Vaší ozdobou necht' je ne zevní ozdoba zaplétání vlasů a ověšování zlatými věcmi nebo odívání šatstvem, 4 nýbrž skrytý člověk srdce v nezkazitelné ozdobě tichého a pokojného ducha, jež je před Bohem veliké ceny. 5 Tak se přece kdysi zdobily i ty svaté ženy, jež doufaly v Boha, jsouce podřízeny svým vlastním mužům, 6 jako Sára byla poslušna Abrahama, nazývajíce ho pánem, a vy jste se staly jejich dětmi, působíte-li dobro a nebojíte-li se žádného postrachu. 7 [Vy] muži podobně, v souladu s poznáním s nimi bydlíce jako se slabší nádobou, to jest ženskou, udělující jim čest i jako spoludědicové milosti života, aby vašim modlitbám nebyly kladeny překážky. 8 A nakonec: všichni buďte stejného smýšlení, soustrastní, mějte rádi bratry, buďte milosrdní, pokorného smýšlení, 9 neodplácejíce zlem za zlo nebo tupením za tupení, nýbrž naopak žehnajíce, protože k tomu jste byli povoláni, abyste požehnání zdědili. 10 Ano, kdo si přeje milovat život a uvidět dobré dni, necht' svůj jazyk zadrží před zlem a rty, by nepronášely lest, 11 a necht' se odkloní od zla a koná dobro, usiluje o pokoj a žene se za ním, 12 protože oči Jehovy jsou upřeny na spravedlivé a jeho uši nakloněny k jejich prosbám, tvář Jehovy však je proti těm, kdo konají zlé věci. 13 A kdo s vámi naloží zle, stanete-li se napodobiteli toho, co je dobré? 14 Ale kdybyste pro spravedlnost i trpěli, jste blaženi; nestrachujte se však jejich strašení, aniž se znepokojíte, 15 nýbrž PÁNA, KRISTA, v svých srdcích posvěťte a vždy buďte připraveni k odpovědi každému, kdo po vás žádá vysvětlení stran naděje, jež je ve vás, ale s tichostí a bázní, 16 majíce dobré svědomí, aby ti, kteří vašemu dobrému chování v Kristu utrhají, byli stran toho, v čem vás pomlouvají jako působce zla, naplnění studem. 17 Lepší je přece, kdyby si přálo Boží přání, trpět jako působci dobra než jako působci zla; 18 vždyť i Kristus jednou trpěl stran hříchů, spravedlivý za nespravedlivé, aby nás přivedl k Bohu; byl sice usmrcen co do masa, oživen však co do Ducha, 19 v němž se i byl odebral a kázal těm duchům, kteří jsou ve vězení, 20 protože si kdysi nedali říci, když Boží shovívavost vyčkávala ve dnech Nóeho, zatímco byla zřizována schrána, do níž bylo málo, to jest osm, duší uvedeno v naprosté bezpečí skrze vodu. 21 Ta jako zobrazení nyní uvádí v bezpečí i vás, totiž ponoření, ne odstranění špíny masa, nýbrž požadavek dobrého svědomí vůči Bohu, skrze opětovné vstání Jehošuy Krista, 22 jež je na Boží pravici, odebrav se do nebe, i byli mu podřízeni andělé a vrchnosti a moci.

1. Petrův 4

1 Když tedy Kristus za nás v mase trpěl, ozbrojte se i vy týmž smýšlením, protože kdo v mase trpěl, skoncoval s hříchem, 2 aby čas ještě v mase zbývající dožil ne chtivostem lidí, nýbrž přání Božímu. 3 Ano, stačí [nám] ten uplynulý čas k tomu, abychom se byli dosti nauskutečňovali vůle národů a nachodili v bezuzdnosti, chtivostech, nemírném požívání vína, hodokvasech, pitkách a nemravném modlářství. 4 Přitom je udivuje, že s nimi již neběžíte do těžé stoky zkaženosti, a mluví o vás urážlivě; 5 ti vydají účet tomu, jež je hotov soudit i živé i mrtvé. 6 K tomu účelu přece byla blahá zvěst hlásána i mrtvým, aby sice po stránce lidské co do masa byli souzeni, po stránce Boží však co do Ducha žili. 7 Přiblížil se však konec všech věcí, vystřízlivějte tedy a nabud'te bdělosti k modlitbám. 8 Především věcmi však mezi sebou mějte vřelou lásku, protože láska zastírá množství hříchů; 9 bez reptání buďte vůči sobě navzájem pohostinní; 10 podle toho, jak každý dostal dar, se jím mezi sebou obsluhujte jako řádní správce rozmanité Boží milosti: 11 mluví-li kdo - jako sdělení Boží, obsluhuje-li kdo - jako ze síly, jíž dodává Bůh, aby ve všech věcech byl Bůh oslavován skrze Jehošuu Krista, jež má slávu a vládu na věky věků. AMÉN. 12 Milování, necht' vás neudivuje ta zkouška ohněm, jež se k vašemu vyzkoušení mezi vámi děje, jako by se vám přiházelo něco podivného, 13 nýbrž, pokud máte účast v KRISTOVÝCH utrpeních, se radujte, abyste se mohli jásavě zaradovat i při zjevení jeho slávy. 14 Jste-li ve jménu Kristově hanobeni, jste blaženi, protože si na vás spočívá Duch slávy a Boží [; z jejich strany se mu děje rouhání, zato však z vaší strany je oslavován]. 15 Necht' ovšem někdo z vás netrpí jako vrah nebo krádece nebo působce zla nebo jako slídč po věcech druhých lidí; 16 pakli však jako Kristovec, necht' se nestydí, nýbrž necht' v tomto jménu oslavuje Boha. 17 Vždyť přišla doba započítí soudu od Božího domu; a jestliže nejprve od nás, jaký bude konec těch, kteří jsou Boží blahé zvěsti neposlušni? 18 A jestliže záchrany stěží dochází spravedlivý, kde se objeví bezbožný a hříšník? 19 Necht' tudíž i ti, kteří podle Boží vůle trpí, svěřují své duše v působení dobra věrnému Stvořiteli.

1. Petrův 5

1 Starší, kteří jsou mezi vámi, vybízím já, jenž jsem spolustarší a svědek KRISTOVÝCH utrpení, jenž jsem i účastník slávy, jež se bude brzy zjevovat: 2 buďte pastýři Božího stádečka, jež je mezi vámi, dohlížejte ne z povinnosti, nýbrž z vlastního popudu, ani pro mrzký zisk, nýbrž z oddanosti, 3 ani jako byste panovali nad svými državami, nýbrž se stádečku stávejte vzory; 4 a až se ukáže nejvyšší pastýř, odnesete si nevadnoucí věnec slávy. 5 Podobně se vy mladší podřizujte starším, a všichni se pevně obvažte pokorou vůči sobě navzájem, protože pyšným Bůh klade odpor, pokorným však dává milost. 6 Pokoňte se tedy pod mocnou Boží ruku, aby vás v pravý čas povýšil, 7 a všechnu svou starost uvrhněte na něho, neboť jemu na vás záleží. 8 Nabuďte bdělosti, procitněte; váš protivník, ďábel, obchází jako ryčící lev, hledaje, koho by pohltil - 9 vzepřete se mu, jsouce pevní ve víře, neboť víte, že táž utrpení se uskutečňují při vašem bratrstvu, jež je ve světě. 10 Avšak Bůh vší milostí, jenž vás povolal k své věčné slávě v Kristu Jehošuvovi, vás, až krátce potrpíte, sám zdokonalí, upevní, posilní, základem opatří; 11 jemu sláva a vláda na věky věků. AMÉN. 12 Skrže Silvana, věrného bratra, jak mám za to, jsem vám v krátkosti napsal, povzbuzuje a dosvědčuje, že pravá Boží milost je tato, v níž stojíte. 13 Pozdravuje vás spoluvyvolená, jež je v Babylóně, a Marek, můj syn. 14 Pozdravte se navzájem polibkem lásky. Pokoj vám všem, kteří jste v Kristu.

2. Petrův

2. Petrův 1

1 Šimon-Petr, nevolník a apoštol Jehošuy Krista, těm, jimž stejně cenná víra jako nám připadla skrze spravedlnost našeho Boha a Zachránce Jehošuy Krista: 2 Kéž vám je rozmnožena milost a pokoj v plném poznání Boha a Jehošuy, našeho Pána, 3 jak nám jeho Božská moc darovala všechny věci týkající se života a pobožnosti skrze plné poznání toho, jenž nás povolal skrze slávu a ctnost, 4 skrze něž nám daroval velmi veliké a cenné přísliby, abyste se skrze ně stali účastníky Božské povahy, uniknouce zkáze, jež ve světě je v chtivosti. 5 Právě proto však také zároveň vynaložte všechnu snahu a ve své víře nabud'te ještě ctnosti, ve ctnosti pak poznání, 6 v poznání pak sebekázně, v sebekázni pak vytrvalosti, ve vytrvalosti pak pobožnosti, 7 v pobožnosti pak bratrské náklonnosti, v bratrské náklonnosti pak lásky. 8 Jsou-li totiž a rozmáhají-li se tyto věci při vás, činí vás ne lenivými ani neplodnými co do plného poznání našeho Pána Jehošuy Krista; 9 u koho totiž těchto věcí není, ten je slepý, krátkozraký, a zapomněl na očistění od svých dřívějších hříchů. 10 Proto se, bratři, tím spíše vynasnažte činit si své povolání a vyvolení spolehlivě platným, neboť činíte-li tyto věci, nikterak nikdy neklopýtnete; 11 ano, takto vám bude vstup do věčného království našeho Pána a Zachránce Jehošuy Krista hojně poskytnut. 12 Proto si vezmu na starost stran těchto věcí vás stále upomínat, ač o nich víte a jste v přítomné pravdě upevnění, 13 považují však za správné, pokud jsem v tomto stánku, upomínáním vás burcovat, 14 věda, že odložení toho mého stánku je brzké, podle toho, jak mi i náš Pán Jehošua Kristus dal najevo; 15 vynasnažím se však, byste i po vyjití mém měli kdykoli možnost připamatovávat si tyto věci. 16 Neuvedli jsme vám přece moc a příchod našeho Pána Jehošuy Krista v známost tak, že bychom se byli řídili nějakými vymudrovanými bájemi, nýbrž jako tací, kteří se stali očitými svědky jeho veličenství. 17 Dostalo se mu totiž ze strany Boha Otce cti a slávy, když k němu od velkolepé slávy byl pronesen takovýto výrok: Tento je můj milovaný Syn, v němž jsem já našel svou slast - 18 a tento výrok, pronesený z nebe, jsme my uslyšeli, když jsme s ním byli na té svaté hoře. 19 A máme potvrzené prorocké slovo; dobře si počínáte, věnujete-li mu, jako lampě svítící na pošmourném místě, pozornost až dotud, než ve vašich srdcích prosvitne den a vzejde jitřenka, 20 věduce nejprve toto: že žádné prorockví Písma se nevysvětluje svým vlastním významem. 21 Prorockví přece nikdy nebylo proneseno vůlí člověka, nýbrž svatí Boží lidé promlouvali pod mocí Svatého Ducha.

2. Petrův 2

1 Mezi lidem však povstávali i lživí proroci, jakož i mezi vámi budou lživí učitelé, kteří podlouzně zavedou zhoubné názory a budou popírat Velitele, jenž je koupil, přivozující sami sobě brzkou zhoubu; 2 a jejich bezuzdnými způsoby se budou řídit mnozí a cestě pravdy se pro ně bude dít rouhání. 3 I budou s vámi v hrabivosti kupčit vytříbenými slovy; jim určený soud však odedávna nelení a jejich zhouba nedřímé. 4 Ano, jestliže Bůh neušetřil zhrěšivších andělů, nýbrž je uvrhl do nehlubší propasti temna a odevzdal fetěžům chmur, by byli střeženi k soudu, 5 a neušetřil starého světa, nýbrž zachoval Ného, osměho, hlasatele spravedlnosti, a na svět bezbožných uvedl potopu, 6 a vykonal vyvrácením soud nad městy Sodomou a Gomorou, jež zpopelnil a tak vystavil za příklad těm, kdo hodlají vést bezbožný život, 7 a spravedlivého Lóta, zdcovaného bezuzdným chováním těch zvrhlků, vyprostil, 8 (tento spravedlivý totiž, jsa usídlen v jejich středu, den ze dne hleděním a posloucháním mučil svou spravedlivou duši jejich bezzákonnými činy,) 9 umí *Pán pobožně vyprošťovat ze zkoušky a nespravedlivé střežit ke dni soudu, by byli trestáni, 10 zejména pak ty, kteří se v chtivosti poskvrnění ubírají za masem a pohrdají panstvím; jsou smělí, svéhlaví, nehrozí se urážlivě mluvit o důstojnostech, 11 zatímco andělé, jsouce silou a mocí větší, proti nim před Jehovou urážlivého obvinění nepronášejí, 12 tyto však, jako přirozená nerozumná zvířata, zplozená k polapení a zkáze, mluví urážlivě do věcí, jichž neznají, a budou ve své zkaženosti také zkaženi 13 a odnesou si odplatu nespravedlivosti; za rozkoš považují pomíjivé hýření, jsou to skvrny špíny a mrzkosti, hýřící v svých klamech, hodující s vámi; 14 oči mají vrchovatě plné cizoložství a neschopné ustát od hříchu; vábí neupevněné duše, majíce srdce vycvičená v žádostivosti, děti zlořečení; 15 opustili přímou cestu a pobloudili, řídívše se cestou Balaama Bosorova, jenž si zamíloval odměnu nespravedlivosti, 16 dostalo se mu však pokárání jeho vlastní ničemnosti: němý tahoun, ozvav se hlasem člověka, zabránil prorokovu bláznovství. 17 Tito jsou bezvodé prameny a mlhy hnané smršti, jimž je [navždy] vyhrzena chmura tmy, 18 neboť, ozývající se nabubřelými slovy nicotnosti, vábí choutkami masa, bezuzdností, ty, kteří sotva unikli těm, kdo se pohybují v bludu; 19 slibují jim svobodu, sami jsouce otroky zkaženosti, neboť komu kdo podlehl, tím je i ztročen. 20 Ano, jestliže poznáním Pána a Zachránce Jehošuy Krista poskvrnám světa unikli a opět se zapletli a jim podléhají, staly se jim poslední věci horšími než první; 21 bylot' by jim bývalo lépe poznání cesty spravedlnosti nemít než ji poznat a od jim vydaného svatého příkazu se obrátit zpět. 22 Tu se jim přihodilo to, co praví slovo pravdivého přísloví: Pes se navrátil k svým vlastním zvratkům; a: Svině, vykoupavši se k válení v bahně.

2. Petrův 3

1 Tento list vám, milovaní, píše již jako druhý; v nich obou burcuji vaši ryzí mysl upomínáním, 2 byste si vzpomínali na slova prve řečená od svatých proroků a na příkaz Pána a Zachránce skrze vaše apoštoly, 3 vědouce nejprve toto: že na konci dní s posměchem přijdou posměvači, ubírající se podle svých vlastních choutek 4 a říkající: Kde je ten příslib jeho příchodu? Vždyť od té doby, co zesnuli otcové, přetrvávají všechny věci tak, od počátku stvoření. 5 Ano, jim je pro jejich umíněnost tajno to, že nebesa byla odedávna, i země, v soudržnosti zřízená Božím slovem z vody a ve vodě, 6 a skrze tyto vody vzal za své někdejší svět, byv vodou zatopen; 7 nynější nebesa však, i země, jsou jeho slovem uchována, jsouce střežena pro oheň ke dni soudu a záhuby bezbožných lidí. 8 Nechť vám však, milovaní, není tajno toto jedno: že u Jehovy je jeden den jako tisíc let a tisíc let jako jeden den; 9 Jehova se se svým příslibem neomeškává, jak to někteří za omeškávání považují, nýbrž je vůči vám shovívavý, nechťěje, by někteří zahynuli, nýbrž by všichni dospěli k pokání. 10 Ten den Jehovy však přijde jako zloděj; nebesa v něm s rachotem pominou, živly pak se v žáru rozplynou a země a všechny výtvořiny, jež na ní jsou, budou spáleny. 11 Mají-li se tedy tyto všechny věci rozplynout, jací máte být vy v svatém chování a pobožnosti, 12 očekávající a uspišující příchod toho Božího dne, pro nějž se nebesa v ohni rozplynou a živly se v žáru taví? 13 Podle jeho příslibu však očekáváme nová nebesa a novou zemi, v nichž sídlí spravedlnost. 14 Proto se, milovaní, očekávající tyto věci, vynasnažte, byste jím byli v pokoji shledáni bez poskvrny a bez úhony, 15 a shovívavost našeho Pána považujte za záchranu, podle toho, jak vám napsal i náš milovaný bratr Pavel podle moudrosti, jež mu byla dána, 16 jako i ve všech [svých] listech, mluvě v nich o těchto věcech, mezi nimiž některé jsou nesnadno pochopitelné a nevědomí a neupevnění je, jako i ostatní Písma, k své vlastní záhubě překrucují. 17 Vy se tedy, milovaní, toto předem vědouce, chraňte, abyste nebyli také svedeni bludem těch zvrhlíků a nevypadli ze své vlastní upevněnosti, 18 nýbrž rostěte v milosti a poznání našeho Pána a Zachránce Jehošuy Krista; jemu sláva i nyní i do dne věčnosti. AMÉN.

1. Janův

1. Janův 1

1 Co bylo od počátku, co jsme uslyšeli, co jsme svými očima uviděli, na co jsme se dívali a co naše ruce ohmataly, stran slova života, 2 (a ten život byl projevem, i uviděli jsme a svědčíme a vám ohlašujeme věčný život, jenž byl u Otce a byl projevem nám:) 3 co jsme uviděli a uslyšeli, ohlašujeme vám, abyste i vy měli společenství s námi, společenství naše však je nadto s Otcem a s jeho Synem Jehošou Kristem. 4 A tyto věci vám píšeme, aby vaše radost byla plná. 5 A toto je zvěst, již jsme uslyšeli od něho a zvěstujeme vám: Že Bůh je světlo a není v něm žádná temnota. 6 Řekneme-li, že s ním máme společenství, a chodíme-li ve tmě, lžeme a neprovozujeme pravdu. 7 Chodíme-li však ve světle, jako je ve světle on, máme mezi sebou společenství a krev Jehošy Krista, jeho Syna, nás očisťuje od veškerého hříchu. 8 Řekneme-li, že hříchu nemáme, klameme sami sebe a pravda v nás není. 9 Vyznáváme-li své hříchy, je on věrný a spravedlivý, aby nám hříchy odpustil a od veškeré nespravedlivosti nás očistil. 10 Řekneme-li, že jsme nezhřešili, činíme ho lhářem a jeho slovo v nás není.

1. Janův 2

1 Mé dětičky, tyto věci vám píši, abyste nehřešili; a zhřeší-li kdo, máme u Otce přimluvce, Jehošuu Krista, spravedlivého, 2 a on je zadostučiněním stran našich hříchů, nejen však stran těch, jež jsou naše, nýbrž i stran celého světa. 3 A po tomto poznáváme, že ho známe: zda jsme bedliví jeho příkazů. 4 Kdo praví: Znam ho, a jeho příkazů bedliv není, je lhář a v tom není pravda. 5 Kdokoli však je bedliv jeho slova, v tom je opravdu láska k Bohu přivedena k dokonalosti; po tomto poznáváme, že jsme v něm. 6 Kdo praví, že v něm zůstává, je povinen i sám chodit [tak], jak chodil on. 7 Milování, nepíši vám nový příkaz, nýbrž příkaz starý, jež jste měli od počátku; ten starý příkaz je to slovo, jež jste slyšali. 8 Přece však vám píši nový příkaz, to, co je skutečností v něm i ve vás, protože temnota pomíjí a pravé světlo již svítí. 9 Kdo praví, že je ve světle, a svého bratra nenávidí, je až doposud v temnotě. 10 Kdo svého bratra miluje, zůstává ve světle a není v něm příčiny úrazu, 11 kdo však svého bratra nenávidí, je v temnotě a chodí v temnotě a neví, kam jde, protože temnota oslepila jeho oči. 12 Píši vám, dětičky, protože pro jeho jméno vám jsou odpuštěny hříchy. 13 Píši vám, otcové, protože jste poznali toho, jenž je od počátku. Píši vám, mladíci, protože jste přemohli toho zlosyna. Píši vám, děťátka, protože jste poznali Otce. 14 Napsal jsem vám, otcové, protože jste poznali toho, jenž je od počátku. Napsal jsem vám, mladíci, protože jste silní a Boží slovo ve vás zůstává, a přemohli jste toho zlosyna. 15 Nemilujte svět ani věci ve světě; miluje-li kdo svět, Otcova láska v něm není, 16 protože nic z toho, co je ve světě - tužba masa a tužba očí a honosnost živobyť - není z Otce, nýbrž je ze světa, 17 a svět pomíjí, i jeho tužba, kdo však koná Boží vůli, zůstává navždy. 18 Děťátka, je poslední hodina, a podle toho, jak jste slyšali, že přichází antikrist, povstalo i nyní mnoho antikristů; odtud poznáváme, že je poslední hodina. 19 Vyšli zprostřed nás, ale z nás nebyli, vždyť kdyby byli bývali z nás, byli by s námi zůstali; ale to aby byli projevem, že žádný z nich z nás není. 20 A vy máte pomazání od Svatého a všechny věci víte; 21 napsal jsem vám ne proto, že nevíte pravdu, nýbrž protože ji víte, a že žádná lež z pravdy není. 22 Kdo je lhář, leč ten, jenž popírá, že Jehošua je KRISTUS? Toto je antikrist, jenž popírá Otce i Syna. 23 Kdokoli popírá Syna, nemá ani Otce; kdo Syna vyznává, má i Otce. 24 Co jste vy slyšali od počátku, nechť ve vás zůstává; zůstane-li ve vás to, co jste slyšali od počátku, zůstanete i vy v Synu i v Otcu, 25 a toto je ten příslib, jež nám přislíbil on, věčný život. 26 Tyto věci jsem vám napsal stran těch, kteří vás svádějí; 27 a vy - ve vás zůstává to pomazání, jež jste od něho dostali, a nemáte zapotřebí, aby vás kdo poučoval, nýbrž jak vás o všech věcech poučuje právě to pomazání, a je pravdivé a není to lež, a podle toho, jak vás poučilo, zůstanete v něm. 28 A nyní, dětičky, v něm zůstávejte, abychom, zjeví-li se, měli smelost a nebyli od něho při jeho příchodu zahanbeni. 29 Víte-li, že on je spravedlivý, znejte, že každý, kdo provozuje spravedlnost, je z něho zplozen.

1. Janův 3

1 Pohleďte, jakou lásku nám Otec dal - abychom byli nazváni Božími dětmi; pro tuto příčinu nás svět nezná, protože nepoznal jeho. 2 Milování, nyní jsme Božími dětmi, a čím budeme, nevyšlo ještě najevo; víme, že vyjde-li to najevo, budeme podobni jemu, protože ho budeme vidět tak, jak je. 3 A každý, kdo v něm má tuto naději, očisťuje sám sebe podle toho, jak je čistý on. 4 Každý, kdo provozuje hřích, provozuje i bezzákonnost, a hřích je bezzákonnost; 5 a víte, že on byl zjeven, aby naše hříchy odňal, a v něm hříchu není. 6 Kdokoli v něm zůstává, nehřeší; kdokoli hřeší, neviděl ho, aniž ho poznal. 7 Dětičky, nechť vás nikdo nesvádí. Kdo provozuje spravedlnost, je spravedlivý, tak jako je spravedlivý on; 8 kdo provozuje hřích, je z ďábla, protože ďábel hřeší od počátku. K tomu byl Boží Syn zjeven, aby ďáblovy činy zrušil. 9 Kdokoli je zplozen z Boha, hřích neprovozuje, protože v něm zůstává jeho símě, i nemůže hřešit, protože je zplozen z Boha.

24 on sám ve svém těle na dřevě na sebe vzal děti d'áblovy: kdokoli neprovozuje spravedlnost, není z Boha, ani kdo svého bratra nemiluje. 11 Vždyť toto je zvěst, již jste od počátku slýchali: abychom se navzájem milovali, 12 ne jako Kain byl z toho zlosyna a svého bratra zabil; a z příčiny čeho ho zabil? Protože jeho činy byly zlé a ty, jež byly jeho bratra, spravedlivé. 13 Nedivte se, bratři, jestliže vás svět nenávidí. 14 My víme, že jsme přestoupili ze smrti do života, protože milujeme bratry. Kdo nemiluje bratra, zůstává ve smrti; 15 každý, kdo svého bratra nenávidí, je zabíječ lidí, a víte, že žádný zabíječ lidí v sobě věčného života trvale nemá. 16 Po tomto jsme poznali lásku: protože on za nás položil své žití. I my jsme povinni za bratry svá žití pokládat. 17 Kdokoli však má životní potřeby světa a pozoruje, že jeho bratr má nouzi, a zamkne před ním své nitro - jak v něm zůstává Boží láska? 18 Dětičky, nemilujme slovem ani jazykem, nýbrž činem a pravdou. 19 A po tomto poznáme, že jsme z pravdy, a přesvědčíme před ním svá srdce: 20 že odsuzuje-li nás naše srdce, je Bůh větší než naše srdce a zná všechny věci. 21 Milování, neodsuzuje-li nás naše srdce, máme vůči Bohu smělost, 22 a cokoli si vyprošujeme, od něho dostáváme, protože jsme bedliví jeho příkazů a provozujeme věci, jež jsou v jeho očích příjemné. 23 A jeho příkaz je tento: Abychom uvěřili jménu jeho Syna Jehošuy Krista a navzájem se milovali podle toho, jak nám dal příkaz; 24 a kdo je bedlivý jeho příkazů, zůstává v něm a on v něm. A po tomto poznáváme, že v nás zůstává: podle Ducha, jehož nám dal.

1. Janův 4

1 Milování, nevěřte každému duchu, nýbrž duchy ověřujte, zda jsou z Boha, protože do světa vyšlo mnoho nepravých proroků. 2 Po tomto poznáte Božího Ducha: Každý duch, jenž vyznává Jehošuu Krista přišedšího v mase, je z Boha, 3 a žádný duch, jenž Jehošuu Krista v mase přišedšího nevyznává, z Boha není; a toto je působení antikrista, o němž jste uslyšeli, že přichází, a je ve světě již nyní. 4 Vy jste z Boha, dětičky, a přemohli jste je, protože ten, jenž je ve vás, je větší než ten, jenž je ve světě. 5 Oni jsou ze světa; pro tuto příčinu mluví jako ze světa a svět jim naslouchá. 6 My jsme z Boha; kdo Boha zná, naslouchá nám, kdo z Boha není, nenaslouchá nám. Podle tohoto poznáváme ducha pravdy a ducha podvodu. 7 Milování, milujme se navzájem, protože láska je z Boha a každý, kdo miluje, je z Boha zplozen a Boha zná. 8 Kdo nemiluje, nepoznal Boha, protože Bůh je láska. 9 V tomto byla Boží láska projevena vůči nám: že Bůh do světa vyslal svého jednorozeného Syna, abychom skrze něho ožili. 10 V tom je láska, ne že jsme my milovali Boha, nýbrž že on miloval nás a svého Syna vyslal jako zadostučinění stran našich hříchů. 11 Milování, když nás takto miloval Bůh, jsme i my povinni navzájem se milovat. 12 Boha nikdo nikdy nespátřil; milujeme-li se navzájem, zůstává Bůh v nás a láska k němu je v nás přivedena k dokonalosti. 13 Po tomto poznáváme, že zůstáváme v něm a on v nás: že nám dal ze svého Ducha; 14 a my jsme spatřili a svědčíme, že Otec vyslal Syna jako Zachránce světa. 15 Kdokoli vyzná, že Jehošua je Boží Syn, zůstává Bůh v něm a on v Bohu; 16 a my jsme poznali a uvěřili v lásku, již má Bůh vůči nám. Bůh je láska a kdo zůstává v lásce, zůstává v Bohu a Bůh v něm. 17 V tomto je láska při nás přivedena k dokonalosti, abychom měli smělost v den soudu: že podle toho, jaký je on, jsme v tomto světě i my. 18 V lásce není bázně, nýbrž dokonalá láska zahání bázeň ven, protože bázeň s sebou nese trýzeň, a kdo se bojí, není v lásce přiveden k dokonalosti. 19 My milujeme, protože on nás miloval jako první. 20 Řekne-li někdo: Miluji Boha, a svého bratra nenávidí, je lhář; ano, kdo nemiluje svého bratra, jehož vidí, jak může milovat Boha, jehož nevidí? 21 I máme od něho tento příkaz: Aby ten, kdo miluje Boha, miloval i svého bratra;

1. Janův 5

1 každý, kdo věří, že Jehošua je KRISTUS, je zplozen z Boha, a každý, kdo miluje toho, kdo zplodil, miluje i toho, kdo je z něho zplozen. 2 Po tomto poznáváme, že milujeme Boží děti: Když milujeme Boha a jsme bedliví jeho příkazů. 3 Ano, toto je láska k Bohu: Abychom byli bedliví jeho příkazů, a jeho příkazy nejsou těžké, 4 protože vše to, co je zplozeno z Boha, vítězí nad světem, a toto je to vítězství, jež nad světem zvítězilo: naše víra -5 kdo je ten, kdo vítězí nad světem, leč ten, kdo věří, že Jehošua je Boží Syn? 6 Toto je ten, jenž přišel ve spojení s vodou a krví, Jehošua *Kristus - nejen s vodou, nýbrž s vodou a s krví, a Duch je ten, jenž svědčí, protože Duch je pravda, 7 protože ti, kteří svědčí, jsou tři, 8 Duch a voda a krev, a ti tři jsou v jedno. 9 Přijímáme-li svědectví lidí, je Boží svědectví větší, protože toto je to Boží svědectví: to, jež dosvědčil o svém Synu. 10 Kdo věří v Božího Syna, má svědectví sám v sobě: kdo Bohu nevěří, učinil ho lhářem, protože neuvěřil ve svědectví, jež Bůh o svém Synu dosvědčil; 11 a toto je to svědectví: že nám Bůh dal věčný život a ten život je v jeho Synu. 12 Kdo má Syna, má život; kdo Božího Syna nemá, nemá života. 13 Tyto věci jsem vám napsal, abyste věděli, že věčný život máte -kteří věříte ve jméno Božího Syna. 14 A toto je smělost, již máme vůči němu: že vyprošujeme-li si něco podle jeho vůle, naslouchá nám, 15 a víme-li, že nám naslouchá, ať si vyprošujeme cokoli, víme, že ty předměty proseb, o něž jsme ho poprosili, máme. 16 Uvidí-li někdo svého bratra hřešit hříchem ne k smrti, bude prosit a dá mu život - těm, kteří nehřeší k smrti. Je hřích k smrti; stran toho nepravím, aby žádal.

17 Každá nespravedlivost je hřích; a je hřích ne k smrti. 18 Víme, že nikdo zplozený z Boha nehřeší, nýbrž kdo byl z Boha zplozen, udržuje se a ten zlosyn na něho nesahá. 19 Víme, že jsme z Boha, a svět v tom zlosynu celý leží; 20 a víme, že přišel Boží Syn a dal nám porozumění, abychom znali Pravého, a jsme v Pravém, v jeho Synu Jehošuoovi Kristu. On je pravý Bůh a věčný život. 21 Dětičky, chraňte se před modlami.

2. Janův

2. Janův 1

1 Starší vyvolené paní a jejím dětem, jež já miluji v pravdě, a nejen já, nýbrž i všichni, kteří pravdu poznali -2 pro pravdu, jež v nás zůstává, i bude navždy s námi. 3 Bude s vámi milost, smilování, pokoj od Boha Otce a od Pána Jehošuy Krista, Syna Otcova, v pravdě a lásce. 4 Velmi jsem se zaradoval, protože jsem shledal, že některé z tvých dětí chodí v pravdě podle toho, jak jsme dostali příkaz od Otce. 5 A nyní tě žádám, paní, ne jako bych ti psal příkaz nový, nýbrž ten, jež jsme měli od počátku - abychom se navzájem milovali, 6 a toto je láska: abychom chodili podle jeho příkazů. Toto je ten příkaz podle toho, jak jste od počátku slychali, abyste v něm chodili, 7 protože do světa vyšlo mnoho podvodníků - ti, kteří nevyznávají Jehošuu Krista přicházejícího v mase. Toto je podvodník a antikrist. 8 Hleďte si sami sebe, abychom neztratili, čeho jsme se dopracovali, nýbrž abychom obdrželi plnou mzdu. 9 Kdokoli jde dále a nezůstává v nauce o KRISTU, nemá Boha; kdo v té nauce zůstává, ten má i Otce i Syna. 10 Přichází-li někdo k vám a této nauky nepřináší, neberte si ho do domu a neříkejte mu: Buď zdrav, 11 neboť kdo mu říká: Buď zdrav, má účast na jeho zlých činech. 12 Ač vám mám mnoho co psát, rozhodl jsem se nepoužít papíru a černě, nýbrž doufám, že se k vám dostanu a promluvíme od úst k ústům, aby naše radost byla plná. 13 Pozdravuji tě děti tvé vyvolené sestry.

3. Janův

3. Janův 1

1 Starší milovanému Gaiovi, jehož já miluji v pravdě. 2 Milovaný, přeji si, bys ve všech věcech prospíval a byl zdrav tak, jak prospívá tvá duše. 3 Zaradovat' jsem se velmi, když přicházeli bratři a svědčili o tvém vztahu k pravdě, totiž jak ty v pravdě chodíš; 4 nemám větší radosti než tyto věci - slyším-li, že v pravdě chodí děti mé. 5 Milovaný, věrně si počínáš ve všem, co jsi učinil pro bratry, a to hosty, 6 (oni tvou lásku dosvědčili před shromážděním,) a správně si budeš počínat, vypravíš-li je, jak je důstojno Boha. 7 Vždyť vyšli pro Jméno, nic neberouce od těch z národů; 8 my tedy jsme povinni takovéto podporovat, abychom se projevovali jako spolupracovníci pravdy. 9 Napsal jsem něco shromáždění, ale Diotrefés, jenž by rád byl prvním z nich, nás nepřijímá; 10 pro tuto příčinu, přijdu-li, připomenu jeho činy, jež provozuje, tlachaje o nás zlými slovy, a nemaje dost na těchto věcech, ani sám bratry nepřijímá, a těm, kteří chtějí, brání a vyhání je ze shromáždění. 11 Milovaný, nenapodobuj to, co je zlé, nýbrž to, co je dobré; kdo působí dobro, je z Boha, kdo působí zlo, Boha neviděl. 12 Démétrios má plné svědectví ode všech, i od samé pravdy, a svědčíme i my; a víš, že naše svědectví je pravdivé. 13 Měl bych ti mnoho co napsat, ale nerad bych ti psal černí a třtinou, 14 doufám však, že tě co nejdříve uvidím a promluvíme od úst k ústům. Pokoj tobě. Pozdravují tě přátelé; pozdravuj přátele jménem.

Judův

Judův 1

1 Júdas, nevolník Jehošuy Krista, a bratr Jakubův, povoláním, kteří jsou milováni v Bohu Otcí a uchováni v Jehošuoovi Kristu: 2 Kéž vám je rozmnoženo smilování a pokoj a láska. 3 Když jsem, milování, vyvíjel veškerou snahu psát vám o naší společné záchraně, nastala mi nutnost napsat vám k povzbuzení, byste usilovně zápasili o víru, jednou svatým svěřenou. 4 Kradmo se totiž vloudili jacísi lidé, ti, kteří jsou dávno předem zaznamenáni k tomuto rozsudku, bezbožní, převracející milost našeho Boha v bezuzdnost a popírající našeho jediného Velitele a Pána Jehošuu Krista. 5 Chci vás však upomenout, vás, kteří jste jednou všechny věci zvěděli, že když Jehova vysvobodil lid z egyptské země, za druhé ty, kteří neuvěřili, zahubil; 6 i anděly, kteří neuchovali svůj původní stav, nýbrž své vlastní bydlo opustili, chová v navždy trvajících poutech pod chmurami k soudu velikého dne - 7 jako Sodoma a Gomora a města okolo nich, jež se způsobem podobným jako oni nezřízeně oddala smilstvu a odešla za masem jiného druhu, přede všemi leží jako příklad, podléhající pokutě věčného ohně. 8 I tyto blouznivci však přesto podobně poskvvrňují maso, také však zavrhnou panství a urážlivě mluví o důstojnostech - 9 ano, Michaél, archanděl, když se, maje rozepří s ďáblem, domlouval o tělo Mojžíšovo, se neodvážil vznést obvinění urážlivou řečí, nýbrž řekl: Necht' tě pokárá Jehova; 10 tyto však o kterýchkoli věcech, o nichž nemají ponětí, urážlivě mluví, v kterýchkoli pak jsou jako nerozumná zvířata od přirozenosti zběhlí, v těch docházejí zkažení. 11 Běda jim, protože se dali cestou Kainovou a za odměnu se vrhli do poblouzení Balaamova a zahynuli v odbojnictví Koreho; 12 to jsou poskvvrny na vašich hostinách lásky, bez bázně s vámi hodující, pasoucí sami sebe, bezvodá oblaka, unášená větry, podzimní stromy bez ovoce, dvakrát odumřelé, vykořeněné, 13 divé vlny moře, jako pěnu vyvrhující své hanebnosti, bludné hvězdy, jimž je navždy vyhrazena chmura tmy. 14 A Enóch, sedmý od Adama, prorokoval i o těchto, pravě: Hle, Pán přišel uprostřed svých svatých desetitisíců 15 vykonat nade všemi soud a usvědčit všechny jejich bezbožné ze všech jejich bezbožných činů, jichž se bezbožně dopustili, a ze všech tvrdostí, jež proti němu promluvili bezbožní hříšníci. 16 To jsou reptalové, nespokojenci, ubírající se podle svých choutek, a jejich ústa mluví nabubřelostí, i obdivují osoby pro svůj prospěch. 17 Vy si však, milování, vzpomeňte na slova prve řečená od apoštolů našeho Pána Jehošuy Krista, 18 že vám říkali: Na konci času budou posměvači, ubírající se podle svých bezbožných choutek; 19 to jsou ti, kteří [se] veskrze odlučují, přirození lidé, nemající Ducha. 20 Vy však, milování, budující se na své nadevše svaté víře, modlíce se v Svatém Duchu, 21 se uchovejte v Boží lásce, očekávající smilování našeho Pána Jehošuy Krista k věčnému životu. 22 A nad některými se smilovávejte, činíce rozdíl, 23 některé však zase zachraňujte v bázni, vychvacující je z ohně, nenávidíce i tu tuniku od masa poskvvrněnou. 24 Tomu však, jenž vás může bez klopýtnutí uchránit a bez úhony s jásotem postavit před svou slávou, 25 jedinému Bohu, našemu Zachránci, skrze Jehošuu Krista, našeho Pána, sláva, veličenství, vláda a svrchovanost zpřed celého věku i nyní i do všech věků. AMÉN.

Zjevení Janovo

Zjevení Janovo 1

1 Zjevení Jehošuy Krista, jež mu Bůh dal, by svým nevolníkům ukázal věci, jež se vbrzku musí stát; i vyjevil je znameními skrze vyslání svého anděla svému nevolníku Janovi, 2 jenž dosvědčil Boží slovo a svědectví Jehošuy Krista, kterékoli věci uviděl. 3 Blažený, kdo čte, a ti, kdo slyší slova proroctví a jsou bedliví těch věcí, jež v něm jsou napsány, neboť ta doba je blízko. 4 Jan sedmi shromážděním, jež jsou v Asii: Milost vám a pokoj od toho, jenž je a jenž byl a jenž má přijít, a od sedmi Duchů, kteří jsou před jeho trůnem, 5 a od Jehošuy Krista, jenž je věrný svědek, prvorozený mrtvých a vládce králů země. Tomu, jenž nás miluje a umyl nás od našich hříchů svou krví 6 a učinil nás královstvím, kněžstvími tomu, jenž je jeho Bůh a Otec, jemu sláva a moc na věky věků. AMĚN. 7 Hle, přichází s oblaky a uvidí ho každé oko, i ti, kteří ho probodli; a všechny kmeny země pro něho budou bédovat. Ano; AMĚN. 8 Já jsem Alfa a Ómega, praví Jehova, jenž je a jenž byl a jenž má přijít, Všemocný. 9 Já, Jan, váš bratr a spoluúčastník v strasti a království a trpělivosti v Jehošuoovi, jsem se pro Boží slovo a Jehošuoovo svědectví octl na ostrově, jenž se nazývá Patmos. 10 V Pánův den jsem se octl v Duchu a za sebou jsem uslyšel silný hlas jakoby trouby, 11 pravící: Co vidíš, zapiš do knihy a pošli sedmi shromážděním: do Efesu a do Smyrny a do Pergamu a do Thyateiry a do Sard a do Filadelfie a do Laodikeje. 12 I obrátil jsem se, bych viděl ten hlas, jenž se mnou mluvil, a když jsem se obrátil, uzel jsem sedm zlatých lamp 13 a uprostřed těch [sedmi] lamp kohosi podobného Synu člověka, oděného v roucho sahající po paty a na prsou opásaného zlatým opaskem; 14 a jeho hlava a vlasy bílé jako bílá vlna, jako sníh, a jeho oči jako plamen ohně 15 a jeho nohy podobné ušlechtilé mosazi, jakoby rozpálené v peci, a jeho hlas jako hlas mnoha vod. 16 A ve své pravé ruce měl sedm hvězd a z jeho úst vycházel ostrý dvojsečný meč, a jeho obličej jako když slunce svítí ve své síle. 17 A když jsem ho uzel, padl jsem k jeho nohám jako mrtvý; i položil na mne svou pravici, říká: Neboj se. Já jsem První a Poslední 18 a Živý; i stal jsem se mrtvým, a hle, jsem živ na věky věků a mám klíče smrti i hádu. 19 Zapiš tedy ty věci, jež jsi uzel, a ty, jež jsou, a ty, jež se budou dít po nich. 20 Tajemství těch sedmi hvězd, jež jsi uzel v mé pravici, i těch sedm zlatých lamp: Těch sedm hvězd jsou andělé těch sedmi shromáždění a těch sedm lamp je sedm shromáždění.

Zjevení Janovo 2

1 Andělu shromáždění, jež je v Efesu, napiš: Tyto věci praví ten, jenž ve své pravici drží těch sedm hvězd, jenž se prochází uprostřed těch sedmi zlatých lamp: 2 Vím o tvých činech a o [tvé] lopotě a o tvé trpělivosti, a že nemůžeš snést zlé lidi; a ty, kteří o sobě říkají, že jsou apoštolové, a nejsou, jsi přezkoušel a shledal je lháři; 3 a máš trpělivost a pro mé jméno jsi mnoho snesl a nezemdlel jsi. 4 Ale mám proti tobě, že jsi nechal své první lásky. 5 Pamatuj tedy, odkud jsi padl, a dej se na pokání a do konání prvních činů; pakli ne, přicházím k tobě, a nedáš-li se na pokání, pohnu tvou lampou z jejího místa. 6 Ale toto máš, že nenávidíš činy mikulášovců, jež nenávidím i já. 7 Kdo má ucho, poslyš, co Duch praví shromážděním. Tomu, kdo vítězí, dám mu jíst z dřeviny života, jež je v Božím ráji. 8 A andělu shromáždění, jež je ve Smyrně, napiš: Tyto věci praví První a Poslední, jenž se stal mrtvým a ožil: 9 Vím o tvé strasti a chudobě, - ale jsi bohat, - a o spílání od těch, kteří o sobě říkají, že jsou Židé, a nejsou, nýbrž synagoga Satanova. 10 Nic se neboj těch věcí, jež brzy budeš trpět; hle, ďábel brzy bude některé z vás uvrhovat do vězení, abyste byli přezkoušeni, a budete mít strast deset dní. Bud' věrný až do smrti a dám ti věnec života. 11 Kdo má ucho, poslyš, co Duch praví shromážděním: Kdo vítězí, tomu nikterak nebude ublíženo od té druhé smrti. 12 A andělu shromáždění, jež je v Pergamu, napiš: Tyto věci praví ten, jenž má ten ostrý dvojsečný meč: 13 Vím, kde sídlíš, kde je trůn Satanův, a přidržuješ se mého jména a nezapřel jsi mou víru ani v dnech, v nichž byl Antipas, můj věrný svědek, jenž byl zabit mezi vámi, kde sídlí Satan. 14 Ale mám proti tobě několik věcí: že tam máš takové, kteří se přidržují nauky Balaama, jenž Baláka učil před Israellovy syny položit léčku, by se dali do jedení věcí modlám obětovaných a do smilnění; 15 tak i ty máš takové, kteří se podobně přidržují nauky mikulášovců. 16 Dej se tedy na pokání; pakli ne, přicházím k tobě rychle a mečem svých úst s nimi budu válčit. 17 Kdo má ucho, poslyš, co Duch praví shromážděním. Tomu, kdo vítězí, dám mu skryté many, a dám mu bílý kámen a na ten kámen napsané nové jméno, jež nezná nikdo, leč ten, kdo je dostává. 18 A andělu shromáždění, jež je v Thyateire, napiš: Tyto věci praví Boží Syn, jenž má své oči jako plamen ohně, a jeho nohy jsou podobné ušlechtilé mosazi: 19 Vím o tvých činech a lásce a víře a službě a o tvé trpělivosti, a že tvých posledních činů je více než prvních. 20 Ale mám proti tobě, že povoluješ té ženě, Jezabeli; to je ta, jež si říká prorokyně, i vyučuje a svádí mé vlastní nevolníky, by se dali do smilnění a do jedení věcí modlám obětovaných. 21 I poskytl jsem jí čas, aby se dala na pokání, a nechce se jí ze svého smilstva na pokání se dát. 22 Hle, vrhám ji do lože, a ty, kdo s ní cizoloží, do veliké strasti, nedají-li se z jejích činů na pokání, 23 a její děti pobijí smrtí, i poznají všechna shromáždění, že já jsem ten, jenž zpytuje ledviny a srdce a dám vám každému podle vašich činů. 24 Vám však, ostatním, kteří jste v Thyateire, kteříkoli nemají tuto nauku, kteří, jak praví, nepoznali Satanovy hloubky, pravím: Další tíže na vás nevrhuji,

25 avšak co máte, toho se přidrže dotud, než přijdu. 26 A kdo vítězí a kdo je až do konce bedliv mých činů, dám mu pravomoc nad národy 27 a bude je pást železnou holí, - rozbíjejí se jako hrnčířské zboží, - jako jsem ji i já dostal od svého Otce. 28 A dám mu jít hvězdu. 29 Kdo má ucho, poslyš, co Duch praví shromážděním.

Zjevení Janovo 3

1 A andělu shromáždění, jež je v Sardách, napiš: Tyto věci praví ten, jenž má těch sedm Božích Duchů a těch sedm hvězd: Vím o tvých činech, že máš jméno, že žiješ, a jsi mrtev. 2 Buď bdělý a upevňuj zbývající věci, jež se chystají umřít; neshledal jsem, že by tvé činy byly před mým Bohem úplné. 3 Pamatuj tedy, jak jsi přijal a slyšel, a buď toho bedliv a dej se na pokání. Neprobudíš-li se tedy, přijdu [na tebe] jako zloděj a nikterak nepoznáš, v kterou hodinu na tebe přijdu. 4 Ale máš v Sardách několik jmen těch, kteří své šatstvo nepotřísnil i budou se se mnou procházet v bílém, protože jsou toho hodni. 5 Kdo vítězí, ten bude oblečen v bílé šatstvo a jeho jméno nikterak nevymaže z knihy života, a vyznám jeho jméno před svým Otcem a před jeho anděly. 6 Kdo má ucho, poslyš, co Duch praví shromážděním. 7 A andělu shromáždění, jež je ve Filadelfii, napiš: Tyto věci praví Svätý, Pravdomluvný, jenž má Davidův klíč, jenž otvírá - a nikdo nezamkne, a zamyká - a nikdo neotevře. 8 Vím o tvých činech. Hle, postavil jsem před tebou otevřené dveře, jež nikdo nemůže zamknout, protože máš malou moc a mé slovo jsi zachoval a mé jméno jsi nezapřel. 9 Hle, dopouštím, aby ze Satanovy synagogy těch, kteří o sobě říkají, že jsou Židé, a nejsou, nýbrž lžou - hle, přiměji je, aby přišli a před tvými nohama se poklonili a poznali, že já jsem tě miloval. 10 Protože jsi zachoval slovo mé trpělivosti, zachovám tě i já od hodiny zkoušky, jež má nastávat na celém obydleném světě k přezkoušení těch, kdo bydlí na zemi. 11 Přicházím rychle; přidržuj se toho, co máš, aby tvůj věnec nikdo nevezal. 12 Kdo vítězí, učiním ho sloupem v chrámě mého Boha, i nevyjde již nikdy ven a napíše na něho jméno mého Boha a jméno města mého Boha, nového Jerúsálema, - to je to, jež sestupuje z nebe od mého Boha, - a své nové jméno. 13 Kdo má ucho, poslyš, co Duch praví shromážděním. 14 A andělu shromáždění, jež je v Laodikei, napiš: Tyto věci praví ten, jenž je AMÉN, věrný a pravdomluvný svědek, počátek Božího stvoření: 15 Vím o tvých činech, že nejsi ani studený ani vřelý - kéž bys byl studený anebo vřelý! 16 Takto, protože jsi vlažný a ani studený ani vřelý, tě hodlám ze svých úst vyvrátit. 17 Protože říkáš: Jsem bohat a oplývám bohatstvím a ničeho nemám zapotřebí, a nevíš, že ten, jenž je bídný, a ten, jenž je politováníhodný a chudý a slepý a nahý, jsi ty, 18 radím ti koupit ode mne zlato přepálené ohněm, abys zbohatl, a bílé šatstvo, aby ses oblékl a aby se přestala jevit hanba tvé nahoty, a oční mast k vetření do tvých očí, abys viděl. 19 Já kárám a kázní podrobují, kterékoli mám rád; nabuď tedy horlivosti a dej se na pokání. 20 Hle, stojím u dveří a klepám; jestliže někdo zaslechne můj hlas a otevře dveře, vejdu k němu a budu večeřet s ním a on se mnou. 21 Kdo vítězí, dám mu zasednout se mnou na mém trůně, jako jsem i já zvítězil a zasedl se svým Otcem na jeho trůně. 22 Kdo má ucho, poslyš, co Duch praví shromážděním.

Zjevení Janovo 4

1 Po těchto věcech jsem ušel, a hle, v nebi otevřené dveře, a ten dřívější hlas, jež jsem uslyšel, jakoby hlas se mnou mluvící trouby, pravící: Vystup sem a ukáži ti věci, jež se musí stát po těchto věcech. 2 Hned jsem se octl v Duchu; a hle, v nebi stál trůn a na tom trůně kdosi sedící, 3 a ten sedící na pohled podobný jaspisovému kameni a sardu, a okolo trůnu duha na pohled podobná smaragdu. 4 A okolo trůnu čtyřadvacet trůnů, a na těch trůnech sedících čtyřadvacet starších, oblečených v bílé šatstvo, a na jejich hlavách zlaté věnce. 5 A z toho trůnu vycházejí blesky a hlasy a hromy; a sedm ohnivých svítilen, hořících před trůnem, jež jsou sedm Božích Duchů. 6 A před trůnem jakoby skleněné moře, podobné křišťálu, a uprostřed trůnu a vůkol trůnu čtyři živé bytosti, zpředu i zezadu poseté očima; 7 a první živá bytost podobná lvu a druhá živá bytost podobná teleti a třetí živá bytost mající tvář jakoby člověka a čtvrtá živá bytost podobná létajícímu orlu, 8 a ty čtyři živé bytosti, každá z nich sama o sobě mající po šesti křídlech, jsou okolo a zevnitř posety očima a dnem ani nocí nepřestávají říkat: Svätý, svätý, svätý Jehova, Bůh, Všemocný, jenž byl a jenž je a jenž má přijít. 9 A když ty živé bytosti budou vzdávat slávu a čest a dík tomu, jenž sedí na trůně, jenž žije na věky věků, 10 padne těch čtyřadvacet starších před tím, jenž sedí na trůně, a budou se tomu, jenž žije na věky věků, klanět a před trůn házet své věnce říkajíc: 11 Jsi hoden, náš Pane a Bože, přijmout slávu a čest a moc, neboť všechny věci jsi stvořil ty, i jsou a stvořeny byly pro tvou vůli.

Zjevení Janovo 5

1 I uviděl jsem na pravici toho, jenž seděl na trůně, knihu popsanou zevnitř i zezadu, zapečetěnou sedmi pečetěmi; 2 a uviděl jsem silného anděla, prohlašujícího mohutným hlasem: Kdo je hoden otevřít tu knihu a zrušit její pečeti?

3 I nemohl nikdo, v nebi ani na zemi ani pod zemi, tu knihu otevřít ani na ni hledět; 4 a já jsem velmi plakal, protože nikdo nebyl shledán hodným tu knihu otevřít ani na ni hledět. 5 A jeden z těch starších mi praví: Neplač; hle, lev, jenž je z kmene Júdova, kořen Davidův, zvítězil, takže může tu knihu a jejich sedm pečeti otevřít. 6 I uviděl jsem uprostřed toho trůnu a těch čtyř živých bytostí a uprostřed těch starších stát Beránka jakoby zabitého, majícího sedm rohů a sedm očí; to je sedm Božích Duchů, vyslaných do celé země. 7 I přišel a vzal ji z pravice toho, jenž seděl na trůně; 8 a když tu knihu vzal, padly ty čtyři živé bytosti a těch čtyřadvacet starších před tím Beránkem, majíce každý harfu a zlaté číše, naplněné kouřidly; to jsou modlitby svatých. 9 I zpívají novou píseň, říkající: Jsi hoden vzít tu knihu a otevřít její pečeti, protože jsi byl zabit a za svou krev jsi Bohu koupil lidi z každého kmene a jazyka a lidu a národa 10 a učinil jsi je našemu Bohu králi a kněžími, i budou kralovat nad zemi. 11 I uviděl jsem, a uslyšel jsem hlas mnoha andělů vůkol trůnu a těch živých bytostí a těch starších; a jejich počet byl desetitisíce desetitisíců a tisíce tisíců, 12 pravících mohutným hlasem: Hoden je ten Beránek, jenž byl zabit, přijmout moc a bohatství a moudrost a sílu a čest a slávu a požehnání. 13 A každého tvora, jenž je v nebi a na zemi a pod zemi a [ty, jež jsou] na moři, a všechny věci v nich, jsem uslyšel pravít: Tomu, jenž sedí na trůně, a Beránkovi požehnání a čest a sláva a vláda na věky věků. 14 A ty čtyři živé bytosti pravily: AMÉN. A ti starší padli a jali se klanět.

Zjevení Janovo 6

1 I uviděl jsem, když ten Beránek otevřel jednu z těch sedmi pečeti, a zaslechl jsem jednu z těch čtyř živých bytostí pravít jako hlas hromu: Pojd' [a pohleď]. 2 I uviděl jsem, a hle, bílý kůň, a ten, jenž na něm seděl, měl luk, a byl mu dán věnec, i vyšel vítězně a aby zvítězil. 3 A když otevřel druhou pečeť, zaslechl jsem druhou živou bytost pravít: Pojd' [a pohleď]. 4 I vyšel další kůň, ryšavý, a tomu, jenž na něm seděl, bylo mu dáno odnít ze země mír, a aby se navzájem pobili a byl mu dán veliký meč. 5 A když otevřel třetí pečeť, zaslechl jsem třetí živou bytost pravít: Pojd' [a pohleď]. I uviděl jsem, a hle, černý kůň, a ten, jenž na něm seděl, měl ve své ruce váhy; 6 i uslyšel jsem uprostřed těch čtyř živých bytostí jakoby hlas pravící: Choinix pšenice za denár a tři choinixy ječmene za denár, a olej a víno nepoškozuj. 7 A když otevřel čtvrtou pečeť, zaslechl jsem čtvrtou živou bytost pravít: Pojd' [a pohleď]. 8 I uviděl jsem, a hle, plavý kůň, a ten, jenž na něm seděl - jeho jméno Smrt, a následoval ho hádés, a byla mu nad čtvrtinou země dána pravomoc zabíjet mečem a hladem a smrtí a skrze zvířata země. 9 A když otevřel pátou pečeť, uviděl jsem pod oltářem duše těch, kdo byli pobiti pro Boží slovo a pro svědectví, jehož se drželi; 10 i zvolali silným hlasem, pravíce: Až dokdy, Panovníče, Svatý a pravý, nesoudíš a nemstíš naši krev na těch, kdo sídlí na zemi? 11 I bylo jim každému dáno bílé roucho a bylo jim řečeno, aby se ještě na malou chvíli upokojili, než budou doplněni i jejich spolunevolníci i jejich bratři, kteří mají být zabíjeni jako i oni. 12 I uviděl jsem, když otevřel šestou pečeť, i nastalo veliké zemětřesení a slunce se stalo černým jako žiněný pytel a měsíc se celý stal takovým jako krev 13 a hvězdy nebe napadaly na zem jako když fíkovník, jsa zmítán velikým větrem, shazuje své nezralé ovoce; 14 a nebe bylo odsunuto jako svinovaná kniha a každou horou a ostrovem bylo pohnuto z jejich míst. 15 A králové země a velmožové a vojevůdcové a boháči a siláci a každý nevolník i svobodný se skryli do jeskyní a do skal hor 16 a praví těm horám a těm skalám: Padněte na nás a skryjte nás před tváří toho, jenž sedí na trůně, a před hněvem toho Beránka, 17 protože přišel ten veliký den jeho hněvu, a kdo může obstát?

Zjevení Janovo 7

1 A po tomto jsem uviděl na čtyřech koncích země stát čtyři anděly, zadržující čtyři větry země, aby žádný vítr nedul na zemi ani na moři ani na žádný strom; 2 a od východu slunce jsem uviděl vystupovat dalšího anděla, majícího pečeť živého Boha, i zavolal silným hlasem na ty čtyři anděly, jimž bylo dáno poškozovat zemi a moře, 3 pravě: Nepoškozujte zemi ani moře ani stromy, než nevolníky našeho Boha na jejich čelech označíme pečeti. 4 I uslyšel jsem počet těch, kteří byli pečeti označeni, sto čtyřiačtyřicet tisíc označených pečeti, z každého kmene Izraelových synů: 5 z kmene Júdova dvanáct tisíc označených pečeti, z kmene Rúběnova dvanáct tisíc, z kmene Gadova dvanáct tisíc, 6 z kmene Asérova dvanáct tisíc, z kmene Nefthalímova dvanáct tisíc, z kmene Manasséova dvanáct tisíc, 7 z kmene Simeónova dvanáct tisíc, z kmene Leviho dvanáct tisíc, z kmene Issacharova dvanáct tisíc, 8 z kmene Zabúlónova dvanáct tisíc, z kmene Josefova dvanáct tisíc, z kmene Benjamínova dvanáct tisíc označených pečeti. 9 Po těchto věcech jsem uviděl, a hle, veliký dav, ježž nikdo nemohl spočítat, z každého národa a kmenů a národností a jazyků, i stáli před trůnem a před Beránkem oblečení v bílá roucha a v jejich rukou palmové ratolesti, 10 a volají silným hlasem, pravíce: Záchrana našemu Bohu, jenž sedí na trůně, a Beránkovi. 11 A všichni andělé stáli okolo trůnu a těch starších a těch čtyř živých bytostí; i padli před trůnem na své tváře a jali se Bohu klanět, 12 pravíce: AMÉN, velebení a sláva a moudrost a dík a čest a moc a síla našemu Bohu na věky věků. AMÉN. 13 A jeden z těch starších odvětil, pravě mi: Tito, kteří jsou oblečeni v ta bílá roucha, kdo jsou a odkud přišli?

14 I řekl jsem mu: Pane, to víš ty. I pověděl mi: To jsou ti, kteří přicházejí z té veliké tísně a vyprali svá roucha a vybilili je v Beránkově krvi. 15 Pro tuto příčinu jsou před Božím trůnem a konají mu dnem i nocí svatou službu v jeho chrámě, a ten, jenž sedí na trůně, nad nimi rozestře svůj stan. 16 Nebudou již hladovět, aniž ještě budou žíznit ani na ně nikterak nebude dotírat slunce ani žádný žár, 17 protože Beránek, jenž je vprostřed trůnu, bude jejich pastýřem a dovede je k pramenům vod života, a Bůh z jejich očí vytře každou slzu.

Zjevení Janovo 8

1 A když otevřel sedmou pečeť, nastalo v nebi asi na půl hodiny mlčení. 2 I uviděl jsem sedm andělů, kteří stojí před Bohem, a bylo jim dáno sedm trub. 3 A přišel další anděl a postavil se k oltáři, maje zlatou kadidelnici, i bylo mu dáno mnoho kouřidel, aby dodal účinnosti modlitbám všech svatých u zlatého oltáře, jenž byl před trůnem; 4 a dým těch kouřidel vystoupil před Bohem s modlitbami svatých z ruky toho anděla. 5 A ten anděl tu kadidelnici vzal a naplnil ji z ohně oltáře a shodil na zem, i nastaly hlasy a hromy a blesky a zemětřesení. 6 A těch sedm andělů, kteří měli těch sedm trub, se připravilo, aby troubili. 7 I zatroubil první a nastalo krupobití a oheň, smíšené s krví, a bylo to shozeno na zem, i byla spálena třetina země a byla spálena třetina stromů a byla spálena všechna zelená tráva. 8 A zatroubil druhý anděl a do moře byla shozena jakoby veliká hora, planoucí ohněm, i stala se třetina moře krví 9 a pomřela třetina tvorů, kteří byli v moři, kteří měli žití, a byla zničena třetina lodí. 10 A zatroubil třetí anděl a z nebe padla veliká hvězda, planoucí jako pochodně, a padla na třetinu řek a na prameny vod. 11 A jménu té hvězdy se říká Pelyněk, i stala se třetina vod pelyňkem a mnozí z lidí z těch vod pomřeli, protože zhořkly. 12 A zatroubil čtvrtý anděl a byla udeřena třetina slunce a třetina měsíce a třetina hvězd, aby třetina jich byla zatemněna a aby se po třetinu své doby neukázal den a podobně noc. 13 I uviděl jsem, a zaslechl jsem jednoho orla letícího v středu nebe, pravícího silným hlasem: Běda, běda, běda těm, kdo sídlí na zemi, pro zbývající hlasy trub těch tří andělů, kteří mají troubit.

Zjevení Janovo 9

1 A zatroubil pátý anděl, i uviděl jsem hvězdu z nebe padlou na zem a byl jí dán klíč od šachty bezedna. 2 I otevřela šachtu bezedna a z té šachty vystoupil dým jako dým z veliké pece, a od toho dýmu z té šachty bylo zatemněno slunce i vzduch. 3 A z toho dýmu vyšly na zem kobylky a byla jim dána schopnost jako mají schopnost štítí země; 4 a bylo jim řečeno, aby neublížovaly trávě země ani ničemu zelenému ani žádnému stromu, jen lidem, kteří nemají na svých čelech Boží pečeť. 5 A bylo jim dáno, aby je nezabíjely, nýbrž aby byli po pět měsíců mučeni; a jejich muka byla jako muka od štíra, když člověka zraní. 6 I budou lidé v oněch dnech vyhledávat smrt a nikterak ji nebudou nacházet, a budou toužit umřít - a smrt od nich prchá. 7 A podoby těch kobylek byly podobny koním připraveným do války a na jejich hlavách jakoby věnce podobné zlatu a jejich tváře jako tváře lidí; 8 a měly vlasy jako vlasy žen a jejich zuby byly jako lvů, 9 a měly kyrsy jako kyrsy železné a zvuk jejich křídel byl jako zvuk vozů s mnoha koňmi běžícími do války. 10 A mají ocasy podobné štírům a žahadla, a v těch jejich ocasech byla jejich schopnost ubližovat lidem po pět měsíců. 11 Mají nad sebou krále, anděla bezedna; jeho jméno je hebrejsky Abaddón, a v řečtině má jméno Apollyón. 12 První běda pominulo - hle, po těchto věcech přichází ještě dvojí běda. 13 A zatroubil šestý anděl, i uslyšel jsem od čtyř rohů zlatého oltáře, jenž je před Bohem, jeden hlas, 14 pravící tomu šestému andělu, jenž měl troubu: Uvolni ty čtyři anděly, kteří jsou svázáni u té veliké řeky Eufratu. 15 I byli uvolněni ti čtyři andělé, kteří jsou připraveni k hodině a dni a měsíci a roku, aby zabíjeli třetinu lidí. 16 A počet vojsk na koních byl dvakrát deset tisíc desetitisíců; ten jejich počet jsem uslyšel. 17 A tak jsem ve vidění užíval koně a ty, kdo na nich seděli, mající ohnivé a hyacintové a sírové kyrsy; a hlavy těch koní byly jako hlavy lvů a z jejich tlam vychází oheň a dým a síra. 18 Těmito třemi pohromami byla zabita třetina lidí, od ohně a dýmu a síry, jež vychází z jejich tlam. 19 Schopnost těch koní je totiž v jejich tlamě a v jejich ocasech, neboť jejich ocasy jsou podobny hadům a mají hlavy a jimi ubližují. 20 A zbývající z lidí, kteří skrze tyto pohromy zabiti nebyli, se nedali na pokání z činů svých rukou, aby se přestali klanět démonům a zlatým a stříbrným a mosazným a kamenným a dřevěným modlám, jež nemohou ani hledět ani slyšet ani chodit, 21 a nedali se na pokání ze svých vražd ani ze svých kouzelnictví ani ze svého smilstva ani ze svých krádeží.

Zjevení Janovo 10

1 I uviděl jsem z nebe sestupovat dalšího silného anděla, oblečeného v oblak a na jeho hlavě duha, a jeho tvář jako slunce a jeho nohy jako ohnivé sloupy; 2 a ve své ruce měl otevřenou knížku. I postavil svou pravou nohu na moři a levou na zemi 3 a volal mohutným hlasem, právě tak jako řve lev. A když zavolal, vydalo své hlasy sedm hromů.

4 A když těch sedm hromů promluvilo, chystal jsem se psát; i uslyšel jsem z nebe hlas pravící: Zapečet' ty věci, jež těch sedm hromů promluvilo, a nezapisuj je. 5 A ten anděl, jehož jsem uviděl stát na moři a na zemi, pozvedl svou pravou ruku k nebi 6 a přísáhl při tom, jenž žije na věky věků, jenž stvořil nebe i věci, jež jsou v něm, a zemi i věci, jež jsou na ní, a moře i věci, jež jsou v něm, že již nebude odkladu, 7 nýbrž ve dnech hlasu sedmého anděla, až se bude chystat troubit, bude i dovršeno Boží tajemství, jak oznámil blahou zvěst svým nevolníkům, prorokům. 8 A ten hlas, jež jsem uslyšel z nebe, se mnou opět mluvil a pravil: Jdi, vezmi tu knížku, jež je otevřená v ruce toho anděla, jenž stojí na moři a na zemi. 9 I odešel jsem k tomu andělu a pravil jsem mu, by mi tu knížku dal. I praví mi: Vezmi a sněž ji, i učiní tvé břicho hořkým, ale v tvých ústech bude sladká jako med. 10 I vzal jsem tu knížku z ruky toho anděla a snědl jsem ji, i byla v mých ústech jako med, sladká, a když jsem ji dojedl, zhořklo mé břicho. 11 I bylo mi řečeno: Musíš opět prorokovat o národnostech a národech a jazycích a mnoha králích.

Zjevení Janovo 11

1 A byla mi dána třtina, podobná holi, se slovy: Vstávej a změř Boží chrám a oltář a ty, kdo se v něm klanějí; 2 a nádvoří, jež je vně chrámu, vynechej venku a neměř je, protože bylo vydáno národům, i budou po svatém městě dvaadvacet měsíců šlapat. 3 I dám moc dvěma svým svědkům, a budou tisíc dvě stě šedesát dní prorokovat, jsouce oblečeni v pytle. 4 To jsou ty dvě olivy a ty dvě lampy, jež stojí před Pánem země; 5 a chce-li jim kdo ublížit, vychází z jejich úst oheň a stravuje jejich nepřátele. A chce-li jim kdo ublížit, musí být takto zabit. 6 Ti mají pravomoc zamknout nebe, aby po dni jejich prorokování nepršel déšť, a mají pravomoc nad vodami, obracet je v krev, a zemi udeřit jakoukoli pohromou, kolikrátkoli se jim zachce. 7 A až své svědectví dokončí, povede to zvíře, jež vystupuje z bezedna, s nimi válku a přemůže je a zabije je 8 a jejich mrtvola bude na ulici toho velikého města, jež se duchovně nazývá Sodoma a Egypt, kde i jejich Pán byl ukřižován, 9 a lidé z národností a kmenů a jazyků a národů jejich mrtvolu po tři a půl dne vídají a nedopouštějí jejich mrtvoly položit do hrobky; 10 a ti, kdo sídlí na zemi, se nad nimi radují a veselí a budou si navzájem posílat dary, protože ti, dva proroci, těm, kdo sídlí na zemi, způsobili muka. 11 A po těch třech a půl dnech do nich vstoupil duch života z Boha a postavili se na své nohy; i padla na ty, kteří na ně patřili, veliká bázeň. 12 A uslyšel jsem z nebe silný hlas, pravící jim: Vystupte sem. I vystoupili v oblaku do nebe a jejich nepřátelé je spatřili. 13 A v oné hodině nastalo velké zemětřesení a desetina toho města padla, a v tom zemětřesení bylo zabito sedm tisíc jmen lidí; a zbývající byli naplnění bázní a vzdali slávu Bohu nebe. 14 Druhé běda pominulo - hle, rychle přichází třetí běda. 15 I zatroubil sedmý anděl a v nebi zazněly silné hlasy, pravící: Nastalo světové království našeho PÁNA a jeho KRISTA, i bude kralovat na věky věků. 16 A těch čtyřiaadvacet starších, kteří sedí na svých trůnech před Bohem, padlo na své tváře, i jali se Bohu klanět, 17 pravíce: Děkujeme ti, Jehovo, Bože, Všemocný, jenž jsi Ten, jenž je a jenž byl, že ses chopil své veliké moci a ujal ses kralování. 18 A národy se rozhněvaly, i přišel tvůj hněv a doba mrtvých, by byli souzeni, a čas dát odměnu tvým nevolníkům, prorokům, a svatým a těm, kteří se bojí tvého jména, malým i velikým, a zničit ty, kdo ničí zemi. 19 A Boží chrám v nebi byl otevřen a ukázala se v jeho chrámě schrána jeho úmluvy, i nastaly blesky a hlasy a hromy a zemětřesení a veliké krupobití.

Zjevení Janovo 12

1 A v nebi se ukázalo veliké znamení: žena oblečená v slunce a pod jejíma nohama měsíc a na její hlavě věnec dvanácti hvězd; 2 a jsouc těhotná, křičela, svíjejíc se a trpíc muka porodu. 3 A ukázalo se v nebi další znamení, a hle, veliký ohnivý drak, mající sedm hlav a deset rohů, a na jeho hlavách sedm čelenek; 4 a jeho ocas vleče třetinu hvězd nebe, i svrhl je na zem. A ten drak stanul před tou ženou, jež se chystala porodit, aby, až porodí, její dítě pohltit. 5 I porodila syna mužského pohlaví, jenž má všechny národy pást železnou holí, a to její dítě bylo uchváčeno k Bohu a k jeho trůnu; 6 a ta žena prchla do pustiny, kde má od Boha připravené místo, aby ji tam tisíc dvě stě šedesát dní živili. 7 I nastala v nebi válka: Michaél a jeho andělé se jali válčit s tím drakem, a drak se jal bojovat, i jeho andělé, 8 a nedosáhl převahy, aniž se ještě v nebi našlo jejich místo; 9 i byl ten veliký drak, ten starý had, jenž se nazývá Dábel a Satan, jenž svádí celý obydlený svět, svržen, byl svržen na zem, a s ním byli svrženi jeho andělé. 10 A v nebi jsem uslyšel silný hlas, pravící: Ted' nastalo vysvobození a síla a království našeho Boha a pravomoc jeho KRISTA, protože žalobce našich bratrů, jenž je před naším Bohem dnem i nocí obžalovával, byl svržen; 11 a oni nad ním zvítězili pro Beránkovu krev a pro slovo svého svědectví, a své žití nemilovali až do smrti. 12 Pro tuto příčinu se veselte, vy nebesa i vy, kteří v nich bydlíte. Běda zemi a moři, protože d'ábel sestoupil k vám a má veliký vztek, věda, že má málo času. 13 A když ten drak uviděl, že byl svržen na zem, jal se tu ženu, jež porodila to dítě mužského pohlaví, pronásledovat. 14 I byla té ženě dána dvě křídla velikého orla, aby mohla letět do pustiny na své místo, kde je pryč od toho hada po dobu a doby a půl doby živena. 15 A had za tou ženou vypustil ze svých úst vodu jako řeku, aby ji učinil kořistí řeky. 16 A té ženě pomohla země; i otevřela země svá ústa a tu řeku, již drak ze svých úst vypustil, pohltila.

17 A drak se na tu ženu rozhněval a odešel vést válku se zbývajícími z jejího semene, kteří jsou bedliví Božích příkazů a drží se Jehošua svěřectví. 18 I postavil jsem se na písek moře

Zjevení Janovo 13

1 a uviděl jsem z moře vystupovat zvíře mající deset rohů a sedm hlav, a na jeho rozích deset čelenek a na jeho hlavách jména rouhání. 2 A to zvíře, jež jsem uviděl, bylo podobno levhartici, a jeho nohy jako medvědí a jeho ústa jako ústa lva; a ten drak mu dal svou sílu a svůj trůn a velikou pravomoc. 3 A jedna z jeho hlav byla jakoby ubitá k smrti; a ta jeho smrtelná rána byla uzdravena a celá země se s obdivem dala za tím zvířetem. 4 I jali se klanět drakovi, protože tomu zvířeti dal pravomoc, a jali se klanět tomu zvířeti, říkajíce: Kdo je tomu zvířeti podoben a kdo s ním může válčit? 5 I byla mu dána ústa mluvící veliké věci a rouhání; a byla mu dána pravomoc působit po dvaadvacet měsíců. 6 I otevřelo svá ústa k rouháním vůči Bohu, by se rouhalo jeho jménu a jeho stanu a těm, kteří svůj stan mají v nebi; 7 a bylo mu dáno vést válku se svatými a zvítězit nad nimi. A byla mu dána pravomoc nad každým kmenem a lidem a jazykem a národem; 8 a budou se mu klanět všichni, kdo sídlí na zemi, každý, jehož jméno není od založení světa zapsáno v knize života zabitého Beránka. 9 Má-li kdo ucho, poslyš. 10 [Odvádí]-li kdo do zajetí, jde do zajetí; bude-li kdo mečem zabíjet, musí být mečem zabit. Zde je trpělivost a víra svatých. 11 A ze země jsem uviděl vystupovat další zvíře, i mělo dva rohy podobné beránkovi a mluvilo jako drak; 12 a vykonává všechnu pravomoc toho prvního zvířete před ním, a zemi a ty, kdo v ní sídlí, má k tomu, aby se jali klanět tomu prvnímu zvířeti, jehož smrtelná rána byla uzdravena. 13 A koná veliká znamení, takže působí i sestupování ohně z nebe na zem před lidmi, 14 a ty, kdo sídlí na zemi, svádí pro ta znamení, jež mu bylo dáno před tím zvířetem vykonat, a nařizuje těm, kdo sídlí na zemi, zhotovit tomu zvířeti, jež má ránu od meče a ožilo, obraz; 15 a bylo mu dáno dát tomu obrazu zvířete dech, aby ten obraz zvířete i promluvil a způsobil, aby všichni, kteří se tomu obrazu zvířete nepokloní, byli zabití. 16 A působí, aby všem, malým i velikým a bohatým i chudým a svobodným i nevolníkům, dali na jejich pravé ruce nebo na jejich čela značku 17 a aby nikdo nemohl nic koupit nebo prodat, leč ten, kdo tu značku má, jméno toho zvířete nebo číslo jeho jména. 18 Zde je moudrost: kdo má důvtip, nechť číslo toho zvířete spočítá; je to totiž číslo člověka a jeho číslo je šest set šestašedesát.

Zjevení Janovo 14

1 A uviděl jsem, a hle, na hoře Siónu stanul Beránek a s ním sto čtyřiačtyřicet tisíc majících na svých čelech napsané jeho jméno a jméno jeho Otce. 2 I uslyšel jsem z nebe hlas jako hlas mnoha vod a jako hlas velikého hromu, a ten hlas, jež jsem uslyšel - jako by harfeníci hráli na své harfy; 3 i zpívají před trůnem a před těmi čtyřmi živými bytostmi a těmi staršími novou píseň, a té písni se nikdo nemohl naučit, leč těch sto čtyřiačtyřicet tisíc, kteří jsou koupeni ze země. 4 To jsou ti, kteří se nepotřísnilí s ženami, neboť jsou panicové; to jsou ti, kteří jdou za Beránkem, kamkoli se ubírá. Ti byli z lidí koupeni jako prvotiny Bohu a Beránkovi 5 a v jejich ústech se nenašla lež, [neboť] jsou bezúhonní. 6 A v středu nebe jsem uviděl letět dalšího anděla, majícího věčnou blahou zvěst, by blahou zvěst přinesl těm, kdo jsou usedlí na zemi, a každému národu a kmeni a jazyku a lidu, 7 i pravil silným hlasem: Ulekněte se Boha a vzdejte mu slávu, neboť přišla hodina jeho soudu, a pokloňte se tomu, jenž učinil nebe a zemi a moře a prameny vod. 8 A za ním se objevil další, druhý anděl, pravící: Padl, padl veliký Babylón, jenž všechny národy napojil z vína popuzení svého smilstva. 9 A za nimi se objevil další, třetí anděl, pravící silným hlasem: Jestliže se kdo klaní tomu zvířeti a jeho obrazu a přijímá na svém čele nebo na svou ruku značku, 10 bude i on pít z vína popuzení Božího, jež je bez smíšení namícháno v kalichu jeho hněvu, a bude před svatými anděly a před Beránkem mučen v ohni a síře; 11 a dým jejich muk vystupuje na věky věků, i nemají ti, kteří se klanějí tomu zvířeti a jeho obrazu, a přijímá-li kdo značku jeho jména, dnem ani nocí oddechu. 12 Zde je trpělivost svatých, kteří jsou bedliví Božích příkazů a víry v Jehošuu. 13 I zaslechl jsem z nebe hlas, pravící: Zapiš: Blažení mrtví, kteří od nynějška umírají v Pánu. Ano, praví Duch, aby si oddechli od svých lopot, neboť jejich činy je následují. 14 A uviděl jsem, a hle, bílý oblak, a na tom oblaku kdosi sedící, podobný Synu člověka, mající na své hlavě zlatý věnec a ve své ruce ostrý srp; 15 a z chrámu vyšel další anděl a volal silným hlasem na toho, jenž seděl na tom oblaku: Pošli svůj srp a žni, protože přišla hodina žatvy, protože žeň země vyschla. 16 A ten, jenž seděl na tom oblaku, přiložil svůj srp na zem, i byla země požata. 17 A z chrámu, jenž je v nebi, vyšel další anděl, a i on měl ostrý srp; 18 a z oltáře vyšel další anděl, jenž má pravomoc nad ohněm, a ozval se silným hlasem k tomu, jenž měl ten ostrý srp, pravě: Pošli svůj ostrý srp a očesej hrozny vinné révy země, neboť její bobule plně dozrály. 19 I přiložil ten anděl svůj srp k zemi a očesal vinnou révu země a hrozny naházal do velikého lisu Božího popuzení. 20 A ten lis byl šlapán vně města, i vyšla z toho lisu krev až po udidla koní na vzdálenost tisíce šesti set stadií.

Zjevení Janovo 15

1 A uviděl jsem v nebi další znamení, veliké a podivuhodné: sedm andělů, majících sedm pohrom, posledních, neboť v nich je Boží popuzení dovršeno. 2 A uviděl jsem jakoby skleněné moře, smíšené s ohněm, a ty, kdo zvítězili nad tím zvířetem a nad jeho obrazem a nad číslem jeho jména, na tom skleněném moři stojící, mající Boží harfy; 3 i zpívají píseň Mojžíše, Božího nevolníka, a píseň Beránkovu říkající: Veliké a podivuhodné jsou tvé činy, Jehovo, Bože, Všemocný, spravedlivé a důvěryhodné jsou tvé cesty, Králi národů. 4 Kdožpak by se tě neulekl, Jehovo, a neoslavoval tvé jméno? Ano, jen ty jsi svatý; ano, všechny národy přijdou a před tebou se pokloní, protože tvé spravedlnosti vyšly najevo. 5 A po těchto věcech jsem uviděl, i byl chrám stanu svědectví v nebi otevřen 6 a těch sedm andělů, kteří měli těch sedm pohrom, z toho chrámu vyšlo, a byli oděni čistým skvoucím plátnem a okolo hrudí opásáni zlatými opasky. 7 A jedna z těch čtyř živých bytostí dala těm sedmi andělům sedm zlatých číší naplněných popuzením Boha, jenž žije na věky věků; 8 a chrám byl naplněn dýmem od Boží slávy a od jeho moci, a nikdo do chrámu nemohl vstoupit, než se těch sedm pohrom těch sedmi andělů dokončilo.

Zjevení Janovo 16

1 I zaslechl jsem z chrámu silný hlas, pravící těm sedmi andělům: Jděte a vylijte těch sedm číší Božího popuzení k zemi. 2 I odešel první a vylil svou číši na zem i přišla na lidi, kteří měli značku toho zvířete a kteří se klaněli jeho obrazu, zlá a bolestivá vředovitost. 3 A druhý vylil svou číši do moře, i stalo se krví jakoby mrtvého a každá živá duše v moři umřela. 4 A třetí vylil svou číši do řek a [do] pramenů vod, i staly se krví; 5 i zaslechl jsem anděla vod, jak praví: Spravedlivý jsi ty, jenž jsi a jenž jsi byl, Svatý, že jsi tyto věci usoudil, 6 protože krev svatých a proroků vylévali, i dal jsi jim krev pít; jsou toho hodni. 7 A zaslechl jsem oltář, jak praví: Ano, Jehovo, Bože, Všemocný, důvěryhodné a spravedlivé jsou tvé soudy. 8 A čtvrtý vylil svou číši na slunce, i bylo mu dáno pálit lidi ohněm; 9 i byli lidé pálení velikým pálením a jali se rouhat jménu Boha, jenž měl nad těmito pohromami moc, a nedali se na pokání, by mu vzdali slávu. 10 A pátý vylil svou číši na trůn toho zvířete, i stalo se jeho království zatmělým; i kousali se bolestí do svých jazyků 11 a jali se pro své bolesti a pro své vředy rouhat Bohu nebe a nedali se ze svých činů na pokání. 12 A šestý vylil svou číši na tu velikou řeku Eufrat, i vyschla její voda, aby byla připravena cesta králů od východu slunce. 13 A uviděl jsem z úst toho draka a z úst toho zvířete a z úst toho nepravého proroka tři nečisté duchy, jako žáby; 14 to totiž jsou duchové démonů, konající znamení, kteří se vypravují ke králům celého obydleného světa, shromáždit je k válce [onoho] velikého dne Boha, Všemocného. 15 (Hle, přicházím jako zloděj; blažen, kdo bdí a dbá na své šatstvo, aby nechodil nahý a aby neviděli jeho hanbu.) 16 I shromáždil je na místo, jež se hebrejsky nazývá Armagedón. 17 A sedmý vylil svou číši na ovzduší, i vyšel od chrámu nebe, od trůnu, silný hlas, pravící: Stalo se. 18 I nastaly blesky a hlasy a hromy, a nastalo veliké zemětřesení, jaké nenastalo od té doby, co na zemi povstali lidé - takové zemětřesení, tak veliké. 19 A to veliké město se rozpadlo na tři části a města národů padla; a před Bohem bylo vzpomenu to na veliký Babylón, by mu byl dán kalich vína popuzení jeho hněvu. 20 A každý ostrov prchl a hory se nenašly; 21 a z nebe na lidi sestupuje veliké krupobití, ztíží asi talentu. A lidé se pro pohromu toho krupobití jali rouhat Bohu, protože ta pohroma od něho je nesmírně veliká.

Zjevení Janovo 17

1 I přišel jeden z těch sedmi andělů, kteří měli těch sedm číší, a promluvil se mnou, pravě: Pojd', ukáži ti odsouzení té veliké nevěstky, jež sedí na mnoha vodách, 2 s níž smilnili králové země; a ti, kdo obývají zemi, byli vínem jejího smilstva opiti. 3 I odnesl mě v duchu do pustiny a uviděl jsem ženu sedící na šarlatovém zvířeti, posetém jmény rouhání, majícím sedm hlav a deset rohů. 4 A ta žena byla oblečená v purpur a šarlat a ošperkovaná zlatem a drahým kamením a perlami a ve své ruce měla zlatý pohár, naplněný ohavnostmi a nečistými věcmi jejího smilstva, 5 a na svém čele napsané jméno: Tajemství, veliký Babylón, matka nevěstek a ohavností země. 6 A tu ženu jsem uviděl opilou krví svatých a krví svědků Jehošuoových; a když jsem ji uviděl, podivil jsem se velikým podivením. 7 A ten anděl mi řekl: Proč ses podivil? Já ti povím tajemství té ženy a toho zvířete, jež ji nese, jež má těch sedm hlav a těch deset rohů. 8 To zvíře, jež jsi uviděl, bylo a není a má vystupovat z bezedna a odcházet do záhuby; a ti, kdo sídlí na zemi, jejichž jména nejsou od založení světa napsána do knihy života, se budou divit, vidouce to zvíře, že bylo a není a bude přítomno. 9 Zde je důvtip, jenž s sebou nese moudrost: Těch sedm hlav je sedm hor, a až přijde, a až přijde, musí zůstat jen nakrátko; 11 a to zvíře, jež bylo a není, je i sám osmý i je z těch sedmi a odchází do záhuby. 12 A těch deset rohů, jež jsi uviděl, je deset králů, kteří ještě království nedostali, ale pravomoc jako králové dostávají v jednu hodinu s tím zvířetem. 13 Ti mají jedno mínění a dávají svou sílu a pravomoc tomu zvířeti;

14 ti budou válčit s Beránkem a Beránek je přemůže, protože je Pán pánů a Král králů, a ti s ním jsou povolání a vyvolení a věrní. 15 I praví mi: Ty vody, jež jsi uviděl, kde ta nevěstka sedí, jsou národnosti a davy a národy a jazyky; 16 a těch deset rohů, jež jsi uviděl, a to zvíře, ti tu nevěstku pojmu v nenávisť a učiní ji opuštěnou a nahou, a budou jíst její maso a budou ji spalovat v ohni, 17 neboť Bůh dal do jejich srdcí, by vykonali jeho mínění a zachovali se jednomyslně a dali své království tomu zvířeti, než budou Boží slova uskutečněna. 18 A ta žena, již jsi uviděl, je to veliké město, jež má království nad králi země.

Zjevení Janovo 18

1 Po těchto věcech jsem uviděl z nebe sestupovat dalšího anděla, majícího velikou pravomoc, a od jeho slávy byla osvětlena země. 2 I zvolal mocným hlasem, pravě: Padl, padl veliký Babilón, a stal se sídlem démonů a skrýší každého nečistého ducha a skrýší každého nečistého a nenáviděného ptáka, 3 protože z vína popuzení jeho smilstva se napily všechny národy, i smilnili s ním králové země a z moci jeho rozmařilosti obchodníci země zbohatli. 4 A z nebe jsem uslyšel další hlas, pravící: Vyjděte z něho, můj lide, abyste se nestali spoluúčastnými jeho hříchů a aby se vám nedostalo z jeho pohrom, 5 protože jeho hřichy byly na sebe nakupeny až do nebe a Bůh si vzpomněl na jeho nepravosti. 6 Odpláťte mu tak, jak odplácel on, a zdvojnásobte [mu] dvojnásobně podle jeho činů; v kalichu, jež míchal, mu namíchejte dvojnásobek. 7 Nakolik se naoslavoval sám sebe a užil rozmařilosti, tolik mu dejte muk a hoře. Protože ve svém srdci praví: Sedím jako královna a vdova nejsem a hoře nikterak nevidím - 8 pro tuto příčinu přijdou v jeden den jeho pohromy, smrt a hoře a hlad, i bude spálen v ohni, protože PÁN, Bůh, jenž jej soudil, je silný. 9 A králové země, kteří s ním smilnili a rozmařilosti užívali, se nad ním, až budou hledět na dým jeho požáru, dají do pláče a nářku, 10 stojíce pro bázeň z jeho muk zdaleka, a budou říkat: Běda, běda - to veliké město, Babilón, to silné město, neboť jedné hodiny přišel tvůj soud! 11 I obchodníci země nad ním pláčí a hořekují, protože jejich náklad již nikdo nekupuje, 12 náklad zlata a stříbra a drahého kamení a perel a kmentu a purpuru a hedvábí a šarlatu, ani žádné thujové dřevo ani žádné nářadí slonovinové ani žádné nářadí z nejcennějšího dřeva a mosazi a železa a mramoru, 13 ani skořici a amómon a kouřidla a voňavku a kadidlo a víno a olej a jemnou mouku a pšenici a dobytek a ovce, ani z koní a vozů a těl, ani duše lidí. 14 A zralé ovoce, jež bylo tužbou tvé duše, ti ušlo, a všechny blahobytné a skvoucí věci se ti ztratily a již nikdy jich nikdo nenajde. 15 Obchodníci s těmito věcmi, kteří z něho zbohatli, budou pro bázeň z jeho muk stát zdaleka, plačíce a hořekující, 16 a budou říkat: Běda, běda - to veliké město, oblečené v kment a purpur a šarlat a ošperkované zlatem a drahým kamením a perlami, 17 neboť takovéto bohatství bylo jedné hodiny zpusťeno! A každý kormidelník a každý, kdo pluje na nějaké místo, i námořníci a kteříkoli jsou zaměstnáni na moři, stanuli zdaleka 18 a křičeli, hledíce na dým jeho požáru, a říkali: Které město je podobno tomuto velikému městu? 19 I nasypali na své hlavy zeminu a křičeli, plačíce a hořekující, a říkali: Běda, běda - to veliké město, v němž všichni, kdo měli na moři lodi, zbohatli z jeho nádhery, neboť jedné hodiny bylo zpusťeno! 20 Vesel se nad ním nebe, i svatí a apoštolové a proroci, protože Bůh na něm rozsoudil váš soud. 21 A jeden silný anděl zvedl kámen, jako veliký žernov, a svrhl jej do moře, pravě: Tak bude násilím svržen Babilón, to veliké město, a již vůbec nikdy se nenajde; 22 a již vůbec nikdy se v tobě neuslyší hlas harfeníků a hudebníků a pištců a trubačů, a již vůbec nikdy se v tobě nenajde žádný řemeslník žádného řemesla, a již vůbec nikdy se v tobě neuslyší zvuk žernovu, 23 a již vůbec nikdy v tobě nezavítá světlo lampy, a již vůbec nikdy se v tobě neuslyší hlas ženicha a nevěsty, protože velmožové země byli tvými obchodníky, protože všechny národy byly svedeny tvým kouzelnictvím. 24 A našla se v něm krev proroků a svatých a všech na zemi zabitých.

Zjevení Janovo 19

1 Po těchto věcech jsem v nebi uslyšel jakoby silný hlas početného davu, pravícího: HALLÉLÚJA! Záchrana a sláva a moc našeho Boha, 2 protože jeho soudy jsou důvěryhodné a spravedlivé, protože soudil tu velikou nevěstku, jež svým smilstvem kazila zemi, a z její ruky pomstil krev svých nevolníků. 3 I řekli podruhé: HALLÉLÚJA! A její dým vystupuje na věky věků. 4 A těch čtyřiaadvacet starších padlo, i ty čtyři živé bytosti, a jali se klanět Bohu, jenž sedí na trůně, pravíce: Amen, HALLÉLÚJA! 5 A z trůnu vyšel hlas, pravící: Chvalte našeho Boha, všichni vy jeho nevolníci [a] vy, kdo se ho bojíte, malí i velicí! 6 I uslyšel jsem jakoby hlas početného davu a jakoby hlas mnoha vod a jakoby hlas silných stromů, pravících: HALLÉLÚJA, protože PÁN, náš Bůh, Všemocný, se ujal kralování! 7 Radujme se a jásejme a vzdejme mu slávu, protože přišla Beránkova svatba a jeho žena se připravila; 8 i bylo jí dáno, aby si oblékla kment, skvoucí [a] čistý, neboť ten kment jsou spravedlnosti svatých. 9 I praví mi: Zapiš: Blaženi ti, kteří jsou pozváni k večeři Beránkovy svatby. A praví mi: Toto jsou pravdivá Boží slova. 10 I padl jsem před jeho nohama, bych se mu klaněl; a praví mi: Hleď to nečinit; jsem tvůj spolunevolník, i tvých bratrů, kteří se drží Jehošuoova svědectví. Klaněj se Bohu. Duch proroctví je totiž Jehošuoovo svědectví. 11 I uviděl jsem nebe otevřené, a hle, bílý kůň, a ten, jenž na něm sedí, [zvaný] Věrný a Pravý, i soudí a válčí v spravedlnosti. 12 A jeho oči jsou plamen ohně a na jeho hlavě mnoho čelenek; a má napsané jméno, jež nezná nikdo než on, 13 a je oblečený v šat smočený v krvi a jeho jméno je nazváno Boží Slovo.

14 A vojska, jež jsou v nebi, jela na bílých koních za ním, a byli odění v bílý čistý kment; 15 a z jeho úst vychází ostrý [dvoječerný] meč, aby jim udeřil na národy. A železnou holí je bude pást on, a on šlape vinný lis popuzení hněvu Boha, Všemocného. 16 A na šatu a na stehně svém má napsané jméno Král králů a Pán pánů. 17 I uviděl jsem v slunci stát jednoho anděla, i zvolal silným hlasem, právě všem ptákům, kteří létají v středu nebe: Pojdte, shromážděte se k veliké Boží večeři, 18 abyste se najedli masa králů a masa vojevůdců a masa siláků a masa koní a těch, kdo na nich sedí, a masa všech, i svobodných i nevolníků a malých a velikých. 19 A uviděl jsem to zvíře a krále země a jejich vojska, shromážděná k vedení války s tím, jenž seděl na tom koni, a s jeho vojskem. 20 I bylo to zvíře chyceno, i ten nepravý prorok, jenž byl s ním, jenž před ním konal znamení, jimiž sváděl ty, kdo přijali značku toho zvířete, a ty, kdo se klanějí jeho obrazu; oba byli zaživa uvrženi do jezera ohně, jež hoří sírou. 21 A ostatní byli pobiti mečem toho, jenž seděl na tom koni, mečem, jenž vychází z jeho úst, a jejich masem byli všichni ptáci nasyceni.

Zjevení Janovo 20

1 I uviděl jsem z nebe sestupovat anděla, majícího klíč od bezedna a na své ruce veliký řetěz; 2 i zmocnil se toho draka, toho starého hada, jenž je ďábel a Satan, a svázal ho na tisíc let 3 a uvrhl ho do bezedna a nad ním zamkl a zapečetil, aby již národy nesváděl, než se těch tisíc let ukončí. Po těchto věcech musí být na krátký čas uvolněn. 4 A uviděl jsem trůny, i usedli na ně a byl jim dán soud, a duše sřatých pro Jehošovo svědectví a pro Boží slovo, a ti, kteří se tomu zvířeti ani jeho obrazu nepoklonili a na čelo a na svou ruku nepřijali značku, i ožili a na tisíc let se s KRISTEM ujali kralování; 5 ostatní z mrtvých neožili, než se těch tisíc let ukončilo. Toto je první opětovné vstání; 6 blažený a svatý, kdo v tom prvním opětovném vstání má podíl - nad těmi nemá druhá smrt pravomoci, nýbrž budou Božími a KRISTOVÝMI kněžími a budou s ním tisíc let kralovat. 7 A až se těch tisíc let ukončí, bude Satan ze svého vězení uvolněn 8 a vyjde svěst národy, jež jsou ve čtyřech koutech země, Góga a Magóga, shromádit je k válce; a jejich počet je jako písek moře. 9 I vystoupili na šíři země a obklíčili tábor svatých a to milované město; a z nebe [od Boha] sestoupil oheň a strávil je. 10 A ďábel, jenž je sváděl, byl uvržen do jezera ohně a síry, kde je i to zvíře i ten nepravý prorok; i budou na věky věků dnem i nocí mučeni. 11 A uviděl jsem veliký bílý trůn a toho, jenž na něm seděl, od jehož tváře prchla země i nebe, a nenašlo se pro ně místa; 12 a uviděl jsem před tím trůnem stát mrtvé, veliké a malé, i byly otevřeny knihy; a byla otevřena další kniha, jež je kniha života, a mrtví byli souzeni na základě věcí zapsaných v těch knihách podle jejich činů. 13 A moře vydalo mrtvé, kteří v něm byli, a smrt a hádés vydaly mrtvé, kteří byli v nich, i byli souzeni, každý podle svých činů. 14 A smrt a hádés byly uvrženy do jezera ohně: toto je ta druhá smrt, jezero ohně. 15 A nebylo-li o někom shledáno, že je zapsán v knize života, byl do toho jezera ohně uvržen.

Zjevení Janovo 21

1 A uviděl jsem nové nebe a novou zemi, neboť první nebe a první země zašly a moře již není. 2 A uviděl jsem z nebe od Boha sestupovat svaté město, nový Jerúsálém, připravené jako nevěstu ozdobenou pro svého muže. 3 A zaslechl jsem z nebe silný hlas, pravící: Hle, Boží stan je s lidmi, i usídlí se s nimi a oni budou jeho lidem a Bůh sám bude s nimi, jejich Bůh, 4 a vyřte z jejich očí každou slzu; a smrti již nebude, ani hoře ani křiku ani bolesti již nebude, protože první věci zašly. 5 A ten, jenž seděl na trůně, řekl: Hle, činím všechny věci novými. A praví [mi]: Piš, protože tato slova jsou spolehlivá a pravdivá. 6 A řekl mi: Stalo se. Já jsem Alfa a Ómega, počátek a konec; já tomu, kdo žízní, zdarma dám z pramene vody života. 7 Kdo vítězí, zdědí tyto věci, i budu mu Bohem a on mi bude synem, 8 zbabělým však a nevěřícím [a hříšníkům] a ohavnostmi poskvrněným a vrahům a smilníkům a kouzelníkům a modlářům a všem lhářům jejich podíl v jezeře, jež hoří ohněm a sírou; to je ta druhá smrt. 9 I přišel jeden z těch sedmi andělů, kteří měli těch sedm číší, naplněných sedmi posledními pohromami, a promluvil se mnou, právě: Pojd', ukáži ti nevěstu, Beránkovu ženu. 10 I odnesl mě v Duchu na velikou a vysokou horu a ukázal mi svaté město Jerúsálém, sestupující z nebe od Boha, mající Boží slávu. 11 Jeho jas byl podoben nejcennějšímu kameni, jakoby křišťálovitému kameni jaspisovému; 12 mělo velikou a vysokou zeď; mělo dvanáct bran a na těch branách dvanáct andělů a napsaná jména, jež jsou [jména] dvanácti Izraelových synů. 13 Od východu tři brány a od severu tři brány a od jihu tři brány a od západu tři brány; 14 a zeď města měla dvanáct základů a na nich dvanáct jmen dvanácti Beránkových apoštolů. 15 A ten, jenž se mnou mluvil, měl jako míru zlatou třtinou, aby změřil to město a jeho brány a jeho zeď; 16 a to město leží jako čtyřúhelník a jeho délka je právě taková jako šířka. I změřil to město tou třtinou - dvanáct tisíc stadií; jeho délka a šířka a výška jsou stejné. 17 A změřil jeho zeď, sto čtyřiačtyřicet loket, míra člověka, to jest anděla. 18 A stavivem jeho zdi byl jaspis, a město čisté zlato, podobné čistému sklu. 19 Základy zdi města byly ozdobené všemi drahými kameny; první základ jaspis, druhý safír, třetí chalcedon, čtvrtý smaragd, 20 pátý sardonix, šestý sard, sedmý chrysolit, osmý beryl, devátý topas, desátý chrysopras, jedenáctý hyacint, dvanáctý ametyst. 21 A těch dvanáct bran - dvanáct perel, každá jednotlivá z těch bran byla z jedné perly, a ulice města čisté zlato, jako průzračné sklo.

22 A chrám jsem v něm neviděl, neboť jeho chrámem je Jehova, Bůh, Všemocný, a Beránek. 23 A to město nemá zapotřebí slunce ani měsíce, aby mu svítily, neboť je osvětlila Boží sláva a jeho lampou je Beránek; 24 a v jeho světle budou chodit národy, a králové země do něho nesou svou slávu. 25 A jeho brány se ve dne nikterak nebudou zamykat; noci tam ovšem nebude. 26 I zanesou do něho slávu a čest národů 27 a nikterak do něho nevstoupí nic obecného a provozujícího ohavnost a lež, nýbrž jen ti, kteří jsou zapsáni v knize Beránkova života.

Zjevení Janovo 22

1 I ukázal mi řeku vody života, jasnou jako křišťál, vycházející z Božího a Beránkova trůnu; 2 uprostřed jeho ulice a té řeky, z té i z oné strany, dřevina života, rodící dvanáctero ovoce, poskytující své ovoce každého měsíce, a listí té dřeviny k uzdravování národů, 3 i nebude již žádné kletby. A bude v něm Boží a Beránkův trůn a jeho nevolníci mu budou konat svatou službu 4 a budou vidět jeho tvář a na jejich čelech bude jeho jméno. 5 A nebude již noci a nebude zapotřebí lampy a světla slunce, protože na ně bude svítit Jehova, Bůh, a budou na věky věků kralovat. 6 A řekl mi: Tato slova jsou spolehlivá a pravdivá a Jehova, Bůh duchů proroků, vyslal svého anděla, by jeho nevolníkům ukázal věci, jež se vbrzku musí stát. 7 A hle, přicházím rychle; blažen, kdo je bedliv slov proroctví této knihy. 8 A já, Jan, jsem byl ten, jenž tyto věci slyšel a viděl; a když jsem uslyšel a uviděl, padl jsem, bych se klaněl před nohama toho anděla, jenž mi tyto věci ukazoval. 9 I praví mi: Hleď to nečinit; jsem tvůj spolunevolník, i tvých bratrů, proroků, a těch, kteří jsou bedliví slov této knihy. Klaněj se Bohu. 10 A praví mi: Slova proroctví této knihy nezapečetuj; ta doba je blízko. 11 Kdo křivdí, necht' ještě křivdí, a špinavý necht' se ještě zašpiní a spravedlivý necht' ještě spravedlnost provozuje a svatý necht' se ještě posvětit. 12 Hle, přicházím rychle a se mnou má odměna, bych každému odplatil, jaká bude jeho činnost. 13 Já jsem Alfa a Ómega, první a poslední, počátek a konec. 14 Blaženi, kdo perou svá roucha, aby měli právo na dřevinu života a aby branami vstoupili do města. 15 Vně jsou psi a kouzelníci a smilníci a vrahové a modláři a každý, kdo oblibuje a provozuje lež. 16 Já, Jehošua, jsem poslal svého anděla, by vám tyto věci ve shromážděných dosvědčil. Já jsem kořen a potomek Davidův, skvoucí [a] jitřní hvězda. 17 A Duch a nevěsta praví: Přicházej. A kdo slyší, necht' řekne: Přicházej. A kdo žízni, necht' přichází; kdo chce, necht' si zdarma nabere vody života. 18 Každému, kdo slyší slova proroctví této knihy, dosvědčuji já: Přidá-li kdo k těmto věcem, přidá mu Bůh pohrom, o nichž je v této knize napsáno; 19 a odejme-li kdo od slov knihy tohoto proroctví, odejme Bůh jeho podíl od dřeviny života a ze svatého města, o nichž je v této knize napsáno. 20 Ten, jenž tyto věci dosvědčuje, praví: Ano, přicházím rychle. - AMĚN, přicházej, Pane Jehošuo. 21 Milost Pána Jehošuy Krista se všemi svatými.